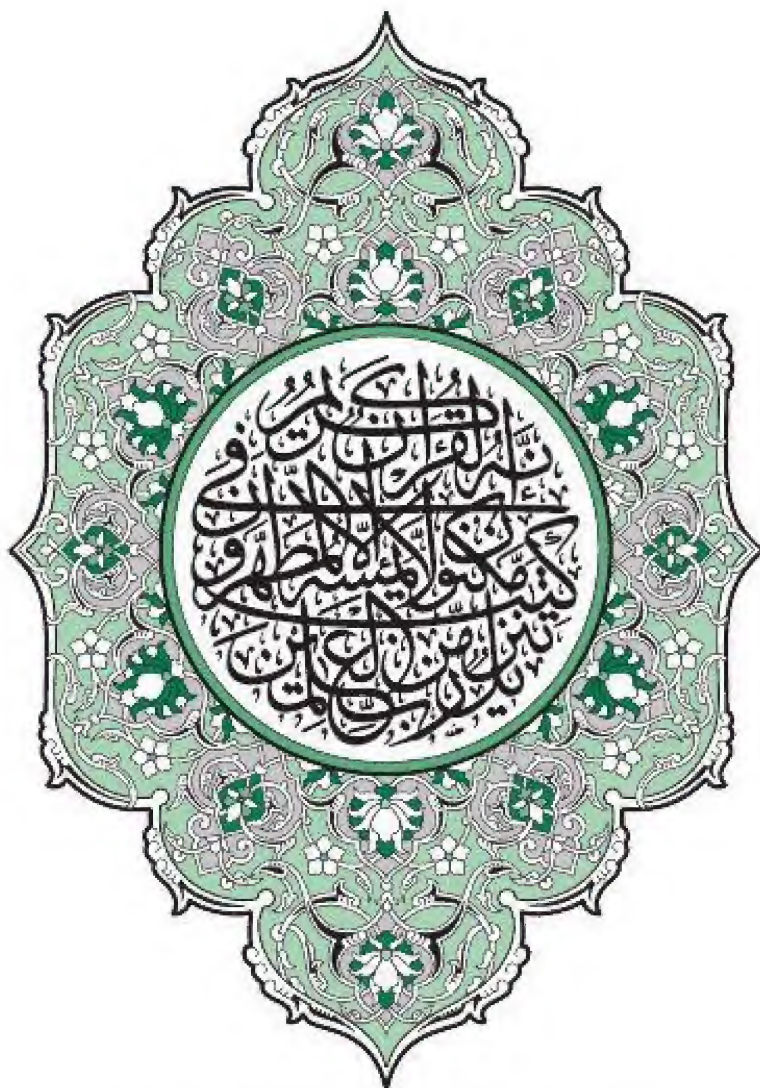

إِنَّا نَحْنُ وَإِلَهُكُمْ فَقَطُّ

خادم الحرمين الشريفين مهليك عبدالله كوري عيد العزيز ثاني سعود
مهليكي شاتشيني عهريستانى سعوديه شهره فمه نديوو بهر ياردان له سهر چاهكر دق
قورثاني پيروز له گهل وهر گيراني ماناكانى

قَدَرْنَا الْأَمْرَ بِطَاعَةِ هَذَا الْمُسْتَحْوِلِ الشَّرِيفِ وَرَحْمَةِ مَعَانِهِ
خَالِدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ
مَلِكِ الْمَلِكِ بْنِ الْعَرَبِيِّ بْنِ السُّعُودِ بْنِ

وَقَفَّ لِلَّهِ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سُعُودٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْعُهُ
بِسُورَةٍ مَجَانًا

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فِيهِ دُفْعَةُ الْمَصْحُوفِ الشَّرِيفِ

ئەم قورئانە پىرۋزە لە گەل ۋەرگىرانى ماناكانى
دىارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىكە عبدالله كورى عبدالعزيز ئال سعودە
(پەخۇرايى دابەش دەكرىت)

كۆمەلگەي مەلىكە فەھد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلّم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة تسهياً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بلّغوا عني ولو آية ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لَكْ، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجُرُوسَتَانِي.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا ندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

به ناوی خواي به خشندهي ميهره بان

پيشه كي

به پيتروسي پابه دار شيخ صالح كوري عبدالعزيز كوري محمد نالي شيخ
وه زيري كاروباري ئيسلامي و نه وقاف وبانگه واز و ئيرشاد وسه ربه رشتياري گشتي
كۆمه لگهي مه ليك فهد بۆ چاپكردن قورئان پيرۆز

سو پاس و ستايش بۆ خواي به رورددگاري
جيهانيان كه له كتيبه پيرۆزكه ي دا فهرموويه تي:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واته: ينگومان له لايه ن خواي
كه و ره وه نوور و كتيبيكي روون و ئاشكراتان بۆ هاتووه.

وه دروود و سلا و بۆ سه ربه ريز تريني پيغه مبه ران و نيز دراوان، پيغه مبه رمان
موحه مه د (ﷺ) كه فهرموويه تي: «خيركم من تعلم القرآن وعلمه»
واته: چاكرتشان ئه و كه سه يه كه خوي فيري قورئان ده كات و خه لگيش
فيژ ده كات.

ئه بجا له پاشان:

بۆ جيبه جيكردن ريتمايه كاني (خادم الحرمين الشريفين) مه ليك عبدالله كوري
عبدالعزیز نالي سعود (خوا بپاريژيت) به بايه خ و گرنگي پيدان به قورئان پيرۆز
و كار كردن بۆ ئاسانكاري له پينا و بلا و كردنه وه و دابه شكردن له نيتو موسلمانان
له پيرۆزه لات و پيرۆزئاواي سه ر زه ويدا، وه بۆ رافه كردن و وه رگيراني ماناكاني
قورئان بۆ زمانه جورا و جوره كاني جيهان.

وه زاره تي كاروباري ئيسلامي و نه وقاف وبانگه واز و ئيرشاد له شانيشيني
عه ره بستانى سعوديه، با وه ري پته وي هه يه به گرنگي وه رگيراني ماناكاني قورئان
پيرۆز بۆ گشت زمانه گرنگه كاني جيهان، به مه به ستي ئاسانكردن تيگه يشتني
قورئان بۆ ئه و موسلمانانه ي كه به غه يري زمانى عه ره بي قسه ده كهن، ئه مه ش
له پينا و جيبه جيكردن ئه و فهرمانه ي كه له فهرمووده ي پيغه مبه ر (ﷺ) دا هاتووه،
كه ده فهرموويت: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واته: له منه وه راييگه يه ن به خه لكي
ئه گه ر ته نها تاكه ئايه تيگيش ييت.

وہك خزمەتیکیش بۆئەو بىرايەنەمان كە بەزمانى كوردى قسە دەكەن، كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدينەى منەووەرە، خۆشحالە ئەم تەرجەمە قورئانىە بەزمانى كوردى پيشكەش بەخوێنەرى بەرپىزى بكات، كە بەرپىز جەناپى (مامۇستا مەلا محمد مەلا صالح بامۇكى) پىئى ھەستاو، وە لەلايەن كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆزىش ھەريەك لە بەرپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسين لەك) و (مامۇستا ئومىد عمر چىرۆستانى) پيشداچوونەتەو .

وہ سوباسى خوائ گەورە وپاك وپىگەرد وپالادەست دەكەين بۆ ئەنجام دانى ئەم كارە مەزنە، وە ئومىدەوارين كەنياز و مەبەست لىئى تەنھا پرەزامەندى خوائ گەورە پىت، و خەلكيش لىئى سوودمەند بن ؟

پىنگومان ئىمە دەزانين كە تەرجەمە و ھەرگىزانى ماناكاني قورئانى پىرۆز - ھەرچەندە وورد پىت - كەموكورتى ھەر دەپىت و ناتوانرپت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بگەيەنپت كە دەقى قورئانى پىرۆز دەپەخشپت، كە تەواوى خەلكى لەئاست خۆيدا دەستەوسانكردو، وە بەراستى ئەو مانايەى كە تەرجەمەى قورئانەكە دەيدات بەدەستەو تەنھا برپىسى يە لەكۆى زانست و پىنگەيشتنى وەرگىزەكە لە قورئانى پىرۆز، وە ئەمەش كاريكە دووچارى ھەلەوكەم و كورپى دەپىت، وەك ھەموو كار و ئىشكى تى ئادەمىزاد .

وہ لە كۆتاييدا داواكارين لە ھەموو خوێنەرىكى ئەم تەرجەمەى لەكاتى پىنپى ھەر ھەلە و كەموكورپىيەك يان زيادىيەك ئەگەر ھەبوو، ئاگادارى كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدينەى مەنەووەرە بكاتەو؛ بۆ سوود لى وەرگرتن و چاككردنپان لە چاپەكانى داھاتوودا بەيارمەق و وويسى خوائ گەورە .

وہ خوائ گەورەش پشت وپەنايە و تەنھا ئەو پى نیشانەرە بۆ پىنگاى راست .

ئەى خوائ پەرورەدگار ئەم كارەمان لى قەبول بكە؛ چونكە بەراستى ھەر توى پيسەر و زانا .

سوره قی (الفاتحة)

ئەم سوورەتە ناوئراوە (الفاتحة) چونکە قورئانی پیرۆز لەسەرەتاوە بەو دەست پێ دەکات و دەکرێتەو، وە پێشی دەوتریت (المثنی) چونکە لەهەموو پکاتیکێ نوێژدا دەخوێتریت .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندە ی مێهرەبان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هەموو سوپاس و ستایشێک بۆ خوای ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پەرورەدگاری جیهانیان ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەخشندە ی مێهرەبان، (الرحمن) بەو مانایە ی پەرەحم و بەزەیی پەرورەدگار لەم جیهانەدا هەموو مەخلوقاتێ گرتووەتەو بەبێ باوەرانیشتەو، وە (الرحیم) پەرەحم و بەزەیی پەرورەدگار، وەك زانیان دەلێن تاییبەتە بەپر وادارانەو لە پۆژی دواییدا ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (تەنها ئەو)

خاوەنی پۆژی سزا و پاداشت

دانهو (باوەرداران لە نوێژەکانیاندا هەموو پکاتیک ئەمە دەلێنەو، تاوەکو هەمیشە پۆژی دوایان لەبیر بێت و بەکار و کردەوێ چاکە، خۆیانی بۆ ئامادە بکەن) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ (خواپە) تەنها تۆ دەپەرستین (تەنها تۆیت شایستە ی پەرستن و جگە لە تۆ هیچ کەس شیایوی ئەو نییە) ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وە تەنها لەتۆ داوای یارمەتیی دەکەین (لەهەموو کار و کردەو و پێداویستییە کماندا، چونکە هەموو فەرمانێک بەدەست تۆیە، جگە لە تۆ هیچ کەس بەئەندازە ی گەردیلە بەك خاوەنی هیچ شتێک نییە) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ پێنموونیمان بکە بۆرێگای راستی (کە رێگای راستی ئێمە پیرۆزی ئیسلامە، و بەردەوام بێن لەسەری هەتائەو پۆژی دەگەین بەدیداری زاتی هەق تەعالای تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رێگای ئەوانە ی کە چاکەت لەگەڵ کردوون (لەپێغەمبەران و راستگۆیان و شەهیدان و چاکەکاران) ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ ئەك (رێگای) ئەوانە ی خەشمی (تۆیان) لێگیراوە (وەك جوله کەو هاوکردهووەکانیان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وە ئەك (رێگای) گومرایان وەك (گاوریەکان و هاوکردهووەکانیان) ﴿لَهُ كُتَابٌ يُمْسِكُهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئەو کۆتایی ئەم سوورەتە پیرۆزەو سوننەتە موسلمانان بێن (نامین) واتە : ئە ی خوای گەورە تەواوی ئەم نزا و داوایانەمان لێ وەرگیره .

سورهقی ﴿البقرة﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان
 ﴿الر﴾ به (ئیلیف، لام، میم)
 ده خوینتریتسه وه، خوای گه وه زاناتره
 به واتاکه ی^(۱) ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ﴾ ئهم
 قورئانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانیکسی
 تیدا نیه (که له لایهن خوای گه وه وه
 نیبراو) ﴿هُدًى﴾ ری نشانده ری
 ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ پاریزکارو له خوتراسانه
 (پاریزکاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وهی چاکه
 سوودی لی وهرده گرن، چونکه ئه وان
 له پهره ردگاریان ده ترسن وشوین
 فرمان ورینمایه کانی ده که ون) ﴿
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾ ئه وان ه ی که بر واده یین
 ﴿بِالْغَيْبِ﴾ به شته په نهان ونادیاره کان
 (ئو شته په نهانه ی که به حه واس وعه قلی
 مروف ههستیان پی ناکریت، له ریگه ی

وه حیه وه نه بیت، وهك باوه به فریشته کان و به هشت و دوزخ و زورشتی تریش...) ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژ
 ده که ن (به ریك وینکی وله کاتی خویدا ئه نجامی ئه دن) ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ له وهی کرد و ومانه به رزق
 و رزبان ده به خشن (له بهر ره زامه ندی خوای گه وه) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه ئه وان ه ی که بر واده
 ده هیتن به و قورئانه ی که بو تو (ئهی موحه ممه د ﷺ نیبراو) ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به و کتیبانه شسی که بو
 (پیغه مبه ران و نیبروانی) پیش تو نیبراون ته خواره وه ﴿وَيَا آخِرَةَ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه بر وایان هیه به پورزی دواپی
 ﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (خاوه نی ئهم صیفه تانه) له سه ر ریگای راستن (به ته و فیک و یار مه تیدان) له لایهن
 په روه ردگاریانه وه ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر ئه وان ه ن رزگار بووان (له دوونیا و دواپوردا) ﴿

(۱) ئهم پیتانه ی که له سه ره تای هه ندیک له سه ره ته کانی قورئاندا هاتوون، ته نها خوای گه وه ده زانیت مه به ستی پێیان
 چیه، ئهمه راسترین ته فسیره بو ئهم پیتانه کرابیت، به لام به چهند جوړینکی تریش ته فسیرکراون له وان ه : ئهم پیتانه ناو ن
 بو ئه و سه ره تانه ی له سه ره تایانه وه هاتوون، یان ناو ن بو خوای گه وه، یان بو ده سه وسانکردنی عه ره به بیئاوه په کانه
 که ده یانوت ئهم قورئانه له لایهن خوداوه نه هاتووه خواره وه بو موحه ممه د ﷺ پێیان ده لیت : ده ی ته گه ر وایه
 وینه وهاوشیوه ی ئهم قورئانه به یین، که هه ر له و پیتانه پیکهاتووه که ئیوه قسه ی پی ده که ن و به کاریان ده هیتن .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستى نه وانه ي كه بى پروا بوون ﴿سَاءَ عَلَيْهِمْ﴾ بؤ نه وان چوون يه كه
 ﴿أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ بيان تر سينيت يان نه يان تر سينيت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ پروا ناهيتن ﴿حَتَّمْ
 اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾ خوا مورى ناوه به سهر دل و گوينا ندا ﴿وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ﴾ وه
 په رده به سهر چاويانه وه يه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزاي زور گه وره يان بؤ هه يه ﴿وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَقُولُ﴾ وه له ناو خه لكيدا هه ندى كه س هه يه كه ده لى: ﴿ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ پروا مان هيتاوه
 به خواو به رورى دوايى ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ له كاتيكدا نه وان پروا دار نين ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 (به لاي خويانه وه) خواو نه وه كه سانه ده خه له تينن كه پروا يان هيتاوه! ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾
 كه س ناخه له تينن ته نها خويان نه بيت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام هه ستى بى ناكه ن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 له دلياندا نه خوشى (ناپاكى) هه يه ﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نه خوشى يه كه ي زور تر كردن
 (به هاتنى قورئان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ كه سزاي سه ختيان بؤ هه يه به هوى نه و
 درويانه وه كه ده يان كرد (وده يان وت پروا مان هه يه) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه كاتيك بى يان بوو تر ايه
 ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مه نينه وه له زهوى دا (نازاوه به رپا مه كه ن له ولا ندا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾
 ده يان ووت: ئيمه هه ر چا كه كارين (رپنكه ره ين) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾ ناگدار بن كه به راستى
 هه ر نه وانن ناشوب گير ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام هه ستى بى ناكه ن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه كاتى بى
 يان بوو تر ايه ﴿ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ﴾ پروا بيتن وه كه نه وخه لكانه ي كه پروا يان هيتاوه ﴿قَالُوا أَلَوْ كُنَّا
 ده يان ووت: چؤن ئيمه پروا بيتن ﴿كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ﴾ وه كه نه و گيل ونه فامانه ي كه پروا يان هيتاوه
 ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ﴾ بيدار بن كه به راستى هه ر خويان گيل ونه فامن ﴿وَلَكِنْ لَا يَتْلُونَ﴾ به لام
 نازانن ﴿وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه كاتى (ناپاكان) بگه شتايه به وانه ي كه پروا يان هيتاوه ﴿قَالُوا ءَامَنَّا﴾
 ده يان ووت: ئيمه ش پروا مان هيتاوه ﴿وَإِذَا خُلُوا إِلَى شِيعَتِهِمْ﴾ كاتيكيش به ته نيا بوونايه له گه ل گه وره
 فيلبازه كانيان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ ده يان ووت: ئيمه هه ر له گه ل ئيوه ين ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ﴾ بيگومان
 ئيمه هه ر گالته كه رين (به وان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالته به وان ده كات (له به ران به ر گالته
 كردنه كه يان) ﴿وَيَمْدُدُّ فِي طُعْنِهِمْ يُعَمِّهُونَ﴾ وه ماوه يان ده دات تاله سهر كه شى خوياندا سهر لى شيواو
 بن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ﴾ نه مانه نه وانه ن كه گومر ايبان كرى ﴿يَأْتِيهِمْ﴾ به رينموونى
 ﴿فَمَارِ يَحْتَ يَجْرُتُهُمْ﴾ جانه بازار گانى يه كه يان قازانجى كردو ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نه ريبازى
 راستيان گرت ﴿۱۱﴾

﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا﴾ (دو رووہ کان) ویتہ یان وہ کہ یہ کیٹک وایہ کہ (لہ شہ ویکئی تاریکدا)
 ناگریٹک ہہ لگیر سیئیت ﴿فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ﴾ کہ لہ گہل دہور و بہری پرووناٹ کردہ وہ ﴿ذَهَبَ اللَّهُ
 بِنُورِهِ﴾ خوا (خیرا) پرووناکی یہ کہ بیان لی بکوز تیتہ وہ ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وہ بیان
 ہیلیتہ وہ لہ ناو چہ ند تاریکیہ کی وادا کہ ہیچ نہ بین ﴿صُفًّا بَكَرَعُمُ﴾ کہ پرو لال و کویرن ﴿فَهُمْ
 لَا يَرْجِعُونَ﴾ بویہ (لہ گو مری خویان) ناگہریتہ وہ ﴿أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ یا وہ کہ (کہ سانیک
 لہ چولیہ کدا) بارانیکئی لیزمہ وہ بہ خوربان (لی داکات) لہ ناسمانہ وہ ﴿فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُورٌ﴾ کہ تاریکی
 زور و ہورہ تریشقہ و برو سکہ ی تیدا بیت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِيءًا إِذَا نَهَمَ مِنَ الصَّوْعِقِ﴾ (بہ جورینک کہ)
 پہنجہ کانیاں دہ کھن بہ گویاندا لہ بہر گرمہ ی ہورہ تریشقہ کان ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ بؤخو پاراستن لہ مردن
 ﴿وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ وہ خودا دہوری بی پروایانی داوہ ﴿يَكَاذِبُونَ﴾ نریک بی ئە و برو سکہ یہ
 ﴿يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ﴾ (بینایی) چاویان بفریننی ﴿كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ﴾ ہہر کاتی پرووناکی بؤ بدانایہ تہ وہ
 ﴿مَشَوْا فِيهِ﴾ تیایدا بروشتناہ ﴿وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وہ کاتی تاریکیشی بکردایہ لیان ﴿قَامُوا﴾ لہ جیگہ ی
 خویان رادہ مان (دہوستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ئە گہر خودا بیویستناہ ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (بہ و
 ہورہ گرمہ و برو سکانہ) کہ پرو کویری دہ کردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا بہ سہر
 ہہ موو شتیکدا دہ سہ لاتدارہ ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خہ لکینہ ﴿أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ بہر وہ ردگار تان
 بہرستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ کہ تیوہ و ئە وانہ ی پیش تیوہ شی دروست کردوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾
 بہ لکو بہ و بہرستہ خوتان بپاریزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا﴾ ئە و (خواہی) کہ زہوی بؤ
 راختوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وہ ناسمانی بؤ کردوون بہ کوشک (ناسمانی بؤ گپراون بہ گو مہ زی)
 ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وەئاوی (بارانی) لہ ناسمانہ وہ ہیتاوہ تہ خوارہ وہ ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا
 لَّكُمْ﴾ ئە مجا دہری ہیتاوہ بہ وئاوہ ہہ موو جوہرہ میوہ و بہر و بومیک بؤ روزی تیوہ ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
 أَنْدَادًا﴾ کہ واتہ ہاوتا بؤ خوا پیدامہ کھن ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ کہ تیوہ خوتان دہ زانن (بی ہاوتاہ) ﴿وَأَنْ
 تُمْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وە ئە گہر تیوہ لہ گومان دان ﴿مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا﴾ لہم (قورٹانہ ی) کہ ناردومانہ تہ
 خوارہ وہ بؤ بہ ندہ ی خومان (موحہ ممہد ﷺ) ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ دہ سورہ تیک بینن بہ ویتہ ی ئە و
 ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وە بانگی ہا وکارہ کانتان بکھن (لہرہ وان بیژان و شاعیران) بینجگہ لہ
 خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گہر راست دہ کھن، (بہ فہر موودہ ی خوا ی نازانن) ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾
 ئە مجا ئە گہر ئە مہ تان نہ کرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وە ہہر گیز نایشی کھن (تیر بی پروامہ بن) ﴿فَأْتِقُوا اللَّهَ
 النَّارَ﴾ دہی خوتان بپاریزن لہ و ناگرہ ی ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ کہ سوتہ مہنی یہ کہ ی خہ لک
 (ی بہ دکار) و بہر دہ ﴿أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بؤ بی پروایان ساز کراوہ (نامادہ کراوہ) ﴿

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ﴾ (نہی موحہ مہد) ﴿مَرْدَدَ بَدَہِ بَہِ وَاہِی﴾ ﴿ءَامِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کہ باوہ ریان
ہیناوہو کردہوہہ باشہ کانیاں کردوہہ ﴿أَن لَّہُمْ جَنَّاتٌ﴾ کہ بینگومان بونہوان ہہیہ بہہشتانیک
﴿تَجْرٰی مِنْ تَحْتِہَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جوگہ ناوی زور بہ ژیریاںدا دہروات ﴿کَلَّمَا رَزَقُوا مِنْہَا مِنْ شَمَرٍ
رَزَقًا﴾ ہہر کاتی لہوی روزیاں بدریت لہ میوہات ﴿قَالُوا هٰذَا الَّذِی رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ دہلین: نہمہ نہوہیہ
کہ لہمہ و پیش پیمان درا (جیاوازلہ تام و بوندا) ﴿وَأَتُوا بِہِ مُتَشٰبِهًا﴾ ٹیستا وینہیان ہیناوہہ ﴿وَلَہُمْ فِہَا زُوجٌ
مُطَهَّرَةٌ﴾ و لہو بہہشتانہدا بونہوان ہہیہ ہاوسہرانی پاکیزہ ﴿وَلَہُمْ فِہَا خٰلِدُونَ﴾ و ہونہوان لہو
(بہہشتانہ) دا ہہتاہہتایین ﴿إِنَّ اللّٰهَ لَا یَسْتَحِیْ﴾ بینگومان خوا شہرم ناکات ﴿أَن یَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا﴾ بہوی کہ (بوتینگہ یاندنی خہلک) ہہر نموونہ یہک بہیتنہوہہ ﴿بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَہَا﴾ بہ میشولہ و بچو کتر
(یاگہورہتر) لہویش ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نہمجا نہوانہی کہ باوہہر دارن ﴿فَعَلِمُوا أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّہُمْ﴾ نہوہہ چاک دہزانن کہ نہوہہ (نموونہ ہینانہوہیہ) راست و دروستہ لہ ہہر و ہر دگاریانہوہہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ نہوانہش کہ بی باوہہرن ﴿فَقَالُوا مَاذَا أَرَادَ اللّٰهُ بِہِذَا مَثَلًا﴾ دہلین: خوا چی ویستوہہ
بہم نموونہ ہینانہوہیہ ﴿یُضِلُّ بِہِ کَثِیرًا﴾ زور کہسی پی گومرا دہکات ﴿وِیَہْدِی بِہِ کَثِیرًا﴾ و ہ
رینموونی زور کہسی پی دہکات ﴿وَمَا یُضِلُّ بِہِ إِلَّا الْفٰسِقِیْنَ﴾ و ہ گومرا ناکات بہو نموونہ
ہینانہوہیہ مہگہر بہدکاران نہبیت ﴿الَّذِیْنَ یَقْضُونَ عَہْدَ اللّٰهِ﴾ نہوانہی کہ بہیمانی خوا دہشکیتن
و (ہہلی دہوہشیتنہوہہ) ﴿مِنْ بَعْدِ مِیثَاقِہِ﴾ پاش بہستنی ﴿وَقِیْقَعُونَ﴾ و ہ ٹہپچرینن ﴿مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِہِ أَن
یُوصَلَ﴾ نہوہہ (بہیوہندیانہ) ی کہ خوا فہرمانی داوہ بہہیوہستی کردنی ﴿وَقِیْقَعُونَ فِی الْأَرْضِ﴾ و ہ لہزہ ویدا
خراپہ دہکن ﴿أُولَٰئِکَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ہہر نہوانن زہرہر مہند و رہنجہر و ﴿کَیْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللّٰهِ﴾ چون بی باوہہر دہبن بہخوا!؟ ﴿وَكُنْتُمْ أَمَوًا قٰفَآخِیٰکُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ ٹیوہہ بی گیان بوون،
و گیانی بہہردا کردن ﴿فَرِیْضَتْکُمْ ثُمَّ یُحْیِیْکُمْ﴾ لہ پاشان دہتان مرینن دوی نہوہش زیندووتان
دہکاتہوہہ ﴿ثُمَّ إِلَیْہِ تُرْجَعُونَ﴾ نہمجا بولای خوی دہگہرینرنہوہہ ﴿هُوَ الَّذِی﴾ خوا نہوہ خواہیہ
﴿خَلَقَ لَکُمْ مَّا فِی الْأَرْضِ جَمِیْعًا﴾ کہ ہہرچی لہزہوی دایہ دروستی کردوہہ بونہوہہ ﴿ثُمَّ أَسْتَوِیْ إِلَى
السَّمَآءِ﴾ پاشان ویستی ناسمان دروست بکات ﴿فَسَوَّیْنَهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ﴾ نہمجا رینکی خستن
بہحہوت ناسمان ﴿وَهُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ﴾ و ہ ٹہوہ ٹاگادارہ بہہمووہ شتیک ﴿

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیریان بیتہ وہ) کاتیک کہ بہرہ وردگاری تو بہ فریشتہ کانی ووت
 ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ بہرستی من جی نشینیک دروست ده کہم لہ سہر زہوی ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا
 مَن﴾ (فریشتہ کان) ووتیان: ئایا کہ سیکی وای تیا دروست ده کہیت ﴿يُقْسِدُ فِيهَا﴾ کہ خرابہ و بہ دیی
 تیدا بکات ﴿وَسِفَاكُ الدَّمَاءِ﴾ وہ خوینی تیا بریزی؟ ﴿وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیمہ
 یادت ده کہین بہ ستایش کردنت ﴿وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾ وہ بہ پاک رات ده گرین ﴿قَالَ إِنِّي أَغْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾
 (خوا) فہرموی: بیگومان ئہ وہی من دهیزانم ئیوہ نایزان ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 ہہ موو شتیکی فیری ئادہم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لہ پاشان ئہ و شتانہی نشاننی فریشتہ کان دا
 ﴿فَقَالَ أَتَعْبُونِي بِأَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ﴾ وہ (خوا پی) فہرموون: ناوی ئہ مانہم پی بلین ﴿إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقٰٓیْنَ﴾ ئہ گہر
 راست ده کہن، (کہ ئیوہ لہ ئادہم ہاشترن) ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (ہہ موو) ووتیان: خواہہ تو پاکیت
 لہ ہہ لہ ﴿لَا عَلٰمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ ئیمہ ہیج نازانین، مہ گہر ئہ وہی کہ خوت فیرت کردین ﴿إِنَّكَ اَنْتَ
 الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ﴾ بہرستی ہہر تویت زاناو دانا ﴿قَالَ يٰۤاٰدَمُ﴾ (خوا) فہرمووی: ئہی ئادہم ﴿اَنْۢبِئْهُمْ
 بِاَسْمَآئِهِمْ﴾ ناوی ئہ و شتانہیان پی بلی ﴿فَلَمَّا اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ﴾ جا کاتیک کہ ناوہ کانی پی ووتن
 ﴿قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ﴾ (خوا) فہرمووی: ئہی پیم نہ ووتن؟ ﴿إِنِّي اَعْلَمُ غِیۡبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بیگومان
 من ناگادارم بہ نہیننی ئاسمانہ کان و زہوی ﴿وَاَعْلَمُ مَا تُنۢبِئُوۡنَ﴾ وہ ناگادارم بہ وہی کہ ناشکرای ده کہن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكۡفُرُوۡنَ﴾ وہ بہ ئہ وہش کہ دہ یشارنہ وہ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیتہ وہ بیرت) کاتیک
 ووتمان بہ فریشتہ کان ﴿اَسۡجُدُوۡا لِاٰدَمَ﴾ سوژدہ بیہن بو ئادہم ﴿فَسَجَدُوۡا﴾ جا (ہہ موو) سوژدہ یان برد
 ﴿اِلَّاۤ اِبۡلِیۡسَ اَنۡیَ وَّاسۡتَكۡبَرَ﴾ شہیتان نہ بیت کہ گویی نہ دایہ و خوی بہ گہورہ زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْکٰفِرِیۡنَ﴾ وہ لہ
 پی برویان بو ﴿وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ﴾ وہ ووتمان: ئہی ئادہم ﴿اَسۡکُنْ اَنْتَ وَزَوْجُکَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنہ کہت
 نیستہ جی بن لہم بہ ہہ شتہ دا ﴿وَكُلَا مِنْۢهَا رَعَدًا﴾ وہ لہ ہہ موو خواردہ مہنی یہ کی بخون بہ تیر و تہ سہلی
 ﴿حَیۡثُ شِئۡتُمَا﴾ لہ ہہر شوینیک کہ حہز ده کہن ﴿وَلَا تَقۡرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وہ نزیکی ئہم درہ ختہ مہ کہون
 ﴿فَتَكُوۡنَا مِنَ الظَّٰلِمِیۡنَ﴾ تالہ ستہ مکاران نہ ژمیردرین - تانہ بنہ ستہ مکار - ﴿فَاَزَلَهُمَا الشَّیۡطٰنُ عَنْهَا﴾ ئہ مہجا
 شہیتان ہہلی خہ لہ تاندن لہ بہ ہہ شتہ دا ﴿فَاَخۡرَجَهُمَا مِمَّا کَانَا فِیۡهِ﴾ وہ لہ و خوشگوزہ رانیہی کہ تییدا بوون
 دہری بہراندن ﴿وَقُلْنَا اٰهۡطُوۡا﴾ وہ ووتمان: (بہ ئادہم و حہو او شہیتان) بچنہ خوارہ وہ (بو سہر زہوی)
 ﴿بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ ہہندیکتان دور من ئہ بن لہ گہل ہہندیکتاندا ﴿وَلَکُمۡ فِی الْاَرْضِ مَسۡکَرٌ﴾ وہ بوتان
 ہہیہ جیگیر بوون لہ سہر زہوی ﴿وَمَتَّعَۤاِلٰی حِیۡنٍ﴾ وہ بہ ہرہ مہندی (و ئارہ زووی دونیا) تاما وہیہک ﴿
 فَتَلَقٰٓیۡۤاۤ اٰدَمُ مِنْ رَبِّہٖ کَلِمَۡتٍ﴾ ئہ مہجا ئادہم چہند و تہیہ کی (پارنہ وہی) لہ بہرہ وردگاری بہ وہر گرت ﴿فَتَابَ
 عَلَیۡہِ﴾ (ئہ ویش) لئی گیرا کرد ﴿اِنَّہٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیۡمُ﴾ بہرستی ہہر ئہ و تہ وہیہ گیرا کہری میہرہ بانہ ﴿

﴿قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ ووتمان: هه موو بچنه خواره وه له به هه شت ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ نه مجا نه گهر له منه وه رینموونی به کتان بۆ هات ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ نه وه که سه ی دوای رینموونی من که وت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه ترسیان له سه ره وه نه خه م ده خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ی که بی بر و ابوون و نیشانه و ئایه ته کانی ئیمه یان به در و زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه ها وه ل و ها و ده می نا گرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا نه میتنه وه به هه تا هه تایی وهه می شه یی ﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه ی به نی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ بی ری نه وه چا کانه بکه نه وه که رشتوو من به سه ر تاندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وه په یمانی من بیه نه سه ر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تا منیش په یمانی ئیوه بیه مه سه ر ﴿وَأَتَيْنِي فَارْهَبُونَ﴾ وه هه ره له من تر سن ﴿وَعَامِلُوا بِمَا أُنْزِلَ﴾ هه ره و هابر و به ینن به و قورئانه ی که نار دوو مه ته خواره وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ که پشتیوانی په یامه که ی لای ئیوه به (تهورات و ئینجیلی ده ستکاری نه کراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ وه ئیوه مه بن به یه که مین بی بر و ا به و قورئانه ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وه نیشانه و ئایه ته کانی من مه گور نه وه به شتیکی که م نرخ ﴿وَأَتَيْنِي فَاتَّقُونَ﴾ وه هه ره له (بی فرمانی) من خوتان بیار یزن ﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ راست و په و اتیکه له مه که ن به نار په و او در و ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ حق و راستی مه شار نه وه، له کاتیکدا که خوتان نه مه ده زانن ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویژ بکه ن و زه کات بده ن ﴿وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ وه له گه ل کړنوش به راندا کړنوش به رن (بۆ خودا) ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْإِيمَانِ﴾ ئایا فرمان به سه ر خه لکیدا ده ده ن به چا که ؟ ﴿وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوتان فره اموش ده که ن ﴿وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ (له گه ل نه مه شدا) که ئیوه په را وه که (تهورات) ده خویننه وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی ئایا ژیر نابن و تی نا گن ؟ ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ په نا بیه نه به ر ئارام گرتن و نویژ کردن (بۆ به مه به سته کانتان) ﴿وَأَنَّهُ لَكِبْرٌ﴾ وه بینگومان نویژ (نه رکیکی) گه وره و گرانه ﴿إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ مه گهر لای نه وانه نه بی که له خوا نه تر سن (خویان به زل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَاوَرِيهِمْ﴾ نه وانه ی که دلنیا ن به خزمه ت په ر و ره دگاریان ده گه ن ﴿وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ وه نه وان دلنیا ن بۆ لای نه وه ده گهر یننه وه ﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه ی به نی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ یادی نه وه به خششانه بکه نه وه که رشتوو مه به سه ر تاندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وه من (کاتی خوی) ریزی ئیوه م دا به سه ر هه مواندا ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا﴾ وه خوتان بیار یزن له ر و ژیک ﴿لَا تَحْزَنُ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ که که س هیچ سوودیک به که سی تر نا گه به نیت ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ وه هیچ تکایه کی بۆ گیرا نا کریت ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وه بارمه ی لی وه را گیریت ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه نه مانه یارمه تی نادریتن ﴿۱۸﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ كَافِرِينَ أَنَّهُمْ إِنِ آمَنُوا بَعْدَ الْكُفْرِ لَآتَيْنَهُم مِّنْهُم مَّا كَانُوا يَعْتَكِفُونَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که رزگارمان کردن ﴿مَنْ أَلْفِرْعَوْنَ﴾ له ده ست و پیوه ندی
 فیرعه ون ﴿يَسْأَلُونَكَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ که سزای سه ختیان پی نه چه شتن ﴿يَذَرُونَ آبْنَاءَهُمْ﴾
 کوره کانتانیان سهر ده برین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ﴾ وه که چه کانتانیان ده هیشتنه وه (بو کاره که ری)
 ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ﴾ وه له مه تاندا (له م سزا سه خته ی به سهر تاندا درا) ﴿بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ تاقی
 کردنه وه یه کی گه وره بوو له په روه رد گارتانه وه بۆتان ﴿وَإِذْ قَرَّبْنَا بَبْكَرَ الْبَحْرِ﴾ (بیربکه نه وه)
 کاتیک که ده ریامان بۆ له ت کردن ﴿فَأَنجَيْنَاكَ﴾ و رزگارمان کردن ﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده ست و پیوه ندی فیرعه ون مان خنکانه و نوقمی (ده ریامان) کردن ﴿وَأَنشُرَ تَطْرُوفَ﴾ له کاتیکدا
 ئیوه ته ماشاتان ده کردن ﴿وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که به لینی چل
 شه و مان دا به مووسا ﴿ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له دوای ئه و (پوشتنی مووسا بۆ کیوی طور)
 گویره که که تان کرد به (خوا ی خۆتان و په رستان) ﴿وَأَنشُرَ ظِلْمُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه سته مکار بوون
 ﴿ثُمَّ عَمَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ﴾ نه مجا دوای ئه و (گویره که په رستی یه تان) لیتان خوش بووین
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تاسو پاسی (خوا) بکه ن ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ بیربکه نه وه
 کاتیک ته ورات و جیا که ره وه (له نیوان دروست و نادروست) مان دا به مووسا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بۆ
 ئه وه ی رینموونیی پی بکه ن ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ بیربکه نه وه کاتیک که مووسا به گه له که ی
 وت ﴿يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ لَّكُمْ أَنفُسَكُمْ﴾ نه ی گه له که م به راستی ئیوه سته متان کرد له خۆتان ﴿يَا أَخَذْتُ الْعِجْلَ﴾
 به گویره که په رستیه که تان ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ که واته بگه رینه وه به په شیمانی بۆ لای به دی
 هیته رتان ﴿فَأَقْبَلُوا أَنفُسَكُمْ﴾ و خۆتان بکوژن (بی تاوانتان تاوان بارتان بکوژیت) ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه مه تان باشته بۆ خۆتان ﴿عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ لای به دی هیته رتان ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ نه مجا (خواش)
 په شیمانی که ی لی گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هه ر خواهه گیرا که ری په شیمانی و
 میهره بانه ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ﴾ (بیربکه نه وه) کاتی ووتان ئه ی مووسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾ پروات پی
 ناهینین ﴿حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾ تاخوانه بینین به ناشکرا ﴿فَأَخَذْتُكُمُ الصَّلَافَةَ﴾ له په ره وه ره تریشقه یه ک
 لی ی دان ﴿وَأَنشُرَ تَطْرُوفَ﴾ له کاتیکدا ئیوه ته ماشاتان ده کرد ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ له پاشان زیند و مان
 کردنه وه ﴿مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكَ﴾ له دوای مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ نه وه ی سوپاسی (خوا) بکه ن ﴿وَمَا ظَنَّا عَلَيْكُمْ أَعْمَارَ﴾ وه به هه ور سیهرمان کرد به سهر تانه وه، ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ وه گه زو
 و بالنده ی شیتلاقه مان به سهر دا رشتن و بۆمان ناردن ﴿كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وه بینان ووتن)
 بخون له و خوارده پا کانه ی که کردمان به رزیتان ﴿وَمَا ظَنَّاكُمْ﴾ (نه وانه ی ناسو پاسی یان کرد)
 سته میان له ئیمه نه کرد ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظُنُّونَ﴾ به لکو سته میان له خویان کرد ﴿﴾

﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که ووتمان: بچنه ئه م شاره (که قودسه) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ نه مجا له وی (هر چی ئاره زوو ده کهن) بخون به تیر و ته سه لی له هر لایه ک که حه ز ده کهن ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ وه له ده ر گاوه بچنه ژووره وه به ملکه چی (به کړنوشه وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وه بلین (خوایه) له گونا هه کانمان خوش بیه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ نه وساله گونا هه کانتان خوش ده بین ﴿وَسَزِيدَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه له ئاینده دا پاداشتی چاکه کاران زورتر ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ که چی نه وانه ی سته مکار بوون (نه وه ی پیان ووترا بوو) گوریان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ به قسه یه ک که پیان نه ووترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئیتر ئیمه ش رشتمان به سه ر نه وانه ی که سته میان کرد ﴿رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه ک له ئاسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هو ی نه ونا فهرمانی یه ی که کردیان ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که موسا داوای باران بارینی کرد بۆگه له که ی ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ ئیمه ش پیمان ووت: گۆچانه که ت بده به و (تاشه) به رده دا ﴿فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَعِيمًا﴾ (که لینی دا) له پر دوانزه کانی لی هه لقولا ﴿فَدَعَلَّمَ كُلُّ آنَاسٍ مِّشْرَبُهُمْ﴾ بیگومان هه موو تیره یه ک چاو گه ی (ئاوه خوره ی) خوی ناسی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ (نه مجا ووتمان) بخون و بخونه وه له روزی خوا ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه بلا و مهنه وه له زه ویدا به خراپه کردن ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوُتُ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که ووتتان: نه ی موسا ﴿لَنْ نَضْرِبَ عَلَىٰ طَعَامِ وَاحِدٍ﴾ هر گیز خومان رانا گرین له سه ر یه ک جور خوراک ﴿فَادْعُ لِسَارِيكَ﴾ که واته داوامان بۆبکه له په روه رد گارت ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ﴾ بومان ده ر بهیننی له وه ی که زه وی ده پر ویننی ﴿مِنْ بَقَلِيهَا وَفَقَّائِهَا﴾ له سه وزه واتی و تروزی و خه یاریی ﴿وَقَوْمَهَا وَعَدَسَهَا وَبَصِلَهَا﴾ و سیر و نیسکی و پیازی ﴿قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ (موسا) فهر مووی: ئایا ئیوه شتی چاک ده گۆر نه وه به خراب (واته گه زو و گوشتی بالنده ده گۆر نه وه به سیر و پیاز) ﴿أَهَيِّطُوا مَصْرًا﴾ دابه زن بۆشاریک (له م شارانه ی فه له ستین) ﴿فَإِن لَّكُمْ مَآسَاءُ﴾ نه وسا به راستی چیتان داوا کردووه ده ستان ده که ویت ﴿وَصُرَّتْ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ وه درابه سه ر یاندا ریسوایی و بی نه وایی (هه ژاری) ﴿وَبَاءٌ وَبَغْضٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ وه خه شمی خوابان بۆخویان هیتایه وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ نه مه له بهر نه وه بوو که بی بر و ابوون به نیشانه و فهرمانه کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پیغه مبه رانیان ده گوشت به ناره و ا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ نه مه به هو ی نه وه بوو که سه ر پیچی و ده ست دریزی یان ده کرد ﴿۱۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ راستی ئەوانەى ئیماندارن (موسولمانن) وەئەوانەى جوولەكەن
 ﴿وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ﴾ وەگاوری وئەستیریەیان فریشتە پەرستەکان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هەر کامیک
 لەمانە برەوای هینا بەخوا و پوژی دوایی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وە کردەوێ چاکى کرد ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ﴾ ئەو پاداشتیان بۆهەیه لەلای پەرورەدگاریانەوہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نەترسیان
 لەبەرەو نەخەفەت دەخون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وە (بیربکەنەوہ) کاتیک پەیمانمان لێ وەرگرتن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ وە (کیوی) طورمان بەرز کردەوہ بەسەر سەرتانەوہ ﴿خُذُوا مَاءً آتَيْنَكُمُ
 بِقُورَةٍ﴾ (وہ پیمان و تن) ئەوێ پیمان داوون (لەتەورات) باش کاری پێکەن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾
 وەبیرکەنەوہ لەوێ کە تییدایە ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بەلکو خۆتان پاریزن و لەخوا بترسن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ دیسان پشتتان هەلکرد دواى پەیمان وەرگرتنە کە ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئەمجا
 ئەگەر بەخشش و میهرەبانی خوا نەبوایە بەسەر تانەوہ ﴿لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئەو ئێو لەزەرەرۆمەندان
 دەبوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ﴾ سویند بەخوا بە راستی ئێو (دەنگ و بای) ئەوانەتان زانیو
 ﴿اَعْتَدُوا مَكُمْ فِي السَّبْتِ﴾ لەخۆتان کە دەست درێژیان کرد لە پوژی شەممەدا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ ئەمجا
 پیمان و تن ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ بێن بەمەیموونی دوور خراوە لەبەزەبی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا كَلَامًا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلَقَهَا﴾ ئەمجا ئەم سزایەمان کردە پەند بۆ خەلکانی ئەو سەردەمەو ئەوانەى دواى ئەوان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وەبەنامۆزگاریی بۆ پاریزکاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ وە (بیربکەنەوہ)
 کاتیک موسا بەگەلەکەى ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ بێگومان خوا فرمائتان پێ دەدات
 ﴿أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً﴾ کە مانگایەك سەربێرن ﴿قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا﴾ ووتیان: ئایا گالتهمان پێ دەکەیت؟
 ﴿قَالَ أَعُودِيَ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ووتی: پەنا ئەگرم بەخوا کە لە نەفامان بسم ﴿قَالُوا أَذْعُنَا
 رَبُّكَ﴾ ووتیان: داوامان بۆبکە لە پەرورەدگارت ﴿يَبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ﴾ پیمان بلێ ئەو مانگایە کامەیه و چۆنە؟
 ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بێگومان خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ﴾ مانگایەك بێت
 نەزۆر بێرو نەزۆر جوان ﴿عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ مام ناوەندی بێ لەنیوان ئەم دووانەدا ﴿فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ﴾
 زوو بیکەن ئەوێ فرمائتان پێدراوہ ﴿قَالُوا أَذْعُنَا رَبُّكَ﴾ ووتیان: داوامان بۆبکە لە پەرورەدگارت
 ﴿يَبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهِيَّ﴾ پیمان بلێ رەنگی مانگا کە چۆن بێ؟ ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بە راستی خوا
 دەفەرموی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوُحُهَا﴾ مانگایەکی زەردی تیری ﴿تَسْرُّ النَّظِيرِينَ﴾ (زەردینکی وا)
 دلی تەماشاکاران خوش بکات ﴿﴾

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بۆ بکه له بهر وهر دگارت ﴿يَبْنِي لَنَا مَاهِي﴾ ته و او بۆمان پروون بکاته وه چۆن بئی ته و مانگایه؟ ﴿إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا﴾ به راستی مانگا که مان لی تیک چووه ﴿وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾ وه به راستی ئیمه ته گهر خوا بیسه وی پرتنموونی وهر ده گرین ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: خوا ته فهر موی ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّدُلُّ تُشِيرُ الْأَرْضَ﴾ به راستی مانگایه که بئی رانه هیترا بئی نه به کیلانی زه وی ﴿وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ وه نه به ئاو دیری کشتو کال ﴿مُسَلَّمَةٌ لَا شِئَةَ فِيهَا﴾ بئی نهنگ و بئی په له بئی ﴿قَالُوا أَفَلَنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان: نائیستا هه والی راست هیتا ﴿فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ ته مجا سه ریان بری و خهریک بوو ته و (سه رپرینه) نه که ن ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا﴾ (وه بیر بکه نه وه) کاتیک که یه کیکتان کوشت ﴿فَإِذَا رَأَوْكُمْ فِيهَا﴾ وه هه موو له خو تانتان دوور ده خسته وه و ئا زاوه تان بوو ﴿وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ وه خواش ئاشکرای کرد ته وه ی ته تان شارده وه ﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضُهَا﴾ ته مجا و وتمان: به پارچه یه کی (مانگا سه ربر اوه که) له که سه کوز راوه که بدهن ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ ئا (به و شیوه یه) خوا مرد و وه کان زیند و وه ده کاته وه ﴿وَرَبُّكُمْ آيَتُهُ﴾ وه نیشانه کانی خو تان پیشان ده دات ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ ته وه ی ژیر بن و تی بگهن ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاشان دلتان ره ق بوو دوا ی ئهم (هه موو) موعجیزانه ﴿فَبِئْسَ الْكَاذِبَةُ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ دلتان وه که بهرده به لکو زور ره قتره ﴿وَإِنْ مِنَ الْجِبَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ چونکه به راستی به ردی و اهه یه له چهند لاوه جو گه ئاوی لی هه ل ده قولی ﴿وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ وه بیگومان هی وایان هه یه که له ت له ت ده بئی و ئاوی لی دیته ده ری ﴿وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ وه به راستی هی وایان هه یه له ترسی خوا (له لوتکه ی شاخه کان) بهر ته بیته وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا بئی ناگانی یه له وه ی که ده یکه ن ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكُمْ﴾ جا ئایا به ته مان (ته ی موسو لمانینه) که (جووله که) بروا بیتن به ئایینه که تان ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ له کاتیکدا ده سته یه که له وان ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ فهرمووده ی خوا یان ته بیست (له ته ورات) ﴿ثُمَّ يَخْرِقُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ که چی له پاش تی گه یشتنی ده ست کاریان ده کرد ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه ته وان ده شیان زانی (که کاریکی نار هویه) ﴿وَإِذَا الْقَوَالِدِينَ آمَنُوا قَالُوا﴾ (جووله که کان) کاتیک تووشی موسلمان هه کان بیونایه ده یان وت: ﴿ءَامَنَّا﴾ ئیمه ش بروامان هیتا وه (به پیغه مبه ره که تان) ﴿وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا﴾ به لام کاتیک له په نایه که وه هه ندیکیان به هه ندیکیان بگه شت نایه ده یان وت: ﴿أَتُخَذُوا نُهُمْ بِمَا فَحَّحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ ته وه ئیوه ته و شتانه به موسو لمانه کان ده لئین که خوا بۆ ئیوه ی باس کرد و وه (له ته ورات دا)؟ ﴿لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ﴾ تائه و ته وراته بکه نه به لگه به سه رتانه وه ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای پهروهر دگارتان (له پروژی دوا یی دا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ جا ئایا ژیر نابن و تی ناگهن؟ ﴿

﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ﴾ نایا ئەوان نازانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ که به پراستی خواتا گاداره به وهی که به نهانی ئە کهن و ئە وهی ناشکرای ئە کهن ﴿وَمِنْهُمْ أَقْمِيُونَ﴾ ۷۷ وه هه نندیکیان نه خوینده وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ﴾ له به پراوه که (تهورات) نازانن، ته نهان ئاوات و هیوای هیچ و بووچ نه بیت ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ وه ئەوان هه ر دوای گو مان ده که ون ﴿قَوْلِ الَّذِينَ﴾ ئەمجا هاوارو تیاچوون بو ئەوانه ی ﴿يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ که ته وراته (تیکدراوه) که به دهستی خو یان ده نوسنه وه ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان ده لین: ﴿هَذَا مِنْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەم (نامه یه) له خوا وه یه ﴿لَيْسَتْ رَأْيِي﴾ ئەمجا هاوارو تیاچوون بو ئەوان له وه که دهستی ناشتیکی که می پی بکرن ﴿قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساهاوارو تیاچوون بو ئەوان له وه که دهستی ئەوان نوسیویتی به وه ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وه هاوار بو ئەوان له وهی که ئەنجامی ئەدن ﴿وَقَالُوا﴾ لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ﴾ وه (جووله که کان) وتیان: ناگری دۆزه خمان لی ناکه ویت ﴿إِلَّا آيَاتُ مَآعَدٍ﴾ مه گه ر چه ند پوژنیکی ژمیرا و نه بیت ﴿قُلْ أَتَّخَذْتُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا﴾ بلی: نایا به یمانتان له خوا وه وه ر گرتو وه ؟ (بو ئە مه ی که ده لین) ﴿فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ تا خواش پیچه وانه ی به یمانی خو ی نه کات ؟ ﴿أَمْ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان شتیکی وا هه لده به ستن به دم خودا وه که نایزانن ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نه خیر وانی به هه ر که سیک خرا به یه ک بکات ﴿وَأَخْطَأْتُ بِهِ خَطِئْتُ﴾ وه تاوانه که ی خو ی له هه موو لایه که وه ده وری دابیت و دایگری ته وه ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا ئەوانه ها وه لی نا گرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا ده میتنه وه به هه می شه یی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ئە و که سانه ی که بر وایان هینا و کرده وه ی باشیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا ئەوانه ها وه لی به هه شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا ده میتنه وه به هه می شه یی ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (وه بیر که نه وه) کاتیک که به یمانمان له جووله که وه ر گرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ که هیچ شتیکی نه به رستن جگه له خوا ی گه و ره ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وه چاکه بکه ن له گه ل دایک و باوک ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وه له گه ل خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ وه له گه ل هه تیوان و هه ژاراندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وه قسه ی جوان بکه ن له گه ل خه لکیدا ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژ بکه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه زه کات بده ن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ ئەمجا پشتان هه لکرد که میکتان نه بیت ﴿وَأَنشُرْ مُّعْرِضُونَ﴾ وه ئیوه هه ر به ر به ره کانیکه ر و (پشت هه لکه رن) ﴿۷۸﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وہ (بیر بکھ نہ وہ) کاتیک پہ یمانمان لی وەر گرتن ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ کہ خوینی یہ کتری نہ یریزن ﴿وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وہ خوستان دەر به دەر نه کهن له وولانتان ﴿ثُمَّ أَفْرَزْتُمْ وَأَنْشَرْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ پاشان بر یارتان دا (له سەر ئەم په یمانە) وه ئیوه (خوستان) شایه تی له سەر ئە دەن ﴿ثُمَّ أَنْشَرْتُمْ هَؤُلَاءِ﴾ ئەمجا ئیوه هەر ئەوانەن ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ که یه کتری ده کوژن ﴿وَتَخْرُجُونَ فِرْقَانَكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وه هەندیک له خوستان دەر به دەر ده کهن له وولانتان ﴿تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بینگانه) ده کهن دژی ئەوان ﴿بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ به بهدی و دهست دریزی ﴿وَأَن يَأْتُواكُمْ أُسْرَى﴾ وه ئە گەر دیلتان بویین (له خوستان ئە یان کپ نه وه) ﴿تَقْدُوهُمْ﴾ بریتی یان بۆ ده دەن ﴿وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ له گەل ئەمەش دا که دەر به دەر کردنیان قەدەغە کراوه لیتان (بۆچی کار به وه یان ده کهن و به مه یان ناکەن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ جا ئایا بروا ده هیئن به هەندیک له تهورات، و بی بروا ده بن به هەندیکی تری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتولهی ئەو که سانه کهوا بکهن له ئیوه ﴿إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هەر ریسوایی و بهد ناوی به له ژیا نی دویادا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه له پورژی دوايشدا ﴿يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ ده گەر ینرنه وه بوناو سه خترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا بی ناگانی به له وهی که ده یکهن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەمانه ئەوانەن ﴿أَشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ که ژیا نی جیهانیان کپی به دواپور ﴿فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ ئیتر نه سزایان له سەر سووک ده کریت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه نه یارمه تی ده درین و (نه پشتگیری ده کرین) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه تهوراتمان دا به موسا ﴿وَفَقَّيْنَاهُ مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وه دوا به دوا ی ئەو پیغه مبه رانمان نارد ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ﴾ وه چه ند نیشانه یه کی پو شنمان دا به عیسی کوری مهربم ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وه پشتیوانیمان کرد به جو بره ئیل ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ جا هەر کاتی پیغه مبه ریکتان بۆ بهاتایه ﴿بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ﴾ به جوریک که به دلی خوستان نه بوايه ﴿أَسْتَكْبَرْتُمْ﴾ لووت به رز بوون و خوستان به گه و ره گرتووه ﴿فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ﴾ جا دهسته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درو زانیوه ﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ وه دهسته یه کتان کوشتوون ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وه (جووله که کان) وتیان (به پیغه مبه ران) دلمان داپو شراوه (قوفل دراوه و قسه ی توی ناگاتی) ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو خوا نه فرینی لیکردن به هوی بی بروایبانه وه ﴿فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ جا که میان هه یه بروا بهیئن ﴿۵۵﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ﴾ کاتیک کہ نامہ یہ کیان بڑھات (کہ قورٹانہ) ﴿مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له لایہن خواوہ
 ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ کہ پہ سہند کہری تہ وراتہ کہی تہ وانہ (پیش تہ وہی دہ ستکاری بکہن و بیگوون)
 ﴿وَكَاؤُا مِّنْ قَبْلُ﴾ وہ تہ وان (جوولہ کہ کان) له وہ و پیش ﴿يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داوای
 زال بوونیان تہ کرد له خوا بہ سہر تہ وانہی کہ بی پروابوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ کہ چی کاتیک
 تہ و (پیغہ مہر) ہی دہیان ناسی بویان ہات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بی پروابوون پی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 کہ واتہ نہ فرینی خوا لہ بی پروایان بی ﴿يَسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ شتیکی زور خراب بوو کہ
 خویانیان پی فروشت ﴿أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ (تہ و خرابہ ش) بی پروایان بوو بہ و قورٹانہی
 کہ خوا نار دو یہ تہ خوا رہ وہ ﴿بَعِيًا أَن يُنَزَّلَ اللَّهُ﴾ بہ ہوی حہ سودیانہ وہ بوو بہ وہی کہ خودا پر پڑی
 ﴿مِّنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له بہ خششی خوی بہ سہر ہر کہ سیکدا کہ خوی بیہوی ﴿مِّنْ عِبَادِهِ﴾
 لہ بہ ندہ کانی (کہ مو حہ ممہ دہ) ﴿فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ﴾ تہ مجا تووشی خہ شم و رقی یہ ک لہ دوا
 یہ کی خوا بوون ﴿وَاللَّكَفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وہ بو بی پروایان ہہ یہ سزای ریسوا کہر ﴿وَلَا أَقِيلَ لَهُمْ
 ءَامِنُوا﴾ کاتیک پی یان بوو تراہ: پروا بہین ﴿بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بہ وہی کہ خوا نار دو یہ تہ خوا رہ وہ (کہ
 قورٹانہ) ﴿قَالُوا أَنُؤْمِنُ بِمَا أَنزَلَ عَلَيْنَا﴾ تہ یانوت: تیمہ پروا بہ وہ دہ ہین کہ بوو خومان نیر دراوہ تہ خوا رہ وہ
 ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَّاءَهُ﴾ وہ بی پروا تہ بوون بہ تہ وانہی کہ دوا (تہ ورات) نیرا وہ (وہ ک قورٹان)
 ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا کہ تہ و قورٹانہ راستہ و پشتیوانی تہ وراتہ (بی دہ ستکاری)
 یہ کہی تہ وانہ و بہ راستی دہ زانیت ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ﴾ بلی: بوچی لہ مہ و پیش پیغہ مہرانی
 خوانان دہ کوشٹ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر پروادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ﴾
 سویند بہ خوا بہ راستی مووساتان بڑھات بہ چہند نیشانہ یہ کی روشنہ وہ ﴿ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
 بَعْدِهِ﴾ کہ چی لہ دوا تہ و گویرہ کہ تان بہرست ﴿وَأَنْشَرْتَ الظُّلُمَاتِ﴾ بیگو مان نیوہ ستہ مکارن ﴿وَلَا
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ (وہ بیرکہ نہ وہ) کاتیک کہ بہ یمانمان لی و ہر گرتن ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ
 الطُّورَ﴾ وہ کیوی طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر تاندا ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ (وہ و تومان) تہ وہی
 پیماندا وون (تہ ورات) باش کاری پی بکہن (و تووند دہستی پیوہ بگرن) ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ وہ گوی بگرن
 ﴿قَالُوا أَسْمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ (بہ زمان) وتیان: بیستمان و (بہ کردہ وہ) بی فرمانیمان کرد ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ
 الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ وہ بہ ہوی بی پروایان یانہ وہ دلان ئاو درابو بہ خوشہ ویستی گویرہ کہ کہ
 ﴿قُلْ يَسْمَا بِأَمْرِكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ﴾ بلی: پروا کہ تان چ فرمانیکی بہ دتان پی دہ دات ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر نیوہ پروادارن

40

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جوړله كه كان) دواى نه و (شستانه) كه و تن كه شه يتانه كان ده يان خوښنده وه (بو خه لكى) ﴿عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ﴾ له سهرده مى پاشايه تى سوله يمان دا، وه سوله يمان بى بپروا نه بوو ﴿وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا﴾ به لام شه يتانه كان بى بپروا بوون ﴿يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ خه لكيان فيرى جادوو ده كرد ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ﴾ هه روه ها نه وهى نير دراو ته خواره وه له بابل بو سهر هارووت و مارووت (دوو فريشته بوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقًّا يَقُولَ﴾ وه (نه مانه) كه سيان فير نه ده كرد تا پييان نه وتايه ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ نيمه هه رتاقى كه روه وهى (ئاده ميزاد) ين كه واته بى بروامه به ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ نه ميجا فيرى جادووى وا ده بوون لبيانه وه كه ژن و ميردى پى له يه ك جيا بكه نه وه ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ﴾ نه وان بهم جادوو ناتوانن زيان به كه س بگه يه نن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ويستى خوا نه بيت ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وه فيرى شتيك ده بن كه زيانيان پى ده گه يه نى نه ك قازانج ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ﴾ بينگومان زانيان هه كه سى جادو بكړى (وفيرى بيت) ﴿مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (به فهر مووده ي ته ورات) له روروى دواييدا بى بهش ده بى ﴿وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ به راستى زور خراپه نه و شته ي كه (برواى) خويانيان پى فروشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر بيانز انيايه ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا﴾ نه گهر به راستى نه وان برويان بهيتايه و پاريز كار بونايه ﴿لَمْ تُوبَكَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ نه و ا پاداشتيكى چاكثر له لايه ن خواوه بو نه وان ده بوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر بيانز انيايه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ي نه وانه ي كه برواتان هيتاوه ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مه لين ﴿رَاعِنَا﴾ ووشه ي جوين و بى ريزيه به لاي جوله كه وه ﴿وَقُولُوا﴾، وه بلين ﴿انْظُرْنَا﴾ په له مان لى مه كه و چاوه پروانيمان له سهر بكه ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ وبيستن ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بو بى برويان هه يه سزاي سهخت ﴿مَا يُوَدُّ﴾ هه زناكه ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ﴾ نه وانه ي كه بى بروان له خواوه ن نامه و هاوبهش په يدا كه ره كان ﴿أَن يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ كه هيچ شتيكى باشتان له خواوه بو بنير دريته خواره وه ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خواش به خششى خوى بو كه سيك كه بيه وى ته رخان ده كات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وخوا خواهنى چاكه ي گه وره يه ﴿١٥٥﴾

﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا﴾ نہ گہر ئایہ تیک (لہ ئایہ تہ کانی قورٹان) بسپرینہ وہ یان پشتگوئی بخہ بن
 ﴿ثُمَّ يَخْتَرِمْنَهَا أَوْ يَمْسِكُ﴾ یہ کیکی تری باشتر لہو، یان وہ کہ نہ وہینین ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئایا نازانیت خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ دہ سہ لاثہ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ ئایا نازانیت کہ مولکی ئاسمانہ کان و زہوی ہہر بو خواہ ؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وہ ہیچ پشتیوان و یارییدہ دہر تکتان نی یہ، خوا نہ بیت ﴿أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا
 رَسُولَكُمْ﴾ یا ئیوہ ش دہ تانہ وی داوای (شتی نہ شیاو) بکہن لہ پیغہ مہرہ کہ تان ؟ ﴿كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾
 وہ کہ لہ مہ و پیش داوا کر الہ موو سا (علیہ السلام) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ يَأْتِ الْيَمِينَ﴾ ہہر کہ سینک بر و ابگوریتہ وہ
 بہ بی بروایی ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ نہ وہ بینگومان رینی راستی وون کردوہ ﴿وَذَكَرْتُ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ﴾ زور لہ خواہن نامہ کان ئاواتہ خوازن ﴿لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا﴾ کہ بتانکہ نہ وہ
 بہ بی بروا، دوا ی بروا ہیناننان ﴿حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ بہر حہ سوو دیبہ کہ لہ دہر و و نیانہ وہ یہ
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (نہ مہ ش) دوا ی نہ وہی کہ راستیہ کہ یان بو روون بو تہ وہ ﴿فَاعْفُوا
 وَاصْفَحُوا﴾ بہ لام ئیوہ لیان خوش بن و چاو بو شیان لی بکہن ﴿حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ تا خوا
 فہرمانی خویتان بو دہ نیریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا بہ دہ سہ لاثہ بہ سہر ہہ موو
 شتیکدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویر بکہن وزہ کات بدہن ﴿وَمَا تَقْدِمُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ﴾ وہ ہہر چی پیشبخہن لہ چاکہ بو خوٹان ﴿تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دہستان دہ کہ ویتہ وہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بینگومان خوا بینایہ بہ وہی کہ دہ یکہن ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ﴾
 (جوولہ کہو گاوورہ کان) وتیان: کہ س ناچیتہ بہ ہشتہ وہ ﴿إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ مہ گہر یہ کیٹ
 کہ جوولہ کہ یا گاوور بیت ﴿تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ﴾ نہ مہ ئاواتیانہ ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ پینان بلی: بہ لگہ تان
 بہینن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر راست دہ کہن ﴿بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ (نہء وانییہ) بہ لکو ہہر
 کہ سینک بہ راستی روو بکاتہ خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و لہ ہہ مان کاتدا چاکہ کار بیت ﴿فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ
 رَبِّهِ﴾ نہ وہ بو ی ہدیہ پاداشت لہ لای پہر وہر دگاریہ وہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہرہ و نہ خہ میش دہ خون ﴿۱۱۲﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ﴾ جوولہ کہہ ٹہلین: گاوور لہسہر ہیچ (ٹایینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَى لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ﴾ وہ گاوور دہلین: جوولہ کہہ لہسہر ہیچ (ٹایینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ لہ کاتیکدا ٹہوان نامہ کانیان دہخویندہوہ، (بہ کینکیان تہورات و ٹہوی تریش
 ٹینجیل) ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ہہر بہم جوڑہیان دہووت، ٹہوانہی کہ نہزائن
 (لہ بت پہرستہ کان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْفِصْمَةِ﴾ ٹہمجا خوا لہ پوڑی دواپیدا لہ نیوانیاندا پریار
 دہدات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہوشتانہی کہ تباپیدا جیاواز و ناکوکن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ کئی
 ستہ مکارترہ لہو کہسہی ﴿مَنْعَ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ کہ پینگری لہمزگہوتہ کانی خوا دہکات ﴿أَنْ يُذْكَرَ﴾
 فیہا اسمہ، لہوہی کہ ناوی خواپان نیدا بیرئ ﴿وَسَعَى فِي خَرَابِهَا﴾ وہ ہہول دہدات بو ویران کردنیان
 ﴿أُولَئِكَ﴾ ٹہوانہ (کہ قہدہغہی خواپہرستی دہکہن لہ مزگہوتہ کاندہا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا﴾
 إِلَّا خَافِينَ ﴿بُيُوتَ نِسَاءٍ﴾ بچنہ مزگہوتہ کاندہوہ بہ ترسہوہ نہ بیت ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ لہڑیانی
 دونیادا پریسواپی بو ٹہوانہ ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ لہ پوڑی دواپیدا سزای گہورہ ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ پوڑہلات و پوڑ ٹاوا ہہر بوخواپہ ﴿فَأَيُّمَا تُولُوا فِشْرَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ کہواتہ
 پرووبکہنہ ہہر لایہک (لہ نوپڑ کردندا بہ فہرمانی خودا) ٹہوہ پروو گہیہ پرووتان لہخودا کردوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَسِعُ عِلْمُهُ﴾ بینگومان خوا (بہزہبی و میہرہبانی) فراوانہ و زانیہ ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوورو جوولہ کہ و بت پہرستہ کان) ووتیان: خوا مندالی بوخوی داناوہ ﴿سُبْحَنَهُ﴾ ٹہو (خوا)
 پاک و بہدوورہ لہوہ ﴿بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہلکو ہہرچی ہہیہ لہ ٹاسمانہ کان و زہوی دا
 مولکی ٹہوہ ﴿كُلُّ لَّهُ رَاقِيُونَ﴾ ہہموو فہرمانبہردار و ملکہچی ٹہون ﴿بِدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) بہدی ہینہری ٹاسمانہ کان و زہوی بہ ﴿وَإِذَا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وہ کاتئ کہویستی شتی بکات
 ﴿فَأَيُّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ہہر ٹہوہندہی پی ٹہوی کہ پی ی بلی: ببہ ٹیتر ٹہبی ﴿وَقَالَ﴾
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ ﴿نہزانہ کان ووتیان: بوچی خواخوی قسہمان لہ گہل ناکات
 ﴿أَوْتَاتِنَا آيَةً﴾ یا نیشانہیہ کمان بو نایہت ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ٹہوانہی
 کہلہ پیش ٹہمانیش دا بوون ہہمان شتیان دہووت ﴿تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و دہروونیان لہیہک دہچیت
 ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بینگومان نیشانہی زورمان باس کردوہ بو کہسانیک بہشوین
 دلیابی دا دہگہرین ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان ٹیمہ تۆمان نارد بہ ٹاینیکی راست
 و درووستہوہ بہ مژدہدہر و ترسینہر ﴿وَلَا تُشْغَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وہ تو بہرہر سیار نیت لہیارانی
 دوزہخ ﴿۱۸﴾

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ﴾ ہر گیز نہ جوولہ کہ ونہ گاوور لیت رازی نابن ﴿حَتَّىٰ تَبْعَ
 مِلَّتَهُمْ﴾ ہوتا دواى ثابتيان نہ کہ ویت ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ﴾ (پہی یان) بلی: ہر پرینموونی
 خواہہ پرینموونی راست ﴿وَلَنْ أَتَّبِعَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وہ نہ گہر دواى ثارہ زووہ کانى نہ وان بکہ ویت (نہی
 موحمہ مد ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى نہ وزانینہی کہ (لہ خواوہ) بؤت ہاتووہ (کہ قورٹانہ)
 ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ ہیچ سہرہ رشتی کہ رو یارییدہ دہرکت نابى لہ لایہن خواوہ ﴿الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ نہ وانہ کہ نامہ مان پیداوون ﴿يَتْلُوهُ حَتَّىٰ تَلَاوَنَّهُ﴾ بہر راستی دہ یخویننہ وہ ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ
 بِهِ﴾ نہ وانہ بر وائہینن بہرینموونی خواى گہورہ (کہ ئیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ نہ وانہی بى
 بروابن پى ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ہر نہ وانن زہرہر مہند و خہ سار و مہند ﴿يَبْقَىٰ اسْرَءِيلَ أَذْكُرْ﴾
 اَللّٰهُ اَلْعَمْتُ عَلَيَّكُمْ﴾ نہی نہ وہ کانى یہ عقوب (نہی بہنى ئیسرا ئیل) بیرى نہ و چاکانہ بکہ نہ وہ
 کہ رشتوون بہ سہر تاندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وہ بیگومان من (پیشتر) ریزی ئیوہ دا بہ سہر
 ہموواندا ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا﴾ وہ خوتان بیاریزن لہ رورٹیک ﴿لَا تَخْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس
 لہ برى کہس تولہ و پاداشت نادریتہ وہ ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وہ بارمتہی لى و ہر ناگیریت ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَعَةٌ﴾ وہ ہیچ تکایہ کہ لکی ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ یارمہ تیى نادرین و سہر ناخرین ﴿وَأَذِ ابْنَىٰ
 اِبْرٰهٖمَ رَبُّہٗ بِكَمَلَتِ﴾ (بیر بکہ نہ وہ) کاتیک خوا ئیبراہیمی تا قى کردہ وہ بہ چہند ہر یار
 و ہر مایشتیک ﴿فَأَتَمَّهِنَّ﴾ کہ نہ ویش بہ جى ی ہینان ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ (خوا) فہر مووی:
 بیگومان من تو دہ کہم بہ پیشہ وای خہ لکی ﴿قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ئیبراہیم) وتی: لہ نہ وہ شہم نہ کہیت
 (بہ پیشہ وای)؟ ﴿قَالَ لَا يَبْتَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ فہر مووی: پیغہ مہر یہ تیى من ناگات بہ ستہ مکاران
 ﴿وَأَدْجَعْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا﴾ (بیر بکہ نہ وہ) کاتیک کہ کہ عہہ مان گیرا بہ پہ ناگای خہ لکی
 و جى ی ئاسایش ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّیً﴾ (ہیمان ووتن) شوینی نہ و بہر دہی ئیبراہیم (علیہ
 سلام) لہ سہری رادہ وہ ستا (کاتی دروست کردنی کہ عہہ) بکہ نہ جیگای نویژ ﴿وَعٰہِدَنَا اِلٰی اِبْرٰهٖمَ
 وَاسْمٰعِیْلَ﴾ وہ سپار دمان بہ ئیبراہیم و ئیسماعیل ﴿أَن طَهِّرَ بَيْنِنَا لِلطَّائِفِينَ﴾ کہ مالہ کہم پاک بکہ نہ وہ
 بؤ نہ وانہی کہ بہ دہوری کہ عہہ دا دہ سوریننہ وہ ﴿وَالْعٰكِفِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ﴾ وہ بؤ نہ وانہی کہ تیایدا
 نہ میننہ وہ ہر وہا بؤ کر نوش بہر ان و سورڈہ بہر ان ﴿وَأَذِ قَالَ اِبْرٰهٖمَ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ (وہ
 بیر بکہ نہ وہ) کاتیک کہ ئیبراہیم ووتی: خواہہ نہم شوینہ (کہ مہ ککہیہ) بکہ بہ شارینکی پر لہ ئاسایش
 ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ وہ روزی دانیش توانی بدہ لہ بہر و بووم و میوہ ہات ﴿مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ وَاللَّهُ وَالْيَوْمُ
 الْآخِرِ﴾ نہ وانہ یان کہ ہر وایان بہ خواوہ ہر روزی دواپی ہدیہ ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا﴾ (خوا) فہر مووی:
 نہ وہش بى بروابى روزی پى نہ دہم بؤ چہند روزنکی کہم ﴿ثُمَّ أَصْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُشْلَصِصُ﴾
 لہ پاشان ناچاری دہ کہم بہ سزای ناگری دوزخ کہ خراپترین سہر نہ نجامہ ﴿۱۲۵﴾

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ (بیریکه ره وه) کاتیک که ئیبراهیم و ئیسماعیل بناغه کانی که عبه یان بهر زده کرده وه ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (ده یانووت) خوایه ئه م کرده وه به مان لی گیرا بکه به راستی هر توی بیسه ری زانا ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ﴾ خوایه هر دو و کمان بکه به گوئرایه ل و فرمان بهرداری خوت ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ﴾ وه له نه وه شمان گه لیک بکه به فرمانبهرداری خوت ﴿وَأَرْسَلْنَا سَكَنًا﴾ وه رینگا کانی خوا به رستیمان نیشان بده ﴿وَتَبَّ عَلَيْنَا﴾ وه به شیمانیمان گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هر توی گیرا که ری به شیمانی و میهره بان ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ خوایه له ناو نه وه کانماندا پیغه مبه ریک بنیره له خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِكَ﴾ نایه ته کانی قویان به سهردا بخوئیتته وه ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ قورئان و دانایی یان فیربکات و پاکیان بکاته وه (له هه موو گونا هیك) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بنگومان هر توی به توانای دانا ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ کی روو وهر نه گیرې له ئایینی ئیبراهیم؟ ﴿إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مه گهر که سیك که خوی گیل و نه فام کرد بیت؟ ﴿وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا﴾ سوئند بی بنگومان ئیبراهیممان هه لبرارد له دنیادا ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه بنگومان ئه و له پروری دوا پیدا له چاکه کارانه ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِ﴾ (هه لی بزارد) له کاتیکدا خوا پیتی فرموو: گوئرایه ل و فرمانبهرداری به ﴿قَالَ أَتَمَّتْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئیبراهیمیش) ووتی: وا خوم سپارد به بهر وهر دگاری جیهانیان ﴿وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ﴾ ئیبراهیم و به عقوب ئامور دگاری کوربه کانی خویانیان کرد که فرمانبهرداری خوابن ﴿يَبْنِيَنَّ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى لَكُمْ الَّذِينَ﴾ (وه هه ری که یان پیان و تن) پروله کانم: خوائینی به کتابه رستی بو هه ل بزارد وون ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ که واته مه مرن به موسولمانیتی نه بیت ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ﴾ (ته ی خوا و هن نامه کان) ئایا ئیوه ناماده بوون کاتی به عقوب له سهرمه رگدا بوو ﴿إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي﴾ کاتی به کوربه کانی ووت دوا ی من کی ده به رستن؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاكَ﴾ (نه وانیش) ووتیان: خوا ی توو باوو باپیرانت ده به رستین ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ که خوا ی ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه حاقه که خوایه کی تاك و ته نه یاهه ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیمه ش فرمانبهردار و گوئرایه لی ئه وین ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ ئه و پیغه مبه رانه ده سته یه ك بوون تیبه ریین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ﴾ هه رچیان کرد بو خویانیان کرد وه (ئیوه ش) هه رچی بکه ن بو خوتانی ده که ن ﴿وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه ئیوه بهر پر سیار نین له کرده وه ی ئه وان ﴿

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (جوولہ کہ و گاوورہ کان) ووتیان: (بہموسلمانہ کان) بین
 بہ جوولہ کہ یان بہ گاوور تابکہ ونہ سہر ینگای راست ﴿قُلْ بَلَّ مَلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا﴾ بلی: بہ لکو
 بہ ہرہوی ثابینی پاکی ئیراھیم دہ کہین ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ کہلہ ہاوبہش پہیدا کہران نہ بووہ ﴿قُلُوْا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ﴾ بلین: (نہی موسلمانینہ) بروامان ہینا بہ خواو ﴿وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا﴾ بہو قورٹانہی
 کہ بوخومان نیراوتہ خواروہ ﴿وَمَا اُنْزِلَ اِلَّا اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَالْاِسْبَاطَ﴾ وہ بہو نامہ یہی کہ
 نیراوتہ بو ئیراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿وَمَا اُوِّیْ مُوسٰی وَعِیْسٰی﴾
 وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موسا و عیسا ﴿وَمَا اُوِّیْ النَّبِیُّوْنَ مِنْ رَبِّہُمْ﴾ وہ بہوہی کہ دراوہ بہ ہموو پیغہ مہران
 لہ لایہن بہرہ دگاریانہ وہ ﴿لَا تُفْرِقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِنْہُمْ﴾ جیاوازی ناکہین لہ نیوان ہیچ کامیکیاندا
 ﴿وَنَحْنُ لَہٗ مُسْلِمُوْنَ﴾ وہ ئیمہ فہرمانبہردار و گوئراہلی خواہن ﴿فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَاۤ اٰمَنْتُمْ بِہٖ﴾
 نہ مجا نہ گہر بروایان ہینا بہو وینہ یہی کہ ئیوہ برواتان پی ہینا وہ ﴿فَقَدْ اٰهْتَدَوْا﴾ نہوا بیگومان
 رتی راستیان دوزیوہ تہ وہ ﴿وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِی شِقَاقٍ﴾ وہ نہ گہر پشتیان ہل کرد نہوا نہوان لہ
 دوو بہرہ کی دان ﴿فَسَیَکْفِیْکُمْ اللّٰہُ﴾ وہ خوا ناگاداری تو نہ کات لہوان ﴿وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ وہ
 ہر خواہہ بیسہری زانا ﴿صِبْغَةَ اللّٰهِ﴾ دہستہ گرن بہو ثابنہی خودا وہ کہ فیرتہ تی پاکی ئیوہی
 لہ سہر خہلق کردہ ﴿وَمَنْ اَحْسَنُ مِنْ اللّٰهِ صِبْغَةً﴾ بیگومان ہیچ فیرتہ تیکی بہو جوہرہ پاک نیہ (کہواتہ
 چاک دہستی پیوہ بگرن) ﴿وَنَحْنُ لَہٗ عٰبِدُوْنَ﴾ وہ ئیمہش بہرستن و عیبادت ہر بو نہو دہ کہین
 ﴿قُلْ اَتُحَاجُّوْنَآ فِی اللّٰهِ﴾ بلی: ثابا دہمہ قالی و دہمہ وہریمان لہ گہل نہ کہن لہ کاری خوا ﴿وَهُوَ رَبُّنَا
 وَرَبُّکُمْ﴾ لہ کاتیکدا نہو بہرہ دگاری ئیمہ و ئیوہیشہ ﴿وَلَنَّا اَعْمَلْنَاوَلَاکُمْ اَعْمَلُکُمْ﴾ وہ کردہ وہی
 خومان بوخومانہ و کردہ وہی خوتان بو خوتانہ ﴿وَنَحْنُ لَہٗ مُخْلِصُوْنَ﴾ وہ ئیمہ تہنہا بہ دلسوزی
 بہندایہ تی خوا دہ کہین ﴿اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ﴾ یاخود ئیوہ نہ لین: ئیراھیم و ئیسماعیل
 ﴿وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَالْاِسْبَاطَ﴾ و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿کَانُوْا هُودًا اَوْ نَصَارٰی﴾
 جوولہ کہ یا گاوور بوون؟ ﴿قُلْ اَنۡتُمْ اَعْلَمُۤ اَمَ اللّٰہُ﴾ بلی: ثابا ئیوہ زانترن یا خوا؟ ﴿وَمَنْ اَظْلَمُ﴾
 کی ستم کارترہ ﴿مَنْ کَمَّ شَہَدَةً عِنۡدَہٗ مِنَ اللّٰہِ﴾ لہو کہ سہی کہ شایہ تیہ کی لہ خوا وہر گرتبی و
 بیشاریتہ وہ ﴿وَمَا اللّٰہُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ خودا بی ناگانی یہ لہ وہی کہ ئیوہ دہیکہن ﴿تِلْکَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾
 نہو پیغہ مہرانہ دہستہ یہک بوون تیہرین و پوشتن ﴿لَهَا مَا کَسَبَتْ وَلَکُمْ مَا کَسَبْتُمْ﴾ ہرچی یان
 کرد بو خویانیان کرد، وہ ئیوہش ہرچی بکہن بوخوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسْتَلُوْنَ عَمَّا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ وہ
 ئیوہ بہرہر سیار نین لہ کردہ وہی نہوان ﴿۱۹﴾

﴿سَيَقُولُ الشُّقَّةَاءُ مِنَ النَّاسِ﴾ هه ندی نه زان و گیل ونه فام له خه لك ده لئین : ﴿مَا وَلَّهُمْ عَنْ قِتْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ چى موسلماننه كانى وهر گپرا له و پروو گه یان كه جار ان له سه ری بوون ﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلى پروژ هه لات و پروژ ناوا هه مووی مولكى خوايه ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ كى ی بوى رینمو ونى ده كات بو رینبازی راست ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ ههروه ها كرده مانن به گه لئىكى ميانه ره و مامناوهند (ی هه لبرارده) ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ تابینه شاهید و چاودیر به سه ر خه لكه وه، و پیغه مبه ریش ﷺ شاهید و چاودیر بیت به سه ر ئیوه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا﴾ نه و پروو گه یه ی كه جار ان له سه ری بوویت نه مانگپرا (به پروو گه و له پاشان گوریمان به كه عبه) ﴿إِلَّا لِنُعَلِّمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ ته نها بوئه وه ی دهر بكه ویت كى شوین پیغه مبه ر ﷺ ده كه ویت (وه جیاده بیته وه) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ﴾ له وانه ی كه پاش گه زده بنه وه ﴿وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً﴾ وه به راستی (نهم گورینه) كارىكى زور گه و ره و گران بوو ﴿إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ مه گه ر لای نه وانه ی كه خوا رینمو ونى كردوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَتَكُمْ﴾ وه خوا ی گه و ره بر وا (و نویره كانى جار ان) تانى به زایه نه داوه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ﴾ به راستی خواله گه لكیدا ﴿لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ دلسو زى میهره بانه ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به راستی ئیمه گه رانی پروو خسارت پروو به ئاسمان ده بینین ﴿فَقُلْ لِيَأْنِسَتْكَ﴾ ده ی سویند به خوا پرووت ده كه یینه ﴿قِبْلَةَ تَرْضَاهَا﴾ پروو گه یه ك كه به سه ندت بى و رازی بیت بى ﴿قُولِ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ ئیتر پرووت وهر چه رختنه به ره و لای كه عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ئیوه ش نه ی موسلمانان له هه ر لایه ك بوون ﴿قُولُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (له نویره دا) پرووتان بكه نه نه وى، به ره و (مسجد الحرام) ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ به راستی نه وانه ی به راویان پندراوه ﴿لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ چاك نه زانن كه نه مه شتىكى راسته له به ره و رد گاریانه وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه خودا بى ناگا نى یه له وه ی كه ده یكه ن ﴿وَلَيْنَ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ﴾ سویند بیت نه گه ر هه ر چى به لگه و نیشانه هه یه بى هئیتنه وه بو نهم خاوه ن نامه و به راوانه ﴿مَا تَعْبَأُ قِتْلَتَكَ﴾ دوا ی پروو گه ی تو ناكه وون ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَالِعٍ قِتْلَتَهُمْ﴾ وه توش دوا ی پروو گه ی نه وان ناكه ویت ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَالِعٍ قِتْلَةَ بَعْضٍ﴾ وه نه وان دوا ی پروو گه ی به كتری ناكه وون ﴿وَلَيْنَ أَتَبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سویند بیت نه گه ر تو دوا ی ئاره زووه كانى نه وان بكه ویت ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا ی نه و زانینه ی كه (به سه ر ووش) بوت هاتووه ﴿إِنَّكَ إِذْ لَمِسَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی نه و كانه تو له سته مكاران ده بییت ﴿۱۱۵﴾

﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا آلَهُمُ الْكَتَبَ﴾ نه وانه ی که په راومان پی داوون ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ پیغه مبه ر ﷺ ده ناسن وهك چو ن کور و نه وه کانی خو یان ده ناسن ﴿وَإِنْ فَرِيقًا مِنْهُمْ﴾ بیگو مان کو مه لیک له وان (له نه هلی کتاب) ﴿لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ﴾ نه وراستی به ده شار نه وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ده زانن (موحه مبه د ﷺ پیغه مبه ره) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راست نه وه یه (که بوت هاتو وه) له په ر وهر د گار ته وه. ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ که واته له گومانداران مبه ﴿وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ﴾ وه هه موو گه لیک پروو گه یه کی هه یه ﴿هُمُومِيهَا﴾ که پرووی تی ده کات ﴿فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ ده ی ده ست پیشکهری بکه ن له کر داره چا که کاند ا ﴿إِنْ مَا تَكُونُوا﴾ له ههر کوی هه بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خودا هه مووتان کو ده کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لاته به سه ر هه موو شتیکدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له ههر کوی چو ویته ده ره وه (به سه فهر) ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ پروت وهر بگیړه بو لای که عبه ی پیروز ﴿وَأَنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه م پروو کر دنه ت راسته و له په ر وهر د گار ته وه یه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خودابی ناگانی به له وه ی که ده یکه ن ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له ههر کوی چو ویته ده ری ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له کاتی نویژ کر دنه) پروت وهر بگیړه بو لای که عبه ی پیروز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه ئیوه ش (نه ی موسلمانینه) له ههر کوی بوون ﴿قُولُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ پروو وهر گیړن بو لای نه و (که عبه) ﴿لَعَلَّايَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا بیانوی خه لکتان نه یه ته سه ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه گهر سته م کاره کانیان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ جا لیان مه تر سن ﴿وَأَخْشَوْنِي﴾ و له من بتر سن ﴿وَلَا تَتَّبِعْتَنِي عَلَى كُرْ﴾ بو نه وه ی به خششی خو متان به ته وای به سه ر دا برژم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه به لکو ریبازی راست بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهك په وانه مان کرد ﴿فِيكُمْ﴾ له ناوتاندا ﴿رَسُولًا مِنْكُمْ﴾ پیغه مبه ر یك له خوتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ که نایه ته کانی ئیمه تان به سه ر دا بخوینیته وه ﴿وَيُزَكِّيَكُمْ وَيُعَلِّمُكُمْ﴾ وه دل وده ر وونتان پاکتان بکاته وه وه فیرتان کات ﴿الْكِتَابَ﴾ فیری قورئان ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ وه فیری دانایی (فه رمووده ی خوی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمْ﴾ وه فیرتان کات ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه و شتانه ی که نه تان ده زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ که واته یادم بکه ن ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنیش یادتان بکه م و له بیرتان نه که م ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه سوپاسم بکه ن ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ پی نه زان و ناسو پاسیم مه که ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که بر و اتان هیتا وه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت بیه ستن ﴿يَا صَبِرْ﴾ به خوړا گرتن ﴿وَالصَّلَاةَ﴾ و نویژ (کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به راستی خوا له گه ل خوړا گرانه ﴿۱۰۷﴾

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لنین ﴿لِمَن يُقْتَلُ﴾ به و که سانه ی ده کوژرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ږینگه ی خوا دا
 ﴿أَمُوتُ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَخْيَاءٌ﴾ به لکو زیندوون ﴿وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ﴾ به لام ئیوه ههستی پی ناکه ن
 ﴿وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا تا قیتان ده که ینه وه ﴿بِشَيْءٍ﴾ به هه ندیک ﴿مِّنَ الْخَوْفِ﴾ له ترس
 ﴿وَالْجُوعِ﴾ و برستی ﴿وَقَصْرِ﴾ و که م بوونی ﴿مِّنَ الْأَمْوَالِ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و خه لکی (که س
 و کارتان) ﴿وَالْمَمَرَاتِ﴾ و به روو بووم ﴿وَالْشَّرِّ﴾ جامر ده بده ﴿الصَّيْرِينَ﴾ به خوږا گران ﴿الَّذِينَ﴾ نه وانه ی
 ﴿إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُّصِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سهختی و نه هه مته تی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لنین
 ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئیمه هه ر هی خواین و هه ر بۆلای ئه ویش ده گه ږینه وه ﴿أُولَئِكَ﴾ ئا ئه وانه
 ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زهیی به سه ر ئه واندا ده باریت له لایه ن په روه ر دگاریانه وه
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَذَكِّرُونَ﴾ و ئه وانه ئه و که سانه ن هیدایه تیان وه ر گرتو وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ﴾
 به راستی صه فاو مه ږوه ﴿مِن شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له دروشمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سیئک
 حه جی مالی خوی کرد ﴿أَوْ اعْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هیه چ خراپه و تاوانی ناگات ﴿أَنْ﴾
 يَطُوفَ بِهِمَا﴾ که هاتو چۆ و سه عی نیاو سه فاو مه روه بکات ﴿وَمَنْ طَوَّفَ خَيْرًا﴾ وه هه ر که سیئک به ئاره زووی
 خوی چا که یه کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ ئه وه بینگومان خودا سوپاسگوزارینکی زانایه ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿مَا أَنْزَلْنَا﴾ نه وه ی که نار دو ومانه ته خواره وه
 ﴿مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ له ئایه تانی روشن و ﴿وَالْهُدَى﴾ ږینمایی ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوی نه وه ی که ږوونمان
 کرده ته وه ﴿لِّلنَّاسِ﴾ بۆ خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه (ی ته ورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه
 ﴿يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ﴾ وه نه فره تکه رانیش نه فره تیان لی ده که ن
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿تَابُوا﴾ که په شیمان بووینه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده وه ی چاکیان
 کردبی و ﴿وَيَتَّبِعُوا﴾ (نه وه ی شار دبو یانه وه) ناشکرایان کردبی ﴿فَأُولَئِكَ﴾ ئا ئه وانه ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾
 په شیمانیا ن لی گیراده که م ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی ږوا بوون ﴿وَمَا تَوْأَمُورُهُمْ﴾ و مردوون ﴿وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ و بی ږوا بوون
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ و فرشته کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾
 خه لکی به تیکرایی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان
 له سه ر سووک ناکریتنه وه ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ وه دواناخرین له سزا ﴿وَاللَّهُ﴾ په رستراوی ئیوه
 ﴿إِلَهُ وَحْدٌ﴾ په رستراوینکی تاك و ته نهایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیه چ په رستراوینکی راست نی یه به ته نیا نه و
 نه بیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿وَالَّذِينَ﴾

﴿إِن فِي خَلْقِ﴾ به پرستی هیه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزهوی
 ﴿وَاخْتَلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ و جیاوازی شه و ورور (به کورتی و دریزی) ﴿وَالْفَلَكَ أَلْتِي﴾ و نه و که شتیانه ی
 ﴿تَجْرِي فِي الْبَحْرِ﴾ که دین و ده چن له ناو ده ریادا ﴿بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به و شتانه که قازانج ده گه یه نن به خه لکی
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه نه وه ی که خوا له ناسمانه وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له ئاو (باران) ﴿فَأَخْبَا
 بِهِ الْأَرْضَ﴾ پاشان زهوی پی زیندوو کرده وه (پی بو و زانده وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَثَّ﴾ وه
 بلاوی کرده وه ﴿فِيهَا﴾ تیدا ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له هه موو جوړه زینده وه ریک ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾
 وه گیرانی بایه کان (به هه موو لایه کدا) ﴿وَالسَّحَابِ﴾ وه نه وه هورانه ی ﴿الْمُسْحَرِ﴾ رام کراون
 ﴿بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ له ناو هندی ناسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزه ویدا ﴿لَا يَكُنْ﴾ چهند به لگهن ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾
 بو که سانی که تیگهن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وه که سانی واهیه له خه لکی ﴿يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَندَادًا﴾ که هاو به شی زور بو خوا پیدا ده کهن ﴿يُجْبَوْنَهُمْ﴾ خوشیان ده وین ﴿كُحِبَ اللَّهُ﴾ وه ک
 خوشه ویستی (ئیمانداران بو) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به لام نه وانه ی بر وایان هیناوه زور زیاتر
 خوابان خوش ده ویت ﴿وَلَوْ سِئَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه گهر بینن نه وانه ی سته میان کردوه (به هاو به شی
 پیدا کردن بو خوا) ﴿إِذْ يَرْوَى الْعَذَابُ﴾ کاتیک که چاویان ده که ویت به سزا (ی خوا ده زانن)
 ﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ که هر چی ده سلات هیه هه مووی بو خوایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ وه
 بیگومان سزای خوا زور سه خته ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ کاتیک که نه وه که سانه ی خه لک
 شوینیان که وتون له دنیا (اته سه رو که گو مراهه ره کان) یه خه هه لته ته کتن ﴿مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾
 له وانه ی (له دنیا) دویان که وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سزای (دوزه خیابن به چاوی خوینان)
 بینی ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ وه هه موو په یوه ندی یه کیان بچرایه وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾
 وه نه وانه ی که دویان که وتوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوز گه ئیمه بگه راینایه ته وه (بو دنیا)
 ﴿فَنَنْتَبِرَ مِنْهُمْ﴾ تا یه خه مان لی هه لته کاندنایه ﴿كَمَا تَبَرَّءُوا مِنْنَا﴾ هه وه ک (نه وان) چون یه خه یان
 له ئیمه هه لته کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه ره به و شیوه یه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده وه کانیا نیشان نه دات
 ﴿حَسَرَتْ عَلَيْهِمْ﴾ نه یکات به داخ له سه ر دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِخَرِيجِينَ﴾ وه نه وان ده رچوونیا نسی یه
 ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له ناگر ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له وه ی که له
 زهوی دایه ﴿حَلَلًا﴾ به حه لالی و ﴿طَيِّبًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی هه نگاوه کانی
 شهیتان مه که وون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ به پرستی شهیتان دور منیکی ناشکر اتانه ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ﴾
 به پرستی (شهیتان) فرمانتان پی ده دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به تاوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خرابه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له گه ل
 هه لبه ستنی شتی وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به دهم خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که نازانن ﴿۱۵۸﴾

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ شوین نهو (قورئان) ه بکهون که خوا نار دویه ته خواره وه ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا﴾ ده لئین: نه خیر به لکو شوین نهوه ده کهوین ﴿أَلْقَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا﴾ که باوو باپیرانمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ﴾ نه گهر چی باوو باپیرانیسیان ﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تی نه گه یشتین ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گومرا بووین (رینمایش وهر نه گرن) ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نموونه ی نهو بی پروایانه ﴿كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ﴾ وهك یه کیک وایه که دهنگ له نازه لیک بکات ﴿يَمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نه بی هیچ نابستی ﴿صُمٌّ﴾ نه مانه کهرن ﴿بُكْرٌ﴾ لالن، (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُمٌ﴾ کویرن (له بینینی ری ی راست) ﴿فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تی ناگهن و ژیر نین ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نهو که سانه ی که پرواتان هیناوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو خوارده مهنی یه پاکانه ی کردومانه بهر و زیتان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکهن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ نه گهر ئیوه ههر نهو ده بهرستن ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ نهوه ی (که خوا) قه ده غه ی کردوه لبتان نه نها ﴿الْمَيِّتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالَّذِمَّ﴾ و خوین (ی پوشتو) ﴿وَلَحْمَ الْخَنَازِيرِ﴾ و گوشتی بهراز ﴿وَمَا أَهْلَ بِهِ﴾ و نهوه ی که سهر برابن ﴿لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (به ناوی) غه ری خواوه ﴿فَمَنْ أَضْطَرُّ﴾ نه مجا ههر که سیک ناچار بوو (به خوار دنی یه کیک له مانه) ﴿غَيْرِ بَآغٍ﴾ به بی یاخی بوون ﴿وَلَا عَادٍ﴾ و دهر چوون له سنوور ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ نهوه هیچ گونا هیکی له سهر نی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بنگومان خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بنگومان نهوانه ی نهو نایه تانه ده شار نه وه که خودا نار دویه ته خواره وه ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ له ته ورات ﴿وَيَشْتَرُونَ﴾ و ده یگور نه وه ﴿بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ بهر خیکی کهم ﴿أُولَئِكَ﴾ نهوانه ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر ناچیه سکیانه وه ﴿وَلَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه خواله پر وژی دواپی دا قسه یان له گهل ناکات ﴿وَلَا يُرْكَضِيهِمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه ختیان ده بیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا الضَّلَالَةَ﴾ ئا نهوانه که سانیکن که گومراپی یان کری ﴿بِالْهُدَى﴾ بهر ینموونی ﴿وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ﴾ وه سزا (یان کری) به لی خوشبوون ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ ئای چهند خور اگرن له سهر ناگر ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ نه مه (همووی) به هو ی نهوه وه یه که خوا کتیبه (پیروزه) کانی نار دوته خواره وه بهراستی ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ وه بنگومان نهوانه ی دوو بهر کیان تیکهوت ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له ته وراتدا ﴿لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له دوو بهر کیه کی (وادان) که دوورن (له یهك کهوتن) ﴿۷۳﴾

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ﴾ چا که نه وه نی به که پروو بکه نه ﴿فَبِلِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ به ره و پروژ هه لات و پروژئاوا ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ﴾ به لکو چا که نه وه به ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که مروف بر وای بیی به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به پروژی دواپی ﴿وَالْمَلَكَةِ﴾ وه به فریشته کان ﴿وَالْكِتَابِ﴾ وه به کتیبه کان ﴿وَالَّذِينَ﴾ وه به پیغه مبه ران ﴿وَأَتَى الْمَالَ﴾ وه دارایی خوی بیه خشنی ﴿عَلَى حَبْءٍ﴾ له گهل نه وه ی که خوشی ده ویت ﴿ذَوِ الْقُرْبَى﴾ به خزمان ﴿وَالْيَتَامَى﴾ و به هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و به بی نه وایان (هه ژاران) ﴿وَأَنَّ السَّبِيلَ﴾ و به ریوارانی که مده ست ﴿وَالسَّابِلِينَ﴾ و به سوالکه ران ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و له ری ی نازاد کردنی کویله کاند ا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژی به چاکی کرد بیت ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتی دایت ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ﴾ و به یمان به جی هینه ران ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ کاتیک که به یمانیان دایت ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و خوړاگران ﴿فِي الْبَنَاتِ﴾ له کاتی نه نگده سستی ﴿وَالضَّرَاءِ﴾ و نه خوشی ﴿وَحِينَ الْبَأْسِ﴾ و له کاتی جه نگدا ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نا نه وانه که راستیان کرد ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ وه هه رنه وانه ن پاریز کاران ﴿يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که بر و اتان هیتاوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾ پیویست کراوه له سهر تان توله سه ندنه وه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له کوژراواندا (به یه کسان) ﴿الْحَرْبِ الْخَرِّ﴾ که سی نازاد به که سی نازاد ﴿وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ و به ندش به به ندش ﴿وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى﴾ و زن به زن (مینه به مینه) ﴿فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ﴾ نه مجا هه ر که سیک به خشرا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له لایه ن برایه کی دینی یه وه ﴿شَيْءٍ﴾ به به شیک (له خوینه که) ﴿فَاتَّبَعُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ نه بی (خز مه کانی تر) به پره وی بکه ن به باشی ﴿وَأَدَّاءِ إِلَيْهِ بِالْخَيْرِ﴾ (بکوژیش) به چاکی خوینه که بدات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ نه مه سوو ککر دنه ﴿مَنْ رَبَّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾ له پهر وه ردگار تانه وه و میهره بانی یه ﴿فَمَنْ أَعَدَّيْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نه مجا هه ر که سیک دوا ی نه مه ده ست دریزی کرد ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بوئه و هه به سزای به سوی، (به نازار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ﴾ له کوشتنه وه و توله سه ندنه وه دا ژیان بوئی وه هه به ﴿يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ نه ی هو شمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو خوتان پیاریزن ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾ پیویست کراوه له سهر تان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتیک یه کیکتان له سهر مه ر گدا بوو ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا﴾ نه گهر مالی له پاش به جی ما ﴿الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ﴾ وه سیه تکر دن به باشی بو دایک و باوک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و خزمان (یک که میراتیان به رنه که وی) به جوانی وریکو پیک ی ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ پیویست کراوه له سهر پاریز کاران ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ نه مجا هه ر که سیک وه سیه ته که ی گوپی ﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ دوا ی بیستنی ﴿فَأَنَّمَا إِثْمُهُ﴾ نه وه گونا هی (تاوانی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَبْدُلُونَهُ﴾ هه ر له ملی نه و که سانه دایه که ده یگوړن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بنگومان خواش بیسهری زانایه ﴿

﴿فَمَنْ خَافَ﴾ نه مجا هدر که سیئک تر سا ﴿مِنْ مُّوْسٰی﴾ له وه سیه تکار ﴿جَفَّأَ اَوْ اِثْمًا﴾ که هه له یان گونا هیئک بکات ﴿فَاَصْلَحَ بَیْنَهُمْ﴾ جا (نه و که سه) میرا تگرانی پئیک بیئنی ﴿فَلَا اِثْمَ عَلَیْهِ﴾ نه وه هیچ گونا هیئکی له سه ر نی یه ﴿اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ﴾ به راستی خودا لیخوش بوو به به زهیی یه ﴿يَاۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه ی نه وانه ی که برو اتان هیناوه ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمُ الصَّیَامُ﴾ پوژووتان له سه ر نوو سراوه و فهرز کراوه ﴿کَمَا کُتِبَ عَلَی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِکُمْ﴾ هه ر وه ک چوَن فهرز کراوه له سه ر نه و تومه تانه ی له پئیش ئیوه دابوون ﴿لَعَلَّکُمْ تَتَّقُوْنَ﴾ بو نه وه ی خوَتان بیار یزن له خودا بتر سن ﴿اَیَّامًا مَّعْدُوْدَاتٍ﴾ (پوژووتان له سه ر فهرز کرا) چه ند پوژئکی دیاری کراوی ژمیراوه ﴿فَمَنْ کَانَ مِنْکُمْ مَّرِیضًا﴾ جا هه ر که سیئک له ئیوه نه خوش بوو ﴿اَوْ عَلٰی سَفَرٍ﴾ یان له سه فهردا بوو (وه به پوژوو نه بوو) ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ اٰخَرٍ﴾ نه وه پئویسته به نه ندازه ی نه و پوژانه ی (به پوژوو نه بووه) قه زای بکاته وه له پوژانی تر دا ﴿وَعَلَى الَّذِیْنَ یُطِیْقُوْنَہٗ﴾ وه پئویسته له سه ر نه وانه که زور به ناره حه تی نه توانن به پوژوو بن (و به پوژوو نابن) ﴿فِدِیَّةٌ طَعَامٍ مِّسْکِیْنٍ﴾ بریتی (یان له سه ره)، که خوراکسی هه ژاریکه ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّہٗ﴾ نه مجا هه ر که سیئک زور تر بریتی بدات نه وه باشره بوی ﴿وَاَنْ تَصُومُوْا خَیْرٌ لَّکُمْ﴾ و نه گه ر به پوژوو بن بو خوَتان باشره ﴿اِنْ کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ نه گه ر بزائن ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِیْ اُنْزِلَ فِیْہِ الْقُرْاٰنُ﴾ مانگی په مه زان مانگی که قورئانی تیدا نییراوه ته خواره وه ﴿هُدًی لِّلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ﴾ به رینما بو خه لکی وه به لگه گه لئکی پو شن ﴿مِّنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ﴾ بو رینموونی و جیا کردنه وه (ی دروست و نادرست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْکُمْ الشَّہْرَ﴾ نه مجا هه ر که سیئک له ئیوه مانگی په مه زانی بیئنی ﴿فَلِیْصُمْہٗ﴾ با به پوژوو بیت ﴿وَمَنْ کَانَ مَّرِیضًا﴾ وه هه ر که سیئک نه خوش بوو ﴿اَوْ عَلٰی سَفَرٍ﴾ له سه فهردا بوو ﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ اَیَّامٍ اٰخَرٍ﴾ با به نه ندازه ی نه و پوژانه قه زای بکاته وه له چه ند پوژئکی تر دا ﴿یُرِیْدُ اللّٰهُ بِکُمُ الْیُسْرَ﴾ خوا ئاسانی نه وی بو ئیوه ﴿وَلَا یُرِیْدُ بِکُمُ الْعُسْرَ﴾ وه گرانی ناوِیت بوَتان ﴿وَلِئْکُمْ لَعَلَّہٗ﴾ (قه زای په مه زان تان له سه ر دانرا) تا مانگه که (بگرن) به ته واوی ﴿وَلِئْکُمْ لَعَلَّہٗ عَلٰی مَا هَدٰیْکُمْ﴾ وه به گه وره ناوی خوا به رن له سه ر نه و رینموونی یه ی که کردوونی ﴿وَلَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ﴾ وه تا سوپاسی (خوا) بکه ن ﴿وَاِذَا سَأَلَکَ عِبَادِیْ عَنِّیْ﴾ هه ر کارتیک به ند کانی من پر سیاریان لی کردیت ده رباره ی من ﴿فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ﴾ نه واینگومان من لی یانه وه نزیکم ﴿اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ﴾ گیرا ده که م نزای نزا کاران ﴿اِذَا دَعَاۤنِیْ﴾ هه ر کاتیک هاوار و نزام لی بکه ن ﴿فَلِیْسَ جِیْبُوۤاۤی﴾ ده ی با نه وانبش به دهنک مته وه بیت ﴿وَلِیُّوۤمُوۤاۤی﴾ وه بروام پی بهیئن ﴿لَعَلَّہُمْ یَرْشُدُوۡنَ﴾ بو نه وه ی ری ی راست بدوژنه وه ﴿۱۸۷﴾

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ﴾ ریتان پی دراوه له شه وانی پوژوو (ی په مه زان) دا ﴿الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾ که بچه نه لای ژنه کانتان ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ﴾ نه وان بو ئیوه پو شاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ وه ئیوه ش بو ئه وان پو شاکن ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده یزانی که ئیوه ناپاکیتان له خوتان ده کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ بویه په شیمانی لی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیتان خوش بوو ﴿فَالْفَنَّ بَشِيرُوهُنَّ﴾ ئیتر له ئیستاوه (به شه و) بچه لایان ﴿وَأَنْتُمْ أَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه به دل بخوازن نه وی که خوا بوی نویسون (له مندا ل) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ﴾ هه تا بوتان جیا ده بیته وه ﴿الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ﴾ پوشته ی سپی (پوژ) ﴿مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ له پوشته ی په شی (شه و) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿ثُمَّ آتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ﴾ له پاشان پوژوو که تان ته و او بکه ن تاشه وی دواپی ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ﴾ وه مه چنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَجِدِ﴾ له کاتیکدا که له مزگه و تدا مابنه وه بو خوا په رستی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ ناوا خوا باسی فرمانی خوی ده کات بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خویان پیارینزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ مالی به کتری مه خون له ناو خوتاندا به نا په و ا ﴿وَوَدُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ﴾ وه به (به رتیل) مه یدهن به کار به ده ستان و فەرمانداران ﴿لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ بو ئه وه ی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه ش ده زانن ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ﴾ پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوْقِيتٌ لِلنَّاسِ وَالْحَيُّ﴾ بلی نه مانه نیشانه ی کاته کانن بو خه لکی و بو حه ج ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ﴾ وه چاکه نه وه نی یه ﴿بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له پشتی مال و خانووه کانه وه بچه ژووره وه ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ﴾ به لکو چاکه نه وه یه نه و که سه پاریز کارو له خوا ترس بیت ﴿وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَدْبَارِهَا﴾ وه بچه مال له کان له ده رگا کانیه وه ﴿وَأَتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ﴾ وه له خوا بترسن تا رزگار بین ﴿وَقَلِيلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکه ن له ری ی خوا دا ﴿الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ﴾ له گه ل نه وانه ی جهنگتان له گه لدا ده که ن ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ وه ده ست دریزی مه که ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خودا ده ست دریزی که رانی خوش ناویت ﴿۱۵﴾

﴿وَأَقُولُ لَهُمْ حَيْثُ يَفْقَهُوهُمْ﴾ بیان کوژن (کافران) له ههر شویننی دهستان کهوتن و زال بوون به سه ریاندا
 ﴿وَأَخْرِجُوهُمْ﴾ وه دهریان بکهن ﴿مَنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ﴾ لهو شوینانه ی که ئیوه یان لی دهر کردوه ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ
 الْقَتْلِ﴾ لادان له رینی به کتابه رستی خوای گه و ره له خه لک کوشتن سهخت و گه و ره تره ﴿وَلَا تَقْتُلُوهُمْ﴾ جهنگیان
 له گهل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مزگه وتی که عبه دا ﴿حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ﴾ تانه وان له ویندا نه جهنگن
 له گهلنان دا ﴿فَإِنْ قَتَلُوكُمْ﴾ نه مجائه گهر جهنگین له گهلناندا ﴿فَاقْتُلُوهُمْ﴾ ئیوه ش به جهنگن له گهلناندا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ﴾ نه مه یه توله ی بی پروایان ﴿فَإِنْ أَنْتَ هَؤُلَاءِ﴾ به لام نه گهر دهستیان هه لگرت (له جهنگ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه و اخوای گه و ره لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَقَتْلُوهُمْ﴾ جهنگیان له گهل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً﴾ تادورژمنایه تی بوئاین و هاو هل بریار دان نه میتنی ﴿وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ﴾ وه ئاین و ملکه چی هه ربو خوا ده بیت ﴿فَإِنْ
 أَنْتَ هَؤُلَاءِ﴾ نه مجائه گهر دهستیان هه لگرت ﴿فَلَا عُدْوَانَ﴾ ئیتر دهست دریزی نی یه ﴿إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ مه گهر له سه ر
 ستم کاران نه بیت ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ریزی مانگی حهرام به رانه به ریز گرتنی نه وانه بو مانگی
 حهرام ده بیت ﴿وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ﴾ شکاندنی هه ر ریزی کیش توله ی هیه ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ جا هه ر که سینک
 دهست دریزی کرده سه رتان ﴿فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ﴾ ئیوه ش دهست دریزی بکه نه سه ری ﴿بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾
 به ویننه ی دهست دریز کردنه که ی نه و بو ئیوه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزائن
 که خوا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له گهل پاریز کارانه ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خوتان بهخت بکهن له
 ری ی خوا دا ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ وه به دهستی خوتان خوتان مه خه نه تیاچو ونه وه ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ وه
 چاکه بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی خوا چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَاتَّقُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه ج و عومره (تان که دهست بی کرد) نه نها بو خوا به ته وای بیکن ﴿فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ﴾ نه مجائه گهر هه ر
 (قه ده غه کران) ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه و سا چیتان بو هه لسه ورا له قوربانی (سه ری برن) ﴿وَلَا تَحْلِقُوا
 رُءُوسَكُمْ﴾ وه سه رتان مه تاشن ﴿حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ تا قوربانیه که ده گاته جی ی دیاری کراوی خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَرِيضًا﴾ نه مجا هه ر که سینک له ئیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان تازاریک له سه ری دا بوو ﴿فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه گهر سه ری تاشی) بریتی یه ک بدات که پوژوو (ی سنی پوژه) ﴿أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سَكِّينَ﴾ یان خیرینک
 یان قوربانیه ک بکات ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ جا کاتینک دلنیا بوون (ترس نه بوو) ﴿فَمَنْ تَشَعَ بِالْعُمْرَةِ﴾ نه مجائه وه که سه ی
 به هره مه ند بوو به به جیهیتانی عومره ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ تاکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وه چی بو هه لسه ورا له
 قوربانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ وه نه گهر یه کینک نه ببوو ﴿فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ﴾ با سنی پوژه به پوژوو بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعَةٌ إِذَا رَجَعْتُمْ﴾ وه حهوت پوژی تریش کاتینک گهرانه وه ﴿تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ نه مه ده بیته ده
 پوژی ته و او ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ نه مه بو که سینکه که (خوی) و که س و کاری دانیش تووی
 ده ورو به ری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَاَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾ که به راستی خوا خاوه نی توله و سزای سهخته ﴿۱۱۱﴾

﴿الْحُجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ﴾ (کاتی) حه ج له چهند مانگیکی دیاری کراودایه ﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحُجَّ﴾
 نه مجا هدر که سینک له م مانگانه دا حه جی له سهر خوی پتویست کرد ﴿فَلَا رَفَثَ﴾ بانیتر نه چیتنه لای
 رُن ﴿وَلَا فُسُوقَ﴾ وه به دکاری نه کات ﴿وَلَا جِدَالَ﴾ وه ده مه قاله نه کات ﴿فِي الْحُجَّ﴾ له حه جدا
 ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه ههر چی بکه ن له چاکه ﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ خواپی ی ده زانی ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ وه
 تویشو و (ی پاریزکاری) و له خوا ترسان هه لبرگن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ که باشتیرین تویشو و
 له خوا ترسانه ﴿وَأَتَقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ وه له من بترسن نه ی هوشمه ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گونا هتان له سهر نی یه ﴿أَنْ تَبْتَغُوا قَضَاءً مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که دوا ی رۆزی په روه رد گارتان بکه ون
 ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ نه مجا کاتیک بلا وه تان لی کرد و گه رانه وه له عه ره فات ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ﴾
 وه یادی خودا بکه ن که رینمونی کردن ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّاَلِّينَ﴾ با له پیش نه وه شائنه
 له گومر ایا ن بووبن ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ له پاشان بگه رینه وه له وشوینه ی خه لکی
 لی ی ده گه رینه وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه داوا ی لی خوشبوون بکه ن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بیگومان خوالی خوشبوو میهره بانه ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ سِكَكِكُمْ﴾ نه مجا کاتیک نه رکان و واجباتی
 حه جتان ته و او کرد ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکه ن ﴿كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه ك ناوبر دنتان بو
 باوو باپیرانتان ﴿أَوْ أَشِدَّ ذِكْرًا﴾ یان زورتر له ناوی نه وان ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ نه مجا هی واهه یه
 له خه لکی (هه ر داوا ی دونیا ده کات و) ده لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا﴾ خوابه بمانده ری له دونیا دا
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه وانه) هیچ به شینکیان نی یه له رۆزی دواپی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 يَقُولُ ﴿وَهُيَ وَاشْ هه یه ده لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خوابه هه م
 له دونیا و هه م له رۆزی دوا پیدا خیر و خوشیمان پی بده ﴿وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ وه بمان پاریزه له سزای
 ناگر ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به شینکیان هه یه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له وه ی که کردوویانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا ی گه ورو زور خیرایه له لیبر سینه وه دا ﴿﴾

﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناوی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له چهند رپوژنکی دیاری کراودا ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ هر که سیئک په له بکات له دوو رپوژدا (هر سنی جه موره که بهر دباران بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناھی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه هر که سیکیش دوا بکه ویت (سی رپوژ په جم بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى﴾ گوناھی له سهر نی په بؤ که سیئک پاریزکاری بکات و له خوا بترسیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خوتان پپاریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ وه بزائن که نبوه ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ بؤ لای نه و (نه گه رینه وه و) کوده کرینه وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له ناو خه لکی که سانیک هه ن ﴿يُحِبُّكَ قَوْلُهُ﴾ که به قسه سهر سامت ده کات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م ژیا نی دنیادا ﴿وَيُشْهِدُ اللَّهَ﴾ وه خوا ده کات به شاهید ﴿عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ له سهر (راستی) نه وه ی له دلیا به تی ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّامٍ﴾ که چی نه و دوزمنیکی سهر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه کاتیک پستی هه لکرد ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه وی دا (له وولاتدا) ﴿لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ بؤ نه وه ی خرابه ی تیدا بکات ﴿وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾ وه کشتو کال و وه چه و نه وه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ وه خوا خرابه کاری خوش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پی ی بووتریت ﴿اتَّقِ اللَّهَ﴾ له خوا بترسه ﴿أَخَذَتْهُ الْعُرَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ ده مار ده یگری بؤ به د کرداری ﴿فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ﴾ جا نه و دوزه خی به سه ﴿وَلَيْشَ الْمِهَادُ﴾ که به دترین جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناو خه لکیش که سانیک هه ن ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده فروشیت ﴿أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ بؤ په زامه ندی خوا ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی بر واداران ﴿أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ هه موو به ته وای بچه ناو نیسلامه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی هه نگا وه کانی شه یتان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه بیگومان نه و دوزمنیکی ناشکراتانه ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ﴾ نه مجا نه گه ر لاتاندا (هه لخیسکان) ﴿فَمِنْ بَعْدِهَا﴾ دوا ی نه وه ی ﴿جَاءَتْكُمْ الْبَيْتَةُ﴾ که نیشانه ناشکرا کانتان بؤ هات ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نه وه چاک بزائن که خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و کار دروسته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ نابا نه وانه چاوه پروان ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوابان بؤ بیت ﴿فِي ظُلُلٍ﴾ له ناو چهند پارچه ﴿مِنَ الْعَمَامِ﴾ هه ورینکی سبی دا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ هه روه ها فرشته کان (یان بویی) ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وه کاره که کوتایی پی بیت ﴿وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو کاریک هه ر بؤ لای خوا ده گه رینه وه ﴿۷۳﴾

﴿سَلِّبِيْ اِسْرَءِيْلَ﴾ (تهی موحه ممد ﷺ) له به نی ئیسرا ئیل پیر سه ﴿كَرَّاهَتْهُمْ فِرْعَانُ﴾ که چهند به لگه و
 نیشانه ی روشنمان داوه به وان ﴿وَمَنْ يَدَّلْ﴾ وه ههر که سینک بیگوریت ﴿يُعَذِّبْهُ اللَّهُ﴾ به هره ی (رینموونی) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دوا ی ته وه ی که دهستی که وت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بیگومان خود اتوله ی زور سه خته
 ﴿رُئِيَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جوان کراوه بو یی بروایان (ناسو پاس که ران) ﴿الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ ژبانی دونیا (به جوریک)
 ﴿وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ که گالته ده که ن به پرواداران ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (به لام پایه ی) ته وانه ی له خوا ترسن
 ﴿فَوَقَّهْمُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ که لی به رز تره له وان له پژی دوا پیدا ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ﴾ وه خودا پژ و پژی ده دات
 ﴿مَنْ يَّشَاءُ﴾ به ههر که سینک که بیه ویت ﴿بِعِزِّ حِسَابٍ﴾ به یی شومار و حساب کردن ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 خه لکی یه ک کومه ل بوون (به سرو وشت) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ﴾ ته مجا خودا پیغه مبه رانی نارد ﴿مُبَشِّرِينَ﴾
 به مژده ده ر ﴿وَمُنْذِرِينَ﴾ و ترسینهر ﴿وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه کتبیی راستی و دروستی له گه لدا
 نارد ونه خواره وه ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ تا بریار بدات و حو کم بکات له ناو خه لکی دا ﴿فِيمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ﴾
 له و شتانه ی که جیاواز و دووبه ره ک بوون تیا پیدا ﴿وَمَا اٰخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وه که س جیاواز و دووبه ره کی
 نه کرد له کتبیی ئاسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ﴾ مه گهر ته وانه ی که کتبییان پی درابوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی ته وه ی
 ﴿مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ نیشانه و به لگه ی روشنیان بو هات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ به هو ی حه ساده تی نار خویانه وه
 ﴿فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ته مجا خوا خوی رینموونی پروادارانی کرد ﴿لِئَلَّا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيٰتِهِ﴾ بو
 ته و رینگا راسته ی که دووبه ره کیان تیا دا ده کرد ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ﴾ وه خوا کی ی بویت رینموونی ده کات
 ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو رینبازی راست ﴿أَمَرَ حَسِبْتُمْ﴾ ئایا و اتان زانیوه ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنه
 به هه شت ﴿وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که چی هیشتا نه هاتوته ریتان ته وه ی له نار هه حتی تووشی ته وانه
 بوون که له پیش تیه ودا تیه رین ﴿مَسَّهْمُ الْبِاسَاءِ وَالضَّرَاءِ﴾ (که له رینی خوا دا) دوو چاری سه ختی و زهره ر و
 زیان بوون ﴿وَزُلْزِلُوا﴾ وه زور به توندی ته کان دران و زوربان بو هات ﴿حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾
 به ره نگینک که پیغه مبه ره که و ته وانه ی که بروایان هینابوو له گه لیدا ده یان ووت ﴿مَتَى نَصْرُ اللَّهِ﴾ سه ر که وتنی
 خوا که ی دیت ﴿أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ ئاگادار بن و دلیبان به راستی سه ر که وتنی خوانزیکه ﴿يَنصُرُونَكَ﴾
 پرسپارت لی ده که ن ﴿مَا ذَا يُفْقُونَ﴾ چی بیه خشن (له ری ی خوا دا) ﴿قُلْ مَا أَنفَقْتُمْ﴾ بلی: ته وی ده بیه خشن
 ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له مالی پاک و حه لال ﴿فَلِللَّهِ الدِّينُ﴾ با بو باوک و دایک ﴿وَالْآٰقِرِينَ﴾ و خزمانی نزیک ﴿وَالْيَسْمٰنِيَّ﴾ و
 هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِيْنَ﴾ و هه ژاران ﴿وَالَّذِينَ فِي السَّبِيلِ﴾ و رینوارانی که م ده ست ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هه رچی بکه ن
 له چاکه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ ته وه بیگومان خوا ئاگاداره لی ی ﴿﴾

﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ جهنگتان له سهر پیویست کرا ﴿وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی ناخوش بی ﴿وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ که چی باش وخیر بیت بوتان ﴿وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی خوش بی ﴿وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾ و خراب بیت بوتان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا (چاک و خرابی ئیوه) نه زانیت ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ و ئیوه نایزان ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ پرسیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ دهر باره ی مانگی حهرام ﴿فَقَالَ فِيهِ﴾ جهنگ کردن تیایدا ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿فَقَالَ فِيهِ كَبِيرٌ﴾ جهنگ له مانگی حهرام دا گونا هیک ی گه وره یه ﴿وَصَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به لام به ره له سستی ریبازی خوا ﴿وَكُفِّرْ بِهِ﴾ وه بی بروایی پی ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه (پی گری موسولمانان) له مزگوتی حهرام ﴿وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ﴾ و دهر کردنی خه لکی نه و مزگوته لی ﴿أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حهرامدا) ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ وه هاوه ل په یدا کردن بو خودا وه وه ول دان بو په شیمان کردنه وه ی موسلمان گه وره تره له (پیاو) کوشتن (له و مانگه دا) ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ﴾ به رده وام ده ست هه لئا گرن و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ﴾ تا په شیمانتان بکه نه وه له دینه که تان ﴿إِنْ أَسْتَطَعُوا﴾ نه گهر بتوانن ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ وه ههر که سیک له ئیوه له دینی خوی هه ل بگه ریته وه ﴿فِمُتَّ وَهُوَ كَافِرٌ﴾ وه به بی بروایی بمری ﴿فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئا نه وانه هه موو کرده وه کانیا ن پوچ نه بیته وه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنیا و دواړو ژیشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه نه وانه یارو هاوده می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تییدا ده میتنه وه به تیجگاری ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانه ی پروایان هیئا ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وه نه وانه ی کوچیان کرد ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و نیکو شان له پری ی خوا دا ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ ئانه وانه چاوه پروانی میهره بانی خودان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی خوش بوو میهره بانه ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ نه ی موحه ممد پرسیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ دهر باره ی عهره ق و قومار ﴿قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ﴾ بلی له م دوانه دا گونا ه ی گه وره هه یه ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ و چند قازانجیک هه یه بو خه لکی ﴿وَأَنْتُمْ هُمْ أَكْبَرُ﴾ به لام گونا هه که یان گه وره تره ﴿مِنْ نَّفْعِهِمَا﴾ له سوود و قازانجه که یان ﴿وَيَسْأَلُونَكَ﴾ وه پرسیارت لی ده کهن ﴿مَاذَا يُفْقُونَ﴾ چی بیه خشن ﴿قُلِ الْعَفْوَ﴾ بلی نه وه ی لیان زیاده ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ ئاوه ها خودا به لگه کان روون ده کاته وه بوتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا بیر بکه نه وه

﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له کاری دنیا و دواړو ژتان ﴿وَيَسْأَلُونَكَ﴾ وهر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الَّتِي تَمَّى﴾ له باره ی هه تیوان (که چوڼ بن له گه لیاندا) ﴿قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ﴾ بلی چاکسازی (تیکه لاوی کردن) بونئوان چاکتره ﴿وَإِنْ تُحَايِلُوا فِي آخُونَكُمْ﴾ وه نه گهر تیکه ل بین له گه لیاندا (قهیناکات چونکه) براتانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾ وه خوا ده زانی کی خرابه کار و کی چاکه کاره (له گه ل هه تیوان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری په نج و نار په حه تی ده کردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زال و کار دروسته ﴿وَلَا تَتَكَبَّوْا لِلْمُشْرِكِ﴾ ژنانی هاو بهش په یداکه ر ماره مه کهن ﴿حَتَّى يُؤْمِنَ﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَا مَئْمَنَةٌ مُّؤْمِنَةٌ﴾ که نیزه کینکی بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ﴾ باشره له ژنه (نازادیکی) هاو بهش په یداکه ر ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ﴾ با (هاو بهش په یداکه ر که) سهر سامیشی کردبن (به جوانی یان داراییان) ﴿وَلَا تَتَكَبَّوْا لِلْمُشْرِكِ﴾ وه ژنانی موسلمان ماره مه کهن له هاو بهش په یداکه ران ﴿حَتَّى يُؤْمِنُوا﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ﴾ وه کویله یه کی بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشره له (نازادیکی) هاو بهش په یداکه ر ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ﴾ با سهر سامیشی کردبن (به دارایی یا جوانیان) ﴿أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بونو ناو ناگر ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بونو به هه شت ﴿وَالْمَغْفِرَ بِإِذْنِهِ﴾ و لیخوش بوون به فهرمانی خوی ﴿وَبَشِيرَتِ الْآيَةِ لِلنَّاسِ﴾ وه نیشانه کانی خوی روشن ده کاته وه بونو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به لکو بیرکه نه وه ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾ وهر سیارت لی ده کهن ده باره ی حه یز ﴿قُلْ هُوَ أَذًى﴾ بلی حه یز نازاره ﴿فَاعْزَرُوا النِّسَاءَ﴾ که واته دوور بکه ونه وه له هاو سهره کانتان ﴿فِي الْمَحِيضِ﴾ له کاتی حه یزا ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ﴾ وه نزیکیان له گه لدا مه کهن ﴿حَتَّى يَطْهَرْنَ﴾ تا پاک ده بنه وه ﴿فَإِذَا طَهَّرْنَ﴾ که خویان شت (دوا ی پاک بوونه وه) ﴿فَأْتُوهُنَّ﴾ نه مجا بچنه لایان ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ لهو شوینه وه که خوا فهرمانی پیداون ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾ به راستی خوا ته و به کارانی خوش ده ویت ﴿وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ و پاکانی خوش ده ویت ﴿يَسْأَلُكُمْ حَرْثُكُمْ﴾ ژنه کانتان کینلگه ی خوتانن ﴿فَأْتُوا حَرْثَكُمْ﴾ جا تونو بوه شیننه ناو کینلگه که تانه وه (مه به ست چوونه لایانه) ﴿أَنْ شِئْتُمْ﴾ به هه رشینوه یه که ده تانه ویت (له شوینی تاییه تی خوی که پیشه وه یه نه که دوا وه) ﴿وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ﴾ کرده وه ی باش پیش بخه ن بونو خوتان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوْنَ﴾ وه بزنان و دنیابن که به خزمه تی ده گهن ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه مژده بده به بر واداران ﴿وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً﴾ نه کهن سویند به خوا خواردن بکه ن به به ره لستی ﴿لَا يَمْنِكُمْ﴾ نه و شتانه ی سویند تان له سهری خوار دووه ﴿أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا﴾ که چاکیی و پاریز کاری ﴿وَتَصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ﴾ و ریکه خستنی نیوان خه لکی یه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسهر و زانایه

﴿لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ ﴿وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ﴾
 به لام سویند یکتان لی ده گریت ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به سستان بیت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ
 حَلِيمٌ﴾ وه خوا لیخو شبوو له سهر خو به ﴿لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ بو ته وانه هه به سویند ده خون
 له گهل ژنه کانیاں دروست نه بن ﴿تَرِيضَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ چاوه پروانی چوار مانگ بکن ﴿فَإِنْ قَاءُوا﴾ نه مجا
 نه گهر گهرانه وه (بو لای ژنه کانیاں) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه و خوا لیخو شبوو میهره بانه ﴿وَإِنْ عَزَمُوا
 الطَّلَاقَ﴾ وه نه گهر بریاری ته لاق دانیاں دا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه و خوا بیسه روزانیه ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ﴾
 وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ﴾ دان به خو یاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ تا ماوه ی سی حه یز
 ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ﴾ دروست نی یه بو نه وان ﴿أَنْ يَكُنَّ﴾ که بیشار نه وه ﴿مَخْلُوقَاتٍ لِلَّهِ فِي أَزْوَاجِهِنَّ﴾ نه وه ی خوا له
 مندال دانیان دا دروستی کرده (له حه یز یا مندا ل) ﴿إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ﴾ نه گهر بروایان هه به به خوا ﴿وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ و به پوزی دوا بی ﴿وَيُعَوِّلُهُنَّ أَحَقُّ﴾ وه میرده کانیاں شایسته ن ﴿بِرِّدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به گیرانه و هیان
 له عیدده دا ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گهر بیانه وی به باشی بژین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان
 هه به به سهر میردیان وه وه کو نه وه ی که بو پیوان هه به به سهر ژنان وه به پی ی باوونه ریتی (به سهند)
 ﴿وَالرِّجَالُ عَلَيْهِمْ دَرَجَةٌ﴾ وه پیوان پله یه کیان هه به به سهر ژنانیه وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و
 کار دروسته ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (نک که بردنه وه ی له دوا وه بی) دوو جاره ﴿فَإِمَّا كُنْتُمْ مُعْرُوفٍ﴾
 دوا نه وه را گرتنه به خوشی ﴿أَوْ تَشْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ﴾ یان به ره لا کردن و ته لاقدانیه تی به باشی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾
 وه دروست نی یه بو نیوه ﴿أَنْ تَأْخُذُوا﴾ که لی بسنه نه وه ﴿مِمَّا آتَتْكُمْوهُنَّ شَيْئًا﴾ هیچیک له و شتانه ی
 که داو تاننی ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَا﴾ مه گهر هه ردوولا بترسن (له وه ی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنووری خوا
 رانه گرن ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گهر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وه ی سنووری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا﴾ نه و پیاو و ثافره ته که گونا هیان ناگات ﴿فِيمَا أَفْتَدَتْ بِهِ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات
 به پیاو وه کی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنووری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ لییان دهر مه چن
 وده سندر یژی نه که نه سهر یان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه هه که سیک له سنووری خوا دهر بچیت ﴿فَأُولَئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه وانه سته مکارن ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مجا نه گهر ته لاقی (سیه می) دا ﴿فَلَا حِلَّ لَهُ مِنْ بَعْدِ﴾
 ئیتر نه و ژنه بو نه و پیاو دروست نی یه ﴿حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ هه تا شوونه کات به میردیک تر (به
 ئیجگاری) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مجا نه گهر (میردی دو وه م) ته لاقی دا (یا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئیتر
 گونا نه ی یه له سهر ژن و میرده (کونه) که ﴿أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ که بگهر پیننه وه لای یه کتر (به ماره کردنیکی
 تازه) ﴿إِنْ طَلَّاهَا﴾ نه گهر بزائن ﴿أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنووری خوا دهر ناچن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾
 نه مانه سنووری خوان ﴿يُبَيِّنُهَا الْقَوْمُ يَعْلَمُونَ﴾ پرونیان ده کاته وه بو گهلنیک که تی بگهن ﴿۳۶﴾

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنانی هاوسه رتان ته لاق داو ﴿فَبَلَّغْنِ أَجَلَهُنَّ﴾ گه یشتن به ئاخرو ئوخری عیدده یان ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگر نه وه به خوشی ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان به ره لایان بکهن و ته لاقیان بدهن به باشی ﴿وَلَا تُسْكُوهُنَّ ضَرَارًا﴾ رایان مه گر نه وه به ئیش و نازاره وه ﴿لِتَعْتَدُوا﴾ بونه وهی سته میان لی بکهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه ره که سینک کاری وایکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ نه وه سته می له خوی کردوه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه گالته به فهرمووده کانی خوا مه کهن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیر بکه نه وه له چاکه ی خواله گه لئاندا ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ﴾ و نه وهی که به سه ریدار شتون ﴿فَمِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِ﴾ له قورئان و فهرمووده ی به جی به وه ئاموژ گاریتان ده کات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَعَلَّمُوا أَنَّهُ﴾ وه بزائن که خوا ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به هه مووشت زانیه ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنتان ته لاقدا ﴿فَبَلَّغْنِ أَجَلَهُنَّ﴾ عیدده یان ته و او بوو ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾ ئیتر قه ده غه یان (به رگریان) مه کهن ﴿أَنْ يَتَّخِذْنَ أَرْوَاحَهُنَّ﴾ که شوو بکهن به خه لکانیکی تر که ده بن به میردیان ﴿إِذَا تَرَضَّوْا بَيْنَهُمْ﴾ نه گهر ینک که وتن له ناو خویاندا ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ﴾ نه مه په ند و ئاموژ گاری تیدایه ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بونه وه که سه ی که بر وای به خواو به پوزی دواپی بیت له ئیوه ﴿ذَلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ نه مه په ند و هر گر تنه تان باشتره و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه خوا ده زانی و ئیوه نابزائن ﴿وَالْوَالِدَاتُ﴾ دایکان ﴿یُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ﴾ شیر بدهن به منداله کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته و او ﴿لِمَنْ أَرَادَ﴾ (نه مه) بو که سینکه که بیه ویت ﴿أَنْ يُتِمَّ الرِّضَاعَةَ﴾ شیر ی ته و او بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له سه ر باو که که به ﴿رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ پوزی و کالای دایکه کان ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که سینک له توانای خوی زیاتر داوای لی ناکریت ﴿لَا أَنْفَارٌ وَلاَ ذُرَّاءٌ﴾ با زیان نه گه به ندری به هیچ دایکینک به هو ی منداله که به وه ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ﴾ وه به هیچ باو کینک به هو ی منداله که به وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ وه (نه گهر باو که که مرد) له سه ر میراتگره وه کو نه وهی (پیشوونه فقهی دایکی منداله که بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَ إِفْصَالًا﴾ نه مجا نه گهر ویستیان (منداله که) له شیر بیبر نه وه (له پیش دوو ساله که دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به ره زامه ندی و پراویژی هه ردو و لایه کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه گونا هیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه نه گهر (ئیوه ی پیوان) ویستان ﴿أَنْ تَضَعُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه ن بگرن بو منداله کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نه وه گونا هتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ نه گهر بیان ده نی ﴿مَاءًا تَتِمُّونَ بِهِ الْمَعْرُوفَ﴾ نه وی بوتان داناوون به خوشی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَّمُوا﴾ وه له خوا بترسن و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَمَازِنُ بَصِيرًا﴾ به راستی خوا بینایه به وهی که ده یکهن ﴿۱۱﴾

﴿وَالَّذِينَ يُؤْفِقُونَ مِنْكُمْ﴾ تهو پیاوانه ی که ده مرن له ئیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ و هاوسه ران جی ده هیلن
 ﴿يَتَرَيَصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ﴾ هاوسه ره کانیا ن ده بیت چاوه پروانی بکه ن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ چوار مانگ و
 ده شهو ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ نه مجا که عید ده یان ته و او بوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئیتر گونا هتان له سهر
 نی یه (ئه ی که س و کاری ژن) ﴿فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له وه ی که (ئه و ژنانه) ده یکه ن
 له خو یاندا به پی ی باوی ناو کومه ل ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا نا گاداره به وه ی که ده یکه ن ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه گونا هتان ناگات ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ له خواز بی نی ژنانی (میرد
 مردوو) به ناراسته و خو پیا ن بلین ﴿أَوْ أَكْتَفْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ یا له دلی خو تاندا (پریار بده ن) ده یان خوا زن
 ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ﴾ خوی گه و ره زانیویه تی که بیگومان ئیوه ﴿سَتَذَكَّرُونَ﴾ له مه و دوا ناویان ده بن
 ﴿وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا﴾ به لام به نه یی به لینیان پی مه دهن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ مه گهر قسه یه ک
 که باش بیت ﴿وَلَا تَعْرِضُوا عَقْدَ النِّكَاحِ﴾ وه پریاری ماره کردنیان مه دهن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ تا
 عید ده که یان ته و او ده بیت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ وه بزانی بیگومان خوا ده زانی بیت ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾
 به وه ی که له دل تاندا یه ﴿فَأَخَذُوا﴾ که واته خو تان بیاری زن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزانی دلیابن که خوا
 ﴿عَفْوٌ حَلِيمٌ﴾ لیخو شبوی له سهر خویه ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ گونا هتان له سهر نی یه ﴿إِنْ طَلَّقْتُمُ
 النِّسَاءَ﴾ نه گهر ژنانیک ته لاق بده ن ﴿مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ﴾ که هیشتا نه چو وینه لایان ﴿أَوْ قَرَضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 یا ماره بیتان بو دانه نابن ﴿وَمَعَّوْهُنَّ﴾ وه به هره مه ندیان بکه ن (شتیکیان له مالی خو تان بده نی) ﴿عَلَى
 الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ﴾ ده و له مه ند به پی ی خوی ﴿وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرُهُ﴾ وه هه ژار به پی ی خوی ﴿مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾
 به هره و یار مه تی دانیک که باو و نه ریت بیت. ﴿حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ ته وه پیویسته له سهر چا که کاران ﴿وَلَنْ
 تَلْقَوْهُنَّ﴾ وه نه گهر ژنان تان ته لاق دا ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ پیش ته وه ی بچه لایان ﴿وَقَدْ قَرَضْتُمْ
 لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ وه ماره یی تان بو دانا بوون ﴿فَصَصُّ مَا قَرَضْتُمْ﴾ ته وه نیوه ی ماره یی یه که یان ده که و ی
 ﴿إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ﴾ مه گهر ته و ان (لیتان) خوش بن ﴿أَوْ يَعْفُوا الَّذِي﴾ یان ته و که سه له (میرد) ی خوش
 بیت ﴿بِيَدِهِ عَقْدُ النِّكَاحِ﴾ که ماره پرینه که ی به ده سته ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ وه لی خوش بوون تان
 له پاریز کاریه وه نزیک تره ﴿وَلَا تَسْأُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ وه ته و چا که یه ی که له نیوان تاندا بووه له بیر تان
 نه چیته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بینایه به وه ی که و ده یکه ن ﴿۲۷﴾

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ ناگاداری له نویژه کانتان بکهن و بیانپاریزن ﴿وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ وه (به تابه تی) نویژی ناوه پراست (که نویژی عه سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ وه له نویژدا بوهستن بؤ خوا به گهردن که چی و (بی قسه کردن) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ نه مجا نه گهر ترسان ﴿فَرِحَالًا أَوْ كِبَانًا﴾ (نویژ بکهن) به پیاده یان به سواری ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ که ترستان نه ما ﴿فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه وسا یادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُم﴾ به ورهنگهی که فیری کردوون ﴿مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه وهی جاران نه تانده زانی ﴿وَالَّذِينَ يَتُوفَّوْنَ مِنْكُمْ﴾ نه و پیاوانه ی دهمردن له ئیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ پاش خویان ژنه کانیاں به جی ده هیلن ﴿وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فره مانی کردوه) به وه سیهت کردن بؤ ژنه کانیاں ﴿مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به خیر بکرین ﴿غَيْرِ إِخْرَاجٍ﴾ بی نه وهی دهر بکرین (له مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجَ﴾ نه مجا نه گهر خویان چوونه دهر وه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئیر هیچ گونا هتان له سهرنی به (نه ی کهس و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ له وهی که نه و ژنانه ده بکهن دهر باره ی خویان ﴿مِنْ مَّعْرُوفٍ﴾ به باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و بالاده ست و کار دروسته ﴿وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ﴾ بؤ ته لاق دراوان هیه (به سهر میرده کانیا نه وه) به هره مه ند بکرین (به بریک پاره) ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (نه وه) پنیوسته له سهر پاریز کاران ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ناوا خوا تابه تانی خویتان بؤ پروون ده کاته وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تاتی بگن و ژیرین ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ثایا ووردنه بویته وه له وانه ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که له ولاتی خویان دهر چوون ﴿وَهُمْ أُولُو﴾ له کاتیکدا که نه وان هه زاران (کهس) بوون ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ له ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ نه مجا خوا بی ی وتن بمرن ﴿ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ له پاشان زیندووی کردنه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ﴾ به پراستی خوا خواهنی چا که یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سهر خه لکه وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ به لام زور به ی خه لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا نا کهن ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکهن له پری ی خوا دا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به پراستی خوا بیسه ری زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ﴾ کی یه نه و کهسه ی قهرز بدات به خوا ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ به قهرز کی باش ﴿فِيضْعَفَهُ أَلْفًا﴾ نه مجا خوا بؤی زیاد ده کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ﴾ وه خوا (پروزی خوی) نه گریتنه وه وه فراوانی ده کات ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه ههر بؤلای نه ویش ده گهرینه وه ﴿۱۱۵﴾

﴿الْمَرْءَ إِلَى الْمَلِكِ﴾ نایا وورد نه بوو یته وه له به سهرهاتی دهسته و کومه لیک له کار به دهست و ناو دارانی
 ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به ننی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ له دوا ی موسا
 ﴿إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ لَهْمُ﴾ که به پیغه مبه ریکی خویان ووت ﴿أَنْتَ لَنَا مَلِكًا﴾ پاشایه کمان بو بنیره
 ﴿نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ بکه یین له ری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ﴾ ووتی نایا نزیک نییه ئیوه
 ﴿إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ نه گهر جهنگتان له سهر فهرز و پیویست بکری ﴿أَلَا تَقَاتِلُوا﴾ جهنگ
 نه کهن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سودنیکمان پی ده گات نه گهر جهنگ
 نه که یین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرَجَنَا﴾ له کاتیکدا که دهر کراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا﴾
 وابتاینا ﴿له وولاتمان و مال و مندا لماندا﴾ ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان
 له سهر پیویست کرا ﴿تَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیست ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾
 بِالظَّالِمِينَ ﴿خوایش ناگاداره به سهر سته مکاراندا﴾ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مبه ره که یان
 بنی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بنگومان خوا طالوتی بو ناردن به پادشا
 ﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه و چون نه بی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سهر ئیمه وه ﴿وَرَجَحُ أَحَقُّ﴾
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ ﴿که ئیمه له و شایسته ترین به پادشایی﴾ ﴿وَلَمْ يَزُتْ سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾ وه دارایی زوری
 نه دراوه تی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فهر مووی: به راستی خوا نه وی هه لبار دو وه به سهر
 ئیوه دا ﴿وَرَأَدَهُ بَشْطَةً﴾ وه به شی زیاتری داوه تی له فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له زانین و توانایی
 جهسته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ﴾ وه خوا مولک و پاشایی خوی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هر که س
 خوی بیه وی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانیه ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه
 پیغه مبه ره که یان پی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ﴾ نیشانه ی پادشای یه که ی نه وه یه ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ﴾
 الْتَابُوتُ ﴿که صندوق و داره مه یته که تان بو دیته وه﴾ ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ که مایه ی ئارامیتانه
 له په روه ردگار تانه وه ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾ له گهل هه ندیک له که له پوری ﴿إِلَّا مَوْسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾
 خانه دانی موسا و هاروون ﴿تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته هه لیده گرن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ﴾
 بنگومان له مه دا نیشانه و به لگه هه یه بو ئیوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه بر وادار بن ﴿۱۵۸﴾

﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ نه مجا کاتیک که طالوت به خوئی و له شکره که یه وه (له شار) ده رچوون ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ﴾ پی ی ووتن بیگومان خوا تاقیتان ده کاته وه ﴿بِنَهَرٍ﴾ به چه میك (روباریک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه مجا هر که سینک لینی خوارده وه ﴿فَلَيْسَ مِنِّي﴾ نه و له (له شکری) من نی به ﴿وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وه هر که سینک لینی نه چه شت نه وه له منه ﴿إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً﴾ مه گهر که سینک پر مشتیکی لینی بگری ﴿بِيَدِهِ﴾ به دهستی خوئی (و بیخواته وه) ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ﴾ جا هه موو تیریان لینی خوارده وه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ هو ﴿کاتیک طالوت لینی به ربیه وه﴾ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نه وانهش بروایان هیتابوو له گه لیدا (بی) نه وانه ی که تیریان لینی خوارده وه ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ ووتیان: نه مرقو نیمه ده ره قه تی جالووت و له شکره که ی نایه بن ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ﴾ وتیان: نه وانه ی که بییان وابوو ﴿أَنَّهُمْ مُّكْفَرُونَ﴾ به خزمهت خوا ده گن (له رورزی دواپی دا) ﴿كَرِهْنَاهُ قَلِيلًا وَكَرِهْتَ﴾ زور دهسته ی که م زال بووه به سهر ﴿فِتْنَةً كَثِيرَةً﴾ دهسته ی زوردا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا له گه ل خور اکرانه ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ کاتیک که رووبه پرووی جالووت و له شکره که ی وه ستان ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ خوابه خور اگری بریزه به سهر ماندا ﴿وَكُنْتَ أَقْدَمْنَا﴾ وه پیمان جیگیر بکه ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ﴾ وه زالمان بکه به سهر گه لی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ بی بروایاندا ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه و سا به فهرمانی خوا شکاندنیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه داوود (که یه کیك بوو له سهر بازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَوَاعَدَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه خوا پاشایه تی و پیغه مبه ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه نه وه ی ویستی فیری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ نه گهر خوا خه لکی له ناو نه بر دایه ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه ندیکیان به هه ندیکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ هه موو سهر زه وی پرده بوو له خراپه و تاوان ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ به لام خوا خاوه نی به خششه ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سهر هه موو جیهانیانه وه ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ هم (به سهر هاتانه) نیشانه کانی خوان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ ده یان خوینینه وه به سهر تدا ﴿بِالْحَقِّ﴾ به راستی ﴿وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه بیگومان تو له پیغه مبه رانیت ﴿۲۵۶﴾

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا﴾ نه و پیغه مبه رانه ی (که باسکران) ریزمان داوه ﴿بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان به سهر هه ندیکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ اللَّهُ﴾ له و پیغه مبه رانه هی وایان بووه که خوا قسه ی له گهل کردوه (وهك موسى عليه السلام) ﴿وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه هه ندیکیان ی به رز کردوه ته وه چهند پله یهك ﴿وَأَنبَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ﴾ وه دامان به عیسای کوری مه ریه م چهند به لگه و (موعجیزه یه کی) ناشکرا ﴿وَأَنبَا نُوْحٍ الْفُؤْسِ﴾ وه پشتگیریمان کرد به فریشته ی سرووش (که جبریلله) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا أَفْتَكَلُ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه و گهلانه ی که له دوا ی پیغه مبه ره کانیا ن ده هانتن له گهل یه کدا نه نه جهنگین ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَنَاتُ﴾ دوا ی نه و نیشانه رؤشنانه ی که بویان هاتبوو ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ به لام دووبه ره کی یان تیکه وت ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ﴾ نه مجا هی وایان بوو بروای هیتا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ وه هی وایان بوو بی بروایوو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا أَفْتَكَلُوا﴾ یه کتریا ن نه ده کوشت و شه ریا ن نه ده کرد ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ به لام نه وه ی خوا بیه ویت ده یکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی برواتان هیتا وه ﴿انْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بیه خشن له و روزه ی که پیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پیش نه وه ی که روزه ی بی ﴿لَا يَبْتَغِ فِيهِ﴾ که نه کرین و فروشتنی تیدایه ﴿وَلَا خَلَّةٌ﴾ و نه دوستایه تی و ناشنایه تی تیدایه ﴿وَلَا شَفَعَةٌ﴾ وه نه تکای تیدایه (تا رزگارتان کات له سزا) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الظَّالِمُونَ﴾ وه ههر بی بروایانن سته مکاران. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خواه و خواه یه که هیچ به رستراوینکی به هق و راست نیه بیجگه له و ﴿الْحَيُّ﴾ هه میشه زیندووی ﴿الْقَيُّومُ﴾ ته دبیر که ر و راگر (ی بوونه وهر) ه ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ نه وه نه وز نه یگری و نه خه و ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر هی نه وه ههر چی له ناسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ههر چی له زه و ی دایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ کی یه نه و که سه ی له و روزه دا بتوانن تکای له لا بکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه گهر به ری پیدانی خوی نه بیت ﴿يَعْلَمُ﴾ ناگاداره ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ به نه وه ی له به رده می (ناده می) یه وه یه (له دنیا له به رده مستیاندا یه) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وه نه وه ی له دوا وه یه تی (له روزه ی دوا یی بویان ناماده کراوه) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ﴾ وه که س ناگای نی یه له هیچ شتیک ﴿مِنْ عِلْمِهِ﴾ له زانین و زانیاری نه و (خوا) یه ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ مه گهر به وه ی که خوی بیه و ی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی یه که ی خودا هه موو ناسمانه کان و زه و ی گرتوته وه ﴿وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ وه باریزگاری کردنی ناسمانه کان و زه و ی بو خوا ناسانه و (گران نییه) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه ههر نه وه بلند پله ی پایه گه و ره ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ به هیچ جوریک زور لی کردن له دیندانی یه (بو هانتنه ناو نیسلام) ﴿قَدْ تَبَيَّنَ﴾ چونکه به راستی له یهك جیا بوته وه ﴿الرُّشْدُ﴾ رینموونی و شاره زایی ﴿مِنْ أَلْفٍ﴾ له گومرایی و سهر لی شتواوی (ثم نایه ته تاییه ته به نه وانه ی تایینی ناسمانی یان هه یه) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ نه مجا ههر که س له ری ی بی بروای بگه ریتته وه (بی باوه ری به ههر به رستراوینک جگه له خوا) ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ وه بروا بهیستی به خوا ﴿فَقَدْ اسْتَسْكَ﴾ نه وه بینگومان به توندی دهستی گرتووه ﴿بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ به دهسته گیریه کی قایمی به هیزی وا (که نیسلام، یان نیمانه که یه تی) ﴿لَا انْفِصَامَ لَهَا﴾ که به چران و به ربونی بونی یه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانایه ﴿

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خوا دوست و پشتیبانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہوانہ یہ کہ برپروادارن ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دہریان
 دہہیتیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لہ تاریکستانی بنی پروایی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بۆ پرووناکی باوہرو پرتنموونی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ نہوانہی کہ بنی پروان ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ شہبتان دوستیانہ ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾
 دہریان دہہیتیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لہ پرووناکی (بیر و باوہر) ہوہ ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بۆ تاریکستانی (گومرایی)
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاورپی دوزہخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیا یا نہمیننہ وہہ تاہ تاہ
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نایا ناوړیک نادہیتہ وہہ لای نہو (نہ مروود) ہی ﴿حَآجَّ إِلَيْهِمْ﴾ کہ دہمہ قالیی کرد
 لہ گہل ئیبراہیم (پیغہ مہر دا علیہ السلام) ﴿فِي رَيْبٍ﴾ دہر حق بہ پەرورہ ردگاری ﴿أَنَّهُ أَتَىٰ اللَّهَ الْمَلَكُ﴾
 لہ بہر نہوہی خوا پادشایی دابوویہ ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ کاتی کہ ئیبراہیم (لہ وہ لامی نہ مروود دا) ووتی:
 ﴿رَبِّیَ الَّذِی﴾ پەرورہ ردگاری من نہو زاتہ یہ ﴿يُحْيِی﴾ ژیان نہداو ﴿وَيُمِیتُ﴾ ژیان دہستیتنی (ودہ مریتیت)
 ﴿قَالَ﴾ (نہ مروود) ووتی: ﴿أَنَا أَخِی﴾ منیش ژیان نہدہم ﴿وَأُمِیتُ﴾ وہ ژیان دہستیتنم و دہ شمریتنم (دو
 زیندانی کراوی ہینا یہ کیکیانی نازاد کردو نہوی دیکہ یانی کوشت) ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ ئیبراہیم ووتی:
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ یَأْتِی بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ﴾ بینگومان خوا خور لہ رۆژہ لاتہ وہہ لہ دہہیتیت ﴿فَأَتٰ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾
 دہ (نہ گہر دہ توانیت) تۆ لہ رۆژ ناواوہ ہلئ بیتہ ﴿فَبُهِتَ﴾ نہمجا دہم کوت بوو ﴿الَّذِی کَفَرَ﴾ نہو بنی
 پروایہ (نہ مروود) ﴿وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ﴾ وہ خوا پرتنموونی گہلی ستہ مکاران ناکات ﴿۵۵﴾
 ﴿أَوَلَا لَیْ﴾ یا وہ کہ نہو کہ سہ (عوزہیر) ﴿مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ﴾ کہ رابورد بہ لای شاریکدا (بیت المقدس)
 ﴿وَهُی خَاوِیَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ لہ کاتیکدا نہو (شارہ) دیوارہ کانی پروو خا بوو بہ سہر سہربانہ کانیدا
 ﴿قَالَ﴾ (عوزہیر) ووتی: ﴿أَنِّی یُحْیِی ہٰذِہَ اللَّهُ﴾ خوا چون نہم شارہ ناوہ دان دہ کاتہ وہہ ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾
 پاش مردنی؟ (واتہ پاش ویران بوونی) ﴿فَأَمَّا تِلْكَ الْأُمَّةُ الَّتِی کَفَرُوا﴾ یہ کسہر خوای گہورہ (عوزہیری)
 سہد سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ وپاشان زیندووی کردہ وہہ ﴿قَالَ کَمْ لَبِثْتُ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی:
 چہندہ ماویتہ وہہ لیبرہ دا؟ ﴿قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ﴾ ووتی رۆژیک یا بہ شئی لہ رۆژیک ماومہ تہ وہہ
 ﴿قَالَ بَل لَّبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی: نہ خیر بہ لکو سہد سال ماویتہ وہہ ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ
 طَعَامِکَ﴾ جاتہ ماشای خواردن و ﴿وَشَرَابِکَ﴾ خواردنہ وہہ کہت بکہ ﴿لَمْ یَسْنَخْ﴾ تیک نہ چوہہ ﴿وَانْظُرْ إِلَىٰ
 حِمَارِکَ﴾ وہ تہ ماشای گویدریرہ کہت بکہ ﴿وَلِنَجْعَلَکَ﴾ (وہ زیندوومان کردیتہ وہہ) تا بتگیرین
 ﴿ءَايَةً لِلنَّاسِ﴾ بہ موعجیزہ و (بہ لگہ) بۆ خہلکی ﴿وَانْظُرْ إِلَىٰ آلِطَافِکَ﴾ وہ تہ ماشای ئیسقانہ کانی
 (گویدریرہ کہت) بکہ ﴿کَیْفَ نُنشِزُهَا﴾ چون بہر زیان دہ کہینہ وہہ (لہ شویتنی خویان) و یہ کیان
 دہخہین ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا﴾ پاشان گوشتی بہ سہر دا دہہیتین ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ نہمجا کاتی
 نہمانہ دہر کہوت بۆی (عوزہیر) ﴿قَالَ أَعْلَمُ﴾ ووتی: بہ چاکی تیکہ یشتم ﴿أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ کُلِّ شَیْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بہ راستی خوا خاوہن دہستہ لاتہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿۵۶﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ (ئهی موحممهد به یاد بهینه) کاتیک که ئیبراهیم ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروهردگارم ﴿أَرِنِي﴾ نیشانم بده ﴿كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾ چون مردوو زیندوو ده که یته وه؟ ﴿قَالَ﴾ (خوا) فره مووی: ﴿أَوَلَمْ تُؤْمِنْ﴾ بروات بی ی نه هیناوه؟ ﴿قَالَ بَلَى﴾ ووتی: به لئی بروام بییه تی ﴿وَلَكِنْ لِّيُظْمِنَ قَلْبِي﴾ به لام (ئهمه وی بیینم) بۆئه وهی دلیا بم ﴿قَالَ﴾ (خوا) فره مووی: ﴿فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ﴾ که واته چوار مهل بگره ﴿فَصَرَّهُنَّ إِلَيْكَ﴾ نه مجا (سهریان بیره) و پارچه پارچه یان بکه ﴿ثُمَّ﴾ له پاشدا ﴿أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْأً﴾ هه ر پارچه یه کیان له سهر شاخیک دابنی ﴿ثُمَّ أَدْعُهُنَّ﴾ له پاشان بانگیان بکه ﴿يَا أَيُّهَا سَعِيًّا﴾ به په له دین بولات ﴿وَأَعْلَمْ﴾ وه چاک بزانه و ﴿أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ دلیابه بنگومان خوا بالادهستی کار به جی یه ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ وینهی (خیری) ئه وانهی ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ که مالی خوین ده به خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿كَمَثَلِ حَبَّةٍ﴾ وه که دهنکه (توویک) وایه (روایت) و ﴿أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ﴾ حهوت گولی گرتیبت ﴿فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ﴾ له هه ر گولیکدا ﴿مِائَةُ حَبَّةٍ﴾ سه د دانهی تیدا بیت ﴿وَاللَّهُ يُضَاعِفُ﴾ وه خوا له مهش، زیاتری ده کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بۆ هه ر که سینک که خوی بیه ویت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا خاوه ن به هره ی فراوانی ناگاداره ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئه وانهی که مال و دارایی خوین ده به خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿ثُمَّ لَا يُلْبِغُونَ مَا أَنْفَقُوا مِئْثَرًا وَلَا أَدًى﴾ دوی ئه وه هیچ منه تیک نانین و نازارنیک (به دلی هه ژاران) ناگه یه نن ﴿لَهُمْ﴾ ئه و که سانه بۆیان هیه ﴿أَجْرُهُمْ﴾ پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پهروهردگاریان ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ ترسینکیان له سهر نی یه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ خهم و خهفه تینکیان نیه ﴿قَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ قسه و گوفتاری جوان و شیرین ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ و چاوپوشی (له هه له دا) ﴿خَيْرٌ﴾ چاکتره ﴿مِنْ صَدَقَةٍ﴾ له خیرنیک ﴿يَتَّبِعُهَا أَذًى﴾ که نازار و دل ئیشانندی به دوا دابی ﴿وَاللَّهُ عِنْدَ حَلِيمٍ﴾ خوا ده و له مه ند و بی نیاز و له سهر خویه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهی ئه وانهی برواتان هیناوه ﴿لَا تَبْطُلُوا﴾ بوچه لی مه که نه وه ﴿صَدَقَاتِكُمْ﴾ خیر و به خشینه کانتان ﴿بِالْمَنِّ﴾ به منه نان ﴿وَالْأَدَى﴾ و نازاردان و دل ئیشان ﴿كَالَّذِي﴾ وه که ئه و که سه ی ﴿يُنْفِقُ مَالَهُ﴾ مال و سامانی خوی ده به خشیت ﴿رِثَاءَ النَّاسِ﴾ بۆ رووپامایی خه لک ﴿وَلَا يُؤْمِنُ﴾ وه باوه ری نی یه ﴿بِاللَّهِ﴾ به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روزی دواپی ﴿فَمَثَلُهُ﴾ جا وینه ی ئه و ناپاکه ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانٍ﴾ وه که به ردینکی ساف و لووس وایه ﴿عَلَيْهِ ثَرَابٌ﴾ که گلینکی که می به سهر وه بیت ﴿فَأَصَابَهُ وَايِلٌ﴾ نه مجا بارانینکی لیزمه ی لی بدات ﴿فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾ وه به رده که به نیلته وه به رووتی ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ وَمِمَّا كَسَبُوا﴾ ناتوانن دهستی بخه ن شتیک له وهی که کردوویانه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وه خوا ریتموونی گه لی بی بروا وخوا نه ناس ناکات ﴿۱۱﴾

﴿وَمَثَلِ الْذِيْنَ﴾ نموونه ی ته وانه ی ﴿يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ﴾ که مال و دارایی خو یان ده به خشن ﴿اَبْتَغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ﴾ له پیناو په زامه ندی خوا ﴿وَتَشَبِهَاتٍ اَنْفُسِهِمْ﴾ وه بڼو دامه زراندنی دل و دهر و نیان (له سهر چاکه) ﴿كَمَثَلِ جَنَّةٍ﴾ وهك باخیک وایه ﴿بِرَبْوَةٍ﴾ که به شوی نیکي به رزه وه بیت ﴿اَصَابَهَا وَاِبِلٌ﴾ بارانی دلنوب گه وره ی لی بدات ﴿فَقَاتَتْ اُكُلَهَا ضَعْفَيْنِ﴾ نه مجا میوه ی خو ی بدات به دوو هینده ﴿فَاِنْ لَّمْ يَرْصُدْهَا وَاِبِلٌ﴾ وه نه گهر بارانی دلنوب گه وره شی لی نه دات ﴿فَطَلَّ﴾ بارانی وورد لی لی نه دات (واته بی به ره هم نابیت) ﴿وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ﴾ وه خوا ی گه وره ش بینایه به وه ی که ده یکه ن ﴿اَيُّوْذُ اَحَدُكُمْ﴾ ثایا که س له ئیوه چه ز ده کات ﴿اَنْ تَكُوْنَ لَهُ رَجَنَةٌ﴾ که باخیکي بیت ﴿مِنْ تَحِيْلٍ﴾ له دره ختی خورما ﴿وَاَعْنَابٍ﴾ وه جوړه ها دره ختی تری و په ز ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ﴾ چند جوگه ئاو پروا به ژیر یاندا ﴿لَهُ﴾ بڼو خاوه ن باخه که بیت ﴿فِيْهَا﴾ له ناو ته و باخه دا ﴿مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ له هه موو جوړه میوه یه ك ﴿وَاَصَابَهُ﴾ له کاتیکدا (خاوه نه که ی) دوو چاری بیی ﴿الْكِبَرُ﴾ پیری ﴿وَلَهُ﴾ وه بیی ﴿ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ﴾ چند منالیکي ووردی بی ده سولات ﴿فَاَصَابَهَا اِغْصَارٌ﴾ نه مجا گه رده لوولیکي لی هه ل بکات ﴿فِيْهِ نَارٌ﴾ گرو سه موومی تیدا بی ﴿فَلَاخَرَقَتْ﴾ یه کسهر باخه که بسوتی ﴿كَذٰلِكَ﴾ ئا به م په نگه ﴿يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتِ﴾ خوا نیشانه کانی (میهره بانی) خو یتان بڼو پروون ده کاته وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ﴾ بڼو نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ ئه ی ته و که سانه ی پرواتان هیناوه ﴿اَنْفِقُوْا﴾ بیه خشن ﴿مِنْ طَيِّبَاتٍ﴾ له پاکترینی ﴿مَا كَسَبْتُمْ﴾ ئه وه ی په بداتان کردووه ﴿وَمِمَّا اَخْرَجْنَا لَكُمْ﴾ وه له وه ی که بومان دهر هینا وون (پروواندوون) ﴿مِنْ الْاَرْضِ﴾ له زهوی ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا الْخَيْثَ مِنْهُ تُوْفِقُوْنَ﴾ مه پروون له وه ی بیه خشن که خراپه ﴿وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ﴾ له کاتیکدا که خو یتان ته و شته خراپه وهر ناگرن (نه گهر بتان دریتي) ﴿اِلَّا اَنْ تُعْمِضُوْا فِيْهِ﴾ مه گهر چاوی لی بیوشن ﴿وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ﴾ وه چاک بزانش که خوا ﴿غَنِيٌّ حَمِيْدٌ﴾ بی نیازیکی شایسته ی ستایشه ﴿اَلشَّيْطٰنُ يَّعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾ شه یتان ده تان ترسیتی به هه ژاری ﴿وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ﴾ وه فهرمانتان پیده دات به خراپه ﴿وَاللّٰهُ يُعِدُّكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ وه خوا به لیتنی لیخوشبوون و چاکه تان پیده دات ﴿وَاللّٰهُ وَسِعُ عَلِيْمٌ﴾ خوا به هره فراوان میهره بانی زانایه ﴿يُوْنٰى﴾ ئه ی به خشی ﴿اَلْحِكْمَةَ﴾ ژیری ودانایی ﴿مَنْ يَّشَآءْ﴾ به ههر که سینک که بیهوی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ﴾ وه ههر که سینک ژیری ودانایی پندرا ﴿فَقَدْ اُوْتِيَ﴾ ئه وه به راستی پی ی دراوه ﴿خَيْرًا كَثِيْرًا﴾ خیر و چاکه یه کی زور ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ په ند وهر ناگرن ﴿اِلَّا اُولُوْا الْاَلْبٰبِ﴾ تنها خاوه ن ژیری و هوشمه نده کان نه بیت ﴿۱۶﴾

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ﴾ نه وهی به خشییستان ﴿مَنْ نَفَقَةٍ﴾ له چاکه ﴿أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذَرٍ﴾ یا نه زریکتان بریار دابی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ﴾ نه وه بنگومان خوا ئاگای لی یه ﴿وَمَا الظَّالِمِينَ﴾ وه بؤ سته مکاران نیه ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هیچ یار مه تی دهریک ﴿إِنْ تُبْدُوا﴾ نه گهر ناشکرای بکهن ﴿الصَّدَقَاتِ﴾ خیره کانتان ﴿فَنِعْمَ هِيتٌ﴾ نه وه کاریکی باشه ﴿وَإِنْ تُخْفُوهَا﴾ وه نه گهر بیشارنه وه ﴿وَتَوْتُوها﴾ و بیدهن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ به هه ژاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه وه باشته بؤ ئیوه ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ﴾ وه خوا هه لی نه وه رینیت له سه رتان و ده یس پرته وه ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ هیندی له گونا هه کانتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا به وهی که ده یکهن ئاگاداره ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ له سه رتو نی یه (نه ی موحه ممه د) ﴿هُدَاهُمْ﴾ رینموونی و موسولمان کردنی خه لکی ﴿وَلَكِنْ﴾ الله ﴿بَلَّغُوا﴾ به لکو خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه که سینی بویت هیدایه تی ده دات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ئیوه ده یبه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له دارایی (چاکه) ﴿فَلَا أَنْفُسَكُمْ﴾ نه وه (قازانجه که ی) بؤ خوتانه ﴿وَمَا تُنْفِقُونَ﴾ ئیوه هیچ نابه خشن ﴿إِلَّا آتِيعَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مه گهر بؤ ره زای خوانه بی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ده یبه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له سامان و (چاکه) ﴿يُوفِّي إِلَيْكُمْ﴾ پاداشته که یتان ده ست ده که و یته وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تظْلَمُونَ﴾ و ئیوه سته متان لی ناکری ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (نه م خیره) بؤ نه وه ژارانیه ﴿أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که ده ست و بی به ستراون له ری ی خوادا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿ضَرْبًا﴾ فِي الْأَرْضِ ﴿بِوَرُوزِي﴾ په یدا کردن) بگه رین به زه وی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نه زانی بی خه بهر وا هه ست ده کات نه وان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ که ده وله مه ندن به هوی بی نیازی یانه وه (سوال نه کردنیانه وه) ﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (نه ی موحه ممه د) ده یان ناسیت ﴿بِسِيمَتِهِمْ﴾ به شیوه یاندا ﴿لَا يَسْأَلُونَ﴾ النَّاسَ ﴿دَاوای﴾ هیچ له که س ناکه ن ﴿إِلْحَافًا﴾ به زور (وه ک سوال که رانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ده یبه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له مال و سامان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ بنگومان خوا ئاگاداره پی ی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه وان هی که مال و دارایی خویان ده به خشن ﴿بِالْإِثْلِ﴾ به شه و ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و به رور ﴿سِرًّا﴾ به په نهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و به ناشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ ئا نه وان هه پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په روه رد گاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ ترسیکیان له سه ر نیه (له داهاتوودا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه وان خه فته بار نابن له رور دوا پیدا ﴿﴾

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾ نه وانه ی که سوود (ریبا) ده خون ﴿لَا يَقُومُوا﴾ (کاتی زیندوو بوونه وه) راست نابنه وه (له گوره کانیا ندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي﴾ مه گهر چون که سنی راست ده بیته وه ﴿يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ که شهیتان دهستی لی وه شانددی (وه تووشی فی بووبی) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ نه وه به هو ی نه وه وه یه، سوود خوران ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ﴾ کرین و فروشتن ﴿مِثْلُ الرِّبَا﴾ وه ک سوود وایه ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ﴾ له کاتیکدا خواری ی داوه به کرین و فروشتن وحه لالی کردووہ ﴿وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ به لام سوود (ریبا) ی قهده غه کردووہ ﴿فَمَنْ جَاءَهُ﴾ نه مجا نه وه که سه ی پی گیشست ﴿مَوْعِظَةٌ﴾ نامورگاری یه ک ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له بهر وه ردگاری به وه ﴿فَأْتَتْهُ﴾ وه خیرا دهستی لی هه لگرت ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ نه واه نه وه ی له وه پیش وه ری گرتووہ بخویه تی (له سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه کاری نه وه حواله به خوایه ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ وه نه وه ی گه رایه وه (بو سوود خواردن) ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا نه وانه هاوړنی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا﴾ تیا ده میتنه وه ﴿خَالِدُونَ﴾ به هه میشه یی وه هه تاهه تایى ﴿يَمَحُورُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ خوا فهر و بهر هه که تی سوود ناهیلیت ﴿وَيُرِي الصَّدَقَاتِ﴾ وه بره و به خیر و به خشین نه دات و زیادی نه کات ﴿وَاللَّهُ لَا يَجِبُ﴾ وه خوا خووشی ناویت ﴿كُلِّ كَفَّارٍ﴾ هیچ بیباوه و ناسوپاسگوزاریکی ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانکار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانه ی که بر وایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه باشه کانیا ن کردوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژیان به هوش و بیر وه کردووہ ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ وه زه کاتیا ن داوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ ته نها پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای بهر وه ردگاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ ترسیکیان له سهر نی یه (له پوژی دوایدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ خهفه تیک پرویان تی ناکات. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وه که سانه ی برواتان هیناوه (به خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَذَرُوا﴾ وه دهست هه لگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ له و سوده ی که لای خه لک ماوتانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه بروادارن ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه مجا نه گهر دهستان لی هه لگرت ﴿فَأَذْنُوا﴾ که واته بزائن و ناگادار بن ﴿يَحْرِبَنَّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ جهنگ له گه ل خوداو پیغه مبه ره که ی راده گه یه نن ﴿وَإِنْ تُبْشِرُوا﴾ وه نه گهر به شیمان بوونه وه ﴿فَلَكُمْ دُورٌ وَأَمْوَالُكُمْ﴾ نه واه ته نها سهر مایه کانتان هی ئیوه یه ﴿لَا تَظْلِمُونَ﴾ نه سته م بکه ن (له خه لکی) ﴿وَلَا تَظْلِمُونَ﴾ وه نه سته متان لی ده کریت ﴿وَإِنْ كَانَ دُونُ عَشْرٍ﴾ وه نه گهر قهر زدار نه دار بوو ﴿فَنظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ﴾ نه وه باموله تی بدریت تاخوا ده سه لاتى ده دا ﴿وَأَنْ تَصَدَّقُوا﴾ وه نه گهر (له قهر زه که) نازادیان بکه ن ﴿خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ باشتره بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر تی بکه ن ﴿وَاتَّقُوا﴾ وه بترسن ﴿يَوْمًا﴾ له پوژیک ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ ده گه پرئیرته وه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بو لای خوا ﴿تُرْتَوَى﴾ له پاشان پاداشت نه درته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ به هه موو که سینک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) نه وه ی کردووہ یه تی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وه نه وان سته میان لی نا کرى ﴿۲۸﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ئه وانه ی باوهرتان هیناوه ﴿إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ﴾ ئه گهر قهرزیکتان له به کتری کرد ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ ماوه به کی ناوبراو (دیاری کراو) ﴿فَاكْتُبُوهُ﴾ ئه وه بینووسن ﴿وَلْيَكْتُبْ﴾ وه با بینوسی ﴿يَتَذَكَّرْ﴾ له نیوانتانداندا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسهریک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ به راستی (ودادوه ری) ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ﴾ وه هیچ نووسهریک با سهر بیچی نه کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ له نویسنی (سه نه دی قهرز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ ههروهك خوا ئه وی فیری نووسین کردووه ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بینوسی ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِي﴾ وه با ئه وه که سه دهقی سه نه ده که بلی و بیخوینته وه ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ که قهرزه که ی به سهر وه به ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وه له به روه ردگاری بترسی ﴿وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وه هیچی لی کهم نه کاته وه ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي﴾ ئه مجا ئه گهر ئه وه که سه ی ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قهرزه که ی به سهر وه به ﴿سَفِيهًا﴾ بی عهقل بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ یان ناته و او بوو ﴿أَوْ لَا يَسْطِيعُ﴾ یا نه ی ده توانی ﴿أَنْ يُمْلَ هُوَ﴾ خوی دهقی سه نه ده که بلیت و بیخوینته وه ﴿فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ﴾ ئه وه با گه وره که ی بلیت و بیخوینته وه ﴿بِالْعَدْلِ﴾ به راستی (ودادپه روه ری) ﴿وَأَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ﴾ وه دوو شاهید بگرن ﴿مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ له پیاوانی خوئان (موسولمان) ﴿فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ﴾ ئه مجا ئه گهر دوو پیاو نه بوو ﴿فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ﴾ ئه وه با پیاوئیک و دوو زن بن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ له وانه ی که په سه ندیان ده کهن ﴿مِنَ الشَّهَدَاءِ﴾ له شاهیده کان ﴿أَنْ تَقْضَلَ إِحْدَهُمَا﴾ بۆ ئه وه ی ئه گهر به کیکیان له بیری چوو ﴿فَتَذَكَّرَ إِحْدَهُمَا الْأُخْرَى﴾ با ئه وی تریان بیری بخاته وه ﴿وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ﴾ با شایه ته کان سهر بیچی نه کهن ﴿إِذَا مَدُّوا﴾ کاتیک بانگ کران (بۆ شایه تی دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وه بیزار مه بن ﴿أَنْ تَكْتُبُوهُ﴾ له وه ی که بینوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووک بیت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گه وره ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ﴾ تا کاتی خوی ﴿ذَلِكَ أَمْرٌ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئه م نویسنه تان راست تره به لای خوا وه ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ﴾ وه چه سپینه تره بۆ شایه تی دانه که ﴿وَأَذْنُ الْأُتْرَاقِ﴾ وه نزیک تره له وه ی که نه که ونه گومانه وه ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مه گهر کاتیک ئه وه کرده وه به بازرگانیه کی ﴿حَاضِرَةً يُدْرَوْنَهَا بَيْنَكُمُ﴾ دهست به دهست بی بیگیرن له ناو خوئاندا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئه وه له م کاته دا گونا هتان ناگات ﴿أَلَّا تَكْتُبُوهَا﴾ ئه گهر نه بینووسن ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وه شاهید بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ کاتیک کرین و فروشتنتان کرد ﴿وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ و با زیان به نووسهر و شاهید نه گه یه ندیری ﴿وَأَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه ئه گهر زیان شان گه یاند ﴿فَإِنَّهُ مُسَوِّفٌ بِكُمْ﴾ ئه وه بینگومان گونا هتان ده گات ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ﴾ وه خوا فیرتان ده کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو شتیک زانا و ناگاداره ﴿۱۸﴾

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ نه‌گهر له‌سهر سه‌فهر بوون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و ده‌ستان نه‌كهوت ﴿كَاتِبًا﴾ نووسه‌ریك ﴿فَرِهْتُمْ مَقْبُوضَةً﴾ نه‌وه بارمته‌یه‌ك وهر گرن ﴿فَإِنْ آمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ جائه‌گهر هه‌ندیكتان له‌هه‌ندیكتان دنلیا بوون ﴿فَلْيُؤَذِّبْهُمُ الَّذِي آوَتْهُمْ أَمْنًا﴾ با نه‌و كه‌سه‌ی كه‌به نه‌مین زانراوه سپارده كه‌بداته‌وه ﴿وَلْيَتَنَزَّلِ اللَّهُ رَبُّهُ﴾ وه‌با له‌په‌روه‌ردگاری بترسیت ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾ وه‌شایه‌تی مه‌شارنه‌وه ﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا﴾ وه‌نه‌و كه‌سه‌ی بیشاریت‌ه‌وه ﴿فَأَنذَرْنَا أَيْمَنُ قَلْبِهِ﴾ نه‌وه به‌راستی به‌دل گونا‌ه‌باره ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا ناگاداره به‌هه‌موو كرده‌وه‌یه‌كتان ﴿لِلَّهِ﴾ ههر هی‌خوایه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌كانایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و نه‌وه‌ی له‌زه‌ویدایه ﴿وَإِنْ يَبْذُوكَ﴾ نه‌گهر ئاشکرای بکه‌ن ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه‌وه‌ی له‌دل‌تاندایه ﴿أَوْ تَخْفَوْهُ﴾ یا بیشارنه‌وه ﴿يُخَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا محاسبه‌به‌تان ده‌كات له‌سه‌ری ﴿فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌وسا خوش ده‌بیت له‌و كه‌سه‌ی كه‌بیه‌ویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه‌سزای كه‌سینك ده‌دات كه‌بیه‌ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه به‌سهر هه‌موو شتی‌كدا ﴿إِنَّمَا آمَنَ الرَّسُولُ﴾ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بروای هینا ﴿بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾ به‌و نامه‌یه‌ی كه‌بو‌ی نیرراوه ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ له‌گهل برواداراندا ﴿كُلُّهُمْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ هه‌موو بروایان هیناوه به‌خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ وه‌به‌فرشته‌كانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ وه‌ب نامه‌كانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وه‌به‌پیغه‌مبه‌رانی ﴿لَا تَفَرِّقُ﴾ جیاوازی ناكه‌ین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ﴾ له‌نیوان هیچ یه‌كینك ﴿مَنْ رُسُلِهِ﴾ له‌په‌یامبه‌رانی ﴿وَقَالُوا﴾ (برواداران) ووتیان: (پیغه‌مبه‌ر ئایینی خوی پی‌گه‌یان‌دین ئیمه‌ش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فه‌رمانه‌بریمان كرد ﴿عَفْرَانِكَ رَبَّنَا﴾ داوای لینخوشبوونت لیده‌كه‌ین نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ وه‌ههر بو‌لای تویه‌گه‌رانه‌وه ﴿لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له‌هیچ كه‌سینك ناكات ﴿إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ مه‌گهر به‌نه‌ندازه‌ی توانای خوی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾ (سوودی) بو‌خوی هه‌یه‌ههر چا كه‌یه‌ك بكات (با ههر به‌دلش بیت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ وه‌(زیانی) بو‌خویه‌تی ههر خراپه‌یه‌ك بكات ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ لیمان مه‌گهر ﴿إِنْ نَسِينَا﴾ نه‌گهر كرده‌وه‌یه‌کی پیوستمان له‌بیر چوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ یا به‌هه‌له‌گوناه‌یكمان كرد ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار ﴿وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا﴾ له‌سهرمان دامه‌نی باری قورس ﴿كَمَا حَمَلْتُهُ﴾ وه‌ك نه‌وه‌ی داتنا ﴿عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ له‌سهر نه‌وانه‌ی پیش ئیمه (ئوممه‌تانی پیشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَلَا تَحْمِلْنَا﴾ به‌لای وامن به‌سهر دا مه‌ده ﴿مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ كه‌بو‌مان هه‌لنه‌گیریت ﴿وَأَعْفُ عَنَّا﴾ وه‌گوناهه‌كانمان بسره‌وه ﴿وَاغْفِرْ لَنَا﴾ وه‌لیمان خوشبه ﴿وَارْحَمْنَا﴾ وه‌میهره‌بانیمان له‌گه‌لدا بکه ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ توی یاریده‌ده‌رو پشتیوانمان ﴿فَأَنْصُرْنَا﴾ كه‌واته سهرمان بخه ﴿عَلَى الْقَوْمِ﴾ به‌سهر گه‌لی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ بی بروایاندا ﴿۱۹﴾

سوره‌تی ﴿الْعَمْرُوتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهر بان

﴿الر﴾ تنها خوا مانا که‌ی ده‌زانیّت به (ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خوئیریتنه‌وه بۆ مانا که‌ی سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانه‌وه خواجه‌یه که هیچ په‌رستراوئیکی راست نیه جگه له‌ئه‌وه ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ زیندووه و هه‌میشه راگری بونه‌وه‌ره. ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویه تیه خواره‌وه بۆت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿وَالْحَقُّ﴾ به‌راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ به‌راست دانهری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه‌موو ئه‌وه (کتیب) انه به له‌پیشیدا بوون ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه ته‌ورات و ئینجیلی نارد خواره‌وه ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش قورئاندا ﴿هُدًى لِّلنَّاسِ﴾ به‌ریتموونی خه‌لکی ﴿وَأَنْزَلَ﴾ وه ناردی به خواره‌وه ﴿الْفُرْقَانَ﴾ فورقان (واته: جیا که‌ره‌وه‌ی راست و نا‌راست - مه‌به‌ست پی‌ی قورئانه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بنگومان ئه‌وانه‌ی که پی‌ی پروابوون ﴿بِعَايَتِ اللَّهُ﴾ به‌ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بۆیان هه‌یه (له‌قیامه‌ت دا) سزای سه‌خت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وه خوا بالا ده‌ست و به‌توانایه ﴿ذُو انْتِقَامٍ﴾ خاوه‌نی تۆله‌وه سزایه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به‌راستی خوا هیچ شتیکی لی وون نابیت. ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه نه له‌ئاسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌وه خواجه زاتیکه ﴿يُصَوِّرُكُمْ﴾ شیوه‌تان ئه‌کیشی ﴿فِي الْأَرْحَامِ﴾ له‌مندالدانه‌کاندا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوئیکی به‌هه‌ق و راست نیه تنه‌ها ئه‌وه نه‌بیت ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالا ده‌ستی کار به‌جی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌وه خواجه ﴿أَنْزَلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویه‌تی به خواره‌وه بۆت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ﴾ هه‌ندیکی له‌ئایه‌ته‌کانی (مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشنن ﴿هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ ئه‌وه ئایه‌تانه‌هه‌ره‌تی قورئانن ﴿وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ وه ئه‌وانی تر (ئایه‌تانیکن که مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشن نین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ ئه‌مجا ئه‌وه که‌سه‌انه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ که له‌دلێاندا ﴿زَنُوعٌ﴾ لادان و چه‌وتی هه‌یه ﴿فَيَتَّبِعُونَ﴾ دوا‌ی ئه‌وه ئایه‌تانه‌ده‌که‌ون ﴿مَا تَشَبَهَ مِنْهُ﴾ که له‌قورئاندا موته‌شابه‌ن (هاوشیوه‌ن، وانا‌کانی رۆشن نین) ﴿ابْتِغَاءَ الْقُتْبِ﴾ بۆ تیکدانی بیروباوه‌ری موسولمانان ﴿وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ وه بۆ راهه‌کردنی به‌ئاره‌زووی نا‌پاکی خو‌یان ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ﴾ له‌حاله‌تیکدا که‌س راهه‌کردنی نازانیّت ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ته‌نیا خوا نه‌بیت ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ له‌گه‌ل زانایان و ئه‌وانه‌ی دامه‌زراوان له‌زانینی علمی شه‌ره‌عیدا ﴿يَقُولُونَ﴾ ته‌لین ﴿أَمْ آتَاهُ﴾ ئیمه‌ه پروامان هه‌تاوه‌به (متشابه) ﴿كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ هه‌مووی له‌په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌ن ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ بیر له‌قورئان نا‌که‌نه‌وه ﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ تنه‌ها خاوه‌نانی ژیری و بیر وه‌وش نه‌بیت ﴿رَبَّنَا﴾ ته‌لین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تُرِغْ﴾ لای مه‌ده (له‌پی‌ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ ده‌که‌مانان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ریتموونیت کردین ﴿وَهَبْ لَنَا﴾ وه پیمان بیه‌خشه ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ له‌لای خو‌ته‌وه ﴿رَحْمَةً﴾ به‌زه‌یی یه‌ک (میهره‌بانیه‌ک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به‌راستی هه‌ر تۆی ﴿الْوَهَّابُ﴾ به‌خشنده ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ﴾ بنگومان تو ﴿جَامِعُ النَّاسِ﴾ کۆکه‌ره‌وه‌ی خه‌لکیت ﴿لِيَوْمٍ﴾ بۆ رۆژیک ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تێدانی به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به‌ئینی خوی نا‌شکیتیت و ده‌بیاته‌هه‌ره‌ی

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نه وانه ی بی پروا بوون ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ هه رگیز که لک و سوودیان بی ناگه یه نیت ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نه مالیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نه مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ له (سزای) خوا به هیچ شیوه یه ک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾ وه ئا نه وانه ﴿وَقُودُ النَّارِ﴾ سووته مه نی دوزه خن ﴿كَذَّابٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ (داب و باوی نه م بی پروایانه) وه ک داب و نه ریتی ده ست و پتوهنده کانی فیرعه ونه ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه ی له پتیش نه وانه بوون وایه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه کانی ئیمه یان به دروزانی ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه مجا خواش گرتنی ﴿يَذُوبُهُمْ﴾ به هو ی تا وانه کانیانه وه ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه خوا تو له ی سه خته ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿لِلَّذِينَ﴾ به وانه ی ﴿كَفَرُوا﴾ که بی پروان ﴿سُئِلُوا﴾ له مه ولا نه شکین و ژیر ده که ون ﴿وَتُخْشَرُونَ﴾ وه کوده کرینه وه ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ به ره و دوزه خ ﴿وَبَشَّ الْمِهَادِ﴾ که ناخو شترین شوینه ﴿فَكَانَ لَكُمْ آيَةً﴾ بینگومان نیشانه یه کی گرنگ پرویدا بو ئتوه (ئی موسولمانینه یان ئه ی کافره کان) ﴿فِي فِتْنَتَيْنِ الثَّقَاتِ﴾ له و دوو ده سته ی (که له جهنگی به دردا) دایان به یه کدا ﴿فِتْنَةً﴾ ده سته یه کیان ﴿تَقْتُلُ﴾ ده جهنگین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پیی خوا دا ﴿وَأُخْرَىٰ كَافَّةً﴾ وه ئه وه ی تریان بی پروا بوون ﴿يَسْرُقُونَ مِنْ غَدَائِهِمْ﴾ موسولمانه کانیان ئه دیی به دوو ئه ونده ی خو یان ﴿رَأَى الْعَيْنُ﴾ به بینینی چاو ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ﴾ وه خوا پشت گیری ده کات ﴿بِنَصْرِهِ﴾ به یارمه تی خو ی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بو هه ر که س بیه ویت ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له م یارمه تیدانه دا ﴿لَعِبْرَةً﴾ په ند و ناموزگاری هه یه ﴿لِأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بو که سانی خاوه ن ژیری و بیرو هوش ﴿رَبِّ﴾ جوان کراوه و پرازیتر اوه ته وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو خه لکی ﴿حُبِّ الشَّهَوَاتِ﴾ خوشی و ناره زوه کانی نه فس ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له نافر ه تان ﴿وَالْبَشِيرِ﴾ و کوپ و کالی زور ﴿وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ﴾ و دارایی زوری که له که کراو ﴿مِنَ الذَّهَبِ﴾ له ئالتون و ژیر ﴿وَالْفِضَّةِ﴾ و زیو ﴿وَالْخَيْلِ﴾ و نه سپ و ماینانی ﴿الْمُسَوَّمَةِ﴾ نیشانه دار (به سپتی ناوچه وان و هه ر چوار په لی) ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ هه روه ها ئازهل و چوار پی ﴿وَالْحَرْثِ﴾ و کشتو کال ﴿ذَلِكَ﴾ ئه مانه ﴿مَتَّعَ﴾ به هره و (که ل و په ل) ی ﴿الْحَيَوٰةِ﴾ زینده گانی (ژیان) ی ﴿الدُّنْيَا﴾ دونیان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وه لای خوا هه یه ﴿حُسْنُ الْمَتَابِ﴾ خو شترین جیگا و پاشه پروژ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَوُنَبِّئُكُمْ﴾ خه به رتان بده می ﴿بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ﴾ به با شتر له مانه تان ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بو نه وانه ی که پاریزیان کرد و له خودا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای په روه رد گاریان چهند به هه شتیک هه یه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ که به ژیریاندا ده روا ت ﴿الْأَنْهَارُ﴾ پروو باره کان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی و هه تا هه تایی تییدا ده میتنه وه ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وه (بویان هه یه) ژنانی پاکیزه ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ وه په زامه ندی له خوا وه ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا بینایه به به نده کان ﴿۱۵﴾

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (لہ خوا ترسان) ئەوانەى كە دەڵێن ﴿رَبَّنَا﴾ ئەى پەرورەردگارمان ﴿إِنَّا﴾ بەراستی ئێمە ﴿ءَامِنَّا﴾ بر وامان هیتا ﴿فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دەى خوش ببە لە گوناھە كانمان ﴿وَقِنَا﴾ وە بمانپاریزە ﴿عَذَابَ النَّارِ﴾ لە سزای ئاگری دۆزەخ ﴿الضَّالِّينَ﴾ (ئەوانە بریتین لە) ئارام گران ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و راستگويان ﴿وَالْقَانِطِينَ﴾ و فەرمانبەردارانى خودا ﴿وَالْمُنْفِقِينَ﴾ و دارایی و مال بەخشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و ئەوانەى كە داواى لى خوشبوون دەكەن ﴿يَا لَأَسْحَارٍ﴾ لە پیش بەیاناندا ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایەتى ئەدات (واتە پای دەگەیه نیت و بەبەلگە دەبچەسپیتیت) ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ كە بەراستی هیچ پەرستراوێكى بەهەق و راست نی یە ئەو نەبیت ﴿وَالْمَلَكُ﴾ وە فریشتە كانیش شایەتى ئەدەن (واتە ئیقرار ئەكەن) ﴿وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ وە خواوەن زانستە كان (زانایان) یش شایەتى ئەدەن (واتە باوەرى چەسپاویان هەیه) ﴿قَابِئًا بِالْقِسْطِ﴾ (خوا) هەمیشە دادپەرورەى راگرتووە ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراوێكى راست نی یە جگە لە خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ كە بالادەستى كار بەجى یە ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بەراستی دینی پەسەند كراو ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿الْإِسْلَامُ﴾ (هەر) ئیسلامە ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو بەرەكى نە كە وتە ناو ﴿الَّذِينَ﴾ ئەوانەى ﴿أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ كە نامەیان بۆ هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ﴾ دواى ئەو نەبیت ﴿مَاجَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ كە زانینی بەراستیان بۆ هات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ (ئەم لادانەشیان) لە پرووى ستم و حەسەدەتەو بوو لە نیو خویاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ بى كەسێك بى بر وای بى بە ئایەتە كانى خوا (كە قورئانە) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ ئەو بەراستى خوا زوو حسابى لە گەل دەكات ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ ئەمجا ئەگەر (خواوەن نامە كان) دەمە قالى یان لە گەل كردیت ﴿فَقُلْ﴾ (ئەى مو حەممەد ﷺ) تۆش بلى ﴿أَسَأَمْتُ﴾ وَجْهِيَ لِلَّهِ ﴿پرووى خۆم سپارد بە خوا (وملكه چى ئەوم)﴾ ﴿وَمَنْ أَتَّبَعِ﴾ لە گەل ئەوانەى پەیرەوى من ئەكەن ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وە (ئەى مو حەممەد ﷺ) بلى بەوانە كە نامەى تەورات و ئینجیلیان دراوەتى (كە جوولە كە و گاوورە كانن) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وە بە نەخویندەوارە كان (هاوبەش بەیدا كەرە كانى گەلى عەرەب) ﴿ءَأَسَأَمْتُ﴾ ئایا ئیو موسولمان بوون ؟ ﴿فَإِنْ أَسَأَمُوا﴾ ئەمجا ئەگەر موسولمان بوون ﴿فَقَدْ أَهْتَدُوا﴾ ئەو بەراستى مانانى ئەو یە كە هیدایەتیان وەرگرتووە ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وە ئەگەر پرووشیان وەرگێرا ﴿فَإِنَّمَا﴾ ئەو بەراستى ﴿عَلَيْكَ الْبَلَّغُ﴾ تۆ هەر راگەیاندن لەسەرە ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وە خوا بینایە بە بنەدە كان ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بىگومان ئەوانەى بى پروان ﴿يَكَايَتُ اللَّهُ﴾ بە ئایەتە كانى خوا (بە نیشانە كانى خوا) ﴿وَيَقُولُوا النَّبِيُّ﴾ وە پێغەمبەرەان ئەكوژن ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ بە ناڕەوا ﴿وَيَقُولُوا الَّذِينَ﴾ وە ئەو كەسانە ئەكوژن ﴿يَا مُرُوتَ﴾ كە فەرمان ئەدەن ﴿يَا قِسْطَ﴾ بە دادگەرى ﴿مِنَ النَّاسِ﴾ لە خەلكى ﴿فَيَشْرَهُمْ﴾ ئەو مژدەیان بدەرى (وہك سوو كایەتى كردن وایە) ﴿بِعَذَابِ أَلِيمٍ﴾ بە سزای پەر لە ئازار ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە كەسانێكن ﴿حَبِطَتْ﴾ بووچ بوو تەووە ﴿أَعْمَلُهُمْ﴾ كردهووە كانیان ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ لە دنیا ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وە لە پوژى دواى دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وە ئەوان نیانە ﴿مَنْ نَصَرْتِ﴾ هیچ یارمەتیدەرتك ﴿

﴿الَّذِينَ﴾ ثایا ورد نابیتہ وہ ﴿إِلَى الَّذِينَ﴾ له وانہی ﴿أَوْتُوا﴾ بیان دراوہ ﴿نَصِيبًا﴾ به شیک ﴿مَنْ﴾
 اَلْکِتَابِ ﴿لَهُ﴾ تہ ورات ﴿يُدْعُونَ﴾ بانگ دہ کرین ﴿إِلَى كِتَابِ اللَّهِ﴾ بقو لای کتیبی خوا (تہ ورات)
 ﴿لِيُخَرِّجُوا﴾ بقو تہ وہی بریار بیدات ﴿يَنْتَهُمُ﴾ له نیوانیاندا ﴿فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ له پاشان دہ سستہ بک
 له وان پشت ہلہ دہ کهن ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له حالیکدا تہ وان روو وەرگیرن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 تہ مہ به ہوی تہ وہ وہیہ کہ بنگومان تہ وان ﴿قَالُوا﴾ دہیان ووت: ﴿أَن تَمْسَنَا﴾ ہر گیز ہر له شمان
 ناکہ ویت ﴿النَّارِ﴾ ناگر ﴿إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ﴾ تہنہا چہند پوڑیکی ژمیررا و کہم نہ بیت
 ﴿وَعَرَّهْمُ﴾ وہ خہلہ تاندنی (و فریووی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینہ کہیاندا ﴿مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ تہو
 درویانہی کہ ہلہیان دہ بہ ست ﴿فَكَيْفَ﴾ تہ مجا دہ بی حالیان چون بیت ﴿إِذَا جَمَعْتَهُمْ﴾ تہو
 کاتہی کہ کوپان دہ کہینہ وہ ﴿لِيَوْمٍ﴾ له پوڑیکدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانسی تیدانی یہ ﴿وَوُفِّيَتْ﴾
 و پاداشتی تہ وای دہ دریتہ وہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہ موو کہ سیک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ تہ وہی کردوہ تی ﴿وَهُمْ﴾
 لَا يَظْلَمُونَ ﴿وہ تہ وان ہیچ سستہ میکیان لی ناکریت ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی تہی خواہی ﴿مَلِكِ الْمُلْكِ﴾
 خاوهن دہ سہ لات ﴿تُؤْتِي الْمُلْكَ﴾ دہ سہ لات دہ دیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ بہ ہہر کہ سیک کہ بتہ ویت
 ﴿وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ﴾ وہ دہ سہ لات تہ سیتہ وہ ﴿مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ له ہہر کہ سیک کہ بتہ ویت ﴿وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ﴾
 وہ بہریزی دہ کہیت تہ وہی بتہ ویت ﴿وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ﴾ وہ بی ریزی دہ کہیت تہ وہی بتہ ویت ﴿بِيَدِكَ﴾
 تہنہا بہ دہ سستی توہیہ ﴿الْخَيْرِ﴾ ہہ موو چا کہیہ ﴿إِنَّكَ﴾ بہ راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ بہ سہر ہہ موو
 شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ بہ توانایت ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شہو دہ کہیت بہ ناو پوڑدا ﴿وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي﴾
 اللَّيْلِ ﴿وہ پوڑ دہ کہیت بہ ناو شہودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وہ زیندو دہ دینسی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ﴾ وہ مردو دہ دینسی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندو ﴿وَتَرْزُقُ﴾ وہ پوڑی دہ دیت ﴿مَن تَشَاءُ﴾
 بہ ہہر کہ سنی کہ بتہ ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ بہ بی حساب و بی شمار ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 نابی پرواداران بی باوہران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ بہ دوستی خویمان ﴿مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیاتی پرواداران
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وہ ہہر کہ سیک و ابکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ئیتر پہیوہ سستی له گہل خوادا
 نامیتنی ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتَهُ﴾ مہ گہر بقو خوہار استنتان بیت لی یان (بہ شیوہیہ کہ بہ دہم بیلین
 و بہ دل باوہرتان پینی نہ بیت) ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ وہ خوا دہتان ترسیتیت له سزای خوی
 ﴿وَاللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ وہ ہہر بقو لای خواہی گہرانہ وہ ﴿قُلْ﴾ (تہی موحمہ مد ﴿بَلَى﴾:
 ﴿إِنْ تَخَفُوا﴾ تہ گہر بیشارنہ وہ ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ تہ وہی له دلتانداہی ﴿أَوْ تُبَدُّوهُ﴾ یان ناشکرای
 بکہن ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خوا پی دہ زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وہ دہیزانیت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تہ وہی له ناسمانہ کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ تہ وہی له زہوی دایہ ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وہ خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ بہ
 توانایہ ﴿

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لهو پرورہی ہموو کہ سینک ٹہ بینیت ﴿مَاعَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ﴾ ہەر کاریکی باشی کردیت ﴿مُحْضَرًا﴾ نامادہیہ ﴿وَمَاعَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ﴾ وه هەر کاریکی خرابی کردیت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ﴾ ئاوات ده خوازیت که له نیوان ئهو و کاره خرابه کهیدا ﴿أَمَدًا بَعِيدًا﴾ ماوهیه کی زور دور ببوایه ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده تان ترسینی ﴿نَفْسَهُ﴾ له سزای خوئی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کانی خوئی ﴿قُلْ﴾ ئهی موحه ممد ﷺ بلی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه ﴿تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش ده ویت ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ که واته دواى من بکهون ﴿يُحِبِّكُمْ اللَّهُ﴾ تا خواش ئیوهی خوش بویت ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گونا هه کانتان خوش بیت ﴿وَاللَّهُ عَفْوَءٌ﴾ وه خوا لیخوشبووی ﴿رَحِيمٌ﴾ میهره بانه ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فهر مانبه ردار و گویرایه لی خوا و پیغه مبه ر بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشت هه لکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ئه وه بیگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بن بر وایانی خوش ناویت ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَى﴾ بیگومان خوا هه لی بزار دووه ﴿ءَادَمَ وَنُوحًا﴾ ئادهم و نوح ﴿وَعَالِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه خانه وادهی ئیراهیم ﴿وَعَالِ عِمْرَانَ﴾ وه خانه وادهی عیمران ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سهر هه موو جیهانیاندا ﴿ذُرِّيَّةً﴾ نه وهیه کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان له هه ندیکیان که و توونه ته وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بیسه ری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانایه ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که زنی عیمران ووتی ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه رد گارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بیگومان من نه زرم کردوه بو تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ ئه وهی که له سکم دایه نازاد کراو بیت (بو خز مه تی خانه ی تو که بیت المقدس) ه ﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي﴾ ده توش (ئم نه زرم) لی گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به راستی تو ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسه ری زانایت ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتیک که سکه که ی دانا ﴿قَالَتْ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه رد گارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾ خو من کچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ به راستی خوا زاناتره ﴿بِمَا وَضَعْتَ﴾ به وهی که بوویه تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ کوریش وه ک کچ نی به (مه به ست له وهیه له وه کاته دا کوران ده کران به نه زر بو خز مه تکر دنی بیت المقدس) ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وه بیگومان منیش ناوم نامه ریه م ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا﴾ وه من خوئی و نه وهی نه پار یزم به تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شهیتانی ده ر کراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ نه مجا پهروه رد گاری مهریه می وه رگرت ﴿بِقَبُولٍ حَسَنٍ﴾ به وه رگرتنکی جوان ﴿وَأَثَبْتَهَا﴾ وه پروانندی (پهروه ردی کرد) ﴿بَنَاتًا حَسَنًا﴾ به پروانندیتک (پهروه ردیه کی) جوان ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ وه زه که ریا ده سته به ری کرد (ئه رکی ژیا نی گرت نه سته و خودا کردی به ماموستای مهریه م) ﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ﴾ ههر کات زه که ریا بر وشتایه بو لای مهریه م له شوینی خوا په رستیه کهیدا ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ خوارده مهنی و رزق و رۆزی له لاهه بینی ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی: ﴿يَنْزِلُ﴾ ئهی مهریه م ﴿أَنَّى لَكَ هَذَا﴾ نه مهت له کوی بو وه؟ ﴿قَالَتْ﴾ (مهریه م) ووتی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه وه له لایه ن خوا وهیه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَرِّزُقٌ﴾ به راستی خوا رۆزی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به ههر که سینک که بیه ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شومار ﴿٥٧﴾

﴿هَٰذَا لَكَ﴾ ئاله و کاته دا ﴿دَعَا﴾ پارایه وه ﴿زَكَرِيَّا زَيْنَهُ﴾ زه که ریا له پهروه رد گاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ نه ی پهروه رد گارم ﴿هَبْ لِي﴾ یتیم بیه خشه ﴿مِنْ لَّدُنْكَ﴾ له لایه نی خوته وه ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورینکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ به راستی تو بیسه ری پارانه ویت ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾
 جا فریشته بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ له کاتیکدا که زه که ریا له میحرا به که دا وه ستابوو
 نویژی ده کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ به راستی خوا مرده ت ده داتی ﴿بِبَحْنٍ﴾ به (کورینک ناوی) به حیا به
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ که بر واهینه ره ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ به عیسی ووته ی خوا ﴿وَسَيِّدًا﴾ و پیشه وایه ﴿وَحَصُورًا﴾ وه
 جله وگری نه فسی خویه تی ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه به کینکه له پیغه مبه رانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زه که ریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نه ی پهروه رد گارم ﴿أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ من چون کورم ده بیت ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي
 الْكِبَرُ﴾ له حالیکدا به راستی پیری به خه گیرم بووه ﴿وَأَمْرَآئِي عَاقِرٌ﴾ وه ژنه که شم نه زو که ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وره) فرمووی ﴿كَذَٰلِكَ اللَّهُ﴾ ئیشی خوا وایه ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 ده بکات ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ نه ی پهروه رد گارم نیشانه به کم بو دابنی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وره) فرمووی: ﴿آيَتُكَ﴾ نیشانه که ت نه وه به ﴿أَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ که
 ناتوانیت قسه له گه ل خه لکید ابکه یت سنی پژر ﴿إِلَّا رَمَزًا﴾ مه گه به ئامازه (هیما) نه بیت ﴿وَأَذْكُرَ رَبَّكَ
 كَثِيرًا﴾ وه زور یادی پهروه رد گارت بکه ﴿وَسَبِّحْ﴾ و ته سبیحاتی خوا بکه ﴿بِالْعَشِيِّ﴾ به ئیواران
 ﴿وَالْإِبْكَرِ﴾ و به یانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی نه وه بکه) کاتیک که فریشته (جبریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤُاَ﴾ نه ی مهربم ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿أَصْطَفٰكَ﴾ توی هه لبرارد ﴿وَوَهَّبَكَ﴾
 و پاکی کردیته وه (له هه موو خو وپه وشتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفٰكَ﴾ وه هه لی بژاردوی ﴿عَلَىٰ
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ به سه ره موو ژنانی جیهاندا ﴿يَمْرُؤُاَ اقْبُتْ لِزَيْنِكَ﴾ نه ی مهربم فرمان به رداری
 پهروه رد گارت بکه ﴿وَأَسْجُدِي وَأَرْضُوعِي﴾ وه سوژده و کړنوش به ره ﴿مَعَ الزَّكِيَّةِ﴾ له گه ل نه وانه ی که
 سوژده و کړنوش ده بن ﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ نه وه ی ووترا له هه واله په نهانه کانن ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾
 به وه حی بو ت ده نیرین (نه ی مو حمه د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه تو له لای نه وان نه بویت
 ﴿إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک که قه له مه کانیا ن هاویشست ﴿أَيُّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرْيَمَ﴾ ده سته به ریتی
 و سه ره رشتی و به خپو کردنی مهربه میان به رده که ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه تو له لایان نه بویت
 ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ که ده مه قالیان ده کرد (له م پووه وه) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک که فریشته که ووتی:
 ﴿يَمْرُؤُاَ﴾ نه ی مهربم ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ بینگومان خوا مرده ت ده داتی ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ﴾ به ووته به که له وه وه
 ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ که ناوی مه سیح (عیسا) ی کوری مهربمه ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
 به ریزو پایه به رزه له هه ردوو جیهاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وه له نزیکانی خودایه ﴿۱۵﴾

﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ وہ قسمہ دے کات لہ گہل خہ لکیدا ﴿فِي الْمَهْدِ﴾ لہ بیشکہ داو ﴿وَكَهَلًا﴾ لہ (کاتی)
گہ ورہیی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ لہ پیاو چا کانیشہ ﴿قَالَتْ﴾ مہرہم ووتی: ﴿رَبِّ اَنْ يَكُونَ لِي وَلَدٌ﴾
ئہی پەر وەر دگارم من چۆن مندالم دہ بیت ﴿وَلَمْ يَمَسَّ سِنِي بَشَرٍ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیاو نہ ہاتو تہ لام (لیم
نہ کہ وتوہ) ؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فہر مووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يُخَلِّقُ مَا يَشَاءُ﴾ وایہ (کہ ئہ لیت) خوا چی بویت
دروستی دہ کات ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ کاتیک کہ بریاری شتیکی دا ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ ہەر ئہ وہ مندہی دہ ویت
ہی بلیت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ ببہ، ئیتر دہ بیت ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ خوا
فیری کتیب و دانایی وتہ ورات و ئینجیلی دہ کات ﴿وَرَسُولًا﴾ وہ پیغہ مہر (دہ نیریت) ﴿إِلَىٰ بَنِي
إِسْرَءِيلَ﴾ بۆ بہ نو ئیسرائیل (نہ وہ کانی یہ عقوب) ﴿أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ﴾ (ہی یان دہ لیت) بہ راستی من
نیشانہ یہ کم بۆ ہیناؤن ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ پەر وەر دگارتانہ وہ ﴿أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ﴾ کہ من بۆتان دروست دہ کہم
﴿مِّنَ الظِّلِّينَ﴾ لہ قور ﴿كَهَيئَةِ الظِّلِّينَ﴾ (شتیک) لہ ویتہی بالندہ ﴿فَأَنفُخُ فِيهِ﴾ ئہ مجا فووی پیادہ کہم
﴿فَيَكُونُ ظِلْرًا﴾ یہ کسہر دہ بیت بہ بالندہ ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فرمانی خوا ﴿وَأُتْرَىٰ﴾ وہ چاکی ئہ کہ مہ وہ
﴿الْأَكْمَمَةَ﴾ کویری زکماک ﴿وَالْأَنْبَرَصَ﴾ و بہ لہ ک ﴿وَأُخِي الْمَوْتَىٰ﴾ وہ مردوانیش زیندو دہ کہ مہ وہ
﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فرمانی خوا ﴿وَأُتْبِكُمْ﴾ وہ خہ بہرتان دہ دہ می (لہ خواوہ) ﴿بِمَا تَأْكُونُ﴾ چی ئہ خون
﴿وَمَا تَدْخُرُونَ﴾ چی بہ زہ خیرہ ہلئہ گرن ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ لہ مالہ کانتاندا ﴿إِن فِي ذَٰلِكَ﴾ بہ راستی ہہ یہ
لہ موعجزانہ دا ﴿لَايَةً لَّكُمْ﴾ بہ لگہ و نیشانہ ی بہ ہیژ بۆ ئیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہر یہ تی من)
﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ بر وادارن ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ وہ (من ہاتووم) بہ بر واہیتہر ﴿لَمَّا بَيَّنَّ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرَةِ﴾ بہ و تہ وراتہی کہ لہ بہ ردہ ستمدا یہ ﴿وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي﴾ وہ ہاتووم بۆ ئہ وہی حہ لال
بکہم ہیئدی لہ و شتانہی ﴿حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ کہ قہ دہ غہ کراوہ لیان ﴿وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾
وہ بہ لگہم بۆ ہیناؤن لہ لای پەر وەر دگارتانہ وہ ﴿فَأْتُوا اللَّهَ﴾ کہ واتہ بترسن لہ (ہی فرمانی) خوا
﴿وَأَطِيعُوا﴾ وہ فہر مانہر داریم بکہن ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بہ راستی خوا پەر وەر دگاری من
و ئیوہ یہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ دہی بیہرستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾ ئا ئہ مہ یہ رینگای راست ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ
عِيسَىٰ﴾ ئہ مجا کاتیک کہ عیسا ہستی کرد ﴿مِنْهُمْ الْكُفْرَ﴾ بہ ہی بروایی گہ لہ کہی
﴿قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی: کی لہ گہ ل مندایار مہ تی دہری دینی خوا یہ ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾
شاگردہ کانی (حہ واریہ کانی) ووتیان ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ئیمہ یار مہ تی دہری دینی خوا یں ﴿ءَامَنَّا
بِاللَّهِ﴾ بروامان بہ خوا ہیناوہ ﴿وَأَشْهَدُ﴾ و تو ئہی عیسا شاہید بہ ﴿يَا أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ﴾ کہ ئیمہ
گو ئہ راہ ل و ملکہ چی ئہ وین ﴿۵۱﴾

﴿رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئه ی په روه ردگار مان ئیمه باوه پرمان هینا ﴿يَمَّا أَنْزَلْتَ﴾ به وه ی که نار دوو ته ته خواره وه
 ﴿وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ﴾ وه په ییره وی پیغه مبهری تومان کرد ﴿فَأَكْتُتِبْنَا﴾ ده ی خوا به ناومان بنووسه
 (بمانز میره) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ له ده فتهری بر وادارانی (یه کتاپه رست) دا ﴿وَمَكْرُوا﴾ (جووله که کان)
 پیلانیان گیرا (بو کوشتنی عیسا) ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ خواش له بهرانبه ردا پیلانی لسی گیران ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِينَ﴾ وه خواش چاکترین پیلان گیره (له بهرانبه ر پیلان گیراندا بو وچه لکر دنه وه ی
 فرو فیله کانیان) ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى﴾ (بیهینه ره وه یادت) کاتی خوا فرمووی ئه ی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ من تو ده به موه وه بهر زت ده که موه وه بو لای خوم ﴿وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وه پاک که ره وه ی قوم له (هاوده می) ئه وانه ی که بی باوه ر بوون ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وه په ییره وانی
 (راسته قینه ی) تو بهر زده که موه وه ﴿فَوَقَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به سهر بی بر وایاندا ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تار وژی
 دوا یی ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه رانه وه تان بو لای منه ﴿فَأَخْرَجُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه مجا بریار ده دم له
 نیوانتاندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ له و شتانه ی که تیایاندا جیاوازو نا کو کن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا ئه وانه ی بی بر وابوون ﴿فَأَعَذِّبُهُمْ﴾ سزایان ده دم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ به سزای سهخت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ له دنیاو ر وژی دوا یشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ وه ئه وانه هیچ یار مه تیده ر نیکیان نی یه ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ به لام ئه وانه ی که بر وایان هینا وه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه باشه کانیان
 کرد وه ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ ئه وه خوا به ته وای پاداشتیان ده داته وه ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان
 خواسته مکارانی خوش ناویت ﴿ذَٰلِكَ نَسْأَلُكَ عَلَيْهِ﴾ ئه م به سه ره اتانه ی که ئه یان خوینینه وه
 به سه رتدا (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ له ثایهت و بهلگه ونیشانه کان ﴿وَاللَّكْرِ الْخَصِيرِ﴾
 و قورئانی پر له حیکمه تن ﴿إِنَّمَا مَثَلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی وینه ی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمَثَلِ آدَمَ﴾ وه ک وینه ی ناده م وایه ﴿خَلَقَهُ مِنْ تَرَابٍ﴾ که دروستی کرد له گل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ له
 پاشان پتی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیه، ئه ویش بوو (به مروق) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ قسه ی راست ئه وه یه
 که له خوا وه به تو گه یشت ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ که واته له گومانداران مه به ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 ئه مجا هدر که سینک ده مه قالی له گهل کردیت (له باره ی عیسا وه) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا ی
 ئه و زانینه ی که (به وه حی) بو ت هات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا﴾ توش بییان بلنی وهرن ﴿نَدْعُ آبْنَاءَنَا وَآبْنَاءَكُمْ﴾
 با بانگی کوره کانمان و کوره کانتان بکه ین ﴿وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ﴾ وه (بانگی) ژنه کانمان و ژنه کانتان
 بکه ین ﴿وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ﴾ وه (بانگی) خو مان و خو تان بکه ین ﴿ثُمَّ تَبْتَلِهِمْ﴾ له پاشاندا (هه موومان)
 له خوا بیارینینه وه ﴿فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾ ئه مجا نه فره تی خوا بکه ین ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ له وانه مان که
 له در و زنان ﴿۱۱﴾

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَصُّ الْحَقُّ﴾ بینگومان هر نه مه یه چیر وک وداستانی راست و دروست ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ﴾ وه هیچ بهر ستر او نیکی به راستی نی یه ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تنها خوانه یی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تنها خوی بالادهستی کار دروسته ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشتیان هه لکرد. ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوانا گاداره ﴿بِالْمُفْسِدِينَ﴾ به کرده وهی به دکاران (گهنده لکاران) ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿ﷺ﴾ بلی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه ی خاوهن نامه کان ﴿قَالُوا﴾ وهرن ﴿إِلَى كَلِمَةٍ﴾ بو لای ووتیه کی ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یه کسان) ﴿يَنْتَنَّا وَيَتَنَكَّرُ﴾ له نیوان ئیمه و ئیوه دا ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ که جگه له خوا نه بهرستین ﴿وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا﴾ وه هیچ شتیک نه که یی به هاویه شی ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه هیندیکمان هیندیکمان به بهر وهر دگار دانه نیین ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشتیان هه لکرد ﴿فَقُولُوا﴾ ئیوه ش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ئیوه شاهید بن که ئیمه فەرمان بهر دار و گویرایه ل و ملکه چی خوداین ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه ی خاوهن نامه کان ﴿لِمُتَحَاوُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ﴾ بو چی دهمه قالی ده که ن دربارهی ئیبراهیم ﴿وَمَا أُنزِلَتِ التَّورَةُ وَالْإِنْجِيلُ﴾ له کاتیکدا که تهورات و ئینجیل نه نیراونه ته خواره وه ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ﴾ له دوا ی ئیبراهیم نه بیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی بو تنی ناگهن ؟ ﴿هَآأَنْتُمْ﴾ ناگادار بن ئیوه ﴿هَؤُلَاءِ حَبَجَجْتُمْ﴾ نه وانه ن که دهمه قالیتن کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ له وهی که شتیکتان لیده زانی ﴿فَلِمَ تَحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ نه ی بو دهمه قالی ده که ن له شتیکدا که هیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خواده یزانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه ئیوه نازانن ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا﴾ ئیبراهیم نه جووله که بو وه ﴿وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ نه گا وور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ به لکو پاک و خوا بهرست و گویرایه ل و ملکه چ بوو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه له هاویه ش په یداکه ران نه بوو ﴿إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾ بینگومان نزیکترین که س له ئیبراهیم ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ نه وانه ن که وه ختی خوی بهر و یان کرد ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ وه نه م پیغه مبه ره و ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که بروایان هینا وه ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه خوا دزستی پروادارانه ﴿وَدَّتْ﴾ حزیان ده کرد ﴿طَائِفَةٌ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ دهسته یه ک له خاوهن نامه کان ﴿لَوْ يُضِلُّوكُمْ﴾ که گومر اتان بکه ن ﴿وَمَا يُضِلُّونَ﴾ له کاتیکدا که س گومرا نا که ن ﴿إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ خویان نه بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی پی نا که ن (تنی ناگهن) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه ی خاوهن نامه کان ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ بو یی بروا دهن ﴿بِأَيِّكِ اللَّهُ﴾ به ئایه ته کانی خوا ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ له کاتیکدا که شایه تی دده ن (له سهر راستی نه وان) ﴿۷﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خواوہن نامہ کان ﴿لَمْ تَلْسُونَهُ لَحْمًا بِالْبَطْلِ﴾ بۆ پو شاکى درؤ ئہ کەن بە بەر راستى
 دا ﴿وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ﴾ وە پراستە کە دەشارنەوہ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ لە کاتیکدا خوشتان ئەمە دەزانن ﴿٧١﴾
 ﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وە دەستە بە ک لە خواوہن نامە کان ووتیان (بە ھەندیکیان) ﴿ءَامِنُوا
 بِاللَّهِ﴾ بروا بینن بەو قورٹانہ ﴿أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کە نیر راو تە خوارەوہ بۆ ئەوانەى کە بروایان ھیناوە
 ﴿وَجَهَ النَّهَارِ﴾ سەر لە بەیانیان (بە فیل) ﴿وَأَكْفُرُوا ۖ ءَاخِرُهُ﴾ وە بى بروا بیننەوہ دەمە و ئیوارە ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ بە لکو ئەوانیش پەشیمان بیننەوہ ﴿٧٢﴾ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوەرتان نەبیت ﴿إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾
 مە گەر بە کە سیک کە دواى دینی ئیوہ کە وتبیت ﴿قُلْ إِنَّ الْهُدَى﴾ (ئەى مو حەممەد ﷺ) بلی: بە راستى
 رینموونى ﴿هُدَى اللَّهِ﴾ ھەر رینموونى خوا یە ﴿أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ﴾ (ئەى خواوہن نامە کان ئیوہ
 پیتان گرانە) کە بدرى بە یە کینکى تر وینەى ئەو دینەى کە بە ئیوہ دراوہ ﴿أَوْ حُجُوجُكُمْ﴾ یا دەمە قالیان
 لە گەل بکەن (بۆرتان بدەن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای پەر وەرد گارتان ﴿قُلْ﴾ (ئەى مو حەممەد ﷺ) بلی:
 ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بە راستى ئەو بە ھەر یە (واتە پینغە مەبرا یە تى) بە دەستى خوا یە ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾
 دەیدات بە ھەر کە سیک کە بیەویت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا خواوہنى بەخششى زۆر و زانایە ﴿٧٣﴾
 ﴿يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ﴾ ئەو (خوا یە) پەحمەت و میھربانى خۆى تاییەت دە کات ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بۆ ھەر کە سیک
 بیەویت (شیاو ی بیت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وە خوا خواوہنى بەخشش و بە ھەر ی گەورە یە
 ﴿٧٤﴾ ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وە لە ناو خواوہن نامە کانى ھى وا ھە یە ﴿مَنْ إِن تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ﴾ ئە گەر خەز نە یە ک
 بە سپاردە لای دابننى ﴿يُؤْذِيهِ إِلَيْكَ﴾ دەتداتەوہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ﴾ وە ھى واشیان تیا یە ﴿إِن تَأْمَنَهُ بِيْتَارٍ﴾
 ئە گەر دیناریکى لا دابنیت ﴿لَا يُؤْذِيهِ إِلَيْكَ﴾ ناتداتەوہ ﴿إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مە گەر بە سەر یەوہ
 بوەستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەم ناپاکى یە بە ھوى ئەوہوہ بوو ﴿قَالُوا﴾ کە دەیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّيْنِ سَبِيلٌ﴾ گوناھمان ناگات لە خوار دنى مالى ئەم نەخویندەوارانە (واتە عەرەبە کان) ﴿وَيَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكُذْبُ﴾ وە درؤ بە دەم خواوہ دە کەن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وە خویان دەزانن (کە درؤ دە کەن) ﴿٧٥﴾
 ﴿بَلَىٰ﴾ نەخیر وانى یە (وہ ک دە لێن) ﴿مَنْ أَوْفَىٰ وَعْدِهِ﴾ ھەر کە سیک پەیمانى خۆى بە جى بہیتیت
 ﴿وَأَتَقَىٰ﴾ وە پاریزکاری بکات ولە خودا بترسیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ئەوہ بە راستى خوا
 پاریزکارانى خوش دەویت ﴿٧٦﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ﴾ بینگومان ئەوانەى دەیفروشن ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾
 پەیمانى خوا ﴿وَأَيْمَنَهُمْ﴾ و سویندە کانى خویان ﴿ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ بە نرخینکى کەم ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئەوانە
 ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بى بەشن (لە بە ھەر ی خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لە پورى دوا یى دا ﴿وَلَا يَكْتُمُهُمُ اللَّهُ﴾ وە خوا
 قسە یان لە گەل ناکات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ وە تەماشاشیان ناکات ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لە پورى قیامەتدا
 ﴿وَلَا يَرْكَبُ فِيهِمْ﴾ و لە گوناھیان خوش نابیت و پاکیان ناکاتەوہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بۆ ئەوان ھە یە
 سزای بە ئیش و ئازار ﴿٧٧﴾

﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا﴾ بہ راستی لہ خواہن نامہ کان دہستہ یہ کہ ہدیہ ﴿يَلْوَنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ﴾ (ناو بہ ناو نامہ کہ بیان تیکدہ دہن و) زمانیان بائدہ دہن و ئہ پیچنہ وہ بہ خویند نہ وہی کتیبہ کہ بیان (تہ ورات) ﴿لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ تا تو وا بزانت لہ نامہ ی خواہیہ ﴿وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (لہ کاتیکدا) کہ ئہ وہ لہ نامہ ی خوانی یہ ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وہ دہلین ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئہ وہ لہ خواہیہ ﴿وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئہ وہ لہ خواہیہ ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ وہ درو بہ دہم خواہیہ دہ کہن و ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ خوشیان دہ زانن (کہ درویہ) ﴿مَا كَانَ لِلْبَشَرِ﴾ نابئ بو ہیج ئادہ می یہ کہ ﴿أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ کہ خوا نامہ و شہریعت و پیغہ مہریتسی دابئتی ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ﴾ پاشان بہ خہ لکی بلیت ﴿كُونُوا عِبَادًا لِي﴾ بین بہ بہ نندہ ی من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیاتی خوا ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ﴾ بہ لکو (بیان دہ لیت) خوا بہ رست بن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ کونکہ ئیوہ خہ لک فیبری نامہ کہی خودا دہ کہن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وہ ئیوہ خوشتان دہ یخویننہ وہ ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وہ خوا فہرمانتان ہی نادات ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ﴾ کہ فریشتہ و پیغہ مہر ان بکہن ﴿أَرْبَابًا﴾ بہ بہر سترای خوٹان ﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ﴾ چوں (خودا) فہرمانتان ہی دہ دات ہی ہر و ابن (کافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دوا ئہ وہی کہ ئیوہ ہر و دار بوون؟! ﴿وَلَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ﴾ (بہیتہ وہ یادیان) کاتیک کہ خوا بہ یمانی وہر گرت لہ پیغہ مہر ان ﴿لَمَّا أَتَيْنَكُمْ﴾ کہ ہر چیم دانئ ﴿مِنْ كِتَابٍ﴾ لہ نامہ و ﴿وَحِكْمَةٍ﴾ حکمت و (شہریعت) ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ لہ پاشان پیغہ مہر یکتان بوہات ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ﴾ بہ ہر و ہیتہر بہ و نامہ ی کہ لہ لاتانہ ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ دہ ہی ہر وای ہی بہیتن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وہ یار مہتی بدہن ﴿قَالَ﴾ خوا فہر مووی: ﴿ءَاَقْرَضْتُمْ﴾ ئایا دانتان نا بہم بہ یمانہ دا؟ ﴿وَأَخَذْتُ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ اِصْرِي﴾ وہ لہ سہر ئہ وہ بہ یمانی متان وہر گرت ﴿قَالُوا﴾ پیغہ مہر ان ووتیان: ﴿اَقْرَضْنَا﴾ بہ لی دانمان پیدانوا بہ یمانمان بہ ست ﴿قَالَ فَاشْهَدُوا﴾ خوا فہر مووی کہ واتہ ئیوہ بہ شاہید بن ﴿وَاَنَا مَعَكُمْ﴾ وہ منیش لہ گہل ئیوہ ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ یہ کیکم لہ شاہیدان ﴿فَمَنْ نَوَّلَ﴾ جا ئہ وہی پشتی ہہ لکرد (لہم بہ یمانہ) ﴿بَعْدَ ذٰلِكَ﴾ دوا ئہم دان پیدانانہ ﴿فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ کہ واتہ ہر ئہ وان دہستہ ی دہر چوان لہ فہرمانی خودا ﴿اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْعُوثُ﴾ ئایا (ہی ہر وایان) داوا ی غہیری دینی خوا دہ کہن؟! ﴿وَلَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ لہ کاتیکدا کہ ہر چی لہ ئاسمان و زہوی دایہ گویرایہ ل وملکہ چی خودان ﴿طَوْعًا﴾ بیانہ وی (بہ ویستی خوین) ﴿وَكَرْهًا﴾ یانہ یانہ وی (بہ ناچاری) ﴿وَالَّذِي يُرْجَعُونَ﴾ وہ ہہ موو ہہر بو لای ئہ و دہ گہر پئرنیئہ وہ

﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممه دﷺ) بلی: ﴿ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ نیمه بر و امان هیتاوه به خوی گه و ره ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا﴾ وه به و هی نیرا و ته خوار وه بومان ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ﴾ وه به و هی که نیرا و ته خوار وه بوئیر اهییم ﴿وَأَسْمِعِلْ وَأَسْمِعْ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ وئیسما عیل وئیسحاق یه عقوب و کورانی یه عقوب ﴿وَمَا أَوْقَى﴾ وه به و هی که درا وه ﴿مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ به موسا و عیسا ﴿وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ وه پیغه مبه ره کانی تر له په ره و رد گاریانه وه ﴿لَا تَفَرِّقُ﴾ جیاوازی ناکه یین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ له نیوان هیچ کامیک له م پیغه مبه رانه ﴿وَتَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه نیمه بو خوی گه و ره گه ردن که چین ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا﴾ وه هر که سینک دوی هر ناینیک بکه ویت جگه له ناینی ئیسلام ﴿فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ نه وه لینی و هر ناگیری ﴿وَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ﴾ وه نه وه له پورزی دوی دا ﴿مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ له زه ره ره مهندانه ﴿كَيْفَ يَهْدِيَ اللَّهُ قَوْمًا﴾ چون خوا رینموونی گه لیک ده کات ﴿كَفَرُوا﴾ بی بروابوون ﴿بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ دوی بروا هیتانیاں ﴿وَشَهِدُوا﴾ وه شایه تیان دابی ﴿أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ﴾ که نه وه پیغه مبه ره راسته و (له لایه ن خودا وه هاتوه) ﴿وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ وه نیشانه ی زوریان بو هاتبی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا رینموونی گه لی سته مکاران ناکات ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ﴾ نه وانه سزایان نه و به ﴿أَنۢ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ که له سه ریانه نه فرینی خودا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ و نه فرینی فریشته کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ و نه فرینی هم موو خه لکی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له و (نه فرینه) دا ده میننه وه به ئیجگاری وه همیشه بی ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لی سووک ناکریت ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ وه مؤله ت نادرین ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ره نه وانه ی ﴿تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ توبه یان کردبی دوی نه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده و هی چاکیان کردبیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه وه بینگومان خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی که بی بروا بوون ﴿بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ دوی بروا هیتانیاں ﴿سُئِرَازَادُوا كُفْرًا﴾ پاشان زیاتر بی باوهر بوون ﴿لَن يُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ هر گیز ته و به یان لی گیرا ناکریت ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه وانه نه وانه که گوهر ابوون ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی بروا بوون ﴿وَمَا تَأْوَاهُمْ كُفْرًا﴾ وه به بی بروایی مردن ﴿فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ﴾ نه وه هر گیز (فدییه) له هیچ کامیکیان و هر ناگیریت ﴿مَلَأَ الْأَرْضَ ذَهَبًا﴾ با پر به هم موو زه ویش زیر بیت ﴿وَلَوْ أَقْتَدَىٰ بِهِ﴾ بییه خشیت له بریتی دا (بو سووک کردنی سزا له سهری) ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه وانه سزای به نازاریان بو هیهیه ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾ وه هیچ یاریده و هر و سهر خهریکیان نی به ﴿﴾

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ﴾ یتوه ههر گیز به خیر و چاکه ناگهن (وه ده سگیرتان نابیت) ﴿حَتَّى تُفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾
تا نه بیه خشن هندی له و دارایی بهی که خوشتان ده ویت ﴿وَمَا تُفِقُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه ههر چی بیه خشن
﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ ته وه بیگومان خودا ناگای لی به (به پیی دل و دهر وونتان پاداشستان ده داته وه) ﴿كُلُّ
الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا﴾ هه موو جوړه خوار ده مه نه به کان حه لال بوون ﴿لَبِئْسَ إِسْرَءِيلَ﴾ بو نه وه ی
یه عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ﴾ بیجگه له وه ی که یه عقوب حهرامی کرد ﴿عَلَى نَفْسِهِ﴾ له سه ر خوی
﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش ﴿أَنْ تُزَلَّ التَّوْرَةُ﴾ نار دنه خواره وه ی ته ورات ﴿قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ﴾ (ته ی موحه ممه د
ﷺ) بلی: ده ی ته ورات بهیتن ﴿فَأْتُواهَا﴾ و بیخویننه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته گهر یتوه راست ده که ن
﴿فَمَنْ أَفْزَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ﴾ ته مجا ههر که س درو به دم خواوه هه لبه ستی ﴿مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ له پاش
ته وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ که واته ته وانه خوینان سته مکارن ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ (ته ی موحه ممه د
ﷺ) بلی: خوا راستی فهر موو ﴿فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که و ابوو په پره وه ی ثابینی ئیبراهیم بکه ن ﴿حَقِيقًا﴾
که پاکه (به ویستی خوی له بیرو باوه رو کرداری هه له لای داوه بو بیرو باوه رو کرداری راست)
﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه هیچ کاتیک له هاو بهش بریار دهر ان نه بووه ﴿إِنْ أُولَئِكَ﴾ به راستی به که م
مالیک ﴿وَضَعُ لِلنَّاسِ﴾ دانراوه بو (خوا به رستی) خه لکی ﴿لِلَّذِي بَكَتْ﴾ ته و مالیه یه که له به ککه (مه ککه)
دایه ﴿مُبَارَكًا﴾ پیروز کراوه ﴿وَهْدَى لِلْعَالَمِينَ﴾ وه رینموونی به بو جیهانیان ﴿فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ تیایدا
هه یه چهنه به لگه و نیشانه ی روون ﴿مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ (که یه کیکیان) شوین وه ستانه که ی ئیبراهیمه
﴿وَمَنْ دَخَلَهُ﴾ وه ههر که س چووبیته ته و شویننه ﴿كَانَ ءَامِنًا﴾ بی ترس بووه (له زیان و نازاردان)
﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ﴾ خودا بریاریداوه له سه ر خه لکی و فهرزی کردوه له سه ریان ﴿حُجَّ الْبَيْتِ﴾ حه جی مالیه که ی
(خوی) ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ له سه ر ههر که سیك که توانای گه یشتن و (رویشتنی) هه بیت بوی ﴿وَمَنْ
كَفَرَ﴾ وه ههر که س باوه ری نه بی (یان توانای هه بیت و نه چیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ عَلِيمٌ﴾ ته وه به
راستی خوا بی نیازه له هه موو جیهانیان ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ته ی نامه داران (خواهن کتیه کان)
﴿لَا تَكْفُرُوا﴾ له بهر چی بی پروان ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به به لگه کانی خوا ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ﴾ کاتیکدا خوا بیناو
ناگاداره. ﴿عَلَى مَا تَعْمَلُونَ﴾ به ته وه ی که ده یکه ن ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ته ی خواهن کتیه کان
﴿لَا تَصُدُّونَ﴾ له بهر چی بهر گری (ریگری) ده که ن ﴿عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوا ﴿مَنْ ءَامَنَ﴾
که سیك که پروای هینابی (مه به ست پی پیغه مه رو باوه دارانه) ﴿تَبْعُونَهَا أَوْ لَا﴾ ده تانه وی به ناراست
بیخه نه بهر چاوی خه لك ﴿وَأَنْتُمْ شَٰهَدَةٌ﴾ له کاتیکدا یتوه زاناو ناگادارن (به وه ی ری ی خوا به)
﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ﴾ وه خوا بی ناگانی به ﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ له وه ی که یتوه ده یکه ن ﴿يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
ته ی ته و که سانه ی که پرواتان هیناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا﴾ ته گهر یتوه گوپراهه لی ده سته یه ک بن
﴿مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ له وانه ی که نامه یان پیدراوه ﴿يُرَدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ﴾ ده تانکه نه وه به کافر
دوای پروا هینانه که تان

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بئی پروادہ بن؟ ﴿وَأَنْتُمْ تُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ لہ کاتیکدا دہ خوینتریتہ وہ بہ سہر تاندا
 ﴿إِنَّا إِلَهُكُمُ اللَّهُ﴾ بہ لگہ کانی خوا (ٹاہہ تہ کانی قورٹان) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ وہ پیغہ مہرہ کہی لہ ناو تاندا یہ
 ﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ﴾ وہ ہر کہس دہست بگری بہ (ٹایینی) خواوہ ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ ئہ وہ بہ راستی
 رینموونی کراوہ ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ ریبازیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی
 ئہ وانہی کہ پرواتان ہیناوہ ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن لہ خوا ﴿حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ ترسانیک کہ شیاویتی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ﴾
 وہ مہ مرن ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ہر بہ موسولمانی نہ بی ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ ہہ موو تان دہست
 بگرن بہ ہوی پہیوہ سستیان بہ خواوہ (کہ قورٹانہ) ﴿وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ چہند بہرہ کہ (ولیک جیا) مہ بن
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر لہ بہرہ و چاکہی خوا بکہ نہ وہ بہ سہر تانہ وہ ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ﴾ لہ
 کاتیکدا کہ ئیوہ دور منی یہ کتر بوون ﴿فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ بہ لام خوا ہوگری خستہ نیوان دلہ کانتان
 ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ئیتر بوون بہ برای یہ کتر بہ ہوی ئہ و چاکہی خواوہ ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
 النَّارِ﴾ وہ ئیوہ لہ سہر لیواری چالی بوون لہ ٹاگر ﴿فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا﴾ بہ لام خوا پرزگاری کردن لی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ ٹا بہ و جوڑہ ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ﴾ خوا بہ لگہ ونیشانہ کانی خوی پروون دہ کاتہ وہ
 بؤ تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا بہرہ و ام بن لہ سہر رینموونی (یان لہ سہر شارہ زایی) ﴿وَلَسْتَ كُنْ مِنْكُمْ
 أُمَّةٌ﴾ ئہ بی لہ ناو ئیوہ دا کو مہ لیک بییت ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگہ واز بکہن بؤ چاکہ ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان بدن بہ ہہ موو چاکہ یہ ک ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وہ بہرگری بکہن لہ ہہ موو
 خرابہ یہ ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئہ وانہ خویانسن سہر کہ و توو و سہر فرازن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِيصَةٌ﴾ لہ پاش ئہ وہی ﴿مَآجَاءُ هُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ ئہ و بہ لگانہی بویان ہات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وہ ئہ وانہ سزایہ کی گہ وریان بؤ ہہ یہ ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ پروژیک دیت کہ چہند پروویہ ک
 سہی دہ بن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وہ چہند پروویہ ک رہش دہ بن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا ئہ وانہی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 کہ پروویان رہش بووہ ﴿أَكْفَرُكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (بی یان دہ و وتریت) بؤچی بی پروابوون لہ پاش
 پروا ہینانتان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ کہ واتہ بچیزن سزا ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ بہ ہوی بی پروایی تانہ وہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
 خَوَدَانِ﴾ (لہ بہ ہہ شتدان) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئہ وانہ تیتدا دہ میننہ وہ بہ ہہ میشہ بی ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾
 ئہ مانہ ٹاہہ تہ کانی خودان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ دہ یان خوینینہ وہ بہ سہر ت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ کہ راستن ﴿وَمَا اللَّهُ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایہ ویت ﴿ظُلُمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ ہیچ ستہ میٹ بؤ جیہانیان ﴿۱۵﴾

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ته نها بۆ خوايه هه رچی له ئاسمانه کاندایه (ومولکی خودایه) ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه هه رچی له زهوی دایه ﴿وَالِلَّهِ﴾ وه هه ربۆلای خودا ﴿تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ ده گه پرتیه وه هه موو کاره کان ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ ئیه (موسولمانان) باشتیرین گهلێك بوون ﴿أَخْرَجَتِ النَّاسَ﴾ بۆ خه لکی هیترا بیته دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ده دهن به چاکه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه جلّه وگیری ده کهن له خراپه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وه برّوا ده هیتن به خوا ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ته گهر نامه داره کان (خواهن کتیه کان له جوله که و گاوره کان) برّوایان بهیتایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ته وه باشتربوو بۆیان ﴿مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ هه ندی له وان برّوادارن و (باوه ریان هیتاوه به ئاینی ئیسلام) ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ به لام زۆر بهیان له فه رمانی خوا ده رچوون ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ﴾ هه رگیز ته وان زیانتان پی ناگه یه نن ﴿إِلَّا أَذًى﴾ مه گهر زیانیکی کهم ﴿وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ﴾ وه ته گهر بجه نگین له گه لتاندا ﴿يُولُوكُمْ الْآذِبَارَ﴾ پشتان تی ده کهن ﴿ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ﴾ دو اتیش سه رکه وتوو نابن ﴿ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ﴾ دراوه به سه ریاندا سه ر شوپی و پيسوایی ﴿أَتَيْنَ مَائِقِفُوا﴾ له هه ر شویتیک بین ﴿إِلَّا يَحْبِلَ مِنَ اللَّهِ﴾ مه گهر به هوئی به لێن له لایه ن خودا وه نه ییت ﴿وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ﴾ وه به لیتیک له لای خه لکه وه ﴿وَبَاءَ وَبِعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ شایسته ی خه شمیککی گه و ره بوون له لایه ن خوا وه ﴿وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ﴾ وه دراوه به سه ریاندا هه ژاری (ده روون و چاو برسیی) ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ ته وه له بهر ته وه بوو ته وان ﴿يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بی برّوابوون به به لگه کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه پیغه مبه رانیان ده کوشت ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به نار هوا ﴿ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ته وه ش به هوئی ته وه وه بوو که ته وانه سه ره پیچی ﴿وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ و ده ست دریزیان ده کرد ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ هه موو (نامه داره کان) چوون به ک نین ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له ناو خواهن نامه کاندا ﴿أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ ده سته به ک راست و پێک هه ن ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئایه ته کانی خوا ده خوینن (وباوه ریان هیتاوه به ئاینی ئیسلام) ﴿ءَانَاءَ الْاَيْلِ﴾ له (کاته کانی) شه ودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ وه له (کاته کانی) کړنوش بر دنیان دا ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ برّوایان هه یه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به رۆژی دواپی ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فه رمان ده دهن به هه رچی چاکه یه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه بهرگری ده کهن له هه رچی خراپه یه ﴿وَيُسَدِّعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ وه پېشبرکی ده کهن له هه موو چاکه کاندا ﴿وَأُولَئِكَ مِنَ الصّٰلِحِينَ﴾ وه ته وانه له کۆمه لی چاکانن ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ هه ر خیره و چاکه یه ک بکه ن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوهُ﴾ ته وه هه رگیز بی به ش نا کرین له پادا سته که ی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش به ناگایه له پاریزکاران وله وانه ی لئی ده ترسن ﴿۱۵۹﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌بی‌بروا بوون ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ سوود به‌وان ناگه‌یه‌نی ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نه‌ماله‌کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نه‌منداله‌کانیان ﴿مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ هیچینک له‌لای خواوه ﴿وَأُولَئِكَ﴾ ئا نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاوهل وهاورپی ئاگر ده‌بن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وان تیدا ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿مَّثَلُ مَا يُفْقُونَ﴾ وینه‌ی نه‌و مال و داراییه‌ی که‌به‌ختی ده‌کن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌م زیانی دونیایه‌دا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ﴾ به‌ وینه‌ی بایه‌که ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ سه‌رما و سو‌له‌ی تیدا بیت ﴿أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ﴾ بدات له‌کشتو کالی تا قمینک ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌سته‌میان له‌خویان کرد بیت ﴿فَأَهْلَكْتُهُ﴾ جائه‌و (با) و سه‌رمایه‌کشتو کاله‌کی له‌ناو به‌ریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وه‌خوا سته‌می لی نه‌کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانه‌ی که‌برواتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا﴾ مه‌گرن بو‌خوتان ﴿بِطَائِفٍ﴾ دوستی گیانی به‌گیانی ﴿مِّنْ دُونِكُمْ﴾ جگه‌له‌خوتان (واته‌جگه‌له‌باوه‌رداران) ﴿لَا يَأْتِيَنَّكُمْ﴾ دریغتان لی ناکه‌ن ﴿خَبَالًا﴾ له‌هیچ شه‌ر و خرابه‌یه‌ک ﴿وَدُّوا﴾ ئاواته‌خوازی ﴿مَا عُنْتُمْ﴾ ناخوشیتان ﴿قَدْ بَدَتْ﴾ بیگومان ده‌رئه‌که‌ویت ﴿الْبَغْضَاءُ﴾ خه‌شم و قین ﴿مِنْ أَقْوَاهُمْ﴾ له‌(قه‌سه‌کانی) ده‌میان‌وه ﴿وَمَا تُخْفِي﴾ صدور همر اکبر ﴿وَهُمْ يَدْعُونَ لَهَا﴾ و نه‌وه‌ی له‌دلیاندا شار دو یانه‌ته‌وه گه‌وره‌تره ﴿قَدْ يَتَنَالَكُمُ الْآيَاتُ﴾ به‌راستی به‌لگه و نیشان‌ه‌کانمان بو‌روون کردونه‌ته‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌زیرین ﴿هَآئِنْتُمْ أُولَآئِ حُبُونَهُمْ﴾ بیدار بن ئانه‌وه‌ئیوه‌ن که‌ئه‌وانتان خوش ده‌ویت ﴿وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ وه‌ئه‌وان ئیوه‌یان خوش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾ وه‌باوه‌رتان هه‌یه ﴿بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾ به‌هه‌مو و نامه‌ناسمانی به‌کان ﴿وَإِذَا الْفُكْرُ﴾ کاتیک نه‌وان بیتان بگه‌ن ﴿قَالُوا أَمَنَّا﴾ ده‌لین بروامان هیناوه ﴿وَإِذَا حُلُّوا﴾ وه‌کاتیک ته‌نها بونه‌وه ﴿عَصَوْا عَنْكُمْ الْآثَامَ﴾ سه‌ره‌په‌نجه‌کانی خویان نه‌گه‌زن لیتان ﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾ له‌رقدا ﴿قُلْ مُوتُوا﴾ بلی بمرن ﴿بِعِظِكُمْ﴾ به‌داخ ورقی خوتانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زانایه ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌وه‌ی له‌ناو دله‌کاندایه ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ﴾ نه‌گه‌ر چاکه و خوشیه‌کتان پی‌بگات ﴿تَسُوهُمْ﴾ غه‌مبار ده‌بن ﴿وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر ناخوشیه‌کتان پی‌بگات ﴿يَفْرَحُوا بِهَا﴾ دلخوش ده‌بن پی‌ی ﴿وَإِنْ تَصِيرُوا﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌به‌ئارام بن (له‌سه‌ر گویرایه‌لی خوا) ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وه‌خوا بترسن ﴿لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ بیلانی نه‌وان هیچ زیانیکتان پی‌ناگه‌یه‌نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُّحِيطٌ﴾ به‌راستی خوا ته‌واو ناگاداره به‌هرچی نه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿وَإِذْ﴾ وه (بینه‌وه‌بیریان) کاتیی ﴿عَدَّوْتُمْ مِنْ أَهْلِكُمْ﴾ که‌به‌یانی زوو ده‌رچوویت له‌لای مال و خیزانت ﴿تَبَوَّئِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پرواداره‌کانت نیسته‌جی نه‌کرد ﴿مَقْعِدَ الْقِتَالِ﴾ له‌چه‌ند شوینیکدا بو‌جه‌نگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری

زانایه ﴿۱۳﴾

﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کاته دا که دوو کومه له ئیوه خه ریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ مست
 بن و تیک بشکین و (بگه پرینه وه) ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا﴾ به لام خوا دوست و یار مه تی ده ریان بوو ﴿وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بر و داران با پشت ته نها به خوا بیهستن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا
 بیگومان خوا ئیوه ی سه رخست ﴿بِكُدْرَةٍ﴾ له (جهنگی) به دردا ﴿وَأَنشَرَا لَهُ﴾ له کاتیکدا ئیوه کهم و
 لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دهی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به لکو سوپاس گوزاری بن ﴿وَلَقَدْ
 نَبِّئْتُكُمْ أَنَّ الْيَمَدَ كُذِّبَتْ﴾ (بیریان بخه ره وه) نهو کاته ی ده تووت به بر و اداره کان ﴿أَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ نایا به ستان
 نی یه ﴿أَنْ يُمَدَّ كُرْبُكُمْ﴾ په روه رد گارتان کومه کتان بکات ﴿بِثَلَاثَةِ آلْفٍ﴾ به سی هه زار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُزَلَّلِينَ﴾ له فریشته دابه زینرا وه کان ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا﴾ به لی، نه گه ر نارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وه له خوا
 بترسن ﴿وَيَأْتُواكُمْ مِنْ قَرْنِهِمْ هَذَا﴾ په لامارتان بدن لهم کاتانه دا ﴿يُمَدَّدُ كُرْبُكُمْ﴾ په روه رد گارتان
 کومه کتان بکات ﴿بِخَمْسَةِ آلْفٍ﴾ به پینج هه زار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ له فریشته نیشانه داره کان ﴿وَمَا
 جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ وه خوا ته نها نهو (کومه کی) یه ی کرد ﴿إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾ به مرده بوتان ﴿وَلِتُظْمِنَ
 قُلُوبُكُمْ بِهِ﴾ وه بو ئه وه ی دله کانتانی پی نارام بیی ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (ئه وه ش بزائن)
 سه ر که و تنیش ته نها له لایه ن خوی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ بالا دهستی دانا و یه ﴿لِيَقْطَعَ طَرَفًا﴾ وه
 ناردنی فریشته کان) بو ئه وه بوو دابریت (له ناوی بات) به شینک ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له وانه ی که
 بی پروان ﴿أَوْ يَكْتَبَ هُمْ﴾ یان خه فته باریان بکات (به تیشکانیان) ﴿فَيَسْقِلُوا أَعْيُنَ﴾ نه مجا
 بگه پرینه وه به ناو میدی ﴿لَيْسَ لَكَ﴾ ده رباره ی هه لها تو وه کانی شه ری ئو خود به راستی به ده ست
 تو نی یه (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ هیچ شتیک لهو کاره دا ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ چ (خوا)
 ته و به یان لی وه رگری ﴿أَوْ يُعَذِّبَهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿فَالَهُمْ ظِلُّمُونَ﴾ چونکه به راستی نه وانه
 سته مکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ﴾ هه ر بو خوا به هه رچی له ناسمانه کاندایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه
 هه رچی له زه وی دایه ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوش نه بی له هه ر کهس خوی بیهوی
 وه سزای هه ر که سیش ته دات خوی بیهوی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوالی بورده ی میهره بانه ﴿يَتَأْتِيهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانی که بر و اتان هیتا وه ﴿لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا﴾ سوود مه خون ﴿أَضْعَافًا
 مُّضَاعَفَةً﴾ چند به رامهر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ﴾ بو ئه وه ی رزگار بن ﴿وَاتَّقُوا
 النَّارَ﴾ وه خو تان بیاریزن لهو ناگه ری ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ که ناماده کرا وه بو بی
 بر واکان ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه گوی رایه لی خودا و پیغه مبه ر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بیگومان
 میهره بانیتان له گه ل نه کریت ﴿۳۶﴾

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پېشېر کي بکېن بۆ لى بور دنیکي گه وره ی (خودا) ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له لایه ن په روه ر گار تانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وه بۆ به هه شتیک که پانییه که ی (به نه ندازه ی) ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه کان و زه وی یه ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ که ناماده کراوه بۆ له خوا تر سان ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾ نه وانه ی مال ده به خشن (له ری ی خوا دا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی (ده و له مهندي) و ناخوشی دا ﴿وَالْكُظُمِینَ الْغَیْظِ﴾ و رقی به تینی خویان ده خو نه وه و ﴿وَالْعَافِیْنَ عَنِ النَّاسِ﴾ ده بوورن له خه لکی ﴿وَاللَّهُ یُحِبُّ الْمُحْسِنِینَ﴾ خواش چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَالَّذِینَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً﴾ وه نه وانه ی که کاتیک کرده وه یه کی ناشیرین ده که ن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ یاسته م له خویان ده که ن ﴿ذَکُرُوا اللَّهَ﴾ که یادی خویان کرده وه ﴿فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ نه مجا داوای لى بووردن ده که ن بۆ گونا هه کانیان ﴿وَمَنْ یَغْفِرِ الذُّنُوبَ﴾ تایا کى ده بووریت له گونا هه کان ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا؟ ﴿وَلَمْ یُبْصِرُوا﴾ وه به رده وام نابن ﴿عَلَىٰ مَا فَعَلُوا﴾ له سه ر نه وه ی که کردو ویانه ﴿وَهُمْ یَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا بزائن (گونا هه) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿جَزَاءُ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ پادا شتیان لى بوور دنه ﴿مَنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایه ن په روه ر د گاریانه وه ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چهن د با خاتیک (به هه شتیک) ﴿تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که ر و باره کان ده ر و ن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِینَ فِيهَا﴾ نه میتنه وه له و به هه شتانه دا به هه میشه یی ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِینَ﴾ چهن د چاکه پادا شتی چاکه کاران ﴿فَدَخَلَتْ﴾ بیگومان رابورد ﴿مِنْ قَبْلِکُمْ سُنَّتٌ﴾ له پېش ئیوه وه چهن د ری و یاسایه ک (باوینک) ﴿فَیْسِرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نه مجا ئیوه بگه ر ین به زه ویدا ﴿فَانْظُرُوا کَیْفَ کَانَ﴾ و سه رنج بدن تایا چو ن بوو ﴿عَقِبَةُ الْمُکَذِّبِینَ﴾ سه ر نه نجامی بی بر واکان ﴿هَٰذَا بَیَانُ لِّلنَّاسِ﴾ نه مه ر وون کردنه وه یه بۆ هه موو خه لکی ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ﴾ و ر ینموو نیی و ناموژ گاری یه ﴿لِّلْمُتَّقِینَ﴾ بۆ له خوا تر سان ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست و دل لاواز مه بن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه غه م بار مه بن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ هه ر ئیوه به ر ز و بلند ترن ﴿إِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنِینَ﴾ نه گه ر بر وادار بن ﴿إِنْ یَمْسَسْکُمْ قَرْحٌ﴾ نه گه ر ئیوه (له ئو خود دا) زام و برینتان تووش بووه ﴿فَقَدَّمَسَ الْقَوْمَ قَرْحٌ﴾ نه وه بیگومان نه و هو زه (بته رسته کان له به در دا) زام و برینیان تووش بووه ﴿مَثَلُهُ﴾ به وینه ی زامی ئیوه ﴿وَبَلَدُکَ الْأَیَّامُ﴾ نه و چهرخ و ر و ژانه ی (زالبوون و سه ر که و تنانه) ﴿ذَٰلِیْهَا بَیِّنَاتٌ لِّلنَّاسِ﴾ ده یگپر ین له ناو خه لکید (جاریک بۆ ئیوه و جاریک بۆ نه وان) ﴿وَلِیَعْلَمَ اللَّهُ﴾ له به ر نه وه ی (له دونیادا) خوا ده ری بخات ﴿الَّذِینَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی بر وایان هیتاوه ﴿وَلِیَتَّخِذَ مِنْکُمْ﴾ و له ناو ئیوه دا هه لبر ژیریت ﴿شُهَدَاةً﴾ چهن د که سینک به شه هید ﴿وَاللَّهُ لَا یُحِبُّ الظَّالِمِینَ﴾ وه خوا سته م کارانی خوش ناویت

﴿وَأَيُّمَحْصَ اللَّهُ﴾ وه تا خوا (له تاوان) پاك بكاته وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهوانه ی كه بپر وادارن ﴿وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بی باوه ران بنه بر بکات ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ ئایا ئیوه وا گومانان ده برد ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ كه ده چنه به هه شت ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ده ری نه خستوه (واته تا قی نه کر دونه ته وه) ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ ئهوانه ی تی ده کوشن له ئیوه ﴿وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ﴾ وه هیشتا ده ری نه خستوون كه سانیك له ئیوه كه خور اگران ﴿وَلَقَدْ كُفِّرْتُمْ﴾ سویند بی بیگومان ئیوه ﴿تَمُوتُ أَلَمُوتُ﴾ ئاواتی (شه هیدی و) مردنتان ئه خواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش ئه وه ی ﴿أَنْ تَلْقَوْهُ﴾ بی ی بگن ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ﴾ خو به راستی مردنتان بینی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه زهق سه یرتان ده کرد ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ موحه ممه د ﷺ ته نها پیغه مبه ریکه (نه مرنی به) ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگومان له پیش ئه وه پیغه مبه رانی تر رابوردون ﴿أَفَأَنْ مَاتَ﴾ جا ئایا ئه گهر وه فاتی کرد ﴿أَوْ قُتِلَ﴾ یان کوزرا ﴿انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ﴾ ده گهرینه وه بو دواوه ی خوتان (پاشگه ز ده بنه وه) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ﴾ ههر كه س هه لگه ریته وه ﴿عَلَى عَقْبَيْهِ﴾ بو دواوه ی خوی (بو بت په رستی) ﴿فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ ئه وه ههر گیز (ئه وه كه سه) هیچ زیانیك ناگه یه نیت به خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ﴾ وه به زوویی خوا پاداشتی ﴿الشَّاكِرِينَ﴾ سوپاس گوزاران ده داته وه ﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ﴾ هیچ كه سینك نه بووه ﴿أَنْ تَمُوتَ﴾ كه بمړیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فهرمانی خوا ﴿كِتَابًا مُؤَجَّلًا﴾ نوسراوینکی کات دیاری کراوه (له و کاته دا كه خوای گه وره دیاری کرده) ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ ههر كه سینك ده یه ویت ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و ده سته و تی دنیایی ﴿نُؤْتِيهِ مِنْهَا﴾ له و (پاداشتی دنیا) هه ندینکی بی ده ده ین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وه ههر كه سینك ده یه ویت ﴿ثَوَابَ الْآخِرَةِ﴾ پاداشتی پاشه روژ ﴿نُؤْتِيهِ مِنْهَا﴾ له و (پاداشتی پاشه روژه) هه ندینکی بی ده به خشین ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ وه به زووی پاداشتی سوپاس گوزاران ده ده ینه وه ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ﴾ زور له پیغه مبه ران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جهنگ و کوشتاریان کردوه له گالیاندا (شانبه شانیان) ﴿رَبِّيُونَ كَثِيرٌ﴾ زور له زانیان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾ جا سست و ده سته پاچه نه بوون ﴿لِمَا أَصَابَهُمْ﴾ به هوی ئه وه ی كه دوو چاریان بووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ وه بی هیز و لاواز نه بوون ﴿وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ وه سه ریان شوړ نه کرد بو دوژمن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا خور اگرای خوش ده ویت ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ ههر ئه مه ووته ی ئه وان بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ كه ده یمان ووت ﴿رَبَّنَا أَخْفِزْ لَنَا﴾ ئه ی په روه ردگارمان لیمان بیوره ﴿ذُنُوبَنَا﴾ له گونا هه کانمان ﴿وَاسْرُقْنَا﴾ وه له زیاده په ویمان ﴿فِي أَمْرِنَا﴾ له کارووبارماندا ﴿وَوَيْتَ أَقْدَامَنَا﴾ و پیکانمان جیگیر بکه (له جهنگدا) ﴿وَأَنْصَرْنَا﴾ و سه رمان بخه ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ به سه ر کومه لی بی بر وایاندا ﴿فَقَاتِلْهُمْ اللَّهُ﴾ به هوی ئه وه وه خوا بی به خشین ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ وه پاداشتی چاك و شیرینی روژی دواپی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چا كه کارانی خوش ده ویت ﴿۱۸﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی نه وانه ی پرواتان هیناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ نه گهر ئیوه گوپرایه لی بکه ن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بؤ نه وانه ی بی پروان ﴿يَرُدُّوكُمْ﴾ نه تان گیرنه وه ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بؤ دواوه ی خوتان (بؤ بت په رستی) ﴿فَتَنَقَّلُوا خَيْرَ بَرٍّ﴾ نه مجا نه گهرینه وه به زیانباری ﴿وَلَقَدْ
 بَلَّ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (نه وانه دؤستان نین) به لکو خوا یارمه تی دهر و دؤستی ئیوه یه ﴿وَهُوَ خَيْرُ
 النَّاصِرِينَ﴾ وه خواباشترینی هه موو یارمه تی دهرانه ﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ﴾ به زوویی ده خهینه دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی بی پروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی به تین ﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ﴾ به هوی
 نه وه ی کرد بوویانه هاوبه شی خوا ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ شتانی که خوا هیچ به لگهی نه نار دوته
 خواره وه له سهری ﴿وَمَا أُولَئِهِمُ النَّارُ﴾ که جیگا و شوینی نه وان ناگره ﴿وَيَنْشِئُ مَثْوًى﴾ وه چهند
 نیشته جیبه کی خراپه ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (جیگهی) سته مکاران ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند
 بیت بیگومان خوابه جی هینا بؤ تان ﴿وَعَدَهُ﴾ به لینه که ی ﴿إِذْ تَحْسُبُونَهُمْ﴾ کاتیک (سهره تای جهنگی
 ئو خود) هه ستان لی برین (ده تان کوشتن) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به ففرمانی خوا ﴿حَقًّا﴾ هه تا
 کاتیک (له ناکاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ ئاژاوه و دووبه ره کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له کاری جهنگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وه بی فرمانیتان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ﴾ له پاش نه وه ی که خوا نیشانی دان
 ﴿مَا تُحِبُّونَ﴾ نه وه ی (له جهنگه که دا) پیتان خوش بوو (که سهر که وتن له سهره تای جهنگه که دا)
 ﴿مِنْكُمْ﴾ هه ندیک له ئیوه ﴿مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ (ده سکه وتی) دونیایی ده ویست ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ﴾ وه
 هه ندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی رۆزی دواپی ده ویست ﴿ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ئیوه ی گیرایه وه له (جهنگی) نه وان (وتی شکان) ﴿لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾ تاتاقیتان بکاته وه (له خور اگرتندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوا لیسان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خاوه نی به هره و
 چاکه یه ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سهر پرواداران وه ﴿إِذْ تَصْعَدُونَ﴾ کاتیک دوورده که وتنه وه
 (سهرده که وتن به کیوی ئو خود دا) ﴿وَلَا تَلُولُوا عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وه به پرسی کهس نه نه وه ستان
 ولاتان نه ده کرده وه به لایدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ له کاتیکدا پیغه مبه ر بانگی لی ده کردن ﴿فِي
 أَخْرَانِكُمْ﴾ له دواتانه وه ﴿قَاتِلْهُمْ غَمًّا بَعِيرًا﴾ جا (خوا) پاداشتی غم و خهفته تی هه ر به غم
 و خهفته دانه وه ﴿لِيَكَيْلَ تَخَزْنُوا﴾ بؤ نه وه ی غمبار نه بن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ له سهر نه وه ی له
 دهستان چووه ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ وه (غمبار نه بن به) نه وه ی دوو چارتان بووه ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ئاگاداره ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به وه ی که ده بکه ن ﴿وَلَقَدْ

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ پاشان دایبہ زاند بہ سہر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِنْ بَعْدِ الْقَمَرِ﴾ لہ پاش ئو غہمہ (ی کہ
 چہشتان) ﴿أَمَنَةً﴾ نارامی ﴿نُعَاسًا﴾ کہ و ہنہ وزیک بوو ﴿يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ﴾ بہ سہر دہستہ یہ کہ لہ ئیوہ
 داہات ﴿وَطَائِفَةٌ﴾ بہ لام دہستہ و ناقمیک دیکہ تان (کہ باوہریان ہیندہ بہ ہیز نہ بوو) ﴿قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾
 بہ راستی ہر خویان مہ بہ ست بوو ﴿يَظُنُّونَ﴾ گومانی ﴿بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ ناراست و ناہہ قیان بہ خواوہ برد
 ﴿ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ و ہ کہ گومانی نہ فامیتی ﴿يَقُولُونَ﴾ نہ یان ووت ﴿هَلْ لَنَا﴾ ئایا بومان ہہ یہ (بہ دہستمانہ)
 ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لہم کارہدا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بیگومان کاروبار
 ﴿كَأَنَّ اللَّهَ﴾ ہہ مووی بہ دہست خواہہ ﴿يُخْفُونَ﴾ دہ یشار نہوہ ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ دہرو و نیاندا ﴿مَا لَا يَبْدُونَ
 لَكَ﴾ ئوہی کہ دہری نابرن بۆت ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا﴾ دہلین ئہ گہر بہ دہست ئیمہ بوایہ ﴿مِنَ الْأَمْرِ
 شَيْءٌ﴾ لہم کارہدا شتیک (لہ سہر کہ و تن) ﴿مَا قُلْنَا هُنَّ﴾ ئیمہ لیہرہدا نہ دہ کورزاین ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾
 بلی ئہ گہر ئیوہ ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ لہ مالہ کانی خوشتاندا بوونایہ ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ہر دہرہ چوون ئوہانہی
 ﴿كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ کہ کورزانیان لہ سہر نووسرا بوو ﴿إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ بۆ جینگای کورزانیان
 (پراکشانیان) ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ﴾ بۆ ئوہی خوا تاقی بکاتہوہ ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ ئوہی کہ لہ سنگتانداہ
 ﴿وَلِيُمَحِّصَ﴾ و ہ بۆ ئوہی پالفتہ و پاکی بکاتہوہ ﴿مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ ئوہ (پروایہ) ی کہ لہ دلتانداہ ﴿وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ﴾ و ہ خوا زانایہ ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہ سینہ و دہرونہ کاندایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی
 ئوہانہی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ پشتیان ہل کرد لہ ناوتاندا ﴿يَوْمَ التَّقَىٰ لَجَمْعَانِ﴾ لہو پروژہی کہ ہر دوو
 کومہ ل گہ یشتن بہ یہ کہ (لہ ئو حود دا) ﴿إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بیگومان تہ نہا شہیتان ہللی
 خلیسکاندن ولہ خشتہی بردن ﴿بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ بہوہی ہندی لہو گوناہانہی کہ لہوہو پیش
 کرد بوویان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوالی یان خوشبوو ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکہ بہ راستی
 خوا ﴿عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ لیسووردہی بہ نارام و لہ سہر خوہ (لہ تولہ سہندن دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 ئہی کہ سانئ کہ پرواتان ہیناوہ ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ کہ ئوہانہ مہ بن کہ بیباوہر بوون ﴿وَقَالُوا
 لِأَخْوَانِهِمْ﴾ بہ برا بیباوہرہ کانیان دہووت ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی سہ فہریان بکردایہ ﴿أَوْ كَانُوا غُرًى﴾
 یان غہزایان بکردایہ و بچوونایہ بۆ جہنگ ﴿لَوْ كَانُوا عِدَدًا﴾ ئہ گہر لای ئیمہ (نیشتہ جی) بوونایہ
 ﴿مَا مَاتُوا﴾ نہ دہمردن ﴿وَمَا قُتِلُوا﴾ و نہ دہ کورزان ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ﴾ تا خوا ئوہ بکات تا خوا
 ئوہ بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ بہ داخ و مہراق لہ دلیاندا ﴿وَاللَّهُ يُخَيِّـۤي﴾ و ہ خوا (مروؤف) دہرینئ
 ﴿وَمُتَّيْتُ﴾ و دہیشی مرینیت ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ و ہ خودا بینایہ بہ ہر کردہوہ یہ کہ کہ ئیوہ دہیکہن
 ﴿وَلَمَّا قُتِلْتُمْ﴾ سویند بی ئہ گہر ئیوہ بکورزین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿أَوْ مُتُّمْ﴾ یان
 بمرن ﴿لَتَمَغْفِرَ اللَّهُ وَرَحْمَةً﴾ ئوہ بہ راستی لیسووردن و میہرہبانی لہ لایہن خواوہ ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ
 ﴿وَمَا يَجْمَعُونَ﴾ لہوہی کہ کوی دہ کہ نہوہ ﴿۱۵۷﴾

﴿وَلَيْنَ مُتَمَّرٍ﴾ سویند بی نہ گہر ئیوہ بممرن ﴿أَوْ قَتَلْتُمْ﴾ یان بکوڑرین ﴿إِلَّا لِيَّ اللَّهِ﴾ ہەر لای خوا
 ﴿تَحْشُرُونَ﴾ کۆدہ کرینہوہ ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ بہ ہوی بہ زہیی خواوہیہ ﴿لَيْتَ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوان نہرم
 و نیانی بویت ﴿وَلَوْ كُنْتَ﴾ ئە گہر تۆ ﴿فَقَطًّا﴾ بہ دخوو قسہ رەق و ﴿غَلِيظَ الْقَلْبِ﴾ دل رەق بوویتیہ
 ﴿لَأَنْفَضُوا﴾ ئەوہ ہەموو بلاوہیان دە کرد ﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾ لہ دەوورت ﴿فَأَعْفُ عَنْهُمْ﴾ کەواتہ لی
 یان ببورہ ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ و داوای لی بوردونیان بۆ بکہ لہ خوا ﴿وَسَاوِرْهُمْ﴾ و راویژیان پی بکہ
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاروباردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیك (دوا راویژ کردن) برپارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ ئەوہ
 پشت بہ خوا بیہستہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ بہ راستی خوا ئەوانہی خوش دەویت کە پشت بہ خوا
 دەبہستن ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ﴾ ئە گہر خوا سہرتان بخات ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ ئەوہ ہیچ کەس
 زال نابی بہ سہرتاندا ﴿وَإِنْ يَخْذُكُمُ﴾ و ئە گہر یارمەتیتان نہدا (پشتتان بہردات) ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾
 کیتیہ ئەو کەسہی؟ ﴿يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہ پاش خوا سہرتان دەخات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وە با بر واداران پشت ہەر بہ خوا بیہستن ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ وە بۆ ہیچ پیغہ مہرئک نہ بوو
 ﴿أَنْ يَغْلُ﴾ کە خیانت بکات ﴿وَمَنْ يَغْلُ﴾ وە ہەر کەس خیانت بکات ﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾ بہو
 خیانتہوہی کردوہی تی دیت (بہ کۆلیہوہیہ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پاشہ پوژدا (پوژی ہەستانہوہ)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ پاشان پاداشت دەدریتہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہەموو کەسیك ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ ہەرچی کردیت
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وە ئەوان ستمیان لی ناکریت ﴿أَفَمَنْ أَتَّبَعَ﴾ دەی ئایا کەسیك کە شوینی
 ﴿رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ رەزامہندی خوا کەوتیت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وە کەسیك وایہ بگہریتہوہ ﴿يَسْخَطُونَ اللَّهَ﴾
 بہخہ شمیکہوہ لہ لایەن خواوہ ﴿وَمَا أُوْنَهُ﴾ وە جیگا و شوینی ئەو ﴿جَهَنَّمَ﴾ دۆزخ بیت ﴿وَبَشَّ الْمَصِيرُ﴾
 کە سہرئہ نجامیکی چەند خراپہ؟ ﴿هُمْ دَرَجَاتٌ﴾ (چاکہ کاران و خراپہ کاران) خواوہنی چەند پلہی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وە خوا بینایہ ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ بہ ئەوہی کە دەیکەن ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 سویند بیت بیگومان خوا چاکہ و مہتی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سہر بر واداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیہم ﴿کَاتِبٍ﴾ کاتی کە رەوانہی کرد لہ ناویاندا ﴿رَسُولًا﴾ پیغہ مہر و نیراویک ﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ خویان
 ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ﴾ کە دەبخوینیتہوہ بہ سہریاندا ﴿ءَايَاتِهِ﴾ بہ لگہ و نیشانہ کانی خودا ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾
 و پاک و خاوتیان دەکاتہوہ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وە قورٹان و فہر موودہیان فیردہ کات
 ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ ئە گہر چی ئەوان لہ پیتشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ لہ گومرایی بہ کی روون و ناشکرادا
 بوون ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾ ئایا بۆچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشیہک (لہ ئو خودا)
 ﴿قَدْ أَصْبَحْكُمْ مِثْلَيْهَا﴾ بیگومان ئیوہ دووقاتی ئەوہ تان دوو چاری ئەوان کرد (لہ بہ دردا) ﴿فَلَسَّ﴾
 ووتان ﴿أَنِّي هَذَا﴾ ئەمہ لہ کوئوہ ہات ﴿قُلْ﴾ بلی (ئەی موحممەد ﷺ) ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ﴾ ئەوہ
 لہ لایەن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوتانہوہ بوو (کە فہرمانی پیغہ مہر تان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا
 ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بہ سہر ہەموو شتی کدا بہ توانایہ ﴿۵۵﴾

﴿وَمَا أَصْبَرُكُمْ﴾ نه وهی که دوو چارتان بوو ﴿يَوْمَ اتَّفَقَى الْجَمْعَانِ﴾ لهو روژدها که ههردوو کوهمه له بهیه که یشتن (له نو خوددا) ﴿فَإِذَنْ أَلَّهِ﴾ نه وه به ویستی خودا بوو ﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نه وهی بر واداران ده ربخات ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ و بو نه وهیش دو وروه کان ناشکرا بکات ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و بیان و و ترا ﴿تَعَالَوْا قَاتِلُوا﴾ و هرن بجهنگن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خودا ﴿أَوْ اذْفَعُوا﴾ یا بهرگری (له ولاتی خوتان) بکهن ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قَاتِلَا﴾ و وتیان: نه گهر بمانزانیایه جهنگ ده بیت ﴿لَاتَتَّبِعَنَّكُمْ﴾ شویتان ده که وتین ﴿هُوَ لِلْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ﴾ نه وانه لهو روژدها له بی بر وایسه وه ﴿أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَنِ﴾ نزیك تر بوون تاله بر وایمانه وه ﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ نه وانه به ده میان شتیک ده لین ﴿مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ که له دل باندانی به ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ وه خوا (له هه موو کهس) زاناتره ﴿بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ به وهی که ده یشارنه وه ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نه وانه ی که و وتیان (مه به ست پنی دو وروه کانه) ﴿لَا خَوْفَهُمْ﴾ ده رباه ی براکانیان (باوه رداران) ﴿وَقَعَدُوا﴾ له کاتیکدا خو یان دانیشتن و ده رنه چوون ﴿لَوْ أَطَاعُونَا﴾ نه گهر نه وان گویرایه لی نیمه بوونایه ﴿مَا قَاتَلُوا﴾ نه ده کوژران ﴿قُلْ قَادَرُوا﴾ بلی که واته بهرگری ﴿عَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ﴾ مردن له خوتان دو ووربخه نه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر نیوه راست ده کهن ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ﴾ هه رگیز وا گومان مه بهن ﴿الَّذِينَ قَاتَلُوا﴾ نه وانه ی که کوژران ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خودا ﴿أَمْوَاتًا﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نه وانه زیندوون ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای به وروه ر دگاریان ﴿يَرْزُقُونَ﴾ روژی ده درین ﴿فَرِحِينَ بِمَا﴾ شادمان و دلخوشن به وهی ﴿ءَاتَاهُمُ اللَّهُ﴾ که خوا پی به خشوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له به هره و فزلی خوی ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ﴾ شادمانن به وانه (به برا تیکو شه ره کانیان) ﴿لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ که هیشتا نه گه یشتوون بیان ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له دوای (شه هید بوونی) نه مان ﴿الْأَخَوْفَ عَلَيْهِمْ﴾ نه هیچ تر سینکیان له سه ره ﴿وَلَا هُمْ يَخْرَبُونَ﴾ و نه نه وانه هیچ غم و خه فه تیک ده خون ﴿يَسْتَبْشِرُونَ﴾ شادمان و دلخوشن ﴿بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ﴾ الله و فضل به و به هره و زیاده فزله ی له لایه ن خواوه (بیان دراوه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه به راستی خوا ﴿لَا يَضِيعُ أَجْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاداشتی بر واداران و ون ناکات ﴿الَّذِينَ﴾ نه وانه ی ﴿أَسَجَّابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ که وه لایمی خواو پیغه مبهریان دایسه وه ﴿مِنْ بَعْدٍ﴾ له پاش نه وهی که ﴿مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾ (له نو خوددا) تووشی برینداری بوون ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ﴾ بو نه وانه یان هیه که کرده وهی چاکیان کرده وه ﴿وَاتَّقُوا﴾ وه خو یان پاراستووه ﴿أَجْرُ عَظِيمٍ﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ﴾ نه وانه ی که خه لکی بیان ده و وتن ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ به راستی خه لکی (بی باوه ر) ﴿قَدْ جَمَعُوا الْكُفْرَ﴾ له شکر و کوهمه لی زوریان کو کرده و ته وه له دژتان ﴿فَاخْشَوْهُمْ﴾ که واته بترسن لی یان ﴿فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ که چی نه وان (نیمانداران) به مه باوه ریان زیاد بوو ﴿وَقَالُوا﴾ وه و وتیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ هه ر خوا مان به سه ﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ چه ند پشت پی به ستر او یکی چاکه ﴿۷۲﴾

﴿فَأَنقَلِبُوا إِلَىٰ بَنِيكُمْ﴾ ته مجا گه رانه وه (بو مه دینه) به به هره ی گه وره وه (که سه لامه تی یه) ﴿مَنْ أَلَّهِ وَقَضِلَّ﴾
 و فزله و پاداشت له لایه ن خوا وه ﴿لَمْ يَسْأَلْهُمْ سَوْءٌ﴾ هیچ زیان و ناخوشیه کیان تووش نه بوو ﴿وَاتَّبَعُوا﴾
 نه وانه شوینی ﴿رَضَوْنَ أَلَّهُ﴾ په زامه ندی خوا که وتن ﴿وَأَلَّهُ دُوقَضِلَّ عَظِيمٌ﴾ وه خوا خواوه نی به هره ی
 گه وره یه ﴿۱۷۱﴾ ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ﴾ به راستی نه وه ی ټپوه (سارده کاته وه) ته نها ﴿الشَّيْطَانُ﴾ شه یتانه ﴿يُخَوِّفُ﴾
 اُولیاءَهُ که دوست و (براده رانی) خوی ده ترسینیت ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ جائتپوه لیان مه ترسن ﴿وَخَافُونَ﴾
 وه له من ترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ټپوه بر وادارن ﴿۱۷۲﴾ ﴿وَلَا يَخْزُكَ الَّذِينَ﴾ بادل غه مگینت نه که ن
 نه وانه ی ﴿يُسْرِعُونَ﴾ پشبرکی و په له ده که ن ﴿فِي الْكُفْرِ﴾ له بی برواییدا ﴿إِنَّهُمْ﴾ بنگومان نه وانه ﴿لَنْ﴾
 یضربوا الله شیئا هره گیز هیچ زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿یُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا﴾
 که هیچ به شیکیان بو دانه نی ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له رورزی دواپی دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بو نه وانه سزایه کی
 گه وره هیه ﴿۱۷۳﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نه وانه ی ﴿أَشْرَوْا الْكُفْرَ﴾ که بی برواییان کری (له م جیهانه دا)
 ﴿بِالْإِيمَانِ﴾ به بر وایمان ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هره گیز هیچ جوړه زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿وَلَهُمْ﴾
 عَذَابٌ بو نه وانه هیه سزایه کی ﴿الْإِيمَانِ﴾ به ټپش و نازار ﴿۱۷۴﴾ ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ﴾ هره گیز واگومان نه به ن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی که بی باوهرن ﴿أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ﴾ نه و موله ت دانی ټپمه بو نه وانه ﴿خَيْرٌ﴾
 لِنَفْسِهِ چاکه بو خویان ﴿إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ﴾ به راستی ټپمه موله تی نه وانه ده بن ﴿لِيُزَادُوا إِثْمًا﴾ بو نه وه ی
 گونا می زیاتر بکه ن ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه بو نه وانه هیه سزایه کی ریسوا که ر ﴿۱۷۵﴾ ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ﴾
 الْمُؤْمِنِينَ خوا واز له بر واداران ناهیتیت ﴿عَلَىٰ مَا أَنشَأَ عَلَيْهِ﴾ له سه ر نه و باره ی که ټپوه ی له سه رن (که جیا
 نه بوونه وه ی موسلمان و دوورو و کافره) ﴿حَتَّىٰ يَمِيزَ﴾ هه تا جیا ده کاته وه ﴿الْحَيِّثُ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ پس
 له پاک ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ﴾ وه خوی گه وره ټپوه ناگادار ناکات ﴿عَلَىٰ الْغَيْبِ﴾ به سه ر نه ټپنی (غه یب)
 دا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوی گه ورو ﴿يَجْتَنِي مِنْ رُسُلِهِ﴾ هه لی نه بژیریت له نیراوه کانی دا ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾
 هره که سیک ی بویت ﴿فَتَأْمُرُوا اللَّهَ﴾ جا بروای راسته قینه بیتن به خوا ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وه به نیراوه کانی
 ﴿وَأَنْ تَوْمِنُوا﴾ وه نه گهر به و جوړه بر وایتن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وختان بپارینزن ﴿فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نه وه
 پاداشتیکی زور گه وره تان بو هیه ﴿۱۷۶﴾ ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ﴾ هره گیز واگومان نه به ن نه و که سانه ی
 ﴿بِخُلُوتٍ﴾ که چروکی ده که ن ﴿بِمَاءٍ أَنَّهُمُ اللَّهُ﴾ به وه ی که خوا پنی به خشپوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له ریز
 و به هره ی خوی ﴿هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ﴾ که نه و (چروو کی ی) ه چاکتره بو یان ﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ﴾ (نه خیر وانیه)
 به لکو نه وه خراپه بو یان ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ﴾ به زووی نه وه ی چروکیان پی ده کرد وه ک ته وق
 ده کریته ملیان ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پاشه روردا (رورزی هه ستانه وه) ﴿وَلِلَّهِ﴾ وه هره بوخوایه و مولکی
 نه وه ﴿مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ میراتی ناسمانه کان و زه وی (نه وه ی له ناسمانه کان و زه ویدایه)
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ناگاداره به هره چی که ټپوه ده یکه ن ﴿۱۷۷﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہ راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی ئەو (جوولہك) انہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ﴾ بنگومان خوا ہزارہ ﴿وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ و ئیمہ دہولہ مہندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دہ کات مہ بہ ستیان لہ ئایہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا﴾ ئەوہی کہ ووتیان دہینوسین ﴿وَقَتْلَهُمُ الْآلِیَاءَ﴾ (وہ دہینوسین) کوشتنی ئەوانہ بو پیغہ مہرہ کان ﴿بِعَصْرِ حَقٍّ﴾ بہ ناپرہوا ﴿وَنَقُولُ ذُقُوا﴾ وہ (بیان) دہلین بچہ زن ﴿عَذَابَ الْحَرِیقِ﴾ سزای ناگری سو و تینہر ﴿ذَٰلِكَ﴾ ئەو (سزاسہختہ) ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ لِأَيْدِيكُمْ﴾ بہ ہوی کردہ وہی (خرابی خوٹانہ وہیہ) کہ پیشتان خستوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿لَیْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ ہیچ جوہرہ ستہ میتک ناکات لہ بہندہ کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ ئەو (جوولہ کانہی) کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿عَہْدَ الْیَمِّ﴾ بہ یمانی داوہ بہ ئیمہ ﴿أَلَا تُوْمِنُ لِرَّسُولٍ﴾ کہ بر و انہ ہینین بہ ہیچ نیر راویک ﴿حَتَّىٰ یَأْتِیَا بِقُرْبَانٍ﴾ ہہتا قوربانسی و خیریکمان بو نہ ہینیت ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ کہ ناگر (پیتہ خوارہ وہو) بیسو تیتیت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بنگومان ہاتن بولاتان ﴿رَّسُلٌ مِّنْ قَبْلِ﴾ چہند پیغہ مہریتک لہ پیش منہوہ ﴿بِالْبَیِّنَاتِ﴾ بہ بہ لگہ پروونہ کانہوہ ﴿وَبِالْأَذَىٰ قُلْتُمْ﴾ وہ بہ ئەو (موجیزہیہی) کہ ووتتان ﴿فَلَمَّا قَتَلْتُمُوهُمْ﴾ دہی بوچی ئەو (پیغہ مہر) انہتان کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گہر ئیوہ راست دہ کەن ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ جائہ گہر باوہریان ہی نہ کردی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ﴾ ئەوہ بنگومان بر و انہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش توش بہ دروزانران) ﴿رَّسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی لہ پیش تووہ ﴿جَاءُوا بِالْبَیِّنَاتِ﴾ ہیناویانہ بہ لگہ پروونہ کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامہی ئاسمانی (نامہی بہند و تہمی کەر) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ و نامہی پروون کەرہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہموو (خاوہن) گیانیٹک ﴿ذَٰلِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دہ چیزیت ﴿وَإِنَّمَا تَوَفُّونَ﴾ وہ بہ راستی بہ تہواوی پیتان دہدریت ﴿أَجُورَكُمْ﴾ باداشتہ کانتان ﴿يَوْمَ الْقَیْمَةِ﴾ لہ پورزی دواپی دا (ہستانہوہدا) ﴿فَمَنْ رُّحِخَ﴾ ئەمجا ہہر کەس دوور خریتہوہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لہ ناگری دوزخ ﴿وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتہ بہ ہہشتہوہ ﴿فَقَدْ قَارَ﴾ ئەوہ بہ راستی ئەو کەسہ سہر کەو تووہ ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ زیانی دونیاش ہیچ شتیک نیہ ﴿إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ جگہ لہ چہند سات و ئارہ زوویہ کی فریودہر نہ بیت ﴿لَتُبْلَوُنَّ﴾ سویند بیت بنگومان تاقی دہ کریتہوہ ﴿فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ﴾ لہ سامان و دارایی و گیانی خوٹاندا ﴿وَلَتَسْمَعُنَّ﴾ سویند بیت بنگومان دہ بیستن ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ لہوانہی کہ نامہیان پندر اوہ ﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ لہ پیش ئیوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ لہوانہی ہاوبہشیان بو خوا داناوہ ﴿أَذَىٰ كَثِیْرًا﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَإِنْ تَصِیْرُوا﴾ جائہ گہر ئیوہ ئارام بگرن ﴿وَتَقْفُوا﴾ و پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ ذَٰلِكَ﴾ ئەوہ بنگومان ئەوہ ﴿مِن عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ لہ کارہ بہ ہیز و گہورہ کانہ (لہو کارانہیہ لی برانی دہوی) ﴿۱۸۵﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ﴾ (بینه‌وہ بیریان) کاتیک کہ خواوہری گرت ﴿مِيثَاقَ الَّذِينَ﴾ پھیماں لہ‌وانہی ﴿أَوْقُوا إِلَيْكَ﴾ کہ نامہ‌یان پی بہ خشرابو (لہ‌جولہ کہ و گاورہ کان) ﴿لَتَكُونَنَّ لِلنَّاسِ﴾ دہ پی ئو نامہ‌یہ روون بکہ نہ‌وہ بؤ خہ لکی ﴿وَلَا تَكْمُؤُنَّ﴾ وہ نہ‌یشار نہ‌وہ ﴿فَسَبِّدُوهُ﴾ بہ لام ئو (پہ‌یماں نہ‌یان) فریدایہ ﴿وَرَأَى ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویانہ‌وہ ﴿وَأَشْرَفُوا بِهِ﴾ و کرییان بہ نامہ‌یہ ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ نرختیکی کہم ﴿فَبَشَّرُوا بِمَا آتَتْهُمُ﴾ ئای چہند خرابہ ئوہی کرییان ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ وہ گومان مہ بہ ﴿الَّذِينَ يَفْرَحُونَ﴾ ئوہانہی کہ شادمانن ﴿بِمَا آتَوْا﴾ بہ‌وہی کہ کردیان ﴿وَيُحِبُّونَ﴾ و پییان خوشہ ﴿أَنْ يُحْمَدُوا﴾ کہ سوپاس بکریں ﴿بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ بہشتیک کہ نہ‌یان کردوہ ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ﴾ ئوہ ہر گیز گومانیان پی مہ بہ ﴿بِمَقَازٍ مِّنَ الْعَذَابِ﴾ بہر زگار بوو لہ‌سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و بؤ ئوہانہ ہہیہ سزایہ کی ﴿الِیمَ﴾ ئازاردہر ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ﴾ ہر بؤ خواوہ پادشایہ تی و مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانہ کان وزہوی ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وہ خوا بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ دہ سہ لاتدارہ ﴿إِنْ فِي خَلْقٍ﴾ بہراستی لہ‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانہ کان وزہویدا ﴿وَاخْتَلَفَ﴾ و لہ‌جیاوازی و گورانی ﴿الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شہو و روژدا ﴿لَا يَكُتُ﴾ چہندہا بہ لگہ ہہیہ ﴿لَاُولَى الْأَلْبَابِ﴾ بؤ خواوہن بیرو خوشہ کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ ئوہانہی کہ یادی خوا دہ کہن ﴿فِيمَا وَقَعُوا﴾ بہ پیوہو بہ دانیشتنہوہ ﴿وَعَلَى جُنُوبِهِمْ﴾ بہراکشانہوہ ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ﴾ وہ بیر دہ کہ نہ‌وہ لہ‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانہ کان وزہوی ﴿رَبَّنَا﴾ (ئہ لین) ئہی پەرورہدگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ ئہم (جیہانہت) دروست نہ کردوہ ﴿بَطْلًا﴾ بہ پی ہودہ ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاک و بیگہردی بؤ تو ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ دہ سا توش بمان پاریزہ لہ‌سزای ناگری دوزہخ ﴿رَبَّنَا﴾ ئہی پەرورہدگارمان ﴿إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ﴾ ہر کہس تو بیخہیتہ ناگری دوزہخوہ ﴿فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ ئوہ بیگومان ریسوات کردوہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ ہیچ پشتیوانیک نہ بؤ ستہمکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ ئہی پەرورہدگارمان بہراستی ئیمہ ﴿سَمِعْنَا مُنَادِيًا﴾ گویمان لہ بانگخوازیک بوو (مہ بہست پی پیغہ مہ مہری خودایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بانگی ئہ کرد بؤ پرواہیتان ﴿أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ (دہی ووت) پرواہیتن بہ پەرورہدگارتان ﴿فَقَامَتَا﴾ دہست بہ جی پرواہان ہینا ﴿رَبَّنَا﴾ ئہی پەرورہدگارمان ﴿فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دہی لہ گوناہہ کانمان خوش بیہ ﴿وَكَفِّرْ عَنَّا﴾ و بسپرہوہ لیمان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خرابہ کانمان ﴿وَوَفِّقْنَا﴾ و بمان مرینہ ﴿مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ لہ گہل کہسانی چاکہ کاردا ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ ئہی پەرورہدگارمان پیمان بہ خشہ (لہ پاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ ئوہی بہ لیت پی داین ﴿عَلَى رُسُلِكَ﴾ لہ سہر زوبانی پیغہ مہرہ کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و ریسوامان مہ کہہ ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ روژی دوابی دا (ہہستانہوہ) ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ بہ لین ناشکینیت ﴿۱۱﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ نه مجا په روه د گاريان وه لامي (نزاكاني) دانه وه ﴿أَنِّي لَا أَضِيعُ﴾ (فهرمووی) بېگومان من زايه ناکه م ﴿عَمَلٌ عَمِلَ مِنْكُمْ﴾ کرده وی (هیچ) خاوهن کرده وه به كه له نيوه ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ له نیر یان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هه نديکتان له هه نديکی تر تان بوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جائه وانه ی که کوچیان کرد ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ و دهر کران له جی و شوینی خو یان ﴿وَأُودُوا فِي سَبِيلِ﴾ و نه شکه نجه و نازار دران له ری مندای ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و جهنگیان کرد ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و کوژران ﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ﴾ سویند به خوا ده سپر مه وه لیان ﴿سَيِّئَاتِهِمْ﴾ خرابه کانیان ﴿وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه بېگومان ده یان خه مه به هه شتانیکه وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان دین و ده چن به ژیر یاندا ﴿ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه مه پاداشت دانه وه به که له لای خوا وه ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وه لای خوا به ﴿حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يَغُرُّكَ﴾ له خشته ت نه بات (فریوت نه دا) ﴿تَقَالُبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هات و چوی نه وانه ی بی پروان (به خوشی و ناسو و ده بی یه وه) ﴿فِي الْآلِدِ﴾ له وولاتدا ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ نه و ناسو و ده بی یه ی نه وان خوشی یه کی که مه ﴿ثُمَّ أَوَّلَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جی و شوینیان دوزه خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَهَادُ﴾ نای چ شوینیکی خراب و بده ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ﴾ به لام نه وانه ی ﴿أَتَقْوَارَهُمْ﴾ له په روه د گاريان د تر سن ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ﴾ بویان هه یه به هه شتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان دین و ده چن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا ده میتنه وه به هه می شه یی ﴿كُرْا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ناماده کرا وه له لایه ن خوا وه ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه نه وه ی که لای خوا به ﴿خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ﴾ چاکتره بو چا که کاران ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بېگومان له ناو نامه داره کاندا هه یه ﴿لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ که سانیک که بر واده یتن به خوا ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و به و نامه یه ی که نیرا وه ته خوا وه به بوئیوه (مه به ست پی قورئانه) ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ وه به و نامه ی که نیرا وه ته خوا وه به بو خو یان ﴿خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ مل که چن بو خوا ﴿لَا يَشْتَرُونَ بِكَائِبِ اللَّهِ﴾ به لکه کانی خوا نافر و شن ﴿ثُمَّ أَقْبَلًا﴾ به نر خیکی که م ﴿أُولَئِكَ﴾ نه و نامه دارانه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بویان هه یه پاداشتی خو یان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له لای په روه د گاريانه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بېگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لیپر سیننه وه و مو حاسه به کردنی خیرایه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که بر و اتان هینا وه ﴿أَصْبِرُوا﴾ خو گر بن ﴿وَصَابِرُوا﴾ و (له خوگری دوزمن) خو گر تر بن ﴿وَرَاطُوا﴾ و له سه نگره ردا ئیشك بگرن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ و له خوا تر سن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو نه وه ی رزگار بین ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ته ی خه لکینه ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ خوټان بیاریزن له (سزای) په روه ردگار تان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ ته وه ی که درووستی کردوون ﴿مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ له یه ک که سه وه (که ناده مه) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ وه هدر له ته ویش هاوسه ره که ی درووست کردووه ﴿وَبَثَّ مِنْهُمَا﴾ و بلاوی کردو ته وه له و دووانه ﴿رَجُلًا كَبِيرًا﴾ پیاوانی زور ﴿وَنِسَاءً﴾ هدر وه ها نافر تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ خوټان بیاریزن له و خوا به ی که ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ به ناوی ته وه وه داوا ده که نه له یه کتر ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ وه (خوټان بیاریزن له بچراندنی) خزمایه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به راستی خوا هه میسه ﴿عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ چاو دیره به سه رتانه وه ﴿وَعَاثُوا﴾ بیده نه وه ﴿الَّتِي﴾ به هه تیوان (دوای بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَلَا تَبْدُلُوا الْحَيْثُ بِالْظَنِّ﴾ وه پیس (له مالی خوټان) مه گورنه وه به پاک (له مالی نه وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه ماله کانیان مه خوټن ﴿إِلَّا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ له گهل ماله کانی خوټان ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بیگومان ته و خوار دنه ﴿خَوًّا كَبِيرًا﴾ گونا هیکسی گه ور به ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه ته گهر تر سان ﴿الْأَنْفُسُطَا﴾ داد په روه نه بن ﴿فِي الَّتِي﴾ له (ماره یی) ته و نافر ته بی باو کانه دا (ماره یان مه که نه) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ ته وه ماره بکه نه ﴿مَاطَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ له و نافر تانه ی حه لالن بوټان ﴿مَثْنً﴾ دوو دوو ﴿وَوَلَّتْ﴾ یا سیان سیان ﴿وَرُبَّ﴾ یا چوار چوار (واته تا چوار زن درووسته له یه ک کاتدا کوی بکه یته وه) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا ته گهر تر سان ﴿الْأَنْفُسُطَا﴾ داد گهر نه بن ﴿فَوَجَدْتُمْ﴾ ته وه یه ک نافر ته (ماره بکه نه له وانه ی نازادن) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان ته و که نیزه کانه ی که مولکتانن ﴿وَالَّذِي آذَنُ﴾ ته وه نزیک تره ﴿الْأَتَعُولُوا﴾ که ستم نه که نه (یا هه زار نه که ون) ﴿وَعَاثُوا النِّسَاءَ﴾ بیده نه به نافر تان (نه ک که س و کاریان) ﴿صَدَقْتِهِنَّ ذَهَبًا﴾ ماره ییه کانیان وه ک به خشین نه ک وه کری ﴿فَإِنْ طَبَعَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا﴾ ته مجا نه گهر به دل پیان خوش بوو به خشین شتیک له و (ماره یی یه) به ثبوه ﴿فَكُلُّهُ حَبِيبًا مَرِيًّا﴾ ته وه ثبوه ببخون به خوشی و حه لالی (نوشی گیانتان بی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ مهیده نه گیل و که م عه قله کان ﴿أَمْوَالَكُمْ﴾ ماله کانتان ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له حاله تیکدا خوا ته و (مالانه) ی بو کردوون ﴿فِيمَا﴾ به هو ی راوه ستانی زیانتان ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا﴾ وه (بی عه قله کان) روزی و خوراکیان بده نی له و ماله ﴿وَأَكْسُوهُمْ﴾ و پوشاکیان بو بکه نه ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ و گفتوگویان له گهل بکه نه ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ به گفتوگویه کی باش ﴿وَأَتُّوا الَّتِي﴾ هه تیوان تاقی بکه نه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا الْبَلَاحَ﴾ هه کاتیک گه یشته (ته مه نی) زن هیتان و شوو کردن ﴿فَإِنَّ النِّسَاءَ﴾ ته مجا نه گهر هه ستان کرد ﴿مِنْهُمْ رُشْدًا﴾ له و اندا زیری (و پینگه یشتن) ﴿فَإِذَا فَعُولُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ته وه سامان و ماله کانیان بی بده نه وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوها﴾ و ماله کانیان مه خوټن ﴿إِسْرَافًا﴾ به زیاده روه ی ﴿وَيَذَرُونَ أَنْ يَكْبُرُوا﴾ و به په له ته وه ک گه وره بین (ولیتان وهر گرنه وه) ﴿وَمَنْ كَانَ عَنِيًّا﴾ وه هه کس (له سه ره رشتیاری هه تیوان) ده و له مه نه بوو ﴿فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ با خوی بگریته وه (له خوار دنی مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا﴾ وه هه کس له وان هه زار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ با (لی ی) بخوات به ته ندازه ی پیویست ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ته مجا هه کات مالی هه ثبوه کانتان دایه وه پیان ﴿فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ ته وه شایه تیان له سه ر بگرن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به سه خوا بو لیبر سینته وه (به سه رتانه وه)

﴿لَرَّجَالٍ نَصِيبٌ﴾ بُو پیاوان ہہیہ بہ شیک ﴿مِمَّا تَرَكُوا لِالْوَالِدَانِ﴾ لہ و (میراتہی) دایک و باوک بہ جی دہہیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمہ نزیکہ کان ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وہ بُو ٹافرہ تانیش ہہیہ بہ شیک ﴿مِمَّا تَرَكُوا لِالْوَالِدَانِ﴾ لہ و (میراتہی) دایک و باوک بہ جی دہہیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمہ نزیکہ کان ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرٌ﴾ لہ ٹوہی (بہ جی دہہیلن) کہم بیت یان زور ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ بہ بہ شیکی بریار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا ٹہ گہر کاتی دابہش کردنی (میراتہ کہ) ٹامادہ بوون ﴿أُولُوا الْقُرْبَى﴾ خزمہ نزیکہ کان (کہ میرات ناگرن لہ مردو) ﴿وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينُ﴾ و ہہ تیو و ہہ ژارہ (بیگانہ) کان ﴿فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ ٹہو لہ و کہلہ پوورہ بہ شیان بدن (ٹہم بہش دانہ سوننہ تہ نہک واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ وہ قسہیان لہ گہل بکہن ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ بہ قسہ کردنیکی جوان و چاک ﴿وَلِيَخْشَ الَّذِينَ﴾ ٹہوانہی (سہر بہرشتیارن) با بترسن ﴿لَوْ تَرَكَوْا﴾ ٹہ گہر بہ جی بہیلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ لہ پاش خویانہ وہ (پاش مردن) ﴿ذُرِّيَّةً ضِعَفًا﴾ مندالانی لاواز (بچوک) ﴿خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ دہ ترسن لیان (بفہ و تین) ﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ﴾ دہبا لہ خوا بترسن ﴿وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسہی راست و رہوا بکہن (مہ بہست پی ٹہوہیہ و ہسیہ تیک نہ کہن زیان بگہیہ نن بہ مندالہ کانیان پاش خویان بہ ہہ ژاری بہ جیان بہیلن و ہہ موو مال و سہروہ تہ کہیان بکہن بہ خیر و سہدہ قہ) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی ٹہو کہ سانہی ﴿يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى﴾ کہ مالی ہہ تیوہ کان دہ خون ﴿ظُلْمًا﴾ بہ ستم و نارہوا ﴿إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ بہ راستی ٹہوانہ بہس لہ سکی خویان ناگر دہ خون. ﴿وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ وہ لہ مہو پاش دہ چنہ ناگریکی بہ تین و ہہ لگیر ساوہ وہ ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ٹاموژگاریتان دہ کات ﴿فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ دہ بارہی (میراتی) رولہ کانتان ﴿لِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾ بُو نیریک ہہیہ (لہ میرات) بہ ویتہی بہشی دوو می ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً﴾ خو ٹہ گہر (مندالہ کانتان) تہنہا ٹافرہت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و) زیاد لہ دووان ﴿فَلَهُنَّ﴾ ٹہوا بویان ہہیہ ﴿ثُلَاثًا﴾ دوو بہش لہ سی بہشی ﴿مَاتَرَكَ﴾ ٹہوہی (مردوہ کہ) بہ جی ی ہیشٹوہ ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً﴾ بہ لام ٹہ گہر یہک ٹافرہت بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ ٹہوہ نیوہی (میراتہ کہی) بُو ہہیہ ﴿وَلَا يُؤْنِسُهُ لَكُمْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا﴾ وہ بُو ہہر کام لہ دایک و باوکی مردوہ کہ ہہیہ ﴿السُّدُسُ﴾ شہش یہک ﴿مِمَّا تَرَكُ﴾ لہوہی کہ بہ جی ی ہیشٹوہ ﴿إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ ٹہ گہر مردوہ کہ مندالی ہہبوو ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ بہ لام ٹہ گہر مردوہ کہ مندالی نہبوو ﴿وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ﴾ ٹہوہ سی یہک بُو دایکہ کہیہ تی ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾ بہ لام ٹہ گہر (مردوہ کہ) چہند براہ کی ہہبوو ﴿فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ﴾ ٹہوا شہش یہک بُو دایکہ کہیہ تی ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہ پاش (دہر کردنی) و ہسیہ تیک ﴿يُوصِي بِهَا﴾ و ہسیتی پی کرابی (لہ لایہن مردوہ کہ وہ) ﴿أَوَدِيَّتٍ﴾ یان دانہوہی قہرزیک (کہ لہ سہری بیت) ﴿ءَابَاؤُكُمْ﴾ باو کہ کانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کورہ کانتان ﴿لَا تَدْرُونَ﴾ نازانن ﴿أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ کامہیان بہسوود ترن بُو تان ﴿فَرِيضَةٌ مِّنْ اللَّهِ﴾ (ٹہو دابہش کردنہ) لہ لایہن خواوہ پتویست کراوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بہ راستی خواوہ ہمیشہ ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایہ ﴿

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ﴾ بۆ ئیوه ههیه نیوهی ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ نهو (میراته ی) که ژنه کانتان به جی یان هیشتووه ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ نه گهر نهو ژنانه مندالیان نه بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾ جائه گهر مندالیان هه بوو ﴿فَلَكُمْ الرُّبْعُ﴾ بۆ ئیوه ههیه چوار یهك ﴿مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ له وهی (ژنه کانتان) به جییان هیشتووه ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له پاش (دهر کردنی) وه سیه تیک ﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ که کرد بیییان ﴿أَوْ دَيْنٍ﴾ یان قهرزیک (که له سه ریان بیت) ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ﴾ بۆ (ژنه کانتان) ههیه چوار یهك ﴿مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ له وهی به جییان هیشتووه ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ نه گهر ئیوه مندالتان نه بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ جائه گهر مندالتان هه بوو ﴿فَلَهُنَّ الشُّمُّ﴾ نه وه بۆ نهوان ههیه ههشت یهك ﴿مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ له وهی به جییان هیشتووه ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له پاش (دهر کردنی) وه سیه تیک ﴿تُوصَوْنَ بِهَا﴾ که کرد بیستان ﴿أَوْ دَيْنٍ﴾ یان دانه وهی قهرزیک (که له سه رتان بیت) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً﴾ وه نه گهر پیاویك یان ئافره تیک که میراتی لی نه گیرا (مرد بوو) نه باوان (دایك ویاوك) ی هه بوو نه مندال ﴿وَلَهُنَّ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ﴾ وه ته نها برایهك یان خوشکینکی (له دایکه وه) هه بوو ﴿فَلِكُلِّ وَاحِدٍ﴾ نه وه بۆ ههر یهك ﴿مِنْهُمَا﴾ له و دووانه ههیه ﴿السُّدُسُ﴾ شش یهك ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ﴾ به لام نه گهر نهوان زیاتر بوون ﴿مِنْ ذَلِكَ﴾ له برایهك یان خوشکینک (ی دایکی) ﴿فَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ نهو کاته نهوانه هه موویان هاو به شن ﴿فِي الثَّلَاثِ﴾ له سی یهك (ی میراته که) دا ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له پاش (دهر کردنی) وه سیه تیک ﴿يُوصَى بِهَا﴾ که کرابیت ﴿أَوْ دَيْنٍ﴾ یان قهرزیک ﴿غَيْرُ مُصَارٍّ﴾ که (وه سیته که یا قهرزه که بۆ میراتگران) بیزیان بیت ﴿وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ نه مه بریاره له لایه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ خواش زانای له سه رخویه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهو (یاسایانه) سنوره کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِيعِ﴾ ههر که سیتک گوپرایه لی ﴿اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغه مبه ره که ی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا) ده یخاته ناو به هه شتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه نه وهیه سه ره که وتنی زور گه وه ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ههر که سینکیش سه ره پیچی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنوره کانی (خوا) بیه زینیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ ده یخاته ناگریکه وه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ هه میشه ده میتنه وه تیایدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وه سزایه کی ریسواکه ری بۆ

﴿وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ﴾ نهوانه ی که کاری زور پیس و ناشرین (زینا) ده کهن ﴿مِنْ نِّسَائِكُمْ﴾ له نافرتهان (ی پروادار) تان ﴿فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ﴾ نهوه چوار شایهت له خوتان له سهریان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ نه مجا نه گهر شایهت بیان دا ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ نهوه نهوه (زنه زینا کارانه) بهند بکهن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ له ماله کانتاندا ﴿حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ﴾ ههتا (فریشته ی) مهرگ گیانیان ده کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خوا ریگیایهک (ی رزگار بوون) یان بو دانه نه ی (نه مه حوکمی زینا کردن بوو پیش هاتنه خواره وه ی نایه ته کانی سوره تی النور واته حوکمی نه م نایه ته ی سوره تی (النساء) به نایه ته کانی سوره تی النور سرراوه ته وه) ﴿وَالَّذَانِ﴾ وه نهوه دووانه ی (کور و کچه ی) ﴿بَاتِيكُنِيهَا مِنْكُمْ﴾ نهو کاره پیسه (زینا) ده کهن له ئیوه ﴿فَعَاذُوهُمَا﴾ نهوه نازاریان بدنه ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا نه گهر گهرانه وهو تهوبه یان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وه چاک بوون ﴿فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا﴾ نهوا وازیان لی بینن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکه بهراستی خوا همیشه ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لیوورده ی میهره بانه ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ بنگومان وهر گرتنی تهوبه ﴿عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ﴾ لای خواته نهها بو نهوانه یه که گناه ده کهن به نه فامی ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ پاشان به شیمان ده بنه وه ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ به زوویی (پیش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نهوانه ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گهرانه وه یان لی وهرده گریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش هه همیشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ به شیمانی (وهر گرتن) نی یه ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ بو نهوانه ی تاوانی زور ده کهن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ ههتا کاتی سه ره مهرگی یه کینکیان دی ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ﴾ ده لیت: بهراستی من نیستا تهوبه م کرد ﴿وَلَا الَّذِينَ﴾ وه بو نهوانه ش نی یه ﴿يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ که ده مرن به بی پروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ نهوانه ی (باسکران) ناماده مان کردووه بویان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه کی نازار دهر ﴿يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نهوانه ی که پرواتان هیناوه ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ حه لال نی یه بوتان ﴿أَنْ تَرِيُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ که نافرتهان به زور (به ناچاری) به میراتی بهرن (بو خوتان) ﴿وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾ وه بهرگری شوکردنیان لی مه کهن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾ بو نهوه ی هه ندی لهو (ماره یی یه ی) که پیتان داوون بیبهن (بو خوتان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه گهر کاتی که کرده وه یه کی زور ناشرین (زینا) به ناشکرا بکهن ﴿وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه ره فتاریان له گهل بکهن به چاکی (و زیانیان له گهل بیبه نه سهر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا نه گهر خه زتان لییان نه بوو (ته لاقیان مه دهن) ﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکه لهوانه یه ئیوه خه زنه کهن له شتیک ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و خوا له وه دا داینایت ﴿حَبِيرًا كَثِيرًا﴾ چاکه و خیرنکی زور ﴿۱۵﴾

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ کہ گھر ویستان ﴿أَسْبَدَّالْ زَوْج﴾ گوپنی رنیک ﴿مَكَانَ زَوْج﴾ له شوین رنیک
 (کہ حزی لی ناکہن) ﴿وَأَتَيْتُمْ إِخْدَهُنَّ﴾ و دایتان به یہ کیکیان ﴿قَطَارًا﴾ مالیکی زور (بہ مارہی)
 ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ نہ وہ مہی سہنہ وہ ﴿مِنْهُ شَيْئًا﴾ لی ہیج شتیک (لہ و مالہ زورہ) ﴿أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا﴾
 نیا نہ و (مارہی یہ) یان لی نہ سہنہ وہ بہ بوختان کردن ﴿وَإِنَّمَا مِینَا﴾ و تاوانیکی ئاشکرا (بہ مارہی
 نافرہ تہ کہ) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چوں وری دہ گرنہ وہ؟ ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾
 له کاتیکدا چوونہ تہ لای یہ کتری (تیکہ لای رن و میردایہ تینان له گہل یہ ک کردوہ) ﴿وَأَخَذَ
 مِنْكُمْ﴾ و نہ و نافرہ تانہ و وریان گرتوہ لیتان ﴿مِیقَاتًا غَلِظًا﴾ بہ یمانیکی پتہ و بہ ہیز (کہ و بہ سستی
 نیکاحہ) ﴿وَلَا تَنْكِحُوا﴾ (نہی پیوان) مارہی مہ کہن ﴿مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ نہ و
 نافرہ تانہی کہ باو کہ کانتان مارہیان کردوون (واتہ باوہ رنہ کانتان) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر نہ وہی
 پیش لہم (حہرام کردنہ) کرابیت ﴿إِنَّهُ رِکَانَ﴾ بہ راستی نہ و مارہ کردنہ ﴿فَحِشَّةٌ﴾ کردہ وہ بہ کی
 زور پیس و چہ بہ لہ ﴿وَمَقْتًا﴾ زور بیزراو ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و ریزازیکی زور خراب و بہ دہ (کہ گیراوہ تہ
 بہر) ﴿حَرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ قہ دہ غہ کراوہ لہ سہرتان (حہرام کراوہ) ﴿أُمَّهَاتُكُمْ﴾ (مارہ کردنی)
 دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و کچہ کانتان ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ﴾ و خوشکہ کانتان ﴿وَعَمَّاتُكُمْ﴾ و
 پورہ کانتان (کہ خوشکی باو کتانتان) ﴿وَحَالَاتُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی دایکانتان)
 ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی برا ﴿وَبَنَاتُ الْأُخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأُمَّهَاتُكُمْ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾
 نہ و دایکانتان کہ شیریان ہی داوون ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضْعَةِ﴾ و خوشکہ کانتان لہ شیرہ وہ
 ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ و دایکی رنہ کانتان (خہ سوو) ﴿وَرَبَّائِبُكُمْ﴾ و کچانی رنانتان کہ
 لہ میردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ نہ و انہی کہ لہ مالی نیوہ دا دہ رین ﴿مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي﴾
 لہ و رنانتان ﴿دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ کہ چوونہ تہ لایان ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ جائہ گہر نہ چووبونہ
 لایان (دایکی کولہ بہ سہ کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نہ وہ ہیج گوناہینکتان لہ سہرنی یہ (لہ مارہ
 کردنی کچہ کانیا ندا) ﴿وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ﴾ وہ (حہرامہ بوتان) ہاوسہری کورہ کانتان (بووک)
 ﴿الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ نہ و انہی کہ لہ پشتی خوتانتان ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وہ (قہ دہ غہ و حہرام کراوہ
 لہ سہرتان) کو کردنہ وہ ﴿بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ لہ نیوان دوو خووشک لہ یہ ک کاتدا ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾
 مہ گہر نہ وہی پیش نہم (حوکمہ لہ نہ فامیدا) کرابی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَتْ﴾ بیگو مان خواہہ میشہ
 ﴿عَفْوَ رَاحِمًا﴾ لیبوردہی میہرہ بانہ ﴿۵۷﴾

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (ههروه ها حه رام کراوه لیتان) نه وانه ی که میردیان هه یه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له ئافره تان
 ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ جگه له وانه ی که بوونه ته مولکتان (که نیزه ک) ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾
 (نه و حو کمانه باسکران) پیویست کراوو نوسراوی خوایه له سه رتان ﴿وَأُحِلَّ لَكُمْ﴾ وه بوتان
 حه لالکراوه ﴿مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ﴾ بیجگه له وانه (که باسکران هه مووی حه لاله بوتان تا چوار ژن
 به یه که وه کو بکه نه وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ که به مال و سامانتان خوازیتنی (ئافره تان) بکه ن
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفَحِينَ﴾ (به مهرجنی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جائه وه ی که له زه تان لی و هر گرت له و ئافره تانه (ی حه لالن) ﴿فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 نه و مارهی یه که یان پی بدنه که فهرزکراوه له سه رتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تاوانتان له سه رنی یه
 ﴿فِيمَا تَرْضَيْنَهُ﴾ له وه ی که له سه ری پیک هاتن (له گهل ژنه کانتان داله که مکر دنه وه ی مارهی یه)
 ﴿مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ له پاش دیاریکردنی مارهی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به پراستی
 خودا هه میشه زانای کاردروسته ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا﴾ وه نه وه ی له ئیوه نه ی توانی
 له بهر هه ژاری ﴿أَنْ يَكْفِيَكَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ که ئافره تانی ئازادی ئیماندار ماره بکات
 ﴿فَإِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نه وه با له وانه ماره بکات که بوونه ته مولکتان ﴿فَمِنْ فَتْيَتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ﴾
 له که نیزه که ئیمانداره کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ﴾ وه خوا زاناره به باوهره که تان ﴿بَعْضُكُمْ
 مِنْ بَعْضٍ﴾ هه ندیکتان له هه ندیکی تر تان (هه مووتان نه وه ی ئاده من) ﴿فَإِنْ كُوهُنَّ﴾ له بهر نه وه مارهی یان بکه ن
 ﴿بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ﴾ به ره زامه ندی که سوکاریان ﴿وَأَتُوهُنَّ أُجُورُهُنَّ﴾ و مارهی یه که یان پی بدنه
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به شینوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفَحَاتٍ﴾ له کاتیکدا نه و که نیزه کانه پاک داوین
 بن داوین پیس (و زینا کاری به ئاشکرا) نه بن ﴿وَلَا تُخْذَلْنَ أَخْذًا﴾ و دوستیان نه بی (به نهی نی بو زینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أُخْصِنَ﴾ جائه گهر نه و (که نیزه کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ﴾ پاشان خراپه یه کی
 ئاشکرایان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه وه نیوه ی سزای ئافره ته
 ئازاده کانیا ن له سه ره (لییان بدریت که په نجا جه لده) ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ نه و (ماره کردنی
 که نیزه که) بو که سیکه له ئیوه له تاوان کردن (زینا) بترسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به لام نه گهر
 ئارام بگرن (و که نیزه ک ماره نه که ن) چاکتره بوتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوالیورده ی به به زه یی یه ﴿
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بوتان پروون بکاته وه ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ وه رینموونیتان
 بکات ﴿سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بو ری و شوینی نه وانه ی له پیش ئیوه وه بوون (له خواناسان)
 ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ و لیتان خوش بییت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کاردروسته ﴿

﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ﴾ وه خوا ده یه ویت ﴿اَنْ يُّتُوبَ عَلَیْكُمْ﴾ که لیتان بیوریت ﴿وَيُرِيدُ الَّذِیْنَ﴾ به لام نه یانه ویت نه وانهش ﴿يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ﴾ که شوین نار هزو و هه و او هه و سه کانیا که و توون ﴿اَنْ تَمِیلُوْا﴾ که لاتان بدهن ﴿مِیْلًا عَظِیْمًا﴾ به لادانیکی گه و ره ﴿۵﴾ ﴿یُرِیْدُ اللّٰهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿اَنْ یُّخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ که نه رکتان له سهر سووک بکات ﴿وَخَلَقَ الْاِنْسَانَ ضَعِیْفًا﴾ چونکه ئاده می به لاواز دروست کراوه ﴿۶﴾ ﴿يَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی باوه رتان هیتاوه ﴿لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی یه کتری مه خون ﴿بَیْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ له نیتوانتاندا به نار هوا ﴿اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً﴾ مه گهر بازار گانی یه ک بیت ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ﴾ به ره زامه ندی له نیتوان خوتان دا ﴿وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوتان مه کورن (یان خوتان مه فیه ویتین به تاوان) ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَانَ بِكُمْ رَحِیْمًا﴾ به راستی خواهه همیشه به به زه یی یه پیتان ﴿۷﴾ ﴿وَمَنْ یَّفْعَلْ ذٰلِكَ﴾ وه ههر که سیك نه وه بکات (واته یه کینک بکوزیت) ﴿عُدُوْنَا وَظُلَمًا﴾ به ده ست دریژی و سته م ﴿فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا﴾ نه و له مه و دوا ده یخه ینه ناو ناگره وه ﴿وَکَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ یَسِیْرًا﴾ وه نه وه ش هه همیشه بو خوا ئاسانه ﴿۸﴾ ﴿اِنْ تَحْتَسِبُوْا کَبٰیْرَ مَا تُشْهَوْنَ عَنْهُ﴾ نه گهر دوور بکه ونه وه له و تاوانه گه و رانه ی که لیتان قه ده غه کراوه ﴿لُکُفِّرَ عَنْکُمْ سَیِّاَتُکُمْ﴾ نه وه تاوانه به چو که کانتان بو ده پوشین ﴿وَنُدْخِلْکُمْ مِّنْ دَحْلًا کَرِیْمًا﴾ وه ده تانخه ینه شوینیکی چاک و ریزداره وه ﴿۹﴾ ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وه ئاوات مه خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضُکُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾ بو نه و پله یه ی که خوا فزلی هه ندیکتانی داوه به سهر هه ندیکی تر تاندا ﴿لِلرِّجَالِ نَصِیْبٌ﴾ بو پساوان به ش هه یه ﴿وَمِمَّا اُكْتَسَبُوْا﴾ له وه ی به ده ستی نه هیتن ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِیْبٌ﴾ وه بو ئافره تانیش به ش هه یه ﴿مِمَّا اُكْتَسَبْنَ﴾ له وه ی به ده ستی نه هیتن ﴿وَسْأَلُوا اللّٰهَ﴾ وه داوا له خوا بکه ن ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له به هره و به خششی خوی ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَانَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه به هه موو شتیک زانایه ﴿۱۰﴾ ﴿وَلِکُلِّ جَعَلْنَا﴾ وه داما ناوه بو هه موو (مرد وویه ک یان میراتیک) ﴿مَوٰلٰی﴾ چه ند میرات گرینک (که به شیئ نه گرن) ﴿وَمِمَّا تَرَكَ الْوَلَدَاتِ وَالْاَقْرَبُوْنَ﴾ له وه ی که دایک و باوک و خزمانیا به جیان هیشته وه ﴿وَالَّذِیْنَ عَقَدَتْ اَيْمٰنُکُمْ﴾ وه نه وانه ش که په یمانتان له گه ل گری داون (که میرات له یه کتر به رن) ﴿فَتَاَوْهُمْ نَصِیْبَهُمْ﴾ نه وه به شی خویانیا بده نی ﴿اِنَّ اللّٰهَ کَانَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدًا﴾ به راستی خوا هه همیشه به سهر هه موو شتیکدا ناگادارو چاودیره ﴿۱۱﴾

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیاوان سهر پهرشتیارن (کار به دهستن) به سهر ئافره تانه وه ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾ به هوی ئه وه وه خوا فه زلی هه ندیکانی داوه ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ به سهر هه ندیکاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ ههروه ها به هوی ئه وه ی که (پیاوان) له سامانه کانیاں خه رج ده کهن ﴿قَالَ صَالِحٌ﴾ جا ئافره ته چا که کان (ئهوانه ن) ﴿قَلَنْتُ﴾ گویرایه لانی به رده وام (بو خواو پاشان میرده کانیاں) ﴿حَفِظْتُكَ لِلْغَيْبِ﴾ پاریزه رانی (داوینی خوین و سامانی میرده کانیاں) که میرده کانیاں له ماله وه نه بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ به هوی ئه وه ی خوا فه رمانی پاراستنی داوه ﴿وَأَلَّتِي تَخَافُ﴾ وه ئه وه ئافره تانه ش که ئیوه ده ترسن ﴿نُشُوزُهُنَّ﴾ سهر پینچیتان بکهن ﴿فِعْظُوهُنَّ﴾ ئه وه ئاموژگاریان بکهن ﴿وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ﴾ و جینگه یان لی جیا بکه نه وه (و له گه لیان مه خه ون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ و لیان بدن (لیدانیک که له شی عه یب دار نه کات) ﴿فَإِنْ أَطَعَنَّكُمْ﴾ جا ئه گه ر گویرایه لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ ئه وه ئیتر هیچ رینگه یه که له دریان مه گر نه بهر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه میشه به رز و بلندی گه وره یه ﴿وَلَا تَخَفُوا﴾ وه ئه گه ر ترسان ﴿شِقَاقَ بَيْنِهِمَا﴾ له تیکچونی نیوانیان (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا أَحْكَامًا مِنْ أَهْلِيهِ﴾ ئه وه ناو بزیواننیک بنیرن له خزمی پیاوه که ﴿وَحَآكِمًا مِنْ أَهْلِهَا﴾ و ناو بزیواننیک له خزمی ئافره ته که ﴿إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا﴾ ئه گه ر (دوو ناو بزیوانه که) ناشتیان بویت ﴿يُوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ژن و میرده که چاک ده کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه میشه زانای ئاگاداره ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بهس خوا بیه رستن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و هیچ شتیک مه کهن به هاوبه شی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ ههروه ها له گه ل دایک و باو کتاند چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وه له گه ل خزم و نزیکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه ژاران ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و هاوسیی خزم ﴿وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ و هاوسیی بیگانه یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ﴾ و هاوړنی هه میشه یی یا هاوړنی سه فهر ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ و رېبوار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و ئهوانه ی بوون به مولکتان (چاک بن له گه لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به راستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ يُحْتِثِ الْآفْخُورًا﴾ ئه وه که سه ی که خو به زل زان و شانازی کهر بیت ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ ئهوانه ی که چرو و کن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ فه رمانیش ده کهن به خه لکی به چرو و کی ﴿وَيَكْتُمُونَ مَا أَنشَأَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ وه ده یشار نه وه ئه وه ی خوا پینی به خشییوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له به خششی خوی ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾ وه ئاماده مان کردوه بو بیباوه ران سزایه کی ریسوا کهر ﴿٢٧﴾

﴿وَالَّذِينَ يُفْقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ وه نهوانه ی ماله کانیان ده به خشن ﴿رِبَاةَ النَّاسِ﴾ له بهر رو پامایی خه لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوه ریش ناهیتن نه به خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نه به روژی دواپی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا﴾ وه هه رکهس شهیتان هاوری بیست ﴿فَسَاءَ قَرِينًا﴾ نه وه (شهیتان) هاوری به کی
 زور خرا به ﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ﴾ وه نهوانه چ زیانیکیان ده که وه ته سهر؟ ﴿لَوْ أَمْنَا بِاللَّهِ﴾ نه گهر باوه ریان
 بهیتایه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به روژی دواپی ﴿وَأَنْفَقُوا﴾ وه بیان به خشی یایه ﴿مِمَّا رَزَقَهُمُ
 اللَّهُ﴾ له وه ی که خوا پی ی به خشیوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زانیه پیان ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به راستی خوا به نه ندازه ی گهر دیله یه ک سته م ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وه نه گهر
 چا که یه ک هه بیت ﴿يُضَاعِفْهَا﴾ (خودا) پاداشته که ی چند جاره ده کاته وه ﴿وَتُؤْتِي مِنْ لَدُنْهُ﴾ و ده بیبه خشیت
 له لایه ن خویه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه وره ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ نه مجا (حالی کافران)
 چون بیت کاتیک هیتانمان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾ له هه موو ئومه تیکدا شایه تیک (که پیغه مبه ره که یانه)
 ﴿وَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان هیتا (نه ی موحه ممه د) ﴿عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ به شایه ت به سهر نائه وهانه وه ﴿وَهُوَ
 بِيَوْمٍ ذَٰلِكَ﴾ لهو روژدها ﴿يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُوا الرُّسُلَ﴾ ئاوات ده خوازن نهوانه ی کافر بوون و
 سه رپیچی پیغه مبه ریان کرد ﴿لَوْ تَسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ﴾ که زهویان به سهر دا ته خت بکرت (واته بخرینه
 ژیر زهوی و نه هیترینه دهر وه) ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ حَدِيثًا﴾ وه (لهو روژدها) هیچ قسه و باسینک له خوا
 ناشار نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نهو که سانه ی که پرواتان هیتا وه ﴿لَا تَقْرَأُوا الصَّلَاةَ وَلَا تُمْ
 سُكْرَى﴾ نزیک ی نویژ مه بنه وه کاتیک ئیوه سه رخوش بن ﴿حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ هه تا بزائن چی
 ده لین ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وه هه روه ها نزیک ی (جینگای) نویژ مه بنه وه له کاتیکدا له شتان بی نویژه (له شتان
 پیسه) ﴿إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ﴾ مه گهر تیپه ربن (به مزگه وندا) ﴿حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾ هه تا خوتان ده شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرْضَىٰ﴾ وه نه گهر ئیوه نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فهر دا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ﴾ یان
 که سینک له ئیوه هاته وه ﴿مَنْ الْغَائِطِ﴾ له شوینی ده ست به ئاو گه یان دنه وه ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جووت بوون له گهل خیزانه کانتاندا (یاله یه ک که وتن له گهل ئافره تانی نامه حره مدا) ﴿فَلَمْ تَجِدُوا
 مَاءً﴾ نه مجا ئاوتان ده ست نه کهوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ نه وه به خولیک ی پاک ته یه موم بکه ن
 ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جا به و توزو خوله روو خسار و ده سته کانتان ته یه موم بکه ن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ به راستی خوا هه میشه سه ره وه ی تاوانه و لیوورده یه ﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ﴾ ئایا
 سهیری نهوانه ت نه کردوه ﴿أَوْ تَوَصَّيْنَا مِنْ الْكِتَابِ﴾ که به شینک له نامه که یان پی دراوه (که ته وراته)
 ﴿يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ﴾ گو مپایی هه لده بزیرن (ده کرن) ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُضِلُّوا السَّبِيلَ﴾ وه ده یانه ویت ئیوه ش
 له رپیازی راست گو مپابین ﴿۱۱﴾

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ و ته نهها خوا چاك ناگاداره به دوزمنه کانتان ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ و ته نهها خوا به سه دوست بیت ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ ته نهها خواش به سه یاریده در بیت ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هندیك له جووله كه كان ﴿يُخْرِفُونَ إِلَهُكُمُ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فهرمووده کانی خوا ده گزین له شوین و مبهستی خوی ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ و ده لئین: بیستمان و سه ریچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمَعَ غَيْرَ مُسْمِعٍ﴾ گوی بگره قهت گویت لی نه بی!! ﴿وَرَاعِنَا﴾ و ده لئین (راعنا) چاك گویمان بو بگره (به لام به زمانی جووله كه واته تو خراپترینمانی نهوان نه مانایان مبهست بوو) ﴿لَيَّا بِالْأَسْتِزِهِمُ﴾ ده میان خوار ده کرده و ده (بو نه و هی مبهسته خراپه كه بگه یه نیت) ﴿وَوَطَّعْنَا فِي الَّذِينَ﴾ و ده بؤتانه و ته شهردان له نایینی (نیسلام) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ و ده نه گهر نهوان بیان و وتایه ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گویرایه لئین ﴿وَأَسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا﴾ و (قسه مان) بیسته و په له مان لی مه كه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ نه و ده چاکترو راست تر بوو بویان ﴿وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ به لام خوا نه فرینی لی کردن ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ به هوی بی با وهریبه كه یانه و ده ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بویه بر و ا نهینن كه میکیان نه نیت ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ﴾ نه ی نه وانه ی ﴿أَتُوا الْكِتَابَ﴾ كه نامه تان پی به خشراره ﴿ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا﴾ بر و ا نهینن به و (قورئانه ی) نارد و و مانه ته خوار و ده ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ كه به راست دانهری نه و (ته و راته ی) نیو هیه ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَطْمِسَ وُجُوهًا﴾ پیش نه و ده ی رو خسار انیک ساف بکهین (له پیشه و ده) ﴿فَرَزَدَهَا عَلَى أَذْبَارِهَا﴾ نه مجا بیبهینه پشت سه ریان ﴿أَوَلَعَنَهُمْ﴾ یان نه فره تیان لی بکهین ﴿كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ﴾ و ده چؤن نه فره تمان کرد له خه لکانی شه ممه (نه وانه ی) كه پاره ماسییان لی قه ده غه کرا له پوژی شه ممه دا كه چی ده هاتن له پوژی هه ینیدا توپه کانیان داده خست و پوژی به ك شه ممه هه لیان ده گرت و ده ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ و ده بریاری خوا هه میشه به دی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ و یغفر مادون ذلك خوش ناییت گهر ها و به شسی بو دابنری بیجگه له و ده خوش نه بیت له ههر گونا هیک ی تر ﴿لَمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ههر كه سیك كه به ویت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ و ده ههر كه سیك ها و به ش بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا﴾ نه و ده بیگو مان گونا هیک ی زور گه و ره ی هه لبه ستو و ده ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا سهیری نه وانه ت نه کرد و ده ﴿يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ كه خویان به پاك و چاك ده زانن ﴿بَلِ اللَّهُ يُرْزِقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ (وانی به) به لكو خوا ههر كه سیکی بویت پاك و خاوینی ده کات ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ قِيعًا﴾ و كه مترین سته میان لی ناکریت (بابه نه ندازه ی) نه و ده زوه باریکه ی ناوکی خور ماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سهیری بکه چؤن ﴿يَقْفَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به دهم خوا و ده در و هه لده به ستن ﴿وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا﴾ و ده به سه نه و در ویه كه گونا هیک ی پروون و ناشکرایه ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا ناو ریکت نه دا و ته و ده له وانه ی ﴿أَتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ به شسیك له نامه ی خوا ییان پیدرا و ده ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَالظَّالُّغَاتِ﴾ بر و ا نهینن به شستی بی نرخ و به ر نامه ی غهیری خوا (به) جاد و و گهران و به شهیتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ده نه لئین به وانه ی كه بی پروان ﴿هَؤُلَاءِ أَهْدَى﴾ نه وانه ریبا زیان راستره ﴿مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ له وانه ی كه با وهر یان هیتا و ده

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ نائه وانه که سانیکن که خوانه فرینی لی کردوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ﴾ هه رکه سینکیش خوانه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ نه وه هه رگیز ده ست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿أَمَلَهُمْ تَصِيبٌ﴾ نایا نه وانه (جو وله که کان) به شیان هه یه ﴿مِنْ الْمَلِكِ﴾ له ده سه لاتی پاشایه تی (خاوه نی تی بوونه وهر)؟ ﴿فَإِذَا لَا يُوْتُونَ النَّاسَ نَفِيرًا﴾ (جا نه گهر بیانوا یه) نه و کاته به خه لکی یان نه ده به خشی (به نه دازه ی) تو یکل ی ده نکه خور مایه ک ﴿مَنْ يَرْحَسِدُونَ النَّاسَ﴾ یان ئیره یی (حه سوودی) ده بن به خه لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْتَهُمُ اللَّهُ﴾ له سه ر نه وه ی خوا پی به خشوون (که پیغه مبه ریتی یه) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزل و به هره ی خوی ﴿فَقَدْ أَتَيْنَا﴾ نه وه بنگومان داومانه ﴿إِلَّا بِرَهْمٍ أَلَكْتَبِ﴾ به نه وه ی ئیره ایم کتیب ﴿وَالْحِكْمَةِ﴾ و پیغه مبه ریتی ﴿وَأَتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ هه روه ها پیمان به خشین ده سه لاتیکی گه وره ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله و خه لکه دا هه بوو بروایان به (موحه ممه د) هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَعَتْ﴾ هه شیان بوو به رگری لی کردووه ﴿وَكُنْ مِنْهُمْ سَعِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بویان) که ناگریکی هه لگیر ساوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی بروا بوون ﴿يَايْتِنَا﴾ به نایه ته کانی ئیمه ﴿سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا﴾ له مه ولا ده یانخه ینه ناو ناگریک ﴿كُلَّمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ﴾ هه ر کاتیک که پیستیان سووتا (وبرزا) ﴿يَدْلُوهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان ده گورین به پیستیکی تر ﴿لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ بوئه وه ی سزا که (به چاکی) بچه زن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه میشه زالی کار دروسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی باوه ریان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چا که یان کرد ﴿سَنَدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له مه ولا ده یانخه ینه چهند به هه شتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میتنه وه تیایدا به هه میشه یی ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مَطَهَّرَةٌ﴾ بویان هه یه تیایدا هاوسه رانی پاک و خاوین ﴿وَيَدْخُلُهُمْ ظِلٌّ أظْلِيلًا﴾ وه ده یانخه ینه ژیر سیبه ری چرو به رده و امه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا فرمانتان پی ده کات ﴿أَنْ تَوَدُّوا الْأَمْثَلِ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ بو خاوه نه کانیان ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک دادوهریتان کرد له نیوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا فرمان ده کات) به داد حو کم بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْطِيكُمْ بِهِ﴾ به راستی خوا به چاکی نامور گاریتان ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا هه میشه بیسه ری بینایه ﴿يَايْتِنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانیک که باوه رتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویرایه لی خوا و گویرایه لی پیغه مبه ر بن ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گویرایه لی کار به ده سه (عادیله) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ﴾ جا نه گهر دووبه ره کیتان هه بوو له شتیکدا ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه وه بیگیر نه وه بو لای خوا و پیغه مبه ر ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَوْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه گهر ئیوه باوه رتان هه یه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روری دواپی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ نه وه باشتره ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و نه نجامی چاکتره ﴿

﴿الْقَرَالِ الذِّبْتِ﴾ نایا ئاورینکت نه داوه ته وه به لای نه وانه ی ﴿بِرَّعُمُونَ﴾ وا خو نیشان ده دهن ﴿أَنَّهُمْ﴾
 ﴿آمَنُوا﴾ که به راستی نه وان باوه بیان هیناوه ﴿بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ به وه ی دابه زیوه بۆتو (که قورئانه)
 ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وه ش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ﴾ ده یانه ویت که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظَّهْمِ﴾ داد گای و حومکیان بیهن بۆلای یه کینک که حو کم به بهرنامه ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی فرمانیان پی کراوه ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ که بر وایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شه یتان ده یه ویت ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ که گو مرایان بکات ﴿ضَلَالًا بَعِيدًا﴾
 به گو مراییه کی دور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وه نه گهر پی یان بوتریست : وهرن
 ﴿إِلَى مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ بۆلای نه وه ی خوا نار دوویه تیه خواره وه ﴿وَالِى الرُّسُولِ﴾ وه بۆلای پیغه مبه ر
 ﴿رَأَيْتَ الْمُتَفَقِّهِينَ﴾ ده بیسی (نه ی موحه مبه د) دوو پرووه کان ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهر انیکى ته و او ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نایا حالیان چۆن نه بیت
 کاتیک به سه رهاتیکى ناخوشیان تووش بیت ؟ ﴿بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ به وه ی ده سیان پیشی
 خستووه (کردو یانه) ﴿ثُمَّ جَاءَ وَكَ﴾ پاشان دینه وه بۆلات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سویند ده خون به خوا
 ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ته نه یازی چاکه و یه ک خسته وه مان بووه (کاتیک که حو کم ده به ی
 بۆلای غه یری خوا) ﴿أُولَئِكَ الذِّبْتِ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نه وانه که سانیکن خوا ده زانیت چی
 له دلیاندا هیهه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که واته پروویان لی وهر گیره ﴿وَعِظْهُمْ﴾ وه ئامور گاریان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی بیان دهر باره ی خویان ﴿قَوْلًا بَلِغًا﴾ ووته یه کی ره وان و کاریگهر
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پیغه مبه رینکمان ره وانه نه کردووه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته نه ی نه وه نه بیت
 گویرایه لی بکریست ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ وه بیگومان نه گهر نه وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا﴾
 أَنْفُسَهُمْ ﴿کَاتِئِكَ سَتَه میان له نه فسی خویان کرد ﴿جَاءَ وَكَ﴾ بهاتنایه بۆلات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بور دونیان بکر دایه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ الرُّسُولُ﴾ پیغه مبه ریش داوای لی خوش بوونی
 بۆ بکر دنایه ﴿لَوْ جَدَّوْا اللَّهَ تَوَابًا رَحِيمًا﴾ بیگومان ده یان بینی خوا په شیمانی وهر گری به به زه ییه
 ﴿فَلَا وَرَيْكَ﴾ نه خیر (وانی یه که خویان به باوه ردار نیشیان ده دهن) سویند به بهر وهر دگارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُخَرِّجَهُمْ﴾ بر و دارنن تاتو نه که نه دادوهر ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له ههر ئازاوه و
 دوو به ره کی یه کی نیوانیان دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان هه ست نه که نه له دهر و نیاندا
 ﴿حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاریه ک له و بریاره ی تو داوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ و مل که چ نه بن
 به ملکه چی یه کی ته و او

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وه بنگومان نه گهر ئیمه پنیوستان بگردایه له سهریان ﴿أَن يَقْتُلُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که یه کتری بکوژن (واته باوهرداران بی باوهردان بکوژن) ﴿أَوْ أَخْرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ یان له ماله کانتان دهر بچن ﴿مَا فَعَلُوا﴾ نه وه یان نه ده کرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا﴾ وه نه گهر به راستی نه وان کاریان بگردایه ﴿مَا يُعْظُونَ بِهِ﴾ به پنی نه و ناموز گاریانی ده کران ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه وه باشتر بوو بویان ﴿وَأَشَدَّ تَثِيثًا﴾ وه دامه زراوتر ده بوون (له سهر نایینه که یان) ﴿وَإِذَا لَأَتَيْنَهُمْ﴾ جائه و کاته بنگومان پیمان ده به خشین ﴿مِّن لَّدُنَّا﴾ له لایه ن خومانه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿وَلَهْدَيْنَهُمُ﴾ وه ریشمون و نیمان ده کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو ریگی راست ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه هر که سیک گویر ایه لی خوا و پیغه مبه ربکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ جائه وانه له گه ل که سانیکن ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که خوا فزل و به هره ی (خوی) رشتوه به سهریاندا ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ﴾ له پیغه مبه ران و راستگویان ﴿وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شهیدان و پیاو چاکان ﴿وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وه نه وانه چ هاوپی و هاو لیکسی چاکن ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ نه و فزل و به هره یه ته نها له لایه ن خواو یه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ وه به سه که خوا زانیاه (به هه موو شتیک) ﴿يَتَابِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانیک که باوهردان هیناوه ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداریی خوتان و هر گرن ﴿فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ نه و سا تاقم تاقم هیرش به رن (دهر چن بو جیهاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ یان هه موو پیکه وه هیرش به رن (دهر چن بو جیهاد) ﴿وَإِن مِّنْكُمْ﴾ وه بنگومان له ناوتاندا یه ﴿لَمَنْ لِّيَبْطِئَنَّ﴾ که سی واهه راستی خوی دوا ده خات ﴿فَإِن أَصَابَكُمْ مُّصِيبَةٌ﴾ جائه گهر تووشی به سهر هاتیکی خراب هاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ ده لیت به راستی خوا فزل و به هره ی رشت به سهر مدا ﴿إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ که له گه لیاندا ناماده نه بووم ﴿وَلَئِن أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ وه نه گهر تووشی فزل و به هره یه ک بوون له خواوه ﴿لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ بنگومان ده لیت وه که له نیوان ئیوه و نه واهه پیچ دوستایه تی یه که نه بوو بیت ﴿يَكَلِّتُنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ نه ی خوز که له گه ل نه وانه بوومایه ﴿فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ تا قازانجیکی زور گه و ره م بگردایه ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که واته با بجه نگیت له پنی خواوا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ که سانیک که زیانی دنیا ده فروشن به پروژی دواپی ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جائه هر که سیک بجه نگیت له پنی خواوا ﴿فَيُقْتَلْ﴾ نه مجا بکوژری (شهید بیت) ﴿أَوْ يَغْلِبْ﴾ یان زال بیت ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه دواتر پنی ده دین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿٧١﴾

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وه چیتانه (بهج بیانوو یهك) جهنگ ناكهن له پیتاوی خواد
 ﴿وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له پیتاوی چه و ساوه كان له پساوان و ئافره تان و مندالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه وانه ی كه ده لئین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه ی په روه ردگارمان رزگارمان كه ی له م
 شاره (مه به ست پئی شاری مه ككه یه) ﴿الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ كه خه لكه كه ی سته مكارن ﴿وَأَجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا﴾
 وه له لایه ن خوته وه پشتیوانیكمان بۆ به دی بهیته ﴿وَأَجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ﴾ وه له لایه ن خوته وه به دی بهیته
 بۆمان ﴿نَصِيرًا﴾ یارمه تی ده ريك ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و كه سانه ی باوه ریان هیتاوه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له پیتاوی خواد ده جهنگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی بئ باوه رن ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیتاوی
 ناره و (یان شهیتان) دا ده جهنگین ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ كه واته شه ربكه ن له گه ل دۆسته كانی شهیتاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شهیتان هه ر لاواز بووه ﴿الَّذِينَ قَاتِلُوا الَّذِينَ قَاتِلُوا لَهُمْ﴾
 نایا سهیری نه و كه سانه ت نه كرده ووه كه پیتان ووترا ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ دهستان بگپرنه وه (له جهنگ
 و كوشتار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژ بكه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه كات بده ن؟ ﴿فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالَ﴾
 كه چی كاتینك جهنگیان له سه ر پتویست كرا ﴿إِذَا فِی قُرْآنٍ مِّنْهُمْ يَتَخَوَّنَ النَّاسَ﴾ یه كسه ر دهسته یه کیان
 له خه لكی ده ترسان ﴿كَخَشِيَ اللَّهُ﴾ وهك ترسان له خودا ﴿أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ بگه زیاتریش ده ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ده یان ووت نه ی په روه ردگاری ئیمه ﴿لَمْ كُنْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ﴾ بۆ چی جهنگت له سه رمان
 پتویست كرده. ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ خوزگه دوات ده خستین (له جهنگ كردن) بۆ ماوه یه کی
 كه م ﴿قُلْ مَتَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ بلی خوشی و له زه تی دنیا زور كه مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و پوژی دواپی باشته
 ﴿لِمَنِ اتَّقَىٰ﴾ بۆ كه سیك له خوا بترسیت ﴿وَلَا تَظْلَمُونَ قَتِيلًا﴾ وه سته متان لی ناك ریت به (نه ندازه ی)
 تالی ناو كه خورما یهك ﴿إِنَّمَا تَكُونُوا﴾ له هه رشوینیتك بن ﴿يُذَرِكُكُمْ الْمَوْتُ﴾ مردن پیتان ده گات
 ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ باله ناو قه لا و كوشکی به رزو قایم شدابن ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ﴾ وه نه گه ر (ناپاكان)
 خوشی و چاكه هاته رییان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده لئین نه مه له لایه ن خواوه یه ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾
 وه نه گه ر تووشی نا خوشی و خراپه یهك هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ده لئین نه مه له لایه ن تووه یه (نه ی
 موحه ممه د ﷺ) ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه مووی له لایه ن خواوه یه ﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ﴾ نه وه نه و خه لكه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ وه كو له هیچ قسه یهك تی نه گه ن وایه ﴿مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾
 هه ر چاكه یه كت تووش بوو نه وه له خواوه یه ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه هه ر خراپه یه كت تووش
 بوو ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ نه وه له خوته وه یه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ و ئیمه تۆمان نار دووه به پیغه مبه ر
 بۆ خه لكی ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی نه وه بدات ﴿۹۵﴾

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ هەر که سیتک گویرایه لی پیغه مبه ر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ نه وه به راستی گویرایه لی خوای کردووه ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ هەر که سیتکیش پشت هه لبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نه وه نیمه تۆمان ره وانه نه کردووه ﴿عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ به چاودیر و پاریزهر به سه ریانه وه ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دووروه کان) ده لئین گویرایه لئین (مل که چ و فره مانبه رداریسن) ﴿فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ به لام کاتیک له لای تۆ ده رجوون ﴿بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾ کۆمه لیک له وان شه وه ده که نه وه به پیلان گیران (له موسلمانان) ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ به پیچه وانه ی قسه کانی تۆ ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ﴾ وه خوا ده بنووسیت نه وه (پیلانانه ی) شه و کردویانه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که واته وازیان لی بینه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت به خوا بیهسته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا به سه پشتیوانت بی ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ نه وه بو بیسر ناکه نه وه له قورئان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو نه گهر له لایه ن که سیتی تره وه بوایه جگه له خوا ﴿لَوَجَدُوا فِيهِ﴾ بیگومان ده یانبینی تیایدا ﴿اِخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ جیاوازی زور ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ﴾ وه کاتیک هه و الیکیان بی بگات ﴿مِنْ أَمْرٍ﴾ ده باره ی ئاسایش و هیمنایه تی (نیوانتان) ﴿أَوْ الْخَوْفِ﴾ یان له باره ی ترسه وه ﴿أَدْعَايَهُ﴾ بلاوی ده که نه وه ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ به لام نه گهر بیانگه رانایه ته وه بو لای پیغه مبه ر ﷺ ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و بو لای کاربه ده ستانی خو یان ﴿لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ مِنْهُمْ﴾ نه وه نه وانه ی راستی هه و اله کان ده رده هینن ده زانن هه و اله که (راسته یان درویه) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گهر چاکه و به زه یی خوا نه بوایه به رامبه ر به نیوه ﴿لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بیگومان شوین شه یئان ده که وتن که میکتان نه بیت ﴿فَقَتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) له پیناوی خوا دا بجه نگی ﴿لَا تَكُلْفُ إِلَّا نَفْسُكَ﴾ تۆ ته نها ئه رکی خۆت لی داوا کراوه (یا تۆ ته نها ئه رکی خۆت له سه ره) ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هانی پروادارانیش بده (بو جهاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ نومیده خوا ﴿أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به رگری هیزی بی باوه ران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا﴾ وه خوا به هیزتره ﴿وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا﴾ و تۆله ی به تین تره ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ هەر که سی تکایه کی چاکه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا﴾ به شیکی له (پاداشتی) نه و چاکه یه بو هیه ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ وه هەر که سی تکایه کی خراپه بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا﴾ نه ویش به شیکی ده بیت له (سزای) نه و خراپه یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هه میشه ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا﴾ به سه ره هه موو شتیکدا به توانایه (چاودیره) ﴿وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ﴾ هەر کاتیک سلاو یکتان لی کرا ﴿فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا﴾ نه وه به چاکتر له و سلاوه سلاو بکه نه وه (لییان) ﴿أَوْزُدْهَا﴾ یان وه کو خوی بیسه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بیگومان خوا هه میشه پرساو چاودیره به سه ره هه موو شتیکدا ﴿۱۱﴾

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او یکی راست نی به جگه له خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ سویند به خوا بینگومان کورتان ده کاته وه بؤ (لینر سینه وه ی) نه و رۆزی دوا بیه ی ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کی له خوا قسه (و به لینی) راست تره ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ نه وه چیتانه ﴿فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَتَيْنِ﴾ ده رباره ی دوو پرووه کان بوونه ته دوو دهسته ﴿وَاللَّهُ أَزْكَاهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له کاتیکدا خوا نه وانه ی گه راندو ته وه بؤ بی باوه ری به هوی کرده وه کانیا نه وه ﴿أَتُرِيدُونَ﴾ ثابا ده تانه ویت ﴿أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینموونی که سیک بکه ن که خوا گومر ای کردو وه؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هه ر که سیک خوا گومر ای بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ نه وه هه ر گیز ناتوانی رینگای راستی بؤ بدوزیته وه ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ نه وان ناواته خوازن ئیوه ش بی باوه ر بن ﴿كَمَا كَفَرُوا﴾ وه ك چون خویان بی باوه ر بوون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا ئیوه وه نه وان یه کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ که واته نه وان به دوست و یار مه تی ده ر هه لمه برن ﴿حَتَّى يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه تا (به شیمان ده بنه وه) کوچ ده که ن له ری ی خوادا ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گه ر پرویان وه ر گیز او پشتیان هه لکرد ﴿فَتَّخَذُوهُمْ﴾ نه وه (به دیل) بیانگرن ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانگورن له هه ر شوینیک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ وه هیچ دوست و یار مه تی ده ریک له وان هه لمه برن ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ﴾ جگه له وانه ی به یوه ندی ده که ن به که سانی که وه ﴿يَبْتَغِيكُمْ وَيَبْتَغِي قَوْمَهُمْ﴾ که له نیوان ئیوه وه نه واند پهمان هه یه ﴿أَوْ جَاءَ وَكُمْ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ﴾ یان هاتوون بؤ لاتان له سه ر دلان ناره حه ته (حه زنا که ن) ﴿أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ﴾ له وه ی که جهنگنان له دژ بکه ن یا جهنگ له دژی خزمه کانیا ن بکه ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه گه ر خوا بیویستایه ﴿لَسَاطَهُمْ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده کردن به سه ر تاندا ﴿فَلَقَاتِلُوكُمْ﴾ و جهنگیان دژتان ده کرد ﴿إِنْ أَعَزَّ لُوكُمْ﴾ جا نه گه ر نه وان که نار گیر بوون له ئیوه ﴿فَلَمَّا يَقْتُلُوكُمْ﴾ و جهنگیان له دژتان نه ده کرد ﴿وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ﴾ و پیتشنیاری ناشتیا ن کرد بؤتان (مل که چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ نه وه خوا رینگه ی نه داوون که ده ستیا ن بؤ به رن و (نابی شه ریا ن له دژ بکه ن) ﴿سَتَجِدُونََ الْآخَرِينَ﴾ له مه ولا که سانیکی تر ده بینن ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبْسِلُوكُمْ﴾ ده یانه ویت له ئیوه نه مین بن ﴿وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ﴾ وه له هوزه که ی خووشیا ن نه مین بن ﴿كُلَّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ هه ر کاتیک بانگ کرا بن بؤ بی باوه ری و بت به رستی ﴿أُزَكِّسُوا فِيهَا﴾ گه راونه ته وه بؤ ی (واته به ناشتی رازی نه ده بوون) ﴿إِنْ لَمْ يَعْزِلُوكُمْ﴾ جا نه گه ر که نار گیر نه بوون لیسان ﴿وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ﴾ وه جله وی ناشتیا ن نه دایه ده ستان ﴿وَيَكْفُرُوا بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه ده ستیا ن نه کیشایه وه (له جهنگ کردن) ﴿فَتَّخَذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ﴾ نه وه به دیل بیانگرن و بیانگورن ﴿حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ﴾ له هه ر شوینیک که به رده ستان که وتن ﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ﴾ نه وانه ی (باسمان کرد) داوامانه به ئیوه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له دژیا ن ﴿سُلْطَنًا مُبِينًا﴾ ده سه لاتی ناشکرا ﴿۱۱﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بؤ هیچ باوه رداریک په وانی په باوه رداریک بکوړیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه گهر به هه له نه بیت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه ههر که سینک ئیمانداریک به هه له بکوړیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (له سهریه تی) نازاد کردنی کویله په کی باوه رداریک ﴿وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾ و
 (نرخی) خوینیکیش بدات به کهس و کاری کوزراوه که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا﴾ مه گهر بیبه خشن (له
 خوینه که به خیری خویان) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ﴾ به لام نه گهر کوزراوه که له گه لیک بوو که
 دوزمتان بوون (کافری شهر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه به لام کوزراوه که ئیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (ههر له سهریه تی) نازاد کردنی به نده په کی ئیماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه نه گهر
 (کوزراوه باوه رداریک که) له گه لیک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که له نیوان ئیوه و نه و اندا په یمان هه بوو
 ﴿فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾ نه و (نرخی) خوینیک بدنه کهسی کوزراوه که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾
 له گه ل نازاد کردنی کویله په کی ئیماندار ﴿مَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جا نه و (بکوړ) هی دهستی نه کهوت (یان نه ی
 بوو) ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ﴾ نه وه (له سهریه تی) رږو و و گرتنی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له سهریه که
 ﴿تُوبَةَ مِنَ اللَّهِ﴾ (نهم برپاره) لی بووردنه له لایه ن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا
 هه میسه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا﴾ وه ههر که سینک ئیمانداریک به دهس
 نه نقهس بکوړیت ﴿فَجَزَاءُُهُ جَهَنَّمُ﴾ نه وه توله ی نه و کهسه دوزخه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه میسه بی
 تیایدا نه بیت ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه شمی لیگرتووه ﴿وَلَعْنَةُ رِوَاعِدَ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نه فرینی لی کردووه و سزایه کی گهره ی بؤ ناماده کردووه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی کهسانیک
 که بر و اتان هی ناوه ﴿إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتیک دهر چوون (بؤ جهاد کردن) له رینگه ی خواوا
 ﴿فَتَيَسَّرُوا﴾ هه موو شتیک روون بکه نه وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه نه لین به و کهسانه ی ﴿الْفَقْنِ إِلَيْكُمْ
 أَلَسَلَمْ﴾ که سلاو (ی موسلمانانه) تان لی ده کهن ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو بر و اداریت؟ ﴿تَتَّبِعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به دوا ی شتوومدک و سامانی دونیایدا بگهرین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ﴾
 نه وه لای خوا دهسکهوتی زور هه یه ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوهش له مه و پیش هه روه ها بوون
 (ئیمان که تان دهشارده وه) ﴿فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ نه مجا خوا مننه تی نا به سهر تاندا (به هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَيَسَّرُوا﴾ ده ی که واته هه موو شتیک روون بکه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَانَعُ لَكُمْ خَيْرًا﴾
 به راستی خوا هه میسه ناگاداره به وه ی ئیوه ده ی کهن ﴿۱۱﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ یه کسان نین ئه و باوه دارانه ی دانیشتون و جهاد ناکهن ﴿غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ﴾ جگه له خاوهن عوزره کان نه بیت (وهك نه خوش، و کویر، وشهل) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گهل تیگوشه رانی ریگه ی خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مال و گیانیان ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا فه زلی تیگوشه ران به مال و گیانیانی داوه ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سهر دانیشتون (له جهاد) دا به پله یهك ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ وه ههر یهك له و دوو ناقمه خوا به لینی پاداشتی زور چاکی پی داوون (كه به هه شته) ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ریزی تیگوشه رانی داوه به سهر دانیشتون و کانداه پاداشتیکی گه و ره ﴿۱۵﴾ ﴿دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی زور ولی خوش بوون و میهره بانیا بوه یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لیورده ی میهره بانه ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ به راستی ئه وانه ی كه فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتیکدا كه سته میان له خویان ده کرد (به کوچ نه کردنیا) ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ (به ته شه ره وه پیان) ده لنین (ده رباره ی نایینه كه تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لنین نیمه چه و ساوه بووین له سهر زهوی دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ وَسِعَةً﴾ (پیان) ده لنین مه گهر زهوی خوا فراوان نه بوو؟ ﴿فَتَهَاجَرُوا فِيهَا﴾ تا کوچتان بکر دایه تیایدا ﴿قَالُوا لَيْتَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ جائه وانه شوینیان دوزه خه ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ئای چ پاشه ریزیکی خراپه ﴿۱۷﴾ ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بیجگه له و چه و ساوانه ی كه له پیوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و ئافره تان ﴿وَالْوِلْدَانِ﴾ و له مندا لانس ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ كه توانای هیچ چاره یه کیان نی یه (له بهر بی هیزی و پیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شیوازیك ری ده رناکهن ﴿۱۸﴾ ﴿قَالُوا لَيْتَ عَسَى اللَّهُ أَن يَغْفُرَ عَنْهُمْ﴾ ئاه وانه ئومید هه یه خوالی یان خوش بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه چاوپوشیکه ر ولی خوشبووه ﴿۱۹﴾ ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ههر كه سیك کوچ بکات له ری ی خوادا ﴿يَجِدْ فِي الْأَرْضِ﴾ دهستی ده كه ویت له زهویدا ﴿مَرْغَمًا كَثِيرًا﴾ جینگه و ریگه ی زور (كه دوزمن پی ناخوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له ریزی زیاندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه ههر كه سیك له مالی خوی ده رچیت ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کوچ بکات بولای خوا و پیغه مبه ره كه ی ﴿تُزَيِّدْكَ الْمَوْتَ﴾ پاشان مردن پی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ ئه وه بیگومان پاداشتی ئه و كه سه كه و توته سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لی بورده ی به به زه یی یه ﴿۲۰﴾ ﴿وَإِذَا ضَرَبْتَ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیک سه فهران کرد (و گهران) به زهوی دا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئه وه هیچ گونا هیکتان له سهر نی یه ﴿أَن تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ كه نویزه کان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يَفْقَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه گهر ترسان ئه وانه ی بی باوه رن جهنگتان له گهل بکهن ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ أَيُّامًا﴾ به راستی بی باوه ران هه میسه بئوئه دوزمنیکی پروون و ئاشکران ﴿۲۱﴾

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (تھی موحمہ مد ﷺ) لہ جہنگدا) لہ ناو برواداراندا بوویت ﴿فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ و پیش نویژیت بو کردن ﴿فَلْتَقُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ﴾ تہوہ با تا قمیک لہ وان لہ گہل تو نویژ بکہن ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ و با چہ کہ کانیاں ہی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سوژدہ یان برد (رکاتیکیاں تہواو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ﴾ با (بچنہ دواوہ) لہ پشتانہوہ بن (پاسہ و انتان بن) ﴿وَلَاتُاتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى﴾ وہ باتاقمہ کہی تر بین ﴿لَمْ يَصَلُّوا﴾ کہ نویژیاں نہ کردوہ (وپاسہ وان بوون) ﴿فَلْيَصَلُّوْا مَعَكَ﴾ ولہ گہل تو نویژ بکہن ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وہ باووریای خویان بن ﴿وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ و چہ کہ کانیشیاں ہی بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوہ ران ٹاواتہ خوازن ﴿لَوْ تَقَفَلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ﴾ کہ ٹیوہ ہی ٹاگابن لہ چہ کہ کانتان ﴿وَأَمِيتَكُمْ﴾ و شت و مہ کہ کانتان ﴿فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا پہ لامارتان بدن ﴿مَنْبِلَةً وَجِدَةً﴾ بہ پہ لاماریکی یہ کجارہ کی (بدن بہ سہر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وہ تاوانتان لہ سہر نی یہ ﴿إِنْ كَانَ يَكُومُ أَذَى مِنْ مَطَرٍ﴾ تہ گہر بہ ہوی بارانہوہ نارہ حہت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى﴾ یان نہ خوش بوون ﴿أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ کہ چہ کہ کانتان دانین ﴿وَأَخْذُوا حِذْرَكُمْ﴾ بہ لام ووریایی خوتان بکہن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ بہ راستی خوا ئامادہی کردوہ بو بی باوہ ران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی ریسوا کہر ﴿﴿﴾﴾ ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ تہ مجا کاتیک نویژہ کانتان بہ جی ہینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ تہوسا یادی خوا بکہن ﴿فَيَكْمَأَوْفُقُوْا﴾ بہ پیوہ و بہ دانیشتنہوہ ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ وہ لہ سہر تہ نیشان (بہ پالکہ و تنہوہ) ﴿فَإِذَا أَظْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا ہر کاتیک دل ٹارام بوون (و ترس نہما) ﴿فَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ﴾ تہو کاتہ نویژہ کانتان بہ ریک و ہیکی بکہن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ بہ راستی نویژ ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہہ میشہ لہ سہر باوہ رداران ﴿كَتَبًا مَّقْشُورًا﴾ فہرز کراوینکی کات بو دیاری کراوہ ﴿﴿﴾﴾ ﴿وَلَاتِهِنُوا﴾ سست مہ بن ﴿فِي آيَعَالِ الْقَوْمِ﴾ لہ بہدوا گہرانی دوزمتناندا (یان لہ بہدوا گہرانی تہو قہومہ کافرانہدا) ﴿إِنْ تَكُونُوا تَالِمُونَ﴾ تہ گہر ٹیوہ ٹیش و نازارتان ہی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ بِآلَمُونَ﴾ بیگومان تہوانیش ٹیش و نازاریان ہی دہ گات ﴿كَمَا تَالِمُونَ﴾ وہك چون ٹیوہ ٹیش و نازارتان ہی دہ گات ﴿وَتَرْجُوتُ مِنَ اللَّهِ﴾ وہ ٹیوہ ٹومید دہ کہن لہ خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ تہوہی تہوان ٹومیدی ناکہن (کہ پاداشت و سہر کہوتنہ) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ بہ راستی خوا ہہ میشہ زانای کار دروستہ ﴿﴿﴾﴾ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ بیگومان ٹیمہ دامانبہ زاندوتہ سہر تو ﴿الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ تہم قورٹانہ بہ راستی ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بو تہوہی بریار بدہی لہ نیتوان خہ لکیدہ ﴿يَمَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ بہو بریارہی کہ خوا نیشانی داویت ﴿وَلَاتَكُنْ لِلْخَائِبِينَ﴾ خَصِيمًا﴾ وہ بو ناپاکان مہ بہ بہ پاریزہر و پشتیوان ولایہ نگر ﴿﴿﴾﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ داوای لیخوشبوون له خوا بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی خوا لیخوش بووی به به زهیی یه ﴿وَلَا تُجَدِلْ عَنِ الَّذِينَ﴾ بهر گری مه که له وانهی ﴿يَحْتَابُونَ أَنفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن ده باره ی خویان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بیگومان خوا خوشی ناویست ﴿مَنْ كَانَتْ خَوَافًا أَثِمًا﴾ نه وانه ی که بهر ده وام زور ناپاک و گونا هبارن ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تا وانه کانسی) خویان ده شارنه وه له خه لکی (له تر ساندای) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشارنه وه له خوا (شهرم ناکه ن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له گه لیاندایه ﴿إِذْ يَبْيِثُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (که به نهیته ی) له شه ودا ته گبیر ده کهن و قسه یه که ده کهن خوا بی پازی نی یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه خوا هه میشه زانا و ناگاداره به ههر کرده وه یه که نه وانه ده یکه ن ﴿هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُ﴾ (ئیمانداران) بیدار بن وایئوه بهر گریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زیانی دنیادا ﴿فَمَنْ يُجَدِلْ اللَّهَ عَنْهُمْ﴾ ده ی ئایا کی بهر گریبان لی ده کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له رۆزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کار و باریان ده گریته ده ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه ههر کهس کرده وه یه کی خراب بکات ﴿أَوْ يظلم نفسه﴾ یان سته م له خوی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داوای لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ده بینیت خوا لیورده ی میهره بانه ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وه ههر که سینک گونا هینک (ی گه وره) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ بیگومان (زیانی) نه و گونا هه هه ربو خویه تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زانای کار درو وسته ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وه ههر که سینک گونا هینک بکات (به هه له) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گونا هینک بکات (به قه ست) ﴿ثُمَّ يَرْجِعْهُ إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ پاشان (نه و تا وانه) بخاته سهر بی تاوانیک ﴿فَقَدْ أَحْصَلَ بُهْتَانًا﴾ نه وه بیگومان خستویه تیه نه ستوی خوی (سزای) بو هتانییک ﴿وَإِنَّمَا مِينَا﴾ و تاوانیکی ناشکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه به خشش و به زهیی خوا به سهر ته وه نه بوايه (نه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان ده سته یه که له و ناپاکانه به نیاز بوون ﴿أَنْ يُضْلُوكَ﴾ که گومرات بکه ن ﴿وَمَا يُضْلُوتُ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾ به لام نه وانه بهس خویان گومرا ده کهن ﴿وَمَا يُضْرُونَكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نه وانه هیچ زیانی ناگه یه نن به تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا نارد وویه تیه خواره وه بو سهرت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورئان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه نه وه ی که نه تته زانی فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه هه میشه به خششی خوا به سهر تو وه زور گه وریه ﴿۱۱۳﴾

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ﴾ هیچ چا که یه ك نی یه له زور به ی چیه و سر ته کرده کانیاں دا ﴿إِلَّا مَن﴾
 أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گه ریه كيك فرمان بکات به مال به خشین له ریتی خوا دا یاں فرمان کردن به
 چا که ﴿أَوْ أَصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ یاں چا کردن نیوان خه لکی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا هر که سینک نه وه
 بکات ﴿أَتْبَعَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه له داهاتو ودا پیی ده به خشین
 ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتی زور گه وره ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه هر که سینک درایه تی پیغه مبه ر ﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ﴾
 سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی رینگایه کی تر بکه ویت بینجگه له رینگای بر واداران ﴿تُؤَلِّهِ مَا تَوَلَّى﴾ پرووی
 وهرده گیرین بونه و ریبازه ی که هه لی بزار دو وه ﴿وَنُصَلِّهِمْ جَهَنَّمَ﴾ و ده یخه ینه دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ﴾
 مَصِيرًا ﴿ثَاوِيَّ جَاهِشَ رُؤْيَا كِي خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ﴾ به راستی خوا خوش ناییت ﴿أَن يُشْرَكَ﴾
 بِهِ﴾ له وه ی که ها وه لی بوا بتریت ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه هه رچی بیت لی ی خوش
 ده بیت ﴿لَمَن يَشَاءُ﴾ له هر که سینک که (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه هر که سینک ها وه لی بوا
 خوا دابنیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ نه وه به راستی گومرا بو وه به گومرا بونیک کی دو ور له راستی
 ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناکه ن (نایه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا إِنشَاءً﴾ نه نها
 له چهند (بتیکی ناولی تراوی) مینه نه بیت (وه لات و مه نات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُوا إِلَّا شَيْطَانًا مَّزِيدًا﴾
 وه نایه رستن جگه له شهیتانی یاخی و سه رکش نه بی ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ که خوا نه فرینی لی کردو وه
 ﴿وَقَالَ لَا تَخْذَلْ﴾ وه (شهیتان) و وتوویه تی سویند بیت هه لده بتریم (به بنده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾
 له بنده کانت دا ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به شیکی دیاری کراو ﴿وَلَا ضِلَّ عَنْهُمْ﴾ سویند بیت گومرا یاں
 ده که م ﴿وَلَا مَتْنَبَهُمْ﴾ و به ثاوات و خه یالی دروینه سه رگه ر میان ده که م ﴿وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَبْتِكُنَّ أَذَاتِ﴾
 الْأَنْفَرِ ﴿وه فرمانیاں پیی ده دم جا بینگومان نه وانیش گویچکه ی نازه له کان ده برن (له سه رده می
 نه فامیدا هر و و شتریک پینج سکی بکرایه گویان ده بری و له سه ر خویان حه رام ده کرد) ﴿وَلَا مَرْتَبَهُمْ﴾
 وه فرمانیاں پیی ده دم ﴿فَلْيَغْيِرْ خَلْقَ اللَّهِ﴾ نه وسا نه وانیش دروست کراوی خوا ده گورن
 ﴿وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه هر که سینک شهیتان بکات به دوستی خوی بینجگه له خوا
 ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا﴾ نه وه بینگومان زیانی لی که وتو وه به زیانیکی دیار و ناشکرا ﴿يَعْدُهُمْ﴾
 وَيُمْنِيهِمْ﴾ (شهیتان) به لیتیاں پیی ده دات و ثاوات و ثومیدیاں ده خاته به ر ﴿وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا﴾
 غُرُورًا ﴿دلنیا بن شهیتان هیچ به لیتکیان پیی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَاؤُنْهُمْ﴾
 جَهَنَّمَ﴾ نه وانه شوین و جیگه یاں دوزه خه ﴿وَلَا يَجْدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ و هیچ شوینی را کردن و
 لادانیاں ده ست ناکه ویت لی ی ﴿۱۵﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نهو كه سانه ی باوه ریان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کرده وه
 ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتوویه کی نزدیکدا ده یانخه ینه به هه شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 که پرووباره کان به ژیر دره خته کانیان دا ده رۆن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیایدا به هه میشه یی
 ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به لینی خوایه و راسته (به دی ده هینریت) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه ئایا کی له
 خوا راست بیتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانَتِكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به رزی و پاداشت) نه به ئاره زووی
 ئیویه و نه به ئاره زووی خاوه ن کتیه کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ هه که سینک خراپه یه ک بکات
 پاداشتی ده دریته وه ﴿وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه دهستی ناکه ویت بینجگه له خوا ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾
 هیچ دوست و یارمه تی ده رینک ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که سینکیش کرده وه چاکه کان جی
 به جی بکات ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ نَعَى﴾ له نیر یان له می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له هه مان کاتدا نهو که سه بر وادار
 بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه وه نه وانه ده چنه به هه شته وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِإًا﴾ و بچوو کترین
 سته میان لی ناکریت (هینده ی تو یکلی ناو که خورمایه ک) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ ئایا کی ئایینی
 چاکتر و جوانتره (وه کی دیندارتره) ﴿مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له که سینک که پرووی خو ی به کلا
 کرد بیته وه بو خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له هه مان کاتدا نهو که سه چاکه کار بیت ﴿وَأَتَتْ مَلَأَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا﴾ و شوینی ئایینی ئیبراهیم که ویتیت به راستی و پاکی (که به ویستی خو ی له به تال لای
 داوه بو لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه خوا ئیبراهیمی هه لبرارد به دوست و خوشه ویستی
 خو ی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته نها بو خوایه هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا﴾ وه خوا به رده وام ناگاداری هه موو شتیکه ﴿وَسَتَقُونَكُمْ فِي النَّسَاءِ﴾
 وه (نه ی موحه ممه د) پر سیارت لیده که ن ده رباره ی ئافره تان ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی خوا
 وه لامتان ده داته وه ده رباره یان ﴿وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ وه نه وه ی به سه رتاند ده خوینریته وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾
 له قورئاندا ﴿فِي يَتَكَلَّمُ النَّسَاءَ﴾ (وه لامیکه) له باره ی کچانی هه تیویه وه ﴿الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ﴾ نه وانه ی بی
 یان ناده ن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ نه وه ی نوو سراوه بو یان (واته میراتی باو کیان) ﴿وَتَرَعْبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ وه
 حه ز ناکه ن ماره یان بکه ن (له بهر میراته که شیان ناهیلن شوو بکه ن) ﴿وَالْمُسْتَضَعْفَيْنِ مِنَ الْوِلْدَانِ﴾ وه له
 باره ی نهو منالانه ی که بی ده سه لاتن ﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ﴾ وه (خوا فرمان ده دات) به داد گه ری
 له گه ل هه تیوان دا بجولینه وه ﴿وَمَا تَقَعَّلُوا مِنْ حَيْرٍ﴾ وه هه ر کرده وه یه کی باش بکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ

كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ نه وه بینگومان خوا به ناگایه لی ی ﴿۱۲۷﴾

﴿وَإِنْ أَمْرًا﴾ و نه گهر ئافره تیک ﴿خَافَتْ﴾ تر سا ﴿مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ له گوی پی نه دان یا پشت هه لکردنی میرده کی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه هه ردو و کیان هیچ گونا هیکیان له سهر نی یه ﴿أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا﴾ که ناشته وایه کی چاک بکه نه نیوان خو یاندا ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ هه ناشته وایی و یه ک که وتن چاکتره ﴿وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ هه ر چهنده چروکی و ره زیلی تیکه لاوی دهرونه کان کراوه ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ و نه گهر چاکه کار و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه دلنیابن بهراستی خوا هه میشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ به ئاگایه له وهی که ده یکه ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا﴾ ئیوه هه ر گیز ناتوانن داد بهر وهر بن ﴿بَيْنَ النَّسَاءِ﴾ له نیوان ژنه کانتان دا ﴿وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ هه ر چهنده سوور بن (هه ول بدن) ﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾ جا که واته به ته وای خوار مهنه وه (له هاوسه ری یه کیکیان) ﴿فَتَذَرُوهُنَّ كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ به و هویسه وه واز بهین له وی تریان وه ک هه لبه ستر او (نه نه وه یه میردی هه بیت نه به ره لاش کرا بیت وته لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا﴾ و نه گهر بسازین و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ نه وه بهراستی خوا هه میشه لیسورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَنْفِقِ اللَّهُ كُلٌّ مِّنْ سَعْيِهِ﴾ و نه گهر لیک جیا بو ونه وه بهر وهر دگار هه ریبه کیان (له وی تر) بی نیاز و پیوستی به ره حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ و ه خوا هه میشه ﴿وَإِسْعَاحَ كِيمًا﴾ به هره فراوان و کار دروسته ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ه بو خوا یه هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دایه ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند به خوا بهراستی ئیمه ئاموز گاریمان کردوون ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ نه وانه ی که نامه یان پیدراوه ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ له پیش ئیوه دا ﴿وَيَاكُمُ﴾ هه روه ها ئیوه ش ﴿إِنْ أَنْتُمْ لِلَّهِ﴾ که له خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ و نه گهر بی باوه ر بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وه بهراستی هه ر هی خوا یه هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَسِيدًا﴾ و ه خوا هه میشه ده وله مهندو سو پاس کراوه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ه تنها بو خوا یه مولکی نه وه هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دایه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ تنها خوا به سه پی سپیر او و چاودیر بیت ﴿إِنْ يَشَاءِ يَذِهَبْكُمْ﴾ نه گهر خوا به ویت ناتانه یلیت و له ناوتان ده بات ﴿أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿وَيَأْتِ بِآخَرِينَ﴾ و ه ده سته یه کی تر ده هینیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ و ه خوا هه رده م به سهر نه وه دا به توانایه ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ هه ر که سیک پاداشتی دنیای ده ویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوا یه ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دوارورژ ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ و ه هه میشه خوا بیسه ری بینایه ﴿۱۲۱﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی که سانیک که باوه پرتان هیناوه ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ﴾ بهرده وام زور داد گهر بن
 ﴿شُهِدَاءَ اللَّهِ﴾ له بهر خواشایه تی بدهن ﴿وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ باشایه تی به که دژ به خوشتان بیت ﴿أَوَ الْوَالِدَيْنِ﴾
 یان دژی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و دژی خز مه نزیکه کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ نه گهر
 (شایه تی له سهر در اوه که) دهوله مهند بیت یان هه ژار (شایه تیه که ههر بدهن) ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا﴾ چونکه
 خوا به وان له پیشتره (و قازانجیان چاکتر ده زانیت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ که واته شوین ثاره زوو مه که ون
 ﴿أَنْ تَعْدُوا﴾ بۆ ئه وهی له هه ق لانه دهن ﴿وَإِنْ تَلَوُا أَوْ تَعْرِضُوا﴾ وه نه گهر (شایه تیه که) پیچه وانه بدهن یان
 نه یدهن و گوئی نه دهنی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ ئه وه به راستی خواهه همیشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به کاره کانتان
 نا گاداره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئه ی که سانیک که باوه پرتان هیناوه بهرده وام بن له سهر
 باوه به خودا و پیغه مبه ره که ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و به و قورئانه ی ناردوویه تیه خواره وه،
 بۆ پیغه مبه ره که ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه به و کتیبانه ش که پیشتر ناردوویه تیه خواره وه
 ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ وه ههر که سینک بی باوه بیت به خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و به فریشته کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾
 ﴿وَرُسُلِهِ﴾ و به کتیبه کانی و پیغه مبه ره کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به پوزی دواپی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ئه وه
 به راستی گو مپرا بووه به گو مپرای یه کی زور دوور (له راستی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگو مان نه وانه ی
 بروایان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بی باوه ربوونه ته وه ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوه ربیان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾
 نه و سا بی باوه ربوونه ته وه ﴿ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا﴾ پاشان له بی بروایی دا زیادتر رچوون ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرُ﴾
 لَهُمْ ﴿خَوَاهِرْ گیز لیان خوش نابیت ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ وه رینمایی یان ناکات بۆ رینگای راست
 ﴿يُبَشِّرُ الْمُنَافِقِينَ﴾ موزده بده به دوو روه کان ﴿بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به وه یکه به راستی سزایه کی
 به نازاریان بۆه یه ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ نه وانه ی که بی باوه ران به دوست و
 خوشه ویستی خویان داده نین ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگه له ئیمانداران ﴿أَيَتَّبِعُونَ عَنْدَهُمُ الْعِرَّةَ﴾
 ئایا به ته مان سهر به رزیان لای نه وان دهس که وی؟ (بۆ چونکی هه له یه) ﴿فَإِنَّ الْعِرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾
 چونکه به راستی سهر به رزیو بالا دهستی هه مووی بۆ خوایه ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ وه بیگو مان
 خوا ناردوویه تیه خواره وه بۆتان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له قورئاندا ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ﴾ ههر کاتیک
 بیستان ئایه ته کانی (به لگه کانی) خوا ﴿يُكْفُرْ بِهَا﴾ بروایان بی ناکریت ﴿وَيُسْتَخَذُ بِهَا﴾ و گالته یان بی
 ده کریت ﴿فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ﴾ ئه وه دامه نیشن له گه لیاندا (له گه ل نه وانه ی گالته به ئایه ته کانی خودا
 ده که ن) ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا ده چنه ناو باسیکی تره وه (و باسه که ده گورن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِذَا
 مَثَلْتُمْ﴾ بیگو مان نه گهر دانیشن له گه لیاندا (و هاو به شیان بکه ن) ئه وه ئیوه ش وهك نه وانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ به راستی خوا کو که ره وه ی ﴿الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دوو روه کان و بی باوه ره کانیشه
 ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ به تیکر له دۆزه خدا ﴿﴾

﴿الَّذِينَ يَتَرَصُوتُ بَكْرًا﴾ (دو پرووه کان) نه وانه ی چاوه پروانی (سهر نه نجامی) ئیوه ده کهن ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جا نه گهر بۆ ئیوه بوو ﴿فَتَحَّ مِنْ اللَّهِ﴾ سهر که وتن له لای خواوه ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ده لئین مه گهر ئیمه له گهل ئیوه نه بووین؟ ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ به لام نه گهر بی پروایان به شیکیان (له سهر که وتن) هه بوو ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ﴾ نه لئین ئایا ئیمه زالممان نه کردن به سهر نه وان دا؟ ﴿وَتَمَنَّعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ئیوه مان نه پاراست له ئیمانداران؟ (که واته به شمان بدهن) ﴿قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ جا خوا له پروژی دوایدا بریاری یه کجاری ده دات له نیوانتاندا ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وه ههر گیز خوا (به لگهی) کافران به سهر ئیمانداران (ی راسته قینه) دا سهر ناخات (له م جیهانه دا) و دروست نیه باوه داران ملکه چ و سهر شوپی بیباوه پان بن و حوکمی نه وان جی به جی بکهن ﴿إِنَّ الْمُسْتَفِيقِينَ﴾ به راستی دو پرووه کان ﴿يُخَدِّعُونَ اللَّهَ﴾ ده یانه ویت خوا بخه له تینن ﴿وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾ که چی (له به رامبه ردا) خوا خه له تینه ری نه وانه و فر و فیله کانیان پوو چهل ده کاته وه) ﴿وَلَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ههر کاتیکیش ههستن بۆ نویژ ﴿قَامُوا كَسَالًا﴾ به ته مه لی و سستی هه لدهستن ﴿بِرَأْيِهِمُ النَّاسَ﴾ روپامایی بۆ خه لکی نه کهن ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه یادی خوا ناکه ن که مینک نه بیت ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ دوو دل و دل و پراو کتیانه له نیوان (کوفر و باوه ر) دا ﴿لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ نه لای پروادارانن ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وه نه لای بی باوه پانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه ههر که سینک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ لَهُ سَبِيلًا﴾ نه وه ههر گیز ریگه یه کی راستی بۆ نادوزیته وه (بیگه یه نیت به مه به ست) ﴿رَبَّائِهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان هیئاوه ﴿لَا تَسْخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ بی پرواکان مه که نه دوستی خوئان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بری ئیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ﴾ ئایا (به م کاره) ده تانه ویت بیده ن به خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ به لگه یه کی پرووون له درژی خوئان؟ ﴿إِنَّ الْمُسْتَفِيقِينَ﴾ (بابزانن) به راستی دوو پرووه کان ﴿فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ له خانه و ته به قی ههره ژیره وه ی ناگردان ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وه ههر گیز پرزگار که رینکت بۆ نه وان ده ست ناکه ویت ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگه له وانه ی که ته و به ده کهن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خوئان چاک ده کهن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ و ده ست ده گرن به (نایینی) خواوه ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ و ئایینه که یان پاک و خاوین ده کهن بۆ خوا ﴿قَالُوا لَيْسَ بِكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جائه وانه (ی نه و مه رجانه یان به جی هیئا) له گهل ئیمانداراندا ده بن ﴿وَسَوْفَ يُنَوِّتُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان له داهاتوودا خوا ده یه خشیت به ئیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گه و ره ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ﴾ ئایا خوا چ ئیشیکی هه یه به سزادانئان ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ نه گهر سوپاسی بکهن ﴿وَأَمْنُكُمْ﴾ وه باوه ری بی بینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ وه خوا هه میسه سوپاسگوزاری به نده چاکه کانیه تی و زانیه پینان ﴿۱۵۷﴾

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ﴾ خواہ پی خوش نی یہ ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ناشکرا کردنی قسہی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مہ گہر کہ سیک ستمی لیکرا بیت (بوی دروستہ خرابہی ستمکار ناشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وہ خواہ ہمیشہ بیسہری زانیہ ﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا﴾ نہ گہر خیر و چاکہ دہرخن (بہ ناشکرا بیکہن) ﴿أَوْ تَخْفَوْهُ﴾ یان بیشارنہ وہ ﴿أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ﴾ یان بیورن لہ خرابہ یہك ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ نہ وہ بیگومان خواہ ہمیشہ لیوردهی بہ توانایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی نہ وانہی بی باوہرن ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغہ مہرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ وہ دہیانہ ویت جیاوازی بخنہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خواو پیغہ مہرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ نَحْنُ بِبَعْضٍ﴾ وہ دہلین باوہر بہ ہندیک (لہ پیغہ مہران) دہیتین ﴿وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ﴾ وہ باوہر ناہیتن بہ ہندیکی تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ و دہیانہ ویت ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہ دا پنگہ یہك بدہنہ بہر ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ ٹائہ وانہ بہ راستی بی باوہری تہ اوون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ ٹامادہ مان کردوہ بوی باوہران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکہر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ ٹہ وانہی ہر وایان ہیناوہ ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خواو پیغہ مہرہ کانی ﴿وَلَمْ يُفَرِّقُوا﴾ وہ ہیچ جیاوازی یہ کیان نہ خستہ ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہو پیغہ مہرانہ ﴿أُولَئِكَ﴾ ٹائہ وانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجُورَهُمْ﴾ لہ داہاتو دا خوا پاداشتیان دہ داتہ وہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ وہ خواہ ہمیشہ لی بووردهی میہرہ بانہ ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ (ٹہی موحمہد ﷺ) خاوہن نامہ کان داوات لی دہ کھن ﴿أَنْ تُزِيلَ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بویان بینیتہ خوارہ وہ ﴿كِتَابَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بہراوینک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ موسا ﴿أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ گہورہ تر لہ وہ ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ جَاءَهُمْ﴾ خوامان نیشان بدہ بہ ناشکرا ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ﴾ جابروسکہ یہك لی ی دان وگرتنی ﴿بِظُلْمِهِمْ﴾ بہ ہوی ستم کردنیانہ وہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویرہ کہ یہ کیان کرد بہ ہر سترای خویان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ﴾ پاش ٹہ وہی بویان ہات ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾ بہ لگہ ناشکرا کان ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ ٹہ مجا ٹیمہ چاوپوشیمان لہ ویش کرد (لہ گویرہ کہ ہرستیہ کہ یان) ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى﴾ وہ بہ خشیمان بہ موسا ﴿سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ مو عجیزہ و بہ لگہی ناشکرا (تا باوہر بینن) ﴿وَرَفَعْنَا قُورْقُومَهُمُ الطُّورَ﴾ وہ بہر زمان کردہ وہ بہ سہر سہریانہ وہ (کیوی طور) ﴿بِمِيقَاتِهِمْ﴾ بہ ہوی پیماندا نیانہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان پی یان ﴿ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ ژوورہ وہ لہ دہر گای (قودسہ وہ) بہ مل کہ چی و سوزدہ بردنہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وہ ووتمان پیان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریژی مہ کھن لہ رژی شہ مماندا (بہراو کردنی ماسی) ﴿وَلَا تَحْدَثُوا مِنْهُمْ﴾ و وەرمان گرت لیان ﴿فِي شِقَاقِ غِلْظٍ﴾ پیمانیک کی بہ ہیز و بتہو ﴿۱۰۱﴾

﴿فَمَا تَقِضِهِمْ﴾ جا به ہوی ہلہ شانندنہوی ﴿مِثْقَلُهُ﴾ پیمانیان ﴿وَكُفِّرْهُمْ بِقَاتِ اللَّهِ﴾ وہ به ہوی برہوا
 نہ ہینانیاں به ئایہ تہ کانی خوا ﴿وَقُلْ لَهُمُ الْأَنْبِيَاءُ﴾ وہ کوشتنی پیغہ مہبرانیاں ﴿بِقَرَحَى﴾ بہ نارہوا (وہک زہ کہریا
 یہ حیا) ﴿وَقُولِهِمْ قُلُوبَنَا غُلْفٌ﴾ وہ به ہوی ئەو ووتہ یہ یان: ئیمہ دلماں داپوشراوہ ﴿بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾ (نہ خیر
 وانہ) بہ لکو خودا موری ناوہ بہ سہر دلہ کانیان دا ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ به ہوی باوہر نہ ہینانیاں وہہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾
 کہ واتہ باوہر ناہیتن ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مہ گہر کہ میکیان نہ بیت ﴿وَبِكُفْرِهِمْ﴾ وہ به ہوی برہوانہ ہینانیاں وہہ
 ﴿وَقُولِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ﴾ وہ قسہ کردنیاں لہ دژی مہریمہ ﴿بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ کہ بوختانیکی زور گہورہ ہوو ﴿وَقُولِهِمْ﴾
 وہ به ہوی ئەوہی کہ ووتیان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بیگومان ئیمہ مہ مسیح عیسی
 کوری مہریمہ ممان کوشت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ پیغہ مہری خواہہ ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ لہ کاتیکدا نہ شیان کوشتبوو
 ﴿وَمَا صَلَّبُوهُ﴾ وہ ہلشیان نہ واسی ہوو ﴿وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ بہ لکولیان گوردرہ ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾
 وہ بیگومان ئەوانہی دووبہرہ کیان تی کہوت دہربارہی عیسا ﴿لِي شَكٍّ مِّنْهُ﴾ لہ گوماندان لہ کوشتنہ کہ یدا
 ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ ہیج زانینکیان دہربارہی نی یہ ﴿إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ جگہ لہ شوین کہ ووتنی گومان نہ بیت
 ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ وہ بہ راستی و بیگومان نہ یان کوشتبوو ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْنَا﴾ (وانی یہ) بہ لکو خوا بہ رزی
 کردہ وہ بولای خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہہ میسہ زالی کار دروستہ ﴿وَالَّذِينَ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ وہ
 ہیج کہ سینک نی یہ لہ نامہ دار و (خواہن کتیب) ہکان ﴿إِلَّا الْيَوْمَ مَنَ بِهِ﴾ مہ گہر برہوای ہی دینیت (بہ عیسا)
 ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ پیش مردنی ﴿وَالْيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وہ لہ ریزی دوایشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عیسا) دہ بیت بہ شایہ
 بہ سہریانہ وہہ ﴿فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ ہوی ستمم کردنہ وہہ لہ لایہن جوولہ کہ کانہ وہہ ﴿حَرَمًا عَلَيْهِمْ﴾
 حہراممان کرد لیان ﴿طَبِيبَتٍ﴾ چہند خوراکیکی پاک و خاوین ﴿أُحِلَّتْ لَهُمْ﴾ کہ حہ لال کرابوو بویان
 ﴿وَبَصَدْرَهُ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَيْدًا﴾ وہ به ہوی زور دڑاہی تی کردن و بہرہ لستی کردنیاں لہ ریگہی خوا ﴿وَأَخَذَهُمُ﴾
 الریوا ﴿وہ به ہوی سوودوہر گرتنیاں وہہ ﴿وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ﴾ کہ بیگومان لیان قہدہ غہ کرابوو ﴿وَأَكَلِهِمْ أَقْوَالُ النَّاسِ﴾
 وہ به ہوی سامان و مالی خہ لکی خوار دونیاں وہہ ﴿بِالْبَاطِلِ﴾ بہ نارہوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وہ نامادہ مان
 کردوہ بوی برہوا کانیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایہ کی زور بہ نازار ﴿لَكِنَّ الرَّاكِبُونَ﴾ بہ لام دامہ زراوان و شارہ زابان
 ﴿فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾ لہ زانیاریدا لہ وان (لہ جوولہ کہ کان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ و باوہر دارہ کان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾
 برہوایان ہدیہ بہ وہی نیر دراوہ تہ خواروہ بوسہر تو ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وہ بہوش پیش تو نیر دراوہ تہ خواروہ وہہ
 ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾ وہ بہ جی ہینہ رانی نویر ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہ کات دہران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و
 باوہر داران بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ ریزی دواہی ﴿أُولَٰئِكَ سَيُؤْتِيهِمْ﴾ ئەوانہ لہ داہاتوویہ کی نزیکدا پییان
 دہ بہ خشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گہورہ ﴿۝﴾

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بہ راستی ئیمہ نیگامان بؤ کردوی ﴿كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ﴾ وہك چؤن نیگامان كرد
 بؤ نوح ﴿وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بؤ پیغہ مبرہ کانی پاش ئہو ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ﴾ وہ نیگامان كرد بؤ ئیبراہیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقیوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و
 نہوہ کانی یہ عقیوب ﴿وَعِيسَى وَآلْيُوبَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ﴾ وہ بؤ عیساو ئیہوب و یونس و ہاروون
 و سولہ یمان ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا﴾ وہ زہ بوریشمان بہ خشی بہ داوود ﴿وَرُسُلًا﴾ وہ پیغہ مبرہ رانیک
 ﴿قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ﴾ بیگومان بہ سہرہاتہ کانیا نمان گیراوتہوہ بؤت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہمہو پیش
 ﴿وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ وہ پیغہ مبرہ رانیک بہ سہرہاتہ کانیا نمان نہ گیراوتہوہ بؤت ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْوِيمًا﴾ وہ خوا قسہی کرد لہ گہل مووسا بہ قسہ کردن ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ﴾ پیغہ مبرہ ران (مان
 نار دووہ) کہ مورژہ دہرن ﴿وَمُنْذِرِينَ﴾ و ترستہ رن بن ﴿لِيُنْذِرَ لِّلنَّاسِ﴾ بؤ ئہوہی بؤ خہ لکی نہ بیت
 ﴿عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ بہ لگہ بہ سہر خواوہ دواي (نار دنی) پیغہ مبرہ ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ
 خواہہ میسہ زالی کار دروستہ ﴿لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ﴾ بہ لام خوا شایہ تی دہدات ﴿بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾
 بہ (پراستیہ تی) ئہو قورٹانہی نار دووہ تیہ خواوہوہ بؤت ﴿أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ﴾ بہ زانیی خوی نار دووہ تیہ
 خواوہوہ ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ﴾ و فریشتہ کانیش شایہ تی ئہ دہن ﴿وَكَفٰی بِاللّٰهِ شَهِيدًا﴾ وہ خوا بہ سہ
 شایہ ت بیت ﴿۱۶۶﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و
 بہرہ لستی رینگای خوایان کرد ﴿قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بیگومان ئہوانہ گوہر ابوون بہ گوہر ابوونیک
 دوور و لہرادہ بہ دہر ﴿۱۶۷﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا﴾ بہ راستی ئہوانہی ہر وایان نہ ہینا و ہستہ میان کرد
 ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ﴾ خوا لیان خوش نابیت ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ رینموونیشیان ناکات بؤ ہیچ
 رینگاہہك ﴿۱۶۸﴾ ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بیجگہ لہ رینگہی دوزہخ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ئہ میتنہوہ تیایدا
 بہہ میسہ بی و بی برانہوہ ﴿وَكَانَ ذَٰلِكَ﴾ وہ ئہوہی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ لای خوا ئاسانہ ﴿۱۶۹﴾
 ﴿بَيِّنَاتٍ لِّلنَّاسِ﴾ ئہی خہ لکینہ ﴿قَدْ جَاءَ كُرَ الرُّسُولِ﴾ بیگومان پیغہ مبرہ ہیناویہ تی بؤتان ﴿بِالْحَقِّ مِنْ
 رَبِّكَ﴾ راستی و رہوالہ لایہن پەرورہ دگارتانہوہ ﴿فَقَامُوا خَيْرًا لَّكُمْ﴾ کہواتہ ئیوہش باوہر بہین
 چاکترہ بؤتان ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وہ ئہ گہر باوہر نہ ہینن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئہوا بیگومان
 ہہرچی لہ ئاسمانہ کان و زہویدا ہہیہ ہی خواہہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہہ میسہ زانای
 دانای (کار دروستہ) ﴿۱۷۰﴾

﴿يَا هَذَا الْكِتَابِ﴾ ئہی خواوہن پہ راوہ ئاسمانی یہ کان ﴿لَا تَقُولُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پہوی مہ کہن
 لہ ئاینہ کہ تان دا ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ وہ شتیک مہ ئین لہ بارہی خواوہ بیتجگہ لہ پراستی
 ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بینگومان مہ مسیح عیسیٰ کوپی مہ ریم ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تہ نہا پیغہ مہبری
 خواہ ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کردوہ بہ) ووتہی خوئی (بہ) ﴿الْقَنَى إِلَى مَرْيَمَ﴾ بہ (جیبریل دا) ناردی
 بو مہ ریم ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانیکہ لہ لایہن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہ واتہ پروا
 بہتین بہ خواو پیغہ مہرانی ﴿وَلَا تَقُولُوا لَنْ نَكُونَنَّ﴾ وہ مہ ئین (خواکانمان) سیانن (اللہ و عیسی و مہ ریم)
 ﴿أَنْتُمْ أَحْسَنُ الْكُفَّ﴾ (لہ و ووتہ بہ) کوتایی بہتین چاکترہ بوتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَحْدٌ﴾ بینگومان خوا
 بہرستراوینکی تہ نہایہ ﴿سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاک و بی گہردی بو خوا لہ وہی پو لہی ہہ بیت
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہہر ہی خواہ ہہر چی لہ ئاسمانہ کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہر چی لہ زہ ویدایہ
 ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وہ خوا بہ سہ چاودیرین (وہ موو شتیک بدیرتہ دہست) ﴿لَنْ يَسْتَكْفِ
 الْمَسِيحُ﴾ ہہر گیز مہ مسیح لاری نی یہ (نارازی نی یہ) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ﴾ لہ وہی بہندہی خوا بیت
 ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ہہروہا فریشتہ نزیکہ کانیش ﴿وَمَنْ يَسْتَكْفِ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ وہ ہہر کہس
 بہ بہندایہ تی خوا رازی نہ بیت ﴿وَيَسْتَكْفِرُ﴾ وہ خوئی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾
 ئہوہ لہ دہاتوودا ہہموویان کوڈہ کاتہوہ لای خوئی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا ئہوانہی کہ پروایان
 ہیتاوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہوہ چاکہ کانیاں کردوہ ﴿فَيُوفِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ ئہوا پاداشتیان دہداتہوہ
 ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بویان زیادیش دہکات لہ بہ ہرہی خوئی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَكْفَرُوا﴾ بہ لام
 ئہوانہی لاری یان کرد (لہ بہندایہ تی ئہو) ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا﴾ وہ خوئیان بہ گہورہ زانی ﴿فَيَعَذِّبُهُمْ﴾
 ئہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزایہ کی بہ نازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ جگہ لہ خوا
 دہستیان ناکہ ویت ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ہیچ دوست و پشت گیریک (سہر خہریک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ
 جَاءَكُمْ﴾ ئہی خہلکینہ بہ پراستی بوتان ہات ﴿بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بہ لگہی ئاشکرا لہ بہرہردگار تانہوہ
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وہ ناردمانہ خواوہوہ بوتان ﴿تُورَاتٍ﴾ پروناکیہ کی ئاشکرا کہر (کہ قورٹانہ)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا ئہوانہی باوہریان بہ خوا ہیتاوہ ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و پشتیان بہو بہستوہ
 و دہستیان گرت بہ ئاینہ کہ یانہوہ ﴿فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةِ مَنَّةٍ﴾ ئہوہ بینگومان دہیانخاتہ ناو بہ زہبی
 خوئیہوہ ﴿وَفَضْلٍ﴾ و بہ ہرہو چاکہ (ی خوئیہوہ) ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وہ پرتنمایان دہکات
 بولای خوئی کہ رینگای راستہ ﴿﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) داواي فتوات لی دہ کهن ولیت دہ پرسن ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلی خوا فتواتان بؤ دہ دات ﴿فِي الْكَرَّةِ﴾ دہ بارہی کہ لالہ (کہ سیکہ نہ وہ و کور و باوک و باپیری نہ بیت) ﴿إِنْ أَمَرُوا هَٰذَا﴾ نہ گہر پیایونک مردو و ﴿لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ﴾ مندالی نہ بو و ﴿وَلَهُ أُخْتٌ﴾ تہنہا خوشکیکی ہہ بو و ﴿فَلَهَا يَصْفُ مَاتَرَكٌ﴾ تہ وہ نیوہی میراتی برا مردو و کہی دہ کہ ویت ﴿وَهُوَ بِرُثَہَا﴾ وہ (تہ گہر ٹافرہ تی بمریت و تہنہا براہی کی ہہ بیت) تہ و (براہی) میراتی خوشکہ مردو و کہی ہہ مو و دہ بات ﴿إِنْ لَرَّيْكَ لَهَا وَلَدٌ﴾ تہ گہر خوشکہ مردو و کہی مندالی نہ بیت ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾ بہ لأم گہر دو و خوشک بو و (دواي برا مردو و کہیان) ﴿فَلَهُمَا الثُّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ تہ و ا (دو و خوشکہ کہ) دو و سیٰ یہ کی میراتی برا کہیان دہ بن ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً﴾ وہ تہ گہر میراتگرہ کان چہند خوشک و براہی ک بو و، پیسا و و ٹافرہ تان ﴿فَلِلَّذِکَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثٰی﴾ تہ وہ بؤ ہر نیرینہ یہ ک تہ ندازہی بہ شی دو و مینہ ہہ یہ ﴿يَبْنِي اللَّهُ لَكُم﴾ خوا بؤ تان و و و دہ کاتہ وہ ﴿أَنْ تَصْلُوا﴾ تا گومرا نہ بن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہ ہہ مو و شتیک زانیہ ﴿۝۱۵﴾

سورہتی ﴿المائدہ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواي بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (ئہی بر و اداران) ﴿تَوَفُّوا بِالْقَوْدِ﴾ بہ لیتہ کانتان بیہ نہ سہر ﴿أُجِلَّتْ لَكُم﴾ حہ لال کراوہ بؤ تان ﴿بِهِمۡهُ الْأَنۡفُسُ﴾ (گوشتی) ٹاژہ و چوارہ پی (مہر و بزن و ووشترو پشہ و ولاغ) ﴿إِلَّا مَا بَلَغَ عَلَيْكُم﴾ بیجگہ لہ وہی کہ دہ خوینریتہ وہ بہ سہرتان دا (حہرامن) ﴿غَيْرَ مُجِلِّ الصَّیۡدِ﴾ دروست نی یہ راو بکہن ﴿وَأَنۡشُرَ حُرۡمٌ﴾ لہ کاتیکدا ئتوہ لہ ٹیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ یَحۡکُمُ مَا یُرِیدُ﴾ بہ راستی خوا ہہر چی بویت ہریاری بؤ دہ دات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (ئہی تہ وانہی بر و اتان ہینا وہ) ﴿لَا تُجِلُّوا شَعۡیَرَ اللَّهِ﴾ پیٰ مہ گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہہ لی مہ و شیتنہ وہ) ﴿وَلَا الشَّہَرُ الْحَرَامَ﴾ وجہنگ مہ کهن لہ مانگہ حہرامہ کان دا ﴿وَلَا الْهَدٰی﴾ وہ پیٰ مہ گرن لہ و قوربانیانہی بہ دیاری دہ ہینرین بؤ مہ ککہ ﴿وَلَا الْقَلْبَیۡدِ﴾ و (پیٰ مہ گرن و زیان مہ دہن) لہ و قوربانیانہی ملوانکہیان لہ مل کراوہ (دیاری کراو و بؤ نہ زر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا ءَقِیۡنَ الْبَیۡتِ الْحَرَامِ﴾ وہ مہ شکینن پیڑی تہ وانہی نیازی مالی خوا دہ کهن ﴿یَبۡتَغُوۡنَ فَضُلًا مِّنۡ رَبِّہِمۡ وَرِضۡوَانًا﴾ بہ تہ مای بہ ہرہ مہندی و پزہ زامہندی پەر وہ رد گاریانن ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصۡطَادُوا﴾ وہ کاتیک ٹیحرامتان شکاند تہ وہ (دروستہ) راو بکہن ﴿وَلَا یَجۡرِمَنَّکُمۡ شَتَٰنُ قَوْمٍ﴾ باخہ شم و قیتان لہ کؤ مہ لیک و اتان لیتہ کات ﴿أَنْ صَدُّوۡکُمۡ عَنِ الْمَسۡجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ ہر تہ وہی بہر گریبان کردن لہ مزگہ وتی حہرام (کہ عہہ) ﴿أَنْ تَعۡتَدُوۡا﴾ کہ دہست دریڑی بکہن ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَی الْبِرِّ وَالتَّقٰوٰی﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتری بکہن لہ سہر چاکہ و پاریزگاری و لہ خواترسان ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتر مہ کهن ﴿عَلٰی الْاِثۡمِ وَالْعُدۡوٰنِ﴾ لہ سہر تاوان و دہست دریڑی ﴿وَأَنۡفُوا۟ لِلَّهِ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِیۡدُ الْعِقَابِ﴾ بیگو مان خوا تؤلہی بہ تینہ ﴿۝۱۶﴾

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ له سہرتان یاساغ کراوہ ﴿الْمَيْتَةُ﴾ (گوشتی) مردارہ وہ ہوو ﴿وَاللَّهُمَّ وَلَعْمَ الْخَنِيزِ﴾ وہ خوین
 وہ گوشتی بہراز ﴿وَمَا أَجَلَ لَكُمْ أَنْتُمْ بِهِ﴾ و ئەو ئازہ لہی لہ کاتی سہر بریندا ناوی غیری خوی لی برایت
 ﴿وَالْمُتَحَفِّقَةُ﴾ و ئازہ لی خنکاو (و خنکیتراو) ﴿وَالْمُؤَفَّفَةُ﴾ وہ ئەوہی کہ لی ی درایی تاگیانی دەرچوینت
 ﴿وَالْمُزَنِّيَّةُ﴾ وہ ئەوہی لہ بہرزی کہ و تبتہ خوارہ وہو مرد بیت ﴿وَالطَّيْحَةُ﴾ وہ شوخ لیدراو (کہ بہو شوخ لی دانه
 مردبی) ﴿وَمَا أَكَلَ النَّبْعُ﴾ وہ ئەوہی درندہ لی ی خواردبی ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ بیتجگہ ئەوہی (پیش مردن) سہرتان
 بری بیت ﴿وَمَا ذَبَحَ عَلَى النَّصْبِ﴾ ہدروہا (یاساغ کراوہ لہ سہرتان) ئەو ئازہ لہی لہ سہر بہر د سہر برایت (نصب:
 چہند بہردینک بوون لہ دوری کہ عہ بہ پیروز سہر دہ کران و لہ لایاندا ئازہ لیان سہر دہبری) ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 بِالْأَزْلَمِ﴾ و داواکردنی بہش بہخت (و نیاز گرتنہ وہ) بہ تیرو پشک (کہ ہموو جوڑہ یانصیب ہاوشیوہ کانی
 دہ گرتنہ وہ) ﴿ذَلِكَ فِتْنٌ﴾ (ئہ نجام دانی) ئہ مانہ ہمووی لہ فرمان دەرچوون و تاوانہ ﴿الْيَوْمَ تَبِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ئەوانہ ی بروایان نہ ہیتاوہ ئەمرو نائومید بوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ لہ ئاینہ کہ تان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ کہ واتہ لیان مہ ترسن
 ﴿وَأَخْشَوْنَ﴾ تہنہا لہ من بترسن ﴿الْيَوْمَ كُنْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ ئەمرو ئاینہ کہ تانم تہواو (کامل) کردوہ بۆتان
 ﴿وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ و چاکو بہرہ ی خوّم بہ تہواوی رشتوہ بہ سہرتاندا ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و پازی
 بووم کہ ئیسلام ئاینستان بیت ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ﴾ جا ہر کہس ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ لہ برسیہ تیدا ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ﴾
 بئ ئەوہی نہ تی گوناہ کردنی ہہ بیت (لہو گوشتانہ بخوات گوناہی ناگات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ ئەوہ
 بہراستی خوا لینخوش بووی بہ بہرہ یی یہ ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) پرسبارت لی دہ کەن ﴿مَاذَا
 أُجِلُّ لَهُمْ﴾ چی حە لال کراوہ بۆیان؟ ﴿قُلْ أَجَلُكُمْ الظَّنِّ بِي﴾ بلی حە لال کراوہ بۆتان ہموو خوړاکہ پاکہ کان
 ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ﴾ وہ (نیچیری) ئەو بالندہو تانجی و سہ گہ راو کہرانہ ی کہ فیری راوتان کردوون
 ﴿تَعْلَمُونَهُمْ وَمَا عَلَّمَكُمْ اللَّهُ﴾ فیری راویان ئە کەن لہوہی خوا فیری کردوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا آتَاكُمْ عَنْكُمْ﴾ دہ بخون
 لہوانہ ی بۆتان دہ گرن ﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ و ناوی خوی لہ سہر بیتن (کاتی تانجی یہ کە ی تی بہرئہ دہن
 و کاتی دہ بخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بینگومان خوا لیبرسینہ وہی خبرایہ ﴿
 ﴿الْيَوْمَ أُجِّلَ لَكُمْ الظَّنِّ بِي﴾ ئەمرو حە لال کراوہ بۆتان خوړاکہ پاکو خاوتنہ کان ﴿وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وہ خوړاکی
 ئەوانہ ی نامہ یان پی دراوہ (ئہلی کتاب) ﴿جِلَّ لَكُمْ﴾ حە لالہ بۆتان ﴿وَطَعَامُكُمْ جِلَّ لَهُمْ﴾ وہ خوړاکی ئیوہش
 حە لالہ بۆ ئەوان ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وہ ئافرہ تانی (ئازادی) داوین پاک لہ ئیمانداران (حە لالہ بۆتان)
 ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ہدروہا ئافرہ تانی (ئازادی) داوین پاک لہ نامہ دارانی (گاوار و جولہ کہ)
 ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش ئیوہ ﴿إِذَا اتَّيَسَّمُوهُمْ أَجُورَهُنَّ﴾ ئە گہر ئیوہ مارہ یی یہ کانیاں بدہنی (حە لالن بۆتان) ﴿مُحْصِنِينَ﴾
 ئیوہ دہبی داوین پاک بن ﴿غَيْرَ مُسْتَفْجِينَ﴾ داوین پیس نہ بن (بہ ناشکرا) ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾ و دؤسنی ژیر
 بہرترتان نہ بی (بۆ داوین پیسی) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾ وہ ئەوہی بی باوہر بی بہ ئیمان و شہریعت ﴿فَقَدْ حَبِطَ
 عَمَلُهُ﴾ ئەوہ بینگومان کردوہ کانی ہلدہوہ شیتہ وہ ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وہ لہ پروژی دواپی دایہ کیکہ لہ
 خہ سارو مہ ندان ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی باوہر دارن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ تہ گہر ہہستان بو نویتز کردن
 ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ تہوہ دہم و چاوتان بشون ﴿وَأَيِّدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ ہہروہا دہستہ کانتان لہ گہل
 ٹانیشکہ کانتان ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وہ دہستی تہر بہینن بہ سہرتان دا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وہ
 پیکانتان (بشون) لہ گہل ہہردو قولہ پیتان ﴿وَأَن كُنْتُمْ جُنُودًا ظَاهِرًا﴾ وہ تہ گہر لہش گران بوون
 تہوہ خوتان خاوین بکہنہوہ (خوتان بشون) ﴿وَأَن كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وہ تہ گہر نہ خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ
 سَفَرٍ﴾ یان لہ سہ فہردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾ یان کہ سینکتان ہاتہوہ لہ شوینی پیویستی
 سہرناو کردن ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت بوون (یابہستان بہریہ ک کہوت) لہ گہل خیزانہ کانتاندا
 ﴿فَلَمَّ تَحِدُوا مَاءً﴾ و ٹاوتان دہست نہ کہوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ تہوہ تہیہ موم بکہن بہ خولیکی پاک
 ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ جادہست بہینن بہدہم و چاوو دہستہ کانتان دا بہو توز و خولہ
 پاکہ ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایہ ویت ہیج جورہ تہنگی و نارہ حہتہک لہ سہرتان
 دابنیت ﴿وَلَا كِن يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ﴾ بہلکو تہیہوی پاکتان بکاتہوہ ﴿وَلِيُثَبِّتَ عَلَيْكُمْ﴾ و چاکہ
 و بہہری خوی تہواو بکات بہ سہرتانہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بہلکو سوپاسی بکہن ﴿وَلَا
 تَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادی چاکہ و فہزلی خوا بکہنہوہ بہ سہرتانہوہ ﴿وَمِثْلَ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
 بِهِ﴾ وہ تہو بہیمانہی کہ دایمہ زرانندن پیی ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتیک کہووتان بیستمان
 و گوپرایہل بووین ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہراستی خوا چاک
 ٹاگادارہ بہوہی لہ سینگہ کاندایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی باوہرتان ہیتاوہ ﴿كُونُوا قَوْمِ
 اللَّهِ﴾ زور بہرینکوپینکی ہہستن بہ تہنجام دانی فہرمانہ کانی خوا ﴿شُهِدَ آءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایہ تی دہربن
 بہدادو راستی ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَاؤُ قَوْمٍ﴾ بارق و کینہتان لہدہستہو کو مہلٹک ہانتان نہدا ﴿عَلَىٰ
 الْأَعْدَاءِ﴾ لہ سہر تہوہی راست نہرؤن و دادگہر نہبن ﴿أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ دادگہربن تہوہ
 نزیکترہ لہ پاریز کاری و خوا بہرستی بہوہ ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 بینگومان خوا ٹاگایہ بہ کردہوہ کانتان ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا بہلینی داوہ بہوانہی بر وایان ہیتاوہ
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہوہی چاکہ کانسان کردوہ ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بویان ہہیہ لیخوش بوون
 ﴿وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ و پاداشتیکی گہورہ ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ٹہوانہی پروایان نہ ہینا ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہہ تہ کانی ٹیمہ یان بہ درو
دائنا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ٹہوانہ ہاوپتی ٹاگری دوزہ خن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
ٹہی ٹہوانہی پرواتان ہینا وہ ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکہ و بہ ہرہی خوا بکہ نہ وہ
بہ سہرتانہ وہ ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ﴾ کاتیک کؤمہ لیک نیازیان کرد ﴿أَن يَسْطُلُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ کہدہ ست
دریڑ بکہن بؤتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بہرگری دہست دریڑی ٹہوانی لیکردن ﴿وَأَتَّقُوا
اللَّهَ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ با پرواداران ہہرپشت بہ خوا بہ ستن ﴿وَلَقَدْ
أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند بہ خوا، بہ راستی خوا پیمانی بہ ہیزی و ہرگرت لہ نہ وہی
ئیسرائیل ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ﴾ و ہہلماں بڑارد لہوان ﴿أَثْنَى عَشَرَ نَقِيبًا﴾ دوانزہ چاودیر ﴿وَقَالَ
اللَّهُ﴾ وہ خوا فہرمووی ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بنگومان من لہ گہلنام ﴿لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند
بہ خوا ٹہ گہر بہر وپیکی نویڑ بہ جی بہین ﴿وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات بدن ﴿وَأَمْسَمْتُمْ بِرُسُلِي﴾
و باوہر بہین بہ نیراوہ کانم ﴿وَعَزَّزْتُ مَوَهُمُ﴾ وہ یارمہ تیان بدن وریزیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ﴾
وہ قہرز بدن بہ (بہندہ کانی) خوا وخیریان ہی بکہن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بہ قہرزدان و خیریکی جوان
وچاک ﴿لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ٹہوہ بنگومان گوناہ و خراپہ کانتان ٹہسرمہ وہ ﴿وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ﴾ وہ ٹہتان خہمہ بہ ہہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ پروبارہ کان دین و دہچن بہڑیریاندا
﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ٹہمجا لہ پاش ٹہو مہرج و پیمانہ ہہرکہس لہ ٹیوہ ہی پروا بییت
﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ٹہوہ بنگومان رینگای راستی وون کردوہ ﴿فِيمَا نَقُضُهُمْ مِيثَاقَهُمْ﴾
ٹہمجا بہ ہوی (پاش گہز بوونہ وہو) ہہلہوہ شانندنہ وہیان بؤ پیمانہ کہیان ﴿لَعَنَهُمُ﴾ نہ فرہمان لی
کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾ و ہدلہ کانیانمان گیرا بہ دلنکی رہق و ووشک ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
وَوْتَهُ وَفَهَرْمُوْدِهِ﴾ خوا لادہدہن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لہ شوینہ کانی خوی ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
بِهِ﴾ وہ لہ بیریان کرد بہ شیکی زورلہ وہی کہ ٹاموژگاری کرابوون ہی ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ ہی کوتاہی
ودواہتن (بہردہوام) ﴿تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِنَةٍ مِنْهُمْ﴾ ٹاگادار ٹہبی بہ سہر ناپاکی و کردہ وہی ناپاکیانہ وہ
(و بہردہوام خہریکی فر و فیل و ناپاکین) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ مہ گہر کہ میٹ لہوان نہ بییت (کہ ٹہمہ
پیشہ یان نی یہ) ﴿فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾ جا ببورہ لییان و چاو پؤشی بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
بہ راستی خوا چاکہ کہ رانی خوش دہویت ﴿۱۳﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ وہ لہوانہی کہدہیان ووت ﴿إِنَّا نَصْرِي﴾ ئیمہ گاوورین ﴿أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ﴾
 بہلین و پیمانی بہہیزمان لی وەرگرتن ﴿فَسُوا حَظًّا فَمَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ بہلام بہشیکی گہورہ
 لہوہی کہناموژگاری کران پی (لہسہر زمانی عیسی) لہبیریان چوو ﴿فَأَعَرَّتْ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ﴾
 وَاَلْبَعْضَاءُ ﴿بِهَوَىٰ تَهْوَاهُ دُورْمَنَاهُ تِی وَکِنْتَهَبَهْرِیْمَان خستہ نیوانیان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تاروژی
 دواپی ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ وہ لہمہودوا خوا ہہوالیان پتدہدات ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بہوہی
 کہدہیانکرد (لہجہان دا) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی نامہدارہکان (ئہلی کتاب) ﴿قَدْ جَاءَكُمْ﴾
 رَسُولُنَا ﴿بَيِّنَاتٍ لِّمَن هَاتُوهُ﴾ پوونی دہکاتہوہ بۆتان ﴿كَثِيرًا مِّمَّا﴾
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ ﴿زُورِي لَهْوِي كَهئَوہ دہتان شاردہوہ ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ لہکتیب (ی تہورات و
 ئینجیل) دا ﴿وَيَعْلَمُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ وہچاو بۆشی دہکات لہزوریک لہوانہ ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 بَيِّنَاتٍ ﴿بَيِّنَاتٍ لِّمَن هَاتُوهُ﴾ پوونی دہکات شاردہوہ ﴿لَهُ كِتَابٌ مُّبِينٌ﴾ پووناکہی گہورہوہ نامہیہکی
 پوون کہرہوہ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ خوا رینموونی کہسینکی پی دہکات شوین
 رہزامہندی ئہو بکہویت ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ بۆرینگہکانی ئارامی و ناشتی ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ وہدہریان
 دہہیتیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ لہتاریکی یہکانی (بی باوہرہوہ) بۆ ناو پووناکہی (ئیمان و
 ئیسلام) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بہفہرمانی خوی ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ وہرینموونیان دہکات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 بۆ رینگای راست ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہخوا بہراستی بی باوہرہوون ئہوانہی
 کہووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بہراستی خوا ہہر مہسیحی (عیسی) کوری مہریہمہ
 ﴿قُلْ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئہوہ کی دہتوانیت پتی ہیچ شتیک
 بگرتیت لہخوا ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ ئہگہر بیہویت مہسیحی کوری مہریہم
 لہناو بیات ﴿وَأَمَّهُ وَرَمَنَ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہروہہا دایکی و ہہرچی کہسیش لہزہوی دا ہہیہ
 ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہہر بۆ خواہہ خاوہن داریتی ئاسمانہکان و زہوی و مولکی ئہون
 ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ہہرچی والہ نیوانیاندا ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ دروست ئہکاو دایئہہیتیت ہہرچی بیہویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہخوا بہسہر ہہموو شتیکدا بہتوانایہ ﴿۷۷﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ﴾ جوولەكە وگا وورەكان دەیان ووت ﴿عَسَىٰ أَنْتُمْ أَكْثَرُ ضَلَالٍ﴾ ئىمە كوران
و خۆشەوستانى خواين ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلى دەى بۆچى سزاتان دەدات بەھوى گوناھە
كانتانهوہ ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ﴾ (نەخىر راست نى يە) بەلكو ئىوہ مروڤىكن ﴿مِمَّنْ خَلَقَ﴾ لەو مروڤانەى
كەخوا دروستى كردون ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ خوش ئەبىت لەھەر كەس بىھوئىت ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ و
سزای ھەر كەس شىش ئەدات كەبىھوئىت ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ھەر بۆ خوايە مولكى
ئاسمانەكان و زەوى و ھەرچى والە نىوانياندا ﴿وَالِيهِ الْمَصِيرُ﴾ و ھەر بۆ لای ئەو شە گەرانەوہ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾
ئەى نامە دارەكان ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا﴾ بىگومان نىراوہ كەمان ھات بۆ ناوتان
﴿يَسِّينُ لَكُمْ﴾ (بەرنامەى خوا) پروون دەكاتەوہ بۆتان ﴿عَلَىٰ قَتَرٍ مِّنَ الرُّسُلِ﴾ پاش ماوہىك لەناردنى
پىنەمبەران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ لەبەر ئەوہى نەلین: ﴿مَّا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نەھات بۆ لامان ھىچ مژدەدەر و
ترسىنەرىك ﴿فَقَدْ جَاءَكَ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ ئەوہ تا بىگومان مژدە دەر و ترسىنەرتان بۆ ھاتوہ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
و ھەخوا بەتوانا و دەسلەت دارە بەسەر ھەموو شتىكدا ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسى
ئەو كاتە بكە كەمووسا فەرمووى بەگەلەكەى ﴿يَنْقُومِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ئەى گەلەكەم
بىرى چاكە و بەھرى خوا بكەنەوہ بەسەرتانەوہ ﴿إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾ كاتىك كەپىنەمبەرانى تىدا
ھەلخستوون ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ مَّلُوكًا﴾ و ھەندىنى كردوون بەپادشا و مەلىك ﴿وَأَنَّكُمْ مَا تَلْمِزُونَ أَحَدًا﴾
و ھەندىكى پى بەخشىوون كە نەى بەخشىوہ بەھىچ كەس ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ لەجىھانىان ﴿يَنْقُومِ﴾ ئەى گەلەكەم
﴿أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچنە ناو ئەو خاكە پىروژەى (پاكراوہتەوہ
لەبەت پەرسى كە مەبەست پى بىت المقدسە) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ كەخوا بىرىارى داوہ بۆتان
﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ و ھەپاش و ھەرنەگەر پىنەوہ لەئاینەكەتان ﴿فَتَقَبِّلُوا خَيْرِينَ﴾ (ئەگەر
بگەرپىنەوہ) ئەوہ بەزىانبارى و ناو مىدى ئەگەر پىنەوہ ﴿قَالَ أَيْنَ مُوسَىٰ﴾ ووتیان ئەى مووسا ﴿إِن
فِيهَا قَوْمٌ مَّا جَبَّارِينَ﴾ بەراستى گەلىكى زۆر دارو ستەمكار لەو شارە داىہ ﴿وَأَنَّا لَنَدْخُلُهَا﴾ و ھەئىمە
ھەرگىز ناچىنە ناوى ﴿حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا ئەوان لى دەرنەچن ﴿فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ ئەمجا ئەگەر
ئەوان لى دەرچوون ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ئەو كاتە بىگومان ئىمە تى ئەچىن ﴿قَالَ رَجُلَانِ﴾ دوو پىاو
ووتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾ لەوانەى لەخوا دەترسان ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ و ھەخوا چاكەى ئىمانى پىشت
بوو بەسەرياندا ﴿أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ بەدەن بەسەرياندا لەقاپى شارەوہ بچنە زورەوہ ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكُرُوا
غَيْبُوتَ﴾ جا ئەگەر چوونە ناوہوہ ئەوہ بەراستى ئىوہ زال دەبن بەسەرياندا ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾
و ھەپشت ھەر بەخوا بىستەن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئىوہ باوہ پدارن ﴿۱۳﴾

﴿قَالُوا كُفُّوا عَنْهُ يَسَّىٰ﴾ ووتیان ئە ی موسا ﴿إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَيْدًا﴾ بە پراستی ئیمە ھەرگیز ناچینە ناو ئە وشارە
 ﴿مَا دَامُوا فِيهَا﴾ تائەوان تیندا بن ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتْلًا﴾ کەواتە برۆ خۆت و پەرورەدگارت
 لەدزیان جەنگ بکەن ﴿إِنَّا هُنَا قَالِعِدُون﴾ بینگومان ئیمە لێرە دانیشتووین ﴿قَالَ﴾ (موسا)
 ووتی ﴿رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ﴾ ئە ی پەرورەدگارم بە پراستی من خاوەنی هیچ کەسێک نیم ﴿إِلَّا نَفْسِي
 وَأَخِي﴾ بێجگە لەخۆم و براکەم نەبێت ﴿فَأَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ کەواتە جیایی بخەرە نێوان
 ئیمە و ئەوگەلە ی ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ کە لەسنووری خوا دەرچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
 (خوا) فەرمووی بە پراستی ئەو (خاکە پیروزی بیت المقدس) قەدەغە کراوە لەسەریان ﴿أَرْبَعِينَ
 سَنَةً﴾ ماوەی چل سال ﴿يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ بەسەر گەردانی دەخولیتەووە بەسەر زەویدا ﴿فَلَا
 تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ بۆیە خەم مەخۆ لەسەر ئەو گەلە ی کە لە سنووری خوا دەرچوون ﴿قَالَ
 وَاتْلُ عَلَيْهِمْ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بخوینەرەووە بەسەریاندا ﴿يَا أَيُّهَا آدَمُ بِالْحَقِّ﴾ ھەوالی دوو
 کۆرەکە ی ئادەم کە حەق و راستە ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا﴾ کاتێک ھەردووکیان دوو جوۆرە قوربانی یان کرد
 ﴿فَقَبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ ئەمجا لەیە کێکیان وەرگیرا ﴿وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ وە لەو ی تریان وەرنەگیرا
 ﴿قَالَ لَا قُتْلَ لَكَ﴾ (ئەو یان لێی گیرا نەکرا) ووتی بینگومان دەبی ھەر بتکوژم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ
 الْمُتَّقِينَ﴾ ئەویش ووتی خوا (قوربانی) تەنھا لە پارێزکاران و لەخواترسان گیرا دەکات ﴿قَالَ
 إِنِّي بَسَطْتُ إِلَيْكَ يَدَكَ﴾ سویند بەخوا ئە گەر تۆ دەستم بۆ درێژکە ی ﴿لَتَقْتُلَنِي﴾ بۆ ئەو ی بملکوژی
 ﴿مَا أَنَا بِأَسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لَا قُتْلَ لَكَ﴾ من دەست درێژ ناکەم بۆ تۆ بۆ ئەو ی بتکوژم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
 بە پراستی من لەخوا ئە ترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کە پەرورەدگاری ھەموو جیھانیانە ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
 بە پراستی من دەمەوێت ﴿أَنْ تَبُولَ بِلِحْيِي وَأُتَمِّكَ﴾ کە تۆ بگەریتەووە (بۆلای خوا) بە گوناھ ی من و
 خۆیشتەووە ﴿فَتَكُونُ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ئەوسا تۆ لەھاوەلانی دۆزەخ دەبیت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
 ھەر ئەو ش پاداشتی ستەم کارانە ﴿قَطَّوَعْتَ لَهُ نَفْسَهُ﴾ ئەمجا دەرونی (ئەو تاوانبارە) ھانی دا
 ﴿قَتْلَ أَخِيهِ﴾ بۆ کوشتنی براکە ی ﴿فَقَتَلَهُ﴾ وە کوشتی ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ بەھوی یەوە چوووە ریزی
 زیان باران و خەسار و مەندان ﴿قَبَعَ اللَّهُ عُزَابًا﴾ پاشان خوا قەلە پەشیکی نارد ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾
 لەزەویدا چالی ھەلئە کەند (بۆ قەلە پەشیکی مردارەووە بوو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَدِّرُ سَوْءَ أَخِيهِ﴾ بۆ ئەو ی
 نیشانی بدات کە چۆن لەشی براکە ی بشاریتەووە ﴿قَالَ يَوَيْلَايَ﴾ ووتی ئای داخی سەختم و تیاچوون
 بۆ من ﴿أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ﴾ بۆ من دەستە پاچە بووم لەو ی وەك ئەم قەلە پەشەم؟
 ﴿فَأُورِي سَوْءَ أَخِي﴾ تا تەرم و عەورەتی براکەم بشارمەووە ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئەوسا چوووە ریزی
 پەشیمان بوانەووە ﴿قَالَ﴾

113

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ دہیانہ ویت لہ ناگری دوزخ بیتہ دہرہ وہ ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾
 بہ لام ہر گیز دہر چوونیان لہ (ناگری دوزخ) نی یہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای بہر دہ و امیان
 بؤہ یہ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیاو و نافرہ تی دز ﴿فَأَقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ دہستیان بپرن ﴿جَزَاءً بِمَا
 كَسَبَا﴾ لہ تۆلہ ی ئەو دزیہ ی کردویانہ ﴿نَكَلًا مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ تۆلہ و تہمی کردنیکہ لہ لایہن
 خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا بالآ دہستی کار دروستہ ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا ہر
 کہس توبہ ی کرد لہ پاش ستہمہ کہی (دزیہ کہی) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وہ کردہ وہی چاکی کردو باش بوو
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ﴾ ئەوہ بنگومان خوا توبہ کہی لی و ہر دہ گریٹ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا لیبور دہی میہرہ بانہ ﴿الرَّعَاةُ﴾ نایا نہت زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ کہہر بؤ خواوہ
 خواوہ نیٹی ناسمانہ کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زہوی ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہر کہسینک دہدات کہ بیہ ویت
 ﴿وَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ وہ ئەبووریٹ لہ ہر کہس خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وہ خوا بہ سہر ہہموو شتی کدا بہ توانا و دہسہ لاتدارہ ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ﴾ ئەی پیغہ مبہر ﴿لَا يَخْزِيكَ﴾
 خہم بارت نہ کات ﴿الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئەوانہ ی کہ پیشبر کی دہ کەن لہ بی
 بروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ لہوانہ ی بہدہم ئەلین بروامان ہیناوہ ﴿وَلَمْ يَزِدْهُمْ﴾
 کہچی دلہ کانیاں بروای نہ ہیناوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہہروہا لہوانہش کہ جوولہ کەن ﴿سَمْعُونَ﴾
 لِّلْكَذِبِ ﴿زُورَ گوی قولاًخن بؤ درو ﴿سَمْعُونَ لِقَوْمِهِ الْآخِرِينَ﴾ زور گوی لہ مشتی دہستہ یہ کی
 ترن ﴿لَرَبِّ أُولَئِكَ﴾ کہنہ ہاتون بؤلای تو ﴿يُخْرِفُونَ الْكَلِمَ﴾ ووتہ کانی (تہورات) دہ گورن ﴿مِنْ بَعْدِ
 مَوَاضِعِهِ﴾ لہ پاش ئەوہی خوا لہ شوینی خوی دایناون ﴿يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا﴾ ئەلین ئە گہر
 ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی گوترا (لہ لایہن موحمہ مہد ﴿فَاحْذَرُوا﴾ ئەوہ وہری گرن ﴿وَإِنْ لَمْ
 تُؤْتَوْهُ﴾ ئە گہر لہ ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی نہ گوترا ﴿فَاحْذَرُوا﴾ ئەوا خوتان پباریزن ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
 فِتْنَتَهُ﴾ وہ ہر کہسینک خوا بیہوی کافرو گومرای بکات ﴿فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئەوہ تو
 لہ بہر امبہر خوا دا ہیچت پی ناگریٹ بوی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ کہسانینکن ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرَ
 قُلُوبَهُمْ﴾ خوا نہ یویستووہ دلہ کانیاں پاک بکاتہ وہ ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ لہ دونیادا سہر شور دہ بن
 ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وہ لہ پورزی دوایشدا بویان ہہیہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی زور گہورہ ﴿

﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ نہو (جوولہ کانه) زور گوی قولاًخی درون (ہمیشہ گوی ہلدہ خہن
 بو درو) ﴿أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ﴾ مالی حہرام زور دہ خون ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ﴾ جا نہ گہر نہوانہ ہاتن
 بولات ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم﴾ نہوہ (بہویستی خوت) بریار بدہ لہ نیوانیاندا ﴿أَوْاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾
 یان وازیان لی بہینہ ﴿وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ خو نہ گہر وازیان لی بہیتی ﴿فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا﴾
 نہوہ ہیچ زیانیکت پی ناگہیہ نن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ وہ نہ گہر بریارت
 دا لہ نیوانیاندا نہوا بہ دادوہری بریار بدہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکہ بہراستی خوا
 دادگہرانی خوش دہویت ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ﴾ وہ نہوانہ چون تودہ کھن بہدادوہر
 ﴿وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ﴾ لہ کاتیکدا تہوراتیان لایہ ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ کہ حوکم و بریاری خوی تیاہ
 ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ نہمجا لہ پاش نہوہ (ی کہ کردیتیان بہدادوہر) پروو وەر دہ گیرن
 ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نہوانہ بروادار نین ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ﴾ بینگومان ئیمہ
 تہوراتمان ناردہ خواروہ ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ کہ پرینمونی و پرووناکی تیدا بوو ﴿يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
 الَّذِينَ﴾ نہو پیغہمبہرانہ حوکمیان پی دہ کرد ﴿أَسْمَوا﴾ کہ موسلمان و ملکہج بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾
 بو نہوانہی کہ جوولہ کہ بوون ﴿وَالرَّسُولُونَ وَالْأَخْبَارُ﴾ ہدروہا زانا خوا ناسہ کان و زانا شرع زانہ کان
 (حوکمیان پی دہ کرد) ﴿يَمَا أَسْتَخْفُظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ بہہوی نہوہی فہرمانی پاریزگاری کتبی
 خوا (تہورات) یان پی کرا بوو (لہ لایہن پیغہمبہرہ کانیانہوہ) ﴿وَكَاؤُا عَلَيْهِ شَهَادَةً﴾ وہشایہ تیش
 بوون لہ سہری ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ﴾ کہواتہ نہی (زانایانی جوولہ کہ) لہ خہلکی مہترسن ﴿وَأَخْشَوْنَ﴾
 بہلکو تہنہا لہ من بترسن ﴿وَلَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي﴾ بہلگہو فہرمانہ کانی من مہ گورنہوہ (مہ فروشن)
 ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بہ نرخیکی کہم ﴿وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وہ ہەر کہس حوکم نہ کات بہو بریارانہی
 کہ خوا ناردوویہ تہہ خواروہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا نہوانہ پی باوہرن و موسلمان نین ﴿وَالَّذِينَ
 وَكَبَرُوا عَلَيْهَا﴾ لہ تہوراتدا نوسیمان (پیویستمان کرد) لہ سہریان ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾
 کہ بینگومان ہەر کہ سینک بہ دہستی نہ نقہست کہ سینک بکوژیت نہ کورژیتہوہ لہ بہرامبہریدا
 ﴿وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ وہ چاو لہبری چاو ﴿وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ وہ لووت لہبری لووت ﴿وَالْأَذْنَ بِالْأَذَنِ﴾ وہ
 گونچکہ لہبری گونچکہ ﴿وَالْيَسْنَ بِالْيَسَنِ﴾ وہ ددان لہبری ددان ﴿وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾ وہزامہ کانیش
 تولہ یان زامدار کردنی دہست دریزی کہرانہ ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾ جا ہەر کہس
 لہ تولہ سہندن خوش بیت نہوہ نہ بیتہ ہوی سرینہوہی گوناہی ﴿وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ﴾ وہ ہەر کہ سینک
 حوکم نہ کات ﴿يَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بہوہی کہ خودا ناردوویہ تہہ خواروہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نہوا
 ہەر نہو کہسانہ ستہم کاری تہواون ﴿۱۵﴾

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ تہ مجاہدہ دواہی پیغہ مہرانی (جولہ کەدا) رەوانە مان کرد ﴿بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسیٰ کوری مہریم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوہری ہہیہ بہئو تہوراتہی کەلہ پیش خویہ وہ ہاتوہ و) راستی دہردہ خات و باوہری ہنیہ تی) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ وئینجیلمان ہی بہ خشی کە رینموونی و پروناکی تیدایہ ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وئو تہوراتہ بہ راست دہ زانیت کەلہ پیش ئوہ وہ ہاتوہ ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وہ رینموونی و ناموزگاری یہ بو پاریز کاران ولہ خواترسان ﴿وَلِيُخَوِّعَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ﴾ دہا بہرہ وانی ئینجیل حوکم بکەن ﴿بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ بہوہی کە خوا ناردوویہ تیہ خوارہ وہ تیایدا ﴿وَمَن لَّمْ يَخُصَّ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ وہ ہەر کەس حوکم نہ کات بہوہی کە خوا ناردوویہ تیہ خوارہ وہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ ئا ئوانہ بہ تہ وای یاخین و لہ فہرمانی خوا دہر چوون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وہ ئم قورٹانہ مان ناردہ خوارہ وہ بو تو بہ حق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیبہ کانی پیش خوی بہ راست دہ زانی و ہشتیوانیان لی دہ کات (پیش دہست تیخستن و گورینیان لہ لایہن جولہ کە و گاورہ کانہ وہ) ﴿وَمُهِمَّنَا عَلَيْهِ﴾ و چاودیریانہ ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ کە واتہ حوکم و بریاریدہ لہ ناو نامہ دارہ کاندا بہوہی خوا ناردوویہ تیہ خوارہ وہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وہ شوین ہہ و او ہہ و ہسی ئوان مہ کە وہ ﴿عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ لانہ دہی لہ و حوکم و بریارہ ہق و راستہی کە بو ت ہاتوہ ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ﴾ دامن ناوہ بو ہەر ئوممہ تیک لہ ئیوہ ﴿شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ شہریعت و رینگہ یہ کی پروون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وہ ئہ گہر خوا بیویستایہ ئیوہی ئہ کرد بہیہ ئوممہت و کومل ﴿وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ﴾ بہ لام (نہیکردوون) بوئوہی تاقیتان بکاتہ وہ ﴿فِي مَآءِ اتِّكُمْ﴾ لہ و شہریعت و یاسایانہی کە ہی بہ خشیوون ﴿فَاسْتَقُوا الْحَيٰثِرَ﴾ کە واتہ پیش برکی بکەن بو ئو شتانہی کە چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گہرانہ و تان ہەر بو لای خوابہ بہ گشتی ﴿فِيَنبِتْكُمْ﴾ تہ مجا ہہ و التان پیدہ دا ﴿بِمَا كُنتُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ بہوہی کەلہ جیہاندا جیاوازیوون تیایدا ﴿وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ وہ (فہرمانمان ہی کردیت) کە حوکم بکە لہ نیوانیاندا ﴿بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بہوہی کە خوا ناردوویہ تیہ خوارہ وہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ و شوین حہزو ئارہ زویان نہ کە ویت ﴿وَأَحْذَرُ هُمْ أَن يَفْسُقُوا﴾ وہ ووریابہ لیان لہوہی بت ترازینن ﴿عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ لہ ہندیک لہوہی خوا ناردوویہ تیہ خوارہ وہ بو ت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا ئہ گہر ئوانہ رویان وەر گیراو سہر پیچی یان کرد ﴿فَأَعْمُرُنَا بِرِدَّ اللَّهِ﴾ ئوہ بزانیہ و دلیابہ خوانئہیہ ویت ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُوبُهُمْ﴾ بہوہی ہندیک لہ تاوانہ کانیانہ وہ سزایان بدات و تووشی زیانیان بکات ﴿وَأَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ﴾ بیگو مان زور لہ ئادہمی یہ کان سہر کەشن و لہ سنووری خوا دہر چوون ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ﴾ ئایا ئوان داوای حوکمی نہ قامی دہ کەن؟ ﴿وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ ئایا کی حوکم و بریاری لہ ہی خوا جوان و چاکترہ؟ ﴿لَقَوْمٍ يُفْسِقُونَ﴾ بو کەسانیک کە بروای تہ وایان ہہیہ ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەرتان هیتاوە ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ جوولە کەو گاوور مە کەن بە پشتیوان و خو شە ویستی خو تان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ئەوانە هەندیکیان دۆستی یە کترن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ﴾ ئەوە تان ئەوان بکات بە پشتیوان و دۆستی خو ی ﴿فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ ئەوە بە راستی ئەو کە سە لەوانە ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بێگومان خوا پێنموونی گەلى سستە مکاران ناکات ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ بۆیە ئەبێنى ئەوانەى دلیان نە خو شى (دوو پرووی) تیا یە ﴿يُسِرُّونَ فِيهِمْ﴾ پێش پرکى ئە کەن لە دۆستایە تى ئەو (جوولە کەو گاوور) انە دا ﴿يَقُولُونَ خَشْيَ﴾ ئەلین ئە تر سین ﴿أَنْ تَصِيبَنَا دَآئِرَةٌ﴾ کە بە سەر هاتى ناخو شى رۆژگار دوو چارمان بێت ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ دەى نزیکە خوا سەر کە وتن و زāl کردنى تەواو بنیریت (بۆ پێغەمبەر ﷺ) ﴿أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ یان لە لایەن خو یە وە کارى کى تر بکات ﴿فَيَصِيبُ عَلَىٰ مَا أُسِّرُوا﴾ بە هو ی ئەو وە وایان لیدیت لەو ی پە نهانیان کردبوو ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ نَدِيمِينَ﴾ لە دەروونی خو یاندا پە شیمان دە بنە وە ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو سا ئەوانەى بر وایان هیتاوە دەلین ﴿أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ نایا ئەو کە سانه ئەوانەن کە سویتدیان بە خوا ئە خوارد ﴿جَهَدُوا فِيهِمْ﴾ بە توندترین سویتدیان ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾ کە بە راستی ئەوان لە گە لتانن ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کرده وە کانیان پو چە ل بوویە وە ﴿فَأَصَابَهُمْ خَسِرِينَ﴾ بە هو ی ئەو وە زەرە مە ندو رە نجه ر فو بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى کە باوەرتان هیتاوە ﴿مَنْ يَرْكَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ هەر کەس لە ئێو هە لگەر پێتە وە لە ئاینه کە ی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾ ئەو بە زوویى خوا لە باتى ئەوان گە ل و کۆ مە لێ کى تر ئە هینیت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوا ئەوانى خو ش ئە ویت و ئەوانیش خویان خو ش ئە ویت ﴿أُولَٰئِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بە سۆزو بە زە بین بە رانبەر بر واداران ﴿أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بە هیزو توندن بە رانبەر بى بر وایان ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تى کۆشان دە کەن لە ربى خوا دا ﴿وَلَا يَخَافُونَ أَوَمَةً لَّآئِمٍ﴾ و ناترسن لە سەر زە نشتى سەر زە نشت کاران ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ئەو ی با سکر ا چاکە و بە هە رى خوایە ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئە یبە خشیت بە هەر کەس کە خو ی بیه ویت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا دە سته لات فراوانى زانایە ﴿إِنَّمَا أَوْلِيَاؤُا اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ بێگومان دۆست و یار مە تى دە رى ئێو ه تە نها خواو پێغەمبەرە کە یى ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بر وادارانن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ئەوانەى کە بە ربک و پێکى نوێ ژە کانیان بە جى ئە هینن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زە کات ئە دەن ﴿وَهُمْ كَانُونَ﴾ بە ر دە وام مل کە چن بۆ فەرمانى خوا ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە هەر کەس خواو پێغەمبەر و ئیمانداران بکات بە پشتیوانى خو ی ﴿فَإِنْ حَزَبَ اللَّهُ هُمْ الْغَالِبُونَ﴾ ئەو بە بێگومان هەر کۆ مە لى خوا زāl و سەر کە وتوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى کە سانیک کە بر واتان هیتاوە ﴿لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ﴾ دامە نین ئەوانەى کە ئاینه کە ی ئێو ه دادە نین (بە شتى کى) ﴿هُرُواوَلَعِبَاءَ﴾ گالتە و لا قرتى پێکراو ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ لەوانەى نامە یان پى بە خشر او ه ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ لە پێش ئێو ه دا ﴿وَالْكَافَّارَ﴾ وە لە بى بر واکانىش ﴿أُولَٰئِكَ﴾ (دایان مە نین) بە دۆست و خو شە ویستی خو تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بتر سن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە گەر ئێو ه بر وادارن ﴿٥٧﴾

﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتیک ئیوہ بانگ دہدن بۆ نوئز ﴿اتَّخَذُوا هَاهُنَا آلِهَةً﴾ ئەو (دوو پروانہ) گالتەو لاقرتی پی ئە کەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەمەش بەهوی ئەوہوہ یە کەئەوان گەلینکی نەقام و نەزانن ﴿قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی ئەی نامەدارەکان ﴿هَلْ تَقْمُونَ مِنَّا﴾ ئایا هیچ پەخنەو پریقستان هەبە لەئیمە ﴿إِلَّا أَنْ أَمَّا بِاللَّهِ﴾ بئجگە لەوہی کەپر و امان هیتاوە بەخوا ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ وە بەو قورئانەہی هیتراوە تە خوارەوہ بۆمان ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ﴾ وە بەوہی لەمەو پێش هیتراوە تە خوارەوہ ﴿وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ﴾ بئگومان زۆر بەتان سەرکەش و لەسنوور دەرچوون ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ﴾ ئەہی موخەممەد ﷺ ﴿بَلَىٰ ئَايَا هَهُوَ التَّانِ بَدَمِي﴾ ﴿بَشِّرْ مَن ذَٰلِكَ مَثْوًى عِنْدَ اللَّهِ﴾ کئی شوئین و پاداشتی خراپترە لای خوا لەوہ ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ئەوہ کە سیکە خوا نەفرەتی لی کردیبت ﴿وَعَصَبَ عَلَيْهِ﴾ و خەشمی لئینگریبت ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْخَنَازِرَ﴾ وە هەندیککی لی کردبن بەمەیموون و بەراز ﴿وَعَبْدًا طَغُوتٌ﴾ وە بت و تاغوتی بەرستبیت ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ئەوانەہی باسکران خراپترین شوئینان هەبە ﴿وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ و گومرترین کەسن لەرینگای راست ﴿وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا﴾ وە کاتیک دین بۆ لاتان دەلێن بر و امان هیتاوە ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سوئندبی بئگومان بەبی بروایی بەوہ هاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ وە بئگومان هەر بەبی برواییشەوہ دەرچوون ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ وە خوا زۆر چاک دەزانئ بەوہی کە دەیان شار دەوہ ﴿وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ وە ئەببئی زۆر یک لەوانە ﴿يَسِرُّونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ﴾ پێشبر کئی ئە کەن لە گوناھو دەست درێژی کردن ﴿وَأَكْثِلَهُمُ السُّحْتُ﴾ و حەرام خواردندا (وہک بەرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بئگومان ئەوہی کە دەیان کرد زۆر بەدو خراپ بوو ﴿لَوْلَا يَنْتَهُهُمْ رَبِّيَنُونَ وَالْآخْبَارُ﴾ ئەوہ بۆچی بەرگریان نەکردن خواپەرست و زاناکانیان ﴿عَن قَوْلِهِمُ الْآثَرُ﴾ لە گوفتاری گوناھیان و ﴿وَأَكْثِلَهُمُ السُّحْتُ﴾ لە حەرام خواردن (وہک بەرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بەراستی شتیکی بەدبوو ئەوہی دەیان کرد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولە کە کان و وتیان ﴿يَذَٰلِكَ مَغْلُولَةٌ﴾ خوا دەستی بە ستراوہ (پاکسی بۆ خودا) ﴿عَلَّتْ أَيْدِيهِمْ﴾ یاخوا ئەوان خویان چنگ قوچراو و دەست بە ستراوین ﴿وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا﴾ وە نہ فرینان لیکرا بەهوی ئەوہی کە و وتیان ﴿بَلْ يَذَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (نە خیر وانی یە) بەلکو ہەردوو دەستی خودا ہەمیشە کراوہ یە (لەم ئایە تەدا جیگیر کردن و باسکردنی سیفەتی دەست بۆ خودا هاتووە ئیمە باوەرمان پێیەتی بەبی لیچواندن و شیوہ کەہی نازانین و تەنہا خودا دەیزانیت) ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بیەویت دەبیە خشیت ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ وە سوئند بەخوا زیاد دەکات بۆ زۆر لەوان (بۆ زاناو سەرۆکەکانیان) ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾ ئەو قورئانەہی هیتراوە تە خوارەوہ بۆ تۆ لە لایەن پەرورەدگار تەوہ ﴿طَغِيَ الْأَوْفَرُ﴾ سەرکەشی و بی بروای (زیاد ئەکات بۆیان) ﴿وَالْفَيْنَا يَنْتَهُمُ﴾ وە خستومانە تە نیوانیان ﴿الْعُدْوَةَ وَالْبَعْصَةَ﴾ دوزمنایەتی و کینەو پرقەبەری ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تاروژی دوایی ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ﴾ ہەر جار یک ئاگریکیان ہەلگیر ساندیبت بۆ ئازاوہ نانەوہ و جەنگ ﴿أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾ خوا ئەو ئاگرەہی کوژاندو تەوہ ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وە تیکۆشان ئە کەن لە زەوی دا بۆ خراپە و تیکدان ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خواش خراپە کارانی خوش ناوین ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ خۆ ئه گهر به راستی نامه داره کان (ئه هلی کتاب له گاور و جوله که کان) بروایان بهیئایه ﴿وَاتَّقُوا﴾ و خویان بیاراستایه و پاریزکار وله خواترس بوونایه ﴿لَا كَفَرْنَا عَنْهُمْ سِيَئَاتِهِمْ﴾ بنگومان گونا هو خرا به کانیا نمان ده سیری به وه لییان ﴿وَلَا دَخَلْنَاهُمْ حَتَّىٰ التَّعْمِيرِ﴾ وه ده مانخسته ناو به هه شتانی پر ناز و نیعمهت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آفَاقُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه بنگومان ئه گهر ئه و نامه دارانه تهورات و ئینجیلیان کار پی بکر دایه ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ ههروه ها ئه و قورٹانهی که هیتراو ته خواره وه بویان ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایه ن پهروه رد گاریانه وه ﴿لَا أَكَلُوا مِنْ قَوْعِهِمْ﴾ بنگومان رۆزی یان ده خوارد له لای سه رویانه وه (له ئاسمانه وه) ﴿وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ وه له ژیر پیانه وه (له زهوی به وه) ﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دایه ده سته و کومه لیکي ریک و پیک ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾ به لام زوریک له وان ﴿سَاءَ مَا يَحْمِلُونَ﴾ ئه وهی ده یکه ن زور به دو خرا به ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﴿يَبْلُغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ رایگه به نه (به خه لک) ئه وهی هیتراو ته خواره وه بۆت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه ن پهروه رد گار ته وه ﴿وَأَنْ لَّمْ تَفْعَلْ﴾ وه ئه گهر وانه که ی ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ ئه وه راسپی ریه که ی خوات رانه گه یانده و به جیت نه هیتا وه ﴿وَأَنَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ وه خواتر ده پاریزیت له خه لکی (که بت کورن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ بنگومان خوا ریتموننی بی بروایان ناکات ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (ئهی موحه ممه د ﴿يَسْمِعْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ ئیوه له سه ر هیچ شتیک نین ﴿حَتَّىٰ تَقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ هه نا به ریک و راستی په یروهی تهورات و ئینجیل نه که ن ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ ههروه ها ئه و قورٹانهی که هیتراو ته خواره وه بۆتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له لایه ن پهروه رد گار تانه وه ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ سویند به خوا زیاد ئه کات بۆ زوریان ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئه وهی هیتراو ته خواره وه بۆت له لایه ن پهروه رد گار ته وه ﴿طُعَيْنَا وَكُفِّرُوا﴾ سه ر که شی و بی باوه رییان (زیاد ده کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ که واته خهم مه خۆ له سه ر کومه لی بی بروایان ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی ئه وانه ی بروایان هیتا وه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و ئه وانه ی بوون به جووله که ﴿وَالصَّادِقُونَ﴾ ئه سته ره په رست یان فریشته په رسته کان ﴿وَالنَّصِيرِيُّ﴾ وه شوین که و توانی عیسی پیغه مبه ر ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ هه ر که س له وانه بروایان هیتا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به رۆزی دوا بی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کرده وهی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ئه وه نه هیچ مه ترسیه کیان له سه ره ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه خه فته بار ئه بن (له رۆزی دوا بی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند به خوا په یمانی به هیزمان وه رگرت له به نو ئیسرا ئیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و چهند پیغه مبه ر یکمان نارد بویان ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ﴾ هه ر جار یک پیغه مبه ر یکیان بۆ به اتایه ﴿بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ﴾ به هه ر فرمانی که به دلیان نه بوایه ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ ده سته یه کیان به درۆزن دائه نان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ وه ده سته یه کیشیان ده کوشتن ﴿

﴿وَحَسِبُوا أَن لَّا تَكُونَ فِتْنَةً﴾ وایان دہ زانی کہ تو لہ و سزا دوو چاریان نابیت ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ جا بویہ کوپرو کہ ربوون (لہ ناست بیستن و بیننی ہق) ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان خوا تہ وہو گہر انہ وہی لی و ہر گرتن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ نہ مجا لہ پاش نہ وہ زور بہیان کوپرو کہ ربوون (لہ بیستن و بیننی بہ لگہ و نایہ تہ کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا بینہرہ بہ ہر کردہ وہیک کہ دہیکہن ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بیت بی باوہ ربوون نہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگو مان خوا مہ سیحی کوری مہریہ مہ ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لہ کاتیکدا مہ سیح (کاتیک رہ وانہ کرا) ووتی نہی بہ نو ئیسرائیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تہنہا خوا بہرستن کہ بہرہردگاری من و ئیوہ شہ ﴿إِنَّهُم مِّنْ بَشَرٍ لِّدِي اللَّهِ﴾ بہ راستی ہر کہس ہا وہش بو خوا دابیت ﴿فَقَدَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ نہ وہ بیگو مان خوا بہ ہشتی لی حہرام کردوہ ﴿وَمَا أُوْنَةُ النَّارِ﴾ وہ جیگا و شوینی ناگر دہ بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ بو نہ و ستم کارانہ ہیچ یار مہ تی دہرئک نی یہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بی باوہ ربوون نہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ بیگو مان خوا یہ کیکہ لہو سی خوا (کہ بریتین لہ بہرہردگار و عیسی و دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ (لہ کاتیکدا) ہیچ بہرستر او یکی راست نی یہ بیجگہ لہ تہ نیا خوا یہ کہ ﴿وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ﴾ وہ نہ گہر واز نہ ہین لہو ووتہ نارہ و او بہ دانہ ﴿لَيَحْسَنَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا صَفْوَهُمْ﴾ سویند بہ خوا دوو چاری نہ وانہیان نہ بیت کہ بی باوہ ربوون ﴿عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ سزایہ کی بہ نازار و سہخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دہی نایا بو تو بہ ناکہن و ناگہریتہ وہ بولای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ؟﴾ و داوای لیوردنی لی ناکہن؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ لہ کاتیکدا خوا لیوردہی میہرہ بانہ ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مہ سیحی کوری مہریہ مہ ہیچ نی یہ جگہ لہ پیغہ مہری خوا ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قِبَلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگو مان لہ پیش نہ وہوہ چہندہا پیغہ مہرہ ربوون ﴿وَأَمَّا رُصْدُ بَقَّةٍ﴾ دایکیشی نافرہ تیکی زور پاست گو بہ ﴿كَأَنَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ ہر دوو کیان خوار دنیاں دہ خوارد (واتہ خوانین) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ بُنِيَ لَهُمُ الْأَبَاتُ﴾ سہرنج بدہ چو ن نایہت و بہ لگہ کان پروون دہ کہینہ وہ بویان ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ﴾ پاشان سہیر کہ ﴿أَلَمْ يَتُوفَكُونَ﴾ چو ن لا دہ درین لہ حق بہرہو بہ تال دہ پروون ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (نہی مو حہ ممہد ﷺ) بلی نایا ئیوہ بیجگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ کہ ہیچ زہرہرو سوو دیکی نی یہ بو تان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا ہر خوی بیسہری زانایہ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (نہی مو حہ ممہد ﷺ) بلی نہی نامہ دارہ کان ﴿لَا تَتَّبِعُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پروی مہ کہن لہ نایہ کہ تاندا ﴿غَيْرَ الْحَقِّ﴾ جگہ لہ وہ نہ بیت کہہ راست و حہقہ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ﴾ و شوین نارہزووی کہسانیک مہ کہون ﴿فَدَّصَلُّوا مِن قَبْلِ﴾ کہ بہ راستی پیستر گو مپراو سہرلی شیواو بوون ﴿وَأَصْلُوا أَكْبَرًا﴾ وہ زور کہ سیشیان گو مپرا کرد ﴿وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ وہ خوشیان گو مپراوون و لایاندا لہ ریگای راست ﴿۷۷﴾

﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ فرین کرا الہ وانہی بی پروا بون ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لہ بہرہ ونہ وہی ٹیسرا ئیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سہر زمانی داوود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ ولہ سہر زمانی عیسای کوری مہریہ میش
 ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نہو نہ فرینہش لہ بہر نہوہ بوو سہر پیچیان کرد ﴿وَكَاثِبُوا بِعَدُوَّتِ﴾ و ہہ میشہ
 دہست در یزیان دہ کرد ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾ نہوانہ بہر گری یہ کتری یان نہ دہ کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلُوهُ﴾ لہ ہہر کاریکی بیزارا و نا شہرعی کہ دہ یان کرد ﴿لَيْشَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بیگومان زور
 بہدبو و نہوہی کہ نہ یان کرد ﴿تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ نہ بینی (نہی مو حہ مہد) ﴿زور بہ یان
 يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دوستایہ تی نہ کہن لہ گہل نہوانہی بی باوہر بون ﴿لَيْشَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ﴾ بیگومان زور بہد و خرا بہ نہوہی کہ پیشیان خست بو خویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہ شم و قینی خوا بوو لینیان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ہ نہوانہ لہ سزای
 دوزہ خدا بی برانہوہ دہمیننہوہ ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و ہ نہ گہر نہوانہ برویان بہینایہ بہ خوا
 ﴿وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾ و ہ بہ پیغہ مہرو بہو بہر نامہیہی کہ نیرا و تہ خواروہ بو سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ نہو بی برویانہ یان نہ دہ کرد بہ دوست و خوشہ ویستی خویان ﴿وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ یان ﴿فَسَقُوتَ﴾ لہ ناین دہر چوون و یاخین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بیت دہ بینیت (نہی مو حہ مہد) ﴿خراپترینی خہ لکی بو دوزمنایہ تی
 لہ گہل برواداران دا﴾ ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ جوولہ کہ و ہاوبہش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمُ
 مَّوَدَّةَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ہ سویند بیت دہ بینیت نزیکترینیان لہ خوشہ ویستی بو برواداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا تَصَدَّقُوا﴾ نہوانہن کہ دہ یان ووت بیگومان نیمہ گا وورینن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسِيصٌ
 وَرَهَبَانَا﴾ نہوہش لہ بہر نہوہیہ بیگومان لہ ناویاندا قہ شہو گوشہ گیرانیک ہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہ راستی نہوان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہہر
 کاتیک گوینان لی بوواہہ ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ نہو قورٹانہی کہ نیرا و تہ خواروہ بو پیغہ مہر ﴿وَلَا
 تَرَى أَغْيَظَهُمْ﴾ دہ بینی چاوہ کانیان ﴿تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ لہ فرمیسک (پردہ بی و) دہر ژیت ﴿مِمَّا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ بہر نہو راستی یہی کہ زانیویانہ (و بویان دہر کہوتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نہ لنین
 نہی پەرورہ دگارمان نہوا نیمہ باوہرمان ہینا (بہو قورٹانہی ناردو و تہ خواروہ بو مو حہ مہد)
 ﴿فَأَكْثَبَتِ نَفْسُ الشَّهِيدِ﴾ دہتوش لہ گہل شایہ تی دہران ناومان بنوسہ و (لہ گہل نہواندا ہمانٹر میرہ) ﴿۸۴﴾

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بۆچی ده بی ئیمه باوهر نه هیتین به خوا ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾ و به وهی که بۆمان هاتووه له حق و راستی ﴿وَنَظْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبُّنَا﴾ له کاتیکدا ئومیدمان وایی به روهرد گارمان بمانخاته ﴿مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی پیاو چا کانه وه ﴿فَأَنبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا خوا پاداشتیان نه داته وه به وهی نه وه وه که ووتیان ﴿جَنَّتْ تَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به چهند باخیک که پروو بار به ژیر یاندا ده روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده میننه وه تیایدا به هه میسه یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نه وه یه پاداشتی چا که کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ی باوهر یان نه هیتا و ثایه ته کانی ئیمه یان به درو ده زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نه وانه هاوه لانی دوزه خ ﴿يَنَالُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی پرواتان هیتا وه ﴿لَا تَحْزَنُوا طِبَّتْ مَا أَهَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ نه و شته پاک و خوشانه ی که خوا حه لالی کردوه بۆتان یاسا غی مه که ن له خۆتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنوور مه شکین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه بیگومان خوا سنوور شکینه رانی خوش ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخون له و رزق و روزیانه ی که خوا پی به خشیوون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که حه لال و پاکن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خۆتان بیاریزن و بترسن له و خوا به ی که ئیوه باوهر تان پی یه تی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا لیتان ناگریت ﴿بِاللَّغْوِ أَيْمَنِكُمْ﴾ نه و سویندانه تان که نیازی دلی له گه لدانی یه ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به لام لی تان نه گریت (به گونا هبار تان داده نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ بِالْأَيْمَنِ﴾ به (شکاندنی) سویندیک که به نیازی دل داتان به سستیبت ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا که فاره تی (سپینه وه ی شکاندنی) نه و سویندانه ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خوراک دانی (ده) هه ژاره ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ له خوراکیک مام ناوه ندی که به مندال و خیزانی خۆتانی ده دن ﴿أَوْ كَسْوَتُهُمْ﴾ یا پوشاکی (ده) هه ژار ﴿أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ یا نازاد کردنی بهنده یه ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جائه وه ی دهستی نه که موت هیچ کام له مانه ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ نه وه سی رۆژ به رۆژ و و بیست ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيْمَنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ نه وه (ی باسکرا) که فاره تی سوینده کانتانه کاتیک که سویند تان خوارد (و سوینده که تان شکاند) ﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وه سوینده کانتان بیاریزن ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ به و جوهره خوا ثایه ته کانی خوی به پرونی باسی نه کات بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ نه وه ی سوپاسی بکه ن ﴿يَنَالُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی پرواتان هیتا وه ﴿إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بیگومان ئاره ق و قومار و نه و به ردانه ی که کراون به بت ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾ و نه و پارچه دارانه ی (که به کار نه هیتین بۆ دیار یکردنی به ش و چاره نووس) ﴿يَخْشَى مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ نه وانه پیسن و له کرده وه ی شهیتانن ﴿فَأَجْتَنِبُوا لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ که واته دوور که ونه وه لی تارز گاربن ﴿

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ بینگومان شهیتان همر نه وهی نه وی ﴿أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ که دوژمنابه تی و کینه و رق بخاته ناوتانه وه ﴿فِي الْحُمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ به وهی ئارهق و قوماره وه ﴿وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ وه بهرگریتان بکات له یادی خودا و له نویژ کردن ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ دهی ئایا ئیوه وازده هیتن (له و خرابانه)؟ ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ﴾ وه فرمانبه ر و گوئرایه لی خوا بن ﴿وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ وه فرمانبه ر و گوئرایه لی نیراوه که ی بن ﴿وَأَحْذَرُوا﴾ و ترسن (ناگادار بن) ﴿إِنْ قَوْلُنَا﴾ نه مجا نه گهر ئیوه روو وهر گیرن و فرمان بهری نه که ن ﴿فَاعْلَمُوا﴾ نه وازن بزانن ﴿أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا﴾ بینگومان نه وهی که له سهر نیردراوه که ی ئیمه بیت ﴿الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ ته نها راگه یاندنی پروون و ئاشکرای ئایینه که یه ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه بووه و نی یه له سهر نه وانه ی که بر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه چاکه کانیا ن کردووه ﴿جَنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ هیچ گونا هیک له وهی خواردویانه (ئارهق و پاره ی قومار پیش حهرام کردنیا ن) ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا﴾ نه گهر خو یان پاراستبیت (له و چهر خه دا له وهی که حهرام بووه له سه ریان) ﴿وَوَآمَنُوا﴾ وه باوه داربووبن ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیا ن کردبیت ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان خو یان پاراستبیت (له وهی که حهرام کرابیت) ﴿وَوَآمَنُوا﴾ و بر واشیا ن هه بو بیت (به وهی که هاتبیت له لایه ن خواوه) ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان به رده وام بووبن له سهر خو پاریزی ﴿وَأَحْسَنُوا﴾ و چاکه کانیشیا ن به چاکی کردبیت ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه خوا نه و چاکه کارانه ی خوش ده ویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی بر واتا ن هیتاوه ﴿لِيَبْلُوَكُمْ اللَّهُ﴾ سویتن به خوا، خواتا قیتان ده کاته وه ﴿بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيِّدِ﴾ به هه ندیک نیچیر ﴿تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾ که به ده ست ده یانگرن و به رمه کانتان راویان ده که ن ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ تا خوا ده ری بخات کی لی ده ترسیت به په نهانی ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى بِعَدَايِكَ﴾ نه مجا ههر که س ده ست دریزی بکات دوی نه و (هه وال پیدانه) ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه وه بوی هه یه سزایه کی به ئازار ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی بر واتا ن هیتاوه ﴿لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ﴾ نیچیر مه کوژن ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ له کاتیکدا ئیوه له ئیحرامدان ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدًّا﴾ وه نه وه تان به ده ستی نه نقه ست بیکوژیت ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ﴾ نه وه له سهر یه تی سهر برینی وینه ی نه وهی که کوشتویه تی ﴿مِنَ النَّعَمِ﴾ له ئازال و مالات ﴿يَحْكُمُ بِهِ﴾ نه و بریاره بده ن (نیچیره که له بهر انبه ر چ ئازله لیکدایه) ﴿ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ دوو پیاوی موسلمان ی چاک له خوتان ﴿هَذَا يَبْلُغُ الْكَعْبَةِ﴾ به شیوه ی قوربانی بگاته که عبه (و له وی بیکات به قوربانی) ﴿أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ یان به نه ندازه ی نرخی قوربانیه که خوراک بدات به چهند هزاریک ﴿أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا﴾ یان به قه ده ر نه و خوراکدانه ر ژوو و بگریت ﴿لِيَذُوقُوا وَعَالَ أَمْرُهُمْ﴾ بو نه وهی بچیژیت ئوبالی کاره که ی ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفٌ﴾ خوا خوش بووه له وهی که تیبه ری و به سهر چوو ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ به لام ههر که سیک بگهریته وه (بو سهر نه و کرده ویه) ﴿فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ﴾ نه و خوا توله ی به تینی لی ده سیئیت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾ وه خوا زاله و خواوه نی توله ی به تینه ﴿

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾. پراو (ی نیچیر) و خوارده مهنی ده ریایی حه لالکراوه بۆتان ﴿مَتَعًا لَّكُمْ وَلِلشَّيْءِ﴾. تانیوه و گهشتیاره کان سوودی لی وهر بگرن ﴿وَحَرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ﴾. و پراو (نیچیری) کیتی و ووشکایی یاساغ کراوه لیئان ﴿مَا دُمْتُ حُرْمًا﴾. تاله ئیحرامدا بن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي لَهُ﴾ (بینه رمانی) نه و خواجه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾. ههر بۆ لای نه و کۆده کرینه وه (له پوژی دوابی دا) ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾. خوا که عبه که (بیت الحرام) ه دایناوه تاوه کو (جیگای) ﴿فَبِمَا لِلنَّاسِ﴾. پراوه ستانی کاروباری دین و دونیای خه لکی بیت ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقُلْتُبَ﴾. وه ههروه ها مانگه یاساغه کان (که جهنگ تیئاندا حه رانه) و قوربانیه دیاری نه کراوه کان و قوربانیه دیاری کراوه کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَأْنِسُونَ﴾. نه وهش بۆ نه وهی که بزائن به راستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾. نه زانیت و به ناگایه که چی واله ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾. وه بینگومان خوابه هه موو شتیک زانایه ﴿أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾. باش بزائن که به راستی خوا تو له ی زور به تینه (بۆ یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾. وه به راستی خوا لیسورده ی میهره بانه (بۆ تو به کاران) ﴿مَّا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾. نیردراوه که ی خوا (موحه ممه د) هیچی له سهر نی یه بئجگه له پراگه یانندن نه بیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾. وه خوا ده زانیت به وهی ده ری ده خه نه وهش ده یشار نه وه ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾. (نه ی موحه ممه د) بلی بیس و پاک وه که یه که نین ﴿وَلَوْ أَعَجَبَكَ﴾. ههر چه ند سهر سامت بکات ﴿كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾. زوری پیسه که ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾. که واته له خوا بترسن ﴿يَا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾. نه ی خاوه نانی زیری و هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾. تا رزگار بین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾. نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ﴾. پرسیار مه که ن له شتاتیک ﴿إِنْ تَبَدَّلَ لَكُمْ تَنُوبٌ﴾. نه گهر ئاشکرا بکرین بۆتان ناخوش و خراب ده بیت بۆتان ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾. وه نه گهر پرسیار بکه ن ده رباره یان ﴿حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَلْ لَكُمْ﴾. کاتیک قورئان ده نیردریته خواره وه، بۆتان ئاشکرا ده کرین ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾. خوا خوش بووه له و پرسیارانه ی له وه و پیش ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾. وه خوا زور لیسورده ی له سهر خویه ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ﴾. بینگومان نه و (جوره) پرسیارانه یان کرد کومه لیک ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾. پیش ئیوه ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾. پاشان بی پروا بوون به وهی نه و پرسیارانه وه. ﴿مَّا جَعَلَ اللَّهُ﴾. خوا دای نه ناوه و بریاری نه داوه (بۆ بته پرست و هاوه لدانه ران که حهرامی بکه ن له سهر خویان و جیی بهیلن بۆ بته کانیان و سوودیان لی وهر نه گرن) ﴿مِنْ بَحِيرَةٍ﴾. له به حیره: (ووشتریک بوو پینج سکی بگردایه و پینجه م نیر بوایه، نه و کاته گونچه که یان له ت ده کرد و به ره لایان ده کرد) ﴿وَلَا سَآئِرَةٍ﴾. و سائیبه: (ووشتریک بوو که ده تا دوانزه سکی بگردایه هه موو مینه بوایه) ﴿وَلَا وَصِيلَةٍ﴾. و وه صیله: (ووشتریک بوو یه که م و دووهم سکی مینه بوایه) ﴿وَلَا حَامٍ﴾. و حام: (ووشتریک نیر بوو که له پستی نه و ده سک پهیدا ببوایه) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾. به لام نه وانه ی بی باوه ربوون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾. درو به دهم خواوه هه لئه به ستن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾. و زور به یان زیر نین (نه زانن) ﴿

﴿وَإِذْ أَيْدِيكُمْ لَهْفَتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ و ه کاتیک که بووتری پی یان وهرن ﴿إِلَّا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بؤ لای نه و قورئانه ی که خوا ناردویه تیه خواره وه ﴿وَالِیَ الرُّسُولِ﴾ و بؤ لای پیغه مبه ر ﴿قَالُوا احْسِبْنَا﴾ ده لئین به سمانه ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ نه و (ناینه ی) که باوک و باپیرانمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ﴾ نایا (چاویان لی ده کهن) نه گهر له حالیکدا باو باپیرانیشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ هیچ شتیکیان نه زانیسی وگومرا بووین ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ هوشتان به خوتانه وه بیت ﴿لَا يَصْرُكُمْ مَنْ صَلَ﴾ زیانتان پی ناگه یه نیت نه وه ی گومرا بووه ﴿إِذَا هُمْ يَنْتَبِهُونَ﴾ نه گهر ئیوه له سه ر پتی راست بن (به رگری کردن له خرابه به شیکه له رینمونی وهر گرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ ههر بؤ لای خوایه گهرانه وه ی هه مووتان به گشتی ﴿فَيَنْبِتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و النان پی نه دا به ههر کرده وه یه ک که کردووتانه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که برواتان هیناوه ﴿شَهِدَةُ بَيْنِكُمْ﴾ شایه تی بدن له نیوانتاندا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتیک که مردنی ههر کامتان نزیک بوویه وه ﴿حِينَ الْوَصِيَّةِ﴾ له کاتی وه سیهت کردنتاندا ﴿أَتَيْنَا دَوَّاعِلَ مِنْكُمْ﴾ دوو که سی دادپه روه ر له خوتان (موسولمان بن) ﴿أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾ یان دوو که سی تر جگه له خوتان (کافر بن) ﴿إِنْ أَنْتُمْ صَرَحْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه گهر ئیوه به سه فهر ر وشتبوون به وولاتدا ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾ و به لای مردنتان تووش هات ﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْوَلَايَةِ﴾ (دوو شایه ته که) راگرن له پاش نویتز (ی عه سر) ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ده بی سویند بخون به خوا ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾ نه گهر گومانتان بوو (له راستی و پاکی یان) ﴿لَا تَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا﴾ ئیمه (سویند خوار دنمان) به خوا ناگورپنه وه به هیچ تر خیک ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ باشایه تی بؤ دراوه که خرم و نزیکیش بیت ﴿وَلَا تَكُنْ شَهِدَةً لِلَّهِ﴾ وه شایه تی (دان بؤ) خواناشارینه وه ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثَمِينَ﴾ بنگومان (نه گهر شایه تیه که مان شارده وه) که واته به راستی له گونا هباران ده بین ﴿فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ﴾ نه مجا نه گهر زانرا (پاش سویند خوار دنیان) به وه ی ﴿أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾ که نه وه دوو شایه ته در قیان کرده وه خویان تاوان بار کرده وه ﴿فَتَاخَرَانِ يَقُولَانِ مَقَامَهُمَا﴾ نه وه دوو که سی تر له شونی نه وانداهه لدهستن (به سویند خوار دن) ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَانِ﴾ له وانه ی که شیاوو نزیکتر بن (له مردوه که) له و دووانه ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ نه مجا ههر دوو کیان سویند بخون به خوا ﴿لَشَهِدْتُمَا أَحَقُّ مِنْ شَهِدَتَيْهِمَا﴾ که به راستی شایه تیه که ی ئیمه راستره له شایه تیه که ی نه وه دووانه ی پیشوو ﴿وَمَا اعْتَدَيْتَا﴾ وه له راستی لمان نه داوه (له سویند خوار دنه که ماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بنگومان (نه گهر لاده یین) نه وکاته ئیمه له سته مکاران ده بین ﴿ذَلِكَ أَتَىٰ﴾ نه و (جو ره شایه تی دانه) نزیکتره ﴿أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا﴾ که شایه ته کان هه لسن به شایه تیه که یان به شیوه راسته که ی ﴿أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ﴾ یابتر سن له ره کرده وه ی سوینده کان (بؤ خرمی نزیکی مردوه که) ﴿بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ دوا ی سویند خوار دنی نه مان (واته به درؤ بخرنه وه) ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا﴾ بتر سن له خوا و خوتان پاریزن و گویرایه لی فرمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوارینمونی کومه لی له سنوور ده رچوو ناکات ﴿۱۵﴾

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له پوژنیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مبه ران کۆده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه وسا پییان ده فهر مویت چ وه لا میکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ ده لئین هیج زانیاریه کمان نییه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعُلُوبِ﴾ بیگومان ته نهاتو ناگاداری هه موو نهیتییه کانیت ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه ره وه) کاتیک خوا به عیسای کوری مه ریه می فهر موو ﴿أَذْكُرْنِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾
 بیر بکه ره وه له چاکه و به هره ی من به سهر خوت و دایکته وه ﴿إِذْ آتَيْنَاكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتیک که پشتیوانیم
 لئی کردیت به گیانی هه ره پیروز (جوبره ئیل) ﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کاتی له بیسکه دا
 بوویت و به گه وره بیس قسه ت له گه ل خه لکیدا ده کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ﴾
 و الانجیل ﴿وَه کاتیکیش فیری کتیب (ونووسین) و حیکمه ت و تهورات و ئینجیلسم کردیت ﴿وَإِذْ﴾
 تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا﴾ وه بیر بکه ره وه کاتیک به فهرمانی من له قور شتیکت
 له شیوه ی بالنده دروست ده کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده ست به جی به فهرمانی من نه بوو به بالنده
 ﴿وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾ وه به فهرمانی من کویری زکماک و به له کیت چاک ده کرده وه
 ﴿وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي﴾ وه کاتی به فهرمانی من مردووانت له گور ده رده هینا (به زیندوو کراوه یی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیر بکه ره وه کاتیک به رگری نه وه کانی ئیسرائیلسم کردلیت
 (بنکوزن) ﴿إِذْ جَعَلْتَهُمْ بِلَّتَيْنِ﴾ کاتیکیش موعجیزه پروونه کانت بو هینان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 مِنْهُمْ ﴿جَا ئَه وانه یان که بی باوه ربوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ به راستی نه مه هیج نی به
 جگه له جادوویه کی ناشکرا نه بیست ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ﴾ وه (بیر بکه ره وه) کاتیک خسته مه
 دلی هاوه له تاییه تیه کانت ﴿أَنْ أَمْثُلُوا بِرَسُولِي﴾ که بر وایتن به من و به پیغه مبه ره که م (عیسی)
 ﴿قَالُوا أَمَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ نه وانیس ووتیان: نه واپرو امان هینا و توش شایه ت به که
 بیگومان ئیمه موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کاتیک حه واریه کان ووتیان: نه ی
 عیسای کوری مه ریه م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ نایا په روه ردگاری تو ده توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ﴾
 السَّمَاءِ ﴿لَه ئاسمانه وه خوانیکمان بو بنیریته خواره وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه باوه پردارن ﴿قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا﴾ (حه واریه کان) ووتیان
 ده مانه ویت لئی بخوین ﴿وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُنَا﴾ و دلمان نارام بئی و دلنیابین (که پیغه مبه ریت) ﴿وَنَعْلَمُ أَنَّ قَدْ﴾
 صَدَقْتَنَا ﴿وه بزاین که بیگومان راستت له گه ل کردوین (له وه ی که پیست راگه یان دین) ﴿وَنَكُونُ عَلَيْهِمَا مِنَ﴾
 الشَّاهِدِينَ ﴿ئیمه ش ببین به شایه ت له سهری (بوئه وانه ی ناماده نین) ﴿۱۳۳﴾

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عیسای کوری مریهم فہرمووی ﴿اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ نہی
 خوای پەرورہ دگارمان له ئاسمانہ وہ خوانیکمان بۆ بنیرہ خوارہ وہ ﴿تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا﴾ تا
 بیت به جہڑن بۆ ئیستامان و نہ وہ کانی داهاتو و شمان ﴿وَأَيَّةَ مِنْكَ﴾ وہ مو عجیزہ و بہ لگہ یہ ک بیت
 له لایہن تووہ ﴿وَأَنْزَلْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ﴾ وہ رزق و رۆزیمان ہی بیه خشہ چونکہ تو باشرینی ہموو
 رۆزی دہرانی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ﴾ خوای گہورہ فہرموی: بہ راستی من ئەو خوانہ دہنیرمہ
 خوارہ وہ بۆتان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا ہەر کہس له ئیوہ ہی بروا و نا سوپاس بیت له پاش ئەوہ
 ﴿فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا﴾ ئەوہ بینگومان سزایہ کی ئەدہم ﴿لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ کہ سزای ہیچ کہسی ہی
 نادہم له جیہانیان ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وہ (بیر بکہرہ وہ) کاتیک خوا دہ فہرمووی (لہ رۆزی
 دوایدا) نہی عیسای کوری مریہم ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾ ئایا تو ووتووتہ بہ خەلکی ﴿اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ
 إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ کہ من و دایکم بہ دوو پەرستراو دابنن (وبمانپەرستن) لہ جیاتی خوا؟ ﴿قَالَ
 سُبْحَنَكَ﴾ (عیسای) ووتی: پاک و بینگہردی بۆ تو ئەی خواہیہ ﴿مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ نابیت و
 ناگونجیت بۆ من شتیک بلنم کہ بہ ہیچ شیوہ یہ ک مافی من نی یہ ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ﴾ ئە گہر من ئەو قسہ یہم
 کرد بیت ﴿فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ ئەوہ بہ راستی تو ئاگات لی یہ ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي﴾ چونکہ تو ئەوہی لہ نہ قسم دایہ
 دہیزانی ﴿وَلَا أَغْلِبُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ بہ لام من نازانم و ہی ئاگام لہوہی کہ لہ نہ فسی تو دایہ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ﴾ بہ راستی تہنہا تو زانای تہوای بہ ہموو نہیتی یہ ک ﴿مَا قُلْتَ لَهُمْ﴾ ہیچم ہی نہ ووتون
 ﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ بیتجگہ لہوہ نہ بیت کہ تو فہرمانت ہی کردووم ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ کہ بہ ندایہ تی
 خوا بکہن کہ پەرورہ دگاری من و ئیوہیشہ ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ و من شایہت و چاودیر
 بووم بہ سہریانہ وہ تالہ ناویاندا بووم ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾ ئەمجا کاتیک تو منت بردہ وہ (و بہرزت کردمہ وہ
 بۆ ئاسمان) ﴿كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ ہەر خۆت چاودیر بووی بہ سہریانہ وہ ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
 وہ خۆت ئاگادار و شایہتی بہ سہر ہموو شتیکہ وہ ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾ ئە گہر سزایان
 بدہیت، ئەوہ بینگومان بہ ندہی خۆتن ﴿وَأَنْ تَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وہ ئە گہر لیشیان خوش بیی ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ ئەوہ بینگومان تہنہا خۆتی بہ دہستہ لاتی کاردروست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خوای گہورہ فہرمووی:
 ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ ئەمہ رۆزیکہ راستبیزان راستیہ کہیان کہ لکیان پندہ گہیہ نی ﴿لَهُمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بہہشتانیکیان بۆ ہبیہ کہ روبرہ کان بہ ژیریاندا دہرۆن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾
 ئەمیننہ وہ تیایدا بہ ہہمیشہ بیی ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا رازی بووہ لییان و ئەوانیش لہ خوا رازی
 بوون ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئەوہیہ سہر کہ ووتنی زور گہورہ ﴿إِنَّ لِلَّهِ مُلْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہەر بۆ خواہیہ
 خواہندارتی ئاسمانہ کان و زہوی ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ و ہەر چیشیان تیدایہ ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہ تہنہا
 ئەو بہ سہر ہموو شتیکدا بہ توانا و دہسہ لاتدارہ ﴿

سوره تی (الأنعام)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشه نده ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هم موو سو پاس و ستایشی هه ربو ئه و خوی به ئاسمانه کان و زه وی دروست کردووه ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی به کان و پرووناکی داناوه ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ نه مجا نه وانه ی بی باوه ر بوون هاوتا و هاوبه ش بو په روه رد گاریان پر یار ده دن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوا نه و زاته یه که ئیوه ی له قور دروست کردووه ﴿ثُمَّ قَضَى أَجَلًا﴾ پاشان کاتیکی دیاری کردووه (بو مردن) ﴿وَأَجَلَ مُبَدَّلًا﴾ وه کاتیکی دیاری کراویش لای خوی گه و ره دانراوه (بو قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ﴾ که چی دوا نه وه ش ئیوه به گومانن ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه نه ها نه و خوی به (بالاده ست و په رستراوه) له ئاسمانه کان وله زه ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ مَا تَكْتُمُونَ﴾ نه ئی و ئاشکراتان ده زانی و به هه موو کرده ویه کیش که ده یکه ن ناگاداره ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه هه ر به لگه و نیشانه یه که له به لگه و نیشانه کانی په روه رد گاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نه و ان پرووی لی و ه رده گیرن ﴿فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به راستی کاتیک قورئانیان بو هات به درویان دانا ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ﴾ جا له مه و پاش بو یان دیت ﴿أَنْبِئُوا مَا كُنْتُمْ يَسْتَعْزِئُونَ﴾ هه والی نه و شتانه ی که نه و ان گالته یان پیده کرد ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ ئایا نه یان دیوه (نه یان زانیوه) له پیتش نه وانه وه چه ند گه ل و نه و ه مان له ناو بردووه ﴿مَكَتَنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سه لاتمان پیدا بوون له زه ویدا ﴿مَا لَهُمْ مِنْكُمْ لِكُمْ﴾ به شیوه یه که که به ئیوه مان نه دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾ و بارانی په یتا په یتامان به سه ردا باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ وه جو گه و پروواره کانمان والی کرد بوو که به بن باخ و کوشکه کانیا ندا ده ر ویشست ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَوْمَهُمْ﴾ له ناو مان بردن به هو ی گونا هه کانیا نه وه ﴿وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه له دوا ی نه و ان دروستمان کرد ﴿قَرْنًا آخَرِينَ﴾ گه ل و نه ویه کی تر ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه نه گه ر نامه یه کی نو سرا و مان بنار دایه ته خواره وه بو ت ﴿فِي قُرْطَانٍ﴾ له ناو کاغه زیکدا بوایه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ و ده ستیشیان لی بدایه ﴿لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه وانه ی بی باوه ر بوون ده یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نه مه ته نه ها جادوویه کی ئاشکرا به ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ﴾ وه ده یان ووت: بو چی فریشته یه که نه نیترا و ه ته خواره وه بو سه ری (بیبین) ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا مَلَكًا﴾ نه گه ر فریشته یه کمان بنار دایه ته خواره وه ﴿لَفُضِّي الْأَمْرُ﴾ بیگومان کار ته و او ده بوو (له ناو بردنیان جی به جی ده کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ﴾ پاشان مؤله ت نه نه دران ﴿

﴿وَوَجَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نه گهر نهو (پینگه مبه ره) مان بگردایه به فریشته یه ک ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بینگومان ده مانگورا به وینه ی پیاوئیک (تابیین و قسه ی له گهل بکه ن) ﴿وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَائِلِسُونَ﴾ و بینگومان لیمان ده شیواندن وه ک چۆن خویان له خویان ده شیواند ﴿وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندیی بینگومان گالته کراوه به پینگه مبه رانی پیش تویش ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سهر نه نجام بو نه وانه یان گالته یان ده کرد دابه زی و دهوری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ توله ی نه وه ی گالته یان پنده کرد (له سزای سهخت) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی برۆن و بگه رین به زه ویدا ﴿ثُمَّ انظُرُوا﴾ پاشان سهرنج بدهن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سهر نه نجامی نه وانه ی به لگه کانی خویان به درو داده نا چۆن بووه ﴿قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی ئایا هی کی یه نه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدا یه ﴿قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ بلی ته نها بو خوا یه که به زه یی و میهره بانی پئویستی کردوه له سهر خوی ﴿لِيَجْمَعَ كُفْرًا إِلَى يَوْمِ الْآلِيمَةِ﴾ سویند به خوا بینگومان کوتان ده کاته وه له رۆزی دوا یی دا ﴿لَارَبِّ فِيهِ﴾ که هیچ گومان و دوودلی تیدانی یه ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ نه وانه ی خویان دۆراندووه ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه وه نه وانن که بروا ناهیتن ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه ههر بو خوا یه نه وه ی ئارامی گرتووه له شه و و رۆژدا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه و بیسه ری زانایه ﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُوا إِلَهًا﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی ئایا؟ بیتجگه له خوا دوست و په رستراوی تر بو خوم دانیم؟ ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که نه و به دیهیتنه ری ئاسمانه کان و زه ویه یه ﴿وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ﴾ نه و خوا یه رۆزی ده دات و رۆزی پی نادری ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ بلی به راستی من فه رمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ﴾ که یه که م که س بم مل که چ که م (بو فه رمانی خوا) ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه (فه رمانم پیدراوه له لایه ن خودا وه) ههر گیز له هاوبه ش دانه ران مبه ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ پنیان بلی: بینگومان من ده ترسم نه گهر سهر پیچی له فه رمانی په روه ردگارم بکه م ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رۆژیکی گه وره ﴿مَنْ يُضَرْفُ عَلَيْهِ يُومَئِذٍ﴾ ههر که س نه و سزایه ی لی لادری له و رۆژه دا ﴿فَقَدْ جَاءَهُ﴾ نه وه بینگومان خوا به زه یی پیندا هاتو ته وه ﴿وَذَلِكَ الْقَوْمُ الْأَمِينُ﴾ و نه وه یه سهر که و تنی ئاشکرا و ته واو ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه نه گهر خوا دوو چاری به لا و زیانیکت بکات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه وه جگه نه و (خوا) که س نی یه بتوانی لایبات ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخِيرٌ﴾ وه نه گهر خیر و خوشیه کیشیت پی بگه یه نیت ﴿فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نه وه خودا ده سه لاتداره به سهر هه موو شتیکدا ﴿وَهُوَ أَتَقَاهُ رُفُوقَ عِبَادِهِ﴾ وه ههر نه وه ده ست رۆیشتوو زاله به سهر به نده کانیدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَدِيدُ﴾ ههر نه وه یش کار دروستی ئاگاداره ﴿

﴿قُلْ أَتَىٰ شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةٍ﴾ (ئهی موحه ممد ﷺ) بلی: شایه تی دانی کی له هه موو شایه تی دانیک گه وره تره (له سهر پیغه مبه ریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی: خوا گه وره ترین ﴿شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ شایه ته له نیوان من و ئیوه دا ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ئهم قورئانه سروسش (وه حی) کراوه بو من ﴿لَا تُذِرْكُم بِهِ ءَ وَ مِنْ بَلَعٌ﴾ بو ئه وه ی ئیوه ی پی بتر سیتیم و ههر که سیککی کهش که پی ی ده گات ﴿أَنتُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا به راستی ئیوه شایه تی ئه دهن به دلناییه وه که له گه ل خوا دا ﴿إِلَهَةٌ أُخْرَى﴾ چهند په رستر او یکی تر هه بی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من شایه تی (وا ناره وا) نادم ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بلی: بیگومان ههر ئه و په رستر او ی تاک و نه نهایه ﴿وَالَّذِي بَرَىٰ عِمَامًا نُّفْرًا﴾ وه به راستی من به ریم له وه ی که ئیوه ده یکه نه هاو بهش بو خوا ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئه وانه ی که نامه مان پی به خشین (له گا ورو جوله که کان) ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ ئهم پیغه مبه ره ده ناسن (که پیغه مبه ری خوا به به هوی با سکردنی نیشانه کانی له ته ورات و ئینجیل دا) ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ﴾ وه ک چون کوره کانیان نه ناسن ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ئه وانه ی خو یان د وړاندو خه سار و مهند کرد ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئه وه ئه وانه ی بر و ا ناهیتن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی سته م کار تره له و که سه ی در و هه لبه سته ی به دهم خوا وه ﴿أَوَكَذَّبَ بَنَاتِي﴾ یا بی با وه بر بو بی به نایه تاکانی (به لگه کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ به راستی سته م کاران رز گاریان نابیت ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه ر وژی هه مو یان کوه که یته وه (له قیامه تدا) ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ پاشان ئه لئین به وانه ی ها وه لیان بو خوا دانا بو ﴿إِنَّ شُرَكَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا ضَعُفٌ مُّغْمُورٌ﴾ کوان ئه و ها وه لانه ی که به خه یالی خوتان به ها وه لی خواتان دانا بوون ﴿ثُمَّ لَنُرَكِّبَنَّهُمْ آلًا﴾ پاشان به هانه یان هیچ نه بوو بیتجگه له وه ی ﴿أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ که ووتیان سویند به خوی په ر وهر دگار مان ئیمه به هیچ جو ریک هاو بهش دانه ر نه بووین بو خوا ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ سه بر که چون در و له دژی خوشیان ده که ن ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ و لیان وون بوون ئه و بتانه ی خو یان به در و هه لیان به سته بوون ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْمَعُ إِلَيْكَ﴾ وه له و (کافرا نه) که سانی هه یه که گویت بو ده گرن که قورئان ده خوینی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ به لام ئیمه (به هوی تاوان گونا وه ها وه لدانا نیا نه وه) چهند په ر ده یه کمان دا وه به سهر دله کانیاندا ﴿أَن يَقْقُوهُ﴾ بو ئه وه ی تی نه گه ن ﴿وَفِي ءَ آذَانِهِمْ وَقْرٌ﴾ وه که ری و گو ی گرانیمان خسته و نه ناو گویتجکه یانه وه ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَاءَ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ وه نه گهر هه موو به لگه و نیشانه یه کی روون ببینن بر وای پی ناهیتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لُجَّةٌ كَلَاءَ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ تا نه و راده یه کاتی بین بو لات ده مه ده می و به ر به ره کانیست له گه ل ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانه ی بی با وه رن ئه لئین ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئهم قورئانه هیچ نی به بیتجگه له نه فسانه ی پیشینان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ئه وان به ر گری (خه لک) نه که ن له و (قورئانه) ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ و خوشیان لی ی دوور ده که نه وه ﴿وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ هیچ که سیش له ناو نابه ن خزیان نه بی ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ و هه سته ش ناکه ن (که له چی خه سار و مهن دبه کدان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ﴾ وه نه گهر بیان بینیت کاتیک که له سهر قه راغی دوزخ وه سته تر اوون ﴿فَقَالُوا إِنَّا لَنَرُّدُّ﴾ که ده لئین خوز گه ده گهر پتر پتر اینه وه بو دنیا ﴿وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِكَ رَبَّنَا﴾ و به لگه کانی په ر وهر دگار مان به در و نه ده زانی ﴿وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له بر واداران نه بووین

﴿بَلْ يَدْعُهُمْ قَاكُوا لِيُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ (نه خیر به راستیان نی یه) به لکو نه وهی که له وهو پیش ده یانشارده وه
 بویان دهر که وتووه ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ وه نه گهر بگه پرتیرینه وه (بو دونیا) بینگومان دووباره
 ده گه پرتینه وه بو نه و کارانه ی که لیان قه ده غه کرابوو ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه به راستی نه وانه دروزن ﴿۵۸﴾
 ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ وه وویان به راستی هه رهم ژیانه (ی دونیا) مانه ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾
 وئیمه زیندوو نا کرینه وه ﴿۵۹﴾ ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ وه نه گهر نه وانه ده بینی نه و کاته ی که له حزووری
 په روه ردگار یاندا وه ستیرا وون ﴿قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (په روه ردگار) ده فهرموی ئایا نه مه راست نییه؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ نه لیس: به لی راسته سویند به په روه ردگار مان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده فهرموی ده ی
 بچه ژن نه و سزایه ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی نه وهی که پرواتان نه هیتاوه (ئینکار تان ده کرد) ﴿۶۰﴾
 ﴿فَدَخَسُوا الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ به راستی نه وانه ی که دیداری په روه ردگار یان به درو ده زانی زهره ریان
 کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه تا کاتی له نا کاو پروژی دواپی یان به سه ردا دیت ﴿قَالُوا يَحْسَرَتْنَا عَلَىٰ
 مَا قَرَضْنَا فِيهَا﴾ نه لیس ئای داخ و په شیمانی سهخت بو ئیمه چهند کهم ته رخمه میمان کردله دونیادا و
 له ده ستمان چوو ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له کاتیکدا تا وانه کانیا هه لگرتووه به کولیا نه وه یه
 ﴿الْأَسَاءَ مَا يَرْزُونَ﴾ ئای چهند به دو خرابه نه و باره گرانه ی هه لی ده گرن ﴿۶۱﴾ ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ وه ژبانی دونیا هیچ نیه بیجگه گالته و سه رقالی نه بی ﴿وَلَذَٰلِكَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَشْقُونَ﴾
 وه بینگومان مالی دوا پروژ چاکتره بو نه وانه ی خو یان ده پاریزن و له خوا ده ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی
 ئایا بو ژیر نابن ﴿۶۲﴾ ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لَا يُخْزِنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ به راستی ئیمه ده زانین که بینگومان نه وه ی
 که نه وانه ده یلین غه مبارت ده کات ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ﴾ به لام بینگومان نه وانه تو به دروزن دانانین
 ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به لکو نه و ستم کارانه ئایه ته کانی خوا ﴿يَجْحَدُونَ﴾ ئینکار ده کهن (وبه دروی
 ده زانن) ﴿۶۳﴾ ﴿وَلَقَدْ كَذَبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بینگومان پیغه مبه رانی پیش توش (نه ی موحه ممه د
 ﷺ) باوه ریان پی نه کراوه ﴿فَصَبْرٌ وَاعْلَىٰ مَا كَذَبُوا﴾ به لام نارامیان گرت له سه ر نه و باوه ر پی نه کرانه یان
 ﴿وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا﴾ وه نه زیهت و ئازار دران تا یارمه تی و سه ر خستنی ئیمه یان بو هات
 ﴿وَلَا مَبْدَل لِّكَوْلَمِ اللَّهِ﴾ وه فهرمانه کانی (به لینه کانی) خوا به هیچ که سیک نا گورد ری ﴿وَلَقَدْ جَاءَ لِمَنْ نَّبَّأِ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند بیت بینگومان هه والی هه ندی له و پیغه مبه رانه ت بو هاتووه ﴿۶۴﴾ ﴿وَإِنْ كَانَ كِبْرُكَ عَلَيْكَ
 إِعْرَاضُهُمْ﴾ خو هه رچهند روو وهر گیرانی نه وانه سهخت و گرانه له سه رت ﴿فَإِنْ أَسْطَقْتَ﴾ جائه گهر
 توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعِيَ تَفْقَافِي الْأَرْضِ﴾ به ناخی زه ویدا تونیلک لی دهیت ﴿أَوْ سَلَمَافِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ﴾ یان
 په یزه یه ک بو ئاسمان دا نییت به هویسه وه به لگه یه کیان بو بهینی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدَىٰ﴾ وه
 نه گهر خوا بیویستایه نه وانه ی کۆده کرده وه له سه ر رینموونی و پروا هیتان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾
 که واته هه رگیز له وانه مبه که نه زانن ﴿۶۵﴾

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ به راستی نه نهان نه وانه وه لامي تو نه دهنه وه كه (به دل) نه بیسن ﴿وَالْمَوْتِ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ﴾ مردوه کانش (نه وانه ی باوهر ناهیتن) خوا زیندوویان ده کاته وه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ يَرْجَعُونَ﴾ پاشان ههر بولای خوی ده گهرینه وه ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ووتیان بوجی له لایه ن پروهرد گاریه وه موعجزیه کی بو نه هاتوته خواره وه ﴿قُلْ إِنْ اللَّهُ قَادِرٌ﴾ بلی بیگومان خوا به توانایه ﴿عَلَى أَنْ يَنْزِلَ آيَةٌ﴾ كه به لگه و نیشانه یه كه بهیئته خواره وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْمَلُونَ﴾ به لام زوربه یان نازان ﴿وَمَنْ دَابَّةٌ فِي الْأَرْضِ﴾ هیچ گهر و کیکی گیان له بهرنی یه له زه ویدا ﴿وَلَا ظَلَمَ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ﴾ وه هیچ بالنده یه كه نی یه كه ده فری به ههر دوو باله كه ی ﴿إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ﴾ مه گهر نه وانیش وه كه ئیوه ئومه تانیكن ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیكمان فهراموش نه كردوه وه له م کتیبه دا (لوح المحفوظ یا قورئان دا) ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ پاشان نه وانه (له رورزی دواپی دا) لای پروهرد گاریان كوده كرینه وه ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ی بی باوهر بوون به به لگه کانی ئیمه ﴿صُورُكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ كه ر و لالن له ناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضِلَّهُ﴾ ههر كه س خوا بیه وی گومرای ده کات ﴿وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ههر كه سیش خوا بیه وی ده یخاته سهر ریگای راست ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی هه و الم پی بدن نه گهر سزای خواتان بو بیت ﴿أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ﴾ یان رورزی دواپی یه خه تان بگریت ﴿أَعْبَرَاللَّهُ تَدْعُونَ﴾ ئایا هاوار ده كه نه هیچ شتیك بیجگه له خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راستگون ﴿بَلْ إِنَّمَا تَدْعُونَ﴾ (نه) به لكو ته نهان بنگ و هاوار له خوا ده كه ن ﴿فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ﴾ نه مجا نه ویش نه گهر ویستی نه وه ی هاواری (له ده ست) نه كه ن نایه یلی ﴿وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ﴾ و نه و شتانه تان له بیر ده چیته وه كه ده تانكردن به هاوبهش بو خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بیت بیگومان ئیمه پیغه مبه رانمان نارد بو گه لانی پیش تو (نه ی موحه ممه د) ﴿فَأَخَذْتَهُم بِالْبَاسِ وَالضَّرَاءِ﴾ وه توشی نه بوونی و هه زاری وه نه خوشی و ترس و ناره حه تیمان كردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ بو نه وه ی بگهرینه وه و په شیمانی ده ربیرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿فَلَوْلَا إِذْجَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾ ده ی بو نه پارانه وه کاتیک سزای ئیمه یان بو هات ؟ ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ به لام دلایان رهق بووه ﴿وَرَبَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه شه یان نه و کرده وه خرابانه ی بو رازاند بوونه وه كه ده یانكرد ﴿فَلَمَّا سَأَلُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ جا کاتی له بیر یان چویه وه نه وه ی كه پی ئامور گاری کران ﴿فَتَحْنَأَلَيْهِمْ أَبْوَابُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دهر گای هه موو شتیكمان له سهر كردنه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا﴾ تا کاتی دلخوش بوون به وه ی پی یان درابوو ﴿أَخَذْتَهُمْ بِغَتَةٍ فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ له نا کاودا توله مان لی سه ندن ئیتر نه وانیش نائومید و سهر گهر دان

بوون ﴿۱۱﴾

﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه مجا ئه و گه له ی که سته میان کرد دوا براو کران ﴿وَلِلْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
و هه موو سو پاس و ستایشی هه ربو خوی په روه رد گاری جیهانیانه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د
﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ﴾ نه گهر خوا ههستی بیستن و بینیتان لی بسه نیته وه
﴿وَحَمَّ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾ مؤریش بنی به سهر دله کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهٌ إِلَّا عِزُّ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ چ په ر ستر او نك هه به
بینجگه خوا بو تان بهیته وه ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَلْبَتِ﴾ ته ماشابکه چو ن به لگه کان ده گو رین و
چهند باره یان ده که یته وه ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ﴾ پاشان نه وان پستی تی ده که ن و پرو وهر ده گیرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾
(نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ﴾ نه گهر سزای
خوا له ناکاو دا یا به ناشکرا بیت بو تان ﴿هَلْ يَهْدِيكُمُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ﴾ نایا له ناو دهری (به سزای
خوا یی) بینجگه له کو مه لی سته م کاران نه بیت ؟ ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه نیرا وه کانمان نه نار دو وه
﴿إِلَّا الْمُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ مه گهر به موژده دهر و ترسینه رنه بیت ﴿فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ﴾ جا هه رکه س بر وای
هیناو کرده وه ی چاکسی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه وه هیچ مه ترسی به کیان له سهر نابی
و غه مباریش نابن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه وانه ییش بی بر وای بوون به به لگه کانی ئیمه ﴿يَمَسُّهُمُ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هو ی دهر چوونیان له سنوور (ی فرمانی خوا) سزایان لی ده که وی
و ده بانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ مِنْ بَيْنِنا نَالِیمُ
خه زینه کانی خوا لای منه ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ وه شتی نهییش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ وه
بیتان نالیم بینگومان من فریشته م ﴿إِنْ أَتَيْتُمُ الْآيَاتِ الْوَحْيَ إِلَىٰ﴾ شوینی هیچ ناکه وم نه وه نه بیت که بو نیگام
کرا وه ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ بلی نایا کویر و بینا به کسانن ؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ ده ی نایا بو
بیر ناکه نه وه ؟ ﴿وَأَنْذِرْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ يَخْفَوْنَ﴾ به م قورئانه بترسینه نه وانه ی دهر سن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾
(له وه ی که) کو بکری نه وه لای په روه رد گاریان ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ له کاتیکدا بینجگه
له خوا هیچ یار مه تیده ر و تکا کار نیکیان نی یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لکو خو یان بیاری زن وله خودا
بتر سن ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ وه نه وانه دهر نه که ییت که په روه رد گاریان ده په رستن (وهاواری
لی ده که ن) ﴿يَا لَعَذَابُ الْعِشِيِّ يَرْيَدُونَ وَجْهَهُ﴾ به به یانیان و ئیواراندا (په زامه ندی) خوا یان ده وی
﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و لیپر سینه وه ی هیچ شتیکیان له سهر تو نی یه ﴿وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
شَيْءٍ﴾ وه لیپر سینه وه ی هیچ شتیکی تو ش له سهر نه وان نی یه ﴿فَتَطْرُدْهُمْ﴾ جا نه گهر دهر یانکه ییت
(دور یان خه یته وه) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه وه له سته مکاران ده بیت ﴿

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وه به وجوره هندیکیانمان به هندیکی تریان تاقی کرده وه ﴿لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾ بؤ نه وهی بلین ئایا نه وانه خواریزو به هره ی پی به خشیوون له ناو ئیمه دا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ ئایا خوا له هه موو کهس زانتر نی یه به وانه ی شوکرانه بزیرن؟ ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ وه کاتی نه وانه ی که بروایان هه یه به ئایه ته کانی ئیمه هاتن بولات ﴿فَقُلْ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ﴾ نه وه پیان بلنی سلاوتان لی بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ به روه ردگارتان به زه یی و میهره بانی له سه ر خوی پنیوست کرد وه ﴿أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا﴾ یجهلوه ﴿بِیْغُومَانٍ هَرَكَةٍ﴾ له ئیوه کاریکی خراب بکات به نه زانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَصْلَحَ﴾ پاشان بگه رپته وه و ته وه به بکات و خوی چاک بکات ﴿فَأَنَّهُ رَعِيفٌ رَحِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوا لیپورده ی به به زه یی یه ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نابو و جوره ئایه ته کان پروون ده که یه وه ﴿وَلِتَسِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾ بؤ نه وهی ریگای تاوانباران پروون بیت وه ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبِدَ الَّذِينَ﴾ بلنی: بیگومان من قه ده غم لیکراوه له وهی که به ندایه تی بکه م بؤ نه وانه ی ﴿تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئیوه هاواریان لیده که ن و ده یان به رستن بیجگه له خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلنی من شوینی ئاره زو وه کانی ئیوه ناکه وم ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ نه گهر واکه م بیگومان من گو مرا ده بم وه له ریزی نه و که سانه دا نابم که رینمو و نیان وه رگرتو وه ﴿قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي﴾ بلنی بیگومان من له سه ر به لگه یه کی ئاشکرام که له لایه ن به روه ردگارمه وه یه ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ که چی ئیوه برواتان پی نه هیتا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ نه و (سزای) ئیوه به له ی هاتنی ده که ن به ده ست من نی یه ﴿إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ﴾ فه رمان ره وایی ته نها بؤ خوا یه ﴿يَقُضُ الْحَقُّ﴾ حق و راستی باسی ده کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ﴾ وه نه و چاکترینی بریارده ر و جیا که ره وه یه ﴿قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ بلنی نه گهر لام بوا یه نه وهی ئیوه به له ده که ن له هاتنی ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نه واکاری نیوان من و ئیوه کوتابی پی ده هیترا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا چاک ناگاداره به ستم کاران ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ وه کللی هه موو نه یی یه کان هه ر لای خوا یه ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کهس نایانزانتیت جگه له (خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وه (خوا) ده زانی چی له ووشکانی و ده ریادا هه یه ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ وه هه ر گه لایه ک بکه ویته خواره وه خوا پی ی ده زانتیت ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ﴾ و هه ر دانه ویتله یه ک له تاریکی یه کانی زه ویدا بیت ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ﴾ و هه ر ته رو ووشکینک هه بیت ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هه ر هه موویان له کتییی ئاشکرا له (لوح المحفوظ) دان ﴿

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وه هه ر ئه و خوايه به كه ده تان خه و یتیت له شه ودا (لیره دا خه و به مانای مردن هاتووه) ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وه نه شزانی (له ر وژدا) چ کار یکتان نه نجام داوه ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُم فِيهِ﴾ پاشان له ر وژدا له خه و بیدارتان ده کاته وه ﴿لِيُقْضَىٰ أَجْلُ مُسَمًّى﴾ بۆ نه وه ی ته و او بیی ماوه ی دیار یکراو (ی هه مو و که سی) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ نه و سا هه ر بۆلای نه وه گه رانه وه تان ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان هه و التان بی ده دات به هه ر کرده وه به كه كه کردو تانه ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ نه و (خوا) زال و ده سه لاتداره به سه ر به نده کانیدا ﴿وَنُرْسِلُ عَلَيْكَ حَفَظَةً﴾ و فریشتانیکتان بۆ ده نیریت (که چاودیر و پاریزه ر و نوسه ری کرده وه کانتان) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ تاکاتی مردنی به کیکتان دیت ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا﴾ نیراوه کانمان گیانی ده کیشن ﴿وَهُمْ لَا يَفْزطُونَ﴾ که هه یچ سستی و که مته ر خه می به كه ناکه ن (له کاره کانیا ندا) ﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْخَلْقُ﴾ پاشان ده گه ر یترنه وه بۆلای خوا که سه ر وه ری راسته قینه یانه ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ﴾ ناگادار بن فرمان ره وایی و بریار هه ر بۆ نه وه ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْخَبِيرِ﴾ هه ر خوایشه لیر سینه وه ی خیر اتره له هه مو و که س ﴿قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ئایا کی ئیوه رزگار ده کات له تاریکیه کانی و وشکانی و ده ریا ﴿تَدْعُونَهُ فَنُصْرَتَا وَخُفْيَةٍ﴾ که هاوار و نزای لیده که ن به ناشکر او نه ینی ﴿لَئِنْ أَجْنَأْنَا مِنْ هَٰذِهِ﴾ (نه لین) سویند به خوا نه گه ر لهم مه ترسی به رزگار مان بکات ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ نه وه بینگومان له سوپاس کارانی خوا ده بین ﴿قُلْ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ مِنْهَا﴾ بلی: هه ر خوا ئیوه رزگار ده کات له و مه ترسی به ﴿وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾ و له هه مو و ناره حه تی و غه م و په ژاره به كه ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ (له گه ل نه وه شدا) پاشان ئیوه هاو به ش بۆ خوا بریار ده دن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلی: هه ر نه و خوايه به توانا و ده سه لاتداره ﴿عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ که سزایه کتان بۆ بنیریت ﴿مِنْ فَوْقِكُمْ﴾ له سه ر و تانه وه ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ﴾ یان له ژیر بیتانه وه ﴿أَوْ يَلْسَنُكُمْ شِيعًا﴾ یان سه رتان لی بشیونینی و بتان کات به چه ند ده سه ته و تاقمیکه وه ﴿وَيَذِيقُ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾ جا هه ند یکتان به هه ندیکی تر تان سزاو نازار بدات ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصْرِفُ الْأَيَّاتِ﴾ سه رنج بده چون ئایه ته کان ده گورین (له جوریکه وه بۆ جوریکی تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ تائه وان تیگه ن و بیرکه نه وه ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گه له که ت باوه ریان به م قورئانه نه کرد که هه ر نه وه حه ق و راست ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بلی: من پاریزه ر و به رپرستان نیم ﴿لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ﴾ بۆ هه مو و هه و الیک کاتیکی دیار یکراو هه به (که راست و دروی تیادا پروون ده بیته وه) ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وه به زوویی ده زانن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي الْأَيْتَانِ﴾ هه ر کاتی ئه وانه ت دی قسه ی ناشایسته ده که ن ده ر باره ی ئایه ته کانی ئیمه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ نه وه روو وهر گیره لینیان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تاده چنه سه ر باسینکی تر ﴿وَأَمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ﴾ وه نه گه ر شه یتان له بیر ی بر دیته وه ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ئیتر له پاش بیر که و تنه وه ت له گه ل کومه لی سته م کاران دامه نیشه ﴿۱۸﴾

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (هه رچه ننده) نه وانه ی خویشان ده پاریزن هیچ پرسیار و تاوانی نه وانیان له سهر نی یه ﴿وَلَكِنْ ذِكْرًا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لام بیر خستنه وه یه تا خویشان بهاریزن ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا﴾ (نه ی موحه ممه د) واز بیته له وانه ی ناینه که یان کردو وه به گه مه و گالته جاری ﴿وَعَزَّزْنَاهُمْ بِحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ و ژیا نی دنیا هه لی خه له تاندون ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِهِ﴾ وه به قورئان ناموز گاریان بکه ﴿أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ﴾ بؤ نه وه ی هیچ که س تیا نه چی به هوی نه و (خرابانه) ی کردویه تی ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ که جگه له خوا هیچ دوست و تکار یکی نی یه ﴿وَأَنْ تَقُولَ كُلُّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا﴾ نه گهر هه مو و فیدا و بریتی یه ک بدات لی ی وه ر نا گیر ی ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ نه وانه که سانیکن به هوی نه و (خرابانه) ی که کردو ویانه تیا چوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ بؤ نه وانه یه خوار دنه وه یه ک له ئوی زور گهر م و به کول ﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بؤ نه وانه یه سزای زور به نازاریش به هوی نه و یه که بی بر و ابوون ﴿قُلْ أَدْعُوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بلی ئایا بینجگه له خوا هاوار بکه ی (و بیهرستین) ﴿مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ شتیک که نه سو و دمان پی ده گه یه نیت و نه زیان ﴿وَكُرِّدْ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا﴾ وه به ره و دوا بگه رینه وه (پاشگه زبینه وه له ناینه که مان) ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ له پاش نه وه ی که خوا رینمونی کردین (بؤ رینگای راست) ؟ ﴿كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ﴾ به وینه ی نه و که سه ی که شه ی تانه کان سهر یان لی شیواند بی ﴿فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ﴾ له زه وی داسهر گهر دان بی ﴿لَهُ وَأَصْحَابُ يَدْعُوْنَهُ إِلَى الْهُدَى﴾ و چند هاو ری یه کی هه بی بانگی که ن بؤ رینگای راست ﴿أَشْتَتَا﴾ (بلین) وه ره بؤ لای نیمه (که چی به گو بیان نه کات) ﴿قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى﴾ بلی به راستی هه ر رینمونی خوار ی نمونی راسته ﴿وَأَمَّا الشَّيْطَانُ فَإِنَّهُ يَكِيدُكَ﴾ و فهرانمان پندرا وه که مل که چ و گو تر ایه ل بین بؤ بهر وه رد گاری جیهانیان ﴿وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه (فهرانمان پندرا وه) که به ریکی نو یتر به چی بیتن و له و (پهروه رد گاره) بتر سین ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه هه مووتان هه ر بؤ لای نه و زاته کؤ ده کرینه وه (له پور ی دوا پیدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه هه ر نه و خوا یه یه که ناسمانه کان و زه وی به دی هینا وه به حه ق و راستی ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ وه هه ر پور ی به شتیک بهر مووی بیه نه ویش ده ست به چی ده بی ﴿قَوْلَهُ الْحَقُّ﴾ فهران و ووته ی نه و راسته ﴿وَلَهُ الْمَلَأْتُ يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ﴾ هه ر بؤ نه وه مولک و خوا وه نیته ی له و پور ده دا که فوو ده کریت به (صور) که پر نه دا ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانا و نا گایه به هه مو و نه یی و ناشکرایه ک ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه هه ر نه وه کار دروست و به ناگا ﴿۷۲﴾

﴿وَأَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزَرَ﴾ وه (بیر بکهر وه) کاتیک که ئیبراهیم ووتی به نازهری باو کی ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا
 ۱۱۱﴾ ئایا تو بتانیک ده که یته په رستراوی خوټ؟ ﴿إِنِّي أَرَىٰ أَرْبَابَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به راستی من
 توو گهله که ت له گومرایی به کی ته و او و ئاشکرادا ده بینم ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ﴾ به و شیوه به
 نیشانی ئیبراهیم مان دا ﴿مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ده سه لات و خواهنیتی (خوا بو) ئاسمانه کان و
 زهوی ﴿وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ بو نه وهی له ریزی باوه رداره راسته قینه کانداییت ﴿فَلَمَّا جَنَّ
 عَلَيْهِ اللَّيْلُ﴾ کاتی شهوی به سه ردا هات ﴿رَأَىٰ الْكُتُبَ﴾ نه ستیره به کی بینی ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه
 په روه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ به لام کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا أَجِبُ الْأَفْلِتَ﴾ ووتی من هه رچی ئاوا
 بی خوشم ناوی ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا﴾ نه مجا کاتی مانگی بینی هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی
 نه مه په روه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ به لام کاتی که ئاوابوو ﴿قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي﴾ ووتی سویند به خوا
 نه گهر په روه ردگام رینموونیم نه کات ﴿لَا كُؤْنَ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ بیگومان له کومه لی گومراییان
 ده بم ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً﴾ نه مجا کاتی خوری بینی هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾
 ووتی نه مه په روه ردگاری منه نه مه گه وره تره (له وان) ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ جا کاتی خوریش ئاوا بوو
 ﴿قَالَ يَقُومُ إِنِّي بُرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ ووتی نه ی گهله که م به راستی من به ریم له هه رشتی که ئیوه ده بکه ن
 به هاوبه ش بو خوا ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي﴾ به راستی من پرووی خوم وهر نه گیرم بولای زاتیک
 ﴿فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ئاسمانه کان و زهوی به دی هیناوه ﴿حَنِيفًا﴾ جگه له خوا پروم له هیچی
 تر ناکه م ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه بیگومان من له هاوبه ش په یدا که ران نیم ﴿وَحَاجَّهٖ قَوْمُهُ﴾
 (به لام ئیبراهیم) گهله که ی ده مه قالییان له گه لدا کرد ﴿قَالَ اتَّخَذُونِي فِي اللَّهِ وَفَدَّ هَدَانِي﴾ فهرمووی ئایا
 ئیوه ده مه ده منی و موجداه له م له گه لدا ده که ن؟ له باره ی خواوه که به راستی رینموونی منی کرد و وه
 ﴿وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ﴾ من ناترسم له وهی که ئیوه ده بکه ن به هاوبه ش بو خوا (چونکه زیان
 ناگه یه نن) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مه گهر شتیک که په روه ردگام بیهوی بیکات ﴿وَسِعَ رَبِّي كُلَّ
 شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئاگاداری په روه ردگام هه موو شتیکی گرتوته وه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی ئایا
 بو بیر ناکه نه وه ﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُ﴾ وه من چون دترسم له و بتانه ی که ئیوه کرد و وتانه
 به هاوبه ش بو خوا ﴿وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ﴾ که ئیوه ناترسن بیگومان بتانیکتان کردوته
 هاوبه ش بو خوا ﴿مَا لَكُمْ يُنْزِلُ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾ که هیچ به لگه یه ک نه نیراوه بوتان (که نه وان به رستن)
 ﴿فَأَنَّى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ﴾ ده ی که واته کام له م دوو دهسته یه شایسته تره به نه ترسان (و ئارامی)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه هیچ ده زانن ﴿۱۱۱﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که بروایان هیتاوه ﴿وَلَمْ يَلْسُوا إِيمَانَهُمْ بَطْلًا﴾ و پروا که یان تیکه ل به سستم (هاو هل دانان) نه کردووه ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ هیتنی و ئاسایش تنها بو نه وانه یه هر نه وانه ش رینمون کراوون ﴿وَذَلِكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ نهو (به لگانه) به لگهی نیمه بوون که دابوومان به ئیبراهیم ﴿عَلَى قَوْمِهِ﴾ له به رانبر گه له که یه وه ﴿تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾ هر که سیک بمانه ویت پله و پایه ی به رز ده که یه وه ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی به روه رد گارت کاردروستی زانایه ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه ئیسحاق و (له ئیسحاقیش) یه عقوبمان پی به خشی ﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾ رینمونیی هه موویانمان کرد ﴿وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ﴾ وه له وه و پیش رینمونیی نوح حیشمان کرد ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ﴾ وله نه وه کانن نوح داوود و سوله یمان و ئیووب و یوسف و موسا و هاروونمان (رینمونیی کرد) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا به و چه شنه پاداشتی چا که کاران ده ده یه وه ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ﴾ وه زه که ریا و یه حیا و ئیلیاس ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هه ریه که له مانه له چا که کاران بوون ﴿وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا﴾ وه ئیسماعیل و یه سه ع و یونس و لوط ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ هه ریه که له مانه ریزمانداون به سه ر هه موو خه لکیدا ﴿وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ﴾ هه روه ها هه ندی له باوک و نه وه و براکانیان ﴿وَأَجَبْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هه لمان بزاردوون و رینمونیمان کردوون بو رینگه ی راست ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ نه وه رینمونیی خوایه رینمونیی هه ربه نده یه کی پیده کات ﴿يَشَاءُ مَن عِبَادُوهُ﴾ له به نده کانن که خوی بیه وی ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه نه گه ر هاو به شیان ره وابدایه بو خوا بنگومان نه و چا کانن ی کردبوویان هه مووی بی پاداشت ده رده چوو ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ به یام و زانین و حو کمپانی و پیغه مبه ریتیمان پی به خشیوون ﴿فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءُ﴾ جائه گه ر نه وانه (قوره یش) پروای پی نه هیتن ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ نه وه بنگومان به ده سته یه کی ترمان سپاردووه (چاودیری بکه ن و) بی برواش نابن پی ی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه وانه (نه و پیغه مبه رانه ی باس کران) که سانیکن بوون خوا رینمونیی کردن ﴿فَيَهْدِيهِمْ أَقْتَدَهُ﴾ ده ی به یره وی رینگه و ریبازی نه وان بکه (نه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلن داوای هیچ کرئ و پاداشتیکنان لینا که م له سه ری ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه م قورئانه تنها ناموزگاری یه بو هه موو جیهانیان ﴿۱۶﴾

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ و هك پئویست خویان نه ناسی و پریزان نه گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتی ووتیان ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ خوا هیچ شتیکی نه ناردوته خواره وه بؤ هیچ ناده می یهك ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي﴾ بلی ئه ی کی ئه و کتیبه ی ناردده خواره وه ﴿جَاءَهُ بِهِ مُوسَى﴾ که موسا هینای ﴿تُورًا وَهَدَى النَّاسَ﴾ (ئو کتیبه) پروناکی و پئیموونی بوو بؤ خه لک (پیش ده ستکاری کردنی له لایه ن جول له که کانه وه) ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ﴾ ئیوه ئه و (کتیبه) ده که نه چهنده پره و کاغه زینک ﴿بُذُّوْنَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ به شینیکی (که قازانجانه) ناشکرای ده که ن و زوریشی (که زیانی خوتانه) ده یشارنه وه ﴿وَعَلَّمْتُمَا الرَّعَامُ﴾ شتانیک فیر کراوون که ئیوه نه تان ده زانی ﴿أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾ نه خوتان و نه باو و باپیرانتان ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی هه رخوا (کتیبه ی بؤ موسا ناردووه) ﴿ثُمَّ دَرَّاهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ پاشان لیان گه ری له ناو به تالی خویاندا گالته و یاری بکه ن و پوچن ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئه م قورئانه ئیمه ناردو و مانه ته خواره وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیروز و فهداره ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ئه و کتیبه نه ش پیش ئه و هاتوون به راستیان داده نیت (پیش ئه وه ی گاور و جول له که کان بیشیوینن) ﴿وَلِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ هه روه ها بؤ ئه وه ی دانیشتوانی مه که وه و روبه ری ناگدار که یته وه و بیانترستینی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جا ئه وانه ی بروایان به دواروژ ه بی بروا به و (قورئانه) دینن ﴿وَهُمْ عَلَى صَلَواتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ئه و ان پاریزه رن بؤ نویژه کانیا ن و به چاکی له کاتی خویاندا ده یانکه ن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له و که سه سته م کارتره که درو هله سستی به دهم خواوه ﴿أَوْ قَالَ أَرْحَى إِلًا﴾ یان بلی نیگا و سرووشم بؤ کراوه ﴿وَلَمْ يُوحِ إِلَهُ شَيْءٌ﴾ به لام هیچ نیگا و سرووشیکشی بؤ نه کرابی ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هه روه ها که سی که بلی منیش وینه ی ئه و قورئانه ی خوا دایه زاندو وه داده به زینم ﴿وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزگه سته مکارانت ده بینی کاتی ﴿فِي عَمْرَاتِ الْمَوْتِ﴾ وان له ناره حه تی و سه ختی سه ره مه رگدا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ﴾ و فرشته کان ده ستیان بؤ ده بن (بؤ گیان کیشانیان) ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (پیان ده لین) خوتان ده رباز که ن (له م ناره حه تی گیان کیشانه ئه گهر راست ده که ن) ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ئه مپرو پاداشتی ریسوا که ر ده درینه وه ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به هوی ئه وه ی که قسه ی ناراستان هله به ست به دهم خواوه ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ سَتَكِرُونَ﴾ و خوتان به گه و ره ده زانی له به رانه ر ئایه ته کانی خوادا ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدَى﴾ سویند بیست ییگومان ئیوه به نه نیا و یهك یهك گه رانه وه بؤ لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر وه کویه که م جار دروستمان کردن ﴿وَلَنَرَكُمْ مَخْلُوقَاتِكُمْ ذَرَاةً ظُهُورِكُمْ﴾ و ئه وه ی پیمان دابوون به جیئان هینشت له دوا ی خوتان (له مال و سه روه ت و سامان) ﴿وَمَا نَرَى مَعَكُمْ﴾ وه نابینن له گه لئاندا ﴿شَفَعَاءُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئه و نکا کارانه ی که لاتان و ابو و ها و به شی خوان له نکا کردن بؤ تان ﴿لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ﴾ سویند به خوا ییگومان پچرا په یوه سستی نیوانتان ﴿وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ زَعُمُونَ﴾ وه ئه وه ی به پشتیوانی خوتان داده نا وون بوو لیئان ﴿۱۱﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ قَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ به راستی خواله تکه ری دانه ویله و ناو که تووه (کاتیک که ده پرویتیت له زه ویدا)
 ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو ده رته هیتنی له مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) ده رهیتنه ری
 مردوانه له زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ فَإِنْ تَوَفَّكُوتَ﴾ نه وه یه خوای ئیوه دهی که واته ئیوه چؤن (له به رستنی
 نه و خوابه) لا ده درین؟ ﴿قَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ (خوا) به دی هیتنه ری شه به ق و پروناکی رۆژ بوونه وه یه
 ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ و شه وی کردوو به کات و هوی نارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ و خور و
 مانگی کردوته هوی حساب دیاریکردن و زانینی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه وه ش نه ندازه گرتنی
 خوای به ده سه لاتی زانایه ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ وه ههر خوابه که نه سستیره ی داناوه بۆتان
 ﴿لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ بۆ نه وه ی ریان پیده رکهن له تاریکیه کانی و شکانی و ده ریادا
 ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون کردوته وه بۆ کۆمه لی که بزنان و تی بگهن
 ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه نه و خوابه زاتیکه که ئیوه ی دروست کردوه له یه که س
 که (ئاده م) ه ﴿فَسْتَقَرُّوْا وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ نه مجا (له پشتی باو کتانا) نیشته جی کران (دواتریش له مندالدانی
 دایکتاندا) دانران به شیوه ی کاتیی ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُوْنَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون
 کردوته وه بۆ که سانی به ووردی بیر بکه نه وه ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه نه و خوابه زاتیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً﴾ که بارانی له ئاسمانه وه باراندوو ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه)
 هه موو جوړه چه که ریه کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه مجا پرووه کی سه وزمان لی پرواندوو
 ﴿نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا﴾ وه له و (پرووه که سه وزه) دانه ویله ی له سه ریه که که له که بوومان ده رهیتاوه
 (وه که گولی جو و گهنم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ وه له دار خورما له چند په لیکه هیشووی
 شوره وه بوو ده رهیتن ﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وه (ده پرویتن به و بارانه) باخاتی زور له تری ی هه مه جوړ
 ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرِّمَّانَ﴾ و زهیتون و بنه هه ناری ﴿مُسْتَبْتَهَا وَغَيْرِ مُتَسَبِّئَةٍ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا)
 ﴿أَنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه رنجی به ره هه مه که ی بدن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَرَوَّحَهُ﴾ کاتیک بهر ده گریت و پی ده گات
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له م سه رنجدانه داچه ند به لگه ی گه و ره هه یه (له سه رگه و ره ی
 ده سه لاتی خودا) بۆ که سانیک که پروا ده هیتن ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ هاو به شانیکیان بریار داوه بۆ
 خوا که جنو که ن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ له کاتیک دا خودا نه و (جنو کانه ی) دروست کردوو ﴿وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ﴾ به درو و بوختان چند کوپ و کچیان په وادا وه بۆ خوا به بی زانیاری ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾
 پاک و بی گهردی بۆ خواله وه ی که نه و بی پروایانه بریاری نه دن بۆ خوا ﴿يَدْبِعُ السَّمَكُوتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) داهیتنه ری ئاسمانه کان و زه وی یه له نه بوون ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهُ رُودٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾ چؤن
 مندالی ده بی که زن و هاو سه ری نه بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی هه موو شتیکی دروست کردوو
 ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و نه و به هه موو شتی زانا و به ناگایه ﴿﴾

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ﴾ هەر ئه و خواجهیه که په روه ردگاری ئیویه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستر اوئیکی
 راسته قینه نی یه جگه له ئه و ﴿خَلَّاقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دروست که ری هه موو شتی که ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾
 که واته ئه و په رستن ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه ئه و خواجه چاودیره به سهر هه موو شتی که وه
 ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ چاوه کان په ی پی نابهن و ناتوانن بیینن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾
 به لام ئه و هیزی بیینن و چاوه کان ده بینیت ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ و ئه و به ناگای ورد بینن ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لایهن په روه ردگارتانه وه چه ندین به لگهی پرووتنان
 بو هاتووه ﴿فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ﴾ نه مجا ههر که س بیر له راستی ده کاته وه وه ده بیینی ئه وه (سوودی)
 بو خویه تی ﴿وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ ههر که سیش بیر ناکاته وه و کویر بووه ئه وه (زیانی) ههر بو خویه تی
 ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ﴾ وه من چاودیر و پاریزه رنیم به سهر تانه وه (به س راگه به نهرم) ﴿وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَبْصَارَ﴾ ناوا جوړ و شتی وه به لگه کان ده گوړین ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾ ده با ههر بلین
 خویندووته و پیو و تراوه ﴿وَلِيُنَبِّئَهُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ وه بو ئه وه ی چاک پروونی بکهینه وه بو کومه لیک
 که تیده گن و شاره زان ﴿أَسْمِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ شوینی ئه وه بکه وه که له لایهن په روه ردگارتانه وه
 وه حیت بو کراوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ شایسته ی په رستن نیه بیجگه له و (خوا) ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْشُرَکِیْنَ﴾
 وه پرو وهر گیره له هاو به ش بریاره ران ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه
 هاو له یان دا نه دنا ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ و تومان نه ده کرد به چاودیر و پاریزه به سهر یانه وه ﴿وَمَا
 أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ و تو زوردار و ده سه لاتدار نیت به سهر یانه وه ﴿وَلَا تَسْأَلُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ (موسلمانان) جنیو و قسه ی ناشرین مه لین به ویت و په رستر اوانه ی که ئه وان هاواریان لی
 ده که ن و ده یان په رستن بیجگه له خوا ﴿فَيَسْأَلُ اللَّهُ عَذَابًا غَيْرَ الَّذِي﴾ به و هویه وه ئه وانیش قسه ی نه شیاو بلین
 به خوا ﴿كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ﴾ به و شتی وه په رازاند و مانه ته وه بو هه موو ئوممه تیک کرده وه که یان
 ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گه رانه وه یان ههر بولای په روه ردگاریانه ﴿فَوَيْتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 نه مجا هه و الیان پی ده دات به و کرده وانه ی نه نجامیان ده دا ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وه به هیزی ترین
 سویندیان به خوا ده خوارد ﴿لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ سویند به خوا نه گهر موعجیزه به کیان بو بیت
 (له وانه ی که خو یان داوایان ده کرد) بیگومان پروا ده هیتن پی ی ﴿قُلْ إِنَّمَا الْأَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلنی به راستی
 موعجیزه کان ههر لای خواجه ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ وه ئیوه نازانن ئه ی پروا داران ﴿أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْ لَا
 يُؤْمِنُونَ﴾ نه گهر ئه و به لگانه ش بیته کایه وه ههر پروا ناهیتن ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ﴾ وه کانی
 هاتنی موعجیزه کان به هوی پی پروایانه وه دل و چاویان وهرده گیرین و لاده دین (له باوهر هیتان)
 ﴿كَمَا نَزَّلْنَاهُ مِنْ أَوَّلِ مَرَّةٍ﴾ ههر وه که له سهره تاوه پروایان به قورئان نه هیتا ﴿وَنَذَرُهُمْ﴾ وه لییان
 ده گهرینن ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ﴾ له سهر که شی خو یاندا بن ﴿يَعْمَهُونَ﴾ (ده با) ههر سهر گردان بن ﴿۱۳۱﴾

﴿وَلَوْ أَنَّا﴾ وه بینگومان نه گهر ئیمه ﴿نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَ﴾ فریشته مان بۆ لای نهو (بیباهه) انه بناردایه
 ﴿وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْقِ﴾ و مردوووه کان قسه یان له گهل بکردنایه ﴿وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هه موو
 شتی کمان بۆ کۆ بکردنایه ته وه ﴿قُلَّا﴾ پروو به پروو به پیش چاویانه وه (یان کۆمه ل کۆمه ل) ﴿مَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا﴾ بروایان نه ده هیتا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر خوا بیویستایه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَهْتُلُونَ﴾ به لام
 زۆر به یان نازانن و بی ئاگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَجِيٍّ عَدُوًّا﴾ هه ر به و شتیه بۆ هه موو پیغه مبه ریک
 دوزمنی کمان داناوه ﴿شَیْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له شه ی تانه کانی مروف و جنوکه ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
 بَعْضٍ﴾ که به نهیسی به یه کتری راده گه یه نن ﴿زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ و وته ی رازاوه و بریقه دار بۆ فریودانیان
 ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه نه گهر به روه ردگارت بیویستایه نه وه یان نه ده کرد ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
 ده لییان گهری به خویان و نهو درویانه ی که هه لی ده به ستن ﴿وَلِيَصْحَبَ إِلَيْهِ﴾ وه بۆ نه وه ی
 گوپیگری بۆ نهو (ووته بریقه دار و رازاوه ی بۆ یه کتری ده کهن) ﴿أَفَبِعَذَابِنَا لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی
 نهو که سانه ی بروایان نی یه به رۆزی دواپی ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾ بۆ نه وه ی رازی بین پی ی ﴿وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
 مُقْتَرِفُونَ﴾ وه تا نه نجامی بدن نهو گونا هانه ی نه نجامی نه دن ﴿أَفَعَبَّرَ اللَّهُ أَلْبَتَغَىٰ حَكَمًا﴾ جا ئایا
 جگه له خوا داد و هه ریکی تر بۆ خۆم بریار بدهم؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ له کاتی کدا (خوا) نهو زاته یه
 که نار دویه تیه خواره وه بۆ ئیهو ﴿الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ نهو قورئانه که پروون که ره وه ی هه موو باسی که
 به دریزی ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ نه وانه ش که نامه مان پی به خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چاک ده زانن بینگومان نهو قورئانه له لایه ن به روه ردگارت ته وه به حه ق و راستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْتَرِينَ﴾ که واته هه ر گیز له گومان داران مبه ﴿وَوَعَدْتُمْ كَلِمَتَ رَبِّكَ﴾ وه فه رمان
 و ووته ی به روه ردگارت ته و او بووه به نه نجام گه یشت ﴿صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ به راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ﴾ که هه یچ که س ناتوانی بریار و ووته کانی بگوپی ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه ر
 خوا بیسه ری زانایه ﴿وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه گهر تۆ گوپی راپه لی زۆر به ی نه وانه بیت
 له سه ر زه ویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریگه ی خوا گو مپرات ده کهن ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ نه وان
 هه ر شوتنی گومان که و تون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه هه میسه درۆو گو تره کاری ده کهن ﴿وَإِنْ رَبُّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ﴾ بینگومان هه ر به روه ردگارت چاک ده زانیت ﴿مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کی گو مپرا
 بووه و لای داوه له ریگای نهو ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه هه ر نهو زانتره به وانه ی ریازی راستیان
 گرتووه ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ ده بخۆن لهو (سه ر براو) هی که ناوی خوی له سه ر هه تراوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیهو به ئایه ته کانی خوا بروادارن ﴿۱۳۸﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بۆچی ئیوه ناخۆن؟ ﴿مِمَّا ذُكِّرَ أَنْسَمُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ له (گوشتی) ئەو (ناژەلان) هی که‌ناوی خوای له‌سەر هیتراوه (له‌کاتی سه‌ربرینی دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَحْزَمَ عَلَيْكُمْ﴾ که‌بینگومان خوا بۆتانی پروون کردۆته‌وه ئەوه‌ی حه‌رامی کردوه له‌سه‌رتان ﴿إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگه له‌وه‌ی که‌ناچار ده‌بن بۆی (بیخۆن له‌و خواردناهی که‌ه‌رامن) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به‌راستی زۆر که‌س خه‌لکی گومرا ده‌که‌ن به‌هه‌وا و ئاره‌زوی خویان ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌بی هیچ زانیاری به‌ک (که‌له‌خواوه وه‌رگیرا بێت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ بینگومان په‌روه‌ردگارت ده‌ست درێژ کاران و سه‌رکه‌شان چاک ده‌ناسی ﴿وَذَرُوا ظَهَرَ الْآثِمِ وَبَاطِنَهُ﴾ له‌گوناهی ناشکراو نه‌یتی واز بێتن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْآثِمَ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی که‌گوناه ده‌که‌ن به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست ﴿سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ﴾ به‌زوویی تۆله‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هۆی ئەو تاوانانه‌ی ده‌یانکرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْثَلَهُ يُدْخِرُ أَنْسَمُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ له‌و (سه‌ربراهه) مه‌خۆن که‌ناوی خوای له‌سەر نه‌هیتراوه (له‌کاتی سه‌ربریندا) ﴿وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ بینگومان (خواردنی) ئەوه تاوان و له‌سنوور ده‌رچوونه ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرَبِّهِمْ إِيَّاهُ يَمُوتُ﴾ وه بینگومان شه‌یتانه‌کان به‌نه‌یتی شت به‌دۆستانیان ده‌لێن ﴿لِيَجْذُلُوكُمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی موحاده‌له و ده‌مه ده‌میتان له‌گه‌ل به‌که‌ن ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُ إِذْ يَاكُلُ مَشْرُكُونَ﴾ جائه‌گه‌ر به‌گویان به‌که‌ن ئەوه بینگومان له‌هاوبه‌ش دانه‌ران ده‌بن ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ ئایا که‌سێک که‌مردوو بێت (واته‌ بی‌بروا بێت) و ئیمه زیندوو مان کرده‌وه (هیدایه‌تماندا) ﴿وَجَعَلْنَاهُ نُورًا يَمْشِي يَهْدِي فِي النَّاسِ﴾ و پرووناکیه‌کمان بۆ فه‌راهم هیتا (که‌قورئانه) به‌هۆی ئەوه‌وه له‌ناو خه‌لکیدا ده‌گه‌ری و ده‌روات ﴿كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ ئایا وه‌ک ئەوه وایه که‌له‌ناو تاریکستانیکدا بێت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ که‌به‌هیچ جووری ده‌رچوونی نیه‌ لی ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و شیوه‌یه‌ رازینراوه‌ته‌وه بۆ بیروایان ئەو کرده‌وه (خراپانه‌ی) ده‌یان کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِينَ﴾ به‌و شیوه‌یه‌ له‌هه‌موو شارێکدا گه‌وره‌ترینی تاوانباریمان کرد (به‌ده‌سه‌لاتدار) ﴿لِيَمَّكُرُوا فِيهَا﴾ بۆ ئەوه‌ی پیلان و فیل به‌که‌ن له‌و شارانه‌دا ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ وه فیل و پیلان ناکه‌ن (له‌که‌س) بینجگه‌ له‌خویان ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌لام ئەوان هه‌ستی بی‌ناکه‌ن ﴿وَإِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ هه‌تا وینه‌ی ئەوه‌ی به‌پێغه‌مبه‌رانی ده‌لێن ئیمه هه‌رگیز باوه‌ر نه‌هیتن ﴿حَتَّىٰ تَوَفَّىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾ هه‌تا وینه‌ی ئەوه‌ی به‌پێغه‌مبه‌رانی خوا دراوه به‌ئیمه‌ش نه‌دریت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا چاک ده‌زانیت په‌یام و پێغه‌مبه‌رایه‌تی خۆی بۆ کۆی ده‌نیریت (و کۆی شیاو تره‌ بۆ ئەو کاره‌) ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُمُوا﴾ به‌زوویی ئەوانه‌ی تاوانیان کردوو ده‌وچاریان ده‌بیت ﴿صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سووکی و پرسیوایی لای خوا و سزای سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ﴾ به‌هۆی ئەو پیلان و فیلانه‌وه‌ی که‌ده‌یانکرد (له‌برواداران) ﴿۱۶۳﴾

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ جا هه ركه سىك خوا بيه ویت پینموونی بكات ﴿يُشْرَحْ صَدْرُهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ سینگى فراوان ده كات بوئىسلام (و پروا هیتان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ وه هه ركه س خوا بيه ویت گومرای كات (له بهر نه شیاویى و سه ركه شى خوی) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سینگى زور تهنگ ده كات ﴿كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ وهك نه وهى (بیه ویت) بهرز بیته وه بهر وه ئاسمان (چونكه مروف تا بهر وه ئاسمان بهرز بیته وه ههست به تهنگه نه فهسى ده كات و به ناره حهت هه ناسه ی بو ده دریت) ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ﴾ بهو جوړه خوا پیسى و ناپاكی داده نیت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له سه ركه وانه ی كه پروا ناهین ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئه م ئیسلامه رینگای پهروه رد گارته كه رېك و راسته ﴿قَدْ قَضَيْنَا الْآيَاتِ﴾ بینگومان بهروونی ئایه ته كانمان باسكردووه ﴿لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو كۆمه لئيك كه بیر بكه نه وه ﴿لَهُمْ دَارُ السَّالَمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بوئه وانه یه لای پهروه رد گاریان مالی ناشتی كه (به هه شته) ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته نها ئه ویش دوستیانه به هو ی ئه و كرده وه چاكانه ی ده یان كرد ﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رۆژنك (خوا) تیکرا کویان ده کاته وه (ده فره مونت) ﴿يَمْعَشَرُ الْجَنِّ﴾ ئه ی دهسته و كۆمه لى جنو كه ﴿قَدْ أَتَيْنَاكَ مِنْ الْإِنْسِ﴾ بینگومان ئیوه زور كهستان له ئاده مبه كان گومرا كرد ﴿وَقَالَ أُولَئِكَ أَوْهُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ وه دوسته كانیان له ئاده مى ده لئین ﴿رَبَّنَا أَسْمَعْ بَعْضَنَا بَعْضًا﴾ ئه ی پهروه رد گارمان هه ندیكمان سوودو كه لكمان له هه ندیكمان وه رگرت. ﴿وَبَلَّغْنَا أَجَلَكَ الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا﴾ وه بهو كاته و موله ته گه یشتین كه بو ت دیاری كرد بووین. ﴿قَالَ النَّارُ مَثْوًى لَكُمْ﴾ خوا فره مووی ناگر شویتانه. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی و بى برانه وه ده میتنه وه تیايدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له و كاته ی كه خوا بیه وى ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی پهروه رد گارت كار دروستی زانایه ﴿وَكَذَلِكَ نُفِي بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ بهو شیوه یه هه ندیک له سته مكاران ده كهین به دوست و پشتیوانی هه ندیكى تریان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هو ی ئه و كرده وانه وه ی ئه نجامیان ده دا ﴿يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ ئه ی دهسته و كۆمه لى جنو كه و ئاده مى ﴿الَّذِي آتَاكُمْ رَسُولٌ مِنْكُمْ﴾ ئایا پیغه مبه رانتان له خوتان بو نه هات ﴿يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ كه ئایه ته كانی متان بو بخویننه وه ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وه له گه یشتن و دووچار بوونی ئه م رۆژه یان نه ترساندن ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا﴾ ده لئین (راسته و) شایه تی له سه ر خومان ده ده یین ﴿وَعَرَّيْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به لام ژیا نی دنیاخه له تان دینی ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ و شایه تیان له سه ر خویان دا ﴿أَنْهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ كه بینگومان نه وان بى پروا بوون ﴿۱۳۰﴾

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ﴾ ئه وهی باسکرا له بهر ئه وهیه که بهر وه ردگارت له ناو بهری (خه لکی) شارو گونده کان نه بووه و زولم و سته می لی نه کردوون ﴿وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ﴾ له کاتیکدا خه لکی ئه و شارو گونده به بی ئاگا بووبن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ ههر یه کیک (له جنۆکه و ئاده می) چهند پله و پایه ههیه له بهرانه بهر کرده وه کانیا ندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه بهر وه ردگارت له وهی که ده یکه ن (ئه و سته م کارانه) بی ئاگانییه ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ ههر بهر وه ردگاری تو بی نیازه و خواهنی میهره بانی یه ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ ئه گهر بیه ویت له ناوتان ده بات ﴿وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ﴾ وه کبی بویت دوا ی ئیوه ده یکاته جیشین (ی ئیوه) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخَرِينَ﴾ وه ک چون ئیوهی له نه وهی کومه لکی تر به دی هینا ﴿إِنْ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ﴾ بینگومان ههر به لیتیکتان بی دهری ههر دیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئیوه له دهس خوا دهرناچن ﴿قُلْ يَنْقُومُ أَعْمَالُكُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د) بلی ئه ی گه له که م له سه ر ریبازی خوتان ئه وهی له دهستان دیت بیکه ن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بینگومان منیش کارو کرده وهی خوم ده که م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الذَّارِ﴾ جا له مه و پاش ده زانن سه ره نه نجامی ئه و دونیا بۆکی ده بیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بینگومان (بی باوه ران و) سته م کاران رزگاریان نابیت ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وه بریار یاندا بۆ خوا له وهی که (خوا) دروستی کردو دای هینا ﴿مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾ به شیک له کشتو کال و ئازهل و مالات ﴿فَقَالُوا هَذَا إِلَهُ رَبِّكُمْ﴾ جا به گومانی خویان و وتیان ئه مه بۆ خوا به ﴿وَهَذَا لِلشُّرَكَائِ﴾ وه ئه وهش بۆ هاو به شه کانمان (به کانمانه) ﴿فَمَا كَانَ لِلشُّرَكَائِ بِهِمْ قَلِيلٌ يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جائه وهی بۆ هاو به شه کانیا نه ئه و به خوانا گات ﴿وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وه ئه وهش بۆ خوا به ئه وه ده گات به هاو به شه کانیا ن (واته: خوانا به ویت و ئه ی داته وه به سه ر یاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چ خرا به ئه وهی بریاری دهن ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ﴾ ئا به و شیوه به شه ی تانه کان کوشتنی بۆ له کانیا ن بۆ زور له هاو هل دانه ره کان رازانده وه ﴿لِيُرَدُّوهُمْ وَلِيَلْسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾ بۆ ئه وهی له ناویان به رن (به کوشتنی که سانی بی تاوان) وه بۆ ئه وهی ئاینه که یان لی بشیونین ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه ئه گهر خوا بیویستایه ئه وه یان نه ده کرد ﴿فَكَذَّبُوهُمْ وَمَا يَفْقَهُونَ﴾ که واته لییان گهری با له گه ل ئه و درۆ و ده له سه به ی که هه لی ده به ستن (بی ئاگا و گومرا بن)

﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَفْعَالُ مَحَرَّتْ جِبْرِ﴾ (به گومانی خویمان) دهیان ووت نه مانه ئازهل و مالآت و کشتو کالینکن که قه ده غه کراون ﴿لَا يَطْعُمَهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ﴾ نابیی لییان بخوات که سائیک نه بیی خویمان بمانه ویت ﴿بِرَعْمِهِمْ﴾ به گومانی خویمان ﴿وَأَنْعَمَ خُرْمَتَ طُحُورِهَا﴾ مالآتیکیش پشتیان قه ده غه کرابوو (نابی باریان لی بنری یا سواریان بین) ﴿وَأَنْعَمَ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ ههروه ها ئازهل و مالآت ههیه (له کاتی سه ربین دا) ناوی خویان له سه ر نه ده برد ﴿أَفَرَأَى عَلَيْهِ﴾ به درو هه لبه ستن به دهم خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْرُونَ﴾ له مه ولا خوات توله ی نه و درو هه لبه ستنه یان لی ده سته نیت ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ وه دهیان ووت نه وه ی له سکی نه م ئازهل و مالآتانه دایه ﴿خَالِصَةً لِّلذِّكُورِنَا﴾ تایه ته به نیرینه کانمانه وه (پیاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا﴾ وه قه ده غه کراوه له سه ر ژنه کانمان ﴿وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾ وه نه گهر مرداره وه بوو بوون نه و هه موو تیایدا هاویه شو به شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ﴾ به زوویی خوا سزای نه م پیناسه (نه فامانه) یان ده داته وه ﴿إِنَّهُمْ رَحِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا کار دروستی زانایه ﴿فَدَخَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ﴾ به راستی زیانبار بوون نه وانه ی روله کانی خویمان کوشت ﴿سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به نه فامی ونه زانی ﴿وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ وه وه ی که خوا پتی به خشییوون له خویمان قه ده غه کرد ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ﴾ به ده ست هه لبه ست و درو به دهم خواوه ﴿فَدَضَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به راستی نه وانه گومرا بوون و رینموونی کراو نه بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه ته نه ها خوایه که به دی هیناوه باخاتی ﴿مَعْرُوشَاتٍ﴾ که پرو هه رزاله بو کراو (یا ساق به رز) ﴿وَعَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ﴾ وه که پرو هه رزاله بو نه کراو (ساق کورت) ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ﴾ وه دار خورماو کشتو کالی ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا﴾ جیاواز له خواردن و تامدا (به دی هیناوه) ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَنَاتِ﴾ زهیتون و هه ناریشی (به دی هیناوه) ﴿مُتَشَبِّهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِّهٍ﴾ له به ک چوو (له وینه و دیمه ندا) و له به ک نه چوو (له تامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له به رو بوومی کاتیک هاته به ر ﴿وَعَلَّوْا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ وه له پروزی دروینه و چنینیدا مافه که ی (زه کاته که ی) لی بدن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده روی مه که ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده رویانی خوش ناویت ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ﴾ له ئازهل و مالآتیش هه ندیکی باره له گره و هه ندیکی بو کولک و خوری (که پراخه رو فره شی لی دروست ده کریت) ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له وه ی که خوا پتی به خشییوون بخون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوینی هه نگاهه کانی شهیتان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بینگومان شهیتان دوژمنیکی ئاشکرای ئیوهیه. ﴿١٥١﴾

﴿ثُمَّ نَبْلِيهِ أَزْوَاجًا﴾ (خوا) ههشت جور ئازله و مالاتی (دروست کردووه) ﴿فَمِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ﴾ له مهر دووان (مهر و بهران) ﴿وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ﴾ و له بزنی دووان (بزن و سابرین) ﴿قُلْ لَّذَکَرَيْنِ حَرَمًا﴾ (ئهی موحه ممهده) ﴿بَلَىٰ: نَایا خواهه و دوو نیره ی حهرام کردووه؟﴾ ﴿أَمِ الْأُنثَيَيْنِ﴾ یا ئه و دوو می یه؟ ﴿أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ﴾ یا ئه و بیچوانه ی که له سکی ئه و دوو (جوره ئازله) مینه دایه ﴿يَعُونِي يَعْلَمَانِ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه گهر ئیوه راست ده که ن هه و الم بده نی به زانیاریه ک (له خواوه) ﴿وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾ وه له حوشر دووان و له ره شه و لآخ دووان (نیرو مییه ک) ﴿قُلْ لَّذَکَرَيْنِ حَرَمًا أَمِ الْأُنثَيَيْنِ﴾ (ئهی موحه ممهده) ﴿بَلَىٰ نَایا خواهه و دوو نیره ی حهرام کردووه یان ئه و دوو می یه؟﴾ ﴿أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ﴾ یا ئه و بیچوانه ی که له سکی ئه و دوو (جوره و لآخه) مینه دایه ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا﴾ یان ئیوه ناماده و شایهت بوون ئه و کاته که خوا فره مانی پیکردن (به م قه ده غه کردنه) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که واته کی له و که سه سته م کار تره که درو به ده م خواوه هه لده به ستیت ﴿لِيُضِلَّ النَّاسَ﴾ بو ئه وه ی خه لکی گومرا بکات ﴿يَعْتَرِ عِلْمًا﴾ به بی هیچ زانیاری یه ک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا رینموونی کومه لی سته م کاران ناکات ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ (ئهی موحه ممهده) ﴿بَلَىٰ نَابینم له وه ی که (وه حی) و سرووشم بو کراوه هیچ خوراکیک حهرام بیت بو که سینک که بیخوات ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِثْلَهُ أُودُمًا مَّسْفُوحًا﴾ جگه له مرداره وه بوو یان خوینیکی رزینراو نه بیت ﴿أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾ یا گوشتی به راز چونکه بیگومان ئه وه ش پیس (و حهرامه) ﴿أَوْ فِسْقًا أَهْلًا لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ یان سه بر او نیک (کاتی سه بر برین) ناوی غهیری خوی له سه ر هیترا بیت ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ عَرِّيَ بَنَاجٍ﴾ جا هه ر که س ناچار بوو (که ئه و حهرامانه بخوات له بهر برسیه تی و خواردنی حه لالی ده ست نه که وت) با زیاد له پیویست نه خوات ﴿وَلَا عَادٍ﴾ و مه به ستی سنوور به زاندن نه بیت ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه وه بیگومان په روه رد گارت لیسورده ی میهره بانه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمًا﴾ ته نها له سه ر ئه وانه ی بوونه جووله که حهراممان کرد ﴿كُلِّ ذِي طُفْرٍ﴾ هه موو چرنو کدار نیک (بالدار بیت یا ئازله) ﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمَآ عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا﴾ وه له (گوشتی) ره شه و لآخ و مهر و بز نیش پیو و به زه کانیمان لی حهرام کردن ﴿إِلَّا مَا حَمَلَ طُهُورُهُمَا﴾ مه گهر ئه وه ی که به سه ر پشتیانه وه بیت ﴿أَوِ الْحَوَايَا﴾ یا ئه وه ی به ریخوله کانیا نه وه بیت ﴿أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾ یا تیکه ل بوو بیت و لکا بیت به ئیسکه وه ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ سَيِّئِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ به هو ی سه ر که شیا نه وه ئه و توله و سزمان دان ﴿وَإِلَّا الصَّدِيقُوتُ﴾ وه بیگومان ئیمه راست گوین ﴿۱۵﴾

﴿إِنْ كَذَّبُوكَ﴾ نه مجا نه گهر باوه ریان بی نه کردی ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ﴾ نهوا (بیان) بلی
 پهروه ردگارتان خاوه نسی میهره بانسی فراوانه ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه سزاو توله ی نهو
 (خوا که هات) له هوزی تاوانباران ناگیر دریتته وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نهوانه ی که هاو به شیان
 بو خوا دانا بوو له مه و دوا ده لئین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه گهر خوا بیویستایه ئیمه و
 باوو باپیرانمان هاو به شمان (بو خوا) دانه دهنه ﴿وَلَا حَرَمَ مَعِينٍ﴾ وه هیچ شتی کمان حه رام نه ده کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ هه ر به و شیوه یه نهوانه ی پیش نه مانیش درویان کرد ﴿حَتَّىٰ
 دَافَوْا بِأَسْنَاءَ﴾ هه تا سزاو توله ی ئیمه یان چه شت ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ﴾ (ته ی موحه ممهد ص)
 بلی ئایا هیچ زانیاریه کتان لایه ﴿فَتُخْرِجُوهُنَّ﴾ تا ده ری بخهن بومان و ده ری بیرن ﴿إِنْ تَسْتَعِينُونَ إِلَّا
 الظَّلَمَ﴾ ئیوه شوینی هیچ شتیک ناکه ون بینجگه له گومان نه بیت ﴿وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَحْرُصُونَ﴾ و ئیوه
 هه ر له خو تانه وه به گو تره شت ده لئین ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ﴾ بلی ده ی که واته به لگه ی به هیز
 و (ده سه لات) هه ر بو خوا به ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا نه گهر (خوا) بیویستایه هه ر هه مووتانی
 ده خسته سه ر پنی راست ﴿قُلْ هَلْ هُمْ شُهَدَاءُكُمْ الَّذِينَ﴾ (ته ی موحه ممهد ص) بلی نهو شایه تانه تان
 بیتن ﴿يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ که شایه تی ده دهن که خوا نه مه ی حه رام کردو وه ﴿إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ﴾ جا نه گهر (به درو) شایه تی یان داتو له گه لیاندا شایه تی مه ده ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ وه شوین هه واو هه وه س وئاره زواتی نهوانه مه که وه که باوه ریان نه هینا به ئایه ته کانی
 ئیمه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه شوین نهوانه ش مه که وه که بر وایان نی به به پروری دوا بی
 ﴿وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ نهوانه ش که هاو به ش و هاوتا بو پهروه ردگاریان بریار ده دهن ﴿وَلَهُمْ
 قُلُوبٌ لَا عِلْمَ لَهَا﴾ بلی وهرن بابیخو ئیمه وه (بوتان) ﴿مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 نه وه ی پهروه ردگارتان (حه رام) و یاسا غی کردو وه له سه رتان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِهِمْ﴾ (فه رمانید او وه
 که وا) هیچ شتیک نه که ن به هاو به ش بوی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ و له گه ن باوک و دایکدا ناکار چاک
 و په فتار جوانین ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَقَ﴾ و منداله کانتان مه کورن له بهر هه ژاری و نه بوونی
 ﴿مَنْ تَرَزَّقَكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ئیمه پروری ئیوه و نهوانیش ده ده یین ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ﴾ وه نزیک ی گونا هو
 کرده وه زور به ده کان مه که ونه وه ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ نه وه ی که به ئاشکرا ده کری له و (خرابانه)
 نه وه ش په نهان ده کری ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه نهو که سه مه کورن که خوا
 کوشتنی حه رام کردو وه مه گهر هه ق بی (بکوژ ریتته وه له توله دا) ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ﴾ خوا نه مانه ی
 به ئیوه پاسپاردو وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو نه وه ی تی بگهن (و ژیری خو تان به کار به یتن) ﴿۱۵۱﴾

﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه‌ نزیک‌ی مالی هه‌تیوان مه‌که‌ونه‌وه‌ ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه‌گه‌ر به‌و شیوه‌ی که‌جوانترو چاکتر بیت (بۆئه‌وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا‌بالغ ده‌بیت و ده‌گانه‌هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌ بیوانه‌و کیشانه‌بئ زیادو که‌م ته‌نجام بده‌ن به‌داد‌گه‌ری ﴿لَا تَكْلَفْ نَفْسًا وَلَا وُسْعَهَا﴾ داوای هیچ ئه‌رک و فەرمانیک له‌که‌س ناکه‌ین به‌ئه‌ندازه‌ی توانای خوی نه‌بیت ﴿وَأَذْفَلْتُمْ قَاعِدِلْوَا﴾ وه‌ کاتیک (بۆشایه‌تی دان و شتی تر) قسه‌تان کرد دادوه‌رو راست بن ﴿وَلَوْ كَانَتِ ذَاقِرَتِي﴾ با (له‌دزی) خزمی نزیک‌ی خوش‌تان بیت ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾ وه‌به‌لین و په‌یمانی خوا به‌چاک‌ی ببه‌نه‌سه‌ر ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوانه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌ ﴿وَأَن هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا﴾ (فه‌رمانی داوه‌ که‌) بیگومان ته‌مه‌ ریځگای راستی منه‌ که‌ راست و دروسته‌ ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ که‌واته‌ شوینی بکه‌ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی کویره‌ ریځا و ریچکه‌کانی تر مه‌که‌ون ﴿فَفَرَّقَ بَيْنَهُم مِّن سَبِيلٍ﴾ چونکه‌ دوورتان ده‌خه‌نه‌وه‌و لاتان ده‌ده‌ن له‌ریځگای خوا ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوانه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و پاسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆئه‌وه‌ی پاریزکار و له‌خواترس بن ﴿ثُمَّ أَنزَلْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ ته‌وراتمان به‌خش‌ی به‌مووسا ﴿تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بۆ ته‌واو کردنی چاکه‌و به‌هره‌مان به‌رانبه‌ر که‌سیت که‌به‌چاک‌ی بئی هه‌لساوه‌ ﴿وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیک بئی ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه‌ ریځشانه‌رو ریځموونیی و میهره‌بانی بئی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بۆئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌یځن به‌گه‌یشتیان به‌حوزوری په‌روه‌ردگاریان (له‌روژی دوا‌بیدا) ﴿وَهَٰذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ وه‌ ئه‌م قورئانه‌ پیروزه‌ به‌فه‌ر و پیته‌مان ناردوته‌ خواره‌وه‌ ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ که‌واته‌ ئیه‌وش شوینی بکه‌ون ﴿وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ و خوتان پپاریزن و (پاریزکار بن) تا‌ره‌حمتان بئی بکریت ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ﴾ بیگومان کتیب ته‌نها بۆ سه‌ر دوو کۆمه‌لی (گا‌وو‌رو جووله‌که‌) نی‌راوه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿مِن قَبْلِنَا﴾ له‌پیش ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ﴾ که‌به‌راستی ئیمه‌ له‌خویندنه‌وه‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ی کتیبه‌کانیان بئی ئا‌گابو‌وین ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ﴾ به‌راستی ئه‌گه‌ر کتیبی ئاسمانی بۆ ئیمه‌ش به‌اتبایه‌ ﴿لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾ ئه‌وه‌ ئیمه‌ له‌وان ریځموون تر ده‌بو‌وین ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئیه‌و بیگومان به‌لگه‌و نیشانه‌ (قورئان) ی‌روونتان له‌په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌ بۆ هاتووه‌ ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ که‌ریځموونیی و میهره‌بانیه‌کی گه‌وره‌یه‌ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ که‌واته‌ کی‌ستم کار تره‌ له‌و که‌سه‌ی بئی باوه‌ر بیت به‌ئایه‌ته‌کانی خوا و به‌درو‌ی بزانی‌ت ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾ وه‌روویان لی‌ وه‌رگیریت ﴿سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدُقُونَ عَنْ آيَاتِنَا﴾ له‌مه‌و دوا به‌زووی تۆله‌ ده‌سینین له‌وانه‌ی سه‌رپیچی ده‌که‌ن له‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ به‌سزایه‌کی به‌دو سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا يَصْدُقُونَ﴾ به‌هۆی ئه‌و لادانه‌وه‌ که‌ده‌یانکرد ﴿١٥٧﴾

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئاخو ئهوان چاوه پروانی چ شتیک ده کهن بئجگه له وهی مه لائیکه (ی گیان کیشان) یان بو بیت ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ رَبُّكَ﴾ یان پهروهردگارت بیت (ئه ی موحه ممه د ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ یان هه ندیک له مو عجزه و نیشانه ئاشکر اکانی پهروهردگارت به دی بیت ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ أَلِفَتِ رَبِّكَ﴾ ئه و پورژه ی هه ندیک له نیشانه و به لگه پروونه کانی پهروهردگارت به دی دیت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا﴾ باوه رهتیا ن سوود ناگه یه نیت به هیچ کهس ﴿لَمْ تَكُنْ أَتَمَّتْ مِنْ قَبْلُ﴾ که پیشتر بر وای نه هیتا بیت ﴿أَوْ كَسِبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا﴾ یان هیچ خیر و چاکه به کی نه کرد بیت له گه ل ئیمان به کیدا ﴿قُلْ أَنْظَرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ بلی: چاوه پروان بن (هه ره شهیه) ئیمه ش چاوه پروانی ده کهین ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَفَرُوا ذِيْنَهُمْ﴾ به راستی ئه وانه ی ئاینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكَاذِبًا شِعَارًا﴾ و بوون به چهند دهسته و تاقمیکه وه ﴿لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ تو له هیچ شتیکدا له ئه وانه نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ بئگومان کاری ئه وانه ته نها بۆ لای خوا ده گه رته وه ﴿ثُمَّ يُنْفِثُهُمْ فِي مَا كَانُوا يُفْعَلُونَ﴾ پاشان خوا هه و الیان پی ددها به هه ر کرده وه به ک که کردویانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هه ر که سیك چاکه بکات ﴿فَلَهُ عَشْرُ أََمْثَلِهَا﴾ ئه وه (له پورژی دواپی دا) ده ئه وه نده ی چاکه که ی پاداشتی بۆ هه یه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هه ر که سیك خراپه بکات ﴿فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾ ئه وه توله ی لی ناسیتری ته نها به وینه ی خوی نه بی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و ئه وانه سته میان لی نا کریت ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي﴾ (ئه ی موحه ممه د ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلی بئگومان من پهروهردگارت رینموونی کردووم ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَيُنَاقِضُوا﴾ ئاینیکی زور راست و پاک (که هیچ لاریه کی تیا نی یه) ﴿فَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ ئاینی ئه و ئیراهیمه یه که له هه موو ئاینه نارا سته کان لایدا وه بۆ په رستنی خوا به ته نها ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه به هیچ جوریک له هاوبه ش بهیدا که ران نه بووه ﴿قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي﴾ (ئه ی موحه ممه د ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلی بئگومان نویزو (به ندایه تی) و قوربانی ﴿وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي﴾ و زیان و مردنم ﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه ر بۆ خوی پهروهردگاری هه موو جیهانیانه ﴿لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ هیچ هاوبه شیککی نی یه ﴿وَبِذَلِكَ أُفْتِتُ﴾ وه هه ر به وه فرمانم پی دراوه ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه من یه که می ناو هه موو موسلمانان و فرمانبه ردارانم (بۆ خودا) ﴿قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنِّي رَبِّي﴾ (ئه ی موحه ممه د ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلی: ئایا بئجگه له خوا په رستراوینکی تر بۆ خووم هه لبرترم ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له کاتیکدا ئه و پهروهردگاری هه موو شتیکه ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ وه هه ر که سیك هه ر گونا هو خراپه یه ک بکات ته نها له سه ر خویه تی ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ وه هیچ که سیک گونا هکار گونا هی که سیک تر هه لئا گریت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه رانه و ته تان هه ر بۆ لای پهروهردگارتانه ﴿فَيُنْفِثُكُمْ فِي مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ئه مجا هه و التان پی ئه دا به وه ی که ئیوه تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾ وه خوا ئه و زاته یه که ئیوه ی کردووه به جیشینانی زهوی (کو مه ل له دوا ی کو مه ل دین) ﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ چهند پله هه ندیکتانی به رز کردو ته وه به سه ر هه ندیککی تر تاندا ﴿لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ﴾ بۆ ئه وه ی تاقیتان بکاته وه له ودها که پی به خشیوون ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به راستی پهروهردگارت توله سه ندنی خیرایه (بۆ به دکاران) ﴿وَأَنَّهُ لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه به راستی ئه و لیبوره ی میهره بانه (بۆ چاکه کاران) ﴿۱۶۵﴾

سوره تی (الأعراف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْمَصَّ﴾ به (ئه لیف، لام، میم، صاد) ده خو تیریتته وه، خوا زاناتره به ماناو مه به ست پیی، بو زانیاری زیاتر سهیری سه ره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ﴾ (ئهم قورئانه) نامه یه که نیرا وه ته خواره وه بو تو (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ که واته دل ته نگ مه به (به په پیره وه نه که رانی) ﴿لِيُنذِرَ بِهِ﴾ بو ئه وه ی (ئه وان) به م قورئانه بتر سیئی ﴿وَذِكْرٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ و بیر خسته وه و ئاموز گاریش بی بو پر واداران ﴿اتَّبِعُوا مَّا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ به پیره وه ی ئه وه بکه ن که له لایه ن په روه رد گارتانه وه دابه زی ترا وه ته خواره وه بو تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونِهِ أُولَٰئِكَ﴾ وه بیجگه له ئه و (خودا) شوین هیچ په رستر او انیکی تر مه که ون و مه یکه ن به پشتیوانی خو تان ﴿فَلَّيْلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیوه زور که م بیر ده که نه وه ﴿وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ وه چه نده ها شار و گوندمان ویران کرد ﴿فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا﴾ و سزای ئیمه یان بو هات له شه ودا ﴿أَوْهَرُ قَالُونَ﴾ یان ئه وان له خه و و پشووی نیوه ر ودا بوون ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا﴾ جا کاتیک سزای ئیمه یان بو هات هاوار و نزیان هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیجگه له وه ی که ده یان ووت: به راستی ئیمه سته م کار بووین ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی پر سیار ده که یین له وانه ی که پیغه مبه رانیان بو نیر درا (که چون پتیشوازیان لیکردن) ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه بیگومان پر سیاریش ده که یین له پیغه مبه ران (که چون وه لام درانه وه) ﴿فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعَلَمٍ﴾ جا سویند به خوا به راستی (ئه وه ی کرد وویانه) بو یان ده گیرینه وه له پرووی زانیاریه وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه ئیمه هیچ کاتیک بی ئاگا نه بووین (لییان) ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ کیشانه ی راست (بو کرده وه کانتان) له و روزه دا ده بیت و گومانی تیدانی یه ﴿فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ جاهه ر که س کیشراو (ی چاک) ه کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه وه ئه وانه ن رزگار و گه یشتوو به ئامانج ﴿وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه هه ر که س کیشراوی (چاکه کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئه وانه که سانیکن که خو یانیان د وړاندو وه و زه ره مه ندبوون ﴿يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يِظْمُونَ﴾ به هو ی ئه وه ی که سته میان کرد به ران به ر به لگه و نیشانه کانی ئیمه (و به درویان دانا) ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به خوا بیگومان ئیمه ئیوه مان نیشه جی و جیگیر کرد له زه ویدا ﴿وَجَعَلْنَا لَكُم فِيهَا مَعِيشٌ﴾ و جو ره ها هو ی ژیانمان تیدا بو ره خساندن ﴿فَلَّيْلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ (به لام) ئیوه زور که م سوپاس گوزارن ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ سویند بیت بیگومان ئیوه مان به دی هینا و پاشان شکل و شیوه مان کیشان ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ پاشان و وتمان به فریشته کان سوژده بیه ن بو ئاده م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه موویان یه که سه ر سوژده یان برد بیجگه له ئیبلیس (له شه یتان) ﴿لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ که له سوژده به ران نه بوو ﴿

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ (خوا) فەرمووی چی بەرگری کردی کە سوژدە نەبەیت کاتیک
 فەرمانم پیکردی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شەیتان) ووتی: من لە (ئادەم) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾
 چونکە منت لە ئاگر دروست کردوو و ئەو لە قور دروست کردوو ﴿قَالَ فَأَهْبطْ مِنْهَا﴾
 (خوا) فەرمووی: (لە بەهەشت) بڕۆرە خوارووە ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکە بۆت نی یە لەو
 (بەهەشتە) دا خۆت بە گەورەو زل بزانی ﴿فَأَخْرَجَ﴾ یە کسەر دەرچۆ ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ بەراستی تۆ لە بێ
 نرخ و پەسوايانی ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی مۆلەتم بدە (مەمەرتنە) ﴿إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ تائە و پۆرە ی
 زیندوو دەکەرنەووە ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خواش) فەرمووی: بێگومان تۆ لە مۆلەت دراوانیت
 ﴿قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ﴾ ووتی ئە ی پەرورەدگار بەهوی ئەووە کە گومرات کردم بێگومان
 بۆیان (ئادەم و ئەووەکانی) دادەنیشم ﴿صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ لە پریگە راستە کە ی تۆدا ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ فِيهِمْ
 يُدْعَوْنَ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ ئەمجا سویندبی بێگومان بۆیان دەچم لە پیشیانەو و لە دوایانەووە ﴿وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ
 شَمَائِلِهِمْ﴾ وە لە لای راستیان و لە لای چەپیانەووە ﴿وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ ئەوسا نابینی زۆریەیان
 سوپاس گوزار بن ﴿قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا وَمَأْمُومًا﴾ (خوا) فەرمووی: دەرچۆ تێیدا بە لۆمە کراوی و
 دەرکراوی ﴿لَنْ يَنَعِكَ مِنْهُمْ﴾ سویندبی بێگومان هەرکەس شوینی تۆ کە و تێت لەوان ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾ ئەووە بێگومان دۆزەخ پەر دەکەم لە ئێووە هەمووتان ﴿وَبَقَا دَمْرًا سَكَنَ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ﴾
 وە (وتمان) ئە ی ئادەم تۆ و هاوسەرە کە ت نیشته جی ی بەهەشت بن ﴿فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ بخۆن
 لە هەرچی کە ویست و حەزتان لی بوو ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ بەلام نزیککی ئەو درەختە مە کە و نەووە
 ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ئە گینا لەستەم کاران دەبن ﴿فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾ ئەمجا شەیتان خەیاڵ و
 خەتەرە و وەسوسە ی خرابی خستە دلیان ﴿لِيُذَيَّ لَهُمَا مَا أُوْرِي عَنْهُمَا مِنْ سَوْءٍ لَّهُمَا﴾ بۆ ئەو ی دەرخیات
 بۆیان ئەو عەیب و عەورەتە ی کە شارەبوو یەو لێیان (و بەدەرەووە نەبوووە) ﴿وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ
 الشَّجَرَةِ﴾ وە پێی ووتن: پەرورەدگارتان (لەبەر هیچ هۆیەك) بەرگری ئەو درەختە ی لی نەکردون
 ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ﴾ مە گەر لەبەر ئەو ی کە نەبنە دوو فریشتە ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ یان (لە بەهەشتدا)
 بمێتنەووە بەهەمیشە یی ﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾ وە سویندی بۆ خواردن ووتی بێگومان
 من لە ئامۆژگاریکەرانی دلسۆزی ئێووە ﴿فَدَلَّهُمَا يَنْزُرُونَ﴾ سەرئەنجام بەخەلە تاندن هانی دان
 ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتیک (لەبەر و بوومی) ئەو درەختیان چەشت ﴿بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُ لَهُمَا﴾ هەردووکیان
 عەیب و عەورەتیان دەرکەوت ﴿وَوُفِّيَا نَحِيفًا﴾ وە دەستیان کرد بە داپۆشینی خۆیان
 بە گەلای (درەختانی) بەهەشت ﴿وَوَدَّاهُمَا رُبُّهُمَا﴾ وە پەرورەدگاریان بانگی هەردووکیانی کرد ﴿أَلَمْ
 أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ نایا ئەو درەختەم قەدەغە نەکرد لێتان ﴿وَأَقُلَّ لَكُمَا﴾ وە نایا پێم نەووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ
 لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ کە بێگومان شەیتان بۆ ئێووە دۆژمنیکی ئاشکرایە ﴿

﴿قَالَ رَبِّنا ظَلَمَنا اَنْفُسَنا﴾ ههردووکیان ووتیان ئه ی پهروهردگارمان ئیمه سته ممان له خو مان کرد
 ﴿وَانْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمْنا﴾ جا ئه گهر لی مان نه بوری و میهره بانیمان له گه ل نه که یست ﴿لَنَكُوْنَنَّ مِنَ
 الْخٰسِرِیْنَ﴾ سویند به خوا بنگومان ئیمه له زیانباران ده بین ﴿قَالَ اَهِیْطُوا﴾ (خوا) فره مووی پر و نه
 خواره وه (له به ههشت) ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ ههندیکتان دوژمنی ههندیکی تر تانن ﴿وَلَكُمْ فِی الْاَرْضِ
 مُسْتَقَرٌّ﴾ وه بۆتان ههیه له زه ویدا نیشته جی بوون ﴿وَمَتَّعُ الْاٰحِیْنَ﴾ وه ی رابواردن و زیان تا ماوه یه ك
 ﴿قَالَ فِیْهَا نَحْوٌ مِّنْ فِیْهَا تَمُوْتُوْنَ﴾ (خوا) فره مووی: له زه وی دا ده ژین و له ویشدا ده مرن ﴿وَمِنْهَا
 نَحْرُجُوْنَ﴾ و هه ره له ویش ده رده هیت رین (و زیندوو ده کرینه وه) ﴿یٰبَنِیَّ اٰدَمَ﴾ ئه ی نه وه ی ئاده م
 ﴿قَدْ اَنْزَلْنا عَلَیْکُمْ لِبَاسًا﴾ بنگومان پۆشاکمان بۆ ناردوون ﴿یُزَیْرُ سَوْءَ اَکْمَرِیْشًا﴾ که عه یب و عه وه رته تان
 داده پۆشی و پۆشاک ی جوان و رازا وه یش (مان بۆ ناردوون) ﴿وَلِبَاسُ الْقُوٰی ذٰلِكَ خَیْرٌ﴾ به لام پۆشاک ی
 تر سان له خوا و پارێزکاری چاک تر و باش تره ﴿ذٰلِكَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ﴾ ئه وه ی باسکرا هه ندیکه له به لگه و
 نیشانه کانی خوا ﴿لَعَلَّهْمْ یَذْكُرُوْنَ﴾ بۆ ئه وه ی بیر بکه نه وه و ئامۆزگاری و هه ر گرن ﴿یٰبَنِیَّ اٰدَمَ لَا یَقْبَلَنَّکُمْ
 الشَّیْطٰنُ﴾ ئه ی نه وه ی ئاده م با شه یتان فریوتان نه دات و نه تانه له تینی ﴿کَمَا اَخْرَجَ اٰوٰیْکُمْ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 هه رچۆنی باوک و دایکتانی له به هه شت ده ر کرد ﴿یَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له حالیکدا پۆشاکه که یانی
 لێ دا که ندن ﴿لِیُرِیَهُمَا سَوْءَ اَتِهَمَا﴾ بۆ ئه وه ی عه یب و عه وه رته تیان (ده ربخات و) نیشانیان بدات ﴿اِنَّهٗ
 یَرٰکُمْ هُوَ وَفِیْهِ لَیْلٌ﴾ به راس تی شه یتان خوی و ده سته که ی ده تانبینن ﴿مِنْ حَیْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له جیگایه که وه
 که ئیوه ئه وان نابینن ﴿اِنَّا جَعَلْنَا الشَّیْطٰنَ﴾ به راس تی ئیمه شه یتانه کانمان گیراوه ﴿اٰوٰیةً لِلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾
 به دۆست و خو شه ویست بۆ ئه وانه ی که بر و نا هیتن ﴿وَاِذَا فَعَلُوْا فِحْشَةً﴾ وه کاتیک کرده وه یه کی
 زۆر به دو ناشیرینیان ده کرد (که به پروتی ته و اف کردن نموونه یه که یه تی) ﴿قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَیْهَا اٰبَاءَنا﴾
 ده یان ووت: له باوو با پیر انمانه وه بۆمان ماوه ته وه ﴿وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا﴾ وه خوا فره مانی ئه و (کرده وه) ی پی
 داو وین ﴿قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا یَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی بنگومان خوا فره مان نادا به کرده وه ی
 به دو خراب ﴿اَتَقُوْلُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْمَلُوْنَ﴾ ئایا به دهم خوا وه شتی که ده لین که نایزانن و بی ئاگان لێ ؟ ﴿اِنَّ
 اللّٰهَ اَمَرَ رَبِّیْ بِالْقِسْطِ﴾ بلی پهروهردگارم فره مانی به داده ره وه ری داوه ﴿وَاَقِمْ وُجُوْهَکُمْ عِنْدَ کُلِّ مَسْجِدٍ﴾
 وه له کاتی هه موو نوێژیکدا راست روو بکه نه خوا ﴿وَادْعُوْهُ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ﴾ و دلسۆزانه
 هاواری لێ بکه ن و بیهرستن ﴿کَمَا بَدَاْکُمْ تَعْوَدُوْنَ﴾ هه رچۆنی له یه که م جاره وه (خوا) دروستی
 کردون به و شیوه یه ده گه رینه وه (بۆ لای خوا) ﴿فَرِیْقًا هَدٰی﴾ ده سته یه کی ریتموونی کرده وه
 ﴿وَفَرِیْقًا حَقَّ عَلَیْهِمُ الضَّلٰلَةُ﴾ ده سته یه کیش گو م رای بی به سه ریاندا چه سپا ﴿اِنَّهُمْ اَتَّخَذُوْا الشَّیْطٰنَ﴾
 به راس تی ئه وانه شه یتانه کانیان کرد ﴿اٰوٰیةً مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ به دۆست و پشتیوانی خویان له جیاتی خوا
 ﴿وَيَحْسَبُوْنَ اَنْهُمْ مُّهْتَدُوْنَ﴾ وه وا گومان ده بن که ری نموونی کراوون ﴿

﴿يَبْنِيءَ آدَمَ حُدُودَ أَرْضِكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ نهی نه وهی ئاده م، پۆشاک ی جوان و رازاوه تان بیو شن له کاتی هه موو نویژ (چوونه مزگه و تیکتاندا) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ وه بخون و بخونه وه (له وهی که خواحه لالی کردووه بۆتان) و زیاده رۆی مه که ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده رۆیانی خوش ناویت ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾ (نهی موحه ممه د ﷺ) بلی کی رازاندنه وه و جوانی و (ناز و نیعمه ته) خوابیه کانی حه رام کردووه ﴿الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ که خوا بو بهنده کانی دروستی کردووه ﴿وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ ههروه ها رۆزی و خوراکه پاک و خوشه کان (کی حه رامی کردوون) ﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (نهی موحه ممه د ﷺ) بلی نه وانه بو بروادارانه له ژبانی دنیادا (بی بروایانیش له په نای نه واند به شداری ده که ن) ﴿خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ (به لام) له رۆزی دوا یی دا تایبه ته به بروادارانه وه ﴿كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ﴾ به م شتیویه ئایه ته کانمان باس ده که ی ن و پرونی ده که ی نه وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بو گهل و کومه لیک که ده زانن و تی ده که ن ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَفِي الْقَوَاحِش﴾ بلی بینگومان په روه ردگارم ته نها نه و کرده وانه ی حه رام کردووه که زور به دو خراپن ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ نه وانه ی که ناشکران و نه وانه ش نه ی نین ﴿وَالْإِثْرَ﴾ وه گونا هی (حه رام کردووه) ﴿وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه ده ست دریزی به ناهه ق ﴿وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا﴾ وه (حه رامی کردووه) شتیک بکه نه هاو به ش بو خوا ﴿لَا يُنْزِلُ بِهِ سُلْطَانًا﴾ که به لگه ی بو نه ها تو وه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ وه (حه رامی کردووه) که به ده م خوا وه شتانیک بلین که نایزانن ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ وه بو هه موو ئوممه تی کاتیک ی دیاری کراو هه یه (بو مردن و سزادانیان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه مجا کاتیک ما وه (ی مردن یا سزا) که یان هات ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً﴾ ساتیک دوانا که ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پیشیش ناکه ون ﴿يَبْنِيءَ آدَمَ إِمَامًا يَنْتَكِرُ﴾ نهی نه وهی ئاده م نه گه ر بۆتان هات ﴿رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ پیغه مبه رانیک له خوتان ﴿يَقُصُّونَ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ﴾ ئایه ته کانی منیان بو ده خویندنه وه ﴿فَمَنْ أَتَقَى وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که س خوی پاراست (له نا فه رمانی خوا) و کرده وهی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه وه مه ترسی یان له سه ر نیه وخه م و خه فه تیش ناخون ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ش که بی بروا بوون به ئایه ته کانی ئیمه ﴿وَأَسْتَكَرُّوا عَنْهَا﴾ و خویان به زل ده زانی له به رانه ر نه و ئایه تانه دا ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه ها وه لانی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه به هه می شه یی تیایا ده می ننه وه ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا کی له وه سه مکار تره که درو به ده م خوا وه هه لبه سستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِنَا﴾ یان بی بروا بیت به ئایه ته کانی خوا ﴿أُولَئِكَ يَنْتَهِبُهُمْ مِنْ أَلْحِقَابٍ﴾ نه وانه نه و به شه ی بۆیان نو سرا وه دوو چاریان ده بیت ﴿حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ تَعْرُوسُنَا﴾ هه تا نه و کاته ی نیر درا وه کانمان (بو گیان کیشان) دین بۆیان ﴿تَتَوَفَّوْنَهُمْ﴾ ده یانمریتن و (گیان یان ده کیشن) ﴿قَالُوا إِنَّا مَا كُنْهُمْ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ پشیان ده لنین نه وانه ی له جیاتی خوائیه هاوار و نزانان لی نه کردن له کوین ﴿قَالُوا اضْلُوعًا﴾ (له وه لامدا) ده لنین دیار نین و وون بوون لیمان ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ وه شایه تی ده دن له سه ر خویان ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ که بینگومان نه وانه له دنیادا بی بروا بوون ﴿٧٧﴾

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ﴾ (خوا بیانی) فرموو ئیوه له گهل نهو
 ئوممه تانه ی که له پیش ئیوه وه بوون له جنو که وه ئاده میزاد بچه ناگری دوزه خه وه ﴿كَلَّمَا دَخَلْتَ أُمَّةً لَعَنْتَ
 أُحْتَهَا﴾ هه ر جارێك ده سته یه كه ده چنه ناویه وه نه فرین له هاو بیرانی ده کات ﴿حَتَّى إِذَا أَذَارَكَوْا فِيهَا جَمِيعًا﴾
 هه تا هه موو ده گهن به یه كه و کۆ ده بنه وه یه كه ده گرن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنَهُمْ لِأَوْلَانَهُمْ﴾ دوا یینه کانیان (که شوین
 که وتوو بوون) ده رباره ی پیشوه کانیان (که پیشه و ابوون) ده لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلَاؤُنَا﴾ ئه ی پهروه ردگار مان
 نه وانه ئیمه یان گو مپرا کرد ﴿فَكَرِهْتُمُوهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ﴾ ده توش له ناگردا دو وقات سزایان بده
 ﴿قَالَ﴾ (پهروه ردگار) ده فهرموو ﴿لِكُلِّ ضِعْفٍ﴾ بۆ هه ر کامتان (سزا) دوو به رامبه ره ﴿وَلَكِنْ لَا
 تَعْمَلُونَ﴾ به لام ئیوه نازانن و بی ناگان ﴿وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لِأَخْرَجْنَهُمْ﴾ سه روک و چاو لیکراوه کان به شوین
 که وتوو کانیان ده لین ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ فَضْلٍ﴾ ئیوه ش هیچ زیاده ریزیکتان به سه ر ئیمه دانییه
 ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده ئیوه ش سزا بچه ژن ﴿يَمَّا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به هو ی ئه و (خرابانه وه ی) ده تان
 کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ به راستی ئه وانه ی بی پروا بوون به ئایه ته کانی ئیمه ﴿وَأَسْتَكَبرُوا عَنْهَا﴾
 وه خو یان به گه و ره و زل داده ناله به رامبه ر یاندا ﴿لَا تَنْفَعُ لَهُمْ آيَاتُنَا السَّمَاءُ﴾ ئه وانه ده رگا کانی ئاسمانیان بۆ
 نا کریته وه ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ و نا چنه به هه شته وه ﴿حَتَّى يُلَاحِظَ أَجْمَلُ فِي سَمِ الْخِلَاطِ﴾ هه تا حوشر نه چیت
 به کونی ده رزی درو ماندا (ئهمه ش مه رچیکه هه ر گیز نایه ته دی) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ نا به و جو ره
 توله له تا وانباران ده ستین ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ئه وانه ی له دوزه خدا فهرش و را خه ریان (له نا گره)
 ﴿وَمِنْ فَوْقِهِمْ عُشَارٌ﴾ وه له لای سه روشیانه وه لیفه و داپوشه ریان (له نا گره) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نا به و
 جو ره توله له سته مکاران ده ستین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ئه وانه ی که بر وایان هیتا وه
 و کرده وه ی چاکیشیان کر دو وه ﴿لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داواله هیچ که س نا که یین زیاد له توانای خو ی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا ئه وانه ها وه لانی به هه شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه وان هه میسه یین تیندا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾
 ئه وه ی له دل یاندا بوو بیت دامن رنی ﴿مَنْ غَلٍ﴾ له کینه و رق (ده رباره ی یه کتری)
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ رووباره کان ده رۆن به ژیر (کوشک و باخه کان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 هَدَانَا لِهَذَا﴾ وه ده لین سو پاس بۆ ئه و خوا به ی که رینموونی کردین بۆ ئه م رینگایه ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ که
 ئیمه هه ر گیز ریبازی راست شاره زانه ده بووین ﴿لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئه گه ر خوا رینموونی نه کردینایه
 ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ سویند به خوا بنگومان نیرا وه کانی پهروه ردگار مان راستیان هیتا
 ﴿وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ وه بانگیان لی ده کریت به مه ی که ئه و به هه شته ﴿أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ بیتان به خشرا به هو ی ئه و کرده وه (چا کانه ی که) ده تان کرد ﴿۱۳﴾

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به ههشتیه کان بانگ ده کهن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له دۆزه خیه کان ﴿أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا﴾ بینگومان ئیمه ئه وهی که په روه ردگارمان به لئینی پیداین راست بوو پی گه یشتین ﴿فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا ئایا ئیوه ش ئه وهی که په روه ردگارتان به لئینی پیدان راست بوو پی گه یشتن؟ ﴿قَالُوا نَعَمْ﴾ ده لئین به لئی ﴿فَأَذْنَتْ مَخْرَجَهُمْ﴾ پاشان جار چیه ک جاری ده دا له ئیوانیاندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که نه فرینی خوا له سهر سته مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئه وانیه به ره هلستی له پی خوا ده کهن ﴿وَيَعْبُغُونَهَا عِوَجًا﴾ و ده یان ویست ئه و (پینگایه) به خوارو ناریک نشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا ئه وان بی بر و بوون به پوزی دواپی ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ و له ئیوانیاندا په رده و جیا که ره وه یه که هیه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ به سهر ئه عرفه وه (که به رزاییه که له ئیوان به ههشت و دۆزه خدا) پیوانیک هه ن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ ههر یه که له به ههشتی و دۆزه خیه کان ده ناسنه وه به هوی نشانه (وشیوهی تایبهت) ی یانه وه ﴿وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا﴾ جا به ههشتیه کان بانگ ده کهن و ده لئین: سه لامتان لی بیت ﴿لَنُرِيدَ خُلُوفَهَا وَهُمْ يَنْظُمُونَ﴾ نه چوونه ته ناویه وه به لام ئومیدیان هیه و به ته مان بچنه ناوی ﴿وَإِذَا ضَرِيقَتْ أُنُوفُهُمْ﴾ ههر کاتیک پرویان لادری و وه گیرد ری ﴿تَلَقَّاءُ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به ره و لای دۆزه خیه کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده لئین ئه ی په روه ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه مانخه نه ریزی گلی سته م کاران ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا﴾ وه ئه وانیه و ان به سهر ئه عرفه وه پیوانیک بانگ ده کهن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ که به نشانه ی تایبه تی یان دا ده یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده لئین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کومه له که تان سوودی پی نه گه یاندن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ ههر وه ها خوبه زل زانین و له خوبایی بوونتان به که لکتان نه هات ﴿أَهْوَلَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ﴾ ئایا ئه وانه (هه ژاره باوه رداره کان) ههر ئه وانه نین که ئیوه (له دونیادا) سویتندان ده خوارد ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ که خوا بهر میهره بانی خویان ناخات ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به هه ژاره باوه رداره کان ئه لئ) بچنه به ههشت هیچ مه ترسیه کتان له سهر نی یه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیوه خه م ناخون ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ وه دۆزه خیه کان بانگ و هاوار له به ههشتیه کان ده کهن ﴿أَن أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده لئین) هه ندی ناومان پی بیه خشن ﴿أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ یان هه ندی له و پوزیه ی که خوا پی ی به خشیوون ﴿قَالُوا إِنْ لَّا اللَّهُ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له وه لامیاندا) ده لئین: خوا ههر دوو کی له سهر بی پرویان حه رام کردو وه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ ئه وانیه که ئاینه که ی خویان کردبو وه ﴿لَهُمْ أُولَٰئِكَ﴾ سهر قالی بی سوود و گالته جاری ﴿وَعَرَّضَهُمُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا﴾ وه ژایانی دنیا هه لیخه له تاندن ﴿قَالُوا مَن نَّسْلُهُمْ﴾ بویه ئه م پرو ئه وان له بیر خومان ده به یسه وه ﴿كَمَا أَسْأَلُكَ يَوْمَ هَذَا﴾ ههر چوونیک ئه وان دیداری ئه م پوزیه یان له بیری خویان بر دبو وه ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ وه (له بهر ئه وه ی) ئایه ته کانی ئیمه یان ئینکار ده کرد (دانیان پیدا نه ده هیتا) ﴿

﴿وَلَقَدْ جَنَّبَهُمْ بِكَتَابٍ﴾ سویند به خوا بیگومان ئیمه کتیبیکمان بوهیتان و ﴿فَصَلَّاهُ عَلَىٰ عِلْقٍ﴾ له پرووی زانسته وه به پروونی شیمان کردوته وه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ که پرینموونی و میهره بانی به بۆ که سانیک بر و ده هیتن ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ ئایا چاوه پروانی چی ده که ن بینجگه له سه ره نه نجامی هه ره شه کانی نه و (قورئانه)؟ ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ﴾ نه و روزه ی که سه ره نه نجامی (هه ره شه کانی) به دی دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه و انه ی له وه و پیش له بیران کردبو و ده لین ﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ به راستی نیرا وه کانی په روه ردگار مان به راستیه وه هاتن ﴿فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَةٍ فَيشْفَعُوا لَنَا﴾ جا ئایا (نه مرؤ) تکا کارانیک بۆ ئیمه هه یه تکامان بۆ بکه ن ﴿أَوَلَمْ نَرُفَعْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ یا بگه پرینینه وه بۆ دونیا تا کرده وه ی چاک بکه ین نه ک نه وه ی ده مان کرد ﴿قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ بیگومان خویانیان دۆراند ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ نه وه ی هه لیان ده به ست وون بو و لیان ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي﴾ به راستی په روه ردگار تان نه و خواهیه به ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که ئاسمانه کان و زه ی له شه ش رۆژدا دروست کردوه ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) به رز بو وه وه سه ر عه رش و قه راری گرت (ئیمه ئیمانمان پی یه تی به لام شیوه که ی نازانین پرسیار کرا له ئیمامی مالیک ده رباره ی (استواء) فه رمووی وه ستانه که حه قیقه ته و چونیتیه که ی نه زانرا وه پرسیار کردن ده رباره ی بیده ته و باوه ربوون پی ی واجبه) ﴿يُعْشَىٰ الْيَلَّ الشَّهَارُ﴾ به (تاریکایی) شه و (رۆشنایی) رۆژ داده پوشیت (به پینچه وانه شه وه) ﴿يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾ (رۆژ به شوین شه وه وه یه به خیرایی) وشه و به شوین رۆژه وه یه به خیرایی ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجُومُ﴾ خورو مانگ و نه ستیره کانیش ﴿مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ﴾ ژنر بار کرا وون به فه رمانی خوی ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ بیدار بن که به دی هیتان و فه رماندان هه ر بۆ خواهیه ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاك و بینگه رده (له هه موو که م و کوپی به ک) خوای په روه ردگاری هه موو جیهانیان ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ له په روه ردگار تان بپارینه وه به زه لیلی (و کپرو زانه وه) و به نهیتی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ بیگومان خوا ده ست دریزی کارانی خوش ناویت ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ خراپه کاری مه که ن له زه ویدا پاش نه وه ی که خوا چاکی کردوه ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه هاوار و نزا به رن بۆ خوا به ترس و ئومیده وه ﴿إِنْ رَحِمَتِ اللَّهُ قَوْمًا مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی میهره بانی خوا له چا که کارانه وه نزیکه ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه بایه کان ده نیریت ﴿يُشْرِبْنَ مِنْ دَنَىٰ رَحْمَتِهِ﴾ به موزده ده ر پیش (بارانی) ره حمه تی په روه ردگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَحَ سَحَابًا نَقَالَا﴾ هه تا کاتی هه وری قورس (ی باراناوی) هه لده گرن ﴿سُقْنَاهُ لِنَارٍ مَّيِّتٍ﴾ ده نیرین بۆ وولاتیکی مردوو (وشکی بی گیا) ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ أَلْمَاءً﴾ جا به و (هه وره) باران ده بارینین ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ كُلَّ الثَّمَرَاتِ﴾ به هوی نه وه وه هه موو به روو بو مینک ده رده هینین (له زه ویدا) ﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾ هه ربه وینه یه مردوو که ن له زه ی ده رده هینین (وزیندوویان ده که یته وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ تا ئیوه بیرکه نه وه ﴿٥٧﴾

﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ﴾ زهوی و خاکی پاک و به بیت ﴿يَخْرُجُ بَنَاتُهُ بِرِیَازٍ رِیَّهٍ﴾ پرووهك و شیناییه که ی به فهرمانی
 به روهرد گاری دهرویت ﴿وَالَّذِي خَبَتْ﴾ وه نه وهی بیس و بی خیره ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا﴾ درك و دال نه بی
 لئی ی نارویت و ده رنایهت ﴿كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْأَلْبَتِ﴾ ئا به و جو ره ئایه ته کانی خو مان باس ده که ی
 ﴿لَقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ گه لیک که سو باسگوزار بن ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سو یئند به خوا
 بیگو مان ئیمه نوو حمان ره وانه کرد بۆ لای گه له که ی ﴿فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی: ئه ی گه له که م
 ته نها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ ئیوه هیچ به رستر او یکتان نی یه بیجگه له و (خوا) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ به راستی من ده ترسم (دوو چاری) ئیوه بی ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای پوژنیکی گه و ره
 (که پوژی دوا یی به) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ کار به ده ست و ده سه لاتدارانی گه له که ی ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ به راستی ئیمه تو له گو مری به کی ئا شکر ادا ده بینین ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ
 فَهَرَمُوּی: ئه ی گه له که م هیچ گو مری یه كه له مندانی یه ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به لکو
 من نیراوم له لایه ن به روهرد گاری جیهانیانه وه ﴿أَتِلْغُكُمْ رَسُولًا رَبِّي﴾ په یامه کانی به روهرد گارم
 راده گه به نم پیتان ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ وه ئاموژ گاریتان ده که م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ و نه وهی من
 له لایه ن خوا وه ده یزانم ئیوه نایزانن ﴿وَوَعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ئایا سه رتان سو پرما وه
 له هاتنی په یام و یاد خه ره وه یه كه له لایه ن به و رهرد گارتانه وه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ﴾ بۆ پیاوینك له خو تان
 (که نوو حه) ﴿لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا﴾ بۆ نه وهی ئا گادارتان کاته وه و بتانتر سیئت و خو تان بهاریزن
 (له نا فهرمانی خوا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بۆ نه وهی ره حمتان پی بکریت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ﴾ دوا ی
 نه وه بر وایان پی نه هیتا ئیمه ش (نوح) مان پر زگار کرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ﴾ هه روه ها نه وانه ش
 له گه لیدا بوون له که شتی به که دا ﴿وَأَعْرِضْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان نه وانه ی بر وایان نه بوو به
 ئایه ته کانمان نو قممان کردن و خنکاند مانن ﴿إِنَّهُمْ كَاذِبُونَ﴾ به راستی نه وانه کو مه لی (دل)
 کو یران بوون ﴿وَالِی عَادِ أَخَاهُ هُودًا﴾ وه نار دمان بۆ لای گه لی عاد برا که یان که هوود (پیغه مبه ره)
 ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فهرمووی: ئه ی گه له که م به ته نها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 به رستر او یکتان نی یه بیجگه له و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه پاریز کار نابن وله خودا ناتر سن ؟ ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه و کار به ده ست و ده سه لاتدارانه ی که بی بر و ابوون له گه له که ی
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ به راستی ئیمه تو له گیتی و نه فامیدا ده بینین ﴿وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
 وه به راستی و اگو مان ده به یی که تو له دروژنان بیت ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ﴾ فهرمووی ئه ی
 گه له که م هیچ گیتی و نه فامی یه كه له مندانی یه ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به لکو من نیراویکم
 له لایه ن به روهرد گاری هه موو جیهانیانه وه ﴿۱۷﴾

﴿أَتْلُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾ په یامه کانی په روه ردگارم به ئیوه راده گه یه نم ﴿وَأَنَّا لَكُم نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ وه من بو ئیوه ناموزگار بکه ریکی ده ست پاک و نه مینم ﴿أَوْ عَجِبْتَ أَنَّ جَاءَ كُرْمٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ئایا سه رتان سورماوه له هاتنی (نیگاو) ناموزگاری له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ بو پیاوینک له خوتان تا بتانتر سیبیت ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ وه بیرى (چاکه کانی خوا) بکه نه وه کاتى ئیوه ی کرد ﴿خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ به جینشین له پاش گه لى نوح ﴿وَرَأَاكَ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً﴾ وه له ش وقه لافه تی ئیوه ی له وان گه وره تر دروست کرد ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ﴾ که واته بیرى چاکه و به هره کانی خوا بکه نه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو ئه وه ی رزگارتان بیت ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ﴾ ووتیان ئایا بو ئه وه هاتووی بو ناومان که به ته نها خوا به رستین ﴿وَنَذَر مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ وه واز بیتین له وه ی باوک و باپیرانمان ده یان به رستن ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا كُفَرْنَا﴾ که واته ئه و (سزایه) ی که به لیت پی داوین بومان بیتنه دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گه ر پاست ده که یت و له پاست گویانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ فهرمووی: بینگومان له لایه ن په روه ردگار تانه وه تووشتان بووه ﴿رَجَسٌ وَعَظَبٌ﴾ سزاو خه شم و تور ه یی ﴿أَتَجِدُ لُنِي فِي السَّمَاءِ﴾ ئایا ده مه قالیم له گه لدا ده که ن ده رباره ی چهند ناوینک ﴿سَمَّيْتُهَا أَنشُرَ وَآبَاءُكُمْ﴾ که ئیوه و باوو باپیرانتان ناوتانه له بتانینک ﴿مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ که خوا هیچ به لگه یه کی له سه ریان نه نار دوته خواره وه ﴿فَأَنْتَظِرُونَا إِلَى مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ جا که واته چاوه پروانی بکه ن منیش له گه لتان له چاوه پروانانم ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ ئه و سائه و وه وانه ش له گه لى بوون (وباوه ریان پی هیتا بوو) به میهره بانیه ک له لایه ن خو مانه وه رزگارمان کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ﴾ ئه وانه شمان له ریشه هیتا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که نایه ته کانی ئیمه بیان به درو داده ناو باوه پردار نه بوون ﴿وَالَّذِينَ شَكَّوْا أَلَهُمْ صَالِحًا﴾ وه بو گه لى سه مودیش صالحی برایانمان نارد ﴿قَالَ يَسْقُومُ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فهرمووی: ئه ی گه له که م خوا به ته نها به رستن ﴿مَّا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ جگه له و په رستراوینکی ترتان نی یه ﴿قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بینگومان موعجیزه یه کی پروونتان له په روه ردگار تانه وه بو هاتووه ﴿هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ ئه مه حوشتری خوابه که موعجیزه یه که بو ئیوه ﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ جالی ی گه رین با بخوا و بله وه ریت له زه وى خوادا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ﴾ و ئازاری مه دن و ده ستی بو مه بن به خراپه ﴿فِي أَخَذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (نه گه ر و ابکه ن) تووشی سزایه کی سهخت و به ئازار ده بن ﴿۷۳﴾

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ بیر بکه نه وه له و کاته ی که خوائیوه ی گیرا ﴿خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ به جینشین له پاش هوزی عاد ﴿وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ لهزه ویدا دایمه زراندن و نیشته جینی کردن ﴿تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ له ده شته کانیدا کوشکی بهرز دروست ده کهن ﴿وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾ وه له شاخه کانی دا، مال و خانوو دانه تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ﴾ ده بیر بکه نه وه له چاکه گه وره کانی خوا (وسو پاسی بکهن) ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپه کاری مه کهن له ولاتدا (و مه بن به خراپه کار و گیره شینون) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده سه لاتداره لووت بهرز ه کانی گه له که ی ووتیان ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ به وانه ی لاوازو ژیر ده سته کرا بوون ﴿لِمَنْ أَمَنَ مِنْهُمْ﴾ نه وانه ی پروایان هینا بوو له ناویاندا ﴿اتَّعَلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئایا ده زانن که صالح په وانه کراوه له لایه ن په وه ردگار به وه ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أَزِيلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ ووتیان بیگومان ئیمه پروادارین به وه ی که صالح پی په وانه کراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانه ی خویان بهزل ده زانی ووتیان ﴿إِنَّا بِلَا إِلَهِ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ، كَفَرُونَ﴾ به راستی ئیمه بی باوه رین به وه ی که ئیوه پرواتان پی هیناوه ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ﴾ نه مجا خوشتره که یان سه ربری ﴿وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ وه سه رکه شییان کرد له فەرمانی په روه دگاریان ﴿وَقَالُوا بَصِلِحْ﴾ وه ووتیان: نه ی صالح ﴿أَتَتَابِعِمَا تَعِدُنَا﴾ نه وه به لینی (سزا) ی به ئیمه ده ده بیت بومان بیته دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نه گهر تو له پیغه مبه رانی ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ به هوی نه وه وه بومه له رزه یه کی به تین لینی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾ ئیتر هه موویان له مال و خانوو ه کانیا دا بوون به (لا شه ی) بن گیان و بی جولہ ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ جا صالح پرووی لی وه رگیران (و وازی لی هینان) ﴿وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِي﴾ وه فەر مووی نه ی گه له که م سویند به خوا به راستی په یامی په روه ردگارم پی را گه یانندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ وه ناموز گاریم کردن و دلسوز بوم بوتان ﴿وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ﴾ به لام ئیوه ناموز گارو دلسوزانتان خوشناویت ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه لو طمان نارد، کاتیک به گه له که ی ووت ﴿أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾ چون ئیوه نه وه کاره زور به دو خراپه ده کهن که (نیر بازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ هیچ کهس له جیهاندا پیشتان نه که وتوه له و (کاره پیسه) دا ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ به راستی ئیوه به پیاوان ئاره زوتان ده شکینن؟ ﴿مِنْ دُورِ النِّسَاءِ﴾ له جیاتی ئا فره تان؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ به لکو ئیوه ده سته یه کی زیاده پون ﴿۷۵﴾

﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ وه وه لامی گه‌له‌کی هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بیجگه له‌وه‌ی که‌وو تیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له‌شار و وولاته‌که‌تان (لووط و ئیمانداره‌کان) ده‌ربکه‌ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْفُسُ يَنْظُرُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه که‌سانیکن که‌خویان پاک و ته‌میز راده‌گرن ﴿فَأَنجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ نه‌مجا ئیمه‌خوی و شوینکه‌و توانیمان رزگار کرد ﴿إِلَّا أَمْرَاتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ جگه
 له‌خیزانه‌کی که‌له‌تیاچووان بوو ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانی‌کمان به‌سه‌را باراندن (به‌رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه‌یر که‌سه‌ر نه‌نجامی تاوان باران چوون بوو
 (وچیان لی‌هات) ﴿وَالَّذِينَ مَذَّبَنَ أَهْلَهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بو گه‌لی مه‌دیه‌نیش شوو عه‌ببی بریایانمان نارد
 ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ فَهَرَمَوا﴾ فهرمووی نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوا به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 به‌رستر او یکتان نی‌یه‌بیجگه له‌و ﴿فَدَجَّاهُ تَكْرِبْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار تانه‌وه
 به‌لگه‌و مو عجیزه‌یه‌کی روون و ناشکر اتان بو هاتووه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که‌واته له‌پێوانه
 و کیشانه‌تان دا ریک و راست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و له‌شت و مه‌کی خه‌ل‌کی
 که‌م مه‌که‌نه‌وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له‌زه‌ویدا خراپه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌پاش چاکردنی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چاکتره بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 نه‌گه‌ر ئیوه ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له‌سه‌ر هه‌موو رینگایه‌ک دامه‌نیشن (رینگه
 مه‌گرن) ﴿تُوْعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌ره‌شه‌بکه‌ن و به‌ره‌ه‌لستی رینگه‌ی خوا بکه‌ن
 ﴿مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ له‌و که‌سه‌ی باوه‌ری پی هینابی ﴿وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه‌ویت رینگای خوا
 به‌لاری و چه‌وتی بخه‌نه‌روو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه بیرى نه‌و کاته بکه‌نه‌وه که‌ئیه که‌م بوون
 ﴿فَكَثَرَكُمْ﴾ پاشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده‌ی سه‌رنج بده‌ن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه‌ر نه‌نجامی خراپه‌کاران چوون بوو (وچیان لی‌هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر کو‌مه‌لنیک له‌ئیهه ﴿ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه‌ریان هینا بیت به‌و په‌یامه‌ی به‌مندا
 نیر دراوه ﴿وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾ وه کو‌مه‌لنیکى تران باوه‌ریان نه‌هینا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه‌وه ئارام بگرن
 ﴿حَقَّ يَحْكُمُ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه‌تا خوا بریار ده‌دات له‌نیوانماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه‌و (خوا)
 باشتیری بریار ده‌رانه ﴿۷۷﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه و کار به دهست و دهسه لاتدارانه ی که خو یان به گه و ره دانه نا له ناو
 گه له که ی (شوعه یب) دا ووتیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ بِشُعَيْبٍ﴾ نه ی شوعه یب بینگومان دهرت ده که یمن.
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه نه وانه ش که بر وایان هیتا وه له گه ل تودا ﴿مِنْ قَرِينَتِنَا﴾ له شاره که مان ﴿أُولَئِكَ عُودُنَ
 فِي مِلَّتِنَا﴾ یان ده بی بگه ریته وه سهر ئاینی ئیمه ﴿قَالَ﴾ (شوعه یب) فهر مووی: ﴿أُولَئِكَ أَكْرِهِينَ﴾ نه گهر
 چه زیش نه که یمن و پیشمان ناخوش بیت ﴿فَدَا فَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ بینگومان درویه کی گه و ره مان
 بو خوا هه لبه ستوه. ﴿إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ نه گهر بگه ریته وه ناو ئایینه که تان (که بت په رستی یه)
 ﴿بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا﴾ پاش نه وه ی که خوا رزگاری کردین لی ی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ ره وانیه
 بومان بگه ریته وه بو ناو نه و (بت په رستی یه) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ مه گهر خوا ی په و ره دگار مان
 بیه ویت. ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ناگداری په و ره دگار مان هه موو شتیکی گر توته وه. ﴿عَلَى
 اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشتمان به خوا به ستوه ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتیان): نه ی په و ره دگار مان،
 له نیوان ئیمه و گه له که ماندا حوکم و بریار بلده ﴿بِالْحَقِّ﴾ به هق ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ تو باشترینی
 بریار دهرانی ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ دهسته و نه شرافی هوزه که ی که بی بروا بوون ووتیان
 ﴿لَئِنْ أَتَيْتُمْ شُعَيْبًا﴾ سویند به خوا نه گهر ئیوه شوین شوعه یب بکه ون ﴿إِنَّا إِذَا الْخُسُوفُ﴾ به راستی
 نه و کاته زیان لیکه وتوان خو تانن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ جا به هو ی نه وه وه بومه له رزه یه کی توند
 لسی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمٍ﴾ هه موویان له ماله کانیاندا له ناو چوون (بی گیان و جووله که و تن)
 ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ نه وانه ی که شوعه یب یان به دروزانی (باوه ریان پی نه هیتا) ﴿كَانَ لَمْرِغَتَا
 فِيهَا﴾ (واتیا چوون) وه که ههر له و مالا نه دا نه بووین (وتییدا نه زیان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾
 نه وانه ی که شوعه یب یان به دروزانی (باوه ریان پی نه هیتا) ﴿كَانُوا هُمْ الْخَاسِرِينَ﴾ ههر نه وانه خه سار و مهند
 بوون ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ تیر (شوعه یب) پرووی لی وهر گیران ﴿وَقَالَ يٰ قَوْمِ﴾ فهر مووی پیان:
 نه ی گه له که م ﴿لَقَدْ أَتَيْتُكُمْ بِرِسَالَةٍ﴾ سویند به خوا به راستی من په یامی په و ره دگار مان به
 ئیوه گه یاندا ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ و ناموزگاریم کردن ﴿فَكَيْفَ ءَاتَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا چوون
 بو هوزی بی بروا و کافر غم و خه فته بخوم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ﴾ ئیمه بو ههر گوندو
 شاریک پیغه مبه ریکمان ره وانه کرد بیت ﴿إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا﴾ دانیشتونیمان تووش کردو وه ﴿بِالْبَاسَاءِ
 وَالضَّرَاءِ﴾ به نه بوونی و که م دهرامه تی (به زیان و نه خوشی) ﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ تاله په و ره دگار
 بیارینه وه و په شیمان بینو وه ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾ له دواییدا خراپه و ناخوشیه که مان
 گوزی به چاکه و خوشی ﴿حَتَّىٰ عَفَوْا﴾ هه تا زور بوون و گه شه یان کرد له مال و سهر و هتدا. ﴿وَقَالُوا﴾ وه
 ووتیان: ﴿قَدْ مَسَّ ءِآبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾ بینگومان باو و باپیرانمان تووشی زیان و ناخوشی و نه خوشی
 بوون ﴿فَأَخَذَتْهُمُ بَغْةٌ﴾ جا له نا کاودا سزمان گرتنی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا که هه ستیان
 نه ده کرد ﴿۱۷﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ وه نه گهر دانیشتوانی شار و گونده کان ﴿ءَامَنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوه پریان بهیئایه و خویان
 بیاراستایه (له قه دهغه کراوه کانی خوا) ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی ده رگای
 به ره کاتی ناسمان و زه ویمان بؤ ده کردنه وه ﴿وَلَكِنْ كَذَّبُوا﴾ به لام پروایان نه هیئا (به پیئغه مبه ره که بیان)
 ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ﴾ نه مجائیمهش نه وانمان گرت و سزامان دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هوی نه و خرابانه وهی
 ده بیان کرد ﴿۱۱﴾ ﴿أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ نایا خه لکی نه و شار و گونده ترسیان نه بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 بَيِّنَاتٍ﴾ له وهی سزای ئیمه بیان بؤ بیت له شهودا ﴿وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ کاتیک نه وان خه وتوون ﴿۱۲﴾
 ﴿أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وه نایا خه لکی نه و شار و گونده ترسیان نه بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا﴾ له وهی
 که سزای ئیمه بیان بؤ بیت ﴿صُحُفٍ وَهُمْ لَا يَتَّبِعُونَ﴾ له چیشته نگاودا له کاتیکدا یاری و گالته ده که ن
 ﴿۱۳﴾ ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا نایا له پیلانی خوانه ترسان و بی باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 دهی که س له پیلانی خوا دلنیا ناییت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ جگه له که سانی زه ره مه ند نه بیت
 ﴿۱۴﴾ ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ﴾ نایا پروون نه بؤ ته وه بؤ نه وانیه زه ویمان به میرات بؤ ده میئیه وه
 ﴿مِّن بَعْدِ أَهْلِهَا﴾ دوا (تیا چوونی) خاوه نه پتیشه کانیاں ﴿أَن لَّوْ شَاءَ﴾ نه گهر بمانه ویت
 ﴿أَصَبْنَاهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ به هوی گونا هه کانیا نه وه دوو چاری به لایان ده که بن ﴿وَنَطَع عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ وه
 مؤر ده نین به سهر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ئیتر نه وان (هیچ په ند وئاموژ گارییه ک) نایستن ﴿۱۵﴾
 ﴿ذَٰلِكَ الْقُرَىٰ﴾ نه و شار و گونده انانه ی (که ویرانمان کردن) ﴿نَقَضَ عَلَيْهِمِ الْأَيْمَانَ﴾ هه ندیک له
 هه واله کانی ده گیرینه وه بؤت ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به خوا به راستی پیئغه مبه رانیاں
 بؤ هات به به لگه و نیشانه ی پروونه وه ﴿فَمَا كَانُوا يُوْمِنُونَ﴾ به لام باوه پریان نه هیئا ﴿بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ﴾
 به وهی که له پیش دا به درویان ده زانی ﴿كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ ئا به و جوړه خوا مؤر ده نیت
 به سهر دلی بی باوه ران دا ﴿۱۶﴾ ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ﴾ زور بهی نه وانمان نه دی خاوه نی هیچ
 په یمانیک بن ﴿وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ به راستی زور به یمانمان دی سهر پیچی که ر (و تاوانبار)
 بوون ﴿۱۷﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ﴾ پاشان دوا ی نه وانیه (که باسماں کردن) مووساماں نارد ﴿يَا أَيَّتُهَا
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ به به لگه و موعجیزه کانمانه وه بؤ لای فیرعه ون و دارو ده سته که ی ﴿فَقُلْ أَمْؤُ
 بِهَا﴾ به لام نه وان به نیشانه کان (بی پروا بوون) و سته میان کرد ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا پروانه و سهرنج بلده که سهره نجامی له فرمان ده رچووان و خرابه کاران چوون بوو ﴿۱۸﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ﴾ مووسا فیرمووی : نه ی فیرعه ون ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به راستی من
 پیئغه مبه ریکم له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه ﴿۱۹﴾

﴿حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ﴾ و اشیاوه و (سوورم) که هیچ شتیک نه لیم. ﴿عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ به ناوی خواوه جگه له هق و راستی ﴿قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ به راستی له لایهن پهروه رد گارتانه وه به لگه ی روون و ناشکرام بو هیتاون. ﴿فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ که واته به نو ئیسرائیل له گه ل من بنیره (بهره لایان که، له کویله یی و چه وسانه وهت) ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون) ووتی: ﴿إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا﴾ نه گهر به لگه و موعجیزه یه کت هیتاوه (ئه ی موسی) نه وه نیشانی بده ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له راست بیتانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ مُجَافٍ مَّوَسَا﴾ نه مجا موسا گوچانه که ی فریدا. ﴿فَإِذَا هِيَ تُعْبَانُ مُبِينٌ﴾ یه کسه ر گوچانه که بوو به ماریکی گه وره ی ناشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ دهستی (له باخه ل یه وه یان له بن هه نگل یه وه) دهر هیتا ﴿فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظَرِ﴾ له پر نه و (دهسته) سپی و پرشن گدار بوو بو بینهران ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ هه ندیک له کار به دهست وده سه لاتدارانی گه له که ی فیرعهون ووتیان: ﴿إِنَّ هَذَا السَّجَرُ عَلِيمٌ﴾ به راستی نه م (موسایه) جادوو گهر یکی زور زانه ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ﴾ ده یه ویت له خاک و وولاتی خوتان دهرتان کات ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جا ئیوه فه رمان و راتان چیه (له م باره یه وه) ﴿قَالُوا﴾ نه وانیش ووتیان: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ کاری (موسا) وبرا که ی دوا بخه ﴿وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ که سانیک ی کؤ که ره وه بنیره بو نه و شارانه (ی جادوو گهر ی لی یه) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَجَرٍ عَلِيمٍ﴾ هه موو جادوو گهر یکی شاره زات بو ده هیتن ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ﴾ جادوو گهران هاتن بو لای فیرعهون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿إِنَّا لَنَآخِرًا﴾ بیگومان ئیمه پاداشت و خه لات ی گه وره مان ده بیت ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ نه گهر ئیمه سه رکه و تین (به سه ر موسا دا)؟ ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعهون) ووتی: به لی پاداشتی گه وره مان ده بی: ﴿وَأَنَّا كُنتُمِنَ الْمُفْرَرِينَ﴾ و بیگومان ئیوه له نزیکانی (خوم) ده بن ﴿قَالُوا يَمْوَسَىٰ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان نه ی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْقَلَبٌ﴾ یاتو (ئه وه ی بیته) فری ی ده ﴿وَلَمَّا أَنْ تَكُونَ تَحْتَ الْمَلْقِیْنَ﴾ یان ئیمه ده بها و یژین و فری ده ده بن ﴿قَالَ الْقَوَّاءُ﴾ (موسا) ووتی: ئیوه بیها و یژن (ئه وه ی بیتانه) ﴿فَلَمَّا الْقَوَّاءُ﴾ نه مجا کاتی (ئه وه ی پیمان بوو له جادوو) فری یان دا ﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ﴾ چاوبه سستیان له خه لک کرد ﴿وَأَسْرَهُ بُوْهُهُمْ﴾ و ترسیکی گه وره یان خسته دلیانه وه ﴿وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه جادوو یه کی گه وره یان نواند ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه حیمان کرد بو موسا ﴿أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ که گوچانه که ت فری بده ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ئیتر یه کسه ر نه و (گوچانه بوو به مارو) ههرچی جادووی دروینه یان کرد بوو هه لی لووشی ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ﴾ ئیتر راستی دهر که وت و روون بوو یه وه ﴿وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وانیش ههرچی (سیحر) یان کرد بوو پوو چهل بوو یه وه ﴿فَعَلَبُوا هَٰذَا لَكَ﴾ ههر له ویدا (فیرعهون و شویته که وتوانی) ژیر خران و دوران ﴿وَأَنفَلَبُوا صُغُرِينَ﴾ و به رسوایی گه رانه وه ﴿وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ﴾ وه جادوو گهران هه موویان سووژده یان برد (بو پهروه رد گاریان) ﴿

﴿قَالُوا﴾ (ساحیره کان) ووتیان: ﴿أَمْثَلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیمه بر و امان هینا به په روه ردگاری جیهانیان
 ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که په روه ردگاری موسا و هاروونه ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعهون ووتی:
 ﴿أَمْثَلُكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾ پیش نه وهی ئیزنتان بدهم باوه رتان پی هینا! ﴿إِنْ هَذَا﴾ به راستی
 نه مه ﴿لَمَكْرٌ مَكْرُومٌ فِي الْمَدِينَةِ﴾ فیل و پیلانیکه (ئیوه و موسا) نه خشه تان بو کیشاوه له م شاره دا.
 ﴿لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا﴾ تا دانیشتوانه که ی لی دهر بکه ن. ﴿فَتَوَقَّعْمُونَ﴾ جاله دواییدا ده زانن (چیتان لی
 ده که م) ﴿لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ﴾ سویند بیت ده ست و قاچتان بیرم ﴿مَنْ خَلَفَ﴾ به پیچه وانه وه
 (چه پ و راست) ﴿فَرَأَى أَصْلَابَهُمْ جَمْعِينَ﴾ نه مجا سویند بی گشتان هه لده واسم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان:
 (به فیرعهون) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ ئیمه دلنیا یس که بو لای په روه ردگارمان ده گه رینه وه ﴿وَمَا نَقِمْ شَيْئًا﴾
 تو هیچ ره خنه یه کت له ئیمه نی به ﴿إِلَّا أَنْ أَمَّا يَأْتِيَ رَبَّنَا﴾ جگه له وهی که ئیمه باوه رمان
 به به لگه و نیشانه کانی په روه ردگارمان هیناوه ﴿لَمَّا جَاءَتْهُمْ﴾ کاتی بو مان هات ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾
 ئه ی په روه ردگارمان ئارامیمان به سهردا بریزه ﴿وَتَوَقَّعْنَا مُسْلِمِينَ﴾ و به موسو لمانیه تی بمان مرینه ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ هه ندیک له ده سه لاتداران و کار به ده ستانی گه لی فیرعهون ووتیان ﴿أَتَذَرُ مُوسَى
 وَقَوْمَهُ﴾ نایا واز له موسا و هوزه که ی ده هینی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه وهی له وولاتدا (خاکی میسر دا)
 خراپه کاری بکه ن ﴿وَيَذَرُكَ وَآلِهَتَكَ﴾ و ده ست له خوت و په رستراوه کانت هه لبرگرن ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون)
 ووتی: ﴿سَقَتِلْ أَبْنَاءَ هُمُ﴾ له مه و دوا کو ره کانیان ده کوژین ﴿وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ و نافر تهانیان ده هیلینه وه
 به زیند ووی (بو خزمه ت کردن). ﴿وَإِنَّا أَفْقَهُمْ قَهْرُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه ده سه لاتدارین به سهریاندا ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾
 موسا به گه له که ی ووت ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا﴾ داوای یارمه تی له خوا بکه ن و
 خو را گر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بیگومان هه موو زه وی مولکی خوا به. ﴿يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾
 دهیدا به هه ر که س له به نده (شیاوه) کانی که خوی بیه ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و سهر نه نجامی
 چاک بو خواناسانه ﴿قَالُوا﴾ (گه له که ی) ووتیان: ﴿أُذِيتَنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا﴾ پیش هاتنی تو بو
 ناومان ئازار دراین ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه روه ها پاش هاتنی تو بو ناومان (به پیغه مبه رایه تی)
 ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ﴾ به لکو په روه ردگار تان دوژمنه که تان
 له ناو به ریت ﴿وَيَسْتَخْلِفُ فِي الْأَرْضِ﴾ و ئیوه بکات به جیشین (ی دوژمنه کانتان) له سهر زه وی
 ﴿فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جاته ماشا ده کات ئیوه چو ن کار ده که ن ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾
 سویند به خوا به راستی ئیمه داروده سته ی فیرعهونمان سزادا ﴿بِالسِّنِينَ﴾ به ووشکه سالی وقات
 وقری ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و که م بوونه وهی به رو بوومی میوه و کشتو کاله کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَذْكُرُونَ﴾ بو نه وهی بیر بکه نه وه (په ند وهر بگرن)

﴿فَإِذَا جَاءَهُمُ الْحَسَنَةُ﴾ جا کاتی چاکه یان بؤ بهاتایه (له سه روهت و بهر و بووم) ﴿قَالُوا لَآ هَٰذِهِ﴾ ده یان ووت: نه مه هه رهی ئیمه به (شایسته ی ئیمه به) ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ به لام کاتی تووشی به لاو خرابه بوونایه ﴿يَظُنُّوْا يُمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ (ده یان ووت) به هو ی شوومی مووسا و شوین که و تووانیه وه به ﴿أَلَا إِنَّمَا طَرُّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بیدار بن بیگومان نه و (ناخوشیانه) ی به لایانه وه شووم و خرابه له لایه ن خواوه به (نه که مووسا و ئیمانداران) ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به یان بی ئاگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ ده یان ووت (به مووسا) ﴿مَهْمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ﴾ هه ر موعجیزه به کمان بؤ بهیتی ﴿لَيَسْخَرْنَ مِنْهَا﴾ بؤ نه وه ی جادو و مان لی بکه ی بی ی ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ نه وه ئیمه باوه رت بی ناهیتین ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ نه وسای ئیمه ش ناردمانه سه ریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ وکولله ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ وه سه پی ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ جو ره ها بوق ﴿وَالدَّمَ﴾ و خوین ﴿ءَايَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ﴾ که چنده به لگه و موعجیزه به کی پروون بوون ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ که چی خو یان به گه وره زانی (له وه ی که بر و ا بهیتن) ﴿وَكَانُوا أَقْوَمًا مُّجْرِمِينَ﴾ بیگومان نه وانه گه لیکسی تاوانبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ﴾ کاتیکش نه و سزاو به لایان به سه ردا هات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمُوسَىٰ أَذْعُ لَنَارِكَ﴾ نه ی مووسا له په روه رد گارت بیاریره وه بؤ مان ﴿بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ﴾ وه که به لیتی به تو داوه ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ﴾ سویندی بی گهر نه م به لاو سزایه مان له سه ر لابه ری ﴿لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾ بیگومان باوه رت بی دینین ﴿وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و به نو ئیسرا ئیلت له گه لدا ده نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ﴾ به لام کاتیک سزا که مان له سه ریان لابر د ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلَعْنَتِهِ﴾ تاگه یشته ماوه ی دیاری کراو (بؤ تیاچو و نیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ﴾ ده ست به جی په یمانه که یان هه لو ه شانده وه ﴿فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ جا توله مان لی سه ندن ﴿فَأَعْرِضْهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ وه له ده ریادا خنکاند مانن ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ له بهر نه وه ی نه و ان باوه ریان به نیشانه کانی ئیمه نه بوو ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وهه میسه لی یان بی ئاگا بوون ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ ئیتر (له جیگای گه لی فیرعه ون) نه و گه له مان نیشته جی کرد ﴿كَانُوا يَنْصَبْعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ که هه میسه ده چه و سیرانه وه له روزه لات و روزه ناوای نه و وولاته دا ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ که پیست و به ره که تمان تی خست بوو ﴿وَوَعَدْتُ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ﴾ و به لیتی هه ره جوانی په روه رد گارت به ته وای هاته دی ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بؤ نه وه ی ئیسرا ئیل ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ به هو ی ئارامگری یانه وه (له سه ر ناره حه تی یه کان) ﴿وَدَمَرْنَا﴾ وه پروو خاندمان و تیکمان دا ﴿مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ نه و کوشک و ته لارانه ی فیرعه ون و گه له که ی دروستیان کرد بوو ﴿وَمَا كَانَ يُعْرِشُونَ﴾ هه روه ها نه و (میوه و په ز و باخانه ی) که که پریان بؤ کرد بوو ﴿

﴿وَجُوزْنَا بِبَيْتِ إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ﴾ نه مجا نه وهی ئیسرا ئیلما ن له و ده ریا په رانده وه (فیرعه ون و گه له که یمان تیدا خنکاند) ﴿فَأَقْوَأَ عَلَى قَوْمٍ﴾ نه مجا تو وشی خه لکانیک بوون ﴿يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ به رده وام خه ریکی په رستنی بته کانیا ن بوون ﴿قَالُوا يَمُوسَى﴾ (جو و له که کانیش) و و تیا ن: ئه ی موسا ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ ههروهك ئه و په رسترا وانه ی ئه وان تویش په رسترا ویکما ن بو دابنی ﴿قَالَ﴾ موسا فهرمووی: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به راستی ئیوه هو زیکی نه فامن ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ بَيْگومان ئه وانه ﴿مُتَّبِعٌ مَا هُمْ فِيهِ﴾ ئه و (بت په رستی یه ی) ئه وانی له سه ره له ناوده چی ﴿وَيَطْلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه هه رچی ده که ن به تال و هه لوه شاو هیه ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْغِيكَمُ إِلَهًا﴾ ئایا جگه له خوا داوای په رسترا وینکی تر تان بو بکه م ؟ ﴿وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ که (ئو خوا به) ری زى داوون به سه ر جیهانیاندا ﴿وَإِذْ أَخْبَرْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ وه (بیر بکه نه وه) له و وه خته ی رزگارمان کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعه ون ﴿يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که ئه شکه نجه و ئازاری سه ختیا ن ده دان ﴿يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾ کو رانی ئیوه یان ده کوش ت ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ و ئافره تانی ئیوه یان ده هیشته وه (بو خزمه تی خویان) ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ وه له و (ئازار دانه) تاندا تا قی کر دنه وه یه کی گه و ره بو و له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَوَعَدْنَا مُوسَى﴾ وه به لئیمان به موسا دا ﴿ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾ سی شه و ﴿وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ﴾ به ده شه وى تر ما وه که مان ته و او کرد ﴿فَتَمَرَّقَتْ رَبِّهٖ أَزْجَعَتْ لَيْلَةً﴾ ئه و سا وه ختی دیداری په روه ردگاری بو و به چل شه وى ته و او ﴿وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿أَخْلَقْنِي فِي قَوْمٍ﴾ تو له نا و گه له که مدا جینشیم به ﴿وَأَصْلَحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و شوینی ریبازی خراپه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا﴾ جا کاتی موسا هات بو کات و شوینی دیاری کرا ومان (بو گفتو گو کردن له گه لمان) ﴿وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ و په روه ردگار و وتوو یژی له گه لدا کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: ئه ی په روه ردگارم ﴿أَرَأَيْتَ أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ خو تم نیشان بده تا بت بینم ﴿قَالَ لَنْ تَرَنِی﴾ (په روه ردگار) فهرمووی: تو (له دنیا دا) من نابینی ﴿وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به لام سهیری (لای) شاخه که بکه ﴿إِنْ أَسْقَرَمَكَ أَنَّهُ﴾ جا نه گه ر ئه و شاخه له شوینی خوی دا نه جولا ﴿فَسَوْفَ تَرَنِی﴾ ئه وه دوا ی که میك توش ده مبینی ﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ﴾ جا کاتیک په روه ردگاری خوی ده رخت بو شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَكَّا﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (و له گه ل زه ویدا ته ختی کرد) ﴿وَحَرَّمَ مَوْسَى صَبْعًا﴾ و موسا ش به بی هوشی که و ت به رو ودا ﴿فَلَمَّا أَفَاقَ﴾ جا وه ختی هوشی به خویدا هاته وه (چاک بو ویه وه) ﴿قَالَ سُبْحَنَكَ﴾ فهرمووی: پاکی و بی گهردی بو تو (ئه ی په روه ردگار) ﴿ثَبَّتْ إِلَيْكَ﴾ به په شیمانی گه رامه وه بو لات ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه من یه که می بروا دارنم ﴿۱۷﴾

﴿قَالَ﴾ (په روه ردگار) فهرمووی: ﴿يَمُوسَى﴾ نهی مووسا ﴿إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بینگومان من توم هه لېزاردوه به سهر هه موو خه لکسی دا ﴿يَرْسَلَنِي﴾ به په یامه کانم ﴿وَيَكَلِّمُنِي﴾ و قسه کردنم (له گه لت راسته وخو) ﴿فَخَذْنَا مَائِدَتَيْنِكَ﴾ که واته نه وهی پیم به خشیبوی توند دهستی پینوه بگره ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وه له سوپاس گوزاران به ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ﴾ و لهو پارچه ته ختانه دا بومان نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له هه موو جوړه باسیتک ﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ په ند و ناموژگاری و باسی هه موو شتیک به پروونی (که پینوستان پنی بیت) ﴿فَخَذَاهَا بِقُوَّةٍ﴾ که واته (مووسا) به توندی بیانگره و ناگاداریان به ﴿وَأْمُرْ قَوْمَكَ﴾ وه فهران به گه له کت بکه ﴿يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا﴾ تا دهست بگرن و په فتار بکه ن به جوانتر و چاکترینیان ﴿سَأُؤْتِيكُمْ دَارَ الْآلْفَيْسِقِينَ﴾ به زوویی جی و شوین له سنوور دهر چو و انتان نیشان ددهم ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ﴾ لایان نه دهم له به لگه و نیشانه و نایه ته کانم ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه وانه ی که خویان به گه و ره داده نین له سهر زه ویدا ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به ناهه ق و ناره و ا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ﴾ نه وانه نه گهر هه موو نایه ت و مو عجیزه یه ک بیینن ﴿لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ باوه ریپی ناهیتنن ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَيِّئَ الرُّسُلِ﴾ وه نه گهر نایینی راست و دروست بیینن ﴿لَا يَتَّخِذُوهُ سَيِّئًا﴾ نایکه ن به ریباز و نایینی خویان ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَيِّئَ الْآيَةِ﴾ وه نه گهر ریگه ی گومرایی و نایینی چه وت بیینن ﴿يَتَّخِذُوهُ سَيِّئًا﴾ ده یکه ن به نایین و ریباز بو خویان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه موو نه مانه له بهر نه وهیه که به لگه و نیشانه کانی نیمه یان به درو دهرانی ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه هه میسه بی ناگا بوون لیان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه که سانیک که به لگه و نیشانه کانی نیمه یان به درو زانی ﴿وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ﴾ هه ووه ها دیداری پروزی دواپیان (به درو زانی) ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کار و کرده وهی (چاکیان) به هیچ دهر چوو (پوچه ل بوویه وه) ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا جگه له و (خراپانه) ی که ده یان کرد سزاده درین؟ ﴿وَأَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ﴾ وه هوزی مووسا پاش (رویشتنی) مووسا دروستان کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا﴾ له خشل و زیره کانیان په یکه ری گویره که یه ک ﴿لَهُ رُخُؤٌ﴾ که قویره ی (وه ک گویره که ی) هه بوو ﴿الَّذِينَ رَأَوْا أَنَّهُمْ لَا يَكْفُرُ لَهُمْ﴾ نایا نه وانه نه یانبینی که بینگومان نه و (گویره که یه) قسه یان له گه لدا ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و هیچ ریبازیکیشیان نیشان نادات ﴿أَتَّخِذُوهُ﴾ کردیان به (په رستراو) ﴿وَكَانُوا أَظْلَمِينَ﴾ و نه وانه سته مکار بوون ﴿وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ﴾ وه کانی له دهستان دهر چوو (زور په شیمان بوونه وه) ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾ وه تیگه یشتن و بینان که بینگومان گومر ابوون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا﴾ سویند به خوا نه گهر په روه ردگار مان به زه یی پیماندا نه یه ته وه ﴿وَيَغْفِرَ لَنَا﴾ وه له گونا هه کانمان خوش نه بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه وه به راستی نیمه له زیان لی که و توان

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه پرایه وه ناو هوزه که ی ﴿غَضِبْنَ أَسْفًا﴾ بهرق و تورپه یه کی زوره وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی (به گویره که په رسته کان) ﴿بِسْمَا حَلَفْتُؤُنِي مِنْ بَعْدِي﴾ له دوی من چ جیشینیکی بهد فیهرو خراب بوون ﴿أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ﴾ نایا په له تان کرد له فرمانی په روهرد گارتان؟ ﴿وَأَلْقَى الْأُلُوحَ﴾ (موسا) ته خته کانی (ته وراتی) فری دا ﴿وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾ وه (قری) سه ری (هاروونی) برای گرت و به ره و خوی رایکیشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) ووتی: ﴿إِنَّمَا هِيَ كُورِي دَايَكُم﴾ ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوا نَفْسَهُمْ بِهَاسْتِي﴾ به راستی هم گه له لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبُوا يَقْتُلُونَنِي﴾ نزیك بوو بسم کورن ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ﴾ که واته دوزمنانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ و له گه ل هوزی ستم کاراندا دامه نن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فره مووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي﴾ نه ی په روهرد گارم له خوم و برا کهم خوش به ﴿وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ﴾ وه بمانخه ره ناو به زه یی و میهره بانی خوته وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو میهره بان ترینی هه موو میهره بانانیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ به راستی نه و که سانه ی که گویره که په رست بوون ﴿سَيَأْتِيَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له مه و دوا ده که ونه به ررق و خه شمی په روهرد گاریان ﴿وَوَدَّ لَوْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه روه ها پسوایی و زه لیلی له ژبانی دونیادا. ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ﴾ هه ربه و جور سزای درو هه لبه ستان ده دین ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ وه نه وانه ی گونا هیان کرد ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِهَا﴾ پاشان دوی نه وه ته و به یان کرد ﴿وَأَمَّا﴾ و باوه ریان هیتا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بیگومان په روهرد گارت پاش نه و (باوه رهیئان و توبه کردنه) ﴿لَعَفُورٌ رَجِيمٌ﴾ لیئورده ی میهره بانه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا تورپه یی به که ی نیشته وه ﴿أَخَذَ الْأُلُوحَ﴾ ته خته کانی (ته وراتی) هه لگرت وه ﴿وَفِي شَخِيحٍ﴾ و له په نووس و نوسراوی نه و (ته ختانه) دا ﴿هَذِي وَرَحْمَةٌ﴾ رینموونی و به زه یی گه وره هه بوو ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ﴾ بو که سانیت که له په روهرد گاریان ده ترسن ﴿وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه موسا له گه له که ی خوی هه لی بژارد ﴿سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ هه فتا پیاو ﴿لَمِيقَاتِنَا﴾ بو کات و شوینی دیاری کراو له گه ل نیمه (بو نه وه ی له کیوی طور ته و به بکه ن له تاوانی گویره که په رستیه که یان، جا کاتیک هاتنه نه و ی ووتیان به موسا بروات پی ناهینین تا خوا نه بینین تو خوت قسه ت له گه ل کرد با نیمه ش ببینین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و بومه له رزه ی بو ناردن) جا کاتیک که بوومه له رزه که دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فره مووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ نه ی په روهرد گارم گه ر بتویستایه ﴿أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنِّي﴾ له مه و پیش نه وان و منیشت له ناو ده برد ﴿أَتُهْلِكُنَا﴾ نایا تو هه موومان له ناو ده به یث ﴿بِمَا فَعَلْنَا السُّفْهَاءَ مِنَّا﴾ به هوی نه وه ی که گیل و نه فامه کانمان نه نجامیان داوه ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ نه مه ته نه ها تا قی کردنه وه یه کی خوته ﴿فَضْلُ يَهَامَنَ نَشَاءَ﴾ هه ر که سیکت بویت به و هوی وه گو مرای ده که یث ﴿وَنَهَدِي مَنْ نَشَاءُ﴾ وه هه ر که سیکت بو ی رینموونی ده که یث ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ هه ر تو پشتیوان و (په رستراومانی) ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ که واته لیمان خوش بیه و ره حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه باشتیرین لی بورده هه ر توی ﴿۱۵۰﴾

﴿وَكَتُبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ (خواهه) لهم دونیادا چا که مان بۆ بنووسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ههروهه ها له پروژی دوايشدا ﴿إِنَّا هُنَا إِلَيْنِكَ﴾ به راستی ئیمه بۆ لای تو گه راوینه ته وه ﴿قَالَ﴾ (پهروهه ردگار) فه رمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاو ئازارم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری هه ره که سی ده که م که به موهی ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه به زهیی و ره حمه تیشم هه موو شتیکی گرتوته وه ﴿فَسَأْكُتِبُهَا لِّلَّذِينَ﴾ جا له دواایی دائه و (به زهیی بهم) ده نووسم بۆ ئه وانهی ﴿يَتَّقُونَ﴾ پاریزکار و له خوا ترسن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات ده دن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئه وانهش که برپا به به لگه و نیشانه کانی ئیمه دینن ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (ئهم ره حمه ته ی پهروهه ردگار) بۆ ئه وانه به که شوین پیغه مبه ره ﴿كَه تَوُونَ﴾ که پیغه مبه ریکی نه خوینده واره و (له لایه ن پهروهه ردگار وه هاتووه) ﴿الَّذِي يَخُذُ عَنْهُمْ مَغْوًا عِنْدَهُمْ﴾ ئه و که سه (پیغه مبه ریکه ئه هلی کتاب سیفه تی ده زانن) چونکه به نوو سراویی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له ته ورات و ئینجیل دا ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ که فه رمانیان پی ده کات به چا که ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ریگریان لی ده کات له خرابه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته خاوین و پا که کانیا ن بۆ حه لال ده کات ﴿وَيُحْزِمُهُ عَلَىٰ هُمُ الْخَبِيثَاتِ﴾ وه شته بیسه کانیا ن لی حه رام (قه ده غه) ده کات ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ و باره قورس و گرانه کانیا ن له سه ر لاده بات و ﴿وَالْأَغْلَالِ﴾ ئه و کو ت و زنجیرانهش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که به سه ریانه وه بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ ئه مجا ئه و که سانه ی که باوه ریان به و (پیغه مبه ره) هینایت ﴿وَعَزَّزُوهُ﴾ و ریزو قه دریان بۆ دانایت ﴿وَوَصَّوهُ﴾ یارمه تیان دایت و پشتیوانیا ن لی کرد بیت ﴿وَاتَّبَعُوا التَّوْرَ﴾ و پهیره یی ئه و نووره یان کرد بیت (که قورئانه) ﴿الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ﴾ که له گه لیدا نیروا وه ته خواره وه ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه وان هه موو (که باسکران) له رزگار بووانن ﴿قَالَ﴾ (ئهی مه حمه مدد) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئهی خه لکینه ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ به راستی من پیغه مبه ری خوا م بۆ ئیوه هه موو تان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و (خواهه ی) که ته نها بۆ ئه وه، مولکی هه موو ئاسمانه کان و زهوی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی راست نییه جگه له ئه وه ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده ژینیت و ده مرینیت ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که واته برپا به خوا و پیغه مبه ره که ی بهینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ که نیرواویکی نه خوینده واره ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ئه ویش باوه ری به خوا ﴿وَكَلِمَتِهِ﴾ و به ووته کانی هدیّه ﴿وَاتَّبَعُوهُ﴾ ئیوهش شوینی بکه ون و پهیره یی بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا بکه ونه سه ر ریگای راست ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ وه له هوزه که ی مووسادا ﴿أُمَّةٌ﴾ تا قمیکی گه وره هه ن ﴿يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ﴾ که ریتموونی خه لکی ده که ن به حق و راستی ﴿وَبِهِ يَعْدَلُونَ﴾ و هه ره به حه قیش دادوهری ده که ن ﴿١٥٩﴾

﴿وَقَطَعْنَاهُمْ أَشْنَئَ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا﴾ نه وان (جولو له که) مان کرد به دوانزه تیره و تایفه وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه وه حیمان بؤ موسا کرد ﴿إِذْ أَسْقَيْنَهُ قَوْمَهُ﴾ کاتیک که هوزه که ی داوای ئاویان لی کرد (له تینواندا) ﴿إِنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ که به گؤ چانه که ت بده له به رده که ﴿فَأَنبَجَسَتْ مِنْهُ﴾ ئیتر ده ست به جی لی هه لقولا ﴿أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا﴾ دوازه کانئ ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِئَهُمْ﴾ بیگومان هه ر تیره و تایفه یه که جیگای ئا و خواردنی خوی ده زانی ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ﴾ وه هه ورمان کرد به سیه ر به سه ریانه وه ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ و گه زؤ و بالنده ی (شیلایه) مان بؤ ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له ورزق و روزه پاکانه بخون که پیمان داوون ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ وه نه وانه (به و تاوانانه) هیچ سته مکیان له ئیمه نه کرد ﴿وَلَا كُنْ﴾ به لکو ﴿كَانُوا أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ هه ر سته میان له خویان ده کرد ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتئ به وان ووترا ﴿أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ له ناو نه و شاره دا (بیت المقدس) نیشته جی بین ﴿وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ له (خواردنه کانئ) نه وی بخون له هه ر لایه که حه زتان کرد ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ و بلین: (داوای) ئیمه سرپینه وه ی گونا هه کانمانه ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و له ده ر وازه ی (شاره وه) به سوژده بر دنه وه برؤنه ژووره وه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ نه و سا له خراپه و تاوانه کانتان ده بوورین و خوش ده بین ﴿سَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ له ناینده دا (پاداشتی) چاکه کاران زیاد ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ که چی نه وانه یان که سته میان کرد گؤریان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ نه و (ووته ی) که پیان ووترا بوو به ووته یه کی تر ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِجْزًا﴾ ئیمه ش (دوای نه وه) سزایه کمان نارد هه ریان ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له ئاسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ به هوی نه وه وه که به رده و ام سته میان ده کرد ﴿وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ﴾ وه پر سیاریان لی بکه ده باره ی نه و شاره ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْيَوْمِ﴾ که له نزیک ده ریای (ی سور) بوو ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي النَّبْتِ﴾ که له رؤزی شه ممه دا ده ست دریزی یان ده کرد (به وه ی راوه ماسیان ده کرد له کاتیکدا خوای گه وره له و رؤزه دا راوه ماسی لی قه ده غه کرد بوون) ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا﴾ چونکه له رؤزی شه ممه که یاندا ماسیه گه وره کان ده هاتن و ده رده که و تن به سه ر ئاوه وه (خوای گه ورو به ممه تا قی کردنه وه) ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْئُرُونَ﴾ وه رؤژنک که شه ممه نه بوایه ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ ماسیه گه وره کان نه ده هات بویان ﴿كَذَلِكَ نَبَاؤُهُمْ﴾ ئا به و جؤره تاقیمان کردنه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ چونکه له فره مانئ خوا ده رده چوون و سه ر پیچیان ده کرد (به وه ی فیلیان کرد، ده چوون له رؤزی هه نیندا توره کانیان داده نا، و رؤزی یه که شه ممه ش هه لیان ده گرت وه به ممه ش فره مانه که ی خویان شکاند) ﴿۱۷۱﴾

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ﴾ کاتئی تاقمئ لهوان (به تاقمئکی تریانی) ووت ﴿لَوْ يَعْطُونَ قَوْمًا﴾ بؤچی ئامورژگاری کؤمه لئیک ده کهن ﴿اللَّهُ مَهْلِكُهُمْ﴾ که خوا له ناویان ده بات ﴿أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به سزایه کی سهخت سزایان ده دات ﴿قَالُوا مَعْذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ ووتیان: تا لای په روه رد گارتان به هانه و عوزر بی (و تا وانبار نه بین له سهر بی ده نگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ و به لکوه ئهوان له خوا بترسن ﴿فَلَمَّا تَسَوَّأْمَا دُكْرُوبِهِ﴾ نه مجا کاتئی ئه وهی پئی ئامورژگاری کرابوون له بیریان چوو ﴿أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ﴾ ئه وانهی بهر گریان ده کرد له خرابه و تاوان رزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئه وان هاش که سته میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابٍ يَّخِيبُ﴾ به سزایه کی زور خراب ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به وهی ده رچوونیان له فهرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّأْهُوَ عَتَاهُ﴾ جاکاتئیک یاخی بوون له ئه وهی قه ده غه کرابوون لی ی ﴿فَلَمَّا لَّهُمْ كُتُوبٌ قُرْآنٌ حَاسِبِينَ﴾ ئه وسا پیمان ووتن: ببته چند مه یموونئکی دوور خراوهی بی نرخ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ﴾ وه (ئهی موحه ممه د) بیربکه روه) کاتئی په روه رد گارت رایگه یاندو دای به گوئچکه یاندا ﴿لِيَتَّبِعَنَّ عَلَىٰ هُمْ﴾ سوئند بی بئگومان ده ینیری بویان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا رۆزی دواپی ﴿مَنْ يَسُوْهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که سانی که سزای توند و به دیان پی بچیژی ﴿إِنْ رَّبُّكَ لَسَرِيعٌ أَلْعَاقِبِ﴾ به راستی په روه رد گارت تولهی خیرایه ﴿وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به راستی لی خوش بوو و میهره بانیشه ﴿وَقَطَّعْتَ هُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا﴾ وه ئه وانمان له سهر زهوی دابه چند کؤمه لئیک دابه ش کرد ﴿مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ﴾ هه ندیکیان چاکه کارن ﴿وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه ندیکیشیان وه ک ئهوان نه بوون (بی باوه ر بوون) ﴿وَيَبْلُغُهُم بِالْحَسَنَاتِ﴾ وه تاقیمان کردنه وه به چهنده ها چاکه و خوشی ﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ و به چهنده ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به ئومئندی ئه وهی بگه رینه وه (بؤ لای خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ دواپی ئهوان جئ نشینانئکی خراب هاتنه جئگه یان ﴿وَرِثُوا الْكِتَابَ﴾ که میرانگری ته ورات بوون ﴿يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى﴾ که هه ر بؤ مال و سامانی (حهرامی) ئهم دونیا به هه ولیان ئه دا ئه وه شیان هه لبرارد ﴿وَيَقُولُونَ سَيُعْفِرُنَا﴾ وه ده یان ووت بئگومان ئیمه عه فو ده کرین ﴿وَإِنْ يَأْتِهِمْ﴾ له کاتیکدا ئه گه ر بویان بیټ ﴿عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ﴾ کالایه کی وه ک ئه وی تر نه گه ر چی خرابش بوايه وهریان ده گرت ﴿أَلَمْ يَوْحَ عَلَيْنَهُمُ النَّارُ لِيُكَفِّرُوا﴾ ئایا لییان وهرنه گیراوه و پیویست نه کراوه له سهریان ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ په یمان له ته وراتدا ﴿أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾ که به دهم خواوه هیچ نه لئین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بئجگه له راستی نه بیټ ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ ئه وهی له ته وراتدا هه بوو خوئند و یانه ته وه ﴿وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ﴾ وه رۆزی دواپی و (ده ست که وتی ئه و رۆزه) ﴿خَيْرٌ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر و باشتره بؤ ئه وانهی ﴿يَتَّقُونَ﴾ که خو پاریزو له خواتر سن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا هیشتا ژیر نابن؟ ﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ﴾ وه ئه وانهی به توندی ده ست ده گرن به ته وراته وه (و په یره ویان ده کرد پیش هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژه کانیان به جئ ده هئین ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾ بئگومان ئیمه وونی ناکه ین ﴿أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران ﴿۱۷۲﴾

﴿وَإِذْ تَقَعْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ﴾ (بهینه وه بیران) کاتیک که کیو (ی طور) مان بهرز کرده وه به سهریاندا
 ﴿كَانَهُ ظِلُّهُ﴾ وه کو هورینک (سیهرینک) بوو ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ وه لایان وابوو که ده که ویت
 به سهریاندا ﴿خُذُوا مَاءً تَأْتِيَكُمْ يَفُوقُ﴾ (پیمان ووتن) نه وه ی که پیمان داوون به توندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا
 مَا فِيهِ﴾ وه نه وه ی تیدایه (له ئاموزگاری و حوکم) به رده وام له بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو
 بینه پاریزکار و له خواترس ﴿وَإِذْ أَخَذَرَبُّكَ﴾ وه کاتی که بهر وهر دگارت وهری گرت (دهری هینا)
 ﴿مِنَ ابْنِ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ﴾ له پشتی ئاده می به کان ﴿ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه چه و نه وه کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمْ﴾
 وه کردنی به شایهت به سهر خویانه وه ﴿الَّتِی بَرَكْنَا﴾ (پنی ووتن) ئایا من بهر وهر دگاری ئیوه نیم ؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (له وه لامدا) ووتیان: به لی شایهتیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نه لین ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له
 پوژی دوایی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ به راستی ئیمه بی ئاگا بووین له مه (که خوا بهر وهر دگارمانه)
 ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ یا نه وه کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیرانمان هاو به شیان بریار داوه
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (ئیمه وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه ئیمه ش وه چه و نه وه ی دوای نه وان بووین
 ﴿أَفْتَهْلِكُنَا﴾ ده ی ئایا له ناومان ده بهیت ﴿بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ به وه ی که بی فیهرو خراپه کاران
 کردوویانه ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ئا به و جوړه نیشانه کانی خوا پروون ده که ینه وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به لکو (به ره وه حق) بگه رینه وه ﴿وَإِنَّا لَعَلَّهِمْ﴾ وه (ئهی موحه ممه د) بخوینه ره وه
 به سهریاندا ﴿تَبَا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه والی نه وه که سه ی که نیشانه کانی خومان پی به خشی ﴿فَأَنسَلَخْ
 مِنْهَا﴾ که چی خوی لی دارنی (و دهر چوو له فرمانی خوا) ﴿فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ﴾ نه مجاشه یتان دوای
 که وت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ به هوی نه وه بو به یه کینک له گومر ایان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾
 نه گهر بمان ویستایه به و ئایه تانه پله یمان بهرز ده کرده وه ﴿وَلَكِنَّهُ﴾ به لام نه وه ﴿أَخْلَعَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
 خوی نوساند به زهوی به وه ﴿وَأَتْبَعَهُ وَهُوَ﴾ و دوای ئاره زووی خوی که وت ﴿فَمَثَلُ الْكَلْبِ﴾
 نموونه ی نه وه كه نه وه سه گه یه ﴿إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ﴾ نه گهر لینی بدهیت و دهر یکه یت (مورهت لی
 ده کات و) زمانت لی دهر دیننی ﴿أَوْ تَرْكُهُ يَلْهَثْ﴾ وه نه گهر وازیشی لی بهیننی ههر زمان دهر ده هیننی
 ﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نه وه (سیفه تانه) نموونه ی نه وه که سانه یه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه کانی
 ئیمه یان به درو دانا ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ﴾ ده ی نه وه داستان و چیر و کانه باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 تا بجه نه وه به خویاندا و بیر بکه نه وه ﴿سَاءَ﴾ به دو خراپه ﴿مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وینه و (چیر و کی) نه وه
 که سانه ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه کانی ئیمه یان به درو دانا ﴿وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلُمٍ﴾ نه وانه هه میشه
 سته میان له خویان ده کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ههر که س خوار یتموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِیُّ﴾
 ههر نه وه ریتموونی کراوه ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ ههر که سیش (خوا به هوی کرده وه کانیه وه) گومر ای بکات
 ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ههر نه وانه زیان لی که وتوو ره نجه پرون ﴿۱۷۸﴾

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا﴾ وه سویند به خوا به راستی دروستان کردووه ﴿لِحَبَشَةٍ﴾ بۆ دوزخ ﴿كَبِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ زوریک له جنوکه و ناده می ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلیان ههیه به لام پیتی تیناگهن (له راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان ههیه (ههقی) پی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان ههیه (ههقی پی) نابستن ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ﴾ نه وانه وهك نازهل (و چوار پی) وان ﴿بَلْ هُمْ خِرَابِتر و گومرا ترن (له نازهل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ هه رنه وانه بی ناگیان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ هه ربو خوا به جواترین و چاکترینی ناوه کان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ جا ئیوهش به و ناوانه بانگ و هاواری لی بکهن ﴿وَذَرُوا الَّذِينَ﴾ و از بهیئن و نرخ دامه نین بۆ نه وانه ی ﴿يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ که له ناوه کانی (خوا) دا گوړان و لادان ده کهن (دهیکه نه ناو بۆ بته کانیان) ﴿سَيَجْزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به زوویی توله ی نه وه ی ده یانکرد لییان ده سه نریت ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ﴾ وه له وانه ی که دروستان کردووه کۆمه لیک ههیه ﴿يَهْدُونَ بِالْحَيِّ﴾ پینموونی خه لک ده کهن به (نایینی) راست ﴿وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ و داد وهریشی پی ده کهن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ی که نیشانه کانی نیمه یان به درو دانا ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ﴾ وورده وورده (پله به پله) نزیکیان ده کهینه وه له تیاچوون ﴿مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به جوړیک که خویشیان به خویشان نازانن ﴿وَأَمَّا لَهُمْ﴾ ماوهیهك مۆله تیان دهدهم ﴿إِنْ كِيدِي مَتِينٌ﴾ به راستی پیلانی من زور پته و و به هیزه ﴿أُولَئِكَ يَتَفَكَّرُوا﴾ ئایا نه وان بیریان نه کردوته وه ﴿مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِقَّةٍ﴾ که هاواری که یان موحه ممه د ﴿هَرْگِيز تووشی شیئی نه بووه﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مِّمَّنْ﴾ نه و تهنه تر سینته رنکی ناشکرایه (بۆ ئیوه) ﴿أُولَئِكَ يَنْظُرُوا﴾ ئایا نه وانه ناروانن؟ ﴿فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له و مولکه گه و ره و فراوانه ی له ئاسمانه کان و زهوی دا ههیه ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه له و شتانه ی خوا ی گه و ره دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ﴾ وه له وانه یه نزیک بویته وه ﴿أَجَلُهُمْ﴾ کۆتایی (ژیان) یان ﴿فِي أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ جا به ج قسه یهك له پاش قورئان بر و ادینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه ر کهس خوا گومرای بکات (به تاوانی کرده وه ی خراپی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ نه و هیچ پینموونی که رنکی بۆ نییه ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازیان لی دینیت ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ له گومرای بی و یاخی بوونی خو یاندا گیز بخون ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (ته ی موحه ممه د) پرس سارت لی ده کهن ﴿عَنِ السَّاعَةِ﴾ له باره ی رۆژی دواپی یه وه ﴿إِنَّا نُرْسِلُهَا﴾ که ی ده بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ بلی: زانینی نه وه تهنه لای په و ره دگار مه ﴿لَا يَحْلِيهَا لَوْفَتُهَا﴾ هیچ کهس (ناتوانیت) کاته که ی ناشکرا بکات ﴿إِلَّا هُوَ﴾ جگه له په و ره دگار نه بیت ﴿نَقَلْتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (هاتنی قیامت) بۆ ئاسمانه کان و زهویش گران و قورسه ﴿لَا تَأْتِيكُمُ اللَّيْلَةُ﴾ نایهت به سه رتاندا (روونادات) له نا کاودا نه بیت ﴿يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ له تو ده پرسن وهك نه وه ی که تو ﴿حَتَّى عَنْهَا﴾ له (هاتنی) رۆژی دواپی ناگاداریی ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممه د) بلی: ﴿إِنَّمَا عِلْمُهَا﴾ بینگومان زانینی (هاتنی) نه و رۆزه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ تهنه لای خوا به ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوریک له خه لکی نایزانن

﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خاوه نی هیچ سوود و زیانیک نیم بوخوم ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر نه وه ی خوا بیه وی ﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾ نه گهر من غهیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَأَسْتَكْفِرُ مِنَ الْخَيْرِ﴾ خیر و خوشی زورم به ده ست ده هینا ﴿وَمَا مَسْنِي السُّوءِ﴾ وه هیچ خرابه و زیانیکم پی نه ده گه یی ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ من ته نها ترسینه رو مزده دهرم ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو خه لکانیک که باوه ده هینن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) نه و زاته یه که ئیوه ی دروست کردوه ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ﴾ له یه ک که س (که ئاده مه) ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ هه ر له خوی هاوسه ری به دی هینا ﴿لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ تاله لای بحه سیته وه (ئارام بگری) ﴿فَلَمَّا تَغَشَّاهَا﴾ جا کاتیک (پیاوه که) له گه ل هاوسه ره که ی جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا﴾ باری سوو کی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ نه مجا له سه ر نه م (سک پر یه) ماوه یه ک تیپه ری ﴿فَلَمَّا أَثَقَلَتْ﴾ جا کاتیک (سکه که ی) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ (ژن و میرده که) هه ردوو له خوا پارانه وه ﴿لَئِنْ آتَيْنَا صَاحِبًا﴾ سویند بی نه گهر تو مندالیک ی چاک و ته و اومان پی بدهیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بینگومان له سوپاس گوزاران ده بین ﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَاحِبًا﴾ به لام کاتیک (نه وه کانی ئاده م و حه و) پاش خویان) په روه ردگار مندالیک ی چاکی بیدان ﴿جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ﴾ چهند هاوبه شیکیان بو خوا دانا (وه ک نه وه ی بته پرسته کان ده یانکرد) ﴿فِيمَا آتَاهُمَا﴾ له وه ی که پیی دابوون ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خواله وه به رزو بلند تره که هاوبه شی بو دابنن ﴿أَشْرِكُونَ مَا لَمْ يَخْلُقْ شَيْئًا﴾ نایا شتانیك ده که ن به هاوبه شی خوا که ناتوان هیچ شتیک دروست بکه ن ﴿وَهُمْ يُخْلُقُونَ﴾ له کاتیکدا خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (نه و بت و په رستراوانه) ناتوانن هیچ یارمه تی یه کیان بده ن ﴿وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ هه روه ها ناتوانن یارمه تی خویشیان بده ن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر ئیوه نه وان (بته کان) بانگ بکه ن بو پیی راست ﴿لَا يَتَّبِعُوهُمْ﴾ شویتان ناکه ون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْتُمُوهُمْ﴾ بو ئیوه به کسانه چ بانگیان بکه ن ﴿أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ﴾ یان بی ده نگ بن (سوودتان پی ناگه یه نن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نه وانه ی ﴿يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که ئیوه هاوارو داویان لی ده که ن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أَمَّا لَكُمْ﴾ نه وانیش چهند به نده یه کن وه ک خوتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ ده ی بانگ و هاواریان لی بکه ن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ﴾ با وه لامتان بده نه وه (ویسته کانتان به جی بهینن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست گون، ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ بِهَا﴾ نایا نه وانه (هیچ نه بی وه ک خوتان) قاچیان هه یه که پی ی پرون به ریذا ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ بِهَا﴾ یان ده ستیان هه یه که ده سستی پی بوه شینن ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ بِهَا﴾ یان چاویان هه یه که پی ی بینن ﴿أَلَمْ نَأْتِجُلْ يَمْسُورَ بِهَا﴾ یان گویان هه یه که پی ی بیستن ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ بانگی هاوبه شه کانتان بکه ن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ پاشان نه خشه و پیلانم بو دابنن ﴿فَلَا تُظِرُّونَ﴾ و موله تیشم مه دهن

﴿إِنَّ وَلِيَیَ اللّٰهُ﴾ به راستی پشتیوان و دوستی من هه ر خوایه ﴿الَّذِی نَزَّلَ الْکِتٰبَ﴾ نه و (خوایه ی) که قورئانی ناره ده خواره وه ﴿وَهُوَ یَتَوَلٰی الصّٰلِحِیْنَ﴾ وه هه ر نه ویش پشتیوانی چاکه کاران ده کات ﴿وَالَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِیْ﴾ وه نه وانه ی ئیوه جگه له خوا هانایان بۆ ده بهن ﴿لَا یَسْطِیْعُوْنَ نَصْرَکُمْ﴾ ناتوانن یارمه تی تان بدهن ﴿وَلَا أَنْفُسُهُمْ یَنْصُرُوْنَ﴾ ناشتوانن یارمه تی خویمان بدهن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰی﴾ وه نه گهر بانگیان بکه ن بۆ ریگای راست ﴿لَا یَسْمَعُوْا﴾ نه وان نابستن ﴿وَتَرَاهُمْ یَنْظُرُوْنَ إِلَیْکَ﴾ وه واده زانی بۆ تو ده روانن ﴿وَهُمْ لَا یُبْصِرُوْنَ﴾ له کاتیکدا نه وان هیچ نابینن ﴿خُذِ الْعَفْوَ﴾ ده ست بگره به لیبورده یی به وه (چاوو پوئشی بکه) ﴿وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ فهرمانیش بده به چاکه و چاکه کردن ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِیْنَ﴾ و پرووهر گیره له نه فامان و نه زانان (وازیان لی بهیته) ﴿وَإِمَّا یَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّیْطٰنِ نَزْعٌ﴾ وه نه گهر خه تهره و خه یال و وه سه سه یه کت بۆ هات له لایه نی شه ی تانه وه ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ﴾ یه کسه ر په نا بگره به خوا ﴿إِنَّهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ﴾ به راستی هه ر نه و بیسه ری زانایه ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا﴾ به راستی نه وانه ی خواناس و پاریزکار بوون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ طَیْفٌ مِّنَ الشَّیْطٰنِ﴾ کاتیک خه تهره وه س وه سه یه کیان له شه ی تانه وه پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا ده کهن و خویان بیر ده که ویته وه ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ جا کتوپر بهر چاویان روئن ده بیته وه (راستی ده دوزنه وه) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ یَمْدُدُّوْنَهُمْ فِی الْعِیِّ﴾ وه برا (شه ی تانه) کانیا ن یارمه تی یان ده دن له گومرایی بووندا ﴿ثُمَّ لَا یَقْصِرُونَ﴾ پاشان کوتایی ناهیتن و واز ناهیتن (بۆ گومرا کردنیا ن) ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ﴾ وه هه ر کاتیک (وه حی دوا بکه ویت) ئایه تیکیان بۆ نه هیتی ﴿بِیَاقِیْنٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَیْتَهُمَا﴾ ده یان ووت: بۆچی له خوته وه ریکی ناخه یت (بۆ خوت هه لی نابهستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا اتَّبَعْتُ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: بنگومان من هه ر شوینی نه وه ده که وم ﴿مَا یُوحٰی إِلَیَّ مِنْ رَبِّیْ﴾ که له لایه ن پهروه ردگار مه وه وه حیم بۆ ده کریت ﴿هَٰذَا بَصَآئِرٌ مِنْ رَبِّکُمْ﴾ نه م (قورئانه) بهر چاو روئشی و به لگه یه له لایه ن پهروه ردگار تانه وه ﴿وَهٰذِیْ﴾ و رینموونی و نشانده ره ﴿وَرَحْمَةٌ﴾ و میهره بانی و به زه یی خوایه ﴿لَقَوْمٍ قُومُوْنَ﴾ بۆ گهل و هوزیک که باوه ر دینن ﴿وَإِذَا قُرِیَ الْقُرْءَانُ﴾ وه کاتیک که قورئان خویندرا ﴿فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾ ده بی گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی ده نگیش بن ﴿لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بۆ نه وه ی خوا میهره بانیتان له گهلدا بکات ﴿وَإِذْ ذُکِّرْتُکُمْ فِیْ نَفْسِکُمْ﴾ وه له (دل و) دهروونت دایادی پهروه ردگارت بکه ﴿تَضَرَّعُوا وَخِیْفَةٌ﴾ به پارانه وه و ترس و بیمه وه ﴿وَدُّوْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به بی نه وه ی دهنگ بهر زبکه یته وه ﴿بِالْعُدُوِّ وَالْآصْحَالِ﴾ له بهر به یانی و ده ماو ده می ئیوار اندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغٰفِلِیْنَ﴾ وه له بی ناگیان مبه ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ عِنْدَ رَبِّکَ﴾ به راستی نه و فریشتانه ی که لای پهروه ردگار تن ﴿لَا یَسْتَكْبِرُونَ﴾ خو به زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ له په رستنی نه و (خوا) ﴿وَسِیْحُونَهُ﴾ وه همیشه ستایشی ده کهن (کپرنووشی بۆ ده بهن) ﴿وَلَهُ یَسْجُدُونَ﴾ و ته نها سوژده بۆ نه و ده بهن.

سوره قی (الأنفال)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ (نه ی موحه ممه د) پرسبارت لی ده که ن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه باره ت به ده سکه و نه کان (ی جهنگی به در) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه و ده ست که و تانه هر بو خوا و پیغه مبه رن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که واته خو تان بپاریزن و له خوا بترسن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه په یوه ندی نیوان خو تان چاک بکه نه وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و گو یرایه لی خوا و پیغه مبه ره که ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه رتیوه بر وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بنگومان بر واداران ته نها که سانیکن ﴿إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ کاتیک که باسی خوا کرا و ناوی هیتر ا ﴿وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلیان ده ترسیت و ترسی لی ده نیشیت ﴿وَإِذَا ثَلَيْتَ عَلَيْهِمْ يَدَهُ﴾ کاتیکش ثایه ته کانی خوا بخو یتریت وه به سه ریاندا ﴿زَادَتْهُمْ أَمْنًا﴾ بر وایان (پی) زیاد ده بیت ﴿وَعَلَى رِبْهمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و هر پشت به په روه رد گاری خو یان ده به ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه وانه ن که به راستی نویژه کانیان به جی ده هیتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه له و رزق و روزه ی پیمان داوون (له پیناوی خوا دا) ده به خشن ﴿أُولَئِكَ هُمْ﴾ هر نه وانه ن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر وادارانی راسته قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله ی به رزیان بو هیه لای په روه رد گاریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لی خوش بوونی (تا وانه کانیان) و روزی به سه ندو چاک (یان بو هیه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ هر چونیک که په روه رد گارت له ماله که ت (له شاری مهینه) ده ریهنایت (بو جهنگی به در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به هق و راستی ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له کاتیکدا بنگومان ده سته یه که له بر واداران ﴿لَكَرِهُونَ﴾ بیزار بوون و پیمان ناخوش بوو ﴿يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده مه قالیت له گه لدا ده که ن له (شتی) هق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ دوا ی نه وه ش که بو یان روون بو ته وه (که راسته هیشتا جهنگیان لا گرانه) ﴿كَأَنَّمَا يَسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه که نه وه ی به توندی به ره و مردن برین ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به چاوی خو یان (مردن) بینن ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ﴾ (بیری نه و کاته بکه نه وه) که خوا به لیئی به تیوه دا ﴿إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ﴾ ده ست که وتی به کیک له و دوو کومه له (کار وانه بازار گانییه که یان سه ر که وتن به سه ریاندا) ﴿أَنَّهُمَا لَكُمْ﴾ به راستی ده بیت هی تیوه ﴿وَتُؤَدُّونَ﴾ وه تیوه نه وه تان پی خوشه ﴿أَنْ عَزَّذَاتِ الشُّوَكَةِ﴾ که نه و ده سته و ته بی چه که، (کار وانه بازار گانییه که) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بو تیوه بیت ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ يَكَلِمَتِيهِ﴾ به لام خوا ده یه ویت و وته کانی خو ی به راست ده رچی (حق سه ر که و ی) ﴿وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْكُفْرِينَ﴾ و ره گ و ریشه ی بی باوه ران له بن بیتن ﴿لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ﴾ تا هق جیگیر بکات ﴿وَيَبْطِلَ الْبَطِلُ﴾ و ناحه قیش له ناو به ری و پوچه لی بکاته وه ﴿وَتُؤَكِّرُهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تا وانبارانیش پیمان ناخوش بیت ﴿٥﴾

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک (له به در دا) هانانان بؤ په روه ردگار تان دهر د ﴿فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ خواش هات به هانانان وه ﴿أَنِّي مُعَذِّبُكُمْ﴾ ووتی من دهنیرم بؤ یارمه تیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه زار فریشته ﴿مُرْدِفِينَ﴾ به دوی به کدا (دینه خواری) ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ﴾ وه خوا نه وه ی ته نها بؤ شادی و موزده نارد ﴿وَلَتُظْمِنَنَّ بِهِ فُلُوبُكُمْ﴾ تا دله کانتان پی ی نارام بگریت ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ وه سهر که و تنیش ته نها لای خوا وه به وس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا به ده سته لاتی کار به جی به ﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ﴾ (بیربکه نه وه) کاتی (خوا) وه نه وزی به سهر تاندا هینا ﴿أَمَنَةً مِنْهُ﴾ (بو وه هوی) دلیایی ئیوه له لایهن (په روه ردگار) خو به وه ﴿وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانیشی له ئاسمان وه بؤ باراندن ﴿لِيُظْهِرَكمُ بِهِ﴾ تا پاکتان بکاته وه پنی ﴿وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْزَ الشَّيْطَانِ﴾ و پیسی شهیتان (دوو دلی و گومان) له ئیوه دوور بخاته وه ﴿وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾ و به یوه ندی دله کانتان پته و بکات ﴿وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وه به و (بارانی) پینکانتان دامه زراو و جیگیر بکات ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که په روه ردگار نیگای نارد ﴿إِلَى الْمَلَأِكَةِ﴾ بؤ فریشته کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (که به پیغه مبه و باوه رداران رابگه یهنن) که بینگومان من (خوای گه و ره) له گه ئنانم ﴿فَتَثْبُتُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دهی دلی که سانیک قایم و دامه زراو که ن که باوه پریان هینا وه ﴿سَأَلِقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ به زوویی ترس و بیم ده خه مه دلی نه و که سانه ی که بی باوه ربوون ﴿فَأَضْرَبُوا قُرْءَانَ الْأَعْنَاقِ﴾ جائیوه ش له سهر ووی گهر دنیان بدن (واته سهریان) ﴿وَأَضْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ وه له هه موو سهر په نجه کانیان بدن (واته له هه موو لاشه یان بدن له سهر وه تا خواره وه) ﴿ذَلِكَ﴾ نه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له بهر نه وه ی که به راستی نه وانه درایه تی خوا و پیغه مبه ره که یان کرد ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ههر که سیکیش درایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بینگومان توله و سزای خوا زور سخت و به تینه ﴿ذَلِكَ﴾ (حوکم و سزای ئیوه) نه وه دهی بیچه زن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وه به راستی بؤ بی بروایان سزای ناگری دوزه خه به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که برواتان هینا وه ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتیک (له جهنگ دا) پرو به پرووی زوریک له بی باوه ران بوونه وه ﴿فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ قهت پشتیان تی مه که ن و هه لمه یه ن ﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يُوزِدْ لَهُمْ﴾ وه ههر که س له و روزه دا پشتیان تی بکات و هه لبیت ﴿إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقَتَالٍ﴾ مه گهر (مه به سستی نه وه بیت) بؤ هیرش کردن بگه رپته وه سهریان ﴿أَوْ مَتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾ یان بروات بؤ لای کومه لیکتی تر (و یارمه تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ نه وه بینگومان بهرق و خه شمی خوا وه ده گه رپته وه ﴿وَمَا أُولَهُ جَهَنَّمَ﴾ وه جیگای دوزه خه ده بیت ﴿وَيَبْسُ الْمَصِيرُ﴾ که جیگایه کی زور خراب و به ده

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ﴾ ده که واته ئیوه نه وانتان نه کوشت ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ به لکو خوا نه وانی کوشت
 ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خوْل و زیخت پرو به کافران) هاوِشت به ته نها تو نه تهاوِشت
 ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ به لکو خوا هاوِشتی (ولیندان) ﴿وَلِيُبَلِّغَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ ئه وهی خوا بر واداران تاقی
 بکاته وه ﴿مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنٌ﴾ له لایه ن خوِیه وه به تاقی کردن وهیه کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه ری زانایه ﴿ذَلِكَ﴾ (سه ر نه جامی باوه داران و کافران) ئه وه بوو
 (که پرووی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خوا پیلانی بی بروایان پو چهل ده کاته وه
 ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا﴾ نه گهر ئیوه ئهی (بیباوه ران) داوای یارمه تی و سه ر که وتن ده که ن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ﴾
 الْفَتْحُ ﴿ثُمَّ وَهَبَ الْأَرْضَ كُلَّهَا لِقَوْمِ الْيَوْمِ﴾ (گالته یان پی ده کات) ﴿وَأَنْ تَسْتَفْتِحُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه گهر کوتایی بهینن (له دور منایه تی پیغه مبه ریان کوتای بهینن به بت په رستی) نه وه چاکتره بؤتان
 ﴿وَأَنْ تَعُودُوا نَعْدَ﴾ وه نه گهر بگه ریته وه (بؤ سه ر درایه تی یان بت په رستی) نه وه ئیمه ش ده گه ریته وه (بؤ
 سه ر خستی باوه داران) ﴿وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فُتُوحُكُمْ شَيْئًا﴾ ههر گیز ده سته و کومه له که تان هیچ سوو دیکتان
 پی ناگه یه نن ﴿وَلَوْ كُفِّرَتْ﴾ ههر چند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له گه ل
 بر واداران دایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی نه وه که سانه ی برواتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گوئرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عُنَاهُ﴾ وپشتی تیمه که ن ﴿وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه
 تیده که ن و ده بیستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو نه وانه مبه ن که (به سه ر زاره کی) ووتیان
 بیستمان ﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وانه هیچ نایستن و تینا که ن ﴿إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی خراپترینی هه موو گیان له به ران له لای خوا ﴿الضُّمُّ الْبِكْرُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه وه
 که پرو لا لانه ن (مه به ست پی بیباوه رانه) که بیرنا که نه وه و زیر نابن ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیایه ﴿فِيهِمْ خَيْرٌ﴾ چاکه یه که له و (بیباوه رانه دا) هه یه ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگومان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فرمانی خوی) پی بیستنا یه ﴿لَتَوَلَّوْا﴾ ههر پرویان وهرده گیرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه نه وانه ههر گوی پی نه دهرن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی نه وه که سانه ی
 برواتان هیناوه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لامی خوا و پیغه مبه ر بده نه وه ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن بؤ لای نه و (نایینه ی) که زیندووتان ده کاته وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿أَنْ﴾
 اللَّهُ ﴿به راستی (ویستی) خوا ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ ده بیته به ره به ست له نیتوان ناده می و دلیدا
 (واته نه و په ری ده سته لانی هه یه به سه ر دلی به نده کانیدا) ﴿وَأَنَّهُ إِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه به راستی ههر
 لای نه و کو ده کرینه وه (له پروزی دواپی دا) ﴿وَأَنْقُضُوا وَتَّهُ﴾ وه خوْتان پیاریزن له ناشوب و به لایه که
 ﴿لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ که نووشی سته م کارانتان نابیت به تایبه تی (هه مووتان
 ده گریته وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی توله و سزای خوا زور
 سه خته ﴿١٥﴾

﴿وَأَذْكُرُوا﴾ بیر بکه نه وه ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک که ئیوه ﴿قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ که م و لاواز کراو و ژیر دهسته بوون له زهوی (مه ککه) دا ﴿تَخَافُونَ﴾ ده ترسان ﴿أَنْ يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ﴾ که خه لکی بشان فرینن و بدهن به سهر تاندا ﴿فَتَأْوِيَكُمْ﴾ نه مجا خوا به نای دان ﴿وَأَيْدِيكُمْ بِضَرْبِهِ﴾ وه به یار مه تی خوی پشتیوانی کردن ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رزق و پژی له شته پاک (و حه لاله) کان پی به خشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو نه وه ی سوپاس گوزاری خوا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی باوه رتان هیناوه ﴿لَا تَحْزَنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مه که ن له گه ل خوا و پیغه مبه ر ﷺ دا ﴿وَتَحْزَنُوا أَمْ تَلَيْتُمْ﴾ وه ناپاکی مه که ن له سپارده کانی ناو خوتان ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له کاتیکدا که ئیوه ده زانن (ناپاکی به) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَتُمَّا أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ﴾ به راستی مال و مندالتان ﴿فِتْنَةً﴾ هوی تاقی کردنه وه ی (ئیوهن) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه به راستی لای خوا پاداشتی زور گه وره هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که باوه رتان هیناوه ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه گهر ئیوه خواناس بن و خوتان بیارینن ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ هوی جیا که ره وه ی (راست و ناراست) تان بو فره اهرم دینیت ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و له گونا هه کانتان ده بورئ ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیسان خوش ده بیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوهن به هره و چاکه ی زور گه وره به ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه (بیر بکه ره وه) کاتیک نه وانه ی بی باوه ر بوون پیلانیان له دژت ده گیرا ﴿لِيُشِثُوا﴾ تا به ندو کوئت بکه ن ﴿أَوْ يَمْثُلُوا﴾ یان بتکورن ﴿أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ یان (له مه ککه) ده رت بکه ن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وه نه وانه (به رده وام) پیلان ده گیرن و فرو فیل ده که ن ﴿وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ وه خوایش له به رامبه ر نه واندا پیلان ده گیریت بو ووجه ل کردنه وه ی پیلان و فر و فیله کانیان ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمُنْكَرِينَ﴾ وه خوا چاکترینی پیلان گیرانه (به رامبه ر پیلان گیران) ﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ نَفْسِكَ﴾ وه کاتیک که نایه ته کانی ئیمه یان به سهر دا ده خوینریتنه وه ﴿قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا﴾ ده لین: بیستمان (واته گرنگ نی به) ﴿لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مَثَلًا هَكَذَا﴾ نه گهر بمان ویستایه وینه ی نه و نایه تانه مان ده ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه هیچ نی به جگه له نه فسانه ی پیشینان ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتیک (که بی باوه ر په کان) ده یان ووت نه ی په روه ردگار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه گهر نه م قورئانه راسته و له لایه ن تو وه هاتو وه ﴿فَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا﴾ ده ی به رد به سهر ماندا بیارینه ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له ناسمانه وه ﴿أَوْ أَنْتِ يَا عَذَابَ الْعَذَابِ﴾ یان سزای سه ختی پر نازارمان بو بنیره ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وه به راستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ له کاتیک دا تو (نه ی موحه ممه د ﷺ) له ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ﴾ هه روه ها خوا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان داوای لیبور دن بکه ن له خودا ﴿۲۲﴾

﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يَعِدُ بِهِمُ اللَّهُ﴾ خوا چون سزایان نادات؟! ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا
 نهوان بهرگری (موسولمانان) ده کهن له چوون بؤ مزگهوتی بهریتزو پیروزی (که عبه) ﴿وَمَا كَانُوا
 أُولَئِئَا هُؤُلَاءَ﴾ له کاتیکدا نهوان خوشه ویست و سهر بهرشتیاری نهو (مزگهوتی) نین ﴿إِنْ أُولَئَاؤُهُ إِلَّا
 الْمُنَافِقُونَ﴾ بهراستی سهر بهرشتیار و خوشه ویستی نهو (مزگهوتی) خوا ناسان و پاریز کارانن
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به یان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ﴾ وه نویژی نهوان
 (بت بهرسته کان) له مالی خوادا هیچ نی به ﴿إِلَّا مَكَاةً﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَتَصَدِيقَةً﴾ و چه بله
 لیدان نه بیت ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که واته بچه رن سزای سهخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾
 به هوی پروا نه هیتان تانه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی نهوانی که بی باوه رن ﴿يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾
 مال و سامانیان خهرج ده کهن ﴿لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بؤ نه وهی بهر هه لستی رینگه ی خوا بکهن
 ﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا﴾ جا له مهودوا (مال و سامانیان) بهخت ده کهن و ده بیه خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾
 له پاشان ده بیت به داخ و په ژاره بویان ﴿ثُمَّ يَغْلِبُونَ﴾ پاشان ژیر ده کهون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهوانی
 که بی باوه رن ﴿إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ ههر له دوزخ دا کو ده کرینه وه ﴿لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ
 مِنَ الطَّيِّبِ﴾ بؤ نه وهی خوادسته ی ناپاک له دهسته ی پاک جیا بکاته وه ﴿وَيَجْعَلِ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ﴾
 و ناپاکه کانیش له سهر یه که هه لچنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا﴾ نه مجا هه مووی پیکه وه کو بکاته وه
 ﴿يَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دوزخ وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ههر نهوانه زیانبار و خه سارو
 مهندی ته واون ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به نهوانی که بی باوه ر
 بوون ﴿إِنْ يَسْتَهْوَا﴾ نه گهر کوتایی بهین (به بی پروایی به که یان) ﴿يُغْفَرْ لَهُمْ مَقَدَّ سَلَفٍ﴾ بهراستی
 (خوا) ده بوریت له ههر چی له وه و پیش کردوویانه ﴿وَإِنْ يَوَدُّوا﴾ به لام نه گهر بگه رینه وه (سهر
 کرده وهی پیشوویان) ﴿فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه وه بهراستی باوو یاسای پیشینه (خرابه)
 کان چی بوو (بؤ نه مانیش دووباره ده بیته وه) ﴿وَقَاتِلُوهُمْ﴾ (باوه داران) جهنگ بکهن له گه ل
 بی باوه راندا ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ هه تا ناژاوه (بی باوه ری و بت بهرستی) نامینیت ﴿وَيَكُونَ لِلدِّينِ
 كُلِّهِ لِلَّهِ﴾ و ئایین و ملکه چی هه مووی بؤ خوا ده بیت ﴿فَإِنَّ أَنْتَ هُوَ﴾ جائه گهر کوتایی یان هیتا
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ نه وه بهراستی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ بِصِيرٍ﴾ بههر کرده وه یه که (بی باوه ران) ده بکهن
 بینایه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر پروویان وهر گیراو پشتیان هه لکرد ﴿فَاعْلَمُوا﴾ نه وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ
 مَوْلَاكُمْ﴾ بهراستی خوا پشتیوان و یارمه تی دهر تانه ﴿يَعْمَلُ الْمَوْتَى﴾ نهو (خوا) باشتربن پشتیوانه
 ﴿وَيَعْمَلُ النَّصِيرُ﴾ وه باشتربن یاریده دهر و سهر خه رتانه ﴿۱۸۱﴾

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وەبزانن ﴿أَتَمَاعَ غَنَمُ مِّن شَيْءٍ﴾ بینگومان هەر چیه کتان له غه نیمه ت (دهسکهوت) و گرت
 ﴿فَأَنَّ لِلَّهِ خُسْرًا﴾ ئەوه به پراستی پینج به کی ئەو (دهسکهوته) بۆ خوا ﴿وَالرَّسُولِ﴾ و بۆ پیغه مبه ر
 ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بۆ خزمانی (پیغه مبه ر) ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و بۆ هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و بۆ هه ژاران
 ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ و بۆ ریبوارانه ﴿إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ ئە گەر ئیوه باوه رتان هیتاوه به خوا ﴿وَمَا أَرْزَاكَ﴾
 وه به وهی نار دو ومانه ته خواره وه ﴿عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ بۆ سه ر به نده که مان (که موحه ممه د پیغه مبه ر)
 ﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ﴾ له رۆژی جیا کردنه وه دا (واته جهنگی به در) ﴿يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ﴾ له رۆژی که دوو
 کۆمه ل به یه ک گه یشتن (دژ به یه ک جهنگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتی کدا
 ده سه لانداره ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا﴾ وه کاتی ک ئیوه لای خواری (شیوه که ی) نزیک (مه دینه) دا
 بوون ﴿وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ﴾ و ئەوانیش له لای سه روی (شیوه که ی) دوور تر (له مه دینه) دا بوون
 ﴿وَالرَّكْبُ﴾ کاروانه که ش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له خوارتری ئیوه بوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وه ئە گەر به لیتتان
 به یه کتر بدایه ﴿لَا خَتَلَفْتُمْ﴾ بینگومان جیاواز ده بوون ﴿فِي الْبَيْعِ﴾ له به لینه که دا (جهنگتان نه ده کرد)
 ﴿وَلَكِنْ﴾ به لام ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کۆی کردونه ته وه) بۆ ئەوهی خوا کاریک به دی بیتیت ﴿كَانَ
 مَفْعُولًا﴾ هەر به دی دیت ﴿لِيَهْلِكَ مَن هَلَكَ﴾ بۆ ئەوهی له ناو به جیت ئەو که سه ی (به لای خواوه)
 له ناو چووه ﴿عَنْ بَيْتَنَ﴾ له رووی به لگه وه ﴿وَيَخْبَىٰ مَن حَتَّىٰ عَنْ بَيْتَنَ﴾ وه بۆ ئەوهی بزی ئەوهی (به لای
 خواوه) ده زی له رووی به لگه وه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به پراستی خوا بیسه ری زانایه ﴿إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ
 إِذْ يُرِيكُمْ اللَّهُ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتی که خوائه و (بی بروای) انه ی نشان ده دایت ﴿فِي مَتَابَعِكُمْ قَلِيلًا﴾
 له خه وتدا که م بوون ﴿وَلَوْ أَرَادَ كُفْرُكُمْ كَثِيرًا﴾ خو ئە گەر (خوارماره ی) ئەوانه ی به زور نشان
 بدایتایه ﴿لَفَشَلْتُمْ﴾ ئەوه بینگومان ده ترسان و ده شکان ﴿وَلَنُتَزَعَنَّكُمْ﴾ وه جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾
 له بریاری جهنگدا ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ سَلَمٌ﴾ به لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ به پراستی ئەو (خوا) زانایه
 ﴿يَذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به ئەوهی له ناو دلاندایه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ﴾ (بیر بکه نه وه) کاتی که خوا ئەوانی
 نشان دان ﴿إِذْ أَنْفَقْتُمْ﴾ کاتی روو به روو بوونه وه ﴿فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا﴾ له به ر چاوتان به که م ده بیتران
 ﴿وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ئیوه شی له به ر چاوی ئەوان به که م نشان دا ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بۆ ئەوهی خوا
 کاریک به دی به نیتیت ﴿كَانَ مَفْعُولًا﴾ هەر به دی دیت ﴿وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو کاره کان
 هەر بۆلای خوا ده گیر بترینه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانه ی که باوه رتان هیتاوه ﴿إِذَا الْقِيَمَةُ
 فَعَاةٌ﴾ کاتی (له جهنگدا) له گه ل کۆمه لیکدا روو به روو بوونه وه ﴿فَأَنْبُتُوا﴾ خو گرین (هه لنه یه ن)
 ﴿وَإِذْ كُرُوا لِلَّهِ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زور بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ ئەوهی سه ر که وتووین

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (تهی باوه پداران) گویرایه لی خوا او پیغه مبه ره که ی بکه ن ﴿وَلَا تَتَزَعُوا فَنَفْسُوا﴾
 وه جیاوازمه بن و دووبه ره کی مه که ن به هوی به و بهشکین و لاوازیبن ﴿وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ﴾ و هیزتان پرواو
 نه مینیت ﴿وَاصْبِرُوا﴾ وه خویراگرین ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به راستی خواله گه ل خوگر اندایه ﴿وَلَا تَكُونُوا﴾
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا ﴿وَهَكَئِهِ وَانَه﴾ بت په رسته کان) مه بن دهر چوون ﴿مِنْ دَيْرِهِمْ﴾ له مال و وولاتی خوین
 ﴿بَطَرًا وَرِيَاءَ النَّاسِ﴾ به فیزوو پرووپامایی بو خه لک کردن ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بهرگری (خه لکیان)
 ده کرد له ریگهی خوا ﴿وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ وه خوا به هه موو نه و کارانه ی ده یکه ن ناگاداره ﴿وَلَا رَيْبَ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾ (بیربکه ره وه) کاتیک که شه یتان کرده وه کانینی (بو بت په رسته کان)
 رازاندنه وه ﴿وَقَالَ﴾ وه ووتی: ﴿لَا عَالِيَ لَكُمْ يَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ نه مرو هیچ که س به سه رتاند زالنایی
 ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ و بیگومان من په ناده ر (و پاریزه ر) ی ئیوه م ﴿فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ﴾ نه مجا کاتیک
 هه ردوو ده سته که پروو به پرووی یه کتر بوونه وه ﴿نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شه یتان) پاشه و پاش به دوای
 خوی دا گه رایه وه ﴿وَقَالَ﴾ و ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ﴾ به راستی من به ریم له ئیوه ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا﴾
 تَرَوْنَ ﴿چونکه به راستی نه وه ی من ده بینم ئیوه نایبین﴾ ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ به راستی من له خوا ده ترسم
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور توله ی به تین و سه خته ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ﴾ (بیربکه ره وه) کاتی
 دوو پرووه کان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و نه وانه ی نه خوشی له دلینا دبوو ده یان ووت ﴿عَرَهُؤُلَاءِ﴾
 دِیْهُمْ ﴿نه وانه﴾ (موسولمانه کان) ناینه که یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هه رکه سی پشت
 به خوا بیه سیتیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَلَوْ﴾
 تَرَىٰ ﴿وه نه گه ر ده تبینی﴾ ﴿إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک فریشته کان گیانی بی باوه ران
 ده کیشن ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبُرُهُمْ﴾ له ده موچاوو پاشیان ده دن ﴿وَدُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
 ده لین) بچه زن سزای ناگری سوتینه ر ﴿ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيكُمْ﴾ نه و (نازار و سزایه) به هوی
 نه وه وه یه ده ستی خوتان پیشی خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وه به راستی خوا به هیچ شیوه یه ک
 سته مکارنی یه بو به نده کانی ﴿كَذَّابٌ أَلِ فِرْعَوْنَ﴾ (نه م بی باوه رانه باوو نه ریتیان) هه ر وه کو باو
 و نه ریتی ده سته ی فیرعه ون ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه یه له پیش نه وانه وه بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 که بی پروا بوون به نیشانه کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئیتر (سزای) خوایش گرتنی به هوی
 گوناوه کانیا نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به راستی خوا به توانای توله به تینه ﴿۵۷﴾

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً﴾ نه وه به هوی نه وه وهیه که به راستی خوا هیچ نیعمه تیک ناگوری
 ﴿أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ که به خشییتی به هر گه ل وهوزیک ﴿حَتَّىٰ يَغْيُرُوا مَا بَانَفْسِهِمْ﴾ هه تا نه وهی له خویاندا به
 نه یگورن (واته ئیمان که یان بگورن بوی باوه ری) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری
 زانایه ﴿كَذَٰبٌ آلِ فِرْعَوْنَ وَآلِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (نهم کرده وهی ئه مان) وه کو باوو نه ریتی ده سته ی
 فیرعه ون نه وانه ی له پیش نه وان بوون وایه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ به لگه کانی به روه ردگاریان به درو
 زانی ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئیمه ش له ناومان بردن به هوی گونا هه کانیانه وه ﴿وَأَغْرَقْنَاهُ آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده ست و پیونده که ی فیرعه ونمان خنکاند ﴿وَكُلٌّ كَاثِرٌ عَظِيمٌ﴾ چونکه هه موویان سته م کار بوون ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی به دترین گیان له به ران (که سانیکن) به لای خوا وه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه وانه بن بی باوه ربوون ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له به ر نه وهی نه وان باوه ر ناهین ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ﴾
 نه وانه ی که به یمانت له گه لیان به ست ﴿ثُمَّ يَفْقُضُونَ عَهْدَهُمْ﴾ له پاش نه وه به یمانه که یان ده شکاند
 ﴿فِي كُلِّ مَرْقٍ﴾ له هه موو جاریکدا ﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ نه وان خویان ناپاریزن وله خودا ناترسن
 ﴿فَإِذَا تَفَفَّهُنَّ فِي الْحَرْبِ﴾ جا نه گهر تووشی نه وانه بوویت (زالبوویت به سه ریاندا) له جهنگ دا
 ﴿فَنَزَرَهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ (سزاو کوشتن و برینیکیان پی بکه) که بیته هوی ترس له دلی نه و دوژمنانه ی
 له به ستیان وهن ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ به لکو نه وان بیربکه نه وه ﴿وَإِذَا تَخَافَتْ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً﴾ وه نه گهر
 به راستی مه ترسیت کرد له ناپاکی ده سته یه ک (که به یمانه که یان بشکینن) ﴿فَأَنذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ نه و
 کاته (به یمانه که) فری بده ره وه بویان به ریک وینکی تا به رامهر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ به راستی
 خوا ناپا کانی خوش ناویت ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ﴾ وه باگومان نه به ن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا﴾ نه وانه ی
 بی باوه ربوون پیشکه وتوون ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ بنگومان نه وانه خوا ده سته پاچه ناکه ن (له ده سته ی
 ده رناچن) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ﴾ (نه ی ئیمانداران) ناماده ی بکه ن بویان ﴿مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ نه وه ی
 له توانا تاندا هه یه له هیز ﴿وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ وه له ته سه ی دابه ستر او ﴿ثُرْهُبُونَ بِهٖ﴾ تا بترسین پی
 ﴿عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ دوژمنی خوا و دوژمنی خوتان ﴿وَالْآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ وه که سانیکی تریش بیجگه
 له وان ﴿لَا تَعْلَمُونَهُمْ﴾ ئیوه نایانناسن ﴿اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ خواده یانناسیت ﴿وَمَا تُفْقُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه رشتیک
 به خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریی خوا دا ﴿يُوقِفُ إِلَيْكُمْ﴾ (پاداشه که ی) به ته واوی ده دریتته وه پیتان
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَظَاهَرُونَ﴾ وه ئیوه هیچ سته متان لی نا کریت ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَاطَةِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾ وه نه گهر نه وانه مه یلی
 ناشتیا ن هه بوو توش (نه ی موحه ممه د) مه یلی نه وه بکه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه پشت به خوا به سته
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هه ر نه و زاته بیسه ری زانایه ﴿

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا﴾ و نه گهر ویستیان ﴿أَنْ يَخْذَعُوكَ﴾ فیلت لی بکهن ﴿فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ نه وه به راستی خوات به سه (پشت و په نات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنُصْرِهِ﴾ خواته و زاته یه که به هیزی کردیت به یار مه تی خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه به پرواداران ﴿وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وه هو گری خسته نیوان دله کانیان ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ﴾ نه گهر بته خشیا به ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه رچی له زه ویدا هه یه ﴿مَا آَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ هو گریت نه ده خسته نیوان دله کانیا نه وه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ آَلَفَ بَيْنَهُمْ﴾ به لام خوا هو گری خسته نیوانیان ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی هه ر نه و زالی کار دروسته ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﴿حَسْبَكَ اللَّهُ﴾ خوات به سه ﴿وَمَنْ آتَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه ر وه ها نه و پرواداران هه که شوینت که و توون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﴿حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ هانی پرواداران بده له سه ر جهنگ کردن (له گهل دوز مناندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ نه گهر له ئیوه دا بییت ﴿عَشْرُونَ صَابِرُونَ﴾ بیست که سی خور اگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دهن به سه ر دو سه د که سی (بی باوه ر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلَةٌ﴾ وه نه گهر سه د که س له ئیوه هه بیت ﴿يَعْلَمُوا الْقَاتِلَةَ﴾ زال دهن به سه ر هه زار که س دا ﴿مَنْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له نه وانه ی بی باوه رن ﴿يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هو ی نه وه ی به راستی نه وانه کومه لیکن نافامن ﴿أَلَنْ﴾ ئیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فه رمانه که ی سووک کرد له سه رتان ﴿وَعَلِمَ أَنْ فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ وه زانی که لاوازی تان تیدایه ﴿فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا نه گهر له ئیوه دا بییت ﴿قَاتِلَةٌ صَابِرَةٌ﴾ سه د که سی خور اگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دهن به سه ر دو سه د که س (ی بی باوه ر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ آَلَفٌ﴾ وه نه گهر هه زار که س له ئیوه هه بن ﴿يَعْلَمُوا الْفَيْنَ﴾ زال دهن به سه ر دوو هه زار که س دا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فه رمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا له گهل خو گر اندایه ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ بو هیج پیغه مبه ریک ره وانی یه ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى﴾ که دیلی (له دوز منان) هه بیت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يَخُضَّ فِي الْأَرْضِ﴾ هه تا کوشتاری زوریان لی نه کات وده سه لاتی نه چه سپیت له زه ویدا ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ ئایائیوه مالی دونیاتان ده ویت (به وه ر گرتنی فیدیه)؟ ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (له کاتیکدا) خوی گه و ره (پاداشتی) پروژی دوی ده ویت (بو ئیوه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا به توانا و زالی کار دروسته ﴿لَوْ لَا كِتَابٌ﴾ نه گهر نوو سراو (و بریار) یک ﴿مَنْ اللَّهُ سَبَقَ﴾ له لایه ن خوا وه پیش نه که و تابه (که حه لال بوونی ده سته که و ت و غه نیمه تی جهنگه) ﴿لَمَسْكُوكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ﴾ بیگومان له بهر نه و (فیدیه) ی که وه رتان گرت (له بهرام بهر نازاد کردنی دیله کاندا) تووشتان ده بوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه و ره ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ﴾ که واته بخون له وه ی که به غه نیمه ت گرتان ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ حه لال و پاکه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوالی بورده ی میهره بانه ﴿

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﷺ ﴿قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ﴾ بلی به وانه ی که له ژیر دهستان دان ﴿مِنَ الْأَسْرَى﴾ له دیله کان ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بزانیت ﴿فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا﴾ له دله کانتاندا چاکه یه که هیهه ﴿يُؤْتِكُمْ خَيْرًا﴾ بیتان ده به خشیت چاکتر ﴿مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ﴾ له و (فیدیه) ی لیسان وهر گیر او و ﴿وَيَغْفِرَ لَكُمْ﴾ وه لیسان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ وه نه گهر (نه و دیلانه) بیانه ویت ناپاکیت له گه لدا بکه ن ﴿فَقَدْ خَاؤُوا اللَّهَ﴾ نه وه بینگومان ناپاکیان له گه ل خوا دا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (نه مه دا) ﴿فَأَمَّا كُنْ مِنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانه ی بروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کوچیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا﴾ و تیکوشان ﴿بِأَمْوَالِهِمْ﴾ به مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پرینگای خوا دا ﴿وَالَّذِينَ آوَوْا وَانْتَصَرُوا﴾ وه نه وانه ی (کوچره کانیان) گرته خویمان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نه وانه پشتیوان و دوستی به کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا﴾ وه نه وانه ی که بروایان هینا وه کوچیان نه کرد وه ﴿مَالِكُمْ﴾ بوئیوه نی به ﴿مَنْ وَلَّيْتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جوړه دوستایه تیه کیان بکه ن ﴿حَتَّى يَهَاجَرُوا﴾ هه تا کوچ نه که ن ﴿وَإِنْ أَسْتَضَرُّوْكُمْ﴾ وه نه گهر داوای یارمه تیان لی کردن ﴿فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾ له (پاریزگاری) ثابین نه وه پنیوسته له سه رتان یارمه تی دانیان ﴿إِلَّا عَلَى قَوْمٍ﴾ مه گهر له دژی گه لیک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ﴾ له نیوان ئیوه وه واندایه یمان هه بیت (نابیت یارمه تیان بدهن) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به وه ی که ده یکه ن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که بی بروان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان دوستی هه ندیکیانن ﴿إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ نه گهر نه و (پشتیوانی به) نه که ن له زه ویدا ئاژا وه و فساد و به د خویه کی گه وره به ربا ده بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی که بروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کوچیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشان له پرینگه ی خوا دا ﴿وَالَّذِينَ آوَوْا وَانْتَصَرُوا﴾ نه وانه ش (کوچره کان) یان گرته خویمان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هه ر نه وانه ن برواداران ی راسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو نه وانه یه لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و روزه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ﴾ وه نه وانه ی له دواییدا بروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کوچیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گه ل ئیوه دا تیکوشان ﴿فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ﴾ ئا نه وانه له ئیوه ن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه نه وانه ی خزمی به کترن ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه ندیکیان (بو میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیکی تریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتیبی خوا دا (له قورئان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿۷۵﴾

سوره تی ﴿التَّوْبَةُ﴾

﴿بَرَاءَةٌ﴾ ئەمه بهری بوونیکی گه وره و گرنکه ﴿مَنْ أَلَّهَ وَرَسُولُهُ﴾ له لایهن خواو پیغه مبه ره که یه وه
 ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بۆ ئەوانه ی که په یمانان له گه ل بهستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له هاوبهش دانهران ﴿وَالَّذِينَ
 قَسَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ که واته (ئهی بی پرواکان) له زه ویدا بگه رین ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ماوه ی چوار مانگ
 ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ وه بزائن بنگومان ئیوه ﴿غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له دهستی خوا ده رناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
 الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خوا ریسوا که ری بی پروایانه ﴿وَأَذِّنْ﴾ ههروه ها ئەمه راگه یاندنیکه
 ﴿مَنْ أَلَّهَ وَرَسُولُهُ﴾ له لایهن خواو پیغه مبه ره که یه وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بۆ گشت خه لکی ﴿يَوْمَ الْحِجِّ الْأَكْبَرِ﴾
 له پروزی چه جی گه وره دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به راستی خواو پیغه مبه ره که ی به رین
 له هاوبهش دانهره کان ﴿فَإِنْ تَبَيَّنَ﴾ جا ئە گه ر په شیمان بینه وه ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەوه چاکتره بۆتان ﴿وَأَنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه ئە گه ر پشتی تی بکه ن ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ ئەوه بزائن بنگومان ئیوه ﴿غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له دهستی
 خوا ده رناچن ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مژدهش بده به وانه ی که بر وایان نه هیتاوه ﴿بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ به سزایه کی
 ئازا ده ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بېجگه له وانه ی که په یمانان له گه ل بهستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له
 هاوبهش دانهره کان ﴿ثُمَّ لَمْ يَفْقُصُوا كُفْرَهُمْ﴾ پاشان هیچ که م و کور بیان لی نه کردن ﴿وَلَمْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا﴾
 وه پشتیوانی هیچ که سیکیان نه کردوه له دژتان ﴿فَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ ئەوه ئیوهش په یمان که یان بۆ
 ته واو بکه ن (له گه لیان دا بیه نه سهر) ﴿إِلَى مَدِينِهِمْ﴾ تاماوه ی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 به راستی خواو پارینز کاران وله خواترسانی خوش ده ویت ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾ ئەمجا
 کاتیک مانگه حه رامه کان (ذو القعدة ، ذو الحجة ، محرم ، رجب) ته واو بوون ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِمْ﴾ ئەوه
 هاوبهش دانهره کان بکوژن ﴿حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ له هه ر شوینیک دهستان که وتن ﴿وَوَحْدَهُمْ﴾ وه (به دیل)
 بیانگرن ﴿وَأَخْضَرُوهُمْ﴾ وه به ر گریان بکه ن له ده ر چوون ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ وه بۆیان دانیشن له
 هه موو جینگایه کی چاوه پروانی دا ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ جا ئە گه ر په شیمان بوونه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوێزیان
 کرد ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیان دا ﴿فَحَلَّوْا سَبِيلَهُمْ﴾ ئەوه رییان به ره لا که ن ووازیان لی بهیتن ﴿إِنَّ
 اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ وه ئە گه ر
 که سینک له هاوبهش دانهره کان داوای هاوسی یه تی و په نادانی لی کردیت ﴿فَأَجِرْهُ﴾ ئەوه په نای
 بده ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوه ی ووته ی خوا ی گه وره (قورئان) بیستیت ﴿ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَرَهُ﴾
 له پاشان بیکه یه نه جینگای هیمنی خوی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەوه له بهر ئەوه یه که بنگومان ئەوانه
 ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ دهسته و کۆمه لیکن هیچ نازانن ﴿

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چوَن عه هَد و په یمان ده بیت بُو هاوبه ش دانره کان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ لای خواو پیغه مبه ره که ی ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیجگه له وانه ی که په یمان تان له گه لبه ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مزگه وتی حه رام (که که عبه ی پیروزه) ﴿فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ﴾ جاچه ند ئه وانه ریک و راست بوون له گه لتان ﴿فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ئیوه ش ریک و راست بن له گه لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به راستی خوا خو پاریزه ران و خواناسانی خوش ده ویت ﴿كَيْفَ﴾ چوَن (په یمان ده به نه سهر) ﴿وَأَن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له کاتیکدا ئه گهر زال بین به سه رتاندا ﴿لَا يَرْفُؤُا فِيكُمْ﴾ له بهر چاو ناگرن ده رباره ی ئیوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه تی و سویند و به لیتیک ﴿يَرْضَوْنَ كُم بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ به ووته ی ده میان رازیتان ده که ن ﴿وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ﴾ به لام دلّه کانیان درتانن و رقیان لیتان ده بیته وه ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ ئا ئه وانه زور به یان سنووره کانی خودا ده به زینن ﴿أَشْرَوْا بِاِيَّتِي اللَّهُ﴾ به لگه و ثایه ته کانی خویان گورپیه وه ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به نرخیکی زور که م ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ئه مجا بهر گریبان له رینگه ی خوا کرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی زور خراب بوو ئه وه ی ئه وان ده یان کرد ﴿لَا يَرْفُؤُونَ فِي مُؤْمِنٍ﴾ له بهر چاو ناگرن ده رباره ی هیچ برواداریک ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ هیچ خزمایه تی و سویند و به لیتیک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ وه ههر ئه وانه ده ست دریژی که رن ﴿فَإِن تَابُوا﴾ ئه مجا ئه گهر په شیمان بوونه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژیان به جی هینا ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیاندا ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ ئه وه براتانن له ناییندا ﴿وَنُقِصِلُ الْآيَاتِ﴾ وه ئیمه به لگه کان پروون ده که یینه وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بُو گه لیک که ده یزانن ﴿وَأَن تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ به لام ئه گهر سویند و په یمانه که یان هه لوه شانده وه ﴿مِن بَعْدِ عَهْدِهِمْ﴾ باش به ستنی په یمانه که یان ﴿وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ وه ته شهرو تانه یاندا له نایینه که تان ﴿فَقَتِلُوا أَيْمَةً الْكُفْرِ﴾ ئه وه بجه ننگن له درزی پیشه وایانی بی باوه ر ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ﴾ به راستی ئه وانه هیچ جوړه په یمانیکیان نی یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ﴾ به لکو کوتایی بیتن (به بی باوه ری) ﴿أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا﴾ نایا ئیوه جه ننگ ناکه ن له گه ل گه لیکدا ﴿تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ که په یمانه که یان هه لوه شانده وه (په یمانی خوده یبیه) ﴿وَهُمْ يُبَاخِرُ الرَّسُولَ﴾ و نیازی ده رکردنی پیغه مبه ر ﷺ یان کرد ﴿وَهُمْ يَدُؤْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ههر ئه وانیش له یه که م جاره وه ده ستیان کرد به جه ننگ له گه ل ئیوه دا ﴿أَتَحْشَوْنَهُمْ﴾ نایا لیان ده تر سن ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ﴾ (له کاتیکدا) ههر خوا شایسته تره که لئی بتر سن ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه گهر ئیوه بروادارن ﴿۝﴾

﴿قَاتِلُوهُمْ﴾ (تهی باوه داران) بیان کوژن ﴿يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا به ده سستی ئیوه سزایان ده دات
 ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ و پيسوايان ده کات ﴿وَيَضْرِبُهُمْ عَلَيْهِمُ﴾ و سهرتان ده خات به سه رياندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
 مُؤْمِنِينَ﴾ و (خوا) سینه و دلی کومه لی بر و ادا خوش ده کات ﴿وَيَذْهَبْ عَنَّا قُلُوبُهُمْ﴾ و رقی
 و خه شمی دلّه کانیاں داده مر کیتی و ناهیلیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ و ه خوا ی گه و ره ته و به و مرده گری ﴿عَلَى
 مَنْ يَشَاءُ﴾ له هر که سیت که بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ و ه خوا زانای دانایه ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
 نایا گومانتان و ابو و که و ازتان لی ده هیت ریت ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ له کاتیکدا هیتا خوا ناشکرای نه کرد و وه
 ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ نه وانه ی تیکو شان له ئیوه (له پیتا و خوا دا) ﴿وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و ه نه بیان
 کرد و وه و ه لیا نه بزارد و وه جگه له خوا ﴿وَلَا رَسُولَهُمْ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و پینغه مبه ره که ی و موسو لمانان
 ﴿وَلِجَنَّةٍ﴾ به ها و راز و جینی نه نیان (دلسوزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ و ه خوا نا گایه به هر چی
 که ئیوه ده یکه ن ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ ناییت ها و به ش دانه ران ﴿أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ مزگه و ته کانی خوا
 نا و ه دان بکه نه وه (و سهر به رشتیان بکه ن) ﴿شَهِيدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ﴾ له کاتیکدا خویان شاهیدن
 له سهر خویان که بیبا و ه رن ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه کرده وه کانیاں هه لوه شا و ه ته وه ﴿وَفِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ه نه وانه له نا و نا گردا هه میشه بین ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ به راستی مزگه و ته کانی
 خوا نا و ه دان ده کاته وه ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که سیت که بر وای هیتا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به ر و زی
 دوا یی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نویزه کانی به جی هیتا بیت ﴿وَعَلَى الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتی دابیت ﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا
 اللَّهَ﴾ و له که س نه تر سا بیت بیجگه له خوا ﴿فَعَسَى أُولَئِكَ﴾ جا به لکو نه وانه ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
 له و که سانه بن که رینم و ونی کر ا و ن ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ (تهی بیبا و ه ران) نایا پیتان وایه نا و دان
 به حاجییا ن ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سهر به رشتی و) نا و ه دان کرد نه وه ی مزگه و تی حه رام
 (که عبه ی پیروز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ و ه کو که سیکه که با و ه ری هیتا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و به ر و زی دوا یی ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکو شاییت له رپی خوا دا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چو و ن
 یه ک نین به لای خودا وه (و یه کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ و ه خوا رینم و ونی کومه لی
 سته مکاران ناکات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ نه وانه ی که بر وایان هیتا و ه و کوچیان کرد و وه
 ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکو شاون له رینگای خوا دا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مالیان و به گیانیان ﴿أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ به لیان به رزتره لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ و ه هر نه وانه سهر که و تونون (له دنیا و
 دوا ر و زدا) ﴿

﴿يَسِّرُهُمْ رَبُّهُمْ﴾ په روه ردگاریان موزده یان ده داتی ﴿بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ به میهره بانی و په زامه نندی له لایه ن خو به وه ﴿وَجَنَّاتٍ لَهُمْ﴾ هه روه ها به هه شتانیکیان بو هیهه ﴿فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ نازو نیعمه تی به رده وام و هه میشه یی تیدایه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده مینه وه تیایدا به هه میشه یی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی خوا پاداشتی هه ره گه وړه ی لایه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که بر و اتان هیتاوه ﴿لَا تَخْذُوا ءَابَاءَكُمْ وَآخَوَانَكُمْ﴾ باوک و براکانتان دامه نین (هه لمه بژیرن) ﴿أُولَئِكَ﴾ به دؤست و خوشه ویست ﴿إِنْ أَسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ﴾ نه گهر بی باوه ربیان له باوه ر لا خوشه ویسترو چاکتر بوو ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ﴾ وه هه ر کهس له ئیوه نه وانه بکات به دؤستی خو ی ﴿قُلْ لَكُمْ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هه ر نه وانه ستم کارن ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ ءَابَاؤُكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ﴾ نه گهر باوکانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ وکوپه کانتان ﴿وَإِخْوَانُكُمْ﴾ وبراکانتان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ وهاوسه ره کانتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ و خزم و عه شره تان ﴿وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾ ومال و دارایی بهك (به زه حمه ت) په یداتان کردووه ﴿وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا﴾ و بازرگانیهك که ده ترسن بره وی نه بیت (بی بازار بیت) ﴿وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا﴾ و خانوو به ره یهك که پیی رازین ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ خوشه ویست تره لاتان له خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ و تیکوشان له ریگه که یدا ﴿فَتَرِضُوا﴾ نه وه چاوه روان بکه ن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرٍ﴾ هه تا خوا فرمان (و توله) ی خو ی دینیّت (بوتان) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا ریتموونی که سانی تیپه ر له سنوور ناکات ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا به راستی خوا سه ری خستن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ له زور جینگاو شویندا ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ و له پوژی حونه نیشدا (یارمه تی دان) ﴿إِذْ أَغْجَبْتَكُمْ كُنُزِكُمْ﴾ که به زوری خو تاندا ده نازین ﴿فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ سَبِيلًا﴾ به لام (نه و زوریه) هیچ سوو دیکي نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ﴾ و زه ویتان له سه ر ته نگ بوویه وه ﴿بِمَارِجَتِ﴾ به و فراوانیه ی که هه یه تی ﴿ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ﴾ پاشان پشتان کرده دوزمن و هه له اتان ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ له پاش نه وه خوانارامی خو ی نارد ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ بو سه ر پیغه مبه ره که ی ﴿وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو سه ر بر واداران ﴿وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا﴾ وه سه ر بازانیکي (له ئاسمانه وه) نارد ه خواره وه که ئیوه نه تانده بینین ﴿وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه سزای بی بر واکانیشی دا (به کوشتن و برینداری و به دیل گرتن) ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نه وه ش سزای بی باوه رانه ﴿

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ﴾ پاشان خوا خوش ده بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ﴾ له هر که سینک که بیهویت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوالی بورده ی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان هیناوه ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ بیگو مان هاوبه ش دانهران پیسن ﴿فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ که وانه با نزیکی مزگه وتی حهرام نه که ونه وه ﴿بَعْدَ عَمِلِهِمْ هَذَا﴾ پاش نه م ساله یان (نه و ساله ی فه تحی مه که که کرا) ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ وه نه گهر له نه بوونی ترسان ﴿فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ﴾ نه وه له مه و پاش خوا ده وله مه ندتان ده کات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چاکه و فزل و به هره ی خوی نه گهر ویستی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زانای کار دروسته ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ جهنگ بکه ن له گهل نه وانه ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که پروا ناهیتن به خوا ﴿وَلَا يَأْتِيَوْمَ الْآخِرِ﴾ وه به پروزی دواپی ﴿وَلَا يُحَرِّمُونَ﴾ وه به حهرامی دانانین ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نه وه ی که خوا و پیغه مبه ره که ی حهرامیان کردوه ﴿وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملکه چ ناکه ن بوقائینی راست و دروست (ناینی ئیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له نه وانه ی کتیبیان پی به خشراره (مه به ست پیی گاور و جوله که کانه) ﴿حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هه تا باج و سهرانه دده ن (به دده وله تی ئیسلامی) ﴿عَنْ يَدٍ﴾ به دده ستی خویان و به ملکه چی ﴿وَهُمْ صَغِيرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان سهر شور و ریسوان ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جووله که کان ووتیان ﴿عُزَيْرُ بْنُ اللَّهِ﴾ عوزه بر کوری خوا به ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَى﴾ و گاووره کانیش ووتیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه سیح کوری خوا به ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ نه وه ووته ی نه وانه به دده می خویان ده یلین ﴿يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه ک ووته ی نه وانه ده لینه وه ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که پیشتر بی پروا بوون ﴿فَتَلَّهُمُ اللَّهُ﴾ خواله ناویان به ریت ﴿أَن يُوَفَّكَوْنَ﴾ چون در و ده که ن و له هق و راستی لاده دهن ﴿أَتَتَّخِذُوا آخَرَهُمْ زُرْعَةً﴾ زانا و قه شه کانیان کردوه ﴿أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ به پهره و ردگار له جیاتی خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ههروه ها مه سیحی کوری مه ریه میس (یان کردوه به خوا) ﴿وَمَا أُمَرُوا﴾ له کاتیکدا فرمانیان پی نه دراوه ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بیجگه له وه ی که به ک خوا به رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ به رستراوینکی راست نی یه بیجگه له نه و ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و بیگه ردی بوقه و (خوا) یه ی ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وه ی ده یکه نه هاوبه شی ﴿۵﴾

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده یانه ویت پرووناکی (ثایینی) خوا بکوزیتنه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به فووی ده میان ﴿وَيَأْتَى اللَّهُ﴾ وه خوا نایه ویت و ناهیلیت ﴿إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ﴾ و هر پرووناکی خوی (که ثایینی پیروزی ئیسلامه) ته او ده کات سهری ده خات (به سهر ته اووی بیواوه راندا) ﴿وَتُوكِرَةُ الْكَافِرُونَ﴾ هر چهنده بی باوه ران پیان ناخوش بیت ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکه که پیغه مبه ره که ی ناردووه ﴿يَا لَهْدَى وَدِينِ الْحَقِّ﴾ به ریتمونوی و ثایینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بۆئه وهی زالی بکات به سهر هموو ثایینه کاندا به گشتی ﴿وَتُوكِرَةُ الْمُشْرِكُونَ﴾ هر چهنده بت بهرستان پیان ناخوش بیت ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی ئهوانه ی که بر و اتان هیناوه ﴿إِنْ كَثُرَ مِنْ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ﴾ به راستی زور له زاناو قه شه کانی (جووله که و گاوور) ﴿لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾ سامان و مالی خه لکی ده خون به ناهه ق ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بهرگری (خه لک) ده که ن له ریگه ی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْزُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ وه ئهوانه ی ثالثون و زیوو سه ریبه ک ده نین و کۆده که نه وه ﴿وَلَا يُسْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و نایبه خشن و زه کاته که ی ده رناکه ن له پیتا و خودا ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نه وه موژده یان پی بده به سزایه کی ئازارده ر ﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا﴾ له پروژیکدا سوور ده کریته وه ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ﴾ له ناگری دوزخ دا ﴿فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ﴾ ئه و سا به و (ثالثون و زیوه سووره وه بووه) داخ ده کریت پروویان ﴿وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُرُهُمْ﴾ و ته نیشتیان و پشتیان ﴿هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُونَ﴾ (بیان ده و وتریت) ئه مه ئه و (سامانه یه) کوتان ده کرده وه بۆ خوتان ﴿قَدْ وَفَّوْا مَا كُنْتُمْ تَكْزُرُونَ﴾ ده بچیژن (توله ی) نه وه ی کوتان ده کرده وه ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی ژماره ی مانگه کان (ی سال) لای خوا ﴿أَشْأَعَشْرَ شَهْرًا﴾ دوانزه مانگه ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له (لوح المحفوظ) و ا دانراوه ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ له پروژیکه وه (خوا) ئاسمانه کان و زه وی دروست کرده وه ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ چوار له و مانگانه گه و ره و به ریزن (شهربان تیدا قه ده غه کراوه) ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَسِيمُ﴾ نه وه ثایینی ریک و راسته ﴿فَلَا تَقْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ که واته له و چوار مانگه دا ستم مه که ن له خوتان (و کوشتاریان تیدا مه که ن) ﴿وَقَلِّلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ وه بجه نگن له دژی ته اووی بت بهرستان به تیکرا ﴿كَمَا يَقْلِيلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ ههروه ک نه وان دژی ئیوه ده جه نگن به تیکرا و (بی جیاوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ نه وه ش بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ که بیگومان خوا له گه ل پاریزکاران و خوانا ساندایه (به چاودیری و پاراستن) ﴿۲۰﴾

﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ﴾ به راستی دواخستن و گورینی (مانگه حهرامه کان) ﴿زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾
 رُوچوونه له بی باوه پیری دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه پانی پی گومرا ده کریت ﴿يُحْلُونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستنه که) سالتیک چه لالی ده کهن ﴿وَيُخْرِجُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حهرامی ده کهن ﴿لِيُؤْطِقُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بُوئه وهی ریک بین له گهل ژماره ی نهو چوار مانگه ی که خوا ریزداری کردوون
 (جهنگی تیاندا حهرام کردوه) ﴿فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سهر نه نجام نه وهی خوا حهرامی کردبوو
 چه لالی ده کهن ﴿زُيِّنَتْ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بویان ﴿سُوءُ أَعْمَالِهِمْ﴾ کرده وه ناشیرینه کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش رینموونی کهسانی بی باوه پاکات ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 نهی نه وانه ی که باوه پرتان هیتاوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئیوه چیتانه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت
 ﴿انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دهرچن (بُو جیهاد) له پیری خوادا ﴿أَنَّا قُلْنَا إِلَى الْأَرْضِ﴾ له شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده خه ن) ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ئایا ئیوه رازین به م ژبانیه ی
 دنیا له بری پاشه پوژ ﴿فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ دهی کامه یه خوشی و شادیی نه م ژبانیه ی دنیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له به رامبه ری خوشی پاشه پوژدا زور کهمه ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا﴾ نه گهر نه پوژن
 و دهر نه چن (بُو جیهاد کردن) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده دا به سزایه کی سهخت
 و نازار دهر ﴿وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه له بری ئیوه گهلکی تر ده هینیت (جیاواز له ئیوه) ﴿وَلَا تَصْرُوهُ
 شَيْئًا﴾ و ئیوه هیچ زیانکی پی ناگه یه نن ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به توانایه به سهر هه موو
 شتیک دا ﴿إِلَّا تَصْرُوهُ﴾ نه گهر ئیوه یارمه تی نهو (پیغه مبه ره ﷺ) نه دن ﴿فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ نه وه
 بیگومان خوا یارمه تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بی بروایان دهر یان کرد له مه کهه
 ﴿ثَلَاثِينَ﴾ پیغه مبه ره یه کیل بوو له و دوو کهسه ﴿إِذْ هُمَا فِي الْعَارِ﴾ کاتیک نهو دووانه (پیغه مبه رو نه بو
 به کر) له نه شکه وتی (ثور) دابوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نهو کاته به ها وه له که ی (به نه بوبه کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه م مه خو بیگومان خوا له گهلما نه ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه مجا
 خوا ئارامی و ئاسایشی بُو نارد ده خواره وه ﴿وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا﴾ وه یارمه تی دا به سهر بازانتیک
 که نه تانده بینین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووته ی بی باوه پانی گبیرا ﴿السُّفْلَى﴾ به ژیر که و توو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووته ی خوا ﴿هِيَ الْعُلْيَا﴾ ههر به رز و بلند ده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی
 بالادهستی کار دروسته ﴿۝﴾

﴿يُفِرُّوْا خِفَافًا﴾ برون و دهر چن (بو جهاد) چ سووك بن (لهش ساغ و دهوله مه ند و دهسه لاتدار بن)
 ﴿وَقَالَا﴾ چ قورس و گران بن (نه خوش و هه ژار بن) ﴿وَجَاهِدُوا﴾ و تتيكوشن ﴿يَا مَوَالِيكُمْ﴾
 و آنفيسكم به مال و گيانتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رينگه ی خوا دا ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه تان چا كتره بوتان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئيوه بز انن ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا﴾ نه گهر دهست كه وتيكي نزيك
 ﴿وَسَفَرًا قَاصِدًا﴾ و سه فريكي ئاسان بوايه ﴿لَأَتَّبِعُكُمْ﴾ نه و اشويت ده كه وتن (دهرده چوون
 له گه لنا) ﴿وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ به لام (بريني) رينگه ی دوورو دژوار (ی جهنگی ته بووك)
 بو ئه وان ناره حه ته ﴿وَسَيَخْلِفُونَكُمْ بِاللَّهِ﴾ وه ينگومان (پاش گه رانه وه تان له ته بووك) سويند
 ده خون به خوا ﴿لَوْ اسْتَطَعْنَا﴾ نه گهر بمانتوانيايه ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ له گه لتان دهرده چووين
 (بو جهاد) ﴿يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ نه وانه خويان ده فو تينن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه خوا ده زاني
 به راستي نه و (دو ورو وانه) دروزن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) خواليت بيوريت
 ﴿لَمَّا ذُنِبْتُمْ لَهُمْ﴾ له بهر چي مؤله تي نه و (دو ورو وانه) دا ﴿حَقٌّ يَبَيِّنُ لَكَ﴾ هه تا بوت دهر كه ويت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه وانه ی كه راستيان كرد ﴿وَتَعْلَمُ الْكَاذِبِينَ﴾ وه دروزنه كان بناسيت ﴿وَالَّذِينَ
 لَا يَسْتَنْدِئُكَ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) مؤله تي لي وهر ناگرن (بو ئه وه ی خويان دوا بخه ن له
 جهاد كردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه وانه ی كه برويان هيتاوه به خوا ﴿وَالْيَوْمَ الْآخِرِ﴾ و به رور ي
 دوايى ﴿أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ كه تتيكوشن ﴿يَا مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ﴾ به مال و گيانان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وه
 خوا ئاگا و زانيه به خو پاريزه ران ﴿إِنَّمَا يَسْتَنْدِئُكَ الَّذِينَ﴾ به راستي نه وانه مؤله تي لي وهرده گرن
 (كه نه يه ن بو جهاد كردن) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ كه برويان ني يه به خوا و به رور ي
 دوايى ﴿وَأَزَّاتَبَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ و دله كانيان له گومان و دوو دلي دايه ﴿فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
 بويه نه وانه له گومان و دوو دلي خوياندا سه ر گه ردان ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه گهر بيان ويستايه
 دهر چن (بو جهاد كردن) ﴿لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ نه وه هوو كه ره سته ی پئويستيان بو ئاماده ده كرد
 (له جهك و وولاخ و تفاقى جهنگ) ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ﴾ به لام خوا دهر چووني نه واني پي ناخوش
 بوو ﴿فَتَبَطَّهْمُ﴾ بويه (خوا) خاوي كردنه وه (له دهر چوون بو جهاد) ﴿وَقِيلَ أَفَعُدُّوا﴾ پيان ووترا
 دانيشن ﴿مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ له گه لجي ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ﴾ نه گهر له گه لتاندا دهر چوونايه
 ﴿مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا﴾ هيچ شتيكيان بو زياد نه ده كردن بيجهكه له تيكدان و خراپه كاري نه بيت
 ﴿وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ﴾ و نيوان ئيوه يان تيكده دا (به دوو زماني و هاتو هوت) ﴿يَبْغُونَ كُمُ الْفِتْنَةَ﴾
 ئازاوه يان بو دهنانه وه ﴿وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ﴾ وه له ناو ئيوه دا خه لكانيك هه ن چاك گويان لي
 ده گرن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا به ئاگا و زانيه به سته م كاران ﴿١٧﴾

﴿لَقَدْ أَتَعَوْا الْفِتْنَةَ﴾ سویند به خوا به راستی دهستیان دابوویه ئازاوه (و بشیوی) ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مه و پیش ﴿وَقَالُوا لَكَ الْأُمُورُ﴾ و جوړه ها فرمان و پیلانیان بو (لاواز کردن) ت به کار هیئنا ﴿حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ﴾ هه تا راستی هات ﴿وَوَهَّرَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ وه کارو فرمانی خوا سهر کهوت ﴿وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ که نه وان پییان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ وه هندی کهس له وانه ده لین ﴿أَنذَنْ لِي﴾ (ته ی موحه ممد) ﴿رُوخْسَه تَم بَدَه﴾ (با نه یه م بو جیهاد کردن) ﴿وَلَا تَقْتَتِي﴾ و تووشی گونا هو خراپه م مه که ﴿إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ ناگادار بن (له ئیسته وه) که و توونه ته ناو گونا هو خراپه وه ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ و بیگومان دوزه خ دهوری بی باوه پرانی داوه ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ﴾ نه گهر به هره و چاکه و سهر کهوتن بیته رینگات ﴿تَسُوْهُمَّ﴾ نار هت و غه مبار دهن ﴿وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ﴾ وه نه گهر نار هت و تیشکانت تووش بیت ﴿يَقُولُوا﴾ (به که شخه وه) ده لین ﴿قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا﴾ به راستی ئیمه کاری خو مان کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مه و پیش ﴿وَيَقُولُوا هُمْ فَرِحُوا﴾ جا روو و ورده گیرن به خوشحالی و شادمانی یه وه ﴿قُلْ لَّانْ يُصِيبَنَا﴾ (ته ی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾ هیچمان تووش نابیت ﴿إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ جگه له وه ی که خوا نویسیویه تی بو مان ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ خوا پشتیوانی ئیمه یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بر واداران با ته نها پشت به خوا بیهستن ﴿قُلْ هَلْ تَرَىٰ صُورَةَ بَنَاتٍ﴾ (پییان) بلی: ئایا چاوه پروانی چی ده که ن بو ئیمه ﴿إِلَّا الْإِحْدَى الْحَسَنَتَيْنِ﴾ بیجگه له یه کینک له دوو شته زور چاکه که (سهر کهوتن یان شه هید بوون له پیناو خوا دا) ﴿وَتَحْنُ نَرَىٰ صُورَةَ بَنَاتٍ﴾ ئیمه ش چاوه پروانین بو ئیوه ﴿أَنْ يُصِيبَكَ اللَّهُ﴾ که خوا دوو چارتان بکات ﴿يُعَذِّبُ مَنْ عِنْدَهُ﴾ به سزایه ک له لایه ن خو یه وه ﴿أَوْ يَأْتِيَنَّ﴾ یان به دهستی ئیمه ﴿فَتَرَىٰ صُورَةَ﴾ که واته چاوه پروانی بکه ن ﴿إِنَّمَا عَمَلُكُمْ تُرَىٰ صُورَةٌ﴾ بیگومان ئیمه له گه ل ئیوه دا چاوه پروانین ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿أَنفِقُوا طَوْعًا﴾ مال به خشن به خوشی خوتان ﴿أَوْ كَرْهًا﴾ یان به زور و ناچاری ﴿لَنْ يُقْبَلَ مِنْكُمْ﴾ هه ر گیز لیئان و هه ر ناگیریت ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ چونکه به راستی ئیوه کو مه لیک ی له سنوور دهر جوو بوون ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ﴾ وه هیچ شتیک به رگری نه وانه ی نه کرد وه ﴿أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که گیرا بکریت لی یان ﴿فَنَقَتْنَهُمْ﴾ ته وه ی که به خشییان ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بیجگه له وه ی که بیگومان نه وانه بی باوه پروون ﴿يَا اللَّهُ وَبِرَّ سُلَيْمٍ﴾ به خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نایه ن بو نویژ کردن ﴿إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ﴾ به ته مه لی نه بیت ﴿وَلَا يَنْفِقُونَ﴾ وه (هیچیک) نابه خشن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ ئیلا پییان ناخوشه و ناچارن ﴿۵۱﴾

﴿فَلَا تُجِبْكَ﴾ جا با سه رنجت پانه کیشیت (سه رسامت نه کات) ﴿أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ (زوری) مال و دارایی و مندالیان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا ده به ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿بِهِمَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به هوی نهو (مال و منداله وه) له م ژیا نی دونه یاه دا ﴿وَنَزَهَقَ أَنْفُسَهُمْ﴾ وه به سه ختی گیانیان ده ربجیت ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وان بی باوهرن ﴿وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ وه سویتند ده خون به خوا ﴿إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ﴾ که به راستی نه وان له ټیوه ن (له باوهر دارانن) ﴿وَمَا هُمْ بِكُمْ﴾ که چی له ټیوه نین ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ قَوْمٌ يُفَرُّونَ﴾ به لکو نه وانه کومه لیکن زور ده ترسن (زراویان چووه) ﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا﴾ نه گهر په نایه کیان ده ست که ویت ﴿أَوْ مَخْرَجٍ﴾ یان نه شک و تانیک ﴿أَوْ مَخْلَا﴾ یان کون و قوشبن و نه فقیک ﴿لَوْ لَوْ إِلَى﴾ په نای بو ده بن و (پرووی تیده کهن) ﴿وَهُمْ يَجْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا زور به په له راده کهن (یا هیچ شتیک جله ویان ناگریت) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ﴾ وه هندی که س له وانه په خنه و توانجت لی ده گرن ﴿فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له دابه ش کردنی خیره کاند ا ﴿فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا﴾ خو نه گهر له و خیر و سه ده قه یان پی بدریت ﴿رَضُوا﴾ رازی ده بن ﴿وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا﴾ وه نه گهر پیان نه دری لی ﴿إِذْ هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ نهو کاته نه وان تووړه و نارازی ده بن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا﴾ وه به راستی نه گهر نه وانه رازی بوونایه ﴿مَاءَ أَنْهَمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به وهی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ پی دابوون ﴿وَقَالُوا﴾ وه بیان ووتایه ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ خوامان به سه ﴿سَيُؤْتِينَا اللَّهُ﴾ له مه و پاش خوا پیمان ده به خشیت ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فه زل و میهره بانی خوی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ ههروه ها پیغه مبه ره که شی (به شمان ده دا) ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ به راستی ټیمه به سوړو په روشین بو لای خوا ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ﴾ به راستی (زه کات) دان ته نها (بو نه م کومه لانه به که خوی گه ورو باسی کردوون) نه وانیش ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ بو بیته وایان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ وه بو هه زاران ﴿وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا﴾ وه بو کریکارانیک که به سه ریه وهن (کوی ده که نه وه) ﴿وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ وه نه وانه ی دلیان دا نه هیتیت (بو خوشویستی نیسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وه بو نازاد کردنی به نده و کویله کان ﴿وَالْعَرِمِينَ﴾ وه بو قه زاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بو جه نگاوه رانی پی خودا ﴿وَأَنْتَ السَّبِيلُ﴾ و بو ربوارانی په کهه و ته ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه پیویست کراوه و فره زکراوه له لایه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ وه له و ناپاکانه دا که سانیک هیه ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ که نازاری پیغه مبه ره ﷺ ده دن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ و ده لین ﴿هُوَ أَذُنٌ﴾ نه و خوش باوهر و گوی گره بو هه مو و شت ﴿قُلْ﴾ توش بلی ﴿أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ گوی گری چاکه یه (که قازانجه) بونان ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ باوهری هیه به خوا ﴿وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوهری به ټیمانداران هیه ﴿وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ﴾ و میهره بانی به بو نه وانه ی ﴿ءَامِنُوا مِنْكُمْ﴾ پروایان هیتاوه له ټیوه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وه نه وانه ی که نازاری پیغه مبه ره خوا ﷺ ده دن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی نازار ده ریان بو هیه ﴿

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ﴾ (ناپاکان) به خوا سویندتان بؤ ده خون ﴿لِرِضْوَكُمُ﴾ بؤ نه وهی لیان
 پازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه خواو پیغه مبه ره که ی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ شایسته تره به وهی که پازی بکه ن
 ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نه وانه بر وادارن ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ ئایا نه وانه نازانن ﴿أَنَّهُ رَمَنْ يُخَادِدُ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان هر که س درایه تی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَأَن تَلَّوْا نَارَ جَهَنَّمَ﴾ نه وه
 بینگومان (توله ی) نه و که سه ناگری دوزه خه ﴿خَلِدَافِيهَا﴾ بؤ هه همیشه بی تیایدا ده میتته وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه به ریسوایی و زه بوونی زور گه و ره ﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ﴾ دوو پرووه کان
 مه ترسی ده که ن ﴿أَنْ تُزَالَ عَلَيْهِمْ سُورَةُ﴾ له وهی که سوره تیک ده باره یان بنیر ریتته خواره وه ﴿تُنَبِّئُهُمْ﴾
 که هه والیان له سه ربدات ﴿بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به وهی که له دلیان دایه ﴿قُلْ أَنتَ هَؤُلَاءِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ)
 بلی: گالته و لاقرتی بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ به راستی خوا ده رخه رو ناشکراکاری
 نه وه به که مه ترسی لی ده که ن ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ سویندبی نه گهر پر سیاریان لی بکه یت ﴿لَيَقُولُنَّ﴾
 به راستی ده لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلنیا بن نیمه هه ده مه ته قی و گالته ده که بن ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿أَيُّ اللَّهِ وَآيَاتِهِ﴾ ئایا به خواو به لگه کانی ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه مبه ره که ی ﴿كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ﴾
 ئیوه گالته و لاقرتیتان ده که ن؟ ﴿لَا تَعْتَذِرُوا﴾ به هانه مه هیننه وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به راستی ئیوه بی پروا
 بوونه وه ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش پروا هینانتان ﴿إِنْ تَعَفُّ﴾ نه گهر ببورین و چاو بوشی بکه بن ﴿عَنْ طَائِفَةٍ
 مِنْكُمْ﴾ له کومه ل و تاقمیکتان (به هوی گهرانه وه تانه وه) ﴿تُعَذِّبُ طَائِفَةً﴾ سزای کومه ل و تاقمیکتی تر
 ده ده بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا مَجْرِمِينَ﴾ له به ره نه وهی بینگومان نه وانه تاوانبار بوون ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾ پیاوانی
 دوو پروو ﴿وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ و نافرتهانی دوو پروو ﴿بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان پشتیوانی هه ندیکیان
 ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَنَكْرِ﴾ فرمان ده که ن به خرابه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به رگری ده که ن له چاکه
 ﴿وَيَقِصُّونَ آيَاتِهِمْ﴾ و ده ستیان ده قوچن (وخیر ناکه ن) ﴿سَأَلَ اللَّهُ﴾ خوابان له بیر چوته وه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾
 بویه خواش له بیری کردوون و وازی لی هیناون ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمْ﴾ به راستی دوو پرووه کان هر نه وانه
 ﴿الْفٰسِقُونَ﴾ که ده رچوون له سنوور ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ خوا به لینی داوه به پیاوو
 نافرته دوو پرووه کان ﴿وَالْكُفَّارُ﴾ و به بی باوه رانیش ﴿نَارَ جَهَنَّمَ﴾ به ناگری دوزه خه ﴿خَالِدِينَ
 فِيهَا﴾ ده میتنه وه تیایدا به هه میشه بی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ناگری دوزه خیاب به سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه فرینی لی کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه میشه بیان بؤ هه به ﴿۱۶﴾

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (ئیه نهی دوو پروهه کان) وهك نه وانهن له پئیش ئیه وه دا بوون ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً﴾
 نه وانه زور به هیز تر بوون له ئیه ﴿وَكَانُوا أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا﴾ و مال و سامان و مندالیشیان زور تر بوو (له ئیه)
 ﴿فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ نه مجا نه وان شادمان بوون به شی خویمان رایان بوارد ﴿فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِكُمْ﴾
 وه ئیه ش پراتان بوارد شادمان بوون به به شه که ی خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه ر چو نیک
 نه وانه ی له پئیش ئیه شادمان بوون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شی خویمان ﴿وَحُصْنًا﴾ وه ئیه پوچوون له ناهه ق
 و به تالدا ﴿كَالَّذِي حَاصِبًا﴾ به وینه ی پوچوونی نه وان ﴿أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه کرده وه کانیان
 پوچهل و بیسوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و پوژی دوایشدا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ وه
 هه ر نه وانهن زهره رهنه د و پهنجه پوون ﴿الزَّيَّاتِيهِمْ﴾ ئایا نه هاتو وه بویان و پی یان نه گه یشتو وه
 ﴿تَبَا لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه والی نه وانه ی که له پئیش نه مانه وه بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ﴾ له گه لی نوح
 و عاد ﴿وَتَمُودَ﴾ و سه موود (هوزی صالح) ﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه گه لی ئیبراهیم ﴿وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ﴾
 و خه لکی مه دیه ن ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره کانی ژیر و زه بهر کراو (هوزی لوط) ﴿أَتُنْهَرُّسُلُهُمْ﴾
 پیغه مبه ره کانیان هاتن بو ناویان ﴿بِالْبَيْتِ﴾ به به لگه پروونه کانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته می لی نه کردن ﴿وَلَا يَكُنْ كَالَّذِينَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو نه وانه خویمان سته میان له خویمان کرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پیساوان و ئافره تانی باوه ردار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه ندیکیان پشتوان
 و یارمه تی ده رو خو شه و یستی هه ندیکی تریانن ﴿يَا مُرُوتَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فره مان ده دن به چاکه
 ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بهر گری ده کهن له خرا به ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ و به ریک و پینکی نویر جی به جی
 ده کهن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات (ی سامانیان) ده دن ﴿وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گویرایه لی
 خوا و پیغه مبه ره که ی ده کهن ﴿أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ نه وانه له داهاتو ودا خوا ره حمیان پیده کات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به لیتی داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به پیساوان و ئافره تانی بر وادار ﴿جَنَّاتٍ﴾ به به هه شتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ﴾ که پروباره کان ده پوون به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا ده میننه وه به هه میشه یی ﴿وَمَسْكَنَ
 طَيِّبَةً﴾ و (به لیتی پی داوون) به چهنه کوشکی چاک و رازاوه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له به هه شتانیکی
 هه میشه یی دا ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ و په زامه ندیش له لایه ن خوا وه که گه و ره تره (له هه موو
 شتیک) ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هه ر نه وه یه سه ر که وتنی زور گه و ره ﴿٧٦﴾

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﴿جَهْدَ الْكُفَّارِ﴾ جهاد بکه دژی بی باوه ران ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و دو وروه کان ﴿وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ وه توندو تیژ به له دزیان ﴿وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمُ﴾ شوینی حه وانه وه ی نه وانه دوزه خه ﴿وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ که دواړوژو چاره نویسیکی خرابه ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ (دو ورو وه کان) سویند ده خون به خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (نه و و تانه ی دراوه ته پالیان) نه یان ووتووه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ﴾ سویند به خوا بیگومان ووته ی بی باوه ر بیان ووتووه ﴿وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ وه بی پروا بوونه ته وه له پاش موسولمان بوونیان ﴿وَهُمْ أَيْمَانُ رَبِّتَالُوا﴾ و نیازی شتیکیان بوو به لام بویان نه کرا (کوشتنی پیغه مبه ر کاتی گه رانه وه ی له ته بووک) ﴿وَمَا نَقَمُوا﴾ وه هیچ ره خنه و ر قتیکیان نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ته نها له بهر نه وه نه بیت که خوا و پیغه مبه ر که ی (و پر واداران یان) ده و له مه ند کر دوه ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزل و به هره ی خوی ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا﴾ نه مجا نه گه ر نه وان بگه رینه وه و به پشیمان بینه وه ﴿يَكْ خَيْرَ لَّهُمْ﴾ نه وه چاکتره بویان ﴿وَإِنْ يَتُوبُوا﴾ وه نه گه ر رو و وه ر گپرن و (نه گه رینه وه) ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ﴾ نه وه خوا سزایان ده دات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به سزایه کی سهخت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و پاشه پوژدا ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له زه وی دانی به بو نه وان ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دؤست و یار مه تی ده ریک ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾ وه له ناپاکان که سانیک هن که به یمانیان داوه به خوا ﴿لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ سویند به خوا نه گه ر خوا له فزل و به هره ی خوی پیمان بیه خشیت ﴿لَنَصَّدَّقَنَّ﴾ نه وه بیگومان خیر و چاکه ده که بن ﴿وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه بیگومان له چاکه کاران ده بین ﴿فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ که چی کاتیک خوا له فزل و به هره ی خوی پی به خشین ﴿بَخِلُوا بِهِ﴾ پرژدی و چروکیان تیدا کرد ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ و پشیمان هه لکرد ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه رو و وه ر گپرن ﴿فَأَعْقَبَهُمْ﴾ نه مجا خواش سه ر نه نجامی نه وانی گپرا ﴿يَفْقَافِي قُلُوبِهِمْ﴾ به دو و رووی له دلیاندا ﴿إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْتُهُ﴾ هه تا نه و روژه ی به دیداری (خوا) ده گهن ﴿بِمَا أَخْلَقُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ﴾ به هوی نه برد نه سه ری نه و به لیته ی که دابوویان به خوا ﴿وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ و به هوی نه وه شه وه درویان ده کرد ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ نایا نه یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ که بیگومان خوا ناگاداره ﴿سِرَّهُمْ﴾ به نهیسی ﴿وَنَجْوَاهُمْ﴾ و چپه یان ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ﴾ به راستی خوا نه و به پری راده ناگا و زانیه به شار او و به نهانه کان ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ﴾ نه و که سانه ی که تانه و ته شهر ده دن ﴿الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له و باوه ر دارانه ی جگه له زه کات مال و سامانیان ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾ وه (تانه و ته شهر ده دن) له وانه ی که ته نها که میکیان هه یسه به زه حمه ت به یدایان کر دوه ﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ نه و سا هه ر گالته شیان پی ده که ن ﴿سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالته به وان ده کات (له بهر امبه ر گالته ی نه واندا) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سهخت بو نه وانه ﴿

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) داوای لیبور دونیان بۆ بکهیت ﴿أَوَلَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیبور دونیان بۆ نه کهیت (به کسانه) ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ نه گهر داوای لیبور دونیان بۆ بکهیت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ هفتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه وه خوا ههر گیز لییان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ نه وه ش ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به هوی نه وه به بیگومان نه وانه بی باوهر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خواو پینموونی خه لکانی ده رچوو له ثابین ناکات ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ﴾ (نه و دوو پروانه ی) دواکه وتن له جیهاد کردن و (له مه دینه دا مابوونه وه) دل خوش بوون ﴿بِمَقْعَدِهِمْ خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ به دانیشن و به جیمانیان له پیغه مبه ری خوا (له جهنگی ته بووک دا) ﴿وَكِرَهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه پییان ناخوش بوو که جیهاد بکه ن و تیکوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به مال و گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پری خوادا ﴿وَقَالُوا﴾ (به ئیماندارانیان) ده ووت ﴿لَا تَقْرُوا فِي الْحَرِّ﴾ له م (وهرزه) گهر مایه دا ده رمه چن بۆ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿نَارُكُمْ أَشَدُّ حَرًّا﴾ ناگری دوزه خ زور گهرم تره (له م گهر مایه) ﴿لَوْ كُنَّا نَأْيَقُهُمْ﴾ نه گهر نه وانه تی بکه ن و بزائن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده ی با که م پی بکه ن ﴿وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ و زور بگرین ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (نه و سزایه) توله و پاداشتی نه و کرده وانه به که ده یان کرد ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ﴾ نه و سائه گهر خوا توی گهر رانده وه (ئهی موحه ممه د ﷺ) له ته بووک ﴿إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ﴾ بۆلای کومه لیک له و به جی ماوانه ﴿فَأَسْتَدْرِكُكَ لِلْخُرُوجِ﴾ و داویان لی کردیت بۆ ده رچوون (بۆ غه زایه کی تر) ﴿فَقُلْ﴾ توش بلی: ﴿لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ ههر گیز ئیوه له گهل مندا ده رناچن بۆ جیهاد ﴿وَلَنْ تَقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾ و ههر گیز ئیوه له گهل مندا جهنگ ناکه ن له گهل هیچ دوژمنیکدا ﴿إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ﴾ چونکه بیگومان ئیوه رازی بوون ﴿بِالْفُتُورِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ به دانیشن له یه که م جاردا ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ که واته ههر دانیشن له گهل به جی ماواندا ﴿وَلَا تُصَلِّ﴾ وه (ئهی موحه ممه د ﷺ) تو نویژ مه که ﴿عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ﴾ له سهر هیچ که س له وانه که مرد ﴿أَبَدًا﴾ هه تا هه تایه ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ وه رومه وه سته له سهر گوهره که ی ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه وانه بی باوهر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَمَا تَوْأَمْتُهُمْ﴾ و مردن ﴿وَهُمْ فَلْيُقَاتِلْ﴾ له کاتیکدا نه وانه به رده وام سنوورشکین بوون ﴿وَلَا تُجَنِّبْ﴾ وه (ئهی موحه ممه د ﷺ) باسهرت سورپه هیتیت ﴿أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾ مال و مندالی زوریان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ده یه ویت ﴿أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا﴾ به وه (مال و مندا) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له دونیادا ﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه گیانیان ده ربجیت ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه بی باوهرن ﴿وَلَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ﴾ و ههر کاتیک سوره تیک بنیردریته خواره وه ﴿أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ﴾ به مه ی که باوهر به خوا بینن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد و تیکوشان بکه ن له گهل پیغه مبه ره کهیدا ﴿أَسْتَدْرِكُ﴾ موله تت لی وهرده گرن ﴿أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ﴾ نه وانه یان که خاوه ن ده سه لات و سامانن ﴿وَقَالُوا دَرْنَا﴾ و ده لین لیمان گهری و وازمان لی بینه ﴿نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ با له گهل دانیشن ووه کاندای بین (وهک نافرته و مندا) و به که وته ﴿۵۱﴾

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون به وهی که له گهل به جی هیلراوان دابن (وهك نافرته و مندال و په ککه و ته کسان) ﴿وَطُيعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نه وان هیچ تینا گهن و نازانن ﴿لَئِنْ أَرْسَلْنَا بِهِ لَامٍ بَيْنَهُمْ مَبْرَئِينَ﴾ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه وانه ی که پروایان هیناوه له گهلیدا ﴿جَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکوشان به مال و گیانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی هه ربؤ نه وانه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ربؤ نه وانه سهر فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به هه شتانیکی بؤ ناماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو و باره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿حَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی تیا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْقَرُورُ الْعَظِيمُ﴾ نه و به سهر که و تنی زور گه و ره ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له عه ره به ده شته کییه کان هاتن (بؤ لای پیغه مبهه) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بؤ نه وهی رینگه یان پی بدریت (نه ربؤن بؤ جهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشتن نه وانه ی ﴿كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گهل خوا و پیغه مبهه که ی ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بنگومان نه وانه یان که بی پروا بوون له داهاتودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی سه ختی نازار دهر ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له سهر بی هیز و په ککه و ته و نه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ﴾ نه وانه ش که هیچیان نی یه خه رجی بکه ن (بؤ پیو یستی جهاد) هیچ گونا هیکیان له سهر نی یه (که نه ربؤشتوون بؤ جهاد) ﴿إِذَا نَصَبُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بؤ خوا و پیغه مبهه که ی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ رینگه یه ک نی یه بؤ (تاوانبار کردنی) نه و چاکه کارانه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش بووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نه و که سانه ش نی یه ﴿إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ که هاتنه لات (نه ی موحه مبهه د) بؤ نه وهی (وولاخیان بؤ دابین که ی و) سواریان که ی ت ﴿قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ووت وولاخم ده ست ناکه ویت سوارتان بکه م (بؤ جهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نه وانیش گه رانه وه ﴿وَأَعْيُتُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له کاتیکدا چاویان فرمیسکی دهرشت ﴿حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فته تدا که هیچیان نه بوو خه رجی بکه ن (بؤ پیداویستی جهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ تنه ا رینگه (بؤ تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نه وانه یه ﴿يَسْتَعِدُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ﴾ داوای مؤله تت لی ده که ن له کاتیکدا ده وله مه ندیشن (و توانای ربؤشتن بؤ جهادیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی بوون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وهی که له گهل به جی ماوه کاندا بن (له جهاد وهك نافرته و مندال و نه خوش) ﴿وَطُيعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به هویه وه هیچ نازانن ﴿۱۳﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و به هاننهان بۆ ده هیتنه وه ﴿إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک (له جهاد و غه زا) گه رانه وه بۆ لایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی به هانه و عوزر مه هیتنه وه ﴿لَنْ تُؤْمِنُوا لَكُمْ﴾ ئیمه هر گیز باوه رتان پی ناکهین ﴿قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾ چونکه به راستی خوا ناگاداری کردوین له هه واله کانتان (که ئیوه ناپاک و دوو پروو) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه له داهاتوودا خوا و پیغه مبه ره که ی کرده وه کانتان ده بینن ﴿تُرْذَوْنَ﴾ پاشان (له رۆژی دواپی دا) ده گه ریتنه وه ﴿إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالشَّهَدَةِ﴾ بۆ لای زانای هه موو نهیسی و ناشکراکان (که خوی گه وره یه) ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و التان پی دها به وه ی له دونیادا ده تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به زووی سوتندتان بۆ ده خون به خوا ﴿إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک گه رانه وه بۆ لایان ﴿لَتُعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بۆ ئه وه ی چاوپوشیان لی بکه ن و سه رزه نشیان نه که ن ﴿فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه ش پروویان لی و هر گیرن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ به راستی ئه و (دوو پروو) انه پیس (ونه گریسن) ﴿وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه جینگایان دۆزه خه (له رۆژی دواپی دا) ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ تۆله یان لی ده سه نریت به هو ی ئه و تاوان و خراپه ی له دونیادا ده یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به درق) سوتندتان بۆ ده خون ﴿لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ بۆ ئه وه ی لیان رازی بن ﴿فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ جا نه گه ر ئیوه ش لیان رازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ﴾ ئه وه بینگومان خوا رازی نابیت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له که سانی در چوو له سنوور (تاوانبار) ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدَّ كُفْرًا وَبِقَافًا﴾ عه ره به ده شته کییه کان بی پروایی و دوو پرووی یان به هیز تره ﴿وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا﴾ و شایسته ترن که نه زانن ﴿حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه و سنووران ه ی خوا نار دوو یه تیه خواره وه ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ بۆ سه ر پیغه مبه ره که ی ﷺ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه له و عه ره به ده شته کییه نه دا هه ندیک هه یه ﴿يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ ئه وه ی لی و ه ده گیریت و ده ی به خشیت به باج و سه رانه ی داده نیت ﴿وَيَنْتَرِضُ بِكُمْ اللَّهُ وَآيِرٌ﴾ وه چاوه پروانی ده که ن به سه ر هاتی خراپتان به سه ردا بیت ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ به لا و به سه ر هاتی خراپ به سه ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه ری زانایه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه هه ندیک ی تر له و عه ره به ده شته کییه نه هه یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که باوه ریان به خوا و به رۆژی دواپی هه یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا﴾ وه وای داده نیت ئه وه ی ده ی به خشیت هو ی نزیک بوونه وه یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له خوا ﴿وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ وه دوعا کردنی پیغه مبه ر ﷺ ﴿إِلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ﴾ بیدار بن بینگومان ئه وه هو ی نزیک بوونه وه یانه له خودا وه ﴿سَيَدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له ناینده دا خوا ده یان خاته ناو میهره بان ی و ره حمه تی خویه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بینگومان خوا لیورده ی میهره بانه ﴿۱۱﴾

﴿وَالسَّافِقُونَ الْأُولُونَ﴾ وه پیشکه وتوووه یه که مه کان (ئه وانه ی له سه ره تاوه باوه پریان هینا) ﴿مِنَ الْمُهِجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له کوچه ران و یاریده ده ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ﴾ ئه وانه ش زور به چاکی به یره وی ئه وانیان کردوووه و شوینیان که وتوون ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لیان رازیبه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه وانیش له خوا رازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به هه شتانیکی بو ئاماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده مینه وه به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئه وه یه گه یشتن به ئامانجی گه وره ﴿وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ و له و عه ره به ده شته کیبانه ی که له ده ورو به رتان دان ﴿مُنَافِقُونَ﴾ ناپاکانیک هه ن ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ هه ندیک له خه لکی مه دینه ش ﴿مَرَدُّوا عَلَى الْأَفْئاقِ﴾ له سه ر ناپاکی راهاتوون و خوین بو ته رخان کردوووه ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ﴾ تو (ئه ی موحه ممه د) نایانناسیت ئیمه چاک ده یا نناسین ﴿سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ﴾ له ئاینده دا دوو جار سزایان ده ده یین ﴿ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دواتریش ده گه پرتیرینه وه بو ناو سزایه کی گه وره (دوزه خ) ﴿وَالْآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ﴾ وه که سانیک تر هه ن دانیان ناوه به گونا هه کانیا نندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده وه ی چاکیان تیکه ل کردوووه ﴿وَالْآخَرَسِينَ﴾ له گه ل کرده وه ی تری خراپدا ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ ئومید وایه خوا توبه یان لی وهر گریت ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لی بورده ی میهره بانه ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ وهر بگره له مال و داراییان (زه کات و سه ده قه) تا به هوی وه پاکیان بکه یته وه (له گونه و تاوان) ﴿وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ و (دلیان) پوخت و خاوین ده که یت به و مال به خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیر یان بوبکه ﴿إِنْ صَلَوَاتُكَ سَكُنَ لَهُمْ﴾ به راستی دوعای تو ئارامی و دل خوشی یه بو ئه وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانیه ﴿الَّذِينَ يَعْلَمُوا﴾ ئایا نه یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که بینگومان هه ر خوا ته و به و به شیمانی له به نده کانی وهر ده گریت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه هه ر ئه و خیر و به خشینه کان وهر ده گریت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی هه ر خوا یه وهر گری ته و به یه و میهره بانه (له گه ل به نده کانیدا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (ئه ی موحه ممه د) به وانه بلی : کارو کرده وه بکه ن ﴿فَسِيرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ جا بینگومان خوا و پیغه مبه ره که ی و پرواداران کرده وه کانتان ده بینن ﴿وَسَرُّدُونَ﴾ له پاشان ده گه پرتیرینه وه ﴿إِلَى عِلِّيِّ الْعَالَمِينَ وَالشَّهَادَةِ﴾ بولای (خوا ی) زانا به هه موو نه یی و ناشکراکان ﴿فَيُنشِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه مجا هه والتان ده داتی به هه رچی که ئیوه له دنیادا ده تان کرد ﴿وَالْآخَرُونَ مُرْجُونَ﴾ (له به جی ماوه کان دا) که سانیک تر هه بوون که دواخران ﴿لَا مَرَّةَ﴾ بو فه رمان و بریاری خوا ﴿إِنَّمَا يَعِدُّبُهُمْ﴾ یان سزایان ده دات ﴿وَمَا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان به شیمانیان لی وهر ده گریت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ وه (له ناپاكان) نهوانه ی مزگه و تیکیان دروست کرد ﴿ضَرَارًا﴾ بۆ زیان گه یاندن (به موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه ناسی ﴿وَقَرِيقَاتٍ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیاوازی خسته نیوان ئیمانداران ﴿وَإِصَادًا لِّمَنْ﴾ و بۆ چاوه روانی کردنی کهسانی ﴿حَارَبَ اللَّهُ وَّرَسُولُهُ﴾ که درایه تی خوا و پیغه مبه ره که یان کرده ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له وه و پیش ﴿وَلَيَخْلِفَنَّ إِنَّ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى﴾ بینگومان (نه و دوو پروانه) سویند ده خون (ده لئین) ته نها چا که مان ویستووہ ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ به لام خوا شایه تی ده دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که به راستی نهوانه دروزنن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هر گیز نویژی تیدانه که ی (نه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿لَتَسْجِدَ آدَمُ عَلَى التَّقْوَى﴾ بینگومان مزگه و تیک که له سهر بناغه ی ته قوا و له خوا ترسان دامه زرا بیت ﴿مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له یه که م پوره وه (یه که م پوره هانت بۆ شاری مه دینه) ﴿أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته تره که نویژی تیدا بکه ییت ﴿فِيهِ رِجَالٌ مُحِبُّونَ﴾ پیاوانیکی تیدایه پیان خوشه ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا﴾ که خویان خاوین و پاک بکه نه وه (له ژهنگ و زاری سهرده می نه فامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ﴾ خوایش نهوانه ی خوش ده ویت که ده یانه ویت خویان پاک بکه نه وه ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ﴾ جا ئایا که سیک بناغه ی مزگه و ته که ی دامه زرانند بیت ﴿عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له سهر خواناسی و به ده ست هینانی په زامه ندی خوا چاکتره ﴿أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ﴾ یان که سیک بناغه ی مزگه و ته که ی دامه زرانند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ له سهر لیواری که نده لانیکی فشه ل و پروخه ک ﴿فَأَنهَارٍ يَهِي فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا به خویه وه بر وخیته ناو ناگری دوزه خه وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا رپنمونوی کهسانی سته مکار ناکات ﴿لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ الَّذِي﴾ به رده وام نه و دروست کراوه یان ﴿بَنَوْا﴾ که دروستیان کرد ﴿رَيْبَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی ئارامی و گومانه له دلیاندا (واته هر گیز له دلیان ده رناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه گهر دلیان پارچه پارچه بکریت (و بمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى﴾ به راستی خوا کرپویه تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له باوه رداران ﴿أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿بِأَنَّهُمُ الْجَنَّةُ﴾ به وه ی که به هشتیان ده داتی له بریتیدا ﴿يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه و پروادارانه) ده جهنگن له رپی خوادا ﴿فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ نه مجا (بی باوه ران) ده کوژن و (خوشیان) ده کوژرین (شه هید ده بن) ﴿وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ نه مه به لئینکی راسته (و خوا بریاری داوه) له سهر خوی ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْآنِ﴾ له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ﴾ جا کئی به به لئین و په یمانی خوی وه فادارتره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه ک خوی گه و ره؟ ﴿فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي﴾ که واته مژده به خشن و شادمان بن به و فروشته تان ﴿بِأَيْمَانِكُمْ﴾ که مامه له تان پتوه کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به راستی) هر نه وه یه گه یشتن به ئامانجی زور گه و ره ﴿﴾

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی ږینگای خوا، ئەمانه سیفه تیانە) توبه کارن ﴿الْعَائِدُونَ﴾ خواپه رستن
 ﴿الْحَامِدُونَ السَّامِعُونَ﴾ سوپاسگوزار وگه شتیارن (کوچه رن له پیتاو خوادا) ﴿الزَّكُّونَ
 السَّاجِدُونَ﴾ کړنوش و سوژده بهرن (نوږڅ خوښتن) ﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فەرمان دهرن به چاکه
 و ﴿وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ بهرگری کهرن له خرابه ﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ پاریزهران بۆ
 سنووره کانی خودا ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا (ئهی موحه ممه د ﷺ) موژده بده بهو باوهردارانهی (ئهو
 سیفاتانه یان تیدایه) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ رهوا وشایسته نی یه بۆ پیغه مبهه و باوهرداران
 ﴿أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ که داوای لیووردن بکهن بۆ هاوبهش دانه ران ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولِي
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزیکیشیان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ﴾ له پاش ئه وهی که بۆیان ده رکه وتووه
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ که ینگومان ئهو (هاوبهش دانه رانه) هاوهل وپیژی دۆزه خن ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ وه داوای لی خوش بوونی ئیبراهیم بۆ باوکی ﴿إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ﴾ نه نهها
 له بهرواده و به لیتیک بوو ﴿وَعَدَهَا آيَاتُهُ﴾ که به باوکی دابوو (که داوای لی بووردنی بۆ بکات) ﴿فَلَمَّا
 بَيَّنَّ لَهُ﴾ جا کاتیک بۆی پروون بوویه وه ﴿أَنَّهُ رَعِدُ اللَّهِ﴾ که ینگومان باوکی دوزمنی خواپه ﴿تَبَرَّأَ
 مِنْهُ﴾ خوی لی بهری کرد ﴿إِنْ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَدُّ حَلِيمٌ﴾ به راستی ئیبراهیم زور له خوا ترس و له سه ر
 خو بوو ﴿وَمَا كَانَتِ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا﴾ وه خودا هیچ گهل وهوزیک گومرا ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْنَاهُمْ﴾ دواي ئه وهی ږینموونی کردوون ﴿حَتَّىٰ بَيَّنَّ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ ههتا بۆیان پروون نه کاته وه
 ئه وهی پښوښته خویانی لی بهارینزن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءًا عَالِمٌ﴾ ینگومان خوا زانا و ناگاداره به هه موو
 شتیک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ینگومان هه ر بۆ خواپه پادشایه تی ومولکی هه موو
 ناسمانه کان و زه وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده ژینیت و ده شمرینیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وه بیجگه له خوا بۆ ئیوه نیه ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دۆست و فریادرس و یارمه تی ده ریک ﴿وَلَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ ینگومان خوا ته و بهی وه رگرت له پیغه مبهه ﷺ ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
 الَّذِينَ﴾ و له و کوچه ر و یاری ده ده رانهی ﴿اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ که شوینی (پیغه مبهه ﷺ) که و تن
 له کاتی سه ختی و ناړه حه تیدا (مه به ست پښی جهنگی ته بو که) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرِيغُ قُلُوبُ قَرِيبٍ مِنْهُمْ﴾
 پاش ئه وهی نزیک بوو دلی کومه لیکیان له هه ق لابdat ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا ته و بهی لی
 وه رگرتن ﴿إِنَّ رَبَّهُمْ﴾ به راستی خوا له گه لیان ﴿رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ دلسوز و میهره بانه ﴿۱۱۷﴾

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَقُوا﴾ ههروه‌ها (خواته‌وبه‌ی وه‌رگرت) له‌و سێ که‌سه‌ش که دواخران (خو) ده‌باره‌یان برپاری نه‌دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌تا ته‌و کاته‌ی لیان ته‌سک بوویه‌وه ﴿الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ زه‌وی به‌و فراوانیه‌ی که‌هه‌یه‌تی ﴿وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ و بیزار بوون له‌گیانی خو‌شیان ﴿وَوَظَنُوا أَن لَّا مَلْجَأَ﴾ و زانیان هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نی‌یه ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له (سزای) خوا ﴿إِلَّا إِلَيْهِ﴾ مه‌گه‌ر په‌نایی خو‌ی نه‌بیت ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ باشان به‌شیمانی لی وه‌رگرتن (به‌دابه‌زاندنی چه‌ند ئایه‌تیک) ﴿لِيَسْتَوْبُوا﴾ بۆ ته‌وه‌ی توبه‌بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی خواهه‌میشه‌توبه‌ وه‌رگری میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ته‌وانه‌ی برواتان هه‌تاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خو‌تان پارێزن له (توله‌ی) خوا ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ وه‌له‌گه‌ل راست گویاندا بن وه‌له‌پری ته‌واندا بن ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ نه‌ده‌بوو خه‌لکی مه‌دینه ﴿وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ و ته‌و عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کیانه‌ی به‌ده‌وور و به‌ریاندا ن ﴿أَن يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ﴾ له‌په‌نغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌جی بمه‌تن و دوابکه‌ون (له‌جیهاد کردن) ﴿وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ و گیانی خو‌یان له‌گیانی په‌نغه‌مبه‌ر ﷺ خو‌شتر بویت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ته‌وه‌ له‌به‌ر ته‌وه‌یه که‌ بنگومان ته‌وان ﴿لَا يُضِيبُهُمْ﴾ دوو چاریان نابیت ﴿ظَمًا وَلَا نَصَبًا﴾ هیچ تینوویه‌تی و ماندوو بوون ﴿وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و برسیتی یه‌ک له‌پری خوا دا ﴿وَلَا يَطْفُونَ مَوْطِئًا﴾ هه‌روه‌ها پی ناخه‌نه هیچ شوئینیک (له‌خاکی کافران) ﴿يَغِطُّ الْكُفَّارَ﴾ که‌رقی کافرانی پی هه‌لسی و توره‌یان کات ﴿وَلَا يَتَّخِذُونَ مِنْ عَدُوِّ تَيْلًا﴾ وه‌هیچ زیاننیک له‌دوژمن ناده‌ن (دیل کردن و کوششتیان یا گرتنی مال و سامانیان) ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ﴾ ئیلا به‌م کرده‌وانه‌ بویان ده‌نوسریت ﴿عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ کرده‌وه‌یه‌کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوای گه‌وره ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشنی چاکه‌ کاران وون ناکات ﴿وَلَا يُفْقُونَ نَفَقَةً﴾ وه‌هیچ شتینک (له‌په‌نگه‌ی خودا) نابه‌خشن ﴿صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ بچووک بیت یان گه‌وره (که‌م بیت یان زور) ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ و هیچ دۆل و شپونک نابرن ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ﴾ ئیلا بویان ده‌نوسریت ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ﴾ بۆ ته‌وه‌ی خوا پاداشتیان بداته‌وه ﴿أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌چاکترین پاداشتی ته‌وه‌ی که‌ ده‌یانکرد ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه‌نه‌ده‌بوو باوه‌رداران ﴿لِيَنْفِرُوا كَافَّةً﴾ تیکرا هه‌موو ده‌رچن و برۆن (بۆجیهاد) ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ﴾ ته‌گه‌ر ده‌ربچوونایه ﴿مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ له‌هه‌موو کومه‌لیکیان چه‌ند که‌سینک ﴿لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی له‌ئاینه‌که‌یان تیه‌گه‌ن و شاره‌زاین ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ﴾ بۆ ته‌وه‌ی گه‌ل و هۆزه‌که‌یان (شاره‌زابه‌کن له‌وه‌ی که‌ فیری بوون) بیشیان ترسینن (له‌ئاگری دۆزه‌خ) ﴿إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ کاتینک گه‌رانه‌وه (له‌جیهاد کردن) بۆلایان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بۆ ته‌وه‌ی ته‌وانیش (شاره‌زاین) و بیدار بینه‌وه (له‌نه‌زانی) ﴿۱۲۱﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که ئیمان‌تان هیتاوه ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ بجه‌نگن له‌دزی نه‌وانه‌ی ﴿يَلُونَكُمْ﴾ که نزیکن لی‌تانه‌وه ﴿مِنَ الْكَافَرِ﴾ له‌بی برویان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً﴾ وه‌بابی باوه‌پران له‌ئیه‌واتوند و تیژی ببینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گهل پاریز کاران و له‌خواتر ساندابه ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سوره‌تیک (له‌قورئان) بنیر دریتته خواره‌وه ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ (دوو پرووه‌کان) هی وایان هه‌یه ده‌لئت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ کام له‌ئیه باوه‌ری به‌م (سوره‌ته) زیاد‌ی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیتاوه ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ نه‌مه ئیمان‌یان زیاد ده‌کات (و به‌هیز تر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَشِيرُونَ﴾ وه‌ئوان مژده به‌خشن و خوش حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ له‌نیو دلیان‌دانه خوشی (و ناپاکی) هه‌یه (وه‌ک دوو پروه‌کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ نه‌وه سوره‌ته که بویان زیاد ده‌کات ﴿يَجَسَّأْنَ إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه‌ره‌پای پیسی و ناپاکی خویان پیسی و ناپاکی تر ﴿وَمَا تُؤْثَرُونَ﴾ نه‌و (ناپا‌کانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا که بی بروان ﴿أَوَلَا يَذَرُونَ﴾ نایا نه‌وانه نازائن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ﴾ بینگومان نه‌وان تا‌قی ده‌کرینه‌وه ﴿فِي كُلِّ عَامٍ﴾ له‌هه‌موو سالیک‌دا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جاریک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَثْبُتُونَ﴾ پاشان نه‌وان ناگه‌رینه‌وه و توبه‌ناکهن ﴿وَلَا هُمْ يَدْخَرُونَ﴾ و به‌ند وه‌رناگرن ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سوره‌تیک بنیر دریتته خواره‌وه ﴿نَظَرًا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (نه‌و دوو پروانه) ده‌پروانن بویه‌کتری ﴿هَلْ يَرٰكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ (ده‌لین) نایا هیچ که‌س ده‌تان بینیت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌دزیه‌وه) ده‌گه‌رینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلیانی وه‌رگیرا (له‌بروا هیتان) ﴿يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه به‌پراستی نه‌وانه کومه‌لیکن هیچ تی ناگهن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌پراستی بوتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ریک له‌خوتان ﴿عَرِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه به‌لایه‌وه ﴿مَا عَنِتُّمْ﴾ نار‌ه‌ه‌تی و ناخوشی ئیه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زور سووره له‌سه‌ر (باوه‌ره‌یتان) تان ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بو برواداران زور دلسوز و میهر‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا نه‌گه‌ر پرویان وه‌رگیرا و گوئیان پی نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ نه‌وسا بلی من ته‌نھا خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ به‌رستراوینکی پراستی نی به‌جگه له‌نه‌و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نھا پشت به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نه‌ویش به‌روه‌ردگاری عه‌رشی گه‌وره‌یه ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به (ئه‌لیف، لام، راو) ده‌خوئیریته‌وه‌خوازانا‌تره‌به‌مانا‌که‌ی بۆزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقره) بکه ﴿يٰۤاَيُّهَا الْاَشْكٰرُ﴾ ئه‌مه‌ئایه‌ته‌کانی ﴿اَلَيْسَ لَكَ كٰمٍ﴾ قورئانی نه‌گۆراوی پر‌حیکمه‌ته
﴿اٰكٰنَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾ ئایا به‌لای خه‌لکه‌وه‌سه‌یره ﴿اَنْ اَوْحٰنَا﴾ که ئیمه‌نیگامان کردوه ﴿اِلٰی رَجُلٍ مِّنْهُمْ﴾
بۆ پیاویک له‌خویان ﴿اَنْ اُنْذِرَ النَّاسَ﴾ (پیمان ووتوه) که ئاده‌می بترسینه ﴿وَيٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ وه‌موژده
بدنه‌به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿اَنْ لَّهْمُ﴾ که بینگومان بۆیان هه‌یه ﴿قَدْ مَّ صَدَقَ﴾ پله‌و پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ
رَبِّهٖمُ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالَ الْكَافِرُوْنَ﴾ به‌لام بی باوه‌ران ووتیان ﴿اِنَّ هٰذَا السَّحْرُ مِیْنُ﴾ بینگومان
ئهم (پیاوه) جادوو‌بازیکی ئاشکرایه ﴿اِنَّ رَبَّکُمْ لَآللهُ الَّذِی﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ئه‌و زاته‌یه
﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ﴾ که هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿فِی سِتَّةِ اَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا
﴿ثُمَّ اَسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزبویه‌وه‌سه‌ره‌رش و قهراری گرت (باوه‌رمان بییه‌تی به‌لام چۆنیه‌تیکی
نازانین) ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ لَا یَدْرُوْنَ﴾ (خوا) هه‌موو کاروباره‌کان هه‌لده‌سورپیتیت ﴿مٰمِنِ شَفِیْعٍ﴾ هیچ تکا کاریک نی
یه (بۆ که‌س) ﴿اِلَّا مِّنْ بَعْدِ اِذِیْنَهٗ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش رینگه‌دانی ئه‌و (خوا) نه‌بییت ﴿ذٰلِکُمْ لَآللهُ رَبُّکُمْ﴾ ئه‌و زاته
په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه ﴿فَاعْبُدُوْهُ﴾ که واته‌هه‌ر ئه‌و په‌رستن ﴿اَفَلَا تَذٰکُرُوْنَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌بیرناکه‌نه‌وه ﴿وَ
اِلَیْهِ مَرْجِعُکُمْ جَمِیْعًا﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆلای ئه‌وه ﴿وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا﴾ به‌ئینی خوا حق وراسته
﴿اِنَّهٗ یَبْدُوْا الْخَلْقَ﴾ بینگومان خوا له‌سه‌ره‌تاوه‌دروستکاروان دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ یُعِیْدهٗ﴾ دوا
(مردنیان) دووباره‌دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی پاداشتی ئه‌وانه‌بداته‌وه ﴿اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ﴾ که بر‌وایان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌دادگه‌رانه ﴿وَالَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾
وه‌ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیتاوه ﴿لَہُمْ شَرٰکٌ مِّنْ حَیْمٍ﴾ تاییه‌ت به‌وانه‌خواردنه‌وه‌ی کولاًو کولی زۆر گه‌رم
﴿وَعَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ وه‌سزای سه‌ختی ئازاردەر ﴿بِمَا کَانُوْا یَکْفُرُوْنَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌دونیا‌دا بی باوه‌ربوون ﴿وَ
هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ الشَّمْسُ﴾ خوازاتیکه‌که‌خوری گیراوه ﴿ضِیَآءً﴾ به‌تیشک ﴿وَالْقَمَرَ نُوْرًا﴾ مانگیشی گیراوه
به‌رووناکی ﴿وَقَدَّرَ مَنَازِلَ﴾ بۆ (گه‌رانی) مانگ چهنده‌قوناغیکی دیاری کردوه ﴿لِّتَعْلَمُوْا عَدَدَ السَّیِّئٰتِ
وَالْحَسٰبِ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی ژماره‌ی سآله‌کان و حیسابی (مانگ و رۆژی) بی بزآن ﴿مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِکَ﴾ خوا
ئه‌وانه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿اِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حق وراستی نه‌بییت ﴿یَنْصِلُ الْاٰیٰتِ﴾ ئایه‌ته‌کان شی ده‌کاته‌وه
﴿لِّقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ﴾ بۆ کۆمه‌لیک که زانان و تیده‌گه‌ن ﴿اِنْ فِیْ اٰخِثٰفٍ﴾ بینگومان له‌جیاوازی
﴿اَلْبَلِّ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و و رۆژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ﴾ وه‌هرچی خوا دروستی کردوه ﴿فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿لَا یَنْتَی لِقَوْمٍ یَّتَّقُوْنَ﴾ چهنده‌نیشانه‌و به‌لگه‌هه‌یه بۆ ئه‌وانه‌ی که خویان
ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌نین (له‌ دواروژدا) ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ و‌پازی بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَأَطَاعُوا أَوْثَارَهَا﴾ و‌دلنیا بوون پیی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بی‌ئاگان له‌ نایه‌ته‌کانی نیمه ﴿أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ﴾ نه‌وانه‌ جیگایان دوزه‌خه ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌و کرده‌وانه‌ی که (له‌دونیا‌دا) ده‌یان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و‌کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ﴾ په‌روه‌ردگاریان رینموونیان ده‌کات ﴿بِآيَاتِنَاهُمْ﴾ به‌هوی باوه‌ره‌که‌یان‌ه‌وه ﴿فَجَرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ ر‌وباره‌کان دین و‌ده‌چن به‌ژیریان دا ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له‌باخ و‌به‌ه‌شتانی پر نازو نیعمه‌ت دا ﴿دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ دو‌عیان تییدا (نه‌وه‌یه‌ که‌ده‌لین) پاکو بیگه‌ردی بۆتو نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَنَحْمَدُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ سلاو کردن لیان له‌و (به‌ه‌شته‌دا) به‌ووشه‌ی سه‌لامه ﴿وَهُ آخِرُ دَعْوَانَهُمْ﴾ وه‌ دو‌اهه‌مین دو‌عیان (نه‌وه‌یه‌ که‌ده‌لین) ﴿أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بیگومان سو‌پاس و‌ستایش هر بۆ خواجه‌ که‌ په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ﴾ وه‌نه‌ گهر خوا‌په‌له‌ی بگردایه (له‌ قوبول کردنی دو‌عی) شه‌رو خرابه‌دا بۆ خه‌لکی ﴿أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه‌ک په‌له‌کردنی (له‌ قوبول کردنی دو‌عی) خیر و‌خوشی ﴿لَفُضِّىَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ﴾ نه‌وه‌ ماوه‌که‌یان دو‌ایی پی‌ ده‌هینرا (وکاتی مردونیان ده‌هات) ﴿فَنَذَرُ الَّذِينَ﴾ بویه‌ مؤله‌تسی نه‌وانه‌ ده‌ده‌ین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌نین (له‌پوژی دو‌ایی دا) ﴿فِي طَعْنِهِمْ يَمْحُوتُونَ﴾ له‌نیو گومرایی و‌سه‌رکه‌شیی خویان دا بسورینه‌وه‌ و‌بتلینه‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ وه‌کاتیک ئاده‌می زیانیکى لی بکه‌و‌یت ﴿دَعَاَ الْجَنَّةَ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا﴾ به‌پراکشان یان به‌دانیشن یان به‌پیوه‌ لیمان ده‌پارینه‌وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ﴾ نه‌مجا کاتیک زه‌ره‌رو زیانه‌که‌مان له‌سه‌ر لابر دو‌نهمان هیششت ﴿مَرَّ﴾ ده‌روات (ده‌چیته‌ سه‌ر حالی پیشووی و‌ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر کاری نابه‌سه‌ندی) ﴿كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا﴾ وه‌ک هاوار و‌دو‌عی نه‌کردیت لیمان نه‌پارینه‌وه‌ ﴿إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ﴾ بۆ لابر دنی زیانیک که‌ دوو‌چاری بوو بوو ﴿كَذَٰلِكَ زُيِّنَ﴾ به‌و جو‌ره‌ رازینرا وه‌وه‌ ﴿لِلْمُتَسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بۆ زیاده‌ره‌ویان نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ ده‌یان کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سو‌یند به‌خوا به‌راستی له‌ناومان برد ﴿الْقُرُونِ مِن قَبْلِكَ﴾ چهند گهل و‌نه‌ته‌وه‌ له‌پیش ئیوه‌دا ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک ناهه‌قیان کرد ﴿وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له‌کاتیکدا که‌پینغه‌مبه‌رانیان به‌به‌لگه‌ی پروونه‌وه‌ بۆ هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ هه‌ر باوه‌ریان نه‌هینا ﴿كَذَٰلِكَ جَزَى الْقَوْمُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره‌ توله‌ له‌ کۆمه‌لی تاوانباران ده‌ستینین ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً﴾ له‌پاشان ئیوه‌مان کرد به‌جیگر و‌جینشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿مِّن بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش نه‌وان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ يَعْمَلُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سه‌رنج بده‌ین ئیوه‌ چۆن ره‌فتار و‌کرده‌وه‌ ده‌که‌ن ﴿۱۱﴾

﴿وَإِذَا نُنَادِي عَلَىٰ هِمَّةٍ﴾ وه کاتیک بخوینریتسه وه به سه ریاندا ﴿ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نایه ته روونه کانی ئیمه ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ نه وانه ی به ته مای دیداری ئیمه نین (له دواروژ دا) ده لنین ﴿أَنْتَ يَقْرَأُ غَيْرَ هَذَا﴾ قورئانیک تر جگه له م قورئانه بیتنه ﴿أَوْ بَدِّلْهُ﴾ یان بیگوره ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بِشَيْءٍ﴾) بییان بلی بۆ من نی یه ﴿أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي بِغَيْرِ شَيْءٍ﴾ که له لایه ن خو مه وه بیگورم ﴿إِنْ أَتَّبِعُ﴾ من شوین هیچ شتی ناکه وم ﴿إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ جگه له وه ی وه حی و سرووش ده کریت بۆم ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ به راستی من ده ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه گهر سه ریچی په روه رد گارم بکه م ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رپوژیکسی گه و ره (که رپوژی دوابی یه) ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (بییان) بلی نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ﴾ نه م قورئانه م نه ده خوینده وه بۆ تان ﴿وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ﴾ وه له و (قورئان) ناگادارم نه ده کردن ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ﴾ چونکه بینگومان من مامه وه له ناوتاندا ﴿عُمْرًا مِّن قَبْلِهِ﴾ ماوه ی ته مه نیکسی درپژ پیش هاتی نه م قورئانه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نایا ئیوه بۆ ژیر نابن و بیر ناکه نه وه ؟ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ جا کی سته مکار تره ﴿مِمَّنْ﴾ له و که سه ی ﴿أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درو به ده م خوا وه هه لبه ستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یا نایه ته کانی قورئان به درو دابنیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ به راستی تاوان باران رزگاریان نابیت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه وانه بینجگه له خوا شتانیک ده په رستن ﴿مَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾ که نه زیانیان بی ده گه یه نن ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نه سوود و قازانج ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ﴾ وه ده لنین نه و بتانه ﴿شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ تکا کارمانن لای خوا ﴿قُلْ أَتُتَّبِعُونَ اللَّهَ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بِشَيْءٍ﴾) به وانه (بلی نایا ئیوه هه و ال ده دن به خوا ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ﴾ به شتیک که بی ناگایه لنی ی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بینگهر د و بلنده له وه ی که ده یکه نه هاو به شی ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ﴾ خه لکی له رابوردودا ﴿إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ هه ری که ئوممه ت بوون (بروا دار بوون به خوا) ﴿فَأَحْكُمُوا﴾ نه مجا جیاواز بوون ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ﴾ وه نه گهر بریارنک پیشتر نه درایه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه ن په روه رد گارته وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ نه و بریار ده درا له ننیوانیاندا ﴿فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وه ی که تیدا جیاواز بوون ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه نه وانه ده لنین ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ﴾ با بهیترایه ته خواره وه بوی ﴿ءَايَةً مِّن رَّبِّهِ﴾ به لگه و نیشانه یه ک له لایه ن په روه رد گاریه وه ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ﴾ توش بلی بینگومان (زانینی) نهیسی و په نهانی ﴿لِلَّهِ﴾ تایهت به خوایه ﴿فَاتَّظَرُوا﴾ که واته چاوه پروانی بکه ن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به راستی منیش له گهل ئیوه دا ﴿مِنَ الْمُسْتَظَرِّ﴾ یه کیکم له چاوه پروانکه ران ﴿

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ وه کاتیک که نيعمهت و رهمهتی خوْمان ددهین به خه لکی و تامی نهو نيعمهت یان پیده چیژین ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهْمٍ﴾ له پاش زیان و ناخوشیه ک که لیان که وتووہ ﴿إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ﴾ دهست به جی نهوان پیلان ده گیرن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده باره ی به لگه و ثایه ته کانی ئیمه ﴿قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷻ) بلی خوا خیر اتره له پیلان کردندا (له به رامبه ر پیلانی نهواندا) ﴿إِنْ رُسُلَنَا﴾ بنگومان فریشته و چاودیره کانمان ﴿يَكُفُّونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾ هه ر پیلان و فپرو فیلنیک (نهو بی باوهرانه) ده یکه نه دهنوسن ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ﴾ خوا زاتیکه هاتو چوتان پی ده کات ﴿فِي الْبُرُوجِ﴾ له ووشکایی و له ده ریادا ﴿حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه تا کاتیک ئیوه ﴿فِي الْفُلْكِ﴾ له که شتی دان ﴿وَجَحَرْتُمْ بِهِمْ﴾ (که شتیبه کان) ده یان گیریت ﴿بِرِيحٍ طَبَیْقَةٍ﴾ به هو ی شنه بایه کی خوشه وه ﴿وَفَرِحُوا بِهَا﴾ و خوش حال دهن پی ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ﴾ (له پر) ره شه بایه کی زور به هیز لهو (که شتیبانه) هه لکات ﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ﴾ وشه بولیان بوییت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَوُظُّوا أَنَّهُمْ﴾ وه دلنیا بوون له وه ی که نهوان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ ده وه ره دراون (وله ناو ده جن) ﴿دَعَا اللَّهَ﴾ هاوار ده که نه خوی گه وه ره ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ زور به دلسوزی و گهر دنی بو که چ ده که ن ﴿لَئِنْ أَجَبْتَنَا﴾ (و ده لنین) سویند به خوا نه گهر رزگار مان بکه ییت ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له م سه ختی و ناره حه تیبه ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بنگومان ئیمه له سوپاسگوزاران ده یسن (بوئو ئه ی خوا به) ﴿فَلَمَّا أَجَبْتَهُمْ﴾ نه مجا کاتیک خوا رزگاری کردن (لهو ناره حه تیبه) ﴿إِذَا هُمْ يَخُونُ﴾ کوتوپر دهست ده که نه وه به خراپه کاری و بی باوهری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به ناره وا ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه ی ئاده می به (خرابه کاره کان) ﴿إِنَّمَا بَقِیُّكُمْ﴾ له راستیدا سته م و ناحه قی به کانتان ﴿عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ زیانی هه ر بو خوتانه ﴿مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زه تی ژبانی دونیاش بی نرخه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا رَجَعْتُكُمْ﴾ پاشان گه رانه وه تان هه ر بولای ئیمه به ﴿فَنَبِّئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و التان پی دده یسن به وه ی که (له دونیادا) ده تان کرد ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بنگومان وینه ی ژبانی دنیا ﴿كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارانیک وایه له ئاسمانه وه باراندومانه ﴿فَلَا تَحْطَیْ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ جا به هو ی نهو (بارانه وه روه کی زور رواوه و) سه وزی و روه کی زه وی تیکه له به یه ک بوون و به یه کدا چوون ﴿بِمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له وه ی که خه لکی و نازه لیش ده یخون ﴿حَتَّى إِذَا آتَاكَ﴾ هه تا کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ﴾ زه وی (به سه وزی و روه ک) ره ونه ق و جوانی خوی وهره گریت و خوی ده رازینتیبه وه ﴿وَوَضَّاهُهَا﴾ دانیشتوان و خه لکی نهو (زهویه) واده زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدَرُونَ عَلَيْهَا﴾ که به راستی نهوان به توانان به سهر (دروینه کردن) یددا ﴿أَنَّهُمْ أَمْرُنَا﴾ (له نا کاوینکدا) فره مانئیمه بیت بوئو (زه وی و کشتو کاله) ﴿لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ له شه و یان له رورژدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا﴾ نه مجا وه ک دروینه کراوی لی بکه یسن (وهیچیان بو نه میتیبه وه) ﴿كَأَن لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ﴾ وه ک له وه و پیش هه ر نه بوو بیت ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ﴾ ثابه و جو ره روونی ده که ینه وه ﴿الْآيَاتِ﴾ ثایه ت و به لگه و نیشانه کانمان ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بو گه لی که بیر بکه نه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا﴾ وه خوا (خه لک) بانگ ده کات ﴿إِلَى دَارِ السَّلَامِ﴾ بو مالی ناشتی و ئارامی (به هشت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه ریتموونی هه ر که سینک ده کات ﴿يَشَاءُ﴾ که بیه ویت ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو رینگه ی راست ﴿

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ بۆ نه وانه ی چاکه یان کردوه ﴿الْحَسَنَ وَزِيَادَةً﴾ پاداشتی چاکتر (به هشت) و زیاتریان هیه (که بینینی خوابه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ﴾ دهم و چاویان داینا گریخت (لینی نانیشتیت) ﴿فَتَرَىٰ وَلَا ذِلَّةً﴾ هیچ رهشی و ته پ و توزو ریسواییه ک ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاوړنی به هشتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه لهو (به هشته) دان به هه میسه یی ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه وانه ش ﴿كُتِبُوا السَّيِّئَاتِ﴾ که کرده ی خرابیان کردوه ﴿جَزَاءُ سَيِّئَةٍ﴾ توله ی هر خرابه یه ک ﴿بِمِثْلِهَا﴾ به نه ندازه ی نه و (خرابه یه توله ی لنی ده سیندری) ﴿وَتَرَهُمْ ذُلًّا﴾ وه ریسوایی دایان ده گریخت ﴿مَالَهُمْ﴾ بویان نیه ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په ناده ریک له (سزای) خودا ﴿كَانَمَا أَغَشِيَتْ وَجُوهَهُمْ﴾ (به راده یه ک پرویان ره ش بووه) ده لنی دهم و چاویان داپوشراوه ﴿فَقَطَّعَتِ اللَّيْلُ مُظْلِمًا﴾ به چند به شیک له شه وه زهنگ ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه ی (که باس کران) هاوړنی ناگری دوزه خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وان تییدا ده میتنه وه به هه میسه یی ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ (نه ی موحه ممه د ﷻ باسی بکه بویان) نه و روزه ی هه موویان کۆده کهینه وه ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ نه مجا ده لنین به وانه ی ﴿اَشْرَكُوا﴾ هاوبه شیان بۆ خوا بریار داوه ﴿مَكَانَكُمْ﴾ له شوینی خوتاندا نه جولین (پاوه ستن) ﴿اَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ﴾ خوتان و بت و په رستراوه کانتان ﴿فَرَبَّلْتُمْ اَنْتَهُمْ﴾ نه مجا لیکیان جیاده کهینه وه ﴿وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ﴾ په رستراوه کانیاں ده لنین ﴿مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا نَعْبُدُونَ﴾ ئیوه ئیمه تان نه ده په رست ﴿فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا خوا به سه که شاهد بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ له نیتوان ئیمه و ئیوه دا ﴿اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ بینگومان ئیمه بی ناگابوین له به ندایه تی کردنتان بۆ ئیمه ﴿هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ له ویندا دهرده که ویت ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ﴾ هه موو که سیک چی پیش خوی خستووه ﴿وَرُدُّوْا اِلَى اللَّهِ﴾ وه هه موو ده گه رینرنه وه بۆلای خوا ﴿مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ﴾ که کومه کی که ر وپه روه ردگاری حق و راستیانه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه لیان وون ده بیت ﴿مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ نه و (په رستراوه درویانه ی) هه لیان به ستبون ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷻ) بلی ئایا کی رزق و روزیتان ده دات ﴿مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ﴾ له ناسمان (به باران) و له زه ویه وه (به پرووه ک) ﴿اَمْ اَنْ يَمْلِكُ﴾ یان کی خواهنی (دروستکه ری) ﴿السَّمْعَ وَالْاَبْصَرَ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ وه کی زیندوو له مردوو دهرده هیئتیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه مردوو له زیندوو دهرده هیئتیت ﴿وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ﴾ هه روه ها کی کاره کان هه لده سوریننی ﴿فَسَبِّحُوا لِلَّهِ﴾ بینگومان یه کسه ر ده لنین خوا ﴿فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ که واته (نه ی موحه ممه د ﷻ) پیان بلی ده ی بۆ خوتان ناپاریزن (له سزای خوا)؟ ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ﴾ هه ر نه و خوابه ﴿رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ په روه ردگاری راستی ئیوه یه ﴿فَمَا ذَا بَعْدَ الْحَقِّ﴾ ده ی له پاش راستی هیچ هیه ﴿اِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگه له گو مرایی ﴿فَاَنِّي تُصْرِفُونَ﴾ ده ی چون له رینگه ی راست لاده درین؟ ﴿كَذٰلِكَ حَقَّتْ﴾ به و جوړه چه سپاوه ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ بریاری په روه ردگارت ﴿عَلَى الَّذِيْنَ﴾ له سه ر نه وانه ی ﴿فَسَقُوا﴾ له سنوور لایان داوه ﴿اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان نه وانه بر واهینن

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه هی وایان ههیه ﴿يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾ دهروانیت بۆت ﴿أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْأَعْمَى﴾ دهی ئایا تو
 رینموونی ئه و کویرانه ده کهیت (مه بهست پتی بی باوه رانه که کویرن له ئاست بینینی ههق
 وراستیدا) ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ نه گهر چی ئه و کویرانه نابیناش بن؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بهراستی خوا ﴿لَا
 يَظْلِمُ النَّاسُ شَيْئًا﴾ هیچ ستم له خه لکی ناکات ﴿وَلَكِنَّ النَّاسَ﴾ به لکو خه لکی ﴿أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 خویمان ستم له خویمان ده کهن ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ﴾ وه (بیریان بخه نه وه) ئه و رۆژهی که (خوا)
 هه موویان کو ده کاته وه ﴿كَانَ لَمْ يَلْبِسُوا﴾ ده لیبی له دونیادانه ماونه ته وه ﴿إِلَّا سَاعَةً﴾ ساتیکی کهم
 نه بیت ﴿مِنَ النَّهَارِ﴾ له رۆژیک ﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خویمان بهیه کتر ده ناسینن ﴿فَدَحَسِرَ الَّذِينَ﴾ بهراستی
 زهره مه ند بوون ئه وانه ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که برویان نه هینا به (زیندوو بونه وه) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ وه ئه وانه رینموون وهر گره بوون ﴿وَأَمَّا رَبُّكَ﴾ بهراستی نه گهر نیشانت بدهین
 ﴿بَعْضُ﴾ هه ندیک ﴿الَّذِي نَعُدُّهُمْ﴾ له وه ی به لیتیمان داوه پیان (زالبونت به سه ریاندا) ﴿أَوْ تَوَفِّيكَ﴾ یان
 تو بمرینن (بیش به دی هاتنی) ﴿فَالْيَتَامَىٰ مَرْجِعُهُمْ﴾ نه وه گه رانه وه یان هه ر بۆلای ئیمه یه ﴿ثُمَّ اللَّهُ﴾ پاشان
 خوا ﴿شَهِيدٌ﴾ شایه ته ﴿عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾ له سه ر ئه و کرده وانه ی که ده یکه ن (له پاش تو) ﴿وَلِكُلِّ
 أَمْرٍ رَسُولٌ﴾ وه بۆ هه موو گه لیک پیغه مبه ریک هه بووه ﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ﴾ جا کاتیک پیغه مبه ره که یان
 (له قیامه تدا) هات بۆلایان ﴿فُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده دریت له نیوانیاندا ﴿يَا قَسِطٌ﴾ به داد گهریی و راستی
 ﴿وَهُمْ لَا يَظْلِمُونَ﴾ وه ئه وان هیچ سته میان لی ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ﴾ ده لین که ی ده بیت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ئه و به لین و هه ره شه یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست ده کهن ﴿قُلْ﴾ (ئه ی موحه ممه ده) ﴿بَلَىٰ
 إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ به ده ستم نی یه بۆ خودی خویم ﴿ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ هیچ زیان و سوودیک
 ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر ئه وه ی خوا بیه ویت ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ بۆ هه موو گه ل و نه ته وه یه ک کاتیکی دیاری
 کرا وه یه ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه گهر کاته که یان هات ﴿فَلَا يَسْتَجِزُونَ سَاعَةً﴾ نه وانه ساتیک دوا ده کهون
 ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ نه پیشیش ده کهون ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ تو بلی (به وانه) پیم بلین ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُهُ﴾ نه گهر
 سزای خواتان بۆهات ﴿بَيْنَا أَوْ نَهَارًا﴾ له شه ودا یان له رۆژدا ﴿فَمَا ذَايَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ئایا تاوانباران
 بۆچی (سزایه ک) په له ده کهن ﴿أَتُرِيدُونَ مَا وَقَعُ﴾ ئایا پاش ئه وه ی پرووی داو به دی هات ﴿ءَاَمَنْتُمْ بِهِ﴾
 ئیوه بروای پی دینن؟! ﴿ءَالْفَن﴾ ئائیتستا (بروای پی دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ خو به راستی ئیوه
 په له ی هاتنی (ئه و سزا) یه تان ده کرد ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ نه مجا پیان ده ووتریت ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به وانه ی
 که سته میان کردوه ﴿ذُوقُوا عَذَابَ﴾ بچه ژن سزای ﴿الْخُلْدِ﴾ هه میشه یی ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ﴾ ئایا ئیوه توله تان
 لی ده سه ندریت ﴿إِلَّا بِمَا﴾ مه گهر به وه ی ئه و (کارانه وه) نه بیت ﴿كُنْتُمْ تُكْسِبُونَ﴾ که خوتان ده تان
 کرد ﴿وَيَسْتَفِيدُونَكَ﴾ (ئه ی موحه ممه ده) لیت ده برسن ﴿أَحَقُّ هُوَ﴾ ئایا نه و سزایه راسته (به دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ إِي وَرَبِّي﴾ پیان بلی به لی سویند به په روه رد گارم ﴿إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ بیگومان نه وه راسته
 ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ئیوه ناتوانن خوتانی لی قوتار بکه ن ﴿۳۷﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه‌گهر هی هه‌ر که سیتک بیت ﴿ظَلَمَتْ﴾ که سته‌می کردووه (له‌دونیا‌دا) یان بی‌باوه‌ر بوو بیت ﴿مَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر چی له‌زه‌ویدایه ﴿لَافْتَدَتْ بِهِ﴾ له‌بریتی خو‌ی ده‌یدات (ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ﴾ وه (بی‌باوه‌ران) په‌شیمانی خو‌یان ده‌شارنه‌وه (له‌و‌ر‌و‌ژه‌دا) ﴿لَمَّا أَرَا الْعَذَابَ﴾ کاتیک که نه‌و‌سزایه‌ده‌بینن ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ جا‌بریار ده‌دریت له‌نیوانیندا به‌دادوهری ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ و نه‌وانه‌هیچ سته‌میان لی‌ناکریت ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ﴾ نا‌گاداربن به‌راستی مولکی خویه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ﴾ نا‌گاداربن به‌راستی به‌لینی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوره‌بیان نازانن ﴿هُوَ الْحَيُّ وَرَبُّنَا﴾ نه‌و (خویه) ده‌ریتیت و ده‌مریتیت ﴿وَالْيَهُ تَرْجِعُونَ﴾ و هه‌ر بولای نه‌و ده‌گه‌ریترنه‌وه (له‌ر‌و‌ژی دوا‌یدا) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بینگومان بۆتان هاتووه ﴿مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ناموزگاری (قورئان) له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَشِقَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه شیفا و چاره‌یه بو‌ئه‌وه‌ی له‌ناو‌دل و ده‌رونتان دایه ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وه رینموونیی و میهره‌بانیه ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌برواداران ﴿قُلْ يَفْضَلِ اللَّهُ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی هه‌ر به‌هوی چاکه‌و ﴿وَبِرَحْمَتِهِ﴾ و میهره‌بانی خواوه‌یه ﴿فَإِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ جا که واته‌بابه‌وه دلخوش بن ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾ نه‌وه چاکتره (بویان) ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ له‌وه‌ی کوی ده‌که‌نه‌وه (له‌شتی نه‌م دونیایه) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی (به‌و‌بی‌بروایانه) پیم‌بلین ﴿مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ نه‌وه‌ی خوا ناردوویه‌تیه خواره‌وه ﴿لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾ بۆتان له‌رزق و ر‌و‌زی ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ هه‌ندیکی‌تان کردووه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به‌حه‌رام و (هه‌ندیکی) به‌حه‌لال ﴿قُلْ لِلَّهِ﴾ بلی ئایا خوا ﴿أُذِنَ لَكُمْ﴾ موله‌تی (نه‌وه‌ی) پی‌داوون (له‌خوتانه‌وه شتانیک حه‌لال و شتانیکیش حه‌رام بکه‌ن) ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَتَرُونَ﴾ یان در‌و‌ده‌که‌ن به‌ناوی خواوه ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ﴾ وه گومانی نه‌وانه چیه ﴿يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که در‌و‌هه‌له‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌ر‌و‌ژی دوا‌یدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَذُو فَضْلٍ﴾ خواوه‌نی چاکه‌و فزل و به‌هره‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر خه‌لکی یه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به‌لام زوره‌بی خه‌لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی (نه‌و چاکه‌و به‌هرانه) ناکه‌ن ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) توله‌هه‌ر مه‌به‌ست و کاریک‌دا‌بیت ﴿وَمَا تَتْلُوا مِنْ قُرْآنٍ﴾ وه هه‌ر چی له‌قورئان بخویننی ﴿وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ و (ئیوه) هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک بکه‌ن ﴿إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ﴾ بینگومان ئیمه‌به‌سه‌رتانه‌وه ﴿شُهُودًا﴾ شایه‌تین و نا‌گاداربن ﴿إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده‌ر‌ونه‌ناویه‌وه و پیوه‌ی خه‌ریکن ﴿وَمَا يُعْرَبُ﴾ وه وون نابیت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له‌به‌روه‌ردگارت ﴿مِنْ مَقَالٍ ذَرَقٍ﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و نه‌له‌ئاسماندا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه نه‌بجو‌کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَلَا أَكْبَرُ﴾ و نه‌گه‌وره‌تر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌تا له‌ناو‌په‌راویکی ئاشکرادا (که‌مه‌به‌ست پی‌لوح‌المحفوظ) ه

﴿الْآيَاتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولَآئِآءَ اللّٰهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له سهر
 نیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه فه تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی باوه ریان هیناوه ﴿وَكَانُوا
 يَتَّقُونَ﴾ وه هه میشه خویان ده پاریزن و له خوا ده ترسن ﴿لَهُمُ الْبَشَرِیُّ﴾ ههر بؤ نه وانه
 مزگینی و مورده ﴿فِی الْحَیَوةِ الدُّنْیَا﴾ له ژبانی دنیادا ﴿وَفِی الْآخِرَةِ﴾ و له دوار و ژیشدا ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾
 گوران نییه ﴿لِكَلِمَتِ اللّٰهِ﴾ بؤ ووته (و به لینه) کانی خوا ﴿ذَٰلِكَ هُوَ﴾ ههر نه ویه ﴿الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ﴾
 سه رکه و تنی زور گه و ره ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾ باخه مبارت نه کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووته ی نه وانه ﴿إِنَّ
 الْعِزَّةَ﴾ چونکه به راستی هیز و ده سولات ﴿لِلّٰهِ جَمِیْعًا﴾ هه مووی بؤ خوایه ﴿هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾
 خوایش بیسه ری زانایه ﴿الْآيَاتِ لِلّٰهِ﴾ ناگادار بن به راستی ههر بؤ خوایه ﴿مَنْ فِی السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 چی له ناسمانه کان ﴿وَمَنْ فِی الْاَرْضِ﴾ ههر چیش له زه وی دایه ﴿وَمَا یَشِیْعُ﴾ پهیره ویان نه کرد و وه
 ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ﴾ نه وانه ی بیجگه له خواده په رستن ﴿شُرَكَاءَ﴾ په رستراوانی (ها و به شانی
 بؤ خوا) ﴿إِنْ يَشِیْعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ نه وانه تنها شوین گومان که و تنوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا یَخْرُصُونَ﴾
 وه نه وانه تنها در و ده که ن (به گومان و گو تره شت ده لین) ﴿هُوَ الَّذِی﴾ نه و خوایه زاتیکه
 ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْآیَاتِ﴾ شه وی بؤ داناون ﴿لِتَسْكُنُوا فِیْهِ﴾ تاتیدا بحه سیننه وه ﴿وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا﴾ ر و ژیشی
 داناوه به روونا که ره وه (که مایه ی ژبان و گوزه رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِی ذَٰلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که
 باس کرا) ﴿لَآ یَسْتَلْقِیْ لِقَومٍ یَسْمَعُونَ﴾ چند به لگه و نیشانه هه یه بؤ که سانیک که ده بیستن و ژیرن ﴿وَلَا
 قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا﴾ نه وانه ده لین خوا مندالی بؤ خوی هه لبرار دوه !! ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک ی و بینگه ردی
 بؤ خوا ﴿هُوَ الْغَنِیُّ﴾ نه و بی نیازه ﴿لَهُ مَا فِی السَّمَوَاتِ﴾ تنها نه و خوا و نیانه ههر چی و له ناسمانه کان
 ﴿وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾ و ههر چی و له زه ویدا ﴿إِنْ عِنْدَکُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهَٰذَا﴾ هیچ به لگه یه کتان لانیه به مه ی
 که ده یلین. ﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ نایا شتیک ده لین به دم خوا وه که نایزان و بی ناگان لینی ﴿وَلَا
 قُلْ إِنَّ الدِّیْنَ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی به راستی نه وانه ی ﴿یَقْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ﴾ که در و هه ل
 ده به ستن به ناوی خوا وه ﴿لَا یُقْلِحُونَ﴾ (ههر گیز) رزگار نابن ﴿مَتَّعَ فِی الدُّنْیَا﴾ (چونکه) به هره
 و رابوار دنیکی که م له دنیادا (به سهر ده بن) ﴿ثُمَّ اِلَیْنَا﴾ پاشان بؤ لای نیمه یه ﴿مَرْجِعُهُمْ﴾ گه رانه و یان
 ﴿ثُمَّ نُنْذِرُهُمْ﴾ نه مجا پیان ده چیژین ﴿الْعَذَابَ الشَّدِیْدَ﴾ سزای زور توند ﴿بِمَا كَانُوا یَكْفُرُونَ﴾
 به هو ی نه ویه که بر وایان نه هینا (تامردن) ﴿۷۰﴾

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ﴾ (نهی موحه ممه د ﷺ) دهنگوباس وهه والی نوح (علیه السلام) یان بؤ بخوینه ره وه
 ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتیک به گهله که ی ووت ﴿يَقَوْمُ﴾ نهی گهله که م ﴿إِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكُمْ﴾ نه گهر
 به لاتانه وه قورس و گرانه ﴿مَقَامِي﴾ مانه وهم له ناوتاندا ﴿وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و ناموزگاری کردم
 (بوتان) به نایه ته کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ نه وامن پشتم به خوا به ستووه ﴿فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ﴾ نیوهش
 کارو بریاری خوتان کوکه نه وه ﴿وَشُرَكَاءُكُمْ﴾ له گهل هاو به شه کانتان دا ﴿لَنْ يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾
 نه مجا با کارو بریاره کانتان شار او نه بیت به لاتانه وه (به لکوناشکرا بیت) ﴿ثُمَّ أَقْبِضُوا إِلَيَّ﴾ پاشان به لامارم
 بدهن ﴿وَلَا تَنْظُرُونَ﴾ و ماوهم مه دهن ﴿٦١﴾ ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ جا نه گهر سه ریچیتان کردم (پشتیم تی ده کهن)
 ﴿فَمَا سَأَلُكُمْ﴾ نه وه من داوام نه کردووه لیتان ﴿مِنْ أَجْرٍ﴾ هیچ پاداشتیک ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من هه ره سه ره خوايه ﴿وَأُمرْتُ﴾ وه فه رمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که له فه رمانبه ردارانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿٦٢﴾ ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا به درو یان زانی ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾ نه وسا ئیمهش نه و
 (نوح) و نه وانهش کهله گه لی بوون پرزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلِّ﴾ له که شتی که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُ﴾
 وه کردمان ﴿خَلِيفَ﴾ به جی نشینانی (نه وان له زه ویدا) ﴿وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ﴾ نه وانه شمان زیر ناو خست ﴿كَذَّبُوا﴾
 بِآيَاتِنَا که بر وایان به نایه ته کانی ئیمه نه هیتا ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ نه مجا سه رنج بده و پروانه بزانه چون
 بوو ﴿عَقِبَةُ الْمُذْرِبِينَ﴾ دواړوژ و ناکامی ترسینراوان ﴿٦٣﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه مجا له دوا ی نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغه مبه رانیک ﴿إِلَى قَوْمِهِ﴾ بؤ ناو گهله کانیان ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نه وانش هاتن
 بؤ لایان به به لگه پروونه کانه وه ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ که چی نه وان پروایان نه هیتا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 به وهی که له رابر دوو دا پروایان پینه هیتا بوو ﴿كَذَلِكَ نَطْبَعُ﴾ به و جوړه موړ ده نین ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ به سه ر
 دلی ﴿الْمُعْتَدِينَ﴾ ده ست دریز کاراندا (تاتیگه ن) ﴿٦٤﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش
 نه و نیز راوانه ﴿مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ موسا و هاروون بؤ لای فیرعه ون ﴿وَمَلَأْنَاهُ﴾ وه بؤ لای
 دهسته و تاقمه که ی ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به به لگه و موعجیزه کانمانه وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به لام نه وان خو یان
 به گه وره زانی ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ و نه وان هوزینکی تاوان بار بوون ﴿٦٥﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 بؤ یان هات ﴿الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ هه ق و راستی له لایه ن ئیمه وه ﴿قَالُوا إِن هَذَا﴾ ووتیان بیگومان نه مه
 ﴿لِسِحْرٍ مُّسِيءٍ﴾ جادوویه کی روون و دیاره! ﴿٦٦﴾ ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی (بیان) ﴿اتَّقُوا لِلْحَقِّ﴾ نایا
 نیوه به م هه ق و راستیه ده لین (جادووه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بوتان هاتووه ﴿لِسِحْرٍ هَذَا﴾ نایا نه وه جادووه
 ﴿وَلَا يَفْلِحُ السَّاجِرُونَ﴾ که جادو و یازان پرزگاریان ناییت ﴿٦٧﴾ ﴿قَالُوا أَاجْتَنَّا﴾ ووتیان نایا هاتووی بؤ لاما ن
 ﴿لِشَيْءٍ﴾ بؤ نه وهی لاما ن دهی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا﴾ له وهی باوو باپیرانمان له سه ری بوون ﴿وَتَكُونُ﴾
 لگما تابو هه ر دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكِبْرِيَاءِ﴾ گه وره یی (وسه رو کایه تی به نوئیسرائیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَمَا تَحْنُ لَكُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ وه ئیمه هه گیز باوه رتان پی ناکه یین ﴿٦٨﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعهون ووتی (به کومه له که ی) ﴿أَتُؤْتُونِي يَكُلُ﴾ بوم بیتن و (کوی بکه نه وه) هه موو
 ﴿سَجِرَ عَلِيمٍ﴾ جادوو گهریکی زور زانا و لیزان ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ جا کاتیک جادوو گهره کان
 هاتن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ مووسا پنی ووتن: ﴿الْقَوْمَ أَنْتُمْ مُلْقَوْنَ﴾ نه وه ی ده تانه و ی بیهاویرن
 (فری ده ن) ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا﴾ نه مجا کاتیک (جا دووه کانیا ن) فری دا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ مووسا ووتی
 ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ﴾ هه رچی ئیوه هیتاوتانه جادوو ه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَبِّطٌ﴾ بنگومان خوا به زووی
 پوجه لی ده کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ﴾ چونکه به راستی خوا چاکی ناکات ﴿عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 کرده وه ی خرابه کاران ﴿وَيُحْيِ اللَّهُ الْحَقَّ﴾ خوا حق و راستی سه رده خات (ده بچه سپیتیت)
 ﴿بِكَلِمَةٍ﴾ به فرمان و به لینه کانی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پیان ناخوش بیت
 ﴿فَمَاءَ أَمْنٍ﴾ جا (له سه ره تاوه) بروای نه هیتا ﴿لِمُوسَى﴾ به مووسا ﴿إِلَّا ذُرِّيَّةً﴾ چند که سیک
 نه بیت ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له گه له که ی ﴿عَلَى خَوْفٍ﴾ به هو ی ترس و بیمیان ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیرعهون
 ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ و کار به ده ست و گه وره کانیا ن ﴿أَن يَفْتِنَهُمْ﴾ نه وه ک بیانگیریتنه وه بوی دینی ﴿وَأَن فِرْعَوْنَ﴾
 به راستی فیرعهون ﴿أَعَالٍ فِي الْأَرْضِ﴾ خوبه زل زان و زال بوو له زهوی (میسر) دا ﴿وَأَنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾
 وه به راستی له سنوور به زیتان بوو ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه مووسا ووتی ﴿يَقَوْمُ﴾ نه ی گه له که م ﴿إِن
 كُنْتُمْ﴾ گهر ئیوه ﴿ءَأَمِنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ برواتان به خوا هیتاوه ﴿فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا﴾ نه وه ته نها پشت به خوا ببه ستن
 ﴿إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ نه گهر ئیوه فرمانبر و مل که چن ﴿فَقَالُوا﴾ نه وانیش (باوه رداره کان) ووتیان
 ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشتمان به خوا به ستووه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً﴾ نه ی په روه ردگارمان مه مانگیره به
 جینگه ی نه شکه نجه و نازار ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو گه لی سته مکاران ﴿وَجَنَّا﴾ وه رزگارمان بکه
 ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به به زه یی خوت ﴿مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له ده ست کومه لی بی بروایان ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾
 وه نیگامان کرد ﴿إِلَى مُوسَى﴾ بو مووسا ﴿وَأَخِيهِ﴾ و برا که ی (هاروون) ﴿أَن نَّبْوءًا﴾ که پنیکی بیتن و ناماده ی
 بکه ن ﴿لِقَوْمِكُمَا﴾ بو گه له که تان ﴿يُؤْصِرُ يُؤْتَا﴾ چند خانوویه ک له میسر دا (که تیتدا بحه وینه وه)
 ﴿وَلَجَعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً﴾ وه خانووه کانتان بکه ن به قبیله (واته بیکن به جینگای په رستنی خودا) ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ﴾ و به رنکو پنیکی نویر به جی بیتن ﴿وَيَشِرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ مژده ش بده به برواداران (به به هشت
 و سه رکه وتن) ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و مووسا ووتی ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ﴾ نه ی په روه ردگارمان به راستی تو
 ﴿ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ﴾ به خشبو و ته به فیرعهون و کومه له که ی ﴿زِينَةً وَأَمْوَالًا﴾ هوکاری رازانه وه و
 جوانی و مال و سامانی زور ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له رینگی تو ﴿رَبَّنَا اضْلُمُوا﴾ نه ی په روه ردگارمان
 بو نه وه ی خه لک گومرا بکه ن ﴿عَنْ سَبِيلِكَ﴾ له رینگی تو ﴿رَبَّنَا أَظْلِمِ﴾ نه ی په روه ردگارمان له
 ناوی به ره و مه یه یله ﴿عَلَى أَمْوَالِهِمْ﴾ مال و سامانیا ن ﴿وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ دله کانیا ن په ق و په ش بکه
 ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا﴾ چونکه بروا ناهیتن ﴿حَتَّى يَرَوْا﴾ هه تا نه بیتن (به چاوی خو یان) ﴿الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ سزای
 سه ختی نازارده ر ﴿﴾

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خواهی گه‌وره) فہرمووی بیگومان ﴿أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ﴾ داوای ہمدو و وکتان و ہرگیرا ﴿فَأَسْتَقِيمًا﴾ جا خو راگر و بہر دہوام بن (لہ سہر نایینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ﴾ و ہمہ کہ ونہ شوین پینگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئەوانہ‌ی کہ نازانن ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ﴾ ئەمجا نہ و ہ‌ی ئیسرا ئیلماں لہ دہریاکہ (دہریای سوور) بہراندو و ہ ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ﴾ ئەمجا فیرعہون و لہ شکرہ کہ‌ی شوینیان کہ و تن ﴿بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ بہ ستم و دہست دریزی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ ہدئا ئەو کاتہ‌ی ﴿أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ﴾ خہریک بوو (فیرعہون) بخنکی ﴿قَالَ آمَنْتُ﴾ ئەوسا و وتی بروام ہینا ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ﴾ کہ ہیچ بہر ستر او نیکی راست نی یہ ﴿إِلَّا الَّذِي﴾ جگہ لہ ئەو (خواہ) نہ بیت ﴿آمَنْتُ بِهِ﴾ کہ بروایان پی ہینا و ہ ﴿بَنُو إِسْرَءِيلَ﴾ نہ و ہ‌ی ئیسرا ئیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ و ہ منیش لہ موسلمانانم ﴿وَكَنتَ﴾ ئیستا (باوہر دینیت؟) ﴿وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ﴾ کہ بیگومان لہ و ہ و پیش سہر بیتجیت کرد ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و ہ تو لہ خرابہ کاران و تیکدہران بوویت ﴿قَالُوا﴾ بہ لآم ئەمرو ﴿نُجِّيكَ يَدْنِكَ﴾ لاشہ کہت (لہ دہریا) پرزگار دہ کہین ﴿لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً﴾ بو ئە و ہ‌ی بی بہ پەند بو ئە و ہ‌ی لہ دوا ی تو دیت ﴿وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ﴾ و ہ بہ راستی زورینک لہ خەلکی ﴿عَنِ آيَاتِنَا لَا يَحْقِلُونَ﴾ بی ناگان لہ بەلگہ و نیشانہ کانی ئیمہ ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ سویند بہ خوا بیگومان نیشته جیمان کردن ﴿بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نہ و ہ‌ی ئیسرا ئیل ﴿مُبَوَّأَصِدْقٍ﴾ لہ شوینیکی چاک و شایستہ دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ و رۆزی چاک و پاکمان پی دان ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا﴾ جا را جیا و دو و بہرہ ک نہ بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ ہدئا زانین و شارہ زایی (تہورات) یان بو ہات ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی بہر و ہر دگارت ﴿يَقْضِي بَيْنَهُمْ﴾ بریار دہدات لہ نیاو نیاں دا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رۆزی دوایدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہ و ہ‌ی ئەوان تیدا را جیا بوون ﴿فَإِنْ كُنْتَ﴾ جائہ گہر تو ﴿فِي شَكٍّ﴾ لہ گوماندا ی ﴿مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ لہ و ہ‌ی کہ نار دومانہ تہ خوارہ و ہ بۆت ﴿فَسَعِلَ الَّذِينَ﴾ ئە و ہ پرسیار لہ وانہ بکہ ﴿يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ﴾ کہ کتیبی ئاسمانی شارہ زان و دہیخویننہ و ہ ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ لہ پیش تو ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بۆت ہاتو و ہ ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ ہق و راستی لہ بہر و ہر دگارتہ و ہ ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ کہ واتہ لہ دہستہ‌ی گومانداران مہ بہ ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ و لہ وانہ ش مہ بہ ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ کہ نیشانہ کانی خوایان بہ درۆزانی (وباوہریان پی نہ ہینان) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (ئہ گہر و ابکہیت) ئە و ہ دہ چیتہ ریزی زہر مہندانہ و ہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی ئەوانہ‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ دہر چو و ہ و چہ سپا و ہ بۆیان ﴿كَرِهْتُمْ رَبَّكَ﴾ بریاری بہر و ہر دگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بر و ا ناہینن ﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ﴾ (بر و ا ناہینن) ہر چہند بۆیان بیت ﴿كُلُّ آيَةٍ﴾ ہم و ہ بەلگہ و نیشانہ یہ ک ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا﴾ ہدئا نہ بینن (بہ چاوی خو یان) ﴿الْعَذَابَ﴾ آلایمہ سزای سہختی نازاردہر ﴿۷﴾

﴿قُلْ لَا كُفْرَةَ أَقْرَبُ أَأَمَنْتَ﴾ (خه لکی) هیچ شار و گوندیک (له وانه ی که هه ره شه یان لیکرا) و باوه یریان هیتا (کاتی بینین و دابه زینی سزای په روه ردگار) ﴿فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا﴾ باوه ره که یان هیچ سوودی پی نه گه یاندن ﴿إِلَّا قَوْمٌ يُّؤُسُّ﴾ جگه له گه لی یونس (علیه السلام) نه بیت ﴿لَمَّا ءَامَنُوا﴾ کاتیک هه موو بر وایان هیتا و ته و به یان کرد (که دل نیابوون سزای په روه ردگار دابه زیوه بو سهریان) ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ﴾ لامان برد له سهریان ﴿عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ سزای سهر شوپی و پرسیوایی ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له ژبانی دنیادا ﴿وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ و به هره و خو شیمان پیدان تا ماوه یه که (تاکاتی مردنیان) ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ وه نه گه ره روه ردگار ت بیو ستایه ﴿لَأَمَنَّ﴾ پروای ده هیتا ﴿مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه و (خه لکه ی) واله زه ویدان ﴿كُلُّهُمْ جَمِيعًا﴾ هه موو به تیکرا ﴿أَفَأَنْتَ﴾ ده ی نایا تو (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿تُكْرِهُ النَّاسَ﴾ زور له خه لکی ده که بیت ﴿حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ هه تا بیننه پروادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ وه بو هیچ که سبت نی یه ﴿أَنْ تُؤْمِنَ﴾ که بر وایبتی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ره به ویستی خوا نه بیت ﴿وَيَجْعَلُ الْيُسْرَىٰ﴾ وه پیسی (وبی باوه ری) ده خاته ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ سهر نه وانه ی ﴿لَا يَعْقِلُونَ﴾ که تی ناگه ن و بیر نا که نه وه ﴿قُلْ أَنْظَرُوا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: سهرنج بدهن ﴿مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ﴾ که چی نیشانه و ترسینه ره کان هیچ سوود ناگه یه نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به که سانتیک پروانه هیتن ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده ی چاوه پروانی چی ده که ن ﴿إِلَّا مِثْلَ آبَائِهِمُ الَّذِينَ﴾ بیتجگه له پرووداوینک وه که پرووداوه کانی نه وانه ی ﴿خَلَّوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ که له پیشیانه وه رابوردن ﴿قُلْ فَأَنْظَرُوا﴾ بلی ده ی چاوه پروان بکه ن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به راستی منیش له گه ل ئیوه دا ﴿مَنْ الْمُتَنَطِّرِينَ﴾ له چاوه پروانانم ﴿ثُمَّ نُنَجِّي﴾ پاشان ئیمه رزگاری ده که ین (له کاتی ناره حه تیدا) ﴿رُسُلَنَا﴾ پیغه مبه رانمان ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ و نه وانه ی پروایان هیتاوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه و شینوه ﴿حَقَّاعَيْنَا﴾ پیویسته له سهرمان ﴿نُجِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئیمان داران رزگار بکه ین ﴿قُلْ يَتَّيْبُهَا النَّاسُ﴾ بلی ئه ی خه لکینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ﴾ نه گه ره ئیوه له گومانان (من دینی) له (راستی) ئاینه که م ﴿فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ﴾ نه وه من ناپه رستم نه وانه ی ﴿تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که ئیوه ده ی په رستن بیتجگه له خوا ﴿وَلَكِنْ﴾ به لکو ﴿أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي﴾ نه و خوا به ده په رستم ﴿يَتَوَفَّنَا﴾ که ئیوه ده مریتی ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ﴾ وه من فرمانم پی کراوه که ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بر واداران بسم ﴿وَأَنْ أَقْرَبَ وَجْهَكَ﴾ وه پرووت رینک و راست بکه ﴿لِلَّذِينَ حَنِيفًا﴾ بو ئایینیک که راسته ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه به هیچ جورینک له هاوبه ش دانه ران مبه به ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ هاوار مه که (مه په رسته) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیتجگه له خوا ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ﴾ شتی نه سوودت پی ده گه یه نیت ﴿وَلَا يَضُرُّكَ﴾ و نه زیانت لی ده دات ﴿فَإِنْ فَعَلْتَ﴾ جا نه گه ر وات کرد ﴿فَإِنَّكَ إِذَا﴾ نه وه بنگومان نه و کاته تو ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له سته مکارانی ﴿۱۰﴾

﴿وَإِنْ يَسْأَلُكَ اللَّهُ﴾ وه نه‌گهر خوا به تو بگه به نیت ﴿يَضْرِبْ﴾ زیانیک ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ﴾ هیچ لاده‌رنیک نی به بۆ نه‌و (زیانه) ﴿إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَإِنْ يَرَوْكَ يُخَيِّرْ﴾ وه نه‌گهر خیر و خوشیه کی بویت بۆت ﴿فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ نه‌و هیچ بهرگری که رنیک نه‌بۆ چاکه‌ی خوا ﴿يُضِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌هره‌مندی ده‌کات نه‌و که سه‌ی خوی بیه‌ویت ﴿مِنْ عِبَادِ اللَّهِ﴾ له به‌نده‌کانی ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ وه ههر نه‌و لی سورده‌ی به‌به‌زه‌بیه ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نه‌ی خه‌لکینه ﴿قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ﴾ به‌راستی (قورئانی) حه‌قتان بۆ هاتووه ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارانه‌وه ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا ههر که سیک رینموونی وه‌رگریت ﴿فَالَمْ يَهْتَدِ لِنَفْسِهِ﴾ نه‌و بینگومان (قازانجی) رینموونه‌که‌ی بۆ خویه‌تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ ههر که سیش گومرا بوویت ﴿فَالَمْ يَضِلْ عَلَيْهَا﴾ نه‌و بینگومان (زیانی) گومرا بوونه‌که‌ی بۆ خویه‌تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ﴾ وه من له‌نیوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ به‌ر پرسیار نیم ﴿وَأَنبِئْ﴾ شوین نه‌و بکه‌وه ﴿مَّا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ که سرووش وه‌حی کراوه بۆت ﴿وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ﴾ وه به‌ئارام و خوگر به‌هتا ﴿يَخْكُرَ اللَّهُ﴾ خوا بریاری ده‌دات (له‌نیوانی تو و نه‌واندا) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه‌و (خوایه) چاکترینی هه‌موو دادوهر و بریارده‌رانه ﷻ

سوره‌تی ﴿هُودٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّ﴾ به‌(ته‌لیف، لام، را) ده‌خوینترینه‌وه خوا زاناتره به‌مانا که‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿كَتَبَ أُخَيِّمْتُ﴾ نه‌مه کتیبکه به‌و داربژراوه ﴿عَالِمُ السَّعَادَةِ﴾ نایه‌ته‌کانی ﴿تَرْفُصْتُ﴾ پاشان پروون کراونه‌ته‌وه ﴿مِنْ لَّدُنْ﴾ له‌لایه‌ن ﴿حَكِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (خوی) کاردروستی زاناوه ﴿الْأَعْبُدَا﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌به‌رستن ﴿إِلَّا اللَّهَ﴾ بیجگه له‌خوا ﴿إِنِّي لَكُم مِّنْهُ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن نه‌و (خوا) وه بۆ نیوه ﴿نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ ترسینهر و موژده‌ده‌رم ﴿وَإِنْ أَسْتَغْفِرُوا زَنْبُكَ﴾ ههر وه‌ها بۆ نه‌وه‌ی داوای لیبور دن بکه‌ن له‌په‌روه‌ردگاران ﴿تُؤْتُوا آلِيَّوُا﴾ پاشان تۆ به‌بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بۆلای ﴿يُعْتِقُكُمْ مِّنْ عَاقِبَتِكُمْ﴾ ده‌تان زیننی به‌زیانیک‌ی چاک و خوش ﴿إِنِّي أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ تاماوه‌ی دیاری کراو (بۆتان) ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ﴾ وه ده‌به‌خشیت به‌هه‌موو ﴿ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ﴾ خاوه‌ن چاکه و به‌هره‌به‌ک (پاداشتی) چاکه و به‌هره‌ی خوی ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه‌گهر پروو وه‌رگیرن و سه‌ره‌بچی بکه‌ن ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ نه‌وه به‌راستی من مه‌ترسی ده‌که‌م ﴿عَلَيْكُمْ﴾ به‌خه‌تان بگری ﴿عَذَابٍ لِّمِمْ كَبِيرٍ﴾ سزای رۆزیک‌ی گه‌وره (که رۆزی دوایه) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ ههر بۆلای خوایه ﴿مَرْجِعُكُمْ﴾ گه‌رانه‌وه‌تان ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه‌و (خوایه) ده‌سه‌لات داره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿أَلَا إِلَهُمَّ﴾ ناگادار بن بینگومان نه‌وان ﴿يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ﴾ سنگیان ده‌بپه‌چنه‌وه (له‌سه‌ر کینه و دزایه‌تی) ﴿لَيْسَتْ خَفَايِمُهُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی خویان بشارنه‌وه له‌خوا ﴿الْأَجِينَ﴾ بیدار بن کاتیک ﴿يَسْتَعِشُونَ نِيَابَهُمْ﴾ نه‌وانه‌خویان داده‌پوشن به‌پوشاکه‌ کانیان (بۆ نه‌وه‌ی پیلانه‌ کانیان ده‌ر نه‌که‌ون) ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده‌زانیت ﴿مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ به‌وه‌ی ده‌بشارنه‌وه وه‌وه‌ی ناشکرای ده‌که‌ن ﴿إِنَّهُ عَزِيمٌ﴾ بینگومان نه‌و (خوایه) به‌ ناگا و زانابه ﴿يَذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌و (نه‌تیه‌انه‌ی) له‌سینه و دله‌کاندا به ﷻ

﴿وَمَآ مِنْ دَابَّةٍ﴾ هیچ گیان له به ریک نی به ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه وی دا ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ثیلا له سه ر خواجه
 ﴿رَزَقُهَا﴾ رزق و روزه که ی ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا﴾ وه (خوا) ده زانی شوینی مانه وه ی ﴿وَمُسَوِّدَعَهَا﴾
 وه شوینی لی ده رچوونی ﴿كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هه مووی نوسراوه له کتیبی پروون که ره وه (لوح
 المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوا به) زاتیکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که ئاسمانه کان
 وزه وی دروست کرده ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شهش روزه دا ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عه رشه که ی
 له سه ر ئاوبوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بۆ نه وه ی تاقیتان بکاته وه ﴿أَلَيْكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامتان کرده وه ی
 چاکتر (ده که ن) ﴿وَلَئِنْ قُلْتُمْ﴾ سویند بی نه گه ر بلیت (به وانه) ﴿إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ به راستی ئیوه زیندوو
 ده کرینه وه ﴿مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ له پاش مردن ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه وانه ی که بی پروان ده لین
 ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نه مه هیچ نی به بیجگه له جادوویه کی پروون و دیار نه بیت ﴿وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ
 الْعَذَابَ﴾ وه سویند به خواهه گه ر نهو سزایان دوا بخه یین ﴿إِلَّا أَتَمَّةً مَّعْدُودَةً﴾ تاماویه کی که می
 دیاری کراو ﴿لَيَقُولَنَّ مَا يَجِئُهُ﴾ نه وه به راستی ده لین چی نهو سزای راگرتووه (بۆچی بۆمان
 نایه ت) ﴿الْأَيُّومَ يَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن روزه ی نهو سزایه یان بۆ دیت ﴿لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ لیان لا نادری
 ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه ده وریان ده دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه وه ی که نه وانه گالته و لا قرتیان پی
 ده کرد ﴿وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به خواهه گه ر ئیمه بچیژین به ئاده می ﴿مِنْ آسَافَةٍ﴾ چاکه
 و فزل و به هریه ک لای خو مانه وه ﴿ثُمَّ نَرْجِعْهَا إِلَيْهِ﴾ پاشان نهو (چاکه و به هریه ی) لی بگرینه وه
 ﴿إِنَّهُ لَيَبْغُوسٌ كَفُورٌ﴾ بیگومان نهو زور ناثومید و سپله یه (لهو کاته دا کوفری نیعمته کانی خوا
 ده کات) ﴿وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ﴾ سویند به خواهه گه ر پی بچیژین بیده نی ﴿نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَه﴾
 به هره و چاکه دوا ی نهو سه ختی و ناره حتیانه ی تووشی بووه ﴿لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي﴾ بیگومان
 ده لیت گشت سه ختی و زیانه کانم له مل بوویه وه (به روکی به ردام) ﴿إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ﴾ بیگومان
 (لهو کاته دا) زور دلخوش و لوت به رزو خو به زل زانه ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ جگه له وانه ی
 که بانارام و خوگر بوون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان به جی هینا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نه وانه
 بویان هیه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیوردن و پاداشتی گه وره ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ﴾ نایا تو وازه یته ری
 ﴿بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ له (راگه یاندنی) هه ندیک له وه ی نیگات بۆ کراوه ﴿وَضَآئِقٌ بِهِ صَدْرُكَ﴾ و دل
 تنگ ده بی پی ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ له به ر نه وه ی که ده لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ كَذْرٌ﴾ بۆچی گهنج و خه زینه ی بۆ
 نانیردریته خواره وه ﴿أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ﴾ یان بۆچی فریشته یه کی له گه لدا نه هاتووه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾
 بیگومان تو ته نها ترسیته ری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ و خوا بۆ هه موو شتیک سه ره رشتیکار و
 چاودیره ﴿

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یان ئەوانە دەلێن پێغەمبەر ﷺ ئەو (قورئانە) ی هەلبەستوووە ﴿قُلْ فَأَنزِلْ عَشْرَ سُورٍ مِّثْلِهِ﴾ بلی دەی ئێوەش دە سورەتی وەکو ئەو (قورئانە) بێنن ﴿مُفْتَرٍ يَتَّبِعُ﴾ هەلبەستراوین ﴿وَأَدْعُوا مَن أَسْطَظَعْتُمْ﴾ وەبانگ بکەن (بۆ پشٹیوانیتان) هەرکەس دەتوانن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بێجگە لەخوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئێوە راست دەکەن ﴿فَالَّذِينَ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ﴾ جائەگەر وەلامیان نەدانه وە ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ﴾ ئەوە بزانیان کە بێگومان ئەم (قورئانە) نێردراوەتە خواوە ﴿بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ بەئاگاداری وزانیی خوا ﴿وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هەر وەها بزانیان هیچ پەرستراویکی راست نی یە بێجگە لەئەو ﴿فَقُلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دەی ئایا ئێوە مل کەچ و موسلمانن؟ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ هەرکەس دەیه ویت ﴿الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾ ژبانی دنیا و پازاوە و جوانی ئەو ﴿تَوَفَّ إِلَيْهُمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا﴾ ئیمە (بەرەمی) کردە وەکانیان بەتەواوی پێ دەدەین تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخُسُونَ﴾ وە ئەوان لەم ژبانه دا کەم و کوری یان لەگەڵ ناکریت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ ئەوانە کە سانیکن بۆیان نی یە ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ لەپوژی دوایدا جگە لەئاگر ﴿وَحِطَّ مَا صَبَّغُوا فِيهَا﴾ وە ئەوەی کردیان تیندا پوچ و بی بەرەم بووہ ﴿وَيُطْلَمُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وە هەرچیان کرد بەردەوام بوو بە هیچ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جائایا کە سیتک ﴿عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ بەلگە یەکی ناشکرای بێی لەلایەن پەرورەدگار یە وە ﴿وَيَسْأَلُهُ شَاهِدُ مَنَّهُ﴾ و شایەتیک لای ئەو وە بۆی بخوینیتە وە ﴿وَمِن قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ﴾ وە لەپیش ئەم (شایەتیە ی خوێه وە) پەراوی مووساش (شایەتە بۆی) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ کە پەپەرەو پێشەواو میهرەبانیه ﴿أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئەوانە بر وایان هەیه بەو (شایەتە کە قورئانە) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وە هەرکەس باوەری پێی نەبیت ﴿مِنَ الْآخِرَابِ﴾ لەو کۆمەڵ و تاقمانە (ئەوانە ی کۆبونە وە لەسەر دژایەتی ئیسلام) ﴿فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾ ئەو ئەگەر جینگایەتی ﴿فَلَا تَأْكُ فِي مَرْيَمَ مَنَّهُ﴾ کە واتە هیچ جۆرە گومان و دوو دلیەکت نەبیت لەو (قورئانە) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بەراستی ئەو قورئانە راستە لەلایەن پەرورەدگار تە وە هاتووہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بەلام زۆریک لەخەلکی بر واناھینن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وە ئایا کی ستمکار ترە لەو کەسە ی ﴿افترى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کە درۆ هەلبەستی بە دەم خواوە؟ ﴿أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ئەوانە دەبرێنە حوزوری پەرورەدگاریان (ووتەکانیان دەخریتە روو) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وە شایەتەکان (لەپێغەمبەرەکان و فریشتەکان) دەلێن ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ ئا ئەوانە ئەو کەسانەن ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (لەدو نیا دا) درویان هەلدەبەست بە دەم پەرورەدگاریانە وە ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ بێدارین نەفرینی خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ بۆ ستمکارانە ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەوانە ی بەرەهەستی رینگە ی خوا دەکەن ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و دەیانەوی بەلارو چەوتی نیشان دەن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ لەکاتی کدا ئەوان بەپوژی دوا یی ﴿هُمْ كَافِرُونَ﴾ بێ پروان ﴿۱۱﴾

﴿أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ﴾ ۱؎ ۛو (نہ فرس لئ کر او) ۛنہ ناتوان (لہ دہستی خوا) ۛو یان قوتار بکن
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ ۛ لہ ولات و زہویدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ ۛ و نیانہ ﴿مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أُولَئِكَ﴾ ۛ بیجگہ لہ خوا ہیج
 ہستیوان و دوستیک ﴿يُضَعِّفْ لَهُمْ﴾ ۛ بویان دووقات دہ کریتہوہ ﴿الْعَذَابِ﴾ ۛ سزا ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ﴾
 السَّمْعَ ۛ توانای بیستنی (ۛو قورٹانہ) یان نہ بوو ﴿وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ ۛ (ہہ قیشیان) ۛنہ دہ بینی ﴿ۛ﴾
 ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ۛ ۛو ۛنہ کہ سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ۛ کہ ۛو یان دؤر ۛند ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ ۛ وہ لیان
 وون بوو ﴿مَا كَانُوا يُفْقَرُونَ﴾ ۛ ۛو درؤو دہ لہ سانہی لہ دونیادا دہ یان کرد ﴿ۛ﴾ ۛ لَجَرَمَ أَنَّهُمْ﴾ ۛ بہ راستی
 و بیگومان ۛو ۛنہ ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ ۛ لہ رؤزی دوایدا ﴿هُمُ الْآخِرُونَ﴾ ۛ زہرہ مند ترس کہ س ۛو یان
 ﴿ۛ﴾ ۛ إِن الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ۛ بہ راستی ۛو ۛنہ ی پر وایان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ۛ و کردہوہ چاکہ کانیان
 بہ جئ ہیناوہ ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ۛ و گہردن کہ چ و دل ۛارام بوون بؤ (فہرمانہ کانی) ۛر و ہر دگاریان
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ۛ ۛو ۛنہ ۛو ہاوہ لانی بہ ہشتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ۛ تئیدا دہ میننہوہ بہ ہہ میشہ ہی ﴿ۛ﴾
 ﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ﴾ ۛ وینہی ۛو دوو دہستہ بہ ﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ﴾ ۛ و ہک کوئر و کہر و بیسہر
 و بیناوان ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ۛ ۛیا ۛو دوو دہستہ بہ یہ کسانن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ۛ دہ بؤ بیر ناکہ نہوہ ﴿ۛ﴾
 ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ ۛ سویند بہ خوا بیگومان نار دمان ﴿نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ ۛ نوح بؤ لای گہ لہ کہی ﴿إِنِّي﴾
 لکؤ نذیر مئیں ۛ (ہئی ووتن) دلنیابن من ترسینہ ریکی ۛاشکرام بؤ تان ﴿ۛ﴾ ۛ أَن لَّا تُعْبَدُوا إِلَّا اللَّهُ﴾ ۛ کہ جگہ
 لہ خوا نہ بہرستن ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ ۛ (چونکہ) بہ راستی من دہ ترسم یہ خہ تان بگری ﴿عَذَابَ يَوْمِ﴾
 الیم ۛ سزای رؤزیکی سہخت و بہ ۛازار ﴿ۛ﴾ ۛ فَقَالَ الْمَلَأُ﴾ ۛ جا کار بہ دہست و دہسہ لاتدارہ کان
 ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۛ ۛو ۛنہ ی کہ ہر وایان نہ ہینا بوو ﴿مِن قَوْمِهِ﴾ ۛ لہ گہ لہ کہی (نوح) ﴿مَا نَرَاكَ﴾
 ئیمہ تو نابینن ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا﴾ ۛ جگہ لہ ۛادہ می یہ کی و ہک ۛو مان ﴿وَمَا نَرَاكَ﴾ ۛ وہ نابینن تو ﴿أَتَبْعَكَ﴾
 ہیج کہ سینک شوینت کہ و تبیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ ۛ جگہ لہ ۛنہ ی ﴿هُمُ أَرَادُوا﴾ ۛ کہ ہہزار و ہستہ کانمانن
 ﴿بَادِيَ الرَّأْيِ﴾ ۛ بی ۛاوہزا و ساویلکہن (روالہت بینن) ﴿وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ﴾ ۛ وہ نابینن ئیوہ ﴿عَلَيْنَا مِن﴾
 فِضْلٍ ۛ ہیج شتیکتان لہ ئیمہ زیادہی ﴿بَلْ تَنْظُرُونَ كَذِبِينَ﴾ ۛ بہ لکو بہ درؤزنتان دہ زانین ﴿ۛ﴾ ۛ قَالَ يَقَوْمِ﴾
 (نوح) ووتی ۛہی گہ لہ کہم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ ۛ ہہ و ۛلم بدہنی ﴿إِن كُنْتُ﴾ ۛ ۛہ گہر من ﴿عَلَىٰ بَيْنَةٍ﴾ ۛ بہ لگہی
 ۛاشکرام ہہ بیت ﴿مِّن رَّبِّي﴾ ۛ لہ لای بہر و ہر دگارمہوہ ﴿وَأَنبِئِي رَحْمَةً﴾ ۛ و رہ حمہ تیکی ہی بہ ۛشسیم
 ﴿مِّن عِنْدِي﴾ ۛ لہ لایہن ۛوہوہ ﴿فَعَمِيَّتَ عَلَيْكُمْ﴾ ۛ بہ لام ۛوہ لہ ئیوہ ۛار درایتہوہ ﴿أَنزَلْنَاكُمْ مِّنْهَا﴾ ۛ ۛیا بہ زؤر
 پابہ ندتان بکہین پیہوہ ﴿وَأَنزَلْنَاهَا كِرْهُونَ﴾ ۛ لہ کاتیکدا ئیوہ ۛہزی لئ ناکہن و پیتان ناخوشہ ﴿ۛ﴾

﴿وَيَقُولُ﴾ وہ نہی گہلہ کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ لہ سہر نہم (گہیانندی پہیامہ) داوای ہیچ مال و سامانیکتان لی ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِيَ﴾ پاداشتی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ہر لہ سہر خواہیہ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وہ من ئەوانہ دہر ناکہم بروایان ہیناوہ ﴿إِنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ بہر استی ئەوانہ بہ دیداری بہر وہرد گاریان دہ گہن (لہر وری دوا پیدا) ﴿وَلَكِنِّي أَزِيدُ﴾ بہ لام من ئیوہ دہ بینم ﴿قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ کہ کؤمہ لیکی نہ زانن ﴿وَيَقُولُ مَنْ يَضُرُّنِي﴾ نہی گہلہ کہم کی یارمہ تسم دہ دات ﴿مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ﴾ لہ بہرانبہر خواہا ئە گہر ئەوانہ بتارینم (و دہریان بکہم) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دہی ئایا بؤ بیر ناکہ نہوہ؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پیتان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ خەزینہ کانی خوا لای منہ ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ و ناشلیم غہیب و شتہ نادیارہ کان دہ زانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ ہر وہہا نالیم من فریشتہم ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ بہوانہش نالیم ﴿تَزِدُّنِي آفِيئَةً﴾ کہ لہ بہر چاوی ئیوہ سووک و بی ریزن ﴿لَنْ يُؤَيِّتَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا ہیچ چاکہ بہ کیان ناداتی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک دہ زانی ﴿بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ بہوہی لہ دہروونی ئەواندایہ ﴿إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بہر استی من ئەوکاتہ (ئہ گہر ئەو ہزارانہ دہر بکہم) لہ ستہم کاران دہ بم ﴿قَالُوا يَنْبَغُ﴾ ووتیان نہی نوح ﴿قَدْ جَدَلْنَا﴾ بنگومان دہمہ قالیت کرد لہ گہلماندا ﴿فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا﴾ زوریش دہمہ قالیت کرد لہ گہلماندا ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا كُفَرْنَا﴾ دہی ئەوہی بہ لئیمان پی دہ دہیت (لہ سزا) بؤمان بہیتہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُصْذِقِينَ﴾ ئە گہر تو لہ راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بنگومان خوا بؤتان دہ ہینیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ ئە گہر بیہ ویت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ ئیوہ ناتوانن (لہ سزای خوا) خوتان قوتار بکہن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ وہ نامور گاری من سوودتان پی ناگہیہ نیت ﴿إِنْ أَرَدْتُ﴾ گہر بمہ ویت ﴿أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ﴾ نامور گاریتان بکہم ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ ئە گہر خوا بیہ ویت ﴿أَنْ يُعْزِيَكُمْ﴾ گومراتان بکات ﴿هُوَ رَبُّكُمْ﴾ ئەو بہر وہرد گارتانہ ﴿وَاللَّهُ تَرْجِعُونَ﴾ وہ ہر بؤلای ئەویش دہ گہرینہوہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یا ئەوانہ دہ لئین موحمہ مد ﴿نَحْنُ﴾ ئەم (قورٹانہی) بہ ناوی خواوہ ہلہبہ ستووہ ﴿قُلْ إِنْ افْتَرَيْنَاهُ﴾ بلی ئە گہر من ہلہم بہ ستبیت ﴿فَعَلَىٰ إِجْرَائِي﴾ ئەوہ گوناہو تاوانہ کہی تہنہا لہ سہر خؤمہ ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَجْحَرُونَ﴾ وہ منیش بہریم لہ تاوانی ئیوہ ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ نُوحٌ﴾ وہ حی کرا بؤ نوح (علیہ السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ کہوا کہسی تر بر وناہینیت ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ لہ گہلہ کہت ﴿إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ﴾ بیجگہ لہوہی پیشتر بر وای ہیناوہ ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ کہواتہ نارہ حہت و غہ مبار مہ بہ بہوہی ئەوان دہیکہن ﴿وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ﴾ وہ کہشتیہ کہش دروست بکہ ﴿يَاغِيثُنَا وَوَحِّتْنَا﴾ بہ پیش چاو و چاودیری وفہرمان و نیگای ئیمہ (لہم ئایہ تہدا باسی سیفہ تی - چاو، عین - ہاتووہ بؤ خوای گہورہ، بروامان پیہہ تی بہ بی ہیچ لیچواندن ولیکدانہوہ یہک ، شیوہ کہی نازانین وہ تہنہا خوا خوی دہ زانیت) ﴿وَلَا تُخْطِئُنِي﴾ وہ ہیچ قسم لہ گہلدا مہ کہ ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لہ بارہی ئەوانہی ستہ میان کردوہ (وبی باوہر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ چونکہ بنگومان ئەوانہ دہ خنکیرین ﴿۲۷﴾

﴿وَيَصْنَعُ الْفُلَ﴾ وہ دہستی کرد بہ دروست کردنی کہ شتیہ کہ ﴿وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ﴾ ہر کاتیک تی بہرینایہ بہ لایدا ﴿مَلَائِينَ قَوْمِهِ﴾ کومہائی لہ گہلہ کہی ﴿سَخِرُوا مِنْهُ﴾ گالتهیان پی دہ کرد ﴿قَالَ إِن تَسْخَرُوا مِنِّي﴾ (نوح) دہیووت نہ گہر ئیوہ ئیستہ گالتهو لاقرتی بہ ئیمہ دہ کہن ﴿فَإِنَّا نَسْخَرُهُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ ئیمہ ش لاقرتی بہ ئیوہ دہ کہین ﴿كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ ہر چون ئیوہ لاقرتی بہ ئیمہ دہ کہن ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا لہ مہو پاش دہ زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کی سزای بو دیت ﴿يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ سہر شورپی دہ کات (لہ دونیاداو لہ قیامہ تیشدا) سزای ہہ میسہیی بہ سہر دادیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (نوح) (کہ شتیہ کہی دروست کرد) ہہ تا کاتیک ﴿جَاءَ أَمْرُنَا﴾ فہرمانی ئیمہ ہات (بو لہ ناوبردنیان) ﴿وَقَارَ الشَّنُورُ﴾ و تہ نورہ کہ ناوی لی ہل قولاً ﴿فَلَمَّا أَحْمِلْ فِيهَا﴾ و وتمان (بہ نوح) لہ و (کہ شتیہ) دا ہلی بگرہ ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ لہ ہہ موو نیرو مینہک دووان ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن﴾ رن و مندالہ کانیشٹ ہل بگرہ ئوہ یان نہ بیت ﴿سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ بریاری خواہی لہ سہر دراوہ (بہ خنکاندن) ﴿وَمَنْ أَمَنَ﴾ ہر ئوہانہ ش (ہل بگرہ کہ) بروایان ہینا (لہ گہلہ کہت) ﴿وَمَاءَ أَمْنٍ مَّعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وہ خہل کیکی کہم نہ بیت بروایان نہ ہینا لہ گہلی دا ﴿وَقَالَ أَزْكَبُوا فِيهَا﴾ (نوح) ووتی ہہ مووتان سواربن لہ و (کہ شتیہ) دا ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ مَجْرِدَهَا وَمَرْسَهَا﴾ بہ ناوی خواوہ لہ کاتی پویشتن و وہستانی دا ﴿إِن رَّبِّي﴾ بہراستی بہر و ہر دگام ﴿لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ زور لی بور دہی میہرہ بانہ ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ﴾ کہ شتیہ کہ دہیردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ بہ ناو شہ بولی وہ کیو و شاخ دا ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ﴾ نوو حیش علیہ السلام کورہ کہی بانگ کرد (کہ ناوی کہ نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ﴾ کہ لہ شوینیکی کہ ناردا بوو ﴿يَبْنِي أَزْكَىٰ مَعًا﴾ (ووتی) ئہی کورپی خوشہ ویستم لہ گہلمان دا سوار بہ ﴿وَلَا تَكُن مَّعَ الْكَافِرِينَ﴾ و لہ گہل بی بروایان مہ بہ ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ﴾ (کورہ کہی) ووتی بہ نا بو شاخیک دہ بہم ﴿يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ کہ بمپاریزیت لہم لافاوہ ﴿قَالَ لَا عَصِمَ الْيَوْمَ﴾ (نوح) ووتی ئہ مپوہیج پاریزہ ریتک (بہ نادہریتک) نہ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ لہ فہرمانی خوا (کہ خنکاندنہ) ﴿إِلَّا مَن رَّحِمَ﴾ مہ گہر کہ سینک خواہرہ حمی پی بکات (و باوہر دار بیت) ﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ لہ و کاتہ دا شہ بولی لافاو کہو تہ نیوانیان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ﴾ جائوہ (کورہ خنکاو) لہ خنکاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ﴾ ئہ و سا و وترائہی زہوی ﴿أَبْلَعِي مَاءَكَ﴾ ئاوہ کہت ہل مژہ ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْلَبِي﴾ و ئہی ئاسمان باران مہ بارینہ ﴿وَعِصَصَ الْمَاءُ﴾ ئیتر لافاوہ کہ روچوو بہ ناخی زہوی دا ﴿وَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کارہ کہ (خنکانیان) تہ واو کرا ﴿وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ﴾ و (کہ شتیہ کہ) وہ ستا بہ سہر (کیوی) جوو دیہوہ ﴿وَقِيلَ بَعْدًا﴾ ووترادووری لہ پرہ حمی خوا ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو گہلی ستہ مکاران ﴿وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ﴾ نوو ح ہاواری کردہ بہر و ہر دگاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ ووتی ئہی بہر و ہر دگام ﴿إِنِّي﴾ بہراستی کورہ کہم ﴿مِنْ أَهْلِ﴾ لہ کہس و کاری منہ ﴿وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ﴾ و بیگو مان بہ لیتی توش راستہ ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ﴾ وہ توش دادوہرترینی ہہ موو فہرمان رہوایانی ﴿

﴿قَالَ يَنْتُوحُ إِنَّهُ﴾ (خو) فرموی ئہی نوح بہ راستی ئہو (کہ نعان) ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ لہ کہس و کاری
توئی یہ ﴿إِنَّهُ عَمَلٌ﴾ بیگومان ئہو (کورہ) کردہ وہی ﴿عَبْرَ صُلَيْحٍ﴾ خراب و ناپہ سہند بوو ﴿فَلَا تَسْتَنْ﴾
جا کہ واتہ داوای شتیکم لیٰ مہ کہہ ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریت دہ بارہی نی یہ ﴿إِنِّي أَعْطُكَ﴾
بہ راستی من نامور گاریت دہ کہم ﴿أَنْ تَكُونَ مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ تا لہ نہ فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾
(نوح) ووتی بہر وہر دگرم بہ راستی من ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ بہ نات ہی دہ گرم (لہ وہی) ﴿أَنْ أَسْأَلَكَ مَا﴾
داوای شتیکم لیٰ بکہم ﴿لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ نایزانم ﴿وَلَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي﴾ وہ نہ گہر نہ بوریتم
ورہ حمم ہی نہ کہی ﴿أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ لہ زیان لینکہ و توان دہم ﴿قِيلَ يَنْتُوحُ﴾ ووترائی نوح
﴿أَهْبِطْ بِسَلْمٍ مِّنَّا﴾ دابہ زہ (لہ کہ شتیہ کہ) بہ ہیمنی و بیوہی لہ لایہن ئیمہ وہ ﴿وَبَرَكَتٍ عَلَيْكَ﴾
وہ بہ بیت و فہری زور بہ سہر خوتہ وہ ﴿وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾ وہ بہ سہر گہ لانیک کہ پیدائہ بن لہ وانہی
کہ لہ گہل تو دان (یا بہ سہر ئہو خہ لکانہی لہ گہل تو دان) ﴿وَأُمَمٌ سُمِّعُوا﴾ چہند نہ تہ وہو گہل
دواتر دین خوشی و نازو نیعمہ تیان ہی دہ دہین ﴿ثُمَّ يَسْأَلُهُمْ مِّنَّا﴾ پاشان لہ لایہن ئیمہ وہ دوو چاریان
دہ بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہختی نازار دہر ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئہ مانہ (ی باسکران)
لہ ہہ والہ گرنگہ نادیارہ کانہ ﴿تُوجِّهَهَا إِلَيْكَ﴾ بہ نیگا بو مان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾
نہ تو و نہ گہل کہت نہ تان دہ زانین ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ لہ پیش ئہم (نیگای ئیمہ) ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہ واتہ
خو را گر بہ ﴿إِنَّ الْعَقِيبَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہ راستی سہر ئہ نجام بو لہ خوا ترسانہ ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾
وہ بولای (گہلی) عاد ہوودی بریائمان نارد ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئہی گہل کہم خوا بہرستن
﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ہیچ بہر ستر او یکتان نی یہ جگہ لہ ئہو ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ ئیوہ تہ نہا درو
ہہ لئہ بہ ستن ﴿يَقَوْمُ﴾ ئہی گہل کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ لہ سہر ئہم (گہ یاندنی بہ یامہ) داوای
ہیچ پاداشتیکتان لیٰ ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي﴾ پاداشتی من ہہر لہ سہر ئہو (خو) یہ ﴿فَطَرَنِي﴾
کہ دروستی کردوم ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی نایا زہر نابن ﴿وَيَقَوْمِ﴾ وہ ئہی گہل کہم ﴿اسْتَغْفِرُوا﴾
رَبَّكُمْ ﴿داوای لیبوردن لہ بہر وہر دگارتان بکہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ دواتر بگہر تہ وہ بولای ئہو
﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ﴾ (ئہ گہر و ابکہن خو) لہ ناسمانہ وہ (باران) دہ باریتیت بہ سہر تاندا ﴿مَذَرَا﴾
بہ لیزہ مہ ﴿وَيَزِدُّكُمْ قُوَّةً﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ﴾ بو ہیزہ کہ تان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾
وہ پروو و ہرمہ گیرن (لہ بانگہ وازہ کہم) بہ تاوان باری ﴿قَالُوا يَهُودُ﴾ ووتیان ئہی ہوود ﴿مَا جِئْتَنَا﴾
بِسِنَّةٍ ﴿تُو ہیچ بہ لگہ یہ کی پروونت بو نہ ہیئاوین ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَيْثَا﴾ بویہ ئیمہ ش واز
لہ بہر ستر اوہ کان (خو اکان) مان ناہیتین ﴿عَنْ قَوْمِكَ﴾ لہ بہر قسہی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ئیمہ
باوہر ت ہیٰ ناکہین ﴿۵۶﴾

﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا﴾ یتیمہ تہنہا (ئہوہ بہ تو) دہلین ﴿أَعْتَرَكْ بَعْضُ الْهَيْتَا﴾ ھہندیك له پەرستراوہ کانمان
تووشیان کردووی ﴿سُوَّ﴾ بہ شیتی ﴿قَالَ إِيَّيْ﴾ ووتی بہ راستی من ﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا دہ کہم بہ شایہ ت
﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وئیوہش شایہ ت بن ﴿إِنِّي بَرِيءٌ﴾ کہ بہ راستی من بہریم و دوورم ﴿مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ لہوہی
کہ ئیوہ دہیکہ نہ ھاوہش بوخوا ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ جگہ لہ خوا ﴿فَيَكِيدُونِي جَمِيعًا﴾ جا ھہ مووتان پیلانم
لی بگین ﴿ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ﴾ لہ پاشان مؤلہ تیشم مہدن (ولیم مہوہستن) ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾
بہ راستی من پشتم بہ خوا بہ ستوہ ﴿رَبِّي وَرَبُّكَ﴾ کہ پەرورہد گاری من و پەرورہد گاری ئیوہیشہ
﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِأَصْبَغٍ﴾ ہیچ گیان لہ بہرئک نیہ لہ ژیر رکنفی خوی گہورہ دانہ بیت (بگری
پیشہ سہریہ تی) ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی پەرورہد گارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ لہ سہر رینگہ بہ کی راستہ
﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئہوسائہ گہر ئیوہ پرووہر گین ﴿فَقَدْ أَتَلَقْتُمْ﴾ ئہوہ بینگومان من پیم راگہ یاندون
﴿مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ ئہوہی بہ مندا نیردراوہ بوتان ﴿وَمَسَخَلْتُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وہ پەرورہد گارم
کومہ لئکی تر لہ شوینی ئیوہ دادہ نی ﴿وَلَا تَصْرُوهُ شَيْئًا﴾ ئیوہش ہیچ زیانیك بہ خوا ناگہیہ نن
﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی پەرورہد گارم ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ﴾ بہ سہر ھہ موو شتیکدا چاودیرو پاریزرہ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾
وہ کاتیک فہرمانی ئیمہ ہات (بو لہ ناوبردنیان) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ رِزْقًا﴾ ھوودمان رزگار
کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ ئہوانہش باوہریان ھیتابوو لہ گہلی ﴿رِزْقًا مِّنَّا﴾ بہ میہرہ بانی خویمان
﴿وَجَعَلْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ عَلِيمٍ﴾ وہ ئہوانمان لہ سزایہ کی توندو بہ ھیز رزگار کرد ﴿وَتِلْكَ عَادٌ﴾ ئہوہش
گہلی عاد بوو ﴿جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ باوہریان نہ ھینا بہ بہ لگہو مو عجیزہ کانی پەرورہد گاریان
﴿وَعَصَوْا رُسُلَهُ﴾ و سہر بیچی نیراوہ کانی خویان کرد ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرًا كَلًّا﴾ و شوین فہرمانی ھہ موو
﴿جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ زوردارئکی سہر کہش کہوتن ﴿وَاتَّبَعُوا﴾ بہ شوینیاندا نیرا ﴿فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَهُ﴾
نہ فرین لہم دونیایہ دا ﴿وَنُومِرَ الْقَيْمَةُ﴾ و لہ پروژی دوایشدا ﴿أَلَا إِنَّ عَادًا﴾ بیدار بن بہ راستی گہلی
عاد ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ برویان بہ پەرورہد گاریان نہ ھینا ﴿أَلَا بُعْدًا﴾ بیدار بن دووری و لہ ناوچوون
﴿لِعَادٍ قَوْمٍ هَوِيٍّ﴾ بو عادی گہلی ھوود ﴿وَالِإِلَٰهَ ثَمُودَ﴾ بو گہلی سہموودیش ناردمان ﴿أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾
صالح پیغہ مہر علیہ السلام ی بریان ﴿قَالَ يَتُومِرُ﴾ ووتی ئہی گہلہ کہم ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا پەرستن
﴿مَّا لَكُمْ مِّنَ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ہیچ پەرستراوینکتان نیہ بیجگہ لہ ئہو ﴿هُوَ أَشَاكُمْ﴾ ئہو دروستی کردوون
﴿مِّنَ الْأَرْضِ﴾ لہ زہویدا ﴿وَأَسْتَعْمِرَكُمْ فِيهَا﴾ و کردونی بہ ئاواہدان کہرہوہ تیندا ﴿فَأَسْتَغْفِرُوهُ﴾ کہواتہ
داوای لیوردنی لی بکن ﴿تُتُوبُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگہرینہوہ بولای ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی پەرورہد گارم
﴿قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ زور نزکی دوعا وەر گرہ ﴿قَالُوا يَصْلِحْ﴾ ووتیان ئہی صالح ﴿فَدَكَّنْتُمْ فِينَا﴾ بہ راستی
تو لہ ناوماندا ﴿مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا﴾ جینی ئومید بووی پیش ئہمہ ﴿أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ﴾ ئایا بہر گریمان دہ کہی
لہ پەرستنی ﴿مَا يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ ئہوہی کہباو و باپیرانمان پەرستوویانہ ﴿وَأَتَأْتِ الْفِتْنَةَ﴾ و بہ راستی ئیمہ
لہ گوماندا بن ﴿مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ لہوہی تو بانگمان دہ کہیت بولای و دوو دلین ﴿۲۴۸﴾

﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ صالح ووتی نہی گہلہ کہم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ﴾ یم بلین نہ گہر من ﴿عَلَىٰ يَتَنَزَّ مِنْ رَبِّي﴾
 بہلگہ یہ کی ناشکرام ہبیٰ لہ لایہن پەرورہ دگار مہوہ ﴿وَأَتْلُو مِنْهُ رَحْمَةً﴾ وہ لہ لایہن خوہوہ
 پیغہ مہریتی پیٰ بہ خشیم ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنِي﴾ جا کی یار مہ تیم دہدات ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ لہ بہرامہر خوادا
 ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ نہ گہر سہر پیچی نہو بکہم ﴿فَتَأْتِي دُونِي﴾ کہواتہ ئیوہ ہیچ بؤمن زیاد ناکہن ﴿غَيْرَ﴾
 تحسیر ﴿زهره و زیان نہ بیت﴾ ﴿وَيَقَوْمُ﴾ نہی گہلہ کہم ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ﴾ نہمہ ووشرہ کہی
 خواہ ﴿لَكُمْ آيَةٌ﴾ کہمو عجیزہ کی روونہ بؤ ئیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہریتیہ کہم) ﴿فَذَرُوهَا﴾
 جائیوہش وازی لی بیتن ﴿تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ بالہ زہوی خوابخوات (بلہوہریت) ﴿وَلَا تَمْسُوهُاسُوءَ﴾
 بہ خراپہ دہستی بؤ مہ بہن ﴿فَتَأْخُذْكَ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ نہ گینا سزایہ کی بہ زووی تووشتان دہ بیت ﴿فَفَعَّرُوهَا﴾
 کہچی نہوان ووشرہ کہیان سہربری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) ووتی ﴿تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ﴾
 رابویرن لہ مالی خوٹاندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سی پور ﴿ذَلِكَ وَعْدٌ﴾ نہوہ بہ لیتیکہ ﴿غَيْرَ مَكْدُوبٍ﴾ درو نیہ
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جاکاتیک فہرمانمان ہات (بؤلہناو بردنیان) ﴿تَجِيئًا صَالِحًا﴾ صالح مان پزگار کرد
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نہوانہش پروایان ہینابوولہ گہلدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ بہ بہ زہیہک لہ لایہن خوٹانہوہ
 ﴿وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ﴾ لہ سہر شورپی و ریسوایی نہو پورہ (پہنامان دان) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾
 بہ راستی پەرورہ دگارت ہہر خوٰی بہ تواناو بہ دہ سہ لاتہ ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ نہوانہش
 کہستہ میان کرد شریخہ یہک گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ جثثٌ﴾ ئیر لہناو مالہکانیاندا
 کہوتن بہ پرووداو جوولہیان لی برا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ وہک نہوہی لہویدا نہبووبن
 ﴿أَلَا إِنَّ ثَمُودَ﴾ بیدار بن بہ راستی گہلی سہموود ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بی پروابوون بہ پەرورہ دگاریان
 ﴿أَلَا بَعْدَ الثَّمُودِ﴾ بیدار بن دووری و لہناو چوون بؤ گہلی سہموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾ سویند
 بہخوا بنگومان نیراوہ کانمان ہاتن ﴿إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشَرِ﴾ بؤلای ئیراہیم بہ مژدہوہ ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾
 ووتیان سہلامی خوات لی بیت ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ (نہویش) ووتی سہلامی خوا لہ ئیوہش ﴿فَمَا لَيْتَ﴾
 نہمجا نہوہندہی نہبرد ﴿أَنْ جَاءَ يَعْجَلُ خَيْرٌ﴾ (ئیراہیم) خیرا گویرہ کہیہ کی برژاوی ہینا بؤیان
 ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ﴾ جاکاتیک بینی دہستیان ﴿لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ دریز ناکہن بؤی (ولئی ناخون)
 ﴿نَكَرَهُمْ﴾ ناٹاسایی ہاتنہ بہرچاوی ﴿وَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ و لہدہروونی خویدا مہترسی
 لی کردن (کہ نیازی خراپان ہہ بیت) ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مہترسہ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بہ راستی ئیمہ
 نیراوین ﴿إِلَى قَوْمِ لُوطٍ﴾ بؤ سہر گہلی لووط ﴿وَأَمَرْنَاهُ فَقَابِلْهُ﴾ لہوکاتہدا خیزانہ کہی وہستاو
 ﴿فَضْحَكَ﴾ و پیکہنی ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ ئیمہش مژدہمان پیٰ دا بہ ئیسحاق ﴿وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾
 وہ لہپاش ئیسحاق (مژدہمان پیدا) بہیہعقوب (کہ کوری ئیسحاقہ) ﴿۷۱﴾

﴿قَالَ يُونُسُ﴾ (خیزانی ئیبراہیم) ووتی وہ پرو (وای) ﴿إِلَهُدَّ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾ چوں مندالم دہ بیت کہ من پیرہ ژنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ ئەوہش میردہ کہمہ کہ پیربووہ ﴿إِنْ هَذَا الشَّيْءُ عَجِيبٌ﴾ بہراستی ئەمہ شتیکی سہیرہ ﴿قَالُوا اتَّعَجِبِينَ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان تو سہرت سوپردہ میتیت؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ لہ کار و فرمانی خوا ﴿رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْهِ﴾ رہحمہت و بہرہ کہتی زوری خواتان لہ سہریت ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ئەی ئال و بہیتی ئیبراہیم ﴿إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ﴾ بہراستی خوا سوپاس کراوی چاکہ فراوانہ ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ ئەمجا کاتیک ترس و بیمی ئیبراہیم لاچوو نہما ﴿وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى﴾ وہ مژدہ کہشی بوہات ﴿يُحْدِثُ لَنَا فِي قَوْمٍ لُوطٌ﴾ لہ بارہی گہلہ کہی لووط گفتوگوی لہ گہلہ دہ کردین ﴿إِنْ إِبْرَاهِيمُ﴾ (چونکہ) بہراستی ئیبراہیم ﴿حَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾ لہ سہرخو و دلنرم و پرو لہ خوابوو ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ ئەی ئیبراہیم ﴿أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ وازبہتہ لہم کارہ ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ﴾ بہراستی بینگومان دەرچووہ (بوئہو کارہ) ﴿أَمْرُ رَبِّكَ﴾ فرمانی بہرور دگارت ﴿وَالنَّهْمَ أَتِيهِمْ﴾ وہ بہراستی بوئہوانہ دیت ﴿عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُورٍ﴾ سزایہ کی نہ گہراوہ ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ﴾ کاتیک کہہاتن ﴿رُسُلَنَا لُوطًا﴾ فریشتہ کانمان بولای لووط ﴿بِئْسَ بِهِمْ﴾ ہاتنیانی ہی ناخوش بوو ﴿وَصَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾ وہ دلگران بوو بیان ﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ وہ ووتی ئەم پرورہ پرورنکی سہختہ ﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ﴾ وہ گہلہ کہی ہاتن بولای ﴿يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ بہلہ بیان دہ کرد (لہ ہاتن) بولای ﴿وَمِنْ قَبْلُ﴾ لہ کاتیکدا ئەوان لہوہو پیئش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ ہمیشہ کردہوہ بہدہ کانیان ئەنجام دہدا (کہ نیربازی بوو) ﴿قَالَ يُونُسُ﴾ ووتی ئەی گہلہ کہم ﴿هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ ئەوانہ کچہ کاننی منن (مہ بہستی کچہ کاننی ہوزہ کہی بوو) ﴿هَٰنَ أَظْهَرُ لَكُمْ﴾ ئەوانہ پاک و حہ لالن بوتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دہی لہ خوا بترسن ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صَبِيٍّ﴾ و سہر شوہرم مہ کەن لہوہی دہ تانہ ویت بہرامبہر میوانہ کانم بیکہن ﴿الَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ ناخو پیاوینکی ژیر و تینگہ یشتووتان تیدانی بہ ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سویندبیت بینگومان ﴿عَلِمْتَ﴾ تو دہ زانیت ﴿مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾ ئیمہ ہیچ ہدق (وئارہ زوو) یکمان لہ کچہ کانتدانیہ ﴿وَأَنْتَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ وہ بہراستی تو دہ زانی ئیمہ چیمان دہ ویت ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ﴾ ووتی ئای خووزگہ لہ بہرانبہر ئیوہدا ہیژیکم ببوایہ ﴿أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ یان بہنایہ کی قایم ببوایہ بہنام ہی بیردایہ (بہر گریسم دہ کردن) ﴿قَالُوا يَلُوطُ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان ئەی لووط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ بہراستی ئیمہ نیراوی بہرور دگاری توین ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ ہەر گیز ناگہنہ لای تو ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ جاتو و مال و مندالت و ئەوہی باوہری ہی ہیناویت لہ بہ شتیکی شہودا برؤن (وئہم شارہ بہجی بہیلن) ﴿وَلَا يَلْتَمِسْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ وہ ہیچ کہس لہ ئیوہ لانہ کاتہوہ بہدوای خویدا ﴿إِلَّا أَمْرًا نَّكَ﴾ جگہ لہ ژنہ کہت ﴿إِنَّهُمْ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾ بہراستی ئەو توووشی دہ بیت ئەوہی کہ توووشی ئەوان (گہلہ کہت) دہ بیت (چونکہ ہی باوہر بوو) ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بینگومان وەختی لہ ناو بردنیان بہرہ بیانہ ﴿الَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ ئایا بہرہ بیان نزیک نیہ

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کہ فرمانی ئیمہ ہات (ہو لہ ناوبردنیان) ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهًا﴾ (شوئینہ) مان
 سہرو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمَا﴾ و باراندمان بہ سہریاندا ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ و وردہ زیخی گلیں
 ﴿مَنْضُودٍ﴾ بہ دواہی بہ کداوی بیچران (دہباری) ﴿مُسَوَّمَةً﴾ ہممو وئو (ووردہ زیخانہ) دیاری کرابوون
 ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای پەرورہ دگار تہوہ ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ وئو (سزایہ) دوورنی بہ لہستہم
 کارانہوہ ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ﴾ وئو (ناردمان) ہو (خہلکی) مہدیہ نیش ﴿أَخَاهُ شُعَيْبًا﴾ شوہعیبی
 برابان ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ ووتی ئہی گہلہ کمہ ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا بہرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ہیج
 بہرستراوینکتان نی بہ بیجگہ ئوہ ﴿وَلَا تَتَّقُوا﴾ وئو کمہ و کوپی مہ کھن ﴿الْمَكِّيَّاتِ وَالْمِيزَاتِ﴾
 لہ پیوانہ و کیٹسانہدا ﴿إِنِّي أَرْبُكُمْ﴾ بہراستی من دہتان بینم ﴿بِخَيْرٍ﴾ بہمال و سامانی زورہوہ ﴿وَإِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ وئو بہراستی من دہترسم لیٹان ﴿عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ سزایہ ک کہ گہماروتان بدات
 ولی رزگار نہ بن ﴿وَلْيَقَوْمِ﴾ جائہی گہلہ کمہ ﴿أَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ پیوانہ و کیٹسانہ
 راست و دروست نہنجام بدہن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وئو کمہ و کوپی مہ کھن لہشت و مہکی
 خہلکیدہ ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابہ کاری مہ کھن (یاخرابہ بلاومہ کھنہوہ) لہزہویدا ﴿وَلَا
 تَقِيَتْ اللَّهَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئوہی خوا دہیہنلٹہوہ (لہقازانجی حہلال) چاکترہ بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ بروادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ و من پاریزہر نیم بہ سہرتانہوہ ﴿وَلَا
 تَقُولُوا يَسْعَىٰ﴾ ووتیان ئہی شوہعیب ﴿أَصَلَوْتُكَ فَأَمُرُكَ﴾ نایا نویژہ کت فرمانت ہی دہدات ﴿أَنْ
 تَزُرَّكَ﴾ کہ ئیمہ وازبیتین ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ لہوہی باوو باپیرانمان بہرستوویانہ ﴿أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا
 نَشَاءُ﴾ بان وازبیتین لہوہی بہویتی خویمان لہمال و سامانماندا دہیکھن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْخَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾
 بہراستی تو بہلہنہ کھری لی زان و ہوشمہ ندیت ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ ووتی ئہی گہلہ کمہ ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ ہہوالم
 بدہنی ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ ئہ گہر من بہلگہیہ کی پرونم لہلایہن پەرورہ دگار مہوہ ہی بیت
 ﴿وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وہرؤزیہ کی زورو باشی پیدایم لہلایہن خوہوہ (چ مہ بہستیکم ہہیہ درؤ
 بکہم) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخْلِفَ كُمْ﴾ وئو من ہر گیز نامہویت پیچہوانہی ئیوہ بکہم ﴿إِلَّا مَا أَنْتُمْ عَنْهُ﴾
 لہو (کارہی) بہرگری ئیوہی لی دہ کمہ (خوم بیکہم) ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من ہیج
 مہ بہستیکم نی بہ بیجگہ لہچاککردن وچاکسازی نہ بیت ئوہندہی بتوانم ولہتوانامدا بیت
 ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سہر کہ و تنیشیم تہنہا بہ (پشتیوانی) خواہی ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم ہر بہو بہستوہ
 ﴿وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ ہر بولای ئویش دہ گہریمہوہ ﴿۵۸﴾

﴿وَيَقَوْمٍ لَا يُجِيرُكُمْ شِقَاقِي﴾ نهی گه له کمه دزایه تیتان له گه لم نه بیته هو ی نه وهی ﴿أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ﴾ نووشتان بیت وینهی نهو (سزایه) ی نووشی ﴿قَوْمٌ نُوحٍ أَقْوَمُ هُودٍ أَقْوَمُ صَالِحٍ﴾ گه لی نووچ یان گه لی هوو دیان گه لی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ خو گه له که ی لوو ط دوور نی په لیتانه وه (چییان به سهر هات) ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وه داوای لیور دنیش له پهره وردگار تان بکه ن ﴿ثُمَّ نُورِثُ إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه رینه وه بولای ﴿إِنَّ رَبِّيَ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ به راستی پهره وردگارم میهره بانی دلسوزه ﴿قَالُوا لَشُعَيْبٌ﴾ ووتیان نهی شوعه یب ﴿مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا﴾ ئیمه تینا گه ی ن له زوریک ﴿مِمَّا نَقُولُ﴾ له وهی تو ده یلنیت ﴿وَأَنَا﴾ به راستی ئیمه ﴿لَكَ رَبُّكَ فِي مَا ضَعِيفًا﴾ توبه لاواز ده بینین له ناو ماندا ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ﴾ خو نه گهر (له بهر) خزمه کانت نه بوایه ﴿لَرَجَمَنَّكَ﴾ دلتیابه به رد بارانمان ده کردی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ﴾ (چونکه) تو خو ت هیچ ده سه لاتیکت نی په له بهر امبه ر ئیمه دا ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ووتی نهی گه له کمه ﴿أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ﴾ نایا خزمه کانم به ده سه لات ترن له بهر امبه ر ئیوه دا ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ له خوا ﴿وَلَتَأْخُذْكُمْ بِهِ وَرَاءَ كُمُ ظَهْرُ النَّارِ﴾ له کاتیکدا فرمانی نهو (خوا) تان پشت گوی خستو وه ﴿إِنَّ رَبِّيَ﴾ به راستی پهره وردگارم ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ مَحِيطٌ﴾ ناگاداره به هر چی ئیوه ده بکه ن ﴿وَيَقَوْمُ﴾ نهی گه له کمه ﴿أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ﴾ کرده وه بکه ن له سهر بارو حاله تی خو تان ﴿إِنِّي عَلِيمٌ﴾ به راستی منیش کارو کرده وه ده کمه ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له مه وودوا ده زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کی سزای بو دیت ﴿يُخْرِجْهُ﴾ ریسواو سهر شوړی ده کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه کیش دروزه ﴿وَأَرْقَبُوا إِلَى مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوه پروانی بکه ن به راستی منیش له گه لتان چاوه پروانم ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتیک فرمانی ئیمه هات (بو له ناو بردنیا ن) ﴿نَجَّيْنَا شُعَيْبًا﴾ شوعه بییمان رزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه وانه ش بر وایان هینا بوو له گه لیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به به زه بی له لایه ن خو مانه وه ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه نه وانه ی سته میان کرد بوو ناله و شریخه که (نه عره ته که) گر تنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمِينَ﴾ نیشر هه موویان له مال و جینگا کانیاندا ده مه و پروو که و تن و جوو له یان نه ما (مردن) ﴿كَانَ لَرِيعَتِهَا﴾ (وایان لینه ات) وه ک هه ر تییدا نه بووین ﴿أَلَا بُعْدَ الْمَدِينِ﴾ بیدار بن دووری و تیا چوون بو خه لکی مه دیه ن ﴿كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾ وه ک چو ن گه لی سه موود تیا چوون و دوور بوون له پره حمی خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به خوا بیتگو مان نار دمان ﴿مُوسَى بِآيَاتِنَا﴾ موسا به مو عجیزه کانمانه وه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُبِينٍ﴾ وه بهر ا به رو به لگه ی پروونه وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بو لای فیرعه ون و ده ست و پیوه نده که ی ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به لام نه وان شوین فرمانی فیرعه ون که و تن ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ له کاتیکدا فرمانی فیرعه ون راست و په وانه بوو ﴿۷۷﴾

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پیش گاہ لہ کھی دہ کہویت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پروژی دوا پیدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نہ مجا
 ہہ موویان دہ باتہ ناو ناگری دوزخ ﴿وَبَشَّ الْأَوْرُدُ الْمَوْرُودُ﴾ نای چند خرابہ نہو شوینہی نہوانی
 بو دہ بریت ﴿وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً﴾ وہ لہم (دونیا) دا نہ فرینیان بہ شویندا نیرا وہ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 ہہ روہا لہ پروژی دوا پیدا ﴿بَشَّ الرِّقْدُ الْمَرْقُودُ﴾ نای چند خرابہ نہو بہ خشر اوہی پینان بہ خشر
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى﴾ نہوہی (باسکرا بوٹ چند ہہ والیکہ) لہ ہہ والی شارہ کانی رابوردو
 ﴿نَقْصُهُ عَلَيْكَ﴾ دہیگیر نہوہ بوٹ (لہم سورہ تہدا) ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ ہہندیکیان ماون
 و ہہندیکی تریان نہ ماون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وہ ئیمہ ستممان لی نہ کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ بہ لکو خویان ستممان کرد لہ خویان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا ہیج سوودینکی
 پی نہ گہ یاندن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُمُ الْغَنِيُّ﴾ نہو بہر ستر او انہیان ﴿يَذُنُّونَ﴾ کہ دہیان بہرستن و ہاواریان لی دہ کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیاتی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ بہ ہیج شتیک (سودیان پی نہ گہ یاندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُكَ﴾
 کاتی فہرمانی بہر و ردگارت ہات (بو لہ ناو بردنیاں) ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابُعٍ﴾ نہو (بت) انہ ہیچیان
 زیاد نہ کرد بو نہوانہ (ی دہیان بہرستن) بیجگہ زیان و لہ ناو چوون نہ بیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ تا بہو
 شیوہ سزادانی بہر و ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْفَرَى﴾ کاتیک خہ لکی شارہ کان سزا دہدات ﴿وَهِيَ ظَلَمَةٌ﴾
 لہ کاتیکدا ستمکار بوون ﴿إِنْ أَخَذَهُ﴾ بہ راستی تولہ سہندن نہو ﴿أَلَيْسَ شَدِيدٌ﴾ نازار دہر و بہ تینہ ﴿
 إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ بہ راستی لہودا (باسکرا) پندو ناموزگاری ہہیہ ﴿لِمَنْ خَافَ﴾ بو کہ سینک بترسیت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ لہ سزای دوا پروژ ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نہو پروژہ پروژیکہ ﴿مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ﴾ کہ نادمی بو
 کودہ کریتہوہ ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ﴾ و نہوہ پروژیکی دیارو بہر چاوہ (ہہ ماون نامادہن تیدا) ﴿
 وَمَا تُؤْخِرُهُ﴾ وہ ئیمہ دوا ناخہین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدٍّ﴾ مہ گہر بو کاتیک دیارو بہر چاو نہ بیت ﴿
 يَوْمَ يَأْتِ﴾ نہو پروژہ کہ دیت ﴿لَا تَكْفُرُ نَفْسٌ﴾ ہیج کہس قسہ ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مہ گہر بہ مولہ تی خوا
 ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ نہو سا لہ ناویاندا ہہیہ بی بہخت (وچارہ رہش) و ہہیہ بہختہوہر (وئاسوودہ)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نہوانہی بی بہخت وچارہ رہش بوون ﴿فَفِي النَّارِ﴾ نہوہ لہ ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾ لہ ناو نہو (ناگرہ) دا ہہر ناخ وئوف و ہہنیسکیانہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا
 دہمیتنہوہ بہ ہہمیشہیی ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوْتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمانہ کان و زہوی بمیتیت (مہ بہست پی
 ئاسمان و زہویہ لہ قیامہ تدا کہ نہوانیش ہہر دہمیتن) ﴿إِلَّا مَآشَاءَ رَبِّكَ﴾ مہ گہر نہو کہ سہی
 بہر و ردگارت بیہویت (ورزگاری بکات) ﴿إِنْ رَبَّكَ﴾ بہ راستی بہر و ردگارت ﴿فَعَالٌ لِمَآ يُرِيدُ﴾
 نہوہی کہ بیہویت دہیکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ بہ لام نہوانہی ﴿سَعِدُوا﴾ کہ بہختہوہر وئاسوودہ کراون
 ﴿فَفِي الْجَنَّةِ﴾ نہوہ لہ بہہشت دان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہمیشہیی دہمیتنہوہ تیایدا ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوْتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمان و زہوی بمیتیت ﴿إِلَّا مَآشَاءَ رَبِّكَ﴾ مہ گہر نہو کہ سہی بہر و ردگارت بیہویت
 ﴿عَطَاءٌ غَيْرٌ مَحْذُورٌ﴾ نہوہ بہ خشینیکہ بی برانہوہ ﴿

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ کہواتہ ہیچ جوڑہ گومان و دودلیہ کت نہ بیت ﴿مَّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ﴾ (ناراستی)
 ئەوہی ئەوانہ دەپەرستن ﴿مَّا يَعْبُدُونَ﴾ تەنہا ئەوہ دەپەرستن ﴿إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ﴾ کہباوو باپیرانیان
 دەیان پەرستن ﴿مِّن قَبْلُ﴾ لەوہو پیش ﴿وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ﴾ بەراستی ئیمہ پییان دەدەین بەتەواوی
 ﴿نَصِيبَهُمْ﴾ بەشی خویان (لەسزا) ﴿غَيْرَ مَنْقُوصٍ﴾ بەبی لی کہمکردنەوہ (پراوپر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾
 سویتند بەخوا بەراستی ئیمہ بەخشیمان ﴿مُوسَى الْكَتَبَ﴾ بەمووسا پەراوی (تەورات) ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾
 ئەمجا جیاوازی تیداکرا ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ ئەگەر لەبەر بریارێک نەبوا یە کہپیشتر دراوہ ﴿مِن رَّبِّكَ﴾
 لەلایەنی پەرورەدگارتەوہ ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوہری دەکرا لەنیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ و بەراستی ئەوانہ
 ﴿لَنُي شَاكَ مِنْهُ مُرِيبٌ﴾ لەگومان و دوو دلیدان لەو (قورٹانە) ﴿وَإِنْ كَلَّا﴾ بیگومان ھەموو (ئەوانە)
 جیاوازن ﴿لَمَّا يُوَفَّيْتُمْ رَبُّكَ أَعْمَلْتُمْ﴾ پەرورەدگارت (پاداشتی) کردوہ کانیاں بەتەواوی ہی دەدات
 ﴿إِنَّهُمْ يَمَاعَزُونَ خَيْرٌ﴾ بەراستی ئەو ناگادارە بەھەر کردوہ یەك کہدەیکەن ﴿فَأَسْتَقَمَّ كَمَا أَمَرْتَ﴾
 کہواتە راست بەبەو شیوہی فەرمانت پێدراوہ ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ و ئەوانەش تۆبەیان کردوہ لەگەل
 تۆدا (و گەراونەتەوہ) ﴿وَلَا تَطْعَمُوا﴾ زیادە پەوی مەکەن ﴿إِنَّهُمْ يَمَاعَزُونَ بَصِيرٌ﴾ بەراستی ئەو (خوا)
 بینایە بەھەر کردوہ یەك کہدەیکەن ﴿وَلَا تَرْكَنُوا﴾ پال مەدەن ﴿إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بەوانەوہ کەستەمیان
 کردوہ ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکە دوو چاری ناگری دوزەخ دەبن ﴿وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ﴾
 و بیجگە لەخوا ہیچ پشتیوانیکتان نابێ ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوتُ﴾ پاشانیش یارمەتی نادرین ﴿وَأَقِمْ﴾
 الصَّلَاةَ ﴿وہ نوێژ ئەنجام بدە﴾ ﴿طَرَفِي النَّهَارِ﴾ لەم سەر و ئەوسەری رۆژدا (لەبەیانیاں و ئیواراندا)
 ﴿وَرُفْقًا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ و لە بەشێک لەشەودا ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ﴾ چونکە بەراستی (کردوہ) چاکەکان
 ﴿يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (کردوہ) خراپەکان لادەبەن و دەیانسڕنەوہ ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ﴾ ئەوہ پەند
 و نامۆزگاری یە بۆ پەند وەرگران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وە خۆراگر بە ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ چونکە بەراستی خوا
 ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکە کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ دەی بابوایە
 لەناو ئەو ئوممەتانەہی ﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ کہ لەپیش ئیوہ دابوون ﴿أُولَٰئِيقِيَّةٌ﴾ کەسانی خواوہن ئایین
 و ژیری ﴿يَتَّبِعُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ کہ بەرگریان بکەدایە لەخراپەکاری لەزەویدا ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مەگەر
 کەمێک ﴿وَمَمَّنْ أُنْجِيتَ أَمْتُهُمْ﴾ لەوانەہی رزگارمان کردن لەو گەلانەدا ﴿وَأَتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ﴾
 و ئەوانەہی کەستەمیان کرد شویتنی ژیان خووشی و رابواردن کەوتن ﴿وَكَاثُوا مُجْرِمِينَ﴾ و بەردەوام
 بوون لەخراپەکاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ ھەرگیز پەرورەدگارت بەستەم خەلکی
 شارو گوندەکان لەناو نابات (واتە خوا ی گەورە ستەمکار نیە) ﴿وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ لەکاتێکدا
 دانیشتوانی (ئەو شارانە) موصلح و چاکەکار بووبن ﴿۱۱۷﴾

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گہر بہرہ وردگارت بیویستایہ ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خہلکی دہ کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 بہ (بہرہوی) یہك ٹایین ﴿وَلَا يَرَاوُنَّ مُخْتَلِفِينَ﴾ بہ لَام نہوان بہرہ ووام جیاواز دہبن ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ﴾
 رَبُّكَ ﴿مَهْ گہر کہ سینک بہرہ وردگارت میہرہ بانسی لہ گہل کردیت ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ وہ ہہر لہ بہر
 نہوہش دروستی کردوون ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ برپاری بہرہ وردگارت دہرچوو (کوٹایی ہات)
 ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ کہ سویند بہ خوا دوزخ پر دہ کہم ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ لہ جنو کہ و لہ نادہمی
 ہہموو پیکہوہ ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ہہمووت بؤ دہ گیرینہوہ ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ لہ ہہوالی پیغہ مہبران
 (علیہم السلام) ﴿مَا نُنشِئُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ بؤ نہوہ کہ دلی توی پی دامہ زراو بکہین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾
 وہ لہم (سورہتہ) دا حق و راستیت بؤ ہاتوہ ﴿وَمَوْعِظَةً وَذِكْرًا لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ناموزگاری و بہندیشی
 تیایہ بؤ بر واداران ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ﴾ وہ بلی بہوانہی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہ بر وناہیتن ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾
 ئیوہ کار و کردہوہ بکہن لہ سہر نہو شیوہی خوٹان (کہ نہوہتان لہ سہری) ﴿إِنَّا عَمِلُونَ﴾ بیگومان
 ئیمہش کردہوہ دہ کہین (بہ گویرہی نہوہی کہ خودا فرمانی پی کردوویں) ﴿وَأَنْتُمْ تَرْوُونَ﴾
 ﴿إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ نہوسا چاوہروانی بکہن (بؤ بہ سہرہاتی خراب) بہ راستی ئیمہش چاوہروانین ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بؤ خواہ (زانینی) نہیتی ئاسمانہ کان وزہوی وتہنہا ہہر
 نہویش پی ئاگادارہ ﴿وَالَّذِي يَرْجَعُ﴾ ہہر بؤلای نہویش دہ گہر پتریتہوہ ﴿الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ ہہموو کار
 وباریک ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ کہوانہ نہو بہرستہو ہہر پشت بہو بیہستہ ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 وہ بیگومان بہرہ وردگارت بی ئاگانہ لہ ہہر کردہوہ یہك ئیوہ دہیکہن ﴿۱۲۷﴾

سورہتی ﴿يُوسُفٰٓ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہناوی خوای بہ خوشندہی میہرہ بان

﴿الر﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہخوینریتہوہ خوا زاناترہ بہ ماناکہی بؤ زانیاری زیاتر سہیری سہرہتای
 سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ تہمانہ نیشانہ کانی کتبی ئاشکران ﴿إِنَّا﴾
 أَنزَلْنَاهُ ﴿بِهَاسْتی ئیمہ نار دومانہتہ خواہوہ ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورٹانیک بہ عہرہبی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾
 بؤ نہوہی ژیرین و لسی تی بگہن ﴿مَنْ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ئیمہ دہ گیرینہوہ بؤ تو ﴿أَحْسَنَ﴾
 الْقَصَصِ ﴿جوان ترین چیروک و بہ سہرہات ﴿يَمَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ﴾ لہ ریگای تہم قورٹانہوہ
 نیگامان کردوہ بؤت ﴿وَأَن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ہہر چہندہ تو لہ پیش (ہاتنی) تہم قورٹانہدا ﴿لِّمَنِ الْقَفَلِينَ﴾
 لہم بہ سہرہاتہ بی ئاگا بوویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَيِّهِ﴾ (بیریان خہرہوہ) کاتیک یوسف بہ باوکی
 ووت ﴿يَتَابَتِ إِلَىٰ رَبِّئِ﴾ تہی بابہ گیان بہ راستی من لہ خہ و مدادیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كُتُبًا﴾ یازدہ تہستیرہ
 ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و مانگ و رور ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَجِدِينَ﴾ دیمن سوژدہیان بؤ دہبردم ﴿۱۲۸﴾

﴿قَالَ يَبْنَئِي﴾ ووتی ئہی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رُءُوكَ﴾ خہوہ کہت مہ گیر ہر وہہ ﴿عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾
 بؤ براکانت ﴿فَيَكِيدُ وَالْكَ كَيْدًا﴾ نہوہک بہ ہویہ وہ فیل و پیلانیکت لی بگیرن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بہ راستی
 شہیتان ﴿لِلْإِنْسَنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ دوزمنیکی ئاشکرایہ بؤ ئادہمی ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ﴾ ئابہ و شیوہیہ
 ہہلت دہ بڑیریت (بؤ پیغہ مہرایہ تی) ﴿رَبُّكَ﴾ بہرہردگارت ﴿وَعَلَّمَكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾
 وہ فیری لیکدانہ وہی خہوہ نہ کانیشست دہ کات ﴿وَيُتِمُّ بِعَمَّتِهِ عَلَيْكَ﴾ وہ نیعمہت و بہرہری خوی
 تہواو دہ کات بؤت ﴿وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ وہ بؤ بنہ مالہی یہ عقوبیش ﴿كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ﴾ ہہر چونیک
 تہواوی کرد بؤ ہہردو و باپیرہت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہ پیشدا ﴿إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَقَ﴾ کہ ئیبراہیم و ئیسحاقن
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی بہرہردگارت زانای کار دروستہ ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾
 سویند بہ خوا بہ راستی لہ بہ سہر ہاتی یوسف و براکانی دا ﴿ءَايَاتُ السَّالِكِينَ﴾ بہندو ئاموز گاری ہہیہ
 بؤ پرسیار کہران ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَأَخُوهُ﴾ بیگومان یوسف
 و براکہی ﴿أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا﴾ خوشہ ویسترن لہ ئیمہ بہ لای باو کمانہ وہہ ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ لہ کاتیکدا ئیمہ
 کؤمہ لیککی بہ ہیز و توانین ﴿إِنَّا أَنَا﴾ بہ راستی باو کمان ﴿لَنُضِلِّيَنَّ مُوسَى﴾ لہ ہہلہ یہ کی پروون و
 ئاشکرادیہ ﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ (ہہندیکیان ووتیان) یوسف بکوژن ﴿أَوْ أَطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یافرپی بدہنہ
 زہوی یہ کی دوور ﴿يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ﴾ (ئہو کاتہ) سہرنجی باو کتان تہنیا بؤ لای ئیوہ دہ بیت
 ﴿وَنَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ و لہ دوا ی ئہوہ وہ دہ بن بہ کؤمہ لیککی چاکہ کار (بہ توبہ کردن) ﴿إِن﴾
 ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ قسہ کہرینک لہوان ووتی ﴿لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ یوسف مہ کورژن ﴿وَالْقَوُ فِي عَيْبَتِ الْحَبِّ﴾
 بہ لکو فرتی بدہنہ بنی بیریکہ وہہ ﴿يَلْقَظُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾ ہہندیک لہ کاروانیہ کان (دہی دوزنہ وہہ)
 و ہہلی دہ گرن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ تہ گہر ئیوہ (کارہ کہ) ہہر دہ کہن ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَنَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾
 (پاش کیشانی نہ خشہ و پیلانہ کہیان) ووتیان ئہی باوکی بہر تزمان لہ بہرچی تؤ لہ یوسف لیمان
 دلنیانیت و (بہ گومانیت لیمان) ﴿وَأَنَّا لَهُ لَنَصْحُونُ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیمہ دلئسوزو خہ مخورین بؤی ﴿إِن﴾
 ﴿أَرْسَلَهُ مَعَا غَدًا﴾ سبہین لہ گہ لمان بینیرہ (بؤ دہر و دہشت) ﴿يَزْنَعُ وَيَلْعَبُ﴾ (بہ ئارہ زووی خوی) خواردن
 بخوات و یاری بکات ﴿وَأَنَّا لَهُ لَحَفُظُونَ﴾ و بیگومان ئیمہ پاریز گاری دہ کہین ﴿قَالَ إِنِّي لَخَشِئِي﴾
 (باوکیان) ووتی بہ راستی دلئہنگ و خہ مبار دہبم ﴿أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ﴾ کہ ئیوہ یوسف بہرن (لہ گہل خوتان)
 ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ وہ دہ ترسم کہ ئیوہ لینی بی ئاگابن و گورگ بیخوات
 ﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ ووتیان چون گورگ دہ بخوات ؟! ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ لہ کاتیکدا ئیمہ
 کؤمہ لیککی بہ ہیزین ﴿إِنَّا إِذَا الْخِيسِرُوتَ﴾ بہ راستی تہو کاتہ ئیمہ زہرہر مہندیسن (پروو زہردی تؤ
 دہبین) ﴿۱۵﴾

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ﴾ ثم مجا کاتیک یوسفیان برد له گهل خویان ﴿وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجُبِّ﴾
 وه هم موو بریاراندا بیخه نه بنی بیره که وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ وه نیمه وه حی و سرووشمان بو (یوسف)
 کرد ﴿لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا﴾ سویند به خوا هه والی ثم کاره یان پی دده دیت (که پییان کردی)
 ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هه ست ناکه ن ﴿وَجَاءَ آبَاؤُهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾ جا ئیواره
 درهنگانیک (براکانی یوسف) به گریان وه هاتنه وه بولای باوکیان ﴿قَالُوا يَا بَنَانَا﴾ ووتیان نهی
 باوکی نیمه ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَتَّبِعُكَ﴾ به راستی نیمه رویشترین پیشبر کیمان ده کرد ﴿وَنَرُكَ نَايُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا﴾
 و یوسفمان لای شتومه که کانمان به حی هیشث ﴿فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ بویه گورگ خواردی ﴿وَمَا أَنْتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ وه تو قهت باوهر به نیمه ناکه دیت ﴿وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ ههرچند نیمه راستگوش
 بین ﴿وَجَاءَ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾ (براکانی) کراسه که ی (یوسف) یان هینایه وه که خوینی
 دروینه ی پیوه بوو ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ (باوکیان) ووتی به لکودل و دهروونی خوتان
 ثم کاره (ناپه سه نه ده) ی بو ناسان و جوان کردوون ﴿فَصَبَّرْ جَمِيلًا﴾ (ووتی جا نارام ده گرم) به نارام
 گرتنیک ی چاک و په سه نه ده ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خواش یارمه تی دهرمه له سه ر نه وه ی
 باسی ده که ن ﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ﴾ جا کاروانیک هات ﴿فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾ و ئاو هینه ره که یان نارد
 (بو ئاو) ﴿فَأَذَلَّتْ دَلْوَهُ﴾ ثم ویش دؤلچه که ی داهیل بو ئاو بیره که ﴿قَالَ يَبْنَشْرِي﴾ (که دؤلچه که ی
 هینایه سه ره وه) ووتی نه ی خه لکینه موژده بی ﴿هَذَا غُلٌّ﴾ ثمه کوریکه ﴿وَأَسْرُوهُ بِضْعَةَ﴾ وه نه وان
 (یوسف) یان شارده وه کردیانه کالای بازرگانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وه خوا زانایه به وه ی
 نه وانه ده یکه ن ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ﴾ و فروشتیان به نرخیک ی که م ﴿دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ﴾ که چند
 دهره میك بوو ﴿وَكَاؤُافِيهِ مِنَ الزَّهْدِيَّتِ﴾ و نه وان بی نیاز بوون لینی (چونکه ده ترسان رازیان
 دهر که ویت) ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَاتٍ هَـ﴾ وه نه وه که سه ی له میسر یوسفی کپی
 ووتی به ژنه که ی ﴿أَكْرِمِي مَثْوَاهُ﴾ ریزی لی بگره (شوینی حه وانه وه ی چاک ی بو ناماده بکه)
 ﴿عَسَى أَنْ يَبْعُنَا﴾ به لکو سوودمان پی بگه به نیت ﴿أَوْ تَخَذَهُ وَلَدًا﴾ یان بیکه ی به کوری خو مان
 ﴿وَكَذَلِكَ مَكَانَ الْيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئابه م جو ره یوسفمان جی گیر کرد (و پله و پایه مان پیدا)
 له زه وی (میسر) دا ﴿وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ (ثمه مان کرد) تا فیری خه و لیکدانه وه ی بکه ی
 ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ وه خوا به سه رکاری خویدا زال و به ده سه لاته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 زوربه ی خه لکی نازانن ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ وه کاتیک بوو به پیاو و پی گهی ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾
 فه رمان په وایی و زانیاریمان پیدا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه ئابه م جو ره پاداشتی چاکه کاران
 ده دهینه وه ﴿۱۱﴾

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ جا کاتیک ژنه که (ی عزیز) تانهو ته شهری نهوانی بیست ﴿أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ ناردی به دواياندا ﴿وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا﴾ نامادهی کرد بویان شوینی (خوشی دانیشن و) شان دادن ﴿وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا﴾ و هریه که لهوان چه قویه کی پیدان (بؤ میوه لهت کردن) ﴿وَقَالَتِ الْآخَرُ عَلَیْهِنَّ﴾ نهوسا ووتی (به یوسف) وهره بؤ ناویان (بابینین) ﴿فَلَمَّا زَايَنَّهُ أَكْبَرَهُنَّ﴾ هدر که نهو (یوسف) یان بینی چه په سان (له جوانی نهودا) ﴿وَقَطَّعْنَ أَیْدِیَهُنَّ﴾ و هه موویان (له کاتی میوه لهت کردند) دهستی خوئیانیان بری ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ ووتیان پاکی و بیگهردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ نه مه ناده می نییه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ نه مه تنها فریشته یه کی به رزو به ریزه ﴿قَالَتْ﴾ (ژنه که) ووتی پنیان ﴿فَذَلِكُنَّ الَّذِي﴾ نه مه نهو که سیه که ﴿لَمُتْنِي فِيهِ﴾ بیوه سه رزه نشتی متان ده کرد له سهری ﴿وَلَقَدْ رَوَدُّهُ عَن نَّفْسِهِ﴾ وه سویند به خوا بیگومان ویستم دهستم له گهل تیکهل کات ﴿فَأَسْتَعْصَمَ﴾ به لام نهو خوی گرتووه (نه یکرد) ﴿وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَاءَ أُمْرَةٍ﴾ وه سویند به خوا نه گهر نهوهی فرمانی پی ده که م نه یکات ﴿لَيَسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ نهوه بیگومان به ند ده کریت و له ریسوایان ده بیت ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ﴾ (یوسف) ووتی نهی په روه رد گارم به ند کردنم لا خوشتره ﴿مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ لهوهی که نهوانه داوای ده که ن لیم (که بیکه م) ﴿وَأَلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ﴾ وه نه گهر پیلانی نهو ژنانهم لی لاندهی ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾ لهوانه یه دلم بؤ لایان برپا (چه زیان لی بکه م) ﴿وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ پاشان له نه فامان ده بم و ده چمه ریزیانه وه ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ نهوسا په روه رد گاری دوعا که ی لی وهر گرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ و پیلانه که ی نهو (ژنانه) ی لی لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی ههر خوا بیسه ری زانیه ﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ﴾ نه مجا بویان دهر که وت و پنیان چاک بوو پاش نهوهی نهو هه موو به لگیان (لی) بینی ﴿لَيَسْجُنَنَّهُ فَحَىٰ حِينٍ﴾ تاما ویه که به ندی بکه ن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٌ﴾ نهوسا دوو کوپی لاو (خز مه تکار) له گهل لی چوونه به ندیخانه ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ یه کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿إِنِّي أَرَىٰ﴾ به راستی له خه و مدا خوم دی ﴿أَعْصِرُ خُمْرًا﴾ تریم ده گوشی که ده بی به عهره ق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ وه نهوی تریان ووتی ﴿إِنِّي أَرَىٰ﴾ بیگومان له خه و دا خوم دی ﴿أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا﴾ نانم هه لده گرت به سهر سه رمه وه ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾ بالنده لی ده خوارد ﴿ثَبَّتْنَا بِأَوْيَلِهِ﴾ لیکن دانه وهی نهو (خه و) همان پی بلی ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی نیمه تو له چا که کاران ده بینین (که چاک خه و له یه که ده دینه وه و په رژی نی ده که یت) ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ﴾ (یوسف) ووتی : (سبه نی) هیچ خوراکیکتان پی نادریت که بیخون ﴿إِلَّا بَنَاتُكُمَا بِتَّأْوِيلِهِ﴾ به ههر دوو کتان ده لیم چی و چیتان بؤ ده هینن ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پیش نهوهی بگاته لاتان ﴿ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ نه مه ش لهو به هرانیه که په روه رد گارم فیری کردوم ﴿إِنِّي تَرَكْتُ﴾ به راستی من وازم هیناوه ﴿مِلَّةَ قَوْمٍ﴾ له ثانی گهلنیک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که برپا یان به خوا نه هینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ وه نهوان پی پرواش بوون به پوژی دواپی ﴿٧٧﴾

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي﴾ وہ شویئی ٹاینی باوو باپیرانم کہ ووتووم ﴿إِنِّي هِيرَ وَاسْحَقُ وَيَعْقُوبُ﴾ کہ (ٹاینی) ٹیبراهیم و ئیسحاق و یہ عقبوبہ ﴿مَا كَانَ لَنَا﴾ شایسته و شیاونی یہ بؤمان (بؤ شویئکہ و توانی ٹیبراهیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ کہ ہیچ شتیک بکہین بہ ہاوبہش بؤ خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ ئہمہش چاکہ و بہرہی خوا یہ بہ سہر ئیمہ وہ ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ وہ بہ سہر خہ لکیشہ وہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بہ لام زوربہی خہ لکی سوہاسی خوا ناکہن ﴿يَصْحَبِي السِّجْنِ﴾ ئہی دوو ہاوریکہی بہ ندینخانہم ﴿أَزَابَ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ﴾ ئایا چہند خوا یہ کی جیاجیا باشتن ﴿أَمَرَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ یان خوا یہ کی تاکی بہ دہ سہ لات ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئیوہ بیجگہ لہ خوا ہیچ شتیک ناپہ رستن ﴿إِلَّا أَنْسَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ جگہ لہ چہند ناویک نہ بیت کہ ئیوہ و باوو باپیراتان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا ہیچ بہ لگہ یہ کی دہر بارہ یان نہ نار دوتہ خوارہ وہ (کہ ئہ وانہ بہ رستن) ﴿إِنْ لَكُمُ الْإِلَهِ﴾ بیگومان بریار تہ نہا بؤ خوا یہ ﴿أَمَرَ الْأَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ فہرمانی داوہ بیجگہ لہ و ہیچ شتیک نہ بہ رستن ﴿ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُمْ﴾ ئہ و یہ ٹاینی راستی دامہ زراوی نہ گوراو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زوربہی خہ لکی نازانن ﴿يَصْحَبِي السِّجْنِ﴾ ئہی دوو ہاوریکہی بہ ندینخانہم ﴿أَمَّا أَحَدُكُمْ فَتَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾ یہ کینکتان عارہ ق دہر خواردی گہورہ کہی (پاشا) دہدات ﴿وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضْلَبُ﴾ بہ لام ئہوی ترتان (دہ کورریت و) ہہلدہ و اسریت ﴿فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ ئہ و سا بالندہ لہ سہر (و دہم چاوی دہ خوات ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ ئہ و کارہی کہ ئیوہ دہر بارہی ہر سیار دہ کہن (لہ لایہن خودا وہ) بریاری لہ سہر دراوہ (ونا گوریت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) و وتی بہ وہی کہ دہیزانی ﴿أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا﴾ رزگاری دہ بیت لہ دوو بہ ندکراوہ کہ ﴿أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکہ لای گہورہ و پادشا کہت (کہ بہ ناہق گیراوم) ﴿فَأَنْسَنَاهُ السَّيْطَانُ﴾ بہ لام شہیتان لہ بیری بردہ وہ ﴿ذَكَرَ رَبَّهُ﴾ کہ باسی (یوسف) بکات لای پادشا کہی ﴿فَلَمَّا فِي السِّجْنِ بِضَعَ سَينَت﴾ بؤیہ ماوہی چہند سالتیک (یوسف) لہ بہ ندیخانہ دا مایہ وہ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ وہ پادشا (خہوئکی بینی) و وتی ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ بیگومان من لہ خہ و مدا حہوت مانگای قہلہ و م بینی ﴿يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ﴾ کہ حہوت (مانگا) ی لہر و لاواز دہ بخواردن ﴿وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ﴾ وہ حہوت گولہ دانہ و یلہی سہ و زو حہوتی تری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ ئہی کار بہ دہست و دونیا دیدان ﴿أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ﴾ ئہم خہ و م بؤ لیک بدہنہ وہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ئہ گہر ئیوہ مانای خہ و دہ کہن و دہزانن خہ و ہر زین بکہن ﴿۱۳﴾

﴿قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَمٌ﴾ ووتیان خہوی تیکہل و پیکہل (و پروبوچہ) ﴿وَمَا تَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمٍ﴾
و ٹیمہش لیکدانہ وہی خہوی تیکہل و پیکہل نازانین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا أَذْكُرْ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
نہوسا نہ وہیان کہ پرزگاری بوو لہ دوو (بہندکراو) کہ لہ پاش چہند سالتیک بیری کہ و تہ وہ ووتی
﴿أَنَا أَنبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ﴾ من بۆتان لیکدہ دہمہ وہ مانای نہ و خہ وہ ﴿فَأَرْسَلُونِ﴾ جا (فہرموو) بمنیرن
(بہدوای یوسف دا کہ لہ بہندینخانہ دایہ) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (ہات ووتی) یوسف نہی
ہاوپری راستگو ﴿أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ﴾ مانای نہ و خہ وہ مان پی بلی
چی یہ؟ حہوت مانگای قہلہ و کہ حہوت مانگای لہرو لاواز بیانخوات ﴿وَسَبْعِ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ
وَأُخْرٍ يَابِسَاتٍ﴾ ہہروہا حہوت گولی دانہ ویلہی سہوزو حہوت گولی ووشک ﴿لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى
النَّاسِ﴾ تا من بگہریمہ وہ بۆلای خہلکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ نہ وہی نہ وان نہ وہ بزائن ﴿وَقَالَ
تَزْعَوْنَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا﴾ (یوسف) ووتی حہوت سال کشتو کال دہ کھن بہدوای یہ کداو
بہ بہرہ وامی ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُبُلِهِ﴾ جائہ وہی کہ دروینہ تان کرد بیہیلنہ وہ لہ گولہ کہ بیدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا أَكُلُونَ﴾ کہ مینک نہ بیت لہ وہی کہ دہ یخون ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ﴾ نہ مجا
لہ پاش نہ و (حہوت سالہ) حہوت سالی تردیت کہ سہخت وقات و قریبہ ﴿يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ
لَهُنَّ﴾ ہہرچیتان پاشہ کہوت کردوہ بۆ نہم (حہوت سالہ سہختہ) دہ یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَخْتَصُمُونَ﴾
مہ گہر کہ مینک لہ وہی قایم ہلی دہ گرن (بۆ بنہ تۆ وناشتنہ وہی سالتیکی تر) ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ﴾ پاشان دواہی نہ و (حہوت سالہ سہختہ) سالتیک دیت ﴿فِيهِ يَغَاتُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ خہلکی تیندا
(پرزگار دہ کرین) بارانیان بۆ دہ بارینریت و تیندا دوشا و (ی میوہات) دہ گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتَأْتِينِي بِهَذَا﴾ نہ و (پیاوہ) م بۆ بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک نیر دراوہ کہ (ی پاشا) ہاتہ لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگہر پیرہ وہ بۆلای گہورہ کہت (پادشا کہت) ﴿فَسَلِّهُ﴾
وہر سیاری لی بکہ ﴿مَّا بَالُ السَّيِّئَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ ہوی چی بوو کہ نہ و ژنانہ دہستی خوئیانیان
بری ﴿إِنْ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ﴾ بینگومان پہرہ ردگارم بہ پیلانی نہ و (ژن) انہ ناگادارو زانیہ ﴿وَقَالَ
مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْتَنِي يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ووتی (بہ ژنہ کان) مہ بہستان چی بوو کاتیک ویستتان
یوسف بخہلہ تینن و کاری خرابی پی بکہن ﴿فَلَنْ حَاشَ لِلَّهِ﴾ (نافرہ تہ کان) ووتیان پاک و بینگہردی بۆ
خوا ﴿مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ ٹیمہ ہیچ خرابیہ کمان لی نہ دیوہ ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنہ کہی عہزیز ووتی
﴿الَّذِي حَصَّصَ الْخُبْرُ﴾ ٹائیتا حق و راستی دہر کہوت ﴿أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من دہ مویت (یوسف)
دہستم لہ گہل تیکہل کات ﴿وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ و بینگومان نہ و لہ راست گویانہ ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
أَنِّي﴾ (یوسف ووتی) نہ وہ بۆ نہ وہی (پادشا) بزانی بہ راستی من ﴿لَمْ أَخْنُ يَا لَعِيبٍ﴾ بہ پہ نہانی ناپاکی
وخیانہ تم نہ کردوہ لینی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ﴾ وہ بہ راستی خواش پیلانی ناپاکان ناگہ بہ نیٹہ
نہ نجام ﴿۱۱﴾

﴿وَمَا أُتْرِىُّ نَفْسِي﴾ وه (یوسف ووتی) من هر گیز پاكانه بؤ خؤم ناكه م ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونكه) به راستی نه فس زؤر فه رمان دهره به خراپه ﴿إِلَّا مَا رَجَرْتَنِي﴾ بیجگه نه و نه فسه ی په روه ردگارم په حمی پی کرد بیت ﴿إِنْ رَفِیْ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی په روه ردگارم لیئورده ی میهره بانه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به ژیرده سته کانی) ﴿أَتُؤْنِنِي بِهِ؟﴾ نه و یوسفه م بؤ بیتن ﴿أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي﴾ ده یکه مه (که سینی) تایبته به خؤم ﴿فَلَمَّا كَمَّمُ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه ی له گهل کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی به راستی تو ﴿الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ نه مړو لای ئیمه خاوه نی پله و پایه و باوه پینکراوی ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ (یوسف) فه رمووی (به پادشا) له سهر خه زنه و دارایی زه وی (میسر) دابمنی به راستی من پاریزه رنکی شاره زام ﴿وَكَذَلِكَ مَكَانَ يَوْسُفَ﴾ ثابه و جوړه یوسفمان پایه دارو جینگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له خاك (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ له هر شوئینك (ی میسر) دا بیویستایه ده ژیا ﴿نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ﴾ هر که سمان بوی به رمیهره بانی خؤمانی ده خه یین (له دونیادا) ﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه یین ﴿وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ وه به راستی پاداشتی رؤزی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ نه و که سانه ی بروایان هیناوه ﴿وَكَاؤُا يَتَّقُونَ﴾ و به هه میشه پی خؤپاریز بوون (له هاوبهش بریاردان و تاوان) ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يَوْسُفَ﴾ وه (له کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بؤ میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نه و سا چوونه لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ ده ست به جی (یوسف) نه وانی ناسی یه وه به لام نه وانی نه میان نه ناسی یه وه ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که رنکی خستن و نه وه ی که ویستیان پیی دان ﴿قَالَ أَتُؤْنِنِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَيْكُمُ﴾ ووتی برایه کی باو کیتان هه یه بؤم بیتن ﴿الْآتَرُونَ أَنِّي﴾ نایا نابین که من ﴿أُوْفِي الْكِيلَ﴾ پیوانه م تیرو ته و اووه (بؤ کرپاره کان) ﴿وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ وه من خانه خوپی چاکم ﴿فَإِنْ لَّيْسَ أَتُونِي بِهِ﴾ جا نه گهر نه و (برایه تان) م بؤ نه هیتن ﴿فَلَا كَيْلَ لَّكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ﴾ نه وه پیوانه (ی دانه وئله) تان لای من نیه و نزیک (نهم وولاتهش) مه که ونه وه ﴿قَالُوا سَوَدُّعُنَا أَبَاهُ﴾ ووتیان هه ول و ته قه لا ده ده یین له گهل باوکی دا ﴿وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلنیا به ئیمه نه و کاره ده که یین ﴿وَقَالَ لِفَتْنِهِ﴾ وه (یوسف) ووتی به به رده ست و خزمه تکاره کانی ﴿أَجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِصَالِهِمْ﴾ دراوه کانیا که داویانه (به دزی یه وه) بیخه نه ناو باره کانیاں ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا﴾ به لکو بیناسنه وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ کاتیک که گه رانه وه بؤ ناو مال و مندالیاں ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (بیته هوی نه وه ی) بگه رینه وه و بیته وه (جاریکی تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ نه مجا کاتیک گه رانه وه بؤ لای باوکیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیان نه ی باوکی به ریزمان ﴿مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلَ﴾ (بؤ سالی داهاتوو) پیوانه همان لی قه ده غه کراوه (شتمان پینافروشن نه گهر بنیامین نه نیریت له گهلماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَنَانَ نَحْتَلْ﴾ جا که واته برا که همان له گهلماندا بنیره پیوانهش ده که یین (دانه وئله ده کرین) ﴿وَأَنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ﴾ و دلنیا به ناگاداریشی ده که یین ﴿۳۷﴾

﴿قَالَ﴾ (یه عقوب) ووتی (پیشان) ﴿هَلْ أَمْكُرُ عَلَيْهِ﴾ نایا دلنایام لیسان دهر باره ی ﴿إِلَّا كَمَا أَمْسُرُ﴾
 عَلَى أَخِيهِمْ قَبْلُ ﴿هه روهك پیشتر دنیا بووم لیسان دهر باری (یوسفی) برای ﴿قَالَ خَيْرَ حَفِظًا﴾ که واته
 خوا چاکترین پاریزه ره ﴿وَهُوَ رَحِمُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه نهو به زه بی دارترینی هه موو به زه بی دارانه ﴿وَلَمَّا
 فَتَحُوا مَتْعَهُمْ﴾ جا کاتیک باره کانیاں کرده وه ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی یان ده سمایه که یان بو
 گه رینرا وه وه ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیاں نه ی باو کی به ریزمان ﴿مَا نَبْغِي﴾ چیمان ده ویت ﴿هَذِهِ بَصِغَتُنَا﴾
 نه مه درا وه که مانه ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بومان نیر درا وه وه ﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾ بژیویش بو خوا خیزانمان ده هینین
 ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَا﴾ و برا که شمان ده پاریزین ﴿وَنَزِدْكَ دُكَّيْلَ بَعِيرٍ﴾ و باری ووشت ریکیش (دانه وینله)
 زیاد ده هینین ﴿ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ﴾ نه م (باره ش) پیوانه یه کی که مه (و به ئاسانی ده مان ده نی) ﴿قَالَ
 لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (یه عقوب) ووتی هه ر گیز ناینیرم له گه لئان ﴿حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنْ اللَّهِ﴾ هه تا
 به لنینکی بته وم بی نه دن له لایه ن خوا وه (تا سویندم بو نه خون به خوا) ﴿لَتَأْتُنَّنِي يَوْمَ﴾ که به یگو مان
 (به بیوه ی) نه ی هیننه وه بوم ﴿إِلَّا أَنْ يَخَاطَبَكُمْ﴾ مه گهر ده ور بدرین و چارتان نه میتیت ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ
 مَوْثِقَهُمْ﴾ نه مجا کاتیک په یمانیاں پندا (سویندیاں خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (یه عقوب)
 ووتی خوا ئاگادار و چاودیره سه باره ت به وه ی که ده یلین ﴿وَقَالَ يَبْنَی﴾ وه ووتی نه ی کوره کانم
 ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾ هه مووتان له ده ر گایه که وه مه چنه ژووره وه ﴿وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ به لکو
 له چنه ند ده ر گایه کی جیا جیا وه به چنه ژووره وه ﴿وَمَا أَغْنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه من هیچ سوودتان
 بی ناگه یه نم له به رانه ر (پیشهای) خوا دا ﴿إِنْ لَكُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ هه موو حوکم و بریاریک ته نها بو خوا یه
 ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت هه ر به وه ده به ستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خو سپرانیش با خو یان
 هه ر به و بسپرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتیک چوونه ژووره وه ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ﴾ له و شویننه وه ی
 که باو کیان فره مانی بی دابوون ﴿مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ نه و (چوونه به و جو ره) هیچ سوودی بی نه گه یاندن
 ﴿مَنْ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ له به رامبه ر (قه ده ری) خوا دا ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ به لکو نه وه مه به سستیه ک بوو ﴿فِي نَفْسٍ
 يَعْقُبُ﴾ له ده روونی یه عقوبدا بوو ﴿قَضَاهَا﴾ (به م شیوه) نه نجامی دا ﴿وَأَنَّهُ لَدُوْعٍ عَلِيمٍ﴾ وه به راسنی
 یه عقوب خوا وه نی زانست و زانیاری بوو ﴿لَمَّا عَلِمَتْهُ﴾ چونکه ئیمه فیрман کرد بوو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به ی خه لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ﴾ کاتیکیش که چوونه
 ژووره وه بو لای یوسف ﴿ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) برا که ی برده په نا خو یه وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾
 ووتی به راسنی من برا که ی قوم ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ﴾ که واته هیچ غه مبار مه به ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به وه ی
 که نه وان ده یکه ن (له گه لت) ﴿۵۱﴾

﴿فَلَمَّا جَاهَزَهُمْ بِجَهَارِهِمْ﴾ جا کاتیک که ریکی خستن و نه وهی ویستیان پنی دان ﴿جَعَلَ
 الَّتِيقَايَةَ﴾ ناو خوری (پئوانه که ی) مه لیک ی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ ناو باری برا که ی ﴿ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ﴾
 پاشان جار چی یه ک جار ی دا ﴿أَتَيْنَاهَا الْعِيرُ﴾ نه ی کاروانه که ﴿إِنَّكُمْ لَسِرْقُونَ﴾ به راستی
 ئیوه دزن ﴿قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ﴾ پروویان تیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَفْقِدُونَ﴾ چیتان گوم
 کردوه؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ﴾ ناو خوره که ی (پئوانه که ی) پادشامان دیارنیه
 ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ﴾ ههر که سیك بیهیتته وه باری ووشتریک (خوراکی) ده دریتی ﴿وَأَنَابَهُ
 زَعِيمٌ﴾ وه منیش دهسته بهری نه و (باره) ده بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویند به خوا ﴿لَقَدْ
 عَلِمْنَا﴾ به راستی ئیوه ده زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که ئیمه نه هاتووین ﴿لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه وهی خرابه
 بکه ین له وولاتدا ﴿وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ﴾ وه ئیمه پیشتر دزنه بووین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده ی
 ئایا توله ی نه و دزه چیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه گهر ئیوه دروزن بوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان
 توله ی نه وه یه ﴿مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له باری ههر که سینکدا دوزرایه وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ ههر نه و که سه
 خوی توله ی بیت (واته : نه وهی دزیه که ی کردوه نه بیتته عه بد و کویله ی نه وهی دزیه که ی لی کراوه)
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئابه و جوړه توله له سته مکاران ده سینن ﴿فَكَذَّبَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ﴾ نه و سا (یوسف)
 دهستی کرد به بشکینی جه واله کانیان (باره کانیان) ﴿قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ﴾ له پیش بشکینی جه والی
 (بینامین) برای (دایک و باوکی یوسف) ﴿ثُمَّ أَسْتَحْرَجَهَا﴾ له پاشان (ناو خور - پئوانه که ی) ده ری هینا
 ﴿مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ﴾ له جه والی برا که یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه و جوړه ﴿كَذَّبَ نَا يُوسُفُ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف دا
 ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَخَاهُ﴾ نه و نه یده توانی برا که ی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به پنی ئاینی و یاسایی پادشا
 (به لکو به پنی نه و قسه بوو براکانی خویان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر (کاتیک) که خوا
 بیه ویت ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ﴾ ههر که سیك بمانه ویت پله ی به رز ده که ینه وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ وله سهر
 هه موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ خاوه ن زانستیکه وه زانتر هه یه (مه به ست پی خودایه) ﴿قَالُوا إِنِّي سَرِقٌ﴾
 ووتیان نه گهر نه و (بینامین) دزیبیتی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه وه بنگومان برا که شی پیشتر دزی
 کردوه (واته یوسفیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَهَا يُّوسُفُ فِي نَفْسِهِ﴾ به لام یوسف (پینا خو شبوونی خوی)
 به م (تومه ته) له دهرونی خویدا شارده وه ﴿وَلَمَّا بَدَّهَا لَهُمْ﴾ ده ری نه بری بو نه وان ﴿قَالَ أَنْتُمْ﴾ (تهنها)
 ووتی ئیوه ﴿سَرَّ مَكَانًا﴾ له وان خرابترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده زانی به وه ی
 که ئیوه ده یلین ﴿قَالُوا إِنَّا بِهَا أَعْرَبُ﴾ ووتیان نه ی عه ریز (پادشا) ﴿إِنْ لَهُ أَبَاسِيحَا كَبِيرَا﴾ به راستی
 نه و باو کیکی زور پیری به ته مه نی هه یه ﴿فَخُذْ أَحَدًا مَّكَانَهُ﴾ جایه کیک له ئیمه له جیاتی نه و بگره
 ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی ئیمه تو له چاکه کاران ده بینن ﴿۷۸﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی پهنا به خوا ﴿أَنْ نَّأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَّعَيْنَاهُ﴾ له وهی که هیچ که سنی بگرین بیجگه له وهی که ئاو خوَر (پئوانه) که مان لا دوزیوه ته وه (که دزرا بوو) ﴿إِنَّا إِذَا الظَّالِمُونَ﴾ به راستی نه گهر وا بکهین ئیمه له ستم کاران ده بین ﴿۷۵﴾ ﴿فَلَمَّا أَسْتَسْأَلُوا مِنْهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا بوون له وهی (وه زیر بهر لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چوونه که ناریک به چپه راویزیان ده کرد ﴿قَالَ كَيْفَ هُمْ﴾ برا گه وره که یان ووتی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نهی نازانن ﴿أَنْ أَبَاكُمْ﴾ که بنگومان باو کتان ﴿قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ سویند و په یمانیکی به ناوی خواوه لی وهر گرتن ﴿وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطُتُمْ فِي يُوسُفَ﴾ پیشتریش (له و به لینهی پیتان دابوو) دهر باره ی یوسف که مته ر خه میتان کرد ﴿فَلَنْ أُبْرَحَ الْأَرْضَ﴾ که واته من نه م زهویه به جی نایه لم ﴿حَتَّى يَأْتِيَ لِيَ الْبَيِّنَاتِ﴾ هه تا باو کم مؤله تی (گه رانه وه م) بی نه دات ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بر یارم بونه دات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ هه ر نه ویش باشرینی داد وهر انه ﴿۷۶﴾ ﴿أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَبِكُمْ﴾ ئیوه بگه رینه وه بولای باو کتان ﴿فَقُولُوا يَا أَبَانَا﴾ وپی بلین نهی باو کی خو مان ﴿إِنَّ أَبْنَاكَ سَرَقَ﴾ به راستی کوره که ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَمِلْنَا﴾ وئیمه ش بیجگه له وهی ده مانزانی شایه تیمان نه داوه ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَفِظِينَ﴾ خو ئیمه ناگاداری شاراه و نهیته یه کان نه بووین ﴿۷۷﴾ ﴿وَسَقِلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو نه گهر بر وانا که بیت) له خه لکی نه و شاره ش بیر سه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که ئیمه ی لی بووین ﴿وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ وله و کار وانه ش (بیر سه) له گه لیدا گه راینه وه ﴿وَأَنَا الصَّادِقُونَ﴾ وه به راستی ئیمه راست گوین ﴿۷۸﴾ ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾ (یه عقوب علیه السلام) ووتی وانی یه به لکونه فسی خو تان کاریکی بو جوان (و ناسان) کردون ﴿فَصَبِّرْ جَمِيلًا﴾ بویه چارم دان به خودا گرته به جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به و ئومیده ی خوا هه موویان (یوسف و بونیا مینیش) م بو بهیته وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی هه ر نه و زانای کار درسته ﴿۷۹﴾ ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ نه و سا روی لی وهر گیران ﴿وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَى يُّوسُفَ﴾ ووتی ئاخ و داخ بو یوسف ﴿وَأَيُّضَتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه هه ردو و چاوی سپی (و کویر) بوون له داخ و خه فته تا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هه ر داخ و خه فته ی خو ی ده خواره وه ﴿۸۰﴾ ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به خوا ﴿تَفَتَّؤُنْتَ كُرْيُوسَ﴾ وازناهیته هه ربیری یوسف ده که یته وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا﴾ هه تا په کت ده که ویت به نه خوشی و خه فته خواردن ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان دهر میت و ده چیه ریزی له ناو جوان ﴿۸۱﴾ ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحْشِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من سکالا و دهر دی دل و خه فته و په زارم هه ر لای خواده که م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه من له لایه ن خواوه شتانیک ده زانم که ئیوه نایزانن ﴿۸۲﴾

﴿يَبْنِيْ اَزْهَابًا﴾ (یه‌عقوب ووتی) نه‌ی کوره‌کانم برؤن ﴿فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ﴾ جا بگه‌رین و هه‌والی یوسف و براه‌کی بزائن ﴿وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ﴾ نائو‌میدیش مه‌بن له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نائو‌مید نابیت له‌ره‌حم و میهره‌بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه له‌وانه‌ی که‌بی بروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا کاتیک که چوونه لای نه‌و (یوسف) ووتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾ زیان و برسیتی تووشی خو‌مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِضَعَّةٍ مُّرْتَجَةٍ﴾ و دراوینکی که‌ممان هیناوه (بو‌کپینی خوراک) ﴿فَأَوْفَيْنَا الْكَفِيلَ﴾ توش پی‌وانه که‌مان به‌ته‌واوی بده‌ری ﴿وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا﴾ خیریشمان پی بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به‌راستی خوا‌پاداشتی خیره‌ومه‌ندان ده‌داته‌وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ﴾ ووتی ئیوه ده‌زائن چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَآخِيهِ﴾ به‌یوسف و براه‌کی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له‌وکاته‌دا که‌ئیوه نه‌زان بوون ﴿قَالُوا أَأَنْتَ يَٰيُوسُفُ﴾ ووتیان به‌راست تو یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي﴾ ووتی (بیان) من یوسفم و نه‌مه‌ش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا منه‌تی نابه‌سه‌رماندا ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ به‌راستی هه‌ر که‌س خوی بیاریزیت وله‌خوا بترسیت ودان به‌خویدا بگریت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وسا به‌راستی خوا‌پاداشتی چاکه‌کاران وون ناکات ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا تو‌ی هه‌ل بژارد به‌سه‌ر ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ﴾ وه به‌راستی ئیمه له‌خه‌تا‌کاران بووین ﴿قَالَ لَأَنْتَرِبَ عَلَيْكُمْ أَيُّومٌ﴾ (یوسف) ووتی نه‌مرو هیچ سه‌رزه‌نشست و ته‌شه‌ریکتان له‌سه‌ر نیبه (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا‌لیتان خوش بیت ﴿وَهُوَ أَزْهَمُ الرَّجِيمِينَ﴾ وه نه‌و (خوا) له‌هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بانتره ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا﴾ نه‌م کراسه‌ی من بیه‌ن ﴿قَالَ قُوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي﴾ و بیده‌ن به‌سه‌ر دم و چاوی باو کم دا ﴿يَأْتِ بِصِيرًا﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌بیته‌وه ﴿وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه‌وسا هه‌موو که‌س و کارتان بیتن بو (نه‌م ولاته‌ی) من ﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ﴾ جا کاتیک کاروانه که (له‌میسر) ده‌ر چوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باوکیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجْدِرِيحَ يُوسُفَ﴾ به‌راستی من بو‌نی یوسف هه‌ست پی ده‌که‌م ﴿لَوْلَا أَنْ تُفْقِدُونِ﴾ نه‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بی عه‌قلم دانه‌نین ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾ تو هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کونی خو‌تی ﴿۱۵﴾

﴿فَلَمَّا أَتَىٰ جَاءَ الْبَشِيرُ﴾ جا کاتیک مرژده دهره که هات ﴿أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نهو (کراسه) ی دابه سهر
 دهم و چاویدا ﴿فَأَرَادَ بَصِيرًا﴾ یه کسه ر بینایی گه رایه وه (که پیشتر نابینا بوو بوو) ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ﴾
 (یه عقوب) ووتی من به ئیوه نه ووت؟ ﴿إِنِّي أَغْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ دلنیا بن من له لایه ن خواوه
 شتانیک ده زانم ئیوه نایزان ﴿قَالُوا إِنَّا بَنَّا﴾ ووتیان ئه ی بابہ ﴿أَسْتَغْفِرُكَ أَذُنًا﴾ داوای لی خوش
 بوونی گونا هه کانمان بؤ بکه (لای پهروه ردگار) ﴿إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ﴾ به راستی ئیمه گونا هه بار بووین
 ﴿قَالَ سَوْفَ﴾ (یه عقوب) ووتی پیان دواتر ﴿أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ داوای لیور دنتان بؤ ده که م
 له پهروه ردگارم ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی ههر نهو لیورده ی میهره بانه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا﴾
 عَلَىٰ يَوْسُفَ ﴿جَا كَاتِيكَ﴾ چوونه لای یوسف (له ولاتی میسر) ﴿ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ﴾ دایک و باو کی برده
 نزیک کی خوی (و دهستی کرده ملیان) ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مَصْرَ﴾ و فهر مووی پیان وهر نه میسر ﴿إِنْ شَاءَ﴾
 اللَّهُ ﴿ءَامِينَ﴾ نه گهر خوا بیه ویت ئارام ده بن (هیچ زیانیکتان تووش نایه ت) ﴿وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَىٰ﴾
 الْعَرْشِ ﴿وَهُ بَاوُكُ﴾ دایکی له سهر تهخت (ی حو کمپانی خوی) دانا ﴿وَحَرَّوْا لَهُ سَجْدًا﴾ وه هه موو
 که و تن به پرو ودا بؤی به سوژده بردنه وه ﴿وَقَالَ يَبْنَوت﴾ (یوسف) ووتی ئه ی باو کی خوشه ویستم
 ﴿هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ﴾ نه مه لیکدانه وه ی خه وه که م بوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ که له مه و پیش (بینیم) ﴿وَدَجَّلَهَا رَبِّي﴾
 حَقًّا ﴿بِیْگُومَانِ﴾ پهروه ردگارم به راستی گیرا ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ وه به راستی خوا چاکه ی له گه ل کردم
 ﴿إِذَا أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ کاتئ له زیندان دهری هیتام ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ﴾ وه ئیوه شی له لادی
 و بیابانه وه هینا (بؤ ناوشار) ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَعَ الشَّيْطَانُ﴾ دوا ی نه وه ی شهیتان ناخوشی و نا کو کی خسته
 ﴿بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي﴾ نیتوان من و برا کانم ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به راستی پهروه ردگارم ﴿لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾ میهره بانه
 به رامبه ر نه وه ی بیه ویت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی ههر نهو زانای کار دروسته ﴿رَبِّ قَدْ﴾
 ءَاتَيْتَنِي ﴿ئهِ پهروه ردگارم به راستی پیت به خشیووم ﴿مِنَ الْمُلْكِ﴾ هه ندیک له ده سه لات و پاشایه تی
 ﴿وَعَلَّمَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ وه هه ندیکیش له لیکدانه وه ی خه و نت فیر کردم ﴿فَاطْرَ السَّمَوَاتِ﴾
 وَالْأَرْضِ ﴿ئهِ دروستکه ری ناسمانه کان وزه وی ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو پشتیوان و یار مه تی
 دهری منی له دنیا و له پروژی دوا بی دا ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا﴾ به موسو لمانیتی بممرینه ﴿وَالْحَقِّنِي بِالصَّلَاحِينَ﴾
 و بمخه ره ریزی پیاو چاکانه وه (له دوا پروژدا) ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ نه وه ی (که باس کرا) له
 هه و اله نه زانرا و په نهانه کانه ﴿تُوجِّهُ إِلَيْكَ﴾ که به وه حی بؤت ده نیرین (ئهِ موحه ممه د ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾
 تولا ی نه وان (براکانی یوسف) نه بوویت ﴿إِذَا جُمِعُوا أَمْرُهُمْ﴾ کاتئ که هه موو
 بریاری خویان دا (به نهیتی) ﴿وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ و پیلانیان دارشت ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ مُؤْمِنِينَ﴾
 وه زور به ی خه لکی ههر چند تو سوور بیت (له سهر باوهر هینانیان) باوهر ناهیتن ﴿۱۳﴾

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (نه ی موحه ممه ده) ﴿تَوْ دَاوَايِ هِيْجْ بَادَاشْتِيْكَ لِهَوَانِه نَاكه يْت لِه سَهَر (گه ياندني) ئه و (قورئانه) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئه و قورئانه هه ر په ند و ئاموژ گاريه بُو جيهانيان ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ آيَاتِهِ﴾ وه زوَر به لگه و نيشانه هه يه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له ئاسمانه كان و زه ويده ﴿يَمُرُّونَ عَلَيْهَا﴾ به لا ياندا ده رُوَن ﴿وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ به لام ئه و ان رُو يان لِي و ه رده گيرن ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ﴾ جا زوَر به يان با و ه ر ناهيتن به خوا ﴿إِلَّا وَهُمْ مَشْرِكُونَ﴾ مه گه ر ئه و ان له و كاته دا ها و به ش بر يار ده رن بُو خوا ﴿أَفَأَمُؤُونَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جا ئايا ئه و انه ناتر سن به خه يان بگريْت ﴿غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ سزايه كي داپوشه ري خوا ﴿أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ يان له ناكاو دا رُو زِي دواييان به سهر دا بيت ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له كاتي كدا ئه و ان هه ستي پِي نه كه ن ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي﴾ بِلِي ئه مه ري گاي منه ﴿أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بانگي (خه لكي) ده كه م بُو لاي خوا ﴿عَلَى بَصِيرَةٍ﴾ له سهر به لگه ي رُو ون و چاو رُو شني ﴿أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعِي﴾ من و ئه و انه ش شوينم كه و تو ون ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ و خواش پاك و بي گه رده ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه من هيج كات له ها و به ش دانه ران نيم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه ئيمه پيش تو (پيغه مبه رمان) نه نار دو وه ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگه له پيا و اننيك ﴿نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ كه ني گامان بُو ده كردن ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ له خه لكي شار و گونده كان ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ده ي ئايا ئه و (بي بر و ايانه) نه گه راون به سهر زه ويده ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ تَأْسِرُ نَجْدَ بَدَنٍ﴾ چوَن بو وه ﴿عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سهر نه نجامي ئه و انه ي كه له پيش ئه مانه وه بو ون ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ وه بي گومان زِي اني رُو زِي دوايي چا كتره ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بُو ئه و انه ي خُو يان پاراستو وه وله خوا ترس بو ون (له دونيادا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ي ئيوه زير نابن و تي نا گه ن ﴿حَتَّى إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هه تا كاتي پيغه مبه ره كانيان نا ئوميد بو ون (له سهر كه وتن) ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ وه گه له كه يان و ايان زاني كه (پيغه مبه ران) درو يان له گه لدا كردون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرُنَا﴾ (له و كاته دا) سهر كه وتن و يار مه تي ئيمه يان بُو هات ﴿فَنَجَّى مَنْ نَشَاءُ﴾ جا ئه و انه ي ده مانويست رزگار كر ان ﴿وَلَا يَرْدُ بَأْسُنَا﴾ سزاشمان نا گه رينريته وه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له گه ل و هو زِي تا و انبار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سوينديت بي گومان له داستاني (پيغه مبه راندا عليهم السلام) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ په ندو ئاموژ گاري هه يه بُو خا وه ن بير و هو شان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى﴾ ئه م (قورئانه) چيروك و قسه يه ك ني به هه لبه ستر ايْت ﴿وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به لكو به راست دانهر و پشتگيري ئه و (كتيبانه) به كه له پيش خو يه وه (هاتو ون پيش ده ستكاري كردنيان له لايه ن جوله كه و گا و ره كانه وه) ﴿وَتَقْصِلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هه ر وه ها رُو ون كه ره وه ي هه موو شتيكه ﴿وَهْدَى وَرَحْمَةً﴾ وه رينمو وني و ميهره بانيه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بُو ئه و انه ي كه بر و ادين

سوره قی (الرعد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خوشنده ی میهره بان

﴿الْمَرْءُ﴾ به (ئه لیف، لام، را) ده خوینریتته وه خوا زاناره به ماناکه ی، بۆزانیاری زیاتر سه یری
 سه ره تای سوره تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ نه مانه ئایه ته کانسی کتیبی (ناسمانین)
 ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ وه نه وه ی نیرا وه ته خواره وه بۆتو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له لایه ن پهروه ردگارته وه حق
 وراسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لام زوربه ی خه لکی باوه ر ناهیتن ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ نه و خوایه ی
 ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه کانسی به ر زکردوته وه ﴿بِغَيْرِ عَمَدٍ﴾ به بی هیچ پایه و ستونیک ﴿تَرَوْنَهَا﴾ وه ک ده بیسن
 ﴿فُتُورَ أَسْوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به ر زبوه وه بۆ سه ر عدرش و قهراری گرت (به و شیوه ی شایسته ی خوابیت
 که ئیمه چونیتیه که ی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خور و مانگی رام هیتاوه (بۆ خزمه تکردنی خه لکی)
 ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه ر یه که یان ده گه ری تاکاتی دیاری کراو ﴿يَذَرُ الْأَمْرَ﴾ هه موو کار و بارنیک
 هه لده سوریتنی ﴿يَفْصِلُ الْآيَاتِ﴾ و ئایه ته کان پروون ده کاته وه (بۆتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يُلْقَوْنَ رِبْكَ تَوْفِقُونَ﴾ هه تا
 له (زیندوو بوونه وه و) گه یشتن به خزمه ت پهروه ردگار تان دلیابن ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
 نه و زاته یه که زه وی راخستوو (به پانی و دریزی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجًى وَأَنْهَارًا﴾ و چهندها چیا و پرووباری
 تیدا داناوه (دروست کردوه) ﴿وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ﴾ وه له هه موو جوړه میوه یه ک ﴿جَعَلَ فِيهَا رِجًى وَأَنْهَارًا﴾
 جوتیک نیر و می تیدا دروست کردوه ﴿يُعْشَى الْيَلَّ النَّهَارُ﴾ شه و ده دات به سه ر پوژدا ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾
 به راستی له وانه دا ﴿لَا يَكُنْ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به لگه و نیشانه هیه بۆ نه و که سانه ی که بیرده که نه وه ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾
 وه له زه ویدا ﴿قِطْعٌ مِّنْ جَبْرُوتٍ﴾ چهند پارچه ی له پال یه کتریدا هه ن ﴿وَجَعَلْتُ مِّنْ أَعْنَبٍ﴾
 ههروه ها باخاتی تری و په ز ﴿وَزَرْعٍ﴾ و کشتو کال ﴿وَنَخِيلٍ﴾ و (باخاتی) دارخورمای ﴿صِنَوَانٍ﴾
 و غیر صنوان ﴿دو و قه د (ی یه ک بنج) و یه ک قه د﴾ ﴿يُسْقَىٰ مِنَّمَاءٍ وَجِدٍ﴾ هه موویان به یه ک ئاو ئاوده درین
 ﴿وَنَفْضِلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ که چی فزلی هه ندیکیمان داوه به سه ر هه ندیکمی تریاندا ﴿فِي الْأَكْلِ﴾
 له خواردندا ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وانه دا ﴿لَا يَكُنْ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چهند نیشانه ی پروون هیه بۆ نه وانه ی
 تی ده گه ن و بیرده که نه وه ﴿وَإِنْ تَعَجَّبْ﴾ جا نه گه ر تو سه رت سور بمیتنی ﴿فَتَعَجَّبْ قَوْلُهُمْ﴾ نه وه
 قسه ی نه وانه جیی سه ر سورمانه که ده لین ﴿أَمْ ذَاكَ كُنَّا نُرَبِّا﴾ ئایا کاتیک (که مردین و) بوینه وه
 به خاک ﴿أَمْ نَأْتِي خَلْقَ جَدِيدٍ﴾ ئایا ئیمه سه ر له نوی دروست نه کرینه وه ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه
 که سانیکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که بی باوه ر بوون به پهروه ردگاریان ﴿وَأَوَلَيْكَ الْأَعْغُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ﴾
 جا نه وانه کووت و زنجیر له گه ردنیاندا یه ﴿وَأَوَلَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه نه وانه هاوه لانی ناگرن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که به هه میشه یی ده میتنه وه تیدا ﴿٥﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْسَّيِّئَةِ﴾ به په له داوای سزات لى ده کهن ﴿قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ پېش چاکه و به زه بى ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ﴾ که بېگومان له پېش نه مانه وه زور هه بوون توله یان لى سه نراوه ﴿وَإِنْ رَبِّكَ﴾ و به پراستی په روه ردگارت ﴿لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ﴾ خاوه نى لى بور دنه بو خه لکى ﴿عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ گهر چى سته مکاریش بن ﴿وَإِنْ رَبِّكَ﴾ هه روه ها به پراستی په روه ردگارت ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله سیتینکى توند وتیژه ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که بى باوه پر بوون ده یان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ﴾ نه وه بو نه تیر دراوه ته خواره وه بوى ﴿آيَةً مِّن رَّبِّهِ﴾ مو عجیزه یه ک له لایه ن په روه ردگار یه وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ نه ی موحه ممد ﴿تَوَهَّرْ تَرْسِيَةً رَّى﴾ و لک ل قوم هادى و بو هه موو گه لیک رېنیشانده ریک هه یه ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى﴾ خوا ده زانئ هه موو میننه یه ک (له منال دانیدا) چى هه لگرتو وه (کور یان کچ) ﴿وَمَا تَغِصُّ الْأَرْحَامُ﴾ وه هه روه ها ده زانیت مندال دانه کان چى لى که مده بیته وه ﴿وَمَا تَزِدُّهُ﴾ و چى زیاد ده کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ وه هه موو شتیک لای نه و (خوا) نه ندازه ی (دیاری کراوى خوى) هه یه ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانایه به هه موو دیار و نادیار یتک ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ﴾ گه وره و به رزه و بلندى ﴿سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَنْ أَسْرَأُ الْقَوْلَ﴾ یه کسانه (بو خوا) نه وه تان به نه یتى قسه بکات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه نه وه تان به ناشکرا (قسه) بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ﴾ و نه وه ی که له شه ودا خوى ده شار یته وه ﴿وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ﴾ نه وه ی که له رورژدا دهر ده که ویت ﴿لَهُ مُعَقِّبَتٌ﴾ بو نه و (ئاده مى) هه یه چه ند فریشته یه ک که به دواى یه کدا دین ﴿مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له پېش و له دوا یه وه ﴿يَحْفَظُونَهُ مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به فرمانى خوا ده ی پار یزن له زیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به پراستی خوا ﴿لَا يَغَيِّرُ مَا يَقُومُ﴾ (بار و حالى) هېچ گه لیک ناگور یت ﴿حَتَّىٰ يَغْيُرَ أَمَّا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ هه تانه وان خویان (بار و حالى) خویان نه گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه کاتیک خوابه ویت ﴿بِقَوْمٍ سَوَاءٍ﴾ گه ل و هو زیک تووشى به لا و سزا بکات ﴿فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ هېچ شتیک ناتوانیت رینگری لى بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِّن دُونِهِ مِّنْ وَّالٍ﴾ و جگه له و (خوا) هېچ یار مه تی دهر و پشتیوان یتکیان نی یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) نه و زاته یه ﴿يُرِيكُمْ آلَ بَرَقٍ﴾ بروسکه تان نشان ده دات ﴿خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ که هو ی ترساندن و هیوا و ئومید تانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الْثِقَالَ﴾ هه روه ها هه وری قورس (به ئاوى باران) به دى ده یتیت ﴿وَيُسَبِّحُ الرَّحْمٰنُ بِحَمْدِهِ﴾ وه هه وره گرمه سوپاس و ستایشى نه و (خوا) ده کات ﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِّنْ خِيفَتِهِ﴾ هه روه ها فریشته کانیش له هه یبه ت و ترسى نه و (ستایشى ده کهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (په روه ردگار) هه وره بروسکه کان ده تیر یت ﴿فَيُصِيبُ بِهِمَنْ يَشَاءُ﴾ و ده دات له هه رکه سى که بیه ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له کاتیکدا نه وانه دهمه دهمى (و موجداده له) ده کهن دهر باره ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾ و نه و (خوا) هیز و توانای زور به یتنه ﴿۱۳﴾

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ﴾ نزاو پاننه وهی هه قیش هه ربؤ (خوایه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ نه وانه ش ده لالینه وه و نزا لای غه بری خوا ده کهن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ﴾ هیچ وه لامیکیان ناده نه وه (نایه ن به هاواریان وه) ﴿إِلَّا كِبْسُ كَفْتِهِ إِلَى الْمَاءِ﴾ مه گهر وهك كه سیک (که تینووی بیت له دووره وه) هه ردو و مشی خوی بؤ لای ئاونک دریز کر دبی ﴿لِيُبْلَغُ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِغٍ﴾ بؤ نه وهی (ئاو) بگاته ده می به لام نایگاتی ﴿وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاو دو عای بی پروایان (له بته کانیان) هیچ نه جگه له گو مپایی و سه ر لی شتیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سوژده بؤ خوا ده بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ بیان وهی و نه یانه وی ﴿وَوَلَدَهُمْ بِالْعُدْوَةِ وَالْوَصَالِ﴾ هه ر وه ها سییه ره کانیان له به یانیان و ئیوار اندا (سوژده ده به ن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی کی په ر وه رد گاری ئاسمانه کان و زه وی به ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ده ی ئیوه بیجگه له و (خوا) پشتیوانانیکتان هه لبرارد وه (بؤ خوتان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ که خوا وه نی هیچ سوود و زیانیک نین بؤ خوشیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ نایا کویر و چا و ساغ به کسانن؟ ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ﴾ یان نایا تاریکبه کان و رووناکی وهك بهك وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه خیر نه وانه چهند هاوبه شیکیان بؤ خوا داناوه؟ ﴿خَلَقُوا الْفَجْرَ﴾ (گوایه) وهك دروستکراوانی خویان دروست کر دیت؟ ﴿فَتَشْتَبِهَ الْخُلُقُ عَلَيْهِمْ﴾ نه وسا دروست کراوه که یان لی شتیواوه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کاری هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هه ر نه ویشه تاك و ته نیای زاله به سه ر هه موو شتیکدا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانی له ئاسمانه وه باراندووه ﴿فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾ جا هه ر شیو و دولیک به نه ندازه ی خوی لافاوی هه لده سیئ ﴿فَأَخْتَلَّ السَّيْلُ﴾ نه وسا لافاوه که هه لی ده گریئ ﴿زَبَدًا رَابِيًا﴾ که فیککی به رزیووه (به لافاوه که وه) ﴿وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه ر وه ها له و (کانزایانه ش په یداده بی) که ئاگری بؤ تاو ده دن (ده یتویننه وه) ﴿أَبْتَقَاءَ حِلْيَةٍ﴾ به مه به سستی دروست کردنی خشل (زیر و زیو) ﴿أَوْ مَتَّعَ﴾ یان شتوومه کی تر (وهك قاپ و قاچاغ) ﴿زَبَدًا فُشًّا﴾ که فیک وه کو نه و (که فی لافاوه په یداده بی) ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به و جو ره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ خوا نموونه ی حق و به تال دینیتته وه ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ جا که فه که ده روات و له ناو ده چی ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به لام نه وهی که سوود نه گه به نیت به خه لکی ﴿فَيَمَكُثُ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ده میتته وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ئا به و جو ره خوا نموونه کان ده میتته وه ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بؤ نه وانیه وه لامی بانگه وازی په ر وه رد گاریان دایه وه ﴿الْحُسْنَى﴾ (پاداشتی) هه ره چاک (به هه شت) هه به ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ﴾ نه وانه ش وه لامی بانگه وازی (په ر وه رد گار) یان نه دایه وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ نه گهر هه رچی واله زه ویدا هه مووی هی نه وان بی ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ نه وه نده ی تریشی له گهل بیت ﴿لَا تَقْدَرُونَ عَلَيْهِ﴾ ده یدهن له بریتی و به ده لی سزای پوژی دواپی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نه وان به یان هه به ﴿سَوْءُ الْحِسَابِ﴾ لیبر سینه وه به کی سهخت و خراب ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِمُعْجِزِينَ﴾ و جیگایان دوزه خه ﴿وَبَشِّرِ الْفَاسِقَ﴾ ئای که چهند شوئیککی به د و خراپه ﴿١٨﴾

﴿أَمَّنْ يَعْلَمُ﴾ جا ئایا که سیتک که بزانیئت (ژیبری بخاته کار) ﴿أَمَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ به راستی نه وهی نیررا وهته خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له لایهه پهر وهر دگارت وهه حق وراسته ﴿كَمْ هَوَّاهُمْ﴾ وهك نه وه که سهیه که کویریئت (ژیبری خوی نه خاته کار و بی باوهر بیئت) ﴿إِنَّمَا تَذَكَّرُ أَوْ لَوْ أَنَّ إِلَيْكَ﴾ بینگومان ههر نه وانه بیر ده که نه وه که خاوهنی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی که په یمانی خوا ده به نه سهر ﴿وَلَا يَقْضُونَ الْوَعْدَ﴾ وه به لئین ناشکیتن و هه لی ناوه شیتنه وه ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ﴾ وه نه وانه ی که په یوهندی خزمایه تی به جی ده هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به وهی خوا فهرمانی داوه که په یوهست بکریئت له گه لیاندا (وهك به سهر کردنه وهی خزمان) ﴿وَيَخْتَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ وه له پهر وهر دگاریان ده ترسن ﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه له خراپه و سهختی لیپر سینه وه ده ترسن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه نه وانه که دانیان به خویاندا گرت ﴿ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ به مه بهستی په زامه نندی پهر وهر دگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژیان به جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ وه له و پروزیه ی پیمان داوون به خشوویانه ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به نهیئی و به ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْيُسْتَعْتَبُ﴾ وه به چاکه بهرگری له خراپه ده کهن (به چاکه خراپه کانیان ده سر نه وه و لای ده بهن) ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ﴾ سهر نه نجامی چاکی نه و دنیا ههر بو نه وانه ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ به ههشتانیک جینگای مانه وهی هه میسه یی به ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ که نه وانه ده چنه ناویه وه ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ ههر وه ها نه وانه ش که چاک بوون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ﴾ له باو و باپیرانیان ﴿وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾ وهاو سهرانیان و وه چه و نه وه کانیان ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته کانش ﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده چنه ژوره وه بو لایان له هه موو دهر گایه که وه ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ (پنیان ده لئین) سه لامتان لی بن ﴿يَمَاصَرُّوهُ﴾ چونکه نارامتان گرت (له دنیا دا) ﴿فَتَعْرِضْهُنَّ إِلَى الدَّارِ﴾ جا چنه د سهر نه نجامیکی چاکتان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَقْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به لام نه وانه ی که په یمانی خوا ههك ده وه شیتنه وه ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له پاش بهستن و گری دانی ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نه وه په یوهندی خزمایه تی به که خوا فهرمانی پی داوه به جی ناهیتن و نه بیچرینن ﴿وَيُقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خراپه کاری ده کهن له زه ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ ههر بو نه وانه نه فرین و دووری له به زه یی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه وه ها بو نه وانه سهر نه نجامی خراب ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوا رزق و پروزی فراوان ده کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ههر که سیتک خوی به ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه که می ده کات (بو ههر که سیتک به ویت) ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه نه وانه دلخوش بوون به ژبانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له کاتیکدا ژبانی دنیا هیچ نیه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له چاو پروزی دوایدا ﴿إِلَّا مَتَّعٌ﴾ جگه له رابوار دنیکی چنه د ساتیکی که نه بیئت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه که بی پروا بوون ده لئین ﴿لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا﴾ بوچی نه نیررا بوی ﴿ءَايَةً مِنْ رَبِّنَا﴾ موعجیزه یهك له لایهه پهر وهر دگاریه وه ﴿قُلْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷻ) بلی به راستی خوا ﴿بُضِلَ مِنْ شَاءٍ﴾ ههر که سی بویت گو مری ده کات (که شیاوی گو مرا کردنه) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْنَا مِنْ أَنْبَاءٍ﴾ وه ریتمونوی ههر که سیتک ده کات که بولای خوی گه رابیته وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که پروایان هیناوه ﴿وَتَقْطَعُ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلیان نارام ده بیئت ﴿يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ به یادی خوا ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ ناگادار بن که ههر به یادی خوا ﴿تَقْطَعُ الْقُلُوبُ﴾ دله کان نارام ده گرن ﴿۱۸﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی بروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کردووه ﴿طُوبَى لَهُمْ﴾ خوش به ختی بؤ نه وانه ﴿وَحُسْنُ مَقَابٍ﴾ له گهل سهره نجامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ ههر به شیوه ی (پیغه مبه رانی تر) تومان ره وانه کردوه ﴿فِي آثَمَةٍ﴾ له ناو گهل و نوممه تیکدا ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهَا أُمَمٌ﴾ که له پیش نه وانه وه گهل و نوممه تی تر هاتوون و چوون ﴿لَسْتُمْ لَهُمْ الْوَالِدُ الَّذِي﴾ بؤ نه وه ی بیخوینیته وه به سهریاندا نه وه ی ﴿أَوْ حِمَىٰ آلِكَ﴾ نیگامان کردووه بؤت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له کاتیکدا نه وانه بروانا هیتن به خوای میهره بان ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي﴾ بلی نه وه ره وهر دگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به رستر اوینکی به هه ق نی به بیجگه له نه وه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم ههر به وه به ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابٍ﴾ گهرانه وه شسم ههر بؤلای نه وه ﴿وَلَوْ أَنَّ قَوْمًا﴾ به راستی نه گهر قورئانیک (به خویندنه وه ی) ﴿سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ چیاکانی بی برابه (بؤ شوینیکی تر) ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زهوی بی لهت لهت بکرایه ﴿أَوْ كُفِّرَتْ بِهِ أَلْمُوتُ﴾ یان له گهل مردوواندا قسه ی بکردایه (نه مجا باوه ر ناهینن) ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به لام هه موو کاروباره کان به ده ست خوان ﴿أَفَلَمْ يَأْتِيسْ﴾ ده ی ثایا بی هیوا نه بوون (ونه یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که بروایان هیناوه ﴿أَنْ لَّوَيْسَاءُ اللَّهِ﴾ که نه گهر خوا بیویستایه ﴿لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ هه موو خه لکی ده خسته سهر ریگه ی راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که بی باوه ر بوون هه میشه ﴿تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ﴾ به لای سه ختیان تووش ده بیت به هو ی نه وه ی کردوویانه ﴿أَوْ تَحُلُ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ﴾ یان نه وه (به لایه) له نزیک ماله کانیا نه وه ره ووده دات ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ هه تا به لینی خوا دیته دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْأَمْعَادَ﴾ به راستی خوا به لینی خوی به دی ده هینیت ﴿وَلَقَدْ أَتَّهَمْتُمُ﴾ سویند به خوا بینگومان گالته و سوو کایه تی کرا ﴿بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ به پیغه مبه رانی زور له پیش تووه ﴿فَأَمَلَيْتُمُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ منیش (ماوه یه ک) مؤله تم دا به وانه ی بی باوه ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْتُمُ﴾ پاشان نه وانه گرت (توله م لی سه ندن) ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ عِقَابٌ﴾ جا چون بوو توله ی من (ده رباره یان) ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَابِئُ﴾ ده ی نه وه (خوایه ی) چاودیره ﴿عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ به سهر هه موو که سه وه ههر چی کردووه (وه ک بتانیکه ناگای له هیچ نی یه) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه وانه هاوبه شانیکیان بؤ خوا بریار داوه ﴿قُلْ سَمُّهُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی ناوی نه وه (بت و هاوبه شانم) بؤ بلین ﴿أَمْ تُنَبِّئُونَهُ﴾ یان ئیوه هه وال ده دن به خوا ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ به وه ی که (به خه یالی ئیوه) نایزانیست له زه ویدا ﴿أَمْ يَظْهَرُ مِنَ الْقَوْلِ﴾ یان قسه ی روت و (بی مانا) ده که ن ﴿بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ﴾ (نه خیر خوا هاوبه شی نی یه) به لکو نه وانه ی بی باوه ر بوون فیل و پیلانی خویان بؤ رازینرایه وه ﴿وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه قه ده غه کران له ریگه ی راست ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که سیش خوا گومرای بکات ﴿قَالَ اللَّهُ مِنْ هَٰؤُلَاءِ﴾ نه وه هیچ ری نشانده رینکی بؤ نی یه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نه وانه له ژبانی دونیادا سزایان بؤ هه یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به راستی سزای رؤزی دواپی سه خت ترو گران تره ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ﴾ وه بینگومان هیچ باریزه رینک نی یه بؤ نه وان له (سزای) خوا ﴿

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینه ی نهو بهه شته ی که به لّین دراوه به پاریز کاران و له خواتر سان
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباره کان ده رۆن به ژیر باخه کانیدا ﴿أَكُلُهَا دَائِمًا وَظِلُّهَا﴾ میوه و سیبه ره کانی
 (بهه شت) هه میشه بین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ نهو (بهه شته) ناکامی نهوانه به که خویان پاراست
 (له دونیادا) وله خواتر سان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ناکامی بی باوه پانیش هه ر ناگره ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ نهوانه ش کتیمان بی دابوون ﴿يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ شاد ده بن بهوه ی نیر راوه ته
 خواره وه بۆت ﴿وَمِنَ الْأَخْزَابِ مَنْ﴾ و هه ندی له گرو و تاقمه کان هه ن ﴿يُنْكِرُ بَعْضُهُمْ﴾ هه ندیک له وه
 ئینکار ده که ن ﴿قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ﴾ بلی من ته نها فرمانم به وه پندراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ که خوا بپه رستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و هیچ هاوبه شیکی بۆ دانه نیم ﴿إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ هه ر بۆلای خوا (خه لکی)
 بانگ نه که م گه رانه وه شم ته نها بۆلای نهو (خوایه) ﴿وَكَذَلِكَ أُنْزِلَتْهُ﴾ بهو شیوه نهو (قورئانه) مان
 نار دۆته خواره وه (بۆتو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که فه رمانیکی عه ره بیبه ﴿وَلَمَّا أَتَتْ أَمْوَاءُ هُمْ﴾ سویند به خوا
 به راستی نه گه ر تۆ شوینی ثاره زوه کانی نهوانه بکهوی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ له دوا ی نهو وه حی و
 شاره زاییه ی که هاتو وه بۆت ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ هیچ پاریزه ریکت نابیت له (سزای) خوا ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بیگومان پیش تۆ پیغه مبه رانیکمان نار دوه وه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَزُرًى﴾ هاوسه ر و نه وه و وه چه ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ﴾ وه بۆ هیچ پیغه مبه ریک نه بو وه
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِبَايَةٍ﴾ (پیش تۆ) نیشانه یه ک (موعجیزه یه ک) بیتنی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ر به ئیزنی خوا نه بیت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ هه موو کاریک وه ختیک تاییه تی هه یه که نو و سراوه ﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾
 نه وه ی خوا بیبه وی ده سپرته وه و (نه وه ش بیبه وی) ده به ئیلته وه ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سه ر چاوه ی
 کتیبه کان لای نهو (خوایه که لوح المحفوظ) ه ﴿وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ﴾ جا نه گه ر نیشانت ده بن ﴿بَعْضُ
 الَّذِينَ﴾ هه ندیک لهو ﴿بَعْدَهُمْ﴾ هه ر شانه ی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفَّيْتَهُ﴾ یان (پیش نه وه) بتمرینین
 ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ بیگومان تۆ هه ر راگه یاندنت له سه ره ﴿وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ و لیپر سینه وه ش له سه ر
 ئیمه یه ﴿أَوْ لَوْ رَأَوْا﴾ ئایا (بیباوه ران) سه رنجیان نه داوه ﴿إِنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ که ئیمه
 زه وی که م ده که ینه وه له هه موو لایه کانی به وه ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ﴾ و خوا (به ویستی خوی) بریار
 ده دات ﴿لَا مَعْقَبَ لِحُكْمِهِ﴾ که س ناتوانی بریاری نهو (خوا) بگورپی (یا هه لوه شیتته وه) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و نهو (خوا) لیپر سینه وه ی خیرایه ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه بیگومان نهوانه ی پیش
 نه مانیش فیل و پیلانیان گیرا ﴿فَلِنَّ الْمَكِرُ جَمِيعًا﴾ به لأم هه موو پیلان و (نه خشه یه کی سه ره که وتوو) بۆ
 خوایه (له به رامبه ر نه خشه و پیلانی نهواندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) ده زانیت هه موو که س چی
 ده کات ﴿وَسِعَ عِلْمُ الْكَفُّرِ﴾ و له مه و دواش بی باوه ران ده زانن ﴿لَمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه ره نه نجامی (هه ر
 دوو جیهان) بۆ کی ده بیت ﴿۱۱﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهوانه ی بی باوهر بوون بیت ده لین ﴿لَسْتَ مُرْسَلًا﴾ تو رهوانه کراو (وپنغه مبهری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ئه ی موحه ممه د ﴿بَيِّنَاتٍ﴾ بلی خوا به سه ﴿شَهِيدًا﴾ بیتی ویتنگر ﴿شَايَ تَبَيَّنَ لَهٗ نِيَوَان مِّنْ وَثِيوَهٗ﴾ و من عنده علم الکتاب ﴿هَرَوَهٗ هَا ئَهٗ وَ كَهٗ سَهٗ شَ کِهٖ شَارَهٗ زَا بِي کَتِیْبِی (ئاسمانی) لایه ﴿۱۳﴾

سوره قی ﴿إِنَّا أَنۢبِئُکُمۡ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الرَّ﴾ به (ئه لیف لام را) ده خوینر یته وه خوا زاناتره به مانا که ی، بوزانیاری زیاتر سهیری سه ره تای سوره تی (البقره) بکه ﴿کَتَبَ ٱلۡرَّحْمَٰنُ لَکَ﴾ ئه مه په راوینکه نار دو مانه ته خواره وه بو تو (ئه ی موحه ممه د ﴿إِخۡرَاجِ ٱلنَّٰسِ﴾ بو ئه وه ی خه لکی رزگار بکه یت ﴿مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّوۡرِ﴾ له تاریکی به کانه وه بو پروناکی (له تاریکی بی باوهر په وه بو پروناکی باوهر وئیمان) ﴿بِإِذۡنِ رَبِّهٖمۡ﴾ به ئیزنی په روه ردگاریان ﴿إِلَى صِرَاطِ ٱلۡعَزِزِ ٱلۡحَمِیدِ﴾ (رینمو وئیمان بکه یت) بو رینگای (خوای) به ده سه لات وزالی سوپاس کراو ﴿ٱللَّهُ ٱلَّذِی﴾ ئه وه خوا به ی ﴿لَهُۥ مَا فِی ٱلسَّمَٰوٰتِ وَمَا فِی ٱلۡأَرۡضِ﴾ که هه رچی له ئاسمانه کان وزه ویدایه هی ئه وه ﴿وَوَهَبَ لِّلۡکَافِرِیۡنَ﴾ و هاوار و وای بو بی باوهر ان ﴿مِنۡ عَذَابٍۭ شَدِیدٍۭ﴾ له سزایه کی سهخت ﴿ٱلَّذِیۡنَ یَسۡتَحِبُّونَ ٱلۡحَیۡوَةَ ٱلدُّنْیَا عَلَی ٱلۡآخِرَةِ﴾ نهوانه ی که ژباننی دونیا یان لا خوشتره له ژباننی پوژی دوا یی ﴿وَتَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ ٱللَّهِ﴾ وقه ده غه ی (خه لکی) ده که ن له رینگای خوا ﴿وَبَعۡثُوۡهَا عِوَجًا﴾ ده یانه ویت ئه وه (رینگای خوا) لارو چه وت نشان ده ن ﴿أَوَلَیۡکَ فِی ضَلٰلٍۭ بَعِیدٍۭ﴾ نهوانه له گومراییه کی دوور (له راستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍۭ﴾ وه هیچ پنغه مبه ریکمان رهوانه نه کردووه ﴿إِلَّا لِّیَلِسَ ٱنۢبِیَ ٱلۡقَوْمِہٖ﴾ به زمانی گه له که ی خوی نه بیت ﴿لِیُبَیِّنَ لَهُۥمۡ﴾ بو ئه وه ی (نایینه که یان) بو پروون بکاته وه ﴿فَیُضِلُّ ٱللَّهُ مَنۡ یَّشَآءُ﴾ ئه وساخوا هه ر که سی ویتیت گومرایی کردووه (به هوی سه ر که شی خویه وه) ﴿وَنَهۡدِیۡ مَنۡ یَّشَآءُ﴾ هه ر که سیکیشی ویتیتی رینموونی کردووه ﴿وَهُوَ ٱلۡعَزِیزُ ٱلۡحَکِیمُ﴾ هه ر ئه ویش زال و به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَی﴾ سویند به خوا به راستی مووسامان نارد ﴿بِآیٰتِنَا﴾ به مو عجزیه کانمانه وه ﴿أَنۡ أَخۡرِجَ قَوۡمَکَ﴾ (فه رمانمان پیتدا) که گه له که ت رزگار بکه ﴿مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّوۡرِ﴾ له تاریکیه کانی (بی باوهر په وه) بو پرووناکی (باوهر وئیمان) ﴿وَدَکِّرۡهُمۡ بِآیٰتِہِ ٱللَّهِ﴾ پوژه (پیروزه) کانی خودایان به بیر بهینه ره وه (یا فه زله کانی خوابان بیر بخه ره وه) ﴿إِنۡ فِی ذٰلِکَ لَآیٰتٍۭ﴾ به راستی له و (بیر خسته نه وه) دا په ند و به لگه ی زور هه یه ﴿لِکُلِّ صَبَّارٍۭ شَکُورٍ﴾ بو هه موو خو را گرینکی سوپاس گوزار ﴿۱﴾

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهره وه) کاتیک موسا به گهله که ی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر ی ئه وه فزل و به هره و چاکه ی خودا بکه نه وه که به سهرتانه وه یه ﴿إِذْ أَنجَاكُم﴾ (ئه ویش ئه وه بوو) کاتیک که رزگاری کردن ﴿مِّنَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له دارو ده سته که ی فیرعه ون ﴿يَسْأَلُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که سزای خراپیان پی ده چه شتن (به هه می شه یی) ﴿وَيُذَيِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾ و کورانی ئیوه یان سهرده بری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ و ئافره تانی ئیوه یان به زیندوویی ده هیشته وه (بو خرمه ت کاری) ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له وه تاندا تا قی کردنه وه یه کی گه وه بوو له لایه ن پهروه ردگار تانه وه ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ (بیریان بخهره وه) کاتیک که پهروه ردگار تان رای گه یانند ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سویند پی بنگومان نه گهر ئیوه سوپاسی (چاکه ی) من بکه ن بو تان زیاد ده که م ﴿وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ به لام بنگومان نه گهر نا سوپاسی بکه ن ئه وه به راستی سزای من زور به تینه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فره مووی ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه ناسوپاسی (نیعمه ته کانی خوا) بکه ن ﴿وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ و هه موو ئه وه که سانه ش له زه ویدان ﴿قَاتَ اللَّهُ لَعْنَىٰ حَيْدٍ﴾ ئه وه به راستی خوابی نیازی سوپاس کراوه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئایا بو تان نه هاتو وه ﴿نَبُؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ هه والی ئه وه گه لانه ی که له پیش ئیوه دا بوون ﴿قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ وه که گه لی نوح و عاد و سه موود ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ ههروه ها ئه وانیه که له پاش ئه وان بوون وه اتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا هیچ که س نایانز انیت ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه مبه ره کانیا ن بو هات به موعجیزه و به لگه ی ئاشکرا وه ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنُهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ﴾ نه مجا ئه وان ده ست و په نجه ی خو یان گه ست له رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیا ن به راستی ئیمه بی باوه رین ﴿بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾ به و (په یامه ی) که به ئیوه دا نیر درا وه ﴿وَلَا لِي شَيْءٌ﴾ وه به راستی ئیمه له گوماندا ین ﴿مَتَّعْتُمُوهُمْ إِنَّا لَهُم مُّسَبِّحُونَ﴾ له وه ی ئیوه بانگمان ده که ن بولای و دوو دلین ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه مبه ره کانیا ن ووتیا ن (بیان) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ شَكُّ﴾ ئایا له (بوونی) خوا دا گومان هه یه ﴿فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ که به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ویهه ﴿يَدْعُوكُمْ﴾ بانگتان ده کات ﴿لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ﴾ بو ئه وه ی له گونا هه کانتان خوش بیت ﴿وَيُؤَخِّرَكُمْ﴾ و دواتان بخات ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بو کاتیک دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ﴾ و ووتیا ن ئیوه ش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ هه ر ئاده میه کی وه که ئیمه ن ﴿تُرِيدُونَ أَن تَصَدُّونَا﴾ ده تانه ویت به رگری ئیمه بکه ن و لامان دن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له (به رستنی) ئه وه ی که باوو باپیرانمان ده یان په رست ﴿قَالُوا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ده ی نیشانه و به لگه یه کی روونمان بو یتن (نه گهر راست ده که ن پیغه مبه رن)

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه مبه ره کانیاں پیان ووتن ﴿إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئیمه هر ئاده میه کین وه کو
 ئیوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منهت ده نیت به سهر هر کام له بنده کانیدا
 که بیه ویت (ده یکاته پیغه مبه ره) ﴿وَمَا كَانَ لَنَا﴾ وه ئیمه هر گیز ناتوانین ﴿أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ مو عجزه
 و به لگه یه کتان بو بینین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزنی خوانه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه بابر واداران پشت هر به خوا بیهستن ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه ئایا بوچی پشت به خوا
 نه بهستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا﴾ که بیگومان نه و (زاته) ریگای راستی نشان داوین؟ ﴿وَلَنَصِّرَنَّ﴾ وه به راستی
 دان به خق ماندا ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَدْنٰی مِّنَ الْأَرْضِ﴾ له سهر هر ئازارنک که بمان دهن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خق سپیران پشت هر به خوا بیهستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی پروا کان ووتیان
 ﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به پیغه مبه ره کانیاں ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا﴾ به راستی له خاک و ولاته که مان ده رتان ده که بین
 ﴿أَوْ لَنَعُودَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا﴾ یان به راستی ده بی بگه رینه وه ناو ئاینه که ی ئیمه ﴿فَأَوْحٰی إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ﴾ جا
 په روه رد گاریان نیگای بو (پیغه مبه ره) کرد ﴿لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ که بیگومان سته مکاران له ناو
 ده به یین ﴿وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ﴾ و بیگومان ئیوه نیسته جی ده که یین ﴿الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له و خاکه دا
 پاش (تیاجوونی) نه وان ﴿ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نه وهش بو که سانیکه له وهستانی به ردهم من
 ده ترسن (له قیامه تدا) ﴿وَخَافَ وَعَبَدَ﴾ وه (پیشتر) ترسایت له هه ره شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه
 (پیغه مبه ره) داوای سهر که ووتن و زال بونیان کرد (له خوا) ﴿وَحَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ وه موو ملهورو
 یاخییه ک بی هیوا بوون ﴿مِّنْ وَرَآیِهِ جَهَنَّمُ﴾ له دوای (تیاجوونی جینگای) نه و دوزه خه ﴿وَنَسْفَعُ
 مِّنْ مَّاءٍ صٰدِیدٍ﴾ و له کیم و زو وخواو ناو ده دریت (ده کریت به گه روویاندا) ﴿يَتَجَرَّعُهُمْ﴾ که قوم قوم
 (زور به قیزه وه) ده بخواته وه ﴿وَلَا يَكَاذِبُغُهُمْ﴾ به لام ناتوانی قوتی بدات ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ﴾ و مردنی
 بو دیت ﴿مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ﴾ و که چی ناشمریت ﴿وَمِنْ وَرَآیِهِ﴾
 و له دوای نه وهش ﴿عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ سزای سهخت (ده دریت) ﴿مِّثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نه وانه ی
 بی پروا بوون به په روه رد گاریان نمونه ی ﴿أَعْمَلُهُمْ كَرَمًا﴾ کرده وه کانیاں وهك خو له میشتیک وایه
 ﴿أَشَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ﴾ به توندی بالئی هه لکر دبیت ﴿فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له رورئیکی ره شه بای سهختدا ﴿لَا
 يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ نه وان هیچیان دهست ناکه ویت له وهی که له دونیادا کردویانه ﴿ذٰلِكَ
 هُوَ الصَّبَإُ الْمُبْعِدُ﴾ نا نه وهیه گومر ابوونی دوور له راستی ﴿۱۸﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثایا نه تان زانیوه (نه تانییوه) که ینگومان خوا ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 ناسمانه کان و زهوی به هق و راستی دروست کردوه ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه گهر بیه ویت ئیوه لا
 ده بات و ناتان هیلئت ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه (له جی ی ئیوه) دروست کراوئیکی تر ده هیلئت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه وهش بؤ خوا گران و زه حمهت نی یه ﴿وَيَرْزُقُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾
 وهه موویان (له گۆره کانیان دینه ده ره وه) بؤ خوا ده ره ده کوه و ناشکرا ئه بن ﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ﴾
 نه مجا (له رۆزی دوایدا) بی ده سه لاته کان ده لین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به زور دارو خو به زل زانه کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به راستی ئیمه له دنیا دا ﴿لَكَرْبَعًا﴾ شوین که وتووی ئیوه بووین ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾ ناخو
 ئیوه ﴿مُعْتُونَ عَنَّا﴾ بهر گری ده که ن له ئیمه ﴿مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هه ندیک له سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (نه وانیش) ده لین ﴿لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ﴾ نه گهر خوا ئیمه ی رینموونی بگردایه ئیمه ش
 ئیوه مان رینموونی ده کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یه کسانه بؤمان ﴿أَجْرِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا﴾ هاوار و ناله بکهین
 یان ئارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّحِصٍ﴾ رزگار بوونمان نی یه (له سزای خوا) ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ﴾
 جاشه یتان ده لئت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک که کار ته واو ده بیت (ولپیر سینه وه یان کوتایی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ ینگومان خوا به لئینی پیدان ﴿وَعَدَ الْحَقِّ﴾ به به لئینی هق و راست ﴿وَوَعَدْتُكُمْ﴾
 فآخلفتکم و منیش به لئیم پیدان به لام دروم کرد له گه لتاندا ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ﴾ وه من نه م
 بوو به سه رتاندا ﴿مِنْ سُلْطَانٍ﴾ هیچ زور و ده سه لاتیك ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ﴾ ته نها ئه وه نه بیت که بانگم
 کردن (بؤ گو مرای) ﴿فَأَسْتَجِبْتُ لِي﴾ ئیتر ئیوه ش به ده نگمه وه هاتن (و به گویتان کردم) ﴿فَلَا تُلْمُونِي﴾
 که واته لومه ی من مه که ن ﴿وَلَوْمُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ به لکو لومه ی خوتان بکه ن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾
 به راستی من ناتوانم بیم به هاواری ئیوه وه ﴿وَمَا أَنَا بِمُصْرِخٍ﴾ و ئیوه ش ناتوانن بین به هاواری منه وه
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ به راستی من پروام نه بوو ﴿بِمَا أَشْرَكْتُ مِنْ قَبْلُ﴾ به وه ی که پیشتر (له دنیا دا)
 متان کرد بوو به هاو به ش بؤ خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی ستم کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سه خیان بؤ هیه ﴿وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه وانه ی باوه ریان هیناوه و کرده وه
 چاکه کانیان کردوه ده خرینه ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو به هه شتانیك که روباره کان دین
 و ده چن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به هه میشه تیایدا ده میتنه وه به ئیزنی پهروه دگاریان
 ﴿تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ به خیر هاتنیان له و (به هه شته) دا به ووته ی سه لامه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثایا نه ت زانیوه؟
 ﴿كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چۆن نمونه ی هیناوه ته وه ﴿كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ﴾ که ووته ی چاك
 و راست (لا إله إلا الله) وهك دره ختیکی چاك و به سوود وایه ﴿أَصْلُهَا ثَابِتٌ﴾ ره گی قایم (له زه ویدا)
 دا کوتابیت ﴿وَفَرَّغَتْ فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و پۆبه کانیشی (به رز بوو بیت وه) به ناسماندا ﴿۱۱﴾

﴿تَوَيْتُ أَكْهَبًا﴾ نهو (دره خته) میوه و بهر بگریخت ﴿كُلَّ حَبِيبٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ هه موو کاتیک به ئیزنی
 په روه رد گاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ وه خوا نهو نمونوانه ده هیئتیه وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
 بو خه لکی بو نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَمَثَلُ كَمْثَةٍ خَيْثَةٍ﴾ وه نمونونه ی ووته ی خراب و پیس
 و (بنی باوه ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَيْثَةٍ﴾ وه کو دره ختیکی خراب و پیس وایه ﴿أَجْنُتٌ مِّنْ قَوْقِ الْأَرْضِ﴾
 هه لکه نه ابیت له سه رزه وی (و په گی نه بیت) ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ هه ر خوی نه گریخت ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ نه وانه ی که بر وایان هیناوه خوا دامه زر وایان ده کات ﴿بِالْقَوْلِ الثَّانِي﴾ به ووته ی به ری و جی
 (که شایه تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له ژیا نی دونیادا و له ر وژی دوا یشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ
 الظَّالِمِينَ﴾ وه خواسته م کارانیش گو مراده کات ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خوا هه ر چی بیه ویت ده ی کات ﴿وَلَا تَرْ
 إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا سه یری نه وانه ت نه کر دو وه ﴿بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾ له جیا نی (سو پاسی) به هره
 و چاکه ی خوا بی باوه ر و سه پله بوون ﴿وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ و گه له که یان به ره وه هلدیر برد ﴿وَجَهَنَّمُ
 يَصْلَوْنَهَا﴾ نه ویش دوزه خه که ده چنه ناوی ﴿وَبَشَّ الْقَرَارُ﴾ که جینگایه کی زور خرابه ﴿وَجَعَلُوا اللَّهَ
 أَنْدَادًا﴾ (بنی باوه ران) چنه د ها و تایان بو خوا بر یاردا ﴿لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بو نه وه ی
 (خه لک) گو مر ابکه نه له ری نگه ی خوا ﴿قُلْ تَمَتَّعُوا﴾ نه ی (موحه ممه د) بلی به وانه ر ابو یرن (له دونیادا
 بو کوی ده چن؟) ﴿فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه بیگو مان چاره نوستان هه ر دوزه خ ده بیت ﴿قُلْ لِّعِبَادِي الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی به و به ندانه م که بر وایان هیناوه ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به ری کی نو یژه کان بکه ن
 ﴿وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ و له وه ی پیما ن داوون بیه خشن ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به نه ی نی
 و ناشکرا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش نه وه ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ تَوَمُّ﴾ که ر وژ نیک بیت ﴿لَا يَبِغُ فِيهِ وَلَا خِلْلٌ﴾ نه کر بن
 و فرو شتنی تیدایه و نه دو ستایه نی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خواهه و زاته یه که ناسمانه کان
 و زه وی دروست کر دو وه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و له ناسمانه وه بارانی باراندوه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
 الثَّمَرَاتِ﴾ و هه موو بهر و بوم (و دانه و نیله) یه کی پی ر واندو وه ﴿رِزْقًا لَّكُمْ﴾ که رزق و ر وژی به بو ئیوه
 ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ﴾ هه روه ها که شتی بو رام هینا و (و خسته ویه تیه خزمه تانه وه) ﴿لِيَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
 بِأَمْرٍ﴾ بو نه وه ی برو ات به ناو ده ریادا به فهرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ و پرو باره کانی بو
 رام هینا و (وله خزمه تاندایه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ﴾ وه هه روه ها رامی هیناوه بو تان و (له خزمه تاندایه)
 ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ دَايِبَيْنِ﴾ ر وژ و مانگ به هه میشه یی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه شه و و ر وژی شی
 بو رام هینا و ﴿۳۳﴾

﴿وَأَنذَرْتُكُمْ مِّنْ كُلِّ مَآسٍ لِّتُؤْمِنُوا﴾ وه لهه موو نه و شتانه که داواتان کردووه پی ی به خشیوون ﴿وَأَن تَعْبُدُوا وَاعْبَدْتَ اللَّهَ﴾ خو نه گهر به هره و نیعمه ته کانی خوا بزمین ﴿لَا تُخْضَوْنَهَا﴾ بۆتان نازمیردرین ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾ به راستی ئاده می (بی بروا) ﴿لَطْلُومٌ كَفَّارٌ﴾ زور ستم کار و سپله یه (به رامبه ر نیعمه ته کانی خودا) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّی﴾ (بیریان بخه ره وه) کاتیک ئیبراهیم ووتی ئه ی پهروه ردگارم ﴿أَجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ ئه م شاره (مه ککه) بکه به شارینکی ئارام و ئاسایش ﴿وَأَجْنِبْنِی وَبَنِی﴾ وه خووم و کوره کانم بیارینه و دوور خه ره وه ﴿أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ له وه ی بته کان به رستین ﴿رَبِّ إِنَّهُنَّ﴾ ئه ی پهروه ردگارم بیگومان نه و بتانه ﴿أَضَلَّنَ کَثِیرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ زور له خه لکیان گو مپرا کردوه (و لایان دان له ریگه ی راست) ﴿مَنْ یَّعْنِ فَإِنَّهُ رَبِّی﴾ جا هه ر که سیئک (له رۆله کانم) شوین من که وت ئه وه بیگومان له منه ﴿وَمَنْ عَصَانِ﴾ هه ر که سیش سه ریچی کردم ﴿فَإِنَّکَ غَفُورٌ رَّحِیمٌ﴾ ئه وه بیگومان تو لیئورده ی میهره بانی ﴿رَبَّنَا إِنِّی أَسْکَنْتُ مِنْ دُرِّیْقِی﴾ ئه ی پهروه ردگارمان من هه ندیک له رۆله کانم نیشته جی کرد ﴿بِوَادٍ غَیْرِ ذِی زَرْعٍ﴾ له شیونکی بی کشتو کال دا ﴿عِنْدَ بَیْتِکَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله پیروز و ریز گیراوه که ت ﴿رَبَّنَا لِیَقِیْمُوا الصَّلَاةَ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان هه تا به چاکی نویژ به جی بینن و نه جامی بدهن ﴿فَأَجْعَلْ أَفْعَدَةً مِّنَ النَّاسِ﴾ به لکو دلی خه لکانیک و لیکه یست ﴿تَهْوِی إِلَیْهِمْ﴾ سۆزی و مه یلیان بینت بۆلایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرِیَّتِ﴾ و له هه موو بهر و میوه یه کیش رۆزیان بده ﴿لَعَلَّهُمْ یَشْکُرُونَ﴾ به لکو شو کرانه بزمین ﴿رَبَّنَا إِنَّکَ تَعْلَمُ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان به راستی تو ده زانی ﴿مَا تَخْفِی وَ مَا تَعْلَمُ﴾ به هه رچی ده یشارینه وه و هه رچی ده ری ده برین ﴿وَمَا تَخْفِی عَلَى اللَّهِ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه هیچ شتی لای خوا شاراوه نی یه ﴿فِی الْأَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ﴾ نه له زه وی و نه له ئاسماندا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی﴾ هه موو سو پاس و ستایشیک بۆ نه و خوا یه ی ﴿وَهَبْ لِّی عَلَى الْکِبَرِ إِسْمَاعِیلَ وَ إِسْحَاقَ﴾ که ئیسماعیل و ئیسه قاقی پی به خشییم به پیری ﴿إِنَّ رَبِّی لَسَمِیعٌ الدُّعَاءِ﴾ به راستی پهروه ردگارم بیسه ری دوعا و پارانیه وه یه ﴿رَبِّی اجْعَلْنِی مُقِیْمَ الصَّلَاةِ وَ مِنْ دُرِّیْقِی﴾ ئه ی پهروه ردگارم من و رۆله کانم و لیکه ی به چاکی نویژه کان به جی بینن ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان پارانیه وه و نزا که م و هر گره ﴿رَبَّنَا أَغْفِرْ لِّی وَلِوَلَدَیْ وَ لِلْمُؤْمِنِیَّتِ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان له من و باو کم و دایکم و هه موو پرواداران بیوره و خوش بیه ﴿یَوْمَ یَقُومُ الْحِسَابُ﴾ له رۆژیکدا که لیبر سینه وه ده کریت و به رپا نه بیت ﴿وَلَا تَحْصِبَنَّ اللَّهُ غَفْلًا﴾ و امه زانه خوا بی نا گایه ﴿عَمَّا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له و (زولم و سته مه ی) که سته م کاران ده یکه ن ﴿إِنَّمَا یُؤْخِرُهُمْ لِّیَوْمٍ﴾ بیگومان نه و دویان ده خات بۆ رۆژیک ﴿تَشْخَصُ فِیهِ الْأَبْصَارُ﴾ که چاوه کان تئیدا نه بله ق ده بن (و ناینوقین له ترسا)

﴿مُهْطِعِينَ﴾ به‌خیرایی ده‌رؤن (به‌دهم بانگ که‌ریان‌ه‌وه) ﴿مُقِنِّی زُؤْسِهِمْ﴾ سه‌ریان به‌رزکردوته‌وه (بؤ ناسمان) ﴿لَا یَرْتَدُّ إِلَیْهِمْ طَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناتروکینن ﴿وَأَفَعَدْتُ لَهُمْ هَوَاءً﴾ و‌دلیان خالی یه (له‌تیگه‌شتن) ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خه‌لکی ئاگاداریکه و‌بترسیته ﴿یَوْمَ یَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ له‌و‌رؤزه‌ی که‌سزایان بؤ‌دیت ﴿فَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌مجان‌ه‌وانه‌ی که‌سته‌میان کردووه ده‌لینن ﴿رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِیبٍ﴾ ئه‌ی به‌روهر دگارمان بؤ‌ماوه‌یه‌کی که‌م دوامان بخه ﴿یُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا‌وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌ت بده‌ینه‌وه ﴿وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ و‌شوینی پیغه‌مبه‌ران بکه‌وبن ﴿أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ﴾ ئه‌ی ئیوه نه‌بوون پیشتر سویندتان خوارد ﴿مَّا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾ که‌هر گیز له‌ناوناچن ﴿وَسَكَنتُمْ فِي مَسْکَنِ الَّذِينَ﴾ ههر له‌جی و‌شوینی ئه‌وانه نیشته‌جی بوون ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌سته‌میان له‌خویان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و‌به‌روونی بؤ‌تان ده‌رکه‌وت ﴿كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ که‌چیمان به‌سه‌ر هینان ﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ نموونه‌ی زؤ‌ریشمان بؤ‌تان هیتایه‌وه ﴿وَقَدْ مَكْرُوا مَكْرَهُمْ﴾ بیگومان نه‌و (بی‌باوه‌رانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویانیان گیرا (دژی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه‌وره ئاگاداره به‌پیلانه‌کانیان ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه‌هر چه‌نده پیلانه‌که‌یان ﴿لَيَرْوُلَنَّ مِنَ الْجِبَالِ﴾ شاخه‌کانی بی‌بترازیت (وله‌بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا‌وا‌گومان مه‌به به‌خوا ﴿مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ﴾ نه‌و به‌لینه‌ی داویه‌تی به‌پیغه‌مبه‌رانی به‌دی ناهیتیت و‌نایهیتیه‌جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خواهن توله‌یه ﴿یَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ﴾ له‌رؤزیکدا که‌ئهم زه‌وی یه‌ده‌گوریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه‌کی تر و‌ئاسمانه‌کانیش (ده‌گورین به‌ئاسمانی تر) ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ نه‌وسا هه‌موو (له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌ره‌وه) ده‌رده‌که‌ون بؤ‌خودای ته‌نهای زال و‌به‌ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ زُؤْمِرًا﴾ و‌له‌و‌رؤزه‌دا تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کؤت و‌زنجیردا بینکه‌وه به‌ستراون ﴿سَرَّابِلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ﴾ بؤ‌شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَعْشَىٰ جُوهَرُهُمُ النَّارُ﴾ و‌ده‌م و‌چاویشیان ئاگر دایبؤ‌شیوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی خوا توله‌و‌پاداشتی هه‌موو که‌سیک بدات به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی که‌کردویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موحاسه‌کردن) و‌لیبرسینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا بَلَدُ النَّاسِ﴾ ئهم (قورئانه) راگه‌یاندن و‌جاریکه بؤ‌هه‌موو خه‌لک ﴿وَلْيُنْذَرُوا بِهِ﴾ وه‌هه‌تا‌پیی بیتدار بکریته‌وه ﴿وَلْيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ وه‌بؤ‌ئه‌وه‌ی بزائن بیگومان نه‌و (خوا) به‌رستراویکی تا‌ک و‌ته‌نهایه ﴿وَلْيَدَّكِّرُوا وَلَوْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ و‌تا‌خواهن ژیریبه‌کان بیریکه‌نه‌وه و‌به‌ند و‌هر بگرن ﴿۲۵﴾

سوره‌تی (الحجر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به (ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوێنریته‌وه خوا زاناته‌ره به‌ماناکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ﴾ ئه‌مانه‌ ئایه‌ت و نیشانه‌کانی قورئانی روون که‌ره‌وه و ئاشکران ﴿رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌وانه‌ی که‌بی باوه‌ر بوون (له‌ ئاینده‌یه‌کی نزیکدا) زۆر جار ئاوات ده‌خوازن ﴿لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان بوونایه. ﴿ذَرَهُمْ يَبْغُلُوا وَيَمْتَعُوا﴾ لییان گه‌ری بابخۆن و رابوێرن ﴿وَيُلْهِمُهُمُ الْأَمَلُ﴾ وئومید و هیوابی ناگایان بکات ﴿فَسَوْفَ يَعْمُونَ﴾ جا بینگومان له‌مه‌و دوا ده‌زانن (چۆن سزایان ده‌ده‌ین) ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ (خه‌لکی) هیچ شاریکمان له‌ناو نه‌بردووه ﴿إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾ مه‌گه‌ر کاتی دیاری کراو بۆ له‌ناو چوونیان هه‌بووه ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أَمَةٍ﴾ وه‌هیچ ئوممه‌تیک پیش ناکه‌ویت ﴿أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَجِزُونَ﴾ له‌کاتی له‌ناو بردنی خۆی هه‌روه‌ها دواش ناکه‌وی ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي﴾ (بی باوه‌ران) ووتیان ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ﴿نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ﴾ که‌ قورئان نیراوه‌ته خوار بۆ سه‌رت ﴿إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ به‌راستی تو شییت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلَكَةِ﴾ ده‌ی بۆ فریشته‌مان بۆ ناهیتی (شایه‌تی بدات تو پیغه‌مبه‌ری) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر تو له‌راست گویانیت ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ئیمه‌ فریشته‌ ناوێرنه‌ خواره‌وه مه‌گه‌ر به‌راست و په‌وا نه‌بیت ﴿وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ وه‌ ئه‌و کاته‌ش ئه‌وانه‌ مؤله‌ت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ بینگومان هه‌ر ئیمه‌ قورئانمان ناردۆته‌ خواره‌وه ﴿وَإِنَّا لَنَحْفِظُونَ﴾ و به‌راستی هه‌ر ئیمه‌ش ده‌ی پارێزین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندبیت بینگومان ئیمه‌ پیش تو پیغه‌مبه‌رانمان ناردووه ﴿فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ﴾ له‌ناو هۆزو کۆمه‌له‌ پیشووه‌کاندا ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ هیچ پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ نه‌هاتووه ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئیلا گالته‌ و لا قرتیان پی کردووه ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به‌و جوړه‌ ئیمه‌ ئه‌و (قورئانه‌) ده‌خه‌ینه‌ ناو دلی تاوان بارانه‌وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ که‌چی ئه‌وان باوه‌ری پی ناهین ﴿وَقَدْ خَلَقْتُ سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ﴾ که‌ بینگومان باو و ریبازی پیشووه‌کانیش هه‌ر و ابووه ﴿وَوَفَّقْنَا عَالِيَهُمْ﴾ ئه‌گه‌ر بۆمان بکردنایه‌ته‌وه ﴿بَابِائِنَ السَّمَاءِ﴾ ده‌ر گایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرَجُونَ﴾ و ئه‌وان پیایدا برۆشتنایه‌ته‌ سه‌ره‌وه ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا﴾ ئه‌وسا ده‌یان ووت بینگومان ئیمه‌ چاوه‌به‌ستمان لی‌کراوه ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ﴾ به‌لکو ئیمه‌ کۆمه‌لێکین جادوومان لی‌کراوه ﴿١٥﴾

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند بہ خوا بینگومان ئیمہ دروستمان کردوہ ﴿فِ السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چہند بورجیک
 لہ ئاسماندا ﴿وَرَبَّيْنَاهَا لِلنَّظِيرِ﴾ و ئہو (ئاسمانہ) مان رازاندو تہوہ بؤ سہ رنج دہران و تہ ماشاکہ ران
 ﴿وَحَفِظْنَاهَا﴾ و ئہو (ئاسمانہ) مان پاراستوہ ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾ لہ ہموو شہیتانیکی دہر کراو
 لہ بہ زہیی خوا ﴿إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ﴾ مہ گہر ئہوانہی کہ بہ دزیہوہ گوی دہ گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ﴾
 یہ کسہر گرو ئاگریکی دیار دوی دہ کہ ویت (و پراوی دہنی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زہ ویشمان پاراستوہ
 ﴿وَالْفَيْنَانِ فِيهَا رَوَاسِي﴾ و چہند کیو و شاخی دامہ زراومان تیدا داناوہ ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا﴾ و پرواندو و مانہ تیایدا
 ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّزُونٍ﴾ لہ ہموو پرووہک و درہختیک بہر یک و پیکی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِیْهَا مَعِيشَ﴾
 وہ لہو (زہویہ) دا ہو کارہ کانی ژبانمان بؤ ئیوہ پہ خساندوہ ﴿وَمَنْ لَّسْتُ لَهُ بِرِزْقٍ﴾ ہہروہا بؤ
 ئہوانہش کہ ئیوہ رزق و پروزیان نادن ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ وہ ہیچ شتیک نیہ مہ گہر
 خہزینہ کانی لای ئیمہیہ ﴿وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ و نای نیرین و نایدہین بہ ئہندازہی دیاری
 کراو نہ بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ﴾ وہ با (ہہوا) مان ناردوہ کہ پیتینہری دارو درہخت بیت
 ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئہمجا لہ ئاسمانہوہ بارانمان باراندوہ ﴿فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ﴾ وہ ئیوہ مان ہی تیراو
 کردوہ ﴿وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ نہ تان دہ توانی ئہو (ناوہ) خہزن بکہن ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي
 وَنُمِيتُ﴾ بینگومان ہہر ئیمہ دہرینین و دہ شمرینین ﴿وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ ہہر ئیمہش میراتگری ہہمووانین
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ﴾ سویند بہ خوا ئیمہ ئاگادارین بہوانہی لہ پیش ئیوہوہ بوون
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾ و سویند بہ خوا بینگومان ئہوانہش دہناسین کہ پاش ئیوہ دین ﴿وَإِنْ رَبَّكَ هُوَ
 بِخَشْرِهِمْ﴾ بینگومان ہہر بہرہرد گارت ہہموویان کو دہ کاتہوہ ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بہراستی ہہر
 خوی کار دروستی زانایہ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیت بینگومان ئیمہ ئادہ میمان دروست کرد
 ﴿مِنْ صَلَافٍ مِنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ﴾ لہ قورینکی پہشی ترشاوی پہق ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ جنو کہ شمان
 پیشتر دروست کرد ﴿مِنْ نَّارِ السَّمُومِ﴾ لہ ئاگریکی بہتین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ﴾ (بیریان بخہرہوہ)
 کاتیک بہرہرد گارت بہ فریشتہ کانی فہرموو ﴿إِنِّي خَالِقُ بَشَرًا﴾ بہراستی من بہ شہر یک دروست دہ کہم
 ﴿مِنْ صَلَافٍ مِنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ﴾ لہ قورینکی پہشی ترشاوی پہق ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ ہہر کاتیک ریک و پیکم
 کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ و فوم بہ بہریدا کرد لہ روحیک کہ خوم دروستم کردوہ (مہ بہست
 لہ دانہ پالی روح بولای خوا ریزو تہ شریفہ) ﴿فَقَعُوا لَهُ سَجْدِينَ﴾ دہ ہی یہ کسہر سوژدہی بؤ بہرن ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ
 فَتَجَدَّ الْمَلٰئِكَةَ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا فریشتہ کان ہہموو تیکرا سوژدہیان برد (بوی) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ
 أَبَى﴾ ئیلیس (شہیتان) نہ بیت کہ سہر پیچی کرد ﴿أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ لہوہی کہ لہ گہل سوژدہ بہر اندا
 بیت ﴿۲۱﴾

﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ﴾ (خوا) فہرمووی ئہی ئیبلیس بؤ چی تو ﴿أَلَا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ له گہل سوزده بهراندانہ بویت؟! ﴿قَالَ لَأَكُنْ لَا سَجْدَ لِيْشَرٍ﴾ (ئیبلیس) ووتی: من هیچ کاتئ سوزده نابہم بؤ به شہرئک ﴿خَلَقْتُهُ مِنْ صَلَّصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ کہ دروست کردووه له قورئکی پەشی ترشاوی پەق ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خوا پئی) فہرموو دہلہوئ (بہہشت) پړودہرہوہ ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ چونکہ بہراستی تو له بہزہیی من دہر کراوی ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وہ بہراستی نہفرینت له سہرہ تاروژی دواپی ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ووتی ئہی پەرور دگارم دہی مؤلہتم بدہ تاروژی (مردووان) زیندوو دہ کرینہوہ ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فہرمووی ئہوہ بہراستی تو له مؤلہت دراوانی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تاروژی کہ کاتئ دیاری کراوہ ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ ووتی ئہی پەرور دگارم له بہر ئہوہی گومرات کردم ﴿لَا زَيْنَ لَہُمْ فِی الْأَرْضِ﴾ بیگومان خوشی (دونیا) یان له زہویدا بؤ دہ پازینمہوہ ﴿وَلَا غَوْلَ لَہُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وہ بہراستی ہہموویان گومرا دہ کہم ﴿إِلَّا عِبَادَکَ الْمُخْلِصِينَ﴾ بہندہ دلسوزہ کانت نہ بیت ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِيمٍ﴾ (خوا) فہرمووی ئہمہ ریگای ہق و راستہ بہرہو من ﴿إِنَّ عِبَادِیَ﴾ بہراستی بہندہ کانی من ﴿لَیْسَ لَکَ عَلَیْہُمْ سُلْطٰنٌ﴾ تو هیچ دہ سہ لانت نیہ بہ سہریاندا ﴿إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ جگہ لهو گومرايانہی کہ شوینت کہ و توون ﴿وَإِنْ جَہَنَّمُ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وہ بیگومان دوزخ جیگای ہہموویانہ ﴿لَہَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ (دوزخ) حہوت دہر گای ہہیہ ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِّنْہُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ہہر دہر گایہ کیشیان لهوانہ دابہش کراوہ بؤ چہند بہ شئک ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِی جَنَّاتٍ وَعُیُونٍ﴾ بہراستی خوباریزو له خوا ترسان له ناو باخات و کانیاودان ﴿أَدْخُلُوْہَا بِسَلٰمٍ اٰمِنِیْنَ﴾ (پیین دہووتریت) بچنہ ناویانہوہ بہہیمنی و ئاسوودہپی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُورِہِم مِّنْ غَلٍ﴾ ہہر رق و کینہیہک له دلیاندا بووینت دہرمان ہیناوہ ﴿إِخْوٰنًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَابِلِیْنَ﴾ برای یہ کترن بہرامبہر یہ کترن له سہر کورسی دانیشتونون ﴿لَا یَمْسُہُمْ فِیْہَا نَصَبٌ﴾ لهویدا ماندوو بوونیان تووش نایہت ﴿وَمَا ہُمْ مِّنْہَا بِمُخْرِجِیْنَ﴾ و ہہر گیز لهو (بہہشتہ) دہرنا کرین ﴿ثَنٰی عِبَادِیَ﴾ ہہوال بدہ بہ بہندہ کانم ﴿أَنّٰی اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ کہ بہراستی ہہر من لیبور دہی میہرہ بانم ﴿وَأَنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ﴾ و بیگومان ہہر سزای منہ سزای سہخت ﴿وَنَبَّیْتْہُمْ عَنْ ضَیْفِ اِبْرٰہِیْمَ﴾ وہ ہہوالیان پی بدہ دہربارہی میوانہ کانی ئیبراہیم ﴿

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾ کاتیک چوونہ ژورہوہ بۆلای ووتیان سہلامت لی بیت ﴿قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَحِلُونَ﴾ (ئیراہیم) ووتی بہ راستی ئیمہ لیتان دہتر سین ﴿قَالُوا لَا تَوَجَلْ﴾ ووتیان (ہئی) مہتر سہ ﴿إِنَّا نَبِشْرُكَ يُعْلَمُ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی ئیمہ مژدہت دہدہینسی بہ (لہدایک بوونی) کوپنکی زانا ﴿قَالَ ابْشِرْ نُمُونِي﴾ ووتی نایا مزگنیم ہی دہدہن ﴿عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیر بووم ﴿فِيمَ تَبْشِرُونَ﴾ ئیتر چی مژدہیہ کم دہدہنسی ﴿قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان ئەو مژدہی داومانہ بیت راستہ (و دیتہ دی) ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْفَاطِنِينَ﴾ جالہ نائومیدان مہ بہ ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ﴾ ووتی جاکئی لہ میہربانی پەرورددگاری نائومید دہ بیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گو مریان نہ بیت ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیراہیم) فرمووی ئەہی پەروانہ کراوان (ی خوا) چ کارنکی گرنگتان ہہیہ ﴿قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ﴾ ووتیان بہ راستی ئیمہ نیردراوین بۆ سہر گہلنکی تاوانبار (لہ ناویان بہرین) ﴿إِلَّا آءَالَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگہ لہ مال و مندالی لووط کہ بینگومان ہہموویان پزگار دہ کہین ﴿إِلَّا أَمْرًا نَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَايِبِينَ﴾ ژنہ کہی نہ بیت کہ بینگومان بریارمانداوہ ئەو لہ ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آءَالَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جاکاتیک نیردراوہ کان ہاتن بۆ لای خاوخیزانی لووط ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ﴾ (لووط) ووتی بہ راستی ئیوہ دہستہیہ کی نہ ناسراون ﴿قَالَ أَوَلَيْسَ جَنَّاتُكَ﴾ ووتیان بہ لکو ئیمہ بۆمان ہیناوی ﴿بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ ئەو (سزای) کہ ئەوان تیندا دوودل بوون ﴿وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ﴾ وہ ئیمہ راستیمان بۆ تو ہیناوہ ﴿وَأَنَا لَصَادِقُونَ﴾ بینگومان ئیمہ راست گوین ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ﴾ جاکہ واتہ لہ بہ شیبکی شہودا شہوپرہوی بہ (شوینکہ و تووان و) خاوخیزانت بکہ (لہ شار دہرچو) ﴿وَاتَّبِعْ أَذْبُرَهُمْ﴾ و خوت دویان بکہوہ ﴿وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ ہیچ کامتان لانہ کہ نہوہ ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ و برؤن بۆ ئەو شوینہی کہ فہرمانتان پندر اوہ ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ﴾ ئەم کارہمان بہ نیگا بہ لووط راگہ یاند ﴿أَنْ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحَاتٍ﴾ کہ بینگومان لہ بہرہ یاند ئەوانہ دوا براو دہبن (ہہموویان لہ ناو دہچن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جاخہ لکی (نیربازی) شارہ کہ ہاتن (بہرہ و مالی لووط) و مژدہیان بہیہ کتری دہدا ﴿قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَرَفِي﴾ (لووط) ووتی دلنیابن ئەمانہ میوانی منن ﴿فَلَا تَصْحَحْنَ﴾ دہی ئابروم مہ بہن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرُون﴾ و لہ خوا بترسن و شہرمہزار و پيسوام مہ کہن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ووتیان ئیمہ پیمان نہ ووتیت نابئی بہرگری لہ کہس بکہیت (نابئی کہس توخت بکہویت) ﴿٧١﴾

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لوط) فہر مووی ٹائہ وانہ کچانی منن (مارہیان کہن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ قَاعِلِينَ﴾ تہ گہر
 ئیوہ (تہ وکارہ) تہ نجام دہدن ﴿لَعَنَّاكَ إِنَّمَا﴾ سویند بہ تہ مہن و ژبانی تو (تہی مو حہ ممہد ﴿تہی
 بہ راستی تہ وانہ ﴿لَنْ يَسْكُرَهُ يَوْمَ يَمُوتُ﴾ لہ سہر خوشی خویاندا سہر گہردانن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
 مُشْرِقِينَ﴾ جا لہ کاتی خور ہلہاتندا شریخہ کی بہ ہیئز گرتنی ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سَافِلِينَ﴾ تہ مجا
 تہو (شارہ) مان سہرو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ و گلی بہر دینمان بہ سہردا باراندن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ﴾ بہ راستی لہ مہدا بہ لگہی زور ہہیہ بؤ تہ وانہی بیردہ کہنہوہ ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَیْسَیْلٌ مُّقِیْمٌ﴾ وہ بیگومان تہو (شارہ ویران کراوہ) لہ سہر رینگای سہرہ کی (کاروانہ کان)
 دایہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ راستی لہوہدا بہ لگہی گرنگ ہہیہ بؤ بر واداران ﴿وَأَن
 كَانَ أَصْحَابُ الْأَنْبِیَاءِ لَطَائِفُیْنَ﴾ بہ راستی خواہن باخاتہ زور پرہ کانیش (قہومی شو عہیب) لہ سستہم
 کاران بوون ﴿فَأَتَقْنَا مِنْهُمْ﴾ جا تولہ مان لی سہندن ﴿وَأَنَّهُمَا لَیَا مَآرُؤِیْنِ﴾ جا بہ راستی تہم
 دووانہ لہ سہر رینگاہ کی ناشکرادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ﴾ سویند بہ خواہ بیگومان
 خہ لکی حیجریش (گہلہ کھی صالح) بروایان بہ پیغہ مہرہ کانیان نہ کرد ﴿وَأَنَّهُمْ لَیْسَیْلٌ مُّقِیْمٌ﴾
 بہ لگہ و نیشانہ کانی خومانمان پیدان ﴿فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ بہ لام تہوان پرویان لی وہر گیرا ﴿وَكَا
 نُوا یَنْجُوْنَ مِنَ الْجَبَالِ﴾ تہوانہ لہ شاخہ کاندہ دیانتاشی ﴿یَبُوءُآءِ آمِنِينَ﴾ خانووی زوری (قایمی)
 بی ترس و بیم ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْجِعِينَ﴾ تہ مجا دہنگ و پیاہہ لشاخانیکی بہ ہیئز گرتنی
 لہ بہرہ بیاندا ﴿فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَّا كَانُوا یَكْسِبُونَ﴾ جا ہر چیان کردبوو (خانوو لہ چیا کاندہ) ہیج سوودی
 پی نہ گہیاندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وہ ئیمہ ٹاسمانہ کان و زہویمان دروست نہ کردوہ
 ﴿وَمَا بَیْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ تہوہش لہ نیوانیاندا یہ بہ ہق و راستی نہ بیت ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَآئِيَةٌ﴾ وہ بیگومان
 روزی دواپی دیت ﴿فَأَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ توش بہ جوانی چاوبوشی بکہ لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِیْمُ﴾ بہ راستی ہر پەر و ہر دگارت بہدی ہیئہری زانایہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِ﴾
 سویند بہ خواہ راستی حہوت ٹایہ تی دووبارہ کراوہ مان پی بہ خشیت (مہ بہ ست لہ سورہ تی
 الفاتحہ یہ کہ چہند جارنک لہ نویژدا دووبارہ دہ بیتہوہ) ﴿وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ ہر وہا قورٹانی
 گہورہش ﴿لَا تَدْنُ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَأْمَعَاتِهِ﴾ (تہی مو حہ ممہد ﴿چاوت مہ بہرہ تہو نازو نیعمہ تی
 (دنیا) کہ داوامانہ بہ ﴿أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ کؤ مہ لیک لہو بی باوہرانہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خہ میان بؤ مہ خو
 ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بالی بہ زہبی راخہ بؤ بر واداران ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِیْنُ﴾ وہ بلی
 بہ راستی من تر سیتہ ریکی روون و ناشکرام (دہتان تر سیتہ لہ سزایہ ک) ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ﴾
 ویتہی تہو (سزایہ) ی نار دمان بؤ دابہش کہران (مہ بہ ست پی جولہ کہ و گاورہ کانہ کہ باوہریان دہ کرد
 بہ ہندیکی قورٹان و بی باوہریش بوون بہ ہندیکی تری) ﴿

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ۱۰۰ ﴿ثَوَانِهِ كَقُورِثَانِيَانِ كَرْدِه چَہِند بَہ شَہِوہ (بَاوہر دَارِیوون بَہ ہَہِندِیکی و کافریش بوون بَہ وہی تری) ﴿قُورِثَانِکَ لَنَسْتَلَنَّہُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ۱۰۱ ﴿جَا سَوِیَند بَہ پَہر و ہر دِگارت پَہر سِیَار لَہ ہَہِموویان دَہ کَہین ﴿عَمَّا کَانُوا یَعْمَلُونَ﴾ ۱۰۲ ﴿لَہ وہی کَہ دَہ یان کَرد (لَہ دَونیادا) ﴿فَأَصَدَّ بِمَا تَوَمَّرُ﴾ ۱۰۳ ﴿جَا ہَہر فَہر مَانِیکَت پَہی دَہ دَریت بَہ نَاشکرا پَہی گَہ یَہ نَہ ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِکِیْنَ﴾ ۱۰۴ ﴿وِگَوی بَہ ہَاوِہ ش دَانہ رَان مَہ دَہ ﴿إِنَّا کَفَّيْنَاکَ الْمُسْتَهْزِیْنَ﴾ ۱۰۵ ﴿بَہ رَاسِتی ثِیمَہ تَو دَہ پَارِیزِین لَہ شَہر و پِیلَانِی ثَہ و کَہ سَانِہی گَالتَہ و لَاقرتی دَہ کَہ ن بَہ ثَانِہ کَہ ت ﴿الَّذِينَ یَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ۱۰۶ ﴿ثَوَانِہی لَہ گَہ ن خَوَادَا پَہر سِترَاوِیکِی تَر دَادَہ نِین ﴿فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ﴾ ۱۰۷ ﴿جَا دَوَاتَر دَہ زَانِین (چُون سَزَا یَان دَہ دَہ یَین) ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ﴾ ۱۰۸ ﴿سَوِیَند بَہ خَوَا بَیْگَومَان ثِیمَہ دَہ زَانِین ﴿أَنَّکَ یَصْبِقُ صَدْرُکَ بِمَا یَقُولُونَ﴾ ۱۰۹ ﴿کَہ بَہ رَاسِتی تَو دَلِیت تَہ نَگ دَہ بَہی بَہ وہی ثَہ وَانِہ دَہ یَلِین ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ﴾ ۱۱۰ ﴿کَہ وَا تَہ تَہ سَبِّحَاتِی پَہر و ہر دِگارت بَکَہ ﴿وَكُنْ مِنَ السَّجِدِیْنَ﴾ ۱۱۱ ﴿و لَہ سَوز دَہ بَہ رَان بَہ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّکَ﴾ ۱۱۲ ﴿وہ پَہر و ہر دِگارت پَہر سِستَہ ﴿حَتَّى یَأْتِیَکَ الْیَقِیْنُ﴾ ۱۱۳ ہَہ تَا مَر دَہ یَہ خَہ ت پَہی دَہ گَریت ﴿۱۱۴﴾

سورہ قی ﴿النَّحْلُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱ ﴿بَہ نَاوِی خَوَا ی بَہ خَشِیندَہی مِیہر ہَا ن

﴿أَنَّى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ ۲ ﴿ثَہ وَا فَہر مَانِی خَوَا (بَہ سَزَادَانِیَان) هَات بَوِیَہ پَہ لَہ مَہ کَہ ن (لَہ هَاتِنِی) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا یُشْرَکُونَ﴾ ۳ ﴿بَاک و بَیْگَہ رَدِی بَوِ خَوَا لَہ ہَہر شَتِیکَ ثَہ وَانِہ دَہ ی کَہ ن بَہ ہَاوِہ شِی ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ ۴ ﴿فَرِیشَ تَہ دَہ نِیرِیتَہ خَوَا رَہ و ہ بَہ و ہ حِی بَہ فَہر مَانِی خَوِی ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ۵ ﴿بَوِ ہَہر کَہ سَیْکَ لَہ بَہ نَدَہ کَانِی کَہ خَوِی بَیہ وِیت ﴿أَن أُنْذِرُوا﴾ ۶ ﴿بَہ وہی کَہ خَہ لَکی بَتر سِیَین ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُوا﴾ ۷ ﴿کَہ بَہ رَاسِتی بَیْجَگَہ لَہ مَن ہِیْچ پَہر سِترَاوِیکِی تَر نِی یَہ کَہ وَا تَہ ہَہر لَہ مَن بَتر سَن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ ۸ ﴿خَوَا) ثَا سَمَانِہ کَان و زَہ وِی بَہ ہَہ ق دَرو سَ ت کَرد ﴿تَعَالَى عَمَّا یُشْرَکُونَ﴾ ۹ ﴿بَہ رَزَو بَلَنَدَہ لَہ ہَہر چِی ثَہ وَانِہ دَہ ی کَہ نَہ ہَاوِہ شِی ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ ۱۰ ﴿خَوَا ی گَہ وَر ہ) ثَا دَہ مِی دَرو سَ ت کَرد لَہ دَلَوِہ ثَاوِیکَ ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ ۱۱ ﴿کَہ چِی بَوِ تَہ دَوِژ مَنِیکِی ثَا شَکرا ی (بَہر نَامَہ کَہ ی خَوَا دَا) ﴿وَالْأَنعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾ ۱۲ ﴿ثَا زَہ لِیشِی بَوِ ثِیوہ دَرو سَ ت کَرد و ہ ﴿فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ﴾ ۱۳ ﴿کَہ (ہَوِی) گَہر مَا یِی و کَہ لَکیَان تَیْدَا یَہ ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ ۱۴ ﴿وہ لَہ (گَوشِی) ثَہ وَا ن دَہ خَوَن ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ ۱۵ ﴿وہ بَوِ ثِیوہ ہَہ یَہ لَہ و (ثَا زَہ لَانِہ دَا دِیمَہ نِی) جَوَانِی و پَہ رَا زَا و ہ ﴿حِينَ تُرْمَوْنَ وَحِينَ تَنْشَرُونَ﴾ ۱۶ ﴿کَاتِی دَہ یَا ن ہِیَ تَہ و ہ لَہ لَہ و ہر گَا و کَاتِیکِش دَہ یَا ن بَہ ن بَوِ لَہ و ہر گَا ﴿۱۷﴾

﴿وَنَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ﴾ وہ (ہندیٰ) لہو مالانہ (بارہ کانتان) ہلڈہ گرن (ودہ بیہن) بو شار
 وجیگیہ ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ الْأَشْيَاءِ الَّتِي أَنفُسُكُمْ﴾ کہ ئیوہ پی نہ دہ گیشتن مہ گہر زور بہ نارہ حہت نہ بیٹ
 ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بہ راستی بہر و ہر د گارتان زور بہ سوزو بہ بہ زہی بہ (بو ئادہ می) ﴿وَالْخَيْلِ
 وَالْبِغَالِ وَالْأَحْمَرِ﴾ وہ ٹہسپ و ماین و ئیسترو گوی دریز (ی بو دروست کردون) ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا مِّنَ
 لَّهَبٍ﴾ لہبہر ٹہوہی سواریان بن و ہوی رازانہ و ہش بن بو ئیوہ ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ (خوا) شتی وا
 دروست دہ کات کہ (ٹیستا) ئیوہ نایزانن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَضْلُ السَّيْلِ﴾ رینگای راست نیشانندان
 (بہ بندہ کان) تہنہا بو خواہہ ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ وہ ہندیٰ لہ رینگا کان لارو ناریکہ ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَنَّاكُمْ
 الْجَمْعَ﴾ وہ ٹہ گہر (خوا) بیویستایہ ہہ مو و تانی رینموونی دہ کرد ﴿هُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 ٹہو (خوا) زاتیکہ کہ لہ ٹاسمانہ و ہ بارانی بو باراندون ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ ٹاو خوار دنہ و ہ تان لہو
 (بارانہ) بہ ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ و ہوی سہوز بوونی روہ کیشہ کہ مہر و مالانی لی دہ لہوہ پرتن
 ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾ بہو (ٹاوہ خوا) بو تان دہ پروینیت کشتو کاں ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ
 وَالْأَعْنَابَ﴾ و زہیتوون و دار خورما میو و رہز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ و ہہموو بہرو میوہہک
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بہ راستی لہوہدا (باس کرا) بہ لگہیہ کی روون ہہیہ بو
 ٹہو کہ سانہی بیردہ کہ نہوہ ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وہ پامی ہیناوہ بو تان شہو و پوژ
 (لہ خزمہ تی ئیوہ دایہ) ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خورو مانگ ﴿وَالْجُورُ مَسْحُورٌ بِأَمْرِي﴾ ہہروہا
 ٹہستیرہ کانیش پام ہینراوون بہ فہرمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بہ راستی لہوہدا
 (باس کرا) بہ لگہی زور ہہیہ بو ٹہوانہ کہ ژیرن و تیدہ گہن ﴿وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ (پامی
 ہیناوہ) بو تان ٹہوہی دروستی کردوہ لہ زہویدا و بلاوی کردوہ ٹہوہ ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ کہ رہنگ
 و جو ریان جیاوازہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بہ راستی لہوہدا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ نیشانہیہ کی
 روون ہہیہ بو ٹہوانہی کہ ٹاموژ گاری و ہر دہ گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾
 وہ ٹہو (خواہیہ) زاتیکہ کہ دہریای پام ہیناوہ بو ٹہوہی گوشتی تازہی لی بخون (مہ بہ ست ماسی
 و ہاوشیوہ کانیہ تی) ﴿وَتَسَخَّرِجُوا مِنْهُ جَلِيدًا تَلْبَسُونَهَا﴾ وہ بو ٹہوہی خشلیشی لی دہر بہتین کہ دہی
 پوژن (بو خو رازاندنہوہ و ہک دور و سہدہف و مرواری) ﴿وَتَرَى الْفُلَ مَوْجًا﴾ و کہ شتیہ کان
 دہینی ٹاوی دہریاکہ لہت دہ کہن ﴿وَلْيَسْتَغْوُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ و لعدکم تشکروٹ ﴿وہ بو ٹہوہی ہندیٰ
 لہ فہزل و پوژی خوا بہ دہس بیتن و بو ٹہوہی سوپاسی خواش بکہن ﴿﴾

﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وه (خوا) له زه ویدا چهند شاخینکی دامه زراوی داناوه ﴿أَن تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بؤ
 ئه وهی ئیوه نه له رزینیت وبتوانن له سه ری بڑین ﴿وَأَنهَرَا﴾ وه چه م و پروباری (تیاداناوه) ﴿وَسُبُلًا
 لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ هه روه ها ریځای زور (ی به دی هیناوه) بؤ ئه وهی ئیوه ری ی پی ده رکه ن ﴿وَعَلَّمَتْ
 بِهَا النَّجْمَ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ هه روه ها نیشانه ی زوری داناوه به نه ستیره ش خه لکی ری ده رته که ن
 (له شه ودا) ﴿أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ﴾ جا ئایا زاتیک (نه مانه) دروست ده کات وه که سیك وایه
 که هیچ دروست نه کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نه وه بؤ بیرناکه نه وه ؟ ﴿وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾
 وه نه گهر (بتانه ویت) نيعمه کاتی خوا بڑمیرن ناتوانن بیان ژمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به راستی
 خوا لیبوره دی میهره بانه ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ﴾ وه خوا ده زانی چی ده شارده نه وه ﴿وَمَا تُعْلِنُونَ﴾
 و چی ناشکرا ده که ن ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه وانه ش هاواریان لی ده که ن بیجگه له خوا
 ﴿لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ هیچ شتیک دروست ناکه ن به لکو خویان دروست کراون ﴿أَمْ أَمَاتُ غَيْرُ
 أَحْيَاءٍ﴾ مردوی بی گیانن ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (نه وبتانه) هه ست ناکه ن که ی (خویان
 و خه لکی) زیندوو ده کرینه وه ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ خوی ئیوه خوییه کی تاک و ته نیایه
 ﴿قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا نه وانه ی که بر و ناهیتن به روزی دویی ﴿قُلُوبُهُم مُّنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ﴾ دله کانیان بی باوه ره وه هه میسه خویان به زل ده زانن ﴿لَّا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ راسته
 بیگومان خوا ده زانیت ﴿مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ به نه وهی ده ی شارنه وه وه نه وهی ناشکرای ده که ن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ به راستی خوا خو به زل زانانی خوش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ
 مَاذَا أَمَرَ رَبُّكُمْ﴾ وه کاتیک به وانه بوتريت ئایا په روه ردگارتان چی ناردوته خواره وه
 ﴿قَالُوا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ده لین حیکایه ت و نه فسانه ی پرو بوچی پیشووه کان ﴿لِيُحْمَلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بؤ نه وهی باری گوناھی خویان به ته وای هه لبرگن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له روزی دوایدا
 ﴿وَمِنَ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ﴾ له گه ل هه ندیک له باری گوناھی نه وانه ی که نه مان گومپرایان ده کردن
 ﴿يَغْتَرِعُهُمْ﴾ به بی زانیاری ﴿الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ بیدار بن زور به ده نه وهی که هه لیده گرن (و ده یگر نه
 نه ستو) ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ به راستی نه وانه ش که له پیش نه مانه وه بوون پیلانیان گیرا
 ﴿قَالَ اللَّهُ بَيْنَكُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانووه کانیانی له بن و بناغه وه ده رهیتا
 ﴿فَخَرَعَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْفِهِمْ﴾ نه وسا سه ربانه کانیان له سه ربانه وه روخا به سه رباندا ﴿وَأَنَّهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه سزایان بؤ هات که هه ستیان پی نه ده کرد ﴿

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْرِبُهُمْ﴾ پاشان له رۆزی دوایدا ریسوا و سه رشتوریان ده کات ﴿وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ﴾ و (خوا بیان) ده فره مویت له کویتن نه و هاویه شانیهی ﴿كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾ که ئیوه له بهر نه وان ململانی (بیغه مبه ره کان و پرواداران) تان ده کرد ده رباره یان ﴿قَالَ الَّذِينَ اُولُوا الْعِلْمِ﴾ نه وانیه زانیاریان پی درا بوو ده لئین ﴿اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْسُوَّةَ﴾ به راستی ریسوایی و به دبه خستی نه مرو ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بوی بی باوه رانه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ نه وانیه که فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِيْ اَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتی که ستم کار بوون له خو یان ﴿فَالْقَوُّ السَّامِعُ﴾ جاله و کاته دامل که چ ده بن ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾ (و نه لئین) نیمه هیچ خراپه به کمان نه کردووه ﴿بَلَى اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به لئ (خراپه تان کردووه) بیگومان خوا ناگاداره به و کرده وانیه که ئیوه ده تان کرد ﴿فَادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ که واته له درگاگانی دوزه خه وه برونه ژوره وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمیننه وه به هه میسه یی و (هه تاهه تایی) ﴿فَلَيْشَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای جینگه ی خۆ به گوره زانان چهنده ناخوش و خراپه ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه ووتره به وانیه که خو یان پاراست (له بی پروایی) ﴿مَاذَا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ﴾ نه وه پهروه ردگارتان چی ناردوته خواره وه؟ ده لئین خیر و چاکه ﴿لِلَّذِينَ احْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ بۆ نه وانیه که له م دنیا به دا چاکه یان کردووه چاکه هه به ﴿وَلَا اَزَالُ اُخْرِجُ خَيْرٌ﴾ و بیگومان جینگای رۆزی دواپی چاکتره ﴿وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ و چ خوشه مال و شوینی پاریز کاران وله خواترسان ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ به هه شتانی که جینگای مانه وهی هه میسه یین که نه وان ده چنه ناوی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ﴾ روباره کانی ده رۆن به ژیر (قه سر و دره خته کان) یاندا ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و به هه شتانه دایه نه وهی بیانه وی بویان ناماده به ﴿كَذَلِكَ يُجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ ئابه و جوړه خوا پاداشتی خو پاریزه ران و خواناسان ده داته وه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبَاتٍ﴾ نه وانیه که فریشته کانی (گیان کیشان) گیانیان ده کیشن به پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ (فریشته کان) ده لئین سه لامتان لی بیت ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنه به هه شته وه به هوئی نه وهی که ده تان کرد (له دنیا دا) ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئایا (نه و بی باوه رانه) چاوه رپی ی چی نه که ن جگه له وهی فریشته کان بۆتان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿اَوْ يَأْتِيْ اَمْرٌ رِّبَّكَ﴾ یان فرمانی پهروه ردگارت بیت (بۆ سزادانیان) ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه وانیه پیش نه مانیش هه ر وه کو نه مانیان کرد ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواسته می لی نه کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو خو یان سته میان له خو یان ده کرد ﴿فَاَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ له ئاکامدا توله ی نه و خراپانه یان تووش بوو که کردبو یان ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ وه نه و (سزا) ی که نه وان گالته یان پی ده کرد ده وری دان و هاته سه ریان

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه ئهوانه‌ی هاو به‌شیان داناوه بۆ خوا ده‌لین ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ته‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیتجگه‌ ته‌و (خوا) هیچ شتیکمان نه‌ده‌به‌رست ﴿نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه‌ئیمه‌و نه‌باو و باپیرانمان ﴿وَلَا حَرَمْنَا﴾ وه‌ه‌ر امان نه‌ده‌کرد ﴿مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک به‌بی‌فرمانی ته‌و ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ پیشینانی ته‌مانیش ه‌ر به‌و جور ه‌یان ده‌کرد ﴿فَهَلْ عَلَى رَسُولٍ إِلَّا أَلَّا تَبْلُغ﴾ ئایا پیغه‌مبه‌ران هیچیان له‌سه‌ره‌ بیتجگه‌ له‌پراگه‌یانندیکی ﴿الْمُبِين﴾ ئاشکرای (ئاینی به‌کتابه‌رستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ سویند به‌خوا له‌ناو ه‌ه‌موو گه‌ل و ئوممه‌تیکدا پیغه‌مبه‌ریکمان نار دووه ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (که‌فرمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکی) به‌وه‌ی ته‌نها خوا به‌رستن و دوور که‌ونه‌وه‌ له‌ (په‌رستنی) ه‌ه‌ر به‌رستراویکی تر ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا ه‌ه‌ندیکی له‌و (ئوممه‌تانه) رینمونی کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ و ه‌ه‌ندیکیشیان (له‌به‌ر خراپیان) گو‌م‌پ‌ای به‌خه‌ی گرتن ﴿فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ ده‌ی به‌زه‌ویدا بگه‌رین و ته‌ماشاکه‌ن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سه‌ر ته‌نجامی بی‌باوه‌ران چۆن بوو ﴿إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ه‌ه‌ر چه‌ند زۆر سووربی له‌سه‌ر رینمونی ته‌وانه‌ (بی‌سووده) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ چونکه به‌راستی خوا رینمونی که‌سینک ناکات که‌ (به‌وی) گو‌م‌پ‌ای بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرٍ﴾ هیچ پشتیوانیکیشیان نی‌یه ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وه‌ ته‌وانه‌ زۆر توند سویندیان ده‌خوارد به‌خوا ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ (ده‌یان ووت) ه‌ه‌ر که‌س بم‌ریت خوا زیندووی ناکاته‌وه ﴿بَلَىٰ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لن (زیندووی ده‌کاته‌وه) به‌لینیکی ه‌ق و راستی خواجه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌ی خه‌لکی نازانن ﴿لَسَيَنْلَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ بۆ ته‌وه‌ی پروونی بکاته‌وه بۆ خه‌لکی ته‌وه‌ی تیا‌یدا جیاوازن ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌تا ته‌وانه‌ش که‌ بی‌باوه‌ر بوون بزائن ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾ که‌به‌راستی ته‌وان درۆزن بوون ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ﴾ به‌راستی کاتیک (زیندوو کردنه‌وه و به‌دیپینانی ه‌ه‌ر شتیکمان) بویت ﴿أَنْ نَقُولَ لَهُ دَرِكٌ فَيَكُونُ﴾ (ته‌مه‌یه) که‌پیتی ده‌لین ببه‌ ته‌ویش به‌کسه‌ر ده‌بیت ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ﴾ وه‌ ته‌وانه‌ی له‌ریتی خوا‌دا کو‌چیان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ی سته‌میان لی‌کرا ﴿لَنَجْوَئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بینگومان له‌دونیا‌دا نیسته‌جی‌یان ده‌که‌بن زۆر به‌چاکی ﴿وَلَا نُخْرِجُهُمْ مِنَ الْأَرْضِ أَكْثَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وه‌ به‌راستی پادا‌شتی رۆژی دوا‌یی گه‌وره‌تره‌ ته‌گه‌ر بیان زانیاه ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ته‌وانه‌ که‌سانیک بوون دانیان به‌خویاندا گرت و ته‌نها پشتیان به‌به‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ست ﴿۱۱﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه په وانه مان نه کړدووه له پېش تو ﴿إِلَّا رَجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ﴾ بېجگه له پیاوئی
 که نیگامان بو ناردوون ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ دهی پرسیار بکه ن له زانایان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
 نه گهر ئیوه نازانن ﴿يَا لَيْتَنِي وَالزُّبُرِ﴾ له گهل چهن دین به لگه و په راوی ناسمانی ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ﴾ و قورئانیسمان بو تو نارد ﴿لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ بو ئه وهی روونی بکه یته وه بو خه لکی
 نه وهی بویان نیر دراو ته خواره وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به لکوبیر بکه نه وه وتی بگهن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا
 السَّيِّئَاتِ﴾ دهی ئایا نه وانه ی که پیلان و خراپه یان کړدووه بی باکن و ناترسن له وهی ﴿أَنْ يَخْشِفَ اللَّهُ بِهِمْ
 الْأَرْضَ﴾ که خوابیان بات به ناخی زه ویدا ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ﴾ یان سزایان بو بیت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾
 له شوینیکه وه که ههستی پی ناکهن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِيدِهِمْ﴾ یان (سزا) بیان گریت له کاتی گه پران
 و هاتو چوډا ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیتر ناتوان خو یان قوتار که ن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان له کاتی که دا
 ده ترسن (له سزادان) له ناویان ده بات ﴿فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّوْفٌ رَحِيمٌ﴾ بېگومان په روه ردگار تان زور دلسوز
 و میهره بانه ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئایا نه وانه نابین و سهرنج ناده ن که هه رچی خوا دروستی
 کړدووه ﴿يَتَفَقَّهُوا ظِلُّهُ﴾ سیپهره کانیا ن ده گوړیت ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ به لای راست و چه پیا ندا
 ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا دِخْرُونَ﴾ به مل که چه وه سوژده بو خوا ده بن ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه هه ر بو خوا سوژده ده بن ﴿مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُشْكَرُونَ﴾
 له گیان له بهران و فریشته کان له هه مان کاتدا خوشیان به گه وره دانانین ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُوَّتِهِ﴾
 له په روه ردگاریان ده ترسن که له لای سهر وویانه وهیه ﴿وَيَقَعُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ و هه ر فرمانیکیان
 پی بکړیت ده بکه ن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ خوا فرمووی دوو په رستراو بو خو تان
 دامه نین ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بېگومان په رستراو (ی ئیوه) ته نها یه کیکه (که خوی گه وره و بالاده سته)
 ﴿فَإِنِّي فَازَهَبُونَ﴾ که واته هه ر له من بترسن ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه ته نها مولکی خویاه
 نه وهی له ناسمانه کان و له زه ویدایه ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبًا﴾ وه گویرایه لی به رده وام هه ر بو ئه وه ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ
 تَتَّقُونَ﴾ دهی ئایا له غهیری خوا ده ترسن؟ ﴿وَمَا يَكُرُّ مِنْ نَعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾ وه هه ر چاکه و به هره یه کتان
 هه بیت نه وه هه مووی له خوا وهیه ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ﴾ پاشان کاتیک دوو چاری زیان و ناړه حه تیه ک بین
 ﴿فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ﴾ نه وه په ناو هاوار هه ر بو لای نه و ده بن ﴿ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ﴾ له پاشان کاتیک
 ناړه حه تیه که ی له سهر لبردن ﴿إِذَا فَرِقُوا مِنْكُمْ﴾ کتوپر ده سته یه ک له ئیوه ﴿بَرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ هاو به ش
 بریار ده دن بو په روه ردگاریان (وده گه ریتنه وه سهر بی باوهری) ﴿

﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لیان گہری) با بیواہر و سپلہ بن بہ رامبہر ئہ وہی پیمان بہ خشین
 ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وہ (لہ دونیادا) رابوینرن جا لہ مہو دوا دہ زانن (چیسان لی دہ کہین) ﴿۵۵﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَحْكُمُونَ﴾ وہ (بت بہرستان) بؤ ئہو (بت) انہی کہ ہیچ نازانن دادہ نین ﴿نَصِيبًا مِّمَّا زَفَنَّا لَهُمْ﴾
 بہ شیک لہ وہی کہ ئیمہ پیمان بہ خشیوون (لہ خواردن و خواردنہ وہ) ﴿تَاللَّهِ لَنَشْتَلَنَ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتَرُونَ﴾ سویند بہ خواہر سیارتان لی دہ کریت لہ سہر ئہو درو و بوختانہی کہ ہہ لٹان دہ بہ ست ﴿۵۶﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ﴾ ئہو (بت بہرستانہ) کچان بؤ خوا دادہ نین (و دہ لٹن فریشتہ کان کچی خودان)
 ﴿سُبْحَنَهُ، وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ پاک و بینگہ ردی بؤ خوا و بؤ خوشیان چیسان پی خوشہ (دایدہ نین کہ
 حہ زیان لہ کورہ) ﴿۵۷﴾ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ ہر کاتی بہ کیک لہ وانہ مز گیتی کچی پی بدریت
 ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ، مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ روی رہش دائہ گہریت و بؤ خوی پیش دہ خواتہ وہ ﴿۵۸﴾ ﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ﴾
 خوی دہ شاریتہ وہ لہ خہ لکی ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ﴾ لہ بہر ئہو مژدہ خراہی پی دراوہ (بہ گومانی
 خوی) ﴿أَيْمَسِّكُهُ، عَلَىٰ هُونٍ﴾ ئایا (ئہو کچہ) بیہیلیتہ وہ بہ سہر شور (ی بہ خوی بکات) ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾
 یان زیندہ بہ چالی کات ﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن ئای چہند خراہی ئہو ہر بارہی دہ یدہن! ﴿۵۹﴾
 ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بؤ ئہ وانہ ہہیہ کہ ہر وایان بہ پروژی دواپی نی یہ ﴿مَثَلُ السَّوْءِ﴾ نمونہی خراب
 ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ نمونہی ہہرہ بہر زیش ہہر بؤ خواہی ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ ہہر ئہو (خوا)
 زالی بہ دہ سہ لاتی کار دروستہ ﴿۶۰﴾ ﴿وَلَوْ يَخَذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وہ ئہ گہر خوا خہ لکی سزا بدایہ ﴿يُظْلِمِهِمُ﴾
 بہ ہوی سستہم (و بی ہر وایی) یانہ وہ ﴿مَاتَرَكْ عَلَيْهِمَ مِنْ دَابَّةٍ﴾ ہیچ گیان لہ بہری (مروف) یکی لہ سہر
 (زہویدا) نہ دہ ہیشٹ ﴿وَلَا يَكُنْ يُخَرِّهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بہ لام دواپان دہ خات تا کاتی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کاتیک کاتی دیاری کراویان ہات (پوژیان تہ و او بوو) ﴿لَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً﴾ ہیچ
 کات و ساتیک دوانا کہون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پیشیش ناکہون ﴿۶۱﴾ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وہ ئہ وان
 شتی بؤ خوا دادہ نین کہ خویان حہزی لی ناکہن ﴿وَنَصِفُ أَلْسِنَتَهُمُ الْكَذِبِ﴾ وہ زمانیان بہ درو دہ لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ کہ بیگومان پاداشتی زور چاک ہہر بؤ ئہ وانہ ﴿لَا جَرَمَ أَن لَّهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ راستہ
 و گومانی تیدانی یہ (پاداشتی) ئہ وانہ ہہر ئاگری (دوزخ) و زو و بہ پہلہ دہ برین (بوی) ﴿۶۲﴾
 ﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی پیغہ مہر انمان ناردو وہ بؤ سہر گہ لانی پیش تو
 ﴿فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾ جاشہ یتان کردہ وہ (خراہہ کان) یانی بؤ رازاندنہ وہ ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بویہ ئہ مرو (شہ یتان) پشتیوانیانہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ بؤ ئہ وانہ سزای سہختی بہ نازار ہہیہ ﴿۶۳﴾
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وہ ئیمہ قورٹانمان نہ ناردو تہ خوارہ وہ بؤت ﴿إِلَّا لِنَبِّئَنَّ لَهُمْ﴾ مہ گہر بؤ ئہ وہی
 پروونی بکہ یتہ وہ بؤ خہ لکی ﴿الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ ئہ وہی کہ تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ
 يَوْمَئِذٍ﴾ وہ تارینمونی و میہرہ بانیش بیت بؤ کہ سانئ کہ باوہر دینن ﴿۶۴﴾

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه خوا له ناسمانه وه بارانی باراندووه ﴿فَأَخْيَاهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جابهو (بارانه) زهوی زیندوو کرده وه دواى نه وهی که مردبوو ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له مه دا ﴿لَايَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ نیشانه و به لگه یه کی پروون هه یه بو که سانیك که (راستی) ده بیستن ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾ وه به راستی له نازله و مالاتیشدا بو ئیوه په ند و ناموژ گاری هه یه ﴿تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾ له وهی له ناو سکی دایه به ئیوهی ده نوشین ﴿مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَمْرٍ لَبَتًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ له نیتوان سروان (پسی) و خویندا شیریکی پاکی بی خه وستان پی ده نوشیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ﴾ وه له بهرو بوومه کانی دار خورما و پزه کانش ﴿تَتَخَذُونَ مِنْهُ سَكْرًا﴾ (خواردنه وهی) سهر خوشکهری لی دروست ده کهن ﴿وَرَزَقًا حَسَنًا﴾ وه پوزی و بژیوی پاک و چاکشی (لی دروست ده کهن وهک میوژ و دوشاو) ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به راستی له وه دا نیشانه هه یه بو که سانیك که تیده گهن ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ وه په روه ردگارت سرووش (ئیلهامی) کرد بو ههنگ ﴿أَنِ اخْذِي مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتًا﴾ که له چیاکاندا خانوو (بو خوت) ساز بده ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ مِمَّا يَغْرِشُونَ﴾ و له (کونی) دارو دره خته کان لهو (شوین) انه ی که خه لکی دروستی ده کهن (بوی) ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ پاشان له هه موو بهرو بوومیک بمژه ﴿فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا﴾ نهو سا نه و پینگایانه ی په روه ردگارت بگره بهر به مل که چی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ له سکی نهو (ههنگانه وه) دیته دهر ﴿شَرَابًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ خواردنه وه یهک (ههنگوین) که په رنکه کانی جیاوازه ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ که شیفای تیدایه بو خه لکی ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان له وه دا نیشانه ی گه وره هه یه بو که سانیك که بیر ده که نه وه ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ﴾ بیگومان خوا ئیوهی دروست کردووه و پاشان ده تان مریتیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ﴾ وه هه ندیک له ئیوه (زور پیر ده بی تا) ده گه پرنیته وه بو لاواز ترینی ته مه ن ﴿لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ بو نه وهی له پاش زانین هیه شتیک نه زانیت (هه موو شتیکی له بیر به جیته وه) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا زانای به توانایه ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وه خوا فه زلی هه ندیکتانی داوه به سهر هه ندیکتانداله (پیدانی) رزق و پوزی دا ﴿فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَازِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ جائه وانه ی که فه زلی خودایان به سهره وه یه و رزق و پوزیان زوره به شی بهنده کانی لی نادهن ﴿فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ تابه ووی نه وه وه ئه وان (بهنده کان و) ئه مان یه کسان بن تیدا ﴿أَفَبِعَمَةٍ أَلَّو يَجْحَدُونَ﴾ ده ی ئایا نه وانه ئینکاری چاکه و نیعمه ته کانی خوا ده کهن؟ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وه خوا له په گه زی خوتان هاوسهری بو به دی هیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفْدَةً﴾ وه له ژن و هاوسهره کانتان کوړو نه وهی بو فه راهم هیتاون ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رزق و پوزی پاک و خوشی پیدا وون ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ ده ی ئایا نه وانه هه ر به ناهق و به تال باوه ر دینن ﴿وَبِعَمَةٍ أَلَّو هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وه به چاکه و نیعمه ته کانی بی باوه ر و سپله ن ﴿

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئەوان لەجیاتی خواشتانی دەپەرستن ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾ کەخواهەنی هیچ
 رزق و رۆزیه کی ئەوان نین ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نەلە ئاسمانەکان و نە لەزەویدا ﴿وَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناستوانن (رۆزیان بدەن) ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ﴾ کەواتە وینە بۆ خوا مەهیتنەو
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بەراستی خوا دەزانیت و ئیوە نازانن ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾
 خوا نموونە ی هیناوەتەو بەبەندەیه کی خواوەن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ کەتوانای بەسەر هیچ شتیکدا نیە
 ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا رِّقًا حَسَنًا﴾ لەگەڵ کەسیکی (باوەردار) کەرزق و رۆزی چاکمان بێ داییت لەلایەن
 خۆمانەوہ ﴿فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ ئەویش لەو (رۆزیه) ی بیهخشیت بەنهیتی و ئاشکرا ﴿هَلْ
 يَسْتَوُونَ﴾ ئایا ئەو دووانە یە کسانن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایش بۆ خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 بەلام زۆر بەیان نازانن ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ وە هەر وەها خوا نموونە ی هیناوەتەو بەدوو
 پیاو ﴿أَحَدُهُمَا أَتَى كُمًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ یە کینکیان لالی زگماکی یە کەتوانای بەسەر هیچ شتیکدا نییە
 ﴿وَهُوَ كُلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾ و ئەو (پیاو) ئەرك و بارە بەسەر خواوەنە کە یەوہ ﴿أَيْنَمَا يُوْجِهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾ بەرەو
 هەر شوێنیک بینیری هیچ خێر و چاکە یە ک ناهیتیتهوہ ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ ئایا ئەو کەسە
 یە کسانە لەگەڵ کەسێک فرمان بەداد گەری بدات ﴿وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و ئەو (کەسە) لەسەر
 ڕینگە یە کی راست بیت ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وە هەر بۆ خوا یە نهیتی و پەنهانیەکانی
 ئاسمانەکان و زەوی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ وە هاتنی رۆزی دوايش (بەلای خواوہ) ﴿إِلَّا كَلَمْحِ
 الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ هەر وەکو چاو تروکانیک وایە یان نزیک تر لەوہش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بەراستی خوا بەسەر هەموو شتیکدا بەتوانایە ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾
 خوا ئەو خوا یە یە کە ئیوە ی لەسکی دایکتان دەر هیناوە ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ کە هیچتان نەدەزانی
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وە (خوا) گوی و چاو و دلی پێدان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 بۆ ئەوہ ی سوپاسی (خوا) بکەن ﴿الَّذِي رَفَعْنَا إِلَى الطَّيْرِ﴾ ئایا ئەوان سەرنجی بالندەیان نەداوہ؟
 ﴿مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ﴾ کە چۆن لەهەوای ئاسماندا پام هیتراون ﴿مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ بێجگە لەخوا
 کێ رایان دەگریت (بەو ئاسمانەوہ) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بەراستی لەو (پراگیر کردنە) دا
 چەند نیشانە و بەلگە هە یە بۆ ئەوانە ی باوەردینن ﴿۷۱﴾

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ و ه خوا مالّه کانتانی کردووه به جی دانیشن و حه وانه وه ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ و ه له پیستی نازه لیش ده وارو ره شمالي بؤ فره اهرهم هیتاون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ (هه لده دریت و ده گویریتسه وه) به ئاسانی له رورزی کوچ و بار کردنتانداو له رورزی مانه وه ونیشته جی بونتاندا ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ و ه (سازاندویه تی بؤتان) له خوری و کولکی (نه و نازه لانه) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتْعًا﴾ و ه له مووه کانیان شتومه کی ناو مال که که لکی لی و ه رده گرن ﴿إِلَى حِينٍ﴾ تا ماو هیه ک ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾ و ه خوا له وهی که دروستی کردوه سیبهری زوری ره خساندووه بؤتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنَاتًا﴾ و ه له چیاکاندا په ناگا و نه شکه وتی بؤ به دی هیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُم سَرَاجًا تَنَاقِلُوهَا﴾ و ه سازیداوه بؤتان جل و بؤشاکینک که ده تان پاریزی له گهر ما ﴿وَسَرَاجًا تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ﴾ هه روه ها جل و بؤشاکینک که له کاتی جهنگدا ده تان پاریزی (له دور منان) ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ نا به و جوړه چاکه و نیعمه ته کانی خوی ته و او ده کات به سهر تانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَسْلِمُونَ﴾ بؤ نه وهی مل که چ و موسولمان بین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ﴾ نه و سا نه گهر نه وان پرویان و ه رگیرا نه وه بیگومان نه وهی له سهر تویه نه نها ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ راگه یاندنی ئاشکرای (ثابته که ته) ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ نه وانه به هره کانی خوا ده ناسن (و ده زانن) ﴿ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا﴾ پاشان ئینکاری ده که ن ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و ه زوربهی نه وانه هه ربی باوه رن ﴿وَيَوْمَ تَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ و ه روریک دی ئیمه له هه ر نوممه تیک شایه تیک (پیغه مبه ریک) یان بؤ ده نیرین ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه و سا مؤله ت نادریت به وانه ی باوه ریان نه هیتاوه ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لی و ه رناگیریت ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ و ه کاتی نه وانه ی سته میان کردوه و سزای دوزخ ده بینن ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ نه سزاکه یان له سهر سووک ده کریت نه مؤله تیش ده درین ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾ و ه کاتیک نه وانه ی که هاوبه شیان داناوه په رستراوه کانیان ده بینن ﴿قَالُوا﴾ ده لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا﴾ نه ی په روه ردگارمان نه وانه په رستراوه کانمانن ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾ که ئیمه هاوارمان لی نه کردن له جیاتی تو ﴿قَالَ قَوْلِيَ لَكُمْ إِنَّكُمْ﴾ نه مچا نه و (په رستراوانه) و ته یان ئاراسته ده که ن (و ده لین) به راستی ئیوه ﴿لَكُمْ بُرْت﴾ دروزنن ﴿وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ﴾ و ه له و روزه دا هه موو گویرایه لی و ملکه چی نه نوینن بؤ خوا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ و ه وون ده بیت لیان نه و درویانه ی که هه لیان ده به ست (له دونیادا) ﴿۸۷﴾

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی که بی باوه پر بوون و بهر گری خه لکیشیان کردوه له ریگه ی خوا ﴿رَدْنَهُمْ عَادَا فَوْقَ الْعَذَابِ﴾ جگه له سزا که ی خو یان سزایان بو زیاد ده که یین ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسِدُونَ﴾ له بهر نه وه ی که خرابه کاریان ده کرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه نه و روزه ی که نیمه له هر ئوممه تیک شایه تیک (پیغه مبه ریک) ده نیرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ بوسه ریان له خو یان (که شایه تیان لی بدات) ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ وه توش ده هیئین (نه ی موحه ممه د ﷺ) به شایه ت له سهر نه وانه ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وه نیمه قورئانمان ناردو ته خواره وه بو ت ﴿تَبَيَّنَ لَكُلِّ شَيْءٍ﴾ که پروون که ره وه یه بو هه مووشتیک ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ وه پرینموونی ومیهره بانی و مژده یه بو موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ به راستی خوا فرمان ده دات به داد گه ری و به چاکه ﴿وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و به به خشین به خزم و خویش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾ وه (خوا) بهر گری ده کات له داوین پیسی و خرابه و ده ست دریزی ﴿يُعْظَمُ لَكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾ ئاموز گاریتان ده کات بو نه وه ی په ند وهر گرن و بیربکه نه وه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وه به لینی خوا به جی بیتن کاتی که به لین ده دن ﴿وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ﴾ و به لین و په یمانه کانتان مه شکینن ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ له پاش به ستن و دو وپا تکر دنه و یان ﴿وَقَدْ جَعَلْتُمْ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا﴾ له کاتینکدا خواتان کردوه به شایه ت و چاودیر به سهر خو تانه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ به راستی هر چی ده که ن خوا ده یز انیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَضَّ عُزْلَاهَا﴾ وه نه و (نافره ته) مه بن که پر یسه که ی کرده وه به خوری ﴿مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْ كُنَّا﴾ له پاش بادان و پرستن و شه ته ک دانی ﴿تَخْذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾ سویندو په یمانه کانتان ده که ن به هو ی ناپاکی و فرو فیل له نیوانتاندان ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ له بهر نه وه ی ده سته و کومه لیک زور تر و به هیز تره له ده سته و کومه لیک تر ﴿إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ﴾ خوا به وه تاقیتان ده کاته وه ﴿وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه سویند به خوا له روزه ی دوا پیدا بو تان پروون ده کاته وه ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ نه وه ی که ئیوه تیایدا جیاواز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه ئیوه ی ده کرد به یه ک ئوممه ت ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام (خوا) هر که سیکی بویت گو مرای ده کات (به هو ی سهر که شی خو یه وه) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هر که سیکی بویت رینموونی ده کات ﴿وَلَتَسْلُنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه سویند به خوا پر سیارتان لی ده کریت له وه ی که ده تانکرد ﴿۳۷﴾

﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وہ سویند و پیمانستان مہ کھن بہ ہوی ﴿دَخَلْنَا بَيْتَكُمْ﴾ غہ درو ناپاکی
 لہ نیوان بہ کتردا ﴿فَتَرَلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تاپی لہ پاش جینگیر بوونی (لہ سہر باوہر) ہلنہ خلیسکی
 ﴿وَتَذُوقُوا أَلْسِنَةً﴾ و سزاو نارہ حہ تی نہ چہ رن ﴿بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بہ ہوی بہرہ لستی
 کردنتان لہ ریبازی خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (تہ گہر و ابن) سزای زور گہورہ تان بو دہ بیت ﴿إِنَّمَا﴾
 ﴿وَلَا تَشْرَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وہ بہ لئین و پیمانی خوا بہ نرخیکی کہم مہ گورنہ وہ ﴿إِنَّمَا﴾
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ بہ راستی تہ وہی کہ لای خواہیہ چاکترہ بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر
 ئیوہ بزائن ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (چونکہ) ہرچی لای ئیوہیہ تہ واو دہ بیت تہ فہ و نیت
 و نامینیت بہ لام تہ وہی لای خواہیہ ہر دہ میتیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویند بہ خوا
 تہ وانہی کہ بہ ئارام بوون پاداشتیان دہ دہینہ وہ ﴿يَا أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہ پاداشتی چاکتر لہ
 کردہ وہ کانیان ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى﴾ ہر کہس لہ نیر یان لہ می کردہ وہی چاکی
 کرد بیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و پرواداریش بوو بیت تہ وہ سویند بہ خوا
 بہ ریبانیکی خوش دہ یان ریبانین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ و سویند بی پاداشتیان بدہینہ وہ بہ چاکتر
 ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لہ وہی کہ تہ وان دہ یان کرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (تہی مو حہ ممہ دہ) ﴿كَاتِبِكَ﴾
 ویستت قورٹان بخوینی ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ پہ نا بگرہ بہ خوا لہ شہیتانی نہ فرین
 لیکراو و دہر کراو لہ بہ زہبی خوا ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ﴾ بہ راستی تہ و (شہیتان) دہ سہ لاتی نی
 یہ ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بہ سہر تہ وانہی کہ باوہر یان ہیتا وہ ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و تہ نہا پشت
 بہ پہر و ہر دگاریان دہ بہ ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ تہ نہا دہ سہ لاتی بہ سہر تہ وانہ داہیہ
 ﴿يَتَوَكَّلُوْنَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُّشْرِكُونَ﴾ کہ تہ و (شہیتان) دہ کہنہ دوست پشتیوانی خو یان و تہ وانہی بہ ہوی
 تہ وہ وہ بوونہ تہ ہا وہ لدانہر ﴿وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ﴾ ہر کاتیک ئایہ تیک لہ جئی ئایہ تیکی
 تردا دابہ زینین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ﴾ وہ خوا چاکتر دہ زانی چی دہ نیریتہ خوا رہ وہ ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ﴾
 مُفْتَرٍ دہ لئین تو لہ خو تہ وہ درو ہلہ بہ سستی بہ ناوی خوا وہ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانیہ) بہ لکو
 زور بہ یان ہیچ نازائن ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ بلی جوہرہ ئیل دایہ زاندوہ ﴿مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ لہ لایہن
 پہر و ہر دگارتہ وہ بہ راستی ﴿لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا تہ وانہی باوہر یان ہیتا وہ دامہ زراویان بکات
 ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ و رینموونی و موژدہش بیت بو موسولمانان ﴿۱۲﴾

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان نیمہ دہ زانین کہئو ﴿بِئِیْ باوہ پرانہ﴾ دہ لَین
 ﴿إِنَّمَا یَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ ہەر ئادہ می یہ ﴿ئہم قورٹانہی﴾ فیری ﴿موحہ ممہد﴾ دہ کات ﴿مہ بہ ستیان
 کا برایہ کی رومی بوو﴾ ﴿لِلسَانِ الَّذِیْ یُلْحِدُونَ إِلَیْهِ أَعْجَمَیْ﴾ کہ چی زمانی ئہو کہ سہی ئہوہی
 دہ دہ نہ پال عہ جہ می یہ ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِیٌّ مُّبِیْنٌ﴾ وئہم ﴿قورٹانہ﴾ ش بہ زمانی عہ رہی پاران و پروون
 ﴿دابہ زیوہ﴾ ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُونَ بِآیَاتِ اللَّهِ﴾ بہ راستی ئہوانہی کہ پروایان بہ ئایہ تہ کانی خوا
 نی یہ ﴿لَا یَهْدِیْهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِیمٌ﴾ خوا ی گہ ورہ رینموونیان ناکات، و سزای سہختی بو
 ئامادہ کردون ﴿إِنَّمَا یَقَرُّی الْکَذِبَ الَّذِیْنَ﴾ بیگومان تہنہا ئہوانہ دروہ لڈہ بہ ستن بہ ناوی
 خواوہ ﴿لَا یُؤْمِنُونَ بِآیَاتِ اللَّهِ﴾ کہ باوہ پران بہ ئایہ تہ کانی خوا نی یہ ﴿وَأُولَئِکَ هُمُ الْکَذِبُونَ﴾
 و ہەر خویان دروزن ﴿مَنْ کَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِیْمَانِهِ﴾ ئہو کہ سہی بی باوہ پران بہ خوا لہ پاشان
 باوہ پرہینانی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ مہ گہر کہ سینک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِیْمَنِ﴾ و دلشی
 دامہ زراو ئارام بیت بہ باوہ پر ﴿وَلَاکِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْکُفْرِ صَدْرًا﴾ بہ لام کہ سنی دلی خوش و شادمان
 بیت بہ بی باوہ پر ﴿فَعَلَّیْهِمْ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئہوہ بہر خہ شم و قینی خوا کہ وتوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِیمٌ﴾ و سزای گہورہ یان دہ بی ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئہم ﴿ہہرہ شہیہ﴾ لہ بہر ئہوہیہ بہ راستی ئہوانہ
 ﴿أَسْتَحَبُّوا الْحَیْوةَ الدُّنْیَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زبانی دونیا یان لا خوشہ ویستر بوو لہ زبانی پروژی دواپی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکَافِرِیْنَ﴾ و بہ راستی خوا رینموونی کہسانی بی باوہ پر ناکات ﴿وَأُولَئِکَ
 الَّذِیْنَ﴾ ئہوانہ کہسانیکن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موری ناوہ بہ سہر دل ﴿وَسَمَوْهُمْ
 وَأَنْصَرَهُمْ﴾ و بہ سہر گوی و چاویاندا ﴿وَأُولَئِکَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ و ہہر ئہوانہ بی ئاگیان ﴿وَالَّذِیْنَ
 لَا جَرَءَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ راستہ و بیگومان ئہوانہ لہ پروژی دواپیدا ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ہہر ئہوان
 زہرہ رمندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّکَ لِلَّذِیْنَ هَاجَرُوا﴾ پاشان بہ راستی پەرورہ دگارت بو ئہوانہی کؤچیان
 کردوہ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَعَلْنَا﴾ لہ پاش ئہوہی سزا دران پاشان جیہاد و تی کؤشانیان کرد
 ﴿وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّکَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و بہ ئارام بوون بیگومان پەرورہ دگارت لہ دواپی ئہوہ ﴿لَا تُغْنِیْ
 رَحِیمٌ﴾ لی بوردہی میہرہ بانہ ﴿بویان﴾ ﴿

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ لَهَا رِزْقُهَا﴾ کہ ہر روز یکدا کہہ ہو کہ سینک دیت ﴿تُجَدَّلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ بہر گری لہ خوئی
 دہ کات ﴿وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وہ ہہ موو کہ سینک ہر چی کر دیت پاداشتی تہ واوی و ہر دہ گری
 ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ و تہ وان ستہ میان لی ناکرنت ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً﴾ خوا نمو ونہی ہینا و تہ وہ
 بہ (خہ لکی) گوند و شاریک ﴿كَانَتْ أُمَّةً مُّطْمَئِنَّةً﴾ کہ ہینم و دلنیا بوون ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا﴾
 رزق و ریزی زوری بؤ دہ ہات ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ لہ ہہ موو شوینیکہ وہ ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ﴾ کہ چی
 بہرانبہر چاکہ و نیعمہ تہ کانی خوا ناسو پاس و سپلہ بوون ﴿فَأَذَقَهَا اللَّهُ﴾ جا خوا بہ و ہویہ وہ کردی
 بہ بہر (خہ لکہ کہ) پدا ﴿لِبَاسٍ أَلْجُوعٍ وَالْخَوْفِ﴾ پؤ شاکی برسیتی و ترس و بیم ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾
 لہ بہر تہ و کردہ وانہی کہ دہ یانکرد ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی پیغہ مہرینکیان
 لہ خوینان بؤ ہات ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ کہ چی باوہریان پی نہ ہینا ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا سزا گرتنی
 لہ کاتیکدا ستہم کار بوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ جا لہ و بڑیوہی خوا پی ی بہ خشبوون بخون
 ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ کہ حہ لال و پاکہ ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و سو پاسی چاکہ و نیعمہ تی خوا بکہن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَّعَبْتُمْ﴾ تہ گہر نیوہ ہہر تہ و دہ بہرستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ بیگومان
 (خوا) تہ وہی حہرامی کردوہ لہ سہر تان تہ نہا مردارہ وہ بوو ﴿وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ﴾ و خوین
 و گوشتی بہراز ﴿وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ و تہ وہی (کہ سہر پراوہ) ناوی غہیری خوا پی لی ہینراوہ
 ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرُ بِلَاحٍ وَلَا عَادٍ﴾ بہ لام ہہر کہ سینک ناچار بوو (لہ و حہرامانہ بخوات) پی دہ ست دریزی
 و زیادہ روی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ تہ وہ بیگومان خوا لی بور دہی میہرہ بانہ ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾
 وہ لہ خو تانہ وہ نہ لین ﴿لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ﴾ تہ وہی کہ بہ زمان تاندا دیت بہ درو ﴿هَذَا
 حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ تہ وہ حہ لالہ و تہ وہ حہرامہ ﴿لِتَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بؤ تہ وہی درو ہلہ بہستن
 بہ دہم خواوہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بہ راستی تہ وانہی درو ہلہ بہستن بہ ناوی خواوہ
 ﴿لَا يَفْلِحُونَ﴾ پزگار نابن ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ (لہ دنیا دا) رابور ادنیکی کہم (یان دہ بی) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ (لہ دوا رورڈا) سزای سہختیان بؤ ہہ بہ ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا﴾ وہ لہ سہر تہ وانہی کہ جو ولہ کہ
 بوون ﴿حَرَمًا مَّا فَصَّصْنَا عَلَيْكَ﴾ حہراممان کرد (لییان) تہ وہی کہ باسماں کردوہ بؤت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہ پیش
 (دابہ زینی تہم نایہ تہ) ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وہ نیمہ ستہ ممان لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 بہ لکو خوینان ستہ میان لہ خوینان دہ کرد ﴿۱۸﴾

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ﴾ پاشان به پراستی په روه رد گارت بڼه وانه ی ﴿عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ﴾ خرابه بیان
 کردووه به نه فامی ﴿ثُمَّ تَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواى نه وه گه پراونه ته وه و توبه بیان کردووه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾
 وکردارى خوځيان چاک کردووه ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به پراستی په روه رد گارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ له پاش نه وانه
 ﴿لَعَفُورٌ رَجِيمٌ﴾ لیسورده ی میهره بانه ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ به پراستی ئیبراهیم ﴿كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ﴾ (بو
 خوی) نوممه تیک بوو گوپراپه ل و فهرمان به ردار بو خوا ﴿حَنِيفًا وَمِنْكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ لا دهر بوو له هه موو
 ثابینکی ناهق و هه رگیز له هاو بهش دانهران نه بووه ﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ شوکرانه بڅیری (خوا)
 بووه له بهرام بهر نازو نیعمه ته کانیدا ﴿أَجْتَبَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه ویش هه لی بڅارد و پښگه ی
 پراستی نیشان دا (که ئیسلامه) ﴿وَوَهَّابُ الْكَوْنِ﴾ وه ئیمه له دنیا دا نیعمه ت و به هره ی چاکمان
 پی به خشى ﴿وَلَهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنْ الصَّالِحِينَ﴾ وه به پراستی نه و له پوړی دوايشدا له ریزی چاکاندايه ﴿ثُمَّ
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بوو کردیت ﴿أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که په یرو ی ثابینی ئیبراهیم بکه
 ﴿حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ چونکه پاک و پراست بوو به هیچ جوړی له هاو بهش دانهران نه بوو
 ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ﴾ بیگومان (پښ گرتی) پوړانی شه ممه ته نها له سه ر نه وانه دانرا ﴿أَخْتَلَفُوا
 فِيهِ﴾ که جیواز بوون تیایدا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وه به پراستی په روه رد گارت ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهری
 ده کات له نیوانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوړی دوايیدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وه ی که نه وان تیایدا
 جیواز بوون ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خه لکی) بانگ بکه بوو ریبازی په روه رد گارت ﴿بِالْحُكْمِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ به دانایی و به ناموژگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَجَدِلْهُمْ﴾ وه له گه لیان بدوی
 (موجاده له بکه) ﴿يَا لَيْتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به چاکترین شیوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بیگومان په روه رد گارت خوی
 چاک ده زانی ﴿يَمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به وانه ی گومرا بوون و لایاندا وه له پښگاکه ی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾
 وه هه ر خوشی زانایه به وانه ی له سه ر پښگای پراستن ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ﴾ وه نه گه ر توله تان سه نده وه
 ﴿فَعَاقِبُوا مِثْلَ مَا عُوِقْتُمْ بِهِ﴾ نه وه به نه ندازه ی نه و سته مه ی دژتان کراوه توله بکه نه وه ﴿وَلَنْ
 صَبْرْتُمْ﴾ وه نه گه ر نارام بگرن ﴿لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾ نه وه باشته بوو نارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وه (نه ی
 موحه ممه د ﷺ) دان به خو تدا بگړه ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ نارام گرتنه که شت هه ر به (یارمه تی) خوايه
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خه فه تیان بوو مه خو ﴿وَلَا تَكُ فِي ضَلَقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و به و فیل و پیلانانه ش ده یکه ن دل
 ته نگ مه به ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ به پراستی خوا له گه ل نه وانه یه که خوځيان پراستووه (له تاوان)
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ هه روه ها له گه ل نه وانه شدایه که خیر خواز و چاکه کارن ﴿۱۵۸﴾

سوره قی ﴿الإِسْرَاءُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى﴾ پاک و ښکېر دی بُو ټه وزاته ی که شه وره ی کرد ﴿بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ به بهنده ی خوی
له شه ویکدا ﴿مَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له مزگه وتی حه رامه وه (له شاری مه ککه) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
بُو مزگه وتی (الاقصى) له (بيت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ که ده ورو به ریمان پیروز و فہر دار
کردوه ﴿لَنُرِيَهُ مِنْ أَيْنَأَنْتَ﴾ بُو ټه وه ی هیندیک له به لگه و نیشانه روونه کانی خو منی نیشان بده ی
﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به راستی هر ټه و بیسه ری بینایه ﴿وَأَنَّا إِنَّا مَوْسَى الْكَتَبَ﴾ وه ته وراتی شمان
به خشی به موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه ټه و (ته وراته) مان کرده هوی رینموونی بُو ټه وه ی
ئیسرائیل ﴿أَلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا﴾ (پیمان ووتن) که بیجگه له من که س مه که نه پشتیوانی
خوتان ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ (ټه ی) نه وه ی ټه و که سانه ی که له گه ل نوح (له که شتیدا)
هه لمان گرتن ﴿إِنَّهُ رَكَتَ عَبْدًا اشْكُورًا﴾ به راستی نوح به نده یه کی زور سوپاس گوزار بوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾ نه وه کانی ئیسرائیل مان ناگدار کردو هه ولمان پیدان له نامه که یاندا
﴿لَنُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنٍ﴾ که سویند به خوا ئیوه خرابه کاری ده که ن له زه وه ی دا دوو جار ﴿وَنَلْعَلَّ
عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ و ښگومان به رز دهنه وه و زال دهن (به سهر خه لکی دا) به به رز بونه وه یه کی زور گه وره
﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ جا کاتیک یه که مین به لین (له و دو وانه) هات (که به لیتان پیدراوه)
﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا﴾ ده یترینه سه رتان چهند به نده یه کی خو مان ﴿أُولَى بَاسٍ شَدِيدٍ﴾ که خاوه نی
ده ست وه شان دنیکی به تینن له جهنگ دا ﴿فَجَاسُوا خِلَالِ الدِّيَارِ﴾ ټه مجا ټه وانه ده گه رین به ناو
وولاته که تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا﴾ وه ټه وه به لیتنکی به دی هینراو بوو ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرْ
عَیْهِمْ﴾ له پاشان جاریکی تر ئیوه به سه ریاندا زال ده که ینه وه ﴿وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾ وه دارایی
و کوپی زورتان پښ ده به خشین ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرِ نَفِيرًا﴾ وه له شکر و که ستان (له جاری پتیشو)
زور تر ده که یں ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ﴾ ټه گه ر ئیوه چاکه بکه ن ټه و چاکه بُو خوتان ده که ن
﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ وه ټه گه ر خرابه ش بکه ن ټه و (سزاکه ی) هر بُو خوتانه ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
جا کاتی به لینی (سزا و توله ی) دوو هه م هات ﴿لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ﴾ بُو ټه وه ی به ژاره و خه فته
به و خسار تانه وه ده ر که ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ وه بُو ټه وه ی بچنه وه ناو مزگه وتی ټه قصاوه
﴿كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر چو نیک له جاری یه که مدا چوونه ناویه وه ﴿وَلِيَسْتَوُوا مَاعِلُوا تَشْبِيرًا﴾
وه بُو ټه وه ی ویرانی بکه ن به ویران کردنیکی گه وره ﴿٧﴾

﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ﴾ نو میند وایه پهر وهر دگارتان په حمتان پی بکات (نه گهر بگه ریښه وه بولای خوا)
 ﴿وَإِنْ عُدَّتْ عُدَّتَانَا﴾ نه گهر بگه ریښه وه (بوسه رتاوان) نیمه ش ده گه ریښه وه (بو سزادانتان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾ وه دوزه خمان کرد به به نندیخانه بوی باوهران ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي﴾ به راستی هم قورئانه
 ریتموونی ده کات ﴿لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ بو ریبارو بهر نامه یه که راست ترینه ﴿وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾ و موزده ش
 ده دات به و باوهر دارانه ی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ که کرده وه چاکه کان ده کهن ﴿أَن لَّهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ که به راستی
 پاداشتی گه وریان بو هیه ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه به راستی نه وانه ی که باوهریان نیه ﴿بِالْآخِرَةِ﴾ به پژوی
 دواپی ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه کی سه ختمان بو نامه کرده و ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ﴾ وه ناده می نزاو
 هاوار بو شهر و خرابه ده کات ﴿دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾ (هرو و کو) داوا و نزا کردنی بو خیر و چاکه ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا﴾
 وه ناده می هه میشه هر په له یه نی ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾ شه و پژومان کرد به دوو نیشانه ی (گه وری
 ده سه لاتی خودا) ﴿فَمَحْوَاةَ آيَةِ اللَّيْلِ﴾ نه مجا نیشانه ی شه ومان تاریک کرد (یا سپریه وه) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾
 و به لگه و نیشانه ی پژومان رووناک کرده وه ﴿لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بو نه وه ی به شوین پژوی پهر وهر دگارتاندا
 بگه رین ﴿وَلِتَعْلَمُوا عَظَمَةَ الْيُسَيْنِ وَالْحِسَابِ﴾ وه بو نه وه ی ژماره ی ساله کان و حیسابی (مانگ و شه و پژوه کان)
 بزائن ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾ وه نیمه هه موو شتیکنمان به پژوون و په وانی باس کردو وه (بوتان) ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عَقِبِهِ﴾ وه هه موو مروفنیک (له پژوی دوا پیدا) کرده وه ی خویمان کردو ته گه ردنیه وه
 (چاکه بیت یا خرابه) ﴿وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه له پژوی دوا پیدا بوی دهر ده هین ﴿كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾
 نامه یه که به کراو هی (و هه موو کرده وه کانی تیدا نو سراوه) و ده بیینیت ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ﴾ (پی ی ده و وتریت)
 نامه که ت بخوینره وه ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ نه مرفو خو ت به سیت که مو حاسه به ی خو ت بکه یت
 ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ هر که س ریتموونی و هیدایه تی وهر گرتیت نه وه بیگومان ریتموونی
 و هیدایه ته که ی (سوود و قازانجه که ی) هر بو خو ی ده بیت ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ و هر که سیش گومرا
 بو بیت نه وه بیگومان (زیان و سزا که ی) هر بو خو ی ده بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وه هیچ که سینی گونا هکار
 گونا هی هیچ که سینی تر هه لنا گرتیت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾ نیمه هر گیز سزای (به نده کان) ناده یین ﴿حَتَّىٰ تَبْعَثَ
 رَسُولًا﴾ هه تا پیغه مبه ر نه نیرین (بویان) ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا﴾ وه کاتیک بمانه ویت ﴿أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً﴾ (دانیشتوانی)
 شار و گوندیک له ناو بیه یین ﴿أَمْرًا مُّزِيدًا﴾ فرمان ده ده یین (به گوپرایه لی و کرده وه ی چاک) به ده و له مهنده
 خرابه کار و زورداره کانی ﴿فَفَسَقُوا فِيهَا﴾ که چی نه وان یاخی ده یین و له فرمان دهر ده چن ﴿حَتَّىٰ عَلَيْنَا الْقَوْلُ﴾
 جا بریاری (سزادان) پیویست ده بیت بو (دانیشتوانی) نه و شار و گوندانه ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ جا نه و سا ویرانیان
 ده که یین به ویران کردنیکی ته و او ﴿وَكُرْهُلِكًا﴾ وه زور (گهل و میلله ت) مان له ناو برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ
 نُوحٍ﴾ له چه ر خه کانی پاش نوح ﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ يَذْنُوبٍ عِبَادَةٍ﴾ پهر وهر دگارت به سه به گونا هی به نده کانی
 ﴿خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ که ناگادار و بینایه ﴿۱۷﴾

﴿مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾ ہر کہ سینک تہنہا ژبانی دونیای بویت ﴿عَجَّلْنَا لَهُ رِفْعَهَا﴾ لہم (دونیا) دا زو و پی
ی دہدہین ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ ئەوہی بمانہوئ بۆ ہر کہ سینک ﴿فَرَجَعْنَا لَهُ جَهَنَّمَ﴾ لہ پاشان دوزہ خمان
بۆ سازداوہ ﴿يَصْلَحْنَهَا مَذْمُومًا مَذْخُورًا﴾ دہچیتہ ناوی بہ لۆمہ کراوی و دہر کراوی لہ میہرہ بانئ خوا ﴿۱۸﴾
﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سینکیش مہ بہستی پوژنی دواپی بوو بیت ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ وہ ہہو لی
بۆ بدات بہو جوڑہی شایستہی ئەوہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہرداریش بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعْيُهُمْ
مَشْكُورًا﴾ ئائہوانہ کردہوہ و تیکو شانہ کیان وەر گیراوہ (لای پەرورہ دگاریان) ﴿۱۹﴾ ﴿كَلا نُمِدُّ
دَهَبَ خَشِينَ بِهَهْمُوَانِ﴾ ﴿هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ﴾ ئەوانہ (کہہر دونیایان دہوئت) و ئەوانہش (کہ پوژنی
دواپیان دہوئ) ﴿مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾ لہ بہخششی پەرورہ دگارت (لہم دونیایہدا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ
مَحْظُورًا﴾ بینگومان پوژنی و بہخشراوی پەرورہ دگارت ہر گیز قہدہغہ کراو نہ بووہ ﴿۲۰﴾ ﴿أَنْظُرْ
كَيْفَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) سہرنج بدہ چوئ ﴿فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (لہ دونیادا) فہزلی
ہہندیکیانمان داوہ بہسہر ہہندیکیاندا ﴿وَلَا آخِرَةَ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ وہ بینگومان پلہ کان
لہ پوژنی دواپیدا گہورہ ترہ و فہزلہ کانیش گہورہ ترن ﴿۲۱﴾ ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ (ئہی ئادہمی)
لہ گہل خوادا پەرستراویکی تر مہ پەرستہ ﴿فَقَعَدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا﴾ ئەگینا دہ بیتہ لۆمہ کراویکی
سووک و پسوا ﴿۲۲﴾ ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ وہ پەرورہ دگارت بریاری داوہ ﴿الْأَعْبَادُ لِلْإِلَٰهَةِ﴾ کہہیچ
شتیک نہ پەرستن بیتگہ لہ ئەو ﴿وَبِالْأُولَٰئِينَ إِحْسَنًا﴾ وہ لہ گہل دایک و باوکتان چاکہ بکہن ﴿إِنَّمَا
يَبْلُغُنَّ عِنْدَكَ الْكَرْبَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ ئەگہر یہ کیکیان (باوکت و دایکت) یان ہہردو کیان لای تو
پیربوون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍ﴾ قسہی ناخو شیان پی مہ لی تہنانہت ئوفیش ﴿وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾ وہ تہیان
مہ خو رہ و پیاندا ہل مہ شاخی ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (بہلکو) ووتہی نەرم و شیرینیان (لہ گہلدا)
بہ کار بیتہ ﴿۲۳﴾ ﴿وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالئ خو بہ کہم زانین و میہرہ بانیتیان بۆ رابخہ
﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ بلئ ئەی پەرورہ دگارت پەرہمیان پی بکہ ﴿كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾ ہہر چوئیک
ئہوان منیان پەرورہدہ کرد بہ مندالی ﴿۲۴﴾ ﴿رَبُّكُمْ أَغْلَزَ بِنَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾ پەرورہ دگارتان چاک دہ زانیت
بہ ہہرچی لہ دل و دہروئناندا ہہیہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ﴾ ئەگہر ئتوہ چاک بن و نیازی چاکہ تان
بیت ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا﴾ ئەوا بینگومان ئەو (خوایہ) لی بوردہیہ بۆ توبہ کاران ﴿۲۵﴾
﴿وَأَنِذَارِ الْقُرْآنِ حَقُّهُ﴾ وہ مافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (ہہروہا مافی) ہہزارو
رہیواریش ﴿وَلَا تَبْذُرْ بَذِيرًا﴾ زیادہ پەریش مہ کەن ﴿۲۶﴾ ﴿إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ﴾ بہراستی زیادہ پەرہوان
﴿كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ دوست و برای شہیتانہ کانن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہیتانیش بہرانبہر
(ناز و نیعمہ تہ کانئ) پەرورہ دگاری ہہمیشہ سہلہیہ ﴿۲۷﴾

﴿وَأَمَّا نَعْرِضَنَّ عَنْهُمْ﴾ وہ نہ گھر پرووت وەر گیترا له وانه (له بهر نه داری) ﴿أَتَبَعَاءَ رَحْمَتِ رَبِّكَ تَرْجُوهَا﴾
چاوه پروانی به خششی و رۆزیه ک بوویت له لایه ن پهروه ردگارت هوه ﴿فَقُلْ لَهُمْ فَلَا مَنُورٌ﴾ نه وه قسه ی
جوان و نه رمیان له گه لدا بکه ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ وه ده ستنت مه که کۆت به گه ردنتدا
(واته ده ست قوو چاوو مه به له خیر کردندا) ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ وکراوه و به ره لاشی مه که
به ته وای (هر چیت هه به بیده ی به خه لکی) ﴿فَتَقَعَدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ تا نه بیته که سینی لومه کراوی
هیچ به ده سته وه نه ماو ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به راستی پهروه ردگارت ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ﴾ رزق و رۆزی فراوان
ده کات ﴿لَمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بۆ ههر که سینک که بیه ویت و وه تنگی ده کات بۆ ههر که سی بیه ویت
﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به راستی نه وه همیشه ناگا و بینایه به به نده کانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾
وه رۆله کانتان مه کورن ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ له ترسی هه ژاری و نه داری ﴿تَحْنُ تَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ نیمه رۆزی
نه وانیش و ئیهوش ده دهن ﴿إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَتْ خَطَايَا كَثِيرًا﴾ به راستی کوشتنی نه وانه (نه و مندا لانه تان)
هه له و تاوانیکی گه وره یه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ﴾ و نزیکی زیناش مه که ونه وه ﴿إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً﴾
به راستی نه وه کرده وه یه کی زور ناشرین ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و رینگه یه کی پیس و خراپه ﴿وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ﴾ وه که سینک مه کورن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ که خوا کوشتنی نه وی حه رام کرده
مه گهر به (هویه کی) راست و په وانه بیت (وه که نه گهر هاتوو که سینی کوشتبوو، یان له ناین
پاشگه ز بیه وه، یان شووی کردبو و یان ژنی هینابوو زینایان کرد) ﴿وَمَنْ قَتَلَ مَطْلُومًا﴾ جا ههر که سینک
به نا هق و سته م لی کراوی کورزا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا﴾ نه وه ده سه لآتمان داوه به خاونه که ی
(به سه ر بکوره که دا) ﴿فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خاونه که ی زیاده رۆیی نه کات له تۆله سه ندنه وه دا
(نه گهر عه فووی کرد پاش نه وه نه چیت تۆله ی لی سه نیته وه، وه نه گهر کوشتشیه وه به جوانترین
شیوه بیکوریتته وه و پازی بیت به بریاری خودا ههر چوئیک بیت) ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونکه
به راستی نه وه (خاونه) یارمه تی دراوه ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزیکی مالی هه تیو مه که ونه وه
﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گهر به چاکترین شیوه نه بیت (که بریتی یه له پاراستن و بهرهم هینانی) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشَدَّهُ﴾ هتا (هه تیوه که) ده گاته که مالی زیری و لیزانی ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ وه فا بکه ن به به لئن
و په یمانه کانتان ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ به راستی (خاوه ن) به لئن و په یمان لپیر سراوه به رامهر به لینه کانی
﴿وَأَوْفُوا بِالْكَلِّ إِذَا كَلَّمْتُمْ﴾ وه کاتیک که پئوانه ده که ن (بۆ خه لکی) به ربیک و پیک پئوانه بکه ن
﴿وَرَبُّوْا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيرِ﴾ و کیشانه ش بکه ن به ته رازوی راست و دروست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ نه مه
(بۆ ئیه) چاکتر و ناکامیشی باشته ر (له دنیا و قیامه تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شوین
شتیک مه که وه که زانیاریت ده رباره ی نی یه ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ به راستی گوئی و چاو و دل
﴿كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ هه موو نه وانه (خاوه نه کانیان) به رپر سیارن لیان ﴿وَلَا تَقْشِرْ فِي الْأَرْضِ
مَرْحًا﴾ وه مه رۆ به زه ویدا به فیز زلی و شانازی وه ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ (چونکه) به راستی تۆ نه ده توانی
زه وی کون که بیت ﴿وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ وه نه ده گه یته شاخه کان له درئزیدا ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ﴾
هه موو نه وه ی باسکرا خراپه کانی ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ لای پهروه ردگارت نابه جی و بیزراوه ﴿

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾. نه وه (ی که باس کرا) هه ندیکه لهو دانایی و حکمه تهی که بهر و رد گارت نیگای کرد و وه بۆت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾. وه هیچ بهر ستر او نیکی تر له گهل خوادا مه بهرسته ﴿فَتَلَقَّ فِي جَهَنَّمَ﴾. نه گینا فری ده در نیته ناو دۆزه خه وه ﴿مَلُومًا مَذْحُورًا﴾. به لومه کراوی و دوور خراوهی له بهر یسی خوا ﴿۵﴾ ﴿أَفَأَصْفِدْكُمْ رَبُّكُم بِالنِّسِينِ﴾. نایا بهر و رد گارتان ره گهزی کوری تایبه تی کرد و وه به ئیوه وه ﴿وَأَتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا﴾. له فریشته کانیشی دا کچانی بۆ خوی هه لبرارد و وه ﴿إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾. به راستی ئیوه و وته یه کی زور گه و ره (ونا به جی) ده لین ﴿۶﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾. وه سویند به خوا بیگومان (مه بهرسته کانمان) به چهند جور هیتاوه لهم قورئانه دا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾. بۆ نه وهی بیر بکه نه وه و ناموز گاری و هر گرن ﴿وَمَا يَذْكُرُوا إِلَّا الْفُتُورَا﴾. به لام (خوانه ناسان) ههر دوور که و تنه و هیان زیاتر ده بیت (به و باس کردنه) ﴿۷﴾ ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ﴾. (نهی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ نَهْ گهر له گهل خوادا بهر ستر او نیکی تر بیوایه ﴿۸﴾ ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾. وه كه نه و (بت په رستان) ده لین ﴿إِذَا لَبِثُوا﴾. نه و کاته ده گه ران به دواي ﴿إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾. رینگایه کدا بۆلای خاوه نی عهرش (که خوایه) ﴿۹﴾ ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ﴾. پاک و بی گهر د و بهر ز و بلند نه و (خوایه) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾. له وهی نه و (بت په رستانه) ده لین (دهر باره ی خوا) ﴿عُلُوًّا كَبِيرًا﴾. زور بهر ز و بلند تره ﴿۱۰﴾ ﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ﴾. ههر حموت ناسمانه کان ته سبیحاتی خودا ده کهن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ﴾. و زهوی و ههر چی له ناویاندا یه ﴿وَأَن مِّن شَيْءٍ﴾. وه هیچ شتیک نیه ﴿إِلَّا أَيْسَحُ بِحَمْدِهِ﴾. که ته سبیحات و سوپاس و ستایشی نه و نه کات ﴿وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾. به لام ئیوه تی ناگهن له ته سبیحاته که یان ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾. به راستی خوا هه میشه به ئارام و له سه رخو و لیبورده یه ﴿۱۱﴾ ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾. وه (نهی موحه ممه د) کاتیک قورئان ده خوینیت (به سه ریاندا) ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ﴾. داده نیین له نیوان تو و نه وانه دا ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾. که باوه ریسان بهر و زی دوا یی نیه ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾. په رده یه کی نادیار (دابوشهر) ﴿۱۲﴾ ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾. وه دهیده یین به سه ر دلیاندا ﴿أَكِنَّةً﴾. چهند په رده یه کی زور نه ستوور ﴿أَن يَفْقَهُوهُ﴾. بۆ نه وهی له قورئان تی نه گهن ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾. و گویشیان کهر ده که یین (تانه بیستن) ﴿وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ﴾. وه ههر کاتیک ناوی بهر و رد گارت ده بیت (لای نه و بی باوه رانه دا) ﴿فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾. له قورئاندا به تاك و نه یایی ﴿وَلَوْ أَعْلَىٰ أَذْكُرْهُمُ نَفُورًا﴾. به بیزاری بشت تی ده کهن ﴿۱۳﴾ ﴿تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾. ئیمه چاک ده زانین بۆچی نه و ان گوی ده گرن ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾. کاتیک گوی ده گرن له تو (نهی موحه ممه د) ﴿وَأَذْهَبْهُمُ نَجْوَى﴾. ههر و هه کاتیک پیکه وه چه ده کهن ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾. کاتی سته م کاره کان ده لین ﴿إِن تَدْعُونَا إِلَى الْأَرْجَاءِ مَسْحُورًا﴾. ئیوه ته نها شوینی پیاو نیکی جادو لیکرا و ده کهون ﴿۱۴﴾ ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾. سه رنج بده چۆن ﴿صَبْرُ بَوَالِكِ الْأَمْتَالِ﴾. نموونه ی جورا و جور ت بۆ دیننه وه ﴿فَضَلُّوا﴾. سه ر نه نجام گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾. ئیتر ناتوانن رینگای راست بدۆزنه وه ﴿۱۵﴾ ﴿وَقَالُوا لَا كُفْرًا عَظَمًا وَرَفَعْنَا﴾. ده شلین نایا کاتی بوینه ئیسک پر و سکیکی رزیو و پتور کاو ﴿لَا تَالَمِعُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾. نایا (جاریکی تر) زیندو و ده کرینه وه و ده بیینه وه به در و سکر او نیکی نوی ﴿۱۶﴾

﴿قُلْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) پیان بلی ﴿كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ ئیوہ بین بہہرد یا بہ ناسن ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا﴾ یان ہر درست کراوینکی ترلہ وہی ﴿يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ لہ میٹشک و دلٹاندا گہورہ بہ ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جابینگومان نہ وانہ دلین ﴿مَنْ يُعِيدُنَا﴾ کی زیندوومان دہ کاتہ وہ ﴿قُلِ الَّذِي﴾ بلی ئہو زاتہ (زیندووتان دہ کاتہ وہ) ﴿فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ کہ یہ کہم جار دروستی کردوون ﴿فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾ جا (بہ لاقربہ وہ) سہرت بؤ دہ لہ قینسن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾ و دلین ئہوہ کہی دہ بیت ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی لہ وانہ یہ ئہو (رؤزہ ہانتی) نزیک بیت ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ ئہو رؤزہی کہ بانگتان دہ کہن (لہ گورہ کانتانہ وہ) ﴿فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾ جائیوہ ش دہست بہ جی دین بہ دہم بانگ کردنہ کہوہ بہ سوپاس و سہنا کردنہ وہ ﴿وَتَقُولُونَ إِن لَّبِثْنَا﴾ و وا دہ زانن نہ ماونہ تہ وہ (لہ دونیادا) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ماوہ یہ کی کہم نہ بیت ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي﴾ وہ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی بہ بہ بندہ کانم ﴿يَقُولُوا أَلَيْسَ هِيَ أَحْسَنُ﴾ قسہ یہ کہ بکہن کہ جوانتر و باشترینی قسہ بیت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بہ راستی شہیتان ﴿يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾ ناکوکی و ئازاوہ دہ خاتہ نیوانیان ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ﴾ بہ راستی شہیتان ہہمیشہ بؤنادہ می ﴿عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ دوورژمنیکی رون و ناشکرایہ ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾ پەرورہ دگارتان زانترہ بہ ئیوہ ﴿إِنْ يَشَأْ يُرْسِلْكُمْ﴾ ئہ گہر بیہوی پرحمتان بی دہ کات ﴿أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾ یان ئہ گہر بیہوی سزاتان دہدات ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ ئیمہ تو مان نہ نار دووہ ﴿عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾ بہ چاودیر وباریزہر بہ سہریانہ وہ ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وہ پەرورہ دگارت زانترہ ﴿يَمُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہ ہر چی لہ ئاسمانہ کان ولہ زہوی دایہ ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾ وہ سویند بہ خوا بینگومان فہ زلی ہہندی لہ پیغہ مہبرانمان داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہ سہر ہہندیکی تریاندا ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا﴾ و زہورمان بہ خشی بہ داوود ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی (بی باوہران) ہاوار بکہن لہ ئہ وانہی ﴿زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ﴾ کہ ئیوہ بہ خواتان دہ زانین بیجگہ لہ خوا ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ﴾ جا ئہ وانہ دہ سہ لاتیان نیہ ﴿كَشَفَ الْبَصَرِ عَنْكُمْ﴾ بہ لاو زیانتان لہ سہر لا بہن ﴿وَلَا تَحْزِيلًا﴾ وہ (دہ سہ لاتی) گورانیشیان نی بہ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ ئہ وانہی کہ ئہو (نہ فامانہ) ہاواریان لی دہ کہن ﴿يَدْعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ ئہ وانہ بہدوای ہو کاریکدا دہ گہرین کہ نزیکیان کاتہ وہ لہ پەرورہ دگاریان ﴿أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾ کامیان نزیک ترہ (لہ خواوہ و پلہو پایہی بہرترہ) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وہ بہ ہیوا و ئومیدو پرحمی ئہون ﴿وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ ولہ سزایشی دہترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ بہ راستی سزای پەرورہ دگارت ﴿كَانَ مَحْذُورًا﴾ ہہمیشہ مہترسی لیکراوہ و خولپاریزراوہ ﴿وَإِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ﴾ وہ (خہلکی) ہیج شارو گوندیکمان ﴿إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا﴾ کہ ئیمہ لہ ناویان بیہین ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ پیش (ہانتی) رؤزی دواپی ﴿أَوْ مَعَذَرُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان سزایان بدہین بہ سزایہ کی سہخت ﴿كَانَ ذَلِكَ﴾ ئیللا ئہو (سزادانہ یان لہ ناو بردنہ) ﴿فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ لہ (لوح المحفوظ) دانوسراوہ ﴿

﴿وَمَا مَنَعَنَا﴾ وه هیچ شتیک بهرگری نیمه ی نه کردووه ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ که نه و موعجزانه بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ جگه له وه ی که پیشینه کان به درویان ده زانی ﴿وَأَتَيْنَا مُوَدَّ النَّاقَةَ﴾ ناردمان بو (هوژی) سه موود نه و خوشتره ی ﴿مُبْصِرَةً﴾ که (موعجزه یه کی) ناشکرا بوو ﴿فَقُلْ مُوَأْبَهُ﴾ که چی (باوهریان نه هیتا و) سته میان لیکرد و (سهریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾ وه نیمه موعجزه کان نانیرین ﴿إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ مه گهر بو ترساندن ی (نه و گه له نه بیت) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ﴾ (بیربکه ره وه) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به راستی پهروه ردگارت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ دهوری هم موو خه لکی داوه (ده سه لاتی هه یه به سه ریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ﴾ وه نه و خه و بیننه ی که پیشانی تو ماندا (له وشه و په و یه دا) ﴿إِلَّا أَفْئِنَّةً لِلنَّاسِ﴾ هه ره بهر تاقی کردنه وه ی خه لکی بوو ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ ههروه ها نه و دره خته نه فرین لی کراو هس ﴿فِي الْقُرْآنِ﴾ که له قورئاندا باسما ن کردووه ﴿وَتَخَوَّفَهُمْ﴾ وه نیمه (به و جوړه به لگانه) نه وانه ده ترسینین ﴿فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ که چی نه و (ترساندن) هیچیان بو زیاد ناکات جگه له یاخی بوون و سه رکه شی نه بیت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ﴾ وه باسی نه و کاته بکه که نیمه به فریشته کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژده بهرن بوئاده م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نه و انیش یه کسه ره هه موویان سوژده یان برد بیتجگه له ئیبلیس (شهیتان نه بیت) ﴿قَالَ أَسْجُدْ﴾ ووتی ئایامن سوژده بهرم ﴿لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ بو که سیک که له قور دروستت کردووه ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ﴾ (ئیبلیس) ووتی پیم بلی و هه و الم بهد ری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ له باره ی نه و هه و که ریزی نه و ت داوه به سه رمندا؟! ﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِ﴾ سویند به خوا نه گهر دوام بخهیت ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تاروژی دواپی (نه رم) ﴿لَأَخْتَبِكَ ذُرِّيَّتَهُ﴾ به راستی زال نه بم به سه ره نه و ه کانیدا (به گومر اکردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ که میک له و ان نه بیت (که به نده تایه تیه کانی خوان) ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ (خوا به شهیتانی) فهرمو و برو ﴿فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ﴾ سا هه ره که س له و ان شوینی تو که و ت ﴿فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ﴾ نه و ه به راستی توله ی هه مووتان دوزه خه ﴿جَزَاءُ مَوْفُورًا﴾ که توله یه کی پر به پر ه ﴿وَأَسْتَفِرُّ مِنْ أَسْطِطَعْتَ مِنْهُمْ﴾ وه هه ره که س له وانه که ده توانی گومر ای بکه ﴿بِصَوْنِكَ﴾ به ده نگت و سه دای (ناهه قت) ﴿وَأُجِلَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ و بلده به سه ریاندا و تی یان خوړه ﴿بِحَبْلِكَ وَرَجُلِكَ﴾ به سوار و پیاده ی له شکره که ته وه ﴿وَشَارَكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ وه هاو به شییان بکه له مان و سامان و مندالیاندا ﴿وَعَدُهُمْ﴾ به لینیشیان پی بده ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ به لام شهیتان به لینیان پی نادات ﴿إِلَّا عُرُورًا﴾ به خه له تاندن نه بیت ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾ بیگومان به نده کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ ده سه لاتی به سه ریاندا نی یه (و ناتوانی گومر ایان بکه یه ت) ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ وه پهروه ردگارت به سه پاریزه رو چاودیر بیت ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾ پهروه ردگارتان نه و زاته یه ﴿يُرْجِي لَكُمْ أَعْلَكُمْ فِي الْبَحْرِ﴾ که که شتی له ده ریادا هاتو چو پنده کات بو ئیوه ﴿لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو نه وه ی بکه رین به دوا ی هه ندیکبه هره و روژی نه و دا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به راستی نه و (خوا یه) هه میشه یی میهره بان و به به زه یی یه به رامبه ره به ئیوه ﴿۱۱﴾

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہ ریادا تووشی بہ لا و زیان بین ﴿صَلَّ مَنْ تَدْعُوهُ إِلَّا إِلَهُ﴾ ھہموو
 ٲہو (پہر ستر اوانہ) ی ھاواریان لی دہ کھن وون دہ بن بیجگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا تَخَذُوا إِلَى الْبَرِّ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگارتان دہ کات و دہ گہ نہ ووشکانی ﴿أَغْرَضْتُمْ﴾ روو وہ ردہ گیرن (لہ خودا) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکہ) نادہ می ھہ میسہ سپلہ و ناسو پاسہ ﴿فَأَمْسَتْ﴾ جا ئایا ئیوہ ناتر سن و بیباکن
 ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾ لہ وہ ی کہ لہ ووشکابی دا (بوومہ لہ رزہ) بتانات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناتر سن لہ وہ ی) بای توندتان بنیریتہ سہر بہ ووردہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيلًا﴾ پاشان پاریزہ ریکیشتان دہ ست نہ کہ ویت ﴿أَمْ أَمْسَتْ﴾ ٲہ ی ئایا دلیا و بیباکن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُفْرِيهِ﴾ لہ وہ ی بتان گیریتہ وہ ناو دہ ریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جاریکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ﴾ ٲہ مجا بینیریتہ
 سہرتان ﴿فَاصْفَا مِنْ الرِّيحِ﴾ بایہ کی توندو تیژی ویران کہر ﴿فَيَغْرِقْكُمْ مِمَّا كَفَرْتُمْ﴾ ٲہ و سالہ دہ ریا کہ دانقومتان
 بکات لہ بہر ٲہو بی باوہر و سپلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ سستان نا کہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ
 تَبِعًا﴾ ھیچ کہ سیک کہ داوای تولہ ی ئیوہ لہ ئیمہ بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند بہ خوا
 بینگومان ریزمان لہ نہ وہ ی ئادہم گرت ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ و لہ ووشکانی و لہ دہ ریادا ھہ لمان
 گرتن (بہ سواری و گہ رانمانن) ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ و ریزی پاک و خاوینمان پی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ﴾ وہ فہ زلمان داون بہ سہر زورینک ﴿فَمَنْ خَلَقْنَا تَقْضِيلًا﴾ لہ وشتانہ ی کہ درو ستمان
 کردون بہ فہ زلنکی گہ وہ ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ﴾ (بیریان بخنہ وہ) ٲہو ریزی کہ ئیمہ ھہموو
 ئادہ میہ ک بانگ دہ کہ بن ﴿بِأَمْرِهِمْ﴾ بہ ناوی پیغہ مہرہ کہ یانہ وہ (بہ ناوی پیامہ کہ یانہ وہ) ﴿فَمَنْ أَوْفَى
 كِتَابَهُ رِيْمِيْنِهِ﴾ جا ھہر کہ سیک نامہ ی کردہ وہ کہ ی بدریت بہ دہ سستی راستیہ وہ ﴿فَأُولَئِكَ يَفْرُغُونَ
 كِتَابَهُمْ﴾ ئائہ وائہ نامہ کہ یان دہ خویننہ وہ ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ﴾ وہ سستہ میان لی نا کریت ﴿فَتِيْلًا﴾ بہ ٲہ ندازہ ی
 ٲہو تالہ باریکہ ی بہ دہ وری ناو کی خورمادایہ ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾ بہ لام ھہر کہ سیک لہم
 (دونیاہ) دا کویر بوو بیت (ورینگہ ی راستی نہ بینا بیت) ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾ ٲہ وہ ٲہو کہ سہ لہ ریزی
 دوایشدا کویرہ ﴿وَأَضْلُ سَبِيلًا﴾ بگرہ لہ کویریش گومراترہ ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ﴾ وہ بہ راستی
 نزیک بوو ٲہ وائہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ لہ وہ ی کہ نیگامان کرد بوت ﴿لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً﴾
 بو ٲہ وہ ی جگہ لہ قورٹان شتیک بہ دہم ئیمہ وہ ھہ لہ سستیت ﴿وَإِذَا لَا تَجِدُوا خَلِيلًا﴾ (ٲہ گہر گویر اہ لیان
 بوو ٲتایہ) ٲہ وہ لہو کاتہ دا دہ یان کردیت بہ دوسٹ و خوشہ ویستی خویان و (گومرایان دہ کردیت) ﴿وَلَوْ
 لَا أَنْ تَبْتَئِكَ﴾ خو ٲہ گہر ئیمہ تومان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَقَدْ كَذَّبْتَ﴾ بہ راستی نزیک بوو تو
 ﴿تَرَكْنَا إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ کہ مینک بہ لایاندا بچی ﴿إِذَا لَدَقْنَاكَ﴾ جا بینگومان ٲہو کاتہ پیمان دہ چہ شتی
 ﴿ضَعْفَ الْحَبْوَةِ﴾ دوو بہ رانبہر (سزای) ژبان ﴿وَضَعْفَ الْمَمَاتِ﴾ دوو بہ رانبہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ﴾ پاشان دہ ست نہ دہ کہوت ﴿عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ یارمہ تی دہ ریک بہ رانبہر بہ ئیمہ (کہ بہر گری
 ٲہو سزایہ ت لی بکات) ﴿٧٥﴾

﴿وَإِنْ كَادُوا﴾ وه به پراستی نزيك بوو نهو ﴿بَيْنَ بَاوَهْرٍ﴾ انه ﴿لَيْسَ فَرْوَنَك﴾ (به پيلان و دوژ منايه تی) نار ه حه ت
 بکه ن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ له خاکس مه ککه ﴿لِيُخْرِجُوکَ مِنْهَا﴾ بؤ نه وه ی دهر ت بکه ن لی ی ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَسُونَ خِلْفَکَ﴾
 جا نه و کاته نه وانه نه ده مانه وه له پاش تو ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکس که م نه بی ت (خوا له ناوی ده بردن) ﴿سُنَّةً مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ رینگا ونه ریتکه له (نیمه وه) بؤ نه وانه ی که نار دومانن. ﴿قَبْلَکَ مِّن رُّسُلِنَا﴾ له
 پیغه مبه رانمان پیش تو ﴿وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ باوو یاسای نیمه ش گورانی به سهر دانیه ت ﴿أَقِمِ
 الصَّلَاةَ﴾ (نه ی موحه ممه د) نویتز به جی بهینه ﴿لِذُلُکَ الشَّمْسِ﴾ له کاتی لادانی خور (له ناوه پراستی
 ناسمان) ﴿إِلَى عَشِيِّ الْإِیْلِ﴾ هه تا (هاتنی) تاریکی شهو ﴿وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ﴾ هه روه ها نویتز به یانی (به جی
 بینه) ﴿إِنْ قُرْءَانَ الْفَجْرِ﴾ به پراستی قورئان خویندنس نویتز به یانی ﴿كَانَ مَشْهُودًا﴾ هه میسه ده بیریت
 (له لایه ن فریسته کانی شهو وپوژه وه) ﴿وَمِنَ الْإِیْلِ﴾ وه (نه ی موحه ممه د) له به شیکس شهو دا
 ﴿فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾ هه سته شهو نویتز بکه به قورئان خویندن تییدا ﴿نَافِلَةً لَّکَ﴾ نه وه زیاده نویتز تاییه ت به تو یه
 ﴿عَسَى أَن يَبْعَثَکَ رَبُّکَ﴾ نومیده وار به پهر وهر دگارت بتگه به نیته ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ پله و جینگایه کی په سهند کراو
 (که شه فاعه تی گه وره یه بؤ خه لکی له قیامه تدا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وه بلی نه ی پهر وهر دگارم ﴿أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾
 (له هدر کاریکدا بووم) راست وچاک پیم نه نجام بده ﴿وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست وچاکش پیم کونایی
 بینه ﴿وَأَجْعَلْ لِّي مِّن لَّدُنْکَ﴾ وه له لایه ن خوته وه بوم بسازینه ﴿سُلْطَانًا نَّصِيرًا﴾ ده سه لاتیکس یارمه تی دهر (که زال
 بم به سهر هه موو کوسینکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وه بلی ثابنی راست هات ﴿وَرَهَقَ الْبَیْطِلُ﴾ وه ثابنی ناحق و
 به تال نه ما وروشت ﴿إِنَّ الْبَیْطِلَ کَانَ زَهُوقًا﴾ به پراستی به تال هه میسه له ناوچووه ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْءَانِ﴾ وه له م
 قورئانه دا ده نیرینه خواره وه ﴿مَا هُوَ شِقَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ نه وه ی که هوی شیف و میهره بانی یه بؤ پرا داران
 ﴿وَلَا یَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ به لام (هاتنی نه م قورئانه) بؤ ستم کاران هیچ زیادناکات جگه له خه سار و مه ندی
 نه بی ت ﴿وَإِذَا أُنْعِمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ﴾ وه کاتیک چاکه ونیعمه تی خومان بریزین به سهر ثاده می (بی باوه ردا)
 ﴿أَعْرَضَ﴾ پرو وهر ده گیریت (له زیکری ویدی نیمه) ﴿وَنَفَا بِجَانِبِهِ﴾ و دوور ده که ویتته وه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾
 وه کاتیک ناخوشی و زبانی لی بکه ویت ﴿كَانَ یُؤَسَّ﴾ زور ناو مید ده بی ت ﴿قُلْ کُلُّ یَعْمَلُ﴾ (نه ی موحه ممه د
) ﴿بَلَىٰ هه موو که س کار ده کات﴾ ﴿عَلَىٰ شَاکِلَیْهِ﴾ له سهر سرووشت و (پربازی) خوی ﴿فَرَّکُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ
 هُوَ﴾ جا پهر وهر دگارتان زاناره به و که سه ی ﴿أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾ که رپیازه که ی راستره ﴿وَيَسْأَلُونَکَ عَنِ الرُّوحِ﴾
 وه (نه ی موحه ممه د) پرسیارت لی ده که ن له باره ی پوچه وه (که چی یه) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّی﴾ بلی رفوح
 له کارو فهرمانی تاییه ت به پهر وهر دگارمه ﴿وَمَا أَوْفِیْشُرُ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه نیوه نه نها که میک له زانیاریتان
 بی به خشراره ﴿وَلَیْن شِئْنَا﴾ وه سویند به خوا نه گهر بمانه ویت ﴿لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِی أَوْحَيْنَا إِلَیْکَ﴾ بیگو مان نه و
 (قورئانه ی) نیگامان کردووه بؤت نایهیلین (له دل و پهره کانددا) ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُ لَکَ﴾ له پاشان ده ست ناکه ویت
 ﴿بِهِ عَیْبًا وَکِبَالًا﴾ له به رانبه ر نیمه دا که سینک که به رگری ت لی بکات ﴿

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ مه گهر میهره بانیه ك له لایه ن په روه رد گارته وه نه بیت ﴿إِنْ فَضَّلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾ به راستی فهزل و چا که ی نه و به سه رته وه گه وره یه ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ بلی سویند به خوا نه گهر ئاده می و جنو که هه موو کوینه وه ﴿عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بو نه وه ی وینه ی نه م قورئانه بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ ناتوانن وینه ی نه و بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ هه رچه نده پشتیوانی به کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ وه سویند به خوا ئیمه هینا ومانه ته وه بو خه لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ له م قورئانه دا ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له هه موو جوړه نموونه یه ك ﴿فَأَيُّ أَكْثَرِ النَّاسِ﴾ که چی زور به ی خه لکی نایانه ویت ﴿إِلَّا كُفُورًا﴾ جگه له سپله یی و بی باوه ری نه بیت ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾ ووتیان هه رگیز باوه رت پی ناهیتین ﴿حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾ هه تا له م زه ویه دا کانیایو یکمان بو هه نه قولینی ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعَنْبٍ﴾ یان باخیکت بیت له دارخورما وتری ﴿فَتَفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾ وچه ند رو باریك هه لقولیتیت له نیوان دره خته کانیدا به خوړ پروات ﴿أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ﴾ یان ناسمان پروختی ﴿كَمَا رَعِمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾ به سه رماندا هه رچون لاف لید او هه که به پارچه پارچه ده کریت ﴿أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ﴾ یان خواو فریشته کان بیتی ﴿قَبِيلًا﴾ پروو به پروو (بیان بینن) ﴿أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ﴾ یان کوشك و مالیتیت بیت ﴿مِّنْ زُخْرِفٍ﴾ راز او هه به نه خش و نیگار ﴿أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ یان به رز بیتته وه بو ناسمان ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرِقِّكَ﴾ وه هه رگیز باوه ر ناهیتین به به رز بونه وه که شت ﴿حَتَّىٰ تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ﴾ هه تا په یامیکمان بو نه هیتیتته خواره وه خو مان بیخوینینه وه ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ پاک ی وینگه ردی بو په روه رد گارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ ئایا من (شتیک ی ترم) ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلُكُمْ﴾ جگه له ئاده میه کی نیرو او و پیغه مبه ر (واته من ده سه لاتی نه و شتانه م نیه به لکو من ته نها مرو فیکم و خودا کردوومی به پیغه مبه ر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ هیچ شتیک به رگری خه لکی نه کرد ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا﴾ له وه ی که باوه ر بیتن ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک که رینموونی و ئاینی حه قیان بو هات ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بیجگه له وه ی ده یان ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا مِّثْلَنَا﴾ چون خوا ئاده میه ك به پیغه مبه ر ده نیریت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ﴾ بلی نه گهر له زه وی دا فریشته هه بوایه و به دلنیا ییه وه (تیایدا) بگه رانایه (به وینه ی ئاده می) ﴿لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان له ناسمانه وه ده مان نارده خواره وه بو یان ﴿مَلَكَاتٍ﴾ فریشته یه کی پیغه مبه ر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بلی پیان خوا به سه که شاهید بیت ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ له نیوان من و ئیوه دا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا هه میشه به ناگادار و بینایه به بنده کانی ﴿﴾

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہس خوار ینموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ہر نہو کہسہ رینموونی کراوہ (بہراستی)
 ﴿وَمَنْ يَضِلَّ﴾ و ہر کہسیش خوا گومرای بکات ﴿فَنَجِدْ لَهُمْ﴾ نہوہ ہر گیز دست ناکہ ویت بویان
 ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بینجگہ لہ خوا دوست و یارمہ تی دہرانیک ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وہ لہ رژی دوا پیدا
 حہ شریان دہ کہین ﴿عَلَى وُجُوهِهِمْ﴾ بہسہر پرومہت و دم و چاویاندا ﴿عُمَيَّا وَبُكْمًا وَضُمًّا﴾ کہ کویر و لال
 و کہرن ﴿مَّا وَلَّهُمْ جَهَنَّمَ﴾ شوینی نیشتہ جینان دوزہ خہ ﴿كُلَّمَا حَبَّتْ﴾ ہر جارنیک (دوزہ خ) بلیسہی
 بنیشیتہ وہ (دامریتہ وہ) ﴿زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ بلیسہی ناگرہ کہیان بؤ زیاد دہ کہین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ هُمْ﴾ نہوہ تولہی
 نہوانہ یہ ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ چونکہ بینگومان باوہریان نہہینا بہنایہ تہ کانی نیمہ ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا﴾ و دہیان ووت
 ثایا نہ گہر نیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وَرُفَاتًا﴾ نیسک و پروسکی بارہ پارہی رژیو ﴿أَنَّا نَالِ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ثایا
 نیمہ جارنکی تر زیندو دہ کرینہ وہ بہدروست کردنکی تازہ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ ثایا نہوانہ نہیانزانپوہ
 بینگومان نہو خواہیہی ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کہ ناسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ﴾
 مِثْلَهُمْ دہسہ لات دارو بہ توانایہ کہوینہی نہوانہ دروست بکاتہ وہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا﴾ وہ کات و ماوہیہ کی
 دیاری کردوہ بویان ﴿لَا رَبَّ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانیہ ﴿فَأَنَّى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾ بہلام ستمکاران ہیچیان
 ناویت بی باوہری نہ بیت ﴿قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ﴾ بلی نہ گہر نیمہ ﴿تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَتِي﴾ خواہنی خہزینہ کانی
 چاکہ و نیمہ تہ کانی بہرورہ دگرم بن ﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ﴾ نہو کاتہ دہتانگریتہ وہ (لہ بہخشین) ﴿خَشِيَّةَ﴾
 الْإِنْفَاقِ لہ ترسی خہرج بوون و تہواو بوون ﴿وَكَاثِبَ الْإِنْسَانِ قَتُورًا﴾ وہ نادہمی ہہمیشہ پڑدہ و چروکہ ﴿وَلَقَدْ﴾
 وَآتَيْنَا مُوسَىٰ ﴿وہ سویند بہ خوا بہراستی بہخشیمان بہمووسا ﴿تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ نو موعجیزہی پروون
 وناشکرا ﴿فَنَسَلْنَا بِئْنَ إِسْرَءِيلَ﴾ (نہی موحہ مہد ﴿دہی پرسیار لہ نہوہی ئیسرائیل بکہ (سہبارت بہروداوی
 مووسا و فیرعون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتی (مووسا) ہاتہ لایان ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ نہمجا فیرعون پنی ووت
 ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی نہی مووسا من واگومان دہبہم کہ تو جادو لی کراو بیت ﴿وَنُحِيطُ﴾
 ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ (مووسا علیہ السلام) فہر مووی سویند بہ خوا بینگومان تو دہزانی ﴿مَّا أَنزَلَ هَؤُلَاءِ﴾ ہیچ کہس
 نہم موعجیزانہی نہ نار دوتہ خوارہ وہ ﴿إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصِيرٌ﴾ جگہ لہ بہرورہ دگاری ناسمانہ کان
 وزہوی نہ بیت کہ پروونکہرہ وہن (بؤ خہلکی) ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ﴾ وہ بہراستی من دلنیام کہ تو ﴿يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾
 نہی فیرعون لہ ناو دہچیت ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَ هُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرعون ویستی کہوا (مووسا
 وکومہ لہ کہی) دہر کات لہ زہوی (میسر) دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ رَجَبِيًّا﴾ ئیر نیمہ ش فیرعون و نہوانہی لہ گہلی
 بوون ہہموویانمان خنکاند لہ دہریادا ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ نہوسا لہ پاش خنکاندنیان ووتمان ﴿لَبِئْسَ إِسْرَءِيلَ﴾
 بہنہوہی ئیسرائیل ﴿أَسْكُتُوا الْأَرْضَ﴾ نیشتہ جی بن لہو زہویہی (کہ فیرعون ویستی دہرتان کات لی ی)
 ﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾ جا کاتنیک بہلینی رژی دواہی ہات ﴿جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾ نہوسا ہہمووتان پیکہ وہ
 (بؤ دادگای خوا) دینین ﴿

﴿وَالْحَقُّ أَنزَلْنَاهُ﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہ ہق ناردو تہ خوارہ وہ ﴿وَالْحَقُّ نَزَّلَ﴾ وہ بہ حق و راستیش ہاتو وہ تہ خوارہ وہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تو مان پڑوانہ نہ کردو وہ ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ بہ موڑدہ دہرو تر سینہ نہ بیت ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ﴾ وہ قورٹانمان بہش بہش بؤت ناردو وہ ﴿لِتَفْقَرُوا عَلَى النَّاسِ﴾ بؤ ٹہوہی بیخوینیتہ وہ بہ سہر خہ لکیدہ ﴿عَلَىٰ مُكِّيٍّ﴾ بہ لہ سہر خوہی و ہیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہو شیوہ دابہ زاند ﴿قُلْ أَمْسُوا بِرُوحِي﴾ (ٹہی مو حہ مہد) پیان) بلی باوہر بیتن بہم (قورٹانہ) ﴿أَوْ لَا تُؤْمِنُوا﴾ یان باوہری پی نہ ہینن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بہ راستی ٹہوانہی کہ زانیاریان پی بہ خشر اوہ ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ لہ پیش ٹہم (قورٹانہ) دا ﴿إِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ کاتیک (قورٹان) بخوینریتہ وہ بہ سہریاندا ﴿يَخْرُجُونَ لِلْذَّقَانِ سُجَّدًا﴾ بہ چہ سپانی دہ کہون بہرودا بہ سوڑدہ بردن ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا﴾ وہ دہ لٹن پاک و بینگہردی بؤ پڑوہردگار مان ﴿إِنْ كَان وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ بہ راستی ہہ میشہ بہ لٹنی پڑوہردگار مان بہدی دبت ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلْذَّقَانِ يَبْكُونَ﴾ وہ دہ کہون بہ سہر پڑوودا و دہ گرین ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُسْرًا﴾ و (قورٹان) ہہ میشہ ملکہ چیان بؤ زیاد دہ کات ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ﴾ بلی نزا و ہاوار لہ خوا بکہن ﴿أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ﴾ یان ہاوار لہ پڑحمان بکہن (یہ کسانہ) ﴿إِنَّمَا تَدْعُوا﴾ بہ ہہر کامیان نزا و ہاوار داوای لی بکہن ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ چونکہ ہہر بؤ خواہیہ ہہموو ناوہ زور جوانہ کان ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾ لہ نوٹز کردنتدا دہنگ بہرزمہ کہرہ وہ ﴿وَلَا تَخَافُوهَا﴾ و بہ نہینیش مہیکہ ﴿وَأَتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہو نیوانہ دا رینگاہیک ہہ لڑیرہ (بہ شیوہ یہ ک خوت گویت لہ خوت بیت) ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وہ (ٹہی مو حہ مہد) بلی ہہموو سوپاس و ستایش ہہر بؤ خواہیہ ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذُ وَلَدًا﴾ زاتیک کہ ہیچ مندالیک بؤ خوہی ہریار نہ داوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ و ہیچ ہاوبہ شیک کی نہ بووہ ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ لہ مولک و پادشایہ تیدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ﴾ ہیچ دوست و یارمہ تی دہریکی نہ بووہ ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ لہ بہر بی دہسہ لاتی ﴿وَكَبِيرَةٌ تَبْكِي﴾ (کہواتہ) خوا زور بہ گہورہ بگرہ ﴿

سورہ قی الکہف

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ ہہموو سوپاس و ستایش بؤ ٹہو خواہیہی ﴿أَنْزَلَ﴾ کہ ناردو وہ تہہ خوارہ وہ ﴿عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ الْكِتَابِ ﴿قُورْآنَ بؤ سہر بہندکہی خوہی (مو حہ مہد) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ و ہیچ جورہ لاریہ کی تیدا دانہ ناوہ ﴿فِيمَا﴾ (کتیبکی) راست و پایہ دارہ ﴿لِيُنذِرَ بِأَسَاسٍ شَدِيدًا﴾ بؤ ٹہوہی بہ سزایہ کی زور بہ تین بترسینیت (ٹہوانہی کہ باوہری پی ناہینن) ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ لہ لایہن خوہیہ وہ ﴿وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و مزدہش بدات بہو باوہر دارانہی ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ کہ کردوہ چاکہ کان ٹہنجام دہدن ﴿أَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ بہمہی کہ باداشتیک کی چاکیان بؤ ہہیہ ﴿مَنْ كُنْ فِيهِ أَهْدَأُ﴾ لہو (بہ ہشتہ) دا بی ہرانہ وہ دہمینہ وہ ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ﴾ وہ (بؤ ٹہوہی) کہسانیک بترسینیت ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ کہ دہیان ووت خوا پڑولہی بؤ خوہی ہریار داوہ ﴿

﴿مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ نہ خویان زانا بوون پیی ﴿وَلَا لِآبَائِهِمْ﴾ نہ باو و باپیرانیان ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً﴾ چ قسہ یہ کی (بوختانیکسی) گہورہ یہ ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ کہ لہ دہ میان دہرہ چیت ﴿إِنْ يَقُولُوا إِلَّا كَذِبًا﴾ جگہ لہ درو ہیج شستیکسی تر نالین ﴿فَلَعَلَّكَ بَدِيعُ فَنَسِكَ﴾ جا لہ وانه یہ خوت لہ ناوہری ﴿عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ لہ بہر کردہ وہی ئہوان ﴿إِنْ لَّيْسَ بِمُؤْمِنًا﴾ ئہ گہر ئیمان نہ هیتن ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسْمًا﴾ بہم قورٹانہ لہ داخ و خہ فہ تدا (بمریت) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ بہراستی ئیمہ ہہرچی وابہ سہر زہوی یہ وہ کردو ومانہ ﴿زِينَةً لَّهَا﴾ بہ زینہ ت و جوانی بو زہوی ﴿لِيَتَّبِعُوهُ﴾ بو ئہ وہی خہ لکی تاقی بکہینہ وہ ﴿إِنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامیان کردہ وہی جوانرو چاکترہ؟ ﴿وَأَنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا﴾ وہ بہراستی ئہ وہی وابہ سہر زہوی یہ وہ ئیمہ ہہ مووی دہ کہین ﴿صَعِيدًا جُرُزًا﴾ بہ زہویہ کی تہختی ووشک و برنگ ﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾ ئایا وات زانی ﴿أَن أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ﴾ کہ ہاوہ لانی ئہ شکہوت و تابلو (ئہو بہر دہی ناویانی تیا نو سرا بوو) ﴿كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ ئہوان لہ ناو نیشانہ کانی ئیمہ دا شستیکسی سہر سورہینہر بوو؟ ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ کاتی کومہ لہ گہنجیک پہنایان بردہ بہر ئہ شکہوتہ کہ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ووتیان ئہی پەرورہ دگارمان لہ لایہن خوتہ وہ پہ حمہ تیکمان پی بیہ خشہ ﴿وَهِيَ لَتَأْمِنَ آمِنًا رَّشَدًا﴾ وہ فہراہم بینہ بو مان لہم کارہی کہواین تیایدا پیی راست و پرزگاری ﴿فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ﴾ جا ئیمہش (دوعاکہ یانمان گیرا کردو) پەر دہ مان هیتنا بہ سہر گوئیاندا ﴿فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾ لہو ئہ شکہوتہ دا چہند سال (خہ ومان لی خستن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ﴾ لہ پاشان خہ بہرمان کردنہ وہ ﴿لِنَعْلَمَ﴾ بوئہ وہی دہر یخہین ﴿أَيُّ الْحِزْبَيْنِ﴾ لہودو و تاقمہ کامیان ﴿أَخْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمدًا﴾ چاکتر ماوہی خہوی خویان دہ ژمیرن (لہ ئہ شکہوتہ کہ دا) ﴿لَنُخَنِّقُنَّ نَفْثُ عَلَيْهِ﴾ ئیمہ بوت دہ گیرینہ وہ ﴿نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ﴾ ہہوالی ئہوان بہرینک و راستی ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ﴾ بہراستی ئہوانہ کومہ لہ لاوینک بوون ﴿وَأَمْشَوْا بِرَبِّهِمْ﴾ باوہریان هیتابوو بہ پەرورہ دگاریان ﴿وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ ئیمہش پینمو و نیمان زیاد کردن ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ و دلیانمان بہ هیز کرد (لہ سہر ئہو باوہرہ) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لہ کاتیکدا ہہستان وراپہرین ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتیان پەرورہ دگاری ئیمہ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەرورہ دگاری ئاسمانہ کان و زہوی یہ ﴿لَن نَّدْعُو مِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ﴾ ئیمہ ہہر گیز بیجگہ لہو پەرستراوینکی تر ناہرستین ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا﴾ (ئہ گہر جگہ لہ خواشتی تر بہرستین) سویند بہ خوا ئہوکاتہ درو مان ووتوہ ﴿هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا﴾ ئانہوانہ گہلہ کہی ئیمہن ﴿أَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً﴾ بیجگہ لہ خوا پەرستراوی تریان بو خویان بریار داوہ ﴿أَوَلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ﴾ دہی با بویان بیہینہ وہ ﴿بِسُلْطَانٍ بَيْنٍ﴾ بہلگہ و نیشانہی پوون و ئاشکرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ دہی کی سستم کارترہ لہو کہ سہی ﴿أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کہ درو ہہلہبستی بہدہم خوداوہ ﴿

﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِ لُوطٍ﴾ (ئہی ہاوہ لانی ئہ شکہوت) کاتیک ئیوہ دوورہ پھریتان گرت لہوان (لہو بی باوہ رانہ) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لہو (پہرستراو) انہش بیجگہ لہ خودا دہیان پەرستن ﴿فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ﴾ دہی کہوایہ پہنا بہرنہ ئہ شکہوتہ کہ ﴿يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ پەرورہ دگارتان بلاوی دہ کاتہوہ بۆتان بہ زہیی و پەرہمہ تی خوی ﴿وَيُهَيِّئْ لَكُمْ﴾ و بۆتان فہراہم دہہیتیت ﴿مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾ لہم کارہ تاندا ہوی گوزہران و زیانتان ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ﴾ خور دہیینی کاتیک کہہ لڈیت ﴿تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ لہ لای راستی ئہ شکہوتہ کہیان دہ دات ﴿وَإِذَا عَزَمْتَ تَقَرُّصُهُمْ﴾ کاتیکش ناوا دہ بیت لای دہا لیان ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہ لای چہ پدا ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ﴾ لہ کاتیکدا ئہوان لہ ناو بۆشایی فراوانی ئہ شکہوتہ کہدان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئہوہ ہہندیکہ لہ بہ لگہ و نیشانہ کانی خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہەر کہ سی خوا رینمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ تہنہا ئہو کہ سہ رینمونی کراوہ ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ و ہەر کہ سیش گومرا بکات ﴿فَلَنْ يَجْدَلَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ ئہوہ دہست ناکہوی بوی ہیچ پشتیوان و ری نیشانہ رینک ﴿وَنَحْسَبُهُمْ آتِقَاطًا﴾ (ئہ گہر بیان بینیت) وا دہ زانیت بہ خہ بہرن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کہ چی خہوتوون ﴿وَنَقِيلُهُمْ﴾ وہ ئہو (خہوتوو) انہ ئہم دیو و دیویان پی دہ کہین (بۆ ئہوہی لاشہیان تیک نہ چیت) ﴿ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہ لای راست و بہ لای چہ پدا ﴿وَكَلْبُهُمْ بِسِطْرٍ ذِرَاعِيهِ﴾ و سہ گہ کہیان ہہردوو دہستی دریز کرد بوو ﴿بِالْوَصِيدِ﴾ لہ بہر دہر گای ئہ شکہوتہ کہدا ﴿لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ئہ گہر سہ بیرکت بکردنایہ ﴿لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بیگومان بہ راکردن بہرہو دوا دہ گہ رایتہوہ ﴿وَلَمَلَيْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا﴾ و پەر بہ دل لیان دہترسایت ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ﴾ ثابہو شیوہ (لہ خہو) خہ بہرمانکردنہوہ ﴿لَيْسَاءَ لَوْ أَبَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئہوہی پرسیار لہ یہ کتری بکہن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ یہ کیکیان ووتی ﴿كَمْ لَيْسْتُمْ﴾ چہندہ ماونہ تہوہ (بہ خہوتوویی) ﴿قَالُوا﴾ (ہہندیکیان) ووتیان ﴿لَيْسَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ﴾ رورژیک یا کہ متر لہ رورژیک ماوینہ تہوہ ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسْتُمْ﴾ (ہہندیکی تریان) ووتیان پەرورہ دگارتان زاناترہ بہ ماوہی مانہوہ تان ﴿فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾ دہ یہ کیکتان بہم دراوہ (زیوہ) تان بنیرن ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ بۆ ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرْ إِنَّمَا أَزْكَى طَعَامًا﴾ با سہیرکات کی (لہ خہلکی شار) خوراکی پاکترہ ﴿فَلْيَأْكُلْهُمُ بِرِزْقِ مَنْهُ﴾ ئہوہ بالہوہ خوراکتان بۆ بہیتیت ﴿وَلْيَسْتَظْفِ﴾ بانہرم و نیان و لہ سہر خوی بیت لہ ہہلسو کہوتیدا (تا نہناسریتہوہ) ﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ و کہس لہ ئیوہ ناگادار نہ کات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْنَا﴾ چونکہ بیگومان ئہ گہر ئہوان بیتان بزائن ﴿يَرْجُمُوكُمْ﴾ بہرد بارانتان دہ کہن ﴿أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ﴾ یان دہتان گیرنہوہ بۆ ناو نایینہ کہی خویان ﴿وَلَنْ تَقْلِحُوا وَإِذَا أَبَدًا﴾ ئہو کاتہ ئیوہ ہەر گیز رزگارتان نابیت ﴿

[illegible]

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خوت راگرہ لہ گہل تہ وانہی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ لہ پەر وەر دگار یان دہ پار تہ وہ وبادی تہ و دہ کەن (و دہ پەرستن) ﴿يَالْعَذْرَاءُ الْعُشَى﴾ بہ یانیان و ئیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ کہ مہ بہ ستیان پەر زامہ ندی خواہیہ ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ چاوہ کانت لہ وان لامہ دہ و وەر مہ گنرہ (بؤ کہسانی بئ باوہری دہ ولہ مہ ند) ﴿تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ کہ جوانی و رازاوہی زیانی تہم دونیای دہ ویت ﴿وَلَا تُطِيعَ مَنْ﴾ و بہ گوئی کہ سیک مہ کہ ﴿أَغْفَلْنَا قُلُوبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ کہ دلیمان لہ یادی خومان بئ ناگا کردوہ ﴿وَأَتَّبَعْهُنَّ﴾ و شوینی ہہواو ئارہ زووی خوی کہ وتووہ ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ ہہموو کارہ کانی خراب و لہ سنوور دہر چووہ ﴿وَقُلِ الْحَقُّ﴾ بلی حق (تہم قورٹانہ) ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن پەر وەر دگار تانہ وہ ہاتووہ ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا ہہر کہ سئ دہیہ ویت با باوہ ربینئ ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و ہہر کہ سیش دہیہ ویت با بئ باوہ ربیت (تہ مہش جوریکہ لہ ہہ پەر شہ و سہر زہ نشت) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْظَّالِمِينَ﴾ بہ راستی ئیمہ نامادہ مان کردوہ بؤ ستہ مکاران (بئ باوہ ران) ﴿نَارًا خَالِدًا فِيهَا سُرَادًا﴾ ناگرنیک کہ بلنسہ کہی (وہ کورہ شمال) دہوریان دہ دات ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا﴾ وہ تہ گہر (لہ تینوانا) ہاواری ئاو بکہن ﴿يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ﴾ ئاویکیان بؤ دہ ہینری و ہک مسی تواوہ (یا و ہک چلک و چہ پہ لی رؤن و زہیت وایہ) ﴿يَشْوَى الْوُجُوهُ﴾ روو دہم و چاوہ کان دہر ژینئ ﴿بِشْسِ الشَّرَابِ﴾ ئای چ خوار دنہ و ہیہ کی پیس و خرابہ ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا﴾ و ئای چ شوین و جینگاہیہ کی خرابہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ راستی تہ وانہی کہ باوہ ریان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوہی چاکہ یان کردوہ ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بیگو مان ئیمہ پاداشتی تہ وانہ وون ناکہ یں کہ کردوہی چاکیان کردوہ ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بؤ تہ وانہ ہہیہ ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ بہ ہہشتانیکہ ہہ می شہیی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ روبرہ کان بہ ژیر یاندا دین و دہ چن ﴿يُحَرَّونَ فِيهَا﴾ دہ رازینر تہ وہ لہو (بہ ہہشتانہ) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾ بہ بازنی زوری ئالتون ﴿وَلِبَاسُونَ يَبَاغُضُّرَا﴾ وہ پو شاکہی سہوز دہ پوشن ﴿مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ لہ ئاوریشمی تہ نک و تہ ستور ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ پال دہ دہنہ وہ لہو (بہ ہہشتہ) دا بہ سہر کورسی و پالپشتہ کانہ وہ ﴿بِغَمٍّ مِّنَ النَّوَابِ وَخَسَنَتْ مُرْتَقَقًا﴾ ئای چہ ند پاداشتیکی چاکہ و جینگاہیہ کی خوشہ ﴿وَأَصْرِبَتْ لَهُمْ مَثَلًا﴾ (تہی مو حہ مہ د) بویان بگنرہ رہ وہ نموونہی ﴿زُحَلَّيْنِ﴾ تہو دوو ہیاوہ ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا﴾ دابوومان بہ یہ کینکیان (کہ بئ باوہر بوو) ﴿جَنَّتَيْنِ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ دوو باخ لہ ہہموو جورہ تربیہ ک ﴿وَحَفَفْنَاهُمَا بِخَلِّ﴾ بہ دار خورما دہوری ہہر دوو باخہ کہ مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾ لہ نیوان تہو دوو باخہ دا کشتو کالمان فہراہم ہینابوو (بوی) ﴿كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهُمَا﴾ ہہر دوو باخہ کہ بہری چاکیان گرتبوو ﴿وَلَمْ يَنْظُرْ بَيْنَهُمَا شَيْئًا﴾ ہیچیان لی خہ سار نہ بوو بوو ﴿وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا﴾ و لہ نیوان تہو دوو باخہ دا کانیاو یکمان ہہلقولاندبوو (بؤ ئاودانیان) ﴿وَكَانَ لَهُ رِشْمٌ﴾ ہہروہا (خاوہنی تہو دوو باخہ) مال و سامانی زوری ہہبوو (لہ ئالتون و زیو و شتی تر) ﴿فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾ جا بہ ہاوری (ئیماندارہ ہہزارہ) کہی ووت لہ کاتیکدا کہ قسہی لہ گہلدا دہ کرد ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا﴾ من مال و سامانم لہ تو زور ترہ ﴿وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ کور و کال و خزمہ تکاریشم زیاترہ ﴿

﴿وَدَخَلَ جَنَّتُهُ﴾ (بی باوہرہ کہ بیان) چو وہ ناو باخہ کہ یہ وہ ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ له کاتیکدا کہ ستم کار بسو له خوی ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ ووتی باوہر ناکہم ہر گیز ہم باخہم له ناو بجیت ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوہریش ناکہم پروزی دواپی بیت و پرو بدات ﴿وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَى رَبِّي﴾ سویند بی خو ئہ گہر (پاش مردن) بمگیر نہ وہ بق لای پەر وہر دگام ﴿لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بیگومان باشتر لهم باخہم دست دہ کہوی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ هاوپی (نیماندارہ) کہی پی ووت ﴿وَهُوَ يُخَاوِرُهُ﴾ له کاتیکدا کہ گفتوگوی له گہ لدا دہ کرد ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ ثایا تو بی باوہریت بہو زاتہی کہ توی له خاک دروست کردوہ ﴿ثُمَّ مِنْ نُّظْفَةٍ﴾ پاشان له دلوپہ ناویک ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا﴾ پاشان کردویتی بہ پیاو ﴿لَکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾ بہ لام من ہر (دہ لیم) ئہو خوا پەر وہر دگامہ ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ کہ سیش ناکہم بہ هاوہشی پەر وہر دگام ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وہ باکاتی چوویتہ ناو باخہ کہ تہ وہ ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ بتو تاییہ ہرچی خوا بیہوی (ہر تہ وہ دہ بیت) ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ہہ موو تواناییہ کیش ہر بہ دہس خواہی ﴿إِن تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ مِنْكَ﴾ تہ گہر تو من دہ بینی له تو کہ متریش. ﴿مَا لَوْ وَلَدَ﴾ مال و دارایی و مندالم ہہیہ ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي﴾ نومیدم وایہ کہ پەر وہر دگام ﴿أَن يُزَيِّنَ خَيْرًا لِّمَنِ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر له باخہ کہی تو م پی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ و بہ لا و برو سکہیہ کیش له ناسمانہ وہ بنیریت بو باخہ کہی تو ﴿فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا﴾ جا (باخہ کہت) بیت بہ زہویہ کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ تُصْبِحُ مَاءً وَّهَاءً غُورًا﴾ یان ناوہ کہی پروچی بہ ناخی زہویدا ﴿فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ وَطْلًا﴾ ئیتر ہر گیز نہ توانی بیدوزیتہ وہ ﴿وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ سامان و بہر و بوومہ کہی له ناوبرا (بہ ہہ وہرہ برو سکہ سوتا و نہما) ﴿فَأُصْبِحُ يَفَاقًا كَفَيِّنٍ﴾ تہ مجا کابر اش له داخا دہ سہ کانی دہ پرواند و دہیدان بہیہ کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ له سہر ئہو مالہی کہ خہرجی کرد بسو (لہ باخہ کہیدا) ﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرْوَتِهَا﴾ له کاتیکدا (کہ پری) باخہ کہی ہہ موو کہ ووتوون بہ سہر بہ کدا ﴿وَيَقُولُ يَكَلِّتُنِي﴾ (جا لہ پاشہ پروژدا) دہ لیت : خو زگہ ﴿لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ کہ سم نہ کردایہ بہ هاوہلی پەر وہر دگام ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ رُفْقَةً يَتُصَّرُّ نَهْرٌ﴾ کہ سانیک نہ بوو یار مہتی بدن و بین بہ ہانایہ وہ ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگہ له خوا ﴿وَمَا كَانَ مُتَصِّرًا﴾ خویشی سہر کہ ووتو نہ بوو ﴿هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾ لهو شوینانہ دا پشتیوانی تاییہ تی خوا ی راست و حقه ﴿هُوَ خَيْرٌ نُّوَابًا﴾ ہر تہویش چاکترین پاداشت تہ داتہ وہ ﴿وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ و سہر تہ نجامی باشیش (بہ نیمانداران) دہ دات ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿وَالْآخِرَةُ﴾) بہتہرہ وہ بق ئہو (بی باوہر) انہ نموونہی زیانی دنیا ﴿کَمَا أُنزِلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ و ہک بارانیک وایہ له ناسمانہ وہ دہبارینین ﴿فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ تہ وسا جوڑہا رواوی زہوی (بی دہرویت و) دہرون بہ ناویہ کدا ﴿فَأُصْبِحَ هَشِيمًا تَذَرُوهُ الرِّيحُ﴾ تہ مجا دہ بیتہ پوش و پہ لاش و با پرش و بلاوی دہ کاتہ وہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وہ خوا ہہ میثہ بہ توانا و دہ سہلات دارہ بہ سہر ہہ موو شتیکدا ﴿

﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کور و کال جوانی و زینہ تی ژیا نی دونیان ﴿وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ﴾
 کردہ وہ چاکہ کان کہ (پاداشتیان) دہ مینیتہ وہ ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکترہ لای پەر و رد گارت
 ﴿وَحَيْرٌ أَمَلًا﴾ و زیاتر جینگہ ی ئومیدن (لہ مالی دنیا) ﴿وَيَوْمَ نُسِيرُ الْجِبَالَ﴾ و (یادیان خہرہ وہ)
 رورئی کہ شاخہ کان دہ خہینہ ری ﴿وَنَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ و رووی زہوی بہ روونی و تہختی دہ بینی
 ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ﴾ و ہہموو (خہ لکی) کؤ دہ کہینہ وہ ﴿فَلَمَّا نَفَاذَ رَبُّهُمْ أَحَدًا﴾ و ہیچ کہ سیان بہ جی ناهیلین
 ﴿وَعَرِضْوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا﴾ و ہہموو (ئادہ می) لہ بہر دہم پەر و رد گارتدا ریز دہ کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾
 سویند بہ خوا دینہ وہ بؤ لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر بہ و شیوہ ی کہ یہ کہم جار دروستان کردن
 (بہ روونی و بی بہرگی) ﴿بَلْ زَعَمْتُمْ﴾ بہ لام ئیوہ گومانتان وابوو ﴿أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا﴾ کہ ئیمہ کاتیک
 دانانین بؤ (لیپر سینہ وہ) تان ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابُ﴾ نامہ ی کردہ وہ کان دابہ ش دہ کریت (دہدریتہ دہستی
 راست چاکان و دہستی چہ پی تاوانباران) ﴿فَنَرَى الْمُجْرِمِينَ﴾ تہ مجاتا و انباران دہ بینیت ﴿مُشْفِقِينَ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ﴾
 زور دہ ترسن لہو (ہہموو تاوان و خراپہ) ی کہ تیندایہ ﴿وَيَقُولُونَ يَتَوَلَّيْنَا﴾ و دہلین ئای ہاوار بؤ ئیمہ
 ﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾ تہم نامہ و دہفتہرہ چیبہ؟ ﴿لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ ہیچ کردہ وہ یہ کی
 بچووک و گہورہ ی بہ جی نہ ہیشستوہ و تواماری کردوہ ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ ہر کردہ وہ یہ کیان
 کردیت (تیایدا) نامادہ یہ ﴿وَلَا يَظِلُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و پەر و رد گارت سستم لہ کہس ناکات ﴿وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (بیریان بہیتہرہ وہ) کاتیک بہ فریشتہ کانمان ووت سوژدہ بہرن بؤ ئادہم
 ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ تہوانیش ہہموو سوژدہ یان برد جگہ لہ ئیبلیس (شہیتان) نہ بیت ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾
 کہ لہ پیری جنو کہ کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بویہ لہ فہرمانی پەر و رد گاری دہر چوو ﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ
 وَذُرِّيَّتَهُ﴾ دہی ئایا ئیوہ (تہی ئادہ میزادہ کان) تہوو نہوہ ی دہ کہنہ ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِ﴾ دوست و ہشتیوانی
 خوتان لہ جیاتی من ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہوان دور منی ئیوہن ﴿يَشْهَدُونَ بِالْظُلُمِ بَدَلًا﴾ ئای
 چ گوڑینہ وہ یہ کی خراپہ بؤ سستہ مکاران ﴿مَّا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من تہوان (شہیتان
 و نہوہ ی) م نامادہ ی دروست کردنی ئاسمانہ کان و زہوی نہ کردوہ ﴿وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ﴾ ہر و ہا لہ
 (کاتی) دروست کردنی خو شیاندا (نامادہم نہ کردوون) ﴿وَمَا كُنْتُ مُخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصُدًا﴾ و ہ من ہر گیز
 گو مپرا کہ رائم نہ کردوہ بہ یار مہ تی دہری خووم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ رورنیک
 دہ بیت کہ خوا دہ فہر موئی بانگی تہو بتانہ بکہن کہ لاتان وابوو ہاوبہ شسی منن (با یار مہ تیتان بدہن)
 ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ تہوانیش بانگیان دہ کہن بہ لام و ہ لامیان نادہنہ وہ (و نایہن بہ ہاواریانہ وہ)
 ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ و ہ ئیمہ لہ نیوانیاندا شیونکی پپر نازار مان داناوہ ﴿وَرَزَا الْمُجْرِمُونَ النَّارَ﴾
 و ہ تاوانباران ناگری دوزخ دہ بینن ﴿فَقُطِّعُوا أَنفُسُهُمْ فَمُتَوُفَّوْهُمْ﴾ و ہہموو دہزانن و دلنیاں کہ دہ چنہ ناوی
 وتی دہ کہون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ و رینگایہ کیان دہست ناکہ و ی بؤ گہر انہ وہ لہو (ئاگرہ) ﴿۵۳﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خواہہ راستی ئیمہ لہم قورٹانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہمہ موو جوڑہ نموونہ یہ کہ بؤ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لَام ہمہ میسہ ئادہ می ﴿أَكْثَرُ شَقْوً وَجَدَلًا﴾
لہ ہمہ موو شتی زیاتر موجدہ لہ و دہ ماقالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
ہیچ شتی ریکری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہ ربہینن کاتیک ہدایہ ت و رینموونیاں بؤہات
﴿وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ﴾ و داوای لی بوردن بکہن لہ پەرورہ دگاریان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَى﴾ جگہ
لہ وہی و ہک ٹومہ تانی پتشینانیاں لی بیت و (سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾
یان سزا پرو بہ پرویان بیتہ وہ (بہ چاوی خویان بیینن) ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمہ پیغہ مہر انمان
ناردوہ ﴿إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تہ نہا موزدہ دہر و ترسینہر بن ﴿وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ﴾
ئہ وانہی کہ بیباوہ رن بہ ناہق و بہ تال دہ مہ قالی دہ کہن ﴿لِيُذِخُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بؤ ئہ وہی (ٹایینی) راستی
پی لہ ناو بہ رن ﴿وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُولًا﴾ ئایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و ئہ و ہرہ شانہ ی پی
ترسینراون بہ گالتہ یان دہ زانین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کی ستہ مکار ترہ لہ و کہ سہی کہ
ناموز گاری کرا بیت بہ ئایہ تہ کانی پەرورہ دگاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لَام ئہ و گوی ی پی نہ داو ﴿وَلَيْسَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ و ئہ و تاوانانہی کہ کردوہ تی لہ بیر خوی بیاتہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
ئیمہ چہ ند پەر دہ یہ کی ئہ ستورمان داوہ بہ سہر دلایندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ تا تینہ گہن (لہ ئایہ تہ کانی ئیمہ)
﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ و ہ قورسی و کہ ریمان خستوتہ گویانہ وہ (تاراستی نہ بیستن) ﴿وَأَنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جانہ گہر بانگیان بکہیت بؤ سہر ریگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدًا﴾ ئہ وانہ ہر گیز ہدایہ ت و ہر ناگرن
﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ پەرورہ دگارت لی بوور دہی خواوہن بہ زہیہہ ﴿لَوْ يَخَذُكُم بِمَا كَسَبْتُمْ﴾
ئہ گہر تولہ یان لی بسہنی بہ ہوی ئہ و (تاوانانہ وہ) کہ کردوویانہ ﴿لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ بیگومان بہ
پہ لہ سزای سہختی بؤ دہناردن ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لَام بؤ (سزادانی) ئہ وان کاتیکی دیاری کراوہیہ
﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا﴾ بیجگہ لہ و (خواہی) ہیچ بہ نایہ کیان دہست ناکہ وئی (لہ و سزایہ) ﴿وَالَّذِينَ
كَفَرُوا أَفْرَأَى أَلْهَكَ كُتُبَهُمْ﴾ و ئہ و ہمہ و شار و گوندانہ مان بہ رباد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک
(دانیشنوانیاں) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ و بؤ لہ ناو بردنیشیان کاتیکی دیاری کراومان
دانا بوو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ﴾ (باسی ئہ و کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بہر دہ ستہ کہی خوی ووت
﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ﴾ من ہر دہرؤم ہہ تادہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہیہ کہ گہیشتنی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ یان ماوہیہ کی دوور و دریژ دہرؤم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا﴾ جا کاتی گہیشتنہ ئہ و
شوینہی دوو دہریاکہ بہیہ کہ دہ گہن ﴿نَسِيَا حُوتَهُمَا﴾ ماسی یہ کہ یان لہ بیر چوو (کہ و ہک تویشوو بؤ
سہ فہرہ کہ یان پییان بوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خوی فری داو) ریگہی خوی
گرتہ بہر لہ ناو دہریاکہ دا و (ئاوہ کہ) لہ ت دہبوو و ہک خوی لی نہ دہہاتہ وہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کاتی تپہ پرین (لہو شوینہ) ﴿قَالَ لِقَتُهُ إِتَابًا عَذَابًا﴾ (موسا) فہرمووی بہ لاوہ بہ رده سته کہی خوار دنہ کہ مان بؤ بینہ ﴿لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہم سہ فہرہ ماندا دوو چاری ماندووی و زہ حمہت بووین ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیرتہ ﴿إِذْ أَوْثَقْنَا إِلَى الصَّخَرَةِ﴾ کاتی چوینہ پہنا بہ رده گہ ورہ کہ (بؤ پشوودان) ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ﴾ جا بہ راستی من (لہوی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا أُنْسِيْنِي﴾ ہیچ شتی نہو (ماسیہ کہ) ی لہ بیر نہ بر دمہوہ ﴿إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرُّ﴾ کہ باسی بکہم بؤت بیجگہ لہ شہیتان ﴿وَلَتَّخِذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ (ماسیہ کہ) زیندوو بویہوہ و) بہ شنیوہیہ کی سہیر ریگای خوی لہ دہریاکہ گر تہ بہر ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ﴾ (موسا) ووتی ئیمہش نہوہ مان دہو یست ﴿فَازْدَحَا عَلَى أَنْهَارِهِمَا﴾ تہ مجا بہ شوینی خویاندا گہ رانہوہ ﴿قَصَصًا﴾ بہ سہرنج دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہ ندہیہ کہ لہ بہ ندہ کانی ئیمہیان دی ﴿ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لایہن خومانہوہ رہ حمہ تمان پیدابوو ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ شارہ زاشمان کردبوو ﴿مِنْ لَدُنَّا عَلَمًا﴾ لہ زانیاری تابہتی خومان ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا بہو (بہ ندہ صالحہ) ی ووت ﴿هَلْ أَتَيْتُكَ﴾ ئایا (ہاوریہ تیت بکہم و) شوینت بکہوم ﴿عَلَى أَنْ تَعْلَمَ﴾ بؤ نہوہی فیرم بکہیت ﴿مِمَّا عَلِمْتَ رُسْدًا﴾ لہو زانیاریہ راستہی فیری بوویت ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ہەر گیز ناتوانی لہ گہل مندا خوت بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى﴾ تو چؤن خوت دہ گری لہ سہر ﴿مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ شتی کہلہ رازو نہیتی نہو ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نہ گہر خوا بیہوی بہ خوراگر دہ مبینی ﴿وَلَا أَغْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ و سہر پیچی لہ ہیچ فہرمانیکت ناکہم ﴿قَالَ فَإِنْ أَتَيْتَنِي﴾ ووتی (بہ موسا) جا نہ گہر شوینم کہوتی ﴿فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ نہوہ پرسباری ہیچ شتیکم لی مہ کہ ﴿حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ہہتا خوم دہر بارہی قسہت بؤ دہ کہم (لہ نہیتیہ کہی ناگادارت دہ کہم) ﴿فَإِنْ طَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ﴾ تہ مجا پیکہوہ ہہر دوو کیان رویشتن ہہتا سواری کہ شتیہ کہ بوون ﴿خَرَقَهَا﴾ (پیوا چاکہ کہ) کہ شتیہ کہی کون کرد ﴿قَالَ أَخْرَقْنَاهَا﴾ (موسا) ووتی کہ شتیہ کہت کون تی کرد ﴿لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا﴾ بؤ نہوہی سہر نشینہ کانی (لہ دہریادا) نو قم بکہیت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کاریکی زور خراب و ناشایستہت کرد ﴿قَالَ الرَّاقِلُ﴾ (بہ ندہ چاکہ کہ) ووتی ئایا من نہم ووت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو ہەر گیز ناتوانی خوت بگری لہ گہل مندا ﴿قَالَ لَا تُؤْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾ (موسا) ووتی لیم بیورہ لہ بہر نہوہی (تہو مہرجہی دامان نابوو) لہ بیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا﴾ نہم زانیاری فیربوونہم لہ سہر قورس مہ کہ ﴿فَإِنْ طَلَقَا﴾ تہ مجا پیکہوہ ہہر دوو کیان رویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا﴾ ہہتا گہشتن بہ تازہ لاوینک ﴿فَتَلَّهُ﴾ یہ کسہر (پیوا چاکہ کہ) نہو (تازہ لاوہی) کوشت ﴿قَالَ أَتَلَّكَ نَفْسًا زَكِيَّةً﴾ (موسا) ووتی کہ سینیکی پاکسی بی گوناہت ہہروا کوشت ﴿بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ بی نہوہی کہ سینیکی کوشتی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کاریکی زور خراب و نارہوات کرد ﴿۱۸﴾

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتَ نَادِيًا مُّخْتَلِفًا أَمْ يَمْلِكُ عَلَيْكَ وَثِقَتُكَ﴾ (به ننده چاکه که) ووتی (به موسا) پیّم نه ووتیت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بینگومان تو هر گیز ناتوانی خوت بگری له گه ل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنِ شَيْءٍ بَعْدَهَا﴾ (موسا) ووتی نه گهر دواي نه م جاره پرساری هرشتیکم لی کردی (ره خنم لی گرتیت) ﴿فَلَا تُصَيِّحْ﴾ ئیتر هاوړیه تیم مه که ﴿قَدْ بَلَغْتَ مِنَ لَّدُنِّي عُذْرًا﴾ چونکه به راستی له لایهن منه وه بیانوت هدیّه (له وهی وازم لی بیتیت) ﴿فَانْظُرْ أَفَاطْلَاقًا﴾ نه مجا پیکه وه هردوو کیان رویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ هه نا گه شسته لای خه لکی شاریک (له و کاته دا برسیان بوو) ﴿اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا﴾ داوای خوراکیان کرد له خه لکی شاره که ﴿فَأَبْأَأُنِصِّفُوهُمَا﴾ نه وانیش (خه لکی شاره که) میوان داریان لی نه کردن ﴿فَوَجَدَ فِيهَا جِدَارًا﴾ نه مجا بینیان دیواریک له ودا (له و شاره دا) ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَ﴾ نریک بوو بکه ویت ﴿فَأَقَامَهُ﴾ (به ننده چاکه که) دیواره که ی راستی کرده وه وه لیچینه وه ﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (موسا) ووتی نه گهر بتویستایه ﴿لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ کرینه کت له سه ری وهرده گرت ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ ووتی ئالیره دا کاتی جیا بوونه وهی من و تویه ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ﴾ ئاگادارت ده که م له حکیمه تی ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ نه و شتانه ی که تو نه تتوانی خوت بگری له سه ر (روودان) یان ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ﴾ هوی (کوون کردنی) که شتییه که (نه وه بوو) ﴿فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ﴾ (نه و که شتییه) هی چند که سیکی هه ژار بوو ﴿يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾ ئیشیان ده کرد (به و که شتییه) له و دهر یایه دا ﴿فَارَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ بویه ویستم (به کون کردنی) عیب داری بکه م (نا پاشا دهستی به سه ردا نه گرتیت) ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُ مُرَدُّهُ﴾ چونکه له پیشیان وه پاشایه که هه بوو ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ دهستی ده گرت به سه ر هه موو که شتییه کی (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْفُلُ﴾ وه تازه لاهه که ش (که کوشتم) ﴿فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْتَمِرُ﴾ نه وه باوک و دایکی ئیماندار بوون ﴿فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا﴾ جا ئیمه ش ترساین (خوشه ویستی نه و لاهه) پالیان پیوه بنیت ﴿طَغَيْنَا وَكُفِّرْنَا﴾ بۆ سه ر که شی و بی باوه ری ﴿فَارَدْنَا أَنْ يَبْدُلَهُمَا رُحْمًا﴾ جا (به و کاره) ویستمان په روه رد گاریان (له بری نه و) بویان بگوریت ﴿حَرًّا مِّنْهُ زَكَاةً﴾ (به مندالیکسی) چاکتر له و پاکتر له گونا هه ﴿وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ به سوزو به زه یی تر بی بویان ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه هوی (چاکر د نه وهی) دیواره که ش چونکه هی دوو مندالی هه تیو بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له شاره که دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ دَكْنٌ لَهُمَا﴾ له ژریدا گه نجینه به که هه بوو که هی نه و دوو منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ وه باوکسی نه و دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ﴾ له بهر نه وه په روه رد گارت ویستی ﴿أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾ هردوو کیان گه روه به هیز بین ﴿وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾ پاشان گه نجینه که یان دهر بینن ﴿رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ نه مه به حمه تیک بوو له لایهن په روه رد گارته وه (له بهر باو کیان) ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ نه و (شتانه ی) کردم له خومه وه نه بوو ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ﴾ نه وه نهیئی و هوی نه و کرده وانه بوو ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خو گرتت نه بوو له سه ر (کردن) یان ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقُرْآنِ﴾ هه روه ها پرسارت لی ده که ن دهر باره ی (ذو القرنین) ﴿قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (له وه لامیاند) بلی له باره ی وه هه ندیک باس ده که م بۆتان ﴿﴾

﴿إِنَّا مَكْنُكُلُهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به پراستی نیمه هیز و دهسه لاتمان پی داله زه ویدا ﴿وَأَتَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ وه هؤ کاری هه موو شتی کمان پی دابوو (که پاشایه تی پیو یستی بوو) ﴿فَاتَّبَعَ سَبَبًا﴾ نه ویش که لکی له هؤ کاره کان وهرده گرت (بو گشتن به مه به ست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خوی و له شکره که رویشت) تا نه و کاته ی گه یشته شوینی ئاوا بوونی خور ﴿وَجَدَهَا تَعْرِبُ﴾ (لهو شوینه دا) وادیار بوو خور ئاوا ده بی ﴿فِي عَيْنٍ حَاسَةٍ﴾ له کانیاو یکدا که قوره ره شه ی به ده و ردایه ﴿وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا﴾ جاله و جیگادا پی که وت له گه لیکسی (بی باوهر) ﴿فَلَمَّا بَلَغَا الْقَرْنَيْنِ﴾ پیمان ووت نه ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ﴾ یا سزایان بده (به کوشتن گهر باوهر پیمان نه هینا) ﴿وَلَمَّا أَنْ تَخَذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ چاکه پیمان له گه لدا بکه (گهر باوهر پیمان هینا) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ﴾ (ذو القرنین) ووتی نه وه ی سته م بکات (باوهر نه هینا) ﴿فَسَوِّفَ نُنَبِّئُكَ﴾ نه وه ییگومان نیمه سزای نه ده یین (به کوشتن) ﴿ثُمَّ يَرْدُنَا إِلَىٰ رَبِّنَا﴾ پاشان ده گهر پرنریته وه بو لای په روه ردگاری ﴿فَيَعَذِّبُهُ عَذَابًا مُّذِرًا﴾ نه ویش سزای ده دات به سزایه کی سهخت که وینه ی نه یینراوه ﴿وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به لام نه وه ی باوهر پیی و کرده وه ی چاکیش بکات ﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ﴾ نه وه پاداشتی هره چاک (له دواړوژدا) بو نه وه ﴿وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرٍ يُؤْتِرُهُ﴾ و کارو فرمانی خومانی بو سووک و ئاسان ده که یین ﴿ثُمَّ أَتَّبَعَ سَبَبًا﴾ پاشان گه پرایه وه بو پوژه لات، و نه وه هؤ کارانه ی گرت به ر که خوی گه وره پیی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هه تا کاتی گه یشته شوینی هه لاتنی خور ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ بیی خور هه لدیت له سهر گهل و نه ته وه یه ک ﴿لَتَرَجَعَنَّ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا يَأْتِرُهُ﴾ که هبچ په رده و به نایه کمان بو دانه نابوون (له خور بیانشاریته وه) ﴿كَذَٰلِكَ﴾ ههر به و شپوه بوو (به سهرمانی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَحْضَيْنَا يَمَٰلِكَهُ خَيْرًا﴾ ییگومان نیمه به وه ی هه ییوو (له بیریدا بوو) ناگادار بووین ﴿ثُمَّ أَتَّبَعَ سَبَبًا﴾ پاشان (ذو القرنین) رویشت، وه نه وه هؤ کار و ریگایانه ی گرت به ر که (خوی گه وره پیی دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ﴾ هه تا گه یشته نیوانی دوو به ریه ست (نیوان دوو جیا) ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا﴾ له نزیک نه و دوو به ریه سته دا گه لیکسی دی ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ له هبچ و ته یه ک تی نه ده گه یشتن (به زمانی خویان نه بیت) ﴿قَالُوا يَٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾ ووتیان نه ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّا يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ به پراستی (یاجوج و ماجوج) ﴿مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ له م خاکه دا خراپه کارن ﴿فَهَلْ تَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا﴾ ناخو خهر جینکت پی بده یین ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ بو نه وه ی به ریه سستی له نیوان نیمه و نه واند ا دروست بکه ییت ﴿قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ ووتی نه و سامان و دهسه لاتنه ی په روه ردگارم پیی داوم چاکتره (له وه ی نیوه باسی ده که ن) ﴿فَأَعْيُونِي يُقَوُّوْهُ﴾ جا نیوه به هیز و بازوو یارمه تیم بده ن ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ له نیوان نیوه و نه واند ا به ریه سستیک دروست نه که م ﴿إِنَّا نُبْرِئُكَ مِنَ الْخَبَرِ﴾ پارچه ئاسنم بو بیتن (له سهر یه ک داینین) ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ﴾ هه تا نیوانی هه ردوو کیوه که ی پر کردو پیکی یه ک بوون ﴿قَالَ أَنفَحُوا﴾ ووتی: (به موشه ده مه) فوو بکه ن (له و ناگره ی له ژیریدا کرا بوویه وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هه تا کاتی نه و (پارچه ئاسنانه) ی کرد به ناگر ﴿قَالَ﴾ (ذو القرنین) ووتی ﴿إِنَّا نُبْرِئُكَ مِنَ الْخَبَرِ﴾ مسی تواوم بو بیتن بیکم به سهریدا ﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ نه مجا (یاجوج و ماجوج) نه بیان ده توانی سهر که ون به سهریدا (به هوی به رزی و ساف و لوسی یه وه) ﴿وَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَنْقَبُوا﴾ وه نه بیان ده توانی کونی تیکه ن (له به ر هقی و نه ستووری) ﴿

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنِّي﴾ (ذو القرنین) ووتی نه (دروست کردنه) په حمه ټیکه له لایه نه په روه ردگار موه
 ﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَقْدَرْتِي﴾ جا هه رکات به لټی په روه ردگارم هات (به در چوونی یا جوج و ماجوج) ﴿جَعَلَهُ دَكَّةً﴾ ده یکاته
 زه ویه کی ته خت ﴿وَكَانَ وَقْدَرْتِي حَقًّا﴾ وه ینگومان به لټی په روه ردگارم هه ق وراسته ﴿وَتَرَكْنَا﴾ واز (له خه لکی)
 دټینس ﴿بَعْضُهُمْ يُؤْمِنُ بِمُجِّ فِي بَعْضٍ﴾ له و روزه دا دټین و ده چن به ناو په کتردا (وه کو شه پو لی ده ریا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 و فوو ده کری به شه پپور دا ﴿جَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا﴾ نه و سا هه مو بیان کو ده که په نه وه سه راپا (که سیان لی جی نامینیت) ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ يُومِذُ لِّلْكَافِرِينَ﴾ وه له و روزه دا دوزه خ نیشانی کافران ده دټین ﴿عَرَّضْنَا﴾ به نیشان دانیکی ته و او
 ﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَغْنِيَهُمْ﴾ نه وانه ی که (لهم دونیا به دا) چاویان ﴿فِي عِظَاءٍ عَن ذِكْرِي﴾ په رده ی به سه ردا هاتبو و له یادی من
 ﴿وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَعًا﴾ وه نه وانه نه یان ده توانی (قورئان) بیستن ﴿الْحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ثابا نه وانه ی
 بی با وهرن و ا گومان ده بن (سوودی هه بی بویان) ﴿أَن يَخْذُوا عِبَادِي﴾ که به نده کانم (وه ک فرشته و عیسا) بکه ن
 ﴿مِن دُونِ أَوْلِيَاءٍ﴾ به یار و یا وهر و په رسترا و جگه له من ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ﴾ به راستی نیمه دوزه خممان ناماده
 کردو وه ﴿لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا﴾ به جینگا و شوین (میوانداری) بو بی با وهر پان ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ﴾ بل ی ثابا هه و التان بده ینی
 ﴿بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ به خه ساره تمه ندرتین (که س) له کار و کرده وه کانیا ندا ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلَهُمْ﴾ (نه وانه) نه و
 که سانه ن که کرده وه و کوششیان به فیر و چو ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زبانی دونیادا ﴿وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ﴾ واشیان گومان ده برد
 به راستی نه و ان ﴿يُحْسِبُونَ ضُغًا﴾ کار یکی زور چاک ده که ن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه که سانیکن بی با وهر بوون
 ﴿يَتْلُو رَبِّهِمْ وَلِقَاءَهُ﴾ به نیشانه کانی په ورور دگاریان و گه یشتن به خزمه تی (له دوا و رزدا) ﴿حَقِطْتَ أَعْمَالَهُمْ﴾ له بهر
 نه وه کرده وه کانیا ن پو چهل و بی پاداشت ده رچو و ﴿فَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَثْرَتُهُمْ وَلَوْ كَانُوا فِي شَرٍّ﴾ که واته له پوژی دوا یی دا هیچ نرخ
 و ریزنکیان بو دانانینس ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وه توله و سزایان دوزه خه ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ له بهر نه وه بی با وهر بوون
 ﴿وَأَعْتَدُوا لَنِي وَرُسُلِي هُزُونًا﴾ و گالته بیان ده کرد به نیشانه کان و پیغه مبه رانی نیمه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی
 نه وانه که نیمان و باور یان هیتا وه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه ی چاکیان کردو وه ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا﴾
 به هه شته کانی فیرده وس جینگای (میوانداری) نه وانه ﴿حَلَالِينَ فِيهَا﴾ به به رده و امی تیدا ده میتنه وه
 ﴿لَا يَمْنَعُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾ دا وای گواسته وه ناکه ن له و (به هه شته) دا ﴿قُلْ لَّوْكَانَ الْبَحْرُ﴾ (نه ی موحه ممه د) ﴿بَلَى﴾
 نه گهر (ناوی) ده ریاکان بیوا به ﴿مِذَابًا لِّكَلَمَتِي رَبِّي﴾ به مره که ب بو (نوسینی) زانیاری په روه ردگارم ﴿لَقَدْ الْبَحْرُ﴾
 ینگومان (ناوی) ده ریاکان ته و او ده بوون ﴿قَبِيلٌ أَن تَفْذَلَ كَلِمَتِي رَبِّي﴾ پش نه وه ی زانیاری په روه ردگارم ته و او بیت
 ﴿وَلَوْ جُنَّتَا بِمِثْلِهِ مَذْكَا﴾ نه گهر چنه د نه و نه ده ی ده ریاکانیش بینین (بیکه ین به مره که ب زانیاری خوا ته و او نابیت)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بل ی (به و بی با وهر پانه) ینگومان منیش ته نه ا ناده میزادیکم وه ک ثبوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به لام وه حیم
 بو دټ ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ به راستی په روه ردگاری ثبوه په روه ردگاریکی تاک و ته نیایه ﴿فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ﴾ جا
 هه ر که س به ته مایه به خزمه ت په روه ردگاری بگات (له قیامه تدا) ﴿فَلْيَتَمَلَّ عَمَلًا صَالِحًا﴾ نه وه با کرده وه ی چاک بکات
 ﴿وَلَا يَشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ وه له به رستنی په روه ردگاری دا که س نه کات به ها و به شی

سوره تی ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خوشنده ی میهره بان

﴿كَهَيَّصَ﴾ به (کاف، ها، یا، عین، صاد) ده خوینریته وه خوا زاناره به ماناکه ی، بوزانیاری
 زیاتر سهیری سه رتهای سوره تی (البقره) بکه ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (نهمه ی ده خوینریته وه
 به سه رتدا) باس ویادی به زه یی په روه ردگارتی ﴿عَبْدَهُ زَكْرِيَّا﴾ به بهنده ی خو ی که زه که ریایه ﴿
 إِذْنَادَى رَبِّهِ﴾ له کاتیکدا پارایه وه له په روه ردگاری ﴿يَذَلَّهُ خِفْيَا﴾ به پارانه وه یه کی نه پتی و په نامه کی
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ ووتی نه ی په روه ردگارم به راستی من ﴿وَهَبْ لِي عِظْمًا مِّنْ﴾ ئیسکم لاواز بووه
 ﴿وَأَسْتَعْلِ الْرَأْسُ شَيْبًا﴾ له بهر پیری سهرم (به مووی سپی) گری گرتووه (نهمه جوړیکه له په وانپیژی
 زمانی عهره بی به کاردیت به مه به سستی نه وه ی که مووی سپی له کاتی پیریدا گری به رداوه له موو
 په شه کانی سه رده می گه نجیتی) ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ په روه ردگارم هر گیز له پارانه وه م لیت
 بی هیوانه بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ﴾ به راستی من ده ترسم که س و کاره که م (له ناینی خوا لاده ن)
 ﴿مِنْ وَرَاءِي﴾ له پاش (مردنی) خو م (چونکه که سیکیان تیدانیه جیگری من بیت) ﴿وَكَاثِبَ أَمْرًا﴾
 عاقرا و خیزانه که شم نه زو که (مندالی نابیت) ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا﴾ ساتو له لایه ن خو ته وه
 منالیکسی چاکم پی بیه خشه ﴿يَرْثِي وَيُثِرُّ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ میرانگری (پیتغه مبه ریتی) من
 وبنه مالیه ی یه عقوب بی ﴿وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ نه ی په روه ردگارم واشی لی بکه که خو ت لی
 رازی بیت ﴿يَزَكِّرَنِي أَنَا نُبَشِّرُكَ﴾ (خوای گه وره فهرمووی) نه ی زه که ریا به راستی موژده ت
 ده ده ی نی ﴿يُعَلِّمُ اسْمُهُ يَحْيَى﴾ به مندالی که ناوی یه حیا یه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ پیشتی که سمان
 به و ناوه ناو نه ناوه ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ ووتی نه ی په روه ردگارم چون مندالم ده بی
 ﴿وَكَاثِبَ أَمْرًا عَاقِرًا﴾ له کاتیکدا خیزانم نه زو که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ بیگومان
 خوشم له پیریدا گه یشتوومه ته نه وه په ری پیری ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ ووتی (پریار) به و جوړه یه
 ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ په روه ردگاریشت فهرموویته ی ﴿هُوَ عَلَى هَيْئٍ﴾ نه و (کاره) به لای منه وه زور ئاسانه
 ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان پیشتیش تو م دروست کردووه ﴿وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾ که شتیک نه بوویت
 (پیش نه و دروست کردنه) ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (زه که ریا) ووتی نه ی په روه ردگارم
 نیشانه یه کم بو دابنی (کاتی نه و مژده هاته دی) ﴿قَالَ آيَاتُكَ﴾ (خوای گه وره) فهرمووی نیشانه ی
 تو نه وه یه (له سه ر بوونی نه و کوره) ﴿أَلَا تَتُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ ناتوانیت گفتوگو له گه ل خه لکدا بکه بیت
 ﴿تَلْكَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾ سی شه و له سه ر یه ک (به روژه کانیه وه هر چه نده) ساغیت و لال نیت ﴿فَخَرَجَ﴾
 علی قومیه من المخراب پاشان زه که ریا له په رستگا که ی هاته دهر بو ناو گه له که ی ﴿فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ﴾ جا
 به نیشاره ت پی ووتن ﴿أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که به یانیان و ئیواران ته سببحاتی خوا بکه ن ﴿۱۱﴾

﴿يَتَخَيَّ خُذِ الْكِتَابَ يَقُورُ﴾ (خوا ده فەرموئیت بە یەحیا پاش گەورە بوونی) ئەهی یەحیا تەورات بەتووندو گرنگ بگره ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْكِتَابَ صَبِيحًا﴾ تینگە یشتنی تەورات (یا حیکمەت و ژیری) مان پێبەخشی لەتەمەنی منالیدا ﴿وَحَنَانًا مِّنَ لَّدُنَّا وَزَكَاةً﴾ لەگەڵ دلسۆزی و پاک و خاوێنی لەلایەن خۆمانەوه ﴿وَكَانَ نَفِيًّا﴾ وە ئەو (یەحیا) لەخواترس و پارێزکار بوو ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ﴾ هەلسو کەوتی لەگەڵ دایک و باوکیدا جوان بوو ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ خۆبەزل زان و سەرپێچی کەر نەبوو (لەفەرمانی خوا) ﴿وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ﴾ سەلامی خوا ی لەسەر بێت لەو پۆژە ی لەدایک بوو ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾ وە لەو رۆژە ی کە وەفات دەکات ﴿وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾ وە لەو پۆژە ی کە زیندوو دەکرێتەوه ﴿وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مَرِّمَ﴾ (ئەهی موحمەد ﷺ) باسی بەسەرھاتی مەریم بەکە لە قورئاندا ﴿إِذْ أَنْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا﴾ ئەو کاتە ی کە کەنارگیری کرد لە کەس و کاری ﴿مَكَانًا شَرَفِيًّا﴾ لە شوێنێکی رۆژەھەلاتی (مزگەوتی قودس دا خوا پەرستی دەکرد) ﴿فَأَنْتَبَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ ئەمجا پەردە یەکی دانایە نێوان خۆی و ئەوان (کەس و کاری) دا ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ ئیمەیش جویرە ئیلمان نارد بۆلای ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ وە کوبەشەریکی تەواو خۆی پیشانی (مەریم) دا ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾ (مەریم) ووتی من پەنا دەگرم بەخوای میهرەبان لەتۆ ﴿إِنْ كُنْتَ نَفِيًّا﴾ ئەگەر تۆ لەخواترسیت (وازم لێ بیتە و زیانم پێی مەگەینە) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جویرە ئیل ووتی (ترست نەبی) من نێردراوی پەروەردگار تسم ﴿لَا هَبَ لَكِ عَلَمًا زَكِيًّا﴾ بۆ ئەو ی مندالێکی پاک و خاوێنت پێی بێخشم ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ (مەریم) ووتی من چۆن مندالم دەبیت !! ﴿وَلَمْ يَمَسَّ نَفْسِي بَشَرٌ﴾ کە هیچ بەشەریک (لیم نەکەوتوو) پەفاقەتی نەکردوم (بەحەلالی) ﴿وَلَمْ أَكُ نَفِيًّا﴾ وە داوێن پسیش نەبووم ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (جویرە ئیل) ووتی کارە کە بەو جۆرە یە (کە پێم ووتی) ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ پەروەردگارت فەرموویەتی ﴿هُوَ عَلَى هَيْنٍ﴾ ئەو کارە لای من زۆر ئاسانە ﴿وَلَنَجْعَلَنَّكَ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ و بۆ ئەو ی بیکەین بەموعجیزە و نیشانە یەک بۆ خەلکی ﴿وَنَحْنُ مَنَّا﴾ و پەحمەتێکی نایبەتیش لەلایەن ئیمەوه ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾ ئەو کارێکی بریار دراو (لەلایەن خواو) ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾ جا (مەریم) سکی پر بوو بەو (کۆرەلەوه) ﴿فَأَنْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ ئەمجا بە (سکە کە) وە دوور کەوتەوه بۆ شوێنێکی دوور (لە کەس و کاری) ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾ ئەوسا ئیشی پێش ژانی مندال بوون ناچاری کردو بردی ﴿إِلَى جَنِّحِ النَّخْلَةِ﴾ بۆ لای قەدی دار خورمایەک (تالە کاتی مندال بوومەنە کەیدا خۆی پێو بگریت و پالی پێو بدات) ﴿قَالَتْ يَلَيْسَ بَنِي قَبْلَ هَذَا﴾ (مەریم) ووتی ئای خۆزگە پێش ئەم (پوداو) بمر دمایە ﴿وَكَنتُ نَسِيًّا مَنَسِيًّا﴾ و من شتیکی لەبیر چوو ی باس نەکراو بوومایە ﴿فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا﴾ ئەمجا (جویرە ئیل) بانگی مەریم ی کرد لە ژیری (دار خورماکە) وە ﴿الْأَخْرَجْنِي﴾ (ووتی) خەفەت مەخۆ و غەمبار مەبە ﴿فَدَجَّلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ بێگومان پەروەردگارت لەخوار تەوه جۆگە یەک ئاوی بۆ فەراهم هیناوی ﴿وَهَرَبَى إِلَيْكَ بِجَنِّحِ النَّخْلَةِ﴾ قەدی ئەو دار خورمایەش بۆ لای خۆت راوەشیته ﴿سَقِطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾ خورمای تازە پێی گەییووت بەسەردا دەباریت ﴿۳۶﴾

﴿فَكُلْ وَاشْرَبْ﴾ نه مجا (له و خورما) بخو و (له و ناوہش) بخوره وه ﴿وَقَرَىٰ عَيْنًا﴾ چاوو دل پو شنبه ﴿فَإِمَّا تَرَىٰٓ مِنْ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ جا نه گهر هر که سینکت بینی (پرسپاری نه م منداله ی لی کردی) ﴿فَقُولِ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ به (ئیشارهت) پنی بلنی به راستی من قسه نه کردنم له سه خو م نه زر کرد وه بو (خوای) میهره بان ﴿فَلَنْ أَكْمَلَ إِلَیْمًا﴾ له بهر نه وه نه مرو قسه له گهل هیچ که سینکدا ناکم ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ عَلَىٰ غَوْلٍ مِّنَ الْمُنَادِلَةِ﴾ نه و (منداله ی) گرتبو و به باوه شیه وه ﴿قَالُوا يَكْفُرُ﴾ (خز مه کانی) ووتیان نه ی مهریه م ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا قَرِيبًا﴾ به راستی شتیکی زور خراب و نابرو بهرت کرد وه ﴿يَتَأَخَّتُ هَرُونَ﴾ نه ی نه وه ی وهك خوشکی هاروون وایت (له ته قوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًى﴾ نه باو کت پیاو یکی خراب و داوین پیس بو وه ﴿وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا﴾ نه دایکت داوین پیس و زینا کار بو وه ﴿فَأَسَارَتْ إِلَيْهِ﴾ جا (مهریه م) ئیشارهتی بو نه و (منداله) کرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكْمُرُ﴾ (خز مه کانی) ووتیان چو ن قسه بکهین ﴿مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا﴾ له گهل منالیکدا که له بیشکه دایه ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (منداله که هاته قسه و) ووتی به راستی من به نده ی خوام ﴿ءَاتَانِي الْكِتَابَ﴾ به راوی ئینجیلیم پی ددات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دهمکات به پیغه مبر ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ﴾ وه پیروز و فهداری کردوم له هر جینگایه کدا بم ﴿وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ و فرمانی پیداوم به نویژ کردن و به زه کات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ هه تاله ژباندام و زیندوم ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَتِي﴾ و (کردومی) به پوله یه کی چاکه کارو گویرایه ل بو دایکم ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نه ی کردوم به ملهورپکی به د پهنار ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ﴾ سلاوی خوام له سهر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ نه و پورهی که له دایک بووم وه نه و پورهی که دهمرم ﴿وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا﴾ وه نه و پورهی که زیندوو ده کریمه وه ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ نه وه (که باس کرا) عیسای کوری مهریه مه ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ که ووته یه کی راسته (ده باره ی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمَتَّرُونَ﴾ که نه وان (گاوور و جووله که کان) تیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایه ن نی یه بو خوا مندالی هه بیت ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و بیگهردی بو خوا ﴿إِذَا قُضِيَ أَمْرًا﴾ هه رکاتی بیه وی کارنک بیی ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ نه وه بینگومان ته نها پنی ده لی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیه، یه کسه ر ده بیت ﴿وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بینگومان خوا به روه ردگاری من و ئیوه شه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که واته هه ر نه و بیه رستن ﴿هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ نه مه یه رینگا و ریبازی راست و دروست ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ به لام ده سته و ناقمی (گاوور و جووله که) کان له نئو خویاندا رایان جیاواز بوو (له باره ی عیسا وه) ﴿قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سزاو له ناو چوون بو نه وانه ی که بی باوه ر بوون ﴿مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له بینینی پورّه زور گه وره که (که پورزی دواپی یه) ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ﴾ نای که چهنده بیسه ر و بینهرن (نه و) بی باوه رانه ﴿يَوْمَ يَأْتُونَنَا﴾ له پورژیکدا که دینه وه بو لامان (له قیامه تدا) ﴿لَكِنَّ الْفَالِغُونَ الْيَوْمَ﴾ به لام سته مکاران نه مرو (له دنیا دا) ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له گومراییه کی ناشکرادان ﴿

﴿وَأَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْخُسُوفِ﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ) ئەو (ستەمكار)انە لە پوژی داخ و خەفەت بترسیتە ﴿إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتی کار و باری (خەلکی) کۆتایی پێ دەهێتێری ﴿وَهُزِّيْ غَفْلَةً﴾ لە کاتی کدا ئەوانە غافلن ﴿وَهُزِّيْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و باوەڕیش ناهێتن (بە پوژی دواپی) ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ بەراستی هەر ئێمە ﴿نَزَّلْنَا الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾ دەبینە میراتگری زەوی و ئەوێ لە سەریەنی ﴿وَأَيْنَا يُجْعَلُونَ﴾ وە هەر بۆ لای ئێمە دەگەڕێتەوە ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وە (ئەي موحەممەد ﷺ) لە قورئاندا باسی ئیبراھیم بکە ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا﴾ بەراستی ئەو (ئیبراھیم) زۆر راستگۆ و پێغەمبەر بوو ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ﴾ کاتی بە باوکی ووت ﴿يَتَّبِعْ﴾ ئەي باوکی خوشەویستم ﴿لِمَ تَعْبُدُ﴾ بۆ دەپەرستی ﴿مَا لَا تَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ شتێ کە نابێستی و نابینی ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ وە هیچ سوودێکت پێ ناگەیەنێ ﴿يَتَّبِعْ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْوَيْلِ﴾ ئەي باوکی خوشەویستم بەراستی دنیابە زانست و زانیاریکم بۆ هاتوووە ﴿مَا لِي يَأْتِيكَ﴾ کە بۆ تۆ نە هاتوووە (وپیشت نە دراوە) ﴿فَأَنْتَبِئْ﴾ کەواتە شویتەم کەووە و گوێزایە لێم بکە ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ پێتموونیت دەکەم بۆ رێبازی راست ﴿يَتَّبِعْ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾ ئەي باوکی خوشەویستم شەیتان مەپەرستە ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بەراستی شەیتان ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ هەمیشە سەرپێچی کەر و یاخی بە لە خواي میهرەبان ﴿يَتَّبِعْ إِنِّي أَخَافُ﴾ ئەي باوکی خوشەویستم بەراستی دەترسم (گەر بە کافری بمری) ﴿أَنْ يَسَّكَ عَذَابٌ﴾ تووشی سزایەکی بێی ﴿مَنْ أَرْحَمَنِ﴾ لە لایەن خواي میهرەبانەووە ﴿فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ ئیتر بپیته هاوپی و هاو دەمی شەیتان (لە دۆزەخدا) ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْئَةِ﴾ (باوکی) ووتی تۆ واز لە پەرستراوە کانی من دینی (ونا یا نەپرستی)؟! ﴿يَتَّبِعْ إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەي ئیبراھیم ﴿لَنْ نُرْتَنَّاهُ لَا رَجْمًاكَ﴾ سویندبێ ئەگەر واز نەهێتی (لەقسە ووتن بە پەرستراوە کانم) دنیابە بەرد بارانت دەکەم ﴿وَأَهْجُرْني مَلِيًّا﴾ (دەي) بپۆ ماوێهێکی زۆر دوورکەوەرەووە لێم ﴿قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ﴾ (ئیبراھیم) فەرمووی سەلامت لی بیت ﴿سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي﴾ لە مەودوا داوای لی بوردنت بۆ دەکەم لە پەروەردگارم ﴿إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ (چونکە) بەراستی ئەو (پەروەردگار) لە گەلمدا میهرەبانە (و دوو عام گیرا دەکات) ﴿وَأَعْتَزِّلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ﴾ وە دوورە پەریز دەبم لە ئێو و ئەو شتانەش دەپەرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگە لە خوا ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ تەنها پەروردگارم دەپەرستم ﴿عَسَى﴾ ئومیدەوارم ﴿أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ لە پەرستن و نزای پەروەردگارم دابی هیوا و نا ئومید نەبم (وە کو ئێو) ﴿فَلَمَّا أَتَتْهُمْ﴾ جا کاتی (ئیبراھیم) دوورکەوتەووە لێیان (لە گەلە بت پەرستە کەي) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و لەو شتانەش ئەوان دەیان پەرست جگە لە خواي گەورە ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ ئێمە ئیسحاق و (لە ئیسحاقیش) یەعقوبمان پێ بەخشی ﴿وَوَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ و هەریەک لەوانیشمان کرد بە پێغەمبەر ﴿وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَّحْمَتِنَا﴾ لە پەحمەتی خۆمان ئەوانمان بە هەرمەند کرد ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ باسی چاکەي ئەوانمان خستە سەر زمانی (ئادەمیزادەکان) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾ لە قورئاندا باسی مووسا بکە ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ بەراستی ئەو (کە سێکی) هەلبژاردە بوو (بێ گەردبوو لە ناتەواوی) ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ و نیراو و پێغەمبەر بوو (بۆ خەلکی) ﴿﴾

﴿وَنَذَرْنَهَا﴾ و نه ئیمه نهومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له لای راستی کیوی طوره وه ﴿وَقَرْنَتْهُ﴾
 ﴿يَحْيَا﴾ و نه و (مووسا) مان نزیك کرده وه تا قسه ی له گه ل بکه یں ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ و نه له به زه یی
 و به خشنده یی خو مان به خشیمان به و (مووسا) ﴿أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ هاروونی برای که پیغه مبه ر بو و ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ و نه له قورئاندا باسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بیگومان نه و له به یمان
 و به لینه کانیدا راست گو بو و ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و نه و نیررا و پیغه مبه ری خوا بو و ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ﴾
 و نه همیشه فرمانی ددها به خیزان و کس و کاری ﴿بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ به نویژ کردن و زه کات دان
 ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ و نه همیشه لای په روه ردگاری جیگه ی په زامه ندی بو و ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ﴾
 و نه باسی ئیدریس بکه له قورئاندا ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به راستی نه و زور راست گو و پیغه مبه ر بو و
 ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ و پایه و پله یمان بلند و به رز کرده وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه وانه ی
 (که باس کران) که سانیکن که خوا نیعمه ت و چاکه ی خوی پشت به سه ریاندا ﴿مَنْ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾
 له و پیغه مبه رانه ی که له نه وه ی ناده من (وه ک ئیدریس) ﴿وَمَنْ حَمَلَتْهُمُ نُوحٌ﴾ و نه له (نه وه ی) نه وانه یش
 (که له که شتیبه که دا) له گه ل نوح دا هه لمان گرتن (وه ک ئیبراهیم) ﴿وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ﴾ و نه له نه وه ی
 ئیبراهیم و یه عقوب (وه ک ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمَنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾ و نه وانه ی هیدایه تمان دا و نه هه لمان
 بزار دو و ﴿إِذْ أَنْتَبَأْتَهُمْ بِآيَاتِ الرَّحْمَنِ﴾ نا نه وانه هه ر کاتی ئایه ته کانی خوی به به زه بیان بو بخوئیریته وه
 ﴿خَرُّوا سُجَّدًا بُكِيًّا﴾ ده ست به جی ده که ون به رو ودا به سوژده و گریانه وه ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعدِ خَلْفِهِ﴾
 نه مجا له باش نه وانه که سانیکن (له نه وه کانیا ن) بو و نه جینشینیان ﴿أَصَاغُوا الصَّلَاةَ﴾ که نویژیان ده فیه و تاند
 ﴿وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ﴾ و شوین هه و او ئاره زوو که و تن ﴿مَسْرُوفٍ بِلِقَؤُنَّ عِيًّا﴾ جا نه وانه له داهاتو ودا تووشی
 (سزای) گو مریایان ده بن ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگه له وه ی که توبه ی کرد بیت و باوه ری هینایت
 ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده وه ی چاک ی کرد بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نا نه وانه ده چنه به هه شته وه
 ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ و هیچ سته مینکیان لی ناکریت (له پاداشتی کرده وه چاکه کانیا ن که م ناکریته وه) ﴿وَجَنَّاتِ عَدْنٍ﴾
 به هه شتانی جی مانه وه ی هه میشه یی په ﴿الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ﴾ که خوی میهره بان به لینی داوه ﴿عِبَادَهُ﴾
 بِالْغَيْبِ به به نده کانی که نادیار و په نهانه و به چا و نه یانیبیوه ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا﴾ به راستی خوا به لینی به دی دیت
 ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾ (به هه شتیبه کان) له به هه شتدا هیچ و ته و قسه یه کی بی سو و نابستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾
 ته نها سه لام کردن ده بیستن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ﴾ له ویدا رزق و ریزی ناماده یه بویان ﴿بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ به به یانیا ن
 و ئیواراندا ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه و به هه شته ی باسی کرا ﴿الَّتِي نُورِثُ﴾ نه وه یه که ده یبه خشین ﴿مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ﴾
 نَبِيًّا به و که سانه ی که (له دونیادا) پاریز کار و له خوا ترس بو و نه به نده کانمان ﴿وَمَا تَنْزِيلُ الْإِنشَاءِ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾
 ئیمه (فریشته کان) له ئاسمانه وه دانابه زین به فرمانی په روه ردگارت نه بی ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيَنَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ ته نها
 بو خوا به (و خوا ده زانی) هه مو و کاروباری داهاتو و رابو و ردو و ﴿وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾ و ئیستا مان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ﴾
 نَبِيًّا و نه په روه ردگارت (کرده وه ی به نده کانی) له بیر نه کردو وه ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ﴾

﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی و ههرچی له نیوانیاندایه
 ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ که واته بیهرسته و زور خوگر به له په رستنیدا ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ رَسْمًا﴾
 ئایا ئاگاداریت وینه ی ئه و (خوایه کی تر) هه بیست ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ﴾ ئاده می (بی بروا) ده لی
 ﴿إِذَا مَاتَ﴾ ئایا که مردم ﴿لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا﴾ له داهاتوودا به زیندوویی (له گور) دهرده هیتیریم ﴿وَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ﴾ ئه وه ئاده میزاد بو بیرناکاته وه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ که بیگومان ئیمه له سه ره تا وه
 ئه ومان دروست کردو وه ﴿وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾ که ئه و شتیک نه بوو ﴿فَوَرَّكَ لَخَشَرًا﴾ ئه مجا سویند
 به پهروه ردگارت ئه و (بی بروایانه) کو ده که ینه وه (له روژی دوا ییدا) ﴿وَالشَّيْطَانِ﴾ (له گه ل)
 ئه و شه ی تانانه ی (که گومرایان کردن) ﴿لَمْ يَكُ خَشَرًا﴾ پاشان به راستی هه موویان ئاماده ده که یین
 ﴿حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا﴾ به ده وری دوزه خدا به سه ره ئه ژنویاندا که وتوون (له بهر ترسناکی ئه و روزه) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ زَعَنٌ﴾ پاشان بیگومان ده ری دینین (و ده یخه ینه دوزه خه وه) ﴿مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ﴾ له هه ره پیرو
 ده سته یه ک ﴿أَنَّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا﴾ کامه یان تاوانبارتر (یاخی تر) بو وه له بهر انبه ره خوا ی میهره باندا
 ﴿لَمْ يَكُنْ أَكْثَرُ﴾ ئه مجا بیگومان ئیمه زانترین ﴿بِالَّذِينَ هُمْ أُولَى بِهَا صِلًا﴾ به وانه ی که شیاو ترن
 بخرینه دوزه خ و بسو تین پی ﴿وَأَن يَنْكُرُ﴾ که س نییه له ئیوه ﴿إِلَّا وَارِدُهَا﴾ نه روا ت و تینه به ریت
 به سه ره دوزه خدا ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ (ئه و تپه ره ینه) بریار یکی برا وه یه له پهروه ردگارت وه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ دُونَهُ آلَافٌ مِّنْ دُونِ﴾ دواتر ئه وانه رزگار ده که یین که پاریز کار وله خواتر س بوون ﴿وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا﴾
 جیثا و سته م کاران له سه ره چوک له ناو (دوزه خ) دا ده هیلینه وه ﴿وَإِذَا نَسِيتَ﴾ ئه وانه ی
 هه ره کاتی ئایه ته روون و ئاشکراکانی ئیمه به سه ره یاندا بخوینرایه ته وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانه ی
 بی بروا بوون ده یان ووت ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ به وانه ی ئیمان یان هیتا بوو ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا﴾
 کام له م دوو کو مه له جی و شوینی (خانوو به ره ی) خوشتره ﴿وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾ و کو رو
 مه جلیسی چاکتره ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ﴾ وه پیش ئه مان چه ندینمان له ناو برد ﴿مِّنْ قَرْنٍ﴾ له گه له
 (بی با وه ره کان) ﴿هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيًّا﴾ که ل و به لی ناو مال و لاشه و قیافه تیشیان له مان جوانتر بوو ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ﴾ (ئه ی موحه ممه د) بلی ئه وه ی له گو مرایی دایه ﴿فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾
 باخوا ی میهره بان مو له تی پی بدات و ته مه نی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکه ن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾
 هه تا کاتی ئه و هه ره شانیه ی کرا وه لیان ده بیسن (دیته دی) ﴿إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾ (ئه وه ش) یان
 سزایه (له دنیا دا) یان (هاتنی) روژی دوا ییه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ﴾ جاله داهاتوودا ده زانن ﴿مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾
 کی جیگا و شوینی (خانوو به ره ی) خراب و ناخوشه ﴿وَأَضَعُفٌ جُنْدًا﴾ وه کی سه رباز و له شکری
 بی هیزتره (کافران یان با وه رداران) ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ ئه وانه ی له سه ره رپیازی
 هیدایه ت بوون خوا هیدایه تیان بو زیاد ده کات ﴿وَالْبَلَقِيَّتُ الصَّالِحَاتُ﴾ ئه و کرده وه چاکانه ی له
 (روژی دوا ییدا) ده میتنه وه ﴿حَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ لای پهروه ردگارت پاداشتی چاکتره ﴿وَحَيْرٌ مَّرَدًّا﴾
 و ئاکامیشی باشتره ﴿۷۱﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ نایا نه و که سست دیوه ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوه پر بوو به نیشانه و نایه ته کانی ئیمه
 ﴿وَقَالَ﴾ ووتی ﴿لَأُوتِينَ مَا لَا أُؤْتَى﴾ (له پوژی دوایشدا) مال و کورم بی ددری ﴿أُظْلَعُ الْعَيْبُ﴾
 نایا به نه نیشیه کان ناگاداره ﴿أَرَأَيْتَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا به لینی له خوی میهره بان و هر گرتووه ﴿كَلَّا﴾
 نه خیر (وانیه) ﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ له مه و پاش نه وهی ده یلی ده بنوسین (له سه ری)
 ﴿وَسَمِعُكَ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَذًا﴾ ماوهی سزای بو دریز ده کهینه وه ﴿وَرَرْتُهُ مَا يَقُولُ﴾ نه وهی نه و ده یلی
 (له مال و مندا) به میرات لی و هر ده گرینه وه ﴿وَيَأْتِيَنَا قَرْدًا﴾ (له پوژی دوایدا) به ته نه ایتیه وه لمان ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 نه وانه بینجگه له خوا بریاریان داوه بو خویان ﴿إِلَهَةً﴾ چند به رستراوینک
 ﴿لِيَكُونُوا لَهُمْ عَزًّا﴾ بو نه وهی نه و به رستراوانه بینه یارمه تی دهر (و تکا کار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نه خیر (وانیه) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِ﴾ به لکو به رستراوه کان (له قیامت دا) ئینکاری به رستنه که ی
 نه و ان ده که ن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدًّا﴾ وه ده بنه دزیان و به ربه رچیان ده دهنه وه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نه تدیوه
 (سه رنجت نه داوه) ﴿أَلَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ﴾ که بینگومان ئیمه شه یثانه کانمان زال کردووه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 به سه ر بی باوه ران دا ﴿تَوْرَهُمْ أَلَّا﴾ چاک هانیان ده دهن (بو کوفر و تاوان) ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (نه ی موحه ممه د) به له یان لی مه که ﴿إِنَّمَا عُدَّ لَهُمْ عَذَابًا﴾ بینگومان ئیمه به ژماردنکی ورد (پوژانی
 ته مه نیان) ده ژمیرین ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ﴾ باسی نه و پوژه بکه که پاریز کاران وله خواترسان کو
 ده کهینه وه ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدًّا﴾ ده سته ده سته و کومه ل کومه ل به ریز و حورمه ته وه ده یان به بن بو لای خوی
 میهره بان ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ﴾ تاوانباریش ده دینه به ر ﴿إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ بو دوزه خ به تینویه تی (به وینه ی
 گه له ناره ل) ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ ده سه لاتی تکا و لاله یان نی یه ﴿إِلَّا مَنْ﴾ جگه له و که سه ی
 ﴿أَتَّخِذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ به لینی له خوی میهره بان و هر گرتووه (وه ک پیغه مبه ران و شه هیدان) ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾
 (گاوور و جووله که کان) ده یان ووت خوا مندالی بو خوی داناوه ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ سویند به خوا به راستی شتیکی زور نابه جی و سه یر ده لین
 ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ﴾ نزیکه ئاسمانه کان ﴿يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ﴾ له ت له ت و پاره پاره بین له به ر نه و (قه یه)
 ﴿وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ﴾ و (نزیکه) زه ویش شق به ریت و بقلیشی ﴿وَنَحْزُ الْجِبَالِ هَذَا﴾ و (نزیکه) چیاکان
 به یه ک جار بروخین ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ له به ر نه وهی (بی باوه ران) مندا ده دهنه پال خوی
 میهره بان ﴿وَمَا يَتَّبِعُ لِلرَّحْمَنِ﴾ بو خوی میهره بان شیوا نیه ﴿أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ که مندالی هه بی
 ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه موو نه وانه ی له ئاسمانه کان و زه ویدان ﴿إِلَّا إِيَّيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾
 به بنده یی دینه لای خوی میهره بان (هیچ که سی له وانه نیه به بنده ی خوی میهره بان نه بی) ﴿لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا﴾ سویند به خوا به راستی هه موویانی سه ر ژمیری کردووه به ژماردن
 ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ قَرْدًا﴾ هه ر هه موویان به تاك و ته نه ایتیه وه بو لای (خوا) له پوژی
 قیامتدا ﴿۵۰﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیشیان کردووه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ بینگومان خوای میهره‌بان خو‌شه‌ویستیان ده‌کات (له‌دلی باوه‌پداراندا) ﴿فَأَنصَرَفَتْ إِلَىٰ هَٰذَا﴾ جا به‌راستی ئیمه‌ قورئانمان له‌سهر زمانی تو‌ناسان کردووه ﴿لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ﴾ تا مژده‌ی پی‌ بده‌یت به‌پاریزکاران و له‌خواترسان ﴿وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا﴾ نه‌و که‌سانه‌شی پی‌ بترسیتیت که‌به‌سه‌ختی دزایه‌تیت ده‌که‌ن ﴿وَكُرْ أَهْلًا مِّنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ﴾ گهل و کومه‌لی زورمان پیش نه‌مان (له‌به‌ر خرابیان) له‌ناوبرد ﴿هَلْ يُحِثُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ نایا‌هه‌ست نه‌که‌یت به‌هیچ که‌سینک له‌وانه‌ما‌بیت؟ ﴿أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا﴾ یان هیچ وورته و سرته‌به‌کیان ده‌بیستیت ﴿۱۵﴾

سوره‌تی ﴿طه﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طه﴾ به‌(طا،ها) ده‌خوینریته‌وه، خوا‌زاناتره به‌ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿مَا أَرْزَلْنَاهُ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ قورئانمان نه‌ناردوته خواره‌وه بو‌سه‌رتو ﴿لِتَشْقَى﴾ بو‌نه‌وی دوو چاری نار‌ه‌حتی غهم و په‌زاره‌بیت ﴿إِلَّا نَذْكُرَنَّهُ لِمَنْ يَّحْشَى﴾ ته‌نها ناموزگاری و بیر خستنه‌وه‌یه بو‌نه‌و که‌سه‌ی (له‌خوا) ده‌ترسی ﴿تَنْزِيلًا مِّنْ﴾ (نه‌م قورئانه) به‌به‌ش به‌ش نیردراوته خواره‌وه له‌لایه‌ن زاتیکه‌وه ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى﴾ که‌زه‌وی و ناسمانه به‌رزو بلندکانی دروست کردووه ﴿الرَّحْمَنُ﴾ که‌(خوای) میهره‌بانان ﴿عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ که‌به‌رزبووه سه‌ر عهرش و قهراری گرت (به‌و شیوه‌ی شیاوی بیت ئیمه‌ چونه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿لَهُ مَنَافِي السَّمَوَاتِ وَمَنَافِي الْأَرْضِ﴾ ته‌نها مولکی خوا‌یه نه‌وی له‌ناسمانه‌کان و نه‌وی له‌زه‌ویدایه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا وَمِثْقَلُ ذَرَّةٍ مِّنْ شَيْءٍ فِي يَدَيْهِ﴾ و نه‌وی له‌نیوانیاندا‌یه و نه‌وی له‌ژیر خاکدا‌یه ﴿وَإِنْ تَجَهَّرَ بِأَقْوَلٍ﴾ نه‌گه‌رتو به‌ناشکرا‌قسه بکه‌یت ﴿فَأَنذَرْنَا عَذَابًا وَخُفً﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و (خوا) نه‌یتی و له‌نه‌یتی شاراو‌ه‌تریش ده‌زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا (نه‌و زانه‌یه) که‌هیچ به‌رستر او‌ینکی نری به‌هه‌ق و را‌ستی نی‌یه جگه‌له‌نه‌و ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ ته‌نها بو‌نه‌و نه‌واوه هه‌ره‌جوانه‌کان ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) نایا‌هه‌وال و ده‌نگوباسی مو‌سا پی‌غه‌مه‌رت پی‌گه‌یشتووه ﴿إِذْ رَأَاهُ أَنَا رَا﴾ کاتی نا‌گریکی بینی (له‌گه‌رانه‌وه‌یدا بو‌میصر له‌شه‌ویکی سارددا) ﴿فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ جا (مو‌سا) ووتی به‌خیزانه‌که‌ی لیره به‌میننه‌وه ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به‌راستی من نا‌گریکم به‌دی کردووه ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ﴾ (نه‌پوم بو‌لای) به‌لکو له‌و نا‌گه‌ر چلوسکیکتان بو‌بیتم (خوتانی پی‌گه‌رم بکه‌نه‌وه) ﴿أَوْ أَعِزُّ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾ یان لای نه‌و نا‌گه‌ر پینگانیشان ده‌ریکم ده‌ست که‌وی ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا﴾ جا که‌گه‌شته‌لای (نا‌گه‌ره‌که‌) ﴿يُودَىٰ يَمْسُرُ﴾ بانگی لی‌کرا: نه‌ی مو‌سا ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به‌راستی من به‌روه‌ردگاری تو‌م ﴿فَاخْلَعْ عَايُنَكَ﴾ ده‌ی پتلاوه‌کانت داکه‌نه (له‌به‌ر ری‌زی شو‌ینه‌که‌) ﴿إِنَّكَ بِأَلْوَادٍ مُّقَدَّسٍ طَوًى﴾ چونکه بینگومان تو‌له‌شیوی پیر‌وزو به‌فه‌ری (طووا) دایت ﴿۱۶﴾

﴿وَأَنَا آخَرُكَ﴾ من تۆم هه لبرار دووه (بۆ پینغه مبه رایه تی) ﴿فَأَسْمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ که واته گوی بگره
 بۆ نه وه ی نیگا ده کری (بۆت) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ به راستی هه ر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هیچ
 به رستر اوینکی راست نییه جگه له من ﴿فَاعْبُدْنِي﴾ که واته من به رسته ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾
 به چاکی نوێژ به جی بیته تامنت بیته وه یاد ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بنگومان رۆزی دواپی دیت
 ﴿كَأَنَّا أَخْفِيهَا﴾ نزیك بوو (کاتی هاتنی له خویشم) بشارمه وه، (چا جای له فریشته و پینغه مبه ران، که واته
 زانینی کاتی هاتنی رۆزی دواپی ته نها په روه ردگار ده یزانیته) ﴿لِنُجْزِي﴾ بۆ نه وه ی پاداشت بدریته وه ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿بِمَآئَتِي﴾ به گویره ی نه و کرده وه ی که ده یکات ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا﴾
 جا بار یگری نه کات لی ی ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ نه و که سه ی باوه ری نی به وه (قیامه ته) ﴿وَأَتَّبِعْ هَوَاهُ﴾
 و شوین هه و او ئاره زووی خو ی که و توه وه ﴿فَتَرَدِّي﴾ نه و سا تیا ده چیت ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ﴾
 ﴿يَمُوسَى﴾ (خوا فهرمووی) نه ی مووسا نه وه چیه به ده هستی راسته وه ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ﴾ (مووسا)
 فهرمووی نه وه گو چانه که مه ﴿أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا﴾ خۆم ده دم به سه ریدا (کاتی رویشتن) ﴿وَأَهْشُ بِهَا
 عَلَى عَنَمِي﴾ که لای دره ختی پی ده وه ریتنم بۆ مه ره کانم ﴿وَلِي فِيهَا مَعَارِبُ أُخْرَى﴾ وه چهند کارو پتو یستی
 تری پی ده که م ﴿قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَى﴾ (خوا) فهرمووی نه ی مووسا گو چانه که ت فری بده ﴿قَالَ
 أَلْقِنَهَا﴾ جا نه ویش فرنی دا ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ ده ست به جی گو چانه که بووه به مارینک
 به خیرایی ده رویشت (مووسا ترسا) ﴿قَالَ﴾ (خوای که و ره) فهرمووی ﴿خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ﴾ بیگره وه
 مه ترسه ﴿سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾ دلنیا به ده ی گیرینه وه بۆ شیوه که ی به که م جاری (ده یکه ی نه وه
 به گو چان) ﴿وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾ ده ست بخره بن بالت (باشان ده ری بیته) ﴿وَتَخْرُجُ بَيَّضَاءَ﴾
 که ده ردیت سپیه (وه ک کافور ده دره وشیتته وه) ﴿مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ﴾ بی نه وه ی به له کی و نه خوشی بیت
 ﴿يَا أَيُّهَا أُخْرَى﴾ (نه مه ش) موعجیزه یه کی تره (جگه له گو چانه که ت) ﴿لَنُرِيكَ مِنْ بَيْنِنَا الْكَبْرَى﴾ بۆ
 نه وه ی هندی له موعجیزه و به لکه که و ره کانی خۆمانت پیشان بده ین ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ بر و بۆ
 لای فیرعه ون ﴿إِنَّهُ رَطَنِي﴾ چونکه به راستی له سنوور ده رچووه و یاخی بووه ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي
 صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی په روه ردگارم سنگم (دل و ده رونم) فراوان بکه ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾
 وه ئیش و کارم بۆ ئاسان بکه ﴿وَأَخْلَلْ عُقَدَةَ مِنَ الْإِسَانِ﴾ و گرینی زمانیشم به ره لا بکه ﴿يَقْفَهُ أَوَّلِي﴾
 بۆ نه وه ی له قسه کانم تیگهن ﴿وَأَجْعَلْ لِي زَیْرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ وه له خزم و که سی خۆم که سینک بکه ره
 پشتیوانم ﴿هَٰؤُلَاءِ أَخِي﴾ که هاروونی برامه ﴿أَشْدُدْ يَدَهُ أَزْرَى﴾ پشتمی پی قایم و به هیز بکه
 ﴿وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي﴾ بیکه ره هاو به شم له کاره که مدا (که یاندنی به یامی خوا) ﴿كَسِيحَاكَ
 كَبِيرًا﴾ بۆ نه وه ی زۆر ستایشت بکه ین ﴿وَنَذَرُكَ كَبِيرًا﴾ وه یاد و زیگری زۆرت بکه ین ﴿إِنَّكَ
 كُنْتَ بِتَابِعِيرًا﴾ به راستی تو بینای به (هه موو شتیکی) ئیمه ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾ (خوای
 که و ره) فهرمووی به راستی نه وه ی داوات کرد پیت درای نه ی مووسا ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً
 أُخْرَى﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه جارینکی تر منته مان ناو ته سه رت ﴿٣٧﴾

﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ﴾ کاتنی ئیمه ناگاداری دایکتمان کرد ﴿مَا يُوحَىٰ﴾ نه‌وه‌ی پئویست بوو ناگادار بکرنیت ﴿أَن أَوْفِيهِ فِي الثَّابُوتِ﴾ که نه‌و (موسای شیره‌خوره) بخهره ناو سندوقیکه‌وه ﴿فَأَوْفِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ نه‌مجا فرینی دهره دهریاوه ﴿فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ﴾ جا باده‌ریاش بیبانه که‌ناری ناوه‌که ﴿يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ وَعَدُوٌّ لَّهُ﴾ (له‌ناکامدا) دوزمنی من و دوزمنی نه‌و (که‌فیرعه‌ونه) بگریته‌وه ﴿وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي﴾ له‌لایه‌ن خومه‌وه جوړه خوشه‌ویستییه‌کم پندایت ﴿وَالضُّعْفُ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ بؤ نه‌وه‌ی په‌روه‌رده بکرنیت له‌پیش چاوی خوم (به‌چاودیری و پاریزگاری خوم) ﴿إِذْ تَنَسَّىٰ لُحْنُكَ﴾ (له‌بیرت بی) کاتنی که خوشکه‌که‌ت دهر ویشست ﴿فَقُولْ﴾ و ده‌یووت (به‌فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی که موساده‌گریا و شیریه‌هیچ نافرته‌تیکی نه‌ده‌خوارد) ﴿هَلْ أَذْكَرٌ عَلَيَّ مِنْ يَكْفُلُهُ﴾ که‌سیکتان نیشان بده‌م که به‌خیوی کات و بیگریته‌نه‌ستو ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ﴾ به‌و هویه‌وه تو‌مان گتیرایه‌وه بؤ لای دایکت ﴿كَيْ تَنْفَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ تا چاو ودلی‌گه‌ش بیته‌وه و خه‌ف‌ت نه‌خوات ﴿وَقَتَلْتَ نَفْسًا﴾ وه‌که‌سیکت کوشت (له‌تاقمی فیرعه‌ون) ﴿فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ﴾ به‌لام ئیمه‌ریزگارمان کردی له‌و‌غهم و په‌زاره‌یه ﴿وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا﴾ وه‌دوو‌چاری چه‌نده‌ها تاقی کردنه‌وه‌مان کردی ﴿فَلَبِثْتَ سِنِينَ﴾ نه‌مجا چند سالتک مایته‌وه ﴿فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ له‌ناو خه‌لکی مده‌بنده‌نا ﴿فَنُجِّيتُكَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَىٰ﴾ پاشان نه‌ی موسا له‌کاتی دیاری کراودا (بؤ پیغه‌مبه‌رایه‌تی) هاتو‌ویته‌نیره ﴿وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنُقْبِسَ﴾ وه‌توم هه‌ل‌بارد بؤ خوم (تا‌کو پیغه‌مبه‌ر بیت و په‌یامی من را‌گه‌به‌نیت) ﴿أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي﴾ برؤ خوت و برا‌که‌ت به‌بدل‌گه و موعجزه‌کانمه‌وه ﴿وَلَا تَنِيَّ فِي ذِكْرِي﴾ سستی نه‌که‌ن له‌زیکر و یادی مندا ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ هه‌ردوو‌کتان برؤن بؤ لای فیرعه‌ون ﴿إِنَّهُ ظَلَمَ﴾ چونکه به‌پراستی له‌سنوور دهر‌چووه و یاخی بووه ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا جَا قَسَمَیْ لَه‌گه‌ل بکه‌ن به‌نهرم و نیانی ﴿لَعَلَّاهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ﴾ به‌لکو بیربکاته‌وه یا‌ترسی (له‌سزای خوا) ﴿قَالَ رَبَّنَا﴾ هه‌ردوو‌کیان ووتیان نه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّا لَخَائِفَا﴾ به‌پراستی ئیمه‌ده‌ترسین ﴿أَن يَفْضَلَ عَلَيْنَا دَهِسَ دَرِيْزِيْ بِكَاتِهِ سَهْرَمَانِ پِيشِ نَهْوه‌ی ئیمه‌هیچ بلینس ﴿وَأَن يَضْلَعِ﴾ یان زیاتر یاخی و سه‌رکه‌ش بییت ﴿قَالَ لَأَمْلَأَنَّ قَبْرًا﴾ (خوا) فهرمووی مه‌ترسن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به‌پراستی من له‌گه‌لتانام ﴿أَسْمِعْ وَأَرْئِیْ﴾ ده‌بیستم و ده‌بینم ﴿فَأَنبَأَهُ فَقُولَا﴾ که‌وابوو بچه‌لای و (بنی) بلینس ﴿إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾ بیگومان ئیمه‌هه‌ردووک تیرراوی په‌روه‌ردگاری تو‌ین (بؤ سه‌رتو) ﴿فَأَرْسَلْنَا بِمَعْنَانِي إِسْرَءِيلَ﴾ جا‌وا‌ز له‌به‌نی ئیسرائیل به‌یته (با‌یین) له‌گه‌ل ئیمه‌دا ﴿وَلَا تُعْذِرْهُمْ﴾ وه‌نا‌زار و سزایان مده‌ده ﴿فَدَحَّيْنَاكَ بِآيَاتِي مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌پراستی ئیمه‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه به‌لگه‌و موعجزه‌مان بؤ هیتاوی ﴿وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ أَتٰهُ الْهُدٰی﴾ سلاویش له‌سه‌ر که‌سیتک بییت که‌شوین رینگای پراستی ده‌که‌وی ﴿إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا﴾ به‌پراستی ئیمه‌نیگامان بؤ کراوه ﴿أَن الْعَذَابَ﴾ که‌بیگومان سزا ﴿عَلٰی مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰی﴾ بؤ که‌سینکه (پیغه‌مبه‌ران) به‌درو دهرزانی و پرو و ه‌رده‌گنریت (وباوه‌پ‌ناهنی) ﴿قَالَ فَسَنُزَكِّمُكَ يَمُوسٰی﴾ (فیرعه‌ون) ووتی باشه‌موسا په‌روه‌ردگاری هه‌ردوو‌کتان کی‌یه؟ ﴿قَالَ رَبَّنَا الَّذِيْ اَعْطٰی كُلَّ شَیْءٍ حَلَقَهُ﴾ (موسا) فهرمووی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌نه‌وزاته‌به‌که‌هه‌موو شتیبکی به‌شویه‌کی ریک و پیک و جوان دروستکر دووه ﴿فَهَدٰی﴾ پاشان رینموونیشی کردووه (بؤ کاری خوی) ﴿قَالَ فَبَالَ الْقُرُوْنُ الْأُولٰی﴾ (فیرعه‌ون) ووتی نه‌ی خه‌لکانی سه‌رده‌مه‌پیشووه‌کان حالیان چییه‌و چونه (له‌پاشی مردنیان) ﴿۵۱﴾

﴿قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرموی زانیاری نه وه لای په روه ردگار مه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له په راوینکدا په
 ﴿لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ په روه ردگارم هیچی لی وون نابی و هیچی له بیر ناجی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (په روه ردگارم) زاتیکه که زهوی بو کردونه ته شوینی حه سانه وه (وه کو بیشکه) ﴿وَسَاكُ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا﴾
 وه له ناویدا چنده ها ریځای بو فراهه م هیتاون ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له ناسمانه وه باران ده بارینی
 (بوتان) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾ جا به و بارانه ی رواندومانه ﴿أَزْوَاجًا ثِيَابٍ شَتَّى﴾ زور جونی جوراو جور له پرووه ک
 (که جیاوازن له تام و بون و پهنګ و شیوه دا) ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ (نه ی مروغه کان) بخون و نازله
 ومالاته کانیشان بله وه رینن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَا يَتَّبِعُ الْأُولَى الْآخِرَى﴾ به لگه و نیشانه ی
 زور هیه بو نه وانه ی خاوه نی ژیرین ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ لهم زهویه دروستمان کردون ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾
 دووباره ده نانگیرینه وه ناو زهوی (به مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جاریکسی تر له و زهویه دهرتان
 دینینه وه (به زیندووی بو لپرسینه وه) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا﴾ سویند به خوا به راستی نیمه هه موو
 به لگه و نیشانه کانی خومان نیشان فیرعه ون دا ﴿فَكَذَّبَ وَأَبَى﴾ که چی باوه پری نه هیتاون سه ریچی کرد ﴿
 قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا﴾ (فیرعه ون) ووتی هاتوویت بو ناومان بو نه وی دهرمان که یت ﴿مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَكُونُ﴾
 له خا که که مان به جادوو گهریه که ت نه ی موسا ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ﴾ سویند بی جادویه که ت بو (به کار)
 بینن ﴿مِثْلِهِ﴾ وه که نه و (جادووه ی خوت) ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جا شوین و کاتیک له نیوان نیمه
 و خوتدا دابنی ﴿لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ نه نیمه و نه تو خومانی لی نه بویرین ﴿مَكَانًا سَوًى﴾ (با) جینگایه کی
 ته خت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ﴾ (موسا) فرموی کاتی دیارکراوتان پروژی خورازاندنه وه
 (پروژی چه زن) بیت ﴿وَأَنْ يُخَشِّرَ النَّاسَ صُبْحًى﴾ به مهرجی له کاتی چیشته نگاودا خه لکی کوبکرینه وه ﴿
 فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ﴾ نه مجا فیرعه ون پروشت له و جینگایه ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ﴾ وه هه موو جادوو گهره کانی کز کرده وه
 ﴿ثُمَّ أَتَى﴾ پاشان هات (بو شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ موسا به جادوو گهرانی ووت
 ﴿وَيْلَكُمْ لَا تَنْفَعُكُمْ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ هاوار بو ئیوه درو به دهم خواوه نه که ن ﴿فَيَسْجِدْكُمْ يَعْزَابًا﴾ نه گینا به سزایه ک
 له ناوتان ده بات ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى﴾ به راستی هه ر که سی درو هه لبه سنی به دهم خواوه په نجه رو ده بیت
 ﴿فَتَنَزَّلُوا أَمْرُهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ نه مجا (جادوو گهره کان) سه باره ت به کاره که یان له نیوانیان دا جیاوازی په یدا
 بوو ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ و به نهیتی چر په بیان ده کرد ﴿قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ﴾ ووتیان به راستی نه مانه دوو
 جادوو گهرن ﴿يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ﴾ ده یانه وی دهرتان په رینن ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾ له خاک و وولاته که تان
 به جادوو که یان ﴿وَيَذَّهَبَا بِأَبْطَرِيقَتِكُمُ الْمُشْتَرَى﴾ وه ریبار و نه ریته هه ره باشه که تان له ناو به رن ﴿فَأَجْمَعُوا كَيْدَهُمْ﴾
 جا که واته هه موو جادوو و پیلانیکتان کوبکه نه وه ﴿فَتَرَاثَوُا صَفًا﴾ پاشان به یه ک ریز بیننه (گوره پانه وه)
 ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْتَعْلَى﴾ به راستی هه ر که سی نه مرو سه ر که وی بزگاری ده بی و سه رفرازه ﴿

﴿قَالُوا يَمُوسَى﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئه ی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ یاتو (جادووه کهت) فری بده ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ یا ئیمه له سه ره تاوه فری ی ده ده یین ﴿قَالَ بَلْ أَنتَ أَكْثَرُ﴾ (موسا) فه رمووی نه خیر ئیوه (له پیشه وه) فری ی بدهن ﴿فَإِذَا جَاءَ لَهُمُ وَعْدُهُمْ﴾ (ئه وانیش فریاندا) جا له نا کاودا گوریس و دار دهسته کانیاں ﴿يُخَيَّلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ وه ها ها ته پیش چاوی (موسا) به هووی جادووه که یانه وه که به راستی ده جولین و دهرون ﴿فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾ جا موسا له دلی خویدا که می ترسا ﴿فَلَمَّا لَاحَظَ﴾ ووتمان پتی مه ترسه و بی باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾ بیگومان هه ر تو سه ر که وتوو ده بی ﴿وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِهِ﴾ نه وه ی له دهستی راستدایه (که گو چانه که ته) فری بده ﴿تَلْقَفْ مَا صَعَّرْتَ﴾ هه رچی (جادوو) ئه وان کردوو یانه قوتی ده دات (هه لی ده لوشی) ﴿إِنَّمَا صَعَّرْتُ حَرَجًا﴾ بیگومان نه وه ی ئه وان هه ر کردوو یانه ته نها فرو قیل جادوو بازه ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ جادوو بازیش سه ر که وتوو نابی له هه ر کوی وه هاتبی (هه رچی بکات) ﴿قَالَ السَّحَرَةُ سُبْحَانَكَ﴾ نه وس جادوو گه ره کان خران به پروودا به سوژده بردنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا أَتَمَّارِبَ هَؤُلَاءِ وَمُوسَى﴾ ووتیان برومان هینا به پهروه ردگاری هاروون و موسا ﴿قَالَ﴾ (فیرعه ون) ووتی بیان ﴿ءَأَمْسَرُّهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكَ﴾ ئایا ئیوه برواتان پی هینا پیش نه وه ی مؤله تان بدهم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي﴾ بیگومان نه و موسا گه ووره تانه ﴿عَلَّمَكَ السِّحْرَ﴾ که فیری جادووی کردوون ﴿فَلَا قِطْعَنَ﴾ جا سویند بیت ده بیرم (ده یقر تینم) ﴿أَتَدْرِكُ وَأَرْجُلُكَ مِنْ خَلْفٍ﴾ ده ست و قاچتان به پیچه وانه وه (راست و چه پ) ﴿وَلَأَصْلَبُ يَنْكُرُ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ وه بیگومان به قه دی دار خورمادا هه لئان ده واسم (ده تانکه م به دارا) ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ﴾ (نه وس) به راستی ده زانن ﴿إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَى﴾ کاممان (من یان خوا که ی موسا) سزماان سه خترو به رده وام تره ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئیمه هه ر گیز تو هه لئابزیرین ﴿عَلَى مَا جَاءَ نَا مِنْ آيَاتِكَ﴾ به سه ر نه و نیشانه و موعجیزانه دا که بو مان ها تو وه ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ (وه تو هه لئابزیرین به سه ر) نه و خوا به ی که له نه بوون ئیمه ی دروست کردوو ﴿فَأَقِصْ مَا أَنْتَ قَاصٍ﴾ جا هه ر چیت له ده ست دیت بیکه ﴿إِنَّمَا نَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بیگومان تو ته نها له م زیانی دنیا ده ست ده پرواو بریار ده دهیت ﴿إِنَّا أَتَمَّارِبُنَا﴾ به راستی ئیمه باوه رمان هینا به پهروه ردگارمان ﴿لِيُفَرِّقَنَّ أَصْحَابَنَا﴾ بو نه وه ی له تاوانه کانمان خوش بیت ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْكَ السِّحْرَ﴾ هه روه ها له و جادوو هه ش که به زور بیت ده کردین ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَنفَى﴾ وه خوا ی گه وره (پاداشتی) چاکتره و به رده و امتره ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ﴾ به راستی هه ر که سی بگه ریته وه لای پهروه ردگاری ﴿مُجْرِمًا﴾ به تاوانباری ﴿فَأَن لَّهُ جَهَنَّمُ﴾ نه وه بیگومان دوزه خ جینگایه تی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ نه ده مرئ تیدا نه ده ری (به ئاسووده بی) ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا﴾ وه نه و که سه ی به باوه رداری بگه ریته وه لای (خوا ی گه وره) ﴿فَدَعَلَ الصَّلَاحَ﴾ به راستی کرده وه ی چاکیشی کردی ﴿قَالَ لَيْسَ لَكَ لَهُمُ الدَّرَجَتُ الْأَعْلَى﴾ ئانه وانه پله و پایه ی به رزو بلندیاان هیه ﴿جَنَّتُ عَدْنٍ﴾ که به هه شتانیکه جینگای مانه وه ی هه مه میسه یه ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباره کان دهرون به ژیریااندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه وه ده میتنه وه تیدا ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾ نه وه پاداشتی که سیکه خوی پاک و خاوین رابگری (له کوفر و تاوان)

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به‌پرستی نیگامان نارد بؤ مووسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعَبَادِي﴾ که به‌نده کانم به شه و
 بیه (وله میصر ده‌رجن) ﴿فَأَضَرَّتْ لَهُمْ ظُرُفًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾ رینگه‌یه کی ووشکیان له ده‌ریای (سوور)
 دا بؤ بکه‌ره‌وه ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾ مه‌ترسه (فیرعه‌ون) بیت بگات ﴿وَلَا تَخْشَى﴾ وه مه‌ترسه (له‌خنکان
 له‌ده‌ریادا) ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُودٍ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون به سه‌ربازه‌کانیه‌وه شوینیان که‌وتن
 ﴿فَغَشِيََهُمُ مِنَ اللَّيْلِ مَا غَشِيَهُمْ﴾ جا له ناکاو ده‌ریا نه‌وانی (له‌ناو شه‌پولی خویدا) داپوشی چ
 داپوشینیک ﴿وَأَصَلَ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ﴾ فیرعه‌ون گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا هَدَىٰ﴾ و‌رینموونی
 نه‌کردن ﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ﴾ به‌پرستی رزگارمان کردن
 له‌دورژمنه‌که‌تان ﴿وَوَعَدْنَاكَ﴾ وه به‌لینمان پیدان ﴿جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ (به‌هاتنی موسا بؤ) لای پرستی
 کتوی طور ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ﴾ و‌بؤمان ناردن ﴿الْمَنَ وَالسَّوَى﴾ گه‌زو و شیلایه (بالنده‌یه که‌گوشتی له
 هم‌موو بالنده‌یه که‌خوشره) ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخون له‌و روزه‌پاکانه‌ی پیمان داون
 ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ﴾ و‌زیاده‌روی تیدا مه‌که‌ن ﴿فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ نه‌گینا خه‌شم و قاری من ده‌تانگریته‌وه
 ﴿وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي﴾ جا‌ه‌هر که‌سینک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿فَقَدْ هَوَىٰ﴾ نه‌وه بینگومان تیاچووه
 هه‌لدیراوه ﴿وَلِيَّ لُغْفَارٍ لِّمَنْ نَّابَ﴾ وه به‌پرستی من زور لیوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌وبه‌ی کردبی
 ﴿وَأَمِنْ وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ و‌باوه‌ری هینابی و کرده‌وه‌ی چاکی کردبیت ﴿ثُمَّ أَهْتَدَىٰ﴾ پاشان به‌رده‌وام
 بوبی له‌سه‌ر نه‌و ریبازه ﴿وَمَا أَغْجَلَكْ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ﴾ (خوا‌فه‌رمووی) نه‌ی مووسا بؤ چی
 پیش گه‌له‌که‌ت که‌وتی (بؤ گه‌یشتن به‌کتوی طور) ﴿قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي﴾ (مووسا) فه‌رمووی
 گه‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌وه‌ن ﴿وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ﴾ بویه به‌په‌له‌هاتم بؤ لات نه‌ی په‌روه‌ردگارم
 ﴿لِتَرْضَىٰ﴾ بؤ نه‌وه‌ی لیم رازی بیت ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فه‌رمووی ﴿فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ﴾
 جا به‌پرستی ئیمه‌قه‌ومه‌که‌تمان تا‌قی کرده‌وه ﴿مِنْ بَعْدِكَ﴾ له‌پاش (هاتنی) تو ﴿وَأَصْلَهُمُ السَّامِرِيُّ﴾
 وه سامیری گومرای کردن ﴿فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نه‌مجا (پاش وهر گرتنی ته‌ورات) مووسا گه‌پایه‌وه
 بؤ لای گه‌له‌که‌ی ﴿غَضِبْنَا أَسْفًا﴾ به‌توره‌یی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م
 ﴿الَّذِي عَدُّوْا رَبُّكُمْ﴾ نایا په‌روه‌ردگارتان به‌لینی پی نه‌دان ﴿وَعَدَّا حَسَنًا﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ﴾
 بؤ چی من زورم پی چوو ﴿أَمْ أَرَدْتُمْ﴾ یان هه‌ر ویستان ﴿أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ توره‌یی
 و خه‌شم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه به‌خه‌تان بگریت ﴿فَأَخْلَقْتُمْ مَّوْعِدِي﴾ بویه به‌لینی متتان شکاند
 ﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ﴾ ووتیان ئیمه‌به‌لینه‌که‌ی تۆمان نه‌شکاند ﴿بِمَلِكِنَا﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لاتی
 خو‌مان ﴿وَلَكِنَّا خَلَقْنَا أَزْوَاجًا﴾ به‌لکو ئیمه‌چه‌ند کؤل و باری درابوو به‌کؤلماندا ﴿مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ﴾
 له‌خشلی قیبتیه‌کان ﴿فَقَدْ فَتَنَّا فَكَذَّابِكَ الْفَى السَّامِرِيُّ﴾ جا فریماندا (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریش
 فرینی دا ﴿٤٧﴾

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا﴾ ئیتیر (سامیری له‌و خشله‌ تو‌وانه) په‌یکه‌ری گویره‌ که‌یه‌ کی‌ بو‌ دروست کردن
 ﴿لَهُ خَوَّارٌ﴾ بو‌ره‌یه‌ کی‌ هه‌بوو (وه‌ك بۆره‌ی گویره‌ که‌) ﴿فَقَالُوا﴾ نه‌مجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
 مُوسَى﴾ نه‌مه‌ خوای ئیوه‌و خوای مووساشه‌ ﴿فَنَسِيَ﴾ نه‌وه‌ (مووسا) له‌بیری چووه‌ (ده‌گه‌ری به‌شوین
 خوا‌دا) ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ ئایا نه‌وان نازانن (نابینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (نه‌و گویره‌ که‌یه‌) وه‌لامی
 هیچ ووته‌یه‌ کیان ناداته‌وه‌ ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ وه‌خواه‌نی هیچ زیان و قازانجیک نییه‌ بو‌یان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هاروون پیی ووتن ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌وه‌و پیش
 ﴿يَقُولُ﴾ نه‌ی گه‌له‌ که‌م ﴿إِنَّمَا أَنتُم بِهٖ﴾ بیگومان ئیوه‌ به‌م (گویره‌ که‌یه‌) تاقی کرانه‌وه‌ (گو‌مرا بوون)
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ خوای میهره‌بانه‌ ﴿فَأَتَّعُونِي﴾ که‌واته‌ شوینی من
 بکه‌ون ﴿وَاطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویره‌یه‌لی فه‌رمانی من بن ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِهَينَ﴾ ووتیان هه‌رگیز واز
 ناهینن و به‌ده‌وریدا دیین و ده‌په‌رستین ﴿حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه‌تا مووسا ده‌گه‌رته‌وه‌ بو‌ لامان
 ﴿قَالَ يَهُرُونَ﴾ (مووسا) ووتی نه‌ی هارون ﴿مَا مَنَعَكَ﴾ چ شتیک به‌رگری کردیت ﴿إِذْ رَأَيْتَهُمْ
 ضَلُّوا﴾ کاتی بینیت نه‌مانه‌ گو‌مرا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾ (له‌وه‌ی) که‌شوین من بکه‌وی ﴿أَفَعَصَيْتَ
 أَمْرِي﴾ ئایا سه‌ره‌پنجی فه‌رمانی منت کرد؟ ﴿قَالَ يَبْنَؤُمْ﴾ (هاروون) فه‌رمووی نه‌ی کو‌ری دایکم
 ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ موی ریش و سه‌رم مه‌گه‌ و راپیمه‌ کیشه‌ ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به‌راستی ترسام
 که‌ (هاتیه‌وه‌ پیم) بلینیت ﴿فَرَّقَتْ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ تو‌جیا وازیت خسته‌ نیوان به‌نی ئیسرائیلیه‌ کانه‌وه‌ ﴿وَلَمْ
 تَرْقُبْ قَوْلِي﴾ و چاوه‌روانی فه‌رمانی منت نه‌کرد ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَسْمُرِي﴾
 نه‌ی سامری تو‌ئه‌م کاره‌ ترسناکه‌ چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی نه‌وان نه‌یانزانی (یامن شتیکم بینی نه‌وان نه‌یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
 الرَّسُولِ﴾ نه‌مجا من مشتیکم له‌شوین پیی (وولاخه‌ که‌ی) جو‌بره‌ئیل هه‌لگرت ﴿فَتَبَذْتُهَا﴾ وه‌
 پرژاندم (به‌خشله‌ تو‌اوه‌ که‌دا) ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به‌و جو‌ره‌ نه‌فسم نه‌و کاره‌ی بو‌ جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَاذْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده‌برو ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ﴾ نه‌وسا بیگومان
 تاماوی لدم ژیا‌نه‌دا (هه‌ر که‌س لیت نزیك بویه‌وه‌) ده‌بی بلینیت: ﴿لَا مِسَاسَ﴾ نزیکم مه‌که‌وه‌ره‌وه‌،
 وده‌ستم لی مه‌ده‌ ﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهُ﴾ وه‌بیگومان به‌لینیکیشته‌ هه‌یه‌ (له‌روژی دوا‌یدا) هه‌رگیز
 پرژگار نابیت لنی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ﴾ وه‌سه‌یری په‌رستراوه‌ که‌شت که‌ ﴿الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾
 که‌به‌رده‌وام ده‌په‌رست ﴿لَنُحَرِّقَنَّهُ﴾ دلنیا به‌چاك ده‌یسوتینن ﴿ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ﴾ پاشان بیگومان
 (خوله‌میشه‌ که‌ش) پرژو بلاو ده‌که‌ینه‌وه‌ به‌ده‌ریادا ﴿نَسْفًا﴾ به‌پرژو بلاوینکی وه‌ها (که‌ شوینه‌واریشی
 نه‌مینیت) ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ﴾ په‌رستراوی (راسته‌قینه‌ی) ئیوه‌ ته‌نها خوا‌یه‌ ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که‌ هیچ په‌رستراوینکی راست نی‌یه‌ نه‌و نه‌بیت ﴿وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری نه‌و هه‌موو شتیکي
 گرتونه‌وه‌ ﴿۱۸﴾

﴿كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿ثَابِتٌ وَجُورُهُ دِهْگِیَرِنَه وَه بَوْتُ﴾ ﴿مِنْ أُنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ هه ندیک له به سه رهات و هه والی نه و (گه لانه ی) رابوردون ﴿وَقَدْ أَتَيْنَاكَ﴾ بینگومان پیمان داویت ﴿مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا﴾ له لایه ن خو مانه وه قورئان ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ﴾ هه ر که سی پستی تی بکات ﴿فَإِنَّهُ يَخْمَلُ﴾ نه وه به راستی هه لیده گری ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له رۆزی دوا پیدا ﴿وَرَزَّا﴾ باریکی قورس (له تاوان) ﴿خَلِّدِينَ فِيهِ﴾ بی پرانه وه تیدا ده میننه وه ﴿وَسَاءَ لَهُمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جِمَلًا﴾ چ باریکی خراب و بیغه ریان به کوله وه به له رۆزی دوا پیدا ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ نه و رۆزه ی که فوو ده کری به شه پیوردا (بو جاری دو وه م) ﴿وَنُخْشِرُ الْمُجْرِمِينَ﴾ نه و سا تاوان باران کۆده که ینه وه ﴿يَوْمَ يَذُرُّمَا﴾ له و رۆزه له ش و چاویان شین هه لگه راه وه ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ به چر به وه له نیوان خو یاندا ده لین ﴿إِنْ لَيْسَ إِلَّا عَشْرًا﴾ ئیوه ته نها ده (شه و و رۆزه له دنیا دا) ماونه ته وه ﴿غَنٍّ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ﴾ ئیمه چاک ده زانین به وه ی نه وان ده یلین ﴿إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمُ طَرِيقَةٌ﴾ کاتی (نه وه یان) که ژیر تریانه و نزیک تریانه له راستیه وه ده لی ﴿إِنْ لَيْسَ إِلَّا يَوْمًا﴾ ئیوه ته نها یه ک رۆز ماونه ته وه ﴿وَسَيُلَوِّنُكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) پر سیارت لی ده که ن سه باره ت به شاخه کان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ توش بلنی په روه ردگار له بیخیان دینی و وردو خاشیان ده کات نه مجا باهر ژو بلاویان ده کاته وه ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ نه مجا رینک و ساف بی ناوو گز و گیاو ده به نیلیسه وه ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا﴾ نابینی تیدا ﴿عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ هیچ جو ره لاری و به رزی و نزمیه ک ﴿يَوْمَ يَذُرُهَا﴾ له و رۆزه دا ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾ هه موو ده که ونه شوین جار ده ری (کۆ کر دنه وه) ﴿لَا عِوَجَ لَهَا﴾ لاره جله وی ناکه ن له فه رمانی ﴿وَنُخْشِعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾ له ترسی خوی میهره بان هه موو ده نگه کان نزم ده بن ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ چه چه نه بی شتیک نابستی ﴿يَوْمَ يَذُرُهَا﴾ ناله و رۆزه دا ﴿لَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ﴾ تکا کردن سوودی نیه ﴿إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ مه گهر که سی خوی میهره بان رینگای بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ و له و وته که شی رازی بی ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانی و ناگاداره ﴿مَا بَيَّتَ ابْنُهُمْ﴾ به هه موو نه و شتانه ی له پیشیانه وه به (له قیامه تدا چاوه رپیانه) ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وه به هه موو نه و شتانه له پاشیانه وه به (له دنیا دا کردوویانه) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ به لام نه وان ده رباره ی خوا هه موو شتیک نازانن ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ﴾ هه موو دهم و چاوه کان (له رۆزی قیامه تدا) مل که چ و فه رمانه ردارن ﴿لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ بو (خوی) هه میشه زیندوو و راگری بوونه وه ره ﴿وَقَدْ خَابَ﴾ بینگومان زهره رمه ند بووه ﴿مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾ نه وه ی که باری سته می هه لگرتبی ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ نه وه ش کرده وه چاکه کانی کرد بیت ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ باوه رداریش بوو بیت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾ نه وه نه له سته م ده ترسی (لی بکری) ﴿وَلَا هَضْمًا﴾ نه له که م کردنه وه ی پاداشتی (ده ترسی) ﴿وَكَذَٰلِكَ﴾ ثابه و جو ره ﴿أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانیکه عمره بیمان دابه زاندووه ﴿وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ به چهند جو ر و شیواز هه ره شه مان له ودا باسکر دووه ﴿أَلَمْ لَهُمْ بَتَقُوتٌ﴾ بو نه وه ی له خوا بترسن و خو یان بیارینن (له تاوان) ﴿أَوْ يُخَذِّتُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ یان بیت به هوی بیدار کردنه وه یان له غه فله ت و بی ناگایی (به هوی قورئانه وه) ﴿

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ﴾ نه مجا به رزو بلنده نهو خوايه ﴿الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ كه ده سه لات دارئكي (پادشايه كي) حق و راسته
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ پهله مه كه له (خويندنی) قورئاندا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پيش نه وهی ﴿أَنْ يَقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾
 وه حی كردنه كه ی بؤت ته و او بیت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وه بلی نه ی په روه رد گارم زانست و زانباریم زیاد
 بكه ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه پیشتر په یمان و به لیتمان له نادم و هر گرت
 (له دره ختی قده غه کراو نه خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ به لام کاری پی نه کرد (له بیری چوو) ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ وه نیمه
 له ودا لیبر انمان نه دی (که بیه ویت بی فرمانی خودا بکات) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسی) نهو کاته بکه
 به فریشته کانمان ووت: ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژده بهرن بؤ نادم ﴿فَسَجَدُوا﴾ نه وانش هموو سوژده یان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ﴾ جگه له شهیتان که سهر پیچی کرد (و سوژده ی نه برد) ﴿فَقُلْنَا إِنَّ آدَمَ﴾ نه مجا و وتمان نه ی نادم
 ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به راستی نه (ئیلیسه) ﴿عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ﴾ دوژمنی توو هاوسه ره که ته ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 که واته (ناگدارین) له به هه شت دهر تان نه کات ﴿فَتَشَقَّى﴾ چونکه دوو چاری ناخویشی و زه حمهت ده بیت
 ﴿إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا﴾ بنگومان تو له و (به هه شته) دا برسیت نابی ﴿وَلَا تَعْرَى﴾ و پرووت و قوت
 نابی ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا﴾ و بنگومان له ویدا تینووت نابیت ﴿وَلَا تَصْحَى﴾ وه هه تاوی (خوړ) لیت
 نادات (نازارت پی ناگه یه نی) ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ نه مجا شهیتان نیازی خرابی خسته دلیه وه
 ﴿قَالَ﴾ ووتی ﴿يَتَّخِذُمْ﴾ نه ی نادم ﴿هَلْ أَدُلُّكَ﴾ نایا نیشان بدهم ﴿عَلَى شَجَرَةٍ خَالِدَةٍ﴾ دهره ختی نه مری
 (هه ره که س لی ی بخوات هه رگیز نامری) ﴿وَمُلْكِي لَا يَبْتَئِي﴾ و مولک و ده سه لاتی هه ر دوایی نه یهت ﴿فَلَا كَلَامَ بَيْنَهُمَا﴾
 نه مجا هه ردو وکیان له و (به روه وومی دره خته) یان خوارد ﴿فَبَدَّتْ﴾ به و هویه وه (جل
 و به رگیان دامال دراو) دهر که ووت ﴿لَهُمَا سَوْآتُهُمَا﴾ عهیب و عه و ره تیان ﴿وَوُفِّقَا﴾ و ده سستیان کرد
 ﴿يُخَصِّفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجُتِّ﴾ به داپوشینی له شیان به گه لای (دره خته کانی) به هه شت ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ﴾
 و نادم سهر پیچی فرمانی په روه رد گاری کرد ﴿فَقَوَّى﴾ نیتر له رینگای راست لای دا ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾
 پاشان په روه رد گاری هه لیزارد (بؤ پیغه مبه ریتی) ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى﴾ و ته ویه ی لی قبول کردو
 رینمونی کرد ﴿قَالَ أَقْبِطَا مِنْهَا﴾ (خوا) هه رمویی هه ردو وکتان بر و نه خواره وه له وئی (له به هه شت)
 ﴿جَمِيعًا﴾ به یه که وه ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نه وه کانتان) ده بنه دوژمنی به کتری ﴿فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾
 جا نه گهر (به پیغه مبه راندا) په یامتان بؤ هات له لایه ن منه وه ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ﴾ نه و سا نه وه ی شوینی
 رینمونی من بکه وئی ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ نه وه (له دونیادا) گومرا نابی و (له پروژی دوايشدا) نووشی
 ناخویشی و زه حمهت نابی ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وه هه ره که س پی روو وهر گیری ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ له ریبازو یادی
 من ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ نه وه بنگومان نهو که سه گوزه رانئکی سهخت و ته نگي ده بیت (له گوردا)
 ﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ و له پروژی دوايشدا چه شری ده که یمن ﴿أَعْمَى﴾ به کویری ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ده لی نه ی
 په روه رد گارم ﴿لِيَحْشُرَنِي أَعْمَى﴾ بؤچی به کویری چه شرت کردم ﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ خو من (له دونیادا)
 چاو ساغ و بینا بووم ﴿۱۵۹﴾

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (خوا) ده فرموی همر بهو شنیوهی ﴿أَتُنْكِرُ إِنَّمَا فَتِيسِبَهَا﴾ ثایه ته کانی نیمه ت بۆ هات و له بیرى خوت برده وه (و کوتر بوویت له ناستیدا) ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْصَفُ﴾ به هه مان شنیوه توش نه مړو گویت پی نادریت و له بیر ده کریت ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ﴾ وه همر بهو جوړه توله ده ستینین له وهی زیاده پوی کر دیت ﴿وَلَوْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ و باوه ری نه هیتابی به ثایه ته کانی په رو رد گاری ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرِ﴾ وه سزای پوزی دواپی ﴿أَشَدُّ وَأَلْقَى﴾ به تین ترو به رده وام تره (له سزای دنیا) ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ دهی ثایا (خوا) بوی پروون نه کردوونه ته وه ﴿كَرَاهِلِكَا﴾ چه ندمان له ناو برد ﴿فَبَلَّغْهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له گهل و نه وهی چه ر خه کانی پیش نه مان ﴿يَتَشَوْنُ فِي مَسْكِ كِبَهِ﴾ که (نهم بی باوه رانه) ده گه رین و هات و چو ده که ن به جی و شوینه کانیاندا ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَا كَيْفَ لَاؤُلَىٰ﴾ آلهی چه ند به لگه و نیشانه ی هیه به بۆ ته و که سانه ی که ژیرن ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ﴾ نه گهر له بهر به لیس و بریارینک نه بوايه ﴿سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ له په روه رد گارته وه پیشتر دراوه (بۆ له ناو بردنیان) ﴿لَكَانَ لِرَأْسَا﴾ بینگومان (له ناو بردنی بی باوه ران) پتویست ده بوو ﴿وَأَجَلَ مُّسَمًّى﴾ نه گهر ماوهی دیاری کراویش نه بوايه (که قیامه ته) ﴿فَأَصْبَرَ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ که واته (تهی موحه ممه د) نارام بگره له سه رته وهی نه وانه ده یلین ﴿وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به حه مد و سوپاس و ستایشی په روه رد گارت ته سیباحتی خودا بکه ﴿فَبَلَّغْ طُلُوعَ الشَّمْسِ﴾ له پیش هه لاتی خور ﴿وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ و له پیش ناوا بوونیدا ﴿وَمِنْ مَنَآئِي الْبَلِّ فَسَبَّحْ﴾ و له هندی کات و ساته کانی شه ودا خوا به رسته و نویژ بکه ﴿وَأَطْرَافَ النَّهَارِ﴾ وه له سه رتاو کوتابی پوژدا ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ بۆ نه وهی (پاداشتی بدریته وه) که پینی پازی بیت ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ﴾ تو چاوه کانت مبه ره ﴿إِلَىٰ مَا تَعْتَابُوهَ﴾ نه و نازو نیعمه تانه ی داومانه ﴿أَرْوَجَاهُمْ﴾ به تقسم و ده سته به ک له وان (له بیساوه ران) ﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (چونکه نه وه) زینه ت و جوانی نه م ژبانی دونیایه ﴿لِنَقُصِّرَنَّ عَنْهَا﴾ بۆ نه وه به تاقیان بکه ی نه وه تیایدا ﴿وَرِزْقُ رَبِّكَ﴾ دنیایه رزق و پوزی په روه رد گارت (له دوا روژدا) ﴿خَيْرٌ وَأَلْقَى﴾ چاکتر و به رده وام تره ﴿وَأَمَّا أَهْلُكَ﴾ (تهی موحه ممه د) فرمان بده به نه ندامانی خیزانه که ت ﴿بِالصَّلَاةِ وَالصَّطِيحَةِ عَلَيْهَا﴾ به نویژ کردن، وه خویشت خورپاگرو به رده وام به له سه ر به جی هیتانی ﴿لَا تَسْأَلْ رِزْقًا﴾ نیمه داوای پوزیت لی ناکه یین ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾ به لکو نیمه رزق و روزی تو ده ده یین ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلشَّقَوَىٰ﴾ و سه ر نه جامی چاک بۆ پاریز کاران و خواناسانه ﴿وَقَالُوا﴾ (بی باوه ران) ووتیان ﴿لَوْلَا يَأْتِيَانَا﴾ (نه گهر راسته پیغه مبه ره) دهی بۆ بۆ مان ناهیتی ﴿بِقَائِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ به لگه و مو عجزیه به ک له لایه ن په روه رد گاریه وه ﴿أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ﴾ ثایا نه وان به لگه ی ناشکرایان بۆ نه هاتو وه ﴿مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ که له په رپاوه پیشو وه کاند هه بوو (وه که ته ورات و ئینجیل) ﴿وَلَوْ أَنَّا أَهْلُكُمْ﴾ نه گهر نیمه نه و انمان له ناو بیردایه ﴿بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ﴾ به سزایه ک پیش (ناردنی پیغه مبه ره) ﴿لَقَالُوا رَبَّنَا﴾ بینگومان (له دوا روژدا) ده بیان ووت تهی په روه رد گارمان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بۆچی (له دونیادا) پیغه مبه ریکت بۆ نه نار دین ﴿فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ﴾ تاشویتی به رنامه و ثایه ته کانی تو بکه و تینایه ﴿مِن قَبْلِ أَن نَّزِلَ وَنَخْرُجَ﴾ پیش ته وهی سه رشوړ و ریسوا بیین ﴿قُلْ كُلُّ مُرْتَضًى﴾ (تهی موحه ممه د) بلی: هه موو چاوه روانین (چ لایه کمان سه رده که وین) ﴿فَرَضُوا﴾ ده ئیوه ش چاوه روان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ نه و سا له ناینده دا ده زانن ﴿مَنْ أَصْحَابُ الصِّرْطِ السَّوِيِّ﴾ چ که سینک خاوه نی ریگای راسته ﴿وَمَنْ أَهْدَىٰ﴾ وه چ که سینک هیدایه تی خوی و هر گرتو وه

سورہتی ﴿الأنبياء﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہربان

﴿اَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لیہر سینیہ وہ ی خہ لکی نزیک بۆتہ وہ ﴿وَهُمْ فِي عَقَابَةٍ﴾ بہ لام ئہ وان
 لہ بی ناگاہی و غہ فلہ تدا ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تیکہر و پروو وەر گیرن (لہ ئایینی خوا) ﴿
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُخَدِّثٍ﴾ ہہر پہ یامیکی تازہ یان لہ پہر وەر د گاریانہ وہ بۆ بیت (کہ قورٹانہ)
 ﴿إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ ئہ وان دہ بیستن و گالتہ ی پی دہ کەن ﴿لَا هَيْئَةَ قُلُوبُهُمْ﴾ دلہ کانیان
 بی ناگاہی ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ زور بہ نہیتی چہ یان دہ کرد ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئہ وانہ ی کہ ستہ میان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (دہ لین) ئایا ئہم (پتغہ مہر) ہش ہہر بہ شہر یک نیہ و ہک ئیوہ ﴿أَفَتَأْتُونَ
 السَّحَرَ﴾ دہ ی ئایا ئیوہ دہر ون بہ دوا ی جادو ودا ﴿وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ دہ بینن (دہ زانن ئہ وہ ی
 مو حہ مہد ﴿دہ یلی سیحرہ﴾ ﴿قَالَ﴾ (پتغہ مہر ﴿فَرَمَوْى﴾ ﴿رَبِّ يَعْلَمُ الْقَوْلَ﴾ پہر وەر د گارم
 بہ ہہ مو و قسہ یہ ک (چر بہ یہ ک) دہ زانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ لہ ئاسمان بیت یا لہ زہوی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئہ و زانہ بیسہری زانایہ ﴿بَلْ قَالُوا﴾ ئہ وانہ ووتیان : نہ خیر (ئہ وہ ی مو حہ مہد
 ہیناویہ تی نیگانیہ) بہ لکو ﴿أَصْبَحْتُ أَحْلَمُ﴾ چہ ند خہ و بینینیکی تیکہل و پیکہ لی (مو حہ مہد
 خویہ تی) ﴿بَلْ أَفْتَرْتُمْ﴾ نا بہ لکو مو حہ مہد خوی ئہم (قورٹانہ) ی ہہل بہ ستوہ ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نا بہ لکو ئہ و (مو حہ مہد) شاعیرہ ﴿فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ دہ بانیشانہ و مو عجیزہ یہ کمان بۆ بینتی ﴿كَمَا أَرْسَلِ
 الْأَوَّلُونَ﴾ و ہک (ئہ و مو عجیزانہ ی) پتغہ مہرانی پیشووی پی نیر درابوون ﴿مَاءَ أَمْنَةٍ﴾ بروایان
 نہ ہینا ﴿قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ أَهْلَكَ كَنَهًا﴾ (خہ لکی) ہیچ شار و گوندیک پیش ئہ مان کہ لہ ناومان بردوون
 ﴿أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾ دہ ی ئایا ئہ مان باوہر دینن ؟ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ نہ مان نار دووہ ﴿قَبْلَكَ﴾ پیش تو (ئہ ی
 مو حہ مہد ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگہ لہ پیانانیک ﴿نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ کہ نیگا و سرو و شمان بۆ کردوون
 ﴿فَقَسُوا أَهْلَ الْدَكْرِ﴾ دہ ی ہر سیار بکہ لہ خاوہنی کتیہ کانی (پیشو لہ زانایانی گاوور و جوولہ کہ)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئہ گہر ئیوہ نازانن ﴿وَمَا جَعَلْتُمْ جَسَدًا﴾ ئیمہ ئہ و پتغہ مہر انہ مان نہ کردوہ
 پہیکہ ریک ﴿لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ کہ خواردن نہ خون ﴿وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾ و ہ ئہ وان ہہ میشہ یی و نہ مر
 نہ بوون ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ پاشان بہ لیتیک کہ پیمان دابوون بہ جیمان ہینا ﴿فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ﴾
 جا ئہ وانہ و ہہر کہ سیکمان دہ ویست (لہ باوہر داران) رزگار مان کردن ﴿وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾
 و ہ زیادہ پرویانمان لہ ناوہر د ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند بہ خوا نار دو مانہ تہ خوا رہ وہ ﴿إِلَيْكُمْ كِتَابًا﴾
 کتیبیک بۆ ئیوہ ﴿فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾ کہ سہر بہ رزی و ناوبانگی ئیوہ ی تیدایہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہ ی ئایا بۆ
 بیر نا کہ نہ وہ ﴿

﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ چهنده ها شارو گوندمان تیک شکاند (وله ناومان بردن) ﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ که (خه لکه که ی) سته مکار بوون ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ وه پاش نه وان گهل و تا قمی ترمان (له جییان) به دی هینا ﴿فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا﴾ جا کاتیک (بی باوه ران) هه ستیان کرد به سزاو توله ی نیمه ﴿إِذَا هُمْ﴾ ده ست به جی نه وان ﴿فِيهَا يَكْضُوبُونَ﴾ له و شارانه به خیرایی رابان ده کرد ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا﴾ (فریشته کان به گالته وه پنیان ده لئین) رانه کهن و بگه رینه وه ﴿إِلَى مَا أُنْزِلْتُمْ فِيهِ﴾ بۆلای نه و نازو نیمه تانه ی که رۆچوو بوون تیندا ﴿وَمَسْكِكُمْ﴾ وه (بگه رینه وه) بۆ سه ر خانوو ماله کانتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو پر سیارتان لی بکریت (له وه ی به سه رتان هاتوو) ﴿قَالُوا﴾ بۆ یلنا ﴿(له گهل هه لها تندا) ده یان ووت: هاوار بۆ نیمه﴾ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بینگومان نیمه سته مکار بووین ﴿فَمَازَا لَتْ﴾ ئیتر به رده وام ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه مه هاواریان بوو (هاوار بۆ نیمه) ﴿حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ هه تا هه موویانمان دروینه و خاموش کرد (وله ناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ نیمه دروستمان نه کردوو ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِینَ﴾ ناسمان و زهوی و نه وه ی له نیوانیاندا به به گالته و به بی هوده ﴿لَوَازِنًا﴾ نه گهر بمان و ویستایه ﴿أَن تَخْذَلَهُوا﴾ سه ر قالی بۆ خومان هه لبرترین (وه ک هاوسه رو مندال) ﴿لَا تَخْذَلْهُ مِنْ دُونِ أَنْ كُنَّا قَاعِلِينَ﴾ له لایه ن خومان وه هه لمان ده بژارد ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز له وه بیتنه) به لکو حق ده ده یین به سه ر به تال و ناحه قدا ﴿فَيَمْحُوهُ﴾ به هزی وه (به تال) میشکی ده بژی و تیکده شکی ﴿فَإِذَا هُوَ خَافِقٌ﴾ نه مجا ده ست به جی به تال ده فوئی و له ناو ده جیت ﴿وَلِكُلِّ أَوَّلٍ﴾ هاوار (وسزای به تین) بۆ نیمه ﴿مِمَّا يَصِفُونَ﴾ له به ر نه وه ی که ده یلین و بریاری ده ده ن بۆ خوا (له هاوسه رو مندال) ﴿وَلَهُمْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها بۆ خوا به نه وه ی له ناسمانه کان وزه ویدایه ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ﴾ وه نه و (فریشتانه) ی که لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ هه ر گیز له به رستی نه و خو یان به زل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَخْسِرُونَ﴾ هه ر گیزش ماندوو نابن ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ شه وو رۆژ ته سیبحات و ستایشی (خودا ده کهن) ﴿لَا يَفْقَرُونَ﴾ ماندوو نابن و سارد نابنه وه ﴿أَلَمْ تَخْذُوا﴾ نایا نه وانه هه لیان بژاردوو (و بریاریان داوه) ﴿يَا إِلَهَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ چهند په رستراو و (خوا به ک) له زهوی دا (بۆ خو یان) ﴿هَمْ يُنْشِرُونَ﴾ (که ده سه لاتنی نه وه یان نبه مردوو زیندوو بکهنه وه) و خو یان کۆده کرینه وه و زیندوو ده کرینه وه ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُ الْهَةِ﴾ نه گهر له هه ردوو کیاندا (له ناسمان و زه ویدا) چهند په رستراو نیک هه بویه ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگه له خوا ﴿لَقَسَدًا﴾ بینگومان (ناسمان و زهوی) هه ر دوو کاول ویران ده بوون ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ أَكْبَرًا﴾ ده ی پاک و بنگه ردی بۆ خوا ی په روه ردگاری عه رش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له وه ی بی باوه ران په وای ده ده ن (بۆ خوا) ﴿لَا يَسْقَلُ﴾ (خوا) پر سیاری لی نا کریت (په خنه ی لی ناگریت) ﴿عَمَّا يَفْعَلُ﴾ له هه ر کاریک که ده یکات ﴿وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ به لکو نه وان (ناده میزاد) پر سیاریان لی ده کریت ﴿أَلَمْ تَخْذُوا﴾ نایا نه وانه هه لیان بژاردوو (و بریاریان داوه) ﴿مِنْ دُونِ آلِ الْهَةِ﴾ چهند په رستراو نیک جگه له خوا ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ (پنیان) بلی به لگه تان بیتن (له سه ر نه وه ی پر یارتان داوه) ﴿هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعْنَىٰ﴾ نه مه قسه ی نه م قورئانه یه (خواناردویه تی) بۆ من ﴿وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ وه قسه ی نه و (په یام و په رپاوانه شه) له پیش منه وه هاتوون (وه ک ته ورات و ئینجیل له هیچیاندا بوونی چهند په رستراو نیک بریار نه دراوه) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به لام زۆربه ی زوریان ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَهُمْ مُّعْزِضُونَ﴾ له به ر نه وه پشتی تیده کهن و پرووی لی وهرده گیرن

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهئیمه نه مان ناردووه ﴿مِّن قَبْلِكَ﴾ پیتش تو ﴿مِّن رَّسُولٍ﴾ هیچ بیتغه مبه ریک ﴿إِلَّا نُوْحِيَ إِلَيْهِ﴾ مه گهر نیگامان بو ناردووه ﴿إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (به وهی که) بیگو مان جگه له من هیچ په رستراوینکی راست نی یه ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ که واته ته نها من بپه رستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وه بی باوه ران) ووتیان ﴿اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ خوای میهره بان مندالی بو خوی بریارداوه (که فریشته کانن) ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و بیگه رده خوا (له م شتانه) ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ به لکو نه وانه (نه و فریشتانه) بهنده ی ریز گیر او (ی خوا) ن ﴿لَا يَسْخَرُونَ﴾ له خوا پیتش ناکه ون ﴿بِالْقَوْلِ﴾ به قسه و ووتیان ﴿وَهُمْ بِآيَاتِهِ﴾ وه نه وان به فرمانی خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ کار ده که ن ﴿يَعْلَمُونَ﴾ (خوا) ده زانیت وئا گاداره ﴿مَا يَنبَغِي لَهُمْ﴾ به نه وهی له دونیا له بهر دهستیاندایه ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وه به نه وهی له ریزی دوا پیدا بو یان ناماده کراوه ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وه (فریشته کان) تکا ناکه ن ﴿إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ ته نها بو نه وه که سه نه بیت (خوا) رازی بیت (تکای بو بکریت) ﴿وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ﴾ وه نه وان (فریشته کان) له ترس و هه بیه تی خوا ﴿مُشْفِقُونَ﴾ زور ده ترسن ﴿وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ﴾ وه هه ر کام له وانه (له و فریشتانه) بلی ﴿إِنِّي إِلَهٌ مِّن دُونِهِ﴾ بیگو مان منیش په رستراوم جگه له خوا ﴿فَذَلِكْ جَزَاءُ جَهَنَّمَ﴾ نه وه به (ناگری) دوزه خ توله ی لی ده سه نین ﴿كَذَلِكَ﴾ هه ربه وجوره ﴿تَجْزَى الظَّالِمِينَ﴾ پاداشتی سته مکاران ده دهینه وه (توله یان لی ده کهینه وه) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ثایا نه یان دی (نه یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه بی برپا بوون ﴿أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که ناسمانه کان و زهوی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هه ردووکیان پیکه وه لکابوون (ویه که بارچه بوون) ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ نه مجا له یه کترمان جیا کردنه وه ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ وه فراهه ممان هینا له تاو ودر و ستمان کردووه ﴿كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هه موو شتیکی زیندوو ﴿أَفَلَا يَوْمِنُونَ﴾ دهی ثایا نه وانه هه ر باوه ر ناهینن؟ ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه در و ستمان کردووه (ودامان ناوه) له زه ویدا ﴿رَوَاسِيَ﴾ چهند شاخی دامه زراو ﴿أَن تَمِيدَ بِهِمْ﴾ بو نه وه جووله جول نه کات به وانه ی (به سه ر پشتیوه ن) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وه سازاندو مانه له زهوی (یان له شاخه کان) دا ﴿فِجَالٍ جَابِلًا﴾ دول و رینگاوبانی زور ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا نه وان شاره زابن و پیوستی خو یان دابین بکه ن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وه ناسمانمان کردووه ﴿سَقْفًا مَّخْفُوظًا﴾ به سه قفیکی (سه ریکی) بارینزراو ﴿وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا﴾ به لام نه وانه سه باره ت به ثایه ته کانی ناسمان ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تیکه رو روو وه رگیر بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه هه ر نه وه (خوا) یه ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَالنَّجَارَ﴾ که شه و و ریزی دروست کردووه ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خور و مانگیش (ی دروست کردووه) ﴿كُلٌّ﴾ هه ریه که له وان ﴿فِي فَلَاكِ يَرْسَبُ الْجُونُ﴾ له خولگه یه کدا ده سورینه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بریارمان نه داوه ﴿لِشَرِّ مِّن قَبْلِكَ﴾ بو هیچ که سینک له پیتش تووه ﴿الْخَلْدَ﴾ مانه وهی هه میشه یی (نه مری) ﴿أَفَأَمِنَ بَنُو قَيْطٍ﴾ نه مجا نه گهر تو بمری ﴿فَهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ (دوا مردنی تو) ثایا نه وان ژیانان به رده وام ده بی و نامرن؟ (نه خیر) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿ذَاقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن ده چیزیت (وده مریت) ﴿وَنَبِّئُوكُمْ﴾ وه ئیمه تا قبتان ده کهینه وه ﴿بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ﴾ به خرابه و ناخوشی وه به چاکه و خوشی ﴿فِتْنَةً﴾ تاده ر که ویت (چاک و خراب) ﴿وَالَّذِينَ ارْتَجَعُونَ﴾ وه هه ر بو لای ئیمه ده گه رینه وه ﴿

﴿وَإِذْ آتَيْنَاكَ الْوَحْيَ﴾ (نہی موحمہ مد ﷺ) کاتی تو دہ بینن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہرن ﴿إِنْ يَتَّخِذُواكَ إِلَّا هُزُوًا﴾ جگہ لہ گالتہ و لا قرتی کردن بہ تو ہیچی تر ناکہن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بہ سہر سامیہ کہ وہ دہ لین) نا تہ مہ تہ و کہ سہیہ ﴿يَذْكُرُ الْيَهُودَ﴾ (بہ خرابی) باسی بتہ کانتان دہ کات ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ﴾ لہ کاتیکدا خویمان بہ باسکردنی (قورئان) وزیکری خوای میہرہ بان ﴿هُمْ كَفَرُونَ﴾ بی پروان ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتی) نینسان وایہ لہ سہر پہلہ کردن بہ دی ہیتر اوہ ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ بہ زووی تو لہی خو متان نشان دہ دہم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ کہ واتہ پہلہ مہ کہن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وہ (بت پہرستان بہ گالتہ وہ) دہ لین ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ تہم بہ لینی (تو لہیہ) کہی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر ئیوہ راستگون ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ گہر تہ وانہی کہ کافرن بیانزانیایہ (چ سزایہ کی سہخت لہ بہر دہ میانداہیہ) ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتی ناتوانن دووری بخہنہ وہ ﴿عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ﴾ بلنسیہی ناگر لہ دہم وچاو و پشتیان ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ تہ وان یارمہ تی نادرین ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بہ لکو لہ نا کاودا تووشیان دیت ﴿فَتَبْهَتُهُمْ﴾ وسہر سامیان دہ کات (بہ شنیوہیہ ک) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نہ دہ توانن ﴿رَدَّهَا﴾ بیگیتر نہ وہ (بہرگری بکہن) ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ وہ نہ مؤلہ تیشیان دہ دریت (تہوبہ بکہن) ﴿وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ﴾ سویند بہ خوا بیگومان گالتہ و لا قرتی کراوہ ﴿رُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی پیش تو ش ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ﴾ تہ مجا دہوری تہ وانہی دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لہ وان کہ گالتہ یان دہ کرد (بہ پیغہ مہرآن) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تہ و سزایہی تہ وان گالتہ یان پی دہ کرد ﴿قُلْ﴾ بلی (بہ گالتہ کہرآن) ﴿مَنْ يَكْفُرْ﴾ کی (دہ توانیت) ئیوہ بیاریزیت ﴿بِالنَّارِ وَالنَّهَارِ﴾ بہ شہو و بہرور ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ لہ (سزای) خوای میہرہ بان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بہ لکو تہ وانہ ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بہر دہ وام پشت ہلئہ کہن لہ یاد وزیکری بہر و ہر دگاریان ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ ناخو (تہ و بی باوہرآنہ) چہند بہر ستر او نیکیان ہہیہ ﴿تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا﴾ جگہ لہ ئیمہ ریگری (سزا) یان لی بکات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (تہ و بہر ستر اوانہ) ناتوانن ﴿نَضْرَأُفْسِهِمْ﴾ یارمہ تی خویمان بدہن ﴿وَلَا هُمْ مَتَّايَصِحْبُونَ﴾ وہ لہ لایہن ئیمہ شہوہ بہ نا نادرین ﴿بَلْ مَتَّعْنَاهُمْ أَهْلَاءَ وَآبَاءَ هُمْ﴾ بہ لکو ئیمہ تہ وان و باو و باپیرانیانمان ژیان دووہ بہ خوشی (ناز و نیعمہ تی دونیامان پیدابوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ تاتہ مہنی زوریان بہ سہر برد ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دہی ثایا تہ وانہ (قورہیشیہ کان) سہرنج نادہن ﴿أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ﴾ کہ بیگومان ئیمہ (ورده ورده) دینہ خاک و ولانی (تہ وان) ﴿نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لہ ہہمو و لایہ کی یہوہ کہمی دہ کہینہ وہ (بہر زگار کردن لہ لایہن موسلمانانہ وہ) ﴿أَفَهُمْ أَغْلِبُونَ﴾ دہی ثایا تہ وان زال و سہر کہ و توون (یائیمہ) ؟ ﴿۱۱﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) بلی: بنگومان من تہنہا ئیوہ بیدار دہ کہ مہوہ (دہ تان ترستیم) ﴿يَا لَوْحِي﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصَّهْرُ الدُّعَاءَ﴾ وہ کہرہ کان بانگہ وازی (حق) نابیستن ﴿إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾ کاتیک کہ دہ ترستیرین ﴿وَلَمَّا مَسَّهُمْ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر دوو چاریان بیست ﴿نَفْحَةً﴾ کہ مینک ﴿مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای پەر و ہر دگارت ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ بنگومان ئەوان دہ لئین ﴿يَوَلَّيْنَا﴾ ہاوارو تیا چوون بو ئیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہ راستی ئیمہ (ہہ موومان) ستہ مکار بووین ﴿وَنَضَعُ﴾ وہ ئیمہ دادہ نیین ﴿الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ﴾ تہرازو وہ کانی دادہ رورہی (کہ کردہ وہی ہی دہ کیشریست) ﴿لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رورزی قیامہ تدا ﴿فَلَا تَظْلِمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ ئەمجا ہیچ کہس کہ مترین ستہ می لی ناکریت ﴿وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ﴾ بہ قہ دہر تووی خہر تہ لہ یہ کیش بیت ﴿أَتَيْنَاهُمُ﴾ ئیمہ دہ بیہنین ﴿وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيرِينَ﴾ وہ بہ سہ کہ ئیمہ ژمیریاری (کردہ وہی بہ ندہ کان) بین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تہورات (کہ جیا کہرہ وہی حق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَضِيَاءَ ذِكْرًا﴾ وہ پروون کہرہ وہ و یاد خہرہ وہ شہ ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾ بو پاریز کاران و لہ خواتر سان ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ ئەوانہی کہ دہ ترسن ﴿رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ لہ پەر و ہر دگاریان بہ نادیاری و بہ نہانی ﴿وَهُمْ﴾ وہ ئەوان (کہ سانیکن) ﴿مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ لہ رورزی دواپی زور دہ ترسن ﴿وَهَذَا﴾ وہ ئەم (قورٹانہ) ﴿ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ﴾ یاد خہرہ وہ یہ کی بہ فہر و پیروزہ ﴿أَنزَلْنَاهُ﴾ نار دومانہ تہ خوارہ وہ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دہی ئایا ئیوہ ﴿لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ دانی پندا نانین (باوہری ہی ناکہن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بہ خشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ هَمَّ يَتَّبِعُ الْآثِلَ﴾ بہ ئیبراہیم رینموونی و شارہ زایی ﴿مِّن قَبْلُ﴾ لہ پیشدا ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ وہ ئیمہ لہ (شیاوی) ئەو ناگادار بووین ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتیک ووتی ﴿لِأَيُّهِ وَقَوْمِهِ﴾ بہ باوکی و گہلہ کہی ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي﴾ ئا ئەم بہ یکہر و بتانہ چیین ﴿أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ کہ ئیوہ دہیان پەرستن (بہ لایانہ وہ ماونہ تہ وہ) ؟ ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کہی) ووتیان ﴿وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ باوو باپیرانمان دیوہ ﴿لَهَا عِبْدِينَ﴾ ئەمانہ یان پەرستوہ ﴿قَالَ﴾ (ئیبراہیم) ووتی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہ راستی ئیوہ ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ خوٹان و باوو باپیرانتان ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومراییہ کی ناشکرادان ﴿قَالُوا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿أَجَعَلْنَا بِالْحَقِّ﴾ ئایا راستی و حہقت بو ہیتاوین ﴿أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ﴾ یا تو گالتمہان ہی دہ کہیت ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ﴾ (ئیبراہیم) ووتی (حہقم ہیتاوہ) بہ لکو پەر و ہر دگاری ئیوہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەر و ہر دگاری ئاسمانہ کان و زہویہ ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ ہہر ئەویش بہ دی ہیتاون ﴿وَأَنَّا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ﴾ وہ بنگومان من لہ سہر ئەوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِّنَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ شاہید و بہ ناگایانم ﴿وَتَاللَّهِ﴾ سویند بہ خوا ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ پیلان دادہ نیم بو (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ﴾ دواہی ئەوہی پشتان تیکردن (بہ جیتان ہیشتن) ﴿۵۷﴾

﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا﴾ نه مجا ئيراهيم هم موو بته کانی وورد کرد ﴿إِلَّا كِبِيرًا لَهُمْ﴾ جگه له بته زله که یان نه بیت ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ به ئومیدی نه وهی ﴿إِلَّا يَرْجِعُونَ﴾ بگه رینه وه بۆ لای نه و (بۆ لای ئیراهيم نه ویش راستیان پی بلی، به لکوبا وه پیتن) ﴿قَالُوا﴾ ﴿بَت پەرستان﴾ ووتیان ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾ کی ئه مهی کرد وه ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ به خواکانمان (به بته کانمان) ﴿إِنَّهُ﴾ به راستی نه و که سه ﴿لَئِنْ الظَّالِمِينَ﴾ له سته مکارانه (ده بی سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چهند که سیك) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قُيُوتًا﴾ گوئمان له لاوینک بوو ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی نه وانی (بته کانی به خراپه) ده کرد ﴿يَقَالُ لَهُمْ﴾ پنی ده لین ئیراهيم ﴿قَالُوا﴾ (کومه لی له گه له کهی) ووتیان ﴿فَأَتُوا بِهِ﴾ که واته بیهتن ﴿عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ﴾ له پیش چاوی خه لک (بیوه ستین) ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ به لکو (نه وانه ی دهیناسنه وه) شایه تی له سهر بدن ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا﴾ نایا تو نه مهت کرد وه ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ به خواکانمان (به بته کانمان) ﴿يَا بَرَاهِيمُ﴾ نه ی ئیراهيم ﴿قَالَ﴾ (ئیراهيم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾ نه خیر به لکو نه م بته گه وره یان نه وهی کرد وه ﴿فَسَلُّوهُمْ﴾ ده پر سیار له وانه (بته شکا وه کان) بکه ن ﴿إِنْ كَانُوا يَنْطُقُونَ﴾ نه گهر نه وانه قسه ده که ن ﴿فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ نه مجا گه رانه وه بۆ لای یه کتری (سهر یان کرد به یه کدا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (له ناو خویاندا هه ندیکیان) ووتیان ﴿إِنْ كُمْ﴾ به راستی ئیوه ﴿أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ﴾ ههر خو تان سته مکارن ﴿ثُمَّ تَكُونُ أَعْلَى رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سهر به ره و خوار کرانه وه (گه رانه وه بۆ سهر سه ختی و نه فامیه که یان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به راستی تو ده ترانی ﴿مَا هَؤُلَاءِ يَنْطُقُونَ﴾ نه و بتانه قسه ناکه ن (نه ی ئیراهيم) ﴿قَالَ﴾ (ئیراهيم) ووتی ﴿أَفَتَعْبُدُونَ﴾ ده ی ئیوه ده په رستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ جگه له خوا شتانیک ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْعًا﴾ که هیچ قازانج و سوود یکتان پی ناگه یه نن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ وه هیچ زیانیکی شتان لی ناده ن ﴿أَفَلَا لَكُمْ﴾ ئوف بۆ ئیوه ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بۆ نه و بتانه ش که ده په رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نایا زیر نابن (بیر وهوش تان ناخه نه کار) ﴿قَالُوا﴾ (هه ندی له بت پەرستان) ووتیان ﴿حَرِّقُوهُ﴾ (ئیراهيم) چاک بسوتینن ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَكُمُ﴾ و یارمه تی خواکانتان (بته کانتان) بدن و سهر یان بخه ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَلْعِلَّيْنَ﴾ نه گهر ئیوه نه و کاره ده که ن ﴿قُلْنَا﴾ (که ئیراهيمیان خسته ناگروه وه) ووتمان ﴿يَكُنَّ﴾ نه ی ناگر ﴿كُونِي بَرًا وَسَلَامًا﴾ سارد به ره وه و بی زیانبه ﴿عَلَى بَرَاهِيمَ﴾ له سهر ئیراهيم ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾ نه وان و یستیان پیلان بگین له ئیراهيم (به سووتان له ناوی به رن) ﴿فَجَعَلَهُمْ﴾ به لام ئیمه نه وانمان کرده ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زهره رمه ندرین (دؤراوترین) که س ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا﴾ وه ئیراهيم ولوو طمان رزگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾ و (ناردمانن) بۆ نه و زهویه (بۆ وولاتی شام) ﴿بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ که بیت و فه رمان تی خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وه به خشیمان به ئیراهيم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ ئیسحاق و (به ئیسحاقیش) یه عقوب، به زیاد (له داوا که ی ئیراهيم که داوا ی مندالنکی کرد) ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا﴾ وه هم موو یانمان کرد ﴿صَالِحِينَ﴾ به پیاوی چاک ﴿٧٦﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وہ ٹہ وانمان کرد بہ پیشہوا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ بہ فرمانی ٹیمہ پرتنموننی (خہ لکیان) ده کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وہ نیگامان کرد بویان ﴿يَقُلِ الْخَيْرَاتِ﴾ بہ ٹہ نجامدانی کاری چاک ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وہ بہ نوٹز کردن ﴿وَأَيَّاهُ الزَّكَاةَ﴾ و زہ کات دان ﴿وَكَانُوا لَنَا﴾ وہ ٹہوان ہر بؤ ٹیمہ ﴿عَلِيدِينَ﴾ عبادہ تیان ده کرد ﴿وَلَوْ طَاءَ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ بہ خشیمان بہ لووط پیغہ مہریتی و زانیاری ﴿وَنَجَّيْنَاهُ﴾ وہ رزگار مان کرد ﴿مِنَ الْغَرِيْبَةِ﴾ لہ (دہست خہ لکی) ٹہو شاری (سہ دوم) ﴿الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيْثَ﴾ کہ (خہ لکہ کہی) کردہ وہی پیس و دزتیوان ده کرد (نیر بازیان ده کرد) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بہ راستی ٹہوانہ ﴿قَوْمَ سَوَاءٍ فَلْيَسِقِينَ﴾ گہ لکی خراپی لہ فرمان ده رچوو بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ وہ لووطمان خستہ ناوہرہ حمہت و مہرہ بانی خوٹمانہ وہ ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بہ راستی لووط لہ چاکہ کاران بوو ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ وہ پیشتر نوح پیغہ مہر ﷺ ہاواری (لہ ٹیمہ) کرد ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ ٹہمجا ٹیمہ ش وہ لامماندایہ وہ وہ دہنگیہ وہ ہاتین ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ خوی و (ٹیماندارانی) خیزانہ کہیمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ لہ تنگانہ زور گہورہ کہ (لہ لافاو و خنکان) ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وہ یارمہ تیمان دالہ دڑی ٹہو گہلہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ کہ بہ لگہو ٹاہہ تہ کانی ٹیمہ تیان بہ درؤ دہزانی ﴿إِنَّهُمْ﴾ بہ راستی ٹہوانہ ﴿كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ﴾ گہ لیک بوون پوچوون لہ خراپہ دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ لہ بہر ٹہ وہ ہموویانمان خنکان (لہ توفانہ کہ دا) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوودو سولہ تیمان بکہ ﴿إِذْ يَخْضَمَانِ﴾ کاتی بریاریان ده کرد ﴿فِي الْحَرِّ﴾ دہر بارہی ٹہو کشتو کالہی ﴿إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ﴾ کہ بہ شہو ٹازہ لی کہ سانیٹ تیدا لہ وہ رابوون (زیانیان لی دابوو) ﴿وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ﴾ وہ ٹیمہ بؤ دادوہری بریارہ کہیان ﴿شَهِيدِينَ﴾ ٹامادہ (ٹاگادار) بووین ﴿فَفَقَّهْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ ٹہوسا ٹیمہ ٹہوہ مان فیتری سولہ تیمان کرد (سولہ تیمان ووتی: ٹازہ لہ زیان خوڑہ کہ بدریتہ دہست خاوہن کشتو کالہ کہ، کہ لک لہ شیر وہرہ میان وہر بگریٹ، وہ کشتو کالہ کہ ش بدریتہ دہست خاوہن ٹازہ لہ کہ بہر و بوومہ کہی بخون و خزمہ تی بکہن تا وہ ک بیتش زیان لیکہ و تنہ کہی لی دیتہ وہ، پاشان ہر یہ ک لہ ٹازہ ل و کشتو کالہ کہ بگہ پرتیرنہ وہ بؤ خاوہنہ کانیان) ﴿وَكُلَّآءَ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وہ بہ ہر یہ ک لہو دووانہ (داوود و سولہ تیمان) پیغہ مہریتی (ودادوہری) و زانستمان پیدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وہ راممان ہیتا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ لہ گہل داوودا ﴿الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ﴾ چیاکان و بالندہ کہ تہ سیاحتی خویان ده کرد ﴿وَكُنَّا فاعِلِينَ﴾ وہ ہر ٹیمہ ٹہوہ مان کرد (بؤ داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾ وہ داوودمان فیتری دروستکردنی پوٹاکی زری (جہنگی) کرد بؤ ٹیوہ ﴿لِيُخَصِّصَ كَرِّمًا بَلَدًا﴾ تابٹان پاریزیت لہ کاتی شہرو کوشٹارتاندا ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾ دہی ٹاہا ٹیوہ ﴿شَاكِرُونَ﴾ سوپاس گوزارن (بؤ خوا لہ سہر ٹہم نیعمہ تانہ) ﴿وَسُلَيْمَانَ﴾ وہ (راممان ہیتا) بؤ سولہ تیمان ﴿الْبَيْعَ عَاصِفَةً﴾ بای توند (رہ شہبا) ﴿بَحْرِي بِأَمْرِهِ﴾ بہ فرمانی سولہ تیمان دہر و شٹ ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بؤ ٹہو وولات و زہویبہی ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ کہ ہر بیت و بہرہ کہ تمان کرد بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وہ ٹیمہ ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ﴾ بہ ہموو شتیک ﴿عَلِيمِينَ﴾ ٹاگادار بووین ﴿﴾

﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ﴾ وه هه ندی له شه یئانه کان (مان پام هینابوو) ﴿يَعُوضُونَ لَهُ﴾ ده چوونه ژیری ده ریا بو سوله یمان (تا گه وههرو مرواری بو ده ربهنن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وه جگه له وه کاری تریشیان ده کرد (بوی وهك كوشك دروستکردن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ به راستی ئیمهش چاودیر (وپاریزه ری ئه وان بووین) ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وه (باسی) ئه یووب (بکه) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک هاواری له پهروه ردگاری کرد (له دوا ی ناسا غی ماوهیه کی زور) ﴿أَنِّي﴾ به راستی من ﴿مَسْنِي الضُّرِّ﴾ زیان و نازار و نه خوشی دوو چارم بووه ﴿وَأَنْتَ أَرحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ و توش میهره بانترینی میهره بانانی ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ جا ئیمهش هاوار و نزا که یمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِهِ مِنْ ضُرِّ﴾ ئه و زیان و نازار و نه خوشییه کی هه یبوو ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ﴾ وه هه موو مال و مند الیمان پی به خشیه وه (که پیشتر مردبوون) ﴿وَمَثَلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و ئه وه نده ی تریش له گه لیاندا ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ ئه وه په حمه تیکی تایهت بووله ئیمه وه ﴿وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ﴾ وه بیر خه ره وه و ناموزگاری بوو بو خوا په رستان ﴿وَأَسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وه (باسی) ئیسماعیل و ئیدریس و ذه لکیفل (بکه) ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ هه موویان له ئارام گران بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ﴾ وه ئیمه ئه وانمان خسته ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو په حمه تی خو مان (که به هه شته) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بینگومان ئه وانه ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ له چاکه که کاران بوون ﴿وَذَا النُّونِ﴾ وه (باسی) زهننون (یونس بکه که پیغه مبه ری خه لکی نه ینه وای بوو) ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ کاتیک رویشست ﴿مُغْضِبًا﴾ به تورپیی (گه له که ی به جی هیشت) ﴿فَطَلَّ﴾ وای ده زانی ﴿أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ ئیمه ته نگانه ی به سه ردا ناهینین وههروا وازی لی ده هینین ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوا ی گه وهه تاقیکر دوه و فیرد رایه ناو ده ریا و نه ههنگیک قووتی دا) جا له تاریکیه کاندا (تاریکی شه و ده ریا و ناو سکی نه ههنگ) هاواری کرد ﴿أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ئه ی خوا یه) به راستی هیچ په رستراوینکی به هه ق و راستی نییه جگه له تو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاکی و بینگه ردی بو تویه ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بینگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له سته مکاران بووم (له بهر ئه وه ی ئارام نه گرت و وازم له گه له که م هینا) ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ ئیمهش نزا و هاواری ئه ومان گیرا کرد ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ و له و غم و خه فتهه رزگارمان کرد ﴿وَكَذَلِكَ﴾ هه ر به و شتویه ﴿نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئیماندارانیش رزگار ده که یین ﴿وَوَكَّرْنَا﴾ وه (باسی) زه که ریا (بکه) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک هاواری له پهروه ردگاری کرد ﴿رَبِّ﴾ ئه ی پهروه ردگارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ به ته نها مه مه یله ره وه (مند الیکم پی بیه خشه) ﴿وَأَنْتَ﴾ وه تو ﴿خَيْرَ الْوَارِثِينَ﴾ چاکترین میرا تگرانی ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ ئیمهش دوعای ئه ومان وه لام دایه وه ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ ذُرِّيًّا﴾ و یه حیامان پی به خشی ﴿وَأَصْلَحْنَاهُ وَرَوْحَهُ﴾ و خیزانه که شیمان بو چاک کرده وه (له نه زو کی) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بینگومان ئه وانه ی (باسکران له پیغه مبه ران) ﴿يُسْرِعُونَ﴾ پیش بر کییان ده کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ له (ئه نجامدانی) هه موو خیر و چاکه یه کدا ﴿وَيَدْعُونَنَا﴾ و هاواریان له ئیمه ده کرد ﴿رَبِّا وَرَهْبًا﴾ به ئومیدی (به هه شت) وله ترسی (دوزه خ) ﴿وَكَانُوا﴾ وه ئه وان ﴿لَنَا خَشِيعِينَ﴾ ملکه چ بوون بو ئیمه (وده ترسن لیمان) ﴿

﴿وَالَّذِي﴾ وه (باسی) نه و ئافره ته (مهریه می کچی عیمران بکه) ﴿أَخَصَّتْ قَرْجَهَا﴾ که داوینی خوی پاراست ﴿فَفَخَّنَا فِيهَا﴾ نه مجا فوومان پیدا کرد (به هوی جویره ئیله وه) ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له و رۆحه ی که هی خوومان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً﴾ وه نه و (مهریه م) و کوره که یمان کرد ﴿آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ به مو عجزیه هه که بو جیهانیان ﴿إِنَّ هَذِهِ﴾ به راستی ئا نه مهیه ﴿أَمَّا كُمْ﴾ ئایینی ئیوه ﴿أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ که یه که ئایینه (ئایینی هه موو پیغه مبه رانه) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و منیش په روه رد گارتانم ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ که واته ته نها من بپه رستن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ به لام خه لکی جیاوازیان که و ته نیوان و سه رپیچی پیغه مبه ره کانیاں کرد، زور به یان بوون به چهند کو مه ل گرو هیکه وه (هه ستان ده ستیا نکرده به په رستن بت و هه و او ئارزووی خو یاں) ﴿كُلُّ﴾ (به لام) هه موویان ﴿إِلَّا نَارُ جِعُوتَ﴾ ته نها بو لای ئیمه ده گه ریته وه ﴿فَمَنْ﴾ نه مجا هه هر که س ﴿يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (هه رچهند) له کرده وه چا که کان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (به و مهرجه ی) با و ه داریش بیت ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ﴾ نه وه (پادا شتی) کوششه که ی و ون ناییت و به فیر و ناروات ﴿وَأَنَّا لَهُ كَاشِفُونَ﴾ به راستی ئیمه بو (کرده وه کانی) نه و نوو سه رین ﴿وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ﴾ وه حه رامه قه ده غه یه و ناشیت بو خه لکی نه و گوند و شارانه ی ﴿أَهْلَ كُنَّهَا﴾ که کا و لمان کردن وله ناومان بردن ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ که جاریکی تر بگه ریته وه (بو دنیا) ﴿حَقَّ إِذَا﴾ (زیان درنژه ی ده بیت) تا نه و کاته ی ﴿فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (به ره به سته که ی) یه ئجوج و مه ئجوج ده کریته وه ﴿وَهُمْ﴾ نه و انیش ﴿مَنْ كُلِّ حَذَبٍ﴾ له هه موو به رزاییه که وه ﴿يَنسِلُونَ﴾ به په له (وبه خیرایی) دینه خواره وه ﴿وَأَقْرَبَ﴾ وه نزیک بو ته وه ﴿الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ به لیتی راست (هاتی قیامت) ﴿فَإِذَا﴾ جاله نا کا و دا ﴿هِيَ شَخْصَةٌ﴾ نه بله ق و زه ق ده بی ﴿أَبْصُرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿بَنَوْنَا﴾ (ده لئین) هاوارو مهرگ بو ئیمه ﴿قَدْ كُنَّا﴾ بینگومان ئیمه له دنیا دا ﴿فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾ له بی نا گایه که ی (ته و او) دا بووین له نه مه ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ نه خیر به لکو ئیمه سته مکار بووین ﴿إِنَّكُمْ﴾ به راستی ئیوه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ نه وانه ش ده تانپه رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿حَصْبُ جَهَنَّمَ﴾ (ده بنه) سوو ته مه نی (وهه لگیر سینهری) دوزخ ﴿أَنشَرْنَاهَا وَارْدُونَ﴾ ئیوه (و نه وان) ده چنه ناوییه وه ﴿لَوْ كَانَتْ هَؤُلَاءِ﴾ نه گه ر ئا نه وانه (به ته کان) ﴿إِلَّا إِلَهَةً﴾ خوا بوونایه ﴿مَا وَرَدُوهَا﴾ نه ده چوونه ناو نه و (ئاگری دوزخ) وه ﴿وَكُلُّ﴾ وه هه موو (بت و بت په رستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ به هه میشه بی تیدا ده میته وه ﴿لَهُمْ﴾ بو نه و (دوزخ خیانه) هه یه ﴿فِيهَا﴾ له دوزخ دا ﴿زَقِيرٌ﴾ هه ناسه ی سارد هه لکیشان ﴿وَحَمَّ فِيهَا﴾ وه نه وان له ویدا (له دوزخ خدا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ نایستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا﴾ له لایه ن ئیمه وه پیشتتر بریار درا وه بو یاں ﴿الْحُسَى﴾ که به خته وه ربن (و چا که به پیتر یته ری یاں) ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَنَّا مُبْعَدُونَ﴾ له دوزخ دوور ده خریته وه ﴿

﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ (نہ وان) نایستن ﴿حَسِبْتُمْ﴾ (بلیسہ و قرچہ ی) ناگری دوزخ ﴿وَهُمْ﴾
 و نہ وان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ﴾ (نازو ناعمہ تہ) ی دلیان حہ زی لیبہ تی ﴿خَلِدُونَ﴾
 بہ ہہ میشہ یی و بی برانہ و ہ دہ میتنہ و ہ ﴿لَا يَحْزَنُهُمْ﴾ (غہ مباریان ناکات) ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ (ترسہ
 ہہرہ گہ ورہ کہ) (لہ قیامہ تدا) ﴿وَتَتَلَفَّهُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ (فریشہ کانیش پیشوازیان لی دہ کەن) (لہ بہر
 دہر گاکانی بہ ہہ شتدا) ﴿هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي﴾ (وپیان دہ لین) نہ مہ نہ و پوژیہ ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 کہ بہ لیتان ہی در ابو و ﴿يَوْمَ﴾ (بیتنہ و ہیریان) نہ و پوژیہ ﴿نُطَوَّى السَّمَاءُ﴾ (کہ ناسمانہ کان دہ پیچینہ و ہ
 ﴿كُطِيَ السَّجِلُ لِلْكِتَابِ﴾ (وہ ک پیچانہ و ہ لول کردنی تو ماری کتیب و بہ تروکیک) ﴿كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ (وہ ک یہ کہم جار چو ن دروستان کرد) (بہ روت و قووتی) ﴿نُعِيدُهُ﴾ (پاش مردنیش) (نہ و
 (دروست کردنہ) دو بارہ دہ کہینہ و ہ ﴿وَعَدَّا عَاقِبَتًا﴾ (نہ و ہ بہ لیتیکہ) (جی بہ جی کردنی) (لہ سہر نیمہ یہ
 ﴿إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (ینگومان نیمہ) (نہ و بہ لیتہ) (بہ دی دہ ہیتین) ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا﴾ (سویند بہ خوا
 بینگومان نیمہ نو و سیو و مانہ) ﴿فِي الزُّبُورِ﴾ (لہ زہ بووردا) ﴿مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ﴾ (لہ دوای نو و سینی لہ (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ (بہ راستی سہر زہ وی) (بہ ہہ شت) ﴿يَرِثُهَا﴾ (دہ بنہ خواہنی و بہ میراتی
 دہیبہن) ﴿عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (بہ ندہ چاک و پاکہ کانم) ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا﴾ (ینگومان لہ مہ دا
 (لہ و ہ ی لہم سورہ تہ دا باسکرا) بہ سہ کہ پەند و ناموز گاری بیت) ﴿لِقَوْمٍ عَصِيْبٍ﴾ (بو گہ لی خوا
 بہرستان) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (وہ (نہ ی مو حہ مہ د) تو مان تہ نہا بو نہ و ہ
 نار دو و ہ کہرہ حمہ ت بیت بو جیہانیان) ﴿قُلْ﴾ (بلی) ﴿إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ﴾ (ینگومان تہ نہا شتیک کہ نیگا
 کراوہ بو من) ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ (نہ مہ یہ) کہ بہ راستی بہر سترای نئوہ خوا ی تاک و تہ نہایہ
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (دہ ی نایا نئوہ ملکہ چ دہ بن؟) ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ (جا نہ گہر پرویان و ہر گیرا
 ﴿فَقُلْ أَذَنْكُمْ﴾ (نہ و ہ بلی ہہ مو و تانم نا گادار کرد) ﴿عَلَى سَوَاءٍ﴾ (بہ یہ کسان ی) ﴿وَإِنْ أَدْرَى﴾ (و نا شزانم
 ﴿أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ﴾ (نزیکہ یاد و ورہ) (ہاتنی) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ (نہ و ہ ہرہ شہ ی لیتان دہ کریت) ﴿إِنَّهُ
 يَعْلَمُ﴾ (بہ راستی خوا دہ زانی) ﴿الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ﴾ (بہ ووتہ و قسہ ی نا شکرا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾ (وہ
 دہ شزانیت بہ و قسہ ی دہ یشارنہ و ہ) ﴿وَإِنْ أَدْرَى﴾ (وہ من نازانم) (مولہ ت دانٹان) ﴿لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ﴾
 لہ و انہ یہ تا قیکردنہ و ہ بیت بو نئوہ ﴿وَمَتَّعْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (بیہ ویت) (تاماوہ یہ ک) (وازتات لی بہینیت) کہرہ بویرن
 ﴿قُلْ﴾ (پیغہ مہر) ﴿فَرَمَوْهُ﴾ (رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ) (نہ ی ہر و ہر د گارم بہ داد گہرانہ ہر یار بیدہ) (لہ
 نیوان من و نہم بی باوہراندہ) ﴿وَرَبُّنَا﴾ (وہ ہر و ہر د گاری نیمہ) ﴿الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ﴾ (میہربانی یار مہ تی
 لی داوا کراوہ) ﴿عَلَىٰ مَا نَصِفُونَ﴾ (لہ بہرانبہر) (نہ و قسہ نابہ جیانیہ ی) (نئوہ دہ یلین و ہہ لیدہ بہ ستن) ﴿۱۳۲﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوا ی بەخشندە ی میهرەبان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خەلکینە ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ بترسن لە (سزای) پەرورەدگارتان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکە بەراستی بوومە لەرزە ی قیامت هەستان ﴿شَقَّ عَظِيمٌ﴾ شتیکی زۆر گەورە یە، کارەساتیکی سامناکە ﴿يَوْمَ تَرْوَىٰ نَهَا﴾ لە و پۆرە دا ئێوە ئەو (بوومە لەرزە) دەبینن ﴿تَذْهَلُ﴾ بێ ئاگا دەبی (لە ترسی ئەو پۆرە) ﴿كُلُّ مُرْضَعَةٍ﴾ هەموو نافەرەتیکی شیردەر (کاتی کەمکی لە دەمی منداڵە کە یدایە) ﴿عَمَّا أَزْجَعَتْ﴾ لە ئەو (منداڵە) ی شیر ی بێ داوہ ﴿وَقَضَعُ﴾ وە فری دەدات و لە باری دە چیت ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ هەموو دوو گیانی (مێنە یەکی سەک پر) ﴿حَمَلٍ حَمَلًا﴾ سەکە کە ی (کۆرە یە کە ی) ﴿وَتَرَى النَّاسَ﴾ خەلکی دەبینی ﴿سُكْرَى﴾ (وەک) سەر خوشن ﴿وَمَا هُمْ بِسُكْرَى﴾ بە لام سەر خوشیش نین ﴿وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ بە لکو سزای سەخت و بە تینی خوا (وای لێ کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ لە مەرو فە کاندای کەسی واهە یە (نە ضری کۆری حارث) ﴿يَجِدُلُ فِي اللَّهِ﴾ موجدە لە دە کات دەربارە ی خوا (و سیفە تە کانی) ﴿يَعْبِرُ عَمَّا﴾ بە بێ هیچ زانیاری و زانستیک ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وە شوینی هەموو شەیتانیکی سەرکەش دە کە ویت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ لە سەری نو سراوہ (پریار دراوہ) ﴿أَنَّهُ مِّنْ تَوَلَّاهُ﴾ کە بێگومان هەر کە سینک خوشی بویت (وشوینی بکە ویت) ﴿فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ﴾ ئەو بەراستی گومرای دە کات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ وە پێنموونی دە کات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ بۆ سزای ناگری هەلگیر ساوی دۆزەخ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خەلکینە ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ ئە گەر ئێوە ﴿فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ﴾ لە گومانان دەربارە ی زیندووبوونەوہ ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ ئەو سا (بزانی) بەراستی ئیمە ئێوە مان دروست کردوہ ﴿مِّنْ تُرَابٍ﴾ لە خاک (خۆل) ﴿ثُمَّ مِّنْ نُفْثَةٍ﴾ پاشان (نەوہ کان) لە نو تە یە ک (دروست دە بن) ﴿ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ﴾ دواتر (دە بیته) پارچە خوینیکی مە یبو ﴿ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ﴾ دوا ی ئەوہ (دە بیته) پارچە گوشتیک ﴿مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ﴾ شکل و شێوہ کیشراو و شکل و شێوہ نە کیشراو ﴿لِّنَبِّئَنَّكُمْ﴾ بۆ ئەوہ ی پروونی بکە ی ئەوہ بۆ ئێوە ﴿وَنَقُصِّ فِي الْأَرْحَامِ﴾ وە لە منداڵاندا دە یهینلینەوہ (پرایدە گرین) ﴿مَا نَشَاءُ﴾ ئەو (بێجو) ی بمانە ویت (لە بار نە چیت) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاکاتیکی دیاری کراو ﴿ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (لە سکی دایکتان) دەرتان دە هینین بە ساوایی ﴿ثُمَّ لِيَسْتَأْذِنُوا أَشْذَكُمْ﴾ پاشان گەورە دە بن تادە گەنە تەوا ی هیزو تواناتان ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يَتُوفَّى﴾ وە (لەم تەمەنە دا) هەندیکتان دە مریتیت ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يَرُدُّ﴾ وە هەندیکتان دە گە یە نرینە ﴿إِلَىٰ أَزْلِ الْعُمُرِ﴾ ئەو پەری پیری، بێ کە لکترینی تەمەن ﴿لِيَكَيَّلَ يَعْلَمُ﴾ بۆ ئەوہ ی نەزانی و لە پیری نە میتیت ﴿مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ هەرچی کە دە یزانی ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ﴾ وە زەوی دە بین (لە زستاندا) ﴿هَامِدَةً﴾ خاموشە و وشک و بێ گیایە ﴿فَإِذَا أُنْزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ جا کاتیک بارانمان بە سەردا باراند ﴿أَهْرَزَّتْ﴾ زەوی (پروەکی لێ دە پرویت و) دە جولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زەوی هەل دەدات (بەرز دە بیت) ﴿وَأَبْيَتَتْ﴾ (زەوی) دە پرویت ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَهْبِجُ﴾ لە هەموو جوړە (گیا و گولیکی) جوان ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ نابہم شیوہ ئو (قورٹانہ) مان ناردو تہ خواروہ ﴿ءَايَاتٍ يَبَيِّنَاتٍ﴾ کہ ئایہ تہ کانی پرون وئاشکران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بیگو مان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ ہر کہ سیک خوی بیہ ویت ہدایہ تی دہدات. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بہ راستی کہ سائیک کہ پروایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و کہ سائیک کہ بوون بہ جوولہ کہ ﴿وَالصَّابِرِينَ﴾ و ئہ ستیرہ (یا فریشتہ) پەرستہ کان ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و گاوورہ کان (نہ سرانیہ کان) ﴿وَالْمُجُوسَ﴾ و ئاگر پەرستہ کان (زہر دہشتی بہ کان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و ئہ وانہی هاو بہ شیان بو خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگو مان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ بریار دہدالہ نیوانیاندا (جیایان دہ کاتہ وہ لہ یہ کتر کومہ لیک بو بہ ہشت و کومہ لیک تریان بو دوزخ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پروزی دوا پیدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ بہ سہر ہموو شتیکدا ئاگادارہ. ﴿الَّذِينَ لَا يَدْعُونَ﴾ ئایا نہ تدی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ﴾ کہ بہ راستی سوژدہ بو خوا دہ بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئہ وہی لہ ئاسمانہ کان و ئہ وہی لہ زہویدایہ ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ ہر وہا پروژ و مانگ و ئہ ستیرہ کان ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ﴾ و چیاکان و درخت و گیان لہ بہر ان ﴿وَكثيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾ زوریکش لہ خہ لکی (ہموو ئہ مانہی باسکران بو خوا سوژدہ دہ بن) ﴿وَكثيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وہ زوریکش سزای بو بریار درا (لہ سہری چہ سپا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وہ ہر کہ سیک خوا بی ریز و ریسوای بکات ﴿فَمَالَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ ئہ وہ کہ س ریزی لی ئاگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ ہر شتیک بویت دہ بکات ﴿هَٰذَا يَنْحَصِمَانِ﴾ ئہ مانہ دوو کومہ لی در بہ یہ کن ﴿اٰخِصَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾ دہمہ قالی و کیشہ یانہ دہربارہی پەرورہ دگاریان ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا ئہ وانہی کہ بی باوہر بوون ﴿فَقُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَّارٍ﴾ لہ (پروزی دوا پیدا) پو شاکیان بو دہ پردیت (پر بہ ہریان) لہ ئاگر ﴿يَصْبُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَسُيُفُهُمْ﴾ بہ سہریاندا دہر ژیریت ﴿الْحَاسِبُ﴾ ئاوی زور گہرم ﴿يُصْهَرُ بِهِ﴾ دہ تویریتہ وہ بہو (ئاوہ گہرمہ) ﴿مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾ ئہ وہی لہ ناو سک و بیستہ کاندایہ ﴿وَلَهُمْ مَقَمٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾ بویان ئامادہ یہ گورزی ئاسنی ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا﴾ ہر کاتیک بیانہ ویت ﴿أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ کہ بیتہ دہر وہ لہو (دوزخ) ہ ﴿مِنْ غَيْرٍ﴾ لہ بہر زور نارہ حہ تی ﴿أَعِيدُوا فِيهَا﴾ دہ گیریتیریتہ وہ بو ئاوی ﴿وَدُفِعُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ وہ (بیان دہ ووتریت) بچیزن سزای سوتیتہر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئہ وانہی کہ باوہریان ہیناوہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردوہ دہ یانختہ ﴿جَنَّاتٍ﴾ بہ ہشتائیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرو بارہ کان بہر ژیریاندا دہرون ﴿يُحَلَّوْنَ فِيهَا﴾ (ئہ وان) دہرازیریتہ وہ لہو (بہ ہشتانہ) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ بہ بازنی ئالتون و مرواری ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وہ پو شاکیان لہ بہ ہشتدا ئاوریشمہ ﴿

﴿وَهَذُوا﴾ ئەو (بەهەشتیانە) پێنموونی کراون ﴿إِلَى الظَّيْبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتە ی کە پراست و جوانە (ووتە ی لا الە إلا اللہ) ﴿وَهَذُوا﴾ ھەر و ھا پێنموونی کراون ﴿إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ بۆ پێنگای (خوا ی) سوپاس کراو ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێگومان ئەوانە ی بێ باوەر بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە پێنگری (موسلمانان) دە کەن لە پێنگای خوا ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وە لە (پوشتن بۆ) مزگەوتی حەرام (بۆ کەعبە) ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ﴾ کە ئەو پێمان داناو (بۆ خوا پەرستی) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بۆ ھەموو خەلکی یە کسانە ﴿الْعَلَّكَ فِيهِ وَالْبَادِ﴾ چ ئەوانە ی لەوێدان یان لە دور وە بۆی دین ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ﴾ وە ھەر کەس بێ ویت لەو ی (لە مزگەوتی حەرام) ﴿بِالْحَادِ يُظْلَمَ﴾ مەیلی لە ھەق لادان زوڵم و ستم بکات ﴿نَذْفُهُ﴾ پێی دە چێژین ﴿مِنْ عَذَابِ الْبَاسِ﴾ سزای ئازاردەر ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (بیریان بخەر وە) کاتێک دیاریمان کرد بۆ ئیبراھیم (علیە السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جێگای کەعبە ﴿أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا﴾ (پێمان ووت) ھیچ شتێک مە کەرە ھاو بە شەم ﴿وَوَهَّارَ بَيْنِي﴾ و ماله کەم (مزگەوتی حەرام) بێک بە کەر وە ﴿لِلظَّالِمِينَ﴾ بۆ تەواف کەران ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ﴾ و بۆ نوێژگەرەن (بە پێن وە) و کورپوش و سوژدە بەران ﴿وَإِذْ فِي النَّاسِ﴾ وە جارێدە بەناو خەلکیدا ﴿بِالْحَيْجِ﴾ بۆ حەج کردن ﴿يَا تُؤْذِي بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ دین بۆ لات (بۆ حەج) بە پیادە. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و بە سوار ھەموو و و شترێکی لاواز (لەبەر ئەو ی) ﴿يَأْتِيَتْ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ﴾ کە لە ھەموو پێنگایەکی دور وە دین ﴿لِيُشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ئامادە ی جوړە ھا سوود و قازانجی خۆیان بین ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ وە ناوی خوا یبەن (کاتێک قوربانی سەر دە برن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ لە پۆزانیکی دیاری کراودا ﴿عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ أَلْأَنَعَمَ﴾ لە سەر ئەو ئازە لانە ی خوا پێی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا لەو (گوشتی قوربانیانە) بخوون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ﴾ وە بێدەن بە نەداران و ھەزاران ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾ دوا ی (سەر برینی قوربانی) چلک و پیسی (موو و نینوک) لابەن بە خۆیان وە ﴿وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ﴾ وە نەزەرە کانیاں جێیە جی بکەن ﴿وَلِيُطُوفُوا﴾ و تەواف (ی ئیفاضە) بکەن ﴿بِالْبَيْتِ الْعَمِيقِ﴾ بە دەوری مالی دێرین و بە پێژدا (بە دەوری کەعبەدا) ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمە ی (پێشو و) باسی حەج بوو ﴿وَمَنْ يُعْظَمَ﴾ جا ھەر کەس بپارێزیت و بە گەر وە ی بگریت ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾ سنوورە کانی خوا ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ﴾ ئەو بۆ خۆی چاکترە ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای پەر وەردگاری ﴿وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنَعَمُ﴾ وە گوشتی ئازەل (مەر، بزن، مانگا، و شتر) بۆ ئێو حەلال کراو ﴿إِلَّا مَا يَمِثِلُ عَلَيْكُمْ﴾ جگە لەوانە ی بۆتان باس دە کریت (وەک مردار وە بوو، یان بۆغەیری خودا سەر برراو) ﴿فَأَجْتَبُوا﴾ کەواتە خۆتان دوور بخەن وە ﴿الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ لەو پیسیە کە بتە کانه ﴿وَأَجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ ھەر و ھا خۆتان بپارێزن لە قسە ی درۆ و نارەوا ﴿

﴿حُفَّاءَ لِلَّهِ﴾ گهردن کهج بن بؤ خوا (خوتان له هه موو بیرو باوه ریکی لار دوور بگرن) ﴿غَيْرُ مُشْرِكِينَ بِئِهِ﴾ هاوبهش بریاردهر مه بن بؤ خوا ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا هه رکهس هاوبهش بؤ خوا دابنیت ﴿فَكَانَ﴾ نه وه وهك نه وه وایه ﴿حَزَمَ السَّمَاءَ﴾ له ئاسمان که وتبته خواره وه ﴿فَتَخَطَّفَهُ الظَّيْرُ﴾ نه مجا بالنده (له هه وادا) به په له بیفرینیت (وپارچه پارچه ی بکات) ﴿أَوْتَهَوِيَ بِهِ الرَّيْحُ﴾ یا بایه کی توند بیات ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ﴾ بؤ جینگایه کی زور دوور (چوله وانی) ﴿ذَلِكَ﴾ نه مه (که باسکرا نموو ونه ی هاوبهش دانان بوو بؤ خوا) ﴿وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعْبَانَ اللَّهِ﴾ وه هه رکهس دروشمه کانی (نایینی) خوابه گه ووره راگریت ﴿فَإِنَّهَا﴾ جا به راستی نه وه کاره ﴿مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ له خوا ترسی دله کانیانه وهیه (وته قواکارن) ﴿لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ بؤ ئیوه له وه (نازه لانه) دا چهند سوود وه رگرتنیک هیه (وهك سوار بوون، خواردنی شیریان) ﴿إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (جگه له مانهش ده توانن سوودیان لی بینن به شیوهیهك زیانیان پی نه گات) ناکاتی دیاری کراو (بؤ سه ربربنیان) ﴿تُرْمِيهَا﴾ که شونی (سه ربربی) نه وانه ﴿إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ کاتیکه ده گه نه مالی دیرینی (که عبه) ﴿وَلِكُلِّ أَقْوَمٍ﴾ وه بؤ هه موو ئوممه تیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسْكَ﴾ قوربانی کردنمان داناوه ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ بؤ نه وه ی ناوی خوابه بن ﴿عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (کاتی سه ربربن) له سه ره نه وه نازه لانه ی خوابی داوون ﴿فَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ جا خوی ئیوه په رستراوینکی ته نه یاهه ﴿قُلْ أَتَسْمَعُونَ﴾ که واته ته نه ها ملکه چی نه و بن ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه مژده بده به ملکه چان و خو به که م زانان ﴿الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ نه وانه ی هه رکاتیک ناوی خوابه برا ﴿وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دله کانیان ده ترسی (ده له رزیت) ﴿وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ﴾ وه ئارام گرن له سه ره نه وه ی تووشیان ده بی (له ناخوشی) ﴿وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ﴾ وه به جی هینه رانی نویژه کانیانن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه له وه رزق روزیه ی پیمان داوون ده به خشن ﴿وَالْبَذِينَ﴾ نه وه ووشره گه ووره و قله وانه (ده برین له بیت الحرام سه رده برین) ﴿جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعْبَانَ اللَّهِ﴾ ئیمه کردمانه ته دروشمی خواب بؤ ئیوه ﴿لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ﴾ بؤ ئیوه له واند خیر و چاکه هیهه ﴿فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ که واته (کاتی کردنیان به قوربانی) ناوی خوابان له سه ره بهیتن ﴿صَوَافٍ﴾ له کاتیکدا له سه ره سی په ل وه ستاون و دهستی چه بیان به سراوه ته وه (له به ره نه وه ی وشر به پیوه سه ره ده بردریت) ﴿فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا﴾ جا کاتیک که وتنه سه ره زه وی به ته نیشته دا (کاتیک گیانیان ده رچوو) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ نه وه له گوشته که یان بخون ﴿وَأَطِيعُوا أَلْفَافَ الْمَعَتَرِ﴾ وه بیدن به هه زاران و سواکه ران ﴿كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ﴾ ئا به و جوړه نه وه مالانانه مان بؤ ئیوه رامهیتاوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ئا سوپاس گوزار بن بؤ خوا ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ﴾ هه گیز ناگات به خوا ﴿لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا﴾ نه گوشتی نه وه (قوربانیانه) نه خوینیان ﴿وَلَكِنْ يَنَالُهُ الشَّفَاقُ مِنْكُمْ﴾ به لام نه وه ی به خوا ده گات ته قوا و پاریزکاری ئیوهیهه ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ئا به و جوړه نه وه مالانانه ی بؤ ئیوه رامهیتاوه ﴿لِيُكْذِرُوا اللَّهَ﴾ بؤ نه وه ی خوابه گه ووره بگرن (یادی بکهن) ﴿عَلَى مَا هَدَيْكُمْ﴾ له سه ره نه وه ی پرتموونی کردوون (بؤ سه ره ئاینی پیروزی ئیسلام) ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه مژده بده به چاکه کاران ﴿إِنَّ اللَّهَ يَذْكُرُ﴾ به راستی خوابه رگری و پشتیوانی ده کات ﴿عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له وانه ی که بر وایان هیتاوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بیگومان خوا خوشی ناوی ﴿كُلِّ حَوَّانٍ كَفُورٍ﴾ هه موو خیانه تکار و بی باوه ر و کافرینك ﴿﴾

﴿إِنَّ رِيْكَهٖ دَرَا (بەجەنگ و جیهاد کردن)﴾ ﴿لِّلَّذِيْنَ يُقْتَلُوْنَ﴾ بە ئەو (موسلمانانە ی) شەریان لە گەڵدا دە کریت ﴿يَا أَيُّهَا ظُلُمَاؤُا﴾ لە بەر ئەو ی که بە راستی سته میان لی کراوہ ﴿وَإِنَّ اللّٰهَ﴾ وە بێگومان خوا ﴿عَلَىٰ نَصْرِهِ لَقَدِيرٌ﴾ بۆ سەر خستیان بە توانایە ﴿الَّذِيْنَ أُخْرِجُوا﴾ ئەوانە ی که دەر کران ﴿مِّن دِيَارِهِمْ يَغِيْرُ حَقٌّ﴾ لە مال و ولاتیان بە ناھەق ﴿إِلَّا أَن يَقُولُوا﴾ تەنھا (گونایان ئەو بوو) که دەیان ووت ﴿رَبَّنَا اللّٰهُ﴾ پەروەردگارمان خوا یە ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ﴾ وە ئە گەر خوا خەلکی لە ناو نە بردایە ﴿بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هەندیکیان بە هەندیکێ تریان ﴿لَهْدَمَتْ﴾ بێگومان دەر و خێرا (وێران دە کرا) ﴿صَوْمِعٌ﴾ دێر (خەلوەتگە) ﴿وَبِيعٌ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوْتُ﴾ و کە نیسە ﴿وَمَسْجِدٌ﴾ مزگەوتە کان ﴿يُذَكِّرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا﴾ که یادێ خوا لەو (پەرستگایانە) دا زۆر دە کرا ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَن﴾ وە بێگومان خوا یارمەتی کەسانیک ئەدات (وسەریان دە خات) ﴿يَنْصُرُهُٓهُ﴾ که یارمەتی (دینی) خوا دە دەن ﴿إِنَّ اللّٰهَ﴾ بە راستی خوا ﴿لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ﴾ بە هینز و بالادەست و بە توانایە ﴿الَّذِيْنَ إِن مَّكَّنَّهٗمُ فِي الْاَرْضِ﴾ ئەوانە ی ئە گەر دە سە لاتمان پێدان لە زەویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بە چاکێ نوێژ بە جی دە هینن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وە زە کات دە دەن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فەرمان دە دەن بە چاکە ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بەرگری دە کەن لە خراپە ﴿وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ و سەر ئەنجامی هەموو کارە کان تەنھا بە دەست خوا یە ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ وە ئە گەر (بێ باوەڕان) تۆ بە درۆزن دە زانن و باوەڕت پێ ناکەن ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾ ئەو بێگومان پێش ئەوانیش (گەلانی تر) باوەڕیان نە کرد (بە پێغەمبەرە کانیان) ﴿قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ (وەک) گەلی نوح و عاد و سەموود ﴿وَقَوْمُ إِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ وە گەلی ئیبراھیم و گەلی لوط ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ هەروەھا یارانی مەدینە (ھۆزی شوعەیب) ﴿وَكَذَّبَ مُوسٰی﴾ وە موساش بە درۆزن دانرا ﴿فَأَمَلَيْتُ لِّلْكَافِرِيْنَ﴾ ئەمجا (بۆ ماوە یەك) مۆلەتی بێ باوەڕانمدا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمُ﴾ دواتر تۆلەم لی سەندن و گرتمن ﴿فَكَيْفَ كَان تَكْوِيْرٌ﴾ جا چۆن بوو بە گژا چوونی ئیمە (لەوان) ﴿فَكَأَيُّ مَن قَرِيْبٍ أَهْلَكَ نَهَا﴾ ئەمجا چەندەھا شار و دیھاتمان وێران کرد ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ که (خەلکە کە ی) سته مکار بوون ﴿فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ ئەو (شارانە دیواری خانووە کانی) کە و تەبون بە سەر سەربانە کانیاندا ﴿وَيَبْرُ مُعْطَلَةٌ﴾ وە چەندەھا بیر بێ خاوەن بوون (لە کار کە و تەبون) ﴿وَقَصِرَ مَشِيْدٌ﴾ وە چەندەھا کۆشکی بەرز و بلند (بێ خاوەن بوون) ﴿فَأَقَمَ يَسِيْرٌ فِي الْاَرْضِ﴾ دە ی ئایا ئەوانە بە زەوی دا نە گەراون ﴿فَتَكُوْنُ لَهُمْ قُلُوْبٌ﴾ تا دلێان هەبێت ﴿يَعْقِلُوْنَ بِهَا﴾ بیری پێ بکەنەو (لەو وێران بوونە) ﴿أَوَءَاذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا﴾ یان گوێیان هەبێت گوێی پێ بگرن (بۆ راستی) ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمٰی الْأَبْصٰرُ﴾ لە راستی دا چاوە کان کوێر نابن ﴿وَلٰكِن تَعْمٰی الْقُلُوْبُ﴾ بە لکو ئەو دلانە کوێر دە بن ﴿الَّتِي فِي الصُّدُوْرِ﴾ کە لە سینە کاندان ﴿

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ وه ئەوان (قورەیش بە گالتەو) بەپەلە داوا ی سزات لی دە کەن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ له کاتیکدا هەر گیز خوا پێچەوانە ی بەلتنی خۆی ناکات ﴿وَأَن تَوَّعَّا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بێگومان پۆزیک لای پەرورە دگارت ﴿كَأَلْفِ سَنَةٍ﴾ وه هەزار سال وایه ﴿مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ له و سالانە ی ئیوه دە یژمێرن ﴿وَكَأَن مِّن قَرِيَةٍ أَمَلَتْ لَهَا﴾ وه (خەلکی) چەندە ها شار و گوند (هەبوون) مۆلە تم دان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ كه سته مكار بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهَا﴾ له پاشان تۆلە م لی سەندن (وله ناوم بردن) ﴿وَأَلَّى الْمَصِيرُ﴾ وه هەر بۆ لای من دە گەڕێنە وه ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلی ئە ی خەلکینه ﴿إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ﴾ بێگومان من بۆ ئیوه تە نه ا ﴿نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ تر سینە رێکی ئاشکرام ﴿قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە مجائە و کە سانە ی بروایان هیناو ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کردە وه چاکە کانیان کرد ﴿أَلَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ لینخو شبوون و پۆزیه کی به نرخی و فراوانیان بۆ نامادە یه ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيِنَانَا﴾ وه ئەوانە ی هەولیان داوه بۆ (دزایە تی) ئایە تە کانی ئیمە ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ناتوانا و دە سته پا چەن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ئەوانە ها وه لی دۆزە خن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ﴾ وه ئیمە له پێش تۆ نه مان نار دوه ﴿مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هیچ پە وانە کرا و یان پێغه مبه ریک ﴿إِلَّا إِذَا نَمَّيْتُ﴾ مه گەر هەر کاتیک (پەراوی خودای) خویند بیتە وه بۆ گە له کە ی ﴿أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ﴾ شهیتان گومان و وه سه وه سه ی ده خسته ناو خوینرا وه کە یه وه (تا خە لک با وه پری پی نه هینن) ﴿فَيَنْسَخُ اللَّهُ﴾ ئە مجا خوا لای دە بات (پوچە لی دە کاته وه) ﴿مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ﴾ ئە وه ی شهیتان داویتی به گوئی خە لکدا (له وه سه وه سه و دلە را وکی و دوودلی) ﴿فَرُحِحَ كَرَامُ اللَّهِ﴾ پاشان خوا ئایە تە کانی خۆی ده چه سپینن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ﴾ له بهر ئە وه ی ئە و گومانانە ی شهیتان ده یخاته (دلە کان خوا) ده یکاته ﴿فَنَسَنَ الَّذِينَ﴾ (هۆی) تاقیکرد نه وه بۆ ئە وانە ی ﴿فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ نه خو شی له دلێاندا یه و (ئە وانە ی) دلێان پە قە ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ وه به راستی سته مکاران ﴿لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له دزایە تی به کی زور دوور (له راستی) دان ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ﴾ وه بۆ ئە وه بزائن ئە و کە سانە ی ﴿أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ که زانیاریان پی درا وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ بێگومان ئە م (قورئان) ه راستیه که له لایەن پەرورە دگارتە وه ﴿فَيُؤْمِنُوا بِهِ﴾ تا با وه پری پی بینن (وبه رده وام بن له سه ری) ﴿فَتُخْبِتُ لَهُ قُلُوبُهُمْ﴾ وه دلە کانیان ملکه چ و به ئارام ببی بۆ ئە و (خوا) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُادٍ﴾ وه بێگومان خوا هیدایه تده ری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە و کە سانە یه که با وه پریان هیناو ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ سه ر پێگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به رده وام ئە و کە سانە ی بی با وه پرن ﴿فِي مِرْيَمَتِهِ﴾ له گومانان ده رباره ی قورئان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه تا له نا کاودا پۆزی دوا یی به خه یان ده گریت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ﴾ یا به خه یان ده گریت (ودیت بۆیان) ﴿عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ﴾ سزای پۆزیکێ نه زوك و بی خیر (که پۆزی قیامه ته) ﴿

﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ﴾ دهسه لات و پاشایه تی لهو پرۆزه دا ته نها بۆ خوایه ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ له نیتوانیاندا دادوهری ده کات ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه مجا نهو که سانه ی باوه یران هیناوهو کرده وه چاکه کانیا ن کردو وه ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له به هه شتانی پر نازو ناعمه ت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهو که سانه ی بی باوه پر بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نایه ته کانی ئیمه یان به درۆ ده زانی ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ بۆ نه وانه هه یه ﴿عَذَابٌ مُّهِمٌّ﴾ سزای ریسوا که ر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وه نهو که سانه ی کوچیان کردو وه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پرینگای خوا دا ﴿ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا﴾ پاشان کوژران (شه هید بوون) یان مردن ﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ بینگومان خوا رزق و پرۆزه کی چاکیان ده داتی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ چاکترینی پرۆزی ده رانه ﴿لَيَدْخُلَنَّهُمْ فُجُورُهُمْ﴾ سویند به خوا، خوا نه وانه ده خاته جینگایه ک که پینی رازی ده بن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا زانای له سه ر خویه ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه مه ی (باسمان کرد بو ت) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ وه هه ر که سیك توله ی خوی بسیتیت (له دهس دریزی که ر) ﴿بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ﴾ به وینه ی نهو سته مه ی لئی کراوه ﴿ثُمَّ يُعْطَىٰ عَلَيْهِ﴾ له دوا ی نهو جار یکی تر ده ست دریزی بکریته سه ر ﴿لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ﴾ نهو بینگومان خوا یار مه تی ده دات (سه ری ده خات) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ به راستی خوا چا و پو شسی که ری لیبور ده یه ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ نه م (سه ر خسته نه ی خوا) له به ر نه ویه به راستی خوا ﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (نهو هنده به ده سه لاته) شهو ده باته ناو پرۆزه وه (کاتیک شهو دریز تر بیت له پرۆز) ﴿وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه پرۆز ده باته ناو شهو وه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وه بینگومان خوا بیسه ری بینایه ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه مه ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ﴾ له به ر نه ویه به راستی هه ر خوا هه ق و راسته ﴿وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وه بینگومان نهو ی جگه له خوا هاواری لئی ده که ن (وده یه رستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ هه ر نهو به تال و نا راسته ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه به راستی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ هه ر خوی به رزو بلندو گه وره یه ﴿أَلْوَتَرَ﴾ نایا نایینی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ﴾ که به راستی خوا باراندویه تی ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ئاسمانه وه باران ﴿فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً﴾ (به هوی نهو بارانه وه) زهوی سه وز ده بیت (به روه ک) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا ووردبینی ئاگایه (به هه موو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه ر بۆ خوایه نهو ی له ئاسمانه کانه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و نهو هیشی له زه ویدایه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه به راستی خوا ﴿لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ هه ر خوی بی نیاز و ده وله مه نده و شایسته ی سوپاسه ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئایا نابینی (نازانی) به پراستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ﴾ رامی هیناوه بۆتان و خستویه تیه خزمه تئانه وه همه موو ئه و شتانه ی له زه ویدایه ﴿وَالْفُلْكَ تَجْرِي﴾ وه که شتی (رام هیناوه بۆتان) وده پروات ﴿فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ به ناو ده ریادا به فهرمانی ئه و (به فهرمانی خوا) ﴿وَنُفِيسُكُمُ السَّمَاءِ﴾ وه ئاسمانی راگیر کردووه ﴿أَن تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تا نه که ویت به سهر زه ویدا ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه گهر به فهرمانی ئه و نه بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به پراستی خوا ﴿يَالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ دلسوز و میهره بانه به رانبهر به خه لکی ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾ وه ئه و (خوا) زاتیکه که ژیا نی پی به خشیوون (له سهره تایی دروسکردنتانه وه) ﴿ثُمَّ يُيَسِّدُكُمْ ثُمَّ يُخِيطُكُمْ﴾ دواتر ده تانمریتیت پاشان زیندووتان ده کاته وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾ بیگومان خه لکی زور ناسو پاس و سپله ن ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بۆ همه موو ئوممه تیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسْكَ﴾ شهریه ت و به رنامه یه کمان داناوه ﴿هُم نَاسِكُونَ﴾ ئه وان کاریان پی کردووه ﴿فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ﴾ که واته نابیت (خاوه ن ئایینه کانی تر) له کاری ئاییندا کیشه و ئازاوه ت له گه لدا دروست که ن ﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾ وه تو خه لک بانگ بکه بۆ لای پهروه ردگارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ﴾ بیگومان تو له سهر ئایینیکی پراستی ﴿وَإِنْ جَدَلُوكَ﴾ جائه گهر ده مه قالی و موجداده له یان له گه لدا کردیت ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ تو ش بلی خوا خوی چاک ده زانی به و کرده وانه ی که ئیوه ده یکه ن ﴿اللَّهُ يَخْتَكِرُ بَيْنَكُمْ﴾ خوا دادوهری ده کات له نیتوانتاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پروژی دوایدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ﴾ له و شتانه ی که ئیوه ﴿فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ تئیدا جیاوازن ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ ئایا نازانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ به پراستی خوا ده زانی ﴿مَافِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به همه موو ئه و شتانه ی له ئاسمان و زه ویدایه ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بیگومان ئه وه ی باسکرا له کتیب له (لوح المحفوظ) دایه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به پراستی ئه م (زانباریه ی باسکرا) به لای خوا وه ئاسانه ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئه وان جگه له خوا شتیک ده په رستن ﴿لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ (خوا) هیچ به لگه یه کی نه نار دوته خواره وه له سهری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وه بیگومان خوشیان هیچ زانباریان ده رباره ی ئه و (په رستراوه) نیه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه بۆ سته م کاران نیه ﴿مِنْ نَّصِيرٍ﴾ هیچ یارمه تی ده ریک ﴿وَإِذَا نَسَلْتُمْ عَلَيْهِنَّ﴾ وه کاتی بخوینریته وه بۆیان ﴿ءَايَتُنَا يَنْتَظِرْنَ﴾ نیشانه پروونه کانی ئیمه ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له ده م و چاوی ئه و که سانه ی بی باوه رن ده بیینی ﴿الْمُنْكَرُ﴾ پرووگرژی و توپه یی ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکه په لامار (وهیرش) به رن بۆ ئه و که سانه ی ﴿يَسْتَلُونَ عَلَيْهِمْ آيَتِنَا﴾ که ئایه ته کانی ئیمه یان به سهر دا ده خوینریته وه ﴿قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی ئایا هه وائتان بده می ﴿بَشِّرْ مِنَ الَّذِينَ﴾ به خراپتر له و (پروگرژی و توپه ییه ی) ئیوه چی یه ﴿النَّارُ﴾ ناگری دۆزه خه ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي كَفَرُوا﴾ که خوا ی گه وره به ئینی داوه به و که سانه ی که بی باوه رن ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾ چ جینگه و ئاکامیکی خراپه (که بی ی ده گه ن) ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەى خەلکینە ﴿ضَرْبَ مَثَلٍ فَأَسْتَمِعُوا اللَّهَ﴾ نموونە یەك هیتراوە تەوێ جا گوێی بۆ بگرن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ بێگومان ئەوانەى هاواریان لى دەكەن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتى خوا ﴿لَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هەرگیز ناتوانن مێشیک دروست بکەن ﴿وَلَوْ أَجْتَمَعُوا لَهُ﴾ هەرچەند هەموو شیان بۆى
 کۆبێنەوێ ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وە ئەگەر مێشیش شتیکیان لى بفرینى ﴿لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ﴾
 ناتوانن لى بستیئەوێ ﴿صَعَفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ داواکار و داواى کراو لاواز و بى دەسەلاتن ﴿۷۳﴾
 ﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئەوانە بەو شتێوە پێویستە خوا بناسن نەیان ناسیوێ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بێگومان خوا بە توانای بە دەسەلاتە ﴿۷۴﴾ ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ خوا لە فریشتەکاندا
 نێردراو هەڵدەبژێرێت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هەر وەها لە خەلکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بەراستی
 خوا بێسەرى بێناوە ﴿۷۵﴾ ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارە بەوێ لە بەردەمیاندایە
 (رووی داوێ) و بەوێ لە دوايانەوێ (دواتر روودەدات) ﴿وَالِلَّهِ تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ و هەموو کارەکان
 هەر بۆ لای خوا دەگەڕێتەوێ ﴿۷۶﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى کە باوەڕتان هێناوێ ﴿ارْكَعُوا
 وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کۆرئوش و سوژدە بەرن و پەر وەردگارتان بپەرستن ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وە کارى چاک بکەن بۆ ئەوێ پرزگار بن ﴿۷۷﴾ ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیهاد
 و تیکۆشان بکەن لە پیناوی خوا دا بەو شتێوەیەى شایستە و شیاویەتى ﴿هُوَ أَجْتَبَ عَنْكُمْ﴾ ئەو (خوا)
 ئێوێ هەلبژاردوێ (بۆ هەلگرتنى ئەم ئاینە) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وە لە ئایندا هیچ
 کاریکی قورس و گرانی لە سەر دانەناون ﴿فَلِلَّهِ أَكْبَرُ إِتْرَاهِيمَ﴾ ئەمە ئاینی ئیبراھیمی باوێ گەورەتانه
 ﴿هُوَ سَمَنَكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ ئەو (خوا) پێشتر ئێوێ بە موسلمان ناوناوێ وە لەم قورئانە شدا
 ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پێغەمبەر بێت بە شاھید لە سەر ئێوێ ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وە ئێوێش
 بێنە شاھید لە سەر خەلکی ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ کەواتە بە چاکی نوێزە کانتان بکەن
 وزە کات بدەن ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ﴾ وە تەنھا پشت بە خوا ببەستن ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ چونکە هەر ئەو پشتیان تانە
 ﴿فَتَعِمَّ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ ئای چەند پشتیان و یارمەتى دەریکی چاکە ﴿۷۸﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به راستی باوه پدران پرگار دهن (سهر ده که ون) ﴿۱﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 نه و که سانه ی که له نویژه کاناندا ﴿خَاشِعُونَ﴾ له خوا ترسن (گهر دن که چن بوخوا) ﴿۲﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 وه نه وانه ی ﴿عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ له شتی بی هووده خو یان دوور ده گرن ﴿۳﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه نه وانه ی
 ﴿لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ که زه کاتی (سامانیان) ده رده که ن ﴿۴﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه نه وانه ی ﴿لِفِرْعَوْنَ﴾
 خو یان ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو که نیزه کیک که بووین به خواه نیان ﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلْكُومِينَ﴾ نه وه به راستی
 نه وانه سهر زه نشت نا کرین ﴿۵﴾ ﴿فَمَنْ أَشْتَقَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ نه مجا ههر که سی نیازی جگه له و (دو و جوړه
 نافرته) بکات (و ناره زووی خو ی تیر بکات) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ نه و سا نه وانه ده ست در یژی
 که رن ﴿۶﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُكُمْ عَنْ عَهْدِهِمْ رَبُّهُمْ﴾ وه نه وانه ی که پار یزه ری سپار ده و په یمانه کانیان ﴿۷﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه نه وانه ی که به رده و امن له سهر نویژه کانیان ﴿۸﴾ ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 ههر نه وانه میرات گران ﴿۹﴾ ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾ نه وانه ی که ده بنه خواه نی فیر ده وس و میراتگری
 (به هه شت) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وان له به هه شتدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾
 سویند به خوا به راستی مرو فمان دروست کرد ﴿۱۱﴾ ﴿مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ له خو لاسه و پالفته یه له قور ﴿۱۲﴾
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً﴾ له پاشان نه ومان کرد به نوتفه یه ک ﴿۱۳﴾ ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له نارامگایه کی قایم (منال دانی
 دایک) دا ﴿۱۴﴾ ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ دواتر نوتفه که مان کرد به خوینی مه ییو ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾
 نه مجا خوینه مه ییوه که شمان کرد به پارچه گوشتیکی جو و و ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ نه مجا پارچه
 گوشته که شمان کرد به نیسقان ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ نه مجا به گوشت (به یکه ره) نیسکه که مان
 داپوشی ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان نه ومان کرد به دروست کراوینکی تر ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا گه و ره
 و پیروژه نه و خوا به ی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ که چا کرینی به دی هینه رانه ﴿۱۵﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَعِشُونَ﴾
 پاشان به راستی نیوه له دوای نه وه هه مووتان ده مرن ﴿۱۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ﴾ له پاشان
 بنگومان نیوه له پروژی دوا پیدا زیندوو ده کرینه وه ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند به خوا به راستی
 له سهری نیوه وه دروستمان کرده ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ حهوت نهوم ناسمان ﴿وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِ غَفِيلِينَ﴾
 وه نیمه له دروست کراوه کان بی ناگانین ﴿۱۸﴾

﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وه له ناسمانه وه به نه اندازه (ی پیویست) بارانمان باراند ﴿فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 نه مجا نهو (ئاوه) مان له زهوی دا هیلایه وه (راگرت) ﴿وَوَنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ﴾ وه بینگومان نیمه به سهر له ناوبردنی
 نهو (ئاوه) دا. ﴿لَقَدْ رَوْوْنَاهُ﴾ به تواناین ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ﴾ نه مجا به هوی نهو (بارانه) وه به دیمان هیناوه
 (رواندومانه) بۆتان ﴿جَنَّتْ مِنْ تَحِيلٍ وَأَعْيَبَ﴾ چهند باخی خورما و تری ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاوَكَّةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئیوه ههیه
 لهو باخانه دا میوه ی زور ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وه له هه نديکیان ده خون (به شیوه ی بزوی وهك میوز و خورما)
 ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ﴾ ههروه ها (رواندومانه) جوړه داریک (زهیتون) که له طوری سینا ده رویت
 ﴿تَنَبُّتُ بِالذَّهْنِ وَصَبَّغَ لَكَ كَلِيلَ﴾ که روون و پیخوړیک ده گریت بۆ نه وانه ی ده یخون ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾
 وه به راستی بۆ ئیوه له مالات و نازه لدا به ند ههیه ﴿تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا﴾ پیتان ده نوشین نهو (شیر) هی
 له ناو سکیاندا به ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ﴾ وه بۆ ئیوه لهو (نازه لانه دا) سوود و که لکینکی زور ههیه ﴿وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ﴾ و لیشیان ده خون ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالَكِ تَكْمُلُونَ﴾ وه له سهر (پشتی هه ندی له) نه وان و له سهر
 (پشتی) که شتیبه کانیش سوار ده کرین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه
 نوو حمان نارد بۆ لای هوزه که ی ﴿فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ جا پینی ووتن نه ی هوزه که م خوا به رستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ئیوه جگه لهو به رستراوینکی تر تان نی به ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده ی ئایا خوتان نا بارین
 ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الْمَلَكُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نهو ده سه لاتدار و ناوداران هی که بی باوه ر بوون له
 هوزه که ی (نوح) ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نه م (نوحه) ته نها که سیکه وهك ئیوه ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمْلِكَ عَلَيْكُمْ﴾
 دهیه ویت خوی بکاته گه وره به سهر تانه وه ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً﴾ نه گهر خوا بیویستایه (پینغه مبه ریک
 بنیری) فریشته ی ده ناره خواره وه ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ نیمه شتی و امان نه بیستووه ﴿فِي آيَاتِنَا الْآوَلِينَ﴾ له
 باوو باپیره پیشووه کانمانه وه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ نه م (نوحه) هه ر پیاوینکه ﴿بِهِ جَنَّةٌ﴾ شیتی له گه لدا به
 ﴿فَتَرَىٰ صُورًا لَهُ خَيْرٌ مِنَ الْحَبِّ﴾ جاتا ماوه یه که چاوه روانی بکه ن (به لکو چاک بیته وه) ﴿قَالَ رَبِّ امْضُ بِنِي﴾ (نوح) وونی
 نه ی په روه رد گارم یارمه تیم بده (سهرم بخه) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ له بهر نه وه ی باوه رم پی ناهیتن ﴿فَأَرْحَبْنَا إِلَيْهِ﴾
 نه مجا نیمه نیگامان بۆ کرد ﴿أَنْ أَصْنَعَ الْفُلْكَ﴾ که که شتیبه که دروست بکه ﴿يَا عَيْنُنا وَرَحِمْنَا﴾ به پیش چاو و
 چاودیری و فرمان و نیگای نیمه (له م ئایه ته دا باسی سیفته ی - چاو، عین - هاتووه بۆ خوی گه وره، برو امان
 پیته تی به بی هیچ لیچواندن و لینکدانه وه یه که ، شیوه که ی نازانین وه ته نها خوا خوی ده زانیت) ﴿فَإِذَا جَاءَ
 أَمْرًا﴾ نه مجا کاتی فرمانی نیمه (بۆ له ناوبردنی نه وان) هات ﴿وَقَارَ السَّنُورُ﴾ و ئاو له ته نوره وه هه لقولا
 (نیشان هی ده سپیکردنی توفانه که یه) ﴿فَأَسْلَكَ فِيهَا﴾ توش بیخه ره ناو که شتی به که وه (سواری که)
 ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَئِينَ﴾ له هه موو جوړه (نازه لیک) جوتیک (نیر و می یه که) ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
 الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ ههروه ها (سوار بکه نه دمانی) خیزانه که ت جگه له وانه یان که بریاری له ناو چوونیان دراوه
 (که کوره که ی و هاوسه ره که ی بوون) ﴿وَلَا تَحْطَبْنِي﴾ وقسه شم له گه لدا مه که ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له باره ی
 نه وانه ی که سته میان کردوه (و باوه ریان نه هینا) ﴿إِنَّهُمْ مُّعَذَّبُونَ﴾ چونکه بینگومان نه وانه ده خنکترین ﴿۷﴾

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلَيْنِ﴾ نه مجا کاتی تو و نه و که سانه ی له گه لئ دان سواری که شتی یه که بوون
 ﴿فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (نه ی نوح) بلی سو پاس بو خوا یه کی نه و تو ﴿فَجَعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ که ئیمه ی رزگار کرد
 له ده ست گه لی زالمان ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُزْلًا مُبَارَكًا﴾ وه بلی نه ی په روه ردگارم دامبه زینه (له که شتی یه که) له
 جینگایه کی پیروز و به فهدا (که کبوی جوودی یه له کوردستانی تورکیا) ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ وه تو (خوا یه)
 چاکترینی دابه زینه رانی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی له م (به سهرهاته ی نوح دا) په ند و نیشانه ی زور هیه
 (بو که سانی ژیر و هوشمه ند) ﴿وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ﴾ وه به راستی ئیمه تاقیکه ره وه بن (بو هه مو و خه لک) ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ پاشان له دوا ی نه و ان به دیمان هیتا ﴿فِرْعَاءَ الْخَرِينِ﴾ گه ل و نه وه یه کی تر ﴿فَأَنْزَلْنَاهُمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾
 نه مجا له ناو نه و اندا پیغه مبه ریکمان له خو یان نارد ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پنی ووتن) ته نها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ﴾ جگه له و (خوا یه) په رستراوینکی تر تان نی یه ﴿أَفَلَا تَشْقُونَ﴾ ده ی نایا خوتان نابارین (له خوا ناترسن)
 ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده سه لاتداران و ناو دارانی (هوود علیه السلام) ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾
 نه وانه ی که پروایان نه هیتا و بی باوه ر بوون به دیداری پوژی دوا یی ﴿وَأَتَتْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 وه له زیانی دونیادا ناز و نیعمه تمان پی دابوون ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (ووتیان) نه مه هه ر موقوفیکه وه ک ئیوه
 ﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ له وه ی ئیوه ده یخون (نه ویش) ده خوات ﴿وَيَشْرِبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ وه له وه ی ئیوه
 ده یخونه وه (نه ویش) ده خواته وه ﴿وَلَيْنِ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِثْلُكُمْ﴾ سویند به خوا نه گه ر ئیوه گوپرا یه لی به شهرینکی
 وه ک خوتان بکه ن ﴿إِنْ كُنْ إِذَا الْخَسِرُونَ﴾ بنگومان نه و کاته ئیوه له زیان باران ده بن ﴿يَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ﴾
 نایا نه و (هوود علیه السلام) به لئین به ئیوه ده دات که به راستی کاتی مردن ﴿وَكُنْتُمْ تُرَاكِبًا وَعِظَمًا﴾ وه بوون
 به خاک و ئیسک (ی رزیوو) ﴿أَنْكُمْ مُخْرَجُونَ﴾ بنگومان ئیوه (له گوپ) دهر ده هیترین (زیندوو ده کرینه وه) ﴿وَكُنْتُمْ
 هَیْهَاتَ هَیْهَاتَ﴾ زور دووره، نه سته مه ﴿لِمَا تُوعَدُونَ﴾ نه و به لئینه ی به ئیوه دراوه (گوا یه زیندوو ده کرینه وه)
 ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ زیان (یکسی تر) نی یه ته نها زیانی نه م دونیا یه مان نه بی ﴿نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾ ده مرین
 وده ژین (نه وه له دوا ی نه وه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ وه ئیمه زیندوو ناکرینه وه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ نه وه (که
 ده لی پیغه مبه رم) ته نها پیاوینکه ﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درو ده کات به دم خوا وه ﴿وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه ئیمه
 هه ر گیز باوه ری پی ناکه بن ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (هوود علیه السلام) ووتی نه ی په روه ردگارم یارمه تیم بده
 (و توله یان لی بسه نه) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ به هو ی نه وه ی که باوه رم پی ناهیتن ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فهرمووی
 له ماوه یه کی زور که مدا ﴿لِيُصِیْحُنَّ نَذِيرٌ﴾ بنگومان په شیمان ده بته وه ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ﴾ نه مجا
 شریخه و ده نگینکی زو به هیز (دای به سهریاندا) هه موویانی گرت که هه قیان بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ غُلَامًا﴾ و نه و انمان
 کرد به (وینه ی) پوش و که فی (سهر لافاو) ﴿فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ جا دووری (له په حمه تی خوا) بو گه لی
 سته مکاران ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر له پاش نه و ان به دیمان هیتا ﴿فِرْعَاءَ الْخَرِينِ﴾ چهنه گه ل
 وئومه تینکی تر ﴿

﴿مَاتَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ أُمَّةٌ أَجْلَهَا﴾ ھېچ ئوممەتى لە ماوھى ديارى كراو (بۆ مردن) يان نہ پيش دەكەون ﴿وَمَا يَسْتَفْخِرُونَ﴾ نہ دواش دەكەون ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾ لە پاشان پيغەمبەرانى خۆمان يەك لەدواى يەك نارد ﴿كُلٌّ مَّا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولُهَا﴾ ھەر كانى ئوممەتتەك لەخۆيان پيغەمبەر يەكيان بۆ بەھاتايە ﴿كَذَّبُوهُ﴾ باوھريان پى نہدەھيتا ﴿فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا﴾ جا ئيمەش ئەم ئوممەتە (بى باوھر ھەمان) يەك بە دواى يەكدا (لەناو برد) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ وە (باسى) ئەوانمان كرده رووداو وچەند بەسەرھاتتەك (كەخەلكى لەنيوان خۆيان باسى بکەن) ﴿فَبَعَثَ الْقَوْمَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئەمجادوورى (لەپەحمى خوا) بۆگەلى باوھر ناھيتن ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ﴾ لەپاشان مووسا و ھاروونى برايمان نارد ﴿يَتْلِيَانَا فُلَانِ مِثْلٍ﴾ بەنیشانە كانمان و بەلگەى ئاشكراوھ ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆلاى فيرعەون و دارو دەستەكەى ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ بەلام خۆيان بەگەورە دانا (باوھريان نہهيتا) ﴿وَكَاذَبُوا قَوْمَاءَ الْإِنِّ﴾ وە ئەوان گەلىكى دەسەلاتدار بوون بەسەر خەلكيدا ﴿فَقَالُوا أَأَلْهَمُنَا لِيُشْرِبَ مِثْلَنَا﴾ ئەمجا ووتيان ئايا ئيمە بەدوو كەسى وەك خۆمان باوھر بيتن. ﴿وَقَوْمُهُم لَنَا عِيدُونَ﴾ لەكاتتەكدا گەلەكەيان (بەنى ئيسرائيل) ئيمە دەپەرستن (گەردن كەچن بۆ ئيمە) ﴿فَكَذَّبُوهُمَا﴾ لەبەر ئەوھ باوھريان پى نہهيتان ﴿فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾ ئەمانيش (وەك گەلانى تر) لەناو بران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویتند بەخوا بىنگومان ئيمە تەوراتمان بەخشى بەمووسا ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا (بەنى ئيسرائيل) ريتەموون بين ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً﴾ ھەر وھە عيساى كوپى مەريەم و دايكىمان كرد بەبەلگە و موعجيزە يەك ﴿وَوَعَدْنَاهُمَا إِلَى زَوْجٍ﴾ و ھەر دوو كيان (عيسا و دايكى) مان دانا لەشويتنىكى بلىند (بيت المقدس) ﴿ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ كەخواھنى (ھەموو ھۆبەكى) ھەسانەوھو كانياوھ ﴿يَتْلِيَانَا الرُّسُلُ﴾ ئەى نير راوانى خودا ﴿كُلُّ أَمْنٍ أَطْلُبَتْ﴾ لەخۆراكى پاك (خەلال) بخۆن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ وە كردهوھى چاك بکەن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (چونكە) بەراستى من بەوھى ئىوھ دەيكەن ئاگادارم ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ﴾ وە بىنگومان ھەر ئەمەيە ئاين و دينى ئىوھ (ئەى پيغەمبەرەن دەستى پىوھ بگرن) ﴿أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ كەيەك ئاين و بەرنامەيە ﴿وَأَنَّا بَكْرًا فَآفُقُونَ﴾ وە منيش پەروردگار تانم كەواتە خۆتان بپاريزن (لەتولەم) ﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾ (شويتكە و توانيان) ئاينەكەيان (كەيەك ئاين بوو) پارچە پارچە كرد لەنيوان خۆياندا بەچەند پارچە يەك ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْحُونَ﴾ جا ھەر كۆمەل و دەستەيە كيان دلخۆشن بەو (بەشە ئاينەى) كەھەيانە ﴿فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ﴾ كەوا بوو وازيان لى بيتە لەو بى ئاگايى و گوپرايى يەى داپۆشيون ﴿حَتَّى جِئَ﴾ (بابزين) تاماويەك ﴿إِنِّي حَسِبُونَ﴾ ئايا ئەوانە وادەزانن ﴿أَنَّا مُدْهُرٌ بِهِ﴾ ئەوھى پييان دەبەخشين ﴿مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ﴾ لەسامان و مندا لان ﴿نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ (بەھوى شياويانەوھ) پەلەمان كردووھ بۆيان لەخېر و خۆشەيە كاندا ﴿بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (نەخېر وانى يە) بەلكو ئەوانە ھەست ناكەن (كە بۆ تاقي كردنەوھيانە) ﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ بەراستى ئەو كەسانەى لەترسى (سزاي) پەروردگار يان ھەميشە دەرترسن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾ وە ئەو كەسانەش كە بەئايەتە كانى پەروردگار يان باوھر دينن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ﴾ وە ئەو كەسانەش كە ھاويەش بۆ پەروردگار يان دانانن ﴿

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتًا﴾ وه ئه و كه سانه ی كه ده بیه خشن ئه وه ی (له زه كات و خیر ده بی) بیه خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ
 وَجَلَّةٌ﴾ له كاتینكدا دلیان ده ترسی (ده له رزی) ﴿أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ له بهر ئه وه ی دلیان بۆ لای بهر وه رد گاریان
 ده گه پێنه وه ﴿أُولَٰئِكَ يَسْعُرُونَ فِي الْحَبْرَةِ﴾ ئا ئه وانه (كه خاوه نی ئه و سیفه تانه بوون باسکران) په له ده كه ن
 له ئه نجامدانی چا كه كاندا ﴿وَهُلِّلَهَا سَسِيقُونَ﴾ وه ئه وان بۆ چا كه كردن له پێشن ﴿وَلَا تَكُفُّ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾
 وه ئیمه ئه رك ناخهینه سه ر هه یج كه س به قه ده ر توانای خوی نه بی ﴿وَلَدَيْنَا مِكْتَابٌ يَطْلُقُ بِالْحَقِّ﴾ وه كتیبێكممان
 له لایه (كرده وه ی هه موو بهنده كانی تێدا به) كه به راست و دروستی ده دوی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وه هه یج سته میت
 له وان ناكری ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ به لām (بی بروایان) دله كانیان ﴿فِي غَمْرٍ مِنْ هَذَا﴾ له بی ناگیی و نه زانی دایه له م
 (كتیب و نامه ی كرده وه) ﴿وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه ئه وان چه ند كرده وه ی خرابی تریان هه یه جیاوازه
 له كرده وه ی با وه پداران ﴿هُلِّلَهَا عَمِلُونَ﴾ كه ئه وان هه میشه ئه نجام ده ریانن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه تا ئه و كاته ی
 ﴿أَخَذْنَا مَثَرَهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ كه سزا به سه ر گه و ره و خوش گوزه رانه كانیاندا دینن (له دونیادا) ﴿إِذَا هُمْ يَخْرُونَ﴾
 له ناكاودا ئه وان ده س ده كه ن به هاوار و پارانه وه ﴿لَا تَجْعُرُوا أَيُّومًا﴾ (بی یان ده وتری) ئه مرفو هاوار مه كه ن
 ﴿إِنَّا كَرَّمْنَا لَا تُصْرُونَ﴾ به راستی ئیوه له لایه ن ئیمه وه یارمه تی نادرین ﴿قَدْ كَانَتْ آيَاتُنَا لَكُمْ﴾ بینگومان
 (پیشتر) ئایه ته كانی من ده خوینترایه وه به سه رتاندا ﴿فَكَفَرُوا عَلَىٰ أَغْلَبِكُمْ تَنْكُصُوتُ﴾ به لām ئیوه به دوا ی
 خۆتاندا پاشه وپاش ده گه رانه وه ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ له بهر امبه ر ئه و (قورئانه) دا خۆتان به گه و ره ده زانی
 ﴿سَمِيعًا تَهْجُرُونَ﴾ شه و گارتان ده برده سه ر به گالته كردن و قسه ی ناشرین و وتن (به ئایه ته كانی ئیمه)
 ﴿أَفَلَمْ يَذْكُرُوا الْقَوْلَ﴾ ده ی ئایا ئه وان (قوره یش) بیران له م قورئانه نه كردۆته وه ﴿أَمْ جَاءَهُمْ﴾ یاشتیکیان
 بۆ هاتووه ﴿مَّا تَرَيَاتْ آيَاتَهُ الْآوَلِينَ﴾ كه بۆ باو و باپیره پێشینه كانیان نه هاتووه ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ﴾
 یاپێغه مبه ره كه یان نه ناسیوووه ﴿فَهَرُّ لَهُمُ الْمُكْرُونَ﴾ به و هۆیه وه ئه وان دان به پێغه مبه رایه تیه كه یدا نانین ﴿
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یاده ئین ئه و (پێغه مبه ره) شیهه ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یه) به لكو حق
 وراستی بۆ هێناون ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ﴾ به لām زۆربه یان بوغزێنه ری حق و راستین (رقیان لیه تی)
 ﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه ئه گه ر حق و راستی شوین هه و و ئاره زوی ئه وان بكه وتایه ﴿لَفَسَدَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ ئاسمانه كان و زه و ی و هه موو ئه وانه ی تیا یاندا یه ده شیوان و تیک ده چوون
 به سه ر یه كدا ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ﴾ به لكو ئیمه قورئانیكممان بۆ هێناون كه هۆی یادخسته نه وه (و سه ربه رزی)
 یه بۆ ئه وان ﴿فَهَمَّ عَنْ ذِكْرِهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ به لām ئه وان له بیر خسته نه وه (و سه ربه رزی) خۆیان پشیتیکه رن ﴿
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا﴾ یا داوای پاره و خه رج له وان ده كه یه ت (له بهر انبه ر بانگه وازه كه ت دا بۆیه باوه ر
 ناهینن) ﴿فَخَرَجَ بِكَ خَيْرٌ﴾ ئه و به خشش و رۆزی بهر وه ردگارت چا كتره (بۆ تو ئه ی موحه ممه د ﷺ)
 ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الرِّزْقِ﴾ وه خوا چا كترینی رۆزی ده رانه ﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ﴾ وه به راستی تو ئه وان بانگ ده كه یه ت
 ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ پێنگای راست ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه بینگومان كه سانی كه باوه ریان
 نییه به رۆزی دوا یی ﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَوِّنَنَّ﴾ له م پێنگا راسته لاده رن ﴿

﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ﴾ وه نه گهر په حم به وان (بت په رستانی قوره یش) بکه یں ﴿وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ﴾ وه نه و ناخو شى و به لایه ی له سه ریان بوو لایه یں و هه لیگرین (که بریتى بوو له بر سیتى بؤ ماوه ی حه و ت سأل) ﴿لَلْجَوَافِ طُعَيْنَهُمْ بَعْمَهُونَ﴾ (نه ك بیر ناکه نه وه) بیگو مان له سه ر که شى خو یان دا پو ده چن و به سه ر گهر دانی ده میتنه وه ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ سو یند به خوا به راستى ئیمه نه وانمان تووشى سزا و نازار کرد (تا هوش بکه نه وه) ﴿فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ﴾ به لام نه وان (له به رانه ر) په روه رد گاریاندا نه خو یان به که م زانى (ملکه چ بوون بوى) ﴿وَمَا يَتَضَرَّعُونَ﴾ وه نه هانا و نزیان (بو خوا) ده بن له کاتى ناره حه تى دا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا﴾ (به رده وام بوون له سه ر حالى خو یان) تاکاتى دهر گایه کمان بو کردنه وه ﴿وَأَعَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ که سزایه کى زور سه ختى هه بوو ﴿إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسَّلُونَ﴾ ئیتر کتوپر له ویندا بى ئومید بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه دروستى کردوه و بؤ ئیوه گوئ و چاو و دل ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ سو پاسى نه و ناکه ن زور که م نه بى ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه ئیوه ی (دروست کردوه و) بلاوى کردنه ته وه به زه ویدا ﴿وَالَّذِي تُخْرِتُونَ﴾ وه هه ر لای نه ویش کوده کرینه وه (له پوژى دواییدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه ده ژینى و ده مرینى ﴿وَلَهُ أُخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ وه جیاوازی شه و و پوژیش هه ر به ده ست نه وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه بیر ناکه نه وه؟ ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ﴾ (نه خیر بیر ناکه نه وه) به لکو نه وان هه ر نه وه یان ده ووت که پیشووه کانیا ن ده یان ووت ﴿قَالُوا أَلَمْ يَأْمُرْنَا اللَّهُ أَنْ نَلْبِسَ ثِيَابًا وَنَتَّبِعِ الْأَوَّلِينَ﴾ ده یان ووت ئایا کاتى که مر دین ﴿وَكُنَّا ثَائِرًا وَاعْظَمًا﴾ و بووین به خو ل و ئیسكى (پزیو) ﴿أَلَمْ نَأْمُرُوا نَارًا أَنْ تَبْلُغْ نَارًا وَأَنْ تَبْلُغْ نَارًا وَأَنْ تَبْلُغْ نَارًا﴾ سو یند به خوا بیگو مان نه م به لینه به ئیمه و باوو باپیر انمان درابوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مه و پیش ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه م (به لینه) هیچ نه جگه له نه فسانه ی (قسه ی پرو پوچى) پیشووه کان ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلى زه وى و نه وه ی له ناویدایه هى کى یه؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه شت ده زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگو مان ده لئین (هه مووى) هى خوا به ﴿قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ بلى ده ی ئایا بیر ناکه نه وه ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلى نه ی کى په روه رد گارى حه و ت ئاسمان ﴿وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و په روه رد گارى عه رشى گه وره یه ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگو مان ده لئین (هه مووى) هى خوا به ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ بلى ده ی ئایا خو تان ناپار یزن (له خوا ناترسن) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يُنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا﴾ بلى کى فه رمان په وایى هه موو شتى کى به ده سته ﴿وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾ وه په نای (هه موو لایه ك) ده دات و که س له و په نا نادریت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه شت ده زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگو مان ده لئین (هه موو نه وانه) هى خوان ﴿قُلْ فَأَنِّي تُشْهِرُونَ﴾ بلى که واته ئیوه چو ن سیحر و جادو و تان لى کراوه (که ئاینى خوا به ناحق ده زانن له گه ل دان نانتان به هه موو راستى یه کانیدا) ﴿۸۹﴾

﴿بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یه) به لکو ئیمه راستیمان بۆ هینان و ﴿وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه بینگومان نه وان دروزن ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ﴾ خوا هیچ پۆله یه کی بۆ خوی بریار نه داوه ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ﴾ وه هیچ بهر ستر او یکی تری له گه لدا نه بووه ﴿إِذَا الذَّهَبُ كُلُّهُ يَخْلُقُ﴾ (نه گهر بهر ستر او ی تری له گه لدا بوایه) نه و کاته ههر بهر ستر او یك چی دروست کردووه (بۆ خوی) ده برد ﴿وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ وه هه ندیکیان زال ده بوون به سهر هه ندیکی تریاندا ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ خوا پاک و بینگهرده له وه ی نه وان ده یلین ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانای هه موو نه یی و ئاشکر اکانه ﴿فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه بهر زو بلنده له وه ی که نه وان (بت بهرستان) ده یکه نه هاو به شی ﴿قُلْ رَبِّ إِمَّا نُرِيَنَّ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ نه ی بهر وهر دگارم نه گهر هه نیشانم ده ده یث ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾ نه و سزابه ی که به وان به یلین دراوه ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي﴾ نه ی بهر وهر دگارم مه مخهره ﴿فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ریزی گه لی سته مکارانه وه ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُثْرِكَ مَا وَعَدَهُمْ لَقَدِرُونَ﴾ وه به راستی ئیمه به تواناین نه و به یلینه ی (سزای) به وانمان داوه نیشانته به دین ﴿أَدْفَعُ بِاللَّيْلِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾ به جوانترین و چاکترین شیوه بهرگری بکه له خرابه ﴿غَنُ أَغْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ئیمه ناگادارترین به وه ی نه وان ده یلین (به خوت و ناینه که ت) ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وه بلی نه ی بهر وهر دگارم به نا ده گرم به تو ﴿مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾ له خه تهره و (بالته رو) وه سه و سه ی شه ی تانه کان ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ وه به نات پی ده گرم له وه ی (شه ی تانه کان) ناماده بن لام (سهرم لی بشیونین) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ (بن بر وایان وه ک خویان ده میتنه وه) هه تا کاتی مردن دیت بۆ ههر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ نه و سا ده لی نه ی بهر وهر دگارم بمگیره وه وه (بۆ دنیا) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ به لکو کرده وه ی چاک بکه م (له بری نه وه ی نه مکر دوه) له و ته مه نه ی له ده ستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ نه خیر بینگومان نه مه ی (که ده یلینت) ته نها قسه یه که نه و ده یلی (نه گهر بگه ریته وه بۆ دنیا هه روه ک جار ان ده بیت) ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ﴾ و له پیشیانه وه بهرزه خیک (به ره ستنیک) هه یه ﴿إِلَىٰ يَوْمٍ يَبْعَثُونَ﴾ تا نه و پوژه ی زیندوو ده کریته وه ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ نه مجا کاتی فوو ده کری به شه ی پوردا ﴿فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ له و پوژه دا هیچ خزمایه تیه ک نامینی له نیوانیاندا ﴿وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ وه پر سیاری یه کتری ناکه ن ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ نه مجا ههر که سی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وه نه وانه پرزگار و سهر که وتوون ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه که سی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ زیانیان له خویان داوه، خویان دۆراندووه ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له دۆزه خ دان بنی برانه وه ﴿تَلْفَحُ وَرُوحُهُمْ أَلْتَارُ﴾ (ناگری دۆزه خ) دهم و چاویان ده سووتینی ﴿وَهُمْ فِيهَا كَايِلُونَ﴾ و هه موویان له ناگری دۆزه خ دالیویان هه لقر چاوه و دانه کانیان دهر که وتووه ﴿

﴿الَّذِينَ كُنَّا نَسْتَلِي عَلَيْهِ كُمًّا﴾ (بیان ده و تربیت) نایا نایه ته کانی من له دنیا دا به سه ر تاندا نه ده خو ئن رایه وه؟
 ﴿فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾ که چی ئیوه به درو تان ده زانی و ئیمان تان پی نه ده هینا ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (له وه لامدا)
 ده لئین ئه ی به روه رد گاری ئیمه ﴿غَلَبَتْ عَلَيْنَا مِثْقَاتُنَا﴾ به دی و خرابی خو مان زال بوو بوو به سه ر ماندا
 ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وه ئیمه که سانیکی گو مر ابوین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ئه ی به روه رد گار مان
 له م (دوزه خه) ده رمان بیتنه ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِلُ قَوْمًا﴾ جا نه گه ر جارینکی تر گه ر اینه وه (بو بی باوه ری)
 ئه وه به راستی ئیمه سته مکارین ﴿قَالَ اخْسَوْفِيهَا وَلَا تَكْمُنْ﴾ وه (خوا) ده فهر موی: به ری سوایی
 بمیتنه وه له دوزه خدا و هیچ قسه به کم له گه لدا مه که ن (إخسأ: بو سه گ به کاردی کاتی ده ری ده که بیت
 و پی ده لئیت چغه) ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي﴾ بینگومان له دنیا دا کو مه لئیک له به نده کانی من
 ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ده یان ووت ئه ی به روه رد گار مان ئیمه باوه رمان هینا وه ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ ده ی لیمان
 خوشبه و ره حممان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ چونکه تو چاکترینی میهره بانانی ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
 سِحْرَانًا﴾ که چی ئیوه گالته تان به وان ده کرد ﴿حَتَّى اسْتَوْرَكُوا زَكَرِيَّا﴾ تا (ئو گالته کردنه تان به) ئه وان یادی
 منی له بیر بر دنه وه ﴿وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ﴾ وه ئیوه هه میسه به وان پیده که نین ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بینگومان ئه مرقو پا داشتیم داونه ته وه ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ به هو ی خو گریانه وه ﴿أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاقِرُونَ﴾ به راستی
 هه ر ئه وانن سه ر که و توو ﴿قُلْ كَلِمَاتٍ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (خوا) ده فهر موی: چند سال له سه ر
 زه وی دا مانه وه؟ ﴿قَالُوا لَيْتَنَّا يَوْمًا لَّأَوْعُضَ يَوْمَ﴾ (له وه لامدا) ده لئین روژنیک یا که متر له روژنیک ماینه وه
 ﴿فَتَنَكَّلَ الْعَاقِبِينَ﴾ له و (فریشت) انه بیر سه که ژمیریان ﴿قُلْ إِنْ لَّيْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فهر موی
 نه ماونه ته وه ماوه به کی که م نه بیت ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گه ر به راستی ئیوه ده تان زانی؟ ﴿فَإِ
 حْسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ نایا ئیوه گومان تان و ابو وه که بینگومان ئیوه مان به بی هو ده دروست
 کردو وه ﴿وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَاتَرْجِعُونَ﴾ وه بینگومان ئیوه نا گه رینه وه بولای ئیمه ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾
 جا به رزو بلندی بو خوا ی پاشای راست و ره و ا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به رستراوینک نی به جگه له و
 ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ که به روه رد گاری عهرشی به ریزو به رزه ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ هه ر که س به رستی
 ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ به رستراوینکی تر له گه ل خوا دا ﴿لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ﴾ که هیچ به لگه به کی نه بی
 له سه ر ئه و (به رستنه) ﴿فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ ئه وه به راستی لیبر سینه وه ی ته نها لای به روه رد گاریتی
 ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ بینگومان کافران رزگار نابن ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ)
 بلی ئه ی به روه رد گارم لیلم خوش به و ره حمم پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ وه تو (خوا به) چاکترینی
 میهره بانانی ﴿۱۱۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتیکە ئیمە ناردومانەتە خوارەووە ﴿وَقَرَّضْنَهَا﴾ و فەرزمان کردووە (گوێراپەلێی
 بربارەکانی) ﴿وَالزَّانِيَاتُ﴾ وە لەو (سورەتە) دا هێتاومانەتە خوارەووە ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئایەتە پروونەکان
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوێ ئێوە بیر بکەنەووە ﴿الزَّالِيَةُ وَالزَّالِي﴾ زن و پیاوی زیناکەر ﴿فَأَجْلَدُوا كُلَّ مَن زَنَ﴾
 هەریەکیان سەد دار (شەلاق) یان لێ بدەن ﴿وَلَا تَدْخُرْ بِهِنَّ مَنَافِقَهُ﴾ وە بەزەیی هاتنەوێتان پێناندا (زن
 و پیاوی زیناکەر) نەتان گری ﴿فِي دِينِ اللَّهِ﴾ لە (جێ بە جێ کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ ئە گەر ئێوە
 باوەڕتان هەیە ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بە خوا و بەرپوژی دواپی ﴿وَلَشَهَدَتْ عَذَابَهُمَا﴾ وە با ئامادە ی بینینی سزادانی ئەو
 دووانە بن ﴿ظَالِمَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمەلێک لە باوەڕداران ﴿الزَّانِي لَا يَنكِحُ الْزَّانِيَةَ أَوْ مُشْرِكَةٌ﴾ پیاوی زیناکەر ماره
 ناکات تەنھا ئافرەتی زیناکەر و ئافرەتی موشریک نەبی ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ وە ئافرەتی زیناکەر
 ماری ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نەبی ﴿وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (مارە کردن و شوو کردن
 بە زیناکەر) ه یاساغ کراوە لە سەر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ﴾ وە ئەوانە ی کە بوهتانی (زینا) دە کەن
 بۆ ئافرەتانی داوین پاک ﴿فَلْيَرْجُوا يَوْمَ نَبِّهِمْ﴾ لە پاشان چوار شایەت ناهێتن (لە سەر راستی بوهتانه کە یان)
 ﴿فَأَجْلَدُوا هُم مِّنْ جَلْدِهِ﴾ ئەو هەشتا دار (شەلاق) یان لێ بدەن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ ئیتر هەر گیز شایەتیان
 لێ وەر مە گرن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وە ئەوانە لە سنوور دەر چوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ جگە
 لەوانە ی کە دوا ی ئەو تەو بێ دە کەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کردە وە یان چاک دە کەن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەو سا
 بە راستی خوا لێخوێش بووی بە بەزەیی یە ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ﴾ ئەو (پیاوانە ی) بوهتان بۆ خێزانە کانیان
 دە کەن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ وە بێ جگە لە خوێان هیچ شایەتیان نی یە ﴿فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ﴾ ئەو
 شایەتی دانی هەریە ک لەوانە (بەم جۆرە یە) ﴿أَرَأَيْتَ شَهَادَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ کە چوار سویند بە خوا بخوات
 کە بێگومان ئەو لە راستگوێانە (کە دە لێت خێزانە کەم بینووە زینای کردووە) ﴿وَالْحَيَّسَةُ أَن لَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾
 وە لە پێنجەم جار دابلی ئەفرینی خوا لە سەر ئەو بی ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ ئە گەر دروژن بی ﴿وَيَذَرُوهَا الْعَذَابُ﴾
 ئەو ئافرەتەش (کە تاوان بار کراوە لە لایەن مێردە کە یەووە) سزای (زینای) لە سەر لادە بات ﴿أَن شَهِدَ أَرَأَيْتَ
 شَهَادَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ﴾ بە مە ی کە چوار جار سویند بە خوا بخوات کە بێگومان مێردە کە ی لە دروژنانە (درو
 دە کات) ﴿وَالْحَيَّسَةُ أَن لَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وە لە پێنجەم جاردا (بلیت) خەشمی خوای لە سەر بی
 ئە گەر مێردە کە ی لە راست گوێان بیت ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وە ئە گەر بە هەر و بە زەیی خوا نە بوایە
 بە سەر تانەووە (هەر کام لەو پیاو و ئافرەتە ی باسکران دروژن بن خوا دەری دە خست و سزای دە دا لە دو نیا دا)
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وە بێگومان خوا گیراکەری پەشیمانی و کار دروستە ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بینگومان که سانی که نه و بو هتانه یان (بۆ عائیشه ی خیزانی پیغه مبه ر ﷺ) هه لبه ست ﴿عُصْبَةُ امْرِئِكُمْ﴾ ده سته یه ک بوون له خو تان (و مونا فیقیشیان تیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ﴾ و ا مه زانن نه و (بو هتانه) شه رو خرا به بو تان ﴿بَلْ هُوَ خَبْرٌ لَّكُمْ﴾ (وانی یه) به لکو خیر و چا که یه بو تان ﴿لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ﴾ بۆ هه ر یه ک له وانه هه یه ﴿مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ له تاوان به و نه ندازه ی هه ولی داوه (له و بو هتانه دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وه نه و که سه یان که به شی گه و ره ی بو هتانه که ی گر ته نه ستو (که عه بد و لای کو پی ئوبه ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (له روژی دواییدا) بۆ نه وه سزای هه ره گه و ره ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾ ده بوا کاتی نه و بو هتانه تان بیست ﴿ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ الْفَاسِقِينَ خَيْرًا﴾ پساوان و ئافره تانی ئیماندار گومانی چاکیان به خو یان بیردایه ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ وه بیان و وتایه نه مه بو هتانیکی ئاشکر او روونه ﴿وَلَوْلَا جَاءُوهُ عَلَيْهِ بِآيَةٍ شَهِدَاءَ﴾ ده بۆ چی نه و بو هتانه که رانه چوار شایه تیان له سه ری نه هیتا ﴿فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهْدَاءِ﴾ نه مچا نه گه ر شایه ته کانیان نه هیتا ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ که واته هه ر نه وانه ن لای خوا دروژن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه ر به هره و په حمه تی خوانه بوایه به سه رتانه وه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و روژی دوایی دا ﴿لَسَّ كُفْرِي مَا أَفْضَلُ﴾ دوو چارتان ده بوو له بهر رو چو و نتان له و بو هتانه دا (بۆ عائیشه) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه و ره ﴿إِذْ تَلَقَّوهُ بِالْحَيْكَةِ﴾ کاتی نه م بو هتانه تان به ده ماو ده م له یه کتره وه وه رده گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وه به زمانتان شتیک ده لئین ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ که زانیاریتان ده رباره ی نه بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ واتان ده زانی شتیک سووک و ئاسانه ﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ له کاتیکدا لای خوا زور گه و ره یه ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ بۆ چی کاتی نه مه تان بیست نه تان ووت ﴿مَا يَكُونُ لَنَا﴾ بۆ ئیمه شیاونی یه ﴿أَنْ نَّشْكَرَ بِهَذَا﴾ قسه (و بو هتانی) ی و ابکه یین ﴿سُبْحَنَكَ هَذَا بَهِتَنٌ عَظِيمٌ﴾ پاک و بینگه ردی بۆ تو خوا به، نه مه بو هتانیکی زور گه و ره یه ﴿يَعِظُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ئاموز گاریتان ده کات ﴿أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا﴾ که هه ر گیز نه گه رینه وه بۆ وینه ی نه وه ی رووی دا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر ئیوه بر وادارن ﴿وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيْتَاتِ﴾ وه خوا ئایه ته کانی خو ی بۆ ئیوه روون ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ به راستی نه وانه ی بیان خو شه ﴿أَنْ يَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلا و بیته وه ﴿فِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ناو خه لکی ئیمانداردا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سه خیان بۆ هه یه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و روژی دوایی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا ده زانی و ئیوه نازانن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گه ر به هره و به زه یی خوا نه بوایه به سه رتانه وه (دوو چاری سزا ده بوون به هو ی نه و بو هتانه وه که کرا بۆ عائیشه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا به سوژی میهره بانه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ به دوا ی هه نگاهه کانی شهیتان دا مه پو ن ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ وه هه ر که س شوین هه نگاهه کانی شهیتان بکه وی ﴿فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ چونکه به راستی شهیتان فرمان ده کات به کاری زور ناشیرین (زینا) و خراپه ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گه ر به هره و میهره بانی خوا نه بوا یه به سه رتانه وه ﴿مَا زِلَّيْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ هه ر گیز که سی له ئیوه پوخت و پاک نه ده بو وه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ﴾ به لام خوا هه ر که سی بو ی (شیابو یی) پاک ی ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانایه ﴿وَلَا يَأْتِلُ﴾ با سویند نه خون ﴿أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ ئه وانه تان که خاوه نی چاکه و سه روه ت و سامان ﴿أَنْ يُؤْتُوا﴾ که یار مه تی نه ده ن ﴿أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به خزمان و هه ژاران و کو چه ران له پیناوی خوا دا ﴿وَلْيَعْمُوا لِيَصْفَحُوا﴾ ده بال ی بوور ده بن و چاوپوشی بکه ن ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ نایا پیتان خو ش نیه خوا لیتان خو ش بیی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخو ش بو و میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئه وانه ی ﴿يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْفَاضِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ بو هتانی زینا ده که ن بو ئافره تانی داوین پاک ی بی نا گای ئیماندار ﴿لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه فرینیان لیکرا وه له دونیا و ئاخیره ت دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بو یان هه یه سزای زور گه و ره ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ﴾ رۆژیک (دی) شایه تی ئه دات له سه ریان ﴿أَلَيْسَتْ لَهُمْ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ زمانیان و ده ست و قاچه کانیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به و کرده وانه ی که کردوویانه ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ له و رۆژ ده دا ﴿يُوفِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ﴾ خواپاداشتی ته واوی کار و کرده و بیان به راستی و داد گه رانه وه ده داته وه ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ وه ئه و کاته ده زانن به راستی هه ر خوا هه قی ناشکرا و دیاره (بوخوی و سیفات و کرداری) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْخَبِيثَاتُ﴾ (واپارسته) ئافره تانی ناپاک بو پیاوانی ناپاک ﴿وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ﴾ وه پیاوه پیسه کان بو ئافره ته پیسه کان ﴿وَالْطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ﴾ وه ئافره ته پاکه کان بو پیاوه پاکه کان ﴿وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾ وه پیاوه پاکه کان بو ئافره ته پاکه کان ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ ئه و پاکانه به ری کراون له و (تۆمه تانه ی) ناپاکان ده یلین ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بو ئه و پاک و چاکانه یه لیووردن و رۆزی چاک و پیروز (به هه شت) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ئه و که سانه ی بروتان هیتاوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾ مه چنه هه یج مالیک جگه له ماله کانی خو تان ﴿حَتَّى تَسْأَلُوا﴾ هه تا پرس ده که ن (به خاوه نه کانیان) ﴿وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ وه (دوا ی ئه وه ی موله ت دران) سه لام بکه ن له خاوه ن ماله که ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ئه وه چاکتره بو تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بو ئه وه ی به ندو نامۆزگاری وه رگرن ﴿٧٧﴾

﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدْ وَأَفِيهَا أَحَدًا﴾ ئەمجانە گەر کەستان نەدی تیایدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ ئەو ھەچنە ژور ھەو ھەو ئەو مالە
 ﴿حَتَّى يُوْدَنَّ لَكُمْ﴾ ھەتا مۆلەت نەدرین ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ﴾ وە ئەگەر پیتان ووترا ﴿أَزْجِعُوا فَأَرْجِعُوا﴾
 بگەریننەو ھەو ئەبێ بگەریننەو ھەو ﴿هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ ئەو ھەچاکتر و پاکتر ھەو تان ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾
 وە خوا زانایە بەھەموو ئەو کردەوانە ی دەیکەن ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ھیچ گوناھیکتان لەسەر نییە
 (گوناھبار نابن) ﴿أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ کە بچنە ئەو مالانە ی ﴿غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ﴾ کەسی تیدا
 نیشتەجێ نی یە و کەل و پەلی خۆتان ی تیا بیت (وەک ئوتیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وە خوا دەزانێ ﴿مَا تَبْدُونَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ بەو ھەو ئاشکرای دەکەن و بەو ھەشی دەشارنەو ھەو ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئە ی موھەممەد
 ﷺ) بلی بەپیاوانی ئیماندار ﴿يَعْضُوا مِنْ أَيْدِيهِمْ﴾ چاوی خویان (لەسەر کردنی نامەحرەم) داخەن
 و بپاریزن ﴿وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ﴾ وە عەورەتیان (لەداوین پیسی) بپاریزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ ئەو ھەچاکتر
 و پاکتر ھەو ئەوان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ يَّمَّا يَصْنَعُونَ﴾ بێگومان خوا ناگایە بەھەموو کردەو ھەو یەک کە دەیکەن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە بلی بە ئافرەتان ی ئیمانداریش ﴿يَعْضُضْنَ مِنْ أَيْدِيَهُنَّ﴾ چاویان داخەن
 و بپاریزن (لەسەر کردنی نامەحرەم) ﴿وَيَحْفَظْنَ أَرْوَاحَهُنَّ﴾ وە عەورەتیان بپاریزن (لەداوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وە جوانی خویان دەر نەخەن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگە لەو ھەو بەدەر ھەو ھەو و دیارە
 لە جوانی (وەک دەم و چاویان و دەستیان) ﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ﴾ وە با سەر پۆشە کانیاں بدەن
 بەسینگ و بەرۆکیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وە جوانی خویان دەر نەخەن (زیاد لەو ھەو دەر دەکەوێت)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بۆ میردەکانیاں نەبێت یا باوکیان ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا باوکی میردەکانیاں
 ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کورەکانیاں یا کور ی میردەکانیاں ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یا براکانیاں
 یا کور ی براکانیاں ﴿أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یا کور ی خوشکەکانیاں ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ یا ئافرەتان ی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا کەنیزە کەکانیاں ﴿أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا ئەو شوین کەوتەو
 پیاوانە ی کەبێ نیازن لە ئافرەت (وەک خزمەت کار و پیر و نەخۆش کە ئارەزووی ژن و میردایەتیان نییە)
 ﴿أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یا ئەو مندالە کورەنە ی کە ناگیاں لە لەش و (عەورەتی)
 ئافرەتان نەبێت (بالغ نەبووبن) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ﴾ (ئافرەتان لە کاتی پۆشتن دا) قاچیان نەدەن
 بەزەوی دا ﴿لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا دەنگی خر خال و پاوانەکانیاں بیت و) بزانرێت بەو
 جوانییە ی پێیان کە شار دوایانە ھەو ھەو ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ ھەموو تان تەوبە بکەن و بگەریننەو بۆ لای خوا
 ﴿إِنَّهُ الْمُسْمُوتُ﴾ ئە ی ئیمان دارەکان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتْلَحَّوْنَ﴾ تا بزگار و سەر کەوتوو بن ﴿۝﴾

﴿وَأَنكِحُوا الْأَيَّتَىٰ مِنكُمُ﴾ ژن ماره بېرن بۆ بیاوانی بې ژن و ژنانی بې میردیش بدن به شوو (میرد) ﴿وَالضَّالِّينَ مِن عِبَادِكُمْ﴾ هه روه ها نه وانه ی ئیمان دار و چاکن له کزیله کان (ژنیان بۆ بیتن) و که نیزه که کان (یش بدن به شوو) ﴿إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ﴾ نه گهر نه وان هه ژارو که م ده ست بن ﴿يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ﴾ خواله به خشنده ی و به هره ی خوی ده و له مهنده و بې نیازیان ده کات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانا و دانایه ﴿وَلَيْسَتِ تَخْفِيفُ الْذِّينَ لَا يَجِدُونَ يَكَاخًا﴾ وه ده بې نه وانه ی که توانای (نهر کی) ژن هیتانیان نیه پاکژ خویان را گرن ﴿حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ﴾ هه تا خوا به به هره (و ریزی) خوی بې نیازیان ده کات ﴿وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكَسْبَ﴾ وه نه وانه ی داوای نوسراو ده کهن (بۆ کرپنه وه ی خویان) ﴿مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ له به نده و که نیزه که کانتان ﴿فَكَاتِبُهُمْ﴾ نه وه نوسراویان له گه لدا بنوسن (بۆ کرپنه وه و نازاد بوونی خویان) ﴿إِن عَمِلْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾ نه گهر خیرتان له واند به دی ده کرد (که بریتی به له توانای دانی نه و پاره ی ته بې بیدات به خاوه نه که ی بۆ نازاد بوونی) ﴿وَأَن تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ الَّذِي أَنشَأَكُم﴾ وه له و مالیه ی که خوا به ئیوه ی داوه پنیان بدن ﴿وَلَا تُكْرِهُوا قَتْلَكُمْ﴾ وه که نیزه که کانتان زور لی مه کن (ناچاریان مه کن) ﴿عَلَىٰ الْيَعْلَىٰ﴾ له سه ر زینا کردن ﴿إِن أَرَدَنَّا نَحْصَنَّا﴾ نه گهر نه یانویست داوین پاک بن ﴿لَتَبْتَغُوا عَرَصَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ تا مال و سامانی ژیانی دونیاتان ده ست که ویت ﴿وَمَن يَكْرِهْنَّ﴾ جا هه ر که س ناچاریان بکات (زوریان لی بکات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أَرْهَمَنَ﴾ نه مجا به راستی خوا دوا ی نه و زور لی کردنه بیان ﴿عَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ لیوورده ی میهره بانه (به و که نیزه کانه که به زور زینیان بې کراره) ﴿وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه نارد و و مانه ته خواره وه بۆ ئیوه ﴿إِن تَبْتَغُوا مَبِيتَ﴾ چهند ثابته تیکی پروون که ره وه ﴿وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ﴾ وه چهند نموونه و به سه ر هاتی نه و گه لانه ی له پیش ئیوه وه بوون ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ هه روه ها په نده و ناموزگاری بۆ پارینز کاران وله خوا ترسان ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوا نورو پروناکی یه و پروناکه ره وه ی ئاسمانه کان و زهوی به ﴿مَثَلُ نُورِهِ﴾ ویتنه ی پروونا که رده وه ی خوا ﴿کَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ وه ک تاقینک وایه چرایه کی تیدا بیت ﴿الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ﴾ نه و چرایه ش له ناو شوشه به کدا بیت ﴿الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾ نه و شوشه به ش وه ک نه ستیره به کی گه ش و پرشنگدار بیت ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُّبَارَكٍ رَبُّكُمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (نه و چرایه) دانه گیرسی به (پرونی) دره ختیکی زهیتونی به فیه و به ره که ت ﴿لَا شَرَّ قِيَّةٍ وَلَا عَرِيَّةٍ﴾ که نه پرور هه لاتی بې نه پرور ئاوی بې (سیبه ر نایگری نه کاتی هه له اتنی خور نه کاتی ئاوا بوونی) ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ﴾ (پرونه که ی نه وه ند پاک بیت) نزیکه پرونه که ی داگیرسی ﴿وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ﴾ با ناگریشی به نه که وی ﴿نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ﴾ پرووناکی له سه ر پروناکی (پرووناکی زهیت و پرووناکی ناگر) ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ﴾ خوا هه ر که سی بویت ریتموونی ده کات بۆلای پرووناکی (نایینی) خوی ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ﴾ وه خوا چهندین نموونه ده هیتیه وه بۆ خه لکی ﴿وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا زانا و ناگاداره به هه موو شتیک ﴿فِي يَوْمٍ أَذِنَ اللَّهُ﴾ له مزگه و تانیکدا خوا موله تی داوه ﴿أَن تَرْفَعَ﴾ که به گه وره و پاک راگیری (به رزو بلند دروست کریت) ﴿وَيُذَكِّرْ فِيهَا أَسْمُهُ﴾ زیکرو یادی خوی تیدا بکری ﴿يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ له و (مزگه و تانه) دا ته سیباحتی خوا ده کهن به به یانیان و ئیواراندا ﴿

﴿رَجَالٌ لَا تُلِهِمْ خِزَّةٌ وَلَا يُعْزِرُ عَنْهُمْ رَبُّهُمْ وَلَا يُقَاتِلُونَ﴾ پیاوانیک که بازرگانی و کرپن و فروشتن بی ناگیان ناکات ﴿عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَاوُا الزَّكَاةَ﴾ له یادی خواو نویژ کردن و زه کات دان ﴿يَحَافُونَ يَوْمًا﴾ له پروژیک ده ترسن (پروژی قیامت) ﴿تَتَّقِلُّ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ دل و چاوه کان تیایدا (ده گورپن و) ناوه ژوو دهبن ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ تا خوا پاداشتیان بداته وه به پاداشتی چاکترینی نه وه ی کردویانه ﴿وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه (بیجگه له پاداشته که یان) له به هری خویه وه زیاده شیان ددهاتی ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا رزق و روزی (پاداشت) ددها به ههر که س بیهوی ﴿بِعِزِّ حِسَابٍ﴾ به بی ژمار، بی سنوور ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که بی پروان ﴿أَعْمَلُهُمْ كَسْرًا﴾ کرده وه (چاکه) کانیاں وه ک سدرایک وایه (سهراب تیشکیکه کاتی زور گرما له بیاباندا وه ک ناو دیتنه پش چاو) ﴿بِقِيَعَةٍ﴾ له بیابانیکدا (بریسکه بداته وه) ﴿يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً﴾ (که سیکی) زور تینوو به ناوی ده زانی (له دووره وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُهُ﴾ (به په له ده روات بوی) کاتی ده گاته لای ﴿لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ هیچ به دی ناکات ﴿وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ﴾ (له قیامت کافر) ده بینی خوا ناماده یه له لایدا ﴿فَوَقَّعَهُ حِسَابُهُ﴾ نه مجا خوا به ته وای پاداشتی (کرده وه کانی) ددهاتی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا به په له و چه سپانه له لپیر سینمه ودا ﴿أَوْ كَظُلُمٍ فِي بِحْرِ مُخَيَّمٍ﴾ یا (کرده وه یی پروایان) وه که چند تاریکیه ک وایه له ناو ده ریایه کی قولدا ﴿يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾ که شه پؤل له سهر شه پؤل دایپو شاییت ﴿مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ﴾ له سهر نهو (شه پوله) یشه وه هه ور یکی ره شی (باراناوی) بیت ﴿ظَلُمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ﴾ تاریکیه کان نیستنه سهر به کتری ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا﴾ نه گهر دهستی ده ربیتی نزیکه دهستی خوی نه بیئت (له به تاریکی) ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ جا ههر که س خوا نووری (ئیمانی) بی نه به خشیی ﴿فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ نه وه ی رووناکی بیت نیه تی ﴿الزَّكَّرَ﴾ ئایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان هه موئه وانه ی له ئاسمانه کان و زهوی دان ته سبیحاتی خوا ده کهن ﴿وَالطُّيُورُ صَبَّحَتْ﴾ هه روه ها بالنده کان کاتی بالیان کردوته وه (به ئاسماندان ته سبیحاتی خوا ده کهن) ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ ههر به ک له مانه نویژ (دوعا) و ته سبیحاتی خوی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ وه خوا به وه ی ده یکه ن زانا و ناگاداره ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها بو خوا یه خوا و نه تی ئاسمانه کان و زهوی ﴿وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گهرانه وهش ههر بولای خوا یه ﴿الزَّكَّرَ﴾ ئایا نازانی (نابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُنْزِلُ سَحَابًا﴾ که خوا په له هه وره کان ده بات (به ئاسماندا) به هیواشی ﴿مُرِّيْلُفَ بَيْتِهِ﴾ پاشان نهو (په له هه ور) انه په یوه ست ده کات به یه که وه ﴿مُرِّيْعُهُ رُكَّامًا﴾ دواتر ده یان خاته سهر به کتری ﴿فَتَرَى الْوَدَّ﴾ نه مجا ده بینی دلوپه باران ﴿يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ له نیو هه وره که وه ده باری ﴿وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَابًا﴾ وه له ئاسمانه وه له هه وره کان که وه ک کیون ته رزه ده بارینی ﴿يَقِصُّ بِوَمِنْ يَشَاءُ﴾ نه مجا تووشی زیان ده بی بهم (ته رزه یه) ههر که سی خوا بیهویت ﴿وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنِ يَشَاءُ﴾ وه لای ددهات له ههر که سی که خوی بیهوی ﴿يَكَادُ سَنَا بَرْقَعُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ نزیکه رووناکی و شهوقی چه خماخه (ی هه وره) که (بینای) چاوه کان بیات ﴿۱۲﴾

﴿يَقْلِبُ اللَّهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ خوا شه وو رۆژ ده گۆریت (به کورت و درێژ کردنیان یا به رۆژ بوونه وه شه و داهاتن) ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له مه دا ﴿لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ په ندیک ههیه بۆ خواهن ژیری یه کان ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّلَاءٍ﴾ وه خوا هه موو زینده وه ریکی له ئاو دروست کردوه ﴿فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ﴾ نه مجا هه ندی له وانه له سه ر سکی ده روات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ﴾ وه هه ندیکی تریان له سه ر دوو قاچ ده روات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ﴾ وه هه شیهانه له سه ر چوار پی ده روات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه رچی بوی دروستی ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا ههیه ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه ناردومانه ته خواره وه ﴿ءَأَنْتَ مُبِينٌ﴾ چهند ئایه تیکی پروون که ره وه ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وخواش هه ر که سی بوی ریتموونی ده کات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا﴾ وه ئه وانه ده لێن بر ومان هینا وه ﴿بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا﴾ به خوا وه پیغه مبه ره گوێرا به لیمان کردوه ﴿ثُمَّ يَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ پاشان کۆمه لیک له وان پشستی تی ده کهن ﴿مِّن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش ئه وهی (ووتیان بر ومان هینا وه) ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه ئه وانه (له راستیدا) ئیماندار نین ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ وه کاتی بانگ بکرین ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۆ لای (شه ریمه تی) خوا و پیغه مبه ره ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه وهی حوکم بکات له نیاواندا ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ یه کسه ر کۆمه لیک له وانه روو وه رده گیرن ﴿وَأَن يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ به لام نه گه ر (له حوکم دانه که دا) حه قه که بۆ ئه وان بیت ﴿يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ﴾ دین بۆ لای (حوکه مه که) به و به ری ملکه چی یه وه ﴿أَن يَفُودَ بِهِمْ مَرَضٌ﴾ ئایا دلّه کانیا ن نه خو شی تیدا یه ﴿أَمْ أَرْثَاؤُا﴾ یا له گوماندا بوون ﴿أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ﴾ یان ده ترسن خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿سَتَهْمِا ن لِي بکه ن﴾ ﴿بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (نه خیر هیه چ له وانه نی یه) به لکو ئه وانه هه ر خویان سته مکارن ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ قسه ی ئیمانداران ته نها ئه مه یه ﴿إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکرین بۆ لای (به رنامه ی) خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه وهی بریار بدات له نیاواندا ﴿أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ که ده لێن بیستمان و گوێرا به لێن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر ئه وانه رزگار بووان ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا هه ر که س گوێرا به لی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات ﴿وَيَخْشَ اللَّهَ﴾ ویتقه ﴿وه له خوا بترسی و خوی له (سه ر پیچی) خوا پیا ریزی﴾ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ئه وه به راستی هه ر ئه وانه سه ر که وتوون ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ (دوو رووه کان) سویندیا ن ده خوارد به خوا ﴿جَهَدَ أَيْمَانَهُمْ﴾ به ئه و به ری سویند خواردنیا ن ﴿لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ﴾ که ئه گه ر فه رمانیا ن پی بده ی ت (به ده ر چوون بۆ غه زا) بینگومان ده رده چن ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا﴾ بلی: سویند مه خو ن ﴿طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ﴾ ملکه چی و گوێرا به لی ئیوه زانرا وه (قسه تان پیچه وانه ی کردار تانه) ﴿إِنِ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ﴿حَبِيرٌ يَّمَانَعَمَلُونَ﴾ ناگا داره به و کرده وانه ی ده یکه ن ﴿۵۳﴾

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلی فرمانبررداری خواو فرمانبررداری پیغمبر ﷺ بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾
 نه مجانه گهر پشتیان هه لکرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْهَ مَأْجِلٌ﴾ نه وه نه وه (پیغمبر ﷺ) نه نه بهر بر سیاره له وه ی
 دراو به سه ریدا (که گه یاندنی به یامی خوابه) ﴿وَعَلَيْكُمْ مَأْجِلُكُمْ﴾ وه نه وه بهر بر سن له وه ی
 دراو به سه رتاند (که باوه رهینانه) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا﴾ وه نه گهر گوپرایه لی پیغمبر ﷺ بکه نه،
 نه وه هیدایهت وهرده گرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وه پیغمبر هبچی له سه رنی به ﴿إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ بینجگه
 له گه یاندنی پروون و ناشکرا (ی به یامی خوا) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خوا به لیتی داوه به وه
 که سانه تان که باوه پریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه ی چاکه کانیان کردووه ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ﴾ که بنگومان ده یانکاته جی نشینی (خه لکی تر) له زه ویدا ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 ههروه که نه وانی (ئیماندارانی) پیش نه مانی کرده جی نشین ﴿وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ﴾ وه ناینه که یان
 بو ده چه سپیتی ﴿الَّذِي أَرَضَىٰ لَهُمْ﴾ نه وه (ناینه) ی که خوا پی رازی بووه بویان ﴿وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
 أَمْنًا﴾ وه ترس و بیمیان بو ده گوری به ئاسایش و ئارامی ﴿يَعْبُدُونَنِي﴾ (له و کاته دا ئیتر) هه ر من
 ده به رستن و ﴿لَا يُشْرِكُنِي شَيْئًا﴾ هیچ هاو به شیه کم بو پریار نادهن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که س
 بی بروای دو نه وه (به دی هاتنی به لینه کان) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نه وه به راستی هه ر نه وانه نه
 ده رچوو له ریگه ی خوا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژ به جی بینن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بدن
 ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گوپرایه لی پیغمبر ﷺ بکه نه ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا خوا ره حمتان پی بکات
 ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وه که سانه ی بی باوه رن وانه زانن ﴿مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له توله ی خوا
 رزگاریان ده بی له زه ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ آلَاءٌ﴾ و نه وان جینگایان ناگره ﴿وَلَيْشَ الْقَصِيرُ﴾ نای چ
 سه ر نه نجامیکی به دو خراپه ﴿يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وه که سانه ی باوه رتان هیناوه ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ﴾ ده بی موله تان لی وهر گرن ﴿الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نه وه که سانه ی به نده ی ئیوه نه (به نده کانتان)
 ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ﴾ ههروه ها منداله کانتان که هیشتا بالغ نه بوون ﴿تِلْكَ مَرْثَتِي﴾ له سی کاتدا
 (بو چونه زوری نوشتنی زن و میرد) ﴿مَنْ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ﴾ له پیش نویژی به یانی ﴿وَجِئَ
 تَصْعُوتِ شَاكِرٍ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ وه کاتی پوشا کتان داده نین (لاده بن له به رتان دا) له کاتی نیوه پرواندا ﴿وَمِنْ
 بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ و له پاش نویژی عیشا (خه و تنان) ﴿تِلْكَ عَوْرَتُكُمْ﴾ نه م سی کاته کاتی خوده ر خسته نه
 بوتان دروسته ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾ دوا نه م سی کاته (بی موله ت وهر گرن) نه بو ئیوه وه
 نه بو نه وان هیچ گونا هیک نی به (موله ت وهر نه گرن) ﴿طَرَفُونَ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه) نه وان زور به ده ورو
 به رتاندان دین (بو خزمه ت کردنتان) ﴿بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ ئیوه له گه ل به کتر دا تیکه لن ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ نایه ته کانی بو ئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای
 کار دروسته ﴿۵۸﴾

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ وه کاتی که منداله کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَنْزِلُوا﴾ نه وساهه بی مؤلهت وهر بگرن ﴿كَمَا اسْتَقْدَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه کو چون که سانی پیش نه مان مؤله تیان وهر ده گرت (له هه موو کاتیکدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ثابه م جوړه خوا پروونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ ءَايَاتُهُ﴾ ثابه ته کانی بوئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وه نافر هانی پیرو له کار که وتوو ﴿الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾ نه و نافر هانه ی ئومیدی شو کر دنیان نه ماوه ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هیکیان له سهر نی یه ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ که (هه ندیک له) پو شا که کانیان لاهرن ﴿غَيْرُ مُتَّبِعَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ به لام زینه ت و جوانیان دهر نه خهن ﴿وَأَنْ يَسْتَغْفِقْنَ﴾ خو نه گهر لاینه بهن و پو شته بن ﴿خَيْرٌ لَهُنَّ﴾ نه وه چاکتره بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانایه ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کویر گونا هی له سهر نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ وشهل گونا هی له سهر نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ ههروه هانه خوش گونا هی له سهر نی یه (نه م جوړه که سانه گونا نه نی یه بویان نان خواردن له گهل که سانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِكُمْ﴾ وه بوئیوه ش گونا نییه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ که له ماله کانی خو تان نان بخون (مالی مندال و خیزانه کانتان ههر به مالی خو تان داده نری) ﴿أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ﴾ یا (نان بخون له) مالی باو کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ یا مالی دایکانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ﴾ یا مالی برا کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾ یا مالی خوشکه کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ﴾ یا مالی مامه کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ﴾ یا ماله پوره کانتان (خوشکانی باوک) ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾ یا مالی خاله کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾ یا مالی پوره کانتان (خوشکانی دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحَهُ﴾ یا نه و مالانه ی که کلپله کانیان بهئیوه یه ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ یا مالی براده رو هاو پرتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هتان له سهر نییه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ به کومه ل یا به ته نیا نان بخون ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چوونه (ههر مالیک له) مالان ﴿فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ نه وه سه لام له یه کتر بکه ن (له وانه ی که وه ک خو تان وان) ﴿فَحَيَّاهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ به سه لام کر دنیک له لایه ن خوا وه (هاتووه) ﴿مُبْرَكَةً طَيِّبَةً﴾ سه لامینکی جوان وچاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ثابه و شپوه خوا پروونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ ءَايَاتٍ﴾ ثابه ته کانی بوئیوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ به لکو ژیریتان بخه نه کارو بیر بکه نه وه ﴿

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بەراستی ئیمانداران تەنھا ئەوانەن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کە بر وایان بە خواو پیغەمبەرە کە ی ھیناوە ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وە ھەر کاتێک لە گەڵ ئەو (پیغەمبەر ﷺ) دابن ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾ لە کاریکی گرن گدا کە کۆیان دە کاتەوہ (وەک غەزاو جومعەو جەژن) ﴿لَّيَزِيدَهُبُأَحْسَنًا حَتَّىٰ يَسْتَوِيَهُ﴾ نارۆن بە ھیچ لایە کدا ھەتا مۆلەت لە پیغەمبەر ﷺ وەرنە گرن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَوِيُونَكَ﴾ بێگومان ئەوانە ی مۆلەت لی وەردەر گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئەوانە کە سانیکن کە بر وایان ھە یە بە خواو پیغەمبەرە کە ی ﴿فَإِذَا أَسْتَدْرَكُوكَ﴾ جا ھەر کاتی ئەوانە داوای مۆلەتیان لی کردیت ﴿لِيَعْصِيَنَّ شَأْنَهُمْ﴾ بۆ ھەند ی ئیش و کاری تایبەتی خویان ﴿فَإِذْ لَمَنُ شِئْتَ مِنْهُمْ﴾ ئەو ھەر کامیان خۆت ویستت مۆلەتی بدە ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ﴾ وە داوای لیووردنیان بۆ بکە لە خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستی خوا لیووردە ی میھرەبانە ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغەمبەر ﷺ لە ناو خۆتاندا دامە نین (نابی) ﴿كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ وەک بانگ کردنی خۆتان لە یە کتری (دە بیئت بەریزەو ھە بانگ بکریت وەک ئە ی پیغەمبەر یار سول اللہ ﷺ) ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ بەراستی خوا دە زانی و ئاگادارە بەوانە ی ﴿يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوَإِذَا﴾ لە ئێوہ (بە یی مۆلەت) لە پەنای خەلکی ترەوہ دەردە چن بەدزییەوہ ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بایترسن ئەوانە ی ﴿يَخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾ کە پیچەوانە ی فەرمانی پیغەمبەر ﷺ دە کەن ﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ کە (لە دونیادا) بە لاو تاقیکردنەوہ یە کیان تووش بییت ﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایە کی سەختیان تووش بیی (لە دوا روژدا) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْمُرَ﴾ بیدار بنەوہ بەراستی تەنھا بۆ خوا یە ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەو ھ ی کە لە ئاسمانە کان و زەویدایە ﴿قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ بێگومان خوا ئاگادارە بەتەواو ی ئەو شتانە ی ئێوہ ی لە سەرن، وە بەو (کارانە یشی کە دە بکەن) ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ ئەو روژەش کە دە گە پێترینەوہ لای خوا ﴿فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ ئەو سا ئاگاداریان دە کاتەوہ بەو کردەوانە ی کردوویانە ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە ھەموو شتی ئاگادارە ﴿۱۱﴾

سورەتی (الفرقان)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشنە ی میھرەبان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گەورەو پیروژە ئەو زاتە ی ﴿نَزَلَ الْفُرْقَانُ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ کە فورقان (قورئان) ی بۆ سەر بەندە ی خۆ ی ناردۆتە خوارەوہ ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ تا ترسینەر بیت بۆ ھەموو جیھانیان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەو زاتە ی کە دە سە لآت و مۆلکی ئاسمانە کان و زەو ی ھ ی ئەوہ ﴿وَلَمْ يَخْذُولْ﴾ و ھیچ مندالی بۆ خۆ ی بریار نە داوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ و کەس ھاو بە شیی نییە لە فەرمانەرەوایی و مۆلک و داریدا ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وە ھەموو شتیکی دروست کردوہ ﴿فَقَدَرَهُ قَدِيرًا﴾ وە ئەندازە ی بۆ دیاری کرد (لە ھەموو روویە کەوہ) بە چاکی ﴿۱۲﴾

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾ بئجگه له خوا چهند په رستراوینکیان بو خویان بریار داوه ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ که هیچ شتیک دروست ناکه ن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ به لکو خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ دهسه لاتیان نی به بو خویان ﴿ضَرَّاءٌ لَا تَنْفَعُ﴾ نه زیان نه سوودو قازاج (بگه به نن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ ههروه ها مردن و ژیان و زیندوو بوونه وهی خویان به دهس نییه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تهوانه ی که بی پروا بوون دهیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَيْنَاهُ﴾ بیتگومان ته م (قورئانه) هیچ نییه جگه له درویه کی گه وره که موحه ممه د ﷺ هه لی به ستووه ﴿وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وه کهسانی تر بو ته و (هه لبه ستنه) یارمه تیایان داوه ﴿فَقَدْ جَاءَهُمْ ظُلُمَاتُ وَرُؤُسِهِمْ﴾ ته وه به راستی تهوانه سته م و بوه تانیکی گه وره یان کرده ﴿وَقَالُوا اسْطِیْرَ الْأَوَّلِينَ﴾ وه (بی پروایان) دهیان ووت (ته م قورئانه) به سه رهات و داستانی پیشووه کانه ﴿أَكْتَبَهَا﴾ (موحه ممه د ﷺ) داوای کردوه بو ی بنوسن ﴿فَبِمَا تُمَلِّئُ عَلَيْهِ﴾ ته مجا ده خویندریته وه به سه ریدا ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به به یانیان و ئیواراندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی زاتی نار دویه تی به خواره وه ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که هه موو نهیتی ئاسمانه کان و زهوی ده زانیت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی ته و (خوا) لیوورده ی میهره بانه ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾ (بی پروایان) دهیان ووت ته مه چون پیغه مبه ریکه ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن ده خوات ﴿وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه به بازاردا ده پروات ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَالًا﴾ بوچی فریشته یه ک نه ئیرراو ته خواره وه بو لای ﴿فَبِكُونٍ مَعَهُ وَذِيًّا﴾ بو ته وهی له گه لیدا تر سیته ر بی ﴿وَأُولَئِكَ إِلَيْهِ مَآبٌ﴾ یا گه نجینه یه کی (له ئاسمانه وه) بو فری بدرایه ﴿أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باخیکی ببویه لینی بخواردایه ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وه سته مکاران (بی پروایان) دهیان ووت (به ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ئیوه ته نها شوین پیاوینکی جادوو لیکراو که ووتوون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ﴾ سهیر که چون نمونه ی (پسوچ) بو تو دیننه وه ﴿فَضَلُّوا﴾ به و هویه وه گو مپرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ ئیتر ناتوانن رینگای حق و راستی بدوزنه وه ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گه وره و پیروزه ته و زاته ی ته گهر بیهوی (له دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ چاکتر له وه (ی بی پروایان ده لین) بو ت ساز ده دات ﴿جَعَلْتَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ باخاتیک که روباره کان به ژیریاندا ده پروات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ وه چهند کوشکت بو فره اهم دینی ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ (راست ناکه ن وانیه) به لکو تهوانه باوهریان به پروژی دواپی نیه ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ﴾ وه ئیمه ئاماده مان کردوه بو که سی باوهری به پروژی دواپی نه بی ﴿سَعِيرًا﴾ ناگری هه لگیر ساو ۱۱

﴿إِذَا رَأَوْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتئ (نهم ناگره) له دوروه و نه وان ده بینیت ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا﴾ نر که وناله ی گر و بلیسه ی ده بیسن (که نیشانه ی رق و قینی زوری ته ی لیان) ﴿وَإِذَا أَلْفَا مِنْهَا مَكَانًا صَبِيحًا﴾ وه کاتئ فری ده درینه جیگایه کی ته نگ له دوزه خدا ﴿مُقَرَّرِينَ﴾ به جووت کراوی ده ست و قاج و ملیان له کوټ و زنجیر دا (یا له شیان به کوټ و زنجیر پیکه و به سراوه) ﴿دَعَا هَٰذَا لَکَ ثُبُورًا﴾ له ویندا داوای تیاچوون و مردن ده کهن ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَحِدًا﴾ نه مړو داوای ته نیا مردنیک مه کهن ﴿وَادْعُوا ثُبُورًا کَثِيرًا﴾ به لکو داوای مردنی زور بکهن ﴿قُلْ أَذَلَّکَ حَذِرٌ﴾ بلی ثایا نه مه چاکتره ﴿أَمَّ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِی وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ یا نه و به هه شته هه میشه یه ی که به لئ در او به پاریز کاران و له خوا ترسان ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا﴾ که پاداشت و سهر نه نجام و ناکامیانه ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و (به هه شته) دا هه رچیان بوی هه یه ﴿خَالِدِينَ﴾ به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿كَانَ عَلَى رَبِّکَ وَعْدًا مَّسْئُولًا﴾ نه وه به لئیکه له لایه ن پروه رد گار ته وه نه و لی ی بهر پر سیاره ﴿وَيَوْمَ یَحْشُرُهُمْ﴾ وه له و روزه دا خوا نه و (بت پرست) انه کوټ ده کاته وه ﴿وَمَا یَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ له گهل نه و بهر ستر او انه ی که بهر ستوونیان جگه له خوا ﴿فَقُولْ ءَأَنْتُمْ﴾ نه مجا خوا (به بهر ستر او هه کان) ده لی ثایا ئیوه ﴿أَصَلَّيْتُمْ عِبَادِی هَٰؤُلَاءِ﴾ نه و به ندانه ی متان گو مړا کرد ﴿أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ یا خویان ریگای (راستیان) و نکردو گو مړا بوون ﴿قَالُوا سُبْحٰنَکَ﴾ (بهر ستر او هه کان) ده لئ پاک و ینگه ردی بو تو ﴿مَا کَانَ یَسْبَعِی لَنَا﴾ بو ئیمه شایسته نه بووه ﴿أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِکَ مِن أَوْلِیَاءَ﴾ که بیجگه له تو بهر ستر او یک بو خو مان دا بنیین ﴿وَلٰکِن مَّتَّعْتَهُمْ وَءَابَآءَهُمْ﴾ به لام ناز و نیعمه ت دا به نه وان و باوو باپیرانیان ﴿حَتَّىٰ سَأَوُا الذِّکْرَ﴾ هه تا (وایان لیها ت) یادی تو یان له بیر چوو ﴿وَکَانُوا قَوْمًا ثُبُورًا﴾ وه نه وانه کوټه لئیک تیاچووی بی خیر بوون ﴿فَقَدْ کَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ﴾ (خوا به بت پرسته کان ده لی) جا بیگو مان بهر ستر او هه کانتان ئیوه یان به درو خسته وه له و قسانه ی که ده تان کرد ﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾ نه مجا نه ده توانن (سزای خوا) له خوټان لاده ن نه ده توانن یار مه تی (خوا) به ده س بینن ﴿وَمَن یُظْلِم مِّنْکُمْ﴾ وه هه ر که س له ئیوه ستم بکات (هاو هل بو خوا دابنی) ﴿نُذِقْهُ عَذَابًا کَبِيرًا﴾ سزایه کی گه و ره ی پی ده چه ژین ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَکَ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ ئیمه پیش تو هه ر کام له پیغه مبه رانمان نارد بیت ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ لِیَاکُلُونَ الطَّعَامَ﴾ بیگو مان نه وان خوار دنیان خوار دووه ﴿وَيَمْشُونَ فِی الْأَسْوَاقِ﴾ و به بازار دا روشتوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَکُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وه ئیمه هه ندیک له ئیوه مان کرده هو ی تاقیکر دنه وه ی هه ندیک تر تان ﴿أَنْصُرُوهُ﴾ ثایا خو ده گرن ﴿وَکَانَ رَبُّکَ بَصِيرًا﴾ وه پروه رد گارت بینایه (به هه موو شتیک)

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وه نه وانه ی که به هیوای دیداری نیمه نین (له رورزی دواپی دا) ده لنین
 ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ﴾ نه وه بؤ فریشته نانیر درسته خواره وه بؤ سه رمان ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ یا خود
 په روه ردگارمان نابینن ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی نه وانه له دهرونی خویندا
 خوین به گه وړه ده زانی ﴿وَعَتَوْعُوا كِبِيرًا﴾ وه سه رکه شیهه کی گه وړه یان کرد. ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾
 نه وورورزی فریشته کان ده بینن (کاتی مردن یا قیامت) ﴿لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ له و رورزه دا هیچ
 مژده یه ك بؤ تاوانباران نی یه ﴿وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا﴾ وه ده لنین (په نامان بدن) به په نادانی پاریزراو ﴿وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ هاتین هر کر ده ویه کیانکر د بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ هه موویمان وه کو
 توزی پرش وبلاولی کرد ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ﴾ به هه شتی یه کان له و رورزه دا ﴿خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا﴾
 له چاکترین جینگادان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وه له باشتترین شوینی حه سانه وه (ی نیوه پروان) دان ﴿وَيَوْمَ
 تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ﴾ وه رورزی ناسمان له ت ده بی له گه ل هه وریکی سپی (هه موو ناسمان ده گریته وه)
 ﴿وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ وه فریشته کان ده نیردرسته خواره وه کو مه ل کو مه ل ﴿الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ﴾
 لِلرَّحْمَنِ ﴿له و رورزه دا فرمانره وایه تی ته نها بؤ خوا ی میهره بانه ﴿وَكَاثُ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ نه و
 رورزه رورزیکی زور سه خته له سه ر بی باوه ران ﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ وه رورزیکه که سته مکار
 قه پ ده کات به هه ر دوو دهستی خویدا ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي﴾ و ده لی خوزگه ﴿أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْلًا﴾
 له گه ل پیغه مبه ردا ریگای راستم بگرتایه ته به ر ﴿يَوَيْلَ لِي﴾ نای تیاچوون بؤ من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا
 حَلِيلًا﴾ خوزگه فلان که سم نه کردایه به هاوه ل و خوشه ویستی خوم. ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 به راستی نه و (که سه ی کردم به هاوه ل) منی له قورئان ویل کرد ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ دوا نه وه ی قورئانم بی
 گه یشت (و باوه رم بی هینا) ﴿وَكَاثُ الشَّيْطَانِ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾ وه شه یتان هه میشه پشت تیکه رو پشت
 به رده ره بؤ ناده میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ﴾ وه پیغه مبه ر ﴿وَوْتِي﴾ نه ی په روه ردگارم ﴿إِنَّ قَوْمِي﴾
 به راستی قه ومه که م (قوره یش) ﴿أَتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نه م قورئانه یان واز لیته تاوه و گوینی بی
 ناده ن ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ﴾ ثابه و جوړه (موحه ممه د) که دزایه تی تو ده کری (دامان
 ناوه بؤ هه موو پیغه مبه ریک ﴿عَذَابًا لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ دوزمنیک له تاوانباران ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾
 به سه په روه ردگارت رینموونی که رو یارمه تی ده رت بی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی بی پروا
 بسوون ده یان ووت ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ بؤچی (موحه ممه د) هه موو قورئانی به یه ك
 جار بؤ دانه به زینراوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابه و جوړه (دامان به زاندووه) ﴿لِنُنَبِّئَكَ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ بؤ نه وه ی دلی تو
 (نه ی موحه ممه د) به و قورئانه دامه زراو به هیز بکه یین ﴿وَرَزَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ وه (به و بؤ نه یه وه)
 ثایه تانی خوم بؤ ناردن به ره به ره ﴿۳۲﴾

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هەر نموونه و مه سه لیکت بۆ بیتن (له په خنه و پیشنیاره نابە جیگانیان) ﴿إِلَّا جِئْتَكَ بِالْحَقِّ وَآخَسَنَ تَقْسِيرًا﴾ ئیمه وه لآمه که یمان بۆ تو هیناوه به راستی و جوانترین پروون کردنه وه ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ نه و که سانه ی که به سهر پرو خسار یاندا ده برین (پاده کیشترین) بۆ دوزخ ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ نه وانه خراپترین جیگانیان بۆ هیه ﴿وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾ وه رینگاشیان وون کردوه (گومراتن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ته وراتمان دا به مووسا ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ وه هاروونی برایشیمان کرده یاریده ده ری ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبَا﴾ نه مجا و وتمان هه ردووکتان برۆن ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بۆ سهر نه و گه له ی که باوه ریان به نایه ته کانی ئیمه نی یه و به دروی ده زانن ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ نَذْمِيرًا﴾ نه و سا له ناومان بردن به له ناو بر دینکی زور خراپ ﴿وَقَوْمٌ نُّوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ﴾ گه لی نوو حیش کاتی پیغه مبه رانیان به درو زانی ﴿أَعْرَفْنَاهُمْ﴾ (له ناوی لافاودا) نو قممان کردن ﴿وَجَعَلْنَا هُمُ لِلنَّاسِ آيَةً﴾ وه کردنمان به په ندو عبیره ت بۆ خه لک ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه ئاماده مان کردوه بۆ سته مکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه خت ﴿وَعَادًا وَنُعْمَادًا وَأَصْحَابَ الرَّيْسِ﴾ و گه لی عادو سه موود و خواوه نی چال و بیره کان ﴿وَقُرُونًا بَيَّتَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا﴾ وه زور گه لی تر که له نیوانیان دا بوون (له ناومان بردن) ﴿وَكُلًّا صَبَرْنَا لَهُ الْأَمَثِلَ﴾ وه بۆ هه موویان چه ندین نموونه مان هیناوه وه (به لآم بیران نه کرده وه) ﴿وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيْرًا﴾ وه هه موویانمان له ناو برد به له ناو بر دینکی خراپ ﴿وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ﴾ سویند به خوا به راستی نه وان (قوریه ش) تیبه پروون به نه و شاره دا (سه دوم) ﴿الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرًا ثَوًّا﴾ که بارانی شهر (به ردی) به سهر دا بارینر ابوو ﴿أَفَلَا يَكُونُوا يَرَوْنها﴾ ئایا نه وان نه و (شاره به ردباران کراوه) یان نه بینوه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا﴾ (وانی یه بینوویانه) به لکو نه وان به ته مای زیندوو بوونه وه نین ﴿وَلِذَا رَأَوْكَ﴾ وه (نه ی موحه ممه د ﷺ) کاتی تو بینن ﴿إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا﴾ به س گالته ت پی ده که ن ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ و (ده لئین) ئانه مه یه خوا نار دویه تی به پیغه مبه ر ﴿إِنْ كَذَّابٌ فَذُنْبُهُ﴾ (وه ده لئین) نزیک بوو له په ر ستر او ه کانمان لآمان بدات ﴿لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ نه گه ر له سهر (په ر ستنی) یان خوگر نه بووینایه ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له داهاتوودا ده زانن ﴿حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کاتی سزا (ی خوا) ده بینن ﴿مَنْ أَصْلُ سَبِيلًا﴾ کی (گومراته) رینگای وون کردوه ﴿أَرَأَيْتَ﴾ ئایا دیت ﴿مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ نه و که سه ی هه و او ئاره زوی خوی کردو ته په ر سترای خوی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ ئایا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ نه بیته پاریزه ر بۆ نه و (که شوینی ئاره زوی نه که ویت) ؟ ﴿

﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ ئایا واده زانی ﴿أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ زور به ی نه وانه ده بیستن یا تیده گن
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَمِ﴾ نه وانه هه و هك ئاز له ن ﴿بَلْ هُمْ أَصْلُ سَيْلٍ﴾ به لكو نه و ان گو مړا تریشن ﴿۱۱﴾
 ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ﴾ ئایا نابینی په روه رد گارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ﴾ چو ن سیبه ری دریژ کردو ته وه (له بانگی
 به یانیا نه و تا خوړ هه لاتن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ نه گهر بیویستایه پای ده گرت به وه ستاوی
 (سیبه ره که به رده و ام ده بوو) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ﴾ له پاشان خوړ مان کرده ﴿عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ به لگه له سهر
 نه و (سیبه ره چونکه نه گهر خوړ نه بیت سیبه ر نانا سریت) ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَاهُ إِلَيْنَا﴾ پاشان نه و سیبه ره
 بولای خو مان ده به ی نه وه ﴿فَبَصَّاتُ يَسِيرًا﴾ به شینه یی و که مه که مه نایه یلین ﴿۱۳﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ نه و (خوا)
 زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَاسَا﴾ که شه وی بو کردون به داپوشه ر (پوشاک) ﴿وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ وه خه و تنی
 بو کردوون به هوی مت بوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ لِنُشُورٍ﴾ وه پوژی بو هه ستان (له خه و بو کارو رسق
 په یدا کردن) داناوه ﴿۱۴﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ نه و (خوا) زاتیکه ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باکان ده نیری ﴿بُشْرًا بَيْنَ
 يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ به مژده ده ر پش ره حمه تی خوی (باران بارین) ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه له ناسمانه وه
 باراندو مانه ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ناویکی پاکو که ر (پاک و خاوین) ﴿۱۵﴾ ﴿لِيُنْخِشَ بِهِ بِلْدَهُ مَيِّتًا﴾ تا زه وی
 مردووی پی ده بوژنینه وه ﴿وَنُفِثَ بِهِ مِمَّا خَلَقْنَا﴾ وه ناوی ده دهن به و (بارانه) له وانه ی درو ستمان
 کردوون ﴿أَنفَمَا وَأَنَا بِنَبِّكَ كَثِيرًا﴾ ئاز له و خه لکانیک ی زور ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ﴾ سویند به خوا
 به راستی ئیمه به چنه ند جوړ نه م (نیشانه) مان گوړی له نیوانیا ندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا بیر که نه وه ﴿فَأَنبَأَ
 أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا أَكْثَرًا﴾ به لام زور به ی خه لک جگه له سپله یی (بی باوه ری) هیچیان ناویت
 ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا﴾ نه گهر بمان ویستایه بیگو مان ده مان نارد ﴿فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا﴾ له هه موو
 شارو شارو چکه یه کدا تر سینه ریك ﴿۱۸﴾ ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ﴾ که واته تو به گوئی بیباوه ران مه که
 ﴿وَيَجْعَلُ لَهُمُ اللَّهُ جَهَنَّمَ أَكْبَرًا﴾ به (به لگه کانی) نه م قورئانه به ربه ره کانی به کی گه وره یان له گه لدا بکه
 ﴿۱۹﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ نه و (خوا) زاتیکه دوو ده ریا (ناو) ی به ربه لا کردووه له پال یه کدا ﴿هَذَا
 عَذَابٌ قُرْآنٌ﴾ نه مه یان شیرین و ساز گاره (ناوی روبرو کانیاه) ﴿وَهَذَا أَمْلَحُ أَجَاجٍ﴾ نه وی تریان زور
 سویر و تال و تفته (ناوی ده ریا کانه) ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا﴾ وه له نیوان نه و دوو (ناو) هدا به ربه سستیکی
 داناوه ﴿وَجَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ و به رگری که ریکی نه ستور (تانه و دوو ناوه تیکه ل به یه ک نه بن) ﴿۲۰﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ نه و (خوا) زاتیکه له ناو (ی مروف) ئاده میزادی دروست کردووه ﴿فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ نه مجا نه و (ناوه) ی کردو ته هوی ره چه له ک (پشت که به ریگه ی نیرینه ده گن به مروف
 وه ک کوپ) و خزم (که به ریگه ی نافرته ده گنه وه به مروف وه ک کچه زاو خوشکه زا) ﴿وَكَانَ رَبُّكَ
 قَدِيرًا﴾ وه په روه رد گارت هه میسه به ده سه لات و توانایه ﴿۲۱﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نه وانه جگه له خوا
 شتانیك ده به رستن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ که نه سوود نه زیان به و ان ناگه یه نن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَهِيرًا﴾ وه بی بروایان به رده و ام دژی په روه رد گاریان پشتیوانی به کترین (بو تاوان و خراپه) ﴿۲۲﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئیمه تؤمان ته نها بؤ نه وه ناردووه ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ که مژده دهرو ترسینه ر بی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (نه ی موحه ممه د) ﴿بَلْأَنْ مِنْ لَه سهر گه یاندنی ئیسلام هیج
 کری و پاداشتیک له ئیوه داوا ناکه م﴾ ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به لام ههر که س ویستی
 ریگه ی په رور دگاری بگری (با بیگری) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ﴾ پشت بیه سته به (خوای) زیندوو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که زاتیکه ههر گیز نامریت ﴿وَسَيَحْيِي حَمْدُهُ﴾ ته سبیحات بکه به ستایشی
 نه و ﴿وَكَفَى بِهِ يَذُنُوبَ عَبْدِهِ خَيْرًا﴾ به سه (بؤ تو) که خوا ناگاداره به گونااهی به نده کانی
 ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نه و (خواه ی) که ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
 وه نه وه ش له نیوانیان دایه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شه ش پوردا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ له پاشانیش به رز
 بوویه وه بؤ سهر عرش و قهراری گرت (باوه رمان پینه تی به بی نه وه ی شیوه که ی بزانی) ﴿الرَّحْمَنُ
 فَسَلِّ بِهِ خَيْرًا﴾ نه و خوای میهره بانه که واته پر سیار له زاتی بکه که به هه موو شت زاناو ناگایه
 ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتی به وان بوتری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوژده بیه ن بؤ خوای میهره بان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ ده لئین ره حمان کییه (ئیمه نایناسین) ﴿أَتَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ ئایا سوژده بیه ن بؤ نه و (زاته ی)
 که تو فهرمانمان پی ده دهیت ﴿وَرَأَوْهُمْ يُنْزَوْنَ﴾ وه (به م داوای سوژده بردنه) دور که و تنه وه یان (له ریگای
 راست) زیاتر ده بیت ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ پاك و بنگه رد و پیروزه نه و (خواه ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له ناسماندا چهند خولگه (بورج) ی دروست کردووه ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناوه له ناسماندا خورینکی
 پر شنگدار ﴿وَقَمَرًا مَنِيرًا﴾ و مانگینکی پووناك که ره وه (بؤ زهوی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه نه و (خواه ی) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ که شه وو پورزی له جیتی به کتر داناوه (به دوای به کتر دین و شوینی
 به کتر ده گر نه وه) ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْزَغَ﴾ بؤ نه و که سه ی بیه وی بیر بکاته وه (له دروسکراوه کانی خوا)
 ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ یا بیه وی شوکرانه بژیتری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ به نده تایبه تی به کانی
 خوای میهره بان که سانینکن ﴿يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ به و یقارو نهرمی ده رۆن به سهر زهوی دا (بی
 لوت به رزی و که شخه و فیز کردن) ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ وه کاتی نه زان و نه فامه کان (به و وته ی
 ناشیرن) له گه لیان بدوین ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ و وته یه ک ده لئین بیان گونه نه بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ﴾
 وه که سانینکن له شه ودا بؤ په روه رد گاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَمًا﴾ سوژده به رن و شه و نویتز ده کهن
 ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه که سانینکن که ده لئین نه ی په روه رد گارمان ﴿أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دۆزه خمان لی لاده ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ به راستی سزای نه و (دۆزه خه) لانه چووی
 به رده وامه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ به راستی دۆزه خ جینگه و شوین مانه وه به کی زور خراپه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا﴾ وه که سانینکن کاتی مال و سامان خهرج ده کهن (بؤ خویان و خیزانیان)
 ﴿لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾ نه زیاده پوی و نه په زیلی و ده ست نو قوای (تیدا) ناکهن ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾
 (به لکو) مام ناوه نندیه له و نیوانه دا

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ وه كه سانیكن كه له گهل خوادا ناپه رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هیچ په رستراویکی تر ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ﴾ و ناكوژن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هیچ كه سنی كه خوا كوشتنی نه وی یاساغ (حدرام) كرده وه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به ههق و په وانه بی ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ وه زینا و داوین پیسی ناكهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه ههر كه س نه و تاوانانه بكات (كه باسكران) ﴿يَلْقَ أَثَامًا﴾ تووشی توله كه ی دیت ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزای بۆ چه ند باره ده كریته وه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له رپوژی قیامه تدا ﴿وَيُخَذُّ فِيهِ مِهْنًا﴾ وه بی برانه وه به بی ریز و ریسوایی له دوزه خ داده میبته وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بیجگه له كه سنی ته وه بی كرده بی و باوه ری هتایی ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ كارو كرده وه ی چاكیشی كرده بیٔ ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ ئا نه وانه ﴿يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خراپه و تاوانه كانیان ده گوریت به چاكه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میشه لیوورده ی به به زه یی یه ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وه ههر كه س ته وه بی كرده وه ی چاكی كرد ﴿فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ﴾ نه وه به راستی نه و كه سه ده گهریته وه بۆ لای خوا ﴿مَتَابًا﴾ به گهرانه وه یه کی نه و او ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ وه (بهنده كانی خوا) كه سانیكن كه شایه تی درو ناده ن ﴿وَلَا آمُرُوا بِالْفُجْرِ﴾ و كاتی تیپه ر بن به لای شتی بی سووددا (نه نجام بدریت له لایه ن نه فامانه وه) ﴿مُرُوا بِكِرَامًا﴾ تیپه ر ده كه ن به ریزه وه (بی گویدانه نه فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا﴾ وه كه سانیكن كاتی ئاموژگاری بكرین ﴿يَقَالَتِ رَبِّهْمُ﴾ به ئایه ته كانی په روه ردگار یان ﴿أَمْ يَخْزُوا عَلَيَّهَا﴾ ناكه ون به سه ریاندا ﴿صُمًّا وَعُمًّانًا﴾ به كه ری و كویری ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا﴾ وه كه سانیكن كه ده لین نه ی په روه ردگار مان بیه خشه پیمان ﴿مِنْ أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّتِنَا﴾ له هاوسه ران و نه وه كانمان (منداله كانمان) ﴿قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ نه وه ی چاوانی بی گهش بی هوی دلخووشی بیٔ ﴿وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ وه بمانكه به پیشه وای پاریزكاران و له خوا ترسان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (كه نه و سیفه تانه یان تیایه) ﴿يُخْرَوْنَ أَعْرَافَهُمْ بِمَاصِرُهَا﴾ پاداشت ده درینه وه به پله و كوشکی به رز له به هه شتدا به هوی ئارام گرتیان ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَمِيمًا وَسَلَامًا﴾ وه له و شوینه دا سلاویان لی ده کری (له لایه ن فریشته كانه وه زور به گهر می) ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه وه تیایدا ده میتنه وه ﴿حَسَنَتٌ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چهن جیگا و شوین و مانه وه یه کی جوان و خوشه ﴿فَلِمَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی خه لكینه په روه ردگار گویتان بی نادات و هیچ بایه خیکتان نی به لای ﴿لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ نه گهر دوعا و نزاتان نه بی (له كاتی تهنگی و ناره حه تیدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ كه چی (زور به تان) ئایینی خواتان به درو ده زانی (برواتان نه هینا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ جادلنیابن توله كه ی به خه تان ده گری و لیٔان جیا نابیه ته وه ﴿۷۷﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿طسّم﴾ به (طا، سین، میم) ده خوینریته وه خوا زاناره به ماناکه ی، بۆ زانیاری زیاتر سهیری سه رده تای سوره تی
(البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نهم (سوره ته) له نایه ته کانی قورئانی پروونکهره وه به ﴿لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ﴾
خهریکه خوئ له ناو ده به ی (ده کوژی) به خه فته ﴿أَلَا يَكْفُرُوا مَوْمِنِينَ﴾ له بهر نه وه ی نه وان (خهلکی مه ککه) باوه ر ناهیتن
﴿إِنْ لَشَاءُ﴾ نه گهر به مانه ویت ﴿نُزِّلَ عَلَيْهِمْ﴾ دینینه خواره وه بۆیان ﴿مِنَ السَّمَاءِ آيَةً﴾ نیشانه وه به لگه یه ک له تاسمانه وه
﴿فَطَلَّتْ أَعْيُنُهُمْ لَهَا خَضِرَاءَ غُيُوبٍ﴾ که به رده وام گهر د نیانی بۆ دانه وینن (ناچار یان بکات باوه ر بیتن) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ ههر
بیت بۆیان ﴿مِنَ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ مَقْدَرٍ﴾ به یامبکی تازه دابه زینراو (که قورئانه) له خوی میهره بانه وه ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾
نه وان به رده وام پشت تیکه رو پروو وهر گیتن لینی ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ جا بینگومان نه وانه به درو یان زانی و باوه ر یان پی
نه کرد (نه وه ی نار دبو مان) ﴿فَسَيَأْتِيهِمْ﴾ جا به زووی بۆیان دیت ﴿أَنبِئُوا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ هه واله کانی نه وه ی نه وان
گالتسه و لا قرتیان پی ده کرد ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ﴾ نایا سهیری زهوی ناکهن ﴿كُرِّهَاتٍ فِيهَا﴾ چه ندمان پرواندوه تیایدا
﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ﴾ له هه موو جوړیکی چاکی به که لک ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی له پرواندنی نه وه هه موو پرواوه دا
به لگه ی گه وره هه به ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به یان پروادارنن و باوه ر ناهیتن ﴿وَإِنْ رَبُّكَ﴾ بینگومان
په روه رد گارت ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ته نه ائه و خاوه ن ده سه لاتی به زه یی داره ﴿وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ﴾ (باس بکه) نه وه
کاته ی په روه رد گارت بانگی موسای کرد ﴿أَنْ أَتَى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ که (به پیغه مبه ری) پرو بۆ لای نه وه گه له سه مکاره
﴿قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ که گه له که ی فیرعه ونه ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ نایا نه وان ناترسن (بی فرمانی خواده کهن) ﴿قَالَ رَبِّ﴾
(موسا) ووتی نه ی په روه رد گارم ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ به راستی من ده ترسم پروام پی نه که ن ﴿وَيَضِيقُ صَدْرِي﴾
وه سینگم (دل) ته نگ بیی ﴿وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي﴾ وه (ده ترسم) به چاکی قسم بۆ نه کری و زمانم به ر نه بی (له و گریه ی
هه یه تی) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾ که واته (خوا به جو به ر هیل) بنیره بۆ لای هاروون (و ییکه به پیغه مبه ر بۆ نه وه ی یارمه تیم
بدات) ﴿وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ﴾ وه نه وان (گه لی فیرعه ون) توله ی تاوانیکیان له سه رمه ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ بۆیه ده ترسم
که به مکوژن (له جیانی نه وه کوژراوه) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فهرمووی نه خیر (نه وه ی باست کرد هپچی روونادات)
﴿فَأَذْهَبَا بِأَتَيْنَا﴾ که واته هه ردو وکشان به موعجیزه کانمانه وه به رۆن (بۆ لای فیرعه ون و گه له که ی) ﴿إِنَّمَا مَعَكُمْ﴾
﴿مُسْتَمْعُونَ﴾ نیمه له گه لسان گوئ ده گرین ﴿فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا﴾ ته وسه برۆنه لای فیرعه ون و هه ردو وکشان بلین
﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به راستی نیمه پیغه مبه ری په روه رد گاری جیهانیانین ﴿أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (نیراوین)
که تو به نو ئیسرائیل (له زئر ده سته بی خوئ) به ره لا که یت له گه ل نیمه دا (پروین بۆ شام) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه ون) ووتی
﴿أَلَمْ نُرَبِّكَ فِثًا وَلِيدًا﴾ نایا نیمه پیمان نه گه یاندی له ناو (مالی) خو ماندا به مندالی ﴿وَلَبِثْتَ فِثًا مِّنْ عُمَرِكَ سِتِينَ﴾ وه
تو چه ند سالتیک له ته مه نت له ناو نیمه دا نه مایته وه ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ﴾ وه نه وه کرده وه (خرابه) شت کرد
که کردت (که کوشتنی قبی یه ک بوو) ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له وانه ی سه لوه ناشو کرن ﴿

﴿قَالَ فَعَلَّهَا﴾ (مووسا) ووتی ته وکارهم کرد (تهو پیاوهم کوشت) ﴿إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ کاتنی که من له ریزی نه زاناندا بووم ﴿فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ﴾ ته مجا رام کردو هه لهاتم له ئیوه ﴿لَمَّا خَفَّكُمُ﴾ کاتیک تر سام لیټان (توله م لی بسه نن) ﴿فَوَهَبَ لِي رِجِّي حُكْمًا﴾ تهوسا په روه رد گارم حیکه مته تی (پینغه مبه ریه تی) پی به خشیم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منی خسته ریزی پینغه مبه رانه وه (کردمی به پینغه مبه ر) ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ﴾ وه تهو (به خینو کردنه) که تو ده یکه یت به منتهت به سه رمه وه ﴿أَنْ عَبْدْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ به هوی ته وه وه بووه که تو نه وه ی ئیسرا ئیلټ کرد بووه کویله و ژیرده سته ی خوټ (له ترسا دایکی مووسا مووسای به خینو نه کرد) ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (ته مجا) فیرعه ون ووتی په روه رد گاری جیهانیان کی به ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (مووسا) ووتی په روه رد گاری ئاسمانه کان وزه وی و هرچی له نیوانیان دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ته گهر ئیوه دلنیاں ﴿قَالَ لِمَنْ حَوَالَهُ﴾ (فیرعه ون) ووتی به وانه ی به ده وری دا بوون (له شونینکه و توانی) ﴿أَلَا تَسْمِعُونَ﴾ ئایا گویتان لینه (چی ده لی) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (مووسا) ووتی په روه و رد گاری ئیوه و په روه رد گاری باوک و باپیره پئشو وه کانتانه ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمُ﴾ (فیرعه ون) ووتی به راستی تهو پینغه مبه ره که نی راره بو ئیوه ﴿لَمَجْنُونٌ﴾ شیته ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (مووسا) ووتی په روه رد گاری روزه لات و روزه ناوایه و ته وه ی له نیوانیا دایه ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ته گهر ئیوه بیرکه نه وه و ژیر بن ﴿قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي﴾ (فیرعه ون) ووتی سویندبی ته گهر په رستر او ی تر جگه له من دابنیت ﴿لَأَجْعَلَكَ مِنَ الْمُسْجُودِينَ﴾ بنگومان ده تخمه ریزی به ندکرا وه کانه وه و زیندانیت ده که م ﴿قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ﴾ (مووسا) ووتی ئایا هر زیندانیم ده که یت ته گهر شتیکی (موعجیزه به کی) پروون و ئاشکرات بو بیتم (که راسته پینغه مبه رم) ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ﴾ (فیرعه ون) ووتی ده ی تهو شته بیته (بینوینه) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ته گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ﴾ ته مجا مووسا گو چانه که ی فریدا ﴿فَإِذَا هِيَ تَعْبَانُ مُبِينٌ﴾ ده ست به جی بوو به ته ژدیهایه کی دیار و ئاشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ وه ده سته ده ره یتا (له بن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ به کسه ر ده سته سپی و پرشن گدار بوو بو بینه ران ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوَالَهُ﴾ (فیرعه ون) ووتی بهو پیاوه گه و رانه ی له ده و ره ی بوون ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ﴾ بنگومان ته مه جادو و گهریکی زور زانایه ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمُ﴾ ده یه وی ده رتان بکات ﴿مَنْ أَرْضَكُمْ بِسِحْرِهِ﴾ له وولات و خاک ی خوټان به جادو وه که ی ﴿فَتَأْتَا تَأْمُرُونَ﴾ جافه رمانی چی ده دن (له دزی بیکه م) ﴿قَالُوا أَزِجُّوهُمَا﴾ ووتیان جاری مووسا و برا که ی وازی لی بیته (دوایانخه) ﴿وَأَنَّتْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ سه ربازه کانت کو بکه ره وه و بیانی ره بو هه موو شاره کان ﴿يَأْتُواكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ تاهه موو جادو و گهریکی زور زانت بوو به یتن ﴿فَجُمِعَ السَّحَرَةُ﴾ ته مجا تهو جادو و گهرانه کو کرانه وه ﴿لَمِيقَاتِ يَوْمٍ مُّعْلُومٍ﴾ له کات و روزه دیاری کراودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾ و به خه لکیش و ترا ئیوه ش کو ده بنه وه ؟ ﴿۳۶﴾

﴿لَعَلَّانْتَبِعَ السَّحَرَةُ﴾ تا شوین جادوو گهران بکه‌وین ﴿إِنْ كَانُوا هُرُ الْغَالِيَيْنِ﴾ نه‌گهر نه‌وان زال و سهرکه‌وتوو بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ نه‌مجا کاتی جادوو گهره‌کان هاتن ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ﴾ ووتیان به‌فیرعه‌ون ﴿إِنَّا لَنَآلَجُرُ﴾ نایا به‌پراستی پاداشتمان هه‌به ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِيَيْنِ﴾ نه‌گهر ئیمه زال و سهرکه‌وتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی به‌لی ﴿وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وه‌بینگومان ئیسوه ئهو کاته له‌نزیکانی خوم ده‌بن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ مووسا به‌ساحیره‌کانی ووت ﴿أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُقْلُونَ﴾ بیهاوئژن ئه‌وه‌ی ئیسوه هاوئژه‌ریانن (له‌جادوو) ﴿قَالُوا لَجِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ﴾ نه‌وانیش گوریس و حبل و دار ده‌سته‌کانیان فریدا ﴿وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌ووتیان سوئند به‌گه‌وره‌یی فیرعه‌ون ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِيُونَ﴾ به‌پراستی هه‌ر ئیمه زال و سهرکه‌تووین ﴿قَالَ لَقِيَ مُوسَى عَصَاهُ﴾ نه‌مجا مووسا دار ده‌سته‌که‌ی فریدا (و بوو به‌مارئکی گه‌وره) ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ جا کوت و پر ئهو (ماره‌گه‌وره) هه‌رچی جادوو یان کردبوو هه‌لی لوشی ﴿قَالَ لَقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ﴾ نه‌مجا جادوو گهره‌کان خران (که‌وتن) به‌روودا به‌سوژده‌بردنه‌وه (بو خوا) ﴿قَالُوا لَمَنَّا يَرْبِ الْعَالَمِينَ﴾ ووتیان ئه‌وا باوه‌رمان هیتا به‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری مووسا و هاروونه ﴿قَالَ أَمْثُلَهُمْ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی نایا باوه‌رمان پی هیتا ﴿قَالَ أَنْ أَدْنَا لَكَ﴾ پئش ئه‌وه‌ی مؤله‌تسان بدهم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ به‌پراستی ئهو (مووسا) جادوو گهره‌گه‌وره‌که‌تانه‌که‌ فیری جادووی کردون ﴿فَلَسَوْقَ تَعْلَمُونَ﴾ جا بینگومان له‌مه‌ودوا ده‌زانن (چیتان لی ده‌که‌م) ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَنْجُفُكُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾ به‌پراستی ده‌ست و قاچتان راست و چه‌پ ده‌برم ﴿وَلَأَصْلَبُنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌بینگومان هه‌مووتان هه‌ل ده‌واسم (به‌دارا) ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ﴾ (جادوو گهره‌کان) ووتیان هیچ زیانی نی یه (بو ئیمه ئه‌وه‌ی تو ئه‌وه‌ی بیکه‌ی) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (چونکه) به‌پراستی ئیمه گه‌رانه‌وه‌مان بو لای په‌روه‌ردگارمانه ﴿إِنَّا نَطْمَعُ﴾ به‌پراستی ئیمه به‌ته‌ماین و ئومئده‌که‌ین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا﴾ که‌په‌روه‌ردگارمان له‌گونا‌هو تا‌وانه‌کانمان بیوری ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه ئیمه یه‌که‌می باوه‌رداران بووین (له‌گه‌له‌که‌ماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى﴾ وه‌حیمان نارد بو مووسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعَادٍ﴾ که‌به‌شه‌و به‌نده (باوه‌رداره) کانم بیه (و میصر به‌جی بئلن) ﴿إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ﴾ بینگومان (فیرعه‌ون و کؤمه‌له‌که‌ی) دواتان ده‌که‌ون ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ ئه‌وسا فیرعه‌ون پیاوانی کو که‌ره‌وه‌ی نارد به‌شاره‌کاندا (بو کو کردنه‌وه‌ی له‌شکرو هیز) ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ إِلَّا رِجَمَةٌ قَالِيلُونَ﴾ (فیرعه‌ون ووتی) به‌پراستی ئه‌وانه (مووسا و شوین که‌وتوانی) کؤمه‌لئکی که‌می بی نرخن ﴿وَإِنَّهُمْ لَنَالُوا بِطُونَ﴾ وه‌به‌پراستی ئه‌وانه رقی ئیمه هه‌لده‌سیتن (به‌ووتارو کرداریان) ﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ﴾ وه‌بینگومان ئیمه کؤمه‌لئکین بیدار و ناگادارین (به‌پیلانه‌کانیان) ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ نه‌مجا ئه‌وان (فیرعه‌ون و کؤمه‌له‌که‌ی) مان ده‌ر کرد له‌باخات و کاتیاه‌وه‌کان ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ وه‌(ده‌رمان کردن) له‌وه‌موو گه‌نج و غه‌زنه و کؤشکه زور جوان و چاکانه ﴿كَذَٰلِكَ﴾ نا به‌و جوژه (له‌ناومان بردن) ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌وه‌کانی یه‌عقوب (جووله‌که‌) مان له‌جینگایان دانا ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾ نه‌مجا (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) کاتی خور هه‌له‌هاتن شوئیان که‌وتن ﴿

﴿فَلَمَّا تَرَى الْجُمَعَانَ﴾ نه مجا کاتى دوو کومه له که چاویان به یه کتر که وت ﴿قَالَ أَصْحَبُ مُوسَى﴾
 هاوه له کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمَذْكُورُونَ﴾ ینگومان نیمه گیراویس، (پیمان ده گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتى نه خیر پیتان ناگهن ﴿إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ ینگومان من په روړدگارم له گه له دلتیان
 ړینگای (رزگار بوونم) نشان دهدات ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾ نه مجا سرووشمان کرد بو موسا
 ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به گو چانه کت بده له ده ریا که ﴿فَانْفَاقَ﴾ (نه ویش لیتداو) جا ده ریا که
 له ت بوو ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ که هر له تیکی وه شاخیکی زور گه وړه و ابوو ﴿وَأَزَلَقْنَا
 ثَمَّ الْآخِرِينَ﴾ وه نه وانی تر (فیرعون و له شکره که ی) مان نزیك کرده وه له وى (له ده ریا که) ﴿وَأَنجَيْنَا مُوسَى
 وَمَنْ مَّعَهُ وَأَجْمَعِينَ﴾ جا موسا و هموو نه وانه ی له گه لى بوون رزگارمان کردن ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان نه وانی ترمان نوم کرد (له ده ریا دا) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راسی
 له ودها (که باسکرا) به لگه یه کی گه وړه هه یه (له سهر ده سه لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
 به لام زور به یان باوه ریان نه هینا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راسی په وړه رذگارت زال
 وبه به زه یی به ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ (نه ی موحه ممد ﷺ) بخوینره وه به سه ریاندا هه والی
 ئیراهیم ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ کاتى ووتى به باوکی و گه له که ی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده په رستن ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده په رستین ﴿فَنُظِّلْ لَهُمُ الْكِفِينَ﴾ نه مجا به رده وام به ندایه تیان
 ده که یس ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ئیراهیم) ووتى ثایا نه وانه گوینان لیتانه ﴿إِذْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده که ن ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَضُرُّوكَ﴾ یا ثایا نه وان سوود یازیانتان پی ده گه یه نن ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ ووتیان (نه خیر هیچیان پی نا کرى) به لکو نیمه باوو باپیرانمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ثابه و شیوه (ی نیمه) یان کردووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتى ثایا نیمه ده زانن
 چی ده په رستن ﴿أَنَّهُمْ وَآبَاؤُهُمْ أَتَقَدَّمُونَ﴾ نیمه و باوو باپیره پيشووه کانتان ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي﴾
 جا به راسی هه موو نه وانه دوزمنى منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له په وړه رذگاری جیهانیان ﴿وَالَّذِي خَلَقْتَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ که نه و منى دروست کردووه پاشان هر نه ویش ړینموونیم ده کات ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ وه هر نه و زاته خوړاکم پنده دات و تیراوم ده کات ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
 يَشْفِينِ﴾ وه کاتى نه خوش بکه وم هر نه و شیفام دهدات (چاکم ده کاته وه) ﴿وَالَّذِي يُبَسِّئُنِي ثُمَّ
 يُجْبِينِ﴾ وه زاتیکه که من ده مرینى و پاشان زیندووم ده کاته وه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه (په وړه رذگارم)
 زاتیکه به ته مام و نومید ده که م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له ړوژى پاداشت دا (قیامه تدا) بیوری
 له هه له کانم و بیان سرپته وه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ نه ی په وړه رذگارم دانایم پی بیه خشه ﴿وَالْحَقُّنِي
 بِالصَّلَاحِينَ﴾ بمبه ره ریزی پیاوچا کانه وه ﴿۳۷﴾

﴿وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ه باس کردنم به چاکه له ناو گه له داهاتو وه کاندای بی به خشه ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ و ه بسم گپری له وه رگرانی به هه شتی پر نازو نیعمهت ﴿وَأَعْرِضْ لِي﴾ و ه له باو کم خوش بیه ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِّينَ﴾ به راستی نه و له گومر ایا نه ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ و ه شهرمه زارو ریسوام مه که له روژیکدا که (خه لکی) زیندوو ده کرینه وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ روژي که مال و سامان و مندا ل و نه وه سوود ناگه یه نن ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ بینجگه له که سی بیته خزمه تی خوا به دلنکی ساغ و پاک و خاوینه وه ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و ه (له روژي دوا پیدا) به هه شت نزیك ده خریده وه بو پاریز کاران و له خوا ترسان ﴿وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ دوزه خیش ده رده خریت (و ناشکرا ده کری) بو گومر ایا ن ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و ه پیان ده وتریت ﴿أَلَنْ مَّا كُنْتُمْ تُعْبُدُونَ﴾ کوان نه وانه ی که ئیوه ده تان په رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿هَلْ يَضُرُّكُمْ أَوْ يُنْتَصِرُونَ﴾ ثایا یارمه تیان ده دن یا یارمه تی خویان ده دن ﴿فَكَيْفَ يُفْهِمُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ نه مجا هه موو نه وانه (په رستراوان) و گومر ایا ن سهر به رو خوار فری ده درینه دوزه خه وه ﴿وَجُودُوا لِلَّهِ أَجْمَعُونَ﴾ هه رو هها هه موو سهر بازانی شه تیان ﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (بت په رستان) له کاتیکدا له دوزه خ دا شهره قسه و ئاژاوه یانه (له گهل په رستراوه کانیا ن دا) ده لین ﴿تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ سویند به خوا ئیمه له گومرایی به کی ناشکرا دا بووین ﴿إِذْ سُورِ كُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتیک ئیوه مان ده برده ریزی په روه رد گاری جیهانیانه وه ﴿وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُومُونَ﴾ که س ئیمه ی گومرانه کردتا و انباران نه بیت ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ و ه هیچ تکا کاری بو ئیمه نی به ﴿وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾ و ه هیچ هاوری به کی دلسوزمان نیه ﴿فَلَوْ أَنَّ لِلنَّاسِ خُوزُگَه جَارِنِکِی تر بگه راینا یه ته وه (بو دنیا) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه و سا له باوه رداران ده بووین ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) په ندو به لگه هه یه ﴿وَمَا كَانَتْ أَكْثَرُ كُفْرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به لام زوره یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هه ر په روه رد گارت زال و میهره بانه ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی نوح پیغه مبه رانیان به دروزن دانا (بروایان پی نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ﴾ کاتی که نوو حی برایان پی ووتن ﴿الَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ثایا ناترسن له خوا (خوتان ناپاریزن) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بینگومان من پیغه مبه رنکی نه مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکه ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و ه من داوای هیچ کریه کتان لی ناکم له سهر نه و (پرینموونی کردنه تان) ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (چونکه) پاداشتی من ته نها له سهر په روه رد گاری جیهانیانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکه ن ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ لَكَ﴾ ووتیان ثایا (چون) باوه ر به تو بیتین ﴿وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه ی شوینت که ووتن په سترین که سن (هه زارو داماو و نه فامن)

﴿قَالَ وَمَا عَلَّمِي مِثَاقَ الْوَعْدِ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزانم نه وانه چی کرده ویه که ده کهن
 ﴿إِنْ جِئْتَهُمْ إِلَّا عَلَى رَجْلٍ﴾ پرسینه ویهان تنها له سهر په روه رد گارمه ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ نه گهر ئیوه هه ست
 بکهن (بزائن) ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر کهری باوه پداران نیم ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 من نه نیا تر سینه ریکی پروون که ره و هم ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ﴾ ووتیان نه ی نوح نه گهر کوتایی
 نه هیتی (له م کاری بانگه وازه ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بیگومان له به رد باران کراوان ده بی ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ (نوح) ووتی: نه ی په روه رد گارم بیگومان گه له که م بر وایان پی نه کردم
 ﴿فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا﴾ که واته له نیوان من و نه واند احوکم بده به حوکم دانیکی به کجاری
 ﴿وَيَحْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و نه و باور دارانه ی له گه لمدان پرزگار بکه ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾
 ئیمه ش نوح و نه و که سانه ی له گه لی بوو پرزگارمان کردن (له خنکان) ﴿فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ﴾ له و
 که شتی به ی که پر کراو بوو (له مروف و هه موو جوړه گیانداریک) ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ﴾ له پاشان
 له دوا (پرزگار کردنی ئیمانداران) نه وانه ی که مانه و نه نوممان کردن (له ئاوی توفانه که دا) ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له و هدا (باسکرا) به لگه یه کی گهره یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام
 زور به یان باوه پدار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی ههر په روه رد گارت زالی
 به به زه ییه ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی عاد پیغه مبه رانی (خوا) یان به دروزن دانا (باوه پریان پی
 نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ﴾ کاتی هوود (علیه السلام) ی برایان پیی ووتن ﴿الَا تَتَّقُونَ﴾ نایا
 خوتان ناپاریزن (له سزای خوا) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بیگومان من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿فَاقْبَلُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بگهن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾
 وه من هیچ کریه که له ئیوه داوا ناکم له سهر نه م (گه یاندنی بانگه وازه) ﴿إِن أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 پاداشتی من تنها لای په رور دگاری جیهانیانه ﴿أَتَتَّبِعُونَ كُلَّ رِيعٍ إِذَا تَنَبَّأْتُمْ﴾ نایا ئیوه له هه موو
 شویتنکی به رز (ی سهره ریگا) بورجیک دوست ده کهن به بی هووده ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ﴾ وه چهند
 کوشک و قه لای به هیز (کارگه) دروست ده کهن ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ به و ئومیده ی ههر بمیتنه و هه
 نه مرن ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ﴾ وه ههر کاتی ده ست بوه شینن ﴿بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ﴾ سته مکارانه ده س ده وه
 شینن ﴿فَاقْبَلُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ﴾ که واته (له سزای خوا) خوتان پپاریزن و گوی رایه لی من بکهن ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه له (سزای) نه و خوا به بترسن و خوتان پپاریزن که خوتان ده زانن
 چی پی به خشبون ﴿أَمَدَّكُمْ بِالْعَمْرِ وَبَيْنَ﴾ نازه ل و مالات و مندال و ﴿وَجَعَلَتْ وَعْيُونَ﴾ باخ و کانیای
 زوری پی داوون ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به راستی من ده ترسم دوو چارتان پی ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای
 رورنکی زور گهره (ی دژوارو پر له سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به هوود علیه السلام) لای
 ئیمه یه کسانه ﴿وَأَعْظَمْتَ أَمْرًا لَمْ تَكُنْ مِنَ الْعَظِيمِينَ﴾ نامور گاری بکهیت یا نامور گاری نه کهیت

﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا آخِلٌ الْأَوَّلِينَ﴾. ئەمە (ی تۆ ھیتاوتە) تەنھا درۆو دەلەسە ی پێشینانە ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾
وہ ئیمە سزا نادرین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ هُمُ﴾. ئیتەر باوەریان پێ نەھینا بۆیە ئیمەش لەناومان بردن
﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾. بێگومان لەوھدا (باسکرا) نیشانە ی گەورە ھەیە ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾. بەراستی ھەر پەرورەدگارت
بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿كَذَبَتْ قَوْمُ الْمُرْسَلِينَ﴾. گەلی سەموود پێغەمبەرانیان بە درۆزن زانی ﴿وَإِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ صَالِحٌ﴾
خوتان ناپارێزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾. بەراستی من پێغەمبەر یکی ئەمینم بۆتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
دە ی لەخوا بترسن و گوێ رایەلی من بکەن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾. و من ھیچ کرێ و پاداشتیکی
لەسەر ئەم (پێغەمبەری یە) لەئێوە داواناکەم ﴿إِنَّ أُخْرَىٰ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. کرێ و پاداشتی من تەنھا
لای پەرورەدگاری جیھانیانە ﴿أَتُرْكُونَ فِي مَا هُمْتَاءَ أَمِينٍ﴾. (وادەزانن) وازتان لێ دەھێنرێ لەدوینادا
بەھیمنی (دەژین) ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾. لەناو باخات و کانیاوی زۆردا ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا﴾
ھەزیر ﴿وہ لەناو کشتوکالی زۆر و باخاتی دار خورمای میوہ گەییودا ﴿وَتَنْجُوتٍ مِّنَ الْجِبَالِ يُّوْقَا﴾
قَرِہین ﴿وہ لەچیاکان دا خانوو دادەتاشن زۆر بەلێزانانە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾. کەواتە لە (سزای) خوا
بترسن و گوێ رایەلی من بکەن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾. وە گوێ رایەلی زیادە پەوان مەکەن ﴿الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾
ناکەن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾. ووتیان (بەصالح علیہ السلام) تۆ تەنھا یە کینکی لە جادوو
لێکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾. تۆ تەنھا مروئیکی وەک ئیمە ﴿فَأَنْتَ بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
دە ی ئایەت و موعجیزە یە کمان بۆ بێنە ئەگەر لەراست گوێانی ﴿قَالَ هَذِهِ نَافَةٌ﴾. (صالح علیہ
السلام) ووتی ئەم و شترە مێینە (موعجیزە) یە ﴿لَهَا شَرٌّ وَلَكُمْ شَرٌّ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾. ئاو خواردنەوہ پۆژیک بۆ
ئەوہ و پۆژیکیش بۆ ئێوہیە ﴿وَلَا تَسْهَوْا سِوَهُ﴾. دەستی بۆ مەبەن بە خراپە ﴿فَتَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾
ئەگینا سزای تۆلە ی پۆژیکی گەورە نووشتان دێت ﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ﴾. کەچی ئەوان
سەریان بری ئەوسا پەشیمان بوونەوہ (لەترسی تۆلە ی خوا) ﴿فَتَأْخُذْهُمْ الْعَذَابُ﴾. ئەمجا سزای
(خراپە کەیان) ئەوانی گرت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾. بەراستی لەمەدا (باسکرا)
نیشانە یەکی گەورە ھەیە بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾. بێگومان
پەرورەدگارت زال و بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی لوط پیغه مبه رانیان به در وزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُ لُوطُ لَا تَنفِقُوا﴾ کاتی لوطی برایان (علیه السلام) ووتی بیان ئایا ئیوه له خوا ناترسن خونا پاریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکه ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ پاداشتی که له سهر (پیغه مبه ریکی که م) له ئیوه داوا ناکه م ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته نها لای به روه رد گای جیهانیانه ﴿أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ئایا له ناو (هموو خه لکی) جیهانیاندا ئیوه نیر بازی ده که ن ﴿وَتَذَرُونَ﴾ وه واز دینسن ﴿مَا خَلَقَ لَكُمْ ذِكْرَكُمْ مِنْ آتُونِكُمْ﴾ له و هاوسه رانه تان که به روه رد گارتان بوی دروست کردون ﴿بَلْ أَسْأَلُكُمْ عَادُونَ﴾ نه خیر به لکو ئیوه کومه لیکن ده رچوو له سنوری ثاره زوو ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ﴾ ووتیان: به راستی نه ی لوط نه گهر واز نه هیتی (له م کاره ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ بیگومان له ده ر کراوان ده بیت (له م خاکه) ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمْرُكَ مِنَ الْفَالِسِينَ﴾ (لوط) ووتی بیگومان من زور قه لس و بیزارم له و کرده وه تان (نیر بازی) ﴿رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ نه ی به روه رد گارم خوم و مال و خیزانم رزگار بکه له (توله ی) نه و کرده وه ی نه وان ده بکه ن ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ نه مجا ئیمه ش لوط و هموو خیزانه که یمان رزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ بیجگه له پیره ژنی (خیزانی لوط) که له جیماوان و (تیاچوان) بوو ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرَبِينَ﴾ پاشان نه وانی ترمان له ناو برد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وه بارانی کمان (له به رد) به سه ریاندا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ نه مجا ئای چ خراب بوو بارانی ترسیتر او ه کان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی له مه دا (باسکرا) په ندیکی گه و ره هیه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به بیان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنْ رَبُّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان به روه رد گارت زال و میهره بانه ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ خاوه نی باخاته چرو پره کانیش پیغه مبه رانیان به در وزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعه یب علیه السلام بی ووتن: ئایا خوتان نا پاریزن و له خوا ناترسن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که و ابو له خوا بترسن و گویر رایه لی من بکه ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ کری و پاداشتی له ئیوه داوا ناکه م له سهر پیغه مبه رایه تیه که م ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته نها لای به روه رد گای جیهانیانه ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ﴾ ریک و راست پیوانه بکه ن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ وه له زیان ده ران مه بن (له پیوانه دا ناته و او بیبون) ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْ الْمُسْقَافِ﴾ وه به تهر از وویه کی راست و ریک کیشانه بکه ن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و که م و کوپی مه که ن له شته کانی خه لکیدا (هیچ مافیکیان زیر پی مه خه ن) ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وه پومه چن له زه ویدا به خراپه کاریتان

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه بترسن لهو زاته ی ﴿خَلَقَكُمْ وَلِجِلَّةِ الْأَوَّلِينَ﴾ كه ئیوه و خه لکانی پیشوویشی دروست کردوه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان تو ته نها له جادوو لی کراوانی ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وه تو ته نها مروئیکی وهك ئیمه ی ﴿وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ و به راستی ئیمه واگومانست پی ده بین له دروزنان بیت ﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دهی چهند پارچه یهك له ئاسمان بخهره خواره وه به سه رماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّيَ عَلَّمَهُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (شوعه یب) ووتی په روه ردگارم چاك ده زانی به ههر کرده وه یهك كه ده یكه ن ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا شوعه بیان به دروزن زانی ﴿فَلَاخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ به و هو یه وه سزای رۆزی سیبه ر (ی هه ور) گرتنی ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی نه و سزایه سزای رۆزیکی زور گه و ره بوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بیگومان له مه دا (باسکرا) به لگه یه کی به هیز هیه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی په روه ردگارت ههر نه وه زال و به به زه یی ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و به راستی نه م (قورئان) ه دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیانه ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ جو به ر ئیلی نه مین هیتایه خواره وه ﴿عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ بو سه ردلی تو بو نه وه ی له تر سیته ران بی ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ﴾ به زمانیکی عه ره بی روون و پاراو ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْأَوَّلِينَ﴾ وه به راستی (باسی قورئان) له کتیبی پیغه مبه ره پیشو وه کاند هیه ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ﴾ ئایا نه مه به لگه یه کی روون نه بوو بویان (بو کافرانی قوره یش) ﴿أَن يَأْتِيَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّهِمْ لِيُذَكِّرَهُمْ﴾ كه زانایانی به نی ئیسرائیل نه و (دهنگ و باسی قورئان) ه ده زانن ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ نه گهر ئیمه نه و (قورئانه) مان بنار دایه ته خواره وه بو سه ر كه سیککی عه جه می ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه مجا بیخویندایه ته وه به سه ر یاندا (به سه ر بی باوه رانی مه ككه دا) ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ﴾ باوه ریان پی نه ده هیتا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا به و جو ره نه و (قورئان) مان خستوته ناو دلی تاوانبارانه وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ كه چی ههر باوه ری پی ناهیتن ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هه تا سزای سه خت به چاوی خو یان ده بینن (جا باوه ر دینن) ﴿فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ نه ویش له ناكاودا دیت بویان كه نه وان هه سستی پی ناكه ن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾ نه وسا نه لپن نا خو موله تمان پی ده دریت ﴿أَفَعَدَابُنَا يُسْتَعْتَلُونَ﴾ دهی ئایا نه وان په له ی سزای ئیمه یانه ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تو پیم بلی نه گهر چهند سالی به خوشی بیان زینین ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ له پاشان نه و سزایه ی كه لی تر سیترا بوون بیت بویان

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ سوو دیان پې ناگه یه ننې ﴿مَّا كَانُوا يُمَنَعُونَ﴾ نهو هه موو خوښی و رابوار دنه ی به وان درابوو ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْنَةٍ﴾ هیچ شارو گوندی کمان له ناو نه بردووہ ﴿إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ دلنیا به تر سیته رانیکى هه بووه ﴿ذَكَرْنِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بو نه وه ی بیر بکه نه وه، وه ئیمه سته مکار نه بووین (له سزا دانیاندا) ﴿وَمَا تَزَلَّتْ بِهِ الشَّيْطَانُ﴾ شه یتانه کان نهو (قورئانه) یان نه هیتا وه ته خواره وه ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيلُونَ﴾ نه شیاوی نه وهن و نه ده شتوانن ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ﴾ به راستی شه یتانه کان له گوئ گرتن (ی هه والی ناسمان) به رگری کراون ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ که واته هیچ به رستراوینکی تر نه به رستی له گهل خوادا ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ نه گینا له سزا دراوان ده بی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خزم و که سه زور نزیکه کانت بتر سیته ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ﴾ و بالی به زه یی و نه رم و نیانیت راخه ﴿لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نهو باوه دارانه ی که شوینت که وتوون ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ﴾ نه مجا نه گهر سه ریپچیان کردی ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ نه وسا پیان بلی: به راستی من به ریم له وه ی ئیوه ده یکه ن ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ وه پشت به و خوایه بیه سته که زال و به به زه یی به ﴿الَّذِي يَرْبُكَ حِينَ تَقُومُ﴾ نهو (خوایه) که ده تبینی کاتی به ته نیا نویژ ده که ی ﴿وَقَالَ بَكَ فِي السَّاجِدِينَ﴾ وه (ده بینی) نویژ کردنت له ناو نویژ گه راندا (که پیش نویژ بیان بو ده که یت) ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی ته نها نه وه بیسه ری ناگادار ﴿هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ﴾ هه و التان بده می شه یتانه کان داده به زنه سه رکی؟ ﴿نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَقَّاكٍ أَثِيرٌ﴾ داده به زنه سه ر هه موو (که سیکی) زور درو زنی زور تاوانبار ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُ هُرْكَدُونَ﴾ باش گوئ ده گرن (بو شه یتانه کان) وه زور به بیان درو زنن (له وه هه و الانه دا ده یدهن به خه لکی) ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (پتغه مبه ر شاعیر نی به) شاعیره کان ته نها گو مپراکان شوینیان ده که ون ﴿الَّذِينَ أَنْهَمُ﴾ نابا نابینی که نه وانه ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ﴾ به هه موو دول و شیونکدا به سه ر لیشتیواوی ده پون (شیعر ده لئین) ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ وه به راستی نه وانه شتی ده لئین که خویان نایکه ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگه له وانه بیان بر وایان هیتا وه کرده وه چاکه کانیان کردووہ ﴿وَذَكِّرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه یادو زیگری خویان زور کردووہ ﴿وَأَنْصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ وه توله یان سه ندووہ له باش نه وه سته میان لی کراوه ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه نه وانه ی سته میان کردووہ له مه و دوا ده زانن ﴿أَنِّي مُنْقَلَبٌ يَقْلِبُونَ﴾ که چون گه رانه وه یکه ده گه ریته وه (بو لای خوا دوا ی مردن) ﴿۳۷﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده خوینریته وه خوا زاناتره به ماناکه ی بوزانیاری زیاتر سهیری سه ره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ئه مه ئایه ته کانی قورئان و کتیبی ئاشکرایه ﴿هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هوی) رینموونی و مژده دانه بوزبروادران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئه وانه ی که نویژ به جی دینن و زه کات ددهن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه ئه وانه ی پروای بته ویان به پروژی دواپی هه یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی ئه وانه ی باوهر ناهینن به پروژی دواپی ﴿رَبَّنَا لَهمْ أَعْمَالَهُمْ﴾ کرده وه (خرابه) کانیانمان رازاندووه ته وه بویان ﴿فَهُمْ يَعمَهُونَ﴾ بویه ئه وان به سه رگه ردانی ده سورینه وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ ئه وانه که سانیکن سزای به دیان بوه یه ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسُونَ﴾ وه ئه وانه له پروژی دواپی دا زهره رمه ندرینن که سن ﴿وَإِنَّكَ لَتَلَقَّى الْقُرْآنَ﴾ به راستی تو (ئهی موحه ممه د ﷺ) قورئانت پیده دری (فیر ده کری ی) ﴿مِنَ لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ له لایه ن خوای کار دروستی زاناوه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ﴾ (بیریان خه ره وه) کاتی موسا به خیزانه که ی ووت ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ نَارًا﴾ بنگومان من ئاگری به دیده که م ﴿سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾ (ئیه لیره دابن) من ده روم بولای ئه و ئاگره به زووی هه والیکتان بوز دینم ﴿أَوَلَيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ﴾ یا گرو بزوسکی (له و ئاگره) تان بوز دینم تانیوه ﴿تَضَلُّونَ﴾ خوتانی پی گهرم بکه نه وه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ نُوحٍ﴾ ئه مجا کاتی (موسا علیه السلام) گه یشته لای ئاگره که بانگی لی کرا ﴿أَنْ بُرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ که پیروز بووه ئه و که سه ی له ناو ئاگره که (پرووناکی که) دایه و ئه وه ش به ده وری دایه ﴿وَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاک و بینگه رده خوای به وه ردگاری جیهانیان ﴿يَمْوَسَّى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئهی موسا به راستی ئه وه ی (بانگی کردی) منم خوای به ده سه لاتی کار دروست ﴿وَإِنِّي عَصَاكَ﴾ ده گوچانه که ت فری ده (ئه ویش فری دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا ظَنَّمُ أَنهَا جَانٌ﴾ ئه مجا کاتی بینی وه ک تیره مار ده جولنی ﴿وَلَّى مُدْبِرًا وَكَرَّ يَعْثُبُ﴾ (موسا) هه لها ت و ئاوری نه دایه وه. ﴿يَمْوَسَّى لَا تَخَفْ﴾ (خودا فهر مووی) ئهی موسا مه ترسه ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدُنِّي الْمُرْسَلُونَ﴾ بنگومان پیغه مبه ران لای من ناترسن ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ بیتجگه له که سی که سته می کردبی ﴿فَرُبَّمَا تَدْعَى حُسْنًا تَعْدُوهُ﴾ پاشان خراپه که ی گوزیبی به چاکه ﴿فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئه وه به راستی من لیورده ی به به زه یم ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ وه ده ستت بکه به باخه لتدا ﴿تَخْرُجُ بِيضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ (که ده رت هینا) به سپیتی و پر شنگداری دیته ده ره وه به بی به له کی ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (ئه مه دوو موعجیزه یه) له نو موعجیزه بوز فیرعه ون و گه له که ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْسَمِينَ﴾ به راستی ئه وانه گه لیک ی له سنوور ده رچوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ هَمَّةٌ مِنْهُمَا مُبْصِرَةٌ﴾ ئه مجا کاتی موعجیزه ئاشکرا و پروونه کانی ئیمه یان بوهات ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ووتیان ئه مه جادوویه کی ئاشکرایه ﴿۱۳﴾

﴿وَجَحَدُوا بِهَا﴾ ئەو موعجىزەنىيان دان پىدا نەدەنا و ئىنكارىيان دە کرد ﴿وَأَسْتَفْتَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾ كەچى لە دلى
خويان دا بەراستىيان دەزانى ﴿ظَلَمُوا وَعُلُوًّا﴾ لەبەر سەستەمكارى و خۆ بە زل زانىنيان (ئىنكارىيان دە کرد)
﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سەرنج بەدە سەر ئەنجامى خراپە كاران چۆن بوو ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا
دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سوپىند بە خوا زانستمان بە داوود و سولەيمان بە خشى ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
مَعَرَّوْا كِيَانًا وَوَتِيَانًا: هەموو سوپاس و سەنايە بۆ ئەو خوايەى ﴿فَضَلَّنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾
كە ريزى داوين بە سەر زۆر لە بەندە باوەردارە كانيدا ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ﴾ وە سولەيمان بوو
ميراتگرى داوود (لە پىڤە مەريتى و پاشايەتى و زانيارى دا) ﴿وَقَالَ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سولەيمان) ووتى
ئەى خەلکينە ﴿عُلِمَتَا مَنَاقِبَ الطَّيْرِ﴾ فيرى زمانى بالندە كان کراوين ﴿وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ وە لە هەموو
شتىکمان پى دراوہ ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ بەراستى ئەمە (بە من دراوہ) فەزل و چاکەيەكى
ئاشکرايە ﴿وَحِشْرَ لِّسُلَيْمَانَ جُودُهُ﴾ وە کۆ کرايەوہ بۆ سولەيمان هەموو سەربازە كانى ﴿مِنَ الْجِنِّ
وَإِلَاسٍ وَالطَّيْرِ﴾ لە جنۆکە و ئادەمى و بالندە كان ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (لە پيش و دواکەوتن)
بەرگيرى دەکران (و بەريز دەروشتن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا﴾ هەتا کاتى گەشتە ﴿عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ﴾ سەر شيوى
ميروولە (شوينىک بوو ميروولەى زۆر بوو) ﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ يٰأَيُّهَا النَّمْلُ﴾ ميروولەيەك ووتى: ئەى
ميروولە كان ﴿أَدْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ﴾ برۆنە ناو مالە كانى خۆتان (كونە کانتان) ﴿لَا يَحِطُّ بِكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُودُهُ﴾
با سولەيمان و لەشکرەكەى نەتان پليشپين (لە ژىر پيياندا) ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لە کاتىکدا ئەوان
هەست ناکەن ﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا﴾ ئەمجا (سولەيمان بە سەر سوپمانەوہ) زەر دەخەنەى کرد
لە قەسەى ئەو ميروولە ﴿وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ و ووتى ئەى بەر وەردگارم وام رابىنە ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ كە سوپاسى ئەو چاکە و نيعمەتەتەتە بکەم كە رشتووتە بە سەر من و دايك باوكمدا
﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وە (پام بينە) كە كار و کردەوہى چاکە بکەم كە تۆ پينى رازى بينت
﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ وە بە بەزەيى خۆت بمخەرە ريزى بەندە چاکە کانت ﴿وَتَفَقَّدَ
الطَّيْرَ﴾ جا (سولەيمان) چاوى بە بالندە كان دا گيىرا ﴿فَقَالَ مَالِيَ لَا أَرَىٰ الِهَٰدُهُدَ﴾ ووتى ئەوہ چى يە بۆ
بەپوو سلیمانە نابينم ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغَايِبِينَ﴾ ياخود لە ئامادەنەبوانە؟ (خۆى دزيوہتەوہ) ﴿لَا عُدْبَتَهُ
عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سوپىند بە خوا سزايەكى بەتيني دەدەم ﴿أَوْ لَا أَذْبَحْنَهُ﴾ يا سەرى دەبرم ﴿أَوَلَيْسَ إِلَهِي سُلْطٰن
مُّبِينٍ﴾ يا بەلگەيەكى روونم بۆ دىنيت (لە سەر ئامادە نەبوونى). ﴿فَمَكَكَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾ ئەمجا
(بەپوو) ماوہيەكى كورت مايەوہ ﴿فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ﴾ جا (هاتەوہ و بە سولەيمانى) ووت
ئاگادار بووم لە شتىك كە تۆ ئاگادار نيت لىي ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ﴾ لە (وولاتى) سەبەئەوہ
هەوالىكى راستەقينەم بۆ هيتاوى ﴿

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ﴾ به راستی من دیم نافرته تیک پادشای نه وانه (به ناوی به لقیس) ﴿وَأَوْتَيْتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ که هه موو شتیکی (پادشایه تی) پی دراوه ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ و ته ختیکی (پادشایه تی) زور گه وره ی هیه ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا﴾ خوی و گه له که یم دی ﴿بَسْجُودًا لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا سورده بو روز دهبه ن ﴿وَرَبِّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُهُمْ﴾ و شه یتان کرده وه (خرابه) کانیا نی بو رازاند بو ونه وه ﴿فَصَبَّاهُ عَنِ السَّبِيلِ﴾ به و هو یه وه بهر گری کردون له ریگه ی راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بویه نه وان ریگای راست نادوزنه وه ﴿أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي﴾ بو نه وه ی سورده نه به ن بو نه و خوا یه ی ﴿يُخْرِجُ الْحَبَّ فِي السَّمَكِ وَالْأَرْضِ﴾ که نه وه ی شار او ه بیت له ناسمانه کان و زه ویدا ده ری ده خات (دهر دینی) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ نه وه ش ده ی شار نه وه و نه وه ی ده ری ده خه ن ده ی زانی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا یه که هیچ بهر ستر او یکی راست نی یه جگه له نه و ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ بهر و رد گاری عه رشی هه ره گه وره یه ﴿قَالَ سَتَنْظُرُونَ﴾ (سوله یمان به په پووه که ی) ووت نیمه لی کولینه وه ده که ین (سه یر ده که ین) ﴿أَصَدَقْتُ أَفَكُنْتُ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ (تا بزانی) راست ده که یت (له و هه و اله دا) یا له دروزنایت ﴿أَذْهَبَ بِكَ هَذَا﴾ نه م نامه یه ی منیان بو بهر ده ﴿فَالْقِصَّةُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ و فری ی ده بو یان پاشان دوور که و هره وه لیان ﴿فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ نه مجا سه رنج بده چ وه لامیک ده گه ری ننه وه ﴿قَالَ يَأَيُّهَا الْمَلَأُوا﴾ (به لقیس) ووتی نه ی پیاو ماقول و سه رو که کان ﴿إِنِّي أَلْقِي إِلَيْكَ كِتَابَ كَرِيمٍ﴾ به راستی من نامه یه کی گرنگم بو هاویژ راوه ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ که بیگو مان له سوله یمان وه (هاتو وه) ﴿وَاللَّهُ رُسُمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به راستی نه و (نامه ده ست پی ده کات): به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴿أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ﴾ خوتان به گه وره مه زانن به سه رمدا و به موسلمانن (گه ردن که چی) و هرن بو لام ﴿قَالَ يَأَيُّهَا الْمَلَأُوا﴾ (به لقیس) ووتی نه ی سه رو که و نه شرافه کان ﴿أَفَتُونِي فِي أَمْرِي﴾ ده رباره ی نه م کاره م رای خوتانم پی بلین ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ چونکه من هیچ بریاریک ناده م ﴿حَتَّى تَشْهَدُونَ﴾ هه تا نیوه ناماده نه بن (و راویژ تان پی نه که م) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا بِأَمْرِهِ﴾ ووتیان: نیمه خاوه نی هیژین (چه ک و سه رباز) ﴿وَأُولُوا بِأَمْرِ شَدِيدٍ﴾ وه (له جه نگدا) خاوه نی نازایه تیه کی زورین ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ﴾ وه فه رمان و بریاریش به ده سستی تویه ﴿فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ که واته سه رنج بده (بیریکه ره وه) چ فه رمانیک ده ده یت ﴿قَالَ إِنَّ الْمُلُوكَ﴾ ووتی به راستی پادشایان ﴿إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا﴾ هه ر کاتی (به زور) چوونه شاریکه وه خراب و ویرانی ده که ن ﴿وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً﴾ وه ده سه لات داره کانی نه و (شاره) ریسوا و سه رشو ر ده که ن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وه (کاتی زال بوون) هه ر به و جوړه ده که ن ﴿وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جا من دیار یه کی به نرخ و گه وره یان بو ده نیرم ﴿فَنَاطِرَةٌ يَمْشُونَ بِهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ نه مجا چاوه پروان ده که م که نیر دراوه کان به چی یه وه ده گه ری ننه وه ﴿

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ﴾ ته مجا کاتیک (تیراوه که) هاته لای سوله یمان ﴿قَالَ أُمِدُّوْنِیْ بِمَالٍ﴾ (سوله یمان) ووتی: ئیوه مال و سامان به من ددهن؟! ﴿فَمَاءُ اثْنِیْنِ اَللّٰهُ﴾ دهی نه وهی خوا به منی داوه ﴿حَبْرٌ مِّمَّا اَتَاکُمْ﴾ چاکتره له وهی داویه تی به ئیوه ﴿بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِیَّتِکُمْ تَفْرَحُوْنَ﴾ به لکو ئیوه به دیاریه به تان دلخوش ده بن ﴿اَرْجِعْ اِلَیْهِمْ فَلَمَّا اَتٰیْنَهُمْ﴾ (به دیاریه که وه) بگه پریره وه بولایان سویتند به خوا بویان دین ﴿يَحْجُرُوْنَ لَا قِلَّ لَہُمْ بِهَا﴾ به له شکر ټکه وه که توانای روو به روو بوونه وه یان نی به له گه لیدا ﴿وَلَا خَرَجَتْهُمْ مِنْهَا اَذَلَّةٌ﴾ وه سویتند به خوا به زه لیلی و ژیر دهستی له وولاته که یان دهر یان ده که یں ﴿وَهُمْ صٰغِرُوْنَ﴾ له کاتیکدا نه وان ریسواو سه رشورن ﴿قَالَ یٰٓاٰیٰتُهَا اَلَمَلُوْا﴾ (سوله یمان) ووتی نهی دهستی پیاوما قول و نه شرافه کان ﴿اَلَا یٰٓاٰتِیْنِیْ عَرَشَہَا﴾ کامتان ته خته (پادشایی به) که یم بو دینن ﴿قَبْلَ اَنْ یَّآتُوْنِیْ مُسْلِمِیْنَ﴾ پیش نه وهی به ملکه چی بین بولام ﴿قَالَ عِفْرِیْتُ مِّنَ الْیَمَنِ﴾ جنو که به کی گه وره ی به هیز له جنو که کان ووتی ﴿اِنَّا اٰتٰیْکَ بِہٖ﴾ من نهو (ته خته بیت) بو دینم ﴿قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِکَ﴾ پیش نه وهی له جینگه ی خوت هه ستیت ﴿وَاِنِّیْ عَلَیْہِ لَقَوِیْ اٰمِیْنٌ﴾ وه بینگومان من به توانام به سه ر نهو (هینانه دا) و ده سپا کیشم ﴿قَالَ الَّذِیْ عِنْدَہٗ عِلْمٌ مِّنَ الْکِتٰبِ﴾ نه وهی زانستی له کتیبی (ناسمانی) لا بوو ووتی ﴿اِنَّا اٰتٰیْکَ بِہٖ قَبْلَ اَنْ یَّرْتَدَّ اِلَیْکَ ظَرْفُکَ﴾ من بو ت دینم پیش نه وهی چاوت بترو کتیبیت ﴿فَلَمَّا رَاہُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَہٗ﴾ (ته خته که ی هینا) جا کاتیک سوله یمان ته خته ته که ی (به لقیسی) لای خویدا بینی ﴿قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّیْ﴾ ووتی نه مه له فزلی په روه ردگار مه وه یه ﴿لِیَبْلُوْنِیْۤ اَشْکُرَامْ اَکْفُرُ﴾ بو نه وهی نا قیم بکاته وه نایاشو کری (ثم نعيمه ته) ده که م یان بی نه زان و سپله ده یم ﴿وَمَنْ شَکَرَ فَاِنْمَا یُشْکَرُ لِنَفْسِہٖ﴾ وه هه ر که سی سوپاسی خوا بکات نه وه بینگومان سوپاس بو خوی ده کات (چونکه سوپا کردنی خوی گه وره نعيمه ته کانی بی زیاد ده بیت) ﴿وَمَنْ کَفَرَ فَاِنَّ رَبِّیْ عَنِیْ رَکِیْمٌ﴾ وه هه ر که سیش ناسوپاسی بکات (زیانی بو خویه تی) چونکه بینگومان په روه ردگارم ده وله مه مند و بی نیازه ﴿قَالَ نَسْكُرُوْا لَهَا عَرَشَہَا﴾ (سوله یمان) ووتی ته خته که ی بگورن ﴿نَنْظُرُ اَتَمْتَدِیْ﴾ سه رنج ده ین (بزانبین) دیناسیتته وه (که ته خته که ی خویه تی) ﴿اَلَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِیْنَ لَا یَهْتَدُوْنَ﴾ یان نایناسیتته وه ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِیْلَ اَھْکَذَا عَرَشُکَ﴾ ته مجا کاتیک (به لقیس) هات پئی ووترا ته خته که ی تو وه که نه مه وابوو ﴿قَالَ کَاَنَّهُ هُوَ﴾ (به لقیس) ووتی وه که نهو وایه (نه لئی نه وه) ﴿وَاُوْتِیْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِہَا﴾ (سوله یمان) ووتی: پیش نهو (به لقیسه) زانستمان بی درابوو ﴿وَاَکْمَلْتُ لَہُمْ﴾ وه ئیمه ملکه چ موسلمان بووین ﴿وَصَدَّهَا مَا کَانَ تَعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ وه نه وهی بیجگه له خوا دهی په رست به رگری کرد (له باوه ر هینان به خوا) ﴿اِنَّہَا کَانَ مِنْ قَوْمٍ کٰفِرِیْنَ﴾ بینگومان نهو (به لقیس) له گه لی کافران بوو ﴿قِیْلَ لَهَا اَدْخُلِی الصَّرْحَ﴾ ووترا به (به لقیس) به چوره ناو کوشکه که وه ﴿فَلَمَّا رَاَتْہُ حَسِبَتْہُ لُجَّةً﴾ ته مجا کاتیک که بینی به دهر یای زانی ﴿وَاُکْشِفَتْ عَنْ سَاقِیْہَا﴾ وه هه ر دوو قاجی هه لکرد (بو نه وهی تهر نه بیت) ﴿قَالَ اِنَّہُ صَرْحٌ مَّرْدٌ مِّنْ قَوَارِرٍ﴾ (سوله یمان) پئی ووت نهو (تو به دهر یای دهر زانی) کوشکیکه له شوشه ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ﴾ (به لقیس) ووتی نهی په روه ردگارم به راستی من سته مم له خوم کردو ﴿وَاَسَاَمْتُ مَعَ سُلَیْمٰنَ لِلَّهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ له گه ل سوله یمان دا منیش ملکه چ بووم بو په روه ردگاری جیهانیان ﴿

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا﴾ سویند به خوا ناردمان بۆ گهلی سه موود صالح پیغه مبهری برایان
 (علیه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (بنی ووتن) که خوا بیبه رستن ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ که چی
 نه وان بوونه دوو کۆمه لی دژ به یه ک ﴿قَالَ يَتْلُو صُورَ مِثْقَلِ أُخْرَجُونَ﴾ ووتی ئه ی گه له که م بۆچی په له ده که ن
 ﴿بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ (به هاتنی) سزاو توله پيش (هاتنی) په حمهت و چاکه ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾
 بۆچی (ناگه رینه وه) داوای لیخو شنبوون ناکه ن له خوا ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ تا په حمتان پی بکریت
 ﴿قَالُوا أَطِيعُوا نَارَكُمْ وَبِمَنْ مَعَكُمْ﴾ ووتیان ئیمه تووشی شومی و نه گبه تی بووین به هوی توو نه وانه ی
 له گه ل تودان (باوه رداران) ﴿قَالَ طَبْرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتی هوی نه و نه گبه تی یه ی ئیوه له لای
 خوابه (که بی باوه ریتانه) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ نه خیر به لکو ئیوه گه لیکن تاقی ده کرینه وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ له و شاره (ی صالح) دا ﴿تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ نو که س
 هه بوون له زه ویدا خرابه کاریان ده کرد به هیچ جوړ چاکه یان نه ده کرد ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ووتیان
 (به یه کتری) سویند بخوون به خوا ﴿لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ﴾ که به شه ودا هیرش ده که یه سهر مال و خیزانی
 (صالح و هه موویان له ناو ده به ین) ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ﴾ له پاشان ده لنین به که س و کاری (صالح)
 ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ ئیمه ناگامان له کوشتن و تیاچوونی خیزانی نه وونی یه ﴿وَأَنَّا لَصَادِقُونَ﴾
 وینگومان راستیش ده که ین ﴿وَمَكْرُومًا كَرًّا﴾ نه وان پیلانی نه خشه یان دارشت به پیلاندانینکی
 خراب (بۆ کوشتنی صالح) ﴿وَمَكْرُومًا كَرًّا﴾ ئیمه ش (له به رامبه ر پیلانی نه واندا) پیلانمان گیرا
 (بۆ له ناو بردنیان) به پیلانگیرانینکی به هیز ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ههستیان نه ده کرد
 ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِمٍ﴾ نه مجا سهرنج بده سهر نه نجامی پیلانی نه وان چی لیتهات
 ﴿أَنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چون ئیمه نه وان و گه له که یانمان هه موو پیکه وه له ناو برد ﴿فَإِنَّكَ يُؤْتُهُمُ﴾
 نه مجا نه وه (جی) خانووه کانیا نه ﴿خَاوِيَةً يَمَاطِلُمُورًا﴾ چو ل و خالی یه له به ر
 نه وه ی سته میان کرد ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له و به سهر هاته دا په ندو ئاموژ گاری و به لگه هه یه
 ﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ کۆمه لیک که ده زانن (چیمان به سهر نه وانه هیناوه) ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ﴿وَكَاوَأَيَّتُورُونَ﴾ وه نه و که سانه مان رزگار کرد که بر وایان هینابوو و له خوا ده ترسان ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه باسی لووط بکه کاتی ووتی به گه له که ی ﴿أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ﴾ ئایا ئیوه
 نه و کاره زوړ خراب و ناشیرینه ده که ن ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ که ئیوه ده بینن و ده زانن (چه ند پس
 و ناشیرینه) ﴿أَلَيْسَ لِّلرِّجَالِ شَهْوَةٌ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ چون !! ئایا به راستی ئیوه ده چنه لای
 پیاوان له جیاتی ئافره تان بۆ به جی هینانی ئاره زوو (ه کانتان) ؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُجَاهِلُونَ﴾ دیاره ئیوه
 گه ل و کۆمه لیک نه فام و نه زانن ﴿

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ نه مجا وه لامي گه له که ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگه له وه ی که ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ لوط و که سوکار و (شوین که ووتوانی) له اشاره که تان ده رکه ن
 ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی نه وان که سانیکن خو یان پاک راده گرن (له م کرده وه ی نیمه) ﴿وَقَالَتْ
 أَجْنَبْتَ وَآهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتُهُ﴾ نه مجا نیمه لوط و خیزانه که یمان پزگار کرد جگه له هاوسه ره که ی
 ﴿فَدَرَبْنَاهُمُ الثَّغِيرِينَ﴾ که بر یارمان دا نه و (هاوسه ره که ی) له جیم او ان بیت له سزادا ﴿وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له به رد) به سه ریان دا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ نای چ خراب
 بوو بارانی تر سیتر او ه کان ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (نه ی موحه ممد ﷻ) بلی هه موو سو پاس و ستایش
 بو خوا ﴿وَسَلِّمْ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ وه سه لام و درود له سه ر نه و به ندانه ی خوا هه لیبراردون
 (بو پیغه مبه رایه تی) ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ نایا خوا باشته رایا نه و بتانه ی ده یکه نه هاو به شی خوا ﴿أَمَّنْ
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا زاتیک که ناسمانه کان و زهوی دروست کرد وه ﴿وَأَنْزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 له ناسمانه وه بارانی بو باراندون ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ نه مجا به و (بارانه) چهند باخچه به کی
 خاوه ن جوانیمان پرواند ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا﴾ که نیوه نه تان ده توانی درهخت و پروای
 نه و (باخچه) بروینن ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به رستراوی تر له گه ل خوا دا هه به ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾
 (نه خیر نی به) به لام نه وانه گه لیکن لاده دن له رینگای راست ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ نایا زاتی
 که زهوی کرد وه ته جینگای ئارامی و نیشته جی بوون ﴿وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا﴾ وه له ناو (زهوی) دا چهند
 روباری به دی هیتاوه ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ﴾ وه چهند چیای گه و ره ی بو زهوی داناوه ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ وه له نیوان دوو ناودا (شیرین و سویر) به ربه سستی داناوه (بو نه وه ی تیکه ل نه بن)
 ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به رستراوی تر هه به له گه ل خوا دا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نه خیر نی به
 به لام زور به بیان نازانن ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾ نایا زاتی که دیت به هاواری ناچار و داماو وه
 کاتیک هاواری لی ده کات ﴿وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾ وه ناخوشی و به لا کان لاده بات ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ﴾ وه ده تان کاته جیشینی گه لانی تری سه ر زهوی ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا به رستراوینکی تر هه به
 له گه ل خوا دا (نه خیر نیبه) ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ به لام زور که م بیر ده که نه وه ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ نایا زاتی که رینمونی نیو ده کات (به نه سستیره و شستی تر) له تاریکی به کانی
 ووشکانی و ده ریادا (له شه ودا) ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بِإِذْنِ رَحْمَتِهِ﴾ و زاتیک که (با) ده نیریت
 به موژده ده ر پیش بارانی په حمه تی ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ به رستراوینکی تر هه به له گه ل خوا دا
 ﴿تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا به رز و بلندتره له وه ی بت به رستان ده یکه نه هاو به شی ﴿وَقُلْ

﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ نایا زاتی که له سه ره تاوه بونه وهر به دی دینیت پاشان (دوای مردنی) جاری کی تر دروستی ده کاته وه ﴿وَمَنْ يَرْفَعُكُم مِّنَ الْأَرْضِ﴾ وه زاتی که له ئاسمان و زهوی به وه رزق و روزیتان ده دات ﴿إِلَّا لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا هیچ بهر سترای تر هه به له گهل خوا دا (نه خیر نی به) ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (ئه ی موحه ممه د) بلی به لگه تان بینن ئه گهر ئیوه راست ده کهن ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ﴾ بلی که سانی که له ئاسمانه کان و زهوی دان غهیب نازانن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا (تهنها ئه و دهیزانی) ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ و ئه وان ههست ناکه ن چ کاتی زیندوو ده کرینه وه ﴿بَلْ أَذْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ به لکو زانیاری ئه وان ده باره ی پوژی دوایی کورته و بر ناکات (زانیاریه کی وایان نی به) ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا﴾ به لکو له باره ی (پوژی دوای) به وه ئه وان له گومان و دوو لیدان ﴿بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ﴾ به لکو ئه وان له و باره به وه کویرن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانه ی بی باوه ر بوون ده یان ووت ﴿إِنَّا كُنَّا ثَائِرٌ بَاءً أَبَاؤَنَا﴾ نایا کاتی ئیمه و باوو باپیرانمان بووین به خاک ﴿أَيُّهَا الْمُخْرِجُونَ﴾ نایا ئیمه دهر دهر هیتیرین (له گوره کانمان و زیندوو دهینه وه) ﴿لَقَدْ وَعَدْنَاكَ لَئِنْ وَءَا بَاؤْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه و باوو باپیرانمان له مه و پیش به لینی ئه م (زیندوو کردنه وه) مان پی درا بوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئه م (هه ره شه ی موحه ممه د) لیمان ده کات (تهنها درو و ده له سه ی گه له پیشو وه کانه (که نو سرا وه ته وه) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئه ی موحه ممه د) بیان) بلی برؤن بگه رین به زهوی و ولاتان دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئه مجا سه رنج بدن بزائن سه ره نه نجامی تاوانباران چون بووه (چیجان به سه ر هاتو وه) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ خه فته مه خو بو ئه وانه (که بر واهیتن) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و سینگ و دلت ته نگ نه بی له و پیلان و خراپانه ی ده یکه ن (در به تو) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ده لین ئه م به لینه ی (سزای پیمان ده ده ن) که ی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه گهر ئیوه راست ده کهن ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د) بلی له وانه به زور لی تانه وه نزیک بوو بیته وه ﴿بَعْضَ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ هه ندی له و سزای به په له داوای هاتنی ده کهن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ وه به راستی بهر وه رد گارت خاوه ن فه زل و چا که به به سه ره خه لکه وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لام زور به یان سوپاس (ی بهر وه رد گار) ناکه ن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ﴾ وه به راستی بهر وه رد گارت نا گاداره و ده زانیت ﴿مَا تَكُنْ صُدُّوا عَنْهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ به و (دور منایه تی و کینه ی) له دهر و نیاندا ده یشار نه وه و به وهش دهر ی ده برن (نایشار نه وه) ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وه هیچ شتیکی نادیار نیبه له ئاسمان و زهوی دا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه گهر له کتیبی روون (لوح المحفوظ) دایه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قُرْآنٌ﴾ به راستی ئه م قورئانه ﴿يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ده یگیر ته وه بو نه وه ی ئیسرا ئیل ﴿أَكْثَرُ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ زور به ی ئه و مه سه لانه ی که ئه وان تیندا جیاوازن ﴿

﴿وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ و به‌راستی ئهم (قورئانه) ریتمونوی میهره‌بانی یه بۆ ئیمانداران
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ﴾ به‌راستی به‌روهر دگارت دادوهری ده‌کات له‌نیوانیان دا به‌بریاری خوئی
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه خوا به‌ده‌سه‌لانی زانییه ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که‌وا بسو و پشت ههر به‌خوا بیه‌سته
 ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر ئاینیکی راست و پروونی ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ به‌راستی تو
 ناتوانی (بانگه‌وازت) به‌مردووه‌کان بیستیتیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ﴾ وه ناتوانی بانگه‌وازت به‌وانه‌ی
 که‌پن بژنه‌وینی ﴿إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾ کاتی پشت هه‌لده‌که‌ن و ده‌پۆن ﴿وَمَا آتَىٰ يَهْدِي الْأَعْمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ﴾
 وه تو ناتوانی کویران پزگار که‌یت له‌گوهراییه‌که‌یان (ریتمونویان بکه‌یت) ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾
 تو ته‌نها (ریتمونویت) به‌که‌سی ده‌ژنه‌وینی که‌پروا به‌ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌دینی ﴿فَهُمْ مُّسْتَرْشِدُونَ﴾ چونکه
 ئه‌وانه‌هه‌میشه‌ملکه‌چن (بۆ هه‌ق) ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتی ئه‌و به‌ئینی (سزاییه‌ی پنیان دراوه)
 به‌سه‌ریاندا هات ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾ (که‌میک پشش رودانی قیامه‌ت) گیان له‌به‌ریک له‌زه‌وی
 ده‌رده‌هیتین بۆیان ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات ﴿أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (ده‌لی) به‌راستی
 ئهم خه‌لکه‌باوه‌ری راسته‌قینه‌یان نه‌هیتا به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا﴾ (ئهی موحه‌مه‌د
 ﷺ) باسی) ئه‌و پۆزه‌بکه‌له‌هه‌موو میلله‌تیک پۆلیکی زۆر کۆده‌که‌ینه‌وه ﴿مِمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا﴾ له‌وانه‌ی
 ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو ده‌زانی ﴿فَهُمْ يُرْجَوْنَ﴾ ئه‌مجا ئه‌وان (له‌پشش و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (به‌ریز
 ده‌پۆن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ﴾ هه‌تا کاتی دین (بۆ شوینی کۆکردنه‌وه‌یان) ﴿قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَوْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا﴾
 (خوا) ئه‌فه‌رموی ئایا ئیوه‌ئایه‌ته‌کانی منتان به‌درو ده‌زانی (باوه‌رتان پی نه‌هیتا) له‌کاتیکدا هیچ زانیاریه‌کتان
 ده‌باره‌یان نه‌بوو ﴿أَمَّا ذَٰلِكُمْ فَتَعْمَلُونَ﴾ یان ئیوه‌چیتان ده‌کرد (له‌دونیا) ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَالَمُوا﴾
 و به‌بریاری (سزادانیان) به‌سه‌را ده‌سه‌پی به‌هوی سته‌مکاری یانه‌وه ﴿فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾ ئه‌مجا ئه‌وان هیچ
 قسه‌ناکه‌ن ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا (بی پروایان) نه‌یان زانیوه‌و نابین ﴿أَلَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَ كُنُوفِهِ﴾ ئیمه‌شه‌ومان
 سازاندووه‌بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وان ئارامی تیا بگرن ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ وه پۆرمان پرووناک کردووه‌(ئیش و کاری
 تیا‌ده‌که‌ن) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌هه‌یه‌بۆ که‌سانی باوه‌ر دین
 (به‌خوا) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) باسی) ئه‌و پۆزه‌بکه‌فوو ده‌کری به‌شه‌پوردا
 ﴿فَفُزَّعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ جها هرچی که‌س له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌ده‌ترسی ورا ده‌چله‌کی
 (هه‌موو ده‌مرن) ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه‌له‌و که‌سانه‌ی خوا بیه‌وی (به‌ئارام بن و نه‌مرن) ﴿وَكُلُّ أُنُوفٍ ذَخِيرٍ﴾
 وه هه‌موو به‌ملکه‌چی و سه‌ر شویری دینه‌وه‌لای خوا ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا﴾ وه ئه‌و کیو و چپانه‌ده‌بینی
 واده‌زانی دامه‌زراون (له‌شوینی خویان دا) ﴿وَهُی مُّزْمَرٌ لِّلشَّاعِرِ﴾ (کاتی فوو کرا به‌شه‌پوردا) چپاکان وه‌کو
 رۆشتنی هه‌ور ده‌پۆن ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَرَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ئه‌مه‌دروست کراوی ئه‌و خوایه‌که‌هه‌موو شتیکی به‌و
 به‌ری ریک و پیکی دروست کردووه ﴿إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی خوا ئاگاداره‌به‌هه‌ر کردووه‌یه‌ک ئیوه
 ده‌یکه‌ن ﴿۸۸﴾

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کهس کرده و هی چاکی کرد بیت ﴿فَلَهُ خَيْرُ مِمَّا﴾ (له پوژی دوایدا) پاداشتی چاکتری لهو (کرده و هی) بۆ هیهه ﴿وَهُرْمِنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ﴾ وه نه وانه دلنیا له ترس و داچله کانی گه و ره ی نه و پوژه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هەر کهس خراپه ی کرد بیت ﴿فَكَيْتَ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ (له و پوژه دا) به سه ر و ومه ت و دهم و چا و باندا ده خرینه ناو ناگر (ی دوزه خ) ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُتِبَ لَهُمْ لَا ظُلْمَ لَهُمْ﴾ (له و پوژه دا) به سه ر و ومه ت و دهم ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ﴾ (نه ی موحه ممه د) ﴿بِلَيْ﴾ (بلی) بینگومان من فرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ﴾ که نه نها په ر و ه دگاری نه م شاره (مه ککه) په رستم ﴿الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ نه و (خوایه) ی (پرز شکاندی) نه م شاره ی حه رام کرد و وه ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و ه موو شتیک ته نها هی نه و (خوایه) ﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه فرمانم پی دراوه له موسلمانان بم ﴿وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾ وه (فرمانم پی دراوه که) قورئان بخوینم (به سه ر خه لکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَنَا مَهْتَدٍ وَغَرَبْتُ﴾ چا هەر کهس هیدایه تی و ه رگرت نه و بینگومان ته نها بۆ خوی هیدایه ت و ه رده گری (قازانجه که ی بۆ خویه تی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هەر کهس شیش گومرا بیت (زیانی بۆ خویه تی) ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ وه بلی: به راستی من ته نها یه کیکم له ترسیته ران ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه بلی هه موو سوپاس بۆ خوایه ﴿سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بَاقِيَةَ الْيَوْمِ﴾ نه و (خوایه) به زوویی نایه ت و نیشانه کانی نیشانی ئیوه داده ت ئیوه ش ده یانناسن (که نایه تی خوان) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه په ر و ه دگارت بی ناگانییه له و هی که ئیوه ده یکه ن ﴿﴾

سوره تی القصص

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿طَسَّرَ﴾ به (طا، سین، میم) ده خوینریته وه خوازاناتره به ماناکه ی بۆ زانیاری زیاتر سهیری سه رتای سوره تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نه م (نایه تانه) نایه ته کانی قورئانی پوون و ناشکران ﴿تَسْأَلُونَكَ﴾ ده بخوینینه وه به سه رتا (نه ی موحه ممه د) ﴿مِنْ شَيْءٍ مُّوتِي وَفَرَعَوْتُ بِالْحَقِّ﴾ هه ندی له هه والی مووسا و فیرعه ون به راستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ نه وانه ی بر و ادینن ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ به راستی فیرعه ون زال و (مله و و یاخی) بوو له زه و ی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَا أَهْلَهَا شِيْعًا﴾ وه خه لکه که ی (میسری) کرد به چهنده ش و کومه لیک ﴿يَسْتَضِيعُ ظَافَةً مِنْهُمْ﴾ کومه لیکانی لاواز و ژیر ده سته ده کرد ﴿يَذِيحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ کورانی نه وانی سه ر ده پری و نا فره تانیانی به زیندویی ده هیشته وه (ده یکرده خزمه تکار و که نیزه ک) ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ به راستی نه و (فیرعه ون) له خراپه کاران بوو ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ﴾ وه ئیمه ده مانه و ی (به چاکه ی خو مان) منه ت بنین ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَاعُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به سه ر نه وانه ی که لاواز و ژیر ده ست کرا بوون له وولاتی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً وَجَعَلْنَاهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ وه بیان که ی نه پیشه و او بیان که ی نه میرات به ران (ی که له پوری فیرعه ون و و شوین که و توانی) ﴿﴾

﴿وَلَمَّا كُنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه دهسه لات داریان بکهین لهو زهویه دا ﴿وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَنَ وَجُودَهُمَا﴾ وه نیشانی فیرعهون وهامان وله شکری هردوو کیان بدهین ﴿مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ له (به نوئیسرائیلی یه کانه وه) نه وهی خو یان لی دهپاراست ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾ به دایکی موسامان راگه یاند (ئیلها مان بو کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ که شیر بده به موسا ﴿فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ﴾ نه مجا هه رکاتی ترست لی هه بوو ﴿فَأَلْقَاهُ فِي الْيَمِّ﴾ نه وکاته بیخه ره پروبار (ی نیله) وه ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ مه ترسه (لی ی) وخه فته تیش مه خو (بوی) ﴿إِنَّا رَأَوْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ به راستی ئیمه ده یگیرینه وه بولات ﴿وَجَاءَهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه دهیکهین به یه کن له پیغه مبه ران ﴿فَالْتَقَطَهُ رَجُلٌ فِرْعَوْنَ﴾ (دایکی موسای خسته ئاوی نیله وه) نه مجا دارو دهسته ی فیرعهون (پیان زانی و) هه لیان گرت وه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ بو نه وهی بی به دور من و هو ی خه فته بویان ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَنَ وَجُودَهُمَا﴾ به راستی فیرعهون وهامان وله شکر و سه ربازه کانیاں ﴿كَانُوا خَطِئِينَ﴾ تاوانبارو هه له بوون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾ (ویستیان موسا بکوژن ئاسیهی) زنی فیرعهون ووتی ﴿فَرَأَيْتِ لِي وَلَكَ لَا تَقْلُوبُهُ﴾ مایه ی چاو و دل روشنی یه بو من و بو توش (فیرعهون) مه یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ به لکو سوودو که لکمان پی بگه یه نن ﴿أَوْ نَخْذَهُ وَلَدًا﴾ یا بیکهین به کوری خو مان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ههستیان نه ده کرد (نم منداله نه بیته هو ی تیاچوونیاں) ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا﴾ جا دلی دایکی موسا خالی بوو (له هه موو شت جگه له منداله که ی) ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾ نزیك بوو (نهیتی) نه و منداله ناشکر ابکات ﴿لَوْلَا أَنْ رَبَّطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾ نه گهر دلیمان نه به ستایه ته وه (وه به هیزمان نه کردایه) ﴿لَيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نه وهی له بر و اداران بی ﴿وَقَالَتِ لَأُخْبِتَنَّهُ فُصِيحَةً﴾ (دایکی موسا) ووتی به خوشکه که ی (موسا) به شوینیدا بر و ﴿فَبَصَّرْتَهُ بِهِ عَنْ جُنُبٍ﴾ نه مجا له دوره وه موسای بینی و پی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان (فیرعهون و کومه له که ی) ههستیان نه ده کرد ﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه ئیمه پیشت (شیری) شیر دهره کانمان حهرام کرد له موسا (مه مکی که سیانی نه ده مزی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ نه مجا خوشکه که ی (موسا) ووتی پیان ئایا مالیکتان نیشان دم ﴿يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾ که نه و منداله بو ئیوه به خیتو بکهن (و شیر ی بده نن) ﴿وَهُمْ لَهُ نَصِيحُونَ﴾ و دلسوز بن بوی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾ نه مجا موسا مان گیرایه وه بولای دایکی ﴿كَتَبَرَعَيْنَاهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ بو نه وهی چاوی پی پروون بیته وه و خه فته نه خوات ﴿وَلْيَعْلَمْ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ وه بو نه وهی بزانی که به لیتی خوا راست و هه قه ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازان ﴿۱۳﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى﴾ کاتئ مووسا گه شته نه و په ری پینگه یشتنی له ش و ژیری تیرو ته و او بوو
 ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پندا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هه ربه و شیوه یه پاداشتی چا که کاران
 ده ده ینه وه ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا﴾ وه (مووسا) رو شته ناو شار بی نه وه ی خه لکی شار
 ناگایان لی بی ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ جا له و شار هدا دوو پیاوی دی له گه ل یه کتر شهریان ده کرد
 ﴿هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾ نه مه یان له تایفه ی خوی بوو نه وی تریشیان له دوژمنانی بوو ﴿فَأَسْتَفْتَاهُ
 الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ﴾ نه مجا نه وه یان که له تایفه ی خوی بوو داوای یارمه تی لی کرد ﴿عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾
 له درزی نه وه ی که له (تاقمی) دوژمنه که ی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ نه مجا مووسا ش بو کزینکی
 لیدا و نه و (قیتی به) ی کوشت ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (مووسا) ووتی نه م (کوشتنه) له کرده وه ی
 شهیتانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾ به راستی نه و (شهیتان) دوژمنیکی گومر اکه ری پروون و ناشکرایه
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ ووتی نه ی په روه ردگارم به راستی من ستمم له خو م کرد ﴿فَاعْفِرْ لِي فَغْفَرَ
 لَهُ﴾ ده ی لیم خو شبه جا نه ویش (خودا) لی ی خو ش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بینگومان ته نها
 نه و لیورده ی به به زه یی به ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾ (مووسا) ووتی نه ی په روه ردگارم به هه تی چا که
 ونیعمه تت له سهرم (نه و هیژو توانایه به که پیتداوم) ﴿فَلَنْ أَكُونُ ظَاهِرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ بریار بی هه رگیز نه بم
 به پشتیوانی تاوانباران ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ به هوی نه و (کوشتنه) وه له شاردا به تر سه وه
 چاوه پروانی ده کر (فیرعه ونیه کانی چ هه لو یستیکیان ده بی) ﴿فَإِذَا الَّذِي اُسْتَضَرَّهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ﴾
 له نا کاودا نه و (به نی ئیسرائیلی به ی) دوینئ داوای یارمه تی کرد له و (مووسا له گه ل یه کینکی
 تر دا شه ری به تی) هانای بو مووسا هینا فریاری که وئت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ﴾ مووسا به و
 (به نو ئیسرائیلی به ی) ووت به راستی تو که سینکی گومر ای ناشکرای ﴿فَلَمَّا أَنْ رَأَاهُ﴾ نه مجا کاتئ
 که (مووسا) ویستی ﴿أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا﴾ به توندی بدات له و پیاوه ی دووژمنی هه ردو و کیانه
 ﴿قَالَ يَمْوَسَّى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي﴾ ووتی نه ی مووسا نایا ده ته وی بم کوزی ﴿كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِلَا مِسٍّ﴾
 هه روه کو دوینئ که سینکت کوشت ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ تو هه ده ته وی زور دارو
 ملهور بیت له زه وی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُحِينَ﴾ وه ناته وی له پیاو چاکان (رینکخهران) بیت ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى﴾ نه مجا پیاویک له و په ری شار هه به په له هات (بو لای مووسا)
 ﴿قَالَ يَمْوَسَّى إِنَّ الْمَلَأَ﴾ ووتی نه ی مووسا (ناگاداربه) کاربه ده ست و سهر گه وره کان ﴿يَأْتِمُرُونَ
 بِكَ لِيُقْتَلُوكَ﴾ کو بوونه ته وه له باره ی تو وه (قسه ده که ن) بو نه وه ی بتکورن ﴿فَأَخْرَجَ ابْنُ لَئِي مِنَ الْمَصْلُحِينَ﴾
 که واته ده رچو له شار (بانته گرن) بینگومان من دل سوژتم ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ نه ویش له شار
 ده رچوو به تر سه وه چاوه پروانی ده کرد (بی بزائن و بیگرن) ﴿قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (مووسا)
 ووتی نه ی په روه ردگارم رزگارم بکه له م کومه له ستمکاره ﴿

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾ له کاتیکدا به ره و شاری مه دیه ن ده ر و شت ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي﴾ ووتی
 نومید ده که م به ره و رد گارم رینمونیم بکات ﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بۆ رینگای راست و حق ﴿وَلَمَّا
 وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ وکاتی گه یشته سهر ئاوه که ی مه دیه ن ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ﴾ بینی له سهر ئه و ئاوه ﴿أُمَةً
 مِنَ النَّاسِ يَتَشَفَّوْنَ﴾ کۆمه لیک له خه لکی (ئاژله و مالآت) ئاو دده ن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا امْرَأَتَيْنِ﴾
 وه له نزیك ئه و (خه لک) انه وه دوو ئافره تی بینی ﴿تَدُودَانِ﴾ بهرگری ده که ن له ئاژله که یان (له وه ی
 بیته سهر ئاوه که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾ (مووسا) ووتی ئیوه مه به ستان چی به ؟ (ناهیلن ئاژله که تان
 ئاو بخوات) ﴿قَالَتَا لَأَنسِقِيَ﴾ ووتیان ئیمه (ئاژله که مان) ئاو ناده یں ﴿حَتَّىٰ يَصْهَرَا لِرِجَاءِ﴾ هه تا
 شوانه کان (وئاژله کانیا ن له سهر ئاوه که) نه گه رینه وه ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ وه باو کمان پیریک ی
 گه و ره و به ته مه نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه مجا (مووسا) مه ره کانی بۆ ئاودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾ له پاشان
 (مووسا) چو و بۆ ژیر سیبه ریک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جا ووتی ئه ی به ره و رد گارم ﴿إِنِّي لِمَا أُنْزِلَتُ إِلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾
 به راستی من هه ژارم (پیویستم هه یه) به هر خیر و روزیه ک بۆم بنیری ﴿فَلَمَّا تَوَلَّىٰ تَوَلَّىٰ زُرَّارًا﴾ نه مجا
 به کیك له دوو کچه که هات بۆ لای مووسا ﴿تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِخْيَاءٍ﴾ به شهر مه وه ده ر و شت له رینگادا
 ﴿قَالَتِ إِنِّي يَدْعُوكَ﴾ ووتی به راستی باو کم (شوعه یب) بانگت ده کات ﴿لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾
 بۆ ئه وه ی پاداشتی ئه وه ت بداته وه که مه ره کانت بۆ ئیمه ئاودا (مووسا ش له گه لی ر و شت)
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ نه مجا کاتی مووسا هات بۆ لای (باو کی کچه که) و به سهر هاته که ی بۆ
 گپراه وه ﴿قَالَ لَأَتَحِفَّ﴾ (شوعه یب علیه السلام) ووتی مه ترسه ﴿بِحُجُوتٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ رزگارت
 بو وه له و گه له سته مکاره ﴿قَالَتِ إِحْدَاهُمَا يَتَأْتِ اسْتِجْرَةً﴾ به کی له و دوو (کچه به باو کی) ووت ئه ی
 باوه گیان به کری ی بگره (بۆ شوانی) ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنْ آسَتْ جَرَّتْ﴾ چونکه به راستی چاکترین که سه که
 به کری ی بگری ﴿الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ به هیز و ئه مینه (دهس و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعه یب)
 ووتی به راستی من ده مه وی ﴿أَن أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ﴾ که به کیك له م دوو کچه م له تو ماره که م
 ﴿عَلَىٰ أَن تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبْجَ﴾ به و مه رجه ی هه شت سال ره نجبه ریم بۆ بکه یث ﴿فَإِن أَتَمَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه مجا نه گه ر ده سالت ته و او کرد ﴿فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ ئه وه له (پیاو ته ی) خو ته وه یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَن أَسْأَلَكَ﴾
 و من نامه وی قورسی بکه م له سهر ت ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گه ر خوا بیه وی بیگو مان ده مبینی
 ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ له پیاو چاکان ده بم ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (مووسا) ووتی ئه وه ی ووت
 پیم (بریار بیت) له نیوان من و تودا ﴿إِنَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضِيَّتْ﴾ هه ر کام له و دوو ماوه (۸ یا ۱۰ سال) به م
 ته و او کرد ﴿فَلَا عُدْوَنَ عَلَيَّ﴾ نابی سته م لی بکری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وه خوا له سهر ئه وه ی
 که ده یلین شایه ت و چاودیره ﴿۸﴾

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ﴾ نه مجا کاتیک موسا ماوهی شوانی یه که ی ته و او کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ له گهل خیزانه که ی به شه و رۆشتن (له مه دینه وه بو میصر) ﴿إِنَّا أَنشَأْنَا نَارًا﴾ له دوره وه لای راستی کیوی طور ئاگرو پرووناکی یه کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ (موسا) ووتی به خیزانه که ی ئیوه (لیره ده) بمینته وه ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ نَارًا﴾ به راستی من ئاگریکم به دی کرد (بینی) ﴿أَلَعَلَّ إِنَّا كُنَّا مِنَّا بَحِيرَ﴾ به لکو هه والیکی (رینگاتان) بو بینم لای نه و (ئاگره) ﴿أَوْ جَذَوْهُ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ یان چلو سکیکی ئاگرتان بو بینم به لکو خوئانی پی گهرم که نه وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ﴾ نه مجا کاتی هاته نزیکی نه و (ئاگره) بانگی لی کرا ﴿مِن شَطِئِ الْأَوْدِ الْأَيْمَنِ﴾ له که ناری لای راستی شیوه که وه ﴿فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ له و بارچه زهوی یه به فهر و پیروزه ی نزیک دره خته که وه ﴿أَن يَكُونُوا﴾ (بانگی لی کرا) که نه ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به راستی من خوابه کم به روه ردگاری جیهانیانم ﴿وَأَن آتِيَ عَصَاكَ﴾ (وه بانگی کرا) که گوچانه که ت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ﴾ نه مجا کاتی موسا نه و (گوچانه) ی بینی وه ک تیره مار ده جوولی به په له ﴿وَأَن مُدِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ پشتی تی کرد و رایکرد و نه گه رایوه سهری ﴿يَكُونُوا أَقْبَلُ وَلَا تَخَفْ﴾ (خوا فهر مووی) نه ی موسا وهره پیش و مه ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ﴾ به راستی تو له و که سانه ی بی باک و بی ترسن ﴿أَسَلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ ده ستت بخهره ناو باخهل (و ژیر بالت) ﴿تَخْرُجُ يَصَدَّةً مِّنْ غَيْرِ سَوَاءٍ﴾ (کاتی دهری دینی) دینه دهره وه به سپیتی و تیشک ده داته وه بی نه وه ی به له کی و نه خوشی بیت ﴿وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾ ده ستت بلکینه به خو ته وه (و بیخهره سهر دلت) بو (نه هیشی) ترس و بیم ﴿فَلَا يَكُ بَرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئا نه م دووانه (گوچانه که ت و ده ستت) دوو موعجیزه ن له لایه ن به روه ردگار ته وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ (نیرراوه) بو فیرعه ون و دارو ده سته که ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمًا فَسِقَاتٍ﴾ به راستی نه وانه کۆمه لکی له سنوور دهر چوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (موسا) ووتی نه ی به روه ردگارم بیگومان من یه کینکم له وان کوشتو وه ﴿فَلَا خَافُ أَن يَقْتُلُونِ﴾ له بهر نه وه ده ترسم که بم کورن (له جیاتی نه و کورراوه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾ وه هاروونی برام له من زمانی پاراوتره ﴿فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾ جا نه وم له گهلدا بنیره پشتیوانم بیت و وته کانم به له مینتی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ﴾ به راستی من ده ترسم که به دروزنم دابنین (باوهرم پی نه هینن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾ (خوا) فهر مووی بیگومان ئیمه به براكه ت تو به هیزت ده که یسن ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا﴾ وه ده سه لاتیك به هه ردو وکتان ده ده یسن ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا﴾ نه وسا به هوی ئایه ته کاننی ئیمه وه ده ستیان به ئیوه ناگات ﴿أَنشَأُوا مِن آتِبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ﴾ ته نه ی ئیوه (موسا و هاروون) و نه وه ی شویتتان ده که وی سهرده که وون ﴿۳۵﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نه مجا کاتیک که موسا موعجیزه پروونه کانی نیمه ی بؤ هیتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفَرَّرٌ﴾ نه وان ووتیان نه مه (تو هیتاوته موسا) نه نها جادوویه کی ده ست هه لبه سته
 ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى﴾ نیمه نه مه مان نه بیستووه له باوو باپیره پیشوه کانمان ﴿۱۵﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَى رَفِئْتُ أَعْلَمُ﴾ موسا ووتی پهروه ردگارم زاناتره ﴿يَمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ﴾ بهو که سه ی
 که رینموونی لای نه ووه هیتاوه ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ﴾ وه (زاناتره) بهو که سه ی سه رنجام
 ودوا پروژی چاکی ده بیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به راستی نهو (خوا) سته مکاران رزگار ناکات ﴿۱۶﴾
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ بَنَاتُهَا الْأَمْلَأُ﴾ فیرعهون ووتی: نه ی کار به ده ست وده سه لانداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ
 غَيْرِي﴾ وانا زانم جگه له خوم هیچ په رستراوینکی تر تان هه بی ﴿فَأَوْقَدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الظِّلِّينِ﴾ جا
 (بؤ زیاتر دلنیا بوون) نه ی هامان کوره ی ناگر تاوده و خشتی سوروه و کراوی لی دروست بکه بؤم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِّي صَرْحًا﴾ نه مجا (له و خسته) کوشکیکی به رزم بؤ دروست بکه ﴿لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾
 (به گالته وه ووتی) به لکو سهیری خوا که ی موسا بکه م و بیینم ﴿وَأِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾
 وبه راستی واده زانم نهو (موسا) له دروزنانه ﴿۱۷﴾ ﴿وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُودُهُ﴾ نهو (فیرعهون) و له شکرو
 سه ربازه کانی خویشان به زل زانی ﴿فِي الْأَرْضِ يَغْيَرُ أَحَقَّ﴾ لهوولات و زهوی (مبصر) دا به ناره و
 ﴿وَضُؤُوا أَنَّهُمُ الْإِنْسَانُ لَا يُرْجَعُونَ﴾ وه گومانیان وابوو که زیندوو ناکرینه وه ناگه رینرینه وه بؤلای نیمه ﴿۱۸﴾
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ جا تو له مان له نهو (فیرعهون) و له شکرو سه ربازه کانی سه ندو
 تورمان دانه ناو ده ریای سووره وه ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ نه مجا سه رنج بده (نه ی
 موحه مه د ﴿۱۹﴾) سه رنه نجامی سته مکاران چون بوو ﴿۲۰﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾
 نه وانمان کرده پیشه وایاتیک که (خه لک) بانگ ده کهن بؤ ناگری دوزخ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
 لَا يُنصَرُونَ﴾ وه له پروژی دوایشدا یار مه تی نادرین ﴿۲۱﴾ ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذَا الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾ لهم
 دونیایه دا نه فرینمان نارد به دوايان دا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ وه له پروژی قیامه تیشدا
 نه وانه له بیزراو و دور خراوه کائن ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا بیگومان ته وراتمان
 به خشی به موسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ له پاش نه وه ی خه لکی چه رخنه پیشوه کانمان
 له ناوبرد ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ تا به رچاو پروونی و رینموونی و په حمهت بی بؤ خه لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بؤ نه وه ی نهو خه لکه بیر بکه نه وه و ناموزگاری وه رگرن ﴿۲۳﴾

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ تۆ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) لە‌لای خۆ‌ر ئا‌وای (شا‌خی ط‌ور) نە‌بو‌ویت
 ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ﴾ کاتێک کە فەرمانی پێ‌غه‌م‌به‌رایه‌تمان دا بە‌مو‌وسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وە تۆ لە‌ئاماده‌بو‌وانی (ئە‌و رو‌ودا‌وه) نە‌بو‌ویت ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا فِرْعَوْنَ﴾ بە‌لام ئێ‌مه‌ چە‌ند چین و
 سە‌رده‌م‌مان دروست کرد (لە‌پاش مو‌سا) ﴿فَنَظَّأُولَٰ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ ئە‌م‌جا ما‌وه‌یه‌کی دو‌ورو درێ‌ژیان
 بە‌سە‌ردا تێ‌پە‌ری ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيَةً أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وە تۆ لە‌ناو خە‌لکی مە‌دیە‌ندا نیشته‌جی نە‌بو‌ویت
 ﴿تَتَّأُولُ عَلَيْهِمْ أَیَّتَنَّا﴾ کە‌ئایه‌تە‌کانی ئێ‌مه‌یان بە‌سە‌ردا بخو‌نینته‌وه ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ بە‌لام هەر
 ئێ‌مه‌ بو‌وین پێ‌غه‌م‌به‌رمان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وە تۆ لای کێ‌وی ط‌ور نە‌بو‌ویت
 کاتی بانگ (ی مو‌سا) مان کرد ﴿وَلَكِن رَّحْمَةً مِنَّا﴾ بە‌لام ئە‌وه‌ بە‌زه‌ییە‌کە‌ لە‌ پە‌روە‌ردگار تە‌وه
 (بە‌ئۆی دا‌وه) ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی گە‌لێک بترسێ‌تی کە‌پێ‌ش تۆ هیچ
 ترسێ‌ته‌ر نیکیان بۆ نە‌هات‌وه‌وه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بە‌ل‌کو‌و بێ‌ر‌ب‌که‌نە‌وه‌و پە‌ند وەر‌گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 تُصِيبَهُمْ﴾ وە‌ئە‌گەر (پێ‌ش ناردنی پێ‌غه‌م‌به‌ر) تو‌وشیان بب‌وایه‌ ﴿مُصِيبَةٌ يَّم_اقْدَمَتْ أَيُّدِيَهُمْ﴾ بە‌لایه‌ک
 بە‌هۆی ئە‌و (خراپ‌انه‌وه‌ی) کە‌ کرد‌وو‌یانە ﴿فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا دە‌یان ووت ئە‌ی
 پە‌روە‌ردگاری ئێ‌مه‌ بۆ‌چی پێ‌غه‌م‌به‌ر نکت بۆ نە‌ناردین ﴿فَنُتَبِّعْ أَیَّتَنَّا﴾ بۆ ئە‌وه‌ی شو‌ین ئایه‌تە‌کان
 ب‌که‌وتینایه‌ ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وە‌ لە‌بر واداران بو‌وینایه‌ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِن عِنْدِنَا﴾ ئە‌م‌جا
 کاتی ر‌استیان بۆ‌هات لە‌لایه‌ن ئێ‌مه‌وه‌ ﴿قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ﴾ ووتیان بۆ‌چی بە‌و (مو‌حه‌مه‌د ﷺ) نە‌درا‌وه
 ﴿مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ﴾ وێ‌نه‌ی ئە‌وه‌ی بە‌مو‌وسا درا‌وه ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ ئایا ئە‌وان
 پێ‌شتر بێ‌ بر‌وانه‌بو‌ون بە‌وه‌ی دراب‌وو بە‌مو‌وسا ﴿قَالُوا سِحْرَان تَظَاهَرَا﴾ دە‌یان ووت (قورئان و تە‌ورات)
 دو‌و س‌ی‌حر و جادو‌ون پشت‌گیری یه‌ک‌تر ده‌کە‌ن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كِفْرٍ وَت﴾ وە‌ دە‌یان‌ووت بێ‌گومان ئێ‌مه
 بێ‌ با‌وه‌رین بە‌هه‌مو‌ویان (بە‌ قورئان و تە‌ورات) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّن عِنْدِ اللَّهِ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د
 ﷺ) ب‌لێ‌ی دە‌ی ئێ‌وه‌ کتێ‌بێک لە‌لایه‌ن خوا‌وه‌پێ‌ش ﴿هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ﴾ کە‌ئە‌و (کتێ‌به‌) ر‌است تر بێ‌ت
 لە‌و دو‌وانه‌ (قورئان و تە‌ورات) من شو‌ینی ده‌که‌وم ﴿إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە‌گەر ئێ‌وه‌ ر‌است‌گون ﴿فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾ ئە‌م‌جا ئە‌گەر بە‌گو‌ییان نە‌کردی (و وە‌لامیان نە‌دایته‌وه‌) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُتَّبِعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ ئە‌وه‌ بزانه‌ کە‌تە‌ن‌ها شو‌ین هه‌وا و ئاره‌زو‌ی خ‌ویان ده‌که‌ون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وە‌ کێ‌ لە‌و کە‌سه‌ گو‌م‌راتره‌ کە‌ شو‌ین ئاره‌زو‌ی خ‌وی ب‌که‌ویت ﴿يَعْرِهُدَىٰ مِنَ اللَّهِ﴾ بێ‌ ر‌ێ‌نمو‌ونی
 لە‌لایه‌ن خوا‌وه‌ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بێ‌گومان خوا ر‌ێ‌نمو‌ونی گە‌لی سته‌م‌کار

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾ سویند به خوا (نایه ته کانی) قورئانمان به شوین یه کدا بو ناردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په ند وهر گرن و بیربکه نه وه ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه و که سانه ی له پیشدا کتیبی ئاسمانیمان پی دابوون ﴿هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانه بر وادیتن به قورئان ﴿وَإِذَا يُنَادَى عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتی (قورئان) بخوینرته وه به سه ریان دا ﴿قَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾ ده لین باوه رمان پی هیناوه ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ بینگومان نه م (قورئانه) راسته و له لایه ن په ر وهر د گارمانه وه هاتووه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾ به راستی ئیمه له پیش (هاتی) قورئان دامو سلیمان بووین ﴿أُولَٰئِكَ يَوْمَئِذٍ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ نه وانه دوو جار پاداشتیان پی ددری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له بهر نه وه ی خوین گرت و به ئارام بوون ﴿وَيَذَرُونِ بِالْحَسَنَةِ أَلَسَيِّئَةً﴾ به چاکه بهر گری خرابه ده که ن ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُفْقَهُونَ﴾ وه له و رزق و روزی یه ی پیمان داوون ده به خشن ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ وه کاتی قسه ی ناپه سه ند و هیچ و پوچ بیستن پشستی تی ده که ن ﴿وَقَالُوا إِنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكِنْ أَعْمَلْنَا كُمْ﴾ وه ده لین (به نه فامان نه نجامی) کرده وه کانمان بو خو مانه و (نه نجامی) کرده وه کانی ئیو ه ش بو خو تانه ﴿سَلَّمْ عَلَيْكُمْ لَانْتَبَغَى الْجَهْلِيْنَ﴾ سه لامتان لی بی ئیمه هاو ریه تی نه فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به راستی (نه ی موحه مده) تو ناتوانی نه و که سه ی خوشت بوی رینموونی بکه یت ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا ههر که سی بوی هیدایه تی ده دات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ و نه و (خوا به) زاناتره به وانه ی رینموونی وهر گرن ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهْدَىٰ مَعَكَ﴾ وه (بی باوه ران) ده لین نه گهر ئیمه شوینی رینموونی (نه و نایینه) بکه وین که به تو یه ﴿تُخْطِفُ مِنْ أََرْضِنَا﴾ ده فریتدرین له خاک و وولاتماندا (وده رده کرین و مال و سامانمان به تالانی ده بریت) ﴿أَوَلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمَاءَ امْتَا﴾ (جا خوای گه وره وه لامیان ده داته وه وده فهرمویت) ئایا ئیمه نه وانه مان جیگیر نه کردووه له شاریکی پر نه من وئاسایشی (وهك شاری مه که که که هه موو کوشت و بر و خرابه کاریه کی تیدا قه ده غه و حهرامکراوه) ﴿يُجَبِّئُ إِلَيْهِ ثُمَّ رَتِّبَ شَيْءٌ﴾ کزده کریته وه و ده بری بو نه وی (شاری مه که که) هه موو جزوره به ر و بوو مینک ﴿رَزَقْنَا مِنْ لَدُنَّا﴾ به روزی دان له لایه ن ئیمه وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازانن و تی ناگه ن ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه لکی) زور شار و دینهاتمان له ناو برد ﴿بَطَرْتُمْ مِيعَتَهُمْ﴾ له بهر خوشگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه کانی خوایان نه کرد) ﴿فَتِلْكَ مَسْکِنُهُمْ﴾ جا نه وه جی و شوینه کانیا نه (ویران کراوه) ﴿لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له پاش (تیا چوونی) نه وان بو ماو یه کی که م نه بی (له لایه ن ریبوارانه وه) که سی تیا نیشته جی نه بووه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه ئیمه بووینه میراتگریان ﴿وَمَا كَانَتْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ﴾ وه په ر وهر دگارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه کردووه ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارِ سُولًا﴾ هه تا له شاره گه وره که یاندا پیغه مبه ریکی نه نار دبیست ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ که نایه ته کانی ئیمه بیان به سه ردا بخوینرته وه ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ﴾ وه ئیمه ویران که ری هیچ گوند و شاریک نه بووین ﴿إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ مه گهر کاتی خه لکه که ی سته مکار بووین ﴿

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ و هه‌رجی به‌ئیوه دراوه ﴿فَسَمِعَ الْحَيُّونَ الذِّكْرَ وَبَيْنَهُمْ﴾ نه‌وه هوی خوشی و رابوار دنی
 ژیا نی نه‌م دنیا و جوانییه تی ﴿وَمَاعِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ وه نه‌و (باداشته) ی لای خوایه باشترو نه‌بر او به
 ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی نایا ژیر نابین ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا﴾ نایا که سی که به‌لیمان بی داوه به‌به‌لینی
 چاک ﴿فَهُوَ لَقِيهِ﴾ نه‌و که سه ده گات به‌و (به‌لینه که به‌هسته) ﴿كَمْ مَتَّعْنَاهُ﴾ وه کو که سیک وایه
 خوشی و رابوار دمنمان پید اووه ﴿مَتَّعَ الْحَيُّونَ الذِّكْرَ﴾ به‌خوشی و له‌زه تی ژیا نی دنیا ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ
 الْمُحْضَرِينَ﴾ له‌پاشان له‌رؤزی دوا بی داله‌ناماده کراوان ده‌بی (بو سزادان) ﴿۱۷﴾ ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾
 (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷻ) باسی نه‌و روزه بکه که (خوا) بانگی نه‌و (بت به‌رست) انه ده‌کات و (بیان)
 ده‌فهرموی ﴿إِنَّ شُرَكَّاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُزْعِمُونَ﴾ له‌کوین نه‌و هاو به‌شانه‌ی که ئیوه به‌خه‌یالی خوتان
 به‌هاو به‌شی متان ده‌زانیس ﴿۱۸﴾ ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ نه‌وانه‌ی (سه‌رو که کانی گومرایی) که
 بریاری سزادان به‌سه‌ریان داچه‌سپا ده‌لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار مان نا نه‌وانه که
 نیمه گومرمان کردن ﴿أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا﴾ گومرمان کردن هه‌روه کو خومان گومرمان بووین ﴿ثُمَّ إِنَّا
 أَلَيْنَاكَ﴾ نیمه به‌ری بووین (له‌وانه به‌ری بوونه که مان) لای تو ده‌که‌ین ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِبُونَ﴾ نه‌وانه
 نیمه‌یان نه‌ده‌به‌رست ﴿۱۹﴾ ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَّاءَكُمْ﴾ وه (بیان) ده‌وتری هاوار بکه‌ن له‌وبتانه‌ی که ده‌اتان نابوو
 به‌هاو به‌شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه‌وانیش هاواریان لی ده‌که‌ن به‌لام وه لامیان ناده‌نه‌وه
 ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ له‌وکاته‌دا سزا (ی دوزه‌خ) ده‌بینن ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾ (ئاوات ده‌خوازن که)
 خوزگه‌ته‌نها ریگای راستیان بدایه‌ته‌به‌ر ﴿۲۰﴾ ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه رؤزی که (خوا) بانگیان ده‌کات
 و (بیان) ده‌فهرموی ﴿مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ چیتان وه‌لامی پیغه‌مبه‌ران دایه‌وه؟ ﴿۲۱﴾ ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ
 أَلْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه‌مجا له‌و روزه‌دا هه‌واله‌کانیان (به‌لگه‌کانیان) له‌بیر ده‌چیته‌وه ﴿فَهُمْ لَا يَسْأَلُونَ﴾
 نه‌وسا پر سیاریش له‌یه‌کتری ناکه‌ن ﴿۲۲﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به‌لام نه‌و که سه‌ی گه‌راوه‌ته‌وه
 (له‌بی باوه‌ری) و باوه‌ری هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاک‌ی کردووه ﴿فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ نه‌وه بیگومان
 له‌رذگار بووان ده‌بی ﴿۲۳﴾ ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه په‌روه‌ردگارت (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷻ) نه‌وه‌ی
 بیه‌وی دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیری ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ (خه‌لکی) هه‌ل‌بژاردنیان بو نیه (له‌کاری
 خوا‌دا) ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگه‌رد و به‌رز و بلند له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاو به‌شی
 ﴿۲۴﴾ ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ﴾ وه په‌روه‌ردگارت ده‌زانی ﴿مَا تَكُنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يَقُولُونَ﴾ به‌نه‌وه‌ی له‌سینگیان
 (دل‌یان) دا ده‌یشار نه‌وه‌و به‌نه‌وه‌شی ئاشکرای ده‌که‌ن ﴿۲۵﴾ ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه نه‌و خوایه که هیچ
 په‌رستراویکی راست نیه جگه له‌و ﴿لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾ هه‌موو سوپاس ته‌نها بو خوا له‌دولیاو
 له‌رؤزی دوایشدا ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه بریارو حوکم هه‌ر بو نه‌وه و هه‌مووتان ته‌نها بولای
 نه‌و ده‌گه‌پرترینه‌وه (له‌رؤزی دوایدا) ﴿۲۶﴾

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ پئیان) بلی هه‌والم بده‌نی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا﴾
 نه‌گه‌ر خواشه‌وتان بۆ دریژ بکاته‌وه (هه‌ر شه‌وبیت) ﴿إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ﴾ تا پوژی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾
 الله چ به‌رستراویکی تر جگه‌له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِضِيَاءٍ﴾ پرووناکی (پوژ) تان بۆ دینی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 ده‌ی ئایا ئیوه‌نایستن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (پئیان) بلی پی‌م بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا﴾
 نه‌گه‌ر خوا پوژ بکاته‌وه همیشه‌یی بۆ تان ﴿إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ﴾ تا پوژی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ کئییه
 به‌رستراوی تر بیجگه‌له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُم بَلِيلٌ تَسْكُونُ فِيهِ﴾ که‌شه‌وتان بۆ دینی ئارامی تیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌نابینن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ له‌به‌زه‌یی نه‌و
 (خوایه) که‌شه‌و پوژی بۆ دروست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ نه‌وه ئارام بگرن
 له‌(شه‌و) داو بۆ نه‌وه بگه‌رین به‌دوای پوژی و به‌هری خوادا (له‌پوژدا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه‌بۆ نه‌وه‌ی سوپاسی خوا بکه‌ن (له‌سه‌ر نه‌و نیعمه‌تانه‌ی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه‌پوژی که‌(خوا)
 بانگیان ده‌کات نه‌مجا (پئیان) ده‌فه‌رموی ﴿إِنَّ شُرَاكِيَ الَّذِينَ﴾ له‌کوین هاویه‌شه‌کانی من نه‌وانه‌ی
 ﴿كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ که‌ئیوه‌به‌هاویه‌شی متان داده‌نان ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه‌له‌ناو هه‌موو
 ئوممه‌تیکدا شایه‌تیک ده‌هیتین ﴿فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ نه‌مجا (به‌بت په‌رستان) ده‌لین به‌لگه‌تان بیتن
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ نه‌وسا ده‌زانن بینگومان هه‌ق و راستی تایبه‌تی خوایه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَأْكَائُهُمْ﴾
 یم‌ترونت ﴿نه‌وه‌ی به‌درو هه‌لیان به‌ستبوو (کردبوویان به‌په‌رستراو جگه‌له‌خوا) لییان گوم ده‌بی
 ﴿إِنَّ قُلُوبَكُمْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى﴾ بینگومان قاروون له‌گه‌له‌که‌ی مووسا بوو (جووله‌که‌بوو) ﴿فَبَعَثَ
 عَلَيْهِمْ﴾ به‌لام ده‌ست دریژی و سته‌می لی ده‌کردن ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ﴾ نه‌وه‌نده‌مان گه‌نج
 (نالتون و زیوو) پیدا بوو ﴿مَا إِنَّ مَقَاتِلَهُ﴾ که‌بینگومان (هه‌لگرتنی) کلبله‌کانی (نه‌و گه‌نج و قاسانه)
 ﴿لَتَأْتُوا بِالْعَصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ به‌زه‌حمه‌ت هه‌لده‌گیرا بۆ کومه‌لیکی به‌هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (ئیماندارانی) گه‌له‌که‌ی پئیان ووت دلخوش مه‌به‌(به‌و سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بینگومان
 خوا نه‌و که‌سانه‌ی خوش ناوی دلخوشن (و له‌خوبایی بوون به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌وه) ﴿وَأَتَّبَعَ
 فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه‌له‌و (گه‌نج و سامان) ده‌ی خوا پئی داوی نه‌و دونیای پئی به‌ده‌س بیتنه
 ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه‌به‌شی خویشت له‌م دونیایه‌له‌بیر نه‌چی ﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه‌چاکه‌بکه‌ (له‌گه‌ل خه‌لکدا) هه‌ر چوونی خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل تودا کردووه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾
 وه‌له‌سه‌ر زه‌وی دا به‌شوین خراپه‌دا مه‌گه‌ری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌راستی خوا خراپه‌کارانی
 خوش ناویت ﴿٧٧﴾

﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (قاروون) ووتی بینگومان ئەم سامانەم پیدراوه بەهۆی زانیاری یەكەوێه
 كە هەمە ﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا (قاروون) نەیزانیوێه كە بەراستی خوا ﴿قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْفُرُونَ﴾
 لەچەرخی كانی پیش ئەمدا لەناوی بردووێه ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَكَثْرَ جَعًا﴾ كەسانی وا كە لەو
 (قاروون) بەهێزتر بوون كۆر و كۆمەلەشیان لەو زۆر تر بووێه ﴿وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾
 (كاتێك سزای خوا هات) پرسیار ناكړی لەتاوانە كانی ئەم تاوانبارانە ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾
 ئەمجا (قاروون) بەخۆرازانندنەوێه هاتەدەر بۆ ناو گەلەكەى ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ئەوانەى
 ژبانی دونیایان دەویست ووتیان ﴿بَلَّيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ﴾ نای خۆزگە ئەوێه نەدى بەقاروون دراوه
 ئێمەش بمان بواوە ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ بەراستی ئەو (قاروون) خواوەنى بەش و بەختێكى گەورەى
 ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بەلام ئەو كەسانەى (باوەردار بوون) و زانستیان پێ درابوو ووتیان
 ﴿وَلَكُم نَوَافِلٌ مِّنْهُ خَيْرٌ﴾ هاوار بۆ ئێو پاداشتی خوا (لەپۆزى دوایدا) لەو چاكترە ﴿لَيْسَ أَهْلًا وَمَنْ يَخْلُفْهُ
 صَالِحًا﴾ بۆ ئەو كەسانەى پروایان هێناوێه كردهوێه چاكیان كردووێه ﴿وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ﴾
 وەكەس ئەو (ووتەى زانیانە) وەرناگړی جگە لەخۆراگران ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِإِخْوَتِهِ الْاَرْضَ﴾ ئەمجا
 ئەو (قاروون) و كۆشكە كەیمان برد بەناخى زهوى دا ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ هېچ
 دەستەى كیشى نەبوو لەبەرانبەرى (سزای) خوادا یارمەتى بدات ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنصِرِينَ﴾ وە لەو
 كەسانەش نەبوو بتوانی خۆى رزگار بكات ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ﴾ وە ئەوانەى دوینی
 ئاواتیان دەخواست لەشوین و پلەى ئەو (قاروون) دابن وایان لى هات ﴿يَقُولُونَ وَيَكُنَّا اللَّهُ﴾ دەیان
 ووت وای وادیارە خوا ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾ پۆزى زۆر دەكات بۆ هەر كەس خۆى
 بیهوى لەبەندەكانى كەمیش دەكاتەوێه (بۆ هەر كەس خۆى بیهوى) ﴿لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنا﴾ ئەگەر خوا
 منەتى نەكردایە بەسەرمان دا ﴿لَخَسَفَ بِنا﴾ ئێمەشى دەبرد بەناخى زهوى دا ﴿وَيَكُنَّا لَهُ لَاقِلِحَ الْكُفْرُونَ﴾
 نای لەم بەسەر هاتە سەر سوڕ هێنەرە، بینگومان رزگار نابن ئەوانەى شوكرانە بژیری چاكەى خوانین
 (كافرن) ﴿تِلْكَ الْأَمْثَلُ الْآخِرَةُ لِمَجْعَلِهَا لِلَّذِينَ﴾ ئەو مالى دوا پۆزە (بەهەشت) دەیدەین بەو كەسانەى
 ﴿لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا﴾ نەبەرزی و خۆبەزل زانیان دەوێت لەزهوى دا نەدەست درێژی
 و خراپە كاری ﴿وَالْآخِرَةُ لِمُتَّقِينَ﴾ وە سەرئەنجامى چاك بۆ خۆپاریزانە ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ
 مِّمَّهَا﴾ هەر كەس كارێكى چاك بكات ئەوێه (پاداشتی) چاكتر لەوێه بۆ هەیه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾
 هەر كەس خراپە بكات ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئەوێه تۆلە ناسەنرى لەوانەى خراپە كانیان
 كردووێه ﴿إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ تەنها بە ئەندازەى ئەو كردهوانە نەبێت كە كرديوێه ﴿﴾

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بینگومان نهو (خواهی) که قورئانی بو تو ناردووه (پتویست کردووه) ﴿لَرَأَيْكَ إِلَىٰ مَعَارٍ﴾ ده‌تگیریتسه‌وه بو مه‌ککه ﴿فَلَرَّيْ أَغْلَمَ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی پهره‌ردگارم زاناتره‌وه که‌سه‌ی رینموونی (نایینی راستی) هیناوه ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه‌به‌وه که‌سه‌ی له‌گومرایی یه‌کی روون و ناشکرادایه ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه‌تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌هیوانه‌بویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ که‌ئه‌م (قورئانه‌) ت بو بنیردری ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌لام ره‌حمه‌تیک بوو له‌لایه‌ن پهره‌ردگاته‌وه (بو‌ت نیردرا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌واته‌هر‌گیز مه‌به‌به‌پشتیوان بو‌بی بر‌وایان ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه‌با (بن بر‌وایان) به‌ر‌گرت نه‌که‌ن له‌(گه‌یاندنی) نایه‌ته‌کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ﴾ دوا‌ئه‌وه‌ی دابه‌زینراوه‌بو‌ت ﴿وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ بانگی (خه‌لک) بکه‌بو‌لای پهره‌ردگار ت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْرِكِينَ﴾ وه‌له‌هاوبه‌ش دانه‌ران مه‌به‌به ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه‌له‌گه‌ل‌خو‌ادا‌هیچ پهر‌ستراوینکی تر‌مه‌په‌رسته ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پهر‌ستراوینکی راست وبه‌هه‌ق نی‌یه‌جگه‌له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو‌شتیک له‌ناو ده‌چی‌جگه‌له‌رووی‌پیر‌وزی‌ئه‌ونه‌بی‌ت (له‌م‌نایه‌ته‌پیر‌وزه‌دا‌جینگیر‌کردنی‌سیفه‌تی (وجه - روو) بو‌خوا‌ی‌گه‌وره‌هاتووه، به‌لام‌به‌شیوه‌یه‌که‌شایسته‌ی‌گه‌وره‌ی‌وته‌وا‌وی‌زاتی‌خوا‌بی‌ت، به‌بی‌هیچ‌لی‌چواندن‌ولیک‌دانه‌وه‌یه‌که‌بر‌وامان‌پی‌ه‌تی‌و‌چو‌نی‌ه‌تیه‌که‌ی‌نا‌زانین) ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بر‌یارو‌حو‌کم‌تایبه‌تی‌خوا‌یه‌وته‌نها‌بو‌لای‌ئه‌و‌یش‌ده‌گه‌ر‌نیر‌ینه‌وه ﴿﴾

سوره‌تی العنکبوت

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی‌به‌خشنده‌ی‌می‌ه‌ره‌بان

﴿الْعَن﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خو‌نیر‌یتسه‌وه‌خوا‌زاناتره‌به‌مانا‌که‌ی‌بو‌زانباری‌زیاتر‌سه‌یری‌سه‌ره‌نای‌سوره‌تی‌(البقرة) بکه ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا﴾ نایا‌خه‌لک‌وا‌ده‌زان‌که‌وا‌زیان‌لی‌ده‌هیتیری ﴿أَنْ يَقُولُوا أَمَّا﴾ نه‌گه‌ر‌بلین‌بر‌وامان‌هیناوه ﴿وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ﴾ ئیتر‌ئه‌وان‌تاقی‌نا‌کر‌ینه‌وه ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سو‌یند‌به‌خوا‌بینگومان‌که‌سانی‌پیش‌ئه‌وان‌مان‌تاقی‌کر‌ده‌وه (ئه‌مانیش‌تاقی‌ده‌که‌ینه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمْ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه‌مجا‌بینگومان‌خوا‌ئه‌وه‌که‌سانی‌راستیان‌کرد‌دیاری‌ده‌کات ﴿وَلْيَعْلَمْ الْكَاذِبِينَ﴾ در‌وزه‌کانیش‌دیاری‌ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ یا‌ئه‌وانه‌ی‌خراپه‌کان‌ده‌که‌ن‌وایان‌زانیووه ﴿أَنْ يَسْقُونَا﴾ که‌له‌ده‌ستمان‌ده‌رده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ زور‌خراپه‌ئه‌وه‌بر‌یاره‌ی‌ده‌یده‌ن ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ هه‌ر‌که‌س‌ئومیدی‌وایه‌بگات‌به‌دیداری‌خوا‌(با‌به‌ندایه‌تی‌خوا‌بکات) ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ چونکه‌به‌راستی‌کاتی‌دیاری‌کرا‌وی‌خوا‌هه‌ردیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نها‌خوا‌یه‌بیسهری‌زانا‌و‌ئا‌گادار ﴿وَمَنْ جَاهِدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ وه‌هه‌ر‌که‌س‌جیهاد‌بکا‌وتی‌بکو‌شی‌ئه‌وه‌ته‌نها‌بو‌خوی‌تی‌ده‌کو‌شی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی‌خوا‌له‌هه‌موو‌جیهانیان‌بن‌نیاز‌و‌ده‌وله‌مه‌نده ﴿﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بینگومان خراپه‌کانیان ده‌سپرینه‌وه لییان ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌باشتر له‌وه‌ی که کردویانه پاداشتیان ده‌دینه‌وه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا﴾ و نه‌فرمانمان داوه به‌ئاده‌می که چاکه له‌گه‌ل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ و نه‌گه‌ر (دایک و باوکت) هه‌ولیان له‌گه‌ل دای بۆ نه‌وه‌ی که هاوبه‌شم بۆ بریار بده‌ی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که هیچ زانیاریه‌کت نی‌یه‌ده‌رباره‌ی ﴿فَلَا تَطْغَهَا﴾ نه‌وه‌به‌گوینیان مه‌که ﴿إِلَىٰ مَرْجِعُكُمْ﴾ ته‌نها بۆ لای منه‌گه‌رانه‌وه‌تان (له‌دوا رپوردا) ﴿فَأَنْتُمْ كَرِيمَاتُكُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا هه‌والتان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌تانکرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و نه‌وه‌که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردووه ﴿لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ بینگومان ده‌یان خه‌ینه‌ریزی پیاو چاکانه‌وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌خه‌لکی ده‌لین باوه‌رمان به‌خوا هیناوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ نه‌مجا کاتی سزا بدری له‌پیتاوی خوادا (له‌لایه‌ن کافرا نه‌وه) ﴿جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ نازارو سزای خه‌لکی وه‌کو نازارو سزای خوا داده‌نی ﴿وَلَنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ و نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌سه‌ر که وتینک بیت ﴿لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ دلنیا به‌نه‌وانه‌ده‌لین بینگومان ئیمه‌له‌گه‌ل ئیوه‌دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ ئایا خوا زاناو ئاگادار تر نه‌ی ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌وه‌ی له‌دل و ده‌رونی هه‌موو که‌س دایه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بئ خوا چاک ده‌زانی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌چاک ده‌زانی دو‌روپوانیش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی بئ بروابوون ووتیان به‌وانه‌ی ئیمان دار بوون ﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا﴾ شوین رینگا و رییازی ئیمه‌به‌کون ﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾ و تاوانه‌کانتان به‌نه‌ستوی ئیمه ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِيلِينَ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ شَيْءٌ﴾ نه‌وانه (بئ بروایان) هیهچیک له‌تاوان و گوناوه‌ی نه‌وان (باوه‌رداران) هه‌لناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌دروزن ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ سویند به‌خوا (بی‌باوه‌ران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خو‌یان هه‌لده‌گرن ﴿وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ وه‌باری گرانی (خه‌لکانی) تریش له‌گه‌ل باری گرانی خو‌یان دا (هه‌لده‌گرن) ﴿وَلَيَسْئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ و نه‌راستی له‌رپوژی قیامه‌ت دا پرسیاریان لی ده‌کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَقْرَأُونَ﴾ له‌و درو و ده‌له‌سانه‌ی له‌دونیا دا هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به‌خوا نوو حمان نارد بۆ لای گه‌له‌که‌ی (به‌پتغه‌مبه‌ری) ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ نه‌مجا ئه‌ویش مایه‌وه‌له‌ناویان دا نوسه‌د و په‌نجا سال (هه‌زار سال په‌نجا که‌م) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ له‌ئا کامدا لافاو و زریان له‌ناوی بردن له‌کاتیکدا نه‌وان سته‌مکار بوون

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِينَةَ﴾ نه مجا ئه و (نوح) و كه سانيك له كه شتيه كه دا بوون رزگارمان كردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه ئه و (كه شتي به) مان كرد به نيشايه ك بو جيهانيان ﴿وَإِذْ هَمَّ إِذْقَالُ
 لِقَوْمِهِ﴾ وه (ئه ي موحه ممه د ﷺ) باسي ئيراهيم بكه كاتى به گه له كه ي ووت ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَقِمْوهُ﴾
 خوا بپهرستن ولى ي بترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه وه چا كتره بو ئيوه نه گهر
 ئيوه بزانن ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوتُنَا﴾ به پراستي ئيوه له جياتى خوا بتانيك ده پهرستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَاءَ﴾ وه ئيوه درويه كي گه وره هه لده بهستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ به پراستي
 نه وانه ي كه ئيوه ده يان پهرستن بيجگه له خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و روزى ئيوه
 بدهن ﴿فَاتَّبِعُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ كه واته داواي رزق و روزى له خوا بكنن ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾
 وه ئه و پهرستن و ههر سوپاسي نه ويش بكه ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ته نها بو لاي ئه و ده گه رنرينه وه
 (له قيامه تدا) ﴿وَإِن تَكْذِبُوا﴾ وه نه گهر ئيوه باوه ر نه هيتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ نه وه
 ئوممه تانى پيش ئيوه ش باوه ريان (به پيغه مبه ره كانيان) نه هيتا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 وه پيغه مبه ر ته نها را گه ياندى ئاشكرا و پرونى له سه ره ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئايا نه وانه سه رنجيان نه داوه
 ﴿كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ كه چون خوا دروستكراوان به دى ده هيتيت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له پاش
 (نه مان) ده بهيتيه وه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بيگومان نه و (زيندوو كردنه وه) بو خوا ئاسانه ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 (ئه ي موحه ممه د ﷺ) بلى برون بگه رين به زه وى دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سه رنج بدن كه چون دروستكراوه كانى له سه ره تاوه به دى هيتاوه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾ له پاشان
 ههر خوا به دى هيتانى دوا روزيش به دى دينى ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به پراستي خوا به توانايه
 به سه ره موو شتيكدا ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزاي ههر كه سينك ده دات كه بيه وى ﴿وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ﴾ وه ره حميش ده كات به ههر كه سى كه بيه وى ﴿وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وه ته نها بو لاي خوا
 ده گه رنرينه وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ئيوه ناتوانن له ده ست خوا ده ربازين ﴿فِي الْأَرْضِ وَالْأَفْ
 سَاءِ﴾ نه له زه وى دا و نه له ئاسماندا ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه بو ئيوه نى به جگه له خوا ﴿مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هيچ دوست و يارمه تى ده ريك ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وه نه وانه ي كه
 به نيشانه كانى خوا و بيداري باوه ريان نى به ﴿أُولَٰئِكَ يَكْفُرُوا بِرَحْمَتِي﴾ ئائه وانه له به زه بى من (خوا)
 ناو ميند ده بن ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه وانه سزاي به سو و سه ختيان بو هيه ﴿۳۹﴾

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ نه‌مجا وه‌لامی گه‌له‌که‌ی نه‌و (ئیراهیم) ته‌نها نه‌و وه‌بوو که‌ووتیان
 ﴿أَقْسَلُوهُ أَوحَرَ قُوَّةٍ﴾ (ئیراهیم) بکوژن یا بیسوتیتن ﴿فَأَجَعَلَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ خواش نه‌وی رزگار
 کرد له‌و ناگره ﴿إِنِّي ذَلِك﴾ بینگومان له‌و (رزگار کردنی ئیراهیم) دا ﴿لَا يَلَيْتُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ چهند
 نیشانه‌و به‌لگه‌هه‌یه‌بو که‌سانی باوه‌ر ده‌هیتن ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا﴾ وه‌ (ئیراهیم)
 ووتی بینگومان نه‌وی ئیوه‌هه‌لثان بزارد وه‌له‌جیاتی خوا بتانیکن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 له‌به‌ر خوشه‌و یستی نیوانتان له‌ژیانی دنیا (ده‌یانپه‌رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾
 له‌پاشان له‌پوژی دواپی دا هه‌ندیکتان بیزاری ده‌ر ده‌پرن له‌هه‌ندیکی تران (دان نانین به‌یه‌کتری دا)
 ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ وه‌نه‌فرین له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا جِغَاشَتَانِ تَاغِرِي
 دُوزَخٍ﴾ ﴿وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ﴾ وه‌هیچ یارمه‌تی ده‌ریکیشان نی‌یه ﴿فَقَامَ لَهُ لُوطٌ﴾
 نه‌مجا لوط باوه‌ری به‌و (ئیراهیم) هیتا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِِّّي﴾ وه‌ (ئیراهیم) ووتی بینگومان
 من کوچ ده‌که‌م بو‌لای په‌روه‌ردگارم (له‌بابله‌وه‌بو شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌پراستی
 ته‌نها نه‌و زالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه‌به‌خشیمان به‌نه‌و
 (ئیراهیم) ئیسحاق (ی‌کوپی) و به‌عقوب (ی‌کوپی‌زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾
 وه‌پیغه‌مبه‌ریتی و کتیمان بپاردا له‌نه‌وه‌کانی (ئیراهیم) دا ﴿وَرَأَتْهُ أَجْرُهُ فِي الدُّنْيَا﴾ وه‌له‌دونیا دا
 پاداشتمان دایه‌وه ﴿وَلَنَرَهُ فِي آخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ وه‌به‌پراستی نه‌و له‌پوژی دواشدا له‌پیاو چاکانه
 ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (باسی) لووطیش بکه‌کاتی به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾
 بینگومان ئیوه‌کارینی ناشیرین و قیزه‌ون ده‌که‌ن (که‌نیربازی) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾
 له‌جیهاندا که‌س پیش ئیوه‌نه‌و کاره‌ی نه‌کرد وه‌و ﴿أَبْشَرُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ﴾ ئیوه‌نیربازی ده‌که‌ن
 ﴿وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ﴾ وه‌رینگاه‌گرن (له‌ریتواران) ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ وه‌له‌نادی و شوینی
 کویونه‌وه‌تاندا هه‌موو خرابه‌یه‌که‌ده‌که‌ن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که‌چی وه‌لامی گه‌له‌که‌ی ته‌نها
 نه‌وه‌بوو که‌ووتیان (به‌لووط) ﴿أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ﴾ سزای خوامان بو‌بیننه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 نه‌گه‌ر تو له‌پراست گویانی ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي﴾ (لووط) ووتی نه‌ی په‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم بده
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌سه‌ر نه‌و گه‌له‌خرابه‌کاره‌دا ﴿

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانی ئیمه مژده ی (به خشی نی ئیسماعیل) یان
 دا به ئیبراهیم ﴿قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ووتیان بینگومان ئیمه له ناوبه ری دانیشتوانی ئهم
 شاره یین (سه دوم) ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ به راستی دانیشتوانه که ی سته مکار بوون ﴿قَالَ
 إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾ (ئیبراهیم) ووتی بینگومان لووط له و (شاره) دایه ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾ ووتیان
 ئیمه چاک ده زانین کینی لینیہ ﴿لَنَجْزِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تُرِي﴾ سویند به خوا ئیمه لووط و نه دمانی
 خیزانه که ی رزگار ده که یین جگه ژنه که ی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که له جیماوان (تیاچووان)
 ده بیت ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کاتی نیراوه کانمان هاتن بۆ لای لووط ﴿سَيِّئَ بِهِم
 وَصَافٍ بِهِمْ ذُرِّيًّا﴾ پیان تیکچوو و زور دل تنگ و ناراحت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾
 ووتیان مه تر سه خه م مه خو (چونکه) ﴿إِنَّا مُنْجُوْكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا تَك﴾ بینگومان ئیمه تو و خیزانه که ت
 رزگار ده که یین جگه له ژنه که ت نه بیت ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که نه و له جیماوان (تیاچووان) ده بیت ﴿وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ به راستی ئیمه ده بارینین به سه ر دانیشتوانی ئهم شاره دا ﴿رَجَزْنَا
 السَّمَاءَ﴾ سزایه که له ئاسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ له بهر ئه وه ی له سنوورو فه رمانی (خوا)
 ده رچوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً بَيِّنَةً﴾ سویند به خوا بینگومان له و شاره (ویران کراوه دا)
 نیشانه و په ندیکی دیارمان به جی هیشت ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ گهل و کومه لئی که ژیر بن ﴿وَالِیٰ
 مَدِیْنَتِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بۆ خه لکی مه دیه نیش شوعه یی بریایانمان (نارد) ﴿فَقَالَ يٰقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾
 ووتی ئه ی گه له که م خوا بیه رستن ﴿وَارْجِعُوا الْيَوْمَ الْأَخْرَىٰ﴾ و به هیوا و ئومیدی پوژی دوا یی بن ﴿وَلَا
 تَعْتَوِفُوا الْأَرْضَ مُفْسِدِينَ﴾ وه خراپه کاری پوچوو مه بن له زه وی دا ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾
 به لام نه وان باوه ریان پی نه هیتا نه وسا بوومه له رزه به تینه که گرتنی (لینی دان) ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جَلِیمٍ﴾ به هوی نه وه وه له خانووه کانی خویندا نه ژنویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادَا وَثُمُودًا﴾
 وه گه لی عاد و سه موودیشمان (له ناو برد) ﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّسَکِنِهِمْ﴾ به راستی
 (نه و له ناو بردنه) پروون بووه ته وه بو تان له شوینه واره (ویرانه) کانیه وه ﴿وَرَبَّكَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ﴾
 شه یان کرده وه خراپه کانیا نی بۆ رازاند بوونه وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾
 به هوی نه وه وه بهرگری کردن له ریگای راست له کاتیکدا نه وان توانای بیر کردنه وه یان هه بوو (ژیر
 بوون) ﴿۲۸﴾

﴿وَقَرْنُونِ وَفَرَعَوْنَ وَهَمَانٌ﴾ هه‌روه‌ها قاروون و فیرعه‌ون و هامانی‌شمان (له‌ناو برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآلِ يَنْتِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی مووسا هات بو‌ناویان به‌چند مو‌عجیزه‌یه‌که‌وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌لام نه‌وان خو‌یان به‌گه‌وره زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ﴾ نه‌شیان‌توانی له‌ده‌ستمان ده‌رچن ﴿فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وسا ئیمه هه‌ریه‌ك له‌وانمان به‌تاوانی خو‌ی سزادا (له‌ناومان بردن) ﴿فَبِئْسَ مَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا هه‌ندیکیان بایه‌کی به‌هیزمان نارده سه‌ریان به‌ورده به‌رده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وه هه‌ندیکی تریان پیا‌هه‌ل‌شاخانیك و ده‌نگیکی گه‌وره له‌ناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهٖ الْأَرْضَ﴾ وه هه‌ندیکی‌شیانمان به‌ناخی زه‌وی دا‌برده خواره‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا﴾ وه هه‌ندیکی ترمان له‌وان له‌ده‌ریادا نو‌قم کرد ﴿وَمَا كَانُوا لِيُظِلَّوْهُمُ﴾ خوا سته‌می لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لكو خو‌یان سته‌میان له‌خو‌یان کرد ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وینه‌ی که‌سانی که‌بیجگه له‌خوا په‌رستراوانیك بو‌خو‌یان داده‌نین ﴿كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾ وه‌کو جال‌جالو که‌وایه که‌مالیکی (بو‌خو‌ی) په‌خساندوه ﴿وَأَنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبِثُ الْعَنكَبُوتُ﴾ که‌به‌راستی لا‌وا‌ترین مال مالی جال‌جالو که‌یه ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بزانشن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بیگومان خوا ده‌زانی ﴿مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه‌وان له‌جیاتی خواچی ده‌په‌رستن و ها‌واری لی ده‌که‌ن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ره‌ئه و (خوا‌یه) زالی به‌ده‌سه‌لاتی کار دروست ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ نه‌وو وینه‌و نمو‌ونانه بو‌خه‌لکی دینینه‌وه ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ ته‌نها زانایان له‌وانه تیده‌گه‌ن ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌حق و راستی دروست کردوه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه هه‌یه بو‌بر‌واداران ﴿أَتُلَىٰ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بیخو‌ینه‌ره‌وه نه‌وو قورئانه‌ی که‌وه‌حی کراوه بو‌ت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وه نو‌یژ بکه ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بیگومان نو‌یژ به‌رگری (نو‌یژ‌گه‌ر) ده‌کات له‌کاری ناشیرین و نا‌په‌سه‌ند (خرابه) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وه زی‌کو و یادی خوا گه‌وره‌تره (له‌هه‌موو شتیك) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش ده‌زانیت به‌هر کاریک که‌ئیه ده‌یکه‌ن ﴿۱۹﴾

﴿وَلَا تُجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ده مه قالی و موجداه له مه كه ن له گه ل خاوه نی كتیبه ئاسمانیه كاندا
 ﴿إِلَّا يَأْتِيهِمْ أَحْسَنُ﴾ به جوانترین شیوه نه بیست ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه له وانه یان كه
 سته میان كرد (له ئیوه) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه (به خاوه ن كتیبه كان) بلین باوه پرمان هیتاوه
 به وه ی نیردراوه ته خواره وه بو ئیمه ﴿وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و (به وه ش) نیردراوه ته خواره وه بو ئیوه
 ﴿وَالْهَنَاءُ وَالْهَكْمُ وَجَدُ﴾ وه خوای ئیمه و خوای ئیوه یه کیكه ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیمه بو نه و
 (خوا) گه ردن كه چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ ههروهك (پیغه مبه رانی پیتشو) قورئانمان
 بو تو (ئی موحه ممه د) ناره خواره وه ﴿قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا هَذَا كِتَابُ اللَّهِ﴾ جائه و كه سانه ی كه
 كتییمان پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه ندیكیان) باوه پر به و (قورئانه) ده هیتن ﴿وَمَنْ هَذَا الَّذِي يَأْتِيهِمْ بِهُ﴾
 وه له مانه ش (بت په رسته كانی عه ره ب) كه سانی بروای پی ده هیتن ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَأْتِيهِمْ إِلَّا الْكُفْرُ﴾
 ته نها پی باوه پرانی (روچوو) دان نانین به نایه ته كانی ئیمه دا ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ﴾
 وه تو (ئی موحه ممه د) پیتش نه م (قورئانه) هیچ كتیپكته نه ده خوینده وه ﴿وَلَا تَحْطُ بِبَيِّنَاتٍ﴾
 وه به ده سستی راست نه تنو سیوو ﴿إِذَا لَازَقَتِ الْغَابُطُونَ﴾ (ئه گهر و ابوايه) نه و كاته ناراسته كان
 (بی بروایان) ده كه و تنه گومانه وه ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ (نه خیر و انیه گومان ده بن) به لكو قورئان
 نیشانه كانی ناشكران ﴿فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ له دل و دهرونی كه سانیکدایه كه زانستیان پی
 دراوه (له لایه ن خواوه) ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَأْتِيهِمْ إِلَّا الظُّلُمُوتُ﴾ ته نیا سته مكاران دان نانین به نیشانه كانی
 ئیمه دا ﴿وَقَالُوا لَا أَنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه ووتیان نه وه بو چند موعجیزه و به لگه یهك
 دانابه زینری بو سه ری (موحه ممه د) له لایه ن پهروه دگاریه وه ﴿قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی
 (بیان هیتانه خواره وه ی) موعجیزه كان ته نیا له لایه ن خواوه یه ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه به راستی
 من ته نها ترسینه رینکی ناشكرام ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ﴾ ئایا بو نه وان بهس نییه ﴿أَنَا أَنْزَلْتُ عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِتِلْكَ آيَاتِهِمْ﴾ كه ئیمه قورئانمان نار دوته خواره وه بو سه ر تو، ده خوینریته وه به سه ریاندا
 ﴿وَإِنْ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی لهم قورئانه دا به زه یی و په ند و ناموزگاری
 هه یه بو باوه پراران ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ﴾ بلی (بیان) خوا به سه ﴿بَيِّنِي وَبَيِّنْكُمْ شَهِيدًا﴾ بو شایه نی
 دان له نیوان من و ئیوه دا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه ی له ئاسمانه كان و زه ویدایه ده یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه كه سانی كه باوه پران هیتاوه به به تال و بی باوه ربوون به خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته نها نه وانه ن زه ره مه ندان ﴿۵۲﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به پهله داوای (هینانی) سزات لسی ده کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءُ هَؤُلَاءِ الْعَذَابِ﴾
 نه گهر ماوه ی دیاری کراو نه بوايه (بو سزادانی نه وانه) بیگومان سزاکه یان بو ده هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً
 وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه به راستی له نا کاودا نهو سزایه یان بو دی که نه وان ههستی پی نا کهن ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به پهله له تو داوای (هینانی) سزا ده کهن ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به راستی دوزخ
 دهوری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ﴾ له پوژیکدا سزا دایان ده پوشتی ﴿مِنْ قَوْفِهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ﴾ له لای سه ریانه وه و له ژیر پیانه وه ﴿وَيَقُولُ دُوُّوْا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده فهر موی:
 به چیرن تولی نهو کرده وانه ی که له دنیا دا ده تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی بهنده کانم که
 باوه پرتان هیناوه ﴿إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ﴾ بیگومان زهوی من بان و فرا وانه ﴿فَأَتَيْنِي فَاعْبُدُونِ﴾ که واته ههر
 من به رستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه موو کهس مردن ده چیرنی و ده مرئی
 پاشان بو لای نیمه ده گهر پیرینه وه ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کهسانی که باوه پریان
 هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کردو وه ﴿لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ سویند به خوا له کوشکه به رزه کانی
 به هه شتدا نیشته جییا ن ده که یین ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان به ژیریاندا دین و ده چن
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ الْحَكِيمِ﴾ بی برانه وه تیایدا ده میننه وه نای چهند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه وانه ی دانیان به خو یاندا گرت و تنها پشتیان به بهر وهر دگاریان
 به ست ﴿وَكَايْنٍ مِنَ ذَاتِهِ لَا تَحْمِلُ رِقْعًا﴾ زور گیان له بهر (زینده وهر) هه یه پوزی خوی هه لئا گری
 و کوی نا کاته وه (بو داهاتوو) ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ خوا پوزی نهو (گیان له بهرانه و) و ئیوه یش ده دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه وه بیسه ری زانا ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند
 به خوا نه گهر بهر سیار لهو (بی باوه رانه) بکه یت کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردو وه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و پوژ و مانگی پامهیناوه و خستویه تیه خزمه تیانه وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يَوْفُكُونَ﴾
 بیگومان ده لین خوا ده ی که واته چون (له بهر ستنی خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا پوزی فراوان ده کات بو ههر کهس له بهنده کان که بیهوی یا بوی کهم ده کات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ﴾ وه نه گهر بهر سیاریان لی
 بکه یت ﴿مَنْ نُّزِّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ﴾ کی له ئاسمانه وه باران ده بارینی ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ نه مجا
 به و بارانه زهوی مردووی پی زیندوو ده کاته وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده لین خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (نه ی موحه ممه د) بلی هه موو سوپاس ههر بو خوايه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به لام زور به یان
 ژیریان به کار ناهینن ﴿٢٣﴾

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾ و ه ژيانى هم دونيايه تنها رابوار دينكى بى هو ده و يارى (منالانه)
 ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾ و ه به راستى مالى قيامه ت هه نه وهيه ژيانى (راسته قينه) ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾
 نه گه ر نه وان بيان زانبايه ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ﴾ نه مجا كاتى نه و (بى باوه رانه) سوار كه شتى ده بن ﴿دَعَوْا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (وترسان له نوم بوون) تنها هاوار له خوا ده كه نه به دلسوزى و گهر دن كه چيه وه
 ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ كه چى كاتى خوا رز گاريان ده كات و ده گه نه وه ووشكاني ﴿إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾
 كتوبر نه وان هاوبه ش بو خوا داده نين ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْتَهُمْ وَلِيَسَمَّعُوا﴾ (وازيان لى بهينه) با دان
 نه نين به وهى ئيمه پيمان دان، وه له زه ت به بن له ژيان ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا له مه ولا ده زانن (نه نجامى
 نه و كرده و خرابانه يان چى ده بن) ﴿أَوْ لَوْ يَرَوْا﴾ ثايا نه يان زانبوه و سه رنجيان نه داوه ﴿أَنَّا جَعَلْنَا
 حَرَمًا مَّأْمُورًا﴾ كه ئيمه (شارى مه ككه) مان كردو ته جينگايه كى ريز گيراوى بى ترس و پير ئاسا شيش
 ﴿وَيَسْخَطُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ له كاتيكدا له ده و ر و به رى نه و اندا خه لك ده فرين ريت ﴿أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾
 دهى ثايا باوه ر به به تال ده هين ﴿وَيَنْعِمَ اللَّهُ يَكْفُرُونَ﴾ وه سپله و پى نه زانن به رامبه ر نيعمه ته كاني خواى
 گه و ره ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ كى له و كه سه سته مكار تره كه در و به دم خوا وه هله ده به ستى
 ﴿أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ يا باوه ر نه هينى به ثاينى راست كاتى بوى هات ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾
 ثايا جينگاي مانه وه بو بى برويان له دوزه خدا نيه ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا فِتْنًا﴾ وه كه سانى كه له پيتاو
 ره زامه ندى ئيمه دا تيكوشانيان كردو وه ﴿لَتَهْدِيَهُمْ جُلُودُهُمْ﴾ به راستى پينمو و نيان ده كه بن بو رينگا
 چا كه كاني خو مان ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه بينگومان خوا له گه ل چا كه كار اندا يه ﴿

سوره قی (الزُّمَرُ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوى خواى به خشندهى ميه ره بان

﴿الزُّمَرُ﴾ به (نه ليف، لام، ميم) ده خو ين ريت وه خوا زانان تره به مانا كه ي بو زانيارى زياتر سه يري
 سه ره تاي سوره تى (البقرة) بكه ﴿عَلَيْتِ الزُّمَرُ﴾ روم شكيت ران و ژير كه وتن (فارس زال بوو
 به سه رياندا) ﴿فِي أَدْنَى الْأَرْضِ﴾ له نزيك ترين خاكيان (له مه ككه وه يا له ولا تى فارس وه)
 ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ﴾ وه رومه كان دواى تيشكانيان ﴿سَيَقْلَبُونَ﴾ له داهاتو ودا سه ر ده كه ون
 (به سه ر فارسه كاندا) ﴿فِي بَضْعِ سِنِينَ﴾ له ماوهى چنه د ساليكدا (له نيوان ۳ تا ۹ سالدا)
 ﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ هه موو كاروبار تنها به ده ست خوايه له پيش (سه ركه وتن)
 وله دوا (سه ركه وتنش) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْأَمْثُلُ﴾ وه له و روزهى (رومه كان سه رده كه ون)
 ئيمان داران دلخوش ده بن (چونكه رومه كان خاوه ن نامه ي ئاسمانى بوون) ﴿يَنْصُرِ اللَّهُ﴾
 به سه ر خستنى خوا (بو رومه كان) ﴿يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا هه ر كه سى بويت سه ريده خات
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ر نه وزالى بالاده ستى ميه ره بانه ﴿

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُلْخِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ * ئەو بە لێتی خوا بە (کە پۆمە کان سەربخات) خواش پێچەوانە بە لێتی
 خۆی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ * بە لām زۆربە بە خەڵک نازانن ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ * تەنھا پەرۆتە ئەم ژیانی دویا دەزانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾ * بە لām بێ ئاگان لە پۆزی
 دوا بێ ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ * ئایا ئەوانە لە دەروونی خۆیاندا بیران نە کردۆتەووە ﴿مَّا خَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ * کە خوا ئاسمانەکان و زەوی و ئەو بە لێتی ئەو بە لێتی ئەو بە لێتی ئەو بە
 ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ * بە هەق و راستی نە بێت، وە بۆ ماوە بە کە دیاڕی کراو ﴿وَأَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
 يَبْغُونَ زُورِيكَ لَخَلْقِكَ﴾ * بە لām خەڵک بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām
 (لە دوا پۆزدا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ * ئایا ئەوان بە سەر زەویدا نە گەراون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾ * بۆ ئەو بە لێتی سەر ئەنجام ئەو (گە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ * کە زۆر بە هێز تر بوون لە ئەمان (لە خەڵکی مە کە) ﴿وَأَنظُرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ * و زەویدا
 کێلا (بۆ کشت و کال) ﴿وَعَمَرُوا هَآؤُلَآئِكَ مَعَ عَمْرُوهَا﴾ * و ئاوە دانیا نە کردەووە زیاتر لە مان ﴿وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ * وە پێچەمبەرانیان بۆ هات بە موعجیزە پوونە کە ئەو بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām
 بۆ بە خوا ستمی لێ نە کردوون (کە لە ناوی بردوون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ * بە لām خۆیان
 ستمیان لە خۆیان کرد ﴿ثُمَّ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَسْتَفَا السُّوْأَى﴾ * پاشان چارە نووسی ئەوانە بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām
 و خراپەیان کرد سەختترین سزایە (کە دۆزەخە) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ * لە بەر ئەو بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām
 بە نایە تەکانی خوا ﴿وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾ * و هەمیشە گالتهیان پێ دە کرد ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ * خوا
 لە سەر ئەو (ئادەمی) دروست کرد ﴿فَرُيْعِدُهُ﴾ * وە لە پاش (مردنیش) دروستی دە کاتەووە ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ *
 پاشان بۆ لای ئەو (خوا) دە گەڕێنەووە ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ * وە ئەو پۆزە بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām
 ﴿يَبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾ * تاوانباران غەمبار و ناویند دە بن ﴿وَلَوْ يَكُن لَّهُمْ مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا﴾ * بێگومان لە
 ناو پەرستراوە کانیاندا تەکا کارانیک نە بۆ ئەوان ﴿وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ﴾ * و ئەوان بێ باوەر
 دە بن بە پەرستراوە کانیان (کە کردبوونیان بە هاو بەشی خوا) ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ * ئەو پۆزە بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām بە لām
 کە قیامت هەڵدە سێ ﴿يَوْمَ يَذَّهَبُ عَنْكَ﴾ * (خەڵک) لەو پۆزە دا جیا دە بنەووە لە بە کتر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ * ئەمجا کە سانی کە باوەر پێیان هێناووە کردەووە چاکە کانیان کردووە ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ * ئەوان لە بە هەشتدا دلخۆش دە کرین ﴿۱۵﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به لام نه وانه ی بی باوه پر بوون و دانیان نه ده نا ﴿بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ﴾
 به نیشانه کانی نیمه و گه یشتن به پرۆزی دوا بی ﴿فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ نا نه وانه له سزا (ی دوزخ)
 دا ناماده ده کرین ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ﴾ نه مجا پاک و بیگه ردی خوا بلین ﴿حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کاتی
 ئیواره تان لی دیت، وه کاتی به یانیتان لی ده بیته وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس هر
 بو خوا به له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿وَعِشَاءً وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ وه (پاک و بیگه ردی خوا بلین) له شه ودا
 و کاتی نیوه پرۆتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له مردوو
 ده ردینی و مردوو له زیندوو ده ردینی ﴿وَيُخَيِّطُ الْأَرْضَ بِعَدَمِ مَوْتِهَا﴾ وه زه وی زیندوو ده کاته وه له پاش
 مردن و وشك بوونی ﴿وَكَذَٰلِكَ يُخْرِجُونَ﴾ وه هر به وجوره ئیوه شه ده رده هیترین (له گوړه کانتان) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ له نیشانه کانی نه و (خوا به) که ئیوه ی له خاک دروست کردوه
 ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ له پاش (ماو به ک) کتوپر ئیوه ناده مین و بلاو بوونه ته وه له زه ویدا ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ﴾ وه له نیشانه کانی نه وه (نیشانه کانی خوا به) که بوی دروست کردوون
 ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ له (ره گه زی) خو تان هاوسه رانیک بو نه وه ی ئارام بگرن له لایان
 دا ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه خوشه ویستی و به زه بی خستوته نیوانتان ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ﴾
 یفکرون ﴿به راستی له وه دا به لگه و نیشانه ی زور هه به بو که سانی که بیرده که نه وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه له نیشانه کانی (ده سه لاتی) نه وه دروست کردنی ناسمانه کان و زه وی
 ﴿وَأَخْتَلَفُ الْأَسْمَکَ وَالْوَنَکَ﴾ و جیاوازی زمانتان و ره گه زتان ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ به راستی
 له وه دا (باسکرا) به لگه ی زور هه به بو زانایان ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُکُمْ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه له نیشانه کانی
 نه وه، خه و تنتان به شه و پرۆژدا ﴿وَأَنۢبَغَاؤُکُمْ مِّنۢ فَضْلِهِ﴾ وه ولدانتان (له پرۆژدا) بو به هره
 وهر گرتن له به خششی (پرۆزی) خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ یَّسْمَعُونَ﴾ به راستی له وه دا به لگه و
 نیشانه ی زور هه به بو کومه لی بیستن ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَرْيَمُ إِذۡ نَبَّاهَا بِمَا کَانَ وَجْهَکُمُ الْبَیۡتَ حَافِیًا وَهِيَ تَجُودُ﴾
 (خوا به) که هوره بروسکه تان نشان ده دات بو ترسان و ئومید (ترسان له هوره بروسکه و ئومیدی
 بارانبارین) ﴿وَنُزُلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ناسمانه وه باران ده بارینی ﴿فَیَخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا﴾ که
 زه وی دوا ی مردنی به هوی نه و بارانه وه ده بوژنیته وه ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا)
 ﴿لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُونَ﴾ چهند به لگه و نیشانه هه به بو نه وانه ی ژیریان به کار ده هیتن ﴿

﴿وَمَنْ يَكْتُمِبْ﴾ وه له نیشانه کانی نه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ که ئاسمان و زهوی به فەرمانی نه وه و هستانون ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَا لِرَدِّعَوَةِ مِنَ الْأَرْضِ﴾ پاشان کاتی (له پرۆزی دوا ییدا) له زهوی یه وه بانگتان ده که ن ﴿إِذَا أَنْشَرْتُمْ تَخْرُجُونَ﴾ یه کسه ر ئیوه (له گۆره کانتان) دینه دهره وه ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ته نها هی خوا یه ﴿كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ﴾ هه موویان هه ر بۆ نه وه (خوا) گهردن که چن ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ نه وه (خوا) زاتیکه به دی هیتانی دهس پیکردو وه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ ثم (دروست کردنه وه ی دو وه م) لای خوا ئاسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و هه ر بۆ نه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو بلند له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و هه ر نه وه زالی کار دروست ﴿صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (خوا) نموونه یه کتان له خودی خو تاندا بۆ ده هیتته وه ﴿هَلْ لَكُمْ مِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ﴾ نایا له به نده کانتان دا هاوبه شانیک هه یه بۆ ئیوه ﴿فِي مَآزَرَفْتُمْ قَاتِلْتُمْ فِيهِ سَوَاءً﴾ له و پرۆزی و سامانه ی به ئیوه مان دا بوو به جوړی ئیوه و نه وه به ندانه تیایدا یه کسان بن ﴿تَخَافُوهُمْ كَخِيفَتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ و له وان ده ترسن (حسابیان بۆ بکه ن) وه کو ترستان له که سانی وهك خوتان ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ﴾ ئا به و جوړه نیشانه کان پروون ده که یته وه (به دریزی باسی ده که ین) ﴿يَقُولُ يَغْضَبُونَ﴾ بۆ که سانی ژیریان به کار ده هیتن ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾ (وازیان لی بیتنه) به لکو نه وانه ی سته میان کرد شوین ئاره زووی خو یان که وتن ﴿يَعْرِ عَلِيٍّ﴾ بی شاره زایی و نه زانانه ﴿فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ نه مجا کی (ده توانی) رینموونی که سی بکات که خوا گو مرای کرد بی ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ له کاتیکدا بۆ نه وان هیچ یار مه تی ده ریک نیه ﴿فَأَقْرَهُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ که واته پرووی خوت ریک بکه ره ئابنی ئیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَفْطَرَتِ اللَّهُ النَّاسَ عَلَيْنَا﴾ (شوین ئابنی) یه کتابه رستی بکه وه، نه و ئابنه ی که خوای گه و ره (له سه ره تا وه) فتره تی پاکی مرو فی له سه ر دروست کردو وه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ئابن و دروستکرا وه کانی خوا هیچ جوړ گۆرانی بۆ نی یه ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُفْتَنُ﴾ نه و (ئابینه ی باسکرا) هه ر نه وه ئابینی ریک و راسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه ی ئاده می نازانن ﴿مُتَّبِعِينَ الْآلِهَ وَأَتَقُوا﴾ الصَّلَاةَ به تویه کاریه وه شوین ئابن بکه ون، وه بۆ لای خوا بکه رینه وه و هه ر له ویش بترسن، وه به چاکی نویژه کانتان نه نجام بده ن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له هاوبه ش دانه ران مه بن ﴿مِنَ الَّذِينَ قَرَأُوا دِيْنَهُمْ﴾ له وانه ی که ئابینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكَانُوا شِيعَةً﴾ و بوون به چهند کۆ مه ل و ده سته یه که وه ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ هه ر کۆ مه لیکیان به و (ئابینه ی) خو یان دلخوشن ﴿۳۱﴾

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾ وه هه ر کاتی زیان (وگرانی و بی بارانی) بکه وی له خه لکی (هاوبه ش دانهر بؤ خوا) ﴿دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ هاوار بؤ په روه ردگاریان ده بن و بؤ لای نه و ده گه ریته وه ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَاهُمْ قَمِينَةٌ رَحْمَةً﴾ پاشان کاتی له لایه ن خویه وه په حمه ت وژیانی خوشیان پی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ کتوپر ده سته یه ك له وان ﴿يَرْبَتْهُمْ أُنْشُرُكُونَ﴾ هاوبه ش بؤ په روه ردگاریان داده نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لییان گه ری) با سپله وپی نه زان بن ودان نه نین به و چا کانه ی که نیمه پیما ن داوون ﴿فَتَمَتَّعُوا﴾ جا بارابویرن وله زه ت وهر گرن له ژیان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ نه مجا له مه و دوا ده زانن (چیتان به سه ر دیت) ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا﴾ ئایا به لگه یه کمان بؤ نار دوون ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُ بِلُغَاتِهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ که ده ر باره ی نه وه ی نه وان کردویانه ته هاوبه شی خوا بدوی؟ ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ وه کاتی په حمه ت و چا که یه ك به خه لك بده یسن ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ پی دلخوش ده بن ﴿وَلَمَّا نَصَبْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ وه نه گه ر زیانیکیان تووش بیست ﴿فَمَقْدَمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ به هوی کرده وه ی خرابیانه وه ﴿إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ کتوپر بی هیوا ده بن (له به زه بی خوا) ﴿وَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا نه وانه نه یان زانیوه که به راستی خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ روزی فراوان یان که م ده کات بؤ هه ر که س که بیه وینت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له وه دا (باسکرا) چه نندین به لگه هه یه بؤ نه وانه ی باوه په ده هینن ﴿فَقَاتِلْ ذَآلَ الْفِرْقَانِ﴾ که واته خزم مافی خوی پی بده ﴿وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ هه روه ها هه ژار و پیوارانی که م ده ست ﴿ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ نه وه بؤ که سانیك په زامه ندی خویان ده وی چاکتره ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه نه وانه ن رزگار بووان ﴿وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن رِّبَا﴾ نه وه ی به ناوی سوود داوتانه (به خه لکی) ﴿لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾ بؤ نه وه ی زیاد بی له مال و سامانی نه و خه لکانه دا (زیاتر له وه داوتانه پیان بتان ده نه وه) ﴿فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوا هیچ زیاد ناکات (پاداشتی نییه) ﴿وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن رَّكْعَةٍ﴾ وه هه ر زه کات و خیریک که داوتانه و ﴿ثُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مه به ستان ته نها په زامه ندی خوا بووه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ﴾ ئانه وانه (پاداشتیان) چه ند جاره ده که ینه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ خوا زاتیکه ئیوه ی به دی هیناوه له پاشان روزی پی داوون ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ دواتر ده تان مریتنی له پاشان زیندووتان ده کانه وه ﴿هَلْ مِنْ شَرِكٍ آيَكُم مِّنْ﴾ ئایا هیچ یه ك له و هاوبه شانیه ی بؤ خواتان دانه نا هه یه ﴿يَفْعَلُ مِن دَلِيلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی له وانه (ی خوا) بکات ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاکی و به رزی بؤ خوا له وه ی نه وان ده یکه نه هاوبه شی ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خراپه (به لا و شیوان وده رد) له وشکانی (زه وی) و ده ریادا ده ر که وتووه ﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ به هوی نه و خرابانه ی خه لکی کردویانه ﴿لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ بؤ نه وه ی (توله ی) هه ندی له و (خرابانه ی) کردویانه پیان بچه رژی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بؤ نه وه ی بکه ریته وه (له خراپه کاری) ﴿۱۱﴾

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئهی موحه ممهد ﷺ) بلی به زه ویدا بگه رین ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ﴾
 نه مجا سه رنج بده سه رنه نجامی نه وانه ی له پیش (ئیه وه) بوون چون بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ﴾
 كه زور به یان هاو به ش دانسه ر بوون بو خوا ﴿فَاقْتَرَوْكُمْ لِلَّذِينَ الْأَقْبَرُ﴾ كه واته پرووی خوت بکهره
 نایینی رینك و راست ﴿مَنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمُ﴾ له پیش نه وه پروزی بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه ن
 خواوه كه گپرانه وه ی بو نییه ﴿يَوْمَ يَذَّهَبُ عَنْهُمْ﴾ له و پروزه دا خه لکی جیانه بنه وه له یه کتر ﴿مَنْ كَفَرَ﴾
 فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ هَر كه س بی باوه ر بووبی نه وه (توله ی) بی باوه رپی به كه ی له سه ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾
 ههر كه سیش کرده وه ی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا نَفْسٍ لَهُمْ يَمْلِكُونَ﴾ نه وه شوین بو خو یان (له به هه شتدا)
 ثاماده ده كه ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بو نه وه ی كه سانی كه باور یان هیتا وه کرده وه ی
 چاکیان کرد وه پاداشتیان بداته وه ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له میهره بانی و چا كه ی خو ی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نه و (خوا) بی باوه رانی خوش ناوی ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه له نیشانه کانی نه و (خواه)
 ﴿أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه چهنه بایه کی مژده دهر (به بارینی باران) ده نیری ﴿وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بو نه وه
 هندی له (بارانی) به زه یی خویتان پی بچه رزی ﴿وَلِيَجْزِيَ الْفَالِكُ بِأَمْرِهِ﴾ بو نه وه ی كه شتیبه کان به فهرمانی
 خوا (به و بایه) بر و ن و بگه رین ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو نه وه ی به دوا ی پروزی نه و (خوا) دا بگه رین
 (له ده ریادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا شو کرانه بژی ری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سوینده به خوا
 به راستی پیش تو (ئهی موحه ممهد ﷺ) نار دومانه ﴿رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ پیغه مبه رانیک بو لای گه له کانیان
 ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نه مجا مو عجزه و به لگه پروونه کانیان بو هیتان (به لام باوه ریان نه هیتا)
 ﴿فَاتَّقِمْنَا مِنْ الَّذِينَ أُجْرُمُوا﴾ نه مجا توله مان سه ند له وانه یان تاوانیان کرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه یارمه تیدانی باوه رداران و سه ر خستیان هه ق و مافیکه له سه رمان ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیکه نه و بایانه ده نیریت ﴿فَتُثِيرُ سَحَابًا﴾ بو نه وه ی هه وه ره کان بجولینن (بگه رینن) ﴿فَيَبْسُطُهُ﴾
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ نه مجا نه و (هه وه خوا) چون بیهوی بلاوی ده کاته وه به ناسماندا ﴿وَيَجْعَلُهُ رَسْفًا﴾ وه
 نه و (هه وه) ده کاته پارچه یه ك (و کویان ده کاته وه له سه ر یه کتر) ﴿فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ نه مجا
 ده بیننی قه تره قه تره ی باران له نیوانی هه وه ره كه وه ده باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادَةٍ﴾ نه مجا
 کاتی (خوا) نه و بارانه بیارینی بو (وولات وزه وی) ههر کام له به ننده کانی كه بیهوی ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾
 کتوپر دل خوش و شادمان ده بن (به و بارانه) ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه گهر چی پیش
 نه وه ی باران به سه ریاندا بیاری ﴿لِلْمَلِئِیَّتِ﴾ بی هیوا و ناثومید بوون ﴿فَانْظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾
 نه مجا سهیری ناسه واری بارانی خوابکه (وه ك کشتو کال و گزو گیا و درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ﴾
 مَوْتِهَا چون زه وی زیندوو ده کاته وه دوا ی مردن و ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ به راستی
 ههر نه و خوایه زیندوو كه ره وه ی مردو وانیشه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ههره نه ویش به ده سه لاته
 به سه ره هه موو شتینکدا ﴿۵۰﴾

﴿وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾ سویند به خوا نه گهر بایه کی توندی (زه رهنند) بنیرین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا﴾ جائه و (هه وره یا کشتو کاله که یان) ده بینن به زهر د بووی ﴿لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ له پاش نه و (زیانه) هه ر نا شوکری ده که ن ﴿فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ چونکه به راستی تو (نه ی موحه ممد ﴿وَلَا تُسْمِعُ الْكُفْرَانَ﴾ بیستیت (کافران) بیستیت ﴿وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ﴾ و ناتوانی بانگه وازت به که پران (کافران) بیستیتی ﴿إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾ کاتی پرو و ورده گیرن لیت به پشت تیکر د نه وه ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالِهِمْ﴾ وه تو رینموونی که ری نابینایان نیت (رژگاریان که یت) له گو مریای یان ﴿إِنْ تُسْمِعْ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو ته نها به که سانی ده شنه وینی که به نیشانه کانی نیمه باوه ر ده هینن ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ چونکه نه وانه گهر دن که چن (بو بانگ و فرمانی تو) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خواراتیکه ئیوه ی دروست کردوه له لاوازی (لاوازی نوتفه و بیجو و مندالی شیر خور...) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دوا ی لاوزی به هیزی کردون (بوون به لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً﴾ له دوا ی به هیز کردنتان لاواز و پیرتان ده کات ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه رچی بویت دروستی ده کات ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ وه هه ر نه وه زانای به ده سه لات ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه رژی قیامت هه لده سی ﴿يُقَسِّمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تاوانباران سویند ده خون (له دونیادا یا له به رزه خ دا) ﴿مَا لِيَؤَاغَبُ سَاعَةً﴾ ته نها ساتیک ماونه ته وه (له دونیادا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ هه ر به و وینه نه وان له دونیادا لادران له راستی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه که سانی که زانیاری و ئیمانیا پی دراوه ووتیان ﴿لَقَدْ لَبِثْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سویند به خوا به راستی ئیوه له (به رزه خدا به پی بریاری) نو سراوی خوا هه تا رژی زیند و بوونه وه ماونه ته وه ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ نه مجا نه مه رژی زیند و بوونه وه یه ﴿وَلَكُمْ كِتَابٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام ئیوه نه تان ده زانی (راسته و دینه دی) ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ﴾ جاله و رژه دا که ساتیک که سته میان کردوه، به هانه و بیانو و هیتانه وه سو و دیان پی ناگه به نیت ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وه نه وان داوایان لی نا کر ی خواله خویان رازی بکه ن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ سویند به خوا به راستی هیتا و مانه ته وه بو خه لکی ﴿فِي هَذَا الْفَرَّةِ أَنْ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له م قورئانه دا له هه مو و جو ره نمونه و باسیک ﴿وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِبَيِّنَةٍ﴾ نه مجا به راستی نه گهر نیشانه یه کیان بو بینی ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنیا بن نه و بی پروایانه ده لین ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ ئیوه هه ر نا راست و به تالن (نه مه سیحره) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ نا به و جو ره خوا مو ر ده نیت ﴿عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به سه ر دلی نه وانه ی که بی ناگا و نه زانن ﴿فَأَصْرَبْنَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ جا دان به خودا بگره بیگومان به لینی خوا راسته ﴿وَلَا يَسْخَفَنَّ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ تاوه کو نه وانه ی بی باوه رن له (نابینی) راست لات نه دن و بیزارت نه که ن

سوره قی ﴿لُقْمَانَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْعَلَمَ﴾ به (ئه لیف، لام، میم)، ده خوینترته وه خوا زاناره به مانا که ی بۆ زانیاری زیاتر سه یری
 سه ره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئهم ئایه تانه له ئایه ته کانی
 قورئانی پرله حیکمهت و دانایی یه ﴿۲﴾ ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (هوی) ریتنموونی و به زه بین بۆ
 چاکه کاران ﴿۳﴾ ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئه وانه ی که نویتز به جی دینن و زه کات دده دن ﴿وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ ههروه ها باوه ری پته ویان به رۆژی دواپی هه یه ﴿۴﴾ ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ئه وانه
 له سه ر ریتنموونین له لایه ن پهروه رد گاریانه وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر ئه وان رزگارن ﴿۵﴾
 ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ هه ندی له خه لکی هه یه قسه و باسی بیته وده ده کری (وهك ئه فسانه
 وگورانی و موسیقا) ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بَعْضَ عِبَادِهِ﴾ بۆ ئه وه ی به نه زانی خه لك له رینگای خوا گومر ابکات
 ﴿وَيَخَذَ هَاهُنَا﴾ وه رینگای خوا ده کاته جینگای گالته و لاقرتی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئه وانه سزای
 ریسوا که ریان بۆ هه یه ﴿۶﴾ ﴿وَإِذَا شَاءَ عَلَيْنَا جِئْنَاكَ مِنْهُنَّ مُوجِئَاتٍ﴾ وه هه ر کاتی ئایه ته کانی ئیمه ی به سه ردا بخوینترته وه
 ﴿وَلَا مُسْتَكْبِرَاتٍ﴾ روو وهرده گیریت به خو به گه وره زانینیکه وه ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾
 ههروهك نه بیستبن، یا ههروهك له ههردوو گوینچه که یدا که ری بیی ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده ی
 (ئه ی موحه ممه د ﷺ) مژده ی بده ری به سزایه کی سه خت ﴿۷﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 بینگومان ئه وانه ی باوه ریان هیتاوه و کرده وه چاکه کانیان ئه نجام داوه ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ بۆ ئه وانه
 به هه شتانی پرناز و نیعمهت هه یه ﴿۸﴾ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا﴾ هه تا هه تابه ده میتنه وه تیتدا ئه وه
 به لیتنکی راسته له خواوه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه ر ئه و زالی بالادهستی کار به جی یه ﴿۹﴾ ﴿خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (خوا) ئاسمانه کانی دروست کردوو به بی هیچ کۆله که و ئه ستوونیک که ئیوه
 بیینن ﴿وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وه له زه ویدا چهندان شاخی له نگه ر داکوتاوی داناوه ﴿أَن يَمِيدَ يَكْرُ﴾ بۆ
 ئه وه ی نه تانله رزینی و نه جولنی له ژیر تاندا ﴿وَمَثَلُ الْفِهَامِ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له هه موو جوړه زینده وه ریکی تیدا
 بلاو کردوته وه ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له ئاسمانه وه بارانمان باراندوه ﴿فَلَنُثْنِي فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾
 به هوی ئه و (بارانه وه) له زه ویدا هه موو جوړه رووه کینکی به که لك و جوانمان پرواندوووه ﴿۱۰﴾
 ﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ ئه مه (باسکرا) دروست کراوی خوا به ﴿فَأَرْوِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ ده ی نیشانم
 بده ن ئه و (بت و په رستر اوانه ی بیتجگه له خودان چیان دروست کردوووه ﴿بَلِ الْظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
 (هیچیان دروست نه کردوووه) به لکو سته مکاران له گومرایی یه کی ناشکرادان ﴿۱۱﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سویند به خوا به راستی دانای و حیکمه تماندا به لوقمان ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِلَّهِ﴾
 (وپیمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا هر که س شوکرانه بژیری
 خوا بکات نه وه بیگومان شوکرانه بژیری (بو قازانج و سوودی) خوی ده کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ﴾ هر که سیش ناسوپاسی کردین (زیانی به خوا نه گه یاندووه) نه وه بیگومان خوا بی نیازی
 سوپاس کراوه ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبِيهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) باسی نه و کاته بکه
 که لوقمان به کوره که ی ووت که ناموزگاری ده کرد ﴿يَبْنِي لَكَ تَشْرِكُ بِاللَّهِ﴾ (ووتی) نه ی کوره
 شیرینه که م هاوبه ش بو خوا دامه نی ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ چونکه به راستی هاوبه ش دانان بو خوا
 سته مینکی زور گه وره به ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ وه فەرمانمان داوه به ئاده می (به چاکی هه لئس
 و که ووت کردن له گه ل) دایک و باو کیدا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ﴾ دایکی هه لی نه گری به دوو گیانی
 (پیی لاواز ده بی) لاوازی له دوا ی لاوازی ﴿وَفَصَّلَ فِي عَامَتَيْنِ﴾ و برینه وه ی له شیر له (دوا نه مه نی)
 دوو سالیه وه ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ﴾ (وه فەرمانمان به ئاده می دا) که سوپاسگوزاری من (خوا)
 و باوک و دایکت بکه ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ ته نها بولای منه گه رانه وه تان ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِـِیْ﴾
 وه نه گه ر (باوک و دایکت) نه و به ری هه ولیان دا له گه لت بوئه وه ی شتی بکه یت به هاوبه شی
 من ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ که هیچ زانیاری یه کت پی نی یه نه وه گویرایه لیان مه که
 ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ به لام له دونیادا زور به چاکی هاو رییه تی وه لئسو که و تیان له گه لدا
 بکه ﴿وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾ وشوین ریازی که سینک بکه وه که به دئسوزی گه راوه ته وه بولای من
 ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (له دوا روردا) گه رانه وه تان ته نها بولای منه ﴿فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا
 هه و الشان ده ده می به و کرده وانه ی که کردو تانه ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) نه ی کوره شیرینه که م
 ﴿إِنَّمَا إِنْ تَأْتِيكَ شَيْءٌ فَاذْكُرْ مَنْ خَرَدَلٍ﴾ به راستی نه و (چاکه و تاوانه) نه گه ر کیشی تو وه خه رته له یه کیش بیت
 ﴿فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له ناو به ردینکدا یان له ناو ئاسمانه کان یان له زه وی دا بیت
 ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (له قیامت دا) ده به یتنی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به راستی خوا ووردیین و ئاگاداره
 ﴿يَبْنِي أَقِيمِ الصَّلَاةَ﴾ نه ی کوره شیرینه که م نویژ به جی بینه ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾
 و فەرمان بکه به چاکه و ریگری بکه له خرابه ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ هوگر و به ئارام به له سهر هه ر به لاو
 ناخوشی یه ک تووشت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بیگومان نه وه له و کاره گه و رانه یه که خوا پیویستی
 کردووه ﴿وَلَا تُصَبِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ روو له خه لک وهرمه گیره ﴿وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْأَرْضِ مَرَجًا﴾ و به که شخه
 و فیزه وه مه رو به زه ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکه به راستی خوا هیچ خوبه زل زانیکی
 شانازی که ریخوش ناوی ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَسْجِدِكَ﴾ وه له روشتندا مام ناوه ندی به (نه هیواش به نه په له)
 ﴿وَأَعْصِصْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (له قسه کردندا) ده نگت نزم بکه ره وه ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به راستی
 ناخوش ترین ده نگه کان ده نگی (سه ره ی) گوید ریژه ﴿۱۱﴾

﴿الرَّتْرُوا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ﴾ ثابا نه تان زانیوه که به راستی خوا راسی هیتاوه بوتان ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 نه وهی له ناسمانه کان و نه وهی له زهوی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ﴾ وه نبعمه ته کانی رشتووه به سه رتاند
 ﴿ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ په نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجِدُ فِي اللَّهِ﴾ هه ندی له ناده می
 موجداه له و دمه قالی ده کات له باره ی خواوه ﴿يَغْتَرِعِلْمَ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابَ مُبِيرٍ﴾ به بی هیچ زانیاریه ک یان
 ریتنمو و نه ک یان کتیبکی روون و ناشکرا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتی پیمان بوتری ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾
 شوین نه و (ثابینه) بکه ون خوانار دوو یه تی یه خواوه وه ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْنَا آيَةً﴾ ده لین نه خیر
 به لکو نیمه شوین نه و (ثابینه) ده که وین که باو باپیرانمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 نه گهر چی شهیتان بانگیان بکات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ بو سزای ناگری هه لگیر ساوی دوزخ ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾
 هه رکه سیک به راستی روو بکاته خوا (ملکه چی فرمانه کانی نه و بیت) ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و چاکه کار بیت (له گو فتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ نه وه بنگومان
 دهستی گرتووه به به هیزترین دهسته گیره وه (که یه کخواپه رستی و ثابینی پیروزی ئیسلامه)
 ﴿وَالَى اللَّهُ عَقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ وه سه رته نجامی هه موو کاریک ته نها بولای خوایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ﴾
 کفره وه وه هه رکه س بی پروا بوو بابی پروایی یه که ی خه فته بارت نه کات ﴿إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه رانه و یان ته نها بولای نیمه یه ﴿فَنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ نه مجا هه و الیان ده ده بنی به وهی کردو و یانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به راستی خوا به وهی له ناو دله کاندایه ناگاداره ﴿ثُمَّ نَبِّئُهُمْ قَلِيلًا﴾ که می ناز
 و نبعمه تیان پی ده دهین (له دونیادا) ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ﴾ له پاشان ناچار یان ده که بین که
 پرونه ناو سزای سه خته وه ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ سویند به خوا نه گهر پر سیاریان
 لی بکهیت کی ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بنگومان ده لین: خوا
 (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: سو پاس بو خوا (که دان به و راستی یه دا ده نین) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام زور به یان نازان ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوایه نه وهی له ناسمانه کان و زهوی
 دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ به راستی هه ر خوایه بی نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ ﴿بِیْگومان نه گهر هه رچی درخت له زهوی دایه قه له م و پیتووس بیت ﴿وَالْبَحْرِ مِمْدُرٌ﴾
 هه موو ده ریای زهوی بیت به مره که ب ﴿مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ حهوت ده ریای تر دوی نه وهی
 (باسکرا) بیت به مره که ب ﴿مَا نَفَذْتَ كَيْفَ اللَّهُ﴾ ووته و زانراوه کانی خوا دواپی نایه و ته و او نابن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زالی بالادهستی کار دروسته ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَبْعُثُكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه مووتان (له سه ره تاوه) و زیندو و کردنه و ه تان ﴿إِلَّا كَنَفْسٍ وَجَدَةٍ﴾ وه ک (دروست کردن و
 زیندو کردنه وهی) ته نها که سیک وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بیسه ری بینایه ﴿۱۸﴾

﴿الَّذِينَ تَرَأَى اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ نایا نه ترانیوه که به پراستی خوا شه و ده کات به ناو رپوژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه رپوژ ده کات به ناو شه ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خورو مانگی رام هیناوه و خستویه تیه خزمه تیانه وه ﴿كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ههر یه که بیان تائه و ماوه یه ی (بویان) دیاری کراوه، ده که رپن و ده سو رپنه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به پراستی خوا به وه ی ده یکن خه به رداره ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ نه مه له بهر نه وه یه که بیگومان ته نها خوا راسته و حقه ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ﴾ و به پراستی نه وه ی هاواری لی ده کهن و ده یه رستنن بیجگه له و (خوا) به تال و نا راسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بیگومان ههر خوا بلند و گه وره یه ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نه ترانیوه (نه ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفَلَكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَنْصَبِتُ إِلَيْهِ﴾ که که شتیه کان به چاکه و فزلی خوا ده رپون له ده ریادا ﴿لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ﴾ بو نه وه ی هه ندی له نیشانه کانی خویشان نیشان بدات ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ چونکه به پراستی له مه دا (که باسکرا) چهنه به لگه یه هیه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو هه موو ئارام گریکی شوکرانه بژیر ﴿وَإِذَا غَشِبَهُمْ مَوْجٌ كَاطِلٌ﴾ وه ههر کاتی (له ده ریادا) شه پو لیک ی وه كه هه وره کان دایان پو شنی ﴿دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نو قم بوونیان بیت) هاوار له خوا ده کهن، دلسوزانه ههر بو نه و ملکه چ ده بن ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الدَّيْرِ﴾ نه مجا کانی (خوا) رزگاری کردن بو ووشکانی ﴿فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ نه و سا هه ندیکیان مام ناوه ندی یه (هه ندیکی تریان کافره، وه دان نانن به چاکه ی خوادا) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ کهس نیشانه کانی ئیمه ئینکار ناکات جگه له په یمان شکیتانی ناشوکر و (سپله) نه بیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ نه ی ئاده می خو پباریزن له (توله ی) په روه ردگار تان ﴿وَاحْشَوْا يَوْمًا﴾ له و رپوژه ش بترسن ﴿لَا يَخْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ﴾ هیه چ باوکی تاوانی روله که ی هه لنا گری ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ و هیه چ روله یه کیش شتیک له تاوانی باوکی هه لنا گریست ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بیگومان به لیتی خوا حق و راسته ﴿فَلَا تَعْرَظْكُمْ أَلْحِيوْهُ الدُّنْيَا﴾ که واته بازیانی دنیا هه لئان نه خه له تینی ﴿وَلَا تَعْرَظْكُمْ بِاللَّهِ الْعَزُورُ﴾ وه با شه ی تانی فریوده ر به (بیانوی به زه یی و لی بوردنی) خوا نه تان خه له تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به پراستی ته نها لای خوا یه زانیاری (کاتی هاتنی) رپوژی دوا یی ﴿وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾ وه ههر خوا باران ده بارینی ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ ته نها خوا ده زانی به وه ی له مند الدانی (دایکان) دایه ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ عَذَابًا﴾ وه هیه چ کهس نازانی سبهینی (له داهاتو ودا) چی ده کات ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ وه هیه چ کهس نازانیت له چ شوین و زه ی یه کدا ده مریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به پراستی خوا زانا و ناگاداره ﴿٢١﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿المر﴾ به (ئه لیف، لام، میم) ده خوینرینه وه خوا زاناره به مانا که ی بوزانیاری زیاتر سهیری سه ره تای سورته ی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیتانه خواره وه ی نه م قورئانه هیچ گومانی تیدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له لایه ن پهروه رد گاری جیهانیانه وه به ﴿أَمْ يَقُولُونَ افتره﴾ نایا (بینا و ره کان) ده لئین: موحه ممه د ﴿خَوَىٰ نَهْم﴾ (قورئانه ی) هه لبه ستووه ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (نه خیر هه لی نه به ستووه) به لکو نه و (قورئانه) راسته له لایه ن پهروه رد گارته وه (هاتووه) ﴿لِتُنذِرَ قَوْمًا﴾ بوز نه وه ی به و (قورئانه) بترسینی خه لکی ﴿مَا آتَاهُمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ که له پیش تو هیچ ترسینه رینکیان بوز نه هاتووه ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ به لکو رینموونی و هر گرن ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ خوا زاتیکه ئاسمانه کان و زهوی و نه وه ی له نیوانیاندا به به دی هیتاوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شه ش روزدا ﴿فَرُؤُسُو عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به رز بوویه وه بوز سه ره عرش و قهراری گرت (ئیمانمان پینه تی و چونه تیه که ی نازانین) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ﴾ بیتجگه له و (خوا) هیچ پشتیوان و تکا کاریکتان نیبه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی بوز بیرنا که نه وه و په ند و هر نا گرن ﴿يُنذِرُ الْأُمَمَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾ خوا هه مو و کاروباره کان به رپنوه ده بات له ئاسمانه وه تازهوی (هه تا روزی دوا ی) ﴿فَرُؤُسُ إِلَى﴾ له پاشان هه مو و نه و کاروباره به رز ده بیته وه بوز لای خوی ﴿فِي بَوْرِكَانٍ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ له روزیکدا (له قیامه تدا) که نه ندازه که ی هه زار ساله له و سالانه ی ئپوه ده یژمیرن ﴿ذَٰلِكَ عَلَى الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ نه و (خوا) زانایه به هه مو و نه یی و ئاشکرایه ک ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به ده سه لات و میهره بانه ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ زاتیکه هه مو و شتیکی به جوانترین شیوه دروست کردوه ﴿وَيَذَٰخُلُ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ﴾ جا مروفی له سه ره تاوه له قور دروست کرد ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ﴾ له پاشان نه وه ی مروفی له پوخته به له ناوی بی نرخ و قیزه ون دروست کردوه ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾ له پاشان ریک و پیکی کرد (به شیوه ی ئاده می) و فوی کرد به به ریدا له رُوحیک که خوی دروستی کرد (دانه پالی رُوح بوز لای خوا بوز و ته شریفه) ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ گوی و چاو و دلی پیبه خشیوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به لام زور که م سوپاسی خوا ده که ن ﴿وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ (بی پروا کان) ده لئین: نایا کاتیک (مردین و له شمان پرزاو) له ناو زه ویدا وون بووین ﴿أَوَلَمْ يَلْقَ خَلْقَ جَدِيدٍ﴾ نایا سه ره له نوی جاریکی تر دروست ده کریینه وه (وزیندوو ده بینه وه) ﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفُورُونَ﴾ (وانیه) به لکو نه و ان باوه ریان نیبه به خزمه ت پهروه رد گاریان بگن (بوز داد گایی قیامه ت) ﴿قُلْ يَتُوقَنكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ فریشته ی گیان کیشان که گیان کیشانی ئپوه ی پی سپیراوه ده تان مرینی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بوز لای پهروه رد گارتان ده گه رینرینه وه ﴿۱۱﴾

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرُوءَاتُ﴾ نه گهر ده بینی کاتیک (له قیامت دا) تاوانباران ﴿نَاكِسُوْهُنَّ وَسِيْهُنَّ عِنْدَ رَبِّهِنَّ﴾
له حوزوری په روه رد گاریاندا (له خه جاله تی دا) سه ریان داخستوه ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾ (ده لنین)
ئه ی په روه رد گاری ئیمه (ئه وه ی به لیت پی دابو وین) دیمان و بیستمان ﴿فَارْجِعْنَاعْمَلْ صٰلِحًا﴾ ده ی
بمانگیره وه (بو دونیاتا) کرده وه ی چاک بکه یں ﴿إِنَّمُوقُنَّ﴾ به راستی ئیمه دلنیا یں (له قیامت)
﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾ نه گهر بمانویستایه رینموونیمان به هه موو که سی دهدا
﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ به لام به لینی من چه سپاو و جیگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که بیگومان دوزه خ
پرده که م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له جنو که و ناده می به تیکرا ﴿فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾
که واته (سزای دوزه خ) بچه زن، چونکه گه یشتن به م پوژه تان له بیر کرد بوو ﴿إِنَّا نَسِيتَ كُمْ﴾
به راستی ئیمه ش ئیوه مان له بیر خومان برده وه ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ﴾ و سزای به رده وام بچیژن ﴿بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به هو ی ئه وه ی ده تانکرد (له دونیادا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ تنها که سانی باوهر
به نایه ته کانی ئیمه ده هینن ﴿إِذَا دُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾ هه ر کاتی به و (نایه تانه) ناموژ گاری بکرین
ئه که ون به روودا به سوژده بر دنه وه ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ﴾ و به پاکی ستایشی په روه رد گاریان ده که ن
﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ و خویان به گه و ره دانانین ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته نیشتیان دوور
ئه که و یته وه له جینگای خه و تنیان (واته: له خه وه له ده سن بو شه و نو یژ کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾
هاوار و نزاله په روه رد گاریان ده که ن به ترس و هیوا وه ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ و له و پوژی و سامانه ی
پیمان داوون ده به خشن ﴿فَلَا تَعْلَوْ نَفْسٌ﴾ نه مجا هیچ که س نازانی ﴿مَّا أَخْفَىٰ لَهُمْ مِنْ قُرْءَانٍ﴾ چی
شارا وه ته وه بویان له (به هشت دا که هو ی) گه شبوونی چاوه کانس ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه م
پاداشته (ده درینه وه) به هو ی ئه و کرده وانه ی که کردیانه ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا﴾ ده ی نایا که سی
ئیماندار بووبی ﴿كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا﴾ وه که سینکه ده رچووبی له ئیمان (وفاسق بووبیت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾
هه ر گیز چونیه ک نین ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جا ئه وانه ی که باوهریان هینا وه و کرده وه
چا که کانیا ن کردوه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ نه وه به هشتانیکی پر ریزو خوشیان بو هه یه ﴿بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ﴾ به هو ی ئه و کرده وانه وه ی که ده یان کرد ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ وه ئه وانه ی که فاسق بوون
﴿فَمَا لَهُمُ النَّارُ﴾ نه وه جینگایان ناگه ر ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ هه ر کاتی بیانه وی له دوزه خ
ده رچن ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ دووباره ده یانگیر نه وه ناو دوزه خ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ و پینان ده وتری
بچه زن سزای ئه و ناگه ری ﴿الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ که ئیوه باوهرتان پی نه ده کرد ﴿

﴿وَلَذِيقَتُهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى﴾ وه به راستی ئیمه سزای دونیا یان بی ده چیزین ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾ جگه له سزای هه ره گه وره (ی دوزخ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه پرینه وه (بؤ لای خوا) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کی سته مکار تره له وه که سه ی به ئایه ته کانی په روه رد گاری ئاموز گاری بکریت ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ دوا نه وه پروو وه رگپریت وپشتی تی بکات ﴿إِنَّمَنِ الْمَجْرِمِينَ مُتَقِمُونَ﴾ به راستی ئیمه توله سینهرین له تاوانباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه ته وراتمان دا به مووسا ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ﴾ نه مجا گومانت نه بیت (ئه ی موحه ممه د) له گه یشتنت به مووسا (یان گومانت نه بیت له گه یشتنی ته ورات به مووسا) ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه ئیمه نه وه (ته وراته) مان کرد به رینموونی که ری به نو ئیسرائیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وه له ناو نه واندای پشه وایانیکمان دانا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ رینموونی (خه لک) یان ده کرد به فرمانی ئیمه ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَوَكَانُوا يُصِيبُ الْقُوتَ﴾ کاتی خویان گرت و به ئایه ته کانی ئیمه دلنیا بوون (باوهری به ویان هینا) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ بینگومان په روه رد گارت بریار دهدات له نیوان (به نده کانی دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پروژی قیامه تدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وه ی نه وان تیدا جیاواز بوون ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ ئایا (رینگای راست) پروون نه بوته وه بویان ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ که ئیمه پیش نه مان زور گهل و نه ته وه مان له ناو بردووه ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾ نه مان (بی باوهرانی مه ککه) به شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی نه واندای هاتوو چو ده کهن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له (تیاچوونی) نه واندای چهند به لگهی گه وره هه یه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده ی ئایا نه وانه (نه وه راستیانه) نابستن ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا نابین و نازان ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ که ئیمه ئاو ده نیرین بؤ زهوی ووشکی بی پرووهك ﴿فَنُخْرِجُ بِهِمْ رِزْقًا﴾ نه مجا به هو ی نه وه (ئاووه وه) کشتو کال و گزو گیا ده روینین ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعُمُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ که ئازه لیان لی ده له وه ری و خوشیان لی ده خون ﴿أَفَلَا يَبْصُرُونَ﴾ ده ی ئایا نه وانه نابین ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوهرانی مه ککه به موسلمانان) ده لین نه م حوکم و بریار دانی قیامه ته، که ی ده بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راستگون ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د) بلی پروژی بریار دانی قیامه ت باوهر هینان سوود ناگه یه نیت به وانه ی بی باوهر بوون له دنیا دا ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ و موله تیشیان بی نادری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ جا (ئه ی موحه ممه د) پرویان لی وه رگپره و گوینان مه ده ری ﴿وَأَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْظَرُونَ﴾ وه تو چاوهر وانی بکه بینگومان نه وانش چاوهر وانش ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ (به‌رده‌وام) له خوا بترسه ﴿وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به گوی کافران و دووروه‌کان مه‌که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا زانای کار به‌جییه ﴿وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه شوین نه‌وه بکه‌وه که له په‌روه‌ردگار ته‌وه وه‌حیت بو‌کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت هر به‌خوا به‌سته ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به‌سه‌باریزه‌ر بیت ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ خوا دای نه‌ناوه بو‌هیچ پی‌او‌نک (ناده‌مییه‌ک) ﴿مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾ دوو دل له ناوسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ أَلْفًا﴾ وه (خوا) نه‌وه‌هاوسه‌رانه‌تانی نه‌کردوته ﴿تُظَاهَرُونَ مِنْهُمْ أُمَّهَاتُكُمْ﴾ دایکتان که (ظهار) یان له‌گه‌ل ده‌که‌ن (بییان ده‌لین ئیوه وه‌ک پشتی دایکمان وان بو‌ئیمه) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ وه‌خوا به‌کور کراوه‌کانتانی نه‌کردوته کور‌تان ﴿ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ نه‌وه‌قسه‌ی سه‌ر زاره‌کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خواش ووتنه‌ی راست ده‌لی ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هر نه‌ویش رینموونی (خه‌لک) ده‌کات بو‌رینگای راست ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾ (نه‌وه به‌کور کراوانه) به‌ناوی باو‌کیانه‌وه بانگیان بکه‌ن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌راستره به‌لای خواوه ﴿فَإِنْ لَمْ تَعْمُرُوا آبَاءَهُمْ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر باو‌کیان نه‌ناسن (تابه‌ناویانه‌وه بانگیان بکه‌ن) ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ﴾ نه‌وانه برای ثانینی و دؤست و خوشه‌ویستانن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ گونا‌هینکتان له‌سه‌رنی به‌له‌و (بانگ کردنه‌دا) که به‌نه‌زاین گوتبی‌تان (پیش هاتنی نه‌م نایه‌ته) ﴿وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به‌لام (گونا‌هبار ده‌بن) نه‌گه‌ر به‌دل و به‌ده‌س نه‌نقه‌ست بی‌که‌ن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لی‌سورده‌ی میهره‌بانه ﴿النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ﴾ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خودی بر‌واداران بو‌خو‌یان له‌پیشتره ﴿وَأَرْوَاحُهُمْ أَمَّهَاتُهُمْ﴾ خیزانه‌کانیشی دایکی باوه‌ردارانن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ و نه‌وانه‌ی (به‌نه‌سه‌ب) خزمی به‌کترن (نه‌گه‌ر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له‌قورئانی خودا بویه‌کتری له‌پیشترن (میرات له‌یه‌کتر به‌رن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له‌ئیمانداران و کو‌چهران (که‌خزم نین) ﴿إِلَّا أَنْ تَقْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَآئِكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مه‌گه‌ر خو‌تان چاکه‌یه‌ک (به‌خشین یا وه‌سبتی) بو‌دؤست و خوشه‌ویستانان بکه‌ن ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ نه‌وه‌بر‌پاره له‌قورئان (یان له‌لوح المحفوظ دا) نوسراوه ﴿

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ بیریان بخه ره وه) کاتی که په یمانمان وهر گرت له پیغه مبه ران ﴿وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ هه روه ها له تو وله نوح وله یمبراهیم و له موسا و له عیسی کوری مریه م ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ وه له هه موویان په یمانی به هیژ و بته ومان وهر گرت ﴿لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ بۆ ئه وهی (خوا) هر سیار له راست گویان بکات دهر باره ی راستیان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و سزای پر ئیش و ئازاریشی ئاماده کردوه بۆ بی باوه ران ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر له چاکه و نیعمه تی خوا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتی له شکرینکی زورتان بۆ هات (له جهنگی خه نده قدا) ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ ئه مجا ئیمه بایه کی به هیژمان بۆ ناردن ﴿وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾ و له شکری (فرشته ش) که ئیوه نه تان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وه خوا به وهی ئیوه ده یکه ن بینایه ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ﴾ کاتی (بی باوه ران) هیژشیان بۆ هیتان له سه ر ووتانه وه و له خوارتانه وه (چوار ده وری مه دینه یان گرت) ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾ وه چاوه کان ئه بله ق بوون ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ و دله کان (له ترسا) گه یشتبوونه گه روو ﴿وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ و گومانی جوړبه جوړتان به خوا ده برد ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ له ویندا ئیمانداران تاقی کرانه وه ﴿وَزُلْزِلُوا زِلَالًا شَدِيدًا﴾ وه راوه شیتران به راوه شانندنکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ (بیر بکه نه وه) کاتیک دوو پرووه کان و نه وانه ی له دلیاندا نه خوشی هه بوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خواو پیغه مبه ره که ی بیجگه له ته فره دان هیچ به لیتنیکیان پی نه داین ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ وه کاتی ده سته یه له و (دوو پرووانه) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾ ئهی دانیشتوانی مه دینه ئیره جی مانه وه تان نی یه ده ی بگه رینه وه ﴿وَيَسْتَعِذُّنَ فِرْقًا مِّنْهُمْ النَّبِيَّ﴾ وه کومه لی تر له وان موله تی گه رانه وه له پیغه مبه ر ﷺ ده خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ﴾ ده یان ووت: خانووه کانمان بی پارینه و پرووت و که لیناویه ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ له کاتیکدا واش نه بوو (که ده یان ووت) ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ ئه وان ته نها مه به ستیان هه له تان بوو (له جههاد کردن) ﴿وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا﴾ وه ئه گه ر هیژش به یترایه ته سه ریان له هه موو لایه کی (مه دینه) وه ﴿ثُمَّ سُلِّوا الْقِتْنَةَ لَأَنزِلَ﴾ ئه مجا داوای کافر بوون و جهنگ کردنیان لی بکرایه (دژ به تو ئهی موحه ممه د ﷺ) داواکه یان به جی ده هیتا (و به گوئیان ده کردن) ﴿وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا لَيْسِيرًا﴾ وه ئه م داوایان دوانه ده خست ماویه کی که م نه بیت ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا﴾ ﴿لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان ئه وانه له پیش ئه م (پروداوه) په یمانیان به خوا دابوو ﴿لَا يُؤْلُونَ إِلَّا نَجْسًا﴾ که (له غه زادا) پشت هه لناکه ن و راناکه ن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ وه په یمانی درا به خوا (خواه نه که ی)

لیسر سواو ده بی ﴿۱۵﴾

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ به دو ورو ووه کان) بلی هه لهاتن سوودتان پی ناگه یه نی ﴿إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ نه گهر له مردن یا کوشتن هه لبین (خوتان بدزنه وه) ﴿وَإِذَا لَأْتَمَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ جا له وکاته دا به هره و خوشی زیانتان پی نادری ماوه به کی کهم نه بی ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلی کیه نه وه کهسه ی ئیوه له خوا ده پاریزی؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾ نه گهر خوا زیان و خراپه یان به زه یی و په حمه تی بو ئیوه بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا بو نه وان نییه ﴿وَلَا يُولَوْنَ لِأَنفُسِهِمْ﴾ هیچ پشتیوان و یار مه تی ده ریک ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْكُمْ﴾ بیگومان خوا ده زانی به وه که سانه تان که ناسته نگ دروست ده کات له رینگه ی (موسلمانان بو جهیاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ که به براده ره کانیا ن ده لین: وهرن بولای ئیمه (وخویان ده دزیسه وه له جهیاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ النَّاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه وانه نایه ن بو جهنگ و غه زازور به که می نه بیت ﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾ له ناستی ئیوه دا (نه ی موسلمانان نه وانه) چرو و کن ﴿فَإِذَا جَاءَ الْحُوفُ﴾ نه مجا کاتیک (به هو ی جهنگه وه) ترس و بیم په یدا بیت ﴿رَأَيْتُمْ يَتَنظَرُونَ إِلَيْكَ﴾ ده یان بینی به جو ری سه یرت ده که ن (له ترسی جهنگ) ﴿تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ﴾ چاویان به م لا ولادا ده سو ری ﴿كَأَلَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ به وینه ی که سینک له سه ره مهر گدا بیهو شی به سه ردا بیت ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْحُوفُ﴾ به لام کاتی ترسه که روشت ونه ما ﴿سَلَفُكُمْ بِالْأَمْنَةِ جِدَادٍ﴾ به زمانی تیر زمانتان لی دریر ده که ن (وه داوای غه نیمه تان لی ده که ن) ﴿أَشِحَّةً عَلَى الْخَبَرِ﴾ که چی چرو وک و رژدن له سه رمال و غه نیمه ت ﴿أُولَئِكَ لَمْ يَوْمِنُوا﴾ نانه وانه باوه ریان نه هیتا بوو ﴿فَأَخْبِطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ بویه خوا کرده وه یانی بو چهل کرده وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه نه مه به لای خوا وه (کاریکی) ناسانه ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ وایان ده زانی کو مه له کان (له شکریان هیتا بوو) نه روشتوون ﴿وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ وه نه گهر نه وه کو مه لانه بگه رینه وه (بو سه ر مه دینه) ﴿يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ﴾ ناواتیان ده خواست که له ناو (مه دینه) عه ره به ده شته کیه کان به دوور بوونایه (له ترسی جهنگ) ﴿يَسْتَلُونُ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ﴾ له دووره وه پرسیا ریان له هه والی ئیوه بکر دایه ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ وه نه گهر له ناو ئیوه دا بوونایه ﴿مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جهنگیان نه ده کرد زور به که می نه بی ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سویند به خوا به راستی له پیغه مبه ری خوا دا ﷺ بو ئیوه هه یه ﴿أَسْوَأَ حَسَنَةً﴾ سه ره مشقی و پیشه وایه تی چاک ﴿لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بو که سینک به هیوای خواو (پاداشتی) روژی دوایی یه ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ وه زور یادی خوا ده کات ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ وه کاتی ئیمانداران نه وه کو مه لانه یان دی (له شکریان هیتا بوو بو سه ر مه دینه) ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ووتیان نه مه نه وه به لینه یه خوا و پیغه مبه ره که ی به ئیمه یان دا بوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغه مبه ره که ی راستیان فهرموو ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (هاتنی نه وه هموو هیزه ی کوفر) باوه رداران ته نها ئیمان و ملکه چیان پی زیادی کرد ﴿

﴿مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له ناو باوه رداران دا پیاوانتیک هه ن ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له گهل
 نه و په یمانه ی که دا بویان به خوا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه مجا هه ندیکیان نه زر و به لئنی خوی به جی هینا و
 (شه هید بوو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ﴾ هه ندیکیشیان چاوه روانن (و هیشتا له ژیاندان) ﴿وَمَا بَدَأُوا تَبَدُّلاً﴾ هیچ
 گورانیکیان (له به لئنی خویان دا) نه کردووه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بو نه وه ی (خوا) پاداشتی
 راست گویان بداته وه به هوی راستی به که یانه وه ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه سزای دوو پرووه کان
 بدات نه گهر بیهویت ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته و به یان لی گیرا کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ بیگومان
 خوا لیبورده ی میهره بانه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ وه خوا کافره کانی (قوره یش که له شکریان
 هینا بوو بو سهر مه دینه) گهرانده وه به یرق و مهراقه وه (بو ولاتی خویان) ﴿لَمَيِّتًا لَّوَّحِيًّا﴾ هیچ خیر و
 ناواتیکیان (له ناوبردنی ئیمانداران) ده ست نه که وت ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خوا ئیمان دارانی
 له جهنگ پاراست (به هوی بای توند و فرشته وه کافرانی پرزو بلا و کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ وه خوا
 هه میشه به هیزی به ده سه لاته ﴿وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به نی قوره یزه) که پشتگیری
 نه وان (قوره یش و غه طفان) یان کرد خوی گه و ره هینانیه خواره وه ﴿مِّن صَيَاصِيهِمْ﴾ له قه لا کانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه ترسی خسته ناو دلپانه وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کومه لیکیان ده کورن
 ﴿وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ وه کومه لیک ی تریان به دبل ده گرن ﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوی
 تیاچوونی نه وان خوا) زهوی و خانو و سامانی نه وانی دا به ئیوه ﴿وَأَرْضًا لَّيْسَ تَطْغَوْهَا﴾ هه روه ها زهوی
 به کیش که پیستان پیانه نابوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شینکدا به توانایه ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لَّا تَرْوِيهَا﴾ نه ی پیغه مبه ر ﷺ به خیزانه کانت بلنی ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِيتَهَا﴾
 نه گهر ئیوه ژیا نی دنیا و رازا وه ی نه وتان دهوی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمَمُكَ﴾ ده ی هه مووتان و هرن موته تان
 پی بدهم (موته پاره و شتومه کیکه ده دریته ئافره تی ته لاق دراو) ﴿وَأَسْرَحْكُمْ سَرَّاحًا حِيلًا﴾ وه ته لاق تان
 بدهم به ته لاق دانیکی چاک و بی زیان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه نه گهر ئیوه
 خوا و پیغه مبه ره که ی و پاداشتی پروژی دوی تان دهوی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُمُ﴾ نه وه بیگومان
 خوا ناماده ی کردووه بو چاکه کاران له ئیوه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿بِنِسَاءِ النَّبِيِّ﴾ نه ی
 خیزانه کانی پیغه مبه ر ﷺ ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكُم بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ﴾ هه ر کام له ئیوه گونا هینکی گه و ره بکات
 ﴿يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بو دوو به رابه ر ده کریته وه به دوو قاتی (خه لکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه نه م کاره ش بو خوا ئاسانه ﴿

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ خَيْرًا فَلْيَفْعَلْ سِرًّا﴾ (نه ی خیرانه کانسی پیغه مبه ر ﷺ) هه ر کام له ئیوه له سه ر گویرایه لی
 خواو پیغه مبه ره که ی به رده وام بیت ﴿وَتَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده وه ی چاکیش بکات ﴿تُؤْتِيهَا أَجْرَهَا
 مَرْئِيًّا﴾ دوو جار پاداشتی پی دده دین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ وه ر و زییه کی چاک و خوشمان بو ناماده
 کردو وه (له به هشت دا) ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی ژنانسی پیغه مبه ر ﷺ ﴿لَسْتَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ئیوه
 وه ک هیچ یه ک له ئافره تانی دیکه نین ﴿إِنْ أَنْفَقْتَ﴾ نه گهر خوتان بیاریزن و له خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ
 بِالْقَوْلِ﴾ که واته به خه مزه و نازه وه قسه مه که ن (وه ک ئافره تانی ره وشت نزم) ﴿فَيُطَمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾
 نه وه کو نه وه ی که دلی نه خوشه (دهرون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾
 (که واته) قسه ی چاک و به جی بکه ن ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له ماله کانسی خوتاندا بمیتنه وه
 ﴿وَلَا تَبْرَحْنَ تَرَجُ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ وه زینت و جوانی خوتان دهرمه خه ن (له ناو خه لکی نامه حره مدا)
 وه کو خو دهر خستنی ئافره تانی سه رده می نه فامی یه که م (پیش ئیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾
 نویژ بکه ن و زه کات بده ن ﴿وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گویرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکه ن ﴿إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ده یه ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ نه ی ئال و به یتسی (پیغه مبه ر
 ﷺ) هه ر جوړه پیسی و گونا هیئک له ئیوه دوو ربخاته وه ﴿وَيُطَهِّرَ كُتُبَهُمْ﴾ و پاک و خاویتنتان
 بکاته وه به ته واوی ﴿وَأَذْكُرْتَ مَا بُنِيَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه بیر بکه نه وه له وه ی ده خوینریت
 له ماله کانتاندا ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له نایه ته کانسی خواو دانایی (فه ر موده کانسی پیغه مبه ر ﷺ)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به راستی خوا ووردبینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾
 به راستی پیاوه موسلمانان کان و ئافره ته موسلمانان کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه باوه رداره کان و
 ئافره ته باوه رداره کان ﴿وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ﴾ و پیاوانی هه میسه گویرایه ل و ئافره تانی هه میسه گویرایه ل
 ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه راست گوکان و ئافره ته راست گوکان ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾
 و پیاوان و ئافره تانی خوگر و به ئارام ﴿وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾ وه پیاوانی له خوا ترس و ژنانی
 له خوا ترس ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره تانی به خشنده ﴿وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ﴾
 و پیاوان و ئافره تانی روزه وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاوان و ئافره تانی داوینن پاک
 ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ پیاوانی که زور یادی خوا ده که ن و ئافره تانی که زور یادی
 خوا ده که ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده ی کردو وه بو هه موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لیخوشبوون
 و پاداشتی گه وره ﴿﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ بؤ هیج پیاو و نافر هتیک ی باوه رداری نییه ﴿إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾ کاتی خواو پیغه مبه ره که ی بریاری هر کاریکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْحِزْبُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (بویان نی یه) که سه ره شک بن له کاره که یاندا ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هر که س سه ره پیچی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ نه وه به راستی گومرا بووه به گومرا بونیک ی ناشکرا ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتیک ده تووت به که سیک (زهیدی کوری حاریشه) که خواو نیعمه تی به سه ردای رشتبوو، تویش چاکه ت له گه لدا کردبوو (به نازاد کردنی و به روه رده کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَوْحَكَ﴾ خیزانت (زهینه ب) لای خو ت را گره و بیه تله وه ﴿وَأَتَىٰ اللَّهَ﴾ وه له خواو بترسه ﴿وَتَخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له دلی خو تدا شتیک ده شاریته وه که خواو ناشکرای ده کات ﴿وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ وه له (قسه ی) خه لک ده ترسی له کاتیکدا خواو شیاو تره که لئی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ نه مجا کاتی زهید پیویستی به (زهینه ب) نه ما و ته لاقیدا ﴿زَوَّجْتَهَا﴾ نیمه (زهینه ب) مان لی ماره کردیت ﴿لِيَكُنِيَ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بؤ نه وه ی هیج ناره حه تی (وتاوانی) نه بیت له سه ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجٍ أَذْهَبَتْ﴾ له (ماره کردنی) ژنانی به کور کراوه کانیاندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی پیویستیان پییان نه ماو ته لاقیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه فرمانی خواو (به ماره کردنی زهینه ب بو ت) دراوه و براوه یه ﴿مَّا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیج ناره حه تی (تاوان) یک له سه ر پیغه مبه ره ﴿فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له (ماره کردنی زهینه ب) که خواو بریاری داوه بوی ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ باوو سونه ت ورینگای (دانراوی) خوایه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له ناو پیغه مبه رانی له مه و پیشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ وه فرمانی خواش بریاریکی براوه یه (وده بیت جی به جی بکریت) ﴿الَّذِينَ يَلْعَنُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾ که سان ی که په یامه کانی خواو راده گه به نن ﴿وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه له (خوا) ده ترسن و بیجگه له خوا له که سی تر ناترسن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به سه که چاودیر و لپیر سره وه بیت ﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه ممه د ﷺ باوکی هیج به ک له پیاوه کانتان نیه (نه زهیدی کوری حاریشه و نه هیج که سیک تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ به لکو نه و نیر داروی خواو کو تا همینی پیغه مبه رانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی باوه رتان هتاوه ﴿ادْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خواو بکه ن ﴿وَسَيُخَوِّذُكُمْ بِكُرَّةٍ وَأَصِيلًا﴾ به پاکی یادی خواو بکه ن به به یانیان و ئیواراندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه و زاتیکه به زه یی خو ی ده رژیستی به سه رتاندا ﴿وَمَلَائِكَتُهُ﴾ و فریشته کانی داوای لیور دنتان بؤ ده که ن ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به و هو یه وه (خوا) له تاریکی یه کانه وه ده رتان دیتی به ره و نوو رو و و ناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ يَا الْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه خوا به به زه ییه به ئیمانداران ﴿۱۳﴾

﴿يَحْتَسِبُ يَوْمَ يَقُولُهُ سَلَامٌ﴾ رُوژنیک باوهر داران ده گه نه خزمهت ئه و (خوا) به خیر هاتنیان به (ووشه ی) سه لامه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ وه خوا پاداشتی چاکی بۆ ئاماده کردوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بیگومان ئیمه تو مان ناردوو ه (بۆ خه لکی) ﴿شَهِيدًا وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ به شایهت و مژده دهرو ترسیته ر ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ و به بانگخواز بۆ (رینگه ی) خوا به فهرمانی ئه و ﴿وَبَشِيرًا جَمِيلًا﴾ و چرایه کی پرووناک که ره وه ﴿وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ﴾ وه مژده بده به ئیمانداران که بیگومان بۆ ئه وان هه یه ﴿مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا﴾ به هره و به خششینی گه وره له لایه ن خوا وه ﴿وَلَا تَطْعَمُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ گویرایه لی کافران و دوو پرووان مه که ﴿وَدَعِ أَذْنَهُمْ﴾ گوئی مه ده به ئازار دانی ئه وان (بۆ تو) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت هه ر به خوا بیهسته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به سه که پشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه ی ئه وانه ی که باوهرتان هتیا وه ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کاتی ئافره تانی ئیماندارتان ماره کرد ﴿فَطَرَلَقْتُهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ له پاشان له پیش ئه وه ی بچه لایان ته لاقتان دان ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدُوٍّ تَعْتَدُوهُنَّ﴾ ئه وه له سه ریان نییه بۆ ئیوه هیچ عیده یه که هه لزمیرن ﴿فَتَمْعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ﴾ که واته موعه یان (هوشاک و نوین بۆ دلخوشییان) بده نی و ته لاقیان بده ن ﴿سَرَّاحًا جَمِيلًا﴾ به ته لاقدانیکی جوان و رینک و پینک ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَلْنَا لَكَ﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بیگومان ئیمه حه لالمان کرد بۆ تو ﴿أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ﴾ ئه و هاوسه رانه ت که ماره بیت پی داوون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ ههروه ها ئه و که نیره کانه ی که خوا دهستی توی خستن (به وه ی زال بوونت به سه ر کافراندا) ﴿وَبَنَاتِ عِمَّاكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ﴾ و (بۆمان حه لال کردویت) کچانی مامت و کچانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ﴾ و کچانی خالت و کچانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾ ئه وانه ی که کۆچیان کرد له گه لت ﴿وَأَمْرًا مُؤَمَّتَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ﴾ ههروه ها ئافره تیکی ئیماندار ئه گه ر خوی بیه خشی به پیغه مبه ر (به بی ماره یی) ﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ ئه گه ر پیغه مبه ر ﷺ وویستی ماره ی بکات ﴿خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئه مه یان) ته نیا بۆ تو دروسته به جیا له ئیماندارانی تر ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ به راستی ئیمه ده زانین چیمان پتویست کردوو ه له سه ر ئیمانداران ﴿فَاتَّزَوْجَهُمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ده رباره ی هاوسه رکانیان و که نیره که کانیان ﴿لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ له بهر ئه وه ی هیچ له لات زه حمهت و گران نه بی (که شتانیکت به جیا له موسلمانان بۆ دروسته) ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیبورده ی میهره بانه ﴿

﴿تَرْجِي مَنْ نَشَاءُ مِنْهُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) سهره ی) ههریه کیک له خیزانه کانت وویست دوا ی بخه
 ﴿وَتَقْوَى إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ﴾ و ههریه کی له وانت وویست (پیشی بخه و) بیهینه بو لای خوت ﴿وَمَنْ ابْتَغَيْتَ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ﴾ وه هه کامت بویت (بیته لات) له وانه ی بهر که نارت کر دوون له وه و پیش ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾
 هیچ گونا هینکت له سهر نییه ﴿ذَلِكَ أَذَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ﴾ نه و (سهر پشک کردنه) نزیکتره که چاو و
 دلیانی پی گهش بیته وه ﴿وَلَا يَخْرُتَ﴾ و خه فته نه خوون ﴿وَيَرْضَيْنَ بِمَاءِ آيَتِهِنَّ كُلُّهُنَّ﴾ و هه موویان
 رازی بن به وه ی که پیت داوون ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه خوا ده زانی به وه ی که له دلتاندا به
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾ وه خوا زانای له سهر خو به ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِسَاءُ مِنْ بَعْدُ﴾ دوا ی نه مانه
 (که هاوسه رتن) هیچ نافر هتیکت بو حه لال نییه ﴿وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ﴾ و ناشتوانی بیان
 گوری به هاوسه رانی تر ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾ ههر چه نده به جوانیان سهر سام بیت (ریتک و پیکیان
 سهر نجت رابکیشی) ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ مه گهر وه که نه زه ک بیته خوا وه نی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ وَرَقِيبًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکدا چاودیره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی باوه رتان
 هیناوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾ مه چنه ژووره وه بو ماله کانی پیته مبه ر ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ يُدْعَا لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ﴾
 مه گهر رینگه تان پی بدری بو نان خوار دنیك ﴿غَيْرَ نَظِيرٍ لِهَذَا﴾ بی نه وه ی چاوه روانی پینگه یشتنی
 بکه ن ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا﴾ به لام نه گهر بانگ کران (بو نان خوار دن) نه و سا بر و نه ژووره وه
 ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا﴾ نه مجا نه گهر خوار دنه که تان خوار د بلا وه ی لی بکه ن ﴿وَلَا مُسْتَنْبِئِينَ لِحَدِيثٍ﴾
 وه مه میتنه وه بو قسه کر دن ﴿إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ﴾ چونکه به راستی نه و (مانه وه تان) نازاری پیته مبه ر
 (ﷺ) ده دات ﴿فَيَسْتَخِي مِنْكُمْ﴾ نه ویش شهرم ده کات لیتان (که بی ده نگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾
 به لام خواله (ووتنی) هه ق شهرم ناکات ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا﴾ وه ههر کاتی داوا ی شتیکنی ناو مالتان
 کرد له (هاوسه ره کانی پیته مبه ر ﷺ) ﴿فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ نه وه له پشتی به رده وه لییان داوا که ن
 ﴿ذَلِكَكُمْ أَظْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ نه و (شیوه داوا کردنه) تان خاوین تره بو دلی ئیوه وه نه وانیش
 ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُدْأُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ به هیچ شیوه به بو ئیوه دروست نی به نازاری (دلی) پیته مبه ری
 خوا بده ن ﴿وَلَا أَنْ تَنْكَحُوا أَزْوَاجَهُمْ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾ وه ههر گیز نابی خیزانه کانی پاش خوی ماره بکه ن
 ﴿إِنْ ذَلِكُمْ﴾ به راستی نه و (نازار دانی دل و ماره کردنه) تان ﴿كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ به لای خوا وه
 (گونا هینکی) زور گه وره به ﴿إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا﴾ نه گهر ههر شتیک نا شکر ا بکه ن (بیلین) ﴿أَوْ تَخْفَوْا﴾
 یا بیشار نه وه (له دلتاندا) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ نه وه به راستی خوا زانایه به هه موو شتیک ﴿۵۱﴾

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ﴾ (هاوسه رانی پیغه مبه ر ﷺ) هیچ گونا هیکیان له سهر نییه ﴿فِيءَ اَبَائِهِنَّ وَلَا ابْنَاتِهِنَّ وَلَا اِخْوَانِهِنَّ﴾ (نه گهر بی حیجاب بن) لای باو کیان و کوپانیان و برکانیان ﴿وَلَا ابْنَاءَ اِخْوَانِهِنَّ وَلَا ابْنَاءَ اَخَوَاتِهِنَّ﴾ و بر ازا کانیان و خوشکه زاکانیان ﴿وَلَا يَسْأَلُنَّ عَنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ﴾ و لای نافر ه تانی هاو دینیان و لای غولام و که نیزانی خو یان ﴿وَاتَّقِينَ اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿اِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی خوا چاودیر و ناگاداره به سهر هه موو شتی کدا ﴿اِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ به راستی خوا و فریشته کانی سه لاوات ده دن له سهر پیغه مبه ر ﷺ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که باوه رتان هیناوه ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ئیوهش سه لاوات و سه لامی زوری له سهر بدن ﴿اِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به راستی که سانی که ئازاری خوا و پیغه مبه ره که ی ده دن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ خوا نه فرینی لی کردون له دنیا و له دواړو ژدا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ وه سزای ریسوا که ری بو ناماده کردون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه که سانی که ئازاری پیاوان و نافر ه تانی ئیماندار نه دن ﴿يَعْرِمَ مَا كَتَبُوا﴾ بی نه وه ی هیچ تاوانیکیان کردیت ﴿فَقَدْ اَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ نه وه به راستی نه وانه بو هتان و تاوانیکی ناشکریان گرتوته نه ستو ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ﴾ نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بلی به هاوسه رانت ﴿وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و به کچانت و به نافر ه تانی پرواداران ﴿يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلْبَابٍ﴾ با عابا و بالاپوشه کانیان بدن به سهر خو یاندا (خو یان و جوانیانی پی داپوشن) ﴿ذَلِكَ اَدْنٰی اَنْ يُعْرِقَ﴾ نه وه نزیکتره بناسرین (به داوین پاک) ﴿فَلَا يُؤْذِنَنَّ﴾ تا به هوی به و نه ئازار نه درین ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیخوشبووی میهره بانه ﴿لَنْ يَرْضٰهُ الْمُتَّقُونَ﴾ به راستی نه گهر کوتابی نه هینن دو و پروان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ وه که سانی که له دلیاندا نه خوشی هیه ﴿وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ و پروپا گنده چیه کان له مه دینه دا ﴿لَنُفَرِّقَنَّ بِهِمْ﴾ ئیمه تو هان ده دین (به جهنگ کردن) له دریان ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا اِلَّا قَلِيلًا﴾ پاشان ماوه به کی که م نه بی (له مه دینه دا) دراوسیت نابن (ده رده کرین) ﴿مَلْعُونِينَ اَسْمًا تَقْفُوا﴾ (نه وانه) نه فرین لیکراون له ههر کوی بهر ده ست که وتن ﴿اُخِذُوا وَفُتِلُوْا تَقْتِيلًا﴾ به دیل ده گیرین و به کوشتن ده کوژرین ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ خوا (نه وه ی کردووه) به سوننه ت و باو ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له ناو که سانی که بهیستر بوون ﴿وَلَنْ نَّجْعِدَ لِّسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيْلًا﴾ هه ر گیز باو و سوننه تی خوا گوپانی بو نییه ﴿

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) خه لك پرس یارت لی ده کهن ده رباره ی (به رپا بوونی) رۆزی دواپی ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلنی زانینی (به رپا بوونی) نهو رۆزه ته نها لای خوایه ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ تو چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ له وانه یه رۆزی دواپی نزیک بیت (به لام خه لك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ﴾ به راستی خوانه فرینی له بی باوه ران کردووه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و ناگری هه لگیر ساوی بۆ ئاماده کردوون ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ به هه می شه بی تیتدا ده میتنه وه ﴿لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ پشتیوان و یاری ده ده ریکیان نیه ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ رۆزی که دم و چاویان له ناگری دۆزه خدا ئه م دیوو نهو دیو ده کریت ﴿يَقُولُونَ يَكَيْتَنَا﴾ ده لین: خوزگه و کاشکای ﴿أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ گویرایه لی خواو گویرایه لی پیغه مبه رمان بکر دایه ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ وه ده لی: ئهی به روه ردگارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا﴾ به راستی ئیمه به گوینی سهران و گه و ره کانمان کرد ﴿فَأَصْلَوْنَا السَّيْلَ﴾ ئیتر له رینگای راست گومرپایان کردین ﴿رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفُوا مِنْ الْعَذَابِ﴾ ئهی به روه ردگارمان دوو به رابه ر سزایان بده ﴿وَأَلْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ و به ر نه فرینی گه و ره ی خوتیان بخه یت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی نه وانه ی باوه رتان هیناوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى﴾ وه ك نهو که سانه مه بن که مووسایان نازاردا (تومه تیان بۆ کرد) ﴿فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ جا خوا مووسای پاك کرده وه له وه ی ده بیان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ (مووسا) لای خواو ریزو پله و بایه ی هه بوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی نه وانه ی باوه رتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و پاریز کار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه ی راست و دروست بکه ن ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ کرده وه کانتان چاك ده کات ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وله تاوانه کانتان خوش ده بی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و هه ر که س گویرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَقَدْ قَرَّبْنَا قَرَارًا عَظِيمًا﴾ نه وه به راستی سه رکه و تینکی گه و ره ی به ده ست هیناوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بیگومان ئیمه سپارده مان نیشانی ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ئاسمانه کان و زه وی و چیاکان دا (هه لگرتنی ئه مانه تی دینداریمان پیشنیار کرد بویان) ﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ به لام هیه چیان رازی نه بوون که هه لیگرن و ترسان له و (ئه مانه ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ که چی ئاده می نه و (سپارده ی) هه لگرت ﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ به راستی نه و (ئاده می) زورسته مکار و نه زانه ﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ بۆ نه وه ی خوا سزای پیاوان و ئافره تانی دوو پروو بدات ﴿وَالْمُسْرِفِينَ وَالْمُسْرِفَاتِ﴾ وه (سزای) پیاوان و ئافره تانی هاوه ل دانه ریش (بدات) ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له پیاوان و ئافره تانی ئیماندار ته و به وهر گریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیبورده ی میهره بانه ﴿

سوره قی ﴿سَبَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هم موو سوپاس و ستایش بو خواجه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هر چی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ته نیا مولکی نه وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه له دوار و ژیشدا ستایش هر بو نه وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَقِيرُ﴾ وه نهو (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده زانی چی ده چی به ناو زه ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لی ده رده چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه چی دیته خواره وه له ئاسمان ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ و چی بو سهر ده که وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه خوا میهره بانی لیورده یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بن باوه ران ووتیان: ﴿لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ﴾ پوژی دوا ایمان (به سهر دا) نیه ت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ وانیه) سویند به پهر وهر دگارم نهو (قیامه ته) تان بو دی ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ﴾ (خوا) زانای هم موو په نهانه کانه ﴿لَا يَعْرُبُ عَنْهُ﴾ له خوا گوم نابی ﴿مُنْقَلٌ ذَرْبُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ قورسای گهر دیله یه که له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾ وه بچو کترو گهره تر له وه نیسه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئیلا له کتیبکی ئاشکرا و پروندایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بو نه وه ی پاداشتی نه وانه ی باوه ریان هینا وه و کرده وی چاکیان کردو وه بداته وه ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو نه وانه هه یه لیور دنی (پهر وهر دگار) ﴿وَرَزَقُ كَرِيمٌ﴾ و پاداشت و پوژی به کی چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ وه که ساتیک که هه ول ده دهن باوه ر به نیشانه کانی نیمه نه کری ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده سته پاچه ن و هیچیان پی ناکریت ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزِ الْإِيمِ﴾ بو نه وانه یه سزای زور خراپ و سه خت ﴿وَبَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نه وانه زانیاریان پی دراوه ده زانن ﴿الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ﴾ نه وه ی له پهر وهر دگار ته وه بو ت هاتو وه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته نها نه وه راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ و رینموونی (خه لک) ده کات بو رینگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی بن باوه ر بوون ده یانووت ﴿هَلْ نَدُلُّكَ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ ئایا پیاو یکتان نیشان بده یں ﴿يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِقْتُمْ كُلَّ مُمْرِقٍ﴾ که هه و التان پی ده دات کاتیک (مردن و) به ته وای پزین و پاره پاره بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به راستی ئیوه سهر له نوی دروست ده کرینه وه ﴿۷﴾

﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ثابا ئه و (پیتغه مبه ر ﷺ) به دهم خواوه درو ده کات ﴿أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یا شیتته ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه خیر و انیه) به لکو ئه وانه ی بن باوهرن به دوا روژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له ناو سزاو گومراییه کی دوور (له راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده ی ثابا سه رنج نادهن ﴿إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بو ئه وه ی له به رده م و له پشتیان ه وه یه ﴿مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له ئاسمان و زه ویدا ﴿إِنْ تَشَاءُ خَسِيفَ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ نه گهر بمانه و ی ده یان به یین به ناخی زه ویدا ﴿أَوْ شَقِطَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ده یخه یینه خوار به سه ریاندا ﴿كَسَفًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ چهند پارچه یه ك له ئاسمان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به راستی له وه دا به لگه و په ند هه یه ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾ بو ههر به نده یه ك روو له خوا بیت ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ سویتند به خوا به راستی له لایه ن خو مانه وه فه زل و به هره یه کی گه وره مان به داوود به خشیبوو ﴿يَجِبَالٍ أَوْيَ مَعَهُ وَالظُّلُمِ﴾ نه ی چیا و بالنده کان له گهل داوود زیکرو ته سییحاتی خوا بکه ن ﴿وَالنَّالَةَ الْحَدِيدَ﴾ وه ئاسنمان بو نه رم کردبوو ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ﴾ (فه رمانمان پی کرد) قه لغان وزرینی جهنگیان لی دروست بکه ﴿وَقَذَرِي السَّرْدِ﴾ و له چینی زریدا بانه ندازه یی ئه لقه کان وه ك یه ك بن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ و کرده وه ی چاك بکه ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به راستی من به وه ی که ده یکه ن بینام ﴿وَأَسْلَمْنَا مِنَ الْریحِ﴾ وه بو سوله یمان (با، هه و) مان رام هیتا ﴿عُدُوْهُمْ أَشْعَرُ﴾ به یانیان تانیوه رو (با) به ئه ندازه ی مانگیك رینگای ده بری ﴿وَرَوَّاحُهُمْ أَشْعَرُ﴾ وه (نیوه روان تا) نیوار انیش به ئه ندازه ی مانگیك رینگای ده بری ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ رَعَيْنَ الْقَظْرِ﴾ وه مسمان بو تونده وه وه ك کانیا و (ده رو ی) ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه هندی له جنو که کانمان رام هیتا بوو له بهر دهستی دا کاریان ده کرد ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ به فه رمانی په روه رد گاری ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا﴾ و نه گهر ههر کام له وان له فه رمانی ئیمه لا بدا ﴿ثِقْلُهُ مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سزای ناگری هه لگراوی پی ده چیزین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله یمان) ههر چی بوویستایه بویان دروست ده کرد ﴿مِنْ مَّخْرِبٍ وَتَمَكِّيلٍ﴾ له بهر سستاو په یکه رو ﴿وَرِجْقَانِ كَالْجَوَابِ﴾ چهندین قاپی (نان خواردن) وه ك جهوزی گه وره و ﴿وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ﴾ چهند قازان و مه نجه لی دامه زرا و (نه ده جولان له بهر گه وره بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا﴾ نه ی ئالی داوود شو کرانه بژیری خوا بکه ن ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ﴾ به لام که می له به نده کانم (بو خوا) سوپاسگوزارن ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ نه مجا کاتیک سوله یمانمان مراند ﴿مَادَّاهُمْ عَلَى مَوْتِهِ﴾ هیچ شتیک مردنی سوله یمانی نشان (جنو که کان) نه دا ﴿إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ﴾ بیجگه له خو ره و موریانه ی زهوی ﴿تَأْكُلُ مِنْ سَائِهِ﴾ که دارده سسته که ی (سوله یمان) یان ده خوارد (که سوله یمان خوی دابو و به سه ریدا) ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾ نه مجا کاتی (سوله یمان) که وت ﴿تَبَيَّنَتِ الْجُنُ﴾ بو جنو که کان روون بویه وه ﴿أَنْ لُّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَتَبَ﴾ که نه گهر غه یبیان بزانیایه ﴿مَا لِيُؤْفَى الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له و سزا ریسوا که ره دا نه ده مانه وه ﴿

﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ﴾ سویند به خوا به راستی بۆ خه لکی سه بهء له و شوینی زیانه یاندا
 نیشانه یهك (له سهر ده سه لاتنی خوا) هه بوو ﴿جَنَّاتٍ عَنْ يَمِینٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو باخات لای راست و لای
 چه پی (شوینته که یانه وه) هه بوو ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ﴾ (بیان و ترا) له رۆزی په روه ردگار تان بخون
 ﴿وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾ و سوپاسی ئه و بکهن ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ﴾ و لاتنیکی پاك و خوش و په روه ردگار نیکی
 لیورده (یان هه به) ﴿فَأَعْرَضُوا﴾ نه مجا روویان و هر گیرا ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَبِيلَ الْعَذَابِ﴾ به و هوی به وه
 لافاوی ویرانکارمان بۆ ناردن ﴿وَبَدَّلْتُمْ جَنَّاتِهِمْ جَبَّتِينَ﴾ دوو باخاتی (چاکی به روو بووم دار)
 ئه و انمان گۆری به دوو باخاتی ﴿ذَوَاتِیْ أَكُلِ خَمْطٍ وَأَثَلٍ﴾ (خرابی) خاوهن به رینیکی تفت و تال و
 دار گهز ﴿وَشَقِیْمٍ سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ و که مینك له داری نه بگ (تاوگ، سیدر) ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن كَفَرَ﴾
 ئا به و جوړه توله مان لی سه ندن به هوی نا سوپاسی یانه وه ﴿وَهَلْ نُجْزِیْ إِلَّا الْكَفُورَ﴾ و ئایا جگه
 له وانه ی زور سپله ن توله له که س نه سینین؟! ﴿وَجَعَلْنَا بَیْنَهُمُ وَبَیْنَ الْقُرَى الَّتِی بَرَكَتْنَا فِیْهَا﴾ وه له نیوان
 (رینگای) ئه و ان و ئه و شارانه ی پیتو به ره که تمان تی خستبوون (له شام) سازاند بوومان ﴿قُرَى ظَاهِرَةٍ﴾
 چهند شار و چکه و دینهاتی نزیک و له به که وه دیار ﴿وَقَدَرْنَا فِیْهَا السَّيْرَ﴾ و رینگه ی نزیکمان بۆ روشتن
 له نیوان (ئو دینهاتانه) دا دانابوو ﴿سَیْرُ وَفِیْهَا الْيَاكِلِیْ وَآيَاتُ مَا أُمِرْتُ﴾ (و تمان پیان) چهند شه و و رۆژ
 به و (رینگایانه) دا برۆن به ئارامی و بی ترس ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَیِّنَاتِنَا أَفْأَنْتَ أَتَاكُم بِمِثْلِ هَٰؤُلَاءِ﴾ که چی (خه لکی سه بهء)
 ووتیان ئه ی په روه ردگارمان ماوه ی (رینگه ی) سه فهره کانمان دور بخه ره وه ﴿وَوَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 وسته میان له خو یان کرد ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ ئیمه ش کر دمانن به داستانی له ناو خه لکدا بیگیر نه وه
 ﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْقٍ﴾ پرژ و بلا و مان کردن (به و لاتاندا) به و په ری پرژ و بلاو کردن ﴿إِنْ فِیْ ذَٰلِكَ﴾ به راستی
 له و به سه ره اته دا ﴿لَا یَبْتَ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَکُورٍ﴾ چهند نیشانه هه به بۆ هه موو زور خوگری شو کرانه بژیر
 ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَیْهِمْ ابْنَلِیْسُ ظَنَّهُ﴾ سویند به خوا به راستی شه ی تان گومانی خو ی له و اندا به دی هیتا
 ﴿فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِیقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ بویه ئیمانداران نه بیست هه موویان شوینی شه ی تان که و تن ﴿وَمَا
 كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ﴾ وه شه ی تان هیچ ده سه لاتنی به سه ر ئیمانداران دا نه بوو ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ یُّؤْمِنُ
 بِآخِرَةِ﴾ ته نها بۆ ئه وه ی بزانیست کی باوه ری به رۆزی دوا سی هه به ﴿مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِی سَلٰتٍ﴾
 وه کی له و ان دهر باره ی (دوا رۆژ) له گوماندا به ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ﴾ وه په روه ردگار ت
 (ئهی موحه ممه د) به سه ره موو شتی کدا چاودیره ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِیْنَ رَحِمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (ئهی موحه ممه د
) بلی هاوار بکهن له وانه ی که بیجگه له خوا به په رستراوتان دهرانین ﴿لَا یَمْلِکُ کُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾
 به قه دهر هره وردیله یه کیان به ده ست نیه ﴿فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ﴾ نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِیْهَا مِیْنٌ یُّتْرٰکُ﴾ وه ئه و په رستراوانه هاو به شی (خوا) نه بوون (له دروست کردن) ئاسمانه کان
 و زه ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِیرٍ﴾ و هیچ یهك له و ان یارمه تی دهری خوا نه بوون ﴿

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ مه گهر بؤ که سی ئه و
 (خوا) ریگه بدات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه تا کاتی ترس و بیم له دلی (تکا کاران) لاده بری (به هوی
 ریگه پیدانی شه فاعهت) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ (به یه کتر) ده لئین: په روه ردگار تان چی پر یاریکی فهرموو
 ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده لئین: ووته راسته که ی فهرموو (که ریگه دانه به تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ و ه تنهها
 (خوا) به رزو بلندو گه وره یه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی رُوزیتان ده دات
 له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا (رُوزیمان ده دات) ﴿وَأَنَا أَوَّلُ يَأْكُمُ﴾ بیگومان ئیمه یا ئیوه
 (یه کیکمان) ﴿لَعَلِّي هُدَىٰ أَوْفَىٰ صَلَائِلِ مُبِينٍ﴾ له سهر رینموونین یان له گومراییه کی ئاشکراداین ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا﴾ (بلی) پر سیارتان لی ناکری له تاوانی که ئیمه کردو ومانه ﴿وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا
 نَعْمَلُونَ﴾ ئیمه ش پر سیارمان لی ناکری له وه ی ئیوه ده یکه ن ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ بلی په روه ردگارمان
 ئیمه و ئیوه کُوده کانه وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له پاشان پر یار ده دات له نیواناماندا به هق و راستی
 ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ و ه هر ئه وه دادوهری زانا ﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾ بلی ئاده ی
 نیشانم دن ئه و هاو به شانیه بر دو بو و تانه ریزی خواوه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ وانییه به لکو زاتی خوایه
 ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی دروست کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ و ه ئیمه
 تومان نه نار دوه بؤ هه موو ئاده می به مژده دهر و ترسینهر نه بیئت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام زور به ی ئاده می نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ و ه ده لئین هم به لئینی (رُوزی دوا بی) ه
 که ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست گون ﴿قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ﴾ بلی به لئینی ئیوه
 رُوزیکه ﴿لَا تَسْتَعْجِلُونَهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَفْتِحُون﴾ نه ساتیک دوا ده که ون لینی و نه پیشیش ده که ون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ و ه ئه وانه ی بی باوهر بوون ووتیان ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ ئیمه هر گیز
 باوهر ناهیتین به م قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ و به و کتبیانه ش پیش هم (قورئانه) هاتوون
 ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزگه دت دی کاتی ئه و سته مکارانه ﴿مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ راده گیرین
 له به ردهم (داد گای) په روه رد گاریاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه و تاوان ناراسته ی یه کتر
 ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَظْفَعُوا﴾ لاوازو ژبر ده سته کراوان ده لئین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به وانه ی خو یان
 به گه وره ده زانی (ده سه لاتداره کان) ﴿لَوْ لَا أَشْرَ لَكُمَّا مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه نه بو و نایه بیگومان ئیمه
 باوهر دار ده بووین ﴿۵۱﴾

﴿وَيَوْمَ يُخْسِرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه پورژنك (خوا) هموویان کؤ ده کاته وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ پاشان به فرشته کان ده فهرموی ﴿أَهْلُوا لَهُ أَئِذَا كُنُوا يَعْبُدُونَ﴾ ئایا نه وانه (له دونیا) ئیوه یان ده په رست ﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ﴾ (فرشته کان) ده لیسن پاك و بینگه ردی بو تو ﴿أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ﴾ ته نیا تو گه وره وېشتیوانی ئیمه ی نه ك نه وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْغَلَّةَ﴾ به لكو نه وان جنو كه یان ده په رست ﴿أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زوره یان باوه پریان به وان (جنو كه) هه بوو ﴿قَالُوا لَوْلَا آيَاتُنَا لَيَكْفُرُنَّ بِحُجَّتِكَ لَئِنْ كُنَّا إِلَّا نَافِلُونَ﴾ نه مجا نه مړو ناتوانن هیچ سوودو زیاننك به یه كتری بگه یه نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه به سته مكاران ده لیسن: ﴿ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ سزای ناگری دوزه خ بچه ژن ﴿الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ نه وه ی ئیوه باوه پرتان پی نه بوو ﴿وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ﴾ کاتی بخوینریشه وه به سه ریاندا ﴿أَيْنَمَا بَيْنَتْ﴾ نیشانه پروونه کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده لیسن: نه مه (پنغه مبه ر) هیچ نیه جگه له پیاوینك ﴿يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ﴾ ده وه ی ریگریان بکات ﴿عَمَّا كَانُ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ﴾ له وه ی كه باوو باپیرانتان ده یان په رست ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا﴾ وه ده لیسن: نه مه (قورئان) شتینك نیه ﴿إِلَّا أَنْفُكَ مُفْتَرِيٌّ﴾ بیجگه له درویه کی هه لبه ستر او به ناوی خواوه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ وه بیباوه پریان به راستی به (قورئان) یان ده ووت كه بو یان هاتبوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ قُتَيْبٍ﴾ نه مه ته نها جادوویه کی ئاشکرایه ﴿وَمَاءَ أَنْبَتِهِمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ (خو ئیمه) پیشتر چند کتیبینکمان پی نه دابوون كه بیانخوینتنه وه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و بومان نه نار دبوون ﴿قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ پیش تو هیچ پیغه مبه ریکی تر سینهر ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه كه سانئ پیش نه مان (قوره یشیه کان) باوه پریان به پیغه مبه رانیان نه هیتا ﴿وَمَا تَكُونُ إِلَّا شَرٌّ مُنْذِرٌ﴾ نه مان (قوره یش) نه گه یشتبوونه ده یه کی نه وه ی به وانمان دابوو ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ نه مجا نه وان باوه پریان به پیغه مبه رانی من نه هیتا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو توله سه ندنی ئیمه (له وان) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَحْدَةٍ﴾ بلئ من ته نیا به یه ك شت نامور گاربتان ده كه م ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ﴾ كه دوو دوو، یه ك یه ك، له بهر خوا هه لسن (وگوپرایه لی فهرمانه کانی بن) ﴿ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ﴾ پاشان بیر بکه نه وه هاوړیکه تان (پنغه مبه ر) شیت نیه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ﴾ نه و (پنغه مبه ر) ته نیا تر سینهره بو ئیوه ﴿بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له پیش هاتنی سزای سه ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾ بلئ هه ر کړئ و پاداشتیکم لی داوا کړدوون نه وه بو خو تان ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته نها له سه ر خوا یه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه نه و (خوا) به سه ر هه موو شتینکدا ئاگاداره ﴿قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْفُفُ بِالْحَقِّ﴾ بلئ به راستی په روه ردگارم به توندی هق ده دات به سه ر (به تالدا) ﴿عَلَّمَ الْغُيُوبَ﴾ (خوا) زانایه به نه یی و شار او ه کان

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی (ثایینی) راست هات ﴿وَمَا يَدِي الْأَبْطَلُ وَمَا يَشِئُ﴾ و به تال (نه ما) و دروست نابیته و دوو باره ناگه ریته وه ﴿قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ﴾ بلی نه گهر من گومر اېم ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي﴾ نه وه زیانه که ی ته نیا بو خومه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه نه گهر ریتمو ونېم ﴿فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾ نه وه به هوی نه و (قورئانه) وه یه که بهر وه ردگارم بوی ناردووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ به راستی خوا بیسه رو نزیکه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) نه گهر ده بیینی کاتی (بی باوه ران) زور ده تر سن ﴿فَلَا قَوْلَ﴾ نه مجا به هیچ جوزی رزگار بوونیان نییه ﴿وَأَخْذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه له شویتینکی نزیک (دوزه خه وه) ده برین بو ناوی ﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾ له و کاته دا ده لین باوه رمان هیتا به و (قورئانه) ﴿وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاقُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چون (باوه ریان) ده ست ده که وی له شویتینکی دووره وه ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ که به راستی نه وان له دونیا دا بی باوه ر بوون پنی ﴿وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه به نه زانی قسه یان له په نهانیه کان ده کرد له شویتینکی دوره وه (که دونیا به) ﴿وَجِلَّ بَيْنَهُمْ﴾ و بین مایشته ون ﴿بِهِر به ست ده خریته نیوان نه وان و نه وه ی ثاره زووی ده که ن (که بهر و ا هیتان و ته وه کردنه) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ههر وه کو به هاوشیوه کانیا ن کرا له پیش نه ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ به راستی نه وان له گومانینکی دوو دل که ردان ﴿

سوره قی ﴿فَاطِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه موو ستایش بو خوا به که به دی هیتهری ئاسمانه کان و زه وییه ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا﴾ فریشته کانی کردووه به نیر او اتیک ﴿أُولَئِكَ أَجْحَقُ مَثْنَىٰ وَتِلْكَ وَرَيْعٌ﴾ خاوه نی (چه ند جوزه) بالن : دووان و سیان و چوار ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) ههر چی بیه وی له دروست کردندا زیادی ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به سهر هه موو شتیکدا به توانایه ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ خوا ههر ره حمه ت و چا که یه ک بو خه لک به ره لا بکات و بیکاته وه ﴿فَلَا تُمْسِكْ لَهَا﴾ ئیتر شتیک نیه ریگری لی بکات و بیگریته وه ﴿وَمَا يُمْسِكُ﴾ وه خوا ههر به هریه ک بگریته وه ﴿فَلَا تُرْسِلْ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئیتر له پاش گرته وه ی خوا به ره لا که ر و نیره ری بو نییه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه خوا زالی بالاده ستی کار دروسته ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیرکه وه له به هری خوا به سهر تانه وه ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ ئایا بیجگه له خوا دروست که رینکی تر هیه ﴿يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ که روزیتان بدات له ئاسمان و زه ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر اوینکی راست نییه بیجگه له خوا ﴿فَأَن تَوْفَكُونَ﴾ ده ی چون و ا پرو و ورده گیرن (له به که خوا به رستی) ﴿

﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ نه گهر باوه ږيان پي نه هيتايت (دلگران مه به) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ چونكه به راستی پيغه مبه رانی پيش توش باوه ږيان پي نه هيترا ﴿وَالِلّٰهِ الْمُؤْمَرُ﴾ همموو کارو باره کان ته نها بو لای خوا ده گهر ښه وه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ إِن وَعَدَ اللّٰهُ حَقٌّ﴾ نهی خه لکينه بينگومان به ليني خوا راسته ﴿فَلَا تَعْرَظْكُمْ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ دهی که واته با ږیانی دونیا فريوتان نه دات ﴿وَلَا تَعْرَظْكُمْ بِاللّٰهِ الْعَزَّوُجُ﴾ وه باشه يتان به (به زه بی و ليپور دهی) خوا فريوتان نه دات ﴿إِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمۡ عَدُوٌّ﴾ به راستی شه يتان دور منی ښه وه ﴿فَأَخِذُواْ عَدُوَّكُمْ﴾ دهی که واته ښه وه به دور منی خوتانی دابنين ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ﴾ بيگومان نهو (شه يتان) تاقم وکومه له که ی بانگ ده کات ﴿لِيَكُونُواْ مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بو نه وهی ببه نه هاوه لانی ناگری هه لکیر ساوی (دوزه خ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُواْ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه وانه ی بی باوه ږيون سزای به تينيان بو هه یه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه وانه ی باوه ږيان هيتاوه و کرده وه چاکه کانيان کرده وه ﴿لَهُمْ مَّغْفَرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ ليپوردن و پاداشتی گهره ږيان بو هه یه ﴿أَفَمَن رَّبَّنَا لهُۥ سُوءٌ عَمَلٍ﴾ دهی ښا یا که سنی که کرده وهی خرابی خوی بو جوان کراوه ﴿فَرَّاهُ حَسَنًا﴾ و به چاک و جوانی ده بينی (وه که سنی که پتوهری چاکه و خرابه ی ښا بين بیت) ﴿فَإِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَن يَّشَاءُ﴾ وه به راستی خوا ههر که سنیکی بوی گومرای ده کات ﴿وَيَهْدِي مَن يَّشَاءُ﴾ وه ههر که سنیکی بوی ږينموونی ده کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ دهی که واته به خه فته خواردن له بهر (ښمان نه هيتانی) نه وان خوت مه فته وتينه ﴿إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعَوَتُ﴾ به راستی خوا به وهی که نه وان ده يکمه ناگاداره ﴿وَاللّٰهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با، هه وا) کانی ناردووه ﴿فَتُثْبِتُ سُحَابًا﴾ بو نه وهی هه وره کان بگه ږيني (بلاويان بکه نه وه) ﴿فَسُقْنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيْتٍ﴾ نه مجا نهو (هه ورا نه) ده نيرين بو سهر ولا تيکی مردوو ﴿فَلَاخِيَنَالِهِ الْأَرْضُ بِحَدِّ مَوْتِهَا﴾ جا (بارانی لی ده باری و) زه وی پي زيندوو ده که ينه وه له پاش ووشک بوون و مردنی ﴿كَذَٰلِكَ النُّشُورُ﴾ زيندوو کرده وهی (مردوو انيش له قيامه تدا) ههر به و شيوه به ﴿مَن كَانَ يُرِيدُ الْغَزَا﴾ ههر که سنی گهره بی و سهر به رزی ده وی (له خوی بوی) ﴿فَلِلّٰهِ الْغَزَا جَمِيعًا﴾ چونكه به راستی هه موو گهره بی و ده سه لات ههر بو خوا به ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ الْقَاطِبُ﴾ ووته ی پاک و چاک ته نها بو لای نهو (خوا) سهر ده که وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه (ووته ی پاکو) کرده وهی چاک به رز ده کاته وه (بو لای خوی) ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ وه نه وانه ی که پيلانه خرابه کان ده گيرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزايه کی توندو به تينيان بو هه یه ﴿وَمَكْرُؤٌ لَّيْكٌ هُوَ يُبَوِّرُ﴾ و قیل و پيلانی نه وانه له ناو ده چی ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّن نُّرَابٍ﴾ خوا (باو کی) ښه وی له خاک دروست کرده وه ﴿ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ﴾ له پاشان (نه وه کانی دروست کرد) له نوتفه يه ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه مجا (خوا) کرده وونی به چهند جووت (نير و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا عَلِمَهُۥ﴾ وه هيچ مينه يه ک (نا فره تیک) دوو گيان نابی و سکه که ی دانانی (نابييت) مه گهر به ناگاداری خوا نه بيت ﴿وَمَا يَعْمَرُ مِّنْ مُّعْتَرٍ﴾ وه هيچ ته مه ن دريژ کراوی ته مه نی دريژ ناکری ﴿وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه له ته مه نی که م ناکری مه گهر له کتيبیک (لوح المحفوظ) دانوسراوه ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ﴾ به راستی ته م کاره بو خوا ښاسانه ﴿

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ نهو دوو (جوره) ده ریا وهك يهك نین ﴿هَذَا عَذَابٌ مُّزَاتٌ﴾ نه مه یان سازگار و شیرینه
 ﴿سَائِعٌ مُّشْرَابُهُ﴾ و خوار دنه وهی ئاسانه و خوشه ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ نهوی تریان سویر و تال و تفته
 ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيفًا﴾ و له هه ردو و کیان گوشتی ته پرو تازه ده خون ﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيبًا
 تَلْبَسُونَهَا﴾ و خشلی (مرواری و سه دهف و دور له ده ریا) ده نه هیئن و ده پپوشن، و خوتانی پی
 ده پازیننه وه ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ﴾ و که شتی یه کان ده بینی ئاوه که لهت ده کهن (کاتی به ناویدا
 ده پرون) ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو نه وهی هه ندی رزق و پروزی خوا پیدا بکهن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه تا ستایشی خوا بکهن (له سه ر به ره کانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شه و ده کات به ناو
 پروژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ و پروژ ده کات به ناو شه ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ﴾ وه خوړ و مانگی
 رام هیناوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه ریه که یان (له خولگهی خویدا) تا نه و ماوه یه ی بوی
 دیاری کراوه ده گه ریئت و ده سو ریته وه ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه وه یه خوا ی په روه رد گاری ئیوه
 ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ بادشایه تی ته نها بو نه وه ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و نه وانه ی ئیوه هاواریان لی
 ده کهن بیجگه له خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوه نی تو نی کله سپیکه ی ناوکی خورمایش نین ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ
 ﴾ (بته کان) نه گهر نزاو هاواریان لی بکهن ﴿لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ﴾ هاواره که تان نایستن
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ و نه گهر بیشی بیسن وه لا متان ناده نه وه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ﴾
 و له پروزی قیامه تیشدا بی باوهر ده بن به هاو بهش دانانه که تان (وبه درو تان ده خه نه وه)
 ﴿وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ وه دلنیا به کهس وهك (خوا ی) ئاگادار ئاگادارت ناکات (له سه ر نه نجامتان) ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ أَسْفَرًا
 إِلَى اللَّهِ﴾ نه ی خه لکینه هه ر ئیوه هه ژاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾
 وه ته نیا خوا به بی نیازی ستایش کراو ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه گهر (خوا) بیهوی له ناوتان
 ده بات ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه خه لکیکی تری تازه ده هیتیت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وه نه مهش
 بو خوا کاریکی گران نییه ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ هیچ گونا هبار نیك گونا هی که سینی تر
 هه لئاگریئت ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلَةٍ﴾ وه نه گهر بار گرانی (گونا هباری) بانگی که سی تر بکات بو
 هه لگر نیی (باره گونا هه که ی) ﴿لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هیچ له و (باره گونا هه) هه لئاگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ هه رچه نده (داوا لی کراوه که) خزمیشی بیت ﴿إِنَّمَا تُذِرُ الَّذِينَ﴾ به پراستی تو (نه ی موحه ممه د
 ﷺ) ته نها نه وانه بیدار ده که یته وه ﴿يَحْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ که به په نهانی له په روه رد گاریان ده تر سن
 ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژه کانیا ن به ریکی به جی ده هیئن ﴿وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ﴾ وه هه ر
 کهس خو ی پاک پراگری (له تاوان) نه وه به پراستی (سوودی) خو پاک پراگرته که ی هه ر بو خو یه تی
 ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گه رانه وهش ته نها بو لای خوا به ﴿۱۸﴾

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کویرو بینا په کسانن ﴿۵﴾ ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك به كن) ﴿۶﴾ ﴿وَلَا الظُّلُ وَلَا الْحُرُورُ﴾ و نه سییه رو خوره تاو (وهك به كن) ﴿۷﴾ ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانبهرن ﴿۸﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ﴾ به راستی خوا (بانگی خوی) ده بیستی به هر که س که بیه ویت ﴿وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ به لام تو ناتوانی (نه ی موحه ممه د ﷺ) په یامه که ت) بیستی به وانه ی له گوړه کاندان (مردوون) ﴿۹﴾ ﴿إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ تو ته نها ترسینه ری ﴿۱۰﴾ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بیگو مان نیمه تو مان به (ثانی) راسته وه ناردو وه مژده دهر و ترسینه بیت ﴿وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هر گهل و نوممه نیک (پیغه مبه ریکی) ترسینه ری تیدا هاتو وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوكَ﴾ وه نه گهر باوه پرت پی نه هینن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ نه وه بیگو مان له پیش نه وانیشه وه که سانیک باوه ریان نه هینا (به پیغه مبه ره کانیا ن) ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه مبه ره کانیا ن هاتنه لایان به مو عجزه کان ﴿وَبِالْزُبُرِ وَإِلَّا كِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ و په راوو کتیبه پروون که ره وه کانه وه ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشان نه وانه یان بی باوه ربوون قارم لی گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو توله سندن نی نیمه (له وان) ﴿۱۳﴾ ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ تَابًا وَتُكِنُّ غُنْمًا مِّن لَّدُنْكَ﴾ نایا نه تدی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ﴾ که به راستی خوا له ناسمانه وه بارانی باراندو وه، نه مجا به و بارانه هه موو جوړه میوه به کمان پرواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ که شیوه و رهنگه کانیا ن جیاوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ﴾ و له چیا کاند چهند ریگا هه به ﴿بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ که رهنگیان سپی و سوره (سپی و سوره کانیش) جیاوازن ﴿وَعَرَائِبٌ سُوْدٌ﴾ و هه شیان به شیکی توخه ﴿۱۴﴾ ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ وَالْأَنْعَامِ﴾ وه له ناده می و زینده وه رو ئازهل و مال تیشدا ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُمْ كَذَلِكَ﴾ رهنگی جوړاو جوړ هه به به وینه ی جیاوازی میوه هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به راستی له ناو بهنده کانی خودا، ته نها زانیا ن (وهك پیوست) له خوا ده ترسن ﴿۱۵﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بیگو مان خوا زالی بالادهستی لیبوره به. ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ به راستی نه وانه ی که کتیبی خوا ده خویننه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به چاکی نویژیان به جی هیتاوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه له وه ی که پیمان داوون به نهیتی و ناشکرا ده به خشن ﴿يَرْجُونَ جَزَاءَ لَّن تَبُورَ﴾ چاوه پروانی بازر گانی به کن هه رگیز زهره ر ناکات ﴿۱۷﴾ ﴿لِيُوقِيَهُمْ أَجُورَهُمْ﴾ بو ئه وه ی (خوا) به تیرو ته واوی پاداشتیان بداته وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه له فازل و به هره ی خوی زیاتریشیا ن پی بدات ﴿إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به راستی خوا لیبوره ی سوپاس و هر گره ﴿۱۸﴾

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه نه وهی له قورئاندا نیگامان کردوه بو تو ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه نه وه راسته و پشتیوانی کتیبه کانی پیش خویه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ بیگو مان خوا به بنده کانی ناگدار و بینایه ﴿تُؤْتِرُنَا الْكِتَابَ الَّذِي﴾ له پاشان هم قورئانه مان به خشی به که سانیك ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له ناو به بنده کانماندا هه لمان بژاردن ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ نه مجا هه ندیکیان سته مکارن له خودی خو یان ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ وهه ندیکیان مام ناوه ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِ ابْتَدَى اللَّهُ﴾ وهه ندیکی تریان به فهرمانی خوا پیشکه و توون به هو ی چاکه کانیا نه وه ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ هم (قورئان پیدانه) له خویدا به هره یه کی گه وره یه ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه وانه ده چنه ناو به هه شتانیك که جیگای مانه وهی هه میشه یی به ﴿يُحْتَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَّهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له ویدا به بازنی ئالتونی و مرواری ده رازینرینه وه ﴿وَلِبَاسُهَا فِيهَا خَيْرٌ﴾ وپوشا کیشیان تیدا ناو ریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه نه وان ده لئین: هه موو سو پاس بو نه و خواهی ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که خه فه تی لابر دین و نه بهیشت ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به راستی پهروه ردگار مان لیورده ی شایسته ی سو پاسه ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه و (خواهی) که به چاکه و به هره ی خو ی نیشته جنی کر دین له مالی هه میشه یی (به هشت دا) ﴿لَا يَمَسُّنَّ فِيهَا نَصَبٌ﴾ له ویدا نه هیچ ماندو و بوونیکمان تووش ده بی ﴿وَلَا يَمَسُّنَّ فِيهَا الْغُوبُ﴾ ونه هیچ نه رك و زه حمه تیکمان دوو چار ده بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دوزه خ بو نه وانه به بی باوه ر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْثُوا﴾ بریاری مردن نادری به سه ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ ههروه ها هه ندی له سزای (دوزه خ) یان لی سوو ك ناکری ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ نا به و جو ره تو له نه سه نین له هه موو بی باوه ر یك ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا﴾ وه نه وانه له دوزه خدا هاوار ده کهن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ (ده لئین) نه ی پهروه ردگار مان (له دوزه خ) ده رمان بهیته تا کرده وهی چاک بکه ین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له وهی ده مان کرد (له دونیادا) ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ﴾ (وه لام ده درینه وه) نایا ته مه نمان دریز نه کردن ﴿مَا يَذْكُرُ فِيهِ مِنْ تَذَكَّرٍ﴾ نه وه ندی نه وهی ده یه وی بیر بکاته وه تیایدا بیر بکاته وه ﴿وَجَاءَ كُرُّ النَّذِيرِ﴾ وه ترسینه رتان بو نه هات ﴿فَذُوقُوا عَذَابَ الظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ دهی (نه و سزا) به چه ژن چونکه هیچ یاریده ده ریک بو (بی باوه ره) سته مکاره کان نییه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا به نهینی ئاسمانه کان وزه وی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگو مان خوا به نهینی دلان ناگداره ﴿

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه ره ئه و زاته ئیوه ی کرده جیشین (ی پیشوان) له زه ویدا ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ نه و سا هه ره که س بی باوه ربی نه وه (توله ی) بی باوه ربیه که ی هه ربو خو به تی ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوه ربی کافران هیچیان بو زیاد ناکات لای په روه رد گاریان ﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ جگه له خه شم و رقی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوه ربی کافران هیچیان بو زیاد ناکات بیتجگه له زه ره رمه ندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی هه و الم بده نی ﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه و هاو به شانیه له جیاتی خوا ده تانه رستن (هاو ارتان لی ده کردن) ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بدهن له زه ویدا چیان دروست کردو وه؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له به دی هینانی ئاسمانه کاندایه شداری (خوا) یان کردو وه؟ ﴿أَمْ أَنَاءَ الْيَتَامَى﴾ یا کتیبیکمان پی داوون ﴿فَهُمْ عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ﴾ جا به لگه یان له و کتیبه دا هیه (که به ته کان هاو به شی خوان) ﴿بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (نه خیر وانییه) به لکو سته مکاران هیچ به لیتیک به یه کتری نادهن جگه له فریودان و (هه له خه له تاندن) نه بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُنْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا ئاسمانه کان و زه وی راگیر ده کات ﴿أَنْ تَزُولَا﴾ بو نه وه ی له پریره وی خو یان لانه دهن ﴿وَلَنْ زَالَتَا﴾ به راستی نه گهر له پریره وی (خو یان) لا بدهن ﴿إِنْ أَمْسَكْتَهُمَا مِنْ أَجَلٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ کی هیه جگه خوا رایان بگریت ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بنگومان نه و (خوا) له سه ره خو و لیورده یه ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَلْمَنِهِمْ﴾ (بت په رستان) به سویتندی هه ره گه وره یان سویتندیان ده خوارده به خوا ﴿لَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (ده یان ووت) نه گهر پیغه مبه ریکی تر سینته ریان بو بیت ﴿لِيَكُونُوا أَهْدَىٰ مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾ به راستی نه و ان له هه ره یه که له نوممه تانی تر رینمویان تر دهن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ نه مجا کاتی پیغه مبه ری تر سینته ریان بو هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ زیاتر دوور که و تنه وه (له ریگه ی راست) ﴿أَسْبَغَ فِي الْأَرْضِ﴾ له به ره خو به زل زانی له زه ویدا ﴿وَمَكَرَ السَّيِّئُ﴾ و فیل و پیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ وه فیل و پیلانی خراب ته نیا زیان به خاوه نه که ی ده گه یه نی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا اسْتِئْذَانَ الْأَوَّلِينَ﴾ ده ی که واته نه و ان جگه له چاره نووسی پیشینان چاوه روانی شتیکی تر ده که ن؟ ﴿فَلَنْ يَجْدَلَ الَّذِينَ اللَّهُ تَبَدَّلًا﴾ چونکه باوی خوا هه ره گیز گورانی بو نییه ﴿وَلَنْ يَجْدَلَ الَّذِينَ اللَّهُ تَحْوِيلًا﴾ و باوی خوا لادانی بو نییه ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا نه و ان به زه ویدا نه گه راوون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تا سه ره بکه ن سه ره نه نجام گه لانی پیش خو یان چون بووه ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که نه و ان له مان به هیزتر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ناتوانی له دهستی خوا ده رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به راستی خوا زانا و به ده سه لات و به توانایه ﴿۱۱﴾

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وه نه گهر خوا قار بگری له خه لکی (توله یان لی بسه نی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له بهر نهو (خراپانه ی) کردویانه ﴿مَاتَرَكْ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَاتَبَةٍ﴾ هیچ گیانداریکی به سهر زهویه وه نه ده هیشت ﴿وَلَا يَكُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام (خوا) مؤله تی نه وان ده دات تا ماوه ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه مجا کاتی ماوه که یان (کو تایی) هات (ده یان مرینی) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ جا بیگومان خوا به بهنده کانی ناگادارو بینایه ﴿۱۵﴾

سوره تی ﴿یس﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿یس﴾ به (یا، سین) ده خوینریته وه خوا زانتره به ماناکه ی بۆ زانیاری زیاتر سهیری سه ره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ سویند به قورئانی پر له دانایی ﴿۲﴾ ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی تو (نه ی موحه ممد ﴿۳﴾) له پیغه مبه رانی خوی ﴿۴﴾ ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ له سهر ریبازی راستی ﴿۵﴾ ﴿تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابه زینراوه له لایه ن خوی زالی بالادهستی میهره بانه وه. ﴿۶﴾ ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ﴾ بۆ نه وه ی گه لی بترسینی (له سزا) که باوو باپیرانیان نه ترسینرابوون ﴿۷﴾ ﴿فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ بویه نه وان بی ناگا بوون ﴿۸﴾ ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی به لیتی خوا چه سپاوهاته دی له سهر زوربه یان ﴿۹﴾ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکه نه وان باوه ر ناهینن ﴿۱۰﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْيُنِهِمْ غُمَّةً﴾ (وهك که سانی وان که) ته وقمان کردبیته گهر دنیان ﴿۱۱﴾ ﴿فَهِيَ إِلَىٰ آلِ الذَّقَانِ﴾ جائه و (ته وقانه) تا چه نا که یان هاتی (گهر دنیانی به ته واوی گرتبیته وه) ﴿۱۲﴾ ﴿فَهُمْ مُّقَمَحُونَ﴾ نه مجا سه ریان بهرز کرابیته وه (نه توانن بۆ خوارو نه م لاو لا بیجولینن) ﴿۱۳﴾ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وه بهر به ستمان له بهر ده م و پشتیانه وه داناهه ﴿۱۴﴾ ﴿فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ په رده شمان داوه به سهر چاویان دا بویه نه وان (راستی) نابینن ﴿۱۵﴾ ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ وه بۆ نه وان به کسانه چ بیان ترسینت یان نه یان ترسینت ﴿۱۶﴾ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوه ر ناهینن ﴿۱۷﴾ ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تو ته نها که سینک ده ترسینی که شوین قورئان ده که ویت ﴿۱۸﴾ ﴿وَخَشِيَ الرَّحْمَنُ الْعَلِيمَ﴾ له په نه نایشدا له خوی میهره بان ده ترسن ﴿۱۹﴾ ﴿فَلْيَسِّرْهُ يَسَّغْفِرْهُ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ به هو ی (نهو شوین که وتن و ترسانه وه) مرده ی بهر ی به لیخو شبوونی (گونه کانی) و پاداشتی چاکی (به هه شت) ﴿۲۰﴾ ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ﴾ به راستی ههر ئیمه مردوو و زیندوو ده که ینه وه ﴿۲۱﴾ ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾ و ههر چی پیستر کردویانه و شوینه واری پاش خوشیان دنوسین ﴿۲۲﴾ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وه هه موو شتیگمان له په راوینکی پروون و ناشرکادا ژماردوه و نووسیوه که (لوح المحفوظ) ه ﴿۲۳﴾

﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) نموونه یان بۆ بیته ره وه به خه لکی شاری (أنطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتئ که پیته مبه رانیان بۆ هات ﴿۱۶﴾ ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾ کاتئ دوو (پیته مبه ر) مان نارد بۆ ناویان باوه ریان پیته کردن ﴿فَعَزَّزْنَا ثَلَاثًا﴾ نه مجا به (ناردنی پیته مبه ری) سییه م به هیزمان کردن (وپشتمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ﴾ جا (همه موویان) ووتیان بینگومان ئیمه نیر دراوین بۆ سه ر ئیوه ﴿۱۷﴾ ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (خه لکه که) ووتیان ئیوه هه ر ئاده مییه کی وه ک ئیمه ن ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوای میهره بان هیچ شتیکی (له نیگا) نه ناردوته خواره وه ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ ئیوه ته نه ا درو وزن و درو ده که ن ﴿۱۸﴾ ﴿قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُم لَمُرْسَلُونَ﴾ (پیته مبه ره کان) ووتیان پهروه ردگار مان ده زانی به راستی ئیمه (به پیته مبه ری) نیر دراوین بۆ سه ر ئیوه ﴿۱۹﴾ ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ و ئیمه ته نه ا گه یاندنی (ئاینه که) مان له سه ره به پروونی ﴿۲۰﴾ ﴿قَالُوا إِنَّا نَطَّعُكُمْ أَنْبَاءَ الْبَشَرِ﴾ (خه لکه که) ووتیان بینگومان ئیمه به هوئی ئیوه وه دوو چاری شوومی و به دبختی بووین ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا نه گه ر واز نه هیتن (له و کاره تان) به رد بارانتان ده که یین ﴿وَلَنَمَسَّنَّكُم مِّنْ أَعْدَابِ الْإِيمِ﴾ و به راستی له لایه ن ئیمه وه دوو چاری سزایه کی پر ئیش و نازار ده بن ﴿۲۱﴾ ﴿قَالُوا طَئِزْكُمْ مَّعَكُمْ أَبْنِ دُكَّيْرْتُمْ﴾ (پیته مبه ره کان) ووتیان شوومی ئیوه به خو تانه وه یه چونکه ئیوه نه گه ر ئاموژگاری بکرین (هه ست به شوومی ده که ن) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِفُونَ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو ئیوه گه لیککی له سنوور ده ر چوون ﴿۲۲﴾ ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَّسْعَى﴾ وه له و په ری شاره که وه پیاوئیک به په له هات ﴿قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ ووتئ ئهی گه له که م شوین ئهم پیته مبه رانه بکه ون ﴿۲۳﴾ ﴿اتَّبِعُوا مَن لَّا يَتَّبِعْكُمْ أَجْرًا﴾ شوین که سانی بکه ون داوای هیچ کری و پاداشتیکتان لی ناکه ن ﴿وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ که خوشستان رینموونی کراون ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وه من بۆ چی زاتی نه په رستم که منی به دی هیناوه ﴿وَالَّذِي يُرْجِعُونِ﴾ وه هه ر بۆ لای ئه وه ده گه رینه وه ﴿۲۵﴾ ﴿أَفَتَتَّخِذُونَ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ ئایا بیجگه له و (خوا) په رستر اوئیک بۆ خو م بریار بده م ﴿إِنْ يُرِيدِ الرَّحْمَنُ يَصْرِفْ﴾ نه گه ر خوای میهره بان زیانی بۆ من بوی ﴿لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکای ئه وان هیچ سوودیک به من ناگه یه نی ﴿وَلَا يُقْدُونَ﴾ و (له سزای خوا) رزگارم ناکه ن ﴿۲۶﴾ ﴿إِنِّي إِذْ لَأَنَّى صَلَّيْتُ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (نه گه ر هاوبه ش دابنیم) ئه و کاته له گومراییه کی زور ئاشکرادام ﴿۲۷﴾ ﴿إِنِّي ءَأَمْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ﴾ به راستی من باوه ریم هینا به پهروه ردگارتان و ده ئیوه ش گویتان لیبی ﴿۲۸﴾ ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (ئهم پیاوه یان شه هید کرد) پی ووتر: پروره به هه شته وه ﴿قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ (ئهو پیاوه ش) ووتئ خو زگه گه له که م بیانزانیایه ﴿۲۹﴾ ﴿يَمَّا غَفَرَ لِي رَبِّي﴾ به ئه وه ی که پهروه ردگارم لینم خوشبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ﴾ وه بردمیه ریزی ریز گیراوانه وه ﴿۳۰﴾

﴿وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و له دواى ئەو نه‌مان ناردە خوارەوہ بۆ سەر گەلە کەى ﴿مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ هیچ لە شکرێک لە ئاسمانەوہ ﴿وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ و ئیمە دا بە زینەر نه‌بووین ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ (هۆی تیا چوونیان) تەنیا شریخە یە کى بە هیز بوو ﴿فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ﴾ جا کتوپر ئەوانە هەموو جولەیان نه‌ما و مردن ﴿يَخْسَرُونَ عَلَى الْعِبَادِ﴾ ئای بە شیمانی و داخى سه‌خت بۆ ئەو بەندانەى (کە بى باوەرن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ هەر پێغه‌مبەرێکیان بۆ بهاتایە تەنیا گالته‌یان پى دە کرد (و هیچ تر) ﴿الَّذِينَ قَالُوا يَا نَحْنُ نَأْتِيانِ زَانِيَةً﴾ کەم اهلکنا قتلهم من القرون ﴿لە پيش ئەواندا چەند گەلى (تاوانبار) مان لە ناو بردووه ﴿أَنَّهُمُ الْيَهُودُ لَا يَرْجِعُونَ﴾ کە بى‌گومان ناگەرێتەوہ بۆ لای ئەمان ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ هەر هەموو (لە ناو براوان) کۆ دە کرێتەوہ لای ئیمە (و لە قیامەت دا) ئامادە دە کرین ﴿وَأَيُّ لَهِمُ الْأَرْضِ الْمَيْتَةِ﴾ وە نیشانەو بە لگە یە ک بۆ ئەوان، ئەم زەو ییە مردووه‌یە ﴿أَحْيَيْتَهَا﴾ کە زیندوو مان کردەوہ ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ و دانە و ئیله‌مان لى دەر هینا (لى رواند) کە لى دە خۆن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ وە لەو (زەو ییە) دا چەند باخ لە خورما و تریمان بە دى هینا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چەند کانیاو مان تیا دا هەلقو لاندوہ ﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ بۆ ئەو ی لە بەر و بوومە کانی بخۆن کە دەستى ئەوان بەر هەمى نه‌هیناوہ ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ دە ی ئایا سوپاسى خوا نا کەن ﴿سُبْحَنَ الَّذِى خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ پاك و بى‌گەر دە زاتێک کە هەموو جووتە کانی (نیر و مێ) دروست کردووه ﴿مِمَّا تُثْمِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ لەو ی کە زەو ی دە پر ویتى و لە (ئادەمى) خو یان ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ و لەو شتانەش کە نایزان ﴿وَأَيُّ لَهِمُ الْبَلَدِ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ﴾ شەویش بە لگە و نیشانە یە بۆ ئەوان کە ئیمە پرۆزى لى دەر دە هینین ﴿فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ﴾ ئەمجا لە نا کاودا تاریکی هەمو یان دە گرێتەوہ ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ خۆریش بەرە و بنکە ی خۆى (لە گە راندایە و) دە روا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەوہ بریار دراو ی (خوای) زالى بالادەستى زانایە ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْتَهُ مَنَازِلَ﴾ وە بۆ مانگیش چەند قوناغێکمان داناوہ ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ﴾ (دواى تەواو کردنى قوناغە کانی) هەتا وە کو پەلى دار خورما ی کۆنى (وشک بوو ی) لى دیت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خۆر بو ی نییە (ناتوانى) بگات بە مانگ ﴿وَلَا الْبَلَدُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و شەویش ناتوانى پيشکەو ی لەرۆژ ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و هەر یە کە یان (خۆرو مانگ) لە خولگە یە کدا مە لە دە کەن و دە سو پرێتەوہ ﴿

﴿وَأَيُّ لَهْمٍ﴾ و به لگه‌یه کی ناشکرای تر بُوئه وان ئه مه‌یه ﴿أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ﴾ که بیگومان
 ئیمه نه وه کانی ئه وانمان له که شتی پرکراو (له خویمان و کهل و په لیان) دا هه لگرتووه ﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ
 مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ و به وینه‌ی که شتی شتانیکی تریشمان بُو دروست کردوون که سواری بن ﴿وَأَن نَّشَاقِرَهُمْ﴾ و به گهر بمانه‌وی نو قمیان ده کهین ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ﴾ جا هیچ کهس نایه
 به هاواریا نه وه و پرزگاریش نا کرین (له نو قم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ مه گهر به زه‌یی
 ئیمه (پرزگاریان بکات) و تا کاتی دیار کراو بیان ژینین ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ﴾ و کاتیک پیان بو تریت
 ﴿اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خو تان پاریزن (له و سزای که) له بهر ده‌متان دایه و له وه‌ش له پشتانه وه‌یه
 (له پروژی دوا‌یی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ﴾ تا ره حمتان پی بکری ﴿وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾
 و هه به لگه و نایه تکیان له نایه ته کانی په روه ردگاریان بُو بیت ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ مَخْرَصُونَ﴾ ئه وان هه ر
 پرو و هه رده گیرن له و (نایه تانه) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفَعُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ و هه ر کاتی پیان بو تری له وه‌ی
 خوا پی داوون به خوشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه وان‌ه‌ی بی باوه ر بوون ده‌لین به وان‌ه‌ی ئیمانیان
 هینا بوو ﴿أَنْطَعُمْ مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَمَهُ﴾ نایا خواردن بده‌ین به که سی ئه گهر خوا بیو و یستایه خواردنی
 پی ده‌دا ﴿إِنْ أَشْمُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئیوه ته‌ن‌ها له گومراییه کی ناشکرا دان ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ و ده‌لین ئه م به لینه که‌ی دیت ئه گهر ئیوه راست گون ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 ئه مانه چاوه پروانی هیچ ناکه‌ن مه گهر شریخه و ده‌نگیکی به هیز (فوو کردن به که ره نادا) بیانگریت
 ﴿وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾ له کاتیکدا له نیو خو یاندا ده‌مه قالی ده‌که‌ن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ ئه و سا ناتوانن هیچ و ه سیتیک بکه‌ن یان بگه‌رینه وه لای که‌س و کاریان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وه (جاری تر) فوو ده‌کری به که ره نادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ ئه مجا ئه وان کتوپر له گوره‌کان
 دینه‌ده‌روهو ﴿إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ به په‌له ده‌رون بُو لای په روه ردگاریان ﴿قَالُوا ابْنُوا لَنَا مِن بَعَثْنَا مِن
 مَرْقَدِنَا﴾ ده‌لین ئه‌ی هاوار بُو ئیمه کی زیندووی کردینه وه له گوره‌کانمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ ئه مه ئه و به لینه به خوا‌ی میهره‌بان پی ی داین و پیغه‌مبه‌ره‌کان راستیان کرد ﴿إِنْ كَانَتْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ ته‌ن‌ها شریخه و ده‌نگیکی گه‌وره دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ئینتر کتوپر
 هه موویان (به کۆمه‌ل) لای ئیمه ئاماده کراون ﴿قَالِیَوْمَ لَا نُظَلِّمُ نَفْسًا شَيْئًا﴾ ئه مپروش هیچ جو‌ره
 سته‌میک له که‌س نا کری ﴿وَلَا نُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و به جگه له وه‌ی که ده‌نان کرد پاداشت
 و سزا نادرینه وه

﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به‌راستی به‌هشتی به‌کان نه‌مرو ﴿فِي شُغُلٍ فَكُهُونَ﴾ له‌خوشی و شادیدا
 سهرقالن ﴿هُمُ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُشْكُوتَ﴾ خویان و هاوسه‌ره‌کانیان له‌سییه‌ره‌کاندا
 له‌سهر ته‌خت (ی رازوه) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ﴾ له‌و (به‌هسته) دا
 بویان ناماده‌یه‌میوه‌هات و هه‌رچی داوا بکه‌ن ﴿وَسَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَجِيمٍ﴾ سه‌لام (یان لی ده‌کریت)
 به‌ووته‌یه‌که له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگاری میهره‌بان‌وهه ﴿وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئیوه‌ش ئه‌ی تاوانباران
 نه‌مرو جیبا بین‌وهه (له‌ئیمانداران) ﴿أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِي آدَمَ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م ئایا وه‌سیتم
 بونه‌کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ که‌شه‌یتان نه‌به‌رستن ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه به‌راستی
 شه‌یتان دوژمنی ئاشکرای ئیوه‌یه ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه‌(ئایا وه‌سیتم بونه‌کردن)
 که‌من به‌رستن نه‌مه‌رینگای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا﴾ سویند به‌خوا بیگومان
 (شه‌یتان) خه‌لکی زوری له‌ئیوه‌گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا بوژیر نه‌بوون ﴿وَلَقَدْ
 جَعَلْنَا لَكُمُ الْيَوْمَ الْيَوْمَ يَمَّا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه‌مرو برونه‌ناوی به‌وه‌به‌هوی بی‌باوه‌ر بوونتا نه‌وهه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه‌مرو
 موژ ده‌نین به‌سهر ده‌میاندا ﴿وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده‌ستیان قسه‌مان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن ﴿وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاچیان شایه‌تی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که‌کردویانه ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر بمانه‌وی پرووناکی چاویان ناهیلین (کوئریان ده‌که‌ین) ﴿فَأَسْتَبْقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ﴾ نه‌وسا
 ده‌یانه‌وی به‌ره‌و رینگای راست پیشبر کی بکه‌ن جا چون ده‌بینن ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ﴾
 خو نه‌گه‌ر بمانه‌وی له‌شوینی خویاندا شیوه‌ی ئاده‌میان ده‌گورین (ده‌یان که‌ین به‌شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا أَسْتَطِعُوا مَضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به‌هوی نه‌و (گورینه‌وه) نه‌یان ده‌توانی نه‌برون و نه‌بگه‌رینه‌وه ﴿وَمَنْ
 تَعَمَّرَ لِنَفسِهِ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه‌ته‌مه‌نی هه‌ر که‌س دریز که‌ین لاشه‌ی لاواز و ناته‌وان
 ده‌که‌ین ده‌ی ئایا زیر نابن ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ ئیمه‌نه‌و (موحه‌مه‌د ﷺ) مان فی‌ری
 شیعر نه‌کردوه، و شیعر و تن شیاوی نه‌ونی به‌ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ و نه‌وه‌ی (موحه‌مه‌د ﷺ)
 ده‌یلی به‌ند و ناموژگاری و قورئانی پونکه‌ره‌وه‌ی (راستی به‌) ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بو نه‌وه‌ی
 نه‌وانه‌ی (دل) زیندوون بیان ترسیتی ﴿وَوَيْحُ الْقَوْلِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ و به‌لینی (سزا) بسه‌پینیت به‌سهر
 بی‌باوه‌راندان

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نه‌یان دی (نه‌یان زانیوه) ﴿أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيَنَا أَنْعَمًا﴾ که بینگومان ئیمه نازهلیمان بۆ نه‌وان دروست کردووه ﴿فَهْتَزُّهَا لِتَكُونَ﴾ نه‌مجائه‌وان خواوه‌نیان ﴿وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ﴾ وه‌راممان هیتاون بۆیان ﴿فَإِنِّهَا زَكُوْهُمْ وَمِنْهَا يُأْكُلُوْنَ﴾ نه‌مجاسواری هه‌ندیکیان ده‌بن و (گوشتی) هه‌ندیکیشیان ده‌خون ﴿وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ﴾ وه‌زور سوودیان لی ده‌بینن وشتی خواردنه‌وه‌شیان لی وه‌رده‌گرن ﴿أَفَلَا يَشْكُرُوْنَ﴾ ده‌ی نایا سوپاسی خواناکه‌ن ﴿وَالْتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾ وه‌بیجگه‌له‌خواچه‌ند په‌رستراویکیان بۆ خویشان داناوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُوْنَ﴾ به‌وه‌هیوایه‌ی یارمه‌تی بدرین ﴿لَا يَسْتَطِيعُوْنَ نَصْرَهُمْ﴾ (نه‌و په‌رستراوانه) ناتوانن یارمه‌تیان بده‌ن ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ﴾ به‌لام نه‌مان سه‌ربازی ئاماده‌ن، له‌خزمه‌تیاندان (وملکه‌چی نه‌و بتانه‌ن) ﴿فَلَا يَخْزِيْكَ قَوْلُهُمْ﴾ جاقسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ﴾ چونکه‌به‌راستی نه‌وه‌ی ده‌ی شارنه‌وه‌و نه‌وه‌ی ناشکرای ده‌که‌ن ده‌یزانین ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ﴾ نایا ئاده‌می نه‌یزانیوه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ که نه‌ومان له‌نوتفه‌یه‌ک دروست کردووه ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِينٌ﴾ که‌چی به‌کسه‌ر ده‌بیته‌دورژمنیکی سه‌ر سه‌ختی دیار (ده‌مقالی که‌ریکی ناشکرایه) ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ وه‌نموونه‌مان بۆ دینیته‌وه‌و به‌دیته‌نانی خو‌ی له‌بیر چوته‌وه ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (نه‌و بی بروایه) ده‌لی کی ئیسکه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه‌له‌کاتیکدا که‌ریزون ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نه‌و زاته‌زیندوو یان ده‌کاته‌وه‌که‌له‌یه‌که‌م جار وه‌به‌دی هیتاون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌نه‌و به‌هموو دروست کراوینک زانا و ئاگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که له‌دره‌ختی سه‌وز ئاگری بۆ دروست کردون ﴿فَإِذَا أَنْشَأْنَاهُ ثَوْدُونَ﴾ ئیتر ئیوه‌ئاگری پی ده‌که‌نه‌وه ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا زاتی که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیتاوه ﴿بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانی وینه‌یان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانی و هه‌ر ئه‌ویش دروست که‌ری زانابه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌راستی کاری نه‌و (خوا) نه‌مه‌یه‌هه‌ر کاتی به‌وی شتیک به‌دی به‌یتیت ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ پی ده‌لی: بیه، ده‌ست به‌جی (نه‌و شته) ده‌بیٓت ﴿فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جاپاک و بیگه‌رده‌نه‌و خوابه‌ی که‌مولکایه‌تی هه‌موو شتیک به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُوْنَ﴾ و بۆ لای ئه‌ویش ده‌گه‌ریترینه‌وه ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنودی می‌هره‌بان

﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا﴾ سویند به‌و فریشتانه ریز بوون (له کاتی عیاده‌تدا) ﴿فَالْجَارِجَاتِ زَجْرًا﴾ وه سویند به‌وانه که ده‌خوړن به‌سهر هه‌وره‌کاندا ﴿فَالْجَالِجَاتِ ذِكْرًا﴾ وه سویند به‌خویننه‌رانی قورئان ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ به‌راستی به‌رسترای ئیوه تاک و ته‌نهایه ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌روهردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له نیوانیاندا به‌ ﴿وَرَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ و به‌روهردگاری خوړ هه‌لانه‌کان ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّنَا أَلْكَوْكِ﴾ بیگومان ئیمه ناسمانی دونیامان به‌جوانی نه‌ستیره‌کان رازاندو ته‌وه ﴿وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ﴾ وه له‌هه‌موو شه‌یتانیکی سهر که‌ش پاراستو ومانه ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ ناتوانن گوی بگرن بو نه‌و فریشتانه‌ی له به‌رزترین پله‌دان ﴿وَيَقْدُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وه (نه‌گهر بچن گوی بگرن) له‌هه‌موو لایه‌کی (ناسمانه‌وه) ناگر باران ده‌کرین ﴿دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ﴾ راو ده‌نرین زور به‌توندی و (له‌قیامه‌تدا) سزایان به‌رده‌وامه و سه‌خته ﴿إِلَّا مَنْ خِطِفَ الْخَطْفَةَ﴾ (شه‌یتانه‌کان ناتوانن گوی بگرن) مه‌گهر به‌کیکیان به‌دزیه‌وه هه‌و الیک (له‌فریشته‌یه‌ک بیستی و) به‌پله بیفرینی ﴿فَاتَّبَعَهُ رَشْدًا فَتَابَ﴾ پزسکی گردار و سوتینه‌ری شوین ده‌که‌ویت (وده‌ی سوتینی) ﴿فَأَسْتَفْتِيَهُمْ أَنَّهُ أَشَدُّ خَلْقًا﴾ نه‌مجا (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بیرسه له‌وانه‌ی (که بییاوه‌رن) ئایا نه‌وان دروستکراویکی گه‌وره‌تر و گرنگتر و به‌هیز ترن؟ ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ یان نه‌و شتانه‌ی تر که دروستمان کردووه (له‌ناسمان و خوړ و زه‌وی و...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَا هُم مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ به‌راستی ئیمه نه‌وان (ئاده‌می) مان دروست کرد له‌قورینکی لینجی جیر ﴿بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ به‌لام (سه‌یره) تو سهرت سورماوه (چون باوهر ناهیتن) که‌چی نه‌وان گالته ده‌که‌ن (به‌تو که ده‌لیت زیندو و بوونه‌وه هه‌یه) ﴿وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ وه کاتی ناموزگاری بکرین ناموزگاری وهر ناگرن ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ﴾ وه کاتی مو عجزیه‌یه‌ک بیسن ده‌یکه‌نه گالته‌جار ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤَيَّنٌ﴾ وه ده‌لین نه‌م (قورئانه) هیچ نیبه‌جگه له‌جادوویه‌کی ناشکرا ﴿أَلَمْ نَدَامُنَا وَكُنَّا رَاكِبًا وَعِظَمًا﴾ (ده‌لین) ئایا ئیمه که‌مردین و بووین به‌خوړ و ئیسکی پزیو ﴿أَلَمْ نَأْمُرُهُمْ بِالْإِيمَانِ﴾ ئیمه زیندو و ده‌کرینه‌وه؟! ﴿أَوَلَمْ يَأْمُرْنَا بِالْأَلْوَانِ﴾ له‌گه‌ل باوو باپیرانی پیشینانمان ﴿قُلْ نَعَمْ وَأَسْتَرْدِكُون﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلئ: به‌لئ (هه‌مووتان زیندو و ده‌کرینه‌وه) و له‌و کاته‌دا ئیوه زه‌لیل و سهر شوړن ﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ چونکه نه‌و (زیندو و بوونه‌وه‌یه) ههر یه‌ک ده‌نگه ئیتر ده‌ست به‌جی زیندوون و ده‌روانن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بَيْنَا وَهَذَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ وه ده‌لین: وای بو خوړمان نه‌مه ر‌وژی تو له‌سه‌ندن وپاداشته ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ (بیان ده‌وتری) نه‌مه نه‌و ر‌وژی بریاردانه‌یه که باوه‌رتان پی نه‌بوو ﴿أَخْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌فرموی) نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد کویان بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل هاوړیکانیا (هاو وینه‌کانیا) ﴿وَمَا كَانُوا مُعْبُدُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ش ده‌یان به‌رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ نه‌مجا ریگای د‌وزه‌خیان نشان ده‌ن ﴿وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَقْشُورُونَ﴾ وه نه‌وانه راوه‌ستینن بیگومان هر سیاریان لی ده‌کری

﴿مَّا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ﴾ (بیان ده‌وتری) نه‌وه چیتانه یارمه‌تی یه کتر نادهن ﴿۱۵﴾ ﴿بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُشْتَسِمُونَ﴾ (نه‌خیر یارمه‌تی یه کتر نادهن) به‌لکو نه‌وان هه‌موو (به‌نده‌و په‌رستراوه‌کانیان) له‌و پ‌وژده‌ا گه‌ردن که‌چن ب‌و خوا ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و (له‌و پ‌وژده‌ا) پ‌وو ده‌که‌نه یه‌کتر و په‌رستراوه‌کانیان (له‌و پ‌وژده‌ا گه‌ردن که‌چن ب‌و خوا) ﴿۱۷﴾ ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گوم‌ر اکراوه‌کان به‌گوم‌ر اکره‌کان) ده‌لین به‌راستی ئیوه‌بوون له‌لای راسته‌وه هاتنه‌لامان (نه‌تان هیشت شوی‌تی که‌وین) ﴿۱۸﴾ ﴿قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (گوم‌ر اکره‌کان) ده‌لین (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو ئیوه‌خوتان ئیمان دار نه‌بوون ﴿۱۹﴾ ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وه ئیمه‌هیچ ده‌سه‌لاتیکمان به‌سه‌ر ئیوه‌دا نه‌بوو ﴿۲۰﴾ ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَافِينَ﴾ به‌لکو خوتان گه‌لینکی له‌خوا یاخی بوون ﴿۲۱﴾ ﴿فَحَقَّقْنَا قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّكَ لَفِيْئَةٌ﴾ نه‌وه‌ته بریاری په‌روه‌ردگارمان (به‌سزا دانمان) سه‌پا به‌سه‌رماندا، که‌به‌راستی ده‌بی بیچه‌ژین ﴿۲۲﴾ ﴿فَأَعْوَبْتَكُمْ إِنْ أَكَاغِبُونَ﴾ به‌لای ئیمه‌ئیوه‌مان گوم‌ر اکره‌کرد چونکه‌به‌راستی خوشمان گوم‌ر ابوون ﴿۲۳﴾ ﴿فَأَنهَؤْهُمْ فَمَوْذِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا به‌راستی هه‌موویان (گوم‌ر اکراو و گوم‌ر اکار) له‌و پ‌وژده‌ا له‌سزادا هاو به‌شن ﴿۲۴﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ بیگومان ئیمه‌تاوانباران به‌و جوړه‌لی ده‌که‌ین ﴿۲۵﴾ ﴿إِنَّهَؤْكَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ به‌راستی هه‌ر کاتی به‌وانه‌بو ترایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نییه‌بیجگه‌له‌خوا، خویان به‌گه‌وره‌ده‌زانی (و ملکه‌چی نه‌ده‌بوون) ﴿۲۶﴾ ﴿وَيَقُولُونَ آيَاتُ الْآلِهَتِنَا﴾ وه‌ده‌یان ووت: ئایا ئیمه‌په‌رستراوه‌کانمان واز لی به‌ینین؟ ﴿لِشَاعِرٍ كُفٍّ﴾ له‌به‌ر شاعیرینکی شیت ﴿۲۷﴾ ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو نه‌و (پ‌یغه‌مبه‌ره) هه‌قی هیتاوه‌و باوه‌ری به‌پ‌یغه‌مبه‌رانی پ‌یشوو هه‌یه ﴿۲۸﴾ ﴿إِنَّكُمْ لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمَ﴾ به‌راستی ئیوه‌سزای سه‌خت ده‌چه‌ژن ﴿۲۹﴾ ﴿وَمَا تُحْزَنُوا إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ئیوه‌ته‌نها تو له‌ی نه‌و (خرابانه‌تان لی نه‌سه‌نری که‌کردوتانه) ﴿۳۰﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌لام به‌نده‌پاک و هه‌ل‌ب‌زاده‌کانی خوا ﴿۳۱﴾ ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ نه‌وانه‌ن ر‌زق و پ‌وزی دیار کراویان ب‌و هه‌یه ﴿۳۲﴾ ﴿فَوَكَّهُ وَهُمْ مَكْرُمُونَ﴾ که‌میوه‌هاتی جوړا و جوړه، وه‌نه‌وان ر‌یزل‌ینگیراون ﴿۳۳﴾ ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له‌به‌هشتانی پر ناز و نیعمه‌تدا ﴿۳۴﴾ ﴿عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ له‌سه‌ر ته‌خت و کورسی یه‌پازاوه‌کان به‌رامبه‌ر یه‌کتر دانیشتون ﴿۳۵﴾ ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ به‌سه‌ریاندا ده‌سورپ‌ینه‌وه به‌په‌رداخی پر له‌شه‌رابی پاک و خاوین له‌پ‌ووباره‌پ‌وشتوه‌کانی به‌هه‌شت ﴿۳۶﴾ ﴿بِئْصَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّرِبِينَ﴾ سپیه‌له‌په‌نگدا، زور به‌له‌زه‌ته‌ب‌و نه‌وانه‌ی ده‌یخونه‌وه (که‌هیچ زیانیک به‌لاشه‌و‌زیری م‌رو‌ف ناگه‌یه‌نیت) ﴿۳۷﴾ ﴿لَا فِيهَا عَمَلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ﴾ (نه‌و شه‌رابه) نه‌می‌شکیان تیک ده‌دات نه‌سه‌ر خوشیان ده‌کات ﴿۳۸﴾ ﴿وَعِنْدَهُمْ قُصِرَتْ الطُّرُفُ عَيْنٌ﴾ وه‌نافره‌تانی چاو جوان و گه‌وره‌یان لایه، که‌جگه‌له‌م‌یره‌کانیان سه‌یری که‌س ناکه‌ن ﴿۳۹﴾ ﴿كَأَنَّهُمْ بَيْضٌ مَّكُونٌ﴾ وه‌کو هیلکه‌ی ناو هیلانه‌ن (یان نه‌لای مرواری ناو سه‌ده‌فن) ﴿۴۰﴾ ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه‌مجا پ‌وو ده‌که‌نه‌یه‌ک و په‌رستراوه‌کانیان (له‌و پ‌وژده‌ا گه‌ردن که‌چن ب‌و خوا) ﴿۴۱﴾ ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ﴾ إِنْ كُنَّا لِي قَرِينٍ﴾ یه‌کی له‌وان ده‌لی: من (له‌دونیا) هاوه‌لیکم هه‌بوو ﴿۴۲﴾

﴿يَقُولُ أَأَنْتَ الْكَافِرُ﴾ دهی ووت: نایا به‌راستی تو له‌وانه‌ی باوه‌رت هه‌یه (به‌زیندوو بوونه‌وه؟!)
 ﴿أَمْ دَامَنَا وَكَانُوا كَانُوا عِظَمًا﴾ نایا کاتی مردین و بووین به‌خاک و ئیسقانی رزیوو ﴿أَمْ نَأْتِيكُم بِمَاءٍ مِّنْ لَّيْلِ لَّيْلٍ﴾ نایا به‌راستی ئیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه) سزا ده‌درین ﴿قَالَ هَلْ أُتِيتُمْ مَّطْلُوعُونَ﴾ (پیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی
 نایا ئیوه ته‌ماشا (ی دوزه‌خ) ناکه‌ن ﴿فَأُطْلِعَ قَوْمَهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ ته‌مجا خوی سه‌یری کرد کتوبر
 له‌ناوه‌راستی دوزه‌خدا ئه‌و (هاورپی) بینی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِن كُنتَ لَتَرِينَ﴾ پنی ووت سویند به‌خوانزیک
 بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا يَقَمَّةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر میهره‌بانی په‌روه‌ردگارم
 فریام نه‌که‌وتایه، منیش له‌ئاماده‌کراوان (ی ناو دوزه‌خ) ده‌بووم ﴿أَفَمَنْحُ بَسِيتِينَ﴾ دهی نایا ئیمه
 نامرین؟! ﴿إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى﴾ جگه‌له‌مردنه‌که‌ی به‌که‌م (ی دنیا) مان ﴿وَمَنْحُ مُعَذِّبِينَ﴾
 وه‌ئیمه سزا نادرین؟! ﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ﴾ به‌راستی ته‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره
 ﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ﴾ باتیکوشه‌ران بو‌پاشه‌پوژی پوژیک و اتیکوشن ﴿أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ
 الزَّوْمِ﴾ نایا ئه‌و (نیعمه‌تانه‌ی باسکرا) ریزگرتن و میوان دارییه‌باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی ژه‌قنه‌مووت
 ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ بینگومان ئیمه‌ئه‌و (داره) مان کرده‌هوی تاقی کردنه‌وه‌ی سته‌مکاران
 (که له‌دنیادا گالته‌یان پی ده‌کرد) ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ به‌راستی ئه‌و (ژه‌قنه‌مووته)
 دره‌ختیکه له‌بنخی دوزه‌خ دا ده‌رویت ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيْطَانِ﴾ به‌روبوومه‌که‌ی هه‌روه‌ه
 سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل چلاوی به) ﴿فَأَنَّهُمْ لَا كُؤْنَ مِنْهَا﴾ جا بینگومان ئه‌و
 (دوزه‌خیانه) له‌و دره‌خته‌ده‌خون ﴿فَالْيُونُ مِنْهَا الْبُطُونُ﴾ و سکیان له‌(به‌ری) ئه‌و دره‌خته‌پر ده‌که‌ن
 ﴿ثُمَّ إِن لَّهُمْ عَلَيْهَا الشُّوْكَاءُ مِنَ الْجَحِيمِ﴾ له‌پاشان به‌راستی ئاویکی لیلی زور گه‌رمی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه
 ﴿ثُمَّ إِن مَرْجِعُهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ﴾ بینگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزه‌خه ﴿إِنَّهُمْ أَقْوَاءُ آبَاءَهُمْ
 ضَالِّينَ﴾ به‌راستی ئه‌وان باو و باپیرانی خویانیان به‌گومرایسی بینی ﴿فَهُمْ عَلَى آثَرِهِمْ نَهْرُونَ﴾ ته‌مجا
 ئه‌وان هانده‌دران بو شوین که‌وتنیان (له‌گومراییدا) ﴿وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ سویند به‌خوا
 بینگومان پیش ئه‌و (گومرایانه‌ی قوره‌یش) زوربه‌ی گه‌له‌پیشینه‌کان گومرا بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 فِيهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه له‌ناو خویاندا (پیغه‌مبه‌رانی) ترسینه‌رمان بو ناردن ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُذَرِّينَ﴾ ته‌مجا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) سه‌رنج بده سه‌ره‌نجامی
 ترسینه‌راوه‌کان چوون بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بینگه‌له‌به‌نده‌هه‌لبریره‌کانی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمَجِبُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نوح (علیه‌السلام) هاواری لی کردین
 ته‌مجا ئیمه‌ش زور چاک وه‌لامی (هاواره‌که‌ی) ئه‌ومان دایه‌وه ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 خوی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له‌ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌ر زگار کرد ﴿۷۳﴾

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ﴾ و ه ته‌نھا نه‌وه کانی ئەومان (له‌سه‌ر زه‌وی) هیشته‌وه ﴿٧٧﴾ ﴿وَتَرْكَا عَلَیْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ه باس و ناو بانگی (باشی) ئەومان له‌ناو گه‌له پاشینه‌کاندا هیشته‌وه (که نه‌مه‌یه) ﴿٧٨﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ سه‌لام و دروود له‌سه‌ر نوح له‌لایه‌ن هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿٧٩﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئا به‌و شیوه پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿٨٠﴾ ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگوومان ئەو له‌به‌نده باوه‌رداره کانی ئیمه‌بوو ﴿٨١﴾ ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ﴾ له‌پاشان ئەوانی تر (دورمانان) مان نو‌قم کرد ﴿٨٢﴾ ﴿وَإِنْ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾ به‌راستی ئیبراهیم له‌په‌یره‌وان و شوینکه‌و توانی نوح بوو (له‌بنه‌ماکانی ئاییندا) ﴿٨٣﴾ ﴿إِذْ جَاءَهُ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ کاتی به‌دلنکی ساغه‌وه به‌ره‌و په‌روه‌ردگاری هات ﴿٨٤﴾ ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کاتی که به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ووت چی ده‌په‌رستن ﴿٨٥﴾ ﴿أَفَكُلَّاءِ اللَّهِ دُونَ اللَّهِ يُرِيدُونَ﴾ ئایا بئجگه‌له‌خوا به‌رستراوینکی درو و هه‌له‌به‌ستراوتان ده‌وی (بپه‌رستن) ﴿٨٦﴾ ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ناخو گومانان چۆنه به‌رانبه‌ر به‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان؟ ﴿٨٧﴾ ﴿فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾ ئەمجا سه‌برینکی ئەستیره‌کانی کرد ﴿٨٨﴾ ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایه‌م بو جه‌ژنه‌که‌تان له‌ده‌ره‌وه‌ی شار) ﴿٨٩﴾ ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ ئەوانیش پشتیان تی کرد و روشتن (بو‌ده‌ره‌وه‌ی شار بو جه‌ژنه‌که‌یان) ﴿٩٠﴾ ﴿فَرَاغَ إِلَى اللَّهِ إِلَهُهِمْ فَقَالَ الْأَقَاكِلُونَ﴾ جا (ئیبراهیم) به‌نه‌یتی روشت بو‌لای په‌رستراوه‌کانیان (به‌گالته‌وه) پنی ووتن ئەوه بو‌شت ناخون ﴿٩١﴾ ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ ئەوه چیتانه‌قسه‌ناکه‌ن ﴿٩٢﴾ ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾ ئەمجا به‌ده‌ستی راستی (به‌ته‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد وردی کردن جگه‌به‌ته‌گه‌وره‌که‌یان) ﴿٩٣﴾ ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوفُونَ﴾ (گه‌له‌که‌ی زانیان) په‌کسه‌ر به‌په‌له‌به‌ره‌و ئیبراهیم هاتن ﴿٩٤﴾ ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَشْحَبُونَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئیوه‌بتانیک ده‌په‌رستن که‌خوتان ده‌یتاشن و دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿٩٥﴾ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتیکدا خوا به‌دیهینه‌ری خوتان و ئەو بتانه‌شه‌دروستان کردون ﴿٩٦﴾ ﴿قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ بَدَّلْنَا قُوَّةَ فِي الْحَجِيمِ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌رزی بو‌دروست بکه‌ن (پری که‌ن له‌ئاگر) و فری‌ی بده‌نه‌ناو ئاگره‌که‌وه ﴿٩٧﴾ ﴿فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾ وویستیان (بیکوژن) به‌پیلان به‌لام ئیمه‌ئه‌وانمان ژیر خست ﴿٩٨﴾ ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ (ئیبراهیم) ووتی من ده‌روم بو‌لای په‌روه‌ردگارم، دلنیا‌م رینموونیم ده‌کات ﴿٩٩﴾ ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ئەه‌ی په‌روه‌ردگارم منالینکی چاکم پی‌بیه‌خشه ﴿١٠٠﴾ ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ ئیمه‌ش مژده‌ی کورینکی له‌سه‌رخومان پيدا ﴿١٠١﴾ ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کاتی ئەو (کوره‌گه‌وره‌بو‌وتا) گه‌شته‌ئه‌وه‌ی ئیش و کار بکات له‌گه‌ل (ئیبراهیم) دا ﴿١٠٢﴾ ﴿قَالَ يَبْنِيْ لِي أَرْزِيْ فِي الْمَتَامِ إِلَى أَذْبَحُكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئەه‌ی کوره‌خو‌شه‌ویسته‌که‌م به‌راستی من له‌خه‌ودا بینیم که‌سه‌رت ده‌برم ﴿١٠٣﴾ ﴿فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى﴾ جا سه‌رنج بده‌ده‌لینیت چی و رات چی به‌؟ ﴿١٠٤﴾ ﴿قَالَ يَتَأْتِي أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ﴾ (کوره‌که‌ = ئیسماعیل) ووتی بابه‌گیان ئەوه‌ی فه‌رمانت پی‌دراوه‌بیکه ﴿١٠٥﴾ ﴿سَتَجِدُنِيْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنیا‌به‌ده‌میینی به‌وویستی خوا‌له‌خو‌گران ده‌بم ﴿١٠٦﴾

﴿قَلَمًا أَسْلَمًا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ﴾ نه مجا کاتی هر دوو کیان ملکه‌ج بوون (بوو فرمانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی به پروودا خسته‌سهر زهوی ﴿وَلَدَيْنَا أَنْ يَدَّيْرَهُمْ﴾ ئیمه‌ش بانگمان کردئی ئیبراهیم
 ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّيَا﴾ بیگو مان خه‌وه که‌ت به‌جی هینا ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه
 ئابه‌و شیوه پاداشتی چاکه کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ بیگو مان ئهمه‌ تا‌قی کردنه‌وه‌ی
 ئاشکرا بوو ﴿وَلَدَيْنَا بِذَبْحٍ عَظِيمٍ﴾ وه به‌رانیکی گه‌وره‌مان کرده قوربانی ئهو (ئیسماعیل) ﴿وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیم مان له‌ناو گه‌لانی داهاتوودا هیشته‌وه ﴿سَلِّمْ عَلَى إِبْرَاهِيمَ﴾ دروود و سه‌لام له‌سهر ئیبراهیم ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا به‌و شیوه
 پاداشتی چاکه کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی ئهو له‌به‌نده ئیمان داره‌کانی
 ئیمه‌یه ﴿وَبَشِّرْهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ الصَّالِحِينَ﴾ مژده‌ی ئیسحاق مان پیدا (که ده‌بیته) پیغه‌مبری‌ک
 له‌چاکه کاران ﴿وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ﴾ جافه‌ر و به‌ره‌که‌تمان رشت به‌سهر ئیبراهیم و ئیسحاق
 دا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ و له‌نه‌وه‌ی هر دوو کیان کارچاک و سته‌مکار له‌ده‌روونی
 خوی به‌ئاشکرا هه‌بوو ﴿وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ﴾ سویند به‌خوا بیگو مان منه‌تمان نا به‌سهر
 موسا و هاروون دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ هر دوو کیان و گه‌له‌که‌ی انمان له‌ته‌نگانه
 گه‌وره‌که‌ر زگار کرد ﴿وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ وه یارمه‌تیمان دان، بویه هر ئه‌وان سهر که‌وتن
 (به‌سهر فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌یدا) ﴿وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ وه کتییی پروونکه‌ره‌وه‌مان دا
 به‌هر دوو کیان (به‌موسا و هاروون) ﴿وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه ریتمونوی هر دوو کیان مان
 کرد بوو ریگای راست ﴿وَتَرْكُنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه ناویانگی چاکی هر دوو کیان مان له‌ناو
 گه‌له‌پاشینه‌کاندا هیشته‌وه ﴿سَلِّمْ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ﴾ سه‌لام له‌سهر موسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ئا به‌و جووره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه ﴿وَأَنَّ الْيَأْسَ لِمَنِ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی ئیلیاس (پیغه‌مبری‌ک بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَسْتَفُوتُ﴾ کاتی
 به‌گه‌له‌که‌ی ووت ئه‌وه‌له‌خوانا ترسن (خوتان نا‌پارزنن) ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ ئایا (بتی)
 به‌عل ده‌پهرستن و واز دینن له‌(پهرستنی) چاکترینی دروستکه‌ر و به‌دیته‌ران (که‌خوا‌ی گه‌وره‌یه) ﴿اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ که‌خوا‌ی به‌روه‌ردگاری ئیوه و باوو باپیره پیشینه‌کانتانه

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چی باوه ریان نه هیتنا به ئیلیاس که و ابوو بیگومان نه وان ناماده ده کرین (له دوزه خ دا) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ جگه به نده هه لبر تراوه کانی خوا ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسی چاکی نه و (ئیلیاس) مان له ناو گه له باشینه کان دا هیشته وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ سه لام له سه ر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس هه ر یه که سه) ﴿إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی ئیمه نا به و شیوه پاداشتی چا که کاران ده ده ینه وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان نه و (ئیلیاس) له به نده باوه ر داره کانی ئیمه یه ﴿وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی لوط (پیتغه مبه ریک بوو) له پیتغه مبه ران ﴿إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ کاتیک خوی و هه موو که سه کانی و شوین که و توو انیمان رزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ بیجگه له پیره ژنیک (خیزانی لوط) که له تیا چو وه کان بوو ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِبَتِ﴾ پاشان نه وانی ترمان له ناو برد ﴿وَأَنكَرُ لِمَ تَمْرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصِحِّينَ﴾ به راستی ئیوه (نه ی قوره بشیه کان) به به یانیاندا (به رور) ده رور به سه ر (شوینه واره کانیناندا) ﴿وَيَا أَيْلَٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ و به شه ودا ئیا ئیتر ژیر نابن ﴿وَإِنَّ يُوشَعَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه به راستی یونس (پیتغه مبه ریک بوو) له پیتغه مبه ران ﴿إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّكَ الْمَشْخُوفِ﴾ کاتی رای کرد بو لای که شتیه کی پر (له خه لک) ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ نه مجا (نه و که شتیه له بهر نه وه ی باری قوورس بوو، له ترسی نو قم نه بوونی، خه لکه که ی که له ناویدا بوون، قورعه کیشیان کرد بو نه وه ی نه و که سه ی ده رچوو بیخه نه ناو ده ریا که وه و باری که شتیه که سوو کتر بیت) قورعه یان کرد (یونس) نه و که سه بوو له قورعه که سه رنه که ووت ﴿فَالْتَقَمَهُ الْكُوفُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (خرابه ده ریا که و) نه مجا نه هه نگیک قووتی دا نه ویش شایانی سه رزه نشت بوو ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ خو نه گه ر به راستی نه و له یاد کارانی (خوا) نه بوایه ﴿لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ هه تا رور ی زیندوو بوونه وه له ناو سکی نه و (نه هه نگه دا) ده مایه وه ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ به هو ی نه وه وه فریمان دایه زه ویه کی پروت (بی دار و دره خت) و نه خوشیش بوو ﴿وَأُثْبِتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ وه پروه کیک کوله که مان به سه ریدا پرواند ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ نه و سا به پیتغه مبه ریتی ناردمان بو لای سه ده هزار که س یا زیاتر ﴿فَتَأْتُوا فَمَشَّعَتْهُمْ إِلَىٰ حَبِيبٍ﴾ گه له که ش باوه ریان هیتنا و به و هویه وه به هره مه ندمان کردن له ژیان تا ما ویه که ﴿فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَرَأَيْكَ أَتَيْنَا وَلَهُمْ أَلْبَنُونَ﴾ نه مجا (نه ی موحه ممه د) پر سیاریان لی بکه ئیا کچان بو پهره رد گاری تویه و کوپانیش هی نه وانه؟ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ یان نه وان به دیاره وه بوون که ئیمه فریشته کانمان به میینه دروست کرد ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكِهَمَ يَقُولُونَ﴾ بیدار بن به راستی نه وان له ده س هه لبه سی خویانه وه ده لنین ﴿وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خوا مندالی بووه و بیگومان نه وانه دروزن ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾ ئیا (خوا) کچانی هه لبر اردووه (بو خوی) به سه ر کوپان دا

﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چیتانه چۆن بریاری واده‌دهن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ثایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِیْنٌ﴾ یان به‌لگه‌یه‌کی پرووتان (له‌م باره‌یه‌وه) هه‌یه ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ إِن كُنتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ ده‌ی کتیبه‌که‌تان (به‌لگه‌که‌تان) بیئن ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿وَجَعَلُوا بَیْنَهُ رُوبَیْنًا لِّلْحِجَّةِ نَسْبًا﴾ وه‌ته‌و (بی‌باوه‌رانه) له‌نیوان خواو جنو‌که‌دا خزمایه‌تی یان بریار داوه ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْحِجَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحَضَّرُونَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان جنو‌که‌کان ده‌یان زانی که به‌راستی ته‌وان ناماده ده‌کرین (له‌روژی دوا پیدا) ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا یَصِفُونَ﴾ پاك و بیگه‌رده خوا له‌وه‌ی ته‌و (بی‌باوه‌رانه) ده‌یلین ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ (هه‌موویان سزا ده‌درین) بینگه‌به‌نده خاوین کراوه‌کانی خوا ﴿فَإِن كُنتُمْ مَّا تَعْبُدُونَ﴾ ته‌مجا به‌راستی ئیوه و ته‌و (بتانه) یش که ده‌په‌رستن ﴿مَا أَنشَأَ عَلَيْهِ فِتْنِیْنَ﴾ ئیوه ناتوانن له‌به‌رانبه‌ری خوادا گومراکه‌ری (که‌س) بن ﴿إِلَّا مَن هُوَ صَالِ الْجَحِیْمِ﴾ بینگه‌ته‌و که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته‌دوزه‌خه‌وه ﴿وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُمْ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ﴾ (فریشته‌کان ده‌لین) هیچ کام له‌ئیمه‌نییه مه‌گه‌ر پله‌و شویتینکی دیاری کراوی خوی هه‌یه ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصّٰفَّوْنَ﴾ وه به‌راستی ئیمه هه‌موومان به‌ریز وه‌ستاوین (بو عیساده‌ت و به‌جی هیتانی فره‌مانی خوا) ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَعِیْنُونَ﴾ وه بینگومان ئیمه‌ین هه‌میشه ته‌سبیحات وزیکر و یادی ته‌و ده‌که‌ین ﴿وَإِن كَانُوا لَیَكْفُرُونَ﴾ بینگومان هه‌ر چه‌نده بت په‌رستان ده‌یانووت ﴿لَو أَن عِنْدَنَا ذِکْرًا مِّنَ الْأَوَّلِیْنَ﴾ به‌راستی ته‌گه‌ر کتیبیک (ی ناسمانی وه‌ک کتیبی) پیشینانمان هه‌بوایه ﴿لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِیْنَ﴾ به‌راستی ئیمه له‌به‌نده پاك و خاوینه‌کانی خوا ده‌بووین ﴿فَكْفُرُوا بِهِ فَسُوفَ یَعْلَمُونَ﴾ ته‌مجا (که کتیبیان بو‌هات) باوه‌ریان پی نه‌هیتا، جابه‌زوویی ده‌زانن (سه‌ر ته‌نجامی بی‌برواییه‌که‌یان چۆن ده‌بی) ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِیْنَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بیشتر بریارمان داوه بو‌به‌نده ئیر دراوه‌کانمان ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ که بینگومان هه‌ر ته‌وان سه‌ر ده‌خرین ﴿وَإِن جُنَدُنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ دیاریشه هه‌ر سه‌ربازانی ئیمه سه‌رده‌که‌وون ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ حَتَّىٰ حِیْنَ﴾ توش وازیان لی به‌هینه تا ته‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو‌له‌ناوبردنیان) ﴿وَأَنصُرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُونَ﴾ وه بیان بینه (سه‌رنجامیان چۆن ده‌بیئت) له‌مه‌ولا ته‌وانیش ده‌بینن (چییان به‌سه‌ر دیت) ﴿أَفَعِدَابِنَا یَسْتَعْجِلُونَ﴾ جا ثایا به‌په‌له‌داوای سزای ئیمه ده‌که‌ن ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِرِهِمْ﴾ هه‌ر کاتی سزای ئیمه هاته‌خوا ره‌وه بو‌ناو ماله‌کانیان ﴿فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِیْنَ﴾ ته‌وسا ترسیتراوان چ‌روژنکی خراب و ته‌نگیان ده‌بی ﴿وَقَوْلَ عَنَّهُمْ حَتَّىٰ حِیْنَ﴾ وه وازیان لی به‌هینه هه‌تائه‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو‌یان) ﴿وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُونَ﴾ وه بینه ته‌مجا له‌مه‌ولا ته‌وانیش ده‌بینن ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ﴾ په‌روه‌ردگارت پاك و بیگه‌رده، په‌روه‌ردگاری بالا ده‌ست له‌وه‌ی بی‌باوه‌ران ده‌یلین (ده‌رباره‌ی) ﴿وَسَلِّمْ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ﴾ سلاو و درودیش بو‌گشت پیغه‌مبه‌ران ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایشیش بو‌خوای ﴿رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ص﴾ به (صاد) ده‌خوینرتیه‌وه‌خو‌ازان‌تره‌به‌مانا‌که‌ی بۆ‌زانباری زیاتر سه‌یر سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي أُنزِلَ﴾ سویند به‌قورئانی‌خواه‌ن‌ریز و به‌ند و ناموزگاری ﴿بِئَلِّی‌الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ﴾ به‌لام‌نه‌وانه‌ی
 بۆ‌باوه‌پن‌پۆ‌چوون، له‌خۆبه‌گه‌وره‌زانین و دزایه‌تیدا (به‌رانبه‌ر ئیسلام و شوین که‌وتووانی) ﴿كَرَاهِلْکَیْمٍ قَلِيلٍ مِّنْ
 قُرْنٍ﴾ چه‌نده‌ها‌گه‌لمان‌پیش‌نه‌وان (کافرانی‌مه‌ککه) له‌ناو‌برد ﴿فَادَاوَالَاتٍ حِینَ مَنَاصٍ﴾ نه‌مجا‌هاواریان‌کرد‌له
 حالیکدا‌کانی‌پزگار‌بوون‌نه‌ما‌بوو ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُّذَرِّفَتُهُمْ﴾ سه‌ریان‌سوپرده‌ما‌که‌تر‌سینه‌ریکیان‌له‌خۆیان‌بۆ
 هاتووه ﴿وَقَالَ الْكُفَرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ وه‌بۆ‌باوه‌پان‌ده‌بان‌ووت‌نهم (پینگه‌مبه‌ره) جادوو‌گه‌ریکی‌زۆر‌دروژنه ﴿أَجْعَلِ
 الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ نایا‌نه‌و (پینگه‌مبه‌ره) هه‌موو‌خوا‌کانی‌کردووه‌ته‌یه‌ک‌خوا ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ به‌پراستی‌نهمه
 (که‌یه‌ک‌خوا‌بی) شتیکی‌زۆر‌سه‌رسو‌په‌یته‌ره ﴿وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ﴾ وه‌گه‌وره‌کانی (قوپه‌یش له‌گه‌ل‌پینگه‌مبه‌ر
 قسه‌بان‌کرد و هه‌لسان) به‌په‌له‌ده‌ر‌چوون ﴿أَن‌أَمْشُوا وَأُصْبِرُوا عَلَى‌الْهَيْكَلِ﴾ (به‌خه‌لکیان‌ووت) بپۆن و‌خۆ‌گر‌بن
 له‌سه‌ر (به‌رستنی) خوا‌کانتان ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾ به‌پراستی‌نهمه‌ی‌موحه‌مه‌د ﴿ده‌یلی) شتیکه‌له‌ئیه‌داوا‌کراوه
 (هه‌تا‌بیته‌گه‌وره‌ی‌هه‌موو‌عه‌ره‌ب) ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي‌الْأَلَمِ الْأَوَّلِ﴾ نه‌مه‌مان‌نه‌بیستوو‌ه‌له‌کو‌تا‌ناییندا (که‌نه‌سرانی‌یه)
 ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خَيْالٌ﴾ نه‌مه‌ته‌نها‌شتیکی‌هه‌لبه‌ستراوه ﴿أَن‌نُزِّلَ عَلَيْهِ‌الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾ نایا‌چۆن‌وه‌حی‌له‌ناو‌هه‌موومان
 دا‌بۆ‌نه‌و (موحه‌مه‌د) دابه‌زینراوه ﴿بَلْ هُمْ فِي‌شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي﴾ (نه‌خیر‌پاست‌نا‌که‌ن) به‌لکو‌نه‌وانه‌له‌گو‌ماندان‌له
 قورئانه‌که‌ی‌من ﴿بَلْ لَّمَّا يَدُورُوا عَادَابٍ﴾ (نه‌خیر‌وانیه) به‌لکو‌نه‌وانه‌هیشتا‌سزای‌منیان‌نه‌چه‌شتوو‌ه (بۆیه‌باوه‌پ‌ناهیتن)
 ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾ یا‌خه‌زینه‌کانی‌به‌زه‌یی‌په‌روه‌رد‌گاری‌زالی‌بالاده‌ستی‌به‌خشنده‌ت‌لای‌نه‌وانه؟ ﴿أَمْ
 أَمْرُهُمْ مِّثْلُ مَلِكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ یا‌ده‌سه‌لات و‌پاشایی‌ناسمانه‌کان و‌زه‌وی و‌نه‌وی‌له‌نیوانیاندایه‌هی‌نه‌وانه
 ﴿فَلْيَرْتَقُوا فِي‌الْأَسْبَابِ﴾ (نه‌گه‌ر‌وایه) ده‌با‌به‌رز‌بینه‌وه‌له‌ناو‌هو‌کاره‌کانی‌به‌رز‌بوونه‌وه‌دا (تا‌ده‌گه‌نه‌عه‌رش‌نه‌مجا
 وه‌حی‌دابه‌زینن‌بۆ‌هه‌ر‌که‌سی‌خۆیان‌ده‌بان‌ه‌ویت) ﴿جُذْأَ مَا هَذَا لَكُم مَّهْرُومٍ مِّنَ الْأَخْرَابِ﴾ (بی‌پروایانی‌قوپه‌یش)
 له‌شکر و‌کو‌مه‌لیکی‌بی‌تر‌خن‌له‌و‌کو‌مه‌لانه‌ی (دزی‌پینگه‌مبه‌ر‌انن‌به‌زوویی) ده‌شکیت‌رین و‌سه‌ر‌شو‌پ‌ده‌بن ﴿كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو‌الْأَوْبَادِ﴾ پیش‌نه‌وان‌گه‌لی‌نوح و‌عاد و‌فیرعه‌ونی‌خواه‌ن‌میخه‌کان‌باوه‌پ‌بان
 (به‌پینگه‌مبه‌ره‌کانیان) نه‌هیتا ﴿وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ﴾ وه‌(گه‌لی) سه‌موود و‌گه‌لی‌لووط و‌خواه‌ن‌باخه‌چپ‌و
 په‌ره‌کان ﴿أُولَئِكَ الْأَخْرَابُ﴾ نه‌وانه‌تاقم و‌کو‌مه‌لانی‌ک‌بوون ﴿إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ‌الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ﴾ هه‌ر‌هه‌موویان
 باوه‌پ‌بان‌به‌پینگه‌مبه‌ران‌نه‌هیتا‌بۆیه‌سزای‌منیان‌به‌سه‌را‌چه‌سپا (وله‌ناو‌چوون) ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾
 نه‌مانه‌ته‌نها‌چاوه‌پ‌وانی‌ده‌نگینی‌زۆر‌گه‌وره‌ده‌که‌ن ﴿مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾ نه‌و‌ده‌نگه (فوو‌کردن‌به‌که‌په‌نادا) که‌مترین‌ماوه
 دوا‌خستنی‌نییه ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَّنَا قِطْعَةً مِّنَ‌الَّذِي بَعَثَ‌الْمُرْسَلِينَ﴾ (به‌گالته‌پنکر‌دنیکه‌وه) وه‌ووتیان: نه‌ی‌په‌روه‌رد‌گار‌مان
 پیش‌پۆزی‌لی‌پرسینه‌وه‌به‌شه‌که‌مان (له‌سزایان‌پادا‌شت) بۆ‌بده

﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) دان به خوت‌دا بگره له‌سه‌ر نه‌و قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ إِذْ أَتَيْنَاهُ بِذُ الْقَبْأِ﴾ بیری به‌نده‌مان (داوود) ی خاوه‌ن هیز و توانا بکه‌ره‌وه بینگومان نه‌و هه‌میشه گه‌راوه بوو بۆ لای خوا ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به‌راستی ئیمه چیا کانمان رام هینا بوو ته‌سبیحاتی خویان ده‌کرد له‌گه‌ل نه‌و (داوود) ﴿بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ به‌ئیواران و به‌یانیناندا ﴿وَالظَّيْرِ مَخْشُورَةً كُلُّ لَهُ وَأَوَّابٌ﴾ وه بالنده‌کان که له‌ده‌وری نه‌و (داوود) کۆده‌کرانه‌وه هه‌موو (بۆ ته‌سبیحات) بۆ لای نه‌و ده‌گه‌رانه‌و (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکه‌ن) ﴿وَسَدَدْنَا مَلَكُورَ﴾ وه پاشایه‌تیه‌که‌ی نه‌ومان به‌هیز کرد ﴿وَأَنبَتْنَا الْحِمَّةَ وَفَصَّلَ الْخَطَابِ﴾ دانایی و گوفتاری جیا که ره‌وه‌مان پین به‌خشی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصْرِ إِذْ تُسَوِّرُوا إِلَيْكَ الْحَرَابَ﴾ وه ئایا هه‌والی داوا چیه‌کانت پین گه‌یشته‌وه کاتی به‌دیواری خه‌لو ته‌گا که دا سه‌ر که‌وتن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَرَّجَ مِنْهُمْ﴾ له‌ناکاودا چوونه ژووره‌وه بۆ لای داوود نه‌ویش داچله‌کا و ترسالیان ﴿قَالُوا لَا تَحْفَظْ خَصَمَانِ﴾ ووتیان: مه‌ترسه (ئیمه) دوو داوا چین ﴿بَعْنِ بَعْضَنَا عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌کینمان سته‌می له‌وی تر کردووه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ﴾ جاله‌نیوانماندا به‌هه‌ق وراستی بریار بده‌وله‌راستی لامه‌ده (له‌بریاره‌که‌تدا) ﴿وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءٍ الصِّرَاطِ﴾ وه رینموونیمان بکه‌بۆ رینگای راست ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً﴾ (به‌کیان ووتی) بینگومان نه‌مه‌برامه، نه‌وه‌دونۆ سه‌ر مه‌ری هه‌یه ﴿وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ و منیش به‌ک مه‌رم هه‌یه ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ که‌چی ده‌لئت نه‌و مه‌ره‌ش بده‌به‌من (بیسپیره‌به‌من) و له‌کاتی قسه‌کردندا زاله‌به‌سه‌رمدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَى نَجَاتِهِ﴾ (نه‌مجا داوود علیه‌السلام به‌پین نه‌وه‌ی گوی له‌براکه‌ی تریان بگریت و به‌په‌له‌نه‌م حوکه‌می دا) ووتی: سویندبه‌خوا به‌راستی سته‌می لیکردوی که‌داوات لینده‌کات تاقه‌مه‌ره‌که‌ت بخاته‌ناو مه‌ره‌کانی خویه‌وه ﴿وَإِنْ كُنَّا مِنْ الْخَاطِئَةِ لَنَبْعِ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ و بینگومان زۆر له‌شه‌ریک و هاو به‌شان سته‌م له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بېنجگه له‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه، نه‌وانه‌ش زۆر که‌من ﴿وَوَظَّنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾ داوود زانی که‌ئیمه‌ته‌نها تاقیمان کردووه‌ته‌وه ﴿فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ بۆیه‌داوای لیبور دنی کرد له‌په‌روه‌ردگاری و که‌وت به‌روودا به‌سوژده‌بردنه‌وه و توبه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌بوو به‌پین گویگرتن له‌که‌سی به‌رامبه‌ر حوکه‌م بدات و په‌له‌ش بکات له‌بریار داندا) ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾ ئیمه‌ش له‌وه‌له‌ی نه‌و خوش بووین ﴿وَإِنْ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحَسَنَ مَّكَابٍ﴾ به‌راستی نه‌و (داوود) پله‌و پایه‌ی به‌رزه‌و نزیکه له‌ئیمه‌وه و دواوژنکی چاکیشی هه‌یه ﴿يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ی داوود بینگومان ئیمه‌تۆمان کرد به‌جیشینی (پېغه‌مبه‌رانی پیش خوت) له‌زه‌ویدا ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که‌وابوو توش له‌نیوان خه‌لکدا به‌راستی فرمان‌به‌وایی بکه‌﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوین هه‌وا و ئاره‌زوو مه‌که‌وه‌باله‌رینگای خوالات نه‌دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی له‌رینگای خوا لاده‌دن و گومرا ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سزای سه‌ختیان بۆ هه‌یه چونکه‌روژی لیپرسینه‌وه‌یان له‌بیر کردبوو ﴿١٦﴾

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا﴾ ئیمه ئاسمان و زهوی و ئه‌وه‌ی له‌ نیتواناندایه‌ به‌یهوده‌ دروستان نه‌ کردوه‌ ﴿ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌وه‌ گومانی ئه‌وه‌ که‌ سانه‌یه‌ که‌ بێ باوه‌ر بوون ﴿قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ ساهاوار بو‌ ئه‌وانه‌ی که‌ بێ باوه‌ر بوون به‌ئاگری دۆزه‌خ ﴿أَمْ جَعَلُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئایا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌تاه‌وه‌ کرده‌وه‌ چاکه‌ کانیان کردوه‌وه‌ ﴿كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ گه‌ل خراپه‌ کاران له‌ زه‌ویدا وه‌ک به‌کیان دانیین (له‌ دوا روژدا، نه‌خه‌ر وانی به‌) ﴿أَمْ جَعَلُوا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ یان پارێز کاران وله‌خواترسان وه‌ک به‌د کرداران لێ ده‌که‌ین ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا﴾ (ئهم قورئانه‌) کتیبکی پیرۆزه‌ ناردوو مانه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌ تو‌ ﴿لِيَذَّبَ أَتِلَاءَ ابْنَتِهِ وَيَسْخَرَكُمُ الْأَوَّلُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی بێر بکه‌نه‌وه‌ له‌ ئایه‌ته‌کانی، وه‌ خواوه‌رانی بێر و ژیری په‌ندی لێ وه‌ر بگرن ﴿وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ﴾ ئیمه‌ سوله‌یمانمان به‌خشی به‌ داوود (علیهما السلام) ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ئه‌وه‌ (سوله‌یمان) به‌نده‌یه‌کی چاک بوو، بێگومان ئه‌وه‌ زور روو له‌خوا بوو ﴿إِذْ عَرِضَ عَلَيْهِ بِالْعِثِّ الصَّفِيفَتُ الْيَمَانُ﴾ سه‌ر له‌ ئیتواره‌ کاتیک ئه‌سپانی ره‌سه‌ن و خه‌یرا نیشانی سوله‌یمان درا ﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي﴾ جا (سوله‌یمان) ووتی خو‌شه‌ویستی ئهم ئه‌سپانه‌م باودا به‌سه‌ر یاد و عیاده‌تی په‌روه‌ردگارم دا (که‌ نوێزی عه‌س‌ر بوو) ﴿حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ (سه‌یری ئه‌سپه‌کانی ده‌کرد) هه‌تا له‌چاو و گوم بوون ﴿رُدُّوهُمَا عَلَيَّ﴾ (ووتی) جاریکی تر ئه‌وه‌ ئه‌سپانه‌م بۆ بگێر نه‌وه‌ ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالْسُوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ ئه‌مجا ده‌ستی هه‌تا به‌ ده‌ست و قاچ و گه‌ردن و یالی (ئه‌وه‌ ئه‌سپانه‌دا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی سوله‌یمانمان تاقی کرده‌وه‌ ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا﴾ و لاشه‌ی (له‌ته‌ کوپێ) کمان فرێدا به‌سه‌ر ته‌خته‌که‌یدا (چونکه‌ پێشتر سویندی خوار دبوو، که‌ به‌سه‌ر ته‌واوی خه‌یزانه‌ کانییدا ئه‌سوڕێته‌وه‌ و کو‌ ئه‌پێته‌وه‌ له‌ گه‌لیاندا، وه‌ه‌ریه‌ که‌شیان کوپێکی بیه‌ت وله‌پشاو خوادا جه‌هاد بکه‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی (ان شاء الله) بکات له‌دوا پیدا له‌هه‌ر هه‌موو خه‌یزانه‌کانی ته‌نها کوپێکی نو‌قسانی ناته‌واوی بوو، خوا‌ی گه‌وره‌ش به‌مه‌ تاقی کرده‌وه‌) ﴿مُرْ أَتَابَ﴾ پاشان ته‌وبه‌ی کرد و گه‌راپه‌وه‌ بۆ لای خوا ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا﴾ (سوله‌یمان) ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم لێم خو‌شه‌ و ده‌سه‌لات و پاشایه‌تیکم بێ بیه‌خشه‌ ﴿لَا يَنْبَغِي لِأَخِيذٍ بَعْدِي﴾ که‌دوا‌ی من ده‌س نه‌دا بۆ که‌سی تر ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ بێگومان ته‌نها تو‌ی به‌خشنده‌ی (هه‌موو شتیکی) ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ﴾ (دوا‌ی نزا که‌ی) (با) مان بۆ رام هه‌تا و خه‌ستمانه‌ خه‌زمه‌تیه‌وه‌ ﴿تَجْرِي بِأَمْرِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ﴾ به‌فه‌رمانی ئه‌وه‌ به‌نه‌رمی ده‌رویی بۆ هه‌ر جینگایه‌ک بپوستانه‌ ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ﴾ وه‌ هه‌موو (جئو که‌و) شه‌یتانه‌ کانمان بۆ رام هه‌تا بوو که‌ بپناسو و مه‌له‌وانی ژێر ده‌ریا بوون ﴿وَالْآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ وه‌ هه‌ندیکی تریان (که‌ سه‌ره‌په‌چی سوله‌یمانان کردبوو رامان هه‌تان بۆی) به‌پکه‌وه‌ به‌سه‌راوی له‌ کو‌ت زنجیر دا ﴿هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ئه‌مه‌ی (که‌ باسکرا) به‌خششی ئیمه‌یه‌ (بو‌ تو‌)، ئه‌مجا به‌ویستی خو‌ت بیه‌خشه‌، یان بیه‌گروه‌وه‌ و مه‌یه‌خشه‌ به‌بێ پر سینه‌وه‌ (لێت) ﴿وَأَنَّ لَهُ عِنْدَ الرَّبِّ وَحْشًا مَّكَّابٍ﴾ وه‌ به‌راستی ئه‌وه‌ (سوله‌یمان) په‌لی به‌رزی هه‌یه‌ لای ئیمه‌ وه‌ سه‌ر ئه‌نجامی چاکی هه‌یه‌ ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ وه‌ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) باسی به‌نده‌ی ئیمه‌ ئه‌یوب بکه‌ کاتیک هاواری له‌ په‌روه‌ردگاری کرد ﴿إِنِّي مَسْنِي الشَّيْطَانُ بِضَبِّ وَعَذَابٍ﴾ (ووتی) به‌راستی شه‌یتان تو‌وشی زه‌حمه‌ت و نا‌ره‌حه‌تی و نا‌زاری کردووم ﴿أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَٰذَا مَغْسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (په‌ی و ترا) پێت بده‌ به‌ زه‌ویدا ئه‌وه‌ کانیایکی سارده‌ بۆ خو‌شتن و خواردنه‌وه‌ (په‌ی دا به‌زه‌ویدا و ئاوه‌ لقو‌لی وله‌و ئاوه‌ خزی شت و ئاوی خواره‌وه‌ وله‌ نه‌خو‌شیه‌ که‌یشی چاک بوویه‌وه‌) ﴿۱۵﴾

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و ه زن و مناله کانی و نه‌ونده‌ی تریشمان له‌گه‌لیان دا به (ئه‌یوب) به‌خشی
 ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَ لِلْأُولَى الْأَلْبَب﴾ به‌رحم و میهره‌بانی له‌لایهن خو‌مانه‌وه (بو‌ئه‌یوب) وه بو‌پهند و ناموژگاری بو
 خاوه‌نانی ژیری و بیرو هوش ﴿وَخَذَّ يَدُكَ ضِعْفًا فَاحْزَبَ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ﴾ (پیمان ووت) چه‌پکی شوول (داری زور
 باریک) به‌ده‌سته‌وه بگړه و پنی بده (له‌خیزانت به‌ک جار) و سو‌تنده‌کعت مه‌شکینه (که له‌خیزانت خوارد بوو
 سه‌د داری لی بده‌ی) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ به‌پراستی ئیمه‌ئو (ئه‌یوب) مان به‌خو‌گری بینی ﴿يَعْمَلُ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾
 چ به‌نده‌یه‌کی چاک بوو به‌پراستی ئه‌و زور گو‌پزایه‌ل و پروو له‌خوا بوو ﴿وَإِذْ ذَكَرْنَا عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَاسْتَحَقَّ يَعْقُوبُ﴾
 وه باسی به‌نده‌کانی ئیمه‌بکه‌ئیراهیم و ئیسحاق و یه‌عقوب ﴿أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ﴾ که خاوه‌نی هیزو توانا
 و بینایی بوون ﴿إِنَّا اخْتَصَمْنَاهُمْ بِمَا لَمْ يُلْحَقْ بِهِمْ ذِكْرُ الْأَرْكَانِ﴾ به‌پراستی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی رۆزی دوا‌ییان له‌بیردبوو
 ئیمه‌ (به‌به‌نده‌ی تاییه‌تی خو‌مان) هه‌لمان بژاردن ﴿وَاللَّهُمَّ عِنْدَنَا لِمَنِ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ﴾ وه به‌پراستی ئه‌وانه
 (هه‌ر سیانیان) لای ئیمه‌له‌به‌نده‌هه‌لبریزدراوه‌چاکه‌کانن ﴿وَإِذْ ذَكَرْنَا إسماعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وه باسی
 (به‌نده‌کانی ئیمه‌) ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و ذو‌لکفل بکه‌ ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ که‌هه‌موویان له‌چاکه‌کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرُ الْوَالِدَيْنِ الْكَافِرِينَ لِحَسَنٍ مَقَابٍ﴾ ئه‌م (باسی پیغه‌مه‌رانه‌) یاس و ناوبانگی چاکیانه‌له‌دونیادا و بیگومان
 پاریزکاران سه‌ره‌نه‌جامیکی چاکیان هه‌یه ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ مُمْتَحَنَةً لَهُمُ الْأَوْبُ﴾ (که بریتی یه‌له‌) به‌هه‌شتانی
 جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، که‌ده‌رگا‌کانی کراوه‌ته‌وه‌بو‌یان ﴿مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا﴾ له‌ویدا (له‌سه‌ر کورسی
 رازاوه‌) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِفَكَهٍ كَثِيرٍ وَشَرَابٍ﴾ تیندا داوای میوه‌هاتی زور و جو‌ره‌ها خواردنه‌وه
 ده‌که‌ن ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرٌ الْظُرْفِ الْأَرْبُ﴾ و خو‌ریانی هاوته‌مه‌نیان لایه‌ (خیزانیانن) که‌چاویان پرپوه‌ته
 میرده‌کانیان ﴿هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ ئه‌مه‌ئو (نازو نيعمه‌تانه‌) یه‌که‌به‌لینتان پی‌درا بوو بو‌رۆزی
 لیبرسینه‌وه‌ (ی قیامت) ﴿إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَالَهُ مِنْ تَفَادٍ﴾ به‌پراستی ئه‌مه‌ررزق و رۆزی ئیمه‌یه‌هه‌رگیز ته‌واو
 بوونی بو‌نییه‌ ﴿هَذَا أَوَّلُ الْظُلْمِ لَشَرِّ مَقَابٍ﴾ نا ئه‌مه‌ (پاداشتی پاریزکارانه‌) و بیگومان سه‌رکه‌شانیش
 خراپترین پاشه‌ی رۆزیان هه‌یه ﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَشْسُ الْيَهَادُ﴾ دۆزه‌خه‌که‌ده‌چنه‌ناویه‌وه، ئای چ جینگابه‌کی
 به‌دو خراپه‌ ﴿هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ﴾ ئه‌مه‌ و ئاوی له‌کول و کیم و زووخواو، ده‌با بیچه‌زن ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَعْلَةٍ أَزْوَاجَ﴾ وه‌چهند جو‌ری تر سزایان هه‌یه‌له‌و شینوه ﴿هَذَا أَفْوَاجٌ مُفْتَحَةٌ مَعَكُمْ﴾
 (به‌گو‌مراکه‌ره‌کان ده‌وتری) ئه‌مه‌ کو‌مه‌لنکه‌له‌گه‌ل ئیوه‌دا دینه‌دۆزه‌خ ﴿لَا مَرْجَا لَهُمْ﴾ (گو‌مراکه‌ره‌کانیش
 ده‌لینن) به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ده‌چنه‌ناو ناگری دۆزه‌خ ﴿قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَا لَهُمْ﴾
 ئه‌وان (به‌گو‌مراکه‌ره‌کان) ده‌لینن به‌لکو‌ئیه‌به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوْهُنَا﴾ ئیوه‌ (له‌دو‌نیا گو‌مرا‌تان کردین)
 و ئه‌م سزاتان پش هینا بو‌مان ﴿فَيَشْسُ الْقَرَارُ﴾ ئای چ جینگاو مه‌نزلیکی خراپه‌ ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا﴾
 ده‌لینن: ئه‌ی به‌روه‌ر دگارمان هه‌ر که‌س (هوی) پش هینانی ئه‌م سزایه‌بوو بو‌ئیمه‌ ﴿فَرَدَّ عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ﴾
 ئه‌وه‌سزای ئه‌و که‌سه‌له‌دۆزه‌خدا چهند قات بکه‌ره‌وه‌ ﴿

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا﴾ وه (گو مپرا که ره کان) ده لَین نه وه چیمانه بۆچ پیاوانیک نابین ﴿كَأَنَّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾ که نیمه له خراپه رکارانمان ده ژماردن ﴿أَتُخَذَتُمْ سِحْرِنَا﴾ ئایا نه وانه که گالته مان پی ده کردن؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ یا (لیره نه لَام) چاوه کان لیمان که لا بووه (و نایان بینن) ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ﴾ بیگومان نه وه (که باسکرا) ئازاوه و شه‌ره قسه‌ی دۆزه خیانه، و راسته (و دیتته دی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ﴾ (نه‌ی موحه ممه د) ﴿وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هیچ په رستر او یکی راست نییه بئجگه له خوای ته نه‌ای به ده سه لات ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په روه ردگاری ئاسمانه کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له نیوانیاندا به ﴿الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ زالی بالاده‌ستی لیورده به ﴿قُلْ هُوَ بَاقٍ عَظِيمٌ﴾ (نه‌ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ نُهْوه هه‌والیکی زور گه‌وره به ﴿أَنزَعَتْهُ مَعْزُورٌ﴾ که ئیوه گوی ی پی ناده‌ن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ (بلی نه گه‌روه حیم بونه‌هاتابه) من هیچ ئاگام له کومه‌لی هه‌ره بلند (فریشته کان) نه‌بووه ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ کاتی ده‌مه قالیان ده‌کرد (ده‌باره‌ی ناده‌م) ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ نیگا بۆ من نا کریت ﴿إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ جگه له‌وه نه‌بیست که من ته‌نجا ترسیته‌ریکی روونکه‌ره وه‌م ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ نه‌و کاته‌ی (ده‌مه قالی یان بوو) په‌روه ردگارت به‌فریشته‌کانی فهرموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ به‌راستی من مرقطیک له قور دروست ده‌که‌م ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾ نه‌مجا کاتی شیوه که‌یم ریک خست و قوم پیدا کردو گیانم کرد به‌بریداله گیانیک که خوم دروستم کردووه ﴿فَقَعُوا آلَهُ سَجْدِينَ﴾ نه‌و سا هه‌موو به‌سوزده‌بردن بوی بکه‌ون به‌روودا ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جافریشته‌کان هه‌ره‌ه‌موویان سوزده‌یان برد ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ﴾ بئجگه له شه‌یتان که خوی به‌گه‌وره دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له بی باوه‌ران بوو ﴿قَالَ يَبْلِيسُ﴾ (خوا) فهرمووی نه‌ی ئیبلیس ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِدَيِّ﴾ چی شتیک رینگری کردی (له‌وه‌ی) که سوزده‌بیه‌یت بۆ که‌سی که به‌هه‌ردو و ده‌ستی خوم دروستم کردووه ﴿أَسْكَرْتُ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ ئایا خوت به‌گه‌وره زانی، یاخو له‌به‌رزو بلنده‌کانی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ (شه‌یتان) ووتی من له (ناده‌م) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ چونکه منت له‌ئاگر دروست کردووه، به‌لام نه‌وت له‌قور دره‌ستکردووه ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ (خوا) فهرمووی که‌واته له‌و (به‌هه‌شته) ده‌رچۆ و برۆ، چونکه بیگومان تو ده‌رکراوی له‌په‌حمه‌تی من ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه به‌راستی نه‌فرینی منت له‌سه‌ر بی تا رۆزی (پاداشت و توله) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ (شه‌یتان) ووتی نه‌ی په‌روه ردگارم ده‌ی مؤله‌تم بده (نه‌مرم) تا رۆزی (مردوان) زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فهرمووی: ده‌ی به‌راستی توله مؤله‌ت دراوانی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تا رۆزی کاتی دیاری کراو ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (شه‌یتان) ووتی نه‌مجا سویند به‌عیزه‌تت هه‌ره‌ه‌موویان گو مپرا ده‌که‌م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ نه‌وانه‌یان نه‌بی که‌به‌نده‌ی پاک و هه‌لبارده‌ی تون ﴿

﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾ (خوا) فەر مووی: من حەقم هەر حەقیش دەلیم ﴿۸۱﴾ ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ أُجْمَعِينَ﴾ بەراستی دۆزەخ پەر دەکەم لە تۆ و ئەوانە (لە ئاده‌میان) شویتت دەکەون بە تیکرا ﴿۸۲﴾ ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئەو مو حەممەد ﷺ) بلسی من هیچ کرێ و پاداشتیەک لە سەر گەیانندی ئەم ئاینە لە ئێوە داواناکەم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ و من لەو کەسانەش نیم کە درۆ هەلبەستم و زۆر لە خۆم بکەم ﴿۸۳﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم (قورئانە) تەنها پەند و ئامۆژگارییە بۆ هەموو جیهانیان ﴿۸۴﴾ ﴿وَلِتَعْلَمَنَّ بِآءِهِ بَعْدَ حِينٍ﴾ بەراستی پاش ماوێهێک لە هەوالی ئەو (قورئانە) دەزانن ﴿۸۵﴾

سوره‌ی ﴿الزمر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشنده‌ی میهربان ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانە هینراوێه‌خوارەووه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لە لایەن خوای بالادەستی کار بە جی وە ﴿۱﴾ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ بینگومان ئێمە بە حەق و راستی قورئانمان بۆ تۆ هیناوەتە خوارەووه ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ کەواتە خوا بپەرستە و بە تەنها هەر بۆ ئەو ملکه‌ج بە ﴿۲﴾ ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیدار بە ئایینی (گەردن کەچی) پاک و خاوین هەر بۆ خوا بە ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِهِ أَولِيَاءَ﴾ وە کەسانێ جگە لەو (خوا) چەند پەرستراویکیان بۆ خۆیان داناوه ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (دەلێن) تەنها لەبەر ئەوێ دەیان پەرستین نزیکمان بکەنەووه لە خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان خوا بپار دەدات لە نێوانیاندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لەو شتانه‌دا کە ئەوان تیا یا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ بەراستی خوا پێنموونی کەسێ ناکات کە درۆزنی زۆر بێ باوهره ﴿۳﴾ ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ ئەگەر خوا بیویستایه مندالێک بۆ خۆی بپار بدات ﴿لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ ئەوێ لەناو دروست کراوه‌کانیدا کامه‌ی بیویستایه هه‌لی ده‌بژارد ﴿سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بینگهرده هەر ئەوێ خوای تەنها‌ی زان و بە دەسه‌لات ﴿۴﴾ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق دروست کردووه ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شه‌و ده‌هینی به‌سەر پۆژدا ﴿وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و پۆژ ده‌هینی به‌سەر شه‌ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خۆر و مانگی رام هیناوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ریه‌که‌یان (له‌خولگه‌ی خۆیدا) نا‌ئه‌و ماوێه‌ی بۆی دیاری کراوه ده‌گه‌رێت و ده‌سوهرێته‌وه ﴿۵﴾ ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ بیدار به‌هەر ئەو (خوا) زالی لی بورده‌یه ﴿۶﴾

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) ئیوه‌ی له‌تاکه‌که‌سیک (ئادهم) دروست کردووه ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ پاشان له‌و (که‌سه) هاوسه‌ره‌که‌ی (حه‌ووی) به‌دی هیناوه ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِیَّةَ أَنْوَجٍ﴾ وه‌بو ئیوه‌هه‌شت جوونی (نیر و می) له‌نازه‌له‌به‌دی هیناوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ئیوه‌دروست ده‌کات له‌ناو‌سکی دایکتاندا ﴿خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ﴾ به‌به‌دی هینانی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ له‌ناو‌سی تاریکی (ناو‌سک، مندالدان، به‌رده‌ی کوربه‌له‌) دا ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ئانه‌وه به‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه‌که‌ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌ر مولکی ئه‌وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُصْرَفُونَ﴾ هه‌ج به‌رستراوینکی راست جگه‌له‌زاتی ئه‌و نیه، که‌واته‌ئیوه‌چون له‌ئایینی راست لاده‌درین ﴿إِنْ تَكْفُرُوا﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌بی باوه‌ربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ عَنْكُمْ﴾ ئه‌وه‌بینگومان خوا‌بی نیازه‌له‌ئیوه ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرُ﴾ و‌پازی نییه‌به‌بی باوه‌ری بو‌به‌نده‌کانی ﴿وَأَنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر سوپاسی خوا‌بکه‌ن (و‌گه‌ردن که‌چ بن) به‌وه‌لیتان پازی ده‌بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هه‌ج گونا‌هباریک گونا‌هی که‌سیکی تره‌له‌نا‌گرت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه‌پانه‌وه‌تان هه‌ر بو‌لای به‌روه‌ردگارتانه ﴿فَتُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌وسا هه‌والتان ده‌داتی به‌وه‌ی که‌ده‌تان کرد ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا‌ئا‌گاداره‌به‌نه‌ینی دلان ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ وه‌کاتی ئاده‌می زیانیکی لی‌بکه‌وی ﴿دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ ده‌گه‌ریتسه‌وه‌بو‌لای به‌روه‌ردگاری و‌هاواری لی‌ده‌کات ﴿فَرُءَا حَوْلَهُ رِعْمَةً مِّنْهُ﴾ پاشان ته‌گه‌ر له‌لایه‌ن خویه‌وه‌به‌هه‌ره‌و‌نیعمه‌تیکی دایه ﴿يَسْئَلُ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ﴾ ئه‌وه‌ی له‌بیر ده‌چیت که‌له‌پیشتر ا‌هاواری له‌به‌روه‌ردگاری ده‌کرد ﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ و‌هاوتایانی بو‌خوا‌داده‌نی ﴿يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی (خه‌لک) له‌رینگای ئه‌و گوم‌راکات ﴿قُلْ مَتَّعْتُ بِكَفَرًا قَلِيلًا﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ به‌هه‌ره‌شه‌وه‌) بلی : به‌بی باوه‌رینکه‌ت که‌میک له‌زه‌ت و‌ه‌ر‌گه‌له‌زیان ﴿إِنَّكَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ چونکه‌به‌راستی تو‌له‌هاوه‌لانی ئا‌گری دوزه‌خی ﴿أَمْنْ هُوَ قَبْلُ﴾ (هاوبه‌ش دانه‌ران چاک‌ترن) یان که‌سیک ملک‌چ و‌خوا‌به‌رست بیت ؟ ﴿إِنَّ آتَةَ الْبَيْتِ سَاجِدًا وَفَاطِمَا﴾ له‌کاته‌کانی شه‌ودا‌به‌سو‌رده‌بردن و‌پاوه‌ستان (له‌شه‌و‌نو‌یژدا) ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ که‌له‌(سزای) دوا‌پو‌ژ ده‌ترسیت و‌به‌هه‌وای به‌زه‌یی به‌روه‌ردگاریه‌تی ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی ئایا ئه‌وانه‌ی ده‌زانن یه‌کسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌نازانن ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ به‌راستی ته‌نها خوا‌ه‌ه‌نانی ژیری ئامو‌ژگاری و‌ه‌رده‌گرن ﴿قُلْ يَعْبَادُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌و‌به‌ندانه‌م که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿أَتَقُولُونَ﴾ له‌(سزای) به‌روه‌ردگارتان خو‌بپاریزن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ که‌سانن له‌م‌دونیا‌به‌دا‌چاکه‌یان کردووه، پاداشتی چاکیان بو‌هه‌یه ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ وه‌زه‌وی خوا‌فراوانه ﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌راستی ته‌نها ئارام‌گران به‌بی حساب و‌ژماردن پاداشتیان ده‌دریتسه‌وه

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی به‌راستی من فهرانم پی در اوہ ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾
 که خوا به‌رستم به دلسوزی بوی ملکه‌چ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه فهرانم پی در اوہ
 که به‌که‌م که‌سی موسلمانان (ی نوممه‌تم) بم ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی به‌راستی
 من ده‌ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه‌گهر سهر پیچی به‌روهر دگرم بکه‌م ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای روزنیکی
 گه‌وره (قیامت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ بلی من ههر خوا ده‌به‌رستم به‌پاکی و ته‌نیا ههر بو
 نه‌و ملکه‌چم ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (به‌بی باوهران بلی) ئیو‌ه‌ش جگه‌له‌خوا چیتان و ویست
 بی به‌رستن ﴿قُلْ إِنْ الْخَلِيقِينَ الَّذِينَ﴾ بلی بیگومان زهره‌ر مه‌ندان که‌سانیکن ﴿خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ﴾
 که‌خویان و که‌س و کاریان له‌ده‌ست داوہ ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روزی قیامتدا ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾
 بیدار بن، ههر نه‌وه زهره‌ر مه‌ندی ئاشکراو دیار ﴿لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ﴾ بو‌ئوان هه‌یه له‌لای
 سه‌ریان‌وه‌چهند ته‌به‌قی (وه‌ک هه‌وری ره‌ش) له‌ئاگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ و له‌ژیریشیان‌وه‌چهند ته‌به‌قی
 هه‌یه ﴿ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ﴾ نه‌و (سزایه) خوا به‌نده‌کانی خوی پی ده‌ترسیتی ﴿يَعْبَادِ فَاتَّقُونِ﴾
 ئهی به‌نده‌کانم خوتان بیاریزن (له‌سزای من) ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾ وه‌که‌سانی که
 له‌به‌رستنی بت (و هه‌موو به‌رستراویکی تر) خویان پاراستووه ﴿وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌گه‌راونه‌ته‌وه بو‌لای
 خوا ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ مزده‌ی گه‌وره ته‌نیا بو‌ئوانه‌یه، که‌واته‌مژده‌بلده به‌به‌نده‌کانم ﴿الَّذِينَ﴾
 يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ ﴿ثُمَّ يَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ نه‌مجا شوین چاکترینی
 نه‌و (قسانه) ده‌که‌ون ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن خودا رینموونی کردوون ﴿وَأُولَٰئِكَ﴾
 هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿هَر نه‌وانه‌ن خاوه‌نانی زیری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ جا‌نایا
 که‌سینک به‌لینی سزای به‌سه‌ردا چه‌سپاینت (بوی بریاردراینت) ﴿أَفَأَنْتَ تُقَدِّمُ فِي النَّارِ﴾ ده‌ی‌نایا
 تو (ده‌توانی) که‌سی‌رزگار بکه‌یت که‌له‌ناو ئاگری دوزه‌خدايه؟ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقَرَّوْا بِهِمْ﴾ به‌لام
 که‌سانی که‌له‌به‌روهر دگاریان ترساون و خویان (له‌سزای) پاراستووه ﴿لَهُمْ عَرْقٌ مِنْ فَوْقِهِمْ غَرَقٌ مُبِينٌ﴾
 (له‌به‌ه‌شتدا) بو‌ئوانه‌کوشک و ته‌لاری چهند نه‌وم هه‌یه ﴿تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرووباری ئاو
 به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ﴾ (ئمه‌) به‌لینی خوايه و خواش به‌لینی خوی ده‌باته
 سهر ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نه‌بینی که‌خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له‌ئاسمانه‌وه‌بارانی ده‌بارینی (بو‌سهر
 زه‌وی) ﴿فَسَلَكَهُ رِيشِقٌ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌مجا نه‌و بارانه‌ده‌بات به‌ناو زه‌ویدا کانیاو‌ه‌کانی لی ده‌ردینی ﴿ثُمَّ﴾
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ﴿له‌پاشان کشتو‌کال و گزو‌گیا و گولی پی ده‌روینی که‌ره‌نگه‌کانیان جیاوازه
 ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَنَرْنَهُ مُضْفَرًا﴾ پاشان ده‌بینی ووشک ده‌بی و زهرده‌لده‌گه‌ری ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْلَمًا﴾ دواتر
 ده‌یکات به‌پووشی ورد و خاش ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا (که‌باسکرا)
 ئاموزگاری و په‌ند هه‌یه بو‌ئوانه‌ی خاوه‌ن ژیرین ﴿

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دهی ئایا که سئی خوا سینه‌ی گوشاد کردووه بؤ ئیسلام ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ و ئه‌و له‌سه‌ر رییازی رووناکی په‌روه‌ردگاریه‌تی (وه‌ک که‌سینکه دلی ره‌ق بوو بیست له‌ئاست ئیسلام) ﴿قَوْلٌ لِّلنَّفْسِیَّةِ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِکْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و له‌ناوچوون بؤ ئه‌وانه‌ی دلیان ره‌قه له‌ئاست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئانه‌وانه له‌گو مراهی کی ئاشکرادان ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین فه‌رمایشتی ناردو ته‌ خواره‌وه ﴿کِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِی﴾ قورئانیکه (که‌ئایه‌ته‌کانی) له‌یه‌کچووی دوو پات کراوه‌ن ﴿تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن پیستیان ته‌زووی پیادی (به‌بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ تَلِیٰ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِکْرِ اللَّهِ﴾ پاشان پیستیان و دلیان نه‌رم ده‌بی به‌یادی (قورئانی) خودا ﴿ذَٰلِکَ هُدًی اللَّهِ﴾ ئه‌و (قورئانه) رینموونی خوا به ﴿یَهْدِی بِهِ مَن یَّشَاءُ﴾ به‌و (قورئانه) رینموونی هه‌ر که‌سئی ده‌کات که‌بیه‌وی ﴿وَمَن یُّضِلِّ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌سیش خوا گو مراهی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ئه‌وه رینموونی که‌رئیک بؤ ئه‌و نییه ﴿أَفَمَنْ یَّتَّقِ یُوجِهُهُ سُوَاءَ الْعَذَابِ یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ دهی ئایا که‌سینکه به‌دهم و چاوی خوی بیاریزیت له‌سزای سه‌ختی رۆزی دواپی (وه‌ک که‌سینکه وایه که‌له‌به‌هه‌شت دابیت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِیْنَ﴾ به‌سته‌مکاران ده‌گوتری ﴿ذُوقُوا مَا کُنْتُمْ تَکْسِبُونَ﴾ بچه‌ژن سزای ئه‌و (کرده‌وانه‌ی) له‌دو نیا ده‌تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مان (پیش قوره‌یشیه‌کان) بوون باوه‌ریان نه‌هیتا به‌پینغه‌مبه‌ره‌کانیان ﴿فَأَنذَرْتَهُمُ الْعَذَابَ﴾ به‌و هۆیه‌وه سزا (ی‌خوا) یان بؤ هات ﴿مِن حَیْث لَّا یَشْعُرُونَ﴾ له‌لایه‌که‌وه که‌هه‌ستیان پی نه‌کرد ﴿فَإِذَا قَهُمُ اللَّهُ﴾ ئه‌مجا خوا پیی چه‌شتن ﴿الْآخِرَی فِی الْحَیَوةِ الدُّنْیَا﴾ ریسوایی له‌ژیانی دونیادا ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرُ وَاکْثَرُ﴾ وه‌بینگومان سزای رۆزی دواپی گه‌وره‌تر ﴿لَوْ کَانُوا یَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه بزائن ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِی هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌م قورئانه‌دا هیتا و مانه‌ته‌وه بؤ خه‌لکی ﴿مِّن کُلِّ مَثَلٍ﴾ هه‌موو جو ره‌نموونه‌یه‌ک ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په‌ندو ئاموژگاری و هه‌ر گرن ﴿فَرَأٰ اِنَّا عَرِبْنَا غِیْرَ ذٰی عَرَبٍ﴾ (ئه‌و قورئانه) قورئانیکه‌ی عه‌ره‌بی به‌هیچ خواری و لاری یه‌کی تیا نییه ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَّقُونَ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی (له‌سزا) خو بیاریزن و بیته له‌خواترس ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾ خوا نموونه‌ی هیتا و ته‌وه به‌پیاوینکی (به‌نده) ﴿فِیْهِ شُرَکَآءُ مُتَشٰکِسُونَ﴾ هی چه‌ند که‌سینکه ئازا و ه‌یانه له‌سه‌ر ئه‌و (به‌نده) ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّلرَّجُلِ﴾ وه‌پیاوینکیش که‌ته‌نیا به‌نده‌ی پیاوینکه ﴿هَلْ یَسْتَوِیَانِ مَثَلًا﴾ ئایا ئه‌م دوو که‌سه وه‌ک یه‌کن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُونَ﴾ هه‌موو سوپاس ته‌نها بؤ خوا به‌لام زۆره‌بیان نازائن ﴿اِنَّکَ مَعِیْتُ وَاِنَّهُمْ مَّخْفُیُونَ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌راستی تو ده‌مری و ئه‌وانیش ده‌مرن ﴿ثُمَّ اِنَّکُمْ یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ له‌پاشان بینگومان ئیه‌و له‌رۆزی دواپیدا ﴿عِنْدَ رَبِّکُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ لای په‌روه‌ردگار تان داوا چی ده‌بن دژی یه‌کتری ﴿۳۱﴾

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ ۱۰۸. نه‌مجا کی ستم کارتره ﴿مَنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ ۱۰۹. له‌و که سه‌ی که درو به‌ناوی خواوه ده‌کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ﴾ ۱۱۰. وه باوه‌ری به‌راستی قورئان نی‌یه ﴿إِذْ جَاءَهُ﴾ ۱۱۱. که‌بوی هاتووه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ
 مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ﴾ ۱۱۲. نایا له‌دوزه‌خ دا جینگه‌یه‌کی نی‌یه بو بی‌بروایان ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ﴾ ۱۱۳. وه نه‌و
 که سه‌ی قورئانی هیناوه (واته پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ ۱۱۴. باوه‌ریشی بی‌یه تی ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ ۱۱۵.
 هه‌ر نه‌وانن له‌خواتر سان و پارینز کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ۱۱۶. بویان هه‌یه (له‌به‌هشت
 دا) نه‌وه‌ی بیانه‌ویت لای په‌روه‌رد گاریان ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۱۷. نه‌وه‌یه پاداشتی چاکه کاران ﴿لِ
 لِكُفْرِ اللَّهِ عَنْهُمْ﴾ ۱۱۸. تاخوالینان بس‌ریتته‌وه ﴿أَسْأَلَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ ۱۱۹. خراپترین (کرده‌وه‌یه‌کی) که کردوویانه
 ﴿وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ ۱۲۰. وه پاداشتیان بداته‌وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ۱۲۱. به (پاداشتی) چاکترین
 نه‌و کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۱۲۲. نایا خوا بو به‌نده‌ی خوی (پیغه‌مبه‌ر ﷺ)
 به‌س نی‌یه (که پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ﴾ ۱۲۳. (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نه‌و بی‌باوه‌رانه ده‌ترسین
 ﴿بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ ۱۲۴. به‌وانه‌ی جگه له‌خوان (واته ده‌ترسین به‌خواکانیان که زیانت بی‌ده‌گه‌یه‌نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ۱۲۵. وه هه‌ر که‌س که خوا گوم‌رای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ۱۲۶. ئیر هیچ که‌س ناتوانیت
 بیت به‌رینموونیکه‌ری و هیدایه‌تی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ۱۲۷. وه هه‌ر که‌س که خوا رینموونی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ ۱۲۸. نه‌وه هیچ گوم‌را که‌ریکی بو نی‌یه ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَعِزِّزْ ذِي الْقِيَامَةِ﴾ ۱۲۹. نایا خوا زالی
 بالاده‌ستی توله‌سین نییه؟ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ ۱۳۰. سویند به‌خوا نه‌گه‌ر پر سیاریان لی بکه‌یت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ۱۳۱. کی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ ۱۳۲. بینگومان ده‌لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ ۱۳۳. بلی: ده‌ی پیم‌بلین ﴿مَتَّادُونَ﴾ ۱۳۴. نه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ۱۳۵. جگه له‌خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ ۱۳۶. نه‌گه‌ر خوا وویستی زینتیکم بی بگه‌یه‌نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ﴾ ۱۳۷. نایا نه‌و
 (په‌رستر اوانه) ده‌توانن ئازارو زینانی نه‌وم لی لاده‌ن؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ﴾ ۱۳۸. یا نه‌گه‌ر وویستی نیعمه‌ت
 و به‌هره‌یه‌کم بی بدات ﴿هَلْ هُنَّ مُّسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾ ۱۳۹. نایا نه‌وانه ده‌توانن به‌هره‌و میهره‌بانی نه‌وم لی
 بگر نه‌وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ ۱۴۰. بلی: من هه‌ر خوام به‌سه ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ۱۴۱. خو‌سپیران ته‌نها پشت
 به‌و ده‌به‌ستن ﴿قُلْ يَقَوْمِ﴾ ۱۴۲. بلی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ﴾ ۱۴۳. ئیوه له‌سه‌ر ری‌بازو شیوازی
 خوتان کاربکه‌ن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ ۱۴۴. منیش (له‌سه‌ر ری‌بازی خوم) کارده‌که‌م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ۱۴۵. نه‌مجا به‌م
 زووانه ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ ۱۴۶. کی (له‌م دونیادا) سزایه‌کی بو دیت که‌ریسوا‌ی ده‌کات
 ﴿وَيُحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ ۱۴۷. وه سزایه‌کی بی برانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا دی ﴿۱۴۸﴾

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به‌راستی ئەم قورئانه‌مان بۆ سەر توو ناردۆته خوواره‌وه ﴿لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ بۆ
 هه‌موو خه‌لکی به‌هه‌ق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا هه‌ر که‌سی هه‌دايه‌ت و هه‌ر گه‌ریت ﴿فَلَنَفْسِهِ﴾ ئەوه
 قازانجی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه‌ر که‌سیش لا‌پڕی و گومرا بی‌ت ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِا﴾ ئەوه
 به‌راستی زیانی گومرا بوونه‌که‌ی هه‌ر بۆ خۆیه‌تی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه ئەه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
 توو کار سپه‌رراو و چاوده‌ر نیت به‌سه‌ریانه‌وه (تا‌بروا به‌یتن) ﴿اللَّهُ يَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوا گیانه‌کان
 ده‌کیشی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ له‌کاتی مردنیان دا ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ﴾ وه ئەوه‌ی نه‌مردی‌ت ﴿فِي مَنَامِهَا﴾ له‌کاتی
 خه‌وتنیدا ﴿فَيَمْسِكُ إِلَيْكَ﴾ ئەمجا ئەو (گیانه‌) را‌ده‌گری ﴿قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ به‌یاری مردنی داوه
 ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَىٰ﴾ وه ئەوانی تر به‌ره‌لا ده‌کات (که‌ده‌بی زیندوو بمیتن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاماوه‌یه‌کی
 دیاری کراو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه‌ ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ ئەو
 که‌سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ ناخۆ جگه‌ له‌خوئا‌نکا کارانیکیان بۆ
 خۆیان داناوه ﴿قُلْ أُولَئِكَ أَوْلُوا﴾ بلی گه‌رچی ئەوانه ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نه‌هیچ شتیکیان به‌ده‌سته
 ﴿وَلَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه‌تیش ده‌گه‌ن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی: تکه‌هه‌مووی هه‌ر بۆ خوا‌یه
 ﴿لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی هه‌ر بۆ ئەوه ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان
 هه‌ر بۆ‌لای ئەو ده‌گه‌ریت‌ینه‌وه ﴿وَإِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وه کاتیک یادی خوا بکری به‌تا‌ک و ته‌نیا
 ﴿أَشْمَازَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکده‌چیت وه بیزار ده‌بی دلی که‌سانێ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ که‌باوه‌ریان نییه
 به‌روژی دوا‌یی ﴿وَإِذَا دُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ که‌چی کاتیک ناوی په‌رستراوانی بیتجگه‌ له‌خوا‌بیریت
 ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ به‌که‌سه‌ر شادو‌رو و خوش ده‌بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی: ئەه‌ی خوا‌یه ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ به‌دیه‌ته‌ری ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی ﴿عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نه‌یتنی و ئاشکرا‌کان
 ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ هه‌ر توو دادوهری ده‌که‌یت له‌نیوان به‌نده‌کانتدا ﴿فِي مَا كُنْتُمْ فِيهِ﴾ له‌وه‌ی ئەوان
 تیا‌یدا ﴿يَخْتَلِفُونَ﴾ جیاوا‌زبوون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر ه‌ی ئەو که‌سانه‌ بو‌ایه
 سه‌ته‌میان کرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه‌موو ئەوه‌ی له‌سه‌ر زه‌ویدا‌یه ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ نه‌وه‌نده‌ی تریشی
 له‌گه‌لدا بی‌ت ﴿لَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ﴾ له‌بریتی خۆیان دا ده‌یاندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بۆ رزگار بوونیان له‌سزای
 خرا‌پی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ روژی قیامه‌ت ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ وه له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ بۆیان ده‌رکه‌وت
 ﴿مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ شتی وا که‌ئه‌وان بیران لی نه‌کردوه‌ته‌وه‌و گومانیان بۆی نه‌چووه ﴿۱۷﴾

﴿وَيَذَٰلَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ وه بوشیان دهر که وت چی خرابه‌یان کردووه ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه ده‌وری گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ نه‌و سزای نه‌وان گالته‌یان پی ده‌کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ نه‌مجا کاتئی ناده‌می زیانیکئی لی که وت ﴿دَعَانَا﴾ هاوارمان بو دینئی ﴿ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنَّا﴾ له‌پاشان هر کاتئی به‌هره و نیعمه‌تی‌کمان پیندا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ ده‌لی: به‌راستی نه‌م به‌هره و نیعمه‌ته‌م پیندراوه ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ به‌هوی لی‌زانی وزانستی خو‌مه‌وه ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی یه) به‌لکو نه‌وه نه‌زمون و تاقی کردنه‌وه‌یه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌یان نازانن ﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ بی‌گومان نه‌م قسه‌یه که سانی پتش نه‌مانیش کردیان ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ به‌لام هیچ سوودی پی نه‌گه‌یاندن ﴿مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نه‌وه‌ی نه‌وان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ نه‌مجا دوو چاریان بوو (توله‌ی) نه‌و خرابانه‌ی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ﴾ نه‌و که سانه‌یان سته‌میان کرد (بی‌باوه‌رانی مه‌ککه) ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ له‌مه‌و پاش دوو چاری (توله‌ی) کرده‌وه خرابه‌کانیان ده‌بن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه نه‌مانه (له‌ده‌ستی خوا) ده‌رباز نابن ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نه‌یان‌زانیوه که بی‌گومان خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات وده‌یشیگریته‌وه له‌هر که سی‌ک که بیه‌ویت ﴿إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بی‌گومان له‌وه‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی زور هه‌ن بو نه‌و که سانه‌ی باوه‌ر دینن ﴿قُلْ يَعْبَادِیَ الَّذِينَ أَشْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نه‌ی به‌نده‌کانم نه‌ی نه‌وانه‌ی که خو‌تان زور گونا‌ه‌بار کردووه ﴿لَا تَقْطُوعُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناو‌مید مه‌بن له‌میهره‌بانی و به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ چونکه بی‌گومان خوا له‌هه‌موو گونا‌هه‌کان خوش ده‌بیئت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هر نه‌وه لی بورده‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ (به‌و مهرجه‌ی که) بگه‌رینه‌وه بو‌لای په‌روه‌ردگار تان ﴿وَأَسْأَلُوا اللَّهَ﴾ وه گه‌ردن که چی نه‌و بن ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ به‌ر له‌وه‌ی سزاتان بو‌بیئت ﴿ثُمَّ لَا تَصْرَحُونَ﴾ پاشان یارمه‌تی نادرین (له‌لایه‌ن هیچ که سی‌که‌وه) ﴿وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم﴾ وه شوین چاکترین شتی بکه‌ون که نیردراوه‌ته خواره‌وه بو‌تان ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ له‌په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ به‌ر له‌وه‌ی له‌ناکاودا سزاتان بو‌بیئت ﴿وَأَن تَعْلَمُوا أَنفُسُكُمْ﴾ که ئیوه هه‌ر هه‌ستی پی نه‌که‌ن ﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ﴾ نه‌کا نه‌وسا که سی‌ بلی ﴿يَحْسِرَنَّ عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ﴾ نه‌ی مه‌خابن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که مته‌رخه‌میم کرد ﴿فِي جَنبِ اللَّهِ﴾ له‌کار کردن به‌وه‌ی خودا فه‌رمانی پیکردبوو ﴿وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ وه به‌راستی من له‌و گالته‌چیانه‌بووم (که گالته‌یان به‌ناینه‌که‌ی ده‌کرد) ﴿٥٦﴾

﴿أَوْتَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ یان بلیت: نه‌گهر خوا رینمونی بگردمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْتَقِينَ﴾ نه‌وه بیگومان له‌پاریزکاران وله‌خواترسان ده‌بووم ﴿أَوْتَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ یان کاتیک سزاکه‌ی ده‌بینیت بلیت ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً﴾ خوزگه جارنکی تر بگه‌رامایه‌ته‌وه (بو دنیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وسا له‌چاکه کاران ده‌بووم ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثَلَاثُ آبَائِي﴾ (راست ناکه‌یت) خو بیگومان به‌لگه‌و نایه‌ته‌کانی منت بوهات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به‌لام باوه‌رت پی نه‌هینا و خوت به‌گه‌وره‌زانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌تو له‌بی باوه‌ران بوویت ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روژی دواپی دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده‌بینی نه‌وانه‌ی درویان بو‌خوا هله‌ده‌به‌ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾ پرویان په‌شه ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له‌دوزه‌خ دا شوینیک نی‌یه‌بو‌خو به‌گه‌وره‌زانا؟ ﴿وَيُنْفِخُ اللَّهُ الْبُوقَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی خویان پاراست (له‌کوفرو تاوان) خوا پرزگاریان ده‌کات ﴿بِمَقَازِنِهِمْ﴾ چونکه ریگه‌ی پرزگاریان گرتبوه‌به‌ر ﴿لَا يَسْمَعُونَ السُّوءَ﴾ نه‌تووشی ناخوشی ده‌بن ﴿وَلَا هُمْ يَخْرُوتُ﴾ وه‌نه‌خه‌م ده‌خون ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به‌دی هینه‌ری هه‌موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه‌هه‌ر نه‌ویش پاریزه‌ری هه‌موو شتیکه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلپله‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌ده‌ست خواجه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوا بی باوه‌رن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر نه‌وانن زه‌ره‌رمه‌ند ﴿قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَمَرَّقُونَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی: ده‌ی نایا نیوه‌داوام لی ده‌که‌ن من بیجگه له‌خواستینی تر بپه‌رستم ﴿إِنَّمَا الْجَاهِلُونَ﴾ نه‌ی نه‌فام و نه‌زانا ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾ سویند به‌خوایگا کراوه‌بو‌تو ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكَ﴾ وه‌بو پیغه‌مبه‌رانی پیش تو ش ﴿لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ نه‌گه‌رهاوبه‌ش بو‌خوا دابنیت به‌راستی کرده‌وت هه‌لده‌وه‌شیته‌وه ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه‌بیگومان له‌زه‌ره‌رمه‌ندان ده‌بیت ﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ﴾ (وامه‌که) به‌لکو ته‌نھا خوا بپه‌رسته ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله‌سوپاسگوزاران به‌﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خویان نه‌ناسیوه (به‌گه‌وره‌یان نه‌زانی) به‌و جو‌ره‌ی شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا بَقِصَّةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روژی دواپی دا هه‌موو زه‌وی له‌چنگی نه‌ودایه (به‌ده‌ست خواجه) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّيَمِينِهِ﴾ وه‌ناسمانه‌کانیش به‌ده‌ستی راستی نه‌و پیچراونه‌ته‌وه (له‌م نایه‌ته‌دا جیگیر کردن سیفه‌تی ده‌ستی راست بو‌خودا هاتووه‌ئیمه‌باوه‌رمان پیته‌ی، به‌بی هیچ لیچواندن ولیکدانه‌ویه‌ک و شیوه‌که‌ی نازانین، ته‌نھا خودا ده‌یزانیت) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بلند تره‌له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی ﴿

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فوو کرا به که په نادا (به شه یپوردا) ﴿فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾
 به کسه ره هموو نه وانه ی له ناسمانه کان و زه ویدان ده مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر که سانی خوا
 بیه ویت (نه مرن) ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾ پاشان جاری کی تر فوو ده کری به که په نادا ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ﴾
 جاله پر هموو راست ده بنه وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاوه پروان ده کهن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِهَا﴾
 وه زه وی له و پوژدها به نوری په روه ردگاری پرووناک ده بیته وه ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ وه نامه ی کرده وه
 له به رده میان داده نریت ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءِ﴾ و پیغه مبه ران و شاهیدی (سه ر گله کان)
 ده هیت رین ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ﴾ وه له نیوانی اندا به هق دادوه ری ده کری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه وان
 سته میان لی ناکری ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه (له و پوژدها) هموو که سیك چی کرده وه
 به تیرو ته وای پاداشت ده دریته وه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ﴾ وه خوا خوشی ناگاداره (به بی شایه ت و نامه ی
 کرده وه کان) ﴿بِمَا فَعَلُوا﴾ به و کرده وانه ی که ده یکه ن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه و سا نه وانه ی
 بیواو پر بوون راپیچ ده کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بو دوزه کومه ل کومه ل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا﴾
 تاکاتی دینه (نزیکی) دوزه ﴿فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ ده رگا کانی ده کریته وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزْنُهَا﴾
 وه ده رگا وانه کانی دوزه خ (به لومه کردنی که وه) به وان ده لین ﴿الَّذِينَ كُفِّرُوا عَنْهُمْ﴾ نایا پیغه مبه ران تان
 له خو تان بو نه هات ﴿يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾ که نایه ته کانی په روه ردگارتان به سه ردا بخویننه وه
 ﴿وَيُذِرُونَكُمْ﴾ وه بتانتر سیتن ﴿لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ له گه شتتان به م پوژدها ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده لین: به لی
 (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به لام بریاری سزا دراوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 به سه ر (نیمه ی) بیواو پران دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ پیان ده وتری: له ده رگا کانی دوزه خه وه
 بچنه ژووره وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه می شه یی له ویدا بمیتنه وه ﴿فَيَسَّ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نای چ خرابه
 جیگه و مه نزلگای خو به زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وه که سانی (که خواناس
 بوون) و له په روه ردگاریان ده ترسان پو ل پو ل ده برین بو به هه شت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا﴾ تاکاتی دینه
 (نزیکی) به هه شت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و ده رگا کانی ده کریته وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزْنُهَا﴾ وه ده رگا وانه کانی
 به وان ده لین ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ سه لامتان لی بیت ﴿طِبْتُمْ﴾ نیوه پاک و خاوین بوون (له تاوان له دونیادا)
 ﴿فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ که واته پر و نه ناو به هه شت به هه می شه یی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 (نه وانیش) ده لین: سو پاس بو نه و خوابه ی ﴿صَدَقْنَا وَعَدُوهُ﴾ هه ر به لینیکی به نیمه دا راست بوو
 ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ وه زه وی (به هه شتی) به میرات پی داین ﴿نَسَبُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ له هه ر
 شوینیکی به هه شتدا بمانه ویت نیسته جی ده بین ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ نای چهنه چاکه پاداشتی
 چاکه کاران ﴿۷۱﴾

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ وه فریشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِقِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عه‌رشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سبیحات ده‌کهن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ وه
 له‌نیوانیاندا به‌حق دادوهری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (له‌کوئایی دا) ده‌ووتریت هم‌وو سوپاس هر
 بۆ خوایه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ﴿٥٥﴾

سوره‌تی ﴿غَافِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینرته‌وه‌و خوا به‌واتای ئەم پیتانه زاناتره، سه‌رنجی سه‌ره‌تای
 سوره‌تی (البقرة) بده‌درباره‌ی واتاکه‌یان ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانه هیتراوته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ستی داناهه ﴿٢﴾ ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیبوره‌ی تاوان و ﴿وَاقْبَلِ التَّوْبِ﴾
 وه‌رگری توبه‌ی (گوناه‌باران وتوبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ئه‌و خودایه) تۆله‌ی سه‌خت وبه‌تینه
 ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾ وه‌خواه‌ن فه‌زل و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه‌له‌و هیچ په‌رستراوینکی به‌هه‌ق
 و راست نی به ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هم‌موان هر بۆلای ئەوه ﴿٣﴾ ﴿مَا يَجْدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌مه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیباوه‌ران نه‌بیئت ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ﴾ هاتوچۆ و گه‌رانیان به‌وولاتدا (بۆ بازرگانی و سامان ده‌س
 خستن) ﴿٤﴾ ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیش ئەوان گه‌لی نوح باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌نوح) ﴿وَالْأَخْرَابُ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ده‌سته‌و تاقمه‌کانی دوا‌ی ئەوانیش (باوه‌ریان نه‌هیتا) ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ وه‌موو گه‌لیک
 وویستوو به‌تی (نیازی کردووه) ﴿بِرُسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ که‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکوژن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ﴾ وه‌ده‌مه‌قالییان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌ناپه‌وا ﴿لِيَذْجَبُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بۆ ئەوه‌ی
 راستی پی لا به‌رن و نه‌یه‌تلن ﴿فَأَخَذْتُهُمْ﴾ نیت (قار و توو‌په‌یی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا چۆن
 بوو تۆله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿٥﴾ ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ئابه‌و جو‌ره‌بریاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سه‌ر ئەوانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بیگومان ئەوان
 دۆزه‌خین ﴿٦﴾ ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ئەو فریشتانه‌ی هه‌لگری عه‌رشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ئەوانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سبیحات ده‌کهن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 وه‌باوه‌ریان به‌وه‌یه ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه‌داوای لیبوردن ده‌کهن بۆ ئەوانه‌ی ئیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَّحْمَتُهُ وَعِلْمُهُ﴾ (ده‌لین:) ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان میهره‌بانی و زانیاریت هم‌وو شتیکی
 گرتۆته‌وه ﴿فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خوش بیه له‌وانه‌ی توبه‌یان کردووه ﴿وَاتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوینی
 رینگای تو که‌وتوون ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه‌بیانپاریزه له‌سزای دۆزه‌خ ﴿٧﴾

﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار مان بیشیان خه‌ره‌به‌ه‌شتانیک‌ی هه‌میشه‌یی ﴿الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ که به‌لینت پی‌دابوون ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ش چاکه‌کار بوون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ له‌باوو باپیران و هاوسهران و پۆله‌کانیان (نه‌وه‌کانیان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر تو زالی کار دروستی ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌بیانپاریزه‌له‌(تۆله‌ی) تاوانه‌کان ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ﴾ چونکه هه‌ر که‌سیک له‌(تۆله‌ی) خراپه‌و تاوان بیاریزی له‌و پۆژده‌دا ﴿فَقَدْ رَجَمْتَهُ﴾ نه‌وه بیگومان په‌حمت پی‌کردوووه ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفُورُ الْعَظِيمُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌یه سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ﴾ به‌راستی که‌سانی بی‌باوه‌ر بوون (له‌پاشه‌پۆژدا) بانگ ده‌کرین ﴿لَمَقْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ که‌به‌راستی توپه‌یی و خه‌شمی خوا (له‌دونیا‌دا) گه‌وره‌تر بوو له‌رق و توپه‌یتان له‌خوتان (له‌قیامه‌ت‌دا) ﴿إِذْ دُعُوتٌ إِلَى الْإِيمَانِ فَكَفَرُوا﴾ کاتیک بانگ ده‌کران بۆ باوه‌ر هیتان به‌لام باوه‌رتان نه‌ده‌هیتا ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفْنَتَيْنِ﴾ ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگار مان تو‌دوو جارت مراندووتین ﴿وَأَخَيَّرْنَا أَفْنَتَيْنِ﴾ وه‌دوو جاریش ژیا‌نت به‌به‌ردا کردووین ﴿فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾ جا دانمان نا‌به‌تاوانه‌کانمان دا ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده‌ی ئایا ری‌نگایه‌ک هه‌یه بۆ ده‌رباز بوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ، كَفَرْتُمْ﴾ نه‌م سزایه‌تان له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌به‌راستی هه‌ر کاتی خوا به‌تاک و نه‌نیایی به‌رسترایه‌ئیه‌ بی‌باوه‌ر ده‌بوون ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ، يُشْرِكُوا﴾ وه‌نه‌گه‌ر هاوبه‌شی بۆ دابنرایه‌ باوه‌رتان ده‌هیتا (به‌و هاوبه‌ش دانانه) ﴿قَالَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ بریاردان هه‌ر بۆ خوی بلندو به‌رزو گه‌وره‌یه ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ نه‌و زاتیکه‌ نیشانه‌کانی خوتان نیشان ده‌دات ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه‌ رزق و پۆزیتان بۆ ده‌نیریشه‌ خواره‌وه ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ که‌س بیرناکاته‌وه‌ (په‌ند و نه‌ناگری) ﴿إِلَّا مَنْ يَنْيِبُ﴾ مه‌گه‌ر که‌سیک پروو له‌خوا بی ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته له‌خوا بیارینه‌وه‌و به‌پاکی و دلسۆزی و بۆی گه‌ردن که‌چ بن ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌ر چه‌نده بی‌باوه‌رانی‌ش پیا‌ن ناخۆش بی ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾ (خوا) پله‌و پایه‌ زور به‌رزی خاوه‌ن عه‌رشی مه‌زنه ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوی وه‌حی ده‌نیری ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ هه‌ر که‌س له‌به‌نده‌کان که‌بیه‌وی ﴿يُنْذِرُ يَوْمَ الْفَلَاكِ﴾ تا (خه‌لک) بترستی له‌ پۆزی به‌یه‌کتر گه‌یشتن ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُؤٌ﴾ پۆزی که‌هه‌موو (له‌گوپه‌کانیان دینه‌ده‌رو) ناشکرا ده‌بن ﴿لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ هه‌چ شتیکیان له‌خوا په‌نه‌هان نابیت ﴿لَيْسَ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (خوا ده‌فه‌رمووی) نه‌م‌پۆ پادشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ کتیه‌ (وه‌لام نادریته‌وه‌) ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ (خوی وه‌لام ده‌داته‌وه‌ و ده‌فه‌رموویت) هه‌ر بۆ خوی تاک و نه‌نهایه که‌به‌سه‌ر هه‌موو شت‌دا زاله ﴿۱۱﴾

﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ﴾ نه‌مرو هه‌موو که‌س پاداشت یان سزا ده‌دریته‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی
 نه‌وه‌ی کردوویه‌نی ﴿لَا ظَلَمَ الْيَوْمَ﴾ نه‌مرو ستم کردن‌ی به‌(له‌که‌س) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی
 لپرسینه‌وه‌ی خوا به‌په‌له‌و خیرایه ﴿وَأَنذَرُكُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷻ) ئه‌وان له‌پروژه
 نزیکه‌که‌(قیامت) بترسینه ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾ له‌وکاته‌ی دل‌ه‌کان (له‌ترسا) گه‌شتوونه‌ته‌گه‌روو
 ﴿كَظِيمٍ﴾ هه‌موو پیش ده‌خونه‌وه ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ﴾ ستمکاران نه‌هیچ دوستیکیان هه‌یه ﴿وَلَا
 شَفِيعٌ بَطَّاعٌ﴾ وه‌نه‌تکارنیک به‌گوینی بکریت ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾ (خوا) ده‌زانی به‌خیانه‌تی چاوان
 و ﴿وَمَا تَخْفَى الصُّدُورُ﴾ هه‌رچی دلان ده‌بشارنه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا به‌هه‌ق وراستی دادوهری
 ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا هاواریان لی ده‌که‌ن (ده‌یانپه‌رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ شَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شتیک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌رخوا
 بیسه‌ری بینایه ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا به‌زه‌ویدانه‌گه‌پاون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا بینن (بزائن)
 ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی ئه‌وانه‌ی که‌پیش ئه‌مان بوون چون بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ ئه‌وانه‌له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَأَنَّا زَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌شوینه‌واریان له‌زه‌ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ يَدُوبِهِمْ﴾ به‌لام خوا به‌هوی تاوانه‌کانیانه‌وه‌گرتنی وتوله‌ی لی سه‌ندن
 ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه‌که‌س پاریزه‌ریان نه‌بوو له‌(سزای) خوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ
 لَهُمْ بِهِمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بو ده‌هات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به‌نیشانه
 ناشکراکانه‌وه ﴿فَكْفُرُوا﴾ که‌چی باوه‌ریان نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خوا قاری لی گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به‌راستی خوا به‌هیزی ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینی به‌تینه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
 بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا بینگومان مووسا مان نارد به‌چند موعجیزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ و به‌لگه‌ی
 پروونه‌وه‌(به‌ته‌وراته‌وه) ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمٰنَ وَقُرُونٍ﴾ بو لای فیرعه‌ون و هامان و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ﴾ هه‌موو ووتیان: جادوو گهریکی دروزه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه‌مجا کاتی مووسا (نایینی) راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه‌بو هینان ﴿قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کوپانی ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل ئه‌و(مووسا) باوه‌ریان هیناوه‌بکوژن ﴿وَأَسْحَبُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه‌ژنه‌کائیان به‌زیندوویی به‌یلنه‌وه‌(بو کاره‌که‌ری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ به‌لام فیلی
 بی باوه‌ران هه‌ر مایه‌ی سه‌ر لی شیوانه‌(هه‌رگیز سه‌رناگریت) ﴿۵﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي﴾ وه‌فیرعه‌ون ووتی: لیم‌گه‌رین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ بامووسا بکوژم ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ نه‌وسا
 بائه‌وه‌انا بۆ‌په‌روه‌ردگاری به‌ری (برزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ به‌پراستی من ده‌ترسم
 که‌ئاینه‌که‌تان بگو‌ریت ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ یان له‌زه‌ویدا ئازاوه‌و خراپه‌کاری بنیته‌وه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ﴾ وه‌مووسا ووتی: به‌پراستی من په‌نا ده‌گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكَ﴾ به‌په‌روه‌ردگاری خو‌م
 و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ش ﴿مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ﴾ له‌هه‌موو خو‌به‌زل زانیتک ﴿لَا يُؤْمِنُ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ که‌باوه‌ری
 به‌روژی لی برسینه‌وه‌نی یه ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ﴾ وه‌پیاوینکی باوه‌ردار ووتی: ﴿مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾
 له‌که‌س و کاری فیرعه‌ون بوو ﴿يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ که‌باوه‌ره‌که‌ی شارده‌وه‌وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ رَجُلًا﴾ نایا
 (چون) پیاوینک ده‌کوژن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌لی: خوا په‌روه‌ردگارمه‌و ﴿وَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که‌به‌پراستی چه‌ند به‌لگه‌و موعجیزه‌ی پرونی له‌په‌روه‌ردگارتانه‌وه
 بو‌هیتاون ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ خو‌نه‌گه‌ر دروژن بی (که‌ده‌لی پیغه‌مبه‌رم) نه‌وه (تاوانی)
 دروکه‌ی به‌نه‌ستوی خو‌به‌تی ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خو‌نه‌گه‌ر راستگو‌بی ﴿يُضِلُّكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾
 هه‌ندی له‌و (سزایه‌ی) به‌لینی بی داوون تووشتان ده‌بی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾ بیگو‌مان
 خوا رینموونی که‌سی ناکات که‌زیاده‌رو و دروژن بیت ﴿يَقُومُ لَكُمْ الْمَلَكُ الْيَوْمَ﴾ (مووسا ووتی)
 : نه‌ی گه‌له‌که‌م فه‌رمان په‌وایی نه‌مرو‌هی ئیوه‌یه ﴿ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ و به‌ده‌سه‌لات و زالن له‌سه‌ر
 زه‌ویدا ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ ده‌ی کی یارمه‌تیمان ده‌دات نه‌گه‌ر سزای خوامان بۆ‌بیت
 ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾ فیرعه‌ون ووتی: چی خو‌م به‌چاکی ده‌بینم هه‌ر نه‌وه‌تان نیشانه‌ده‌ده‌م
 ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ وه‌ته‌نیا بۆ‌رنگای راست رینموونیتان ده‌که‌م ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ يَقُومُ﴾ وه
 نه‌و (پساوه‌ی) باوه‌ری هیتا بوو ووتی: نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به‌پراستی من له‌وه‌ده‌ترسم
 به‌سه‌رتان بی ﴿مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ وینه‌ی (سزای) نه‌و پروژه‌ی به‌سه‌ر کو‌مه‌لان و گهلانی پیشو‌هات
 ﴿مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌که‌نه‌و (سزایه‌ی) هات به‌سه‌ر گه‌لی نوح و عاد و سه‌موود و
 ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ش له‌دوای نه‌وان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾ وه‌خوازولم و سته‌می ناوی
 بۆ‌به‌نده‌کانی ﴿وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ وه‌نه‌ی گه‌له‌که‌م به‌پراستی من ترسی پروژی هاوارو
 بانگ له‌یه‌کتری کردنم هه‌یه‌لیتان (نه‌و پروژه‌ی که‌هه‌موو که‌س هاوار و داوای یارمه‌تی له‌یه‌کتری
 ده‌که‌ن) ﴿يَوْمَ تُؤْلَوْنَ مَذْخِرِينَ﴾ نه‌و پروژه‌ی پشت هه‌لده‌که‌ن و هه‌لدین ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾
 هیچ په‌ناگه‌یه‌ک بۆ‌ئیوه‌نی یه‌له‌(سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سی خوا گو‌م‌رای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ نه‌وه‌هیچ رینموونی که‌ریکی بۆ‌نی یه ﴿۴۷﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَ كُرْتُوسُفٌ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پیشتیر یوسف پیغه‌مبه‌رتان بوهات به‌به‌لگه پروونه‌کانه‌وه ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ﴾ که‌چی ئیوه ههر له‌گوماندا بوون ﴿مِمَّا جَاءَ كُمْ بِهِ﴾ له‌و به‌لگانه‌ی بوی هینابوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ تا کاتی (یوسف) وه‌فاتی کرد ﴿فَلَمَّا لَنَ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتان ئیتیر دوی ئه‌و خوا هیج پیغه‌مبه‌ریکی تر نانیری ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ﴾ ئا به‌و جوړه خوا گومرای ده‌کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی زیاده‌روی دوو دله ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی ده‌باره‌ی نیشانه‌کانی خواده‌مه‌قالی ده‌کن ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾ به‌بی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بوهاتیی ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ئه‌و ده‌مه‌قاله‌یان) هوی تور‌ه‌ی به‌لای خوی گه‌وره ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌لای ئه‌وانه‌ش باوه‌ریان هیناوه ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ ئابه‌و جوړه‌خوا مو‌ر ده‌نی ﴿عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ﴾ به‌سه‌ر دلی هه‌موو خو به‌زل زانیکی زور داردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْلِكُنَّ فِرْعَوْنُ وَوَتَىٰ نَهَىٰ هَامَانَ﴾ کوشکیکی به‌رزم بو دروست بکه ﴿لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ به‌لکو بگه‌مه ئه‌و ریځایانه ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ﴾ که‌ریځاکانی (به‌رز بوونه‌وه‌ن بو) ئاسمانه‌کان ﴿فَأُطْلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ﴾ بو ئه‌وه‌ی (له‌وینوه) سه‌یری خوا که‌ی موسا بکه‌م ﴿وَأَنِّي لَا ظَنُّهُ كَذِبًا﴾ وه به‌راستی من وا گومان ده‌به‌م ئه‌و (موسا) دروزنه ﴿وَكَذَلِكَ يُبَيِّنُ لِفِرْعَوْنَ﴾ ئابه‌و جوړه‌را زیترا به‌وه بو فیرعه‌ون ﴿سُوءَ عَمَلِهِ﴾ کرده‌وه‌ی خراپی ﴿وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه (به‌هویه‌وه) ریگری کرا له‌ریځای راست ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وه ههر فیل و پلانیکی فیرعه‌ون هه‌بوو به‌فیر و چوو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ئه‌و (پیاوه‌ی) باوه‌ری (به‌موسا) هینا بوو ووتی ﴿يَقْتُولُ أَتَيْعُونَ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م شوین من بکه‌ون ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ریځای راستان نیشان ده‌ده‌م ﴿يَقْتُولُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌راستی ژیا نی ئه‌م دونیا به‌رابوار دنیکی که‌مه ﴿وَأَنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وه به‌راستی ههر پاشه‌پروژ جنی حه‌سانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ ههر که‌سینک کاری خراپه‌ی کردبی ﴿فَلَا يُخْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ ههر به‌ئه‌ندازه‌ی خراپه‌که‌ی سزا ده‌دری ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ ههر که‌سیش چاکه‌ی کرد بیت ﴿مَنْ ذَكَرَ أَوَانُثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ ئا فره‌ت بیت یان پیاو (به‌و مهرجه‌ی) باوه‌ردار بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا ئه‌وانه‌ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ له‌ویندا به‌بی ژماره و حیساب رزق و پروزیان پی ده‌دریت

﴿وَيَقُولُ مَالِي أَذْغَوْكُمْ إِلَى النَّجْوَى﴾ وه نهی گه له کهم نه وه چی به من بانگتان ده کهم بۆر زگار بوون
 ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ که چی ئیوه من بانگ ده کهن بۆ ناگری دۆزه خ ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 ده کهن بۆ نه وهی بی باوه پرم به خوا ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شتی بکه مه هاو به شی خوا که هیچ
 زانیاری به کم لی ی نه ﴿وَأَنَا أَذْغَوْكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقْبَرِ﴾ له کاتیکدا من بانگتان ده کهم بۆ لای خوی
 به ده سه لاتی لیورده ﴿لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ راسته و گومانی تیدانی به نه وهی ئیوه منی بۆ بانگ
 ده کهن ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نییه نه له دنیا و نه له دوا پروردا
 ﴿وَأَن مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وه به راستی گه پانه وه مان هدر بۆ لای خوایه ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بیگومان زیاده پویان هاو له لانی ناگری دۆزه خن ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جا له مه و دوا
 نه وهی من پیتان ده لیم بیرتان ده که ویتسه وه ﴿وَأَفْرِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه من کاری خوم به خوا ده سپیرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ به راستی خوا بینایه به بهنده کانی ﴿فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا﴾ جا خوا نه و
 (پیاوه ئیمانداره) ی پاراست له زیانی نه و فرو فیلانیه ده یان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنُ سُوءُ الْعَذَابِ﴾
 وه سزای سهخت هات و داروده سته ی فیرعه ونی گرتسه وه ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 به یانیان و ئیواران (فیرعه ون و ده ست و پیوهنده که ی) ده برینه دیاری ناگری دۆزه خ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ﴾ رۆژیکیش قیامت هه لده سیت ﴿أَذْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فرمان ده دری)
 داروده سته ی فیرعه ون بخه نه سه خترین سزاوه ﴿وَأَذِيتَ حَاجُونَ فِي النَّارِ﴾ وه کاتیک
 (دۆزه خیه کان) له ناو ناگره که دا ده مه قالئ ده کهن ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لاوازه کان
 به وانه ی خو به زل زان بوون ده لئین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ به راستی ئیمه شوین که و تووی ئیوه بووین
 ﴿فَهَلْ أُنْتُمْ مُتَعِنُونَ عَنَّا﴾ ده ی ئایا ئیوه له جیاتی ئیمه له نه ستو ده گرن ﴿تَصِيبَا مِنَ النَّارِ﴾ به شیک له م
 ناگره ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانه ی خو به زل زان و زوردار بوون ده لئین: ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾
 به راستی هه موومان له ناگرداین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بیگومان خوا له نیوان بهنده کانیدا
 دادوهری کردوو (و حوکمی ته و او بوو) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزْنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وه نه وانه ی
 له ناگری دۆزه خدان به ده رگا وانه کانی دۆزه خ ده لئین ﴿أَذْعُوزَاتٍ لَّكُمْ﴾ داوا له پهروه ردگارتان بکهن
 ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمَ مَآئِنِ الْعَذَابِ﴾ ته نها یه ک رۆژ سزمان له سه ر سووک بکات ﴿۱۱﴾

﴿قَالُوا﴾ ده‌لین: ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ﴾ نایا پیغه مبه‌ره کان نه هاتن بؤ لاتان؟ ﴿يَا بَلِيَّتٍ﴾ به‌چه ندین به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده‌لین: به‌لئی (هینا بوویان) ﴿قَالُوا فَاذْعُوا﴾ پیان ده‌لین ده‌ی خوتان به‌پارینه‌وه ﴿وَمَا ذَعُّوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ ینگومان پارانه‌وه‌ی بی باوه‌پان وون ده‌بی و بی سووده ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی ئیمه پیغه مبه‌رانمان و نه‌وانه‌ی باوه‌پان هیناوه سهرکه‌وتوو ده‌که‌ین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ وه‌له‌و روزه‌ی (قیامت) که شایه‌ته‌کان هه‌لده‌سنه‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ﴾ روزه‌یکه بیانوو و پا‌کانه کردنی بی باوه‌پان هیچ سوودیان بی ناگه‌یه‌نیت ﴿وَلَهُمُ اللَّعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا لئ کراوه و خراپترین جیگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیلمان کرده میرات گری ته‌ورات ﴿هُدًى وَذِكْرَىٰ لِلْأُولَى الْأَلْبِ﴾ (که‌هوی) رینمونی و په‌ندو بیر خه‌ره‌وه‌یه بؤ خاوه‌ن ژیری به‌کان ﴿فَأَصْرَارًا وَعِدًا اللَّهُ حَقٌّ﴾ نه‌مجا (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌ینگومان به‌لیننی خوا هه‌قه‌و دیته دی ﴿وَأَسْتَغْفِرُكَ ذَنْبُكَ﴾ وه‌داوای لی‌وردنی گونا‌هت بکه ﴿وَسَيَحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌سبیحات بکه به‌ستایشی به‌روه‌ردگارت ﴿يَا عِشْيَ وَالْإِنْكَرِ﴾ به‌ئواران و به‌یاناندا ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجْدِلُونَ﴾ به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌قالتی و کیشه‌ده‌که‌ن ﴿فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌باره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿يَعْتَرِ سُلْطَانِ أَتَنَّهُمْ﴾ به‌بی نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بؤ هاتینت ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ هیچ له‌دلیاندا نی‌یه‌جگه له‌خوبه‌زل زانی نه‌ینت ﴿مَّا هُمْ بِبَلِغِيَّةٍ﴾ هه‌ر گیز نه‌وان به‌(مه‌به‌ستیان) ناگه‌ن ﴿فَأَسْتَعِذُّ بِاللهِ﴾ که‌واته په‌نا به‌خوا بگره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری بینایه ﴿لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ﴾ به‌راستی به‌دی هینانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هینانی خه‌لکی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردووم نه‌مه‌نازانن ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ وه‌نابینا و بینا به‌کسان نین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌که‌سانی باوه‌پان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿وَلَا الْمُسِيءُ﴾ له‌گه‌ل به‌دکاران وه‌ک به‌ک نین ﴿فَلْيَلَا مَا تَدَّكَّرُونَ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿۶۸﴾

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ به‌راستی پژوی دواپی دیت ﴿لَارْتَبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدانی به ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی باوه‌ر ناکهن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وه به‌روه‌ردگارتان فهرموویه‌تی: لیم‌پارینه‌وه ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لامتان ده‌ده‌مه‌وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی خو به‌گه‌وره‌ده‌زائن که‌بمپه‌رستن ﴿سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ بی‌گومان به‌سه‌ر شو‌ری ده‌چنه‌دوزه‌خه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ خواه‌وه‌زاته‌یه‌شه‌وی دانا‌وه‌بو‌ئی‌وه ﴿لَتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ تا‌نارامی تیدا‌بگرن ﴿وَاللَّهُ مُبْصِرٌ﴾ وه پژویشی روناك کردوته‌وه (بو‌زیان‌به‌یدا کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به‌راستی خوا‌خواه‌ن چاکه‌و میهره‌بانی به‌به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی ناده‌می سوپاس‌گوزارنن ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌یه‌خوای به‌روه‌ردگاری ئی‌وه ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست‌کهر وداهینه‌ری هه‌موو شتیکه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ‌به‌رستراوینکی به‌هه‌ق وراست نییه‌جگه‌له‌وه ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی که‌واته چون‌لانه‌ده‌ن له‌راستی ﴿كَذَلِكَ يُؤْفَكُ﴾ نا‌به‌م جو‌ره‌لانه‌درین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يَقَاتِبُ اللَّهَ بِمُحَادَثَاتِهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌دان‌ناین به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوا‌دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خوا‌زاتیکه که‌زه‌وی بو‌کردونه‌ته‌نیسته‌جی (ونا‌رامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه‌ناسمانیشی بو‌کردوون به‌سه‌ربان ﴿وَصُورَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ﴾ و به‌جوانترین شی‌وه‌ئی‌وه‌ی دروست‌کردووه ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له‌وشتانه‌یش که‌هه‌لال و پاکن پژوی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌یه‌خوای به‌روه‌ردگاری ئی‌وه ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌رزی و پیروزی بو‌خوای به‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌ر زیندووه‌و هیچ‌به‌رستراوینکی به‌هه‌ق وراست نییه‌جگه له‌وه ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته‌خوا‌بهرستن به‌دلسؤزی وته‌نها بو‌وه‌ملکه‌ج‌بن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بو‌خوای به‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: به‌راستی من‌پئگری کراوم له‌به‌رستنی ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی ئی‌وه‌ده‌یان به‌رستن جگه‌له‌خوا ﴿لَتَأْتِيَ الْبَيْتَ مِنْ رَبِّي﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌لگه‌ی روونم بو‌هاتووه‌له‌به‌روه‌ردگارمه‌وه ﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ﴾ وه‌فهرمانم‌پئ کراوه‌که‌گه‌ردن که‌چ‌بم ﴿يَرْبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بو‌به‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿٦٦﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ ئەو خواپه‌یه که ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردووه ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ له‌پاشان له‌دلۆبیک ئاو ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان له‌پارچه‌ی خوینیك ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ له‌پاشان به‌مندالی (ساوایی) ده‌تان هیتیته‌ی ده‌ر (له‌سکی دایک) ﴿ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ﴾ له‌پاشان تا ده‌گه‌نه‌ی تینی هیزو لایبیتان ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا﴾ له‌پاشان تا پیر ده‌بن ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَّى مِنْ قَبْلٍ﴾ وه‌هه‌ندیکتان پیش پیربوون ده‌مریتین ﴿وَلَتَبْلُغُوا أَجَلَ مُّسَمًّى﴾ هه‌تا ده‌گه‌نه‌ی ئەو کاته‌ی که بو‌تان دیاری کراوه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی بیرکه‌نه‌وه ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئەو خواپه‌یه که ده‌ژینتی و ده‌مریتی ﴿فَإِذَا قُضِيَ أَمْرُ﴾ جا هه‌ر کاتیک (بیه‌وت) بریاریک بدات ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ته‌نها پنی ده‌فرموویت بیه، ده‌ست به‌جی ده‌بی ﴿الَّذِينَ إِلَى اللَّهِ يَجِدُونَ فِي آيَاتِهِ اللَّهُ﴾ ئایا سه‌رنجی ئەوانه‌ت نه‌داوه سه‌باره‌ت به‌به‌لگه‌ و نیشانه‌ی کانی خواده‌مه‌ی قالی و موحاده‌له‌ ده‌که‌ن (به‌بی هیچ زانیاریه‌ک) ﴿أَنَّى يُبْصِرُونَ﴾ چۆن له‌پنی (راست) لاده‌درین ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانه‌ی باوه‌ریان به‌قورئان نه‌هیتا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا﴾ وه‌به‌و (په‌راوانه‌ی) به‌پتعه‌مبه‌ره‌کانماندا ناردومانه ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ئەوه‌له‌مه‌و پاش (سه‌رئه‌نجامی خویان) ده‌زانی ﴿إِذَا الْأَعْغَالُ فِي أَغْتَفَاهُمْ وَالسَّلَاسِلُ﴾ کاتی زنجیرو ته‌وقیان له‌گه‌ردندایه ﴿يُسْحَبُونَ﴾ پی‌ی راده‌کیشترین ﴿فِي الْحَمِيمِ﴾ له‌ناو ئاوی زور گه‌رمدا ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ پاشان له‌دۆزه‌خدا ده‌سو‌تترین ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ له‌پاشان پییان ده‌وتریت: ﴿أَإِنَّمَا كُنْتُمْ تَشْرِكُونَ﴾ له‌کونین ئەو هاو‌به‌شانه‌ی بو‌خواتان داده‌نان ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌ له‌خوا ﴿قَالُوا أَصَلُّوا عَنَّا﴾ ده‌لین: وون بوون لیمان ﴿بَلْ لَقَدْ كُنْتُمْ تَدْعُونَا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾ (وانی یه) به‌لکو ئیمه‌له‌دونیا (بیجگه‌ له‌خوا) شتیکمان نه‌ده‌په‌رست ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئابه‌م جو‌ره‌ی خوا بی باوه‌ریان له‌ریگه‌ لاده‌دات ﴿ذَٰلِكُمْ بِمَا كُفَرْتُمْ﴾ ئەمه‌تان له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئیوه ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناپه‌وا شادی و که‌یفتان ده‌کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ وه‌له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئیوه‌ی فیزو که‌شخه‌تان ده‌کرد له‌زه‌ویدا ﴿أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌ی له‌ده‌رگا کانی دۆزه‌خه‌وه‌ی برۆنه‌ی ژووره‌وه‌ی تیایدا ده‌میتنه‌وه‌ به‌هه‌میشه‌یی و ئیجگاری ﴿فَيَسَّ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای چهند خراپه‌ی شوینی خو به‌زل زانان ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ده‌ی که‌واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌را‌گریه‌ی بیگومان به‌لینتی خوا راسته ﴿فَإِنَّمَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ﴾ جا بیان هه‌ندیك له‌و به‌لینانه‌ی پییان ده‌ده‌بن نیشانت ده‌ده‌بن ﴿أَوْ تَوَفِّيَنَّكَ﴾ یان تو ده‌مریتین (به‌لینه‌کان نابینی) ﴿فَإِنَّمَا يَرْجِعُونَ﴾ ئەوسا هه‌مووتان هه‌ر بو‌لای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه ﴿٧٧﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا به راستی بهر له تو پیغه مبه رانیکمان ناردووه ﴿مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ به سهر هاتی هندیکیانمان بو باس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ وه هندیکیانمان بو باس نه کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِقَايَةٍ﴾ وه هیچ پیغه مبه ریک ناتوانی موعجیزه بهك بهیئت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به یزنی خوا نه بیئت ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ جاکاتی فرمانی خواهات (به سزادانیان) ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾ به هق دادوهری ده کریئت (له نیوانیاندا) ﴿وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ﴾ وه له ویدا ناراستان زهره رهمند ده بن ﴿۷۵﴾ ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾ خواهه و زاته یه ئازهل و مالانی بو ئیوه به دی هیناوه ﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بو ئه وهی سواری هندیکیان بن و (گوشتی) هندیکیشیان بخون ﴿۷۶﴾ ﴿وَلَا تَكْرِفْهَا مَنْفَعٌ﴾ وه لهو (ئازهلانه) دا چهند سوودو كه لك بو ئیوه هیه ﴿وَلَتَسْلُكُنَّ عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾ وه تابه هوی ئه وانه وه بگه نه پیویستی بهك كه له دل و دهر و نتان دایه ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلَاكِ تُحْمَلُونَ﴾ وه له سهر پشتی ئه و (ولاخانه) و له سهر كهشتی ئیوه سوار ده کریئن ﴿۷۷﴾ ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا زور نیشانه ی خویتان نیشان ده دات ﴿فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ جا ئیوه ئینکاری کام له نیشانه و به لگه کانی خوا ده كه ن ﴿۷۸﴾ ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا﴾ دهی ئایا به زه ویدا نه گه راون تا ببینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سهره نجامی كه سانیک كه له پیش ئه وان بوون چون بووه ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً﴾ كه له مان زور ترو به هیز تریش بوون ﴿وَأَنَّا زَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه شوینه واریشیان له زه ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئه مجا ئه وهی کرد بوویان (له دونیادا) سوودی پی نه گه یاندن ﴿۷۹﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ جاکاتی پیغه مبه ره کانیان به به لگه روونه کانه وه هاتنه لایان ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دلخوش بوون به و زانینه ی هه یان بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه و (سزایه ی ئه وان) گالته یان پی ده کرد چوار ده وری دان (وهاته دی) ﴿۸۰﴾ ﴿فَلَمَّا زَاوَأْنَا أَسَمًا﴾ ئه مجا کاتیک سزای به تینی ئیمه یان بینی ﴿قَالُوا﴾ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ﴿وَوَتَيَان: باوه رمان به خوی تاك و تنه ا هینا﴾ ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ وه پی باوه رین به و شتانه ی کردبو و مانه ها و به شی خوا ﴿۸۱﴾ ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ﴾ جا باوه ر هینانه كه یان هیچ سوودی نه بوو بو یان ﴿لَمَّا زَاوَأْنَا أَسَمًا﴾ له کاتیکدا سزای ئیمه یان دی ﴿سُئِنَّا اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ﴾ باوو سوننه تی خواهه ر و ابووه پیشتر له گه ل بهنده کانی دا ﴿وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ وه له ویدا پی باوه ران زهره رهمند بوون ﴿۸۲﴾

سوره‌تی ﴿فَصَّلَاتٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمِّ﴾ به (حاً، میم) ده‌خوینریته‌وه خوا زاناتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) ش بکه
 ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له‌لایه‌ن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بانسه‌وه نیردراوته‌وه خواره‌وه ﴿٢﴾
 ﴿كَتَبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ په‌راوینکه به‌لگه‌کانی پروون کراوته‌وه (لینک جیا کراوته‌وه) ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بۆ گهلینک که‌شاره‌زان و ده‌زانشن ﴿٣﴾ ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مژده‌ده‌رو
 ترسینه‌ره ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌چی زۆره‌بان گوئی پی‌ ناده‌ن و بویه (قورئان) نابستن
 ﴿٤﴾ ﴿وَقَالُوا أَفُلَوْنَا فِي الْأَكْثَرِ﴾ ده‌لین دلّه‌کانمان له‌ناو چهند په‌رده‌یه‌ کدایه (تی ناگه‌ین) ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَٰهَ﴾
 له‌ئه‌وه‌ی توئیتمه‌ی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي آيَاتِنَا وَقُرْآنِهِ﴾ وه له‌گوئییه‌ کانماندا گرانی و که‌ری هه‌یه
 ﴿وَمِنَ آيَاتِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ﴾ وه له‌نیوان ئیمه‌و تو‌دا په‌رده‌یه‌ک هه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ که‌واته تو کاری
 خو‌ت بکه و ینگومان ئیمه‌یش کاری خو‌مان ده‌که‌ین ﴿٥﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلی: به‌راستی
 من مروفینکم وه‌ک ئیوه ﴿يُوحِي إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده هه‌یه من) نیگام بۆ ده‌کرت ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾
 که به‌راستی په‌رستراوی ئیوه خوایه‌کی تا‌ک و ته‌نیا‌یه ﴿فَأَسْتَغِيثُكَ إِلَٰهَ وَاسْتَغْفِرُوكَ﴾ که‌واته بارووتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بی‌ت (له‌په‌رستنه‌کانتاندا) و داوای لی‌وردنی لی بکه‌ن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ﴾
 وه سزاو له‌ناو‌چوون بۆ هاوبه‌ش دانه‌رانه ﴿٦﴾ ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوه‌پیشیان به‌پوژی دوایی نی‌یه ﴿٧﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی
 برانه‌وه‌یان بۆ هه‌یه ﴿٨﴾ ﴿قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ كُفْرُونَ بِالَّذِي﴾ بلی: تا‌خو به‌راستی ئیوه باوه‌رتان به‌و زاته‌نی یه؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو پوژدا دروست کردووه ﴿وَجَعَلُونَ لَهُ أَندَادًا﴾ وه هاوبه‌شانی بۆ
 داده‌نین ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر ته‌وه په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿٩﴾ ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِّن فَوْقِهَا﴾ وه
 له‌سه‌ر زه‌ویدا شاخی زوری داناوه ﴿وَنَزَّلْنَا فِيهَا﴾ وه فه‌ر و به‌ره‌که‌تی تی‌خستووه ﴿وَقَدَرْنَا فِيهَا أَقْوَامًا﴾
 وه بژنوی (هه‌موو گیاندارینکی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿فَتَرَكْنَا بَعْضَهُمُ الْآيَاتِ﴾ له‌ماوه‌ی چوار پوژدا ﴿سَوَاءٌ
 لِّلسَّالِفِينَ﴾ به‌یه‌کسانی بۆ گشت داواکه‌ران ﴿١٠﴾ ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَا إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُحَانٌ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ئاسمانی کرد که‌پیشتر دوکه‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ أُنْتِيَا﴾ نه‌مجا
 به‌ئاسمان و به‌زه‌وی فه‌رموو: وهرن ﴿طَوَّعَا أَوْ كَرِهَا﴾ به‌وو‌یستی خو‌تان یان به‌ناچاری (بینه‌ژیر فه‌رمانم)
 ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دووکیان ووتیان به‌وو‌یستی خو‌مان هاتین ﴿١١﴾

﴿فَقَضَيْنَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ نه‌وسا جهوت ئاسمانی له‌دوو رۆژدا دروست کرد (که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ زه‌وی و ئاسمانه‌کانی به‌شه‌ش رۆژ دروستکرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌هر ئاسمانه‌ی فه‌رمان (کار) ی خوای بۆ نارد ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا﴾ وه‌ئاسمانی دونیامان به‌ئه‌ستیره‌ دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه‌، وپاریزراوه‌ (له‌گویی گرتنی شه‌یتانه‌کان) ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه‌ برپاری خوای زالی به‌ده‌سه‌لانه‌ ﴿إِنَّا أَعْرَضُوا﴾ جائه‌گه‌ر پروویان وه‌ر گه‌را ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ نه‌وه‌ بلی به‌هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌تاترسینم ﴿مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ی (گه‌لی) عادو سه‌موود ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾ کاتێ پێغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌ لایان ﴿مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌ پشتیانوه‌ (له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌) ﴿الَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (پێیان ووتن) که‌جگه‌ له‌خوا نه‌پهرستن ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ ووتیان: نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان بیویستایه‌ فریشته‌یه‌کی ده‌نارده‌ خواره‌وه‌ (بۆمان) ﴿فَإِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَافِرَاتٍ﴾ بۆیه‌ به‌راستی ئیمه‌ به‌وه‌ی ئیوه‌ی پێ نیراون باوه‌ر ناکه‌ین ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ نه‌مجا (گه‌لی) عاد به‌ناره‌وا خویان به‌گه‌وره‌ زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَن أَشَدُّ مَنَافِقَةً﴾ وه‌ ووتیان: کێ له‌ئیمه‌ به‌هیز تره‌ ﴿أَوْ لَوِيزُوا﴾ ئایا نه‌یان زانی بوو ﴿أَنَّهُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ بینگومان نه‌و خوایه‌ی که‌ئه‌وانی دروست کردوه‌ له‌ئه‌وان به‌هیز تره‌ ﴿وَكَاذِبًا بَيْنَ يَدَيْهِمْ حَدِيثًا﴾ وه‌ئه‌وان دانیان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا وئینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ نه‌وسا ئیمه‌ بایه‌کی زور به‌هیزی ساردمان بۆ ناردن ﴿فِي أَيَّامٍ مَّجْسَاتٍ﴾ له‌رۆژانیکی به‌رده‌وام (وشوم) دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سزای ئابرو به‌ریان پێ بچه‌ژین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَلِعَذَابٍ آخِرٍ أَخْزَىٰ﴾ بینگومان سزای پاشه‌ رۆژیان ئابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره‌ ﴿وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه‌ئه‌وان یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌ (هۆزی) سه‌موودمان پێنموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعَمَلِهِمْ عَلَى الْهَدْيِ﴾ به‌لام نه‌وان زیاتر چه‌زیان له‌کویری وگومرایی کرد تا شاره‌زایی و پێنموونی ﴿فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ جا بۆیه‌ هه‌وره‌ بروسکه‌ی سزای رپسواکه‌ر لێی دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی نه‌و (خراپانه‌وه‌) که‌ده‌یانکرد ﴿وَنَحْنُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌ئه‌و که‌سانه‌شمان رزگارکرد که‌باوه‌ردارو پارێزکار وله‌خواترس بوون ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ أَصْفَادُ النَّارِ﴾ وه‌ رۆژێک هه‌موو دوژمنانی خوا به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ کۆده‌ کرینه‌وه‌ ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ جا ئه‌وان (له‌ پێش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (تا هه‌موو پیکه‌وه‌ به‌ریز برۆن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا﴾ تا کاتێ ده‌گه‌نه‌ لای ئاگری دۆزه‌خ ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌ دژیان ﴿سَمِعْتُمْ وَأَبْصَرْتُمْ وَجَلَدْتُمْ﴾ گویی و چاو و پێستی له‌شیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه‌ (له‌دونیادا)

﴿وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ﴾ وه به پیسته‌کانیان ده‌لین: ﴿لَمْ يَشْهَدُوا عَلَيْنَا﴾ بوجی شایه‌تیتان دا له‌دزمان
 ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ ده‌لین: نه‌و خواجه ئیمه‌ی هیتاوه‌ته زمان ﴿أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ که هه‌موو شتیکی
 هیتاوه‌ته زمان (وقسه‌کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه‌ر نه‌ویش به‌که‌م جار ئیوه‌ی دروست کردوه
 ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه هه‌ر بۆلای نه‌ویش ده‌گه‌ر ئیرینه‌وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَرُونَ﴾ وه ئیوه‌خوتان
 نه‌ده‌شارده‌وه (نه‌ده‌پاراست له‌گونه‌ه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له‌شایه‌تی دانی گوی
 و چاو و پیستی له‌شتان له‌دزمان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به‌لکو وا گومانتان ده‌برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 که‌خو انازانی به‌زورنک له‌و کارانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ ئا‌ه‌وه گومانتان
 بوو که ده‌تان برد به‌په‌روه‌ردگار تان ﴿أَرَدَنْتُمْ﴾ ئیوه‌ی هه‌لدیرا (له‌ناوی بردن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 و چوونه‌ریزی زیانباران و خه‌سار و مه‌ندانه‌وه ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ نه‌مجا‌ه‌ه‌گر ئارام بگرن ﴿فَالْتَأَمَّتْهُمْ
 لَهْمٌ﴾ نه‌وانه‌ئاگر شوینی مانه‌وه‌یانه ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا﴾ وه نه‌گه‌ر داوای لیسوردن و پازی بوونی خوا
 بکه‌ن ﴿فَتَأْتُهُمُ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ نه‌وه خوا هه‌ر گیز پازی نابی (خوش نابی لیان) ﴿وَقِضَتِ لَهُمْ قُرْآنًا﴾
 وه چه‌ند دۆست (و هاوده‌م) مان له‌دونیا بۆ دانان ﴿فَرِيقًا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ که خراپه‌کردنی
 دونیاو (بی‌بروایی) رۆژی دواپی بۆ رازاندنه‌وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به‌لینی (سزادانیان) به‌سه‌ردا‌درا
 ﴿فِي أُنْفُسِهِمْ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌(پیزی) نه‌و گه‌لانه‌ی رابوردن پیش نه‌مان ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و ئاده‌می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به‌راستی زه‌ره‌رمه‌ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه
 بی‌باوه‌ران (به‌یه‌کتریان) ده‌ووت گوی مه‌گرن بۆ نه‌م قورئانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه قسه‌ی
 پروپوچی تیکه‌ل بکه‌ن به‌لکو سه‌رکه‌ون (به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَنَذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به‌خوا
 بینگومان نه‌وانه‌ی بیباوه‌ر بوون بیان ده‌چیژین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزایه‌کی سه‌خت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ وه توله‌یان لی ده‌سه‌نین (به‌توله‌ی) خراپترینی تاوانی که ده‌یان کرد ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ
 النَّارِ﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا) سزای دوزمنانی خواجه که‌ئاگری دۆزه‌خه ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾ مالی هه‌میشه‌ی
 نه‌وان له‌و ئاگره‌دایه ﴿جَزَاءً يَمَّا كَانُوا يَعْتَابُونَ﴾ نه‌و سزایه (ده‌درین) چونکه دانیان نه‌ده‌نا
 به‌نیشانه‌کانی ئیمه‌دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن ده‌لین ﴿رَبَّنَا آتِنَا الَّذِي أَضَلَّانَا﴾
 نه‌ی په‌روه‌ردگارمان نه‌و دوانه‌مان نیشان بده‌ن که گو‌م‌رایان کردین ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و ئاده‌می ﴿جَعَلَهُمُ مَتَّحَةً أَفْئَامًا﴾ تا بیانخه‌ینه ژیر پیمان ﴿لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ تاله‌ژیری ژیره‌وه‌ی
 دۆزه‌خ بن ﴿۵﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا بهره‌ردگارمانه و ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾ له‌پاشان ریتک و راست (له‌سهر ئایین) بهره‌ده‌وام بوون ﴿تَنْزِيلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَكُ﴾ فریشته‌کان بؤل بؤل دینه لایان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) ﴿الْأَخْفَاوُ وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (پیشان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و خه‌فدت مه‌خون ﴿وَأَنْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ وه‌ مژده‌ بی‌ لیسان نه‌و به‌هه‌شته‌ی که‌به‌لیتتان پی‌ درابوو ﴿لَنْ أُولِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ئیمه‌ له‌ژیانی دنیا و له‌رؤزی دوا پیدا پشتیوانی ئیوه‌ین ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ﴾ وه‌ له‌و (به‌هه‌شته‌دا) هه‌رچی چه‌زی لی‌ بکه‌ن بۆتان ئاماده‌یه ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ وه‌ هه‌رچی داوا بکه‌ن له‌ویندا له‌خزمه‌تتاندایه ﴿لَنْ يَنْزِلَ إِلَيْكُمُ الْمَلَكُ﴾ ریزلیتان و میوانداریه‌ له‌لایه‌ن خوای لیبوره‌ی میهره‌بانه‌وه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کی ووته‌ی چاکتر و به‌جیتره‌ له‌و که‌سه‌ی (خه‌لک) بۆلای خوا بانگ ده‌کات ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ کاری چاکه‌ ده‌کات و ده‌لی بیگومان من له‌کومه‌لی گه‌ردن که‌چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْأَلِ الْحَسَنَةَ وَلَا السَّيِّئَةَ﴾ چاکه‌ و خرابه‌ چوون به‌ک نین ﴿أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌چاکترین شیوه‌ وه‌لامی (خرابه‌) بده‌روهه‌ ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌وسا که‌سینک که‌ له‌نیوان تو و نه‌ودا دورمنایه‌تی هه‌یه‌ ﴿كَأَنَّهُ وَفِي حِمِيرٍ﴾ وه‌ک دۆستیک‌ی دلسۆز و گیانی به‌گیانی لی‌ دیت (نه‌مه‌ش ده‌ره‌نجامی ره‌وشتی به‌رز و کار و کرده‌وه‌ی جوانه‌) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ به‌م ئاسته‌ ناگات که‌سانیک نه‌بیست که‌ خوراده‌ گرن و به‌ئارامن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ وه‌ پیتی ناگات مه‌گه‌ر که‌سینک خاوه‌نی به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ بیت (له‌پاداشت) ﴿وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ السَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر له‌شه‌یتانه‌وه‌ تووشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی نادروست بوویت ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ نه‌وه‌ په‌نا بگه‌ره‌ به‌خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه‌ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری زانایه‌ ﴿وَمَنْ أَيْتِيهِ أَلِيلٌ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوایه‌ شه‌وو رۆزو خورو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوژده‌ مه‌به‌ن نه‌بو خورو نه‌بو مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به‌لکو سوژده‌ به‌رن بو نه‌و خوایه‌ی نه‌وانی به‌دی هیناوه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَابَ تَعْبُدُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ ته‌نها نه‌و ده‌په‌رستن ﴿فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ جا نه‌گه‌ر خویشان به‌گه‌وره‌ زانی (من په‌رستن) ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده‌ی نه‌وانه‌ی لای بهره‌ردگارتن (فریشته‌کان) ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ﴾ به‌شه‌و و به‌رۆ عیباده‌تی نه‌و ده‌که‌ن و ماندو وه‌ره‌س نابن ﴿۴۸﴾

﴿وَمَنْ آتَيْنَاهُ آتَاكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوایه‌که‌زه‌وی ده‌بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَاهَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ که‌چی کاتیک بارانمان باراند به‌سهریدا ﴿أَهْزَتْ وَرَبَّتْ﴾ (به‌رواندنی پروه‌ک)
 ده‌که‌ویتنه‌جوله‌و ده‌بوژنیتنه‌وه (به‌رز ده‌بیته‌وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا الْمُحْيِيَ الْمَوْتِ﴾ بی‌گومان نه‌وه‌ی (زه‌وی
 ووشک) ده‌بوژنیتنه‌وه زیندوو که‌ره‌وه‌ی مردوو ده‌کانیشه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) به‌سهر
 هم‌وو شتیکدا به‌توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی له‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌لا‌ده‌ده‌ن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له‌ئیمه‌شاراوه‌نین ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾ ده‌ی ئایا که‌سی ده‌خریتنه‌ناو‌ئاگره‌وه‌چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ یان نه‌و که‌سه‌ی له‌پروژی قیامت دا‌بی ترس دیت ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ هه‌رچیتان
 وویست (هه‌زتان لی‌کرد) بی‌که‌ن ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بی‌گومان خوا به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌قورئانیان بۆ‌هات ویاوه‌ریان پی نه‌هیتنا (سزایان ده‌ده‌ین)
 ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ﴾ که‌به‌راستی کتیبکی زور به‌رزو جینگه‌ی ریزه ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ﴾ به‌نال ونا‌راستی روی
 تی‌ناکات ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ نه‌له‌ئیتنا و نه‌له‌دووا‌پوژدا (نه‌به‌لی که‌مکردن نه‌به‌لی زیاد‌کردن)
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه‌نیردراوه‌ته‌خواره‌وه‌له‌لایه‌ن (خوای) کاردروستی ستایش کراوه‌وه ﴿وَ
 مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ شتیک به‌تو‌ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی به‌پیغه‌مبه‌رانی
 به‌رله‌تو ووتراره ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگارت خاوه‌ن لی‌وردنه (بۆ‌ئیمانداران)
 ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه‌خاوه‌ن تو‌له‌ی سه‌خته (بۆ‌بی باوه‌ران) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا﴾ نه‌گه‌ر نه‌م
 قورئانه‌مان به‌زمانیکی تر جگه‌له‌عه‌ره‌بی بناردایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا نُفِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ بی‌باوه‌ران ده‌یان ووت بۆ‌چی
 ئایه‌ته‌کانی به‌روونی شینه‌کراونه‌ته‌وه ﴿أَعْجَمِي وَعَرَبِي﴾ (چون ده‌بی) قورئانی عه‌جه‌می و پیغه‌مبه‌ری
 عه‌ره‌بی ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: قورئان بۆ‌که‌سانی باوه‌ریان پی هیتاوه
 رینیشانده‌رو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ری پی نایه‌نن له‌گویاندا‌گرانی و
 که‌ری هه‌یه (له‌بیستنی‌حق) ﴿وَهُوَ عَلَىٰ نَفْسِهِ عَزِيزٌ أُولَٰئِكَ يَنْدَرُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هه‌روه‌ها له‌ئاست نه‌و
 قورئانه‌دا کویرن، نه‌وانه‌له‌شویتنکی زور دوره‌وه‌بانگ ده‌کیرن ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند
 به‌خوا به‌راستی ته‌وراتمان دا‌به‌مووسا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به‌لام جیاوازی تیدا‌کرا (له‌لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه)
 ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر پیشت‌ر پریار نه‌درایه‌له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگارتنه‌وه (که‌سزایان
 دوا‌بخیریت) ﴿لَفُضِّحَ بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیوانیاندا‌دادوه‌ری ده‌کرا (به‌سزا‌دانیان له‌دونیا) ﴿وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
 مُرِيبٍ﴾ وه‌به‌راستی نه‌وان له‌دوو‌دلی و به‌دگومانی دان ده‌رباره‌ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ﴾ هه‌ر که‌سی کاری چاکه‌بکات (قازانجه‌که‌ی) بۆ‌خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هه‌ر که‌سیش
 خراپه‌بکات (زیانه‌که‌ی) بۆ‌خویه‌تی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وه‌به‌روه‌ردگارت سته‌م له‌به‌نده‌کانی
 ناکات ﴿٥١﴾

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةَ﴾ زانینی رُوژی دواپی ته نیا بؤلای خواده گه رینریتته وه ﴿وَمَا تُخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾ وه هه ر به ر و بو و میك كه له پیست و قه باغه كه ی دیتته دهر وه ﴿وَمَا تُحْمِلُ مِنْ أَنْثَى﴾ و هه ر میینه یه ك ناوس ده بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سكه كه ی) داده نیت ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ ئه وه (خوا) ناگای لی یه ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾ وه رُوژی خوا (هاوبه ش پیدا كه ران) بانگ ده كات ﴿إِنَّ شَرْكَاءِی﴾ هاوبه شاننی (كه داتان نابو و بؤ) من له كوئن ﴿قَالُوا أَذْنُكَ﴾ ده لئین پیمان راگه یانندی ﴿مَا مَنَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾ كه س له ئیمه شایه ت نین (تو هاوبه شت هه بی) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه وون بوولیان ﴿مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه وانه ی پیستر ده یانپه رستن ﴿وَضَلُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ﴾ وه زانیان كه هیچ په نایه کیان نی یه ﴿لَا يَسْمَعُ إِلَّا نَسْنُ﴾ ئاده می ماند و نابنی ﴿مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾ له داوا كردنی خیر و خوشی ﴿وَلَنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وه ئه گهر ناخوشی یه ك دوو چاری بیی ﴿فَيَقُوسُ قُوْطُ﴾ ئه وه بی هیوا و ناو مید ده بی ﴿وَلَنْ أَذْقَنَهُ﴾ وه ئه گهر پیمان به خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ میهره بانی یه ك له لایه ن خومان وه ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْنَهُ﴾ له پاش زیانك لیی كه وتوو ﴿لَيَقُولَنَّ هَذَا لِی﴾ ده نیت: ئه مه هی خومه ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ وه گومان نابم رُوژی دواپی به رپا بیت ﴿وَلَنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّی﴾ وه ئه گهر گه ریندرامه وه بؤلای په روه ردگارم (زیندوووبونه وه هه بوو) ﴿إِن لِّی عِنْدَهُ لَلْحُسْبَى﴾ بنگومان لای خوا (پاداشتی) زور چاكم هه یه ﴿فَلَنُتَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سویند به خوا هه و آل ده ده بین به وانه ی بی باوه ر بوون ﴿بِمَاعْمِلُوا﴾ به وه ی كردوو یانه (له دونیا) ﴿وَلَنُذِيقَنَّهُمْ﴾ وه سویند به خودا پیان ده چه ژین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه کی به هینز و به تین ﴿وَإِذَا نَعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه كاتی چاكه و خوشیمان رشت به سهر ئاده می دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ روو وهر ده گیرئ و به خوبه زل زانینه وه دوور ده كه ویتته وه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ به لام كاتی ناخوشی تووش بیت ﴿فَذُوْ دُعَاءٍ عَرِيضٍ﴾ ئه وه نزاو هاواری زور ده كات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه گهر (قورئان) له لایه ن خوا وه بوو ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾ پاشان ئیوه ش باوه رتان پی نه كرد ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ كئ گومرا تره ﴿مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له و كه سه ی كه له دزایه تی یه کی دوور له راستیدا بیت ﴿سَرُّهُمْ أَيْتَنَا﴾ له مه و دوا به لگه كانی خومانیا ن نشان ده ده بین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له ناسوی دونیا (له بوونه وهر دا) ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له خودی خویاندا ﴿حَتَّى يَبْتَلِيَهُمْ﴾ هه تا بویان روون بیتته وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بنگومان ئهم (قورئانه) راسته ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ﴾ ئایا په روه ردگارت به س نییه ﴿أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ كه به راستی ناگاداره به سهر هه موو شتینكدا ﴿إِلَّا إِلَهُهُمْ فِي مَرَجٍ﴾ ناگاداره به راستی ئه وانه له دوو دلیدان ﴿مِنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ﴾ له دیدار وگه شتن به په روه ردگاریان ﴿إِلَّا أَنَّهُ يَكُلُّ كُلَّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ﴾ ناگاداره به راستی (زانست و زانیاری) خوا ده وری هه موو شتینکی

سوره تی الشوری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده خوئیریتته وه ﴿عَسَق﴾ به (عسین، سین، قاف) ده خوئیریتته وه خوا زانتره به ماناکه ی بۆ زانیاری زیاترو وانا که شیان سه رنجی سه ره تای سوره تی (البقرة) بده ﴿كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ﴾ ئا به و جو ره خودانیگا ده کات بۆ تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بۆ ئه و (پیتغه مبه رانه ی) پینش تو ش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوای زالی بالادهستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر بۆ خوا به ههر چی له ئاسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ههر چی له زهوی دایه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه ئه و (خوا) بلند و گه وره یه ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَنَّ﴾ نزیکه ئاسمانه کان پارچه پارچه بین ﴿مِنْ قَوْعِنَ﴾ له سه رویانه وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَسْجُدُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ وه فریشته کان به پاکی یادو سوپاسی په روه رد گاریان ده کهن ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه داوای لیبوردن ده کهن ﴿لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بۆ ئه وانه ی له زه ویدان ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ئا گادار بن که بیگومان ته نها خوا لیبورده ی میهره بانه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه ئه وانه ی جگه له خوا دوستانینکیان بۆ خو یان هه لبرارد وه ﴿اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾ خوا ئا گادار و چاودیره به سه رویانه وه ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه تو (ئه ی موحه ممه د) پاریزه ر و چاودیر نیت به سه رویانه وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههر وه ها نیگامان کرد وه بۆت ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانیک (به زمانی) عهره بی ﴿لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بۆ ئه وه ی خه لکی مه که و که سانی ده ورو به ری بترستی ﴿وَتُنذِرَ قَوْمَ الْجَمْعِ﴾ وه (خه لک) بترستی له پوژی کۆ کردنه وه ﴿لَا رَبَّ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نیه ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ﴾ کۆمه لیک له به هه شتدان ﴿وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ وه کۆمه لیک له ئاگری بلنسه داردان ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئه گه ر خوا بیویستایه ﴿لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده یکردن به یه که نه ته وه (باوه ر داریان بی باوه ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به لام ههر که سینکی بویت ده یخاته ناو میهره بانی خو به وه ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ سته مکاره کانیش هیچ دوست و یار مه تی ده رینکیان نی یه ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ئایا ئه وان جگه له خوا پشتیوان و دوستانینکیان بۆ خو یان هه لبرارد وه ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دوسته ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾ وه ته نها ئه و مردووان زیندوو ده کاته وه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ئه و به ده سه لات و به توانایه به سه ره موو شتیکدا ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه ههر شتیک که تیدا جیاواز بوون ﴿فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئه وه بریاره که ی بۆ لای خوا ده گه ریتته وه ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي﴾ ئه و خوا به په روه رد گاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته نها پشتم به و به ستوو و ﴿وَالَيْتِي﴾ أُتَيْبُ ﴿وه ههر بۆ لای ئه ویش ده گه ریمه وه﴾

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) به دیهینه ری ناسمانه کان و زه ویی به ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به دی هینان هاوسه ران له خودی خوتان ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ ههروه ها له ناره لیشدا جووتی
 (دروستکر دووه) ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهِ﴾ له جووت بووندا ژماره تان زور ده کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ
 شتیک به وینه ی خوانی به (نه له زات و نه له سیفات و نه له کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه نه وه
 بیسه ری بینایه ﴿لَهُ مُقَالِدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ربو نه وه (کلیله کانی) ده سه لاتداری ناسمانه کان
 وزه وی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و رۆزی فراوان ده کات و ده یگریته وه له هه رکه سی که
 بیه ویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا ناگاداره به هه موو شتیک ﴿سَرَّعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّينِ﴾ نه و
 ثایینه ی بو داناون ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ که فرمانی داوه به نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نه وه ش
 نیگامان کردووه بو تو و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ نه وه ش که فرمانمان داوه به ئیبراهیم
 وموسا وعیسا ﴿أَنْ أَقِمْ الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقْ فِيهِ﴾ که له سه ره نه و ثایینه بن به ریک و راستی و جیاوازی تیدا
 مه که ن ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ﴾ زور قورس و گرانه به لای هاوبه ش دانه رانه وه ﴿مَا نَدَّعَوْهُمْ إِلَيْهِ﴾ نه وه ی
 نه وانی بو بانگ ده که یت ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ﴾ خوا هه رکه سی بویت هه لی ده بژیری بو (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ﴾ وه ریتنموونی که سیک ده کات بو لای خوی بگه ریتنه وه ﴿وَمَا تَفَرَّقُوا﴾
 وه جیاوازه بوون ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ مه گه ر له پاش نه وه ی که زانست و زانیاریان
 بو هات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ به هوی درایه تی و حه سوودی نیوانیانه وه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه گه ر
 فرمانیک پیشتر له پهروه ردگارته وه ده رنه چوايه ﴿إِلَّا أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده بی بژین)
 ﴿لَفَصَّيْنَاهُمْ﴾ نه وه بریار له نیوانیاندا ده کرا (به سزادانیان) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه
 به راستی نه وانه ی له دوی نه وان نامه یان پی درا ﴿لَقِيَ شَلَكٌ مِّنْهُ مُرِيبٌ﴾ له گومان و دوو دلیدا بوون
 لئی ﴿فَلِذَلِكَ فَادْعُ﴾ که واته تو بو نه وه بانگه وازبکه و ﴿وَأَسْتَفْتَمُ كَمَا أُمِرْتُ﴾ راست و پراوه ستاوبه
 له سه ر ثایینه که ت به و جوهری فرمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه شوین ناره زووه کانی
 نه وان مه که وه ﴿وَقُلْ ءَامَنْتُ﴾ وه بلی باوه رم هیناوه ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ به هه رنامه یه که
 که خوا ناردویه تیه خواره وه ﴿وَأُمِرْتُ لِأَعْلِلَ بَيْنَكُمُ﴾ وه فرمانم پی دراوه که داد پهروه ربم له
 نیوانتاندا ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ خوا پهروه ردگاری ئیمه و ئیوه شه ﴿لَنَا أَعْمَلُنَا﴾ (پاداشتی) کرده وه ی
 خومان بو خومانه و ﴿وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ﴾ (پاداشتی) کرده وه ی ئیوه ش بو خوتانه ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 هیچ به لگه یه که نه ماوه له نیوان ئیمه و ئیوه دا (باس نه کراین) ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾ خوا (له رۆزی دواپی دا)
 کومان ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ سه ره نجام و گه رانه وه ش هه ربو لای نه وه ﴿۱۵﴾

﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی ده‌مه‌ده‌می ده‌که‌ن له‌باره‌ی خواوه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ له‌دوای
 ئه‌وه‌ی (خه‌لکی بانگه‌وازی) ئه‌ویان وه‌لام دایه‌وه‌ و (موسلمان بوون) ﴿حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾
 به‌لگه‌ کانیا‌ن پوچ و به‌تاله‌ لای په‌روه‌رد گاریان ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾ وه‌ خه‌شم و رقی خویان له‌سه‌ره
 ﴿وَأَلَيْهِمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ وه‌ سزای زور سه‌ختیان بۆ هه‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئه‌و زاته‌یه‌ که
 ئه‌م قورئانه‌ی به‌راستی ناردووه‌ته‌ خواره‌وه‌ ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ وه‌ ته‌رازووی ناردووه‌ (بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی
 حه‌ق و به‌تال) ﴿وَمَا يَذَرُكَ﴾ وه‌ تو‌ چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ له‌وانه‌یه‌ هاتنی پوژی دوایی زور
 نزیک بیت ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان پنی نیه‌ په‌له‌ی هاتنی ده‌که‌ن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان پنی هه‌یه‌ ده‌ترسن لینی ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وه
 ده‌زانن پوژی دوایی راسته‌ ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ﴾ بیتداربن به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌ گومانیا‌ن
 هه‌یه‌ له‌پوژی دوایی ﴿لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ئه‌وه‌ به‌راستی له‌ گومراییه‌کی زور دوور له‌راستی دان ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَطِيفٌ بَعِيدٌ﴾ خوا دل‌سوژه‌ به‌به‌نده‌کانی ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سی بویت رزق و پوژی ده‌دات
 ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وه‌ هه‌ر ئه‌و به‌هیزو بالاده‌سه‌ت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ هه‌ر که‌س
 به‌ره‌مه‌می دوا پوژی بویت ﴿نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ ئیمه‌ به‌ره‌مه‌که‌ی بۆ زیاده‌که‌ین ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدْ
 حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ هه‌ر که‌سیک به‌ره‌مه‌می دونیای بویت ﴿نُزِئَتْ مِنْهَا﴾ هه‌ندی له‌دونیای پنی ده‌ده‌ین
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ به‌لام له‌پوژی دوایی دا هه‌یج به‌شیک‌ی نی‌یه‌ ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخو
 ئه‌و (بی‌ئاوه‌رانه‌) هاوبه‌شانیکیان هه‌یه‌ ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ناینیکیان بۆ داناوون ﴿مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾
 که‌ خوا پینگه‌ی پنی نه‌داوه‌ ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر بریاری یه‌که‌جاری ده‌ره‌نه‌چوايه‌ ﴿لَفُضِّصَ
 بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیوانیا‌ن دا بریار ده‌درا (به‌له‌ ناو‌بردنیا‌ن) ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌ به‌راستی بۆ
 سته‌م کاران سزای سه‌ختی ئازار ده‌ره‌یه‌ ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تو‌ سته‌مکاران
 ده‌بینی زور ده‌ترسن له‌تاو‌ئه‌وه‌ی کردویانه‌ ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ بینگومان ئه‌و سزایه‌ هه‌ر دوو‌چاریان
 ده‌بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌یئاوه‌ و چاکه‌کانیا‌ن کردووه‌
 ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾ له‌ ناو‌باخ و باخاتی به‌هه‌شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له‌ لایه‌ن
 په‌روه‌رد گاریانه‌وه‌ هه‌رچییا‌ن بویت بۆیا‌ن ئاماده‌یه‌ ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئه‌و هه‌یه‌ چاکه‌و
 به‌خششی زور گه‌وره‌ ﴿۱۱﴾

﴿وَمِنَ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ و ه به لگه کانی (ده‌سه لاتی) خواجه که شتیانیک وهك شاخه کان له
 ده‌ریادا ده‌رؤن ﴿۳۳﴾ ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ﴾ نه‌گهر خوابیه‌وی (با = هه‌وا) راده‌گریت ﴿فَيُظِلُّنَّ زَوَاجِدَكَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾
 ئیتر که شتیه کان به‌سه‌ر پشتی ده‌ریا که وه ده‌وستن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌راستی ئه‌وه‌ی (که‌باس
 کرا) چه‌ندی به‌لگه و نیشانه‌هیه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بؤ هه‌موو ئارام گریکی سوپاسگوزار ﴿۳۴﴾
 ﴿أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ﴾ یان به‌هوی کرده‌وه کانیانه‌وه نو قمیان ده‌کات ﴿وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ له‌زوریکیش
 (له‌گوناهیان) چاوبوشی ده‌کات ﴿۳۵﴾ ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُخَدِّلُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ئه‌وانه‌ی که ده‌مه‌قالی ده‌که‌ن
 ده‌رباره‌ی به‌لگه‌کانی ئیمه‌ده‌زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ فِجْصٍ﴾ هیچ به‌نایه‌کیان نیسه ﴿۳۶﴾ ﴿فَأُولَئِكَ مِنْ شَرِّ
 جَاهِلِينَ الَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ ته‌وه‌ته‌نها خوشی ژبانی ته‌م دونیایه ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
 وَأَقْبَى﴾ وه‌ئو‌هی لای خواجه چاکتر و به‌رده‌وامتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَلَى
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ وه‌ته‌نها پشت به‌په‌روهر دگاریان ده‌به‌ستن ﴿۳۷﴾ ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ وه
 ئه‌وانه‌ی له‌گونا‌هه‌گه‌وره‌کان و خراپه‌زور ناشیرینه‌کان دور ده‌که‌ونه‌وه ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا﴾ وه‌کاتی
 رق و قینیان هه‌لسیت ﴿هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ئه‌وان لی ده‌بوورن ﴿۳۸﴾ ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه‌ئو‌وانه‌ی که
 گوپراه‌لی په‌روهر دگاریان کردوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نو‌ژه‌کانیان به‌چاکی ته‌نجام داوه ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى
 بَيْنَهُمْ﴾ وه‌کارو باری نیوانیان به‌پرس و مه‌شوره‌ته ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُفْقُونَ﴾ وه‌له‌ورؤزی به‌ی پیمان داوون
 ده‌بیه‌خشن ﴿۳۹﴾ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ﴾ وه‌ئو‌وانه‌ی کاتی ده‌ست در‌یوان لی ده‌گریت ﴿هُمْ يَنْصَرُونَ﴾
 توله‌ی خویان ده‌ستین (و سه‌رداناخه‌ن) ﴿۴۰﴾ ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ وه‌توله‌ی هه‌ر خراپه‌یه‌ك
 خراپه‌یه‌که به‌وینه‌ی خوی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه‌ر که‌سی بیوری و ناشتی بکات ﴿فَاجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 ئه‌وه‌پاداشتی ئه‌و له‌لای خواجه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی خواسته‌مکارانی خوش ناوی ﴿۴۱﴾
 ﴿وَلَمَنِ اتَّصَرَ بِعَدْلٍ﴾ وه‌هه‌ر که‌س توله‌بسه‌نی له‌پاش ئه‌وه‌ی سته‌می لیکراوه ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾
 ئا ئه‌وانه‌هیچ تاوان و گونا‌هینکیان له‌سه‌ر نیه ﴿۴۲﴾ ﴿إِنَّ السَّيِّئَ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تاوان و گونا‌هه‌ر
 له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌یه‌که‌سته‌م له‌خه‌لکی ده‌که‌ن ﴿وَيَتَعَوَّنَ فِي الْأَرْضِ يَظْهَرُ الْحَقُّ﴾ وه‌به‌ناهق خراپه‌کاری
 ده‌که‌ن له‌زه‌ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئه‌وانه‌سزای زور سه‌ختیان بؤ هه‌یه ﴿۴۳﴾ ﴿وَلَمَنِ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾
 وه‌هه‌ر که‌س خو‌گرو لی بورده‌بی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ به‌راستی ته‌مه‌له‌کاره‌پر بایه‌خ و
 په‌سه‌نده‌کانه ﴿۴۴﴾ ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س خوا گومرایسی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ته‌وه
 پاش ئه‌وه‌هیچ دوست و یارمه‌تی ده‌ریکی نی‌یه ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه‌سته‌مکاران ده‌بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده‌بینن ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِلَٰهٌ إِلَّا مَرِّمُ سَبِيلٍ﴾ ده‌لین ئایا ریگایه‌ك هه‌یه‌بگه‌ریینه‌وه بؤ
 دنیا ﴿۴۵﴾

﴿وَتَرْهَبُهُمْ تُعَرِّضُونَ عَلَيْهِمَا﴾ وه ده یان بینی پیشانی دوزهخ ده درین ﴿خَشَعَتِ مِنَ الذَّلَّةِ﴾ به مل که چی و زه لیلی و داماوی ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾ به گوشه ی چاوو به دزیه وه ده روانن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه نه وانه ی که باوه ریان هیناوه ده لنین ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ به راستی زیانباره کان نه وانه ن که خو یان و که س و کاریان له پورزی هه ستانه وه دا له ده س داوه ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾ بیدار بن به راستی سته مکاران له سزایه کی هه میشه یی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أُولِيَّاءَ﴾ وه نه وانه هیچ پشتیواننکیان نی یه ﴿يَصْرُوفُهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که یار مه تیان بدهن بیجگه له خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که سینک خوا گو مپایی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ نه وه هیچ رینگه یه کی رزگار بوونی بونی یه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ گو پرایه ل بن بو په روه ردگار تان ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پیش نه وه ی پورژنک بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه ن خواوه که گه پانه وه یی بونی یه ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾ نه وه پورژه هیچ په ناگایه کتان نابیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ وه هیچ ئینکاریه کتان پی نا کریت ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جا نه گه ر پوو یان وه ر گیرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ نه وه ئیمه تومان به پاریزه ر وچاودیر نه نار دو وه بوسه ریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ توته نه ارا گه یاندت له سه ره ﴿وَأِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وه به راستی کاتی ئیمه له لایه ن خومانه وه به هره و نیعمه تیک به که سینک بچه ژین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پی دلخوش ده بی ﴿وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وه نه گه ر ناخوشیه کیان تووش بییت ﴿بِمَا قَدَّمْتِ لِأَيْدِيهِمْ﴾ به هوی کرده وه ی خو یانه وه ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ نه وه به راستی ئاده می پی نه زان و سپله یه ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بو خوا یه مولک و پاشایه تی ئاسمانه کان و زه وی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه ر چی بیه ویت به دی ده هیتیت ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتَأَ﴾ بو هه ر که سینک بیه ویت کچی پی ده به خشیت ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورُ﴾ وه بو هه ر که سیش بیه ویت کوری پی ده به خشیت ﴿أَوَلَمْ يَرَوْهُمْ دُكْرًا وَتَسْتَأْذِنًا﴾ یان کوپ و کچی به یه که وه پی ده به خشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ وه هه ر که سینکیشی بویت نه زوکی ده کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا زانایی ده سه لاتداره ﴿وَمَا كَانَ لِإِبْرَآنَ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ﴾ بو هیچ که س نه بووه که خوا قسه ی له گه لدا بکات ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ به وه حی نه بییت ﴿أَوْ مِنْ وَرَآيِ حِجَابٍ﴾ یان له پشت په رده وه ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ یان نیرا وینک بنیریت ﴿فَيُوحِي بِآذَانِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و به فهرمانی خو یی نه وه ی که بیه ویت وه حی بو ده کات ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾ به راستی خوا بلندی کار دروسته ﴿۵۱﴾

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا﴾ هەر به و شیوه (که وه حی پی دیت) قورئانمان بۆ تو نارد (ئهی موحه ممد
 ﴿مَنْ أَمَرْنَا﴾ به فرمانی خو مان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ که تو نه تده زانی کتیب و ئیمان
 چس یه ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام ئیمه نه وه مان کرده پرووناکی یه ک ﴿نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ﴾ رینموونی
 هەر که سینکی پی ده که ین که بمانه ویست ﴿مِنْ عِبَادِنَا﴾ له به نده کانمان ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 وه به راستی تو (خه لک) رینموونی ده که یت بۆ رینگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ رینگهی نه و
 خوا به ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هەر چی له ئاسمانه کان و هەر چی له زه ویدایه هی نه وه
 ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیدار ین هه موو کاره کان هەر بۆ لای خوا ده که ریتته وه ﴿

سوره تی (الزخرف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده خو ئیریتته وه خوا زانانتره به و اتا که یی بۆ زانیاری زیاتر سه یری سه ره تای سوره تی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سو ئند به م په را وه پروون که ره وه یه ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾
 به راستی ئیمه قورئانمان به عهره بی داناهه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ نه وه ی تی بگهن ﴿وَأَنَّهُ فِی أَمْرِ
 الْكِتَابِ لَدَيْنَا﴾ به راستی نه م قورئانه له تابلوی پاریزر او دایه لای ئیمه (له لوح المحفوظ دا)
 ﴿لَعَلَّيْ حَكِيمٌ﴾ که زور بلنده و پره له دانایی ﴿أَفَضَرَبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ ده ی ئایا ئیمه نه م
 قورئانه تان لی دوور بخه ینه وه ﴿أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِفِينَ﴾ له بهر نه وه ی ئیوه که لیککی زیاده پرون ﴿
 وَكَأَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وه زور پیغه مبه رمان له که له پیشوه کان ناردو وه ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ
 وَه هەر پیغه مبه رکیان بۆ هاتبی ﴿إِلَّا كَاؤُا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه وان هەر گالته یان پی کردو وه ﴿
 فَأَهْلَكْنَاهُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ جا که سانی که له مان به هیزتر بوون له ناومان بردن ﴿وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾
 وه به سه رچوو سه رگوزشته یی پیشینان ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه نه گهر
 برسیاریان لی بکه یت کی ئاسمانه کان و زه ویی به دی هیتا وه ؟ ﴿يَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بیگو مان
 ده لین خوی زالی بالاده ستی زانا دروستی کردوون ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ نه و خوا به ی
 زه وی کردو وه به لانه بۆ تان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وه چهند رینگایه کی تیادا دروست کردو وه
 بۆ تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بۆ نه وه ی بگهن به مه به سته کانتان ﴿

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ و ه ئه و خوايه ی که له ئاسمانه وه به ئه ندازه بارانی بؤ باراندوون
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ جا وولا تیکی ووشک و مردوی بی زیندو ده کهینه وه ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾
 جو ره ئیوه ش زیندو ده کرینه وه ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ و ه ئه و خوايه ی که هه مو و جو و ته کانی
 به دی هیتا وه ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ و ه که شتی و ولاخی بؤ فراهه م هیتا و ن که سواریان
 ده بن ﴿لَتَسْتَبْرَأَ عَلَى ظُهُورِهِ﴾ بؤ نه وه ی سواری پشتیان بن ﴿تُرْتَدُّونَ الْأَنْعَامَ رِجًّا﴾ له پاشان بیر له به هره
 و نیعمه تی په روه رد گارتان بکه نه وه ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَىٰ عِتَابٍ﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
 هَذَا﴾ و ه بلین پاک و بنگه ردی بؤ نه و (خوايه) ی که نه مه ی بؤ رام هیتا و بن ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ که
 پیشتر ئیمه توانا مان به سه ریدانه بوو ﴿وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ و ه به راستی ئیمه بؤ لای په روه رد گارمان
 ده که رینه وه ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ و ه بنگومان له ناو به نده کانی خوادا هه ندیک (مندالیان)
 بؤ په روه رد گار دانا ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ و ه به راستی مروف (ی کافر) بی نه زان و سپله ی ناشکرایه ﴿وَمَا
 أَمَرَ الْأَخْذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ﴾ ئایا له ناو دروست کرا وه کانی کچانی بؤ خوی هه لبرارد وه ﴿وَأَصْفَاكُمْ
 بِالْبَنِينَ﴾ و ه کورانی تایه ت کردو وه به ئیوه وه ﴿وَإِذَا الْبُشْرَىٰ أَحْدَهُمْ﴾ و ه کاتی مرژده به یه کی
 له و ان بدری ﴿يَمَاصَرِبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾ به وه ی به نمو نه بؤ خوی داده نیت (واته) : نه گهر پتی
 بو و تربیت کچتان بو وه ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی ره ش هه لده گهری و پیش
 ده خواته وه ﴿أَوْ مَن يُشْفَوِ فِي الْحِلْيَةِ﴾ ئایا نه و (کچه) ی له ناو ئالتون و خشلا به خیتو و کرابی
 و ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَاوِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ له کاتی ده مه قالیندا ناتوانی مه به سستی خوی ده ربیریت (بؤ خوی
 بریار ده دن) ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾ و ه ئه و فریشتانه ی که به نده ی خوی
 به خشنده ن به مینه یان داده نان ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ ئایا نه و ان به دیاری دروست کردنیانه وه بوون
 ﴿سَكَّابُ شَهِدَتْهُمْ وَشَقُّونَ﴾ بنگومان نه و شایه تیانه یان ده نو سربیت و پر سیاریان لی ده کری ﴿وَقَالُوا
 لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ و ه ده لین نه گهر خوا بیو و یستایه ئیمه نه و (فریشتانه مان) نه ده په رست
 ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیاری به کیان نی به له و باره یه وه ﴿إِن هُمْ إِلَّا خُضُوعُونَ﴾ نه وانه
 هه ردو ده که ن ﴿أَمْ أَعْتَبْنَا هُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ﴾ و ه ئایا له پیش قورئان په رتو کیکمان بی دا و ن
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ که نه و ان ده ستیان پیوه گرتبی ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَمٍ﴾
 (نه خیر وانی به) به لکوده یانو و ت به راستی ئیمه با و و با بیر انمان له سه ر ئاینیک دیو وه (له سه ربت په رستی)
 ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ و ه بنگومان ئیمه ش په پر وه ی ربیازی نه و انین

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ هه روه ها پیش تو هیچ پیغه مبه ریکمان نه نار دووه له هیچ شاریکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرُكُهَا﴾ مه گهر خوشگوزهرانه کان (دهوله مهنده کان) ی ووتویانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَاعِلٍ أُمَةٍ﴾
 به راستی نیمه باوو باپیرانی خو مان له سهر نایینیک دیووه ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ وه به راستی نیمه
 له سهر نایینی نه وان دهروین ﴿قُلْ أُولَٰؤِ حَتَّىٰ تُبَاهَدُوا﴾ ووتی نه گهر چی من (نایینی) راستریشم
 بو هیتابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ﴾ له وهی که باوو باپیرتان دیووه له سهری ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
 كَافِرُونَ﴾ ووتیان بیگومان نیمه بی باوه رین به و (نایینه ی) به نیوه دا نیرراوه ﴿فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ﴾ بویه
 توله مان لی سهندن ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ جا سهریر که سهر نه نجامی دروزنان چون بوو ﴿وَكَذَلِكَ
 قَالُوا لِرَبِّهِمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه کاتیک ئیر اهییم به باو کی و گه له که ی ووت ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بیگومان
 من به ریم له وهی نیوه ده پهرستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه له و زاته ی که دروستی کردووم ﴿قَالَ لَهُ
 سَيِّدِينَ﴾ چونکه هه ره ئه ویش رینمو ونیم ده کات ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ نه و (یه کخوا به رستی)
 له ناو نه وه کانیدا به جی هیشت ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه رینه وه (سهری) ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ﴾
 به لکو من نه وانه و باو و باپیرانیانم له خوشگوزهرانیدا هیشته وه ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه تا نه و کاته ی
 قورئانیان بو هات ﴿وَرَسُولٌ مُبِينٌ﴾ له گهل پیغه مبه ری ناشکرا ﴿وَلَعَلَّاهُمُ الْحَقُّ﴾ جا کاتی قورئانیان
 بو هات ﴿قَالُوا هَذَا إِسْحَارٌ﴾ ووتیان نه مه جادووه ﴿وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾ وه به راستی نیمه باوه ری بی ناکه یین ﴿وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه ووتیان بو چی نه م قورئانه نه نیرراوه ته خواره وه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 بو پیایوکی گه وره ی (ناودارو دارا) له م دوو شاره (مه ککه و طائف) ﴿أَهْرَاقِيسُ مَوْلَىٰ رَبِّكَ﴾ ئایا
 نه وان ره حمه تی په روه رد گارت دابه ش ده کهن ﴿فَتَسْمَنَّا بَيْنَهُمْ﴾ له کاتیکدا نیمه له نیوانیاندا دابه شمان
 کردووه ﴿فَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هو ی گوزهرانیان له ژبانی نه م دونیا به دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه هه ندیکیانمان چه ند پله به رز کردو ته وه به سهر هه ندیکی تریاندا ﴿لِيُتَّخَذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَاءً﴾
 تاهه ندیکیان ئیش به هه ندیکی تریان بکه ن وله خزمه تی به کتر دابن ﴿وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ وه
 به زه یی په روه رد گارت (بو تو) له وه چاکتره که نه وان کو ی ده که نه وه ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو نه گهر له بهر نه وه نه بوایه که خه لکی به ک ئوممه تی بی باوه ر بوونایه ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالْإِيمَانِ﴾ وامان ده کرد هه ر که س بی باوه ر بوایه به خوای میهره بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضْلِهِ﴾ سه قفی
 خانووه کانیان له زیوو بوایه ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ هه روه ها پله کان که پنی داسه ر ده که ون (بو مان
 ده کردن به زیوو) ﴿۲۵﴾

﴿وَلْيُؤْتِنَهُمْ آبُونا﴾ و ده‌ر گای زورمان بو خانووه کانیاں داده‌نا ﴿وَسُرُّرًا عَلَیْهَا یَسْکُوتُ﴾ و ده کورسی و قه‌نه‌فی زور تاله‌سه‌ری دانیشن و پال بدنه‌وه ﴿وَزُخْرُفًا﴾ زرق و برق و پازاندنه‌وه‌ی مالی دنیا (له‌ئالتون و زیو) (خوای گه‌وره واز ده‌هیتیت له‌و بیباوه‌رانه که له‌زه‌ت له‌مال و سامان و خوشی دنیا و هر بگرن، به‌لام پاشه‌رور هه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَإِنَّ کُلَّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَعَ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ جا هه‌موو نه‌وانه چهند ساتیکه له‌به‌هه‌رو خوشی ژیا‌نی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّکَ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ به‌لام (پاداشتی) رورزی دوا‌یی لای په‌روه‌ر دگارت بو پاریز کاران وله‌خواتر اسانه ﴿وَمَنْ یَّعْشُ عَنْ ذِکْرِ الرَّحْمَنِ﴾ و ده‌ر که‌س پشت له‌یادی خوا هه‌لکات ﴿نُقِیْضَ لَهُ شَیْطَانًا﴾ شه‌یتانیکه بو ئاماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِیْنٌ﴾ که هه‌میشه له‌گه‌لی بیت و لی جیا‌نه‌بیته‌وه ﴿وَإِنَّهُمْ لَیَصُدُّوهُمْ عَنْ السَّبِیْلِ﴾ و ده‌بیگومان نه‌وانه (شه‌یتانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگریان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ واش ده‌زانن که‌بیگومان هه‌ر نه‌وانن که هیدایه‌تدراوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دیته‌وه لاما‌ن ﴿قَالَ یٰلَیْتُ بَیْنِی وَبَیْنَکَ بَعْدَ الْمَشْرِقَیْنِ﴾ ده‌لی خوز گه‌نیوانی من و تو به‌قه‌ده‌ر نیوان خوره‌ه‌لات و خورئاوا بوا‌یه ﴿فَبَشِّرْ الْقَرِیْنَ﴾ نای چ هاو‌ری به‌کی خراب بو‌یت ﴿وَلَنْ یَنْفَعَكُمُ الْیَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (نهم خوز گه‌) هیچ سوودیکتان پینا‌گه‌به‌نیت چونکه سته‌متان کرد ﴿أَلْکُفْرِ فِی الْعَذَابِ مُشْتَرِکُونَ﴾ بیگومان ئیوه له‌سزایی سه‌خت دا‌هاو به‌شن ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ ده‌ی ئایا تو (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ده‌توانی به‌که‌ر بشنه‌وینی ﴿أَوْ تُنْهَدِی الْعُمْیَ﴾ یان کو‌یر رینموونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ کَانَ فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ﴾ و ده‌و که‌سه‌ی که له‌گو‌م‌رایی به‌کی ناشکرادا بیت ﴿فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ﴾ جا نه‌گه‌ر تو بمریتین ﴿بِکَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ﴾ نه‌وه بیگومان ئیمه هه‌ر توله له‌وان ده‌سیتین ﴿أَوَلَمْ یَرَ الْآذِی وَعَدَ لَهُمْ﴾ یان نه‌و هه‌ر شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌ده‌ین ﴿فَإِنَّا عَلَیْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾ چونکه به‌راستی ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَاسْتَمْسِکْ بِالَّذِی أَوْحَىٰ إِلَیْکَ﴾ که‌واته ده‌ست بگه‌ر به‌و قورئانه‌وه‌ی بو‌ت نیرراوه ﴿إِنَّکَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر رینبازیکه‌ی راستیت ﴿وَإِنَّهُ لَذِکْرُکَ وَلِقَوْمُکَ﴾ و ده‌بیگومان نهم قورئانه‌وه‌ی ناوداری به‌بو‌خوت و بو‌گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ یُسْأَلُونَ﴾ له‌داها‌تو‌وشدا پرسیارتان لی ده‌کریت ﴿وَسَقَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِکَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ تو پرسیار بکه‌له و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوومانن ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ ئایا بینجگه له‌خوای میهره‌بان بریارمان داوه ﴿إِلَٰهَ یَعْبُدُونَ﴾ په‌رستراوانیک که بپه‌رسترتین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآیَاتِنَا﴾ سو‌یند به‌خوا به‌راستی مو‌وساما‌ن به‌به‌لگه‌کانما‌نه‌وه نارد ﴿إِلَی فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بو‌لای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِبْنِی رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ ووتی به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ر دگاری جیها‌نیانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآیَاتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه‌کانی ئیمه‌ی بو‌هیتان ﴿إِذَا هُمْ مِنْهَا یَضْحَكُونَ﴾ که‌چی نه‌وان به‌به‌لگه‌کان پیده‌که‌نین ﴿۱۷﴾

﴿وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ﴾ وه هیچ به لگه یه کمان نشان نه داون ﴿إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا﴾ مه گهر ته و به لگه یه گهره تربو و له هاوتا که ی ﴿وَآخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ وه توشی به لا و سزمان کردن (چونکه باوه پریان نه هینا) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بو نه وه ی بگه پرنه وه (له بی باوه پری) ﴿وَقَالُوا إِنَّا نَسَاحِرٌ﴾ ووتیان (به موسا) نه ی جادو و باز ﴿أَدْعُ لِنَارِكَ يَمَاعِهُدُ عِنْدَكَ﴾ داوامان بو بکه له په روه رد گارت نه وه ی به لینی پی داوی (به دی بهینیت) ﴿إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾ نه وسه به راستی نیمه باوه رده هینین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ﴾ جا کاتی به لا و سزاکه مان له سه ریان لا برد ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ کتوپر په یماننه که یان هه لده وه شانده وه ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾ وه فیرعه ون جاری دابه ناو گه له که یدا ﴿قَالَ يَوْمَ الْأَسْرِ لِي مُلْكٌ مِصْرَ﴾ ووتی نه ی گه له که م ئایا پادشایی میصر هی من نی یه ؟ ﴿وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي﴾ وه (ئایا) نه م پروو بارانه به ژیر (کوشکه کانی) مندا نارون ؟ ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه نایبین ؟ ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُكَ﴾ به لکو من باشترم له و (موسا) که لاواز و بی ریزه ﴿وَلَا يَكَاذِبِينَ﴾ وه ناتوانی به چاکی قسه بکات (زمانی ته واونی یه) ﴿فَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَسْوَءُ مَا دُعُوا﴾ ده بوچی بازنی ئالتونی پی نه دراوه ؟ (نه گهر راست ده کات) ﴿أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّرِينَ﴾ یان فریشته ی (شایه تی ده ری) له گه لدا نه هاتووه ﴿فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ﴾ جا به م قسانه گه له که ی هه لخه له تان و نه وانیش گویرایه لیان کرد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بنگومان نه وان هه میشه ﴿قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ گه لینی له سنوور ده رچوو بوون ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ جا کاتی رقیان هه لساندین توله مان لی سه ندن ﴿فَاعْرِفْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه مجا هه موویانمان له ده ریاد اخنکاند ﴿وَجَعَلْنَا هُمُ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾ و کردمانن به په ند و نموونه و ئاموژگاری بو که سانی دوی خو یان ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ وه کاتی عیسای کوری مریه م به نموونه هیترا به وه ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ ده سته جی گه له که ت ده یکه نه هاوارو قیره ی خوشی (واده زانن قسه ی نه وان به سه ر قسه ی پیغه مبه ردا ﷺ سه ر که و توه) ﴿وَقَالُوا إِلَٰهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ﴾ وه ده لین ئایا په رستراوه کانی نیمه باشته یان عیسا ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾ نه وانه نموونه ی عیسایان ته نها بو ده مبارزی و ده مه ده می بو ده هینایته وه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (وانیه که ده یلین) به لکو نه وانه گه لینی زور ده مه قالی که رن ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾ عیسا هیچ نی یه جگه له به ند یه که که نیعمه تی خو مان رشتووه به سه ریدا ﴿وَجَعَلْنَا مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وه کردوماننه به نموونه بو نه وه ی ئیسرائیل ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً﴾ نه گهر بمانویستایه له جیاتی ئیوه فریشته مان داده نا ﴿فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ﴾ له زه ویدا ده بوونه جی نشینی ئیوه

﴿وَأَنَّهُ لَعَلَّكَ لِلسَّاعَةِ﴾ وە بینگومان (دابه‌زینی عیسا بۆ سەر زه‌وی) یه‌کینکه‌ له‌نیشانه‌کانی قیامه‌ت ﴿فَلَا تَمَتَّرَنَّ بِهَا﴾ که‌واته‌ ده‌رباره‌ی قیامه‌ت هیچ گومانان نه‌بی‌راسته‌ ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾ وە شوونی من بکه‌ون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەمه‌ پرینگای راسته‌ ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ وە باشه‌یتان پرینگیتان نه‌کات له‌پرینموونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی ئەو (شه‌یتان) دوژمنیکی ناشکرای ئیوه‌یه‌ ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وە کاتی عیسا به‌لگه‌ پروونه‌کانی هیتا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾ ووتی (به‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل) بینگومان به‌په‌غه‌مبه‌رایه‌تی هاتووم بۆ ناوتان ﴿وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی پروونی بکه‌مه‌وه‌ بۆتان ﴿بَعْضَ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هه‌ندی له‌وشتانه‌ی جیاوازن تیندا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌خوا بترسن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گویرایه‌لیم بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ به‌راستی خوا په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌شه‌ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌واته‌ هه‌ر ئەو په‌رستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هه‌ر ئەمه‌ پرینگای راسته‌ ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جا کۆمه‌له‌کان جیاواز بوون له‌نیوان خویاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو له‌ناوچوون بۆ ئەوانه‌ی سته‌میان کرد ﴿مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ﴾ له‌سزای سه‌ختی پوژی به‌ئازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه‌ له‌ پوژی دوا‌ی چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن ﴿أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که‌ کتوپر بیت بۆیان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئەوان هه‌ست ناکه‌ن ﴿الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ دوست و خوشه‌ویسته‌کان له‌و پوژده‌دا دوژمنی یه‌کترن ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ جگه‌ له‌ پارێزکاران و له‌خواتر اسان نه‌بیت ﴿يَعْبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (بیان ده‌وتریت) ئە‌ی به‌نده‌کانم ئەم‌رو هیچ مه‌ترسیه‌کتان له‌سه‌رنی یه‌ ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَخْزُونَ﴾ خه‌فه‌تیش ناخۆن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانه‌ی باوه‌ریان به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ هیتاوه‌ ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هه‌میشه‌ گه‌ردن که‌چ بوون ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (له‌و پوژده‌دا بیان ده‌لبن) بچه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ﴿أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ ئیوه‌ و هاوسه‌ره‌کانتان ﴿تُخْبَرُونَ﴾ (پێز ده‌گیرن و) دل خوش ده‌کرین ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ به‌سینی و په‌رداخی ئالتونی (خواردن و خواردنه‌وه‌) ده‌گیرن به‌سه‌ریاندا ﴿وَفِيهَا مَا شَتَّهِهِ الْأَنْفُسُ﴾ وە له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌یه‌ ئەوه‌ی دل چه‌زی لی بکات ﴿وَتَكْدُّ الْأَعْيُنُ﴾ و چاو له‌ززه‌ت له‌بینینی بیات ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وە ئیوه‌ به‌هه‌تا هه‌تایی ده‌میننه‌وه‌ تیايدا ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ ئەوه‌ ئەو به‌هه‌شته‌یه‌ که‌ بۆ ئیوه‌ ماوه‌ته‌وه‌ (پیتان دراوه‌) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌هوی ئەو کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ تیندا میوه‌ هاتی زۆر ﴿مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که‌لییان ده‌خۆن ﴿۷۲﴾

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ﴾ به‌راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له‌سزای دۆزه‌خدا به‌هه‌میشه‌یی ده‌میننه‌وه ﴿لَا يُفَعَّرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له‌سهر سووک ناکریت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ وه‌ئه‌وان له‌ناو‌ئه‌و سزایه‌دا بی‌نومیدن ﴿وَمَا ظَنَنْتَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌هیچ سته‌می‌کمان لی‌نه‌کردوون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به‌لکو ههر خویان سته‌مکار بوون ﴿وَنَادُوا بِمَلِكٍ﴾ وه‌هاوار ده‌کهن‌ئه‌ی مالیک (سهر‌به‌رشتیاری دۆزه‌خ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمُ تَارُكُكُمْ﴾ با‌به‌روه‌ردگارت بمان مرینیت (تار‌زگارین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُونُ﴾ (ئه‌ویش پاش ماوه‌یه‌کی زور وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و) ده‌لیت : بینگومان ئیوه‌ده‌میننه‌وه‌تیایدا ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی (ثابینی) هه‌قمان بو‌هینان ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ﴾ به‌لام زوره‌تان راستیان پیناخوشه ﴿أَمْ أَتَرْمَوْا أَثَرًا﴾ به‌لکو ئه‌وانه‌بو‌پیلان و فیلیان (له‌پینغه‌مبه‌ر ﷺ) لیبران ﴿فَإِنَّا مُرْمُونَ﴾ بویه‌به‌راستی ئیمه‌ش (بو‌توله‌لی سه‌ندنیان) لیبراین ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ ناخو‌وا ده‌زانن ئیمه‌نه‌ینی و چه‌کانیان نابییستین ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لی ده‌بییستین ﴿وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ﴾ فریشته‌کانیشمان که‌له‌لایان و ئاماده‌ی (ئه‌و پیلان و فیلانه‌یان) ده‌نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی‌ئه‌که‌ر به‌روه‌ردگار کوری بیوايه ﴿فَأَنَّا أَوَّلَ الْعَالَمِينَ﴾ ئه‌وه‌من یه‌که‌مین که‌س بووم ده‌مبه‌رست ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پاك و بینگه‌ردی بو‌به‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و به‌روه‌ردگاری عهرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له‌و (قسه‌نار‌یکانه‌ی) که‌ئه‌وان بو‌خوا‌ی هه‌لده‌به‌ستن ﴿فَذَرَهُمْ خَوْصُوا وَيَلْبِغُوا﴾ جالینان گهری با‌سهر‌گهرمی پر‌وپوچی بن و گالنه‌بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه‌تا ده‌گهن به‌پوژی خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که‌به‌لینیان پی‌دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه‌ئه‌و (خوايه) زاتیکه‌به‌رستراوه له‌ئاسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه‌به‌رستراوه له‌زه‌وبدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نها ئه‌ویش کار دروستی زانیه ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌پاك و به‌فه‌رو گه‌وره‌یه‌ئه‌و و خوايه‌ی که‌خواه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه‌﴿وَمَا يَنْبَغِيهِمَا﴾ وه‌ههرچی له‌نیوانیاندايه ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه‌زانینی (هاتنی) پوژی دوا‌یی ته‌نها لای ئه‌وه ﴿وَالَّذِي تَرْجَعُونَ﴾ وه‌ههر بو‌لای ئه‌و ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی بی‌جگه‌له‌خوا ده‌به‌رسترین (وها‌واریان لی‌ده‌کریت) ناتوانن تکا‌بکه‌ن ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مه‌که‌ر که‌سانیک شایه‌تیان به‌هه‌ق دابی ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌هه‌قیان زانیوه و ئاگاداری بوون ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ئه‌که‌ر پر‌سیاریان لی‌بکه‌یت کی‌دروستی کردوون ﴿لَقَوْلُنَا اللَّهُ﴾ بینگومان ده‌لین خوا ﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چۆن ئه‌وان له‌هه‌ق و‌راستی لاده‌دن ﴿وَقِيلَ لَهُ رَبِّ﴾ وه‌(پینغه‌مبه‌ر ﷺ) شکاتی کردو ووتی ئه‌ی به‌روه‌ردگار ﴿إِنِّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌گه‌لیکن باوه‌ر‌ناهیتن ﴿فَأَصْفَحَ عَنْهُمْ﴾ (خوا‌ی گه‌وره‌فه‌رمو‌وی: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) توش وازیان لی‌به‌یتنه‌و گویان پی‌مه‌ده ﴿وَقُلْ سَلِّمٌ﴾ و‌پیان بلی (سه‌لام) ﴿مُسَوِّفٌ يَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌و پاش ده‌زانن (چی‌یان به‌سهر‌دیت) ﴿

سوره‌تی ﴿الدُّخَانُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حاء، میم) ده‌خوینریت‌ه‌وه‌خوازانا‌تره‌به‌واتاکه‌یی بۆ‌زانباری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به‌م قورئانه‌ی روون که‌ره‌وه‌یه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَرَّكَهٖ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئهم قورئانه‌مان له‌شه‌ویکی پیروژدا ناردوه‌ته‌خواره‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ بیگومان ئیمه‌ترسیته‌رین ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ له‌و (شه‌وه‌پیروژه) دا‌هه‌موو کار و بار‌یکی شی‌او له‌یه‌ك جیا‌ده‌کریت‌ه‌وه ﴿أَمَّا مَنْ عِنْدَنَا﴾ فه‌رمانیکه‌له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌پیغه‌مبه‌ران ده‌نیرین ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ که‌ره‌حمه‌تیکه‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان هه‌ر‌خوا بیسه‌ری زانایه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی وه‌هه‌ر‌چی له‌نیوانیا‌ندایه ﴿إِن كُنتُمْ مُّوقِنِينَ﴾ نه‌گه‌رئیه‌و ئیمان‌داری راسته‌قینه‌ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق و راست نی‌یه‌جگه‌له‌خوا ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژیننی و ده‌مریننی ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ په‌روه‌ردگاری ئیه‌و په‌روه‌ردگاری با‌و و با‌پیره‌پیشوه‌کانتانه ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ به‌لام‌ئه‌وان له‌دوو‌دلی و گومان‌دا‌گه‌مه‌و گالته‌ده‌که‌ن ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ جا‌چاوه‌روان به‌﴿يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾ روژنی که‌ئاسمان دو‌که‌لینکی ناشکرای لی‌په‌یدا‌ده‌بی ﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾ هه‌موو‌ئاده‌می داده‌گری ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و (ده‌لین) ئه‌مه‌به‌لایه‌کی سه‌خته ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئهم‌سزایه‌مان له‌سه‌ر‌لا‌به ﴿إِنَّا مُّؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌با‌وه‌ردارین ﴿أَن لَّهُمُ الذِّكْرَى﴾ چۆن ته‌می‌خواره‌ده‌ن و ئاموزگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ که‌به‌راستی پیغه‌مبه‌ریکی روون و ناشکرایان بۆ‌هاتووه ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ﴾ له‌پاشان گو‌ییان پی‌نه‌داو ﴿وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ﴾ وه‌ووتیان: فی‌ر‌کراویکی شیته ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾ بیگومان بۆ‌ما‌وه‌یه‌کی که‌م‌ئهم‌به‌لایه‌لا‌ده‌به‌ین ﴿إِنكُمْ عَايِدُونَ﴾ بیگومان ئیه‌و ده‌گه‌رینه‌وه (بۆ‌بی‌با‌وه‌ری) ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى﴾ روژنیک‌دیت‌په‌لاماریکی به‌هیز و هه‌ره‌گه‌وره‌یان بۆ‌ده‌به‌ین ﴿إِنَّا مُّنتَقِمُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌تۆ‌له‌ده‌سه‌نین (له‌کافران‌له‌جه‌نگی به‌در‌دا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌پیش‌ئه‌مان‌گه‌لی فی‌ر‌عه‌ونمان تا‌قی‌کرده‌وه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ وپیغه‌مبه‌ریکی به‌پری‌زیان بۆ‌هات ﴿أَن ادْعُوا إِلَىٰ عِبَادَتِي﴾ (پیی‌ووتن) که‌به‌نده‌کانی‌خوا (به‌نو‌ئیسرا‌ئیل) به‌من‌بسپین ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ چونکه‌به‌راستی من‌پیغه‌مبه‌ریکی‌ئه‌مین و با‌وه‌ر‌پیکرا‌وم بۆ‌ناو‌ئیه‌و

﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خوئان به به رزو گه و ره مه زانن له به رامبه ر خوادا ﴿إِنِّي أَنَا إِلَهُكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾
 بنگومان من به لگه و نیشانه یه کی ناشکرام بؤ هیناون ﴿وَأِنِّي عَذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ و ه بنگومان من
 به ناده گرم به به روه رد گاری خووم و به روه رد گاری ئیوه له وهی ﴿أَنْ تَرْجُمُون﴾ که ئیوه به ر دبارانم بکه ن
 ﴿وَأَنْ لَّمْ تَقُولُوا لِي فَأَعَزِّلُون﴾ و ه نه گهر باوه رم پیتنا هینن نه وه و ازم لی بهینن (و خرا به م ده رباره مه که ن)
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا هاواری له به روه رد گاری کرد (ووتی) ﴿أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ به راستی نه مانه
 گه لیکتی تاوانبارن ﴿فَأَسْرِ بِعَبَادِي لَيْلًا﴾ نه وسا (پیی ووترا) به نده کانم به شه و به ره ﴿إِنْ كُمْ مَسْبُوعُونَ﴾
 چونکه به راستی (فیرعه ون و کو مه له که ی) دواتان ده که وون ﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ هَوًّا﴾ و ه ده ریا که (ده ریا ی
 سوور) به ئارامی و ئاوه لا به جی بهینله ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعَرِّفُونَ﴾ بنگومان نه وانه سه ر بازانیکی خنکینرا و
 ده بن (تیدا) ﴿كَمْ تَرَكُوا﴾ چه نده هایان به جی هیششت ﴿مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له باخات و کانیاو ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾
 و کشتو کال و جی و مه ئوای چاک و خوش ﴿وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ﴾ و ه ناز
 و نیعمه تی زور که نه وان تیایدا ده ژیان و رایان ده بوارد ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه ر به م جو ره
 نه و (خوشی یه) مان دا به گه لیکتی تر ﴿فَبَايَعَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا نه ئاسمان و نه زه وی نه گریان
 بویان ﴿وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾ و مؤله تیشیان پی نه درا ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند به خوا به راستی
 نه وهی ئیسرا ئیلیمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له سزای ریسوا که ر ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیرعه ون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بنگومان فیرعه ون خویه زل زانیکی له سنوور ده ر چوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَاهُمْ﴾ سویند به خوا به راستی نه وهی ئیسرا ئیلیمان هه لبرارد ﴿عَلَىٰ عِلَّةٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ر خه لکی
 (سه رده می خو یان) دا به پی ی زانیاری (خو مان) ﴿وَأَعْتَبْتَهُمْ مِنْ الْآيَاتِ﴾ و ه موعجیزه و به لگه ی
 زورمان پیدان ﴿مَافِيهِ بَلَاؤٌ مُّبِينٌ﴾ که بؤ تاقیکر دنه وهی روون و ناشکرا به س بیت ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ﴾
 به راستی ئانه وانه ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ ده لین ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾ هه ر بویه یه که م جار ده مرین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُنْشَرِينَ﴾ ئیتر زیندوو نا کرینه وه ﴿فَأَنذَرْنَا بَنِيَّ﴾ ده ی باوو با پیرانمان (زیندوو بکه نه وه و) بیان
 هیننه وه (بؤ دنیا) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست ده که ن ﴿أَهْمُ خَيْرٌ﴾ ئایا نه وانه چاکترن
 ﴿أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ﴾ یان گه لی توببه ع (ی پادشایی یه مه ن) ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه ی له پیشیانه وه بوون
 ﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾ هه موویانمان له ناو برد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ﴾ چونکه بنگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ و ه درو ستمان نه کردوو ئاسمانه کان و زه وی ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ نه وهی له
 نیوانیاندایه ﴿لَعِينٍ﴾ به بیتهوده و گالته ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه ر دوو کیانمان به دی نه هیناوه به هه ق
 و راستی نه بیت ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به یان نازان ﴿﴾

﴿إِنَّ يَوْمَ الْقُضَىٰ﴾ بئگو مان رۆزی جیا کردنه وه (ی حق و به تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کراویسی هه موویانه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا﴾ رۆزیکه هیچ دوستی ناتوانی که مترین سوود
 بگه به نئی به دوستی خوی ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه یارمه تیش نادریسن ﴿إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ﴾ مه گهر
 که سی خوا ره حمی پی بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی ته نها خوا زالی بالادهستی میهره بانه
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّوْمِ﴾ بئگو مان دره ختی زه قنه موت ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ خوراکي که سانی تاوانباره
 (کافره) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وه کوخلته ی رۆن زه یتوون ﴿يَعْلَىٰ فِي الْبُطُونِ﴾ له ناو سکه کانداده کولیت ﴿كَعَلَى الْحَمِيمِ﴾ هه ر وه کو کولانی ئاوی زۆر گهرم ﴿خَذُوهُ قَاعَ لَوْهٍ﴾ (ئه وه کافره) بیگرن و
 به توندی رای کیشن ﴿إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ تا (دهیبه نه) ناوه راستی دۆزه خ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بیرژن به سهر سهریدا ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ هه ندی له ناگر و ئاوی زۆر گهرم ﴿ذُقْ﴾
 (پنی دووتریت) بیچیژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (به گالته پیگردنیکه وه پنی دهوتریت) چونکه
 به راستی تو به دهسه لات و به ریز بوویت (له دنیا دا) ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ بئگو مان ئه مه
 ئه وه سزایه یه که ئیوه گومانان لینی هه بوو ﴿إِنَّ الْمُسْقِفِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾ به راستی پاریز کاران
 وله خواتر سان له شوینتکی بیوه یی و ئارام دان ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ له ناو باخات و نزیک کانیاودان
 ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له ئاوریشمی ناسک و ئه ستور ده پوشن ﴿مُتَقَابِلِينَ﴾
 روه پرووی یه کتری داده نیشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتُهُمْ بَحْرِ عَيْنٍ﴾ هه روه ها کیزانی چاو گه وره و جوان
 ده کهینه هاوسه ریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾ له وه به هه شته دا هه موو جو ره میوه یه که داوا ده که ن
 ﴿ءَامِنِينَ﴾ به ئاسووده یی و بیوه یی ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ له به هه شته دا هه رگیز مردن
 ناچه ژن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ﴾ جگه له مردنی یه که م جار (که له دنیا دا بوو) ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
 وه (خوا) له سزای دۆزه خ پاراستوونی ﴿فَضَلَّ عَنْ رَبِّكَ﴾ ئه مه به خششه له لایه ن په روه ردگار ته وه
 ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفُورُ الْعَظِيمُ﴾ ئا ئه وه یه سهر که وتنی زۆر گه وره ﴿فَالنَّامِيسَتَرَّةُ يَلْسَانُكَ﴾ جا به راستی
 ئه م قورئانه مان له سهر زمانی تو ئاسان کردوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئه وه ی بیرکه نه وه ﴿فَازْتَقَبْ﴾
 ﴿إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ﴾ ئیتر تو چاوه روان به، بئگو مان ئه وانیش چاواره وانن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده خوینریتسه وه خوا زاناتره به واتاکه ی ، بۆ زانیاری زیاتر سهیری سه ره تای سورته تی (البقرة) بکه ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ هینا نه خواره وه ی ثم قورئانه ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه ن خوای بالادهستی کاردروسته وه یه ﴿٢﴾ ﴿إِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ چهنده ها به لگه هه یه بۆ باوه رداران ﴿٣﴾ ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾ وه له دروست کردنی خوتان دا ﴿وَمَا يَكُنْ مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه نه و گیان له بهرانه ی بلا وده بنه وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ چه ند به لگه هه یه بۆ که سانی باوه ری بته ویان هه یه ﴿٤﴾ ﴿وَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ وه له جیاوازی شه و و پوژدا ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾ وه له و بارانه ی که خوا له ئاسمانه وه ده یبارینیت (که هوی رزق و پوژی یه) ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که به هوی وه زه وی زیند ووده کاته وه (وده بووژینیتسه وه) ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾ وه له گورانی بایه کاندای ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ چه ند به لگه هه یه بۆ که سانی که تی ده گهن ﴿٥﴾ ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ ئانه مانه به لگه کانی خوان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ده یخوینینه وه بۆت به راستی و دروستی ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ﴾ جا به چی قسه و گو فتارنک ﴿بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾ دوا ی خوا و به لگه کانی باوه ر ده هیتن ﴿٦﴾ ﴿وَبَلِّغْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ سزا و له ناو چوون بۆ هه مو و دروژنکی گونا هبار ﴿٧﴾ ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ﴾ که به لگه کانی خوا ده بیستیت ﴿تُنْشِئُ عَلَيْهِ﴾ و بۆی ده خوینریتسه وه ﴿ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا﴾ له پاشان (له سهر کافری) به رده وامه چونکه خوبه زل زانه ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ نه لئی هه ر نه ی بیستوه ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده ی مزده ی پی بده به سزایه کی سه خت ﴿٨﴾ ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا﴾ وه هه ر کاتی شتیک له به لگه کانمان ناگادار بیت ﴿اتَّخَذَ هَاهُنَا﴾ به گالته ی ده گری ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ نه وانه سزای ریسوا که ریان بۆ هه یه ﴿٩﴾ ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ له پیشیانه وه ناگری دوزه خه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ هیچ سو و دیکیان پی ناگه یه نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ نه وه ی له (دونیا) دا کردوویانه ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه نه و پشتیوانانه ی جگه له خوا هه لیان بزاردون (سوودی نی یه) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزایه کی زور گه وره یان بۆ هه یه ﴿١٠﴾ ﴿هَذَا هُدًى﴾ ثم قورئانه هوی رینموونی یه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه نه وانه ی پی باوه رن به ثایه ت و به لگه کانی به روه ردگار یان ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْرِ أَلِيمٍ﴾ بۆ نه وانه هه یه سزایه کی پر نازاری سه خت ﴿١١﴾ ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ﴾ خوا نه و زاته یه ده ریای بۆ رام هیناون ﴿لِتَجْرِيَ الْفُلُوكُ فِيهِ بَآسَرَةً﴾ تا به فهرمانی خوا که شتی تیایدا بگه ری ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه تا له هه ندیک به خششی خوا به هره مهنه بین ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه بۆ نه وه ی سوپاسی خوا بکه ن ﴿١٢﴾ ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه وه ی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه بۆ ئیوه ی ژربار کردوه (وخستویه تیه خزمه تانه وه) ﴿جَمِيعًا قِنَةً﴾ هه مووی له لایه ن خوا وه یه ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان له و شتانه دا چه ند به لگه هه یه بۆ که سانی ک بیر بکه نه وه ﴿١٣﴾

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی به و که سانه‌ی بر وایان هیتاوه ﴿يَعْفُرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پوئشی بکه‌ن له و که سانه‌ی هیوایان به پاداشت و سزای خوانیه ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بوئه‌وه‌ی پاداشتی خه‌لکانی بداته‌وه به گویره‌ی ئه‌وه‌ی کردوویانه ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ هه‌ر که‌سی چاکه‌ی کرد ئه‌وه (قازانجه‌که‌ی) بو خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ وه هه‌ر که‌سی خراپه‌ی کرد ئه‌وه (زیانه‌که‌ی) بو خویه‌تی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بولای په‌روه‌ر دگارتان ده‌گه‌رینرینه‌وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان به نه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان به‌خششی ﴿الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ په‌یام و حوکمرانی و پیغه‌مبه‌رایه‌تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه پوزیمان دان له شته‌ه‌لال و پاکه‌کان ﴿وَقَضَّيْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وه ریزمان دان به‌سه‌ر جیهانیاندا ﴿وَوَعَدْنَاهُمْ يَتْنِبَ مِنَ الْأَمْرِ﴾ وه به‌لگه‌ پروونه‌کانمان پیدان له باره‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ جا جیاواز نه‌بوون له نیو خویاندا دوا‌ی ئه‌وه نه‌بیت زانستیان بو‌هات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ له‌به‌ر دوزمنایه‌تی و حه‌ساده‌تی نیوان خویان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بیگومان په‌روه‌ر دگارت له‌پوژی هه‌ستانه‌وه‌دا له نیوانیاندا دادوهری ده‌کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و شتانه‌ی جیاوازیان تیدا ده‌کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ﴾ له پاشان تۆمان خسته‌سه‌ر شه‌ریعه‌تیک ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له باره‌ی ئایینه‌وه ﴿فَاتَّبِعَهَا﴾ توش شوینی بکه‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازان ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بیگومان ئه‌وانه له‌لایه‌ن خواوه هیچ سوودینکت پی ناگه‌یه‌نن ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ وه به‌راستی سته‌م کاران هه‌ندیکیان دۆست و پشستوانی هه‌ندیکیانن ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌خوا دۆست و پشستوانی پاریزکاران وله‌خواتر سانه ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ﴾ ته‌م قورئانه‌ی بیناییه و هو‌ی چاو‌رشنی به‌بو مه‌ردومان ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ وه‌رینم‌وونی و میهره‌بانیه بو‌گه‌لنیک که‌باوهری پته‌ویان هه‌یه ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئایا ئه‌وانه‌ی که خراپه‌کانیان کردووه و اگومان ده‌به‌ن ﴿أَنْ تَجْعَلَهُمُ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئیمه ئه‌وانه وه‌کو که‌سانیک داده‌نین که‌بر وایان هیتاوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾ وه‌کویه‌ک بیت ژبیان و مردنیان ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چهند خراب دادوهری ده‌که‌ن ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق و راستی دروست کردووه ﴿وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ﴾ بوئه‌وه‌ی هه‌موو که‌سینک پاداشت بدرینه‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که کردوویه‌تی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه ئه‌وان هیچ سته‌میان لی نا‌کریت

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخو بینوته ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ ئەو کەسە ی هەواو ئارەزووی خۆی کردۆتە پەرستراوی
 خۆی ﴿وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عَمِيرٍ﴾ خواش بەزانیی گومرای کرد ﴿وَحَفَرْنَا عَلَى سَمْعَيْهِ وَقَلْبِهِ﴾ وە مۆری ناوہ بەسەر
 گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى بَصَرِهِ عَشْرَةَ﴾ وە پەردە ی داوہ بەسەر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ دە ی جگە
 لە خوا کێ پێنموونی دە کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دە ی بۆچی بیر ناکەنەوہ ﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾ وە ووتیان
 هیچ نیە ﴿إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ جگە لە زبانی دونیامان ﴿ثُمَّ نُوْتِحِيَا﴾ وە دەمرین و دەژین ﴿وَمَا يَهْدِيكُمَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾
 وە جگە لە پۆرگار هیچ شتی ئیمە لە ناو نابات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وە ئەوانە بەو قسانە هیچ زانیاریان
 نی یە ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ تەنھا گومان دەبن ﴿وَلَا تَنفَعُ عَلَيْهِمْ﴾ وە کاتیک بخوینریتەوہ بەسەر یاندا
 ﴿إِنَّا لَنَنظُرُنَّ﴾ بە لگە پرووہ کانمان ﴿مَّا كَانَ حُجَّتُهُمْ﴾ هیچ بە لگە یە کیان نیە ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا آبَاءَنَا﴾ جگە
 ئەوہ کە دەلێن باووباپیرانمان زیندوو بکەنەوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر ئیوہ راست دە کەن ﴿قُلِ اللَّهُ﴾
 یحیی کەر ﴿بَلَى﴾ خوا زیندووتان دە کاتەوہ ﴿تُرِيْمُكُمُ﴾ لە پاشان دە تان مریتیت ﴿تُرِيْمُكُمْ﴾ پاشان
 کوتان دە کاتەوہ ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ لە پۆزی دوایدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانی تیدا نیە ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا﴾
 یَعْلَمُونَ ﴿بِهِ لَامَ زُورٍ﴾ مەردوومان نازانن ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وە بۆ خوا یە مولکداریتی
 ئاسمانە کان و زەوی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ ئەو پۆزی قیامت هەلدەستی ﴿يَوْمَ يَخْسِرُ الْمُكِبُّونَ﴾ لەو
 پۆژەدا بە تال خوازە کان خەسار و مەندن ﴿وَرَأَى كُلُّ أَتَمَةٍ جَارِيَةً﴾ هەموو گەلی دەبینی کۆمەل کۆمەل
 کەوتوون بەسەر ئەژنودا ﴿كُلُّ أُمَةٍ﴾ هەموو گەلی ﴿تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا﴾ بانگ دە کری بۆلای پەراوہ کە ی
 ﴿الْيَوْمَ تُحْجَرُونَ﴾ ئەمڕۆ سزاو پاداشت دەدرێنەوہ ﴿مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بە گوێزە ی ئەو کردەوانە ی کە دەتانکرد
 ﴿هَذَا كِتَابُنَا﴾ ئەمە پەراوہ کە مانە ﴿يَطِيقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾ بە راستی لە سەرتان دەدوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ﴾
 بە راستی ئیمە وە ک خۆی نو سیو مانە ئەوہ (وێنە مان گرتووە) ﴿مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئەوہ ی کە ئیوہ دەتانکرد ﴿وَمَا﴾
 ﴿قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا ئەوانە ی بروایان هیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردەوہ چاکە کانیان ئەنجام داوہ
 ﴿فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئەوہ پەروەردگاریان دەیانخاتە ناو میهرەبانی خۆیەوہ ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ﴾
 ﴿الْمُبِينُ﴾ ئا ئەوہ یە سەر کەوتنی ئاشکرا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە ئەوانە ی بی بروابوون ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ إِلَيْنَا تُشَلِّ﴾
 ﴿عَلَيْكُمْ﴾ (پێیان دەلێن) ناخو بە لگە کانی ئیمە تان بەسەر دا ئەدە خوینرا یەوہ ﴿فَأَسْتَكَبرُوهُ﴾ کە چی خوتان
 بە گەوڕە دەزانی ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ وە ئیوہ گەلێکی تاوانبار بوون ﴿وَإِذْ قِيلَ﴾ وە هەر کاتی
 بووترایە ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بێگومان بە لێنی خوا راستە ﴿وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ وە پۆزی دوا ی هیچ
 گومانی تیدا نیە ﴿قُلْتُمْ مَا لَدْرَى مَا السَّاعَةُ﴾ دە تان ووت نازانین پۆزی دوا یی چی یە ﴿إِنْ نَحْنُ إِلَّا ظَنَّا﴾ ئیمە
 تەنیا گومان دەبەین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ﴾ وە ئیمە دلنیانین ﴿﴾

﴿وَبَدَأَ الْهَمَّ﴾ وہ دہرہ کہویت بویان ﴿سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ ئەو خراپانہی کہ کردویانہ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوریان دہدا ﴿فَمَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تۆلہی ئەوہی گالتہیان ہی دہ کرد ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمُ﴾ پیتان دہووتری ئەمرو لہبیرتان دہکہین ﴿كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ہەر چۆنی ئیوہ ئەم رۆژەتان لہبیر چوو بوو ﴿وَمَا زَكَاةُ الْتَارِ﴾ وہ جینگای مانہوہی ئیوہ دۆزەخہ ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ وھیچ یارمەتی دہریکتان نی یہ ﴿ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ﴾ ئەمہ لہبەرئەوہیہ بینگومان ئیوہ ﴿أَخَذْتُمُ آيَاتِ اللَّهِ هُرُوقًا﴾ بەلگہکانی خواتان بە گالتہ دانا بوو ﴿وَعَزَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وہ ژباننی دنیا فریوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا﴾ جا ئەمرو لہو دۆزەخەدا دەرناھیترین ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وەرپگہ نادرین داوای لیبوردنیش بکہن ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ﴾ جا ھەموو سوپاس و ستایش بو خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و پەرورەدگاری جیھانیان ﴿وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ﴾ وہ دەسەلات و گەورەتی تەنہا بو ئەوہ ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہ ھەموو ئاسمانەکان و زەویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ ھەر ئەو زال و بالادەست و دانا و کار سازہ ﴿٧٧﴾

سورہ قی ﴿ الاحقاف ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندەیی میہرەبان

﴿حَمَّ﴾ بە (ح، میم) دہخوینریتەوہ خوازاناترہ بە ماناکەیی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سورەتی (البقرة) بکہ ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورٹانە ھیتراو تەخوارەوہ ﴿مِّنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لہ لایەن خوای زالی بالادەستی کار بە جیوہ ﴿٢﴾ ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانەکان و زەوی و ئەوہی لہ نیوانیاندا یہ دروستمان نہ کردوہ ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ مەگەر بە ھەق و راستی و بۆ کاتیکی دیاری کراو نہ بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کہ چی ئەوانہی بی باوہر بوون ﴿عَمَّا أَنْذَرُوا مُعْرِضُونَ﴾ لہوہی کہ ہی ترسیترابوون پروو وەر دہگیرن ﴿٣﴾ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئەہی موھەممەد ﷺ) بلسی پێم بلین ﴿مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو شتانہی ئیوہ دہیانہرستن جگہ لہ خوا ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پێشانم بدەن لہ زەویدا چیان دروست کردوہ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان لہ (دروست کردنی) ئاسمانەکاندا بەشداریان کردوہ ﴿أَتُنْفِي بِكِتَابٍ﴾ دہی پەر اوینکم بۆ بہیتن ﴿مِّن قَبْلِ هَذَا﴾ لہ پێش ئەم (قورٹانە ھاتبی) ﴿أَوْ أَتْرَقُ مِن عِلْمٍ﴾ یان زانیاریہک کہ لہ پێشوو ان بە جی مابیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئیوہ راست گۆن ﴿٤﴾ ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومراترہ ﴿مِمَّنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّهُمْ كُفٌ عَنَّا﴾ لہو کہ سەہی کہ ھاوار لہ غەیری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ﴾ کہ وہ لامی نادانەوہ ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ تا رۆژی دواپی ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ﴾ وہ ئەو (ھاوار لیکراو)انہ لہ ھاواری ئەوان ﴿عَافُونَ﴾ بۆ ناگان ﴿٥﴾

﴿وَإِذَا أَحْيَرْنَا النَّاسَ﴾ کاتیکیش خہ لک کڈوہ کریٹہ وہ (لہ قیامت) دا ﴿كَانُوا لَهَا عَاقِدَةً﴾ بہرستراوہ کان
 دہ بنہ دوزمنیان ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ وہ (بہرستراوہ کان) بہ بہرستہ کہ یان باوہر ناکہن ﴿وَإِذَا
 نَسَّيْنَا عَنْهَا آلِهَتَهُمُ إِنَّمَا ابْتَغَيْنَا سَبِيلًا﴾ کاتیکیش نایہ تہ روونہ کانی ٹیمہ یان بہ سہر دا بخوینریتہ وہ ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ٹہوانہ ہی بی باوہر بوون دہ لین ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بہو قورٹانہ ہی بویان دیت ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ٹہمہ
 جادوویہ کی ٹاشکراو دیارہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یان دہ لین (موحہ ممہد ﷺ) خوئی ٹہم قورٹانہ ہی
 ہہ لہ ستوہ ﴿قُلْ إِنِّي افْتَرَيْتُهُ﴾ (ٹہی موحہ ممہد ﷺ) بلی ٹہ گہر خویم ہہ لم بہ سبتی (خوا سزای بہ تینم
 دہ دات) ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ٹہوسا ٹیوہش لہ بہرانبہر خوادا بو من ہیچتان لہ دہ ست نایہ ت
 ﴿هُوَ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک دہ زانی ﴿بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ﴾ بہو توانجانہ ہی دہیدن لہ قورٹان ﴿كَلَّا بِهِ شَهِيدٌ﴾ ٹہو
 خواہ بہ سہ کہ شایہ ت بیت ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ لہ نیوان من و ٹیوہ دا ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الرَّحِيمُ﴾ ہہر ٹہوہ لیور دہی
 میہرہ بان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَايِ الرُّسُلِ﴾ بلی من یہ کہم پٹغہ مہر نیم (نیررابم) ﴿وَمَا أَذْرِي﴾ ناشزانم
 ﴿مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكُونُ﴾ چی بہ سہر من و ٹیوہش دہیتری ﴿إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ تہنہا پہرہوی ٹہوہ دہ کہم
 کہ وہ حی دہ کریت بوم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وہ من تہنہا ترسیٹہر نیکی ٹاشکرام و بہس ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾
 (ٹہی موحہ ممہد ﷺ) بلی بین بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ٹہ گہر (ٹہم قورٹانہ) لہ لایہن خواوہ بی
 ﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ ٹیوہش باوہر تان پی نہ ہینابی ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وہ کہ سینک لہ نہوہی
 ٹیسرائیل شایہ تی دابیت ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾ لہ سہر وینہی (ٹہوہی والہ) قورٹاندا ہہ بہ ﴿فَقَامَ وَاسْتَكَرُّوا﴾
 جا باوہری ہینابیت، کہ چی ٹیوہ خوٹان بہ گہورہ زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگو مان
 خوا رینمو ونی گہ لی ستہ مکاران ناکات ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ٹہوانہ ہی بی باوہر دہ لین
 ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ دہر بارہی ٹہوانہ ہی باوہر یان ہیناوہ ﴿لَوْ كَانَ خَيْرًا﴾ ٹہ گہر (ٹیسلا م و باوہر ہینان) چاک بوایہ
 ﴿مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾ ٹہوانہ پیش ٹیمہ نہ دہ کہو تن بو ٹہو (باوہر ہینانہ) ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکہ خو یان
 بہو (قورٹانہ) رینموون نہ بوون ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جا دواتر دہ لین ﴿هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ﴾ ٹہمہ دہس ہہ لہ سینکی
 کونہ ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وہ لہ پیش ٹہم (قورٹانہ) دا ﴿كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ تہوراتی موسا پیشہوا
 و رہ حمہت بوو ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ ٹہم قورٹانہش (کتیبہ کانی پیش خوئی) بہراست دادہ نیٹ
 ﴿لِسَاءِ عَرَبِيًّا﴾ کہ بہ زمانی عہرہ بی یہ ﴿لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تاستہ مکاران بترسینی ﴿وَلِيُشْرِيَ الْمُحْسِنِينَ﴾
 وہ بو چاکہ کاران مژدہ بی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ بہراستی ٹہوانہ ہی کہ دہ لین بہرورہ دگار مان
 (اللہ) یہ ﴿ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا﴾ پاشان بہر دہوام بوون (لہ سہر باوہرہ کہ یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 ٹہوہ نہ ترسیان لہ سہرہ و نہ خہ فہ تیش دہ خون ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ٹہوانہ ہاوہ لانی بہہ شستن
 ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ بہہ میٹہ بی تییدا دہ مینٹہ وہ ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لہ پاداشتی ٹہو کردہوانہ ہی کہ دہیان کرد
 (لہ دونیادا) ﴿۵۱﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ وہ یتیمہ نامور گاری نادمی مان کرد ﴿بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ بہ چاکہ کردن له گہل دایک و باوکی دا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا﴾ دایکی بہ ناپرہحتی و نازارہ وہ ہلی گرتوہ ﴿وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ وہ بہ نازار و ناپرہحتیش بوویہتی ﴿وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ ماوہی دووگیان بوون (ی دایک) پی یوہ و له شیر برینہوہی سی مانگہ ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تا دہ گاتہ تافی لاوی (پی گہیشوی لاشہ پی و ژیری) ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و دہ گاتہ چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ دہلی نہی پەرورہدگار رام بہینہ ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي﴾ تا شو کرانہ بڑیری نہو بہ ہرہ و نیعمہ تانہت بکہم ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ کہ پرشتوہ بہ سہر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وہ (رام بہینہ) کردہوہی چاک بکہم کہ تو پی پازی بیت ﴿وَأَصْلِحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾ نہوہ کانیشم چاک و صالح بکہ ﴿إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ﴾ بیگو مان بولای تو گہ راومہ تہوہ ﴿وَلِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وہ بہ راستی من لہ موسولمانی گہردن کہ چم ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نہوانہ کہ سانیکن ﴿تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ کہ یتیمہ کردہوہ چاکہ کانیاں لی و ہر دہ گرین ﴿وَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وہ چاوپوشی دہ کہین لہ خراپہ کانیاں ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾ لہ ریزی بہ ہشتیانداں ﴿وَعَدَّ الصَّدَقَ الَّذِي﴾ نہمہ نہو بہ لینہ راستہیہ ﴿كَأَنَّهُ يُوعَدُونَ﴾ کہ بہ لیتیاں پی درابو و لہ دونیادا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ﴾ نہو کہ سہش کہ بہ باوک و دایکی بلیت ﴿أَقِ لَكُمَا﴾ توف لہ دہس ثبوہ ﴿أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ﴾ نایا ہرہ شہم لی دہ کہن کہ (زیندو دہ کریمہوہ و لہ گور) دیمہ دہرہوہ ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ لہ کاتیکدا چہند چین خہلک پیش من رویشتون (و زیندو نہ بوونہ تہوہ) ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾ وہ (دایکی و باوکی) ہر دووکیان ہانا بو خوا دہ بہن ﴿وَبِئْسَ مَا هُنَّ﴾ (دہ لین) ہاوار بو تو باوہر بہینہ ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بیگو مان بہ لیتی خوا راستہ ﴿فَقُولُ﴾ کہ چی نہو دہلی ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نہمہ تہنہا تہفسانہی پیشینانہ و ہیچی تر ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نہوانہ نہو کہ سانہن ﴿حَقًّا عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ بریار (ی خوا) یان بہ سہردا چہ سپا ﴿فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ لہ ریزی نہو نومہ تانہدا کہ پیش نہمان راہوردوون ﴿مَنْ أَلَمِنَ وَالْإِنْسَ﴾ لہ جنو کہو نادمی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ﴾ بیگو مان نہوانہ خو یاں زہرہ مہندن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا﴾ وہ بو ہرہرہک لہوانہ پلہ و پایہ ہہیہ بہ گویرہی کردہوہ کانیاں ﴿وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾ تا خوا پاداشت و سزای کردہوہ کانیاں بہ تہواوی بداتہوہ ﴿وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ﴾ وہ نہوان ہیچ ستہ میان لی ناکریت ﴿وَيَوْمَ﴾ وہ (بیریاں بخہرہوہ) نہو پروژہی ﴿يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ نہوانہی کہ بی باوہرن بہرانبہر دوزخ راہہ گیرین ﴿أَذْهَبَ ظَنُّكَ﴾ (پیان دہو و تریت) ہرچی خوشیتان بوو بہ سہرتان برد ﴿فِي حَيَاتِكُمْ﴾ الدنیا ﴿لہ ژیاںی دونیا تاندا﴾ ﴿وَأَسْتَمَعْتُهَا﴾ و لہ زہتتان لی برد و (راتان بوارد) ﴿فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ﴾ بویہ نہمرو توتلہ تان لی دہ سہنری ﴿عَذَابُ الْهُونِ﴾ بہ سزایہ کی ریسوا کہر ﴿بِمَا كُنتُمْ﴾ لہ بہر نہوہی کہ ثبوہ ﴿تَشْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ بہ ناہق خو تان بہ زل دہزانی لہ زہوی دا ﴿وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ وہ لہ بہر نہوہی لہ فرمانی خوا دہرہ چوو بوون ﴿

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ﴾ (نہی موحہ ممہد ﷺ) باسی (ہوودی) برای گہلی عاد بکہ ﴿إِذْ أُنذِرَ قَوْمَهُ بِأَلْحَقَافٍ﴾ کاتنی گہلہ کھی تر ساند لہ (وولانی) نہ حقاف ﴿وَقَدْ خَلَّتْ أُنْذُرُ﴾ بیگومان پیٹنہ مہرانی زور رابوردوون ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ لہ پیش و دوی ٹہ ویشہ وہ ﴿الْأَتَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتوویانہ) جگہ لہ خواہیچی تر نہ پرستن ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ بیگومان من دہ ترسم ﴿عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ لہ سزای رورنکی گہورہ بو ٹیوہ (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کھی) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا أَفْكَاءَ﴾ نایا تو (نہی ہوود) ہاتوویت ہتا لامان بدہیت ﴿عَنْ إِلَهَيْنَا﴾ لہ (پرستنی) پرستراوہ کانمان ﴿فَأَنبَأَ﴾ دہی بومان بہیتہ ﴿بِمَا تَعْدُونَ﴾ ٹہو (سزا) ی بہ لیت پی داوون ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ٹہ گہر لہ راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ہوود) ووتی بیگومان زانیاری (ٹہو سزا) لای خواہیوہ بہس ﴿وَأُتِلَّكُمْ مَا أُزِيلُ بِهِ﴾ وہ من تہنہا ٹہوہی پی نیر دراوم پتان رادہ گہیہنم ﴿وَلَكِنِّي أُرِيدُكُمْ﴾ بہ لام من دہ بینم ٹیوہ ﴿فَمَا تَجْهَلُونَ﴾ گہلینکی نہزان و نہ فامن ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾ جا کاتنی ٹہو (سزایہ) یان بینی بہلہ ہوریک بوو ﴿مُسْقِلٍ أَوْ ذِي بَرْقٍ﴾ بہرہو شیوہ کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا﴾ ووتیان ٹہمہ ہوریکہ بارانی پیٹہ بومان ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾ (ہوود ووتی نہ خیر) بہ لکو ٹہوہ ٹہو (سزایہ) یہ بہ پہلہ داواتان دہ کرد ﴿رَبِّ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بایہ کی بہ ہیزہ سزای سہختی پیٹہ ﴿تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾ بہ فہرمانی پرورہدگاری ہہموو شتیک دہروختینی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ ٹیتر وایان بہ سہرہات ﴿لَا يَرَوْنَ إِلَّا مَسْجِدَهُمْ﴾ تہنہا شویتی خانوہ کانیان دہ بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ ہہر بہو جوڑہ ﴿تَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای ہوڑی تاونباران دہدہین ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ﴾ سویند بہ خوا ٹہوہی بہوان (گہلی عاد) مان دابوو (لہ سامان و دہ سہلات) بہ ٹیوہ مان نہ دابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَ وَأَفْئِدَةً﴾ وہ گوی و چاوو دلمان پیدابوون ﴿فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ﴾ بہ لام سوود و کہلکی پی نہ گہیانندن ﴿سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ﴾ نہ گوی و نہ چاوو نہ دلیان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا لِيُحْذَرْنَ بِأَيْدِي اللَّهِ﴾ چونکہ ٹہوان باوہریان بہ نیشانہ کانی خوا نہ بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ ٹہو سزای گالتہیان پی دہ کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ وہ بیگومان لہ ناومان برد ﴿مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى﴾ (دانیشتووانی) ٹہو شار و دیہاتانہی کہ بہدہورو بہرتان دابووون ﴿وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ﴾ وہ بہلگہو نیشانہی جوڑاو جوڑمان نیشان دان ﴿أَلَمْ يَرْجِعُونْ﴾ تا (لہ بی باوہری) بگہرینہوہ ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ دہی بوجی یارمہتی نہدان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾ ٹہوانہی جگہ لہ خوا بو نزیک بوونہوہ لہ خوا کردبوونیانہ پرستراوی (خویان) ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نہک یارمہتیان نہدان) بہلکو گویش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ٹہوہ بوو (بہرہمی پرستراوہ) دروکیان و ٹہو درویانہی ہہلیان

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ وہ (بیریان خہرہ وہ) کاتیک چہند جنو کہ یہ کمان نارد بولات ﴿يَسْتَمِعُونَ﴾
 ﴿الْقُرْآنَ﴾ تا گوئی لہ قورٹان بگرن ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ﴾ جا کاتیک نامادہی گوئی گرتن لہ قورٹان بوون ﴿قَالُوا﴾
 ﴿أَنْصَبُوا﴾ ووتیان (بہ یہ کتری) بن دہنگ بن (و گوئی بگرن) ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾ جا کہ (قورٹان خویندہ کہ)
 تہواو بوو ﴿وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ ہہ موویان گہراندہ وہ بولای قہوم و ہوزہ کہیان بہ ترسیئہر ﴿﴾
 ﴿قَالُوا يَنْقُومَنَّا﴾ ووتیان ئہی ہوزو قہومہ کہمان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا﴾ بہ راستی ئیمہ گوئی بیستی کتیبیک
 بووین ﴿أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ﴾ کہ لہ پاش مووسا نیر دراوہ تہ خواہ وہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بہ راوہ کانی
 پتیش خوی بہ راست دادہ نی ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خہ لک) رینموونی دہ کات بولہق و
 ریبازی راستی ﴿يَقُومَنَّا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ ئہی قہومہ کہمان وہ لامی بانگخوازی خوا (موحہ ممہد) ﴿﴾
 بدہنہ وہ ﴿وَأَمْنُوا بِرَبِّهِمْ﴾ و باوہری ہی بینن ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ (خوا) لہ تاوانہ کانتان خوش دہ ہی
 و دہ سپریتہ وہ ﴿وَيُخَذَّرُكَمِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ وہ لہ سزای سہخت دہ تان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾
 ہہر کہ سیش وہ لامی بانگخوازی خوا (کہ موحہ ممہد) ﴿نَدَاتَهُ وَهُوَ﴾ ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ئہو
 بہ ہیچ جوریک ناتوانی لہ زہوی دالہ دہست خوا دہرچی و خوی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾
 وہ جگہ لہ خوا یارمہ تیدہر و پشتیوانیکی نی یہ ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئا ئہوانہ لہ گومرایی یہ کی
 ناشکرادان ﴿أَوْ لَمْ يَرَوْا﴾ ئایا ئہوانہ نہ بیان زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ بہ راستی
 ئہو خواہی ئاسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُمْ يَقْدِرْ عَلَىٰ أَنْ يَحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾ وہ
 لہ دروست کردنیاندا ناتوانا و دہستہ پاچہ نہ بووہ، وہ بہ توانایہ مردو و انیش زیندو و بکاتہ وہ ﴿بَلَىٰ﴾ بہ لئی
 ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ توانایہ ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾
 وہ رورٹیک ہی باوہر ان بہرانبہر دوزہخ راہہ گیرین ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (بیان دہ لئین) ئایا ئہمہ راست نی یہ
 ﴿قَالُوا لَيْسَ وَرَبَّنَا﴾ دہ لئین: بہ لئی سویند بہ پہرہر دگارمان راستہ ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) دہ فہر موی:
 دہی ئہو سزایہ بچہرٹن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ چونکہ ئیوہ باوہر تان ہی نہ دہ کرد ﴿فَاصْبِرْ﴾ کہواتہ
 خوگر بہ (ئہی موحہ ممہد) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ ہہرہ کو پیغہ مہرانی خوہراگری
 بہ ہیتر دانیان بہ خودا گرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وہ پلہ مہ کہ بول (سزادان) بیان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾
 ئہو رورٹہی کہ (سزای) بہ لئین پیدراو یان دہ بینن وا دہ زانن ﴿لَمْ يَبْسُتُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ تہنہا ساتیک
 لہ رورٹہ دنیادا ماونہ تہوہ ﴿بَلَّغْ﴾ (ئہم قورٹانہ) ناگاداری یہ ﴿فَهَلْ يُهْلِكَ﴾ جا ئایا کہس لہ ناو
 دہ چیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگہ لہ گہلی لہ سنوور دہرچو و نہ بیت ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو کەسانە ی بئ باوەر بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە رینگری (خەلک) یان کرد لەربازی خوا ﴿أَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ (خوا) کردەوہ کانیان پوچەل دەکاتەوہ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانەش باوەریان هیناوە ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردەوہ چاکە کانیان کردو ﴿وَأَمَّا أُولَئِكَ الَّذِينَ عَلَىٰ حَمْدِ﴾ باوەریشیان هینا بەو (قورٹانە) ی کە نیر دراوہ تە خواوہوہ بۆ موحمەد (ﷺ) ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ تەنھا ئەویش راستەو لەلایەن پەرورەدگار یانەوہ هاتووە ﴿كَفَرَتْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ خوا لە گوناھە کانیان خوش بووہ ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ دل و هوشیانی رێک و چاک کردوہ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوہش لەبەر ئەوہیہ بەراستی ئەوانە ی بئ باوەر بوون ﴿اتَّبَعُوا الْبَطِلَ﴾ شوین بەتال و پرو بووچ کەوتن ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بینگومان ئەوانەش ئیمانیان هینا بوو ﴿اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ شوین ئەوہەقە کەوتبوون کە لەلایەن پەرورەدگار یانەوہ هاتووە ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابەو شینوہ ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ﴾ خوا نموونە ی (کردەوہ ی) خویانیان بۆ دەهیتیتەوہ ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمجا ئەگەر (لە جەنگدا) گەشتن بەوانە ی بئ باوەر ب ﴿فَضْرِبَ الرِّقَابِ﴾ ئەوہ بدن لە گەردنیا و بیانکوژن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ﴾ هەتا کاتی کوشتاری زوریان لی دەکەن ﴿فَتَشَدُّ الْوُثَاقُ﴾ ئەمجا (دیلە کانیان) قایم بیهستەنەوہ ﴿فَلَمَّا مَتَّعْتُ﴾ جا دواتریان بەمنەت و چاکە (بەرەلایان کەن) ﴿وَلَمَّا فُتِنُوا﴾ یان بە فیدیە و بریتی ﴿حَتَّىٰ نَصَحَ الْحَرْبُ أَوْ رَأَاهَا﴾ هەتا جەنگ چەکەکان (بە بئ باوەر)ان دادەنئ (یان تا جەنگ کوتایی دیت بە نەمانی بت پەرستان) ﴿ذَلِكَ وَلَوْ تَشَاءَ اللَّهُ﴾ فەرمان ئەوہیہ ئەگەر خوا ببوو یستایە ﴿لَا تَنْصَرِمَنْهُمْ﴾ خوی تۆلە ی لی دەسەندن ﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُوا أَعْصَرَ بَعْضٌ﴾ بەلام (فەرمانی پێدان بە جەنگ) تا بەیە کتری ناقتان بکاتەوہ ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو کەسانەش لە پێتا و ربازی خوادا کوژران ﴿فَلَسْ يَضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئەوہ خوا هەرگیز (پاداشتی) کردەوہ کانیان وون ناکات ﴿سَيَهْدِيهِمْ﴾ بینگومان ریتموونیان دەکات ﴿وَيَضِلُّ بَالَهُمْ﴾ و دل و بیریان پاک ساف دەکات ﴿وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾ وە دەیانخاتە ئەوہەشتە ی بۆی باس کردون ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەو کەسانە ی باوەر تان هیناوە ﴿إِنْ تَضَرُّوا اللَّهُ﴾ ئەگەر ئێوہ یارمەتی (نایینی) خوا بدن ﴿يَضْرَكْ﴾ خواش ئێوہ زال و سەرکەوتوو دەکات (بەسەر کافران دا) ﴿وَرَبِّتِ أَفْئَامَكُمْ﴾ وە پێتە کانتان جینگیر دەکات (لە جەنگدا خوێراگران دەکات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەش کە بئ باوەر بوون ﴿فَتَعَسَا لَهُمْ﴾ ئەوہ نەگبەتی و سەر شوێری بەشیانە ﴿وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ وە (خوا) کردەوہ کانیان پوچ و بئ مایە دەکات ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەو تۆلە یان لەبەر ئەوہیہ کە بینگومان ئەوانە ﴿كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ رقیان لەو قورٹانە بوو کە خواناردووہ تیه خواوہوہ ﴿فَلَحِطَ أَعْمَالُهُمْ﴾ بۆیە خواش کردەوہ کانیا ی پوچ کردنەوہ ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناخو ئەوانە بەزەوی دانە گەر اوون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تابیین ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئەوانە ی پێش خویان سەرەنجامیان چۆن بووہ ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا لە ناوی بردن ﴿وَاللَّكَفَرِينَ أَمْثَلَهَا﴾ (دە ی بینگومان بن) بۆ بئ باوەر انیش سەر ئەنجامی ئاوا هەبە ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ چونکە بینگومان خوا ﴿مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پشتیوانی ئەوانە یە کە باوەریان هیناوە ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ وە بینگومان بئ باوەر انیش ﴿لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ هیچ پشتیوانیکیان نییە ﴿۝﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگو مان خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ حَبْتٍ﴾ ئەوانە ی باوەریان هیتاوە و کردەوہی باشیان کردوہ دەیانخاتە باخاتی بەهەشتەوہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ پرووبارە کان بەژیریاندا دەروات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەش بێ باوەر بوون ﴿يَتَسَعَّوْنَ﴾ (لە دونیادا) رادەبویرن و ﴿وَيَاكُونُ كَمَا نَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ وەك ئازەل دەخۆن و دەلەوہرین ﴿وَالنَّارُ مَشْوَى لَھُمْ﴾ وە دۆزەخ شوینی مانەوہیانە ﴿وَكُلٌّ مِنْ قَرْنٍ﴾ وە (خەلکی) زۆر شارەبوون ﴿هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً﴾ کہ بەهیزتر بوون ﴿مِنْ قَرْنِكَ الْبَاقِيَ أَخْرَجْنَاكَ﴾ لەو (خەلکی) مەككە یە کہ تو یان دەر کرد ﴿أَهْلَكَ هُمْ﴾ لە ناومان بردن ﴿فَلَا نَاصِرَ لَھُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نەبوو ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَتْرَمٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئاخۆ ئەو کە سە ی بەلگە ی پروونی لە پەرورەدگار یەوہ بۆ ھاتبی (کە قورٹانە) ﴿كَمْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾ وەك ئەو کەس وایە کہ کرداری خراب ی بۆ جوان کرای و رازنرا بیتەوہ ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ شوین ھەوا و ئارەزووی خویان کەوتین ﴿مَثَلُ الْبَاقِيَ الْبَاقِيَ﴾ شیوہ ی نایابی ئەو بەهەشتە وایە ﴿وَعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ کہ بەلین دراوہ بە پارێزکاران و خواناسان ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ﴾ چەندەھا پرووباری تێدایە ﴿مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾ لە ئاوی سازگاری تام و بۆن نەگۆراو ﴿وَأَنْهَارٌ﴾ وە چەندەھا پرووبار ﴿مِنْ لَبَنٍ لَبَنٍ طَعْمُهُ﴾ لە شیر کە تامی نەگۆراوہ ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ﴾ وە چەندەھا پرووبار لە شەرابی نایابی ﴿لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ بەلەزەت و خوش بۆ بنۆشانی ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ وە چەند پرووباریشی تێدایە لە ھەنگوینی پالفتە ﴿وَأَنْهَارٌ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وە لەو ی ھەموو جوړە میوہ ھاتیکیان بۆ نامادە یە ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ لە گەل لیبوردن لە پەرورەدگاریانەوہ ﴿كَمْ هُوَ خَلْدٌ فِي النَّارِ﴾ (نایا ئەو بەهەشتیانە) وە کو کەسانیک وان کە لە ئاگری دۆزەخ دابن بەھەمیشە یی ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ ئاوی کولاو کولیان دەر خوارد بدری کە ریحۆلە کانیان پارچە پارچە بکات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ (ئە ی مو حە مە مە د) ھەند ی لەوانە گویت لێدە گرن ﴿حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ بەلام کاتیک لای تو دەر دە چن ﴿قَالُوا الَّذِينَ أُولُوا الْعِلْمَ﴾ دەلین بەوانە ی زانیاریان بێ دراوہ (لە ھاوہ لان) ﴿مَاذَا قَالُوا إِفْقًا﴾ ئەوہ ئیستە مو حە مە مە د) ووتی چی؟ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە ئەو کەسانەن ﴿طَعَّمَهُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ کہ خوا مۆری ناوہ بەسەر دل یاندا ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وە شوین ھەوا و ئارەزووی خویان کەوتوون ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا﴾ ئەو کەسانە ی ھیدایەت یان وەر گرتووە ﴿زَادَهُمْ هُدًى﴾ (خوا) شارەزاییان زیادە کات ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ نَقْوَاهُمْ﴾ وە تەقواو پارێزکاری و خواناسیان بێ دەبەخشی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ دە ی نایا ئەو (ناپاکانە) چاوەروانی چی دەکەین ﴿إِلَّا السَّاعَةَ﴾ جگە لە قیامەت ﴿أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ کہ کتوپر بەخەیان بگریت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ دە ی بیگو مان ھەند ی لە نیشانەکانی ھاتو تە دی ﴿فَأَذِنَ لَھُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُھُمْ﴾ کاتی (پروزی دوا یی) بەخەیان بگریت ئیتر کە ی بیر دەکەنەوہ ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ کەواتە دلنیا بە و بزانی بچگە لە (اللہ) هیچ پەرستراو نیکی بەھەق و راست نی یە ﴿وَأَسْتَعِزَّزْ لَذُنُوبِكَ﴾ وە داوای لیبوردن بکە (لە خوا) بۆ گوناھ ی خۆت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە بۆ (گوناھ ی) پیاوان و ئافرەتانی ئیماندار ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ و بیگو مان خوا دەزان ی ﴿مَتَقَلَّبَ كُومُوتُكُمْ﴾ بە جم و جولتان (لە پروژدا) و ئارام گرتنتان (لە شەودا) ﴿

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ده‌لین ﴿لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾ بۆچی سوره‌تیک (له‌قورئان) نانیردریته خواره‌وه؟ (ده‌باره‌ی جهنگ و جیهاد) ﴿فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِّرَ فِيهَا أَلْقَالُ﴾ که‌چی کاتیک سوره‌تیک پوون و دامه‌زراو نیرایتته خواره‌وه و تیایدا باسی جهنگ کرابی ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ ده‌بینی نه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ که‌له‌دلیاندا نه‌خوشی (دوو‌روویی) هه‌یه ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ته‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وه‌که‌ته‌ماشای کردنی که‌سیت که‌له‌ترسی مردن له هوشی خوی چووبیت ﴿فَأَوَّلَىٰ لَهِمْ﴾ بۆ نه‌وان و اچاکتر بوو ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ فرمان به‌ردار بوونایه و قسه‌ی جوان و چاکیان بگردایه ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هه‌ر کاتیکیش فرمانی (جهنگ) درا (جی به‌جی ناکه‌ن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خۆ نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوا راستیان بگردایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ نه‌وه‌باشتر بوو بویان ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ﴾ جائایا ئیوه به‌ته‌مان (نه‌ی ناپاکان) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن (له‌ئیسلام و جیهاد) ﴿أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ئازاوه و خراپه به‌ربابکه‌ن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ وه‌هه‌رچی به‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌بیچرینن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئانه‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ که‌خوانه‌فرینی لی کردوون ﴿فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ وه‌که‌ری کردوون و چاویانی کویر کردووه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ ئاخۆ نه‌وانه وورد نابته‌وه له‌قورئان (وتبی ناگه‌ن)؟! ﴿أَمْرًا عَلَىٰ قُلُوبٍ أَفْقَالًا﴾ (وانی به) به‌لکو دلیان قوفلی لی دراوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان نه‌و که‌سانه‌ی ﴿أَزِيدُوا عَلَىٰ أَذْبَرِهِمْ﴾ پاشه و پاش گه‌رانه‌وه له‌نایینه‌کیان ﴿مَنْ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی هه‌قیان بۆ پوون بوویه‌وه ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾ شه‌یتان خراپه‌کانیانی بۆ جوان و رازاوه کردبوون ﴿وَأَمَلَىٰ لَهُمْ﴾ وه‌به‌هیسوا و ئومید فریوی دابوون ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکه‌نه‌وان ده‌یان ووت ﴿لَإِذَا بَرَأْنَاهُ أَكْبَرُ مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾ به‌و که‌سانه‌ی که‌ر قیان بوو له‌و قورئانه‌ی خوانارد بووی ﴿سَتُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ ئیمه له‌مه‌ولا له‌هه‌ندی کاردا گویرایه‌لیتان ده‌که‌سن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وه‌خوا به‌نه‌ینیه‌کانیان ده‌زانی ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئاخۆ چۆن بی (حالی نه‌و ناپاکانه) کاتیک فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن و ﴿يَضْرِبُوتُ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ﴾ له‌پوخسار و پاشیان ده‌ده‌ن ﴿ذَٰلِكَ﴾ نه‌و (جۆره‌گیان کیشانه) ﴿بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌بینگومان نه‌وانه شوین شتانی که‌وتبوون که‌خوای توره‌کردبوو ﴿وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ په‌زامه‌ندی خواشیان بی ناخوش بوو ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بۆیه‌خواش کرده‌وه‌کانیانی پووجه‌ل کرده‌وه ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ ئایا واده‌زانن ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نه‌خوشی (ناپاک) له‌دلیان دایه ﴿أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْفَاءَهُمْ﴾ که‌خوا هه‌رگیز رق و کینه‌یان ده‌رناخت و ئاشکرای ناکات ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ﴾ نہ گہر بمانویستایہ ﴿لَأَرْسَلْنَاكُمْ﴾ نہ وانہ مان نشان دہدایت (کہ دوپروون) ﴿فَلَعَزَفْتَهُمْ بِسِمْسَكٍ﴾ نہ وساهر بہ شتوہ و دیمہ نیاندا دہ تناسین ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ وہ بینگومان بہ شینوازی قسہ شیاندا دہ یانناسیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ دلنیا بن خوا بہ ہممو و کردہ وہ کانتان دہ زانیت ﴿وَلَتَبْلُوكُمْ﴾ سویند بہ خوا تا قیتان دہ کہینہ وہ ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾ تا دہری بخہین و دیاربئی ﴿الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالضَّالِّينَ﴾ موحامیدان و خور اگر انتان ﴿وَتَبْلُواْ أَخْبَارَكُمْ﴾ وہ تاہہ و التان چی یہ ناشکرای کہین ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ﴾ بینگومان کہ سانے کہ بن باوہ ربوون ﴿وَصَدُّواْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ پریگری (خہ لک) یان دہ کردلہ ریبازی خوا ﴿وَشَاقُّواْ الرَّسُولَ﴾ دڑاہہ تی پتغہ مہریشیان دہ کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى﴾ پاش ئہ وہی ہہق و راستیان بو روون بوتہ وہ ﴿لَنْ يَضُرُّواْ اللَّهَ شَيْئًا﴾ ہیچ زیانیک بہ خوا ناگہ بہ نن ﴿وَسَيَحِطُّ أَعْمَالَهُمْ﴾ وہ بہ زوویی (خوا پیلان) و کردہ وہ کانیاں پو و چہ ل دہ کاتہ وہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُواْ﴾ نہی ئہ و کہ سانہی کہ باوہ رتان ہینا وہ ﴿أَطِيعُواْ اللَّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ﴾ فہرمانہ ردار و گویراہہ لی خوا و پتغہ مہرین ﴿وَلَا تَبْطُلُواْ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ کردہ وہ (چاکہ) کانتان ہہ لہمہ وہ شیننہ وہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُواْ﴾ بینگومان نہ وانہی کہ بن باوہ ربوون ﴿وَصَدُّواْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ پریگری (خہ لک) یان دہ کردلہ ریبازی خوا ﴿ثُمَّ مَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ پاشان بہ بی باوہری مردن ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نہ وہ ہہر گیز خوا لیان خوش نابیت ﴿فَلَا تَهْتَفُواْ وَتَدْعُواْ إِلَى السَّلَامِ﴾ جا (باوہ رداران) لاوازو سست مہ بن و داوای ناشتی (و شہر و ہستان) مہ کہن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ چونکہ ہہر ئتوہ زال و بہ ہیز ترن ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ (یار مہ تی) خواش لہ گہ ل ئتوہ دایہ ﴿وَلَنْ يَزِيْرَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ وہ (پاداشتی) کردہ وہ کانتان کہم نا کاتہ وہ ﴿إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ بینگومان ژیانہی دنیا تہنہا ﴿لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ گالٹہ و گہ پیکہ (ودہ پرتہ وہ) ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْاْ تَنَقَّلُواْ﴾ خو ئہ گہر باوہر بہینن ولہ خوا ترس بن ﴿يُؤْتِيْكُمْ أَجْرَكُمْ﴾ (خوا) پاداشتی خوتان پی دہدات ﴿وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَثْوَالُكُمْ﴾ وہ داوای بہ خشینی ہہمو و دارایی و مالتان لی ناکات ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْ عَنْهَا﴾ نہ گہر (خوا) داوای بہ خشینی ہہمو و سامانتان لی بکات ﴿فِيْ خِفَافٍ﴾ زوریش داکوکی بکات لیٹان ﴿تَبَخَّلُواْ﴾ ئتوہ چرووکی و پہزلی دہ کہن ﴿وَتُخْرِجُ أَصْغَانَكُمْ﴾ و رپق و کینہی دہرو و نتان دہر دہ خات ﴿هَٰؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ﴾ بیدار بن ئتوہ نہ و کہ سانہن ﴿تُدْعَوْنَ﴾ کہ بانگ دہ کرین ﴿لِيُتَفَقَّهُواْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا لہ پتتاوی خوا مال بپہ خوشن ﴿فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ﴾ کہ چی ہہندی کتان پڑدہی دہ کہن ﴿وَمَنْ يَبْخُلْ﴾ ہہر کہ سیش پڑدہی و پہزلی بکات ﴿فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ نہ وہ بینگومان تہنہا پڑدہی لہ (دڑی) خوئی دہ کات ﴿وَاللَّهُ الْعَنِيْ﴾ چونکہ خوا (دہولہ مہندہ) و بی نیازہ ﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ ہہر ئتوہن ہہزار و بی نہوا ﴿وَإِنْ تَتَوَلَّوْاْ﴾ جا نہ گہر ئتوہ پشت ہہ لکہن (لہ ٹاہنہ کہتان) ﴿يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ (خوای گہورہ) ئتوہ دہ گوریت بہ کہ سانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُواْ أَمْثَلَكُمْ﴾ پاشان (نہوان) وہ کو ئتوہ نابن (پراستگون لہ گہ ل پہروہر دگاریاندا) ﴿

سورہ قی ﴿الفتح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشنندہی میہربان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بینگومان ئیمہ سہر کہ وتینکی ناشکر امان پی دایت
 (کہرینکہ وتنی حودہ بیہیہ) ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش بیئت ﴿مَا تَقَدَّمُ مِنْ ذُنُوبِكَ وَمَا أَخَّرَ﴾ لہ
 گوناہہ کانی رابور دوو دہاتووت ﴿وَيُنِزِّلُ غَمَمًا عَلَيْكَ﴾ وہ نیعمہ تی خوی بہ تہ واوی بر ژیت بہ سہر تدا
 ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وہرینگی راستت نشان بدات (بہر دہ وامت کات) ﴿وَيَضُرُّكَ اللَّهُ﴾
 وہ خوا سہر ت بخات ﴿نَضْرَأُ عِزًّا﴾ بہ سہر کہ وتینکی بالادہ ستانہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ تہ و خوا زاتیکہ
 ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ نارامی دابہ زاندو و تہ ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو دلی ئیمانداران ﴿لِيُزَادُوا إِيمَانًا﴾ تا ئیمانیان
 زیادہ بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ لہ گہل تہ و ئیمانہی کہ ہہ یانہ ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ تہ نہا ہی خواہی سہر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ ہہ میسہ خوا زانای کار دروستہ ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا پیوان و ثافرہ تانی باوہر دار بیاتہ ﴿جَنَّتِ جَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بہ ہہشتانیک
 کہ روبرہ کان بہ ژیر یاندا دہروات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہ میسہ ہی تیایدا دہ میتنہ وہ ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ﴾
 سَیِّئَاتِهِمْ ﴿وہا لہ گوناہہ کانیان خوش بیئت ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وہ تہم (بہ لیتنہ) لای خوا
 ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ سہر کہ وتینکی گہورہیہ ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پیوان
 و ثافرہ تانی (دو ورو) و ناپاک و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ پیوان و ثافرہ تانی ہاوبہش پیداکہری
 ﴿الظَّالِمِينَ يَأْتِيهِمْ مِنَ السَّمَاءِ﴾ گومان بہرانی خراب دہر بارہی خوا ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ تہ و خرابہ (لہ ناو
 چوونہی چاوہروانی دہ کەن بو ئیمانداران) ہہر بہ سہر خویاندا دیت ﴿وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ﴾ وہ خوا
 خہ شمی لی گرتوون و ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾ نہ فرینی لی کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزہ خی بو نامادہ
 کردوون ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ سہر تہ نجامیکی خرابہ ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ تہ نہا ہی خواہی سہر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خوا ہہ میسہ بالادہستی
 کار بہ جی یہ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ بہ راستی (تہی موحمہد ﷺ) تومان ناردو وہ ﴿شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾
 بہ شایہت و مرژدہ دہر و ترسیتنہر ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بو تہ وہی باوہر بہ خوا و پتغہ مہرہ کہی
 بہتین ﴿وَتُعَزِّرُوهُ وَتُقِرُّوهُ﴾ وہ ہشتیوانی لی بکہن و ریزی لی بگرن ﴿وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وہ
 تہ سبباحتی خوا بکہن بہ بہ یانیان و ئیواراندا ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ﴾ بہ راستی تہو کہ سانہی پہیمان دہدن بہ تہو (تہی مو حہ مہد ﴿١﴾) ﴿إِنَّمَا يَبْعُونَكَ﴾
 اللہ ﴿بِیْگومان تہوانہ پہیمان بہ خوا دہدن﴾ ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ دہستی خوا لہ سہر دہستی تہوانہ وہیہ
 (لہم ثایہ تہ پیروزہ دا جیگیر کردن وباسکردنی سیفہ تی دہست بؤ خودا ہاتوہہ ٹیمہ ش بر و امان
 پنیہ تی بہ بی ہیچ لیچواندن ولہیہ کدانہ وہیہ ک، وہ شیوہ کہی نازانین تہنہا خودا خوی دہیزانیت)
 ﴿فَمَنْ نَّكَتَ﴾ جا ہر کہس پہیمانہ کہی شکاند ﴿فَإِنَّمَا يَنْتَكُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ تہوہ بیگومان تہو پہیمان
 شکاندنہ تہنہا (زیانی) بؤ خویہ تی ﴿وَمَنْ أَوْفَى﴾ ہر کہ سیش وہ فابکات ﴿بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ بہو
 پہیمانہی کہ داویتی بہ خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ تہوہ بہ راستی خوا پاداشتی گہورہی دہداتی ﴿وَسَيَقُولُ لَكَ﴾
 بیگومان پیت دہلین ﴿الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ تہو عہرہ بہ دہشتہ کیانہی کہ لہ غہزا جی
 مابوون ﴿شَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ سامان و خاوخیزانمان مہ شغولیان کردین (نہیان ہیشت بین بؤ
 غہزا) ﴿فَأَسْتَغْفِرُنَا﴾ لہہر تہوہ داوای لی خوشبوونمان بؤ بکہ ﴿يَقُولُونَ يَا لَيْسَ بِهِم مَّالٌ نَّسِفِي قُلُوبِهِمْ﴾
 تہوہی بہ زمانیان دہلین لہ دلیاندانی یہ (وباوہریان پنی نہ) ﴿قُلْ مَنْ بَلَى جَاكِي﴾ ﴿يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 شینا ﴿لہہرانبہر خوا دا ہیچی بہ دہستہ بؤتان﴾ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ تہ گہر خوا زیانیکی بؤتان بویت
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ یان سوودو قازانجیکی بؤتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیہ کہ دہلین) بہ لکو خوا
 ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ ناگادارہ بہ ہر چیہ کہ دہیکن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ بہ لکو وا گومانان دہبرد کہ
 ﴿لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ پیغہ مہر و ئیمانداران ہر گیز ناگہرینہوہ بؤ ناو کہس
 و کاری خویان (و شہید دہبن) ﴿وَرَيْنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ تہو گومانہ لہ دلتاندا رازینرا بوویہوہ
 ﴿وَوَظَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ﴾ وہ گومانی خراپتان دہبرد ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ و بہ راستی ئیوہ گہلینکن لہ ناو دہجن ﴿وَمَنْ لَّيُّوْهُمْ﴾
 و ہر کہس باوہری نہ ہینا بی ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بہ خوا و پیغہ مہرہ کہی ﴿فَإِنَّا أَعْتَدْنَا﴾
 تہوہ بہ راستی ئیمہ نامادہمان کردوہ ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بؤ تہو بی باوہرانہ ناگریکی ہلگیر ساو ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 ناسمانہ کان و زہوی تہنہا مولکی خواہی ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ لہہر کہس
 کہ بیہ ویت خوش دہبیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہر کہ سیش دہدات کہ بیہ ویت (لہ تاوانباران)
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وہ خوا لیور دہی میہرہ بانہ ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بیگومان بہ جیماوان
 لہ غہزا دہلین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ ہر کاتیک (لہمہ دینہ) دہرچوون ﴿إِلَى مَعَانِمٍ لِّتَأْخُذُوا﴾ بؤ گرتنی
 دہسکہوتہ کان (غہنیمہت) ﴿ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ﴾ لیمان گہرین باشوینتان بکہوین ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ﴾
 اللہ ﴿دہیانہوئی ووتہی خوا﴾ (کہ دہسکہوتہ کانی خہیہر بؤ بہ شدارانی حودہ بیہیہ) بگورن ﴿قُلْ لَنْ﴾
 تَبَيُّعُونَا ﴿تہی مو حہ مہد ﴿٢﴾) بلی ہر گیز نابیت شوینتمان کہون ﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ چونکہ
 بیشتر خوا دہربارہتان ہر روای فرموہ ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ تہمجا دواتر دہلین ﴿بَلْ نَحْسُدُ النَّبِيَّ﴾ (وانی یہ)
 بہ لکو حہ سوودی بہ ئیمہ دہبن ﴿بَلْ كَاؤُوا﴾ (وانی یہ) بہ لکو تہوان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور کہم
 تیدہ گہن ﴿٣﴾

﴿قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ﴾ بلیٰ بہ جیماوان لہ غہزا ﴿مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ لہ عہ ربہ دہشتہ کی یہ کان ﴿سَدَّعُونَ﴾
 لہ مہ ولا بانگ دہ کرین ﴿إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ بؤ (جہنگ لہ گہل) گہ لیکسی زور بہ ہیزی جہنگاوہر
 ﴿تَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يَنْتَهِمُونَ﴾ (دہ بن) جہنگیان لہ گہل بکہن یان خو یان موسلمان بین ﴿فَإِنْ تُطِيعُوا﴾ جائہ گہر
 گویراہل بن ﴿يُؤْتِكُمُ اللَّهُ﴾ خوا پییان دہ دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زورباش ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾
 وہ نہ گہر سہر پیچی بکہن ﴿كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ﴾ ہر وہك لہ وہو پیش سہر پیچیتان کرد (لہ خودہیبہ دا)
 ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزایہ کی سہختان دہ دات ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بؤ کویر گوناہ نیہ
 (بہ شداری جیہاد نہ کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بؤ شہ لیش گوناہ نیہ ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ ہر وہا
 بؤ نہ خوشیش گوناہ نیہ ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وہ ہر کہس گویراہلی خوا و پیغہ مہرہ کہی
 بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ دہ بیاتہ بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہر وبارہ کان بہ ژیر یاندا دین
 ودہ جن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ﴾ ہر کہ سیش سہر پیچی بکات ﴿يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزای سہختی دہ دات
 ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ﴾ سویند بہ خوا بیگومان خوا رازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ لہو ئیماندارانہی ﴿إِذْ
 يُبَايِعُونَكَ﴾ کہ پہیمانان پیدایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ لہ ژیر درہختہ کہدا (لہ خودہیبہ) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي
 قُلُوبِهِمْ﴾ جا خوا ناگادار بوو بہ وہی لہ دلیانداہی ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بؤہ دلیایی و ئارامی بؤ
 ناردن ﴿وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ وہ پاداشتی دانہ وہ بہ سہر کہوتنیکی نزیک (کہ نازاد کردنی خہبہر بوو) ﴿وَمَعَانِهِمْ
 كَثِيرَةٌ يَأْخُذُوهَا﴾ وہ غہ نیمہ تی زور کہ بہ دہستی دہ ہین ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہہ میشہ
 زالی بالادہستی کار بہ جی یہ ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا بہ لینی پی داوون ﴿مَعَانِهِمْ كَثِيرَةٌ﴾ کہ غہ نیمہ تی زور
 ﴿تَأْخُذُوهَا﴾ (لہ بنی باوہران) دہ گرن ﴿فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾ بؤہ نہم (غہ نیمہ تی خہبہر) ی بؤ
 پیش خستن ﴿وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ وہ دہستی خہلکی (مہ ککھی) لیٹان کوتا کرد ﴿وَلِتَكُونَ آيَةً﴾
 تا (نہم پرووداوه) بیٹہ بہ لگہ یہك ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ باوہر داران ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ وہ تا رینموونیتان بکات
 ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بؤ رینگای راست ﴿وَأُخْرَى لِنُقَدِّرُهَا عَلَيْهَا﴾ وہ چہندہا (غہ نیمہ تی) تر
 ہہ یہ کہ ہیشتا دہ سہ لاتان نی یہ بہ سہری دا ﴿قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾ بیگومان خوا ناگای لہ ہہ موویانہ
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خواہہ میشہ ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ دہ سہ لات و بہ توانایہ ﴿وَلَوْ قَاتَلَكُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ گہر نہوانہی کافرن جہنگیان لہ دژتان بگردایہ ﴿لَوْلَوْ الْأَذْكَرُ﴾ بیگومان
 (تیک دہ شکان و) ہہ لدہاتن ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوتُ﴾ پاشان دہستیان نہ دہ کہوت ﴿وَلَيَأْتِيَنَّ النَّصِيرُ﴾ ہیچ دوست و
 پشتیوانیک ﴿سُئِلَ اللَّهُ أَلَيْ﴾ نہ وہ یاساوباوی خواہی ﴿قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلُ﴾ کہ بیگومان پیشتریش ہہر و ابوہ
 ﴿وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ قہت نابینیت باو و یاسای خوا ہیچ گورانیکی بہ سہر دا بیت ﴿

﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوانہ و زانہ یہ ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ کہہ دہستی نہ وانی (کافران) لہ ئیوہ کوتا کرد ﴿وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾ دہستی ئیوہ شی لہ وان (کوتا کردہ پریکہ و تنی خودہ بیبہ) ﴿يَبْطِنُ مَكَّةَ﴾ لہ ناو جہر گہی مہ ککہدا ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ لہ پاش نہ وہی ﴿أَنْ أَظْفِرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ئیوہی بہ سہر نہ واند ازال کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وہ خواہ بہ ہر چی ئیوہ دہ یکہن بینایہ ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ہر نہ وان (مہ ککہیہ کان) بوون کافر بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وہ پرنگری ئیوہ یان کرد (لہ زیارہ تی) مزگہ و تی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا﴾ وہ (نہ یانہیشت) قوربانیہ وہ ستیرا وہ کان (لہ خودہ بیبہدا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَجَلَّةً﴾ بگاتہ شوینی سہر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنُونَ وَالسَّائِمُونَ﴾ (خوا زالی دہ کردن بہ سہر مہ ککہدا لہ و سالہدا) نہ گہر پیاو و نافر تانی ئیماندار نہ ہواہ (لہ ناو کافرانی مہ ککہدا) ﴿لَمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾ کہ ئیوہ نہ تان دہناسین ﴿أَنْ تَطَّوَّهُمْ﴾ پیتان پیدادہ نان (دہ تان کوشتن) ﴿فَقَصَّبَكُمْ مَعَهُمْ مَعْرَةً﴾ جابہ ہویانہ وہ تووشی تاوان دہ بوون ﴿يَعْرِعِيلَ﴾ بی نہ وہی بزائن ﴿لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تاخوا بیخاتہ بہر بہ زہی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ نہ و کہ سہی کہ خوی دہیہ وی ﴿لَوْ تَرَىٰ﴾ بہ لام نہ گہر (ئیمانداران و کافران لہ مہ ککہدا) لہ یہ کتر جیابو و نایہ تہ وہ ﴿لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بن باوہرہ کانیا نمان سزادہدا ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزادانیکی سہخت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک نہ وانہی بن باوہرن دہ مار گیریان خستہ دلیانہ وہ ﴿حِمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ کہ دہ مارگیری نہ فامی یہ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دنیایی و نارامی خوی ناردہ خوارہ وہ ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو پیغہ مہر ﷺ و ئیمانداران ﴿وَالزَّمَّةَ كَلِمَةً التَّقْوَىٰ﴾ وہ باوہر دانی پابہند کرد بہ ووشہی (لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ) وہ ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾ وہ نہ وان بہ ووشہیہ شیاو تر بوون و خواہنی بوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وہ خواہ بہ مووشتیگادار و زانایہ ﴿لَقَدْ﴾ سویند بہ خواہیگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ يَا أَلْحَقَّ﴾ خوانہ و خہ وہی کہ پیغہ مہرہ کہی دیبوی بہ راستی گیرا و ہینایہ دی ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ کہ (و تبوی) دنیابن دہ چنہ ناو مزگہ و تی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بہ وویستی خوا ﴿ءَامِينَ﴾ بہ نارامی و بی ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سہرتان تاشیوہ یان کورتان کردو تہ وہ ﴿لَا تَخَافُونَ﴾ (لہ دوڑمن) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جائہ وہی (خوا) دہیزانی ئیوہ نہ تان دہزانی (کہ خیر لہ پریکہ و تن دایہ) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ (چونہ مہ ککہ) بریاری داوہ ﴿فَتَحَاقَرَبَا﴾ سہر کہ و تنیکی نزیک (بو ئیوہیہ کہ پریکہ و تنی خودہ بیبہیہ) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوانہ و زانہ یہ کہ پیغہ مہرہ کہی ناردوہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ بہرینمونی و نایینی راستہ وہ ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ﴾ تا بہ سہر ہہ موو ربازینکدا زالی بکات ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ تہنہا خوا بہ سہ کہ شاہید بیت لہ سہر نہ مہ ﴿﴾

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحہ ممہد ﷺ پیغہ مہری خواہ ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ ئەو (باوہ ردار) انہش کہ لہ گہ لیدان
 ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ بہرامہر بی باوہ ران توندو تیزن و ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیوان خویاندا بہ بہ زہ بین ﴿تَرَاهُمْ
 رُكَّاسًا سُجَّدًا﴾ دەیان بینى (ہہ میسہ) لہ کورنوش و سورڈہ بردندان ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فہزل و رہ زامہندی خودا دہ کەن ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانہیان لہ ناو چاوانیاندا دیارہ ﴿مِنْ أَثَرِ
 السُّجُودِ﴾ بہ ہوی زور سورڈہ بردن (یانہوہ) ﴿ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائہو (ہاوہ لہ بہ ریزانہ) ئەوہ
 نموونہ و صیفہ تیان بوو لہ تہوراتدا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وہ نموونہ و صیفہ تیان لہ ئینجیلیشدا
 ﴿كَرَجٍ أَخْرَجَ شِقَظَهُ﴾ وەك پرووہك وکشتو کالینک وایہ چہ کەرہی دەر کردینت (سہوز بووبی)
 ﴿فَتَّارٌ رُّدَّهٖ فَاسْتَفَظَ﴾ ئەمجا چہ کەرہ کە ی بہ ہیز کرد بی و قاییم بوو بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾ جا لہ سہر
 لاسکی خوی رینک وہ ستابی ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (ئہوئندہ جوان بی) جوتیارہ کانی سہ رسام کرد بی
 ﴿لِيُعْطِيَہُمُ الْكُفَّارَ﴾ تا بہ (زور بوونی) ہموہ لانی داخ و مہراق بدا بہ کافران ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا بہ لیتی
 داوہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ بہوانہیان کہ باوہریان ہیناوہ و کردہوہی چاکہیان کردوہ
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ بہ لیبوردن و پاداشتی گہورہ (کہ بہ ہہشتہ) ﴿۝﴾

سورہتی ﴿الحجرات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہ سانہی کہ باوہ رتان ہیناوہ ﴿لَا تَقْدِمُوا﴾ پیش مہ کەون (لہ ہیچ
 کار و بریارینکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ لہ خواو پیغہ مہرہ کەہی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا بیسہری زانایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہ سانہی
 باوہ رتان ہیناوہ ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ دہنگتان بہرز مہ کەنہوہ ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ بہ سہر دہنگی
 پیغہ مہردا ﷺ ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وہ بہ دہنگی بہرز قسہی لہ گہل مہ کەن ﴿كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾
 وەك دہنگ بہرز کردنہوہ تان لہ گہل یہ کتریدا ﴿أَنْ تَحْطَأَ أَعْمَالُكُمْ﴾ نہوہ کو کردہوہ کانتان بہ تال بیتتہوہ
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان ہہستی پی نہ کەن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەوانہی ﴿يَعْضُونَ أَسْوَاقَهُمْ﴾
 دہنگیان نزم دہ کەنہوہ ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ لہ خزمہتی پیغہ مہردا ﷺ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ ئەو کہ سانہن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلپانی زاخاو داوہ و پاکی کردہوہ ﴿لِلنَّاسِ﴾ بۆ تہقوا و خواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گہورہیان بۆ ہہیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەو
 کہ سانہی ﴿يَنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ لہ دەرہوہی ژوورہ کان بانگت دہ کەن (ئہی موحہ ممہد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور بہیان نہ فامن و تی ناگەن ﴿۝﴾

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خو نہ گہر چاوه پروانیاں بگردایہ ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ﴾ تادہ پروشتیتہ دہرہ وہ بولایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ ئەوہ چاکتر بوو بویان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ خوا لیور دە ی میہرہ بانہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەوانہ ی باوہرتان ہیناوه ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾ ئە گہر گوناہکاری ہہوالیکی گرنگی ہینا بۆتان ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ ئەوہ لی ی بکۆلنہوہ (تاروون بییتہوہ) ﴿أَنْ تُصِيبُوا﴾ نہوہک زیان بگہیہنن ﴿قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ بہخہ لکیک بہنہزانین ﴿فَتَصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَدِمْتُمْ﴾ ئەوسا پەشیمان بن لہوکاری کہ کردووتانہ ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ زور چاک بزائن ﴿أَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ بیگومان پیغہمبہری خوا لہ ناوتاندایہ ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ ئە گہر بہگوی ی ئیوہ ی بگردایہ ﴿فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمَرِ﴾ لہ زوریک لہ کارہ کاندہ ﴿لَعَنِتُمْ﴾ تووشی نارہحہتی دہبوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ بہلام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾ ئیمانی لاتان خو شہویست کردوہ ﴿وَزَيَّنَّ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وہ لہ دلتاندا (شیرین و) رازوہ ی کردوہ ﴿وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ﴾ وہ بیزاراوو ناشرینی کردوہ لہ لاتان ﴿الْكَفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾ بی باوہری و تاوان و سہرہیچی فہرمانی خوا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِدُونَ﴾ ہہر ئەوانہن شارہزاو لہ سہرہریازی راستن ﴿فَضَلَّاهُمُ اللَّهُ وَنِعْمَةً﴾ (ئەوہ) بہخشش و نیعمہ تیکہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانایہ ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر دوو کۆمہل لہ ئیمانداران ﴿أَقْتَتَلُوا﴾ دژ بہیہ کتر جہنگیان کردہ ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ئەوہ لہ نیوانیاندا ناشتہوایی بکہن ﴿فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا﴾ ئەمجا ئە گہر کۆمہلکیان دہست دریزی و سہرکہشی کردہ ﴿عَلَى الْأُخْرَى﴾ بۆ سہر کۆمہلکی تریان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي﴾ ئەوہ ئیوہ (ئە ی موسولمانان) درزی ئەوہیان بجہنگن دہست دریزی دہکات ﴿حَتَّى تَقُتِلَ﴾ تا دہ گہریتہوہ ﴿إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ بۆ فہرمانی خوا (ملکہچی فہرمانی خوا دہبی) ﴿فَإِنْ فَاتَتْ﴾ ئەمجا ئە گہر گہرایہوہ ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ئەوسا لہ نیوانیاندا ناشتہوایی بکہن ﴿بِالْعَدْلِ وَالْإِقْطَارِ﴾ بہداد گہرانہ و راست و دادپہروہر بن (لہ نیوانیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ دادپہروہرانی خوش دہوی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ بیگومان تہنہا باوہر داران برای یہ کترن ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾ کہواتہ لہ نیوان دووبراتاندا (نازاوہ ہہبوو) ناشتہوایی بکہن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تارہ حمتان پی بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەوانہ ی کہ باوہرتان ہیناوه ﴿لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ﴾ باھیچ کۆمہلہ پیاونیک گالتہ نہ کەن بہ کۆمہلکی تریان ﴿عَسَى أَنْ يَكُونُوا﴾ پہنگہ گالتہ پی کراوہ کان ﴿خَيْرًا قَوْمًا﴾ لہ گالتہ کەرہ کان باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا يَسَاءُ مِنْ نِسَاءٍ﴾ وہ ژنانیک گالتہ نہ کەن بہ ژنانیکی تر ﴿عَسَى أَنْ يَكُنَّ﴾ پہنگہ ئافرہ تہ گالتہ پیکراوہ کان ﴿خَيْرًا قَوْمًا﴾ لہ ئافرہ تہ گالتہ کەرہ کان باشترین (لای خوا ی گہورہ) ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ تانہ و تہشہر لہ یہ کتری مہدہن (لہ نیو خوتاندا) ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ناو و ناتورہ لہ یہ کتری مہنن ﴿يَسَّ الْأَسْمَاءُ الْفُسُوقُ﴾ ئای چہند خراپہ ناو بردنی کہ گوناہہ (بہ موسلمان بلیت کافر، یان داوین پیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوہر ہینان ﴿وَمَنْ لَزِمْتُمْ﴾ جا ئەوہ ی پەشیمان نہ بییتہوہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوہ ئەوانہ ہہر خویان ستہمکارن ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہو کہ سانہی باوہرتان ہیناوہ ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ خوتان لہ زورنک لہ
گومانہ کان ہپاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ چونکہ بہراستی ہندیک لہ گومانہ کان تاوانن ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾
سیخوری مہ کھن (وبہدوای ناتہواوی یہ کتردامہ گہرین) ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ لہ ہاشملہ بہ خرابہ
باسی یہ کتری مہ کھن ﴿أَلَيْسَ أَحَدُكُمْ﴾ ئایا کام لہ ئیوہ ہئی خوشہ ﴿أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ کہ گوشتی
برا (ئایینی یہ کھی) بخوات؟ ﴿مَيِّتًا﴾ بہ مردووی ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بیگومان قیزتان لئی دیتہ وہو
پیتان ناخوشہ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خواہترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خواہتہ وہہ گیراکہری
بہ بہ زہیی یہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئہی خہلکینہ ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بیگومان ئیمہ دروستمان کردوون ﴿مِّن ذَّكَرٍ
وَأُنثَىٰ﴾ لہ نیر و می یہک ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ﴾ وہ کردومانن ﴿شُعُوبًا وَقَبَائِلَ﴾ بہ چہند گہل و ہوزیکہ وہہ ﴿لِتَعَارَفُوا﴾
تایہ کتری بناسن ﴿إِن أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ﴾ بہراستی بہرینتریتان لای خواہ ﴿أَتْقَى﴾ ئہو کہ سہتانہ زیاتر
لہ خودا دہترسیت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بیگومان خواہزانای ناگادارہ ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ عہرہ بہ
دہشتہ کیہ کان ووتیان باوہرمان ہیناوہ ﴿قُلْ لَّزُمُونَا﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی باوہرتان نہ ہیناوہ
﴿وَلَكِن قُولُوا آمَنَّا﴾ بہلکو بلین موسلمان بووین (بہ سہر زارہ کی) ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾
چونکہ ہیشتا باوہر نہ چوہوہ تہ ناو دلہ کانتانہ وہہ ﴿وَأَن تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خوئہ گہر گویراہ لئی
خواہ و پیغہ مہرہ کھی بن ﴿لَا يَلْبِسْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾ ہیچ لہ (پاداشتی) کردہ وہ کانتان کہم ناکاتہ وہہ
﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ بہراستی خواہلیبوردهی میہرہ بانہ ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئیماندارانی
راستہ قینہ ئہوانہن ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہ باوہریان ہیناوہ بہ خواہ و پیغہ مہرہ کھی ﴿ثُمَّ لَازِمُوا﴾
پاشان دوو دل نہ بوون (لہ ئیمانہ کہ یاندا) ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ وہ بہ مال و گیانیان تیکو شانیان
کردوہہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پیناوہریبازی خواہا ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ہہر ئہوانہن راسگوئیان ﴿قُلْ
أَتَعْمَلُونَ اللَّهَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی ئایا ئیوہ خواہ ناگادار دہ کھن ﴿بِدِينِكُمْ﴾ لہ ئایینہ کھتان
﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ لہ کاتیکدا خواہ ناگادارہ و دہزانی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بہ ہہرچی لہ ئاسمانہ کان و
زہوی دایہ ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خواہ بہ ہہموو شتیک زانیہ ﴿يَمُنُّونَ عَلَيْكَ﴾ ئہو کہ سانہ منہت
دہ کھن بہ سہر تودا (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿أَن أَسْلَمُوا﴾ کہ موسلمان بوون ﴿قُلْ لَا تَمُوتُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ﴾
توش بلی منہتی موسلمان بوونی خوتان بہ سہر مندا مہ کھن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ بہلکو خواہ منہت
دہ کات بہ سہر ئیوہدا ﴿أَن هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ کہہرینموونی کردوون بو باوہرہینان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئہ گہر
ئوہ راستگوون (کہ ئیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بہراستی خواہ دہزانی ﴿غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نہینی
ئاسمانہ کان و زہوی ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خواہ بینایہ بہ ہہر کردہ وہ یہک کہ ئیوہ دہیکھن ﴿

سوره‌تی ﴿ق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ق﴾ به (قاف) ده‌خویندریت‌ه‌وه، مانا که‌ی تهنه‌ها خوا ده‌یزانی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌نای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ﴾ سویند به‌قورئانی به‌رزو به‌ریز (تۆنیر درای خوای ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿بَلْ عَجَبُوا﴾ به‌لام (بی باوه‌ران) سه‌ریان سوپ‌ماوه ﴿أَن جَاءَهُمْ مُّذَرُّهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌پیغه‌مبه‌رنکی ترسینه‌ریان بۆ هاتووه له‌خویان ﴿فَقَالَ الْكَافِرُونَ﴾ جا بی باوه‌ران ده‌یان ووت ﴿هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ ته‌مه‌شتیکی سه‌یره ﴿إِنَّا نَحْنُ الْمُغْلِبُونَ﴾ نایا کانی مردین و ﴿وَكَاثِرًا بِآيَاتِنَا﴾ بووین به‌خول (چۆن زیندوو ده‌ینه‌وه) ﴿ذَلِكَ رَجَعٌ بَعِيدٌ﴾ ته‌وه‌گه‌رانه‌وه‌به‌کی دووره‌و نابی ﴿فَدَعَلْنَا﴾ بنگومان نیمه‌ده‌زانیس ﴿مَا تَقْصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زه‌وی چهندی له‌لاشه‌یان ده‌خوات (هیچیمان لی وون نابی) ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیظٌ﴾ به‌راونیکیشمان لایه‌که‌پاریزه‌ری هه‌موو شتیکه ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ (زیندوو بوونه‌وه‌و دورنی یه) به‌لکو ته‌وان باوه‌ریان به‌قورئان نه‌کرد ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بۆیان هات ﴿فَهَمُّوا فِي أَمْرٍ مُّرِیحٍ﴾ بۆیه‌ته‌وان له‌ناو کاریکی تیکه‌ل و پیکه‌لدان ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ﴾ ده‌ی نایا سه‌رنجی ته‌و ئاسمانه‌یان نه‌داوه که‌له‌سه‌ریان‌ه‌وه‌به ﴿كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَبَّانَهَا﴾ چۆن دروستمان کردوو و رازاندومانه‌ته‌وه ﴿وَمَا لَهُمْ فُرُوجٌ﴾ وه‌هیچ درزو که‌لیتیکی تیدانی یه ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زه‌ویشمان راختوووه ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ چه‌نده‌ها شاخی دامه‌زراومان تیدا داناوه ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا﴾ پرواندومانه‌تیشیدا ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیجٍ﴾ هه‌موو جور پرووه‌کینی جوان ﴿بَصِيرَةً وَذِكْرَى﴾ تابهر چاو پروونی و په‌ندو بیرخه‌ره‌وه‌بیت ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّذِیْبٍ﴾ بۆ هه‌موو به‌نده‌به‌کی ته‌وه‌به‌کارو گه‌راوه‌بۆ لای خوا ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه‌باراندوومانه ﴿مَاءً مُّبَرَّكَ﴾ بارانیکی به‌پیت و فه‌ر ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ﴾ جابه‌و بارانه‌پرواندومانه ﴿جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ﴾ باخات و دانه‌ویلّه‌ی ته‌و کشتو کالانه‌ی که‌دروینه‌ده‌کرتین ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾ هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿لَهُنَّ أَطْعَمٌ نَّضِیْدٌ﴾ به‌هیشووی تیک په‌ستراوه‌وه ﴿رِزْقًا لِلْعِبَادِ﴾ (تابیته) رزق و رۆزی بۆ به‌نده‌کان ﴿وَأَخْيَيْنَاهُ بِلَدٍ مِّثْلَ مِثْلٍ﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌زه‌وی مردو (ووشک) ده‌بوژنینه‌وه ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوانیش (هه‌ر به‌و شتیوه‌به) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ﴾ پیش ته‌مانیش باوه‌ریان نه‌هینا (به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿فَوُتُوهُ وَأَصْحَبَ الرِّیْسَ وَكُودُ﴾ گه‌لی نوح و خاوه‌ن چال و بیره‌کان و (گه‌لی) سه‌موود ﴿وَعَادَ وَفَرَعُونَ وَلِأَخُونَ لُوطٍ﴾ وه‌گه‌لی عادو فیرعه‌ون و گه‌لی لووطیش ﴿وَأَصْحَبَ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ﴾ هه‌روه‌ها خاوه‌ن باخاته‌چرو پره‌کان و گه‌لی توبیه‌عیش ﴿كُلُّ كَذَّبٍ أُرْسِلَ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌ریان نه‌هینا به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ﴿حَقٌّ وَعِیدٌ﴾ بۆیه‌هه‌ره‌شه‌ی (من له‌دزیان) هاته‌دی ﴿أَفَعِینَا بِالْحَقِّ الْأَوَّلِ﴾ جا نایا نیمه‌له‌دروستکردنی یه‌که‌م جاردا ده‌سته‌وسان بووین (تانه‌توانین زیندووتان بکه‌ینه‌وه)؟! ﴿بَلْ هُمْ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ته‌وان ﴿فِي لَبِیسٍ مِّنْ خَلْقٍ حَدِیدٍ﴾ له‌گومانان له‌دروست بوونه‌وه‌به‌کی سه‌ر له‌نوی

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بہ خوا ئیمہ ئادہ میمان بہ دی ہینا وہ و ﴿وَنَعْلَمُ مَا تُسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ﴾ چاک ناگادارین بہ و خہ یال و خہ ترانہ ی دین بہ دل و دہر و ونیدا ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ﴾ و ئیمہ لہ و وہ نزیکترین (واتہ خوا ی گہورہ عیلم و زانینی تہ و او ی ہہ بہ ہہ مو و جموجولیکی ئادہ میزاد) ﴿مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ لہ شادہ ماری دلی ﴿إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَافِيَانِ﴾ کاتیک تہ و دو و فریشتہ (کرداری) تو مار دہ کەن ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾ کہ لہ لای راست و لای چہ پیہ وہ دانیشتون ﴿مَا يَلْفُظُونَ مِنْ قَوْلٍ﴾ ہەر و و تہ یہ ک لہ دہ می دہر چی ﴿إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ چاودیریکی بہ سہر و و ہہ (و دہ بنوسی) ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ نارہ حہ تی و بینو شی مردن دیت لہ گہل راستیہ کاندہ ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ (پنی دہ و و تری) تہ مہ تہ و (مردنہ) یہ کہ خوت لی دہ پاراست و لادہ دہ ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ تہ مجا فو و دہ کری بہ (شہ پور) کہ پرنادا ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ﴾ تہ وہ پوڑی (بہ دی ہاتنی) ہہ پشہ کانہ ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا﴾ لہ گہل ہہ مو و کہ سینکدا دیت (بو مہ حشہر) ﴿سَابِقٌ وَالْمُهَيَّيْدُ﴾ دوو فریشتہ، یہ کیکیان پیش خوی داوہ، تہ و ی دیکہ شیان شاہیدی لہ سہر تہ دات، (لہ تہ و او ی تہ و کارور کردہ وانہ ی کہ کردوونی لہ دونیادا) ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا﴾ (پنی دہ و و تری) سویند بہ خوا بہ راستی تو لہ مہ بی ناگا بوویت لہ دونیادا ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾ جا ئیمہ پەردہ (ی قیامت) مان لہ سہر لادایی ﴿فَبَصُرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ جا تہ مہر و (کہ قیامتہ) چاوت تیزہ و چاک دہ بینی ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ﴾ وہ تہ و (فریشتہ شاہیدہ ی) لہ گہ لیدایہ دہ لیت ﴿هَذَا مَا الَّذِي وَعَدْتُ﴾ تہ مہ (نامہ ی کردہ وہ کانہ) نامادہ یہ و لای منہ ﴿الْفِيَا فِي جَهَنَّمَ﴾ (خوا دہ فہرموی بہ دوو فریشتہ کہ) فری ی بدہنہ ناو دوزہ خہ وہ ﴿كُلُّ كَفَّارٍ عَنِيدٌ﴾ ہہ مو و کافر یکی سہر کہ شی ﴿مَتَّاعٌ لِلْخَيْرِ﴾ رینگری کہر لہ چاکہ ﴿مُعْتَرِضٌ رِيبٌ﴾ دہست دریز کہری گومانای ﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا يَخْرُ﴾ تہ و کہ سہ ی کہ پەرستراوی تری لہ گہل خوا دا داناوہ ﴿وَالْفِيَا فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ جا ہەر دوو کتان (تہ ی فریشتہ کان) فری ی بدہنہ سزای سہختہ وہ ﴿قَالَ قَرِينُهُ﴾ تہ و (شہ یٹانہ ی لہ دونیادا) لہ گہ لیدا بوو دہ لی ﴿رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْنَاهُ﴾ تہ ی پەر وہ دگارم من تہ و م سہر کہش نہ کرد ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ بہ لکو خوی لہ گومانای یہ کی دوو لہ راستیدا بوو ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدُنِّي﴾ (خوا دہ فہرموی) لہ لای مندا دہ مہ قالی و مشتمر مہ کەن ﴿وَقَدْ فَتَمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ﴾ چونکہ بیگومان پیشتہر ہہرہ شہم (لہم بارہ یہ وہ) ناردو وہ بۆتان ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدُنِّي﴾ بہ لینی من ہەر گیز گورانی بہ سہر دا نایہت ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ وہ من ہیچ جورہ ستہ مینک لہ بہ ندہ کانم ناکہم ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾ پوڑیک دہ بیت بہ دوزہ خ دہ لنین ﴿هَلْ أَمْتَلَايَ﴾ نایا پەر بوویت؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ دوزہ خیش دہ لی نایا کہ سی ترہ یہ (بیہیتن)؟ ﴿وَأَرْزَقْنِي الْجَنَّةَ الْاُمْتَقِينَ﴾ بہ ہہ شتیش (لہ و پوڑہ دا) نزیک کراوہ تہ وہ بو پاریز کاران ولہ خواترسان ﴿غَيْرَ يَعْبُدُ﴾ دوو رنی یہ (لینان) ﴿هَذَا مَا نُوعِدُونَ﴾ (پنیان دہ و و تری) تہ مہ تہ و (بہ ہہ شتہ) یہ کہ بہ لیتان پنی درابوو ﴿لِكُلِّ أَوَّلٍ حَفِظٌ﴾ بہ ہہ مو و پوو لہ خوا یہ کی خوپاریز ﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ﴾ تہ و ہ ی لہ خوا ی میہرہ بان ترسابی لہ پەنہاندا (و خوی لہ گونہ پاراست بیت) ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ وہ بہ دلیکی پوو لہ خواوہ گہراییتہ وہ (بۆ لامان) ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ﴾ (پنیان دہ و و تری) ہہ مو و تان پرونہ ناو بہ ہہ شتہ وہ، دلنیا و بی ترس بن (لہ سزاو ناخوشی) ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْخُودِ﴾ تہ م پوڑہ پوڑی ہہ میہ یی و نہ مری یہ ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا﴾ لہ و بہ ہہ شتہ دا ہەر چیان بویت بۆیان نامادہ یہ ﴿وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ وہ لہ وہ زیاتریشمان ہہ یہ (کہ بینینی خوا ی گہورہ یہ)

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ وہ پیش نہ مان گہل و چینی زورمان لہ ناوبرد ﴿هَٰؤُلَاءِ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ کہ نہ وان لہ مانیش بہ ہیزتر بوون ﴿فَتَقَبَّوْا فِي الْبَلَدِ﴾ خو شاران و وولاتانیاں پشکنیوہ و گہراوون ﴿هَلْ مِنْ مَّجِیصٍ﴾ ئایا ہیچ پنا گایہک ہہوو (بویان لہ مردن) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا﴾ بیگومان لہم (باسہدا) پہندو ناموزگاری ہدیہ ﴿لِمَنْ كَانَتْ لَهُ قُلُوبٌ﴾ بؤ کہ سیٹک خواہن دلنکی (زیندو بیت یان ژیرین) ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ یاگوی بگری (بؤ قورٹان) و بیریشی لہ لای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند بہ خوا بیگومان دروستمان کردوہ ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانہ کان و زہوی و ہرچی لہ نیوانیانداہہ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لہ شہش رورڈا ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ غُوبٍ﴾ وہ ہیچ ماندو و بوونیکمان تووش نہ بوو ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ کہ واتہ (ئہی موحہ مہد) خو گربہ بہ رامبہر ئہو (قسہ نابہ جی یانہ) ی کہ دہیلین ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ بہ ستایشی پەر و ردگارت تہ سببحات بکہ ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾ پیش ہلہاتنی خو رو ﴿وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ پیش ئاوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وہ لہ بہ شیک لہ شہودا ستایشی پەر و ردگارت بکہ ﴿وَأَذِّنْ الشُّجُودَ﴾ وہ لہ پاش نویژہ کانیش ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ﴾ گوئی بگرہ لہ رورژیکدا ﴿يُنَادِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جار دہرینک لہ شویننکی نزیکہ وہ بانگ دہ کات ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ رورژی کہ نہ عرہ تہ یہک (دہنگینکی گہورہی ترسناک) بہ راستی دہ بیستن ﴿ذَٰلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾ ئہو رورژہ رورژی ہاتنہ دہرہ وہیہ (لہ گورہ کان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ﴾ بیگومان ہہر ئیمہین دہرینین و دہشمرینین ﴿وَاللَّيْلَ الْمَصِيرُ﴾ گہرا نہ و ہش ہہر بؤ لای ئیمہیہ ﴿يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ رورژیک دیت زہوی لہ ئاست نہ وانہ (ی مردوون) قلیش دہ بات ﴿بِإِيعَازٍ﴾ بہ پلہ (دیتہ دہرہ وہ) ﴿ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا لَئْسَ﴾ ئہو کو کردنہ وہ بہ لای ئیمہ وہ ئاسانہ ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ﴾ بیگومان ئیمہ ئاگادارین بہ وہی کہ دہیلین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تؤ دہ سہ لاتت بہ سہریاندا نی یہ ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ﴾ کہ وایہ تؤ بہم قورٹانہ ناموزگاری ئہو کہ سہ بکہ ﴿يَخَافُ وَعِيدِ﴾ کہ لہ ہہرہ شہی من دہ ترسی ﴿

سورہ قی (الْاٰیٰتِیْنَ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہربان

﴿وَالذَّارِبِ ذَرًا﴾ سویند بہو بایانہی کہ زور شت پرزو بلاودہ کہ نہ وہ بہ بلاو کردنہ وہ ﴿فَالْحَمِيَّتِ وَقْرًا﴾ ئہمجا سویند بہو ہہورانہی کہ ہلگری بارانن ﴿فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا﴾ ئہمجا سویند بہو کہ شتیانہی کہ بہ ئاسانی دہ گہرین (لہ ناو دہریادا) ﴿فَالْمَقْسِمِتِ أَمْرًا﴾ ئہمجا سویند بہو فریشتانہی کار دابہ شکہرن ﴿إِنَّا نُوْعِدُونَ لَصَادِقٌ﴾ بیگومان ہہر بہلینی کہ پیتان دہدری راستہ ﴿وَلَنْ آدِیْنِ لَوَقْعٌ﴾ وہ بہ راستی (رورژی) پاداشت و تؤلہ پروودہ دات ﴿

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْكُرْسِيِّ﴾ وه سویند به ئاسمانی خواهن رینگای زور (خواهن جوانی و ریک و بیک) ﴿۷﴾
 ﴿إِنَّكَ لَیْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾ بینگومان ئیوه له قسه و گوفتاری جیاوازدان ﴿۸﴾ ﴿يُؤْفِكُ عَنْهُ مِنَ الْوَيْلِ﴾ ئەو کەسه
 لاده دریت له ئیمان کە لادراوه (چونکه خوی گومرایه) ﴿۹﴾ ﴿قُلِ الْخَاصُّونَ﴾ دهك به كوشت چن نه و
 دروزنانه (و نه فرینیان لی بی) ﴿۱۰﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ﴾ ئەوانه کەسانیکن ﴿فِي غَمَرٍ سَاهُونَ﴾ له گیزاوی نه زانیدا بی
 ناگان (له هه مووشت) ﴿۱۱﴾ ﴿يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (به گالته وه) ده پرسن کە ی رۆزی دواپی دیت ﴿۱۲﴾
 ﴿يَوْمَ هُمْ﴾ رۆزیک (سزا ده درین) کە ئەوان ﴿عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾ به ناگری دۆزهخ ده سویتترین ﴿۱۳﴾
 ﴿ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ﴾ (پیان ده ووتریت) سزا کەتان بچه ژن ﴿هَذَا الَّذِي﴾ ئەمه ئەو (سزایه) ﴿كُنْتُمْ بِهِ﴾
 ﴿تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (به گالته وه) به به له داواتان ده کرد ﴿۱۴﴾ ﴿إِنَّ الْمُشْكِينَ﴾ بینگومان پاریز کاران و له خواترسان
 ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ وان له باخات و کەناری سه رچه شمه ی ره واندا ﴿۱۵﴾ ﴿ءَاخِذِينَ مَاءً تَارَهُمْ رِيَهُمْ﴾ ئەوه ی خوا
 پی داوون وه ری ده گرن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مُمِيسِينَ﴾ (چونکه) بینگومان ئەوان له وه و پيش چاکه کار
 بوون ﴿۱۶﴾ ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ النَّاسِ﴾ ئەوانه کەمیک له شه ودا ﴿مَا يَهْتَفِعُونَ﴾ ده خه وتن (ئەوی تری شه و نوێژیان
 ده کرد) ﴿۱۷﴾ ﴿وَبِالْآسِحَارِ هُمْ يَسْتَفِرُّونَ﴾ وه له به ره به یاناندا داوای لیخو شبو و نیان ده کرد ﴿۱۸﴾ ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ﴾ وه
 له مال و دارایی یاندا ﴿حَقٌّ لِّلشَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بۆ (هه ژاری) داوا کەرو داوانه کە مافی خویان هه بوو ﴿۱۹﴾
 ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِ﴾ وه له زه ویدا به لگه و نیشانه هه یه بۆ باوه رداران ﴿۲۰﴾ ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾ وه
 له خودی خوشتاندا (به لگه ی زور هه یه) ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ده ی ئایا بۆ وورد نابنه وه و سه رنج نادهن ﴿۲۱﴾
 ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ وه رزق و رۆزی ئیوه و ئەو به لێنانه ی پیتان ده دری له ئاسمانه ﴿۲۲﴾ ﴿قَرِيبٌ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ جا سویند به په وهر دگاری ئاسمان و زهوی ﴿إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ بینگومان ئەوه (ی باسکرا) هه ق
 و راسته ﴿مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِفُونَ﴾ به وینه ی ئەو قسانه ی خوتان ده یکه ن ﴿۲۳﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ﴾ ئایا پیت گه شتووه
 ﴿حَدِيثٌ صَیْفٍ إِبْرَاهِيمَ الْمَكْرُمِ﴾ به سه رهاتی میوانه ریزداره کانی ئیبراهیم ﴿۲۴﴾ ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی چوونه
 لای ئیبراهیم و ﴿فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ ووتیان سلاو (ئه ویش) ووتی سلاو له خوتان ﴿قَوْمٌ مُّكْرُوتٌ﴾
 (ئیه وه) کەسانیکه نه ناسراوون ﴿۲۵﴾ ﴿فَرَّغَ إِلَى أَهْلِهِ﴾ جا خیرا چوو بۆلای خیزانه کە ی ﴿فَجَاءَ بِعِجْلٍ
 سَمِينٍ﴾ ئەمجا گویره کە یه کی قه له وی (به برژاوی بویان) هینا ﴿۲۶﴾ ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ﴾ وه نزیکه کرد وه
 لیان (به لام نه یان خوارد) ﴿قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ ووتی ئەوه ناخون؟ ﴿۲۷﴾ ﴿فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ئەو سالیان
 ترسا ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مه ترسه (ئیمه نیردراوی خواین) ﴿وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ وه مزگینیان بی دا
 به کورپکی دانا (که ئیسحاقه) ﴿۲۸﴾ ﴿فَأَقْبَلَ بَعْهَآ فِي صَرْقٍ﴾ جازنه کە ی قریوه یه کی کرد و هات ﴿فَصَكَّتْ
 وَجْهَهَا﴾ وه دای به روومه تی خویدا (وهك باووی ژنان) ﴿وَقَالَتْ عَبْرٌ عَقِيمٌ﴾ وه ووتی پیره ژنیکه نه زوك
 (چون مندالی ده بی) ﴿۲۹﴾ ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ﴾ (فریشته کان) ووتیان به روهر دگارت وای فەر مووه
 ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بینگومان هه ر خوا کار به جی ی زانایه ﴿۳۰﴾

﴿قَالَ فَاحْطَبُكُمُ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیراهیم) ووتی: چیتان بێ سپێرداوه ئەهی نیراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ نُجُومٍ﴾ ووتیان بێگومان ئیمە نیراوی بۆ سەر گەلی تاوانباران ﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَءَ مِّن طِينٍ﴾ بۆ ئەوەی ببارین بە سەریاندا بەرد لە گەلی سورەو کراوی ﴿مُسُومَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾ نیشانه کراو لە لایەن پەروەردگار تەو بەرد لە سنوور دەرچوان ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەمجا هەرچی بوو لەو (شارەیی لوط) دالە بپرواداران دەرمان کردن ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وە ئەماندی تێیدا بێجگە لە یەك مالتی موسلمان نەبیت (ئەویش مالتی لوط بوو) ﴿وَتَرَكَاهَا آيَةً﴾ وە پەند و نیشانه یە کمان تێدا بە جی هیششت ﴿لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بۆ ئەوانەیی کە لە سزای بە ئازار دەترسن ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هەر وەها لە بە سەر هاتی موسادا (چەند بە لگەو پەند هەیه) کاتێ کە ناردمان ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ سُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ بۆ لای فیرعون بە بە لگەیی روون و ئاشکراو ﴿قَوْلًا بَرَكَةً﴾ فیرعونیش روی وەرگیرا و سەرپێچی کرد بە هۆی دەسەلاتە کە یەوہ ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ وە ووتی: (موسا) جادوو گەرەیان شیتە ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ﴾ ئیمەش خۆی و لە شکرە کە یمان گرت ﴿فَبَدَّلْنَاهُ فِي آيَةٍ﴾ و فیرمان دانه ناو دەریاوہ ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ کە ئەو شیاوی لۆمە کردن بوو ﴿وَفِي عَادٍ﴾ وە لە گەلی عاددا بە لگەو پەند هەیه ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کاتێ کە ناردمانە سەریان ﴿الرَّيحَ الْعَقِيمَ﴾ بای (گەرمی توندی) بێ خیر ﴿مَّا تَذَرُونَ شَيْءٌ أَنتَ عَلَيْهِ﴾ بە سەر هەر شتیکدا بپوشتایە وازی لێ نەدەهیتا ﴿إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالْمِيمِ﴾ هەتا وەك رزیوی لێ نەکرد ﴿وَفِي ثَمُودَ﴾ وە لە گەلی سەموددا (پەند و ئامۆزگاری هەیه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتێ کە پێیان ووترا ﴿تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ رابوێرن تا کاتێ خۆی دیت ﴿فَعَتَوَاعَنَ أَمْرَ رَبِّهِمْ﴾ جا ئەوان سەر کەشیان کرد لە فەرمانی پەروەردگاریان ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ﴾ ئەمجا هەورە بروسکە لێدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ لە کاتیکدا ئەوان (تیاچوونی خۆیانیان) بە چاو دەبینی ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِّن قِيَامٍ﴾ ئیتر نەیان توانی هەستەوہ ﴿وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ﴾ وە سەر کەو توویش نەبوون ﴿وَهُمْ نُجُجٌ مِّن قَبْلٍ﴾ وە لە گەلی نووحیش لە پێش ئەماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَفْوَاقًا مُّشْقِيْنَ﴾ کە بە راستی گەلێکی بەدکار و لە سنوور دەرچوو بوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ﴾ و ئاسمانمان بە هیزو توانایەکی گەورە دروست کردوہ ﴿وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ وە ئیمە بە راستی فراوانکەری (ئاسمانین) بە بەردەوامی ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا﴾ وە زەویمان راخستووہ ﴿فَنَعَمَ الْمَهْدُونَ﴾ ئای ج راخەریکی چاکین ئیمە ﴿وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وە لە هەموو شتێک جووتێک (نیر و مێ) مان دروست کردوہ. ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوەی بیربکەنەوہ و پەندی لێ وەر بگرن ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾ ئەمجا بە پەلە بەرەو لای خوا برون ﴿إِنِّي لَكُرْمَنَةٌ نَّذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ بە راستی من لە لایەن خواوہ ترسینەرێکی ئاشکراو روونم بۆ ئێوہ ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وە لە گەل خوادا پەرستراوی تر دامەنین ﴿إِنِّي لَكُرْمَنَةٌ نَّذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ بە راستی من لە لایەن خواوہ ترسینەرێکی ئاشکراو روونم بۆ ئێوہ

﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ ہر بہم شیوہیہ ہیچ پیغہ مبریک نہ ہاتو وہ بؤ لای ٹومہ تانی
 پینش ئہ مان ﴿إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ﴾ مہ گہر ووتوویانہ (بہو پیغہ مبرہ) جادو و گہرہ یان شیئہ ﴿
 أَتَوَاصَوْا بِهِ﴾ نایا (ئہ مان و ئہ وان) راسپار دہ یان بؤیہ کتری کردو وہ؟ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نہ خیر)
 بہ لکو ئہ مان گہ لیکسی سہر کہش و یاخیسن ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ تۆ (ئہی مو حہ ممہد ﴿يَا وَيَا
 لِي وَهَرِغِيرَه﴾ ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾ چونکہ تۆ لۆمہ کراو نیت ﴿وَذَكَرَ﴾ و ہ نامۆز گاریان بکہ و بیر یان بخہرہ وہ
 ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکہ بہر راستی نامۆز گاری (ئہ گہر سوودی بؤ بی پروایان نہ بی) سوود
 ئہ گہ یہ نی بہر واداران ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ و ہ من جنؤ کہ و ئادہ میز ادم تہ نہا بؤ ئہ وہ
 دروست کردو وہ کہ بہ ندایہ تی من بکہن ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ زَرْقٍ﴾ من ہیچ رۆزیہ کم ناوی لیان.
 ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا﴾ ناشمہ وی خوار دنم بدہ نی ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ بہر راستی تہ نہا خوا خوی رۆزی
 دہرہ ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ کہ خاوەن دہسہ لاتی زۆر بہ ہیزہ ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا﴾ ئہ مجا بیگومان
 بؤ ئہ وانہی ستہ میان کردو وہ، سزای زۆر مان بؤ نامادہ کردو و ﴿مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾ ہر و ہ چۆن بؤ
 ہا و ہل و ہا و بیرہ کانیاں نامادہ مان کردو وہ ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دہی با ئیتر بہلہ نہ کەن (لہ داوا کردنی سزا)
 ﴿قَوْلِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا ہاوار بؤ ئہ وانہی بی باوہر بوون ﴿مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ لہو رۆژہی
 کہ ہرہ شہ یان بی لیکراوہ ﴿

سورہ قی الطّٰوْر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشنندہی میہرہ بان

﴿وَالطّٰوْر﴾ سویند بہ کینوی طور (بہو کینوہی مووسا لہ سہری قسہی لہ گہل خوی گہورہ
 کرد) ﴿وَكُتِبَ مَسْطُورٌ﴾ و ہ بہ کتیبی نووسراو (مہ بہست پیی قورٹانہ) ﴿فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ﴾
 لہ چہند پەرہیہ کی بلاو کراوہ (قورٹان نووسراو تہ وہ لہ چہند پەرہیہ کدا) ﴿وَأُنشِيتِ الْمَعْمُورُ﴾ و ہ
 سویند بہو خانہی ئاوہ دانہ (بیت المعمور: جیگایہ کہ لہ ئاسمان، فریشتہ کان ہہ می شہ بہدہ وریدا
 دین و دہ چن، بہ وانہ وہ ئاوہ دانہ) ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ و ہ سویند بہ بانى بلند کراو (ئاسمانی
 دونیا) ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ و ہ سویند بہ دہریای پُر کراو (لہ ئاویان ئاگری داگیر ساو) ﴿
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ بیگومان سزای پەر و ہر دگارت (بؤ بی پروایان) دہ بی ﴿قَالَ لَهُمُ الْمُرْسَلُونَ﴾
 ہیچ بہر گری کہری نی یہ ﴿يَوْمَ تَحُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾ رۆژیک کہ ئاسمان زۆر توند دہ کویتہ
 جولہ و ہاتو چۆ ﴿وَتُسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾ و ہ چیاکان (لہ جیی خویان) دہ جوولین و توند
 دہر و ن ﴿قَوْلِ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ کہ واتہ لہو رۆژہ دا ہاوار بؤ بی باوہر ان ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حُوزِ
 يَلْعَبُونَ﴾ ئہ وانہی کہ لہ کاری ناپرہ وادا رۆدہ چن و ہہ می شہ گالتہ و گہپ دہ کەن ﴿يَوْمَ يَدْعُوتُ
 إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا﴾ رۆژی پالیان پیوہ دہ نری بہرہ و ئاگری دۆزہخ چۆن پال پیوہ نانیک ﴿
 هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (بیان دہ و تریت) ئہ مہ ئہ و ئاگریہ کہ ئیوہ بہ درۆتان دہ زانی ﴿

﴿فَإِصْرُ هَٰذَا﴾ نایا ہم ناگرہ جادو وہ ﴿أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصِرُونَ﴾ یان ئتوہ نابینن ﴿۱۵﴾ ﴿أَصْلَوْهَا﴾ بچنہ ناویہ وہ ﴿فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا﴾ نہ مجا نارام بگرن یا نہ بگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾ یہ کسانہ بوتان ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ہر تولہی نہ و کردہ وانہی دہ تانکرد لیٹان دہ سہ نریتہ وہ ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ﴾ بہ راستی پاریز کاران ولہ خوا ترسان لہ ناو باخات و نیعمہ تہ کانی بہ ہہ شندان ﴿۱۷﴾ ﴿فَلِكَيْدٍ يَمَآءَ أُنْهَمُ رَبُّهُمْ﴾ چیڑ نہ بن لہ و شتانہی پەر و رد گاریان پی بہ خشییوون ﴿وَوَقَّهَتْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وہ پەر و رد گاریان پاراستوونی لہ سزای دوزخ ﴿۱۸﴾ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ (بییان دہ و وتریت) بخون و بخونہ وہ ﴿هَٰذَا يَمَآءُ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نوشی گیانتان بیت بہ ہوی نہ و چاکانہی لہ دنیادا دہ تانکرد ﴿۱۹﴾ ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾ پالیان داوہ تہ وہ لہ سہر کورسی و قہ نہ فہی ریز کراو ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ حُورٍ عِينٍ﴾ وہ حوریانی چاو گہش و چاو گہورہ مان کردہ ہاوسہریان ﴿۲۰﴾ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ نہ وانہی بروایان ہیناوہ ﴿وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِمْحَانٍ﴾ وہ نہ وہ کانیشیان دویان کہ و توون بہ ئیمانہ وہ ﴿الْحَقَّابِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ﴾ نہ وہ کانیان دہ گہ نہ نین بییان (لہ پلہی بہ ہہ شندا) ﴿وَمَا أَلْتَهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ ہیچ لہ کردہ وہی (باو کہ) کانیان کہم ناکہ بندہ وہ ﴿كُلُّ أَمْرٍ يَمَآءُ كَسَبَ رَبِّهِمْ﴾ ہہر کہ سہ بارمتہی کردہ وہ کانی خویہ تی ﴿۲۱﴾ ﴿وَأَمَّا ذُرِّيَّتُهُمْ بِفَكْهَةٍ وَأَخْمٍ﴾ وہ بہر دہ وام ہہ موو جوڑہ میوہ و گوشتیکیان پی دہ دہن ﴿وَمِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ لہ وہی نارہ زوی دہ کہن ﴿۲۲﴾ ﴿يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا﴾ لہ و (بہ ہہ شتہ) دا پەر داخی شہراب لہ یہ کتری و ہر دہ گرن ﴿لَا لَغْوٍ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ﴾ نہ قسہی پرو پو و چی تیدایہ و نہ گوناہ کردن ﴿۲۳﴾ ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زُلَمَانٌ لَهُمْ﴾ دہ گہرین بہ سہریاندا کورانی نہ وجہ وانی ئیسک سووکی خویان و خز مہ تیان دہ کہن ﴿كَأَنَّهُمْ لَوْلُؤُكُمْ كُنُوفٌ﴾ و ہک مرواری ناو سہ دہ فن (لہ جوانی و پاکی دا) ﴿۲۴﴾ ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ بہ ہہ شتیہ کان پروو دہ کہنہ یہ کتری و ﴿يَسْأَلُونَ﴾ پرسیار لہ یہ کتری دہ کہن ﴿۲۵﴾ ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾ نہ لئین: بہ راستی ئیمہ پیشتر لہ ناو کہس و کارماندا دہ ترساین (لہ سزای دوزخ) ﴿۲۶﴾ ﴿فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ نہ وہ تہ خوا منہ تی نابہ سہرماندا ﴿وَوَقَّعْنَا عَذَابَ النَّحْمِ﴾ وہ لہ سزای دوزخ پاراستینی ﴿۲۷﴾ ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾ بہ راستی ئیمہ لہ مہ و پیش خوا مان دہ پەرست و ہاوارمان لی دہ کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی نہ و چاکہ کاریکی میہرہ بانہ ﴿۲۸﴾ ﴿فَذَكِّرْ﴾ جا (نہی مو حہ مہد ﷺ) یاد بیان خہرہ وہ ﴿فَمَا أَنْتَ بِنَعْمَةٍ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ چونکہ تو بہ ہوی نیعمہ تہ کانی پەر و رد گارتہ وہ نہ فالہ جیت و نہ شیتیت ﴿۲۹﴾ ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ﴾ نہ ہہ لکو دہ لئین (مو حہ مہد ﷺ) شاعیرہ ﴿نَزَّيْنُ بِهِ رَبِّ السَّمُونِ﴾ چاوہ پروانی مردنی دہ کہ یسن ﴿۳۰﴾ ﴿قُلْ تَرَبُّوا﴾ (نہی مو حہ مہد ﷺ) بلئی: چاوہ پروان بن ﴿فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْصِيعِينَ﴾ بیگومان منیش لہ گہ لٹاندا لہ چاوہ پروانانم ﴿۳۱﴾

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُوا بِهَذَا﴾ ئاخو فام و ژیریان فەرمانیان پێ ئەدا بەم قسانە ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ﴾ (نەخێر) بەلکو ئەمانە گەلیکی سەرکەش و یاخین ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾ یا دەلێن قورئان (موحەممەد ﷺ) خۆی هەلیبەستوو؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نەخێر وانییە) بەلکو برۆا ناهێتن ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ﴾ دەی با ئەوان (بێ باوەرەکان) نموونەییەکی وەک قورئان بهێتن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ئەگەر راست ئەکەن، (کە هەلبەستراوی مرووفە) ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ ئایا ئەوان (بێ خالقێک) لە خۆیانەووە دروست بوون ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ یان خۆیان (خالق) و دروستکەری خۆیانن؟ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئەی ئایا ئەوان ئاسمانەکان و زەویان دروست کردووە ﴿بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (نەخێر وانی یە) بەلکو دڵنیانین و گومانمان هەیە ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِكَ﴾ ئەی ئایا گەنجینەکانی پەرورەدگاری تۆ لای ئەوانە؟ ﴿أَمْ هُمُ الْمُصْطَبَرُونَ﴾ یان ئایا هەر ئەوان دەسەلاتدار و زالن ﴿أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهِ﴾ یان پەژێرەکیان هەیە (پێیدا سەربکەون بۆ ئاسمان و) گۆی بگرن تێیدا (لە هەوالی ئاسمان)؟ ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ﴾ جا (ئەگەر راست ئەکەن) با گۆی گرەکیان بەلگەییەکی ڕوون بێتیت ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ﴾ یان ئایا کچان بۆ خواوە و کۆران بۆ ئێوەیە؟ ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا﴾ یان ئایا تۆ (ئەی موحەممەد ﷺ) داوای کرێ و پاداشتیان لای دەکەیت؟ ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مُمْتَقِنُونَ﴾ ئەوانیش لەبەر بژاردنی باریان گرانه؟ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا ئایا زانیاری غەیبیان لایە؟ ﴿فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ کە (لەبەری) بنووسنەووە ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ ئەی ئایا ئەیانەووی فێل بکەن؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ دەی هەربێ باوەران فێل لێ کراوون ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ ئەی ئایا پەرستراوێکیان هەیە بێجگە لە خوا؟ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاکە لە هەموو هاوێشێک کە بۆی بربار دەدەن ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا﴾ وە ئەگەر پارچەییەک لە ئاسمان بێنن بکەوێتە خوارەووە ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ﴾ ئەلێن: (ئەمە) هەوڕیکی بەسەر یە کدا کە و توووە (بارانمان بۆ دەبارین) ﴿فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا﴾ دەی لێیان گەڕی تا تووشی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ ڕۆژی خۆیان دەبن کە تیا بدالە ناو دەچن ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ ڕۆژی کە فێلەکانیان هیچ سوودی نەبێت ناگەیهێنێت ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وە هیچ سەرکەو توو و سەرفراز نابن ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بە راستی ئەوانەیی ستمیان کردووە (لە خۆیان و بێ برۆا بوون) بۆیان هەیه. ﴿عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾ سزایەکی پێش سزای ڕۆژی دواوەی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام زۆرەیان نایزانن ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ چاوەڕوانی برباری پەرورەدگارت بە ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکە بێگومان تۆ لە پێش چاو و چاودێری ئێمە دایت (لەم ئایەتەدا جێگیر کردن و پاسکردنی سیفەتی چاو بۆ خودا هاتوووە ئێمە برۆامان پێتەتیی بەبێ هیچ لێچواندن و لێکدانەوێەک، وە شێوەکەیی نازانین تەنها خودا دەیزانیت) ﴿وَسَيَحْمَدُكَ رَبُّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ هەر کاتی (لەخەو) هەستایت تەسبیحات بکە بە ستایشی پەرورەدگارت ﴿وَمِنْ أَيْلٍ مَسْبُحَةٍ﴾ وە بێپەرستە و ستایشی بکە لە بەشێک لە شەودا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَنُجُومٌ﴾ وە کاتیەک ئەستێرەکان وون دەبن (وێشت هەڵدەکەن) ﴿١٩﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ سویند به نه ستیره کاتی ئاوا ده بی ﴿۱﴾ ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ﴾ هاوریکه تان (موحه ممهد ﴿۲﴾) گومرا نه بووه ﴿وَمَا عَوَىٰ﴾ وه له راستی لای نه داوه ﴿۳﴾ ﴿وَمَا يَطُّوعِنَ الْهَوَىٰ﴾ وه له ههوا و هه وسه وه قسه ناکات (که قورئان ده خوینیت) ﴿۴﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ههرچی ده یلی (قورئانه) نیگا ده کریت بوی ﴿۵﴾ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ (جویره ئیلی) زور به توانا فیری کردووه ﴿۶﴾ ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾ خاوه نی بیرو هوشی به هیزه ﴿فَأَسْتَوَىٰ﴾ جاله سهر شیوه ی راسته قینه ی خوی راوه ستاوه ﴿۷﴾ ﴿وَهُوَ بِالْأُفْقِ الْأَعْلَىٰ﴾ که به ئاسوی ههره به رزی ئاسمانه وه بوو ﴿۸﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ پاشان نزیک بوویه وه (له موحه ممهد ﴿۹﴾) و نه مجاهاته خواره وه ﴿۱۰﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به نه ندازه ی دوو که وان یان که متر (ی ماوه بوو له گه ل موحه ممهد ﴿۱۱﴾) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ نه مجا (خوا) نیگای کرد بو به نده ی خوی، ئای چ نیگایه ک بوو ﴿۱۲﴾ ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ نه وه ی (موحه ممهد ﴿۱۳﴾) به چاوی سهر بیننی دلی (بروای پی کردو) به دروی نه زانی ﴿۱۴﴾ ﴿فَتَمَرَّوْنَهُ عَلَىٰ مَائِرَىٰ﴾ جا ئایا (بی باوه ران) ئیوه ده مه قالی ی له گه ل ده که ن ده رباره ی نه وه ی که به چاوی خوی ده ی بیننی ﴿۱۵﴾ ﴿وَلَقَدْ رَءَا نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ سویند به خوا بینگومان جاریکی تر جویره ئیلی بینیه ﴿۱۶﴾ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ لای دره ختی (سیدره تولمونته ها) ﴿۱۷﴾ ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ که لای نه وه وه یه به هه شستی نیشته چی بوون ﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾ نه و کاته ی (پیغه مبه ر ﴿۱۹﴾) نه و شته گرنگ و سهر سور هیته ره ی بیننی که سیدره ی دابوشی چون دابوشینیک ﴿۲۰﴾ ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ﴾ چاوی نه و (موحه ممهد ﴿۲۱﴾) به ملا و لادا نه یده پروانی (له مه به ست تی نه ده په ری) ﴿۲۲﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به خوا بینگومان بیننی ﴿مِنْ عَيْنٍ رَّيَّهَا الْكُبرَىٰ﴾ گه وره ترین به لگه و نیشانه ی په روه ردگاری ﴿۲۳﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ ده ی پیتم بلین ئایا لات و عوززا (که دووبتن) ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ﴾ وه بتی سییه م که مه ناته (ئایا هیچیان پی ده کری) ﴿۲۵﴾ ﴿الْكَاذِبُ كَرُوءٌ﴾ ئایا راسته ئیوه کوپان بو خوتان و کچان بو خودا به ره و ا و چاک ده زانن؟ ﴿۲۶﴾ ﴿تِلْكَ إِذْ أُنْفِثَتْ صُبُرُيْ﴾ نه گهر وایی دابه شکر دینکی نادرست ده بی ﴿۲۷﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ نه م بتانه ههر ناوانیکی روتن که ئیوه و باو و باپیرانتان لیتان ناون (به بی ناوه پروک) ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ به لگه یه کی له سهر په رستراوی نه وان نه نار دووه ته خواره وه ﴿إِنْ يَشَاءُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَفْسُ﴾ نه نها شوینی گومان و نه و شته ده که ون که نه فسی خویمان چه زی لی به تی. ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ﴾ له کاتبیکدا که به راستی له لایه ن په روه ردگار یانه وه هیدایه تیان بو هاتووه ﴿۲۸﴾ ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ﴾ ئایا مروف ئاره زووی ههرچی کرد بوی دیته دی (نه خیر) ﴿۲۹﴾ ﴿فَلْيَنظُرِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه ههر خوایه خاوه نی دنیا و دوارپوره ﴿۳۰﴾ ﴿وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ﴾ وه چه نده ها فریشته که له ئاسمانه کانداهن ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه فاعه تیان هیچ سوودی نی یه ﴿إِلَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ﴾ مه گهر دوای نه وه ی که خوا مؤله ت بدات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ بو ههر که سینک که خوی بیه وی و رازی بیت پی ﴿۳۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به پراستی نهوانه ی که باوهر به رۆزی دواپی ناهیتن ﴿لِئَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى﴾ فریشته کان به کچی (خوا) ناو ده بن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیار به کیان ده رباره ی نی به ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ته نها دوا ی گومان ده که ون ﴿وَأَنَّ الظَّنَّ﴾ وه به پراستی گومان ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُ شَيْءٌ﴾ هیچ سوو دیک ی نی به له زانی نی هق و پراستی دا ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده ی که واته توش و از بهیته له و که سه پشت ده کاته قورئان و یادی ئیمه ﴿وَلَوْ يُرَدُّ إِلَّا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ وه بیجگه زبانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه مه نه وپه ری زانیاری و تیگه یشتیان به له زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به پراستی په روه رد گارت چاک ده زانی به وه ی له رببازه که ی گومرا بووه ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾ وه چاک ده زانی به وه ی که رینو وین بووه ﴿وَمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا خاوه نیی هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اسْتَفْتَوْا بِمَا عَمِلُوا﴾ تا سزای نهوانه بدات که خرا به یان کردووه به پی کردووه کانیاں ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه پاداشتی نهوانه بداته وه که چاکه یان کردووه به چاکه تر (له وه ی کردویانه) ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ نهوانه ی که له گونا هی گه وره و کردووه ی دزیو خویان ده پاریزن ﴿إِلَّا اللَّهُمَّ﴾ جگه تاوانی بچووک نه بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ﴾ به پراستی په روه رد گارت لیور دنی فراوانه ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه و له هه موو که س به حالی ئیوه زاناره له کاتیکدا که له زه وه ی دروستی کردون ﴿وَإِذَا أَنْشَأَ جِثَّةً فِي بَطْنٍ أُمِّهِتَكُمْ﴾ وه کاتیک که ئیوه کۆر به له ن وله سکی دایکتان دان ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که واته خوتان به چاک و پاک دامه نین ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ خوا زاناره به و که سه ی زیاتر له خواتر سه ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ جا ئایا دیت نه و که سه ی که پشتی هه لکرد (له باوهر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى﴾ (له وه ی بریاری دابوو) که میکی به خشی و نه وه ی تری گرته وه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ ئایا (نه و که سه) زانیاری په نهانی لایه و ﴿فَهَوَّيْ﴾ و به چاو ده بیینی ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ یان ئایا ناگادار نه کرابوو به وه ی که له په راوه کانی مووسا دا بوو ﴿وَأَنْزَيْهِمُ الَّذِي وَفَّى﴾ (وه به وه ی که له په راوی ئیبراهیمدا بوو) نه و ئیبراهیمه ی که په یمانی خوی به چاک ی به جی هیتا ﴿أَلَا تَرَوْا زُرَّةً وَزُرَّةً وَزُرَّةً أُخْرَى﴾ (له و په راوانه داهاتووه) که هیچ تاوانباریک گونا هی تاوانباریکی تر هه لنگری ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بیگومان ناده می جگه له کوششی خوی خاوه نی هیچی تر نی به (له دوا پروردا) ﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ و بیگومان هه ول کوششه که ی له داهاتوو (له قیامت) دا ده بیئر یته وه ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾ پاشان پاداشت ده در یته وه به تیر و ته وای ﴿وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُسْتَهَى﴾ وه به پراستی هه موو کاریک سه ره نجامه که ی هه ر بق لای په روه رد گارت ده گه ر یته وه ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَابُكَ وَأَبْنَى﴾ وه بیگومان هه ر نه ویش به نده کان ده خاته گریان و بیکه نین ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَّا وَأَحْيَا﴾ وه بیگومان هه ر نه وه ده یانمرین و زیندووشیان ده کاته وه ﴿۱۱﴾

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزُّجَّجَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ و به پراستی هه ر ئه وه كه جوتی نیرو و می دروست کردوه ﴿۱۵﴾
 ﴿مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى﴾ له نوتفه یه ك كاتیک ده پزیتیتته مندالده وه ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَنَّ عَلَیْهِ النُّشْأَةَ الْأُخْرَى﴾ وه
 به پراستی هه ر له سه ر خوایه دروست کردنه وه ی له ر وژی دوا پیدا ﴿۱۷﴾ ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى﴾ وه
 یتگومان هه ر ئه ویشه كه خه لكی ده وله مه ند و هه ژار ده كات ﴿۱۸﴾ ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى﴾ وه به پراستی
 هه ر ئه وه په روه رد گاری ئه سستیره ی شیعرا (شیعرا: ئه سستیره یه ك بوو خه لكاتیک له سه رده می
 نه فامیدا ده یانه رست) ﴿۱۹﴾ ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ وه یتگومان هه ر ئه و خوایه گه لی عادی
 یه كه می له ناو برد ﴿۲۰﴾ ﴿وَتَمُودَ أَفْطًا أَبْنَى﴾ گه لی سه موودیشی له ناو برد و كه سی نه هیشتن ﴿۲۱﴾
 ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ﴾ وه گه لی نوو حیشی (له ناو برد) له پیش (عادو سه موود) دا ﴿۲۲﴾ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلًا أَظْلَمَ﴾
 كه به پراستی ئه وان سته م كارترو ﴿وَأَطْنَى﴾ سه ر كه ش تربوون ﴿۲۳﴾ ﴿وَالْمُتَفَكِّهَةَ أَهْوَى﴾ وه گونده
 سه ر وژیر كراوه كانی (به زه ویدا) برده خواره وه (كه گونده كانی گه لی لوو طبوون) ﴿۲۴﴾ ﴿فَغَشَّاهَا مَا عَشَى﴾
 ئه مجا ئه و گونده می داپوشی (به جوره ها سزای سه خت) چو ن داپوشینیک ﴿۲۵﴾ ﴿فَبَآئِيَ الْأَعْرَابَ﴾
 له كام نازو نیعمه ته كانی په روه رد گارت ﴿تَتَمَارَى﴾ دوو دلیت ﴿۲۶﴾ ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى﴾ ئه م
 (پنغه مبه ره) تر سیتنه ریکه له (پنغه مبه ره) تر سیتنه ره كانی پیتشوو ﴿۲۷﴾ ﴿أَزِفَتِ الْأَرِفَةُ﴾ ر وژی دوا یی زور
 نزیک بووه ته وه ﴿۲۸﴾ ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه له خوا ی گه وره كه س نی یه ناشکرای بکات
 (وبزانیت كه ی دیت) ﴿۲۹﴾ ﴿أَقِمْنَ هَذَا الْحَدِيثَ تَعَجُّبًا﴾ جا ئایا له م قورئانه سه ر تان سور ده میتیت؟! ﴿۳۰﴾
 ﴿وَقَضَّ حُكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾ وه پنده كه نن و ناگریین! ﴿۳۱﴾ ﴿وَأَنْتُمْ سَمِيعُونَ﴾ وه ئیوه سه ر گهرم و بی ناگان ﴿۳۲﴾
 ﴿فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ ده ی سوژده به رن بو خوا و به رستشی بکه ن ﴿۳۳﴾

سوره تی القمیر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿أَقْرَبَ السَّاعَةِ﴾ ر وژی دوا یی نزیک بوویه وه ﴿وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له ت بوو ﴿۱﴾ ﴿وَأَنْ يَرَوُا آيَةً﴾ وه
 ئه گه ر بی پروایان مو عجزیه یه ك ببینن ﴿يَعْرِضُوا﴾ پشت هه لده كه ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ﴾ وه ده لین ئه مه
 جادوویه کی به رده وامه (و موحه ممه د لیان ده كات) ﴿۲﴾ ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه ئه و (بت په رستانه)
 باوه ریان نه هیتاو شوین هه و او ئاره زووی خو یان كه و تن ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ﴾ له كاتیکدا هه موو
 كارنك سه ره نجامیکی هیه ﴿۳﴾ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ﴾ یتگومان هه والی زور (له ناو بردنی یاخیانیان)
 پی گه یشتووه (له قورئاندا) ﴿مَا فِيهِ مِزَاجٌ﴾ كه بیانگیریتته وه (له بت په رستی) ﴿۴﴾ ﴿حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ﴾
 (قورئان) هه مووی حیکمه تیک ی ته واه ﴿فَمَاتَنَّ النُّذُرُ﴾ به لام ترساندن تر سیتنه ران (بو گه لی بی
 بر و) سوودی نی یه ﴿۵﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ﴾ ئه مجا تو (ئهی موحه ممه د) ﴿۶﴾ ﴿وَرَوَّانَ لِي وَهَرَجَه رَحِيَّتَه﴾
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه پروانی) ئه و ر وژه بکه كه جار ده رنك بانگی خه لكی ده كات ﴿إِلَى شَيْءٍ نَكِيرٍ﴾
 بو شتیکی زور ناخوش (كه ر وژی حه شره) ﴿۷﴾

﴿حُشَعَا انْصَرَفُوْهُ﴾ (بئی باوہران) بہ کزوچاو شوہری یہوہ ﴿يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ﴾ لہ گورہ کانیان دینہ دہرہ وہ
 ﴿كَانَ اَنْهَرَجَرَادٌ مُّنتَشِرٌ﴾ وہك كوللہی پھرش و بلاون ﴿مُتَّطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ﴾ خیرا دواى جار دہرہ کہ
 دہ کہون ﴿يَقُوْلُ الْكَافِرُوْنَ﴾ بئی باوہران دہلین ﴿هَذَا بَشَرٌ اَمْثَلُكَ﴾ ئەمپرؤ رۆژنکی زۆر دژوار و سہختہ ﴿
 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا﴾ پيش ئەمان گەلى نوح بئی باوہر بوون، جابەندەى ئیمە (نوح) یان بە درۆزن دانا
 ﴿وَقَالُوا مَجْنُوْنٌ﴾ وە ووتیان (نوح) شیتە ﴿وَاَرْسَلْنَا﴾ وە ھەرەشەیان لیکرد و رینگری کرا لہ بانگەوازە کەى
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا (نوح) ھاواری کردە پەرورەدگاری و ﴿اِنِّىْ مَعْلُوْبٌ﴾ (ووتى) بە راستى من شکستم
 خوار دووہ (بئی دەسەلاتم) ﴿فَاَنْتَصِرْ﴾ دەى تۆ یارمەتیم بدە ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾ ئیمەش ھەموو
 دەرگای ئاسمانمان کردوہ ﴿بِمَاءٍ مِّنْهُمۡ﴾ بە ھاوی بارانى بەلیمە ﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾ وە کانیاوی
 زۆرمان لہ زەویدا ھەلقولاند ﴿فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ﴾ جانواى ئاسمان و زەوى بەیەك گەشتن بەو ئەندازەى
 ﴿فَقَدَرٌ﴾ کە بریاری لہ سەر درا بوو ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَلْجِ﴾ وە نوو حمان (لە گەل شوین کە ووتوانى)
 ھەلگرت لہ سەر کەشتیەك کە بە چەند پارچە تەختەو ﴿وَدُسِّرَ﴾ بزمار (دروست کرابوو) ﴿
 تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا﴾ لہ پيش چاوو چاودیری ئیمە دەرۆشت (نەمان ھیتشت نوqm بیئت) (لەم ئایە تەدا
 جیگیر کردنى صیفەتى [عین = چاو] بۆ خواى گەرە ھاتووہ، بە لام بەشیوہیەك کە شایستەى
 گەرەھى و تەواوى زاتى خوا بیئت، بەبى ھیچ لیچواندن و لیکدانەوہیەك، وە بروامان پیئەتى و
 چۆنیەتیە کەى نازانین، تەنھا خوا دەیزانیت) ﴿جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ﴾ ئەمە پاداشتە بۆ ئەو کە سەى باوہرى پى
 نە کرا (کە نوو حە) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً﴾ بینگومان ئەو رووداوەمان ھیشتەوہ تابییتە پەندىك. ﴿فَهَلْ مِّنْ مُّذَكِّرٍ﴾
 جا ئایا کە سىك ھەبە پەند وەر گرى؟ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ﴾ دەى ئایا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿
 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بە خوا بە راستى ئیمە قورٹانمان ئاسان کردوہ بۆ ئامۆزگارى لى وەر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِّنْ مُّذَكِّرٍ﴾ جا ئایا کە سىك ھەبە پەندى لى وەر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ گەلى عادیش پیئەمبەرە کەیان
 بە درۆ زانى ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ﴾ جا ئایا سزاو ترساندنم چۆن بوو؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمۡ رِّيحًا صَاصِرًا﴾
 بینگومان ئیمە بایەكى توندی ساردمان ناردە سەریان ﴿فِي يَوْمٍ خَاسِئٍ مُّسْتَمِرٍّ﴾ لہ رۆژنکی شوومى سەختدا بە
 بەردەوامى ﴿تَنَزَّاعُ النَّاسُ كَانْتَهُمۡ أَفْجَارُ تَلٰلٍ مُّنْقَعِرٍ﴾ خەلكى (لە زەوى) ھەلگرت وەك بنە دارخورماى لہ پیخ
 ھەلگەندراوى (لیکردن) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ﴾ جا ئایا سزاو ھەرەشەى ئیمە چۆن بوو (لەبئی باوہران)؟
 ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ﴾ بە راستى قورٹانمان ئاسان کردوہ بۆ ئامۆزگارى لى وەر گرتن ﴿فَهَلْ مِّنْ
 مُّذَكِّرٍ﴾ جا ئایا کە سىك ھەبە پەندى لى وەر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ﴾ گەلى سەموود باوہریان بە
 پیئەمبەرە کەیان نەھینا (کە صالح پیئەمبەریان بوو علیہ السلام) ﴿فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثْلَانَا وَجَدْنَا نَبِيِّنَا﴾ جاووتیان:
 چۆن ئیمە دواى تاکە کە سىك بکەوین لەخۆمان ﴿إِنَّا إِذْ أَلْفَيْنَا ضَلٰلٍ وَسُعُرٍ﴾ ئەگەر دواى تۆ بکەوین ئەو سە
 ئیمە لە گومراى و شکست دابن ﴿أَلَمْ يَلْقَ الْاِدْرَكَ عَلٰی مِّنۡ بَيْنِنَا﴾ ئایا لەناو ھەمووماندا نیگا ھەر بۆ ئەو کراوہ
 بە تەنیا؟ ﴿بَلْ هُوَ كَذَابٌ اَشِرٌ﴾ (نەخیر) بەلکو ئەو (صالح) پیاویکی زۆر درۆزنى خود پەسەند و لوت بەرزە ﴿
 سَيَعْلَمُوْنَ عَذَابَ الْكَذٰبِ الْاَشِرِ﴾ سبەى دەزانن کە کى زۆر درۆزنى خود پەسەندە ﴿إِنَّا مَرْسِلُوْا السَّاقَةَ فِئْتَةً لَّهُمْ﴾
 ئیمە حوشترە کە دەنیرین بۆ تاقى کردنەوہیان ﴿فَأَرْقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ﴾ جا (ئەى صالح) چاوەروانى سەر
 ئەنجامیان بکە و دان بەخۆدا بگرە ﴿

﴿وَنَبِّهٖٓأَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمَا﴾ وهه‌والیان پی بده که‌ئاوه‌که له‌نیوانی (حوشتره‌که‌و‌ئه‌و) اندا به‌ش کراوه
 ﴿كُلٌّ شِرْبٌ خَافِضٌ﴾ هه‌ریه‌که‌یان له‌نۆره‌ئاوی خۆیدا حازر بی ﴿فَنَادَا صَاحِبُهَا﴾ (گه‌له‌که‌ی له‌م کاره
 بیزار بوون) جا بانگی هاوپی (خراپه) که‌یان کرد (قوداری کوپی سالیف) ﴿فَتَعَاطَى فَقَرَ﴾ نه‌ویش
 ده‌ستی دایه شمشیر و (حوشتره‌که‌ی) سه‌ر بری ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ جا تۆله‌و ترساندن من
 چۆن بو بۆیان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا صَبَاحَةً وَحَدَّةً﴾ بینگومان ئیمه‌ده‌نگیکی گه‌وره‌ی ترسانکمان بو
 ناردن ﴿فَكَانُوا أَكْهَشِرَ الْمُحْطَرِّ﴾ هه‌موو (مردن و نه‌فروتونا بوون) به‌وینه‌ی پووشی ژیر پی ی ئازهل ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی قورئانمان ئاسان کردووه‌بو ئامۆزگاری لی وه‌رگرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِ﴾ جا ئایا که‌سینک هه‌یه‌به‌ندی لی وه‌رگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي﴾ گه‌لی لووط
 باوه‌ریان نه‌هیتا به‌پتغه‌مبه‌ره‌که‌یان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا صَبَابًا﴾ به‌راستی ئیمه‌ش ناردمانه سه‌ریان
 بایه‌کی به‌هینز به‌ورده‌زیخه‌وه (وله‌ئاوی بردن) ﴿إِلَّا أَلْ لُوطٍ﴾ جگه‌له‌که‌س و کاری لووط نه‌بیت
 ﴿بَنَاتِهِمْ بِسَحْرِ﴾ که‌له‌به‌ره‌به‌یاندا رزگارمان کردن ﴿نِعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ به‌به‌زه‌بی و په‌حمه‌تی خۆمان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ هه‌ره‌به‌و‌شیه‌پاداشتی سوپاسگوزاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرْتَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾ به‌راستی (لووط)
 گه‌له‌که‌ی ترساند له‌تۆله‌ی سه‌ختی ئیمه‌﴿فَتَمَارَوْا بِالَّذِي﴾ به‌لام‌ئه‌وان گومانیان هه‌بوو له‌و ترساندنه‌و پروایان
 پی نه‌بوو ﴿وَلَقَدْ رَدُّوهُ عَنْ صَيْفِهِ﴾ سویند به‌خوا بینگومان (گه‌لی لووط) داوای میوانه‌کانیان لیتکرد ﴿فَطَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ﴾ جا ئیمه‌ش چاویانمان کویر کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ ده‌بچه‌ژن سزا و سه‌ره‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانم ﴿وَلَقَدْ صَبَحَٰهُمْ بِكُرٍّ عَذَابٍ مُّسْتَقَرٍّ﴾ سویند به‌خوا بینگومان هیرشی برده سه‌ریان له‌به‌ره‌به‌یاندا سزایه‌کی به‌رده‌وام
 ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ ده‌ی بچه‌ژن سزا و سه‌ره‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانم ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی ئیمه‌قورئانمان ئاسان کردووه‌بو خویندنه‌وه‌و ئامۆزگاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِ﴾ جا ئایا که‌سینک هه‌یه‌به‌ندی
 لی وه‌رگریت؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذْرُ﴾ بینگومان ترسینه‌ران (مووسا و هاروون) هاتن بو سه‌ر فیرعه‌ون
 و ده‌ست و پێوه‌نده‌که‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾ باوه‌ریان به‌هه‌ره‌موو نیشانه‌کانی ئیمه‌نه‌کردو به‌درۆیان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ جائیمه‌ش تۆله‌مان لی سه‌ندن به‌تۆله‌سه‌ندن که‌سیکی زالی به‌توانا ﴿أَكْفَارُكُمْ حِجْرٌ مِّنْ أَوْلَٰئِكُمْ﴾ ئایا کافره‌کانی ئیه‌ (ئه‌ی خه‌لکی مه‌که‌که) باشترن له‌م گه‌لانه‌ی (که‌باسکران)
 ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾ یان ئیه‌ (ئه‌ماننامه‌تان) هه‌یه‌له‌کتیه‌ئاسمانی به‌کاندا (ودلئیان که‌سزاندارین) ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ﴾ یان ده‌لین ئیمه‌کۆمه‌لنکی سه‌رکه‌وتووین و نابزه‌ین ﴿سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ
 وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ بینگومان کۆمه‌له‌که‌یان ده‌شکیتری و هه‌لدین ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾ به‌لکو به‌لئیان پوژی
 دواپی به‌﴿وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَآمُرٌ﴾ وه‌ (سزای) ئه‌و پوژه‌زۆر سه‌خت ترو تال تره‌﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾
 به‌راستی تاوانباره‌کان له‌گومرایی و شیبی دان ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ ئه‌و پوژه‌ی که‌له‌ئاگری
 دۆزه‌خدا به‌سه‌ر پوخساریاندا راده‌کیشترین ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (پیان ده‌لین) بچه‌ژن ئازاری دۆزه‌خ ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بینگومان ئیمه‌هه‌موو شتی‌کمان به‌ئه‌ندازه‌دروست کردووه

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ﴾ و ه فەرمانی ئیمه تهنه یه ک جاره ﴿كَلِمَةٍ بِالْبَصَرِ﴾ و ه ک چاو ترو کاندنیک (وايه له خیراییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾ سویند به خوا بینگومان زور له کهسانی بی باوه ری و ه ک ئیوه مان له ناوبر دووه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ جائایا که سینک هه یه به ندی لی و ه ربگریت؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾ و ه هه ر چیه کیان کردووه له نامه ی کرده وه کانیا ندایه ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ﴾ و ه وورد و درشتی (کرده وه کانیا ن) هه موو نو سراوه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾ بینگومان پاریز کاران و له خواتر سان وان له باخات و پرووباره کانی (به هه شتدا) ﴿فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ﴾ له جینگایه کی خوش و په سه ندان ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ لای پاشایه کی به ده سه لاتی به توانان ﴿

سوره فی الشَّحَبِ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی به خشنده (ئو و خویایه یه) ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ که قورئانی فیر (ی موحه ممه د ﴿وَنَادَاهُ مِيزَادٌ﴾ به ئاسانکردنی خویندنه وه و له به رکردن و تیگه یشتنی مانا و و اتا کانی) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ و ه فیری گفتوگوی کرد ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ﴾ رور و مانگ به حسابیکی زور وورد دین و ده چن ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ نه ستیره و گزو گیاو دره خت (بو خوا) سوژده ده به ن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ و ه ئاسمانی بلندو به رز کردووه ته وه و ه ته رازو (ی عه داله تی) داناوه ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (وه فەرمانی داوه) که هه ر گیز زیاده روی له ته رازو دانه که ن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ و ه کیشانه تان رینک بکیشن ﴿وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له ته رازو دا که م و کووری مه که ن (سووک مه یکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ و ه زه وی بو خه لکی راختووه ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ تیدایه میوه هات و دار خورمای خاوه ن پورک ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ و ه دانه و نیله ی خاوه ن کاو پهل و پودار و په یحانه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکه ن؟ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ له قورینکی و وشکه وه بووی و ه ک سواله ت ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ و ه جنو که ی دروست کرد له بلیسه ی ناگریکی بی دوو که ل ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکه ن؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) په روه رد گاری هه ر دوو رورژه لات و په روه رد گاری هه ر دوو رورژ ناوایه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ده ی به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکه ن ﴿

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دوو دہریای بہرہ لا کردووہ کہدہ گہن بہیہک ﴿۱۱﴾ ﴿يَبْتَغِيَانِ رَحْمَتَ رَبِّهِمَا﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہرہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۱۲﴾ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ لہو دووہ دہریایہ مرواری و مہرجان
 دہرہ چن (دروست دہبن) ﴿۱۳﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرہ رد گارتان باوہر
 ناکہن؟ ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ وہ بوقوایہ ٹہو کہشتی بہ گہورہ دروستکراوانہی کہ
 وہک شاخن لہ دہریادا دہ گہرین ﴿۱۵﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرہ رد گارتان
 بہ درو دہزانن؟ ﴿۱۶﴾ ﴿كُلٌّ مِنْ عَلَيْهَا فَأَن﴾ ہہرچی دروستکراو لہ سہر زہویدا ہہیہ نامینتی و تیادہ چنی ﴿۱۷﴾
 ﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ﴾ وہ ہہر پرووی پیروزی بہرہ رد گارت دہ میتیت (لہم ئایہ تہ دا جینگیر کردنی سیفہ تی
 [وجہ = پرو] بوقوای گہورہ ہاتوہ، بہ لام بہ شیوہیہک کہ شایستہی گہورہیی و تہ وای ذاتی خوابیت،
 بہ بی ہیچ لیچواندن و لیکن دانہ وہیہک، وہ پرو امان پیہ تی و چونیہ تیہ کہی نازانین، تہ نہا خوا دہیزانیت).
 ﴿ذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ کہ خواہن شکوی ریزدارہ ﴿۱۸﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہرہ رد گارتان بہ درو دہزانن؟ ﴿۱۹﴾ ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٹہوہی لہ ناسمانہ کان و زہوی
 دایہ (ہہموو) داوی (پنویستیان) لہ خوا دہ کہن ﴿۲۰﴾ ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ہہموو پروژی خوا لہ (بہ ٹہنجام
 گہیانندی) کاریکی (گشتی بوونہوہر) دایہ (یہک دہمرتیت، یہک لہ دایک دہ بیت، یہ کیتک سہر دہ خات
 و بہ کیتکی تر دہ شکیتیت ہتہد...) ﴿۲۱﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہرہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۲۲﴾ ﴿سَنَفُوعٌ لَّكَرَأْيُهُ الْقُلُوبَ﴾ لہمہ و لا مو حاسہ بہ تان دہ کہین ٹہی گروی
 نادمی و جنوکہ ﴿۲۳﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرہ رد گارتان باوہر ناکہن ﴿۲۴﴾
 ﴿يَمَسُّنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسَ﴾ ٹہی کومہ لی جنوکہ و نادمی ﴿۲۵﴾ ﴿إِنْ أَسْطَقَعُ أَنْ تَفْذُوا﴾ ٹہ گہر توانیتان دہر چن
 ﴿مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہ بہ شہ کانی ناسمانہ کان و زہوی ﴿۲۶﴾ ﴿فَأَنْفُذُوا﴾ ٹہوہ برؤن دہر چن.
 ﴿لَا تَفْذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾ ناشتوانن مہ گہر بہ دہ سہ لایتیک نہ بیت ﴿۲۷﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ
 نیعمہ تہ کانی بہرہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۲۸﴾ ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا بُوْتَانِ دَهْنَرِي﴾ ﴿شَوَاطِلٌ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَّاسٌ﴾
 بلنسیہی ٹاگر و مسی تواوہ (بادو و کہلی ٹاگر) ﴿۲۹﴾ ﴿فَلَا تَنْصَبِرَانِ﴾ ٹہو سا یارمہ تی بہ کترتان ہی نادریت
 ﴿۳۰﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۳۱﴾ ﴿فَإِذَا انشَقَّتِ
 السَّمَاءُ﴾ ٹہمجا کاتیک ناسمان لہت لہت بوو ﴿۳۲﴾ ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ وہک گولی سووریان پرونی
 ہہ لقرچاوی لیہات ﴿۳۳﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرہ رد گارتان باوہر
 ناکہن؟ ﴿۳۴﴾ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ ٹہمجا لہو پروژہ دا پرسیار ناکریت لہ تاوانی ﴿۳۵﴾ ﴿إِنَّسٌ وَلَا جَانٌ﴾
 ہیچ نادمی و جنوکہ یہک (چونکہ ہہموو کہس لہو پروژہ دا بہ پرویدا دہ ناسریٹہوہ کہ تاوانبارہ یان
 چاکہ کار) ﴿۳۶﴾ ﴿فَيَأْتِيَهُمَا رَيْحٌ كَذِبَانِ﴾ جابہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۳۷﴾
 ﴿يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ﴾ خراپہ کاران بہرہ و خساریاندا دہ ناسریٹہوہ ﴿۳۸﴾ ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَفْئَامِ﴾ ٹہمجا
 راٹہ کیشرین بہ مووی پیٹی سہریان و بہ قاچیان (بو ناو دوزہخ) ﴿۳۹﴾

﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُکَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ نه مه نهو دوزه خه یه که تاوانباران به درو یان ده زانی ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِیمٍ اِن﴾ هاتو چو نه که ن له نیوان نهو (دوزه خه) و ئاوی زور گهرمدا ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ﴾ وه بو نهو که سه ی له وه ستانی به رده م په روه رد گاری بترسیت هه یه ﴿جَحَنَّمَ﴾ دوو باخی (خوش) ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿ذَوَاتَا اُفْنَانٍ﴾ (دوو باخه که) خاوه نی میوه و دره ختی زورن ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ ده ی به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان بی باوه پناکه ن؟ ﴿فَیْهَمَا عِینَانِ جَحْرَیَانِ﴾ تیاندا هه یه دوو پروبار و کانیووی ره وان ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿فَیْهَمَا مِنْ کُلِّ فَلَکٍمَ زَوْجَانِ﴾ هه یه له ناویاندا له ههر میوه یه که دوو جوړ ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿مُشْکِبَیْنِ عَلٰی فُرْشٍ﴾ پالیان داوه ته وه له سهر جوړه فدرشیک ﴿بَطَانٍمِنْ اِسْتَبْرَقٍ﴾ که به ره کانیان له ئاوریشمی نه ستوره ﴿وَجَنِّ الْجَنَّتِیْنِ دَانٍ﴾ وه میوه لی کردنه وه ی نهو دوو باخه نزیکه ده سته ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿فَیْهِنَّ قَصْرِتُ الطَّرْفِ﴾ لهو باخانه دا هه ن خوړیانی که ته نهها چاویان بریوه ته میرده کانیان ﴿لَمْ یَطْمِئْسُوا مِنْ قَبْلِہُمْ وَلَا جَانٍ﴾ پیش نه وان دهستی ئاده می و جنو که یان لی نه که وتووه ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿کَانَتْھُنَّ اَلْیَاقُوْتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ نهو (خوړی یانه) وه که یاقوت و مرجان وان ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ﴾ نایا پاداشتی چاکه ههر چاکه نی یه؟ ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿وَمِنْ دُونِہِمَا جَنَّتَانِ﴾ وه بیجگه لهو دوو باخه ی (که باسکران) دوو باخی تر هه ن ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿مُدَّھَمَّتَانِ﴾ دوو باخی نهو نهو سده وزن (له سه وزیداره ش ده نویتن) ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿فَیْهَمَا عِینَانِ نَضَّخَتَانِ﴾ لهو دوو (باخه) دا دوو کانی هه لقولاویان تیدایه ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه پناکه ن؟ ﴿فَیْهَمَا فَلَکُمَا وَنَحْلٌ وَرُفَّانٌ﴾ لهو دوو (باخه دا له هه موو جوړه) میوه و دارخورماو هه ناریکیان تیدایه ﴿فَإِذَا رَکَّکُمَا تَکْذِبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ﴾ تێیاندا هەیه ئافەرەتانی ئاكار چاکى پەوالت جوان ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابە کام لە نەعمەتەکانی پەرورەدگارتان باوەر ناکەن؟ ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ حۆریانێک لەناو خێوەت و چادەرەکاندا دەرناچن و دوور ناکەونەووە (هەمیشە چاوەڕوسی هاوسەرەکانیان) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابە کام لە نەعمەتەکانی پەرورەدگارتان باوەر ناکەن؟ ﴿لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْفُسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جِآنٌ﴾ پێش ئەوان نەدەستی ئادەمی و نەدەستی جنۆکیان لى نەکەوتوووە ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابە کام لە نەعمەتەکانی پەرورەدگارتان باوەر ناکەن؟ ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفُوفٍ خُضِرَ وَغَبَقَرِي حَسَنَاتٍ﴾ پال دەدەنەووە بەپشتی سەوزباوی رازاو و فەرشی زۆر جوانی نایابەووە ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جابە کام لە نەعمەتەکانی پەرورەدگارتان باوەر ناکەن؟ ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ پیرۆزە ناوی پەرورەدگاری خاوێن گەورەیی و بەخشش ﴿٧٨﴾

سورەتی ﴿الواقعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خواى بەخشندەى میهرەبان ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتێک کە پرووداوی گەورەى (قیامت) پرویدا ﴿لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَذِبَةٌ﴾ لەپرودانیدا هیچ دروو گومانێک نییە ﴿خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ﴾ نزم کەرەوێ (کەسانیکە و) بەرز کەرەوێ (بۆ کەسانیکى تر) ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْجًا﴾ کاتێک کە زەوى هێترایە جولان بە جولانیکی توند ﴿وُئِسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾ وە شاخەکان زۆر وورد کران بەورد کردن ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثَاتًا﴾ وە بوون بە تەپوئۆزى پرش و بلاو ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ وە ئێو دەبنە سێ کۆمەل (لە دوا پرۆژدا) ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ ئەمجایارانى لای راست، کام یارانى لای راست؟ ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ وە یارانى لای چەپ، کام یارانى لای چەپ؟ ﴿وَالسَّادِقُونَ السَّادِقُونَ﴾ وە پێشە کەوتووەکان هەر خۆیانن پێش کەوتوو ﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ئەوانەن نزیکانى (بارە گای خوا) ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ لە بەهەشتانى پەرزەوێ نەعمەتدان ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ کۆمەلێکی زۆرن لە (گەلانی) پێشینان ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ وە کەمێکن لە پاشینان (لە ئوممەتى موحمەد ﷺ) ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾ لەسەر قەنەفە و کورسى چنراو بە ئالتون ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَرَّبِينَ﴾ پال ئەدەنەووە لەسەرى بەرامبەر بەیەکتەرى ﴿٧٩﴾

﴿بَطُونٌ عَلَيْهِمْ وَلَدُنْ مُخْلَدُونَ﴾ تازه لاوی هه میشه یی به سه ریاندا ده گه رین ﴿٧﴾ ﴿يَا كُوفٍ وَأَبَايَقُ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ به به رداخ و سوراحیی و گلاسی پر له شه رایی سه رچاوه ی ره وان ﴿٨﴾ ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ﴾ نه سه ریان بی ی ده یشیت ونه سه رخوش نه بن بی ی ﴿٩﴾ ﴿وَفِيكُم مِّمَّا يَخِرُّونَ﴾ میوه هاتیش که خویان هه لی بزیرن ﴿١٠﴾ ﴿وَلَحِمٌ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وه گوشتی هه ر بالنده یه که که زی لی بکه ن ﴿١١﴾ ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ وه حوریانی چاو گهش و چاو به له که ﴿١٢﴾ ﴿كَامَثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكُونِ﴾ وه ک مرواری ناو سه ده ف وان ﴿١٣﴾ ﴿جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (ئه م نیعمه تانه) له پاداشتی ئه و کرده وانه دایه که نه نجامیان ئه دا ﴿١٤﴾ ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْقَوَا وَلَا تَأْتِيهَا﴾ نابییستن له و به هه شتانه دا نه قسه ی بینوده، وه نه تاوانبار کردن ﴿١٥﴾ ﴿إِلَّا قِلَاسًا سَلْمًا﴾ جگه له ووته ی سلاو سه لام کردن (له یه کتری) ﴿١٦﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ وه یارانی لای راست کام یارانی لای راست ﴿١٧﴾ ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ له ژیر سییه ری دارتاوگی بی در کدان ﴿١٨﴾ ﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾ و داری مؤزی هونراو به هیشووه مؤز ﴿١٩﴾ ﴿وَطَلْحٍ مَّمْدُودٍ﴾ و سییه ری به رده وام ﴿٢٠﴾ ﴿وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ﴾ وه ئاوی تافگه بی و ئاوی ره وان ﴿٢١﴾ ﴿وَفِيكُم مِّمَّا يَكْفِرُ﴾ وه میوه هاتی زور ﴿٢٢﴾ ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ که هه رگیز ته واونابی و قه ده غهش نا کرئ ﴿٢٣﴾ ﴿وَفُورٍ مَّرْجُوعٍ﴾ هه روه ها راخه ری به رز زبلندی تیدایه ﴿٢٤﴾ ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنْسَاءً﴾ ئیمه حوریه کانی به هه شتمان دروست کردووه به دروست کردنیکی زور جوان ﴿٢٥﴾ ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا﴾ وه گیر او مانن به حوریانی هه میشه کچ (واته: هه رچه ندها و سه رکانیان بچنه لایان خوی گه و ره بویان ده کاته وه به کچ) ﴿٢٦﴾ ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ هاو سه ره کانیان زور خوش ده ویت و هاو ته مه نیان ﴿٢٧﴾ ﴿لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ (ئه مانه هه موو) بویارانی لای راستن ﴿٢٨﴾ ﴿ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ﴾ (یارانی لای راست) کومه لئیکی زورن له (گه لانی) پیشیوو ﴿٢٩﴾ ﴿وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ کومه لئیکی زوریش له پاشینان (له ئوممه تی موحه ممه د ﷺ) ﴿٣٠﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ وه هاو رییانی لای چه پ کام هاو رییانی لای چه پ؟ ﴿٣١﴾ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ﴾ له ناو گری دوزه خ و ئاوی له کول دان ﴿٣٢﴾ ﴿وَطَلْحٍ مِّنْ يَّخْمُورٍ﴾ وه له سییه ری چره دوو که لی رهش دان ﴿٣٣﴾ ﴿لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ نه فیتکه و نه که لکیشی هه یه ﴿٣٤﴾ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مَبْعُوثِينَ﴾ چونکه به راستی ئه مانه پیشتر خوشگوزه ران بوون ﴿٣٥﴾ ﴿وَكَانُوا يُقُولُونَ﴾ یصرون علی الحنث العظیم ﴿٣٦﴾ وه به رده وام بوون له سه ر گونا هه گه و ره که (هاوه ل دانان بو خوا) ﴿٣٧﴾ ﴿وَكَاؤُا يُقُولُونَ﴾ وه ده یانووت ﴿أَيُّدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا﴾ ئایا نه گه ر مر دین و بووین به خول و ئیسکی رزیو ﴿٣٨﴾ ﴿أَيُّدَا لَمَبْعُوثُونَ﴾ ئایا ئیمه زیندوو نه کرینه وه ﴿٣٩﴾ ﴿أَوَّاهَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ یا خود باوو باپیرانمان (زیندوو نه کرینه وه) ﴿٤٠﴾ ﴿قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی بیگومان هه موو پیشینان و پاشینان ﴿٤١﴾ ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ کوده کرینه وه وراپیچ ده کرین بؤکاتی رورزی دیاری کراو ﴿٤٢﴾

﴿ثُمَّ إِنَّكُم مِّنَ الْمَكِيدِينَ﴾ پاشان ئێوە ئەم گومرایانی بێ باوەران ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ رُّومٍ﴾
 بێگومان لە (بەری) درەختی ژەقنەمووت (دەخۆن) ﴿فَالَّذِينَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ جا وورگی خۆتان
 لێ پرده کەن ﴿فَتَشْرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيرِ﴾ ئەمجا ئاوی کولای بەسەردا دەخۆنەوه ﴿فَتَشْرِبُونَ
 شُرَبَ الْهِيمِ﴾ دەی خۆنەوه وەکو خواردنەوهی (خوشرانی) تینوو ﴿هَذَا نَزْلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەمە
 میوانداری ئەوانە لە پۆزی قیامەتدا ﴿تَحْنُ حَافَتُكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ﴾ ئێمە دروستمان کردون ئەم
 بۆ بپروا ناکەن (بەزیندوو بوونەوه) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾ جا پێم بلێن ئەو ئاوهی کە دەپڕێژنە ناو
 مندالدانەوه؟ ﴿أَنَّهُمْ يَخْلَفُونَ﴾ ئایا ئێوە دروستی دەکەن؟ ﴿أَمْ تَحْنُ الْخَلْقُونَ﴾ یان ئێمەین بەدی
 هێنەرین؟ ﴿تَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا تَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ ئێمە لەناوتاندا مردنمان داناوه، وەکەس
 پێش دەسەلاتی ئێمە ناکەوی ﴿عَلَىٰ أَن يُبْدَلَ أَمْثَلُكُمْ﴾ (بەدەسەلاتین) کە لەجیاتی ئێوە نەوهی
 تر بهێتین ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وە دروستتان بکەینەوه بەشیوەیهک کەهیچی لێ نازانن
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ﴾ سویند بەخوا بێگومان ئێوە لەبەدی هێنانی بەکەمی ئاگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئێتر بۆ بیر ناکەنەوه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ جا پێم بلێن ئەو تۆوهی کە دەبچینن
 ﴿أَنَّهُمْ تَرَوْنَهُ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ئایا ئێوە دەپروینن؟ ﴿أَمْ تَحْنُ الزَّرْعُونَ﴾ یان ئێمەین دەپروینن؟ ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطَمًا﴾ ئەگەر بمان ویستایە ئەو (پرواوه) مان دەگیرا بەپووش و کا ﴿فَطَلَّامُ تَفْكُوتٍ﴾ ئەمجا دەستان
 دەکرد بەقسە ی بێ کەلک ﴿إِنَّا لَمَعْرِضُونَ﴾ (دەتانووت) بەراستی زەرەلیکەوتوو ئێمەین
 ﴿بَلْ تَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ بەلکو ئێمە لەرز و پرۆزی بێ بەشین ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پێم
 بلێن ئەو ئاوهی کە دەبخۆنەوه ﴿أَنَّهُمْ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ الْمَزْنِ﴾ ئایا ئێوە لەهه ورەکانەوه دەبارینن
 ﴿أَمْ تَحْنُ الْمُنِزِلُونَ﴾ یان ئێمە دەبارینن ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أُنْجَالًا﴾ ئەگەر بمان ویستایە دەمانکرد بەئاوێکی زۆر
 سویری تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ئێتر بۆ سوپاسی خواناکەن ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پێم بلێن ئەو ئاگرە
 کە داڵدەگیر سینن ﴿أَنَّهُمْ أَنْشَأْنَاهُمْ شَجَرَهَا﴾ ئایا ئێوە دارە کەیتان بەدی هێناوه؟ ﴿أَمْ تَحْنُ الْمُنِشُّونَ﴾
 یان ئێمە بەدی هێنەرینی؟ ﴿تَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا﴾ ئێمە ئەو (ئاگرە) مان کردوو بەهۆی یادخەرهوه
 (ی ئاگری دۆزەخ) ﴿وَمَتَّعَالِلَ الْمُقْوِينَ﴾ وە (کردومانەتە) هۆی کەلک لێ وەرگرتن بۆ گەشتیاران
 ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِكَ الْعَظِيمِ﴾ جا کەواتە یاد و تەسبیحاتی پەرورەدگاری گەورەیی خۆت بەپاکی بکە
 ﴿فَلَا أُفْسِرُ بِمَوَاقِعِ الْجُودِ﴾ جا سویند بێت بەشوینی (هەلھاتن و ئاوابوونی) ئەستێرەکان
 ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَامُونَ عَظِيمٌ﴾ بەراستی ئەم سویندە ئەگەر بزائن سویندێکی زۆر گەورەیه

﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾ کہ بیگو مان تہ مہ قورٹانیکہ گہورہ و بہر پڑہ ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ لہ ناو کتیبیکہ
 شار اوہ دایہ (کہ لوح المحفوظہ) ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگہ لہ (فریشتہ) پاکہ کان کہ س
 دہستی لی نادات ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیر دراوہ تہ خواروہ لہ لایہ ن بہر وہ رد گاری جیہانیانہ وہ
 ﴿أَفِيْهِذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُّذْهِبُونَ﴾ دہی ثایا ئیوہ بہ م قورٹانہ باوہر ناکہن ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ﴾ وہ لہ جیانی
 سو پاسگوزاری لہ سہر روظیتان ﴿أَنْتُمْ تَكْذِبُونَ﴾ ئیوہ باوہر ناہیتن ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾ دہی
 بوجی کاتی گیان (ی نہ خوشہ کہ تان) دہ گاتہ گہرووی ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ وہ ئیوہ لہ و کاتہ دا
 تہ ماشا دہ کہن ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ لہ و کاتہ دا (فریشتہ کانمان) لہ ئیوہ نزیکترن لہ و (کہ سہی
 لہ سہرہ مہر گدایہ) ﴿وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ﴾ بہ لام ئیوہ (فریشتہ کانی) ئیمہ نابینن ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾
 دہی بوجی تہ گہر ئیوہ (زیندو و ناکرینہ و و) پاداشت نادرینہ وہ؟ ﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ روجی
 (مردوہ کہ تان) بگپرنہ وہ تہ گہر راست دہ کہن ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ تہ مچا تہ گہر تہ و (کہ سہی
 لہ گیانہ لادایہ) لہ نزیکان بی (لہ خوا) ﴿فَرُوحٌ وَرِجَانٌ وَجَنَّتْ نُفُوسٌ﴾ تہ وہ حہ سانہ و و بونی خوش و
 بہہشتی پیر لہ ناز و نیعمہ تی بوہیہ ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وہ تہ گہر لہ ہا وہ لانی دہستی
 راست بی ﴿فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ تہ وہ سہ لامہ تی و بی زبانی بو تو (چونکہ) تو لہ یارانی
 دہستی راستی ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ بہ لام تہ گہر لہ بی باوہرانی گومرا بیت ﴿فَنُزِّلَ مِنَ الْجَبَرُوتِ﴾
 تہ وہ (شوینی) میوانداریہ کہی ئیجگار گہرمہ ﴿وَنُصِّلَ بِهِ جَعِيمٌ﴾ وہ چوونہ ناو
 دوزخہ ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ بہ راستی تہ وہی (کہ لہ م سورہ تہ دا باسکرا) حہق و بیگو مانہ
 ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا کہ و ابو بہ پاکی یاد و تہ سببحاتی بہر وہ رد گاری گہورہی خوت
 بکہ ﴿۱۱﴾

سورہ قی المجذبات

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان
 ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہہرچی لہ ئاسمانہ کان و زہویدا ہیہ تہ سببحاتی خوا دہ کہن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ ہہر تہ وہ بالادہستی کار بہ جی ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہہر بو تہ وہ
 دہ سہ لات و خواوہ نیہ تی ئاسمانہ کان و زہوی ﴿يُنْجِي وَيُمِيتُ﴾ دہ ژینتی دہ مرینتی ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وہ تہ و دہ سہ لاتی بہ سہر ہہموو شتیکدا ہیہ ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ ہہر تہ وہ یہ کہ مینہ (پیش ہہموو
 شتیک ہہبووہ) وہ ہہر تہ وہ دواہہ مینیشہ و (باشی ہہموو شتیک دہ مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وہ
 دیار و ناشکرایہ (بو خواوہن ہوش و فامہ کان بہ بہ لگہ کانی) وہ پہنہان و شار اوہیہ (لہ چاوی بہندہ کان
 وزانایہ بہ ناشکرا و نہیتیہ کان) ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ تہ و بہہموو شتیک ئاگادارہ ﴿۱۲﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خودا) نهو زاته یه که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه
 ﴿فِي سِتِّ ثَمَانٍ﴾ له شهش پروردا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ باشان بهر زبویه وه سهر عهرش و قهراری
 گرت (باوه پرمان پیته سی بهو شیویه شیایوی خوا بیست، وه چو نیه تیه که ی نازانین، تنها خوا
 خوی ده زانیت) ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ ده زانیت چی ده چیتنه ناوی زهوی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وه چی
 لی دیتنه دهره وه ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه چی له ئاسمانه وه دیتنه خوار ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ وه چی بو
 سهرده که وی ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ وه له هر کوی بن خوا له گه لئانه (به زانیاری و ئاگاداری)
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به هر چی که ده یکن ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 خواهنداریتی ئاسمانه کان و زهوی هر بو نه وه ﴿وَالِی اللَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ وه هموو کاریک هر بو
 لای خوا ده گه برنیریتنه وه ﴿يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شهو ده بات به ناو پروردا (له هاوین و پایزدا)
 ﴿وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه پرورده بات به ناو شهودا (له زستان و به هاردا) ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه
 نهو (خوا) ئاگاداره به نیازی ناو دلان ﴿أَمْ أَمُورُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ باوه پر بهین به خوا و پیغه مبه ره که ی
 ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْفِينَ فِيهِ﴾ و به خشن لهو مال و سامانه ی که خوا نیوه ی کردوه به جی نشینی
 پیشینان تیایدا ﴿قَالِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفِقُوا﴾ نه مجا نه وانه تان که باوه ری هیناوه و دارایی یان به خشیووه
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ پاداشتی گه وره یان بو هیه ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه وه چیتانه بو باوه پر به خوا
 ناهیتن؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ که پیغه مبه ر بانگتان ده کات ﴿لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ که باوه پر به پروره دگارتان
 بهیتن ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ﴾ له کاتیکدا که بی گومان خوا به یمانی (باوه پر هینانی) لی وهر گرتون
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر نیوه باوه ردارن ﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ﴾ خوا نه و زاته یه ده بنیریت بو بهنده ی
 خوی (که موحه ممه ده) ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ به لگه و ئایه تانیک ی پروون و ئاشکرا ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ﴾ تا له تاریکستانی (گومرایی و بیباوه ری) دهرتان بهیتیت بو ناو پرووناکی (ئیمان و ئیسلام)
 ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ وه به راستی خوا به رامبه ر نیوه به سوز و میهره بانه ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُسْتَغْفِرُونَ سَبِيلَ
 اللَّهِ﴾ نه وه چیتانه که واهیچ نابه خشن له ری ی خوادا ﴿وَلِلَّهِ مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا میراتی
 ئاسمانه کان و زهوی بو خوا ده میتیتنه وه ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ﴾ به کسان نین نه وانه تان ﴿مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْقِتْحِ
 وَقَتْلٌ﴾ که له پیش گرتنی (مه کهه) دامالیان به خشیووه جهنگاون (له گه ل نه وانه ی له دوا ی فه تحی مه کهه
 نهو کارانه بکهن) ﴿أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً﴾ نه وانه پله و پایه یان زور گه وره تره ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾
 له وانه ی که له دوا ی (گرتنی مه کهه) مالیان به خشیووه و جهنگاون ﴿وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ﴾ وه به هر
 دوولا خوا به لینی به هه شتی داوه ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ئاگاداره به وه ی که ده یکن ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ﴾ کی یه نهو که سه ی قهرز ده دات به خوا ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ به قهرزیک ی چاک
 (مه به ست نه وه یه مال به خشییت له پینا و خوا) ﴿فِيضْلِعُهُ رَهْلُهُ﴾ تا خواش چند به رامبه ر بیداته وه
 ﴿وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ وه پاداشتی زور چاکی بو هیه

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ لەڕۆژنەیدا کە تۆ پیاوان و ئافەرەتانی ئیماندار دەبینیت ﴿يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ کە پرووناکی (باوەریان) لەپیشیانەو و لەلای راستیانەو دەروات ﴿بَشِّرْكَ الْيَوْمَ﴾ (بیان دەلێن) مژدە ی ئێوە ئەمڕۆ ﴿جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بەهەشتانی کە پرووباری زۆر بەژیریاندا دەروات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تێیدا دەمیننەو بەهەمیشەیی ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْمُوْءَاظُ الْعَظِيمُ﴾ هەر ئێوەیە سەرکەوتنی گەورە ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ﴾ لەو ڕۆژەدا پیاوان و ئافەرەتانی دوورپوو دەلێن ﴿لَئِذَا أَمْنُوا﴾ بەوانە ی کە باوەردار بوون ﴿أَنْظُرُونَا نَقْتَضِمْ مِنْ تَوْرِكُمْ﴾ سەیری کمان بکەن تا لە پرووناکیان ترو سکێک وەرگرین ﴿قِيلَ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ﴾ بیان دەوتریت بگەرێنەو بۆ دواوە ی خۆتان ﴿قَالَ تَسْمَعُونَ﴾ وە داوا ی پرووناکی بکەن بۆ خۆتان ﴿فَضَرَبَ بَيْنَهُمْ يَسُورَ﴾ یە کسەر شوورایە ک دە کیشری لەنیوانیاندا ﴿لَهُ رَبَّابٌ﴾ کە دەر گایە کی تێدا یە ﴿بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾ رووی ناو وە ی رەحمەتی تێدا یە ﴿وَوَظَّيْفُهُ مِنَ قَبْلِ الْعَذَابِ﴾ دەر وە وە یشی رووی لەسزایە ﴿يَنَادُونَهُمْ﴾ (دوورپووان ئیمانداران) بانگ دەکەن و دەلێن ﴿أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ئایا ئێمە لە گەل ئێوە نەبوین (لە نوێژ و ڕۆژوودا) ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ئیمانداران دەلێن: بەلێ لە گەلماندا بوون ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ بەلام ئێوە خۆتان خەلەتاندا (دوورپووان پیلان گیربوون) ﴿وَتَرْتَضَيْنَهُمْ أَنْ يَبَیِّنَ﴾ وە چاو وروانی (نەمانی باوەرداران) دەکرد و دوودل بوون ﴿وَعَزَّزْنَا الْأَمَانُ﴾ وە هیوا و ئاوات فریوی دان ﴿حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ تا فەرمانی خوا هات (و مردن) ﴿وَعَزَّزْنَا بِاللَّهِ الْقُرُوءُ﴾ وە شەیتان فریوی دان بە لێ بور دەبی خوا ی گەورە ﴿قَالِیَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ ئەمڕۆ هیچ بریتیه ک وەرناگیریت نه لە ئێوە ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە نه لە بی باوەران بۆ ڕزگار بوونتان ﴿مَأْوَاهُمْ النَّارُ﴾ جیگانان ناگری دۆزەخە ﴿هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾ ئەو ناگرە شیاوتانە ﴿وَيَسَّسَ الْمَصِيرُ﴾ ئای چەند سەر ئەنجامینی خرابە ﴿لَا يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئایا کاتی ئەوە نه هاتو وە بۆ ڕواداران ﴿أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ کە دلیان ڕاچلە کیت و ملکه چ بی بۆ یاد و زیگری خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ وە بۆ ئەو قورئانی کە نار دویە تیه خوارە وە ؟ ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾ وە ک ئەو کەسانە (جوولە کە و گاوور) نەبن ﴿أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِ﴾ کە لەمە و پێش کتیی ئاسمانیان پێدرا ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ﴾ وە ماوێه کی دووروو درێژیان بە سەردا تپەری ﴿فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ ئەمجا دلیان رەق بوو ﴿وَكَبُرَتْ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وە زۆر بەیان یاخی و لەسنوور دەچوو بوون ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِ الْأَرْضَ﴾ بینگومان بزانی کە خوا زەوی زیندوو دەکاتە وە ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دوا ی مردنی ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ بینگومان نیشانە و بەلگە کانمان بۆ روون کردو نه ته وە ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تاییر بکە نه وە ﴿إِنَّ الْمَصْدَقِينَ وَالْمَصْدَقَاتِ﴾ بینگومان پیاوان و ژنانی خیر خواز ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ئەوانەش قەر ز دەدەن بە خوا بە قەرزیکی چاک (یارمەتی هەزاران دەدەن) ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ﴾ چەند بەرامبەر دەیاندرێتە وە ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ وە بۆ ئەوان هەیه پاداشتی زۆر چاک ﴿١٨﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ وه نه وانه ی باوه ریان هیئاوه به خوا و به پیغه مبه رانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾
 نه وانه خویانن راست گویان ﴿وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ وه شه هیدان له لای به روه رد گاریان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ﴾ خاوهن پاداشت و نور و پرووناکی خویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ی که بی
 باوه ربوون و به لگه و نیشانه کانی نیمه یان به درو زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نه وانه هاوه لی ناگری
 دوزه خن ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ وه بزنان که بیگومان زیانی دنیا ته نها ﴿لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ﴾ گالته
 و گه مه و رازاندنه وه و ﴿وَنَفَاحُ رَبِّكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأُمُورِ وَالْأُولَادِ﴾ خو هه لکیشانه له نیوانتاندان و لاف لیدانه
 به دارایی و مندالی زوره وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ وه ک بارانیک وایه ﴿أَنْجَبَ الْكُفَّارُ نَبَاتَهُ﴾ که حاسلاته که ی
 جووتیاران دلخوش بکات ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَبُّهُ مُضْمَرًا﴾ پاشان ووشک بی و به زهردی بی بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له پاشان بییت به پووش و په لاش ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له پوزی دوایشدا
 سزای توند و سهخت (هه یه بو دنیا په رستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ وه لی بوردن و په زامه ندی
 هه یه له لایه ن خواوه (بو خوا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ﴾ وه زیانی دنیا هیچ نی به
 جگه له رابواردنیکسی خه له تینه ر نه بییت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که واته) پیشبر کنی بکه ن
 بو (ده ست خستنی) لیخوشبوون له لایه ن به روه رد گارتانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وه بو به هشتیک که
 پانتایی به که ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به وینه ی پانتایی ناسمان و زهوی به ﴿أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ثاماده کراوه بو نه وانه ی باوه ریان هیئاوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به خوا و پیغه مبه رانی ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 نه و (پاداشته) به خششیکسی خوایی به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده بدات به هر که س که خوی بیه ویت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوه نی به خششی گه وره یه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ زیان و
 به لایه ک پرووی نه داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه له زهوی و نه له خودی خوتاندا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾
 ئیللا له (لوح المحفوظ) دانوسراوه ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ پیش نه وه ی به دی بهتینن ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرٌ﴾ بیگومان نه وه بو خوا زور ناسانه ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا﴾ تا خه فته نه خون ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾
 بو نه وه ی له ده سستان چووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ وه دلخوش و مه غرور نه بن ﴿بِمَاءِ أَنْفُسِكُمْ﴾ به وه ی که
 بیی داوون ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ وه خوا هیچ خو به زل زانیکسی شانازی که ری خوش
 ناویت ﴿الَّذِينَ يَبْتَخَلُونَ﴾ نه وانه ی چروکی و په زیلی ده که ن (له مال به خشین له پینا و خوا دا)
 ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ﴾ وه فرمان به خه لکیش ده که ن په زیل و چروک بن ﴿وَمَنْ يَقُولُ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه هر
 که س پشت هه لکات نه وه بیگومان خوا ﴿هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ هر خوی بی نیازی سوپاسکراوه ﴿

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ پیغہ مہرانی خومانمان ناردو وہ ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بہ
 بہ لگہ و موعجزہ ہی پروونہ وہ ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وہ کتبی (ناسمانی) و تہ رازی
 دامن لہ گہ لدا ناردن ﴿لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ بؤ ئہ وہی خہ لکی بہ داد گہری پہ فتار بکہن (لہ ناو
 خویاندا) ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وہ ناسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ کہ ہیزیکی بہ تینی توندی
 تیدایہ بؤ جہنگ کردن ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ وہ سوو دیکی زوریشی ہہیہ بؤ خہ لکی (لہ بہر کاهیتانی
 لہ ہہ موو جوہرہ پیشہ سازییہ خزمہ تگوزاریہ کاندہ) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وہ تا خوا دہری بخات
 ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ کہ سی یارمہ تی (ثانی) خواو پیغہ مہرانی دہدات کہ پہ نہانیشہ ﴿إِنَّ
 اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بیتگومان خوا بہ ہیزو دہ سہ لانہ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند بہ خوا بیتگومان
 نووح و ئیبراہیم مان پہ وانہ کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ وہ لہ ناو وہ چہ کانیشیاندا
 پیغہ مہریتی و کتبی ناسمانیمان دانا ﴿فَمِنْهُمْ مُّسْتَدِرٌّ﴾ تہ مجا ہہندیکیان رینموونیان و ہر گرت
 ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيَسْقُوتُ﴾ وہ زوریشیان یاخی و کافر بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آلِهِمْ بِرُسُلِنَا﴾ لہ
 پاشان بہ شوین تہ واندا دیسان پیغہ مہرانی خومانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وہ دواتر عیسی
 کوری مہریممان نارد ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ وہ ئینجیلیمان پی بہ خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وہ
 لہ دلی تہ واندا کہ شوینی کہ وتن ﴿رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ سوز و بہ زہیممان دروست کرد ﴿وَرَهَبَانِيَّةً
 ابْتَدَعُوهَا﴾ وہ گوشہ گیری یہ کہ کہ خویان دایان ہینا بوو ﴿مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کہ ئیمہ تہ وہ مان لہ سہر
 پیویست نہ کردبوون ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ بہ لام خویان دایان ہینا بؤ پہ زامہندی خوا ﴿فَتَارَعَوْهَا حَقًّا
 رِعَانِيَةً﴾ کہ چی وہ کہ پیویست پاریزگاری تہ و گوشہ گیریہیان نہ کرد ﴿فَتَأْتِيَنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ﴾
 ئیمہ ش بہ خشیمان بہ وانہیان کہ باوہریان ہینا بوو ﴿أَجْرَهُمْ﴾ پاداشتی خویان. ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَيَسْقُوتُ﴾
 وہ زوریشیان لہ سنوور دہرچوون ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تہی تہ و کہ سانہی باوہرتان ہینا وہ
 ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا بِرُسُلِهِ﴾ لہ خوا بترسن و باوہرہیتن بہ پیغہ مہرہ کہی ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِنْ رَحْمَتِهِ﴾
 دوو بہ شتان لہ پہ حمہت و بہ خششی خوی پی دہ بہ خشی ﴿وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا﴾ وہ پرووناکیہ کتان دہداتی
 ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ کہ رینموونی و رینی راستی پی دہر کہن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وہ لیٹان خوش دہ بیت
 ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وہ خوالی خوشبووی میہرہ بانہ ﴿لَتَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ تا خواوہن پہ راوہ
 ناسمانیہ کان بزائن ﴿أَلَا يَقْدَرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ کہ دہ سہ لاتیان نی یہ بہ سہر ہیچیک لہ بہ خششی
 خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وہ ہہرچی بہ خشش ہہیہ بہ دہست خواہیہ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ دہدات بہ ہہر
 کہ سیٹ کہ خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وہ خوا خواوہنی بہ خششی زور گہورہیہ ﴿۱۵﴾

سوره‌فی (المجادلة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿قَالَ أَلَيْسَ لَكَ فِي رَوْحَهَا﴾ ووت‌هی نه‌وژنه‌ی که له‌بار‌هی می‌رده‌که‌یه‌وه گفتوگویی له‌گه‌ل نه‌کردی ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه سکا‌لای خو‌ی بو‌لای خوا نه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾ وه خوا گوئی له‌ووتوو‌یژی ه‌ردوو‌کتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بینایه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ نه‌وانه‌تان که ظهار ده‌که‌ن ﴿مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنه‌کانیاندا (پیشان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَّا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ﴾ نه‌وانه دایکی نه‌وان نین ﴿إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ دایکی نه‌وان ﴿إِلَّا أَلْفِي وَلَدْنَهُمْ﴾ ه‌ر نه‌وژنانه‌ن که نه‌وانیان لی بووه ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَقُولُنَّ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ﴾ وه بیگو‌مان نه‌وانه گو‌فتاریکی خرابی ناپه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَرُؤُوسًا﴾ و درو‌ده‌که‌ن ﴿وَلِإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ وه به‌راستی خوا لی خو‌ش بو‌ی لی بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی ظهار ده‌که‌ن ﴿مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانیان ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌یانه‌وینت بچنه‌لایان) ﴿لِمَا قَالُوا﴾ له‌وه‌ی که ووتویانه (واته‌خیرا ته‌لایان ناده‌ن) ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ نه‌وه پتویسته به‌نده‌یه‌ک نازاد بکه‌ن ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگه‌ن (و بچنه‌لایان) ﴿ذَلِكَ تَوْعَظُونَ بِهِ﴾ نه‌م که‌فاره‌ته‌ی (که له‌سه‌رتان پتویست کراوه) ناموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زا وئاگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ریه‌کینک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ نه‌وه با دوو مانگ له‌سه‌ریه‌ک به‌روژوو بیت ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ﴾ پیش نه‌وه‌ی بچنه‌لای یه‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ﴾ نه‌گه‌ریه‌کینک نه‌یتوانی (دوو مانگ به‌روژوو بیت) ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾ نه‌وه بانانی شه‌ست ه‌زار بدات ﴿ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه‌که له‌سه‌رتان پتویست کراوه) بو نه‌وه‌یه‌باوه‌ر بکه‌ن به‌خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (مل که‌چی فرمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بن) ﴿وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه نه‌وانه سنووری خواو ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بو‌بی باوه‌ران ه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بیگو‌مان نه‌وانه‌ی دژایه‌تی و سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن ﴿كُتِبُوا﴾ ریسواو سه‌رشو‌ر ده‌کرین ﴿كَمَا كُتِبَ لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ه‌ر وه‌ک نه‌وانه‌ی پیش نه‌مان ریسواو سه‌رشو‌ر کران ﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (چون نافه‌رمانی ده‌که‌ن) له‌کاتینکدا دلنایان که ئیمه به‌لگه‌ی پرونمان ناردو‌ته‌خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وه بو‌بی باوه‌ران سزای ریسواکه‌ر ه‌یه ﴿يَوْمَ يَتَّبِعُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌روژینکدا که‌خوا ه‌موویان تیک‌را زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيَنْبِتُهُمْ يَمَاعِلًا﴾ پاشان ه‌ه‌والیان پی‌ی ده‌دات به‌وه‌ی که کردویانه ﴿أَخْصَنَهُ اللَّهُ وَتَسْوَدُّ﴾ که‌خوا (ه‌ه‌مووی) ژماردوو وه (به‌لام) خو‌یان له‌بیریان چوو وه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا به‌سه‌ر ه‌ه‌موو شتینکدا ناگاداره ﴿١﴾

﴿الزَّوْرَ﴾ ثایا نهت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده زانی چی له ئاسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له زه ویی دابه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ چه ی هیج سی که سیک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ رَافِعُهُمْ﴾ که خوا چواره میان نه بیت ﴿وَلَا خَمْسَةَ﴾ وه چه ی هیج پینج که سیک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ که نه و شه شه میان نه بیت ﴿وَلَا أَذَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ﴾ وه نه که متر له و ژماره نه زورتر نی یه ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ مه گهر خویان له گه ئدابه (به زانیاری و ناگاداری) ﴿إِنَّمَا كَانُوا﴾ له هر جینگایه کدا بن ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ پاشان له رورژی دوایدا ناگاداریان ده کاته وه به وه ی که کردوویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک ناگادار و زانیه ﴿الزَّوْرَ﴾ ثایا سه رنجت نه داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ نَهَوْا عَنِ النَّجْوَى﴾ له نه وانه ی که قه ده غه کران له چه ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ﴾ پاشان ده گهرینه وه ﴿لِمَا نَهَوْا عَنْهُ﴾ بو نه وه ی لیان قه ده غه کرا بوو ﴿وَيَسْتَجِوْنَ بِالْأَيْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾ وه له گه له یه کتریدا به چه نه دوین دهر باره ی گونا هو تاوان و ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و بی فرمانی پیغه مبریش ﷺ ﴿وَإِذَا جَاءَكَ حَيْوَتُكَ﴾ وه کاتی بین بو لات سه لامت لی ده کهن ﴿بِمَا تَرَىٰ خِيَتَكَ بِهٖ اللَّهُ﴾ به شیوه یه که خوا به و جور سه لامی لی نه کردوویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له دلی خویاندا ده لین: (نه گهر پیغه مبره) ﴿لَوْلَا يَعِدُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ بو چی خوا سزمان نادات به هوی نه و قسانه ی که پی ده لین ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسُ الْمَصِيرُ﴾ نه وانه دوزه خیان به سه که (ببگومان) ده چنه ناویه وه که جینگایه کی زور خرابه ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان هیتاوه ﴿إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾ که چه تان کرد ﴿فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْأَيْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾ به چه باسی گونا هو ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و سه رپیچی پیغه مبره کهن ﴿وَيَسْتَجِوْا بِالْأَيْمِ وَالْعُدْوَنِ﴾ وه باسی چاکه و پاریزکاری و له خواتر سان بکهن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له خوا بترسن (و خوتان پاریزن له سزای نه و خوییه ی) ﴿إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ﴾ که هر لای نه و کوده کرینه وه ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ ببگومان چه تهنه له شه یتنه وه یه ﴿لِيُخْزِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا نه وانه ی که پروایان هیتاوه دلته نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِصَارِهِمْ شَيْءٌ﴾ له کاتیکدا هیج زیانیان پی ناگه به نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فرمانی خوانه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده با) ئیماندارانیش تهنه پشت به خوا بیهستن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که باوه رتان هیتاوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیان ووترا ﴿تَفْسَحُوا فِي الْمَجَالِسِ﴾ له کور ودانیشته کاند جینگه بکه نه وه (و فراوانی بکهن) ﴿فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئیوه ش فراوانی بکهن خواش گوشادی به ئیوه ده دات ﴿وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا﴾ وه کاتیک پیتان ووترا ههستن، ئیوه ش ههستن ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواش پله و پایه ی نه و که سانه به رز ده کاته وه له ئیوه که پروایان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ وه نه وانه ی که زانستیان پی به خشراره به چهند پله یه که (پله یان به رز ده کاته وه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره زایه به وه ی ده یکهن ﴿۱۱﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نهو که سانه‌ی که باوه پتان هیناوه ﴿إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ﴾ ههر کاتی (ویستان) قسه‌ی په نهانی له گهل پیغه مبهردا ﷺ بکهن ﴿فَقَدْ مُوَبِّينَ يَدَيَّ جُنُودِكُمْ صَدَقَةً﴾ نه‌وه پیش چپه کردنه که تان خیریک بکهن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ﴾ نه‌مه بو خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا﴾ نه‌مجا نه گهر هیچتان نه‌بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نه‌وه بیگومان خوا لیخوش بوو میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (له هه‌زاری) ﴿أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيَّ جُنُودَكُمْ صَدَقَاتٍ﴾ پیش چپه کردنه که تان خیریک بکهن ﴿فَإِذَا تَقَعَلُوا﴾ نه‌مجا نه گهر خیره که تان نه کرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش ته‌وبه‌ی لی گیرا کردن ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نه‌وسا نویژ بکهن و زه کات بدنه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گویرایه‌لی خواو پیغه مبهره که‌ی بکهن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا بو سه‌رنجیک نادهی له نه‌وانه‌ی ﴿تَوَلَّوْا﴾ که دوستایه‌تی نه‌که‌ن ﴿قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له گهل هوزیک (ی جووله که) که خوا غه‌زهی لیگرتوون ﴿مَا هُمْ بِكُمْ وَلَا مِنْكُمْ﴾ نه‌وان نه له‌ئیوه‌ن و نه‌له نه‌وانیشن ﴿وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ وه سوینده ده‌خون به‌درو ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ له کاتیکدا خویان ده‌زانش (درو ده‌که‌ن) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا سزای درواری بو‌ئاماده کردوون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌بانکرد کاریکی ناپه‌سه‌ند بوو ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ (دوو پرووه‌کان) سوینده‌کانیان کردبووه قه‌لغانی (درو و خراپه‌کانیان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه پنگری (خه‌لک) یان کرد له‌ریبازی خوا ﴿فَأَلَّهْمُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ نه‌مجا بو نه‌وان هه‌یه سزای ریسواکه‌ر ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان هیچ سوودیکی نی‌یه بویان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه یار و هاوده‌می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیی‌دا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌روژنیکدا که خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيَخْلِفُونَ لَهُمْ﴾ نه‌وسا سویندی بو ده‌خون ﴿كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ ههر چوئی سویندیان ده‌خوارد بو‌ئیوه (له دونیادا) ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُم عَلَى شَيْءٍ﴾ وه واده‌زانش شتیکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزانش به‌راستی ههر نه‌وانن دروژن ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان به‌سه‌ریاندا زال بووه (به‌جوریک) ﴿فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾ که یادی خوی له‌بیر بردوونه‌ته‌وه ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ نه‌وانه کومه‌ل و ده‌سته‌ی شه‌یتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ با بزانش که به‌راستی ههر کومه‌ل و ده‌سته‌ی شه‌یتان زهره‌رمه‌ندن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که دوژمنایه‌تی خواو پیغه مبه‌ری خوا ده‌که‌ن ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ نه‌وانه له‌ریسوا ترینی خه‌لک ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا نووسیویه‌تی ﴿لَا غَلِيلَ أَنَا وَرُسُلِي﴾ که بیگومان من و پیغه مبه‌رانم سه‌رده که‌وبین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به‌راستی خوا به‌هیز و به‌توانای بالاده‌سته ﴿

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که سائیک نابینیت که باوه پران هه بیت ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به خواو به رۆزی دواپی ﴿يُؤَادُونَ﴾ که دۆستایه تی بکه ن ﴿مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له گهل نه وانه ی دژایه تی خواو پیغه مبه ری خوا ده که ن (واته : نابیت باوه پران دۆستایه تی و پشتیوانی بی باوه پران بن) ﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ﴾ هه ر چه نده نه و دوزمنانه ش باو کیان بن ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ یان کوپ و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ نه وانه خوا باوه پی له دلپاندا چه سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ به هیزی کردوون و سه ری خستون به قورئان و ئیمان له لایه ن خۆیه وه ﴿وَبَدَّلَهُمْ حَتَّى﴾ وه ده یان خاته به هه شتائیکه وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوگه ئاوی زور ده روات به ژیر دره خته کانپاندا ﴿حَلَالِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه پی تپیدا ده میننه وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لی یان رازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ نه وانیش له خوا رازی بوون ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ نه وانه کو مه ل وده سته ی خودان ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ناگادار بن که ته نها کو مه ل وده سته ی خودا پرزگار و سه رفرازن ﴿۝﴾

سوره تی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ته سییحاتی خوا ده کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه ته نها نه و زالی بالادهستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوه پرانی خواهن کتییی ده ر کرد ﴿مِنْ دِينِهِمْ﴾ له مال و شوینی خویان ﴿لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ بۆیه که م کو بو ونه وه ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ به ته مانه بوون (ته ی موسو لمانینه) که (له قه لا کانپان) ده ربچن ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ﴾ خوشیان وایان ده زانی ﴿مَا نَعَتْهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که قه لا کانپان ده یانپاریزن له (سزای) خوا ﴿فَأَنَّهُمُ اللَّهُ﴾ بۆیه (سزای) خویان بۆهات ﴿مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ له شوینیکه وه که گومانپان بۆی نه ده چوو ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه خوا تر سیک ی خسته ناو دلپانه وه ﴿يُخْرِبُونَ يُؤْتَتِمْ﴾ که خانوه کانی خویانپان ویران ده کرد ﴿بِأَيِّدِيهِمْ وَأَيِّدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به دهستی خویان و به دهستی ئیمانداران ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ نه مجا په ند وهر گرن ته ی خواهن بیرو هوشان ﴿وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ نه گهر خوا ده ربه ده ری له سه ر برپار نه دانایه (له سه ر نه و جوله کانه) ﴿لَعَذَبَهُمُ فِي الدُّنْيَا﴾ بینگومان له دونیادا سزای ده دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له رۆزی دواپیشدا بۆ نه وان هه یه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه خ ﴿۝﴾

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەم سزایه به هوی ئەوه‌وه بوو ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ دزایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ریان کرد
 ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ﴾ وه هەر که سیک دزایه‌تی خوا بکات ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ئەوه به‌راستی خوا تۆله
 سینی به‌تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ﴾ ئەوه‌ی بریتان له دارخورما ﴿أَوْ تَرَكْتُمُوهَا﴾ یا لینی گه‌ران
 ﴿فَإِيمَةً عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ﴾ به وه‌ستاوی له‌سەر بته‌کانیان بمیننه‌وه ﴿فَإِذَنْ لَّهِ﴾ ئەوه به‌فرمانی خوا بووه
 ﴿وَلِيُخْرِىَ الْفَلْسَفِينَ﴾ وه بۆ‌سەر شۆرکردنی له‌سنوور دەرچووان بوو (مه‌به‌ست پی‌جوله‌که‌کانه)
 ﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ﴾ ئەو (ده‌ستکه‌وتانه) که خوا سه‌ندیه‌وه (بی‌جه‌نگ کردن) ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾
 بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ ئیوه بۆ به‌ده‌ست هیتانی
 (ئەو مال و سامانه‌ی جوله‌که) هیچ ئەسپ و حوشریکیان تاونه‌داوه و (نه‌جه‌نگاون) ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغه‌مبه‌رانی زāl ده‌کات ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سەر هەر که‌سدا که‌بیه‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به‌سەر هه‌موو شتی‌که‌دا به‌ده‌سه‌لاته ﴿مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ ئەوه‌ی خوا
 ده‌ست پیغه‌مبه‌ری خست (به‌بی جه‌نگ) ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له (سه‌روه‌ت و سامانی) گوندنشینه‌کانی
 جوله‌که ﴿فَلِلَّهِ وَاللَّسُولِ﴾ ئەوه بۆ خوا و بۆ پیغه‌مبه‌ره ﴿وَإِلَىٰ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ (واته له‌به‌رزه‌وه‌ندی گشتی موسلماناندا خه‌رج
 ده‌کریت) ﴿وَلِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه بۆ خزمانی (پیغه‌مبه‌ر) و هه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾
 وه بۆ هه‌زاران و رێبوارانی که‌م ده‌سته ﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ تا (ئەو مال و سامانه)
 ته‌نها له‌ناو ده‌وله‌مه‌نده‌کاناندا ده‌ست به‌ده‌ستی پی‌ نه‌کریت و به‌س ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾
 وه ئەوه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿پێ‌ی دان وهری‌بگرن﴾ ﴿وَمَا نَهَكَمْ عَنْهُ فَأْتُوهُ﴾ وه ئەوه‌ی لیتانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی
 لی به‌یتن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بێگومان خوای گه‌وره‌سزای سه‌خته
 ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ (ئەو ده‌سه‌که‌وته‌ی له‌به‌نی نه‌ضیر گیرا) بۆ نه‌دارانی کۆچکه‌رانه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾
 ئەوانه‌ی که‌ دەرکران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فه‌زل و به‌هره‌ی خوا و رزاهه‌ندی ئەویان ده‌ویت ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه یارمه‌تی (ثایینی) خوا
 و پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌دن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هەر ئەوانن راستگوویان ﴿وَالَّذِينَ بَتَّوْا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ﴾
 قَبْلِهِمْ ﴿ئەوانه (یاریده‌ده‌ره‌کان) که له‌مال و شوینی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و باوه‌ریان هیتا
 پیش (کۆچکردنی برا موهاجره‌کانیان) ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾ ئەوه‌ی کۆچ بکات بۆ لایان خوشیان
 ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ وه شک نابهن له‌دل و ده‌روونی خویاندا هیچ جو‌ره
 حه‌سوودی و به‌خیلیه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌شی کۆچکه‌ران درا و (به‌شی ئەوان نه‌درا له‌مال و سامانه‌ی
 که‌گیرا له‌جوله‌که‌کان) ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه فه‌زلی ئەوان ئەده‌ن به‌سەر فه‌زلی خویاندا
 ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ ئەگه‌ر چی خوشیان زۆر پێ‌ویستیان پێ‌ی بیت ﴿وَمَنْ يُؤَفَّكَ شَحَّ نَفْسِهِ﴾ وه ئەو
 که‌سه‌ی خۆی له‌پژدی و به‌خیلی ده‌روونی بپارێزیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌راستی) هەر
 ئەوانن سه‌رفه‌راز و سه‌رکه‌وتوو ﴿۱﴾

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ نه‌و (باوه‌دارانه‌ش) له‌پاش نه‌مانه‌وه هاتوون نه‌لین: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾ نه‌ی
 په‌روه‌ردگارمان لی‌مان خوشبه ﴿وَلَاخَوْنَنَا الَّذِينَ﴾ وه‌له‌و برایانه‌شمان (خوش‌به) ﴿سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾
 که پیشمان که‌وتوون له‌ئیمان هیناندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌هیچ‌رق و‌کینه‌یه‌ک
 مه‌خه‌ره دل‌مانه‌وه ده‌رباره‌ی باوه‌رادران ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی
 هه‌رتوی دل‌سوزی می‌هه‌ربانی ﴿الَّذِينَ تَرَوْنَ﴾ نایا سه‌رنجی‌کت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ تَأْفَكُون﴾ له‌وانه‌ی که
 دو‌وروو بوون ﴿يَقُولُونَ لَاخُونَهُمْ﴾ نه‌لین به‌و براده‌رانه‌یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ که‌بی باوه‌ر
 بوون له‌ (جو‌وله‌که) خاوه‌ن کتیبه‌کان ﴿لَنْ أَخْرِجُهُمْ﴾ نه‌گه‌ر ده‌ربکرین (له‌مال و‌خاک و‌ثاوتان)
 ﴿لَنُخْرِجَنَّ عَنْكُمْ﴾ نیمه‌ش له‌گه‌ل‌تاندا ده‌رده‌چین ﴿وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ وه‌هه‌ر‌گیز‌گویرایه‌لی که‌س
 ناکه‌ین له‌دزی ئیوه ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌گه‌ل‌دا بکری ﴿لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بینگومان نیمه
 یارمه‌تی ئیوه نه‌ده‌ین ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بینگومان خواشایه‌تی نه‌دات که‌نه‌وان در‌وزن ﴿لَنْ
 أُخْرِجُوا﴾ نه‌گه‌ر ده‌ربکرین ﴿لَا يُخْرِجُونَ مَعَهُمْ﴾ نه‌وان له‌گه‌ل‌اندا ده‌رناچن ﴿وَلَنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر جه‌نگیان له‌دژ کرا یارمه‌تیا ناده‌ن ﴿وَلَنْ نَصْرُوهُمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر یارمه‌تیا ناده‌ن
 ﴿يُولُوا الْأَذْبُرَ﴾ بینگومان (نه‌شکین و) پشت هه‌ل‌نه‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ﴾ پاشان سه‌رناخ‌رین ﴿
 لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ﴾ به‌راستی (نه‌ی باوه‌رادران) ئیوه ترستان زیاتره له‌دلی نه‌واندا
 تاخوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌بینگومان نه‌وانه ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ که‌سانیکن تی‌ناگه‌ن
 ﴿لَا يَفْقَهُونَ كُمْ جَمِيعًا﴾ (جو‌وله‌که) جه‌نگتان له‌گه‌ل‌ناکه‌ن هه‌موو پیکه‌وه ﴿إِلَّا فِي قُرَى مُحْتَنَةٍ﴾
 مه‌گه‌ر له‌چه‌ند گوندیکی قایمی قه‌لاییندا نه‌بیست ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍّ﴾ یان له‌پشتی دیواره‌وه
 ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ﴾ دزایه‌تی نتوانیان زور سه‌خته ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا﴾ تو‌واده‌زانی که‌نه‌وان ک‌وو پیکه‌وه‌ن
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَقِيٌّ﴾ له‌کاتیکدا دلیان جیا و‌له‌یه‌ک دووره ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه‌وه به‌هوی نه‌وه‌یه
 که‌نه‌وان گه‌ل‌یکی نه‌فامن ﴿كَمَثَلِ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی (هم جو‌وله‌کانه) وه‌ک نموونه‌ی نه‌وانه‌ن
 ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾ که‌له‌پیش نه‌ماندا بوون به‌ماوه‌یه‌کی که‌م (مه‌به‌ست پی‌موشریکه‌کانی قوره‌یش
 و‌جو‌وله‌که‌کانی به‌نو قه‌ینوقاعه) ﴿ذَاقُوا وَكَالَ أَمْرِهُمْ﴾ سه‌ر نه‌نجامی کاری خویان چه‌شت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ وه‌بو نه‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (نموونه‌ی نه‌م‌ناپاکانه) وه‌ک شه‌یتان وایه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا﴾ که‌به‌مروفی ووت: بی‌پروابه ﴿فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ﴾ جا که‌بی پروا بوو (شه‌یتان)
 ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ﴾ به‌راستی من به‌ریم له‌تو ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بینگومان من له‌خوای
 په‌روه‌ردگاری جیهانیان ده‌ترسم ﴿۱۱﴾

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سه ره نه نجامی هه ردوو کیان نه وهیه ﴿أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا﴾ که بیگو مان هه ردو و لا له دوزه خدا نه بن به هه می شه یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه نه مهیه سزای سته مکاران ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نهی نه وانه ی که باوه رتان هیناوه له خوا بترسن ﴿وَلَتَنْظُرَنَفْسٌ﴾ وه هه موو که سیک با سه رنج بدات ﴿مَا قَدَّمَتْ لِعَدَّتْ﴾ (بزانی) چی پیش خوی ناردوه بو پاشه پرۆزی (له کار و کرده وهی چاکه) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به راستی خوا اشاره یه وهی که ده یکه ن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه كه نه وانه مه بن که خویان له بیر خویان برده وه ﴿فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾ جا خواش نه وانی له بیر خویان برده وه وه ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هه ره نه وانی دهر چوان له فهرمانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزه خیان و به هه شتیان وه كه یه كه ویه کسان نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ به هه شتیان پرزگار و سه ره که توون ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ﴾ نه گهر نه م قورئانه مان دابه زاندا یه ﴿عَلَىٰ جَبَلٍ﴾ بو سه ره کیوئیک ﴿لَرَأَيْنَهُ وَخَشِعَا مُتَصَدِّعًا﴾ (وه تیگه شتایه له وهی که تییدا هاتووه) ده تبینی به ملکه چی ولت له ت بووی ﴿مَنْ خَشِيَ اللَّهَ﴾ له ترسی خوا ﴿وَذَلِكَ الْأَمْثَلُ﴾ نه م جو ره نمو و نانه ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده یان هیتینه وه بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بو نه وهی بیر که نه وه ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا هه ره نه و زاته یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر اوئیکی راست نی یه بیجگه نه و ﴿عَلَّمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای هه موو نهی و ناشکر اکانه ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ هه ره نه وه به خشنده ی میهره بان ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ نه وه نه و خوا یه یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که بیجگه له و بهر ستر اوئیکی راست نییه ﴿الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ﴾ پاشا و پاک و بیگهر د ﴿السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ﴾ و ناشتی دهر و، دلنیا که ره و ﴿الْمُهَيَّمِنُ﴾ چاودیر و پاریزگار ﴿الْعَزِيزُ﴾ و زال و بالاده سه ت و ﴿الْجَبَّارُ﴾ خاوه ن شکو ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ و شایسته ی هه موو گهره یی یه که ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ﴾ پاک ی و بیگهر دی بو خوا یه ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له و ها و به شانه ی که بو ی دانه نری ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ هه ره نه وه خوا و ﴿الْخَلِيقُ﴾ به دیهیتنه ر و ﴿الْبَارِئُ﴾ داهیتنه رو ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ و وینه کی شه ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ هه ره بو نه وه هه موو ناوئیکی هه ره جوان و پاک ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه وی دایه ستایشی نه و ده که ن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه ره نه و زال و بالاده ستی کار به چی ﴿۱۵﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌باوهرتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوزمنانی
 من و خوتان مه‌که‌ن به‌دوستی خوتان ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دۆستایه‌تی خوتانیان بۆ بنیرن
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کاتیکدا دلنیاشن ئه‌وان بئ باوهرن ﴿بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ به‌و ئاینه‌ راسته‌ی که‌بوتان هاتووه
 ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ﴾ پیغه‌مبهر ﷺ و ئیوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (له‌به‌رئه‌وه‌ی) که
 باوهرتان هه‌یه‌ به‌خوای په‌روه‌ردگار تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا ئه‌گه‌ر دهرچوون له‌وولاتی خوتان
 ﴿جِهْدًا فِي سَبِيلِي﴾ بۆ تیکۆشان و جه‌نگ کردن له‌رئی مندا ﴿وَأَبِغْضَاءَ مَرْضَاتِي﴾ وه‌بۆ به‌ده‌سته‌هینانی
 خوشنوو‌دی من (دۆستایه‌تی ئه‌وان مه‌که‌ن) ﴿تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ رازو نه‌یتی (باوهردارانیان) بئ ده‌لین
 به‌دۆستایه‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له‌کاتیکدا من ئه‌زانم ﴿بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی شاردتانه‌وه‌و به‌وه‌یشی
 ناشکراتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌هه‌ر که‌سینک له‌ئیه‌و دۆستایه‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 ئه‌وه‌ بینگومان رئی‌ی راستی وون کردووه ﴿إِنْ يَشْفَقُوكُمْ﴾ ئه‌گه‌ر توووشتان بین ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾ ئه‌بن
 به‌دوزمنی ئیه‌و ﴿وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ﴾ وه‌دریژ ئه‌که‌ن بوتان ﴿يُؤَيِّدُهُمُ وَالسَّيِّئَةُ بِالسُّوءِ﴾ ده‌ستیان و زمانیان
 به‌خرایی ﴿وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا﴾ ئاواته‌خوازن که‌ئیه‌و بئ باوهر بوونایه ﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾
 نه‌خزمانتان و نه‌منالانتان سوودتان بئ ناگه‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌پورزی دواییدا (خوا
 ئیه‌و و خزمه‌کانتان) له‌یه‌که‌ جیا‌ده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌ به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿
 فَذَكَرْتُ لَكُمْ﴾ به‌راستی بۆ ئیه‌و هه‌یه ﴿أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌رمه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 له‌ئیه‌راهم و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خویانیان ووت ﴿إِنَّا بَرَاءُؤُا مِنْكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌ئیه‌و ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 له‌جیاتی خوا ﴿كَهَرَابِكُمْ﴾ ئیمه‌باوهرمان نی‌یه‌به‌(ئایینی) ئیه‌و ﴿وَبَدَائِبُنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ وه‌په‌یدا بوو له‌نیوان
 ئیمه‌و ئیه‌و‌دا ﴿الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا﴾ دوزمنایه‌تی و کینه‌بۆ هه‌میشه‌یی ﴿حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ﴾ تا کاتیک
 که‌بروا به‌خوای تاك و ته‌نیا ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ جگه‌له‌و قسه‌یه‌ی ئیه‌راهم که‌به‌باوکی
 ووت ﴿لَا تَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾ بینگومان داوای لیخو‌شبوونت بۆ ئه‌که‌م ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من
 هه‌چم به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌رانبه‌ر خوادا بۆ تو ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌نها پشتمان
 به‌تۆ به‌ستوووه ﴿وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُا﴾ وه‌هه‌ر بۆ لای تۆ گه‌راوینه‌ته‌وه ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ر ئه‌نجامیش هه‌ر
 بۆ لای تۆیه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مایه‌ی گومرایی
 ئه‌وانه‌ی بئ باوهر بوون ﴿وَأَعِزَّنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خو‌شبه‌ئیه‌ په‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 به‌راستی هه‌ر تۆیت زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی ﴿

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بۆ ئیوه هه‌یه له‌ئیراهیم و پرواداره‌کاندا ﴿أَسْوَءُ حَسَنَةٍ﴾ سهر مه‌شقیکی جوان ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بۆ که‌سیک که ئومید و هیوای بئی به‌خوا و به‌روزی دواي ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ وه‌هر که‌سیک پشت هه‌لکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ نه‌وه به‌راستی ههر خوایه بئی نیاز و ده‌وله‌مه‌ندو ﴿الْحَمِيدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَةً﴾ دلنیا بن‌خوای گه‌وره دۆستایه‌تی و خو‌شه‌ویستی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و نه‌وانه‌ی دۆرمنایه‌تیا له‌گه‌ل کردوون (به‌ئیمان هیتانی زۆر به‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌توانایه‌ ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوا لی خو‌ش‌بوی میهره‌بانه ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ خوا پریتان لی نا‌گریت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی ﴿لَمْ يَقْتُلُوا﴾ که‌جه‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سهر نه‌م دینه‌ ﴿وَلَمْ يَخْرُجُوا﴾ وه‌ده‌ریان نه‌کردوون ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له‌جیگا و شوین و خاک و وولاتی خو‌تان ﴿أَنْ تَرْوَهُمْ﴾ که‌چاکه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد‌گه‌ربن له‌گه‌ل یاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ به‌راستی خواه نه‌وانه‌ی خو‌ش‌ه‌وی که‌داد‌گه‌رن ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا پریتان لی ده‌کات ته‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ قَتَلْتُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌جه‌نگیان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سهر دین (وباوه‌ره‌که‌تان) ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردوون له‌جیگا و شوین و خاک و وولاتی خو‌تان ﴿وَوَضَعُوا عَلَىٰ أَعْنَاقِهِمُ﴾ وه‌یارمه‌تیا داوه له‌سهر ده‌رکردنتان ﴿أَنْ تَوَلَّوْهُمْ﴾ (پریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که‌دۆستایه‌تیا له‌گه‌ل بکه‌ن و به‌دۆستیان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ﴾ وه‌هر که‌سیک دۆستایه‌تیا بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا‌نه‌وانه‌ خو‌یان سته‌مکارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه‌، ﴿إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ نه‌گه‌ر ئافره‌تانی ئیماندار هاتن بۆلاتان ﴿مُهَاجِرَاتٍ﴾ به‌کوچ‌که‌ری ﴿فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾ ئاقیان بکه‌نه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ خوا به‌باوه‌ری نه‌وان زاناره‌ ﴿فَإِنْ عَمَسْتُمُوهُنَّ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر زانیتان نه‌و (ئافره‌تانه‌) ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوه‌ردارن ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ نه‌وه مه‌یانگیر نه‌وه بۆلای (میرده‌) بئی پروا‌کانیان ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ نه‌نه‌و ئافره‌تانه‌ حه‌لالن بۆ نه‌و میرده‌ بئی باوه‌رانه‌ ﴿وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهَا﴾ وه‌نه‌نه‌و میردانه‌ش بۆ نه‌و ئافره‌تانه‌ حه‌لالن ﴿وَأَتَوْهُم مَّا أَنْفَقُوا﴾ وه‌نه‌وه‌ی (میرده‌کانیان) خه‌رجیان کردووه‌، بیانده‌نه‌وه‌ ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ هیچ‌گوناه‌ی‌کستان له‌سهر نی‌یه‌ ﴿أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ که‌نه‌م ئافره‌تانه‌ ماره‌ بکه‌ن ﴿إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ لِجُرُوهنَّ﴾ نه‌گه‌ر ماره‌بیه‌کانیان بده‌نی ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ﴾ ژنه‌ کافره‌ (بت په‌رسته‌کان) لای خو‌تان رانه‌ گرن (نه‌وانه‌ی که‌له‌مه‌ککه‌ به‌بئی باوه‌ری ماونه‌ته‌وه‌) ﴿وَتَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا﴾ ئیوه داوای نه‌وه بکه‌نه‌وه‌ که‌خه‌رجتان کردووه‌ (بۆ ژنه‌ کافره‌کانتان که‌ئسته‌چوونه‌ته‌لای کافران) ﴿وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا﴾ نه‌وانیش با داوای نه‌وه بکه‌ن که‌خه‌رجیان کردووه‌ (بۆ ژنه‌ موسولمان بوه‌کانیان که‌هاتونه‌ته‌لای ئیوه‌) ﴿ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ﴾ نه‌مه‌فه‌رمانی خوایه‌ ﴿يَخْرُجُ بَيْنَكُمْ﴾ بریار نه‌دا له‌نیوانیاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کار به‌جی‌یه‌ ﴿وَإِنْ قَالُوا﴾ نه‌گه‌ر له‌ده‌ستتان چوو ﴿شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ﴾ یه‌کینک له‌خیزانه‌کانتان (به‌چوونیان) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بۆلای بئی باوه‌ران ﴿فَعَقَّبْتُمْ﴾ ئیوه‌ش تۆله‌تان لی سه‌ندن (و غه‌نیمه‌تتان گرت) ﴿فَقَالُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ﴾ نه‌مجا (له‌و غه‌نیمه‌ته‌) بده‌ن به‌وانه‌ی که‌ ژنه‌کانیان رۆشتووه‌ ﴿مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا﴾ به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی که‌خه‌رجیان کردووه‌ ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌بتر سن له‌و خوایه‌ی ﴿الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ که‌ئیه‌ پرواتان بئی هیتاوه‌ ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی بی‌غه‌مبهر ﷺ ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه‌ر کاتیک ئافره‌تانی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿يَا بَعَثْنَاكَ﴾ که په‌یمانیت له‌گه‌ل ببه‌ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هیچ شتیک نه‌که‌ن
 به‌هاوبه‌شی خوا ﴿وَلَا يَشْرِقَنَّ وَلَا يَزِينَنَّ﴾ وه‌دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن و ﴿وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وه‌مندالانی
 خو‌یان نه‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهِنَّ يَفْعَرَيْنَهُ﴾ هیچ جو‌ره بو‌هتانیک هه‌لنه‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾
 له‌نیوان ده‌ست و پی‌ی یاندا ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾ وه‌بی فه‌رمانیت نه‌که‌ن له‌هیچ کاریکی چاکه‌دا
 ﴿فَبَايَعَهُنَّ﴾ تۆش په‌یمان‌یان له‌گه‌ل ببه‌سته ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ﴾ وه‌له‌خوا داوای لی خوشبوونیان
 بۆیکه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به‌راستی خوالی خوشبووی میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و
 که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سانیک که‌خوا غه‌زه‌بی لی گرتوون
 مه‌یکه‌ن به‌دۆست و پشتیوانی خوتان ﴿قَدْ يَسُوءُ مِنَ الْآخِرَةِ﴾ به‌راستی نه‌وان بی هیوا بوون له‌(پاداشتی)
 رۆژی دوا‌یی ﴿كَمَا يَبْسُ الْكُفَّارُ﴾ هه‌ر چۆن بی بر وایان بی هیوان ﴿مَنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له‌مردووی ناو
 گۆرستان (که زیندوو بیته‌وه) ﴿۱۳﴾

سوره‌تی ﴿الْضُّحَىٰ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوالی به‌خشنده‌ی میهره‌بان
 ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌سبیحاتی خواده‌کات هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و له‌زه‌وی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌نه‌و زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی
 که بر و اتان هیتاوه ﴿لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆچی نه‌وه‌ی نه‌یلین نه‌نجامی ناده‌ن ﴿كَبُرَ مَقْعًا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زۆر مایه‌ی رق و تو‌ره‌یی به‌لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که‌قسه‌یه‌ک بلین کرده‌وه‌ی
 بی نه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا که‌سانیک خوش ده‌وی ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾
 که به‌یه‌ک ریز ده‌جه‌نگن له‌رپی خوادا ﴿كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُورٌ﴾ وه‌ک کۆشکیکی قایمی چه‌سپیوی
 دامه‌زراو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتیک که مووسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت
 ﴿يَقُومُوا لِرَبِّدُونِي﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م بۆچی نازارم ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌زانن
 ﴿أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ که‌من نیر درای خوام بۆلای ئیوه ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتیک لایان داله‌هه‌ق
 ﴿زَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خواش دلی وه‌ر گیران ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌خوا رینموونی گه‌لی
 له‌رپی ده‌رچوو ناکات ﴿۱﴾

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیریکه ره وه) کاتیک که عیسی کوری مهربم ووتی ﴿يَبْنِي إِلَيْكُمْ بَيْتًا﴾ نه ی بهنو ئیسرائیل (نه وه کانسی به عقوب) بنگومان من ﴿رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ نیر دراوی خوام بۆ لای ئیوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ نه وه تهراته ی که له پیش مندا هاتو وه به راستی دانه نیم ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ﴾ وه مژده تان بی ددهم به پیغه مبه ریک ﴿يَأْتِي مِنْ بَعْدِي﴾ که له دوا ی من دی و ﴿اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ ناوی نه حمده ده ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ نه مجا کاتیک که نه وه (پیغه مبه ره) یان بۆ هات ﴿يَا لَيْتَنِي قَالُوا﴾ به چند نیشانه ی پروون و ناشکرا وه ووتیان ﴿هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نه مه جادوویه کی ناشکرا به ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ جاکی له وه که سه سته مکار تره ﴿افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که در وه له به ستیت به ددهم خوا وه ﴿وَهُوَ يَدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ له کاتیکدا که بۆ ئیسلام بانگ ده کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ریتموونی گه لی سته م کار ناکات ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده یانه وی پروونا کی دینی خوا بکوژینه وه ﴿يَا أَفْهَمُ﴾ به (فوی) ده میان ﴿وَاللَّهُ مُتَعَبِّرٌ بِهِ﴾ وه خوا پروونا کی خوی ته واو ده کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ با بی باوه رانیش بی یان ناخوش بی ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوائه وه زاته به که پیغه مبه ری خوی نار دو وه ﴿يَا لَهْدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ به ریتموونی و ناینیکی راست و دروسته وه، هه تا به سه ره موو ناینیکدا سه ری بخت ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هه رچهنده هاویه ش پهیدا که رانیش بی یان ناخوش بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وه که سانه ی که باوه رتان هیتا وه ﴿هَلْ أُلْكُكُمْ عَلَىٰ عَجْرَةٍ﴾ نایا بازار گانیه کتان نیشان بدهم ﴿تُخَيِّكُم﴾ که رزگارتان بکات ﴿مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ له سزایه کی پر له نازار ﴿تَوَسَّوْنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (بازر گانیه که ش نه مه به) باوه ر به یتن به خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿وَتُحْجَدُونَ﴾ وه تیکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوا دا ﴿يَا مَوْلَاكُمْ وَأَنْقِصُوا﴾ به سامان و گیانی خوتان ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه مه تان باشتره بۆ خوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه بزائن ﴿بِعَفْوِ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (نه وساخوا) له گونا هه کانتان خوش ده بی ﴿وَيَذْكُرْكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (له پروژی دوا پیدا) ده تان خاته باخاتیکه وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جو گه ی ناوی زور به ژر یاندا ده روات ﴿وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ﴾ (وه ده تان خاته) خانو و کوشکی زور پاک و خوشه وه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له به هه شتانی جینگای مانه وه ی هه میشه بی دان ﴿ذَلِكَ الْقَرُورُ الْعَظِيمُ﴾ نه مه به سه ره که وتی گه وه ﴿وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا﴾ وه شتیک تر که جهزی لی ده که ن ﴿نَضْرَمْنَ اللَّهُ﴾ که یار مه تی دانه له خوا وه ﴿وَفَتْحٌ قَرِيبٌ﴾ وه رزگار کردنیکی نزیک (و نازاد کردنی شاری مه که که به) ﴿وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه (به مه) مژده بده به ئیمانداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که باوه رتان هیتا وه ﴿كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ بیسن به یار مه تی ده رانی (ناینی) خوا ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هه ره وه ک عیسی کوری مهربم ووتی ﴿لِلْحَوَارِيِّنَ﴾ به هاوری تایبه تیه کانسی خوی ﴿مَنْ أَنْصَارِيَ إِلَى اللَّهِ﴾ کی یار مه تی ده ری منه بۆ لای خوا ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ هاوری تکانی ووتیان ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ئیمه یار مه تی ده رانی (دینی) خواین ﴿فَقَامَتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه مجا ده سته یه که له بهنو ئیسرائیل باوه ریان هیتا ﴿وَكَفَرَنَ طَائِفَةٌ﴾ وه ده سته به کیشیان بی باوه ر بوون ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئیمه ش پشتیوانی نه وانه مان کرد که باوه ریان هیتا ﴿عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾ له به رانه ر دوز منه کانیا ندا ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ بۆ به سه ره که وتن و زال بوون به سه ریا ندا ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿الجمعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾ نه‌سبب‌حاتی خوا ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ نه‌و‌ی له‌ ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ نه‌و‌ی له‌ زه‌و‌ی دایه‌ ﴿الْمَلَائِكَةُ الْقُدُّوسُ﴾ (نه‌و‌خوا‌یه‌ی) که‌ پاشایه‌کی پاک و بی‌گه‌ردی ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی به‌ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خواه‌ه‌و‌زاته‌یه‌ ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ که‌ ناردوویه‌تی له‌ ناو نه‌خوینده‌واراندا (عه‌ره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ریتک له‌ خو‌ریان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینتیته‌وه به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَنَزَّلِهِمْ﴾ پاکیان ده‌کاته‌ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌ قورئان و فهرمووده‌ی (پرسوود) یان فیرده‌کات ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئوان له‌ پی‌شدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له‌ گو‌م‌رایه‌کی ئاشکرا دابوون ﴿وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ﴾ وه‌ (په‌وانه‌شی کردووه‌بو) گه‌لانی تری جگه‌له‌وان ﴿لَمَّا لَحِقَ قُلُوبُهُمْ﴾ که‌ هیشتا پی‌یان نه‌گه‌یشتوون (و موسولمان نه‌بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته‌ ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌ به‌هریه‌کی خوایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئه‌یدا به‌ هه‌ر که‌سیتک که‌ (خو‌ی) به‌و‌ی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌ خوا خوا‌ه‌نی فه‌زل و به‌هره و به‌خششی گه‌وره‌یه‌ ﴿مِثْلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌ره‌اتی نه‌وانه‌ی ﴿حُمِلُوا الثَّورَةَ﴾ که‌ ته‌وراتیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ له‌ پاشان هه‌لیان نه‌گرت (په‌فتاریان پی‌نه‌کرد) ﴿كَمِثْلِ الْحِمَارِ﴾ وه‌ك گوی درین‌یکه‌ ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ که‌ کتیبکی زوری هه‌لگرتبی (سوودی لی‌نابینی) ﴿يَشْسُ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ ئای چه‌ند خرابه‌ نموونه‌ی نه‌و‌گه‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌ نیشانه‌کانی خوایان به‌ درو‌زانی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خواری نموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن ﴿إِنْ رَعِمْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پی‌تان وایه‌ ﴿أَنْتُمْ أَوْلَىٰ بِاللهِ﴾ که‌ به‌راستی ئیوه‌ دوستی خوان ﴿مِنْ دُونِ النَّاسِ﴾ بی‌جگه‌ له‌ خه‌لکی تر ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ﴾ که‌وا بوو داوای مردن بکه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَسْمَوْنَ لَهُ أَبَدًا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ هه‌ر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ لِأَيْدِيهِمْ﴾ له‌به‌ر نه‌و (گونا‌هانه‌ی) که‌ به‌ده‌ستی خو‌ریان پی‌شیان خستووه‌ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوا ناگاداره به‌سته‌م کاران ﴿قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي﴾ بلی به‌راستی نه‌و‌مردنه‌ی که‌ ﴿تَقْرُوتُ مِنْهُ﴾ لی‌ی راده‌که‌ن ﴿فَإِنَّهُمْ مُلَاقِيكُمْ﴾ بی‌گومان پی‌تان ده‌گات و تووشتان ده‌بی ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌رینرینه‌وه ﴿إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالَمِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو‌لای خوای زانا به‌ئاشکرا و نه‌یینه‌کان ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پی‌ ده‌دات ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌و‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿۵﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌ر تان هیناوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتیک که بانگدرا بو نویژ
 ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ له‌ر وژی هه‌ینی دا ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ به‌به‌له‌ر وژن بو‌یادی خوا (و نویژی هه‌ینی)
 و ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ واز له‌ک‌رین و فروشتن بهینن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نائه‌وه بو‌ئیوه چاکتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 نه‌گه‌ر بزانش و تی‌بگه‌ن ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا کاتیک که نویژی هه‌ینی ته‌واو بوو ﴿فَانتَشِرُوا﴾
 فی‌الارض ﴿ثُمَّ بَلَّوْا بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ سَهْرًا﴾ و داوای رزق و پوزی‌خوا بکه‌ن
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌زور یادی خوا بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی رزگار و سه‌ر فەرازین ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا﴾ هه‌ر کاریکی بازرگانی یان هه‌ر کاریکی بیهوده‌بینن ﴿انْفَضُّوا إِلَيْهَا﴾ بلاوه‌ی لی
 نه‌که‌ن بو‌لای نه‌و بازرگانی یه ﴿وَتَرَكُوا قُلُوبَهُمْ﴾ وه‌تو به‌جی‌دیلن به‌راوه‌ستاوی (له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ت)
 ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نه‌وه‌ی لای خوا به‌چاکتره ﴿مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ﴾
 له‌شتی بی‌هوده و بازرگانی ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ وه‌خوا باشت‌رینی رۆزی ده‌رانه ﴿

سوره‌تی ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان
 ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ کاتیک که دو‌پروان بینه‌لات ﴿قَالُوا اشْهَدْ إِنَّكَ لِرَسُولِ اللَّهِ﴾ ده‌لین شایه‌تی ده‌ده‌ین
 که به‌راستی تو پیغه‌مبه‌ری خوایت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لِرَسُولِهِ﴾ وه‌دیاره‌خوایش ده‌زانی که تو په‌وانه‌کراوی
 نه‌وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که بینگومان دو‌پروان دروژن ﴿وَإِذَا
 أَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ سوینده (درو) کانی خو‌یان کرد به‌قه‌لغان (بو‌خو‌یان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 نه‌مجا‌رینگری (خه‌لک) یان ده‌کرد له‌پری‌خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی نه‌وان کاریکی
 خراپ‌یان ده‌کرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ نه‌وه‌ی (که‌وو‌ترا) له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که به‌راستی نه‌وان باوه‌ریان
 هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ له‌پاشان بی‌باوه‌ر بوون ﴿طُغِيَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ نه‌مجا‌مور‌نرا به‌سه‌ر دل‌بانداندا ﴿فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر نه‌وان هیچ‌تی ناگه‌ن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌یان بینیت ﴿تُعْجِبُكَ أَلْسِنَتُهُمْ﴾
 له‌ش و قه‌لافه‌تیاں سه‌ر سامت ده‌کات ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر قسه‌بکه‌ن گوی له‌قسه‌که‌یان
 ده‌گریت ﴿كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُّسَدَّدٌ﴾ (دو‌پروان) هه‌روه‌ک داری هه‌ل‌سپ‌ر دراو‌وان ﴿يَحْسَبُونَ﴾ وا‌گومان
 ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو‌هاوار و قیره‌یه‌ک بو‌سه‌ر نه‌وانه ﴿هُمُ الْعَادُوْنَ﴾ هه‌ر نه‌وانن دو‌ژمن
 ﴿فَأَحْذَرْتَهُمْ﴾ که‌واته‌خو‌تیاں لی‌پا‌ریزه ﴿فَتَنَاهُمُ اللَّهُ﴾ خوا‌بیان‌کوژی (یان‌خوا‌له‌ناویان به‌ریت)
 ﴿أَنِّي يُؤْفَكُونَ﴾ چۆن وه‌رده‌گیرین (له‌حق) ﴿

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتیک پی‌یان بووتریت ﴿عَالُوا يَسْتَغْفِرُونَ﴾ وهرن بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا تا داوای لیخوشبوونتان بۆ بکات ﴿لَوْ أَرَأَوْهُم﴾ (سه‌رپیچی ده‌که‌ن) سه‌ریان با ده‌ده‌ن ﴿وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ﴾ وه‌ده‌یان بینیت پروو وه‌رئه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که‌ئه‌وان خو‌یان به‌گه‌وره ده‌زانن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ‌ئه‌وان یه‌کسانه ﴿أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبوونیان بۆ بکه‌یت ﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبوونیان بۆ نه‌که‌یت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هه‌رگیز خوا‌لی یان خوش نابن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا‌ریتنموونی گه‌لی له‌رئی لاده‌ران ناکات ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ئه‌وان ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ده‌لین: ﴿لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن به‌ئه‌وانه‌ی که‌له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردان ﴿حَقَّ يَنْقُضُوا﴾ تا بلاوه‌ی لی بکه‌ن (و ئه‌م دینه‌بفه‌وتیت) ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌کاتیکدا هه‌رچی گه‌نجینه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌ویی هه‌یه‌هه‌مووی هی‌خوایه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوو پرووه‌کان نازانن ﴿يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ (دووپروه‌کان) ده‌لین سویندبی ئه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه‌بۆ مه‌دینه ﴿لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرُ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ بینگومان ده‌سه‌لاتدار و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پی‌ی خو‌یان بوو) لات و بی‌ریزه‌کان له‌مه‌دینه ده‌رده‌که‌ن (مه‌به‌ست پی‌ی برواداران بوو) ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوای گه‌وره‌ش به‌ریه‌رچیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رمویت): ریز و گه‌وره‌یی ته‌نها بۆ خوا و بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا و باوه‌ردارانه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام دووپروو و نازانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تِلْكَ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندا لاتان بی‌ئاگاتان نه‌که‌ن له‌یادی خوا ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه‌ر که‌سینک و ابکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئا ئه‌وانه‌ خو‌یان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بیه‌خشن له‌وه‌ی رزق و پوزیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ پیش ئه‌وه‌ی مردن یه‌خه‌به‌یه‌کیکتان بگری ﴿يَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ ئه‌وسا بلیت: خوایه‌خوزگه‌ مردنی منت دوا بخستایه ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بۆ ماوه‌یه‌کی نزیک ﴿فَأَصَّدَقَ﴾ جا مال‌م بیه‌خشیایه ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه‌له‌چاکه‌کاران بوومایه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ هه‌رگیز خوا هیچ که‌سینک دوا ناخات (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتیک که‌وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا

شاره‌زایه به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبیحاتی خواده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لاتی ته‌واو بو‌ته‌وه‌﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه‌هه‌مووی بو‌ته‌وه‌﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ته‌وه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته‌﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خوا‌ئه‌و زاته‌یه‌که ئی‌وه‌ی دروست کردوه‌﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ﴾ ته‌مجا هه‌ندی‌کتان بی‌باوه‌رو ﴿وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌به‌هر شتی‌ک که ته‌نجامی ده‌دن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه‌به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کیشاون ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ وه‌سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بۆ‌لای ته‌وه‌(گه‌رانه‌وه‌) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه‌به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه‌، وه‌به‌وه‌یشی ئاشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوا زانیه‌به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌روندایه‌﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ﴾ ئایا پی‌تان نه‌گه‌یشتوه‌هه‌والی ته‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که بی‌باوه‌ر بوون له‌مه‌و پیش ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ﴾ بۆ‌یه‌چه‌شتیان تۆ‌له‌ی کاری خو‌یان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بۆ‌ته‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ته‌و(سزایه‌) بی‌گومان به‌هوی ته‌وه‌وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان بۆ‌هات به‌به‌لگه‌ی ئاشکراوه‌﴿فَقَالُوا أَأَشْرُ يَهُودُوتَا﴾ که چی ده‌یان ووت چۆن ته‌بی‌ئاده‌می به‌ک له‌خۆمان ری‌نموونیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ ته‌مجا بی‌بروا بوون و پروویان وه‌رگیرا ﴿وَأَسْتَفْتَى اللَّهَ﴾ وه‌خو‌اش بی‌نیازی نو‌اند (له‌باوه‌ره‌یتانیان) ﴿وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ وه‌خوا ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه‌﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌باوه‌ران وایان ده‌زانی ﴿أَن لَّنْ يَّبْعَثُوا﴾ که (له‌پۆ‌زی دوایی دا) زیندوو نا‌کری‌نه‌وه‌﴿قُلْ بَلَىٰ﴾ (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) پی‌یان بلی‌: به‌لی‌ ﴿وَرَبِّي لَنَبْعَثَنَّ﴾ سو‌یند به‌په‌روه‌ردگارم بی‌گومان زیندوو ده‌کری‌نه‌وه‌﴿فَلَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ دل‌نیا‌بن پاشان هه‌والتان پی‌ده‌دریت به‌وه‌ی که کردووتانه‌﴿وَذَلِك عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌ته‌مه‌بۆ‌خوا (زۆر) ئاسانه‌﴿فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که واته‌باوه‌ر به‌یتن به‌خو‌او پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی و ﴿وَالنُّورَ الَّذِي أُنْزِلْنَا﴾ به‌و پروناکی به‌ی دامن به‌زاندوه‌(که قورئانه‌) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ئا‌گاداره‌به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پادا‌شتان ده‌داته‌وه‌) له‌پۆ‌زی‌کدا که کۆ‌تان ده‌کاته‌وه‌بۆ‌پۆ‌زی کۆ‌کردنه‌وه‌﴿ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ ته‌وپۆ‌ژه‌پۆ‌زی زیانباری به‌﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هرکه‌سی‌ک بر‌وا به‌یتیت به‌خوا ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاک بکات ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا‌چاوپۆ‌شی ده‌کات له‌گونا‌هه‌کانی و ده‌یان‌سپ‌ری‌ته‌وه‌﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانی‌که‌وه‌﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جو‌گه‌ناوی زۆر به‌ژیری‌اندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تییدا ده‌می‌نه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ته‌وه‌یه‌بردنه‌وه‌و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نهوانه ی که بی باوه ربوون و نیشانه و به لگه کانی ئیمه یان به دروزانی
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نهوانه هاوه لی ئاگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿وَبِئْسَ
 الْمَصِيرُ﴾ وه سهر نه نجامیکی زور خرابه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ ناره حه تی به ک تووشی
 (خه لک) نابیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فهرمانی خوا نه بیت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ ههر که سیئک باوه رب
 بهیئت به خوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ سَبِيلَهُ﴾ خواری نموونی دلی ده کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو
 شت ئاگاداره ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویرایه لی خوا و گویرایه لی پیغه مبه ربکه ن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه وسائ هه ربشتان تی کرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا﴾ جائه وه ی له سهر پیغه مبه ربی ئیمه یه
 ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ته نها گه یاندنی روون و ئاشکرای (ئاینه که یه تی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زاتیکه که جگه له وه هیچ بهر ستر او یکی راست نی به ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ده ی
 با باوه رب داران ته نها پشت به خوا بیهستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نهوانه ی پرواتان هیناوه
 ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ﴾ به راستی هه ندیک له ژنان و منداله کانتان دوژمنی
 ئیوه ن (به وه ی ده یانه ویت ریگریتان بکه ن له ریگه ی خودا و په شیمانان بکه نه وه له ئاینه که تان)
 ﴿فَاخْذَرُوهُمْ﴾ جا خوتانیان لی بیاریزن (وئاگاداریان بن، به گوئیان نه که ن) ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا﴾ وه نه گهر
 (لییان) بیورن ﴿وَتَصَفَّحُوا﴾ وه واز بهیئن (لییان) ﴿وَتَعَفَّوْا﴾ وه (لییان) خوش بین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه وه بینگومان خواش لی خوش بووی میهره بانه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 بینگومان سهروهت و سامان و مال و مندالتان هوی تاقی کردنه وه تانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
 له کاتیکدا خوا پاداشتی زور گه وه ی له لایه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ که وا بوو له خوا بترسن
 و به ندایه تی نه و بکه ن نه وه نده ی که ده توانن ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وه گویرایه ل و ملکه چی بن ﴿وَأَنفِقُوا
 خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ﴾ وه مال بیه خشن که بو خوتان چاکتره ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه نه وه ی پاریزراو بی
 له چرووکی نه فسی خوی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ههر نهوانن سهر که وتوو ربزگار ﴿إِنْ تُصِرُّوا
 اللَّهُ قَرْصًا حَسَنًا﴾ نه گهر قهرز بدهن به خوا به قهرزیکسی چاک (واته بیه خشن له پیتاوا خوا) ﴿يُضَاعَفْهُ
 لَكُمْ﴾ چه ند به رانبه ربی ده کاته وه بوتان ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لییان خوش ده بی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وه خوا سوپاسگوزاری له سه رخو و به ئارامه ﴿عَلَى الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (نه و زاته بهر وه ردگار یکی)
 زانا وئاگاداره به شته په نهان و ئاشکراکان ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالادهستی کار به جی به ﴿١٨﴾

٧٥٥

﴿أَسْكُوْهُنَّ﴾ (ژنانی ته‌لاق دراو) دابنن و نیشه جیان بکه‌ن ﴿مِنْ حَيْثُ سَكَمْتُمْ﴾ له‌و شوینه‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیشه جی دهن ﴿مِنْ وَجْهِكُمْ﴾ به‌پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا تَصْأَرْوْهُنَّ﴾ وه زیانیان پی‌مه‌گه‌ینن ﴿لِيُصْطَبَقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ تا ته‌نگیان پی‌هه‌لچنن ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَئِكَ حَمَلَ﴾ وه نه‌گهر دوو‌گیان بوون ﴿فَالْفَوْءُ عَلَيْهِنَّ﴾ نه‌وه‌ه‌رجیان بکیشن ﴿حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌یان دائه‌ننن ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گهر شیریان دا به‌منداله‌که‌تان ﴿فَفَأْوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ نه‌وا ئیوه‌ش کری‌یان بده‌نی ﴿وَأَمْرُؤًا بَيْنَكُمْ مَعْرُوفٍ﴾ وه له‌ناو خوتاندا راویژ بکه‌ن به‌چاکی (ده‌رباره‌ی منداله‌که) ﴿وَإِنْ تَعَاَسَرْتَ﴾ وه نه‌گهر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌کریکه‌دا) ﴿فَسَرِّضْ لَهُ الْآخَرَى﴾ نه‌وه‌با ئافره‌تیکی تر شیریی بداتی ﴿لِيُفِيقَ دُوسَعَةً مِنْ سَعْيِهِ﴾ باده‌وله‌مهند به‌پی‌ی ده‌وله‌مندی نه‌فه‌قه‌بدات ﴿وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ رُفْقُهُ﴾ وه‌ه‌هر که‌سیک که‌م ده‌ست وه‌زار بوو ﴿فَلْيُفِيقْ مَعَاءَ اللَّهِ﴾ با به‌پی‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه‌بدات ﴿لَا يَكْفُفُ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مَاءً آتَاهَا﴾ مه‌گهر به‌پی‌ی نه‌وه‌نه‌بیت که‌پی‌ی داوه (له‌توانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بینگومان خوا دوا ته‌نگانه‌ناسانی دینیت ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ﴾ زور له‌گوندنشین و شارنشین کان سه‌ره‌پیچی‌یان کرد ﴿عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ له‌فرمانی په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿فَاسْتَبْهَتْ﴾ ئیمه‌ش پرسینه‌وه‌مان له‌گهل کردن ﴿حَسَابًا شَدِيدًا﴾ به‌پرسینه‌وه‌به‌کی سه‌خت ﴿وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا لَّكْرًا﴾ وه‌سزمان دان به‌سزایه‌کی دروار ﴿فَدَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾ ئیتر ناکامی کرده‌وه‌ی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرُهَا خُسْرًا﴾ وه‌سه‌ره‌نجامی کاریان بوو به‌زیانباریی و سه‌سار و مه‌ندی ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خواناماده‌ی کردووه‌بویان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَأَنذَرُوا اللَّهَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَأْتُوايَ الْآلِيبِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی خاوه‌ن ژیری و بیر و هوشن ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿فَدَاوَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بینگومان خوا قورئانی بو دابه‌زاندون ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾ (هه‌روه‌ک بوی ناردون) پیغه‌مبه‌ریک که‌ده‌خوینیه‌وه‌بو‌تان ﴿ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾ ئایه‌ته‌کانی خوا که‌روون که‌روه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تاده‌ره‌به‌ئیت نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکستانی (بی‌دینی) بو‌رووناکی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌ه‌هر که‌سیک باوه‌ره‌به‌ئیت به‌خوای گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کار و کرده‌وه‌ی چاک نه‌نجام بدات ﴿يَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وه‌خوای گه‌وره‌ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌ئاوی زور ده‌روا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیا ده‌مینه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿فَدَاخَسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بینگومان خوا (له‌وی) روژی چاکی بو‌ناماده‌کردووه ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ که‌حه‌وت ئاسمانی دروست کردووه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ وه‌به‌وینه‌ی نه‌وان زه‌ویشی دروست کردووه ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ﴾ فرمانی خوا له‌نیواناندا داده‌به‌زیت ﴿لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزانشن که‌خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ره‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتیکدا داوه (واته : ناگاداری هه‌موو بوونه‌وه‌ره) ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿التَّحْرِيمُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

پینغه‌مبه‌ری خودا(ﷻ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کۆبویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوه‌ردارانیش به‌مه‌ی زانی، پینغه‌مبه‌ریش (ﷻ) به‌حفصه‌ی فهرموو: ئه‌وه ماریه‌م له‌خۆم حه‌رام کرد به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌م نه‌یه‌یه‌ی لای که‌س نه‌در کتیت، حه‌فصه‌ش روشت لای عایشه‌ی نه‌یه‌یه‌ی که‌ی در کاند، به‌م هۆیه‌وه ئه‌م سوره‌ته‌هاته‌ خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پینغه‌مبه‌ر (ﷻ) ﴿لَمْ تَحْرُمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆچی شتیک له‌خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که‌ خوا بۆی حه‌لال کردویت (مه‌به‌ست پنی خاتوو ماریه‌ بوو) ﴿تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ﴾ تو‌ره‌زامه‌ندی ژنه‌ کانت ده‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا لینه‌خۆشبووی میهره‌بانه ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ بینگومان خوا دایناوه‌ بۆتان ﴿حِلَّةَ أَتَمِّكُمْ﴾ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌کانتان ﴿وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ خوا کارساز و دۆستی ئیویه‌ ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ ئه‌و زانای کاردروسته ﴿وَإِذَا سَأَرَ النَّبِيُّ﴾ کاتیک که‌ پینغه‌مبه‌ر (ﷻ) به‌نه‌یه‌ی ﴿إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌کانی قسه‌یه‌کی در کاند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئه‌مجا که‌ئهو (ژنه) قسه‌کی کرد (بۆ هه‌وینکه‌ی) ﴿وَأَظْهَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پینغه‌مبه‌ری (ﷻ) ئاگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضُهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ﴾ (پینغه‌مبه‌ر (ﷻ) هه‌ندیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بپ ده‌نگ یوو له‌ ﴿بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهَا﴾ ئه‌مجا که‌ پنی ی ووت (ژنه‌که‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أُنْبَأَ هَذَا﴾ کی ئه‌مه‌ی پنی گه‌یاندی ﴿قَالَ تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ فهرمووی خوی زانای ئاگادار پنی گه‌یاندی ﴿إِنْ تَوَبَّ إِلَى اللَّهِ﴾ (نه‌ی حه‌فصه‌ و عایشه) ئه‌گه‌ر هه‌ردوو کتان ته‌ویه‌ بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه‌ بۆلای خودا (جنی ی خۆیه‌تی) ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ چونکه‌ به‌راستی دلشان لایدا (له‌حق و راستی) ﴿وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر پشتی به‌کتر بگرن له‌دزی پینغه‌مبه‌ر (ﷻ) (سه‌رکه‌وتوو نابن) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ چونکه‌ بینگومان پشگیری ئه‌وه‌ خواو ﴿وَجَزِيلٌ وَصَلِحٌ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جویره‌ئیل و ئیمانداره‌ چاکه‌کانیش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ دوی ئه‌وان فریشته‌کانیش پشتیوانی ئه‌ون ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ﴾ دلنابن ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ته‌لاق بدات په‌روه‌دگاری ﴿أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرَ لِّمَنْكُنْ﴾ له‌بری ئیوه‌ ژنانیکی باشتتر له‌ئیویه‌ ده‌داتی ﴿مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ﴾ موسلمانانی، پروادارانی ﴿فَلَنْتَ تَلْبِيتَ﴾ نزاکارانی، ته‌ویه‌کارانی ﴿عَلِدَاتٍ سَلْبَاتٍ﴾ خواپه‌رستانی، پۆزووگران ﴿ثَلْبِتَ وَأَبْكَرًا﴾ له‌بیوه‌ژنان و کیزان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿فَوَافِسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ خۆتان و که‌س و کارتان به‌اریزن له‌ئاگریک ﴿وَوُدُّهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ که‌ سووته‌مه‌نی به‌که‌ی ئاده‌می و به‌رده‌ ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ﴾ سه‌ره‌رشتی ئه‌و (ئاگری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زهر و توندو تیزی وان ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ که‌ نافه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌ فهرمانیان پنی ئه‌دات ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌ج فهرمانیکیان پنی بدری ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ بپ باوه‌ر بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئه‌مرو (که‌پۆزی دواپیه‌) عوزر و بیانوو مه‌هیننه‌وه‌ ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ چونکه‌ بینگومان پادا‌شت ده‌درینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌ر تان هیتاوه ﴿تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره
 ﴿تَوَكَّلْهُ تَصُوحًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ئیجگاری (وراست و دروست، که جاریکی تر نه‌گه‌رینه‌وه سه‌ر
 ئه‌و گونا‌هه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تا په‌روه‌ردگار تان له‌گونا‌هه‌کانتان خوش بی
 ﴿وَيَذِلَّكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌بتان خاته‌ناو باختیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که ده‌روا به‌ژیر یاندا
 جو‌گه‌ ئاوی زور ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ له‌روژیکدا که خوای گه‌وره، پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ و کهسانی که باوه‌ریان هیتاوه له‌گه‌لیدا سه‌ر شورپان ناکات ﴿تُورَهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ پرووناکی
 (ئیمان) یان ده‌روات له‌پیشیان هوه ﴿وَيَأْمِنُ بِهِمْ﴾ له‌لای راستیان هوه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا﴾
 ده‌لین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان پرووناکی یه‌که‌مان بۆ زیادو ته‌واوبکه ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه‌لیمان خوش بیه
 ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی هه‌ر تویت به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌سه‌لانداری ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه‌له‌گه‌ل بی باوه‌ران و دوو پرواندا
 ﴿وَأَغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌توند و تیژبه‌له‌گه‌لیاندا ﴿وَمَا أَوْهَمُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه‌جیان دوزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾
 که سه‌رئه‌نجامیکی زور خراپه ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتُ نُوحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ﴾ خوا بۆ بی
 باوه‌ران ژنی نوح و ژنی لوطی به‌نمونه‌هیتاوه وه ﴿كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ﴾ که له‌ژیر (نیکاحی) دوو
 به‌نده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌به‌نده‌چا که کانی ئیمه ﴿فَخَانَتَاهُمَا﴾ نه‌مجا خیانه‌تیا له‌گه‌لکردن
 (مه‌به‌ست پتی بی باوه‌ر بوون بیان) ﴿فَلَمْ يُغْنِ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ که چی (میرده‌کانیان) نه‌یان توانی
 شتیک له‌سزای خویان لی دوو ریخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ﴾ وه‌پیان ووترا که برۆنه‌ناو ئاگره‌وه
 ﴿مَعَ الدَّاحِلِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که ده‌روانه‌ناویه وه ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ (هه‌روا) خوانمونه‌یه‌کی
 تری هیتاوه وه ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ئه‌وانه‌ی که بر وایان هیتاوه ﴿أَمْرَاتُ فِرْعَوْنَ﴾ (به‌) ژنی فیرعه‌ون
 ﴿إِذْ قَالَتْ﴾ کاتیک که ووتی ﴿رَبِّ ابْنِ لِي﴾ په‌روه‌ردگارم بۆم دروست بکه ﴿عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾
 لای خۆت مالیک له‌به‌ه‌شتدا ﴿وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾ وه‌رزگارم بکه له‌فیرعه‌ون و کرده‌وه‌کانی
 ﴿وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌رزگارم بکه له‌گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ﴾ وه‌(به)
 مه‌ریه‌می کچی عیمران (نمونه‌ده‌هیتاوه وه) ﴿الَّتِي أَحْصَدَتْ فَرجَهَا﴾ ئه‌وه‌ی که داوینسی خوی پاک
 راگرت ﴿فَفَخَّنَا فِيهِ﴾ ئه‌وسا ئیمه‌فوومان پیاکرد ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له‌روحیک که خۆمان دروستمان
 کردووه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا﴾ وه‌باوه‌ری هیتا بوو به‌وته‌کانی په‌روه‌ردگاری خوی
 وکتیبه‌کانی ﴿وَوَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ﴾ وه‌له‌ریزی گوپرایه‌ل و فرمانبه‌رداراندا بوو ﴿۵﴾

سوره قی (الملک)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلَكُ﴾ گه وره و پیروزه نه و زاته ی که هر چی دهسه لات و پاشایی هه یه به دهست نه وه
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه و دهسه لاتداره به سهر هه موو شتی کدا ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ ﴿٢﴾ نه و
 زاته ی که مردن و ژیا نی داهینا وه و دروست کر دو وه ﴿لَبِّكُمُ﴾ تا تا قیتان بکاته وه ﴿إِنَّمَا أَحْسَنُ عَمَلًا﴾
 که کرده وه ی کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ وه ههر نه وه بالا دهست و لی خوشبو و ﴿٣﴾
 ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ نه و زاته ی که جهوت ناسمانی دروست کر دو وه یه ک له سهر یه ک ﴿مَا تَرَى﴾
 تو نابینیت (نه ی ته ماشا که ر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ﴾ له دروست کر اوه کانی خوای میهره باندا ﴿مِنْ تَقْوَى﴾ هیچ
 نارینکی یه ک ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگیره و ورد به ره وه (بزانه) ﴿هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ ثایا هیچ ناته و او یه ک
 ده بینیت ﴿٤﴾ ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دووباره چاو بگیره ﴿كَرَيْنٍ﴾ یه ک له دوا ی یه ک ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا﴾
 چاوت به پرسوایی و ناو میدی ده گهریته وه بۆ لای خۆت ﴿وَهُوَ حَسِيرٌ﴾ وه نه و (چاوت) ماندو وه
 و تاقه تی چو وه ﴿٥﴾ ﴿وَلَقَدْ رَئَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا مُصْطَبِحًا﴾ سویندینیت بیگومان ناسمانی دونیامان رازاندو ته وه
 به چرای زور (ی نه ستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾ وه گیر اومانن به ره جمی شه ی تانه کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه ناماده مان کر دو وه بۆ نه وان (له قیامه تدا) سزای ناگری هه لگیر ساو ﴿٦﴾ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه بۆ نه وانه ی که بی پروان به په روه ر گاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ سزای دوزخ
 ناماده یه، که مه نزلگایه کی زور خرابه ﴿٧﴾ ﴿إِذَا الْفُؤَادُ مِنْ رَجْدٍ﴾ کاتیک که فری درانه ناوی یه وه
 ﴿سَمِعُوا الْهَاسِيفًا﴾ له و دوزخه وه لووره و نر که یه ک ده بیستن ﴿وَهُی تَفُورٌ﴾ وه نه و نه کولی و جوش
 ده خوات ﴿٨﴾ ﴿تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ نزیکه (دوزخ) له رقانا پاره پاره بیس ﴿كَلَّمَآ الْفُؤَادُ فِيهَا فَوْجٌ﴾ ههر
 کاتی دهسته یه ک فری بدرینه ناوی وه ﴿سَأَلْتَهُمْ خَزَنَتُهُمْ﴾ دهر گاوانه کانی دوزخ پرسیاریان لی ده کهن
 ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ ثایا پیغه مبه رینکی تر سیننه رتان بۆ نه هاتو وه (له دونیادا) ﴿٩﴾ ﴿قَالُوا لَيْلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾ ده لین
 به لی بۆ مان هاتو وه ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا﴾ به لام به درۆمان ده زانی، و ده مان ووت (بی) ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هیچی نه ناردو ته خواره وه ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه به س له گو مراییه کی گه وره دان ﴿١٠﴾
 ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه ده لین نه گهر قسه ی (پیغه مبه ران) مان بیستایه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تی بگه شتینایه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ نه مرو له هاوه لانی دوزخ نه ده بووین ﴿١١﴾ ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ﴾ نه و سا ئیتر به ناچاری
 دان به گونا هه کانیا ندا ده نین ﴿فَسُحِقَ الْأَصْحَابُ السَّعِيرِ﴾ که و ابو و دوری له میهره بانی خوا بۆ هاوه لانی
 دوزخ. ﴿١٢﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بیگومان نه وانه ی له په نهانیدا له خوای خویان ده تر سن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گه وره یان بۆ هه یه ﴿١٣﴾

﴿وَأَمِيرُوا قَوْمَكُمُ آبَاحَهُرُؤَايَهُ﴾ ١٠ ئیوه قسه به په نهانی بکه ن یان به ناشکرا (بو خوا به کسانه چونکه) ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ ١١ نهو (خوای گه وره) ناگاداره به خودی (نهینی) دلان ﴿۱۲﴾ ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ ١٢ ئایا نهو خوابه ی که مهردوومی دروست کردووه ناگای له نهینیان نیسه ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ١٣ له کاتیکدا که نهو ووردبین و ناگاداره ﴿۱۴﴾ ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا﴾ ١٤ خوائه و زاته یه که زهوی بو رام کردوون ﴿فَأَمْسُوا فِي مَنَازِكِهَا﴾ ١٥ دهی بگه رین به هه موو گوشه و که نارنکیدا ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ ١٦ وه له روزی خوا بخون ﴿وَالْيَهُ النُّشُورُ﴾ ١٧ وه هر بولای نهوه گه رانه وه ﴿۱۸﴾ ﴿أَمْ نَمُنُّ مِنْ فِي السَّمَاءِ﴾ ١٨ ئایا دلنیا ن لهو خوابه ی که له ناسمانه ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ الْأَرْضُ﴾ ١٩ که بتانباته خواره وه به ناخی زهویی دا ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ ٢٠ له کاتیکدا که زهوی (وهك ده ریا) گيژ بخوات و (بته له رزین) ؟ ﴿۲۱﴾ ﴿أَمْ نَمُنُّ مِنْ فِي السَّمَاءِ﴾ ٢١ ئایا دلنیا ن لهو خوابه ی که له ناسمانه ﴿أَنْ يَرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ ٢٢ که بای توندتان بنیرته سهر به وورده زیخه وه ﴿فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ ٢٣ نهو ده مه تی ده گن که هه ره شه ی ئیمه چونه ؟ ﴿۲۴﴾ ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ٢٤ سویند به خوا به راستی نهو (گه لانه ی) که له پیش نه ماندا بوون (پینغه مبه رانی ئیمه یان) به دروزن دانا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾ ٢٥ جا چون بوو به گژدا چونه وه ی ئیمه (له وان) ﴿۲۶﴾ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ قَوْقَهً﴾ ٢٦ ئایا سهیری بالنده کان ناکه ن به ژوور سه ریا نه وه ﴿صَفَّتْ وَنَقِصَتْ﴾ ٢٧ به بال کراوه یی و هیئانه وه یهك ﴿مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾ ٢٨ رای نه گرتوون (بهو ناسمانه وه) خوائه نه بی ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِصِيرٌ﴾ ٢٩ که نهو به هه موو شتیک بینایه ﴿۳۰﴾ ﴿أَمْ نَمُنُّ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ﴾ ٣٠ ئایا نهوه کی به نهو که سه ی که له شکری ئیوه یه ﴿بَصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ ٣١ یارمه تیان ده دات له جیاتی خوای میهره بان ؟ ﴿۳۲﴾ ﴿إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ ٣٢ بی پروایان هه ر له فریو خواردان ﴿۳۳﴾ ﴿أَمْ نَمُنُّ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ﴾ ٣٣ ئایا نهوه کی به نهو که سه ی که روزیتان ده دات ﴿إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ﴾ ٣٤ نه گه ر خوا روزی خویشان لی بگریته وه ؟ ﴿بَلْ لَاجُوا فِي غُرُورٍ﴾ ٣٥ به لکو (به ئاره زوو) دریزه یان دا به سه ر که شی و دوور که و تنه وه (له ری ی راست) ﴿۳۶﴾ ﴿أَمْ نَمُنُّ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى﴾ ٣٦ ئایا نهو که سه ی پروا و به ده ما بکه وی با شتر ری ده رده کات ؟ ﴿أَمْ نَمُنُّ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ٣٧ یان یه کینک که قنچ و قیت پروا به سه ر ریگایه کی راست و په واند ؟ ﴿۳۸﴾ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ﴾ ٣٨ (نه ی موحه ممد ﷺ) بلی: هه ر خوابه که درووستی کردوون و به دیهیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ ٣٩ وه گوی و چاو و دلی پی داوون ﴿فَلَيْلَا مَا تَشْكُرُونَ﴾ ٤٠ زور به ده گمه ن سوپاسی (نم به هرانه) ده که ن ﴿۴۱﴾ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ٤١ بلی: هه ر خوابه که ئیوه ی بلا و کردووه ته وه له زه ویدا ﴿وَالْيَهُ تُحْشَرُونَ﴾ ٤٢ وه هه ر لای خواش کؤده کریته وه (له روزی دوا پیدا) ﴿۴۳﴾ ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ ٤٣ (بی پروا کان به گالته وه) ده لین: نم به لینه (به هاتنی روزی دوا یی) که ی ده بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ٤٤ نه گه ر راست ده که ن ﴿۴۵﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ٤٥ (نه ی موحه ممد ﷺ) بلی: زانینی نهو پروژه هه ر لای خوابه ﴿وَأِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ ٤٦ وه من تنها ترسیته رینکی ناشکرام ﴿۴۷﴾

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بی پروایان نهو سزایه یان به دی کرد له نزیك خو یانه وه ﴿سَبَّحْتَ وَجْهَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تال ده بی پروو خساری نهوانه ی که بی پروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ وه (بی یان) ده ووتری: نه مه یه نهو (پوژه) ی که داواتان ده کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیتم بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾ نه گهر خوا من و نهو (موسولمانانه) ی که له گه لمان له ناومان بیات ﴿أَوْ رَحِمَنَا﴾ یا میهره بانیمان له گه ل بکات ﴿فَمَنْ يُخْرِجُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ﴾ ده ی کی په نای بی پروایان ده دات له سزای سهخت ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَا بِهِ﴾ بلی: ههر نه وه خوی به خشنده که پروامان پی هیتاوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾ وه ههر بهو پشتمان به ستووه ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ جا له مه ولا ده زانن که کی له گومرایی به کی ناشکرا دایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیتم بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ نه گهر ئاو (ی خواردنه وه) تان رو بچی به ناخی زهوی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ مَاءٌ مَعِينٍ﴾ ده ی کی (بیجگه له خوا) ئاوی زولا تان بو ده هیتی ﴿۲۰﴾

سوره قی (القلم)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿ت﴾ به (نون) ده خو ینر یته وه، خوا به ماناکه ی زاناتره بو زیاتر زانیاری سهیری سه ره نای سوره نای (البقرة) بکه ﴿وَالْقَلْبِ وَمَا يُسْطَرُّونَ﴾ سویند به پینوس و بهو دیرانه ی ده ینوسن ﴿۱﴾ ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ تو له سایه یی به خششی خواوه شیت نیت ﴿۲﴾ ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه بیگومان پاداشتی نه برانه وه هیه بو تو ﴿۳﴾ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ عِزٍّ عَظِيمٍ﴾ وه به راستی تو له سهر ره وشت و خویه کی ئیجگار به رزو گه وره یت ﴿۴﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَانْصَبْ لَكَ ذِكْرًا﴾ جا بهم زووانه توش و نهوانیش ده بینن ﴿۵﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الْمَفْتُونُ﴾ که کامتان شیتن ﴿۶﴾ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بیگومان به روه رد گاری تو له هم موو که س زاناتره بهو که سه ی که ری ی راستی خوی وون کرد بی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه نهو زاناتره بهو که سانه ی که ری ی راستیان گرتبی ﴿۷﴾ ﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾ گویرایه لی نهوانه مه به که قسه کانت به درو ده زانن ﴿۸﴾ ﴿وَذُوا أَلْوَدَّهِنَّ﴾ چه زیان ده کرد که تو نه رمی نشان به دیت ﴿فَيَذَرُوهُنَّ﴾ نهو سا نهوانیش نه رمی (به ران بهرت) ده نوینن ﴿۹﴾ ﴿وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ﴾ گویرایه لی مه که بو هیچ سویند خو ری کی ﴿مُهِّينٍ﴾ به ست و ریسوا (ی دروزن) ﴿۱۰﴾ ﴿هَمَّازٍ مَشَّاءٍ مَبِیمٍ﴾ پیتک گری هاتوو چو که ر بو قسه هیتان و بردن ﴿۱۱﴾ ﴿مَنَّاعٍ لِلْخَلْقِ﴾ زور ریگری که ر له چاکه ﴿مُعْتَدٍ﴾ استه مکاری گونا هکار ﴿۱۲﴾ ﴿عَلَّيْكَ بَعْدَ ذَلِكَ نَعِيمٌ﴾ دل ره قی که لله شق دوی نه وه ش زول ﴿۱۳﴾ ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِيٍّ﴾ له بهر نه وه ی که خاوه نی دارایی و کو ری زوره (هم موو نهو سیفه تانه وه ک زانایان ده لینن مه به ست پی و ه لیدی کو ری موغیره یه) ﴿۱۴﴾ ﴿إِذَا شَاءَ عَلَيْنَا جِئْنَاكَ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ که ثایه ته کانی ئیمه ی به سهر دا بخو ینر یته وه ده لی: ﴿أَسْطُورُ الْأُولَىٰ﴾ (نه مانه) نه فسانه ی پیشینانن ﴿۱۵﴾ ﴿سَنَسِفُهُ عَلَىٰ الْحَرُومِ﴾ بهم زووانه سهری لووتی داخ ده که ین ﴿۱۶﴾

﴿إِنَّا بَلَوْنَاهُ﴾ ئیمه تاقیمان کردنه وه ﴿كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ ههروهك له مه وپیش خاوه نانی نه و باخه مان تاقی کرده وه ﴿إِذَا أَقْسَمُوا﴾ که (له شهودا) سویندیان خوارد ﴿يَصِرُّمَهَا مُصْبِحِينَ﴾ که له ده می به ره به یاندا (به ره و بو و مه که ی) برنن (تا هه ژاران نه زانن) ﴿وَلَا يَسْتَنْوُونَ﴾ هیچی (بو هه ژاران) لی ده رنه که ن ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ نه مجا به لایهك له لایه ن بهر و ردگار ته وه سوپایه وه به سهر باخه که دا ﴿وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وان خه و تپوون ﴿فَأَصْبَحَتْ كَاصْبِرٍ﴾ نه وساهك باخیکی رنراوی لی هات ﴿فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ﴾ له شه به قدا (براکان) بانگی به کتری یان کرد ﴿أَنِ انْعُدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ﴾ (ووتیان): که هه ستن بچن بو سهر باخه که تان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر نه تانه وی بیرنن ﴿فَاطْلُقُوا﴾ نه مجا که و تنه ری ﴿وَهُمْ يَخَفَتُونَ﴾ وه نه وان به چر به به به کتریان نه ووت ﴿أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ نه مپرو هیچ هه ژاریك نه بهت به سهر تاندا له ناو باخه که دا ﴿وَعَدُوا عَلٰی حَرْثٍ قَدِيرٍ﴾ ده مه و به یان روشتن لایان و ابو که ده توانن بی به شیان بکه ن ﴿فَلَمَّا زَاوَاهَا قَالُوا﴾ که باخه که یان دی (به سوتاوی) ووتیان ﴿إِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ ئیمه رینگامان وون کردوه (نه مه باخه که ی ئیمه نی به) ﴿بَلْ لَّحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ نه به لکو به ش بر او کراوینن ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾ براناوه نجی به که یان (له ژیریدا) ووتی ﴿الرَّافِلُ لَكُمْ﴾ مه گهر پیم نه ووتن؟ ﴿وَلَا تَسْخَحُونَ﴾ بو چی یادو سوپاسی خوانا که ن ﴿قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ضَالِّينَ﴾ هه موو ووتیان: پاك ویتگهر دی بو بهر و ردگار مانه (ستم له که س ناکات) بینگومان ئیمه خومان ﴿ظَالِمِينَ﴾ ستم کارین ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ نه مجا پرویان کرده به کتریی ﴿يَتَكَلَّمُونَ﴾ به سهر زه نشت کردن ﴿قَالُوا يَوَيْلًا إِنَّا كُنَّا مُطْغَيْنَ﴾ ووتیان: وای بو خومان به راستی له خوا یاخی بووین ﴿عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَا خَيْرًا مِّنْهَا﴾ نومیده وارین که خواله جیاتی نه و باخه باشترمان بداتی ﴿إِنَّا إِلٰك رَبَّنَا غَبُورٌ﴾ به راستی ئیمه هیوامان هه ره به بهر و ردگاری خومانه ﴿كَذٰلِكَ الْعَذَابُ﴾ ناوایه سزا (ی خواله جیهاندا) ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرُ وَكَبِيرٌ﴾ وه سزای روژی دواپی گه لی گه وره تره ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ خوزگه بیانزانیایه ﴿إِن لِّلْمُتَّقِينَ﴾ بینگومان بو له خواتر سان هه به ﴿عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ لای بهر و ردگاریان باخاتی پر له ناز و نیعمهت ﴿فَأَفْجَعَلَ الْمُتَسِيمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ چون ئیمه موسولمان و به دکاران وهك لی ده که یین؟ ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ نه وه چیتانه چون بریاریک ده دن ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ نه خیر نایا کتیبکی (ناسمانی) تان هه به نه مه ی تیدا ده خوننه وه ﴿إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْبُرُونَ﴾ وه له و کتیبه دا ریتان پی دراوه چیتان بویت نه وه هه لبرترین بو خوتان؟ ﴿أَمْ لَكُمْ أَعْيُنٌ عَابَتْ بِلَاغَةً﴾ یان په یمانی به هیزتان هه به له گه لمان ﴿إِنِّي يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا روژی دواپی ﴿إِن لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ﴾ که هه رچی ئیوه بریار بدن بتاندریتی ﴿سَلِّمْتُ﴾ بیرسه لینیان (بزانه) ﴿إِنَّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ﴾ کامیان زامنی نه م کارن ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخو هاو بیریان هه به (له م قسه به دا) ﴿فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ﴾ ده با هاو بیره کانیان بهیتن ﴿إِن كَانُوا صٰدِقِينَ﴾ نه گهر راست ده که ن ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾ له روژیکدا (که قیامت و ناره حه تیه کانیه تی) خوای گه وره لاقی پیروزی ده رده خات (وهك له فهرموده ی ئیمامی بوخاری و موسلیمدا هاتووه، باوه رمان پییه تی به بی هیچ لیچواندن و لیکدانه وه بهك، وه ئیمه ش چو نیتیه که ی نازانین) ﴿وَيُذْعَنُ إِلَى السُّجُودِ﴾ وه (به ته و سه وه) بانگ ده کرین بو سوژده بردن (بو خوای گه وره) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (که چی) ناتوانن (سوژده بهن) ﴿

﴿خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شوپرو ﴿تَرَهْقُهُمْ ذُلَّةٌ﴾ ریسوایی دایان ده‌گری ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى﴾
 به‌راستی جاران که بانگ ده‌کران بو ﴿السُّجُودَ وَهُمْ سَائِمُونَ﴾ سوژدهو (نه‌یان ده‌برد) که ساغیش
 بوون ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾ وازم لی بهینه بو نه‌وانه‌ی که ئهم قورئانه به‌درو ده‌زانن
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌ره به‌ره کیشیان ده‌که‌م به‌ره‌نگینک که پی نه‌زانن ﴿وَأَمْلِي لَهُمْ﴾
 وه مؤله‌تیاں ده‌دهم ﴿إِنْ كِدَىٰ مَتِينٌ﴾ به‌راستی پیلانی من تو‌که‌م و به‌هیزه (له به‌رانبه‌ر پیلانی نه‌واندا)
 ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا﴾ ئاخو تو له بی بروایان داوای کری (ی کوششی پیغه‌مبه‌ریتی) یان لی ده‌که‌یت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مَّتَقَلُونَ﴾ نه‌وانیش له بژاردنی قهرزرداری گران بارن ﴿أَمْ عَنْدهُمْ الْعِيبُ﴾ یا رووپه‌ره‌ی
 غه‌بیان له لایه ﴿فَهُمْ يَكْذِبُونَ﴾ وه نه‌وان له به‌ری ده‌نوسنه‌وه ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) دان به‌خوتا بگره و چاوه‌روانی فهرمانی به‌روهردگارت بکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ وه‌ک
 هاوړی نه‌هه‌نگه‌که‌مه‌به (که یونس پیغه‌مبه‌ره علیه السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ کاتیک که
 بانگی (خودای) کرد، نه‌و تووړه بوو (له بی بروایی گه‌له‌که‌ی) ﴿لَوْلَا أَن تَدَارَكَهُ رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾
 نه‌گه‌ر میهره‌بانیه‌ک له لایه‌ن به‌روهردگاریه‌وه فریای نه‌که‌وتایه ﴿لَنُيَذِّبَ الْعَذَابَ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾ فری ده‌درایه
 ده‌شتیکی رووته‌ن وه نه‌و به‌دناو ده‌بوو ﴿فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ نه‌مجا به‌روهردگاری هه‌لی بژارده‌وه
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه کردی (به‌یه‌کیت) له چاکه‌کاران ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌راستی
 نزیک بوو بی برواکان ﴿لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ﴾ هه‌لت خلیس‌کیتن به‌چاو (ی پیس) یان ﴿لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ﴾
 له کاتیکدا که قورئان ده‌بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وه ده‌یان ووت: به‌راستی ئهم (پیغه‌مبه‌ره) شیته
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ له کاتیکدا که ئهم قورئانه هه‌ر ناموژگاری یه بو هه‌موو جیهانیان ﴿۵۱﴾

سوره‌قی الحاقه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ هاتنی روژی دواپی (هه‌ق وراسته) ﴿۱﴾ ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ جا چی بیت نه‌و روژه (هه‌ق وراسته)
 ﴿۲﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ تو چوو زانیت نه‌و روژه چی یه ﴿۳﴾ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ إِذِ انبَعَثَ﴾ گه‌لی سه‌موود
 وعاد نه‌و روژه‌یان به‌درو زانی (که دل‌ه‌کان داده‌خورپیتنی) ﴿۴﴾ ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَاتَّخَذُوا لِلطَّاغِيَةِ﴾ نه‌مجا
 (گه‌لی) سه‌موود له ناوبران به‌نه‌عه‌ته‌یه‌کی زور گه‌وره ﴿۵﴾ ﴿وَأَمَّا عَادٌ﴾ وه (گه‌لی) عادیش
 ﴿فَاتَّخَذُوا لِرَاحِمٍ مَّرَصِرَ عَاقِبَةٍ﴾ له ناوبران به‌بایه‌کی سه‌ختی ساردی به‌تینی به‌گره‌مه ﴿۶﴾ ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ (خوا)
 زالی کرد به‌سه‌ریاندا ﴿سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾ هه‌وت شه‌و و هه‌شت روژ به‌بی و وچان (له‌ناوی
 بردن) ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ نه‌و گه‌له‌ت ده‌بینی له‌و ماوه‌به‌دا بی گیان که‌وتبوون ﴿كَأَنَّهُمْ أَشْجَارٌ نَحْلٌ ظَاوِيَةٌ﴾
 وه‌ک قه‌دی داری خورمای گه‌نده‌ل (ناوړزاو) ﴿۷﴾ ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ تَافُتٍ﴾ ئایا که‌س ده‌بینیت له‌وان که
 مایته‌وه؟ ﴿۸﴾

﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكُ﴾ (هه ر به و په نگه) فیرعهون و گهلانی پیش نهو له گهل (دانیشتووانی دپهاته) سه ره و ژیربووه کان هاتن ﴿بِالْحَاطَةِ﴾ به گونا هو خراپه وه ﴿فَقَصَّوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ﴾ وه بی فره ماننی پیغه مبهری په روه ردگاریان کرد ﴿فَأَخَذَهُمْ آخِذَةً زَلِيلَةً﴾ نهو سا گر تنی به گر تنیکی زور سهخت ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلَتُ كُوفَى الْجَارِيَّةُ﴾ به راستی نیمه کاتیک که ناو (ی توفان) سه رکهوت (بابیره کانی) نیوه مان هه لگرت له که شتیدا نه ی بی بروایانی مه ککه ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً﴾ تائهم کرده وه به بکهینه بیر هیته ره وه بو نیوه ﴿وَنَعِيهَا أَذُنٌ وَعِيَّةٌ﴾ وه تاله گوئی بگریت گونگریکی تینگه یشتوو ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ نه مجا کاتیک فوو کرا به که په نادا به تاقه فوو کردنیک ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ وه زهوی و شاخه کان هه لگیران ﴿فَكَادَ كَذَلِكَ وَاحِدَةً﴾ به جاریک دران به به کدا (وتهخت کران) ﴿فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ نهو پرژه پرووداوی گه و ره پرووده دات ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ وه ئاسمان لهت ده بی ﴿فَإِنِّي يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ وه نهو لهو پرژه داسست و (بی که لکه) ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا﴾ وه فریشته کان له که ناری ئاسماندان ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ وه لهو پرژه دا ههشت (فریشته ی به هیز) عهرشی په روه ردگارت به بان سه ریانه وه هه ل ده گرن ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾ لهو پرژه دا (له به رده می خوادا) هه مووتان نشان ده درین ﴿لَا تُخَفَى مِنْكَ خَافِيَةٌ﴾ هیچ (کرده وه به کی) په نهانیتان به نهی نی نامینیته وه ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوِّيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ نهو سا نهو که سه ی که نامه ی (کرده وه ی) درایه دهستی راستی ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُ وَأَكْبَرُ﴾ ده لی: ها نامه کهم بگرن و بیخویننه وه ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةٍ﴾ بیگومان من خوم ده مزانی که تووشی نهم لیبر سینه وه به ده بم ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ نهو که سه له زیانتیکی به سه ندا ده بی ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له به ههشتیکی به رزدا ﴿فَطُوفُهَا أَيْنَ﴾ که میوه ی نزیکه دهسته ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾ (بی یان دهو وتریت) بخون و بخونه وه، نوشتان بی ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ به هوی نهو چا کانه وه که له پرژانی رابر دوودا کردووتانه ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوِّيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ﴾ به لام نهو که سه ی که نامه درایه دهستی چه بی ده لی: ﴿يَلَيْتَنِي لَأُوِّيَ كِتَابِيَّةٌ﴾ خوزگه هه ر نامه م نه درایه تی ﴿وَلَأَرَادَ مَاجِسِيَّةٌ﴾ وه نه م زانیایه چی به (سه ر نه نجامی) لیبر سینه وه م ﴿يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ خوزگه مردنه کهم به کجاری بووایه ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ سامانه کهم هیچ قازانجیکی پی نه گه یاندم ﴿هَٰذَا عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ له دهستم چوو ده سه لاته کهم ﴿حُدُوهُ فَعُلُوهُ﴾ (نه مجا به چاودیرانی دوزخ دهو وتریت) بیگرن زنجیر بکه نه دهست و گهر دنی ﴿ثُمَّ الْجَحِيمُ صَلْوَةٌ﴾ له پاشان بیه ن بو دوزخ (بیسو تین له دوزخ خدا) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ نه مجا به زنجیریکی هفتا گه زی بی به ستنه وه ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چونکه) بیگومان نهو بروای به خوی گه و ره نه ده کرد ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾ وه هانی که سی نه ده دا بو خوراك دان به هه ژاران ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ نه مرق نهویش لیله نه دلسوزیکی هه به (یارمه تی بدات) ﴿٣٥﴾

﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشِيلِينَ﴾ و نه‌خوار دنی (بیخوات) جگه‌له کیم وزو و خاوی جه‌سته‌ی دۆزه‌خیه کان نه‌بی ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِلُونَ﴾ که (که‌س) نایخوات گونا‌هباران نه‌بیٔ ﴿فَلَا أَقْسَرُ مِنْهُمْ قَبْرًا﴾ جا سویند به‌و شتانه‌ی که ده‌یان بینن ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ وه به‌و ه‌ش که نایان بینن ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بئگومان ئهم قورئانه فهرمووده‌ی ره‌وانه کراوینکی به‌رئزو گه‌وره‌یه (له‌خواوه بۆتان دینتی) ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ﴾ وه ئهم (قورئانه) قسه‌ی شاعیر نی‌یه ﴿فَلَيْلًا مَا تُمْنُونَ﴾ زور که‌م بپروا ده‌هیتن (به‌قورئان) ﴿وَلَا يَقُولُ كَافٍ﴾ وه قسه‌ی فالجی و زیوانیش نی‌یه ﴿فَلَيْلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ زور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئهم قورئانه) نیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌له‌ به‌روهر دگاری جیهانیانه‌وه ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ نه‌گهر (موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌دهم ئیمه‌وه هه‌ندی (ووته‌ی) هه‌لبه‌ستایه ﴿لَاخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ بئگومان ئیمه‌به‌ده‌ستی خۆمان تۆله‌مان لی‌ده‌سهند ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ له‌پاشان ره‌گی دلیمان ده‌بری ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِيزٌ﴾ وه که‌س له‌ئیه نه‌یده‌توانی به‌رگری لی‌بکات ﴿وَإِنَّهُ لَتَذَكُّرٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وه بئگومان ئهم قورئانه ئامۆزگاری و په‌نده‌بۆ پاریزکاران وله‌خواترسان ﴿وَلَا تَلْعَلْ أَنْ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ﴾ وه بئگومان ئیمه‌ده‌زانین که هه‌ندیکتان قورئان به‌درو ده‌زانن ﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه بئگومان ئهم قورئانه هوی به‌شیمانی بی‌بروایانه ﴿وَإِنَّهُ لِحَقُّ الْيَقِينِ﴾ وه به‌راستی قورئان راست و دروست و دلنیا به‌خشه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ که‌واته: (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) توش هه‌میشه‌یادی به‌روهر دگاری گه‌وره‌ی خۆت بکه

سوره‌تی ﴿الْمَعَارِجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خاوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داواکاریک داوای سزایه‌کی (خوایسی) کرد که (ئهو سزایه) ههر پروو ده‌دات ﴿لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بۆ بی‌بروایان نی‌یه هیچ پال پیوه‌نه‌ریک (که بیان پاریزیت) ﴿مِّنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ له‌(سزای) خاوی خاوه‌ن پله‌و پایه‌ی زور به‌رز ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ إِلَيْهِ﴾ فریشته و جبریل سهر ده‌که‌ون بۆ لای خوا ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ له‌پوژیکدا که نه‌ندازه‌که‌ی په‌نجا هزار ساله ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ که‌وا بوو خۆت رابگره (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌خو‌راگریکی چاک و جوان ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ به‌راستی ئهو بی‌بروایانه ئهو پوژه به‌دوور ده‌بینن ﴿وَتَرَاهُ قَرِيبًا﴾ ئیمه‌ش زور به‌نزیکی ده‌بینن ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ﴾ ئهو پوژه‌ی که ئاسمان وه‌ک مسی تواوه (بان خله‌ی زه‌یتی) لی‌دی ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ کیه‌و کانیش وه‌ک خوری شیکراوه‌یان لی‌دی ﴿وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمًا﴾ وه هیچ که‌سیک ناپرسیته‌وه له‌هیچ که‌سیکی خوشه‌ویستی خوی

﴿بَصُرُونَهُمْ﴾ که نیشانی به کتری ده‌درین ﴿يَوْمَ الْمُجِزْمِ﴾ تاوانبار ئاوات ده‌خواری ﴿لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ﴾ که (قوربانی) بدایه له‌بری رزگار بوونی خوی له سزای نه‌و روزه ﴿بَيْنِهِ﴾ به کوره‌کانی ﴿وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ﴾ به‌ژن و به براکانی ﴿وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي ثَوِيَهُ﴾ به هوزه که‌شیه‌وه که به‌نایان ده‌دا ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نَحْنُ﴾ وه به هرچی که‌س له‌سهر زه‌وی به (هم‌مووی بدایه و) له‌پاشان هر خوی رزگاری بیی ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأُظْلَى﴾ نه‌خیر (وانی به) به‌راستی ئاگری دوزه‌خ به بلتسه‌به ﴿نَزَّاعَةً لِّلشَّوْطِ﴾ دامالینه‌ری پیستی سهره ﴿تَدْعُو مَنْ أَذْبَرَ وَتَوَلَّى﴾ (نه‌و ئاگره) بانگی که‌سیک ده‌کات که پستی هه‌لکردبی له‌خواو پرووی وه‌رگیرایی ﴿وَمَعَ قَاوُغَى﴾ وه سامانی کو کردبسته‌وه وه‌لی گرتبی ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا كَرُوهًا﴾ بیگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنوکینکی ته‌نگه‌تیلکه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ که سامانیش پرووی تی بکات نه‌ی گریته‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿إِلَّا الْمَصْلِينَ﴾ جگه نویژ گهران نه‌بیت ﴿الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ نه‌وانه که به‌رده‌وامن له‌سهر نویژه‌کانیان ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا مَعَمُومٌ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌شیکی دیاری کراو له‌دارایاندا هیهه ﴿لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بو‌هه‌زاری داواکه‌ر و بی نه‌وای داوانه‌که‌ر ﴿وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ يَوْمَ الْيَمِّ﴾ وه نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌روژی پاداشت هیهه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که له‌سزای به‌روه‌ردگاری خوین ده‌ترسن ﴿إِنْ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُنْمَوْنَ﴾ چونکه به‌راستی سزای به‌روه‌ردگاری نه‌وان که‌س لی دلتیا نه‌ه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِشُرُوحِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که ئاگاداری داوینی خوین ده‌که‌ن ﴿إِلَّا عَلَى أَرْجِحِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنانی خوین نه‌بیت ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یا که‌نیزه‌کیک که بووبن به‌خاوه‌نیان ﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی که لومه‌کراو نین ﴿مَنْ أَتَّبَعْنِي وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سیک دوا‌ی شتی تر بکه‌وی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَادُونَ﴾ نه‌و که‌سانه نه‌وانه‌ن که ده‌ست درتژ که‌رن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که چاودیری سپارده‌و په‌یمانی خوین ده‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ شُهَدَاؤُهُمْ فَايْمُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که شایه‌تی خوین به‌ته‌واوی ده‌ده‌ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که پاریزگاری نویژیان ده‌که‌ن ﴿أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾ نه‌وانه (که باس کران) ریز ده‌گیرین له‌باخاتی به‌هه‌شتدا ﴿فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَيُكَلِّكُ مَهْطِعِينَ﴾ ده‌ی چی یانه نه‌و بی بروایانه (که تو ده‌ر نه‌که‌ویت نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بِهِ﴾ به‌په‌له‌دین بولات ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِّينَ﴾ له‌لای راست و چه‌پته‌وه ده‌سته‌ده‌سته‌ده‌بن ﴿أَيُّظْمَعُ كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ﴾ نایا هه‌مووی به‌کیک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةً يَغِيْرُ﴾ که بخریته به‌هه‌شتی پر له‌نازو نيعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا بَعَاثُونُ﴾ وانی به: (وه‌ك به‌ته‌مان) به‌راستی ئیمه‌دروو‌ستمان کردوون له‌وه‌ی که ده‌یزان ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا سویند به‌به‌روه‌ردگاری روزه‌لانه‌کان و روزه‌لانا‌کان ﴿إِنَّا لَقَادِرُونَ﴾ بیگومان ئیمه به‌ده‌سه‌ل‌اتین

﴿عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ له سهر نه‌وه‌ی که بیانگۆرین و باشتەر له‌وان به‌ئینین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾
 وه‌ که‌س له‌ ده‌ستمان ده‌رناچی ﴿فَذَرَهُمْ خَوْضًا يُرْتَعَبُونَ﴾ ته‌مجا وازیان لی به‌ینه، با له‌ بی‌اوه‌ری
 وقسه‌ی هیچ و پووج و گالته‌ی خویاندا رۆبچن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ تا دوو چاری نه‌و
 رۆژه‌ی خویان ده‌بن که به‌لئینان پی دراوه ﴿يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا﴾ نه‌و رۆژه‌ی که به‌په‌له
 له‌ گۆره‌کانیان دینه‌ ده‌ره‌وه ﴿كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نَصْبٍ يُفْضُونَ﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی که بۆ لای بته‌کانیان رابکه‌ن ﴿وَ
 حَشِيَّةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شوړو (سهر به‌ره‌و ژیره) ﴿تَرَاهُمْ ذَلَّةً﴾ ریسوایی و شه‌رمه‌زاری دایان
 ده‌گری ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ته‌مه نه‌و رۆژه‌یه که له‌وه‌و پیتش به‌لئینان پی درابوو ﴿

سوره‌تی ﴿نُوحٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بینگومان ئیمه نوو حمان نارد بۆ لای هۆزه‌که‌ی ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (وه پیمان
 ووت) که هۆزه‌که‌ت پتدار که‌ره‌وه و بیانتر سیته ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پیتش نه‌وه‌ی که سزای
 سه‌ختیان تووش بیی ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (نوح) ووتی: نه‌ی گه‌لی خۆم به‌راستی من
 (پتغه‌مه‌رو) تر سیته‌ریکی ناشکرام بۆ ئیوه ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ که هه‌ر خوا بپه‌رستن ﴿وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا
 وَلِيًّا﴾ ولسی بترسن وه‌ فەرمانبه‌رداری من بکه‌ن ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ تا خواله‌ گونا‌هه‌ کانتان
 خوش بیی ﴿وَيُخْرِجْكُم مِّنْ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه‌ (به‌ زیندوویی) ده‌تان هیلته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان
 ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾ بینگومان کاتی سزای خوا که هات دوا ناکه‌وی ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ته‌ گه‌ر
 بتانزانیایه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَلَا وَهَّارًا﴾ ووتی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم من گه‌له‌که‌ی خۆمم
 (به‌ په‌نهانی) بانگ کرد به‌ شه‌وو به‌ رۆژ ﴿فَلَمَّا بَزَدَهُمْ دُعَايَ لَا يَرَارًا﴾ وه‌ تا بانگم ده‌کردن نه‌وان زۆرتر
 دوور ته‌ که‌وتنه‌وه‌ لیم وه‌له‌هاتن ﴿وَأِنِّي كَلِمَاتُ عَوْنُهُمْ لَيَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه‌ بینگومان من هه‌ر کات بانگم
 ده‌کردن (بۆ پر واه‌تان) تا لیان خوش بییت ﴿جَعَلُوا أَصْدِقَاءَهُمْ إِذَا نَهُمُ﴾ نه‌وان په‌نجه‌کانیان ده‌کرد
 به‌ گوینچه‌کیاندا ﴿وَأَسْتَغْثُوا إِيَّاهُمْ﴾ وه‌ پۆشاکه‌کانیان ده‌دا به‌ سه‌رو چاویاندا ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْتَكَرُوا
 أَسْتَكْبَارًا﴾ وه‌ به‌رده‌وام ده‌بوون له‌ بی‌ باوه‌ری دا، وه‌ سه‌ر که‌شیان ده‌کرد چۆن سه‌ر که‌شییه‌ک ﴿ثُمَّ
 إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَّارًا﴾ له‌پاشان به‌ ناشکرا بانگم کردن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ﴾ ته‌مجا (ده‌میک) بۆم
 ناشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ (ده‌میک) بۆم په‌نهان ده‌کردن به‌ په‌نهان کردنیکی ته‌واو ﴿فَقُلْتُ
 اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ ته‌وسا پیم ووتن: داوای لی خوش بوون بکه‌ن له‌ په‌روه‌ردگارتان
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفَّارًا﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارتان زۆر لی خوش بووه ﴿

041

سوره قی (الجن)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿قُلْ أُوْحِیَ اِلَیَّ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی: نیگام بو کرا ﴿اِنَّهٗ اَسْمَعَ نَفَرٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ که بیگومان چهند که سینک له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه و هم) ﴿فَقَالُوْا اِنَّا سَمِعْنَا قُوَّةَ اِنَّا عَجَبٌ﴾ نه مجا ووتیان: به راستی ئیمه قورئانیکی سهر سورپه یتهرمان بیست ﴿يَهْدِیْ اِلَی الْرُّشْدِ﴾ رینموونی ده کات بو ریگای راست ﴿فَاَمَّا بَیْهٖ﴾ ئیمه ش باوهرمان پی کرد ﴿وَلَنْ تُشْرِكَ بِرَبِّنَا اَحَدًا﴾ وه هر گیز که س ناکه بین به هاو به شی به روه ردگارمان ﴿وَاِنَّهٗ تَعَالٰی جَدُّ رَبِّنَا﴾ وه به راستی بلنده گه وره یی به روه ردگارمان - له شتی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا﴾ هیچ هاوسه رو مندالتیکی بو خوی دانه ناوه ﴿وَاِنَّهٗ كَانَ یَقُوْلُ سَفِیْهُنَا عَلٰی اللّٰهِ شَطَطًا﴾ بیگومان گیل ونه فامه که مان دروی ناله باری هه لده به ست دهر باره ی خوا ﴿وَاَنَا ظَنُّنَا اَنْ لَّنْ نَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اللّٰهِ کَذِبًا﴾ وه ئیمه پیما و ابو که ناده می و جنو که هر گیز درو ناکه ن دهر باره ی خوا ﴿وَاِنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ﴾ به راستی پیما و انیک له ناده می ﴿یَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ په نایان دهر ده به رپیما و انیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَرَادُوْهُمُ رَهَقًا﴾ که چی زورتر ماندوویان ده کردن ﴿وَاَنْهَمُ ظَنُّوْا﴾ وه ناده می گومانیان بردووه ﴿کَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ هه روه ک ئیوه - نه ی جنو که - گومانتان بردووه ﴿اَنْ لَّنْ یَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا﴾ که ئیتر خوا هیچ پیغه مبه رنیک نانیری ﴿وَاَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که کان ووتیان: ئیمه ده گه راین به شوین دهنگ و باسی ئاسماندا ﴿فَوَجَدْنَهَا مِلْمَتٌ حَرَسًا شَدِیْدًا وَّشُهَبًا﴾ که چی دیما ن پرکراوه له پاسه وانی به هیژ و تیری نه ستیره کان ﴿وَاَنَا کَانَفَعْدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلْمَسِّعِ﴾ وه بیگومان ئیمه جاران داده نیشتین له چهند شوینیک له ئاسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ یَسْمَعُ الْاَنَ﴾ به لام هه ر که سینک له ئیستا به دواوه گوی بگری ﴿یَجِدْ لَهُ رِشَهًا بَارِصَدًا﴾ تیریکی نه ستیره ده بین له بوسه ی دایه ﴿وَاَنَا لَا نَدْرِیْ اَشْرَ اُرِیْدُ مِنْ فِی الْاَرْضِ﴾ وه به راستی نازانین ئایا خرابی و یستراوه بو نه وانه ی که له سهر زه وین؟ ﴿اَمْ اَرَادَ بِهَمَزُهُمْ رَمْدًا﴾ یان به روه ردگاریان رینموونی ویستووه بویان؟ ﴿وَاَنَا مِمَّا الصَّالِحُوْنَ﴾ وه بیگومان ئیمه هه ندیکمان چاکیین ﴿وَمِنَادُوْنَ ذٰلِكَ﴾ وه هه ندیکمان له وه که متر ﴿کَمَا ظَرَفَقَ قَدَدًا﴾ ئیمه جاران خاوه نی رنبازی زور بووین ﴿وَاَنَا ظَنُّنَا اَنْ لَّنْ نَعْجِزَ اللّٰهَ فِی الْاَرْضِ﴾ وه ئیمه دلنیا بووین که هه ر گیز ناتوانین له دهستی خوا دهر چین له زه وی دا ﴿وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ وه به هه لهاتنیش له دهستی خوا رزگار نابین ﴿وَاَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهَدٰی اٰمَنَّا بِهٖ﴾ به راستی ئیمه کاتی رینموونی (قورئان) مان بیست باوهرمان پی هینا ﴿فَمَنْ یُّؤْمِنُ بِرَبِّهٖ فَلَا یَحْزَنُ﴾ نه مجا هه ر که سینک بر وای هینا به به روه ردگاری خوی ئیتر ناترسی ﴿بِحَسَا وَّلَا رَهَقًا﴾ نه له که می (پاداشت) و نه له زوری (توله) ﴿۳﴾

﴿وَأَنَامُوا الْمَسَاجِدَ وَمِنَ الْقُبُورِ﴾ و ه بنگومان نیمه هندی کمان موسولمانین و هندی کمان سته مکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ نه مجا نه وانه‌ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَٰئِكَ نَحْرُورُ أَشْدَّ﴾ نه وه نه وانه ریگای راستیان
 دوزیوه ته وه ﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ﴾ به لام نه وانه‌ی له ریگای راست لایانداوه (سته مکاره کان)
 ﴿فَكَانُوا لِحَبْلِهِمْ حَبْلًا﴾ دهنه سووته مه‌نی دوزخ ﴿وَالْوَاسِقُونَ﴾ نه مجا خوی
 گه‌وره ده‌فرمویت: نه گهر نه وان (مرؤف و جنوکه) به‌رده وام بوونایه له‌سه‌ر ریگای راست
 ﴿لَا تَقِيَهُمْ قَاءَ غَدَا﴾ ئاوی زورمان پی نه‌نوشین (نیعمه‌تی زورمان ده‌دانی) ﴿لَقَدْ تَحَرَّفَ﴾ ه‌تا
 تاقیان که‌ینه وه تیایدا ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه ه‌هر که‌سینک روو وه‌ر گپری له یادی په‌روه‌رد گاری
 خوی ﴿يَسْلُكُهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ ده‌بخاته ناو سزای دژواره وه ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ﴾ بنگومان مزگه‌وته کان
 بو په‌رستنی خودان به‌ته‌نها جگه له‌نه وه که‌سی تری تیدا نه په‌رسترت ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که‌واته
 له‌گه‌ل خوا‌دا هاوار له که‌سی تر مه‌که‌ن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به‌نده‌ی خوا (موحه‌مه‌د
 ﷺ) کاتیک که‌ه‌ستا له خوا بیارپته وه (و بی په‌رستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا﴾ (بی پروا کانی مه‌که‌که)
 نزیک بوو دابارن به‌سه‌ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من ه‌هر خوی خوم ده‌په‌رستم.
 ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناکه‌م به‌هاویه‌شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ بلی: به‌راستی من
 نه‌زیان و نه‌پرینمونی نیوهم به‌ده‌ست نی‌یه ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلی: بنگومان که‌سینک
 نیه که‌من بیارپزی له (سزای) خوا ﴿وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه بیجگه له‌و په‌نا گه‌یه‌ک شک نابهم ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ﴾ (وه هیچم به‌ده‌ست نی‌یه) را‌گه‌یاندن نه‌بی له‌خوا وه گه‌یاندنی په‌یامانی نه‌و
 نه‌بی ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ه‌هر که‌سی بی‌فرمانی خوا و پیغه‌مبه‌ری بکات ﴿فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ﴾ نه‌وه
 بنگومان ناگری دوزخ بو نه‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیداده‌میتته وه به‌ه‌میشه‌یی ﴿حَتَّىٰ إِذَا زُلَّزِلَ الْأُمُودُ عُدُونُ﴾
 تا به‌چاوی خویان ده‌بینن نه‌و سزایانه‌ی که‌به‌لینیان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾
 نه‌مجا نه‌و کاته ده‌زانن، که‌کی یارمه‌تی ده‌ری که‌متره و ژماره‌ی که‌مه ﴿قُلْ إِن أَدْرَىٰ﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبُ مَا تَدْعُونَ﴾ ناخو نزیکه نه‌و پوزی دواپییه‌ی که‌به‌لینتان پی دراوه ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾
 یان په‌روه‌رد گارم ماویه‌کی دووری بو‌داناوه ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ﴾ ه‌هر خوایه‌زانا به‌نه‌ییه‌کان
 ﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناگادار ناکات به‌سه‌ر نه‌یتی خویدا ﴿إِلَّا مَن أَرَادَ مِن رَّسُولٍ﴾
 مه‌گهر پیغه‌مبه‌ریکی که‌لی پازی بی ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ جا بنگومان خوا
 له‌به‌رده‌می و پشتیه‌وه پاسه‌وان (له‌فرشته) ده‌نیرت ﴿لِيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ﴾ تا بزانی که
 په‌یامی خویان گه‌یاندوه وه ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره به‌وه‌ی که‌لایانه ﴿وَأَخَصَّىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ وه ه‌موو شتیکی (له‌سه‌ریان) ژماردوه به‌ه‌لژماردن ﴿۵۷﴾

سوره قی ﴿لِلزَّكَّاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿بِأَيِّهَا الزَّكَّاتُ﴾ نه ی نه و که سه ی که خوت داپوشیووه ﴿فُرَاتِیلَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ شه و ههسته (شه و نویژ بکه) مه گهر که میکی نه بیست ﴿يَضْفَعُهُ وَأَوْفَضَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾ نیوه ی یا که می له نیوه ی که هم بکه ره وه ﴿أَوْزَدَعَلَيْهِ﴾ یا که می لبی زیاد بکه ﴿وَزَيْلَ الْفَرْزَةِ أَنْ تَزَيْلًا﴾ له سه رخو قورئان بخویننه ره وه و (به ریک وپیکی) ده وری بکه ره وه ﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ بینگومان ئیمه له مه ولا بؤت ده نیرینه خواره وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿إِنْ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ﴾ به راستی ههستانی شه و دوا ی خه و (بؤ خوا به رستی) ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً﴾ قورستره و گرانتره له پروی کرداره وه (له هی پروژ و به هیتره بؤ دل) ﴿وَأَقْرَبُ قِيلًا﴾ دروستره له پروی ووتنه وه ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾ به راستی توله پروژدا له هاتوو چو کردنیکی زوردایت ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ﴾ هه میشه یادی پهروه ردگارت بکه ﴿وَنَبْتَئِلَ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾ وه خوت یه کلا که ره وه به یه کلایی کردنه ویه کی ته و او ﴿رَبِّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ نه و خوای پروژه لات و پروژنا وایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراوینکی به راستی نی یه ته نها نه و نه بی ﴿فَأَنخِذْهُ وَكِيلًا﴾ که و ابو و بیکه به پاریزره و پشتیوانی خوت ﴿وَأَصْرِعْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ دان به خوتدا بگره له سه ره نه و قسانه ی که ده یلین ﴿وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ وه وازیان لی بهینه و لیسان گهری به واز لیتهینانیکسی جوان ﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ﴾ واز بهینه له من و نه و خاوه ناز و نیعمه تانه ی که ئایینی من به درو ده زانن ﴿وَمَهْلِكُهُمْ قَلِيلًا﴾ وه که میك مؤله تیان بده ﴿إِنْ لَدَيْنَا أَنْكَالٌ﴾ بینگومان لای ئیمه هه به کؤت و زنجیری قورس و گران ﴿وَجَحِيمًا﴾ وه ناگری هه ل گیر ساو ﴿وَطَعَامًا ذَا غَضَصَةٍ﴾ وه خواردنی گهرو گیر ﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ ههروه ها سزای پر له داخ و دهرد ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ له پروژیکدا که زهوی و چیاکان دینه له رزه ﴿وَكَانَتِ الْجِبَالُ كُبَيْبًا مَهْمِلًا﴾ وه کیوه کان ده بن به گردؤلکه له لمی هه لپژاو ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكَ﴾ بینگومان ئیمه پیغه مبه ریکمان بؤ ناردن که شایه ته له سه رتان ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ ههروهك پیغه مبه ریکمان نارد بؤلای فیرعهون ﴿فَقَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾ نه مجا فیرعهون سه رپینچی نه و پیغه مبه ره ی کرد ﴿فَأَخَذَتْهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ ئیمه ش توله مان لی سه ند به توله سه ندنیکی سه خت ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ﴾ جا نه گهر بی بروایی بکه ن چوون خوتان ده پاریزن ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له پروژیکدا که (به ترس و سامی خو ی) مندالان پیر ده کات ﴿السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ﴾ ئاسمان له ت ده بی به هو ی (سه ختی) نه و پروژه وه ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَقْعُولًا﴾ به لیتی خوا دینه دی ﴿إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾ به راستی نه م ئایه تانه ی پیشوو په ند و ناموژگارین ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ نه مجا هه ر که سیك که بیهوی رینگا ده گری بؤلای پهروه دگاری ﴿

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ﴾ بیتگومان په روره د گاری تو ده زانی (ئی موحه ممه د ﷺ) که تو هه ل ده سیت (بوشه و نویژ کردن) شتیک که متر ﴿مِن ثُلَاثِ اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ وَتِلْكَ﴾ له دوو بهش له سئ بهشی شه وو نیوه ی یان سئ به کی ﴿وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه ده سته به ک له وانه ی که له گه لئان ﴿وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه خوا نه ندازه ی شه وو و پژ دیاری ده کات ﴿عَلِمَ أَنَّ لَّكَ خُصُوءَ﴾ (خوا) زانی که ئیوه ناتوانن نه ندازه ی شه وو نویژ رابگرن ﴿فَتَابَ عَلَيْكَ﴾ له بهر نه وه لیئان خوش بوو ﴿فَاقْرَأْ وَامَّا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ ده ی نه وه نده ی بۆتان ده لوی و ئاسانه لاتان قورئان بخوینن و ده وری بکه نه وه ﴿عَلِمَ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضٌ﴾ (خوا) ده زانی که له مه ولا که سانیکتان نه خوش ده بیت ﴿وَأَخْرُوجُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که سانیک تر تان ده رۆن به سهر زه ویدا ﴿يَتَّبِعُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾ به شوینن پژوی و نیعمه سی خوا دا ده گه رین ﴿وَأَخْرُوجُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه که سانیک تر تان ده جهنگن له رینگای خوا دا ﴿فَاقْرَأْ وَامَّا تيسَّرَ مِنْهُ﴾ نه مجا بخویننه وه له قورئان نه وه نده ی که بۆتان ده لوی و لاتان ئاسانه ﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نویژ بکه ن و زه کات بده ن ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ وه قهرز بده ن به خوا به قهرزیک چاک (مه به ست نه وه به خیر و خیرات و سه ده قه بکه ن له ریی خوا دا) ﴿وَمَا تَقْدِرُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هر چا که به ک پیش بخه ن بۆ خوتان ﴿يُحْدِثُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده ستان ده که ویتنه وه ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ نه وه یشی لای خوا به چاکتر و گه وره تره له پروی پاداشته وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه داوای لیخوش بوون بکه ن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیخوش بوو به کی میهره بانه ﴿﴾

سوره قی (المزمل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ نه ی نه و که سه ی که خوت پیچا و ته وه ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ هه سته (خه لکی) بیدار که ره وه ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وه په روره د گارت به گه وره بگره ﴿وَيَسَّابِكَ فَطَهِّرْ﴾ وه پو شاکت به پاک رابگره ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ به رده و ام به له وازه ئیان له بت په رستی و گونا ه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَاسِكِرْ﴾ وه شت مه به خشه و به زوری بزائیت ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ وه له بهر په روره د گارت خوت رابگره ﴿فَإِذَا نَفَرَ فِي الْغَوْرِ﴾ هه ر کاتیک که فو کرا به که رنه دا ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ﴾ نه و پژه پژوژیک سخته و گرا نه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ عَسِيرٍ﴾ له سهر کافران سووک و ئاسان نی به ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ واز له من و نه و که سه بیتنه که دروستم کرد وه به تنه ا ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَدُّودًا﴾ وه دارایی زور و زه به نده م پی دا وه ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه کوپانی ئاماده و به رده ست ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ وه هوی ژیانم بۆ راخته وه به چۆن راختنیک ﴿فَرِيضَةً أَن أَرِيدَ﴾ دوا ی نه مانه ش هیشتا به ته مایه زیاتری بده می ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاعَيْنِدَا﴾ نه ء، (چا وه پروان نه بی) به راستی نه و ده رباره ی ئایه ت و نیشانه کانی ئیمه بیبا وه ریک که له ره قه ﴿سَأَرْهُقُهُ رِصْعُودًا﴾ به م زو وانه سزای سه ختی پی ده چه ژم ﴿إِنَّهُ فَكَّرُ وَقَدَّرَ﴾ (چونکه) بیری کرده وه و هه لی سه نگاند (قه که ی خوی) ﴿﴾

﴿تَقْتُلْ كَيْفَ مَقَرَّ﴾ ده‌ک به کوشت چی چونی هه‌ل سه‌نگاند ﴿تُرْقِلْ كَيْفَ مَقَرَّ﴾ دووباره به کوشت چی چونی لیکداوه‌ته‌وه ﴿تُنْظَرُ﴾ له پاشان ته‌ماشایه کی کرد ﴿تُرْعَسُ وَتَسَرَّ﴾ نه‌وسا ناوچه‌وانی گرزو پروی ترش کرد ﴿تُرْأَدُّ وَتُسْتَكْبَرُ﴾ نه‌مجا به فیزیکه‌وه پشتی هه‌لکرد ﴿قَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ بَوَّارٌ﴾ جا ووتی نه‌م قورئانه هیچی تر نی به جادووویه‌ک نه‌بی که وهر گیراوه ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ نه‌م قورئانه ههر گوفتاری مروشه ﴿سَأُصْلِحَ سَقَرٌ﴾ (نه‌و که‌سه) زوو ده‌یخه‌مه دوزه‌خه‌وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾ تو چووزانیت که دوزه‌خ چی به ؟ ﴿لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ﴾ (ناگریکه) هیچ ناهیلته‌وه و واز ناهیتی ﴿لَوْ كُنَّا لِلْبَشَرِ﴾ (به به‌که‌م هالاو) پیست ره‌ش ده‌کاته‌وه وده‌یبرزنی ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نوزده فریشته نه‌وتان به سه‌ریه‌وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا﴾ ههر فریشته‌مان کردوو به کار به‌ده‌ستی دوزه‌خ ﴿وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ی نه‌و فریشتانه‌مان نه‌گیراوه مه‌گه‌ر بۆ تا‌قی کردنه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی بی باوه‌رن ﴿لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ تا نه‌وانه‌ی کتیبیان پیدراوه دلنیا بن ﴿وَيَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾ وه بر واداره‌کان بر واکه‌یان زیاد بکات ﴿وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه هیچیان دوو دل نه‌بن نه‌وانه‌ی کتیبیان پیدراوه ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ نیماندارانیش ﴿وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه تا بلین نه‌وانه‌ی که نه‌خوشی (ناپاکی) یان له دلایه ﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ وه بی بروا‌کان ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ خوا چی مه‌به‌سته به‌م ژماره‌یه که له غه‌ریبیدا وه‌ک مه‌سه‌ل وایه ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ﴾ ئابه‌وجوره‌خوا نه‌و که‌سه‌ی که بیه‌وی گو‌مرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه نه‌و که‌سه‌ی که بیه‌وی ری نموونی ده‌کات ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وه که‌س ژماره‌ی له شکر و سه‌ربازانی به‌روه‌دگاری تو نازانیت جگه‌خوی نه‌بیت ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾ وه نه‌م ئایه‌تانه ههر ناموزگاری و به‌ندن بۆ ئاده‌می ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ نه‌ء (وانی به) سویند به مانگ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ﴾ وه سویند به‌شه‌و که پشت هه‌ل ده‌کات و ده‌روا ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا أَتَفَرَ﴾ وه سویند به به‌ره‌به‌یان که پروون ده‌بیته‌وه ﴿إِنَّهَا إِلَّا خَيَالٌ كَبِيرٌ﴾ بی گومان سه‌قهر (دوزه‌خ) به کینکه له‌شته سامناکه گه‌وره‌کان ﴿نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ﴾ ترسینه‌ره بۆ هه‌موو خه‌لکی ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ﴾ بۆ نه‌و که‌سه‌تان که ده‌یه‌وی ﴿أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ پیش بکه‌ویت (له چاکه‌دا) یا دواکه‌وی ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ هه‌موو که‌سیتک بارمته‌ی کار و کرده‌وه‌ی خویه‌تی ﴿إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ﴾ جگه‌هاوه‌لانی ده‌ستی راست (چاکه‌کاران) نه‌بیت ﴿فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ که له باخاتی به‌هه‌شتدا پرسیار له به‌کتری ده‌که‌ن ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له (حالی) تاوان باران ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (ههر له به‌هه‌شتی به‌کان وه‌لام نه‌داته‌وه که دیوومانن و پیمان ووتوون) چی ئیوه‌ی خستوو‌ته دوزه‌خه‌وه ﴿قَالُوا لَئِنْ كُنَّا مِنْ الْمُصَلِّينَ﴾ نه‌وانیش و تیان: ئیمه له نویژ گه‌ران نه‌بووین ﴿وَلَمْ تَكُنْ تُطْعَمُ الْيَسْكِينِ﴾ وه خوراکمان نه‌ده‌دا به هه‌ژاران ﴿وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَاطِبِينَ﴾ وه‌رو ده‌چووین له گه‌ل نه‌وانه‌ی که رو ده‌چوون (له قسه‌ی خراپه‌و بی شه‌رعی دا) ﴿وَكُنَّا لَنَكْذِبُ يَوْمَ الَّذِينَ﴾ وه باوه‌رمان به‌روژی دواپی نه‌بوو ﴿حَتَّى آتَيْنَا الْيَقِينَ﴾ تا مردن به‌خه‌ی پی‌گرتین

﴿فَمَا تَفْعُلُهُمْ شَفْعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ ئیتیر تکای تکا کاران هیچ قازانجیکیان بی ناگه‌یه نیت ﴿۱۸﴾ ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ ئەو و چیا نه رو و و ده‌گیرن له نامۆزگاری قورئان ﴿۱۹﴾ ﴿كَانَ لَهُمْ خُحْرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ﴾ ئەلنی کهره کتوی سل کهرن ﴿۲۰﴾ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ له شیر، (یان له ده‌ست کۆمه‌لی تیر هاوئژ) هه‌لهاتوون ﴿۲۱﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُفْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةٌ﴾ به‌لکو هه‌مو و به‌کینک له‌وان ئەیه‌وی چهنده‌ها نامه‌ی کراوه‌ی بو بنیردری (له‌خواوه که بپروا به‌موحه‌مه‌د ﷺ بیتی) ﴿۲۲﴾ ﴿كَلَّا بَلْ لَّيَحْشَوْنَ الْآخِرَةَ﴾ با چاوه‌پروانی ئەو و نه‌بن به‌لکو هه‌ر ناترسن له‌روژی دوایی ﴿۲۳﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾ با په‌شیمان بنه‌وه به‌راستی قورئان په‌ندو و نامۆزگاریه ﴿۲۴﴾ ﴿مَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ ئەمجا هه‌ر که‌سیک بیه‌ویت با په‌ندی لی وهر بگریت ﴿۲۵﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ﴾ نامۆزگاری قورئان وهر ناگرن ﴿۲۶﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر خوا بیه‌ویت ﴿هُوَ أَهْلُ الْقُوَىٰ﴾ خوا شیاوی لی ترسانه ﴿وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ وه‌شیاوی لی خوشبوونه ﴿۲۷﴾

سوره‌قی (القیامة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَا أَقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَمَةِ﴾ سوئند ده‌خوم به‌روژی قیامت ﴿۱﴾ ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ وه‌سوئند ده‌خوم به‌نه‌فسی لۆمه‌که‌ر (له‌سه‌ر خراپه) ﴿۲﴾ ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتَّخَذَ عِظَامُهُ﴾ ئایا مروف واده‌زانی که ئیسقانه (پزیوه‌کانی) کۆناکه‌ینه‌وه ﴿۳﴾ ﴿بَلَىٰ قَدَرٍ عَلَىٰ مَنْ شِئَی بَنَاهُ﴾ به‌لی: به‌تواناین له‌سه‌ر رینک خسته‌وه‌ی (نه‌قشی) سه‌ر په‌نجه‌کانی ﴿۴﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرًا مَّاءَهُ﴾ به‌لکو ئینسان ده‌یه‌وی تاله‌ژیان دابه‌هه‌ر تاوان و خراپه بکات ﴿۵﴾ ﴿يَسْأَلُ إِنْ يَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ ده‌پرسی: که‌ی روژی دوایی دی؟ ﴿۶﴾ ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾ کاتی: که‌چاو ئەبله‌ق بوو؟ ﴿۷﴾ ﴿وَحُصِفَ الْقُمْرُ﴾ وه‌مانگ گیراو تاریک بوو ﴿۸﴾ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه‌پوژ و مانگ کۆکرانه‌وه ﴿۹﴾ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ أَلَمْ أَفَرُّ﴾ ئەوپوژ و مرؤف ده‌لیت: له‌کویوه هه‌لبیین له‌(سزای خوا) ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا لَا زَوْرَ﴾ نه‌خیر هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نی‌یه ﴿۱۱﴾ ﴿إِلَّا رِبَّكَ یَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾ له‌وپوژ و ده‌ئارامگا هه‌ر لای په‌روه‌ردگاری تویه ﴿۱۲﴾ ﴿يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾ له‌وپوژ و ده‌ئاده‌می هه‌والی پئده‌دریت له‌وه‌ی که‌پیشی خسته‌وه و دوا‌ی خسته‌وه (له‌چاکه‌و خراپه) ﴿۱۳﴾ ﴿بَلَىٰ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾ به‌لکو ئاده‌می ناگاداره به‌حالی خوی ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ﴾ بابرو بیانووی زوریش به‌یتیه‌وه ﴿۱۵﴾ ﴿لَا تُخْرِكُ بِهِ إِسْطَاكَ﴾ زمانت مه‌جولیته (به‌خویندنه‌وه‌ی قورئان له‌کاتی دابه‌زینی وه‌حیددا) ﴿لَتَعَجَّلَ بِهِ﴾ تا په‌له‌ی تیا بکه‌یت ﴿۱۶﴾ ﴿إِنْ عَلَيْنَا جُمُوعُهُ وَقَدْ آتَاهُ﴾ به‌راستی (وه‌ک به‌لینمان داوه) بیگومان له‌سه‌ر ئیمه‌یه کۆکردنه‌وه‌ی له‌سنگتداو خویندنه‌وه‌ی ﴿۱۷﴾ ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ﴾ ئەمجا کاتی که‌قورئانمان بو خویندیته‌وه (به‌هوی جبریل‌وه) ﴿فَاتَّبَعَ قُرْآنَهُ﴾ توش شوین خویندنه‌وه‌ی ئەو بکه‌وه ﴿۱۸﴾ ﴿مُرَّانَ عَلَيْنَا بَيَانُهُ﴾ له‌پاشان دلیابه‌روون کردنه‌وه‌شی له‌سه‌ر ئیمه‌یه ﴿۱۹﴾

﴿كَلَّا بَلْ تُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ﴾ (زیندوو کردنه‌وه هه‌ر ده‌بیئت) به‌لکو ئیوه هه‌ر دونیاتان خو‌ش ده‌ویئت ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ گوی به‌رۆزی دوا‌یی ناده‌ن! ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ زۆر پو‌خسار له‌و پۆژده‌ا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَةٍ﴾ وه‌ زۆر پو‌و‌خساریش له‌و پۆژده‌ا گرۆ تال‌ن ﴿تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهِمَا فَاغِرَةٌ﴾ ده‌زانن که‌ سزای پشت شکین ده‌درین ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الْمُرَاتِي﴾ نه‌خیر (ئاوانا چیتته‌ سه‌ر بۆ‌تان، جا به‌شیمان بینه‌وه!) چونکه‌ کاتیک که‌ گیان گه‌یشته‌ گه‌رو (له‌ کاتی کیشانیدا) ﴿وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ﴾ نه‌وسا (هه‌ندیك له‌وانه‌ی که‌ به‌ده‌وریدان) ده‌لین: که‌سینک نیه‌ چاره‌سه‌ری بکات و فریای بکه‌ویئت؟ ﴿وَقُلْ أَنَّهُ الْفَرَاقُ﴾ (نه‌و که‌سه‌ی گیانی ده‌کیشریئت) دلنیا به‌ نه‌وه‌ (ی تووشی بو‌وه‌ مردن و) جیا بو‌ونه‌وه‌یه‌ ﴿وَالَّتِیْكَ السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾ وه‌ قاچ و لوولاقی به‌یه‌ کدا ئالا ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾ راپینچکردن له‌و پۆژده‌ا بۆ‌ لای په‌روه‌ردگارته‌ ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا ضَلَّ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هیناوه‌ نو‌یزی کرد ﴿وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو ئایینی به‌درو ده‌زانی و پشتی تی ده‌کرد ﴿فَرُذِّحَتْ إِلَىٰ أَهْلِهَا يَسُطَّ﴾ له‌پاشان به‌ که‌شخه‌و فییزه‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ‌ لای مال و مندالی ﴿أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ﴾ تیاچوون بۆ‌ تو، (نه‌ی ناده‌می بی‌ پروا) ته‌مجا تیاچوون بۆ‌ تو ﴿ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ﴾ دووباره‌ تیاچوون بۆ‌ تو، ته‌مجا تیاچوون بۆ‌ تو ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾ ئایا مرو‌ف و داده‌نیئت که‌ هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و پشت گوی ده‌خیری) ﴿أَلَيْسَ لَكَ تُطْفَأُ مِن مَّيِّ يُمْنَىٰ﴾ ئایا دلۆبه‌ ئاوینک نه‌بوو له‌توو که‌ ده‌رژیترا (به‌ مندالده‌وه‌) ﴿فَرُكَّانَ عَقَّةً فَخَلَّقَ تُسْوَىٰ﴾ له‌ پاشان بو‌و به‌ پارچه‌ خوینیک، ته‌مجا دروستی کرد و ریکی خست ﴿وَجَعَلَ مِنهُ الزَّوْجَيْنِ﴾ ته‌مجا له‌و تووه‌ دوو جو‌ری دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ نیر و می‌ ﴿أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾ ئایا نه‌و زاته‌ توانای نی‌ به‌سه‌ر نه‌وه‌دا که‌ مردووان زیندوو بکاته‌وه‌

سوره‌ی ﴿الْإِنشَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان ﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ بینگومان به‌سه‌ر ناده‌می دا تپه‌پری ﴿حِينَ مِنَ الدَّهْرِ﴾ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ پۆژگار ﴿لَرَيْكَ شَيْئًا مَّا كُورًا﴾ که‌ شتیکی وانه‌بوو ناو‌بیری ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ناده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ تُطْفَأُ أَمْشَاجَ﴾ له‌ دلۆپینک ئاوی تیکه‌ل له‌ گه‌لی توخم ﴿تَبَتَّلِيهِ﴾ تا نا‌قیی بکه‌ینه‌وه‌ ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ته‌مجا ژنه‌واو و بینا‌مان کرد (چاو و گویمان پییه‌خشی) ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بینگومان ئیمه‌ رینمو و نیمان کرد بۆ‌ راسته‌پری، ﴿إِنَّمَا شَاكَرَ وَكَفَّورًا﴾ جا‌یان سوپاس‌گوزاره‌، وه‌ یان نا‌سوپاس و سه‌پله‌ ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ناماده‌مان کردووه‌ بۆ‌ بی‌ پروایان ﴿سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾ زنجیرو ته‌وقی زۆر (که‌ ده‌کریتته‌ گه‌ردنیان) و ئاگری هه‌لگیرساو ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَوْنَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ بینگومان چاکه‌کاران له‌ په‌رداخینکدا (شه‌راب) ده‌خۆنه‌وه‌ که‌ ئاویتته‌ که‌ی له‌ سه‌رچاوه‌ی کافوره‌وه‌یه‌

﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾ که کانی یه که (له به هه شتدا) بهنده کانی خوالی ی ده خونه وه ﴿يُقْفَرُونَ بِهَا عُجَبًا﴾ (له هه شوی تینکدا بیان هوی) هه لیده قولین و فواره ده کات ﴿يُؤْتُونَ بِالنَّارِ﴾ وه فابه نه زر ده کهن ﴿وَيَكْفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ وه له رپوژنکیش ده ترسن که به دی و سه ختی یه که ی هه مووان ده گرپته وه ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَجْدِهِمْ مَسْكِينًا يَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ وه خوار دن نه دهن به هه ژاران و هه تیوان و دیبله کان هه رچه ند خویان هه زیشیان لینی بیت ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ﴾ (ده لنین) به راستی نیمه نه نها له بهر ره زامه ندی خوا خوار دنتان ده ده ینی ﴿لَا يُزِيدُكُمْ﴾ چاوه پروانی ناکه یین له نیوه ﴿جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نه پاداشت و نه سوپاس ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا﴾ به راستی نیمه له سزای بهر وه ردگارمان ده ترسین له رپوژنکی ترش و تال و دژوار دا ﴿وَقَفَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ﴾ جاخوا پاراستنی له به دی نه و رپوژه ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ فُصْرَةٌ وَسُرُورًا﴾ وه پرووی گهش و شادومانی پی به خشین ﴿وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا﴾ وه پاداشتی دانه وه به هوی خوارا گرتیان (له سهر چاکه و دوور که و تنه وه له خرابه) به به هه شت و (پوشاکی) ناویشم ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ پالی تیا ده دهنه وه له سهر تهخت و قه نه فه ی زور ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا﴾ نابین تپیدا نه گهرمی رپوژ ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ وه نه سهر ما (واته هه وایه کی زور خوشی هه یه) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا﴾ وه سیبهری دره ختانی به هه شت به سهر سهر یانه وه یه ﴿وَذَلِكَ قُطُوبُهَا تَذَلُّلًا﴾ وه هیشووی میوه کانی نزیکه ده ست و ئاسان کراوه ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِّينَةٍ مِنْ فِضَّةٍ﴾ ده گهرین به سهر یاندا به قابی زیبویین ﴿وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ و بهر داخی شووشه وه ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ﴾ شووشه له زیبو ﴿مَقَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا﴾ به نه دازه ی پیویست ناماده کراون ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ زَاجِحٍ خَمِيرًا﴾ له به هه شتدا شه ربیان له بهر داخیکدا پی ده نوشری که زه نجه بیلی تیکه لاوه ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسْقَى سَلْسِيلًا﴾ (که نه ویش) کانی یه که له به هه شت دا ناوده بری به سه لسه بیل ﴿وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُخَلَّدَانٌ﴾ ده گهرین به سهر یاندا نه وجه و انانی هه میشه لاو و رپو خوش و پاک ﴿إِذَا رَأَوْهُمُ﴾ کاتیک بیان بینیت ﴿حَسِبْتُمْ أَن لَوْ أَنَّ مَتَّوْرًا﴾ وا ده زانیت دانه ی مرواری پرزو بلاوون ﴿وَلَوْ أَنَّ رَأَيْتُمْ﴾ وه کاتیک بروانیت له ویندا ﴿رَأَيْتُمْ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾ ناز و ناعمهت و ده سه لاتیکی گه و ره ده بینیت ﴿وَعَلَيْهِمْ شَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَأَسْتَبْرَقٌ﴾ له بهر یاندا بهر گی نهرم و نولی سه وزکار و پوشاکی ناویشمین ﴿وَحُلُوءٌ أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ﴾ وه رازینراونه ته وه به بازنی زیبو ﴿وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ وه بهر وه ردگاریان شه رابی پاک و ته میزی پی نوشین ﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً﴾ (پیان ده وتریت) هم به هه شته پاداشتی نیوه یه ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾ وه هه موو کوششیتکتان سوپاس کراوه ﴿إِنَّا لَنَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ بیگومان نیمه قورئانمان بو ناردیته خواری به ناردنی (بهش بهش) ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ که واته چاوه پروانی فهرمانی خوابکه ﴿وَلَا تَطْغَبْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كُفُورًا﴾ وه فهرمانبهرداری هیچ گونا هبار و بی باوه ریک مه که ﴿وَأَذْكُرْ أَسْمَ رَبِّكَ﴾ وه زیکر و یادی بهر وه ردگارت بکه ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به به یانینان وئیواراندا

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ و ه له شهوا سوژدهی بۆ به ره (نوێژ بکه) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ و ه ستایشی خوا بکه له به شیکێ زۆر له شهودا ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ بێگومان ئەم بێ بروایانه دونیای بێ به قایان خوش دهوی ﴿وَيَذُرُونَ وراءَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ و ه پشت گوێی دهخه ن پۆژیکێ قورس و گران (که قیامهته) ﴿تَخُنْ خَلْقَهُمْ وَشَدَدَ نَافِثِهِمْ﴾ ئیمه ئەوانمان دروست کرد و جومگه کانیانمان قایم بیکه وه بهستووه ﴿وَإِذَا شِئْنَا بِدَلٍّ آمَنَّا لَهُمْ تَبَدُّلًا﴾ و ه کاتیک بمانه ویت دهیان گۆرین به کهسانی تری وه ک خویان چون گۆرینیک ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾ ئەم سوره ته ئامۆژگاری و په نده ﴿فَمَنْ شَاءَ﴾ ئەمجا هه ر که سیک بیه ویت ﴿أَتُخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ رینگا ده گریته بهر بۆ لای پهروه ردگاری ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ و ه ئیوه چه ز ناکه ن (له گرتنی ئەو ری یه) مه گه ر کاتیک که خوا بیهوی (وه به زۆر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بێگومان خوا دانای دروست کرداره ﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئەوهی (خوا) بیهوی ده بخاته ناو میهره بانێ خویه وه ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و ه ئامادهی کردووه بۆ سته مکاران سزای سهخت ﴿

سوره قی ﴿الْمُرْسَلَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ سویند به بای په وانه کراوی، به ک له دوا ی به ک ﴿فَالْعَصْفَ عَصْفًا﴾ و ه به و (با) توندانه ش هه ل ده که ن به هه لکر دنیکی قایم ﴿وَاللَّيْلِ نَشْرًا﴾ و ه به و بایانه ی که هه ور ده بن ویلاوی ده که نه وه ﴿فَالْفَرَقَ فَرَقًا﴾ سویندیش به و (فریشتانه) ی به چاکی حه ق له ناحه ق جیا ده که نه وه ﴿فَالْمَلَقَ ذِكْرًا﴾ ئەمجا سویند به و (فریشتانه) ش په یامی (خوا به پیغه مبه ران) ده که به ن ﴿عُذْرًا أَوْ ذَرْا﴾ بۆ (نه هیلانی) به هانه (ولێخو شبوونیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَفِّعْ﴾ به راستی ئەوهی که به لیتان پی دراوه (له هاتنی پۆژی دوا یی) دیته دی ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ ئەمجا کاتیک که ئەستیره کان تاریک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾ و ه ده میک که ئاسمان که لیتی تی بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ﴾ و ه کاتیک کیوه کان له بیخ هتیران و تهخت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُوْتَتْ﴾ و ه ساتیک که کات وشوینی دیار کراو دانرا بۆ پیغه مبه ران له گه ل ئوممه ته کانیاندا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بۆ چ پۆژی دوا خراوه؟ ﴿لِيَوْمِ الْقَضِیِّ﴾ بۆ پۆژی جیا کردنه وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْقَضِیِّ﴾ تۆ چوو زانیست پۆژی جیا کردنه وه چی یه؟ ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدِبِينَ﴾ وای بۆ بێ بروایان له و پۆژهدا ﴿أَلَمْ نُهَبِكِ الْأُولَیْنَ﴾ ئایا گه لانی پتشینانمان له ناو نه برد ﴿ثُمَّ نَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ﴾ له پاشان گه لانی دوا ی ئەوانمان وه ک ئەوان لی نه کرد ﴿كَذَلِكَ نَفْعُكَ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ هه ر به و جوړه ش ده که بن به گونا هباران ﴿وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْدِبِينَ﴾ وای بۆ بێ بروایان له و پۆژهدا ﴿

سوره قی النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه وه له چی پر سیار له یه کتری ده کهن (نهو بی بروایانه) ﴿عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾ لهو دهنگ و باسه گه وره یه پر سیار ده کهن؟! ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ که نهوان تییدا جیاوازن ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾ نهء با په شیمان بنه وه، له مه ولا تی ده کهن ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾ دووباره (ده لیم) نهء له مه ولا تی ده کهن ﴿الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾ ناخو زه ویمان بو رانه خستون؟ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾ وه کیوه کانمان نه گیراوه به میخ؟! ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وه ئیوه مان دروست نه کردوه به جووت ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾ وه نوستنمان نه کردوه به هو ی حه سانه وه تان ﴿وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِبَاسًا﴾ وه شه ومان نه گیراوه به کالا (داپوشه ر) ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ وه پوژمان نه گیراوه به کاتی زیان (وه له سوران و پیداکردنی زیوار) ﴿وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا﴾ وه حهوت ئاسمانی به هیزمان دروست نه کردوه له سهرتانه وه؟ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا﴾ وه دروستمان نه کردوه چرایه کی دره و شاوه (که پوژه) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ وه ناوی لیزمه و به خورمان نه نار دوته خواره وه له هه وه ره گوشراوه کانه وه ﴿لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا پی ی بروینین دانه و یله و گرو گیاو ﴿وَجَعَلْنَا الْفَاقَ بَاطِحًا﴾ باخاتی پر و چر ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ به راستی پوژی جیا کردنه وه (ی چاک و خراب) کاتیک ی بو دیاری کراوه ﴿يَوْمَ يُفْعَفُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾ نهو پوژه ی که فوو ده کری به که ره نادانه مجا پو ل پو ل دین ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وه ئاسمان (له هه موو لایه که وه) کرایه وه بوو به دهر گا ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ وه کیوه کان خرانه ری و بوون به (تراویلکه = سهراب) ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ به راستی دوزه خ به ریز گای بی بروایانه (وده میکه چاوه پروانیانه) ﴿لِلظَّالِمِينَ مَقَابًا﴾ وه جی گه رانه وه ی یاخیانه ﴿لِيُثَبِّتَ فِيهَا الْحَقَابًا﴾ تییدا ده میتنه وه هه زاران سال (ماوه یه کی زور) ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ تییدا نا چه ژن نه ساردی و فیتکی و نه خواردنه وه ﴿إِلَّا الْحِيمَاءُ وَعَسَاقًا﴾ ناوی له کول و کیم و زوخوا نه بیت ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ پاداش ده درینه وه به پی ی کرده وه بان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ چونکه بیگومان نهوان به ته مای لی پرسینه وه نه بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾ وه ئایه ته کانی ئیمه یان به درو ده زانی چو ن به درو زانینیک ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ له کاتیکدا هه موو شتی کمان ژماردوه (له سهریان) به نویسن ﴿فَذُوقُوا﴾ نه مجا بچه ژن (سزای خو تان) ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ هیچتان بو زیاد ناکه ین سزانه بیت

﴿إِنَّا لَنَسْفَعُ مَغَارًا﴾ بېنگومان جینگای پیروز و بهرهمه ندی هه یه بۆ پاریز کاران وله خوا ترسان ﴿حَدِّثُوا وَعَنْتَابًا﴾
 باخات و هه موو جوړه تری بهك ﴿وَكُلِّمْنَا أَثَرًا﴾ وه كچانی تازه مهك كردوی هاو ته مهن ﴿وَكُلِّمْنَا هَاقًا﴾ وه بهر داخی پر (له شه راب) ﴿لَا تَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاءَ وَلَا كِتَابًا﴾ قسه ی بیهو وده و دروی تېدا نابستن ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾ (پاداش ده درینه وه به) پاداشتیکی ته و او له لایه ن بهر و دردگاری توه
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾ بهر و دردگاری ئاسمانه کان و زه وی و نیوانی ته وانه خوا یه کی به خشنده و
 میهره بانه و ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ که س توانای نکا کردن و (قسه کردنی) نی به ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾
 له پوژنکدا که جبریل و فرشته بهر پیز ده و هستن ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ که سیان قسه ناکه ن
 مه گهر ته وه که خوا ری ی بدات و قسه ی بهر ی و جی بکات ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾ ته و پوژه راست و بېنگومانه
 ﴿فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا﴾ ته مجا هر که سینک و ویستی رینگای گه رانه وه ده گری بۆ لای بهر و دردگاری
 خوی ﴿إِنَّا لَنَذِّنُكَ نَجْوًا قَرِيبًا﴾ بېنگومان ئیمه ئیوه مان ناگدار کرد له سزایه کی نزیک ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ له پوژنکی وادا که مروف ده بیئی (پاداشی) ته و کرده وانه ی که پیشه کی به دهستی خوی نارد وونی
 ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ لِي بِمَا كُنْتُ فَعَلْتُ﴾ وه بی پروا (له و پوژدها) ده لی: خوز که گل بو و مایه (نهك مروف) ﴿

سوره قی ﴿الْبَارِئَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿وَاللَّيْلِ عَرَفًا﴾ سویند به و فریشتانه ی که گیانی کافران (له له سیان) به سه ختی ده رده هیتن ﴿وَاللَّيْلِ نَسْطًا﴾ وه به و فریشتانه ی که گیانی با و پر داران به ئاسانی ده ردینن ﴿وَاللَّيْلِ سَبْحًا﴾
 وه سویند به و فریشتانه ی که خیرا فرمانی خوا جی به جی ده که ن ﴿وَاللَّيْلِ سَبْحًا﴾ وه سویند به و
 فریشتانه ی که پیش بر کی ده که ن (له به جی هیتانی فرماندا) ﴿وَالْمَدِينَةِ أَمْرًا﴾ وه سویند به و فریشتانه ی
 که ته گیری کار و بار ده که ن (واته سویند به مانه ته وه ی به لیتان پیدراوه دیته دی) ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِفَةُ﴾
 پوژنکه بومه له رزه زه وی ده له رزینی ﴿تَتَّبِعُهَا الرِّادَةُ﴾ بومه له رزه یه کی تریشی به دوا بیدا دیت، مرد و وان
 زیندو و ده بنه وه ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِعَةٌ﴾ زور دل له و پوژدها ده له رزی ﴿أَبْصُرُهَا خَشَعَةٌ﴾ چاویان
 سه ر بهر و ژیر ده بی ﴿يَقُولُونَ﴾ (ته مرو به گالته وه) ده لیتن ﴿إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَقَرَةِ﴾ ناخو ئیمه (له پاش
 مردن) ده که برتیرینه وه بۆ زیانی پیشوو؟ ﴿لَوْ أَنَّ كُلَّ عَظْمٍ لَّخَرَةٌ﴾ ئایا که بووین به ئیسقانی رزیو (چون
 زیندو و ده بنه وه) ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تِلْكَ إِذْكَرُهُ خَاسِرَةٌ﴾ ئاهه وه نه گهر وایی گه رانه وه یه کی به زیانه
 ﴿فَالْمَاهِي رَجَرٌ وَجِدَةٌ﴾ بېنگومان ته و زیندو و بوونه وه یه هر بهك نه عره ته یه ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ئیتر کتوپر
 وان له دهشتیکی سبی کاکي به کاکیدا ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ئایا داستانی مووسات پی گه یشتو وه
 ﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ کاتیک که بهر و دردگاری بانگی کرد له شیووی پیروزی طووا وه ﴿

﴿اَذْهَبْ اِلٰی فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغٰی﴾ (پتی ووت) برؤ بو لای فیرعهون (چونکه) بهراستی یاخیسی بووه ﴿فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰی اَنْ تَرْکٰی﴾ وه پی ی بلی: نایا دهتهوی پاک بیتهوه (له گوناه) ﴿وَاهْدِیْکَ اِلٰی رَبِّکَ فَتَخْشٰی﴾ وه ریت نیشاندهم بو (ناسینی) بهروهردگارت تالیسی بترسییت ﴿فَاَرٰهُ الْاٰیةَ الْکُبْرٰی﴾ نه مجا نیشانه هره گهوره کهی نیشان دا (گوچان له گهل دهسته سپیه کهی) ﴿فَكَذَّبَ وَعَصٰی﴾ کهچی به دروی زانی و سه ریچی کرد ﴿فَاَذْبَرْکَسٰی﴾ له پاشان پستی هلکرد و روی به په له ﴿فَخَشَفْنٰدٰی﴾ نه مجا (جادوو گهرانی) کوکردهوه و بانگی کردن ﴿فَقَالَ اَنَا رَبُّکُمُ الْاَعْلٰی﴾ پاشان ووتی: من بهروهردگاری هره گهوره تانم ﴿فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاَخْرِوۃِ وَالْاُولٰی﴾ نه مجا خوا گرفتاری کرد به سزای ههردوو جیهان ﴿اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَعِبْرَةً﴾ بهراستی لهم داستانه دا په نده هیه ﴿لَمَنْ یَخْشٰی﴾ بو که سیک له خوا بترسی ﴿اِنَّ شَرَّ اَشْدُّ خَلْقًا اِمَّا السَّمَاۃُ بَنٰہَا﴾ نایا دروست کردنی ئیوه گرانتره یان ناسمان؟ وه دروستیشی کرد ﴿رَفَعَ سَمٰکَهَا فَسَوَّہَا﴾ بالای بهرز کردهوه و ریکی خست ﴿وَاَغْطَشَ لِیْلَهَا﴾ وه شهوی تهوی تاریک کرد و ﴿وَاَخْرَجَ صُحُفَهَا﴾ دهری خست (پرووناکی) رۆزی ﴿وَالْاَرْضَۃَۤ اٰیَاتٍۭ بَعْدَ ذٰلِکَ دَخَلَهَا﴾ له پاشان زهوی راخست ﴿اَخْرَجَ مِنْهَا مَاءًۭ هَاوًۭمَرَعَهَا﴾ ناو و لهوه رگای لی دهرهینا ﴿وَالْجِبَالَ اَرْسَلَهَا﴾ وه شاخه کانی پته و دامه زرانند ﴿مَتَّعَالْکُمْ وَلَآ نَعْمٰکُمْ﴾ بو بههره مهنندی وژیانی خوتان و نازه لثان ﴿فَاِذَا جَآءَتِ الطَّامَةُ الْکُبْرٰی﴾ نه مجا کاتیک که پروودای گهوره هات (که رۆزی دواپی یه) ﴿یَوْمَ یَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰی﴾ نهو رۆزه ی که مروف کردهوه ی خوی تیدا بیر ده که ویتتهوه ﴿وَبُرَزَتِ الْجَحِیْمُ لِمَنْ بَرٰی﴾ وه دۆزهخ پیشاندره بو ههر که سیک که پروانی ﴿فَاَمَّا مَنْ طَغٰی﴾ (لهو رۆزه دا چاکه و خرابه به پی ی کردهوه دابهش ده کری) نه مجا نهو که سهی سهر کهش بوو بیت ﴿وَاٰثَرُ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ وه ژبانی دونیای هه لبرارد بی ﴿فَاِنَّ الْجَحِیْمَ هِیَ الْمَاوٰی﴾ نهوه بی گومان دۆزهخ جیگایه تی ﴿وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ﴾ وه نهو که سهی که ترسایت له وهستانی بهردهم بهروهردگاری بو لپرسینه وه ﴿وَنَهٰی النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰی﴾ وه بهرگری نهفسی خوی کرد بی له ناره زووی خرابه ﴿فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِیَ الْمَاوٰی﴾ نهوه بی گومان به ههشت جیگایه تی ﴿سَمِعُوْکَ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (نهو بیباوه رانه به گالته ولاقرتیه وه) پرسیارت لی ده کهن دهرباره ی رۆزی دواپی ﴿اَیَّانَ مُرْسَلَهَا﴾ کهی ده بیت و کهی دیت ﴿فِمَاۤ اَنْتَ مِنْ ذِکْرِهَا﴾ تو چیت داوه له بیر لیکردنه وه ی (تو چون لهم باره وه ددوی؟) ﴿اِلٰی رَبِّکَ مُنْتَهِیَا﴾ زانینی نهوه ههر لای بهروهردگارته ﴿اِنَّمَاۤ اَنْتَ مُنْذِرٌۭ مِّنْ نَّحْسَلَهَا﴾ بیگومان تو ههر ترسیتنه ری که سیکیت که لهو رۆزه بترسی ﴿کَآتَمٌۭ یُّؤْمَرُۭ بِرُوحِنَا﴾ بی پرواکان که نهو رۆزه ده بینن وا دهران ﴿لَمْ یَلْبَسُوْاۤ اِلَّا عِشِیَّةًۭ اَوْضَحٰهَا﴾ که نهماونه تهوه ئیواره یه ک یا چیشته نگاویک نه بی له دنیادا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (پینه مبر) ﴿٢﴾ روی گرز کرد و پشتی هه لکرد ﴿٣﴾ ﴿أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ که کویرنک (عه بدوللای کوری نوم مه کتوم) هاته لای ﴿٤﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُ لَعَلَّهُ يَنْزِكُ﴾ تو چووزانیت؟ به لکو نه و (کویره) بیهوی پاک بیته وه ﴿٥﴾ ﴿أَوِ يَذْكُرُ فِتْنَةً أَلَّذَكَرَى﴾ بان بیرری بکه ویتنه وه (نه وه ی که له بیرری چوته وه) نه مجا نه و بیر کردنه وه یه سوودی بی بگه یه نیت ﴿٦﴾ ﴿أَمَّا مَنِ اسْتَفْتَى﴾ که چی نه وی که خوی بی نیاز ده زانی (مه به ست پنی بت په رسته کانی قوره یشه) ﴿٧﴾ ﴿فَأَن تَلَّهَ صَدَّى﴾ تو پرووی تی ده که بیت ﴿٨﴾ ﴿وَمَاعَلَيْكَ الْآبَرُ﴾ وه هیچ له سهر تونی به که نه و بی پروایه خوی پاک نه کاته وه ﴿٩﴾ ﴿وَأَمَّا مَن جَاءَهُ الْيَسْعَى﴾ به لام نه و که سه ی که به په له دی بولات ﴿١٠﴾ ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ وه له خوا ده ترسی ﴿١١﴾ ﴿فَأَن عَنَهُ نَكَبٌ﴾ تو خوتی لی هه له ده که بیت ﴿١٢﴾ ﴿كَلَّا إِنَّا نَذْكُرُ﴾ واهه که! بی گومان نه و رینموونی یانه (ی که بزت هاتو وه) بیدار که ره وه (ی ناده می) به ﴿١٣﴾ ﴿فَمَن شَاءَ ذَكُرْ﴾ نه مجا نه و که سه ی بیهوی یادی خوا ده کات ﴿١٤﴾ ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ (که نه و رینموونی یانه ش نوسراونه ته وه) له چند په په یه کی به ریز و بیروزدا ﴿١٥﴾ ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾ پایه بلند ی پاک ﴿١٦﴾ ﴿يَأْتِي سَفَرٌ﴾ که به ده ست نوینه رانی ﴿١٧﴾ ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ به ریزی خیر خوا وه ﴿١٨﴾ ﴿فَقِيلَ أَلْأَنسُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ به کوشت چی (خراپترین نه فرینی لی بی) ناده می، چند بی نه زان و سپله یه ﴿١٩﴾ ﴿مِنَ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (بیررناکاته وه بزانی که) خوا له چی دروستی کردو وه؟ ﴿٢٠﴾ ﴿مِنْ نُّفُفٍ خَلَقَهُ فَقَدَرُهُ﴾ له دلؤبیک ناو دروستی کردو وه و ریکی خستو وه ﴿٢١﴾ ﴿فَرُّ السَّيْلِ يَسْرُهُ﴾ له پاشان رینگای (چاک و خرابی) بو ناسان کردو وه ﴿٢٢﴾ ﴿فَرُّ أَمَانَةٍ فَاقْبَرُهُ﴾ نه مجا ده میرینی و ده یخاته گوره وه ﴿٢٣﴾ ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرُهُ﴾ له پاشان کاتی که ووستی زیندووی ده کاته وه ﴿٢٤﴾ ﴿كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ﴾ به راستی نه وه ی که خوا فرمانی بی داوه هیشتا (ناده می) به چی ی نه هینا وه ﴿٢٥﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ ده با مروف سهیری خوار ده مهنیه که ی بکات ﴿٢٦﴾ ﴿أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ به راستی نیمه له هه و ره وه بارانمان داپژاند چون داپژاندنیک ﴿٢٧﴾ ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفًّا﴾ له پاشان زه ویمان له ت له ت کرد (به گیا) چون له ت کردنیک ﴿٢٨﴾ ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ نه مجا پرو و اندمان له ناویدا دانه و نیله ﴿٢٩﴾ ﴿وَعَبَّأْنَا وَقْصَبًا﴾ و تری و سه وزه ﴿٣٠﴾ ﴿وَزَيَّنَّا وَخَلَّا﴾ وزه یتون و دار خورما ﴿٣١﴾ ﴿وَجَعَلْنَا غُلْبًا﴾ و باخانی چرو پرو ﴿٣٢﴾ ﴿وَفَكَّهُمْ زَبًّا﴾ میوه و له وه ر ﴿٣٣﴾ ﴿مَتَاعًا لَّكُمُ وَلَا لِعِمِّكُمْ﴾ بو ژبانی خوتان و نازه لشان ﴿٣٤﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَ الصَّاحَّةُ﴾ کاتیک که شاخه و شریخه (ی پروژی دوایی) هات ﴿٣٥﴾ ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ نه و پروژی که مروف راده کات له برای ﴿٣٦﴾ ﴿وَأُخُوهُ وَأَبِيهِ﴾ وه له دایکی و باوکی ﴿٣٧﴾ ﴿وَصَلَحَتِ بَنُو بَنِيهِ﴾ وه له ژنی و کوره کانی ﴿٣٨﴾ ﴿لِكُلِّ أُمَرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُّغْنِيهِ﴾ هه موو یه کیک له وان له و پروژدها کاریکی وای هه یه که سهر که سی تری نه په رژی ﴿٣٩﴾ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾ زور رو خسار له و پروژدها گهش و جوانن ﴿٤٠﴾ ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ دم به پیکه نین و شادمانن ﴿٤١﴾ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ وه زور رو خسار له و پروژدها، ته پوتوزیان به سه ره وه یه ﴿٤٢﴾

﴿تَرْهَقَهَا قَرَّةٌ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساون ﴿۱﴾ ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ﴾ نه وانه نه وانه که بی باوهر و گوناهاکار و تاوانبارن ﴿۲﴾

سوره تی التکویر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ کاتیک که رۆژ پیچرایه وه (رووناکی نه ما) ﴿۱﴾ ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ وه ده میك که نه ستیره کان هه وهرین و که و تنه خواره وه (تاریک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ وه کاتیک که کیوه کان خرا نه پری (واته له شوینی خویمان خزیندران) ﴿۳﴾ ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وه کاتیک که وشتره ناوسه کان وازیان لی هیترا ﴿۴﴾ ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾ وه کاتیک که جانده وهران کوکرانه وه ﴿۵﴾ ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وه ده میك که ده ریاکان هه لگیر سیترا (تیکه ل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ﴾ وه ساتیک که هه موو گیانیك جووتکرایه وه (له گه ل لاشه دا) ﴿۷﴾ ﴿وَإِذَا الْمَوْدُ رُدُّهُ سِيلَتْ﴾ وه کاتیک پرسیار کرا له کچانی زینده به چال ﴿۸﴾ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ که به چ گوناھیک کوژران ﴿۹﴾ ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾ وه کاتیک که نامه (ی کرده وه) بلا و کرایه وه (و دابه شکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ وه ده میك که ناسمان دامالیترا و پیچرایه وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ﴾ وه کاتیک که دوزه خ هه لگیر سیترا ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ﴾ وه ساتیک که به هشت نریک خرایه وه ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْضِرَتْ﴾ نه و کاته هه موو که سینک ده زانی که چی ناماده کرده (بو خوی له چاکه و خرایه) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالْخَنَسِ﴾ سویند به و (نه ستیره گه رۆکانه ی) ده گه ریته وه ﴿۱۵﴾ ﴿الْجَوَارِ الْكُنَسِ﴾ به و نه ستیرانه ی که په نا ده گرن و دیار نامیتن ﴿۱۶﴾ ﴿وَالْأَيْلَ إِذَا عَسَسَ﴾ وه به شه و که تاریک ده بیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحَ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وه به به یانی که هه ناسه ده دات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان نه و قورئانه گوفتاری ره وانه کرا و یکی پایه به رزه (که فریشته ی وه حیه) ﴿۱۹﴾ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ به هیزه، لای خاوه نی عهرش (لای خوی گه و ره)، و خاوه نی پله و پایه یه ﴿۲۰﴾ ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ قسه ره وایه له ناو فریشته دا و ده ست پاکه ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَّا صَاحِبُكُمْ بَمَجْنُونٍ﴾ هاو ریکه تان (که موحه ممه ده ﷺ) شیت نی یه (وه ک ئیوه ده لنین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ زَاوَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ سویند به خوا بیگومان (فریشته ی وه حی) دیوه له ناسوی پروندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ وه نه و رۆژ و چرووک نیه له گه یاندنی وه حی و به یامه کهیدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ﴾ وه نه و (قورئانه) قسه ی شه ی تانی ده ر کرا له به زه یی خوانی یه (وه ک ئیوه ده لنین) ﴿۲۵﴾ ﴿فَإِنَّ تَذْهَبُونَ﴾ نه وه بو کوی ده رۆن ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه و قورئانه تنه ها ناموژگاری یه بو هه موو جیهانیان ﴿۲۷﴾ ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْقِيَ﴾ بو نه و که سانه ی که بیانه وی به پری ی راست دا برۆن له ئیوه ﴿۲۸﴾ ﴿وَمَا شَاءَ وَت﴾ ئیوه ئاره زوو (ی پری ی راست) ناکه ن ﴿۲۹﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ مه گهر کاتیک که په روه ردگاری هه مووان بیه ویت وه ناچارتان بکات پی ی ﴿۳۰﴾

سوره تی ﴿الانفطار﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ کاتیک که ناسمان لهت بوو ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ﴾ وه ده مینک که نه ستیره کان (که و تنه خواره وه) به پهرش و بلاوی ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾ وه ساتیک که ده ریاکان تیکه ل کران ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾ وه ساتیک که گوره کان زیره و ژور کران واته (مردو وه کان هاتنه ده ره وه) ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ نه و کاته هه موو که سیك ده زانیت که چی له پیشه وه ناردوه و (چیسی) دوا خستوه (بو خوی) ﴿يَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ﴾ نه ی نینسان ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ چی توی خه له تاندوه به پهروه ردگاری به ریز و گوره ت (والی یاخی بویت) ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ نه و (پهروه ردگار) هی که دروستی کردوویت و ﴿فَسَوَّلَكَ فَعَدَلَكَ﴾ ریکی خستوویت و جیای کردوویت وه (له گیان له به رانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له هه ر وینه به کدا که خوی و یستی یی به کی خستوویت ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ وانی به (که نی ی گه یشتوویت) به لکو (روژی) پاداشت به درو ده زان ﴿وَإِنْ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ﴾ بینگومان چند چاودیر یکتان به سه ره وه به ﴿كِرَامًا كَاتِبِينَ﴾ که به ریزو نووسهرن ﴿يَعْمُونَ مَاتَّقِعُونَ﴾ هه رچی بکه ن ده زان ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ به راستی چاکه کاران له ناو نازو نیعمه تدان ﴿وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي حِمِيمٍ﴾ بینگومان به دکاران له دوزه خان ﴿يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الَّذِينَ﴾ له روژی پاداشتدا ده چنه ناویه وه ﴿وَمَا نُغْنِي عَنْهَا بَعِيْبِينَ﴾ وه نه وان لی ی ده رناچن ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الَّذِينَ﴾ تو چووزانیت که روژی پاداشت چی به ﴿ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الَّذِينَ﴾ دووباره چووزانیت روژی پاداشت چی به ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا﴾ روژیکه که هیچ کهس هیچی به ده ست نی به بو هیچ کهس ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَ مِذِلَّةٍ﴾ وه فرمان له و روژه دا هه ر بو خوايه

سوره تی ﴿المطففين﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ هاوار بو ته رازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ نه وانه ی که کاتیک پیوانه بکه ن (بو خویان) له سه ر (مالی) خه لکی به ته و او ی وه ری ده گرن ﴿وَإِذَا كَالُوا لَهُمْ أَوْزَ وَزْنُهُمْ يَخْسِرُونَ﴾ به لام کاتیک بو یان پیوانه یان کیشانه بکه ن که میان ده ده نی ﴿أَلَا يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ أَهْمَ مَبْعُوثُونَ﴾ نایا نه وانه نازانن که بینگومان زیندوو ده کرینه وه ؟!

﴿لَیْسَ بِزَکَیٍّ﴾ له پوژنکی گه ورده ﴿۵﴾ ﴿یَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِینَ﴾ پوژنیک که خه لک له به رده م
 به روه رد گاری جیهانیان دا ده وه ستن ﴿۶﴾ ﴿کَلَّا اِنْ کَتَبَ الْفَجَارُ لَیْسَ بِحَیٍّ﴾ با په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی تاوانباران له ناو ده فته رنکی به سستی ره شدایه ﴿۷﴾ ﴿وَمَا اَذَرٰکَ مَا سِجِّینَ﴾ تو چوزانیت
 نه وه ده فته ره چی به ﴿۸﴾ ﴿کَتَبَ مَرْفُومٌ﴾ ده فته رنکی نوسراوه ﴿۹﴾ ﴿وَلَیْلٌ یَوْمَئِذٍ لِّلْمُکَذِّبِینَ﴾ هاوار له وه
 پوژدها بوی برویان ﴿۱۰﴾ ﴿الَّذِیْنَ یُکَذِّبُوْنَ یَوْمَ الدِّیْنِ﴾ نه وانه ی که پروا ناکه ن به پوژی پاداشت دانه وه ﴿۱۱﴾
 ﴿وَمَا یُکَذِّبُ بِهِ اِلَّا کُلُّ مَعْتَدٍ اَیْمِرٍ﴾ که س نه وه پوژده به درو نازانیت مه گهر هه موو ستم کارنکی گونا هبار ﴿۱۲﴾
 ﴿اِذْ اُنْتَلٰی عَلَیْهِ الْاِنْتَا﴾ هه ر کاتیک که نایه ته کانی نیمه ی بو بخوینریتنه وه ﴿۱۳﴾ ﴿قَالَ اَسْطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ﴾ ده لی (نه مانه)
 نه فسانه ی پتشینانن ﴿۱۴﴾ ﴿کَلَّا﴾ نه خیر وانی به ﴿۱۵﴾ ﴿یَلٰ رَاٰنَ عَلٰی قُلُوبِهِمْ مَّا کَانُوْا یُکْسِبُوْنَ﴾ به لکو ژه نگی
 نه وه (خراپانه ی) که ده یانکرد به رده ی هیناوه به سهر دلیاندا ﴿۱۶﴾ ﴿کَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ زَیْنِهِمْ یَوْمَئِذٍ لَّمْ یَحْجُبُوْنَ﴾ نه خیر
 به راستی نه وان له وه پوژدها، بی به شن له بیننی به روه رد گاریان ﴿۱۷﴾ ﴿ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُو الْجَحِیْمِ﴾ له پاشان
 بیگومان نه وان ده چنه دوزه خه وه ﴿۱۸﴾ ﴿ثُمَّ یَقَالُ هٰذَا الَّذِیْ کُنتُمْ بِهِ تُکَذِّبُوْنَ﴾ نه مجا بی یان ده ووتریت نه مه
 نه وه به که پرواتان پی نه ده کرد ﴿۱۹﴾ ﴿کَلَّا اِنْ کَتَبَ الْاَبْرَارُ لَیْسَ عَلَیْهِمْ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو ده فته رنکی به رزدایه ﴿۲۰﴾ ﴿وَمَا اَذَرٰکَ مَا عَلِیُوْنَ﴾ تو چوزانیت نه وه ده فته ره به رزه چی به ؟ ﴿۲۱﴾ ﴿کَتَبَ
 مَرْفُومٌ﴾ ده فته رنکی نوسراو (ی نه مهنده به فهره) ﴿۲۲﴾ ﴿یَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ نزیکانی خودا ده بینن ﴿۲۳﴾
 ﴿اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِیْ نَعِیْمٍ﴾ بیگومان چاکه کاران له نازو نيعمه تدان ﴿۲۴﴾ ﴿عَلِی الْاَرَاٰکَ یَظْرُوتُ﴾ له سهر
 تهخت و باره گاهه سهر ده کهن ﴿۲۵﴾ ﴿تَعْرِفُ فِیْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِیْمِ﴾ ده بینیت له پوخساریاندا
 جوانی و گه شاوه بی خوشگوزهرانی ﴿۲۶﴾ ﴿یُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِیقٍ مَّحْمُومٍ﴾ شهرابی پاکسی سهر به موریان پی
 ده دری بیخونه وه ﴿۲۷﴾ ﴿حِمْیَمٌ مَّسْکٌ﴾ که دوا قومی بونی میسکه ﴿۲۸﴾ ﴿وَفِیْ ذٰلِكَ فَلِیْتَنَافِسِ الْمُتَنَفِّسُوْنَ﴾ بو
 نه وه با پتشیبرکی بکه ن پتشیبرکی کاران ﴿۲۹﴾ ﴿وَمِنْ اٰجِهٍ مِنْ تَسْنِیْمٍ﴾ تیکه ل کراو له ئوی ته سنیمه ﴿۳۰﴾
 ﴿عَیْنًا یَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ کانی به که که نزیک کراوه کان لی ی ده خونه وه ﴿۳۱﴾ ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ اٰجَرُّوْا کَاوًا﴾
 بیگومان نه وانه ی که به دکار بوون ﴿۳۲﴾ ﴿مِنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا یُصْحَكُوْنَ﴾ پی ده کهنن به وانه ی که برویان هینا بوو
 ﴿۳۳﴾ ﴿وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ﴾ وه کاتیک که به لایاندا بروشتنایه چاویان لی داده گرتن ﴿۳۴﴾ ﴿وَاِذَا اُنْقَلَبُوْا اِلٰی
 اٰهْلِیْهِمْ اُنْقَلَبُوْا فَرِحِیْنَ﴾ وه کاتیکیش بگه رانایه ته وه بو لای مال و مندالیان، به پیکه نین و گالته کردن
 (به موسولمانان) وه ده گه رانه وه ﴿۳۵﴾ ﴿وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْا اِنْ هٰؤُلَاءِ لَصَالُوْنَ﴾ وه کاتیکیش بیانبیننایه
 نه یانوت: نه مانه گومران ﴿۳۶﴾ ﴿وَمَا اَرْسَلُوْا عَلَیْهِمْ حَافِظِیْنَ﴾ له کاتیکدا که (نه وان) به چاودیر نه تیراون
 بو سهر موسلمانان کان (تا نه م قسه به بکه ن) ﴿۳۷﴾

﴿قَالِیَوْمَ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ یَضْحَكُونَ﴾ ئەمڕۆ (کە پۆزی دوایی یە) ئەوانە ی کە پڕ وادار بوون بە بێ پڕ واکان بێ دە کەنن ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ یَنْظُرُونَ﴾ لە سەر قەنە فەو کورسییە وە سەیر دە کەن ﴿هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارُ مَا کَانُوا یَفْعَلُونَ﴾ (تا بزائن) تۆ لە ی ئەو بێ پڕ وایانە دراو هتە وە، لە سەر ئەو کردە وانه ی کە دەیان کرد (لە دنیا دا) ؟ ﴿٣٦﴾

سوره قی ﴿الانشقاق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشنده ی میهره بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ کاتی کە ئاسمان لە ت بوو ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ وە ملکه چی کرد بۆ به روه رد گاری و ده بی هه رواش بیت ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ و ساتیک کە زه وی پراکتشراو پانکرایه وە (پراخرا) ﴿وَالْقُلُوبُ مَافِيهَا وَتَحَلَّتْ﴾ وە ئەو ی تیندا بوو فرینی داو هیچی له ناو دانه ما ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ وە ملکه چی کرد بۆ به روه رد گاری و ده بی هه رواش بیت ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُ﴾ ئە ی ئینسان ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ تۆ بینگومان تیکۆ شه ریت به ره و به روه رد گارت به تیکۆشان ! ئەو سا پی ی ده گهیت ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابَهُ بِرِيسْمِينِهِ﴾ ئەمجا ئەو کە سه ی کە نامه ی (کرده وە ی) درایه دهستی پراستی ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا بَصِيرًا﴾ ئەو سا پرسینه وە یه کی سووک و ئاسانی له گه ل ده کری ﴿وَيُنْقَلَبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ وە به دلخووشی ده گه ریته وە بۆ لای کەس و کاری ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابَهُ وَرَأَاهُ ظَهْرَهُ﴾ وە ئەو کە سه ی نامه ی له پشت ه وە درایه دهستی ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾ ئەو به زووی داوای مردنی خو ی ده کات ﴿وَيَصْلَى سَعِيرًا﴾ وە ده چیتە دۆزه خه وە ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (چونکه) بینگومان ئەو له ناو کەس و کاری دا دلخووش بوو ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾ وە ئەو وای گومان ده برد، کە هه رگیز ناگه ریته وە (لای خوا) ﴿بَلَىٰ إِنْ رَبُّكَ كَانَ بِهِ بِصِيرًا﴾ نه خیر وانی یه ! چونکه به پراستی به روه رد گاری ئەو ناگادار بوو به و ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾ سویند به سووری کە ناری ئاسمان ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ وە به شه و و ئەو شتانه ی کە کۆیان ده کاته وە ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ وە به مانگ کاتی کە پڕ ده بیت ه وە ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ﴾ (ئیه و) نی ئە پەرن له حالیکه وە بۆ حالیکه تر ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئیتر بۆ چی پڕ وانه یین ؟ ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا یَسْمَعُونَ﴾ وە کاتی کە قورئانیان بۆ بخوینریت ه وە سوژده نابەن (مل که چی ناکەن) ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ﴾ به لام ئەوانه ی کە بێ پڕ وان به دروی ئەزانن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ وە خوا چاک ناگادار و زانییه به وە ی کە له دلی ده گرن ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ که واته مژده یان بده ری به سزای سه ختی (قیامت) ﴿٤٤﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به لام نهوانه ی که بر وایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان کردوه وه
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بۆ نهوان هه یه پاداشتی بی برانه وه ﴿۱﴾

سوره قی ﴿البروج﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویند به ئاسمانی خاوه ن بورجه کان ﴿۱﴾ ﴿وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ﴾ وه به ورژه ی که
 به لینی پیدراوه ﴿۲﴾ ﴿وَشَٰهِدٍ مَّشْهُودٍ﴾ وه به هه موو بینه رو بینراو یتک (یا شایه ت و شایه تی له سه ر
 دراو یا رژه ی ههینی و رژه ی عه ره فه) ﴿۳﴾ ﴿قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ به کوش ت چن خاوه ن چاله کان (له
 غه مه کان) ﴿۴﴾ ﴿الَّذِينَ ذَاتِ الْأَوْدَادِ﴾ نهو ئاگره ی خاوه ن سووته مه نی (و بلیسه یه) ﴿۵﴾ ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾
 کاتی که نهوان دانیشتبوون به ده وری (ئاگره که) دا ﴿۶﴾ ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وه نهوان
 سهیری نه وه یان ده کرد که ده یان کرد به بر واداره کان ﴿۷﴾ ﴿وَمَا تَقْصُومُوا مِنْهُمْ ءِلًا﴾ وه نه م سزایه ش
 هه ر له بهر نه وه ده دران ﴿۸﴾ ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ که بر وایان هینا بوو به خوای به ده سه لانی
 سوپاسکراو ﴿۹﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهو خودایه ی که مولکی ئاسمانه کان و زه وبی بۆ نه وه
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَٰهِدٌ﴾ وه خوا ئاگاداره به سه ر هه موو شتیکدا ﴿۱۰﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
 به راستی نهوانه ی که ئازاری پیاو و ژنه بر واداره کانیان داو ﴿۱۱﴾ ﴿فَلْيُؤْمِنُوا﴾ له پاشان په شیمان نه بوونه وه
 ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلْحَقٌ﴾ نه وه بۆ نهوان هه یه سزای دۆزه خ، وه سزای (ئاگری) سو تینه ر
 ﴿۱۲﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان نهوانه ی بر وایان هینا و کرده وه چاکه کانیان کرد
 ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بۆ نهوان هه یه به هه شتانی که جو که ئاوی زور ده روات به ژیر یاندا
 ﴿۱۳﴾ ﴿ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ ئا نه وه یه سه ر که وتنی گه وره ﴿۱۴﴾ ﴿إِنْ يَنْظُرِ رَبُّكَ لِشِدِّدٍ﴾ به راستی ده ست وه شانندی
 په روه رد گاری تو زور سه خته ﴿۱۵﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ الْوَعْدِ﴾ بیگومان هه ر نه وه که له سه ره تا وه (مرو ف)
 دروست ده کات و (دوای مردنیش) زیندووی ده کاته وه ﴿۱۶﴾ ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ وه هه ر نه وه لیخو شبووی
 میهره بان ﴿۱۷﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾ خاوه نی عه رش و به رزو پایه دار ﴿۱۸﴾ ﴿فَعَالٌ لِّمَآبِرٍ﴾ هه رچه کی
 بیه ویت ده یکات ﴿۱۹﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾ ئایا پیت گه یشتو وه باس و به سه رهاتی له شکره کانی ﴿۲۰﴾
 ﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ فیرعه ون و سه موود ﴿۲۱﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ به لکو نهوانه ی که بی بر وابوون
 هه میسه له به درو زانی (قورئان) دان ﴿۲۲﴾ ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾ وه خواش (به ده سه لات و زانی)
 له پشتیانه وه ده وری داوون ﴿۲۳﴾ ﴿بَلِ هُوَ فَرَّءٌ مِّنْ عَيْدٍ﴾ به لکو نه وه (ی که به درو ی ده زانن) قورئانیکی گه وره و
 به ریزه ﴿۲۴﴾ ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ له له وحیکی پاریزراو دایه (که پی ده و تری ت لوح المحفوظ) ﴿۲۵﴾

سوره تی (الطارق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند به ناسمان و نه وهی که له شه و ا دهرده که وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو چوزانیت دهر که و تووی شه و چی به ؟ ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾ نه ستیره ی دره خشان ی تاریکی کون که ره ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به مانه) که س نی به که چاودیریکی به سه ره وه نه بی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ دهی با مروث سه رنج بدات که له چی دروست کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست کراوه له ناویکی فریدراو (هه لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که دهرده چی له ناوهندی پشت (ی پیاو) و دانه ی (په راسووی) سنگی (زن) وه ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لاته له سه ر زیندوو کردنه وهی ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ له روژنکدا که هه رچی نهیته هه یه ناشکرا ده کری ﴿فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ نه وه نه هیزنک شک ده بات و نه پشتیوانیک ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به ناسمانی خاوهن باران ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه به زهوی خاوهن درزو قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ﴾ بینگومان نه م (قورئانه) م و ته ی راست و جیا که ره وه یه ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ وه گالته نی به ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان بی پرواکان (پیلان ده گیرن) و فیل ده کهن چوَن فیل کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه منیش پیلان ده گیرم (ونه خشه ده کیشم له به رامبه ر پیلانی نه واندا) چوَن پیلان و نه خشه کیشانیک ﴿فَهَلِ الْكَافِرِينَ﴾ نه مجا (توش نه ی پیغه مبه ر ﷺ) مؤلته ی بی پرواکان بده ﴿أَمْ لَهُمْ رُؤُودٌ﴾ منیش که مینک لیان ده وه ستم (پاشان ده بینیت چیان به سه ر ده هینم به سزادانایان) ﴿۱۷﴾

سوره تی (الأعلى)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته سببحاتی په روهر دگاری هه ره بلندت بکه ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾ نه وهی (هه موو شتیکی) دروست کردووه و رینک و پینکی کردووه ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ وه نه وهی که نه خشه ی کیشاوه (بو هه موو شتیک) نه مجا شاره زای کردووه ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه نه وهی که له وه پری دهر هیناوه ﴿فَجَعَلَهُ عَظَاءً أَخْوَى﴾ نه مجا ده بکات به پوشی رهش داگه راو ﴿سَنُقَرِّئُكَ فَلَاتَنْسَى﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ قورئانت) به سه ردا ده خوینینه وه وه ر گیز بیرت ناچپته وه ﴿إِلَّا مَآءًا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر نه وهی که خوا بیه ویت ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾ بینگومان نه وه به هه موو شتیکی ناشکراو په نهان ناگاداره ﴿وَنُنَبِّئُكَ لِلْإِنْسَانِ﴾ وه یارمه تیت ده ده یین بو ری ی ناسان ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾ نه مجا توش هه رده م ناموژگاری بکه نه گهر سوودی گه یاند ﴿سَيَذَكَّرُ مَنْ يَشَاءُ﴾ بینگومان نه وهی له خوا بترسی په ندی لی وهرده گری ﴿۱۸﴾

﴿وَيَجْتَنِبُهَا الْأَشْقَى﴾ وه نه وهی زور خراپیش بی خوی لی دور ده خاته وه ﴿الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 نه وهی ده چیته ناو ناگری هه ره گه وره وه ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ له پاشان نه ده مری تیدا
 (تا بزگاری بیت) وه نه ده ری (تیدا به ناسایی) ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ به راستی سه رفراز بوو نه وهی که
 خوی پاک راگرت ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ وه ناوی بهروردگاری خوی ده بات و کهوته نویر کردن
 (وپارایه وه) ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به لکو ئتیه زیانی دنیا هه لده بزیرن ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾
 که چی (زیانی) دوا پورز باشترو پایه دارتره ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ بی گومان نه مهی
 (که باسکرا) له نامه ی پیشوه کاندایه ﴿صُحُفٍ إِزْرَاهِمَ وَمُوسَى﴾ نامه کانی ئیبراهیم و موسا ﴿

سوره تی ﴿الْغَاشِيَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ نایا هه والی پورزی دواپی (پورزی داپوشهرت) پینگه شتووه ﴿وَجُودُهُ يُومِذُ﴾
 خشیعة ﴿زور دهم و چاو له و پوردها ترسناک و ریسواو شهرمه زارن ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ هه ولده ریکی
 په نجه پون ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ ده چنه ناو ناگری هه ره گه رمه وه ﴿تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ﴾ ناو
 ده درین له سه رچاوه ی کول به کول و زور گهرم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ خوراکیان هه ر درکی
 حوشر خوار (ی ناگرینه) ﴿لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ نه قه له وی ده کات و نه برسیتی لا ده بات ﴿وَجُودُهُ يُومِذُ نَارِعَةً﴾
 زور پوخسار له و پوردها پاراوه (جوان و گه شن) ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةً﴾ رازین
 له کوششی خویان ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ وان له به هه شتی بهرزو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ قسه ی هیچ
 وپوچی تیدا نابستن ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ تیدایه تی سه رچاوه ی ره وان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مُرْفُوعٌ﴾ تیدایه تی
 زور قه نه فه و ته ختی بهرز ﴿وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ﴾ وه بهر داخی دانراو ﴿وَضَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ﴾ وه پشتی
 ریز کراو ﴿وَزُرَّاقٌ مُبْتَوِّئَةٌ﴾ وه قالی راخراو له هه موو لایه که وه ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ دهی
 بو وورد نابنه وه له حوشر که چون دروست کراوه ﴿وَالِی السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وه له ناسمان که چون
 بهرز کراوه ته وه ﴿وَالِی الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وه له شاخه کان که چون داکوتراون و دامه زریتراون؟ ﴿وَالِی الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وه له زهوی که چون راخراوه ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ که واپوو
 ناموزگاری بکه، تو هه ناموزگاری کاریت ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ تو ده سه لات دار نیت
 به سه ریاندان ﴿

﴿إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ﴾ به لام نهو که سه ی که پشت هه لکاو بی پروا بیت ﴿فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ﴾
 نهو و خوا سزای دهدات به سزای زور گه و ره ﴿إِنَّ إِلَيْنَا أِيَابَهُمْ﴾ بیگومان هه ربو لای نیمه به
 گه رانه و هیان ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ له پاشان به راستی له سهر نیمه به لی برسینه و هیان ﴿

سوره قی الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سویند به به ره به یان ﴿وَلَيْلٍ إِعْشَرَ﴾ وه به ده شهوی سهره تای مانگ (ی ذی الحجة) ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وه به تارک و جووت ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَنسَرُ﴾ وه به شه و گار کاتیک که تی ده به پریت ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ﴾ ئایا نه مانه ی که سویند یان بی خورا شایسته ی سویند بی خواردن نیین لای
 که سانی تیگه بشتوو ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ ئایا نابینیت که به روه رد گاری تو چی کرد به گه لی عاد
 ﴿إِذْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ آلِهِمْ فَصَوَّغْنَا لَهَا إِلَهُةً غَيْرَ اللَّهِ﴾ وه به هوزی ئیرم ؟ خاوه نی پایه (و ده سه لات) ﴿أَلَمْ يَلْبِسْ لَهُ يُسُفًا﴾
 وینه یان دروست نه کرابوو له هه موو وولاتدا ﴿وَتَمُودَ الَّذِي جَاءَ بِأُتْحَانَ الْقَوْمِ﴾ وه (چی کرد) به گه لی
 سه موود نه وانه ی که (شاخی) به رد یان ده تاشیی له شیوو دوله کانددا ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ﴾ وه فیرعه و نی
 خاوه ن سنگی زور (وهك نه هرامه کان، که وهك سنگ چوون به زه ویدا) ﴿أَلَمْ يَلْبِسْ لَهُ يُسُفًا﴾
 نه وانه ی که یاخی بوون له وولاتدا ﴿فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ وه زور یان خرابه تیدا کرد ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ نه مجا به روه رد گاری تو دایگرتن به قامچی سزا ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾
 به راستی به روه رد گاری تو له که مینی ستم کار اندایه ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾ جا کاتیک
 که خاواده می تاقی کرده وه ﴿فَأَكْرَمَهُ وَوَعَدَهُ﴾ و ریزی گرت و نازو نیعمه تی به سهر دایرشت
 ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ نه وه ده لی به روه رد گارم ریزی گرتووم ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ وه نه گهر
 تاقی کرده وه و ریزی که م پيدا ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْدَنُ﴾ نه و سا ده لی به روه رد گارم ریسوای کردووم ﴿كَلَّا﴾
 ناگرن ﴿وَلَا تَخْضَعُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه هانی به کتری ناده ن له سهر خوارده مهنی دان (و به خییو
 کردنی) هه ژاران ﴿وَنَأْكُلُ مِنَ الثَّرَاتِ أَعْلَىٰ لَمَّا﴾ (به لکو سهره رای نه مهش به شه) میراتی (به شداران)
 هه مووی (به هه لپه) ده خون ﴿وَنُحِيطُ بِالْمَالِ حُبًّا جَمًّا﴾ وه مال و سامانتان خوش ده ویت به خوش
 ویستنیکی زور ﴿كَلَّا إِذَا دُكِّي الْأَرْضُ دَكًّا دَكًا﴾ نابی و ابکه ن ! کاتیک که زه وی به توندی درابه یه کدا و
 پاره پاره کرا ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (له رورزی دوا پیدا) به روه رد گارت دیت (بو لپیر سینه وه ی
 خه لکی، هاتنیک شیاوی زاتی خو ی بیت، پرومان پییه تی به بی هیچ لیچواندن ولیکدانه وه یهك، وه
 چونییه تیه که ی نازنین، ته نها خودا خو ی ده زانیت) وه فریشته کانیش پؤل پؤل دین ﴿

﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَجْهَرُ﴾ وه لهو روزه دا دوزه ده هیت ریت (بو ساحه ی مه حشر) ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ﴾ لهو روزه دا ئینسان (کرده وه ی خوی) بیر ده که ویتته وه ﴿وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى﴾ به لام نهو بیر که و تنه وه به چ سوودیک به و ده گه به نیت ؟ ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾ (نه مجا به داخه وه) ده لی خوز گه له دونیادا کاری چاکه م پیش به خستایه بو نه م زیانه م ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ نه مجا لهو روزه دا که س سزای که س نادات وه کو سزای خوا ﴿وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدًا﴾ وه که س که له به چه ی که س ناکات وه کو که له به چه کردنی خوا (بو بی باوه ران) ﴿يَتَأَيَّمُوا لِنَفْسِ الْمُطْمَئِنَّةِ﴾ (لهو روزه دا به خوا به رست ده و وتریت) نه ی نه فسی به نارام ﴿أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً﴾ بگه بریره وه بو لای به روه رد گاری خوت به ره زامه ندی و لی رازی بوون ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ نه مجا به چوره ناو به نده چاکه کانی من ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ و به چوره ناو به هشتی منه وه ﴿

سوره قی ﴿البَلَدَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی مته ره بان ﴿لَا أُنْقِصُ مِنْهُ بِالْبَدْرِ﴾ سویند به م شاره (که مه ککه به) ﴿وَأَنْتَ جَلُّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ وه تو لهو شاره دا نیشته جی (که نازاردانی توی تیدا بریار دراوه) ﴿وَوَالِدٌ وَمَوْلَدٌ﴾ وه سویند به باوک (باوک نه اده م) و نه وه ی که لی که و تنه وه ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند به خوا به راستی ناده میمان دروست کرد وه هه میشه له به نج و کیشه و ناره حه تیدایه ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ نایا وا ده زانی که که س ده سه لاتی به سهریدانی به ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ﴾ (به فیزه وه) ده لی مالی زورم له ناو داوه و به خشبو وه ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ نایا وا ده زانی که که س نه یدیه ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ نایا دوو چاومان نه داوه تی ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ وه زمانیک و دوو لیومان پی نه داوه ؟ ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ وه ری ی چاک و خراپمان نشان نه داوه ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ﴾ که چی هینشتا (زوریک له خه لکی) به لاماری پله ی سه ختی نه داوه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ تو چوزانیست پله ی سه خت کامه به ﴿فَكَرَّجَ﴾ نازاد کردنی کو یله به ﴿أَوْ أَطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَرٍ﴾ و ناندانه له رورزی گرانی و برسیتی دا ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾ به هه تیوی خزم ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾ یا به هه زاری خاکه سهر (که فته کار) ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سهره رای نه مانه ش لهو که سانه بی که بروایان هینابی ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه نامور گاری به کتریان کردبی به نارامگرتن ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ و نامور گاری به کتریان کردبی به به زه بی و میهره بانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ نه وانه هاوه لانی دهستی راستن ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ السَّعِيرَةِ﴾ وه نهوانه ی که بی بروا بوون به موعجیزه و نیشانه کانی ئیمه نهوانه هاوه لانی دهستی چه بن ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو ﴿

سوره قی ﴿الشَّمْسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بهناوی خوا ی بهخشنده ی میهره بان

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾ سویند به خور و پروناکیه که ی ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾ وه سویند به مانگ که دوا به دوا ی نه وه لبی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ وه سویند به روز کانی که خور دهرده خات ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا غَشَّهَا﴾ وه سویند به شه و که خور داده پوشی ﴿وَالسَّمَاءُ وَمَا بَيْنَهَا﴾ وه سویند به ئاسمان و به وه ی دروستی کردوه ﴿وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا﴾ وه سویند به زهوی و نه وه ی رای خستوه ﴿وَالنَّفْسُ وَمَا سَوَّاهَا﴾ وه سویند به نه فسی ئاده می و نه وه زاته یشی که ریک و پیک به دیهتاوه ﴿فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ نه مجا پرنگای چه وت و خراب و چاک و خوابه رستیشی پیشاندا ﴿فَدَافَلِحْ مِنْ رَدِّهَا﴾ (سویند به هه موو نهوانه) به راستی پرگاری بوو نه وه که سه ی که نه فسی خوی پاک کرده وه ﴿وَقَدْحَابٍ مِّنْ دَسَّهَا﴾ بیگومان نا ئومید بوو نه وه که سه ی که نه فسی خوی (به گناه) وون و تاوانبار کرد ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ بروای نه هیتا هوزی سه موود به هوی سه رکه شی یانه وه ﴿إِذْ أُنْبِئَتْ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک که خرابترینان هه ستایه وه (بو سه رپرینی خوشتره که) ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ نه مجا پتغه مبه ره که ی خوا (صالح علیه السلام) پی ی ووتن: واز بهیئن له م خوشتری خوایه و نوره ئاوه که ی ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾ که چی بروایان پی نه کردو خوشتره که یان سه ربری ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَّوْهَا﴾ نه مجا پهروه دگاری نهوان سزای پرشت به سه ریاندا به هوی گونا نه کانیانه وه و تهختی کردن ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ وه (خوا) ناترسی له پاشه روزی نه م (توله لی سندنه بان) ﴿

سوره قی ﴿الذِّكْرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بهناوی خوا ی بهخشنده ی میهره بان

﴿وَاللَّيْلُ إِذَا غَشَّتْ﴾ سویند به شه و کاتیک که (زهوی) داده پوشی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَافَى﴾ وه به روز کانی که پروناک ده بیته وه ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ وه به و زاته ی که نیرو می ی دروست کردوه ﴿إِنْ سَعَيْكَ لُشْنَى﴾ به راستی هه ول و کوششی ئیوه جورا و جوره ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ نه مجا نه وه که سه ی (مال) بیه خشی و له خوا بترسیت و پاریز کاربیت ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾ وه بروای بی به وه ی زورچاکه (لا اله الا الله یا به ههشت) ﴿فَسَيُسِيرُهُ لِلْإِسْرَى﴾ نه وه بیگومان یارمه تی ده ده بین بو ری ئاسان (که چاکه یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ كَفَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ وه نه وه که سه ی پرزدی بکات (له مال به خشین) و خوی بی نیاز بزانی (له پاداشتی پهروه دگاری) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى﴾ وه بروای نه بی به چاکه (که لا اله الا الله یه بان به ههشت) ﴿

﴿فَسَيَرْجِعُهُ لِلْعُسْرَى﴾ نه وه بنگومان ری ی سهختی بو ئاسان ده که بن. ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ وه سه روهت و سامانه که ی قازانجی بی ناگه یه نی کاتیک که تیا ده چی ﴿إِنْ عَلَيْنَا لَلْهُدَى﴾ به راستی له سه ر نیمه یه رینموونی ﴿وَإِنْ لَنَا الْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾ وه هه ردوو جیهان هسی نیمه یه ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ من ئیوه ترساند به ناگریکی بلنسه دار (که دوزه خه) ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾ که س ناچیتنه ناو دوزه خه وه خرابترین که س نه بیت ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ نه وه که سه ی که پروای نه بی و پشتی هه لکرد بی (له نایینی راست) ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى﴾ وه لی ی دوور ده خریتنه وه پاریز کارترین که س ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ نه وه ی مالی خو ی ده به خشس تا (دل و دهرونی) پاک بیتنه وه ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾ له کاتیکدا که س چا که یه کی وای به سه ریه وه نی یه که پاداشت بدریتنه وه ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾ ته نها مه به سستی ره زامه ندی په روه ردگاری به رزو بلنده ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ سویند به خوا (نه وه که سه ی وابت) له مه ولا رازی ده بی (به پاداشتی دوا پرؤژ) ﴿﴾

سوره فی (الضحی)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْضُّحَى﴾ سویند به چیشته نگاو ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ وه سویند به شه و کاتیک که ئارام ده گری (بزرنگیته وه) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَقَانٍ﴾ په روه ردگارت وازی لی نه هیناویت و لیت دلگیر نه بووه (نه ی موحوممه د) ﴿وَلَا خَيْرَ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى﴾ وه (پاداشتی) دوا پرؤژ بوئو چاکتره له دنیا ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ سویند به خوا له مه ولا په روه ردگارت نه وه ندهت پی ده به خشس که رازی بیت ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ ئایا توی نه دیی به هه تیووی وحه وانیدیته وه ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ وه توی نه دیی به سه ر لی شتیووی و رینموونی کردیت ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ وه ئایا توی نه دیی به هه ژاری وده و له مه ندی کردیت ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ که واته (توش) هه تیوو مه چه وسینه ره وه ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ وه هه لمه شاخی به پرسیار که ر (هه ژارو سوال که ر) دا ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ وه نیعمهت و به خششی په روه ردگارت دهر بخه (به یارمه تیدانی هه ژاران) ﴿﴾

سوره فی (الشرح)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ئایا سنگمان بو ئاسووده و گوشاد نه کردیت ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ وه دامن گرت لیت نه و باره گرانه ی ﴿﴾

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ که پشتی زور قورس کرد بوویت ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وه ناوو ناوبانگتمان
 بو بهرز کردیته وه ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بهراستی له گهل هموو تهنگانه یه کدا خوشی و ئاسانی
 دیت ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بنگومان له گهل هموو تهنگانه یه کدا خوشی و ئاسانی دیت ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ نه مجا که له کاریک بوویده وه، خوت ماندوو بکه (به کاریکی تری چاکه وه)
 ﴿وَالْيَاسْتَكْفِرْ﴾ وه ههر له پهروه ردگارت بپاړیره وه (بو کاره کانت)

سوره قی (التین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ﴾ سویند به هنجیرو زهیتون ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾ وه سویند به طووری سینا ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وه بهم شاری ئارام و بی ترسه (که مه ککه یه) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
 سویند به خوا بهراستی مروفمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له
 پاشان (نه گهر بی باوه ربی) دهیکه یه به په ست ترینی هموو په ستیک ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 جگه له وانه ی که پروایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کردوو ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بو نه وان هه یه
 پاداشتی نه براوه ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالِّينِ﴾ جائیتر چی بی باوه پت ده کات به پوژی دواپی ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾ ئایا خوا فرمان په واترینی هموو فرمان په واکان نییه ؟

سوره قی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (نه ی موحه ممد ﴿بِاسْمِهِ﴾) بخوینه به ناوی پهروه ردگارت وه که هموو
 شتیکی دروست کردوو ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مروفی دروست کردوه له خوینتیکی به ستوو ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ بخوینه، پهروه ردگاری تو (له هموو کهس) به خشنده تره ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 نه وه ی که (مروفی) فیر (ی نووسین) کردوو به قه له م ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مروفی شاره زا کردوو
 به و شتانه ی که نه ی ده زانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَإِطْفَاقٌ﴾ نا (وانیه) بهراستی مروف یاخی ده بیت ﴿أَن رَّاهُ أَشْتَقَى﴾ که خوی بیینی واده و له مند بووه ﴿إِنِّي إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى﴾ بنگومان ههر بو لای
 پهروه ردگاری تویه گه رانه وه ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى﴾ ئایا بینیت نه و کهسه ی که جله و گیری نه کات
 ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ له بهنده یه که نویتز بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى﴾ ئایا پیتم بلی نه گهر (نه و
 کهسه) له سه ر پیی راست بووایه ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى﴾ یان فرمانی بدایه به پاریز کاریی وله خوداتر سان
 (باشتر نه بوو)

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ثایا بینیت نه گهر بروای (به ثایینی راست) نه بیئت و پشتی لی هه لکات (رزگاری ده بی) ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ بَرِي﴾ ثایا نه ی زانیوه که خوا ده ی بینی ﴿كَلَّا لَئِنْ أُرْسِلَتْهُ لَأَنْفَعَا لِنَاصِيَةٍ﴾ وانییه (که بیر لی ده کاته وه) به راستی نه گهر واز نه هیئی رای ده کیشین (به قزی) پیشه سه ری ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾ پیشه سه ری کی دروزنی به هه له دا چوو ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ نه مجا با نه و بانگی هاوړیکانی خو ی بکات ﴿سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ﴾ نیمه ش بانگی فریشته ی زهر به ده ست ده که ین ﴿كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ نه خیر، به گو ی (نه وه که سانه) مه که ، وه کوړنوش به ره و (له خوا) نزیك بکه وه ره وه ﴿۱۱﴾

سوره تی (القدر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بیتگو مان نیمه قورئانمان ناره خواره وه له شه وی به فه پرو به ریزدا ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شه وی به فه پرو ریز چی یه ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شه وی به فه پرو ریز چاکتره له (خیری) هزار مانگ ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ له و شه وه دا فریشته و جیبریلش له ناویاندا دینه خواره وه ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ به فهرمانی په روه ردگاریان له هه موو کارو بارینکدا ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ نه و شه وه (کاتی) هیمنی و ناشتی ده بی تا هه لاتی سپیده ی به یان ﴿۱﴾

سوره تی (البینه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿لَا تَرْهَقُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی که بی پروا بوون ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له خاوه ن نامه و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت په رستان ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ ده ستیان هه لته گرت (له و بی پروایی یه) تا نیشانه پروونه که یان بو هات ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (که نه ویش) پیغه مبه ری که له خوا وه چند په ریه کی پاکیان (به سه ردا) ده خوینتیه وه ﴿فِيهَا كُتِبَ قِیمَةُ﴾ که تیاندایه چند نو سراو (سوره ت) یکی به نرخ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیانه بوونه وه نه وانه ی که په یامیان بو هاتبوو ﴿إِلَّا مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ دوا ی نه وه نه بی که نیشانه پروونه که یان بو هات (که پیغه مبه ری ئیسلامه) ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له گهل نه وه شدا) که فهرمانیان پی نه درا بوو مه گهر به وه ی که په رستشی خوا بکه ن ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ هُمْ أَصْفَاءُ﴾ به دلسوزی ملکه چی بو بکه ن و خویان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ری کی خوارو خیج ﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَوَرَوْا الزَّكَاةَ﴾ وه نویژ بکه ن و زه کات بدن ﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقَیمَةِ﴾ وه نه مه یه ثایینی راست ﴿۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی که بی پروا بوون له خاوهن په یام و بت
 په رسته کان ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له ناگری دوزخدان، تیدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿أُولَئِكَ هُمُ
 سَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ نا نه وانه خراپترینی هه موو دروست کراوینکن ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به راستی نه وانه ی که پروایان هیناو کرده وه چاکه کانیان کرد ﴿أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ نا نه وانه چاکترینی
 هه موو دروست کراوینکن ﴿جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَزَاءُ عَدْنٍ﴾ پاداشتی نه وان لای په روه ردگاریان
 به هشتانیکه جی ی دانیشتن و مانه وه ی هه میشه یی په ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پرو باره کان به ژیر یاندا
 ده روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ تیدا ده میتنه وه به هه میشه یی، خوایش لینیان رازی بووه ﴿وَرَضُوا
 عَنْهُ﴾ وه نه وانیش له خوا رازی بوون ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبَّهُ﴾ نه مه بو که سینکه که له خوا بترسی ﴿﴾

سوره تی ﴿الزَّلْزَلَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان
 ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتیک زهوی هاته له رزه به له رزینی خوی ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾
 وه زهوی هه رچی شتی قورس و گرانی (ناوی) هه یه هه مووی فری دایه دهره وه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا﴾
 وه مروف لهو پروژدها ده لی: نه وه زهوی چی به تی ؟ ﴿يَوْمَ يُخْرِجُنَا أَخْبَارَهَا﴾ لهو پروژدها (زهوی)
 ده نگ و باسی خوی ده گیریتته وه ﴿يَا أَيُّهَا رَبَّنَا أَنْزِلْهُ﴾ که په روه ردگاری تو (وای) وه چی بو کرده
 ﴿يَوْمَ يُصْذَرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا﴾ لهو پروژدها خه لکی دهره چن به په راگنده و په شیوی ﴿لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ﴾
 تا (پاداشتی) کرده وه ی خویان نشان بدری ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ نه مجا هه ر که سینک به
 نه ندازه ی هه ره ووردیله یه ک چاکه ی کردبی ده بینیتته وه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه هه ر
 که سینک به نه ندازه ی هه ره ووردیله یه ک خراپه ی کردبی ده بینیتته وه ﴿﴾

سوره تی ﴿الْعَلَقَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان
 ﴿وَالْعَلَقِ بَيْتٍ صُبْحًا﴾ سویند به نه سپانی تاودهر (که ده پرمینن) چون پرمه یه ک (له کاتی غه زا کردندا) ﴿وَالْمُورِ بَيْتٍ قَدْحًا﴾
 وه سویند به ناگر هه لگیر سینته ران له به رد به نالی سمیان ﴿وَالْمُغِيرِ بَيْتٍ صُبْحًا﴾
 وه سویند به (نه سپانی) هیرش به ران له به یانیاندا ﴿فَأَنْزَلْنَاهُ نَقْعًا﴾ که به وه ته پ و توز هه لده ستینن ﴿وَفَوْسَطْنَاهُ يَوْمَ جَمْعًا﴾
 وه به و ته پ و توزه وه، خویان ده کهن به ناوه راستی کومه لی دوزمندا ﴿﴾

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ به راستی مرفوف بو په روه ردگاری نا سوپاسه ﴿وَلَئِنَّ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ وه بنگومان خوی له سهر هم ناسوپاسی به شایه ته ﴿وَلَئِنَّ الْخَبِيرَ لَشَدِيدٌ﴾ وه به راستی مرفوف بو خوشه ویستی مالی دونیا زور به گیره ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَاهُ فِي الْقُبُورِ﴾ دهی ئایا نازانی کاتیک که مردووی ناو گزیره کان زیندوو کرانه وه و (هیترا نه دهر وه) ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه ناشکرا بوو ههرچی رازی ناو دلانه ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَذِٰلِكَ خَبِيرٌ﴾ بنگومان په روه ردگاریان له و پرژه دا ناگاداره به کرده و هیان ﴿

سوره تی ﴿القارعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْقَارِعَةُ﴾ پرژی داخله کینه ر (ناوه بو پرژی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ناخو چون بی نه و پرژه؟ ﴿وَمَا أَذْرٰكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ تو چوزانیست نه و پرژه چی به ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾ پرژیکه خه لکی وه ک په بوله ی په راگنده بلاوده بنه وه ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وه شاخه کان وه ک خوری شیکراویان لی دیت ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ نه مجا نه وه ی کیشی (چاکه کانی) قورس و گران بی ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ نه وه نه و کهسه له گوزه رانیکی په سه ندا نه بی ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه نه وه ی کیشی (چاکه کانی) سووک بی ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ نه وه جی ی نه و (هاویه) به ﴿وَمَا أَذْرٰكَ مَا هِيَةٌ﴾ تو چوزانیست (هاویه) چی به ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾ ناگریکی هه لگیر ساوه ﴿

سوره تی ﴿التكاثر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْهٰكِمُ الْكَافِرُ﴾ ئیه ی بی ناگا کردوه شانازیتان به زوری سهر وه و سامانه وه ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ تا دهمرن و ده چن بو گزپرستان ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ واهه کهن ! له مه ولا ده زانن ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ دووباره واهه کهن له مه ولا ده زانن ﴿كَلَّا لَتَعْلَمُنَّ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ وانی به (وه کو خوتان ده یزانن) نه گهر (نه جامی خوتان) بزانیایه به دنیایی به وه (وابی ناگا نه نه بوون) ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾ سویند به خوا بنگومان دوزه ده بینن ﴿لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾ دووباره سویند به خوا دلنیا بن به چاوی راسته قینه ده ی بینن ﴿لَتَلْسَنُنَّ لَوْمِيًا عَنِ النَّعِيمِ﴾ له پاشان سویند به خوا له و پرژه دا (له سهر هه مو و ناز و نیعمه تیک که خوا پیی دابوون له دونیا دا) لپیر سینه وه تان له گه لدا ده کریت ﴿

سورهتی ﴿العَصْر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان
 ﴿وَالْعَصْرِ﴾ سویند به کات ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ بنگومان هموو خه لکی له زیاندان ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جگه له وانهی که بر وایان هینا بیست و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده وه چاکه کانیان
 کرد بیست ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ﴾ وه ناموز گاریسی یه کتریان کرد بی به نایینی راست (وده ست پیوه گرتنی
 و کار کردن به فەرمانه کانی خودا) ﴿وَتَوَصَّوْا بِالصَّيْرِ﴾ وه ناموز گاریسی یه کتریان کرد بیست به ئارام گرتن
 (له سهر پهرستن و به ندایه تی خودا) ﴿۱﴾

سورهتی ﴿الْهُمَزَةُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان
 ﴿وَيَلِّ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ سزاو له ناو چوون بو هموو نهنگ گریکی به دگؤ (عهیب گریکی
 تانه دهر) ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ نه وهی که هه رمال و سامان کو ده کاته وه ده یژمیری ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ وا ده زانی که ماله که ی هه ده به یلیته وه ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَتَ فِي الْخُطْمَةِ﴾ نه خیر
 وانی یه، بنگومان فری ده در یته ناو ئا گریکی تیکشکیتنه وه ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْخُطْمَةُ﴾ تو چووزانیت
 نه و ئا گره چی یه ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ ئا گریکی تا و درای خوایی یه ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقَةِ﴾ که
 دی به سهر دلاندا (هور و ژم ده باته سهر دلان) ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ بنگومان نه و ئا گره داخرا وه
 له سهر یان (و دهر چوونیان نی یه) ﴿فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) له ناو چند کؤتیک ی راکشا ودا
 (به ستر او نه ته وه به چند ستونیک ی به رزو بلنده وه) ﴿۱﴾

سورهتی ﴿الْفِيلُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان
 ﴿الْفِيلُ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ ئایا نه ت بینی که په روه رد گارت چی کرد به خواهن فیله کان
 (به ئه بره هه وله شکره که ی که وویستی که عه به ی پیروز بروختیت)؟ ﴿الَّذِي جَعَلَ كَيْدَهُمْ فِي
 تَضَلُّلٍ﴾ ئایا فر و فیله که یانی بو چهل نه کرده وه ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وه نار دیه سهر یان بالنده ی
 زور پؤل پؤل ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ حَرَّةٍ﴾ به رد بارانیان ده کردن به وورده زیخی گلین ﴿فَجَعَلَهُمْ
 كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ سهر ئه نجام (له شکره که ی ئه بره هه ی) وه کای خورا و لی کرد ﴿۱﴾

سورہ قی ﴿قُرَيْشٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ﴾ (لہ شکر ہی نہ برہ ہہی لہ ناو برد و تہ فر و توانی کردن) لہ بہر ہو گری قورہیش
﴿إِلَّا فِيهِمْ رَحْلَةُ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ ہو گریان بہ ہاتو و چوی زستانان (بویہ مہن) و ہاوینان
(بوشام) واتہ (تالی یان تیک نہ چنی) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ دہی با (قورہیش لہ بہر امبہر
نہم ہہ مووہ ناز و نیعمہ تہ دا) خاوہنی نہم مالہ (کہ عہی پیروز) بہرستن ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ
جُوعٍ﴾ نہو زاتہی کہ لہ برسیٹیہ کی یہ کجار توند (پزگاری کردن و) خواردنی پیہہ خشین
﴿وَأَمَّنْهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ وہ دلیای کردن لہ ترس و بیمیکی گہورہ و (پاراستنی) ﴿

سورہ قی ﴿الْمَاعُونِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾ ثایا دیت نہو کہ سہی کہ بروای بہ ثایین نی یہ ؟ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْإِيمَانَ﴾ نہوہ کہ سیکہ کہ پال بہ ہہ تیوہوہ دہنی ﴿وَلَا يَخْضِرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾ وہ ہانی خہلکی
نادات بو خواردہ مہنی دان بہ ہہ زاران ﴿قَوْلِ الْمَصْلِينِ﴾ نہمجا وای بو نوئز کہ ران ﴿
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ نہوانہی کہ لہ نوئزہ کہ یان بی ناگان ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَءُونَ﴾
نہوانہی کہ روو پامایی دہ کہن ﴿وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ وہ یارمہتی خہلک نادہن (ہہموو چاکہ یہک
دہ گر نہوہ لہ خہلکی) ﴿

سورہ قی ﴿الْكَوْثَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَى الْكَوْثَرِ﴾ بیگو مان نیمہ پیمان بہ خشیت خیری زور گہورہ و بہ فہر لہ دنیا و دوارپوزدا
(لہو خیرہ گہورانہیش روو باری کہ وسہرہ لہ بہ ہہ شتدا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ دہی کہ واتہ
نوئز بکہ بو پەرورہ دگارت وہ قوربانی سہر بیرہ ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ بیگو مان ہہر ناحہزت
دوا براوہ (نہی موحمہد ﷺ) ﴿

سورهتی ﴿الْكَافِرُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ يَتَّيِّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿بَلَىٰ: ئه‌ی بئ بَرواینه﴾ ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من
ئه‌و (بتانه) ناپه‌رستم که ئیوه‌ده‌یپه‌رستن ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه‌ئیه‌ش ئه‌و (خوایه) ناپه‌رستن
که من ده‌ی په‌رستم ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ وه‌من ئه‌و خوا په‌رستی یه‌ناکه‌م که ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا
أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه‌ئیه‌ش ئه‌و خوا په‌رستی یه‌ناکه‌ن که من ده‌یکه‌م ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾
ئایینی خوتان بۆ خوتان و ئایینی خوم بۆ خوم ﴿۱﴾

سورهتی ﴿النَّصْر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یارمه‌تی و کۆمه‌کی خواهات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له‌گه‌ل سه‌رکه‌وتن
(شاری مه‌که‌که‌ ئازاد کرا) ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه‌خه‌لکت دیسی که
پۆل پۆل دینه‌ناو ئایینی خواوه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ ئه‌وسا به‌سو پاس و ستایشی
په‌روه‌ر دگارت ته‌سبیحاتی ئه‌و بکه‌ و داوای لیخوشبوونی لی بکه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه
بئگومان ئه‌و زۆر گیراکه‌ری په‌شیمانی یه‌ ﴿۱﴾

سورهتی ﴿الْمُبْتَلَىٰ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له‌ناوچی هه‌ردوو ده‌ستی ئه‌بوله‌هه‌ب وه‌ له‌ ناویش چوو ﴿۱﴾
﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی پی نه‌گه‌یاند دارایی یه‌که‌یی و ئه‌وه‌ی که کردی (له‌ دوژمنایه‌تی
په‌غه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بئگومان له‌مه‌ولا ده‌چیته‌ناو ئاگری بلیسه‌دار ﴿۲﴾
﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه‌ژنه‌که‌یشی، که هه‌لگری دارو درک بوو (بۆ ئازاردانی په‌غه‌مبه‌ر ﷺ)
﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه‌میشه‌گوریسیکی بادراو (له‌په‌لی خورمایی ئاگرین) واله
که‌ردنیدا ﴿۳﴾

سوره قی ﴿الإِخْلَاصُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (ئهی موحه ممهد ﷻ) بلی: هه رئهو (الله) یه خوی تاك و ته نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 نهو خوی بهی بی نیاز و جی ی نیاز و ئومیده ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ که سی لی نه بووه و له که س نه بووه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه هه رگیز هیچ که س هاوشیوه و هاوتای نه و نی یه ﴿

سوره قی ﴿الْفَلَقُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (ئهی موحه ممهد ﷻ) بلی: په نا ده گرم به دروست که ری بوونه وهر
 (به په روه ردگاری به ره به بیان) ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له زیانی ئه وهی که درووستی کردووه ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیک که دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه له زیان و خرابه ی (جادو و گهران) که پهت وده زوو گری ددهن و فووی پیدا ده که ن ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه له زیانی به خیل وحه سوود کاتیک که حه سوودی ده بات ﴿

سوره قی ﴿النَّاسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (ئهی موحه ممهد ﷻ) بلی: په نا ده گرم به په روه ردگاری خه لکی
 ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ به پادشای خه لکی ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ به په رسترای خه لکی ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له زیان و شه ری وه سه وه سه په یدا که ر (که کاتیک ناوی خود ابیریت) خوی
 به نهان ده کات ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ نه وهی که وه سه وه سه نه خاته دلی خه لکی وه ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له جنو که و له ئاده میزاد ﴿

فهرست آیه‌های سوره‌ها و بیان ذکر و نماز در آنها

پیرست و ناوهرؤکی سووره ته کان له گه‌ل به بیان و پروونکر دنه وهی
مه ککی و مه دهنی تیساندا

سوره ق	ژماره کھی	لا په ره	پروونکر دنه وه
الفاتحه	۱	۱	مه ککی یه
البقرة	۲	۲	مه دهنی یه
آل عمران	۳	۵۰	مه دهنی یه
النساء	۴	۷۷	مه دهنی یه
المائدة	۵	۱۰۶	مه دهنی یه
الأنعام	۶	۱۲۸	مه ککی یه
الأعراف	۷	۱۵۱	مه ککی یه
الأنفال	۸	۱۷۷	مه دهنی یه
التوبة	۹	۱۸۷	مه دهنی یه
یونس	۱۰	۲۰۸	مه ککی یه
هود	۱۱	۲۲۱	مه ککی یه
یوسف	۱۲	۲۳۵	مه ککی یه
الرعد	۱۳	۲۴۹	مه دهنی یه
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مه ککی یه
الحجر	۱۵	۲۶۲	مه ککی یه
النحل	۱۶	۲۶۷	مه ککی یه
الإسراء	۱۷	۲۸۲	مه ککی یه
الكهف	۱۸	۲۹۳	مه ککی یه
مریم	۱۹	۳۰۵	مه ککی یه
طه	۲۰	۳۱۲	مه ککی یه
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مه ککی یه
الحج	۲۲	۳۳۲	مه دهنی یه
المؤمنون	۲۳	۳۴۲	مه ککی یه
النور	۲۴	۳۵۰	مه دهنی یه
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مه ککی یه
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مه ککی یه
النمل	۲۷	۳۷۷	مه ککی یه

سوره ق	ژماره کبی	لاپه ره	پروونکردنه وه
القصاص	۲۸	۳۸۵	مه ککی یه
العنکبوت	۲۹	۳۹۶	مه ککی یه
الروم	۳۰	۴۰۴	مه ککی یه
لقمان	۳۱	۴۱۱	مه ککی یه
السجدة	۳۲	۴۱۵	مه ککی یه
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مه ده فی یه
سبا	۳۴	۴۲۸	مه ککی یه
فاطر	۳۵	۴۳۴	مه ککی یه
یس	۳۶	۴۴۰	مه ککی یه
الصفات	۳۷	۴۴۶	مه ککی یه
ص	۳۸	۴۵۳	مه ککی یه
الزمر	۳۹	۴۵۸	مه ککی یه
غافر	۴۰	۴۶۷	مه ککی یه
فصلت	۴۱	۴۷۷	مه ککی یه
الشوری	۴۲	۴۸۳	مه ککی یه
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مه ککی یه
الدخان	۴۴	۴۹۶	مه ککی یه
الجاثیة	۴۵	۴۹۹	مه ککی یه
الأحقاف	۴۶	۵۰۲	مه ککی یه
محمد	۴۷	۵۰۷	مه ککی یه
الفتح	۴۸	۵۱۱	مه ده فی یه
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مه ده فی یه
ق	۵۰	۵۱۸	مه ککی یه
الذاریات	۵۱	۵۲۰	مه ککی یه
الطور	۵۲	۵۲۳	مه ککی یه
النجم	۵۳	۵۲۶	مه ککی یه
القمر	۵۴	۵۲۸	مه ککی یه
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مه ده فی یه
الواقعة	۵۶	۵۳۴	مه ککی یه

سوره‌ی	ژماره‌ی	لاپه‌ی	پروونکردنه‌ی
الحديد	۵۷	۵۳۷	مه‌ده‌نی یه
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مه‌ده‌نی یه
الحشر	۵۹	۵۴۵	مه‌ده‌نی یه
المتحنة	۶۰	۵۴۹	مه‌ده‌نی یه
الصف	۶۱	۵۵۱	مه‌ده‌نی یه
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مه‌ده‌نی یه
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مه‌ده‌نی یه
التغابن	۶۴	۵۵۶	مه‌ده‌نی یه
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مه‌ده‌نی یه
التحریم	۶۶	۵۶۰	مه‌ده‌نی یه
الملک	۶۷	۵۶۲	مه‌ککی یه
القلم	۶۸	۵۶۴	مه‌ککی یه
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مه‌ککی یه
المعارج	۷۰	۵۶۸	مه‌ککی یه
نوح	۷۱	۵۷۰	مه‌ککی یه
الجن	۷۲	۵۷۲	مه‌ککی یه
المزمل	۷۳	۵۷۴	مه‌ککی یه
المدثر	۷۴	۵۷۵	مه‌ککی یه
القيامة	۷۵	۵۷۷	مه‌ککی یه
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مه‌ده‌نی یه
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مه‌ککی یه
النبأ	۷۸	۵۸۲	مه‌ککی یه
النازعات	۷۹	۵۸۳	مه‌ککی یه
عبس	۸۰	۵۸۵	مه‌ککی یه
التكوير	۸۱	۵۸۶	مه‌ککی یه
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مه‌ککی یه
المطففين	۸۳	۵۸۷	مه‌ککی یه
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مه‌ککی یه
البروج	۸۵	۵۹۰	مه‌ککی یه

سوره ق	ژماره کە ی	لا پەرە	پروونکردنەوه
الطارق	٨٦	٥٩١	مە ککی یه
الأعلى	٨٧	٥٩١	مە ککی یه
الغاشية	٨٨	٥٩٢	مە ککی یه
الفجر	٨٩	٥٩٣	مە ککی یه
البلد	٩٠	٥٩٤	مە ککی یه
الشمس	٩١	٥٩٥	مە ککی یه
اللیل	٩٢	٥٩٥	مە ککی یه
الضحی	٩٣	٥٩٦	مە ککی یه
الشرح	٩٤	٥٩٦	مە ککی یه
التین	٩٥	٥٩٧	مە ککی یه
العلق	٩٦	٥٩٧	مە ککی یه
القدر	٩٧	٥٩٨	مە ککی یه
البینة	٩٨	٥٩٨	مە دە ف یه
الزلزلة	٩٩	٥٩٩	مە دە ف یه
العادیات	١٠٠	٥٩٩	مە ککی یه
القارعة	١٠١	٦٠٠	مە ککی یه
التکائر	١٠٢	٦٠٠	مە ککی یه
العصر	١٠٣	٦٠١	مە ککی یه
الهمزة	١٠٤	٦٠١	مە ککی یه
الفیل	١٠٥	٦٠١	مە ککی یه
قريش	١٠٦	٦٠٢	مە ککی یه
الماعون	١٠٧	٦٠٢	مە ککی یه
الکوثر	١٠٨	٦٠٢	مە ککی یه
الکافرون	١٠٩	٦٠٣	مە ککی یه
النصر	١١٠	٦٠٣	مە دە ف یه
المسد	١١١	٦٠٣	مە ککی یه
الإخلاص	١١٢	٦٠٤	مە ککی یه
الفلق	١١٣	٦٠٤	مە ککی یه
الناس	١١٤	٦٠٤	مە ککی یه

إِنَّ وَزَارَةَ الشُّؤُونِ الْإِسْلَامِيَّةِ وَالْأَوْقَافِ وَالْدَّعْوَةِ وَالْإِشَارَةِ

فِي الْمَمْلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمَشْرِقَةِ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَدِي

لِطَبَاعَةِ الْمُصَحَّفِ الشَّرِيفِ فِي الْمَدِينَةِ الْمَشْهُورَةِ

إِذْ يُسْرُّهَا أَنْ يُصَدَّرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةُ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وَتَرْجَمَةَ مَعَانِيهِ إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

تَسْأَلُ اللَّهُ أَنْ يَنْفَعَ بِهِ النَّاسَ

وَأَنْ يَجْزِي

خَازِمَ الْجَمِينِ الشَّرِيفِ بْنِ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِي

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهُودِهِ الْعَظِيمَةِ فِي تَشْرِيكِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ

وہزارہتی کاروباری ئیسلامی وئہ وقاف وبانگہ واز وئیر شاد

لہ شانشینی عہرہ بستانی سعودیہ

کہ سہرہ پرشتیاری کۆمہ لگہی مہلیک فہدہ

بۆ چاپکردنی قورئانی پیروژ لہ مہدینہی منہ وورہ

خوی بہ خوشحال دہ زانیت کہ کۆمہ لگہ کہ ہہ لبسیت بہ دہر کرن

وبلا وکردنہ وہی ئہم چاپہی قورئانی پیروژ لہ گہل وہر گیرانی

ماناکانی بۆ زمانی کوردی

داواکاری لہ خوای گہورہ کہ خہلکی لئی سوودمہند بین وپاداشتی

بہ خیری (خادم الحرمین الشریفین) مہلیک عبد اللہ کوری عبد العزیز

ثالی سعود بہ جوانترین و چاکترین شیوہ بداتہ وہ، لہ سہر ہہول

وتیکۆشانی گہورہی لہ بلا وکردنہ وہی قورئانی پیروژ وکہ لامی

بہرزی پەر وہردگار

ہہر خوای گہورہ پشتیوان و یار مہتیدہرہ

حُفُوْقُ الطَّبِيعِ بِمَجْمُوعَةٍ
لِمَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهْدٍ لَطِبَائِعِ الْمُسْتَعِزِّ الشَّرِيفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

ماڤى چاپكردىنى پارىزراوه
بۇ كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۇ چاپكردىنى قورئانى پىرۇز

سندوقى پۇستى ۶۲۶۲ مەدىنەى منەووره

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

③ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية . / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف . - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ؛ ١٦ × ٢٣ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان

١٤٣٣/٨٤٤٢

ديوي ٢٢١،٤٩١٥٩

رقم الإيداع: ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

